

.P.G.K°

JOSEPHI PITTON

TOURNEFORT

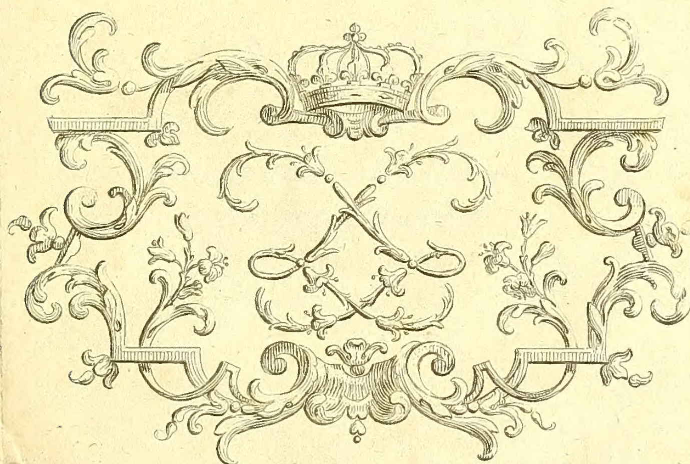
AQUISEXTIENSIS,

Doctoris Medici Parisiensis, Academiæ Regiæ Scientiarum Socii, & in Horto Regio Botanices Professoris,

INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Editio Tertia Appendicibus aucta ab ANTONIO DE JUSSIEU *Lugdunæo Doctore Medico Parisiensi, Botanices Professore, Regiæ Scientiarum Academiæ, & Regiæ Societatis Londinensis Socio.*

TOMUS PRIMUS.

Lugduni juxta Exemplar

PARISIIS,

E TYPOGRAPIA REGIA.

M. DCCXIX.

Ad usum Botanicum

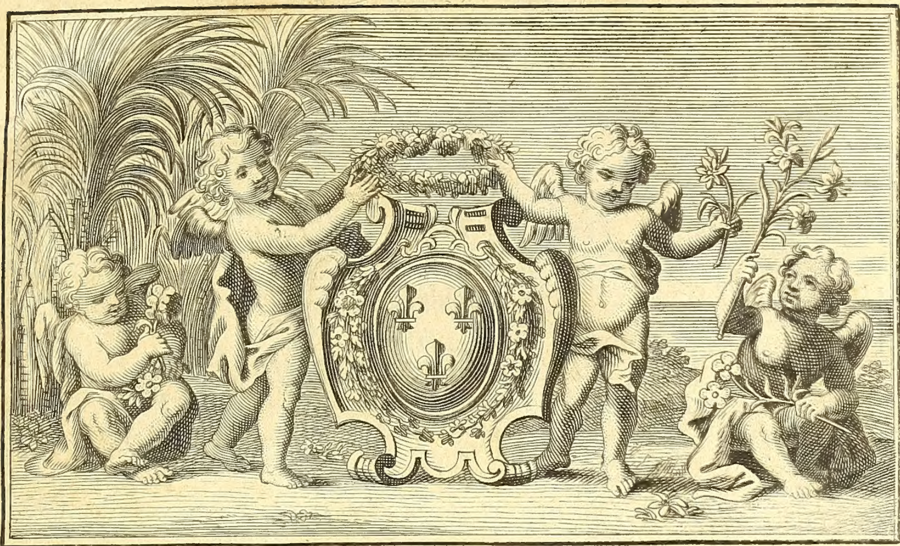
JOSEPHI PITTON TOURNEFORT AQUISEXTIENSIS,

Doctoris Medici Parisiensis, Academiæ Regiæ Scientiarum Socii, & in Horto Regio Botanices Professoris,

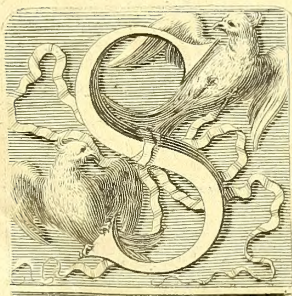
COROLLARIUM INSTITUTIONUM REI HERBARIÆ,

IN QUO

Plantæ 1356. *munificentiâ* LUDOVICI MAGNI *in Orientalibus Regionibus observatæ recensentur, & ad genera sua revocantur.*

LUDOVICO MAGNO.

I quid utilitatis ex hoc qualicumque laborum meorum monumento poterit aliquando proficisci, id totum immortalibus tuis, REX MAXIME, *erga Litteratos beneficiis*

acceptum referri debet. Fecisti quippe quod olim Alexander ille Macedo; cujus magnitudinem, non rebus tantùm bello gestis, sed egregiâ etiam in homines bonis artibus deditos liberalitate superasti; ut, quemadmodum armis tuis omnium Regnorum claustra, ita & Gallorum ingeniis Naturæ omniparentis arcana omnia recluderentur. Noluisti, cùm tot victoriis Maximus orbe toto prædicareris, novâ benevolentiâ non optimus etiam videri. Jam antè Regiam Scientiarum Academiam institueras, diligentissimum & acutissimum quemque naturæ scrutatorem in eam adsciveras, & haud pœnitendis vigiliarum suarum præmiis, ad illustrandam Historiam naturalem accenderas: sed cùm tot tamque solertibus viris speculandi ma-

teriam brevi defuturam arbitrarere, nisi è longinquo peteretur; jussu tuo Alpium juga, Pyrenæorum saltus, Hispaniæ recessus, ericeta Lusitaniæ, Britanniæ colles, & Belgii prata peragravi; plantarum genera formasque inspexi, vires & potestates exploravi, ne quid, quod salutiferum homini foret, posset, Te regnante præteriri. Et quoniam tot peregrinationibus meis fortuna tua non improsperos exitus dedit, alias mihi subinde & multò remotiores injungis, ut nulla pars terrarum expers sit tuæ singularis in populos tibi commissos curæ, atque Gallorum vel saluti vel gloriæ Orientalis etiam plaga deserviat. Propediem igitur in viam me daturus nihil antiquius habui, quàm ut sub auspiciis Tuis iterum prodiret in publicum usum

hic meus conatus, auspicio atque imperio Tuo susceptus; & hoc Regiæ Tuæ cùm in meipsum, tum in Rei Medicæ studiosos, tum etiam in universos homines, munificentiæ specimen extaret. Vovet, dicat & consecrat.

MAJESTATI TUÆ

Parisiis Kal. Febr.
an. M. DCC.

Paratissimus ad omnia, devotissimus,
atque humillimus subditus & servus,
JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT.

REI HERBARIÆ STUDIOSIS,

JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT S.D.

SEXCENTIS & ſeptuaginta tribus Plantarum generibus quâ potui diligentiâ definitis, earumque ſpeciebus 8846. ἐυμεθόδως recenſitis in Inſtitutionibus Rei Herbariæ, quæ jam ante triennium editæ ſunt, huc nervos omnes contendendos, huc induſtriam omnem conferendam exiſtimavi, Philobotani chariſſimi, ut novis plantarum generibus ac ſpeciebus βοτανικὴ, meæ à puero deliciæ, amplificaretur. At verò cum præſtantiſſimos hac in arte viros falcem in Europæas meſſes abundè jam injeciſſe animadverterem, nihil ſatius putavi quàm Orientales luſtrare plagas, ut rariores plantas, eaſque maximè quas Medicinæ Principes adeo celebrarunt & ad medendum adhibuerunt, ad humanos uſus ex eorum monumentis revocarem, ſuiſque generibus adjungerem. Conſilium non tantum probavit, ſed etiam animos adjecit munificentiâ ſuâ Regum ille poſt hominum memoriam maximus LUDOVICUS MAGNUS, bonarum artium omnium & Medicinæ promovendæ ſtudioſiſſimus, adnitentibus ac patrocinantibus apud ipſum Illuſtriſſimis Viris, qui pro publica ſalute ſemper excubant, ſummo Galliarum ac Rei navalis Miniſtro, Academiæ Regiæ Scientiarum Præfecto DD. Hieronymo Phelypeaux Comite de Pontchartrain;

DD. Guidone Crescentio Fagon Archiatrorum Comite; DD. Joanne Paulo Bignon Comite Consistoriano, Academiæ Regiæ Præside. Quare tanti Principis mandatis incitatus, tantorum virorum commendatione confirmatus, amplo viatico litterisque commendatitiis instructus, duos viæ comites gaudii ac laboris participes mihi comparavi, non solum ex Academiæ Regiæ Scientiarum suffragio, sed ex animi mei sententia: primum quidem Andream Gundelsheimer Doctorem Medicum Germanum, egregiæ humanitatis virum, præclaræ ad virtutem indolis, exquisitæ doctrinæ, cujus diligentiam ne vel minima quidem herba fefellit unquam: alterum verò Claudium Aubriet Gallo-campanum, hominem officii plenum, honestum, bonum, plantas & animalia pingendi adeo peritum, ut perpaucos habeat pares, superiorem, quòd sciam, neminem.

Ergo Massiliâ solvimus Octavo Kal. Maii. Anno MDCC.

Prosequitur surgens à puppi ventus euntes,

Et tandem antiquis Curetûm allabimur oris. Æneid. 3.

[a] Cretam scilicet appulimus quinto Nonas Maii. Deinde [b] Cimolo, [c] Melo, [d] Siphno, [e] Seripho, [f] Paro, [g] Naxo, [h] Amorgo, [i] Io, [k] Anaphe, [l] Thera, [m] Therasiaque, [n] Mycono, [o] Delo, [p] Rheneia, [q] Syro, [r] Gyaro, [s] Ceo, [t] Helena, [u] Scyro, [x] Teno, [y] Andro, [z] Samo, [a] Patmo, [b] Chio, [c] Lesbo, aliisque Maris Ægæi insulis tum Cycladibus tum Sporadibus incredibili quadam cum voluptate sic peragratis, ut quacumque fere ingrederemur, in aliquam vel historiam vel plantam vestigium poneremus. Constantinopolim tandem accessimus. Postquam autem amplissi-

a *Candie.*
b *L'Argentiere.*
c *Le Milo.*
d *Sifanto.*
e *Serfo.*
f *Paros.*
g *Naxie.*
h *Amorgo.*
i *Nio.*
k *Nanfio.*
l *Santorin.*
m *Isle vis-à-vis de Santorin.*
n *Mycone.*
o *La petite Delos.*
p *La grande Delos.*
q *Syra.*
r *Joura.*
s *Zia.*
t *Macronisi.*
u *Skiro.*
x *Le Tine.*
y *Andros.*
z *Samos.*
a *Patino.*
b *Scio.*
c *Metelin.*

mam illam civitatem seu potius orbis miraculum lustravissemus, Pontum Euxinum Trapezuntem usque ita superavimus naviculâ, ut quotidie appelleremus, ac plantis hac illac avidè exploratis, in orâ pernoctaremus nunc in Bithynia, nunc in Ponto, Paphlagonia vel Cappadocia, nec unquam sine fructu. Non minori cum alacritate per Armeniam utramque, Iberiam seu Georgiam, Persarumque finitimas Provincias ac * Caucasi cubitos Caspiosve montes spatiati sumus, contemplatione pulcherrimarum rerum non recreati tantum, sed porro magis ac magis invitati. Itaque rursum in Armeniam reversi ad Olympum Asiæ montem pervenimus viâ per Galatiam seu Gallo-Græciam institutâ, ulteriusque progressi Mysiam, Phrygiam, Æolidem, Lydiam ac Ioniam adivimus, cujus civitatibus insignioribus Smyrna ac Ephesô perlustratis, cùm jam pestis in Syria ac Ægypto dirè grassaretur, Galliam commodâ navi etiamsi parum secundis ventis adepti sumus. Vos nunc, Philobotani Charissimi, quas summo cum labore nec sine frequenti capitis discrimine collegimus herbas, orientales illas gazas (sunt enim plures 1300.) supervacuis opibus anteponendas nobiscum miremini ac fruamini in hoc Corollario ad genera sua relatas, in altera Editione Institutionum Rei Herbariæ ad cæteras species ejusdem generis aliquando referendas. Harum omnium descriptiones quibus disponendis ac perficiendis operam do, tum & cæterarum quas in Alpibus & Pyreneis, Hispania ac Lusitania olim inveni collegique propediem in lucem emittentur, si cum vita valetudo & cum valetudine otium suppetat: atque etiam inducor in illam spem eas suis iconibus ornatum iri quibus

* *ἀγκῶνες τοῦ Καυκάσου* Strab. lib. 11.

Res Herbaria carere nequit ſine magno ſui ſplendoris diſpendio. Valete interim, Philobotani chariſſimi, ac labores noſtros æqui bonique conſulite. Ego quod in me eſt deſiderari à vobis numquam patiar, ſi placere ſenſero, officium meum. Mecum autem de felici, nec ut opinor, Rei medicæ inutili nec vobis ingrata peregrinatione D. O. M. gratias agite. Lutetiæ Pariſiorum ex Horto Regio. Poſtridie Kal. Januarii. M. DCCIII.

TURNEFORTII VITA.

JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT Aquis Sextiis urbe in Gallo-Provinciâ primariâ natus eſt quintâ Junii die anni 1656. Patre Pitton Equite Aquenſi, loci dicti *Tournefort* Domino, & Ademarâ Fagouë Nobili Pariſinâ Stirpe oriundâ.

Parentum juſſu, linguæ latinæ in RR. PP. Societatis Jeſu Gymnaſio Aquenſi operam navavit, ubi dùm ſcholaſtico penſo dicatum tempus in ſuburbanis ambulationibus interdum conſumeret, jam tùm indolem ad Plantarum indagationem prodebat.

Ætatem mox incuſabat teneriorem per quam ex inferioribus ſcholis emergere non liceret, ac totum ſe Philoſophiæ addicere; ſed ei jam addictus, quantùm a ſincero ipſius naturæ ſtudio alienam eſſe ſuſpicaretur, non diſſimulavit. Unde, Theologiam quæ eâ nititur, averſatus, conſilio Parentum qui eum Eccleſiaſtico ordini deſtinarant, ſeſe ſubduxit.

Patre itaque anno 1677. defuncto, Phyſicæ quam tacitè deperibat, tunc apertè ſe dedit, Botanices quæ non ignobilior ejus eſt pars illecebris tractus.

Quum verò Hortum Pharmacopæi cujuſdam popularis extra urbis pomæria ſitum, ruraque circumjacentia brevi exhauſiſſet; jam ſui juris factus, ignotorum appetens ad Alpium juga iter capeſſit, unde permultas ſtirpes exſiccatas retulit, quæ prima εὐμετακομίστου viridarii rudimenta fuere.

Sequentibus annis Medicorum Athenæum Monſpelium

*

petiit, ubi æmulum nactus illustriss. D. Chirac, Anatomiæ, Chymiæ, ac cæteris medicinæ partibus totum se tradidit, ita tamen ut quicquid otii supererat, Plantarum indagatio omnino sibi vindicaret.

Favebat illic tam ardenti studio Hortus Henrici IV. Galliarum Regis munificentiâ exstructus, invitabat ager Auctorum celeberrimorum scriptis commendatissimus, compellabat Petri Magnol, eximii inter ætatis suæ Botanicos viri quo uti familiariter ei dabatur, exemplum.

Angustioribus sibi jam visis Monspeliensibus campis, Gebennas, Pyrenæosque montes ac Barcinonensem tractum perlustrare aggressus est. Ut erat corpore validus, sitis famisque patiens, ac cœli tempestatibus assuetus, aviis dum sese locis inhospitisque facilius committit, in montanos prædones incidit, qui excussâ sarcinâ ubi nihil præter aliquot herbas siccas & panem subnigrum invenêre, spoliatum reliquerunt.

Maximâ anni 1681. parte in peregrinationibus Botanicis peractâ, Monspelium redux herbarium suum amplâ accessione locupletavit. Inde Aquas-Sextias repetiit, ubi collectas undequâque omnis generis stirpes in ordinem digessit, eoque thesauro quam aliâ quâvis possessione lætior, Lutetiam virorum quovis scientiarum genere illustrium patriam migravit.

Botanice tunc Parisiensis Guidonem Crescentium Fagon studiosum sui unum ac fautorem habebat: Ut erat Reginæ Archiater & in Horto Regio Professor, officii medici muniis simul & publicis plantarum demonstrationibus vix poterat perfungi. Obtulit se ultrò Josephus Pitton, quem, brevi cognitis ejus indole & peritiâ, omni posthabitâ æmulatione (quæ non minima Archiatri fuit laus) vicarium sui muneris anno 1683. Horto Regio præfecit.

Ut nullus erat tali muneri eo aptior, sic nullum munus ad quod ipse foret magis idoneus. Rem probavit Botanophilorum frequentia qui verno tempore undequâque Lute-

tiam confluentes non modo demonſtranti in Horto Regio aderant, ſed & campos Pariſienſes luſtrantem turmatim æſtate fervente ſectabantur.

Nec patronum pœnituit viri adeò omnibus accepti; imò arti ſimul & artifici quantum potuit velificatus eſt. Quare ut Exoticarum Stirpium notitiam promoveret, eum in Hiſpaniam, Luſitaniamque anno 1688. in Bataviam poſthac, tum in Angliam, Plantas in his Regnis indigenas & Gallis minus cognitas exquiſitum miſit, ut & eas accuratius in ſolo naturali educatas noſceret, & in Hortum Regium transferendas curaret.

Ut increſcebat fama, ita quoque honorifico ſtipendio auctus eſt. Inſtauratâ vero anno 1692. Regiâ ſcientiarum Academiâ, Illuſtriſſimique Abbatis Bignon curæ commiſsâ, primus novos inter ſocios deſignatus eſt, Rege ſic probante, qui Guidonis Creſcentii Fagon tunc Archiatrorum Comitis aſſiduo præconio magis ac magis notum humaniſſime excepit, quum inſigne Botanicorum Elementorum gallicè editorum opus anno 1694. Majeſtati ejus conſecraret.

Anno 1698. plaudenti Pariſienſium Medicorum ordini adſcriptus, optimè de iis & de Reginâ urbe meritus eſt; Editâ etiam gallicè ſtirpium circà Pariſios naſcentium earumque virtutum Hiſtoriâ, quâ luculenter declaravit ſe genuinum in Medicinâ faciendâ Plantarum uſum haud minus quam earum cognitionem callere.

Quum verò Botanicorum Elementorum opus gallicè ſcriptum, famâ tenùs exteris gentibus notum, maximum eis deſiderium moveret; novam illorum Editionem latino idiomatè eamque valdè auctam emiſit, quæ Typis Regiis eleganti formâ prodiit anno 1700. Mox juſſu Regio in oras Orientales, Claudio Aubriet Gallo-Campano & pictore inſigni, & Andreâ Gundelio Medico Germano rei herbariæ ſtudioſiſſimo comitibus, iter ſuſcepit.

Intra biennium non Inſulas Archipelagi ſolum, in quibus

Plantæ a Dioſcoride & Galeno deſcriptæ naſcuntur, emenſus eſt, ſed & Propontidis littora, Bithyniam, Pontum, Cappadociam, Armeniam, Georgiamque ad Perſarum uſque limites peragravit; & ne ulla tam brevis conceſſi ad tantum iter conficiendum ſpatii particula inaniter abſumeretur, non eadem loca relegens, ſed per Galatiam, Myſiam, Lydiam, Ioniamque rediit.

Smyrnam tandem advenit, Syriam, ac Ægyptum inviſendi deſiderio flagrans, ſed audito nuntio cùm graſſantis in regionibus illis peſtilentiæ, tùm gravis morbi in quem laborans calculo Fagonius inciderat, Galliam tantum cogitavit.

Pariſios redux circa anni 1702. menſem junium, ab itineris labore ad alium, Demonſtrationum ſcilicet Botanicarum curriculum, confeſtim tranſiit, quo defunctus medicinæ faciendæ ſe reddidit, horiſque ſubſecivis Inſtitutionum ſuarum Corollarium, ubì novarum plantarum nomina trecenta ſupra mille ad genera à ſe conſtituta revocantur, conſcripſit, quod anno ſequenti Typis Regiis editum eſt.

Deinde vero ſelectas, ut ita dicam, totius naturæ manubias quas è regionibus peragratis ſecum aſportarat, recognovit ac variis capſulis ſecundùm genera condidit; tumque inſtitutas à ſe per itinera in Geographicis & Hiſtoricis, perindè ac in Botanicis obſervationes in ordinem digeſſit, eaſque iconibus illuſtratas ad prælum apparavit. Circa hæc tempora Turnefortius, Medici Lectoris ac Profeſſoris in Regio Galliarum Collegio munere fuit ornatus.

Porrò quum viri jam toto orbe litterario celeberrimi ſtudium congerendæ ex quibuſvis rebus naturalibus ſupellectilis innotuiſſet; Certatim ad eum undequaque miſſæ fuerunt Conchyliorum, Exuviarum animantium, Concretionum, Lapidum, Metallorumque innumeræ ſpecies, eâ ſanè copiâ ut tandem in ampliſſimum hiſtoriæ naturalis Gazophylacium ea domûs pars quam incolebat, mutata ſit, velut in Erudito-

rum omnigenarum, Magnatum, ipſorumque Principum oblectationem exſtructum.

Vix tot ópibus, nominis celebritate, Regiiſque muneribus frui dabatur, cùm plauſtro rapidè acto in vico parieti impactus, ex pectore violenter contuſo cruorem ſtatim exſpuit; à ſputis cruentis purulentiſque in febrem & marcorem incidit, quibus quinto vel ſexto ab ictu menſe conſumptus, vitâ ceſſit anno 1708. Novembris die 28.

Botanicorum omnium ſuæ ætatis, ut & eorum qui ante vixerunt, princeps merito habendus, famâ ſuâ vivus etiam fruitus eſt: Ejus ſiquidem in Botanice præſtantiam palàm agnoverunt viri huic ſtudio maxime dediti quibuſcum neceſſitudo illi intercedebat.

Hos inter apud Batavos fuere celeberrimus Paulus Hermannus, tum Petrus Hotton, in Academiâ Lugduno-Batavâ Medicinæ & Botanices Profeſſores; Commelinus, Botanices Profeſſor Amſtælodamenſis, & Ruyſchius, Anatomes & Rei Herbariæ Profeſſor in eâdem urbe. Inter Anglos D. Hans Sloane, Medicus Londinenſis inſignis, rerumque naturalium ac exoticarum ſtudioſiſſimus, & D. Guillelmus Sherard, Nationis Anglicanæ negotiis apud Smyrnenſes olim Præpoſitus, amicus & Botanicus ſingularis. Ex Hiſpanis Jacobus Salvador, Pharmacopæus Barcinonenſis, peritiſſimus & diligentiſſimus herbarum indagator. Ex Italis Comes Marſiglius, Hiſtoriæ naturalis ſtudio deditiſſimus. E Germanis D. Auguſtus Quirinus Rivinus, Lipſienſis Medicus & Botanicus peritiſſimus. Inter Helvetios Lavaterus, Medicus & Chirurgus experientiſſimus.

In variis Galliæ Provinciis Petrus Magnol, Medicinæ Profeſſor; Niſſolius, Doctor Medicus, Botanici Monſpelienſes celeberrimi; D. Garidel, D. Fouque Medicinæ Profeſſores, D. de Beaumont Gallo-Provinciæ Procurator, Aquenſes, Reique naturalis ſtudioſiſſimi; D. Berard, Abbas Gratianopolitanus, avorum in Rei herbariæ peritiâ ſucceſſor; D. Joan-

nes-Baptista Goiffon Medicus Lugdunensis, non minus in praxi medicâ quam in Botanicis versatissimus.

Parisiis verò Magnates niter patronos insignes Turnefortius habuit Marchionem de Louvois supremum Rei militaris ac ædificiorum Regiorum curæ præpositum, D. Phelippæum Comitem de Pontchartrain, Rei Nauticæ Academiisque Præfectum; D. Abbatem Bignon cujus propria semper erit laus Rem Litterariam quoquo modo fovere & amplificare.

Quid Crescentium Fagon, Archiatrorum Comitem iterum etiam memorabo? qui Turnefortio Botanici studii promovendi locum præbuisse sibimet sæpiùs gratulatus est, ut ipse testatum palàm reliquit in encomio Turnefortii, quo librum ejus de Plantis circà Parisios nascentibus decoravit.

Operum quæ publici juris fecit Turnefortius, proùt edita fuerunt hic ordo est.

Elementa Botanices, seu Methodus Plantas cognoscendi. Parisiis, Typis Regiis 1694. in 8.° 3. vol.

Elemens de Botanique, ou Methode pour connoître les Plantes. A Paris, de l'Imprimerie Royale. 1694. in 8.° 3. vol.

De Optimâ Methodo instituendâ in Re Herbariâ, ad sapientem virum Guillelmum Sherardum generosum Anglum, Rei herbariæ peritissimum Epistola, in quâ respondetur Dissertationi D. Raii de Variis Plantarum methodis. Parisiis 1697. in 8.°

Historia stirpium circà Parisios nascentium, cum viribus ac usibus earum medicis. Parisiis è Typographiâ Regiâ, 1698. in 12.° absque Iconibus.

Histoire des Plantes qui naissent aux environs de Paris, avec leurs usages dans la Medecine. A Paris de l'Imprimerie Royale. 1698. in 12.°

Institutiones Rei Herbariæ; Editio altera Gallicâ longè auc-

tior, quingentis circiter tabulis adornata. Parisiis è Typographiâ Regiâ. 1700. in 4.° 3. vol.

Corollarium Institutionum Rei herbariæ, in quo Plantæ 1356. Ludovici Magni munificentiâ in Orientalibus Regionibus observatæ recensentur, & ad genera sua revocantur. Parisiis è Typographia Regia. 1703. in 4.°

Peregrinationis Orientalis Regio jussu susceptæ Descriptio, antiquam & recentem plurimarum Archipelagi Insularum, urbiumque ac locorum celeberrimorum historiam continens, unà cum Descriptionibus & Iconibus Herbarum ac Animalium, multisque raris observationibus ad Naturalem Historiam attinentibus. Parisiis Typis Regiis 1717. in 4.° 2. vol.

Relation d'un Voyage du Levant, fait par ordre du Roy, contenant l'Histoire Ancienne & Moderne de plusieurs Isles de l'Archipel, les Plans des Villes & des Lieux les plus considerables, & enrichis de Descriptions & de Figures de Plantes, d'Animaux & de plusieurs Observations singulieres touchant l'Histoire naturelle. A Paris de l'Imprimerie Royale. 1717. in 4.° 2. vol.

Eadem, Lugduni Gallorum Edita. 1717. in 8.° 3. vol.

La mesme Relation imprimée à Lyon in 8.° 3. vol. 1717.

Descriptionis hujusce Tomus prior dùm vitam agebat, typis excusus est; alter vero post ejus obitum ad autographi fidem prælo mandatus est.

Opera autem quæ ab auditoribus ejus dum viveret, vel ab iis post ejus obitum publicata fuere, sunt.

Schola Botanica, sive Catalogus Plantarum quas ab aliquot annis in Horto Regio Parisiensi studiosis indigitavit Josephus Pitton Tournefort &c. huic Indici additus est Pauli Hermanni Paradisi Batavi Prodromus. Amstælædami apud Henricum Wetstenium 1689. in 12.°

Materia Medica seu Descriptio, vires, usus & Analysis Chy-

Materia Medica, or, a Description of simple Medicines general-

mica ſimplicium Medicamentorum, ab ore Turnefortii docentis excepta & è ſermone latino in Anglicum tranſlata. Londini apud J. H. & Andræam Belle 1708. in 8.°

ly us'd in Phyſick. Written originally by the learned Monſieur Tournefort. Faithfully tranſlated in to English. London, by J. H. for Andrea Bell. 1708. in 8.

Tractatus de Materiâ Medicâ, ſeu Hiſtoria, Uſus & Analyſis Chymica ſimplicium Medicamentorum. Opus poſthumum in lucem editum a D. Beſnier D. Med. Pariſienſi. Pariſiis apud Laurentium d'Houry 1717. in 12.° 2. vol.

Traité de la Matiere Medicale, ou l'Hiſtoire & l'uſage des Medicamens & leur Analyſe Chymique. Ouvrage poſthume de M.r Tournefort, &c. mis au jour par M.r Beſnier Docteur en Medecine de la Faculté de Paris. A Paris chez Laurent d'Houry. 1717. in 12.° 2. vol.

Series opuſculorum Turnefortii quæ in Acta Regiæ ſcientiarum Academiæ relata ſunt.

Deſcriptio Fungi prægrandis & rariſſimi, pag. 89. Actorum 1692. Typis Regiis, in 4.°

Deſcription d'un Champignon extraordinaire. pag. 89. des Memoires de 1692. de l'Imprimerie Royale, in 4.°

Commentatio Phyſica de hujuſce Fungi generatione, pag. 105. Eorumdem Actorum.

Reflexions phyſiques ſur la production de ce Champignon. pag. 105. des meſmes Memoires.

Conjecturæ de uſibus vaſorum in quibuſdam plantis, pag. 161. Eorumdem Actor.

Conjectures ſur les uſages des vaiſſeaux dans certaines plantes, pag. 161. des meſmes Memoires.

Obſervationes phyſicæ ſuper muſculis quarundam ſtirpium, pag. 152. Actor. anni 1693. Typis Regiis editorum in 4.°

Obſervations phyſiques touchant les muſcles de certaines Plantes, pag. 152. Memoires de 1693. de l'Imprimerie Royale, in 4.°

Tamarindorum hiſtoria, pag. 69. Actorum 1699. Pariſiis apud Joannem Boudot editorum, in 4.°

Hiſtoire des Tamarins, pag. 69. des Memoires de 1699. A Paris chez Jean Boudot, in 4.°

Obſervationes circa Plantas in Maris fundo naſcentes, pag. 27.

Obſervations ſur les plantes qui naiſſent dans le fond de la Mer,

Actor.

Actor. 1700. apud J. Boudot.

Collatio Analysεων Serici crudi, Salis Ammoniaci & Cornu Cervi, pag. 71. Eorumd. Actor.

Descriptio Persicariæ Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo. Cor. Inst. R. Herb. 38. pag. 302. Actor. 1703. apud J. Boudot.

Descriptio duarum Chamærhododendrων ad oras Ponti Euxini observatarum, pag. 345. Actor. 1704.

Institutio quorumdam novorum generum Plantarum, qualia sunt Morsus Ranæ, Menispermum, Chrysanthemoides, Chamæbuxus, Camphorata, & Ficoides, pag. 234. Actor. 1705.

Descriptio Caryophylli Sinensis, pag. 264. Actor. eorund.

Observationes super Plantarum morbis, pag. 332. Actor. eorund.

Appendix ad Institutionem quorumdam novorum generum Plantarum, qualia sunt Gale, Orobanchoides, Ternatea, Luffa, Diervilla, Chelone, Valantia, Lavatera, Methonica, Conysoides & Solanoides, pag. 83. Actor. 1706.

Observationes circa generationem & Culturam Fungorum, pag. 58. Actor. 1707.

pag. 27. des Memoires de 1700. chez J. Boudot.

Comparaison des Analyses de la Soye, du Sel Ammoniac & de la Corne de Cerf, pag. 71. des mesmes Memoires.

Description du Persicaria Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo, Cor. Inst. R. Herb. 38. pag. 302. des Memoires de 1703. chez J. Boudot.

Description de deux especes de Chamæ-Rhododendros, observées sur les Côtes de la Mer noire, pag. 345. des Memoires de 1704.

Establissement de quelques nouveaux genres de Plantes, tels que le Morsus Ranæ, Menispermum, Chrysanthemoides, Chamæbuxus, Camphorata, & le Ficoides, pag. 234. des Memoires de 1705.

Description de l'Oeillet de la Chine, pag. 264. des mesmes Memoires.

Observations sur les maladies des Plantes, pag. 332. des mesmes Memoires.

Suite de l'Establissement de quelques nouveaux genres de Plantes, tels que le Piment Roial, l'Orobanchoides, Ternatea, Luffa, Diervilla, Chelone, Valantia, Lavatera, Methonica, Conysoides & le Solanoides, pag. 83. des Memoires de 1706.

Observations sur la naissance & sur la culture des Champignons, pag. 58. des Memoires de 1707.

Defuncto Turnefortio de ejus vitâ in publicis Academiæ Comitiis perpetuus ſcriba egregiam, ut ſua omnia ſolent eſſe, orationem recitavit quæ in actis anni 1708. pag. 143. exſtat.

Et ne quid eorum quæ ad tantum virum ſpectant, prætermittam, habetur etiam ejus Elogium in Epiſtolâ ad Illuſtriſſ. virum D. Begon Rebus Maritimis in Rupellenſi orâ Præfectum, à Lautherio cauſarum in Curiis Pariſienſibus Patrono, Gallice ſcriptâ & editâ Pariſiis apud J. B. de Leſpine anno 1709. in 4.°

JUDICIUM DE TURNEFORTII METHODO.

NOVARUM in dies cognitarum ſtirpium multitudo, ut Botanicen inſigniter locupletabat, ita quoque majore ac majore difficultate hanc cognitionem videbatur obſtruere. Jam enim Antiquorum rationes innumeris ferè à ſe incognitis Plantis adhiberi diſcernendis nequaquam poterant, nec ſolum infidæ ſed curtæ etiam omnino deprehendebantur. Tam multiformis itaque partium organicarum in tot individuis ſtructura, tanta in ſingulis figuræ, magnitudinis, colorum, odorum ſaporumque varietas, juſta nimis erat cauſa cur vel in ipſo limine deterrerentur qui Botanices ſtudio maxime etiam flagrarent.

Notiones igitur adeò multiplices à ſe invicem ſecerni opportebat, ut fatiſcenti memoriæ conſuleretur: alia autem huic confuſioni medendi ratio non poterat excogitari, niſi ea quæ ſimilitudines quaſdam comparando, tot diſſimilia in certum quendam ordinem adduceret.

Porro quis ille ordo, unde peti, quove referri debeat! hoc opus, hic labor eſt.

Inanis jam dudum agnitus qui ab exterioribus Plantarum figuris.

Fallebat alter à quatuor anni tempeſtatum varietate depromptus, quum eaſdem quas ver producit Plantas, autumno etiam naſci, quaſque æſtate ſolum gigni credebatur, eas & vere procreari conſtaret.

Non minus infida ſitûs ſolive patrii habita ratio, ex quo tempore montanas in ſylveſtribus, paluſtres in arvis, agreſtes in Hortis ali experientia quotidiana edocebat; & ejuſdem ge-

neris esse Plantas quæ Italicæ, Creticæ, Lusitanicæ, Indicæque nuncupabantur, utpote quæ alibi passim nascerentur.

Ad utilitatem verò minus quam ad vanitatem comparatus, videbatur ordo qui stirpes ab Auctorum, qui eas primi cognoverant, nominibus indicandas præbebat.

Perspectâ harum distinctionum ad Plantarum cognitionem futilitate, ex multiplici foliorum situ, figurâ & colore aliam nonnulli qui sibi acutiores visi sunt deprompsere; sed eos haud minus delusos esse liquet, quum eadem genera foliis alio atque alio modo positis figuratis coloratisque observentur, quod eis conspicuum erat in Ranunculis, Geraniis, Malvis, Poliis, Horminis &c. quorum folia generum aliorum foliis plane essent similia; unde & nonnisi stirpium partes mutabiles & minus necessarias habenda esse evictum est.

Ad radicum alii differentias confugi tutò non posse brevi agnoverunt, visâ etiam permultarum diversi generis inter se similitudine, quæ nusquam magis obvia est, quam inter Asphodelum & Oenanthen, Cyclamen & Bulbocastanum.

Se quoque graviter hallucinatos fateri non pudebit eos quibus discriminum à saporibus odoribusque deducendorum ratio arrisit, ubi explorata fuit habitûs, figuræ & magnitudinis varietas, atque virium repugnantia inter herbas sapore ac odore similibus pollentes, ut inter Scordium, Alliariam, Thlaspi, Myagrique genera singula Allium redolentia; inter Acetosam, Berberim, Ribem, Granatum malum, Citreumque acido sapore donata; inter Absinthium, Fumariam, Centaurium minus, Aloen, Gentianam, Cichorium sylvestre amaro sapore prædita.

Quid etiam sub ipsâ utilitatis specie operosum magis quam illa quarundam secundum virtutes stirpium dispositio, quæ tantum abest ut ad illarum cognitionem deducat, quin potius ei acquirendæ obsit, quoniam hæc ipsa cognitio quæ debet antecedere, præpostero ordine alteri subjicitur: omnino deinde aliud est Plantas cognoscere, aliud earum usum callere.

Ab immutabilium igitur Plantæ partium ſtructurâ diverſorum generum diſcrimina peti debere potius viſum eſt. Quidpiam olim ſimile excogitaverat Cæſalpinus, quod Fabius Columna & Geſnerus proſecuti fuerant, quodque ſequentibus Botanographis non ſapuerat, ſi unum Joachimum Jungium excipias, qui in Phytoſcopicâ ſuâ Iſagoge maxime habendam florum fructuumque figuræ rationem ſtatuit. Sed ex his fundamentis artem noſtram exſtruere, eamque innumeris obſervationibus exornare, ac fere perficere ſoli Turnefortio conceſſum fuit.

Quis enim anteà ſagacitate fuerat eo præſtantior? Quis obſervationum numero locupletior? Quis diuturno rerum uſu, repetitis itineribus, indefeſſo labore experientior evaſerat? Is itaque vir ſingulis Plantarum partibus diligentiſſime circumſpectis, nihil radicum, foliorumque figurâ, horum etiam ſitu atque ordine in individuis ejuſdem generis magis diverſum eſſe compertum habuit; contra vero in Floribus ac Seminibus ſibi magis conſtantem permulto plura individua, ſtructuram deprehendit; indeque Plantarum diſtributionem arceſſendam exiſtimavit. Ex floribus itaque ceu primis quæ ſe ſe oculis ingerunt partibus, claſſes (ſit vocat ſumma genera) ex Fructibus vero ac Seminibus genera claſſibus ſubjecta inſtituit, quorum unum quodque ſexcentas ſpecies à cæterarum partium varietatibus petitas amplecteretur.

Botanices ſic compoſitæ nemo eſt qui emolumenta non videat: nulla ſiquidem ratio verior ac certior, quùm propoſiti Plantarum quarumlibet characteres ex ipſâ naturâ ſint expreſſi; nulla perceptu facilior, quandoquidem in rerum quæ paſſim obviæ ſunt aſpectu & figurarum inter ſe comparatione verſatur; nulla expeditior ideoque memoriæ accommodatior, quæ triplici tantum diviſione conſtet; nulla uberior quæ nimirum Plantas etiam in poſterum detegendas complectatur; nulla denique diſcentibus aptior, quùm nullo præeunte magiſtro, abſque aliùs cujuſcumque ſcientiæ auxi-

lio Planta quælibet ſub alio ſole nata ac nondum viſa ad genus claſſemque ſuam referri indeque cognoſci queat.

Sed ut ſunt hominum ingenia, non defuerunt inter æquales Turnefortii qui naſcentem ſuam methodum impugnarent, aliâ jam pro captu ingenii concinnatâ, quùm novum in Botanicen invehendum ordinem omnino eſſe intelligerent.

In Methodo Turnefortianâ illud inprimis improbabant, quod à floribus ſtirpium parte minus diuturnâ, rariuſque ob breve ævum inſpiciendâ claſſium ſuarum diviſionem peteret: Grave ſiquidem Botanophilis incommodum fore pertendebant non habere quo tempore flore orbata eſt, unde Planta agnoſcatur.

Joannes Raius hos inter celeberrimus, ac optimè de Re Herbariâ in Angliâ meritus, hujus incommodi cavendi cauſâ non à floribus tantùm, fructibuſve, ſed etiam à foliorum, caulium, radicumque tanquam partium organicarum figurâ earumque colore, odore, ſapore ac totius Plantæ facie exteriori ſumenda eſſe genuinæ methodi principia affirmabat.

At ille Carybdin fugiens, in Scyllam incidit, dum enim ex tanto rerum numero generum characteres effingit, brevitas & perſpicuitas ſuam methodum deſtituunt, quæ aliàs anguſtior eſt, quam ut Plantas numquam deſcriptas, deincepſque inveniendas admittere queat. Quare errore cognito, meliori Turnefortii Obſervationum parte imbutum non piguit methodum ſuam iterum atque iterum ad incudem revocare.

Aliud idque forſan levius Turnefortio objiciebatur, eum nempe relictis antiquorum diviſionibus ſtirpium in Pomiferas, Bacciferas, Scandentes, Spinoſas, Coniferas, Frumentaceas, Bulboſas, Oleraceas, Capitatas, Corymbiferas, Verticillatas, Stellatas, Aſperifolias &c. novitati magis quam utilitati ſtuduiſſe, dum notionibus jam acceptis novas florum Campaniformium, Perſonatorum, Labiatorum, Cruciformium, Roſaceorum, Liliaceorum, Floſculoſorum, Semifloſculoſo-

rum, Radiatorum &c. Classes substituit.

Reprehensionem hanc sprevit Turnefortius: tutabatur novam suam distributionem ipsa partium organicarum à quibus desumebatur, præ cæteris excellentia atque singulis in generibus stabilis & constans structura, quæ sola innumeris ferè Plantis à se invicem distinguendis hodie par esse queat, quùm inopi olim Botanice mera putaque figuræ exterioris consideratio sufficere potuerit: haud secus atque in ordinandâ Bibliothecâ libri si pauci sint numero, faciliùs siquidem secundum formæ magnitudinem; rectius verò ubi majori copiâ affluunt, ex rerum quas tractant naturâ disponuntur. Quantùm autem adjumenti studentibus affert ea Bibliothecæ dispositio, quæ rerum libris contentarum potiùs quam voluminis formæ rationem habet, tantùm sanè Botanophilis ad perfectam Plantarum cognitionem emolumenti, ea methodus in quâ integra stirpium figura, partesve earum quæ vagâ sunt & instabili formâ, partibus quæ usque sibi constant postponuntur.

Verùm non solùm difficilis atque perplexa illa divisio ad foliorum vel stirpis integræ figuram relata, sed etiam omninò imperfecta arguitur; quùm multæ sint Plantæ quæ à classe sibi hac in divisione assignatâ, ut ita dicam, refugiant, melius in alienâ collocandæ; quod ut semel demonstrem, exemplo sint Corymbiferæ in quibus Asteres & Helichrysa hac in classe collocata species sub se florem unicum ferentes continent; sic & Asperifoliæ quæ Echiorum, Buglossorum, Omphalodum, Cynoglossorumque species foliis levibus donatas comprehendunt. Nec centum aliæ deessent recensendæ Plantarum species quæ Classibus quibus includuntur, minime congruant.

Tertium, alii Turnefortio objecere, eum vocabulorum, nominum, phrasiumque usu antiquo in Botanice receptorum immutatione, novam difficili jam scientiæ difficultatem attulisse.

Hujus peccati, si peccatum est, ante Turnefortium, Bau-

hini & Moriſſonius ſontes fuerant, qui tamen ſi non reprehenſi fuerunt, quantò minus reprehendendus Turnefortius erit, cui vocum illarum uſum, atque eorum à quibus adhibitæ fuerant auctoritatem neceſſe fuit poſthabere, ne antiquas notiones his vocibus refricando, novæ methodi quam inſtituebat, perſpicuitas elevaretur.

Quod ad Phyſicum floris partium uſum ſpectat, quem neglexiſſe à quibuſdam inſimulatur, aliena fere res eſt à Botanico, cujus eſt maxime recepta ad faciliorem ſtirpium cognitionem tradere principia, non vero in abſtruſam quæ oculos fugiunt partium, & ab Anatomiæ cognitione pendentem indagationem tyrones Botanophilos conjicere.

Supereſſet purgandus Turnefortius de omiſſis phraſibus quibus Plantæ in officinis vulgò efferuntur, niſi legitimam excuſationem daret ipſa novæ Methodi inſtitutio, quæ tota ex auctoris mente in Plantarum cognitione, minime in earum uſu verſatur.

Dilutis quæ Turnefortianæ Methodo objiciuntur vitiis, ea inſuper laude quidem ſummâ videtur cumulanda, quod non ſolis cogitationis ſtudiis, ſed etiam ſtrenuâ operâ ſollicitâque naturæ inquiſitione fundata atque exſtructa fuerit. Hinc evenit ut Turnefortius ex plagis Orientalibus Lutetiam redux collectas in itinere Stirpes ad methodi ſuæ normam non invitas facile redegerit, nedum ordinem in Inſtitutionibus antea vulgatis ſtabilitum emendare cogeretur.

Ne tamen immoderati laudatoris partes agere videar, abſit ut in opere Turnefortiano nihil eſſe omnino reprehenſione dignum affirmare auſim; homo erat, & errori ideo obnoxius; ſed levia ſunt profectò quorum meritò argui poſſit, atque ejuſmodi quæ Methodi ſuæ abſolutam perfectionem perſtringant, nequaquam vero ejus conſtitutionem labefactent.

Parum igitur tanti viri gloriæ officere me exiſtimem, ſi nævos quoſdam in Inſtitutionibus ſuis animadverſos hic conſpiciendos præbeam.

Longè

Longe certè accuratior foret Classium generalis divisio quæ à simplicibus ad copulatas progrederetur, ut si v. g. flores Apetali iis quæ Petalodεις sunt præponantur, quod ipse senserat Turnefortius; propositam enim hanc in Isagoge suâ divisionem arboribus tantum adhibuerat, in cæteris ob rationes inibi allatas neglectam.

In ipsâ vero Petalodum dispositione, Classes quas è multiplici Petalorum numero formavit, Classibus quæ minori earum numero constant, postponendæ viderentur Eum nempè ipsa naturæ progressio ordinem indicabat, ut primum Monopetali; tum Bipetali, ac deinceps secundum Petalorum numerum Tetrapetali, Pentapetali, Hexapetali recenserentur; postremum verò ii flores quorum definitus non est Petalorum numerus, queis omnibus polypetalorum nomen impositum est.

Sunt quibus in eo Turnefortius errasse videbitur, quod Frumentacearum stirpium flores, qui Petalis tribus totidemque staminibus constant, Apetalis tamen accenseat; quùm propria Classis ex his constituenda videretur, quæ genuinam sedem inter Bipetalos & Tetrapetalos nacta foret : at in eo potiùs laudandus auctor qui perspectâ difficultate glumas his in floribus à Petalis distinguendi, tum ob similitudinem quam habent inter se, tum ob earum exilitatem, eas stirpes secundùm faciem oculis magis obviam spectari maluit, donec novis repetitisque observationibus certior super hac re factus, sententiæ mutandæ legitimam rationem haberet.

Jam verò meliori jure reprehendendus esset major ille quàm opus sit Classium numerus definitus. Florum enim Monopetalorum Campani-formium, sub Infundibuli-formium & Rotatorum nomine, Classem geminasse videtur; quùm Campanæ & Infundibuli figuræ non satis inter se discrepent, ut diversis Classibus quæ cùm latiùs patere, tùm sibi mutuò adversari debent, locum præbere possint. Collocatis vero in Monopetalorum divisione Anomalis, his præponere satiùs fuisset

Regulares, qui ſub unâ Claſſe Campani-formes, Infundi-buli-formes ac Rotatos continerent, Anomalis prout leges diviſionis poſtulant adverſantes.

Par de Polypetalis, Roſaceis aut Caryophyllæis inter Polypetalos judicium meritò ferendum eſt, quùm leviuſculum ſit in utriſque Petalorum diſpoſitionis diſcrimen; nec niſi tribus vel quatuor generibus conſtans, quam Caryophyllæorum vocat, Claſſis altera condatur ob ſimilitudinem ac paucitatem Plantarum minimè neceſſaria.

Simile etiam vitium occurrit dum XVI. & XVII. Claſſes percurruntur: illi nimirum Plantas flore carentes attribuit, quibus ſemina tantum plus minuſvè fiunt conſpicua; huic verò eas quæ ſemine etiam deſtituuntur, inter quas tamen reperire eſt quarum ſemina agnoſcit, eaque Iconibus exprimi curavit; cœterarum autem, ſi ignoravit, falſus eſt, quùm illa & in Fungis, Tuberibus, Fucis & Coraliis, poſtremis Turnefortii temporibus deprehenſa fuerint. Unica itaque ex XVI. & XVII. opportebat conflari claſſis trifariam commodè in Capillares ſeu Filices, in Fungoſas, ac marinas Plantas dividenda, aut ſaltem aliundè quàm ex ſemine, prout adeſt vel abeſt, inter duas illas claſſes diſcrimen quæri debuerat.

Si verò generum diſpoſitio quam ſtatuit, attentiùs perpendatur, quàm multa ê ſectionibus ſuis ad alias forſan æquo jure transferrentur, his exemplis conſtare poterit.

Mandragora & Belladona, in prima primæ Claſſis ſectione collocatæ, ſeptimæ ſecundæ Claſſis, ob ſuam cum Melongenæ & Solani fructibus ſimilitudinem, contribui debent.

Cerinthe, tertiâ primæ movenda, ut ad quartam ſecundæ accederet, cujus genera flore & ſemine refert.

Quamoclit, à primâ ſecundæ ad Convolvulos in tertiam primæ, ratione ſui fructûs, tranſire non repugnaret.

Nicotiana indidem, eodem migraret juxta Gentianam deſcribenda, propter floris fructuſque formam.

Hyoſcyamus, ab eâdem primâ ſecundæ, ad tertiam tertiæ,

quod flore ſit Anomalo & fructu bicapſulari, transferendus.

Stramonium ibidem poſitum ſeptimæ ejuſdem primæ annumerandum, ob fructum & ſemina ſua proximè Capſicum.

Pervinca, ab eodem loco ad quintam primæ, prope Aſclepiadem traducenda, ſiliquoſi fructûs ratione.

Rubeolam in tertiâ ſecundæ numeratam, ad nonam primæ fructus geminus Galliis ſubjungendam aggregaret.

Sed hæc nimium; tædioſum enim foret cætera perſequi genera, quorum duce vel ipſâ Turnefortianâ methodo Claſſes commutandæ viderentur.

Jam autem alia de generum numero controverſia movetur; ſed tam variæ de eo augendo minuendove exſtant opiniones, ſuis ſingulæ rationibus nixæ ut ex ipſâ opinionum diſcrepentiâ Turnefortii defenſio adverſus quamcumque partem comparari quæat : In re tamen libidini utcumque permiſſâ, mediâ inſiſtere viâ Turnefortium auſim dicere; qui ex florum diſſimilitudine nec nimium craſſâ, nec nimium exquiſitâ, genera diſtinxerit; eoque numero circumſcripſerit, quo imminuto confuſio orta, adaucto perſpicuitas in characteribus deſiderata fuiſſet; dum Cæſalpinus & Raius, ille latiori ratione, hic tenuiori quàm par eſt, in hæc contraria vitia incurriſſe videntur.

Si tandem ad ſpecies quæ generum ſunt partes, deſcendamus, fatebimur ultrò uberem inde reprehenſionum ſegetem naſci; plures enim Plantas ſub variis Synonymis & appellationibus iterum ac tertiùm appoſitæ; ipſæ Synonymæ voces ſœpiuſcule minus congruentes; quodque etiam non diſſimulandum, Plantæ nimiùm multæ inter illas quæ paſſim obviæ vel Tyronibus notæ ſunt, tamen conſultò omiſſæ, quod ſedem ex ſuâ methodo propriam nondum illis invenerat.

Hos errores alioſque id genus ad obtrectationem invidorum Turnefortius non reliquiſſet, qui forſan primus eos agnoverit; ut fidem facit ipſius Codex, quem Illuſtriſſimo Abbati Bignon Viro ad patrocinium bonarum litterarum nato de-

legavit; in eo ſiquidem Codice ſexcentas emendationes per quadriennium propriâ manu inter lineas adſcripſerat, multò plures additurus novæ editioni, quam parabat, immaturo Auctoris fato nobis præreptæ.

Quid ergo menda tantopere nonnulli increpent, quorum partem ipſe Auctor ſuſtulit, forſan reliqua per longius vitæ curriculum ſublaturus. Ea ſanè ſunt ejuſmodi quæ livorem quidem paſcere, nihil verò de ſolidâ tanti Viri gloriâ apud æquos rerum æſtimatores detrahere poſſint: quandoquidem propria ſemper erit ejus laus, quæ præcipua eſt, ratione certâ atque exploratâ vagam huc uſque & fluctuantem Plantarum diſciplinam compoſuiſſe; undè Botanice ipſa Reſtitutorem ſuum immortalitati commendabit.

BOTANOGRAPHORUM ELOGIA.

TURNEFORTIANÆ ISAGOGI ADDENDA.

TRIPLEX est causa cur auctores nonnulli qui scriptis observationibusque suis de Rei herbariæ studio ad hanc usque diem bene meriti sunt, in Isagoge tamen Turnefortianâ desiderentur. Hi siquidem quod Auctori nostro dubio procul ignoti fuerint; illi verò quod eo Institutiones suas scribente vitam adhuc agerent, nec nisi defunctis Encomii honorem decrevisset; cæteri tandem quod ab ejus tantùm obitu nomen aliquod sibi fecerint.

Primorum agmen ducit.

JOACHIMUS JUNGIUS Lubecæ anno 1587. natus referente Vogelio, * in Gymnasio Gissensi superioribus scientiis imprimisque Mathematicis institutus, qui inter peregrinandum studio Medicinæ Patavii incensus Lauream ibi sub Sanctorio Sanctorio consecutus est; dein Physicæ Professoris Cathedrâ donatus, ac Hamburgensis Gymnasii Præfectus Septuagenarius obiit 23. Septembris anni 1657. Inter plurima quæ de rebus Historicis, Physicis, Mathematicis & Medicis scripsit, Isagogen Phytoscopicam privatis in cœtibus auditoribus suis ab eo traditam reliquit, in quâ generalia quædam Botanica de Plantarum speciebus & differentiis earumque generatione, propagatione & immutatione, Florum & Seminum discrimina ad Cæsalpini normam, Logicâ usus ratione recensuit, multò accuratius quam pro ævo ac regione in quibus vixit, sperari par erat. Ex Nobilissimi viri D. ANDERSON, primarii Reipublicæ Hamburgensis Syndici, Historiæ Naturalis amantissimi, & Patriæ suæ Litteratorum Mæcenatis, litteris ad me scriptis

* Historia Vitæ & mortis Joachimi Jungii &c. incomparabilis Philosophi. Auctore Martino Vogello Hamburgensi. Argentorati. 1658. in 4.° pag. 27.

de Jungii Operibus Botanicis inquirentem , constat & multa alia hunc super Historiâ naturali scripsisse, cujus manuscripta partim incendio conflagrarunt, partim in Bibliothecâ publicâ Hamburgensi asservantur.

Sequitur JACOBUS BARRELIERUS Parisiis natus anno 1606. qui Philosophiæ studiis sedulò imbutus, in facultate Medicâ Licentiæ gradum adeptus est, paulo post ad Fratrum Prædicatorum Ordinem transiens. Annis quibusdam in Theologiâ cæterisque cænobiticis exercitiis versatus à summo totius ordinis Præposito Galliam perlustrante socius Parisiis assumitur. Dum itineris ei comes per Occitaniam, Aquitaniam, variasque Regni Provincias adest, antiquo Botanices amore redivivo; quas stirpes delineare ei per negotia non licuit, collectas exsiccavit; nec levi earum sarcinâ onustus Romam ingressus est, ubi nullo functionum quibus addicebatur detrimento, horis subsecivis æri incidendas curavit. Parisios redux vix elapso uno post reditum anno in sancti Honorati Cœnobio extremum diem egit anno 1673. Domûs hujusce Bibliothecam Iconum suarum æri incisarum hæredem reliquit, ex quâ ad quadringentarum ferè supra mille numerum post annos quadraginta à nobis erutæ in lucem cum descriptionibus & Synonymis prodiere Parisiis anno 1714. in folio. Porro Auctoris fides in hoc opere magis elucesceret observationibus quas addidissemus, si memoratam editionem nostrum in Hispaniam per Barrelieri vestigia susceptum iter antevertisset. Supersunt etiam Fungorum 700, Conchyliorum 360 Historiæ à Barreliero collectæ.

JACOBUS BREYNIUS alter est qui apud Germanos floruit, anno 1637. natales duxit ex nobilibus Parentibus è Brabantiâ oriundis. Innatam in eo ad Medicinam & naturalem Historiam propensionem auxit Christianus Mentzelius Electoralis Archiater, cujus fidei à teneris commissus est. Belgium tyrocinii in mercaturâ ponendi causâ missus, Patris consilium fefellit, maluitque in Academiâ Leidensi se to-

tum Rei Herbariæ ſtudio mancipare Duce Adolpho Vorſtio Plantas illic tunc demonſtrante. Hinc Patris obitu Gedanum revocatus, luſtratis variis Germaniæ iterumque Bataviæ hortis tandem ſe in Patriam contracto illic Matrimonio recepit: quod ſolum præ cæteris elegit non quia paternum, ſed ob ſuam, ut aiebat, rariorum Plantarum ubertatem, quarum inveſtigationi ut liberius vacaret, non modo ab omni municipali officio abſtinuit & ampliorem fortunam recuſavit, ſed etiam Botanici Profeſſoris munus ſibi oblatum in Academiâ Leidenſi neglexit. Latendi quamvis Studioſus ampliſſimam tamen famam ſibi in Belgio, Galliâ, Italiâ totâque Germaniâ fecerat neceſſitudine quæ ipſi per litteras interceſſit cum celeberrimis Botanicis Hermanno, Commelino, Magnolio, Turnefortio, Zanonio, Ammanno &c. Breynii in Botanice Eruditionem paſſim prædicantibus. Otii ejus quod a divinis domeſticiſque rebus ſupererat, fructus ſunt non prima tantum Exoticarum Plantarum minus cognitarum Centuria, in quâ primus de Thée fruticè & de Arbore Camphoriferâ diſſeruit, opus & obſervationum novitate & typorum ac Iconum elegantiâ preſtantiſſimum; ſed & altera tertiaque Centuriæ ac Viridarium Pomerelliæ, quæ ultima pene abſoluta opera præcocior auctoris mors luci invidit; anno enim 1697. diarrhæâ συντηκτικῇ conſumptus vitam clauſit, relictâ Joanni Philippo Breynio minimo natu filio Rei Herbariæ maximé Studioſo & Medico amplâ librorum ſuorum, ſtirpium ſiccatarum, & foſſilium ſuppellectile: quæ gazæ non perierant incendio ut Plumerius exiſtimaverat.

Inter eos verò qui Turnefortii æquales erant CAROLUS PLUMIER 20. Aprilis anno 1646. natus Maſſiliæ ſtatim occurrit, vir obſcuro quidem genere oriundus, ſed obſervationibus Mechanicis & Botanicis non minus quam Iconibus manu propriâ delineatis & ſculptis quas eis adjunxit, inſignis. Peracto Scholarum humaniorum curriculo, pietate ergà Deum inſtinctus, ſe apud RR. PP. Minimos anno 1662. vitæ religioſæ devo-

vit. Dum Philoſophiæ operam navabat, illam cum Mathematicis ſcientiis cognatam eſſe perſuaſus, R. P. Magnan celebrem Ordinis ſui Matheſeos Profeſſorem audiendi cauſâ, Toloſam mitti poſtulavit: Undè poſtea Romam profectus, ibi Mechanicis ſe inprimis addixit, & ſummopere in Optices, picturæ, Sculpturæ & Tornandi artibus profecit. A Franciſco de Onuphriis Medico Romano, & à Sylvio Boccone Siculo, Botanicis quibus cum amicitiam inierat, ad Rei Herbariæ Studium ſtimulatus, Patriam rediit per quam ex Alpibus redux Turnefortius forte tranſibat: Ei itaque & Garidello Regio tunc Aquis Sextiis Botanices Profeſſori, Berteriiſque fratribus Aquenſibus Medicis, in multis Gallo-Provinciæ plagis Plantas indagantibus quum ſæpius comes adfuiſſet, illas cognoſcendi amor in eo tantoperè increvit, ut Surianus Maſſilienſis, Medicus Chymicus, Plantarum exoticarum Analyſi operam dandi cauſâ in inſulas Gallo-Americanas Regio juſſu delegatus, cognito hoc in Plumerio Plantarum ſtudio hunc ſibi itineris ſocium adjunxerit. Oblatos ſibi primos Plumerii labores Botanicos Ludovicus XIV. Regio Botanici ſui titulo & annuâ penſione remuneravit, noviſque obſervationibus vacaturum in eaſdem inſulas iterum atque tertiò demandavit. Præter aliquot ſtirpium Americanarum deſcriptiones, Filicum Hiſtoriam, novaque genera ab eo edita, plura adhuc quæ tam in Regiæ ſcientiarum Academiæ quàm in RR. PP. Minimorum Cænobii Pariſienſis Bibliothecis volumina ejus manu ſcripta aſſervantur; eaque non ſolum nongentarum circiter ſtirpium Americanarum Icones & deſcriptiones continent, ſed & Avium, Piſcium, Conchyliorum inſectorumque ab eo in Americâ obſervatorum & depictorum Hiſtoriam complectuntur. Kinæ Kinæ inveſtigationis ergò novum iter in Peruviam ſub Marchionis Caſtelli de Los Rios auſpiciis cogitabat; at dum Claſſis Proregis hujus tranſmiſſioni deſtinata, juſſa Regia ad oram Gaditanam expectaret, indefeſſus ille vicinos campos
perluſtra-

bat, unde pleuritide correptus in cœnobio ſui ordinis ad Portum Sanctæ Mariæ ſito ſexagenarius occubuit anno 1704.

Æmulum celebrem Turnefortius dum viveret, JOANNEM RAIUM Anglum habuit in pago *Blachnotley* Eſſexienſis Provinciæ anno 1628. natum. Faber Ferrarius ei Pater fuit qui tamen eum humanioribus litteris imbuendum Cantabrigiam miſit. Inter ſcientias quibus illic inſtructus eſt, nulla magis ei ſapuit quam Phytologia cujus ſtudio incitatus toties Cantabrigienſem agrum, totamque hanc Provinciam perluſtravit, ut ſtirpium hujus Provinciæ Catalogo quaſi primo laborum ſuorum ſpecimine edito ingens futuri in Re Herbariâ profectûs ſuis omen dederit. Ab anno 1658. ad 1673. quo ſe Anglicanæ Eccleſiæ Presbyterum jam factum matrimonio ligavit, variis itineribus in omnes Angliæ, Scotiæ & Hyberniæ Provincias ſuſceptis de naturali harum inſularum Hiſtoriâ certiorem ſe fecit, nec earum fines ſtudiorum limites ſibi præſcripſit. D. Willugbii Nobiliſſimi Angli rerum naturalium cognitionis avidi, benevolentiâ uſus ei per Belgium, Germaniam, Italiam, Galliamque peregrinanti comes fuit, quæ peregrinationes Plantarum Angliæ & extra inſulas ejus naſcentium Syllogas bis terve editas peperere. Quum verò ad rem ejus familiarem nihil itinera contuliſſent, ſolùmque ei Regiæ Societatis Londinenſis Socii titulum promeruiſſent, in Provinciâ Warvicenſi annis quatuor actis Patriam ſuam cum uxore conceſſit, in quâ modico contentus unum ſibi propoſuit negotium obſervationes ſuas in ſcientiæ Herbariæ utilitatem vertere. Ex earum enim cum Joannis Bauhini & Caroli Cluſii Hiſtoriis collatione methodum ſuam confecit, quam generalis ſtirpium Hiſtoria ſtylo eleganti & modeſto, tum accuratiori quàm hactenus ſcriptum erat ordine, ſecuta eſt. Operam Patrono ſuo Franciſco Willugbio avium piſciumque Hiſtoriam edere volenti, ſic præbuit, ut ſua tota pene nuncupari poſſit. Typis quoque methodum Inſectorum cudendam parabat, ſed fluentibus tibiarum ulceribus & ſenio confectus vitam anno 1705. reliquit. Plura de tanti viri morum inte-

gritate, doctrinâ, aliiſque operibus ad Theologiam ſpectantibus in ſupplemento rerum memorabilium anni 1705. Hiſtoriæ Europeæ Anglice conſcriptæ volumini anni 1706. adjecto legi poſſunt.

Tot vero SAMUELIS DOODII Botanicarum obſervationum ſpecimina in Raii Hiſtoriâ Plantarum micant, ut ille ſibi poſt Raium encomium quoque vindicet. In agro Strasfordienſi natus diligentiâ, labore aſſiduo, & mirâ ſagacitate inter Londinenſes Pharmacopæos ſui temporis extitit Coryphæus. Quum verò Hiſtoriæ naturalis in primiſque Plantarum cognitione cæteris præſtaret, horti eorum Chelſiani nuncupati Præfectus ab ipſiſmet Botanicuſque Prælector creatus eſt. Plura ſe ab eo mutuatum fuiſſe Raium fateri non pudet. Is autem lyncæus præſertim Muſcorum, Herbarum Capillarium, Fucorum, & Coraliorum inveſtigator erat; magnum itaque obitu ſuo anno 1706. ſui apud Botanicos deſiderium reliquit.

Locum quoque hîc ſibi poſtulat ad Italorum decus JOANNES BAPTISTA TRIUMFETTI Celebris tàm ſimplicium Profeſſoris in Romano Archilycæo munere, quàm ſuâ cum Malpighio de ortu & Vegetatione Plantarum concertatione publici juris factâ ſub auſpiciis Clementis XI. Pontificis ſummi anno 1703. & Iconibus nonnullis defensâ. Stirpes enim ex propriis partibus putrefactis renaſci affirmare non veritus eſt, prolato in medium experimento quo partes quævis nonnullarum ſtirpium tritæ, earumdem Plantarum feracem terram reddebant in quam conjectæ fuiſſent, cum Malpighi cœterique Phyſici exploſâ antiquâ opinione hanc generationem ſeminis cujuſdam vel gemmarum aliquot minus eliſarum reliquiis tribuerent. Obiit anno 1707. obſervationibus quibus ſententiam ſuam tueri conatus eſt bene inter Botanicos meritus, nec male inter Medicos practicos ſuæ mortis vaticinio à pylori skirrho quo poſt biennium inter tormina ſublatus eſt.

A Petro Bellonio & Carolo Plumerio non fuerat alius apud Gallos Botanophilus qui Plantas inveſtigandi causâ plagas remotiores inviſiſſet præter AUGUSTINUM LIPPI qui Pariſiis an-

no 1678. natus est Lucensi parente Medico Lutetiam agente. Tanto ille peregrinandi desiderio flagrabat ut Licentiatûs gradu à Facultate Medicâ Parisiensi adepto Ægyptum Æthiopiamque perlustrandi occasionem Doctoratûs dignitati prætulerit. Delegato à Ludovico Magno anno 1703. ad Æthiopiæ Regem D. DU ROULE, se legationis Medicum ultrò obtulit, & postulato Fagonis favore sub eo titulo profectus Ægyptum primò petiit ex quâ sæpius & Plantarum semina & stirpes siccatas accuratasque descriptiones per epistolas misit. Quum autem in Abyssiniam usque cum Regio oratore tenderet, cum eo à sicariis in itinere interfectus est. Ex variis quas ad Fagonium, Bourdelotium, & Dodartium Medicos Aulicos scripsit epistolis, exstat collectio ducentarum & ampliùs Plantarum hactenus ignotarum descriptiones & nomina complectens.

Ex iis verò qui extremum fatum à Turnefortii obitu subierunt, Hollandia primum præbet PETRUM HOTTONEM Amstelodami anno 1648. natum. Is in Lugdunensi Academiâ Medicinæ Laureâ donatus à praxi defecit ut libentiùs Botanices studio vacaret, quo impulsus in Daniam hujus regni stirpes invisendi causâ se contulit. Ex eâ redux Lugdunum Batavorum à civitatis Consulibus revocatus est, ut Hermanni Plantarum exoticarum investigationis ergo in Indias delegati Professoris munus obiret, eâ lege ut si ille in itinere vitâ cederet, dignitatem is retineret. Hermanno absente digne professorem egit, ipsique reduci eo munere ad tempus reddito tandem post ejus mortem HOTTO omnino potitus est anno 1695. Præter elegantissimam de Botanices Historiâ & fatis orationem quam edidit eodem anno, illud ei in studii Rei Herbariæ utilitatem tentatum debemus, quod cognitis Turnefortii & Hermanni methodorum commodis utramque conc liandam meditaretur, rationemque hujus concentûs perspiciendi discipulis suis traderet. Tam utilis incœpti fructu inexpectatum ejus funus nos anno 1709. defraudavit.

Ex Horto Regio Monspeliensi multi sane Botanices alumni

prodiere, hos inter PETRUS MAGNOL Magiſter artis meritò potius appellandus. Is ex RICHERII DE BELLEVAL cineribus ut ita dicam excitatus, Monſpelii natus eſt anno 1638. ex celebri in Medicinâ Ranchinorum progenie. Cœteras inter Medicinæ partes quibus incumbere cœpit eâ ætate quâ alii humanioribus adhuc litteris operam dant, Rei Herbariæ ſtudio mirifice captus, ſtirpibus quæ in Horto Regio educantur à teneris jam cognitis, Monſpelienſis agri loca nulla ſe fugere voluit; nec ſibi ſoli ſtirpes in eo naſcentes noſcebat, ſingulis etiam celebribus Europæ Botanicis Monſpelium adventantibus ducem ſe libenter præbebat, eoſque hac comitate ſic devinciebat, ut deinceps Illuſtriſſimis ſuæ ætatis viris ad obitum uſque amicus ſemper fuerit. Hos inter Fagonius erat cujus ſæpius benevolentiam expertus eſt, Turnefortiuſque cui non levem in excurſionibus Botanicis in Occitaniâ, opem tulit. Quantùm Monſpelienſi ſolo cœlum favet, multiplici Plantarum quæ in eo luxuriant copiâ, *Botanici* ſui ſeu Indicis editione nationum omnium litteratos edocuit, cæteriſque Botanographis patriæ cuique ſuæ Plantas deſcribendi viam aperuit. Sicut verò Monſpelienſem agrum *Botanico* ſuo illuſtraverat, ita ad Horti Regii laudem & decus, Plantarum in eo educatarum recenſione contulit. His laboribus Profeſſoris, Regiique Academici penſionem non tantùm in Civitate Monſpelienſi, ſed & in Pariſienſi, defuncto Turnefortio dignitatem promeruit. Turnefortii autem in Regiâ Scientiarum Academiâ vices digne obiiſſet, niſi natalis ſoli illecebris captus, ingraveſcente jam annorum numero in patriâ vitam maluiſſet claudere, quod contigit menſe Maio anni 1715. filiumque cùm Profeſſoris ſui muneris, tùm abſoluti operis de novâ Plantas cognoſcendi methodo hæredem reliquit.

Agmen claudit Botanicorum Coryphæus, cui omnis non ſolùm Botanice Gallica, ſed & ipſe Turnefortius totum ſe debuit, GUIDO CRESCENTIUS FAGON, vir quem ob generis nobilitatem Mars quidem potius quam Apollo alumnum ſibi vindicabat. (Patrem enim habuit artis bellicæ peritum, Regi

ſuo devotum, ac in ipſo militaris Præfecturæ munere ad Barcinonis expugnatæ mænia interemptum; matrem vero G. DE LA BROSSE Horti Regii Inſtitutoris ſororem.) Sed parentum ex maternâ ſtirpe ſtudia animum ejus ſtatim ab incunabulis rapuerunt: Nam quum patre orbus, infans in Horto Regio educaretur, Plantarum amorem cum lacte ſuxiſſe viſus eſt. Ex Rei Herbariæ ad Medicinæ ſtudium quaſi arctâ harum inter ſe Scientiarum conjunctione adductus, Pariſienſi Medicorum Academiæ nomen dedit, & Doctoralem non ſine omnium plauſu lauream ab eis accepit: quâ donatus Profeſſor in Horto Regio cui ANTONIUS VALLOT tunc Archiatrorum Comes præerat, non multò poſt nuncupatus eſt. Summam ejus in Re Herbariâ ſagacitatem modò ille expertus fuerat in ordinando ſtirpium Horti Regii Catalogo quem edidit anno 1665. Perſpectâ etiam ejus in Medicinæ praxi peritiâ, eum ſibi inter Archiatros in Aulâ ſocium adjunxit, ita ut eodem quo Guido de la Broſſe Avunculus ejus, officio potiretur. Nec Fagonem nova dignitas, nec confidentium ſibi ægrorum numerus ab Horti Regii quem ſuum appellabat, curâ avocarunt. Eo Plantas demonſtrante hortus nunquam cultior, nunquam feracior, nulla auditorum ex omnibus orbis terrarum partibus major frequentia. Quum enim illud ei imprimis cordi eſſet, ut quas indicabat ſtirpes arte excultas, ſponte naſcentes in agreſti ſolo priùs videret; eo conſilio Arvernorum, Gebennarum, Pyrenæorum, Alpiumque Montes modò hos, modò illos quot annis inviſebat. Unde non modò Plantas ſitûs mutatione, aut frigore in horto extinctas inſtaurabat, ſed & novas etiam nondum in eo viſas exportabat. Quo labore id tandem conſecutus eſt ut ſuſcepto Avunculi conſilio hortum in Regiâ Urbe perficiendi, ſummam manum prope modum appoſuerit. Creſcente in dies undequaque Fagonis famâ, Sereniſſimæ primùm Delphinæ, tum ipſiuſmet Reginæ valetudo ei commiſſa eſt: quâ defunctâ non alium ſibi Archiatrorum Comitem LUDOVICUS MAXIMUS habere voluit. Huic ſummæ dignitati, imò cuicumque alii, ſi

qua præstantior ulla foret, maxime par erat. Præter enim singularem ejus in cunctis Medicinæ partibus peritiam, inerant etiam in hoc viro perspicax ingenii acies, animi firmitas & constantia, ac mira in dicendo facundia; ad quas animi dotes publicam in rem innatus amor, singularis morum integritas atque innocentia, pietasque absque fuco accedebant. His igitur dotibus indefessoque pro Regiâ incolumitate studio ita de Principum Maximo meritus est, ut Aulicorum nullus melius apud eum audiret. At ille gratiâ quâ apud Regem valebat tantò digniorem se præstitit, quantò minùs illâ in sua suorumque commoda uteretur; totam hanc in Horti Regii decus & amplificationem, quæ ei præ cæteris erant potiora convertens. Obeunda demonstrationum munia quæ triginta & ampliùs annis eo fungente florebant, Turnefortio tradidit, cui, nullo consilii officii subsidiive prætermisso genere, ad Botanicorum principem locum viam munivit. Nec solus Turnefortius opem ejus sensit, sed & in omnes Rei Herbariæ studiosos Principis sui beneficentiam promovit. Quâ arte R. P. *Plumier*, D. *Surian* & D. *Lignon* in Insulas Gallo-Americanas, D. *Sarrazin* in Novam Franciam, D. *Lippi* in Ægyptum, R. P. *Feüillée* in Peruviam missis stimulos ad Plantarum investigatîonem addidit. Unde summa in Galliis ad Scientiæ Herbariæ progressum æmulatio excitata fuit, ac etiam res Medica collocupletata; qùum ipse in dies tam feliciter ex Plantarum facultatibus melius perspectis nova ad ægrorum salutem præsidia depromeret. Rem probavit Optimi nostri Principis longa ætas & prospera, cujus imperantis annos Regum nullus superavit, & cui tam experto Medico opem ferente adeo læta affuit senectus. Tantùm porro fuit Fagonis in Principem suum studium, ut eo defuncto extremum quoque & ipse diem propinquum sibi optaverit, quem ut placidiùs expectaret, spretis cæteris omnibus negotiis sese in hortum Regium ubi natus erat, & quem in deliciis semper habuerat, recepit; ubi post biennium Octogenarius obiit die Martis 12. anni 1718.

CATALOGUS

Operum Botanicorum, quæ in Indice Scriptorum Rei Herbariæ Turnefortii Institutionibus præmisso desiderantur.

ACT. *Reg. Sc. Ac.* Acta Regiæ Scientiarum Academiæ. *Histoires & Memoires de l'Academie Royale des Sciences. A Paris chez Jean Boudot & à l'Imprimerie Royale in 4°.*

Amm. ch. Pl. Pauli Ammanni Character Plantarum Lipsiæ 1685. in 12°. idem notis illustratus & editus à Daniele Nebelio. Francofurti ad Mœnum 1701. in 12°.

Amm. supp. Bot. Pauli Ammanni suppellex Botanica Lipsiæ 1675. in 8°.

Barr. Icon. R. P. Jacobi Barrelieri Icones Plantarum 1300. per Galliam, Hispaniam & Italiam observatarum, & ad vivum exhibitarum. Parisiis 1714. in fol.

Barr. obs. R. P. Jacobi Barrelieri Plantæ per Galliam, Hispaniam & Italiam observatæ, opus posthumum ad recentiorum Botanicorum normam digestum & à nobis editum Parisiis 1714. in fol.

Barthol. Act. hafn. Thomæ Bartholini Acta Hafniensia. Hafniæ 1673. & 1680. in 4°. vol. v.

Boerh. Ind. Hermanni Boerhave Index Plantarum horti Lugduno-Batavi. Lugd. Bat. 1710. in 8°.

Bumald. Bibl. Joannis Antonii Bumaldi Bibliotheca Botanica. Bononiæ 1657. in 24.

Camer. sex. Plant. Rudolphi Jacobi Camerarii Professoris Tubingensis, de sexu Plantarum epistola. Tubingæ 1695. in 12°.

Chomel. Chomel Synopsis Historiæ stirpium officinalium. *Abregé de l'histoire des Plantes usuelles par M. Chomel. A Paris 1712. in 8°.*

Contant Jacobi & Pauli Contant Pharmacopæorum Pictaviensium in Dioscoridem notæ. *Les Oeuvres de Jacques & Paul Contant Apotiquaires. A Poitiers 1561. in fol.*

Du Tertre. R. P. Du Tertre Historia naturalis Insularum Gallo-Americanarum. *Histoire generale & naturelle des Antilles habitées par les François. A Paris 1667. & 1670. in 4°. 4. vol.*

Feüillée. R. P. Feüilleé Historia Plantarum officinalium Peruviæ &c. *Histoire des Plantes medicinales qui sont le plus en usage dans les Royaumes du Perou & du Chily.* Inseritur observationum ejus Physicarum, Mathematicarum & Botanicarum Diario Gallicè edito Parisiis 1714. in 4°. vol. 2.

Franc. Lexic. Georgii Franci de Frankenau Flora Francica hoc est Lexicon Plantarum hactenus usualium &c. Argentorati 1705. in 12°.

Garid. Bot. Aq. Garidel Botanicum Aquense. *Histoire des Plantes qui naissent aux environs d'Aix & en d'autres lieux de la Provence, par M. Garidel. A Aix 1715. in fol.*

Hannem. Meth. Joannis Lud. Hannemanni Methodus cognoscendi vegetabilia, juxta triplicem cognitionem Grammaticam Philosophicam & Medicam. Kilonii 1677. in 8°.

Helving. Flor. Pruss. Georgii Andreæ Helvingii Flora Prussica quasi modo genita seu Enumeratio Plantarum indigenarum Prussiæ. Gedani 1712. in 4°.

Jung. Phytosc. Joachimi Jungii Isagoge Phytoscopica. Hamburgi 1679. in 4°.

Knaut meth. Christiani Knaut. Methodus Plantarum. Lipsiæ & Halæ 1716. in 8°.

Loesel. fl. Pruss. Joannis Loeselii Flora Prussica sive Plantarum in Prussiâ spontè nascentium Catalog. quem Iconibus illustravit Joan. Gottsehed. Regio Monti 1703. in 4°.

Munting. Phyt. Abrahami Muntingii Phytographia curiosa. Amstelodami 1711. in fol.

Olhaf. Pl. Dant. Nicolai Olhafii Elenchus Plantarum circa Dantiscum sponte

nascentium. Gedani 1656. in 8°.

Pluk. Amalth. Leonardi Plukenetii Amaltheum Botanicum. Londini 1703. in fol.

Pluk. Mant. Plukenetii Mantissa Almagesti Botanici Londini 1700. in fol.

Plum. Fil. R. P. Caroli Plumerii Historiâ Filicum Americanarum. Parisiis è Typographiâ Regiâ 1705. in fol.

Plum. nov. gen. Plumerii nova genera Plantarum Americanarum cum Catalogo Indicarum stirpium ab ipso descriptarum & in Turnefortii Institutis recensitarum. Parisiis 1703. in 4°.

Raii Hist. tom. 3. Joan. Raii Historiæ Plantarum tomus tertius Londini 1704. in fol.

Raii Meth. emend. Raii Methodus Plantarum emendata & aucta Londini 1703. in 8.°

Raii Var. meth. Raii de Variis Plantarum methodis Dissertatio. Londini 1696. in 8.°

Savast. Inst. R. herb. R. P. Eulalii Savastani S. I. Botanicorum seu Institutionum Rei Herbariæ, libri quatuor. Neapoli 1712. in 12°. Heroico carmine.

Scheuchzer. Itin. Alp. Joan. Jacobi Scheuchzeri Itinera Alpina. Londini 1708. in 4°.

Scheuchz. Agr. Prodr. Joannis Scheuchzeri Agrostographiæ Helveticæ Prodromus. Tiguri 1708. in fol.

Sloan. hist. jam. Hans Sloane Historia naturalis Insularum Maderæ Barbados & Jamaicæ. *A Voyage to the Island Madera, Barbados, Nievos, S. Christophors, and Jamaica With the natural history &c. vol. 1. London 1707. in fol.*

Sterb. Th. Fung. Francisci Sterbeeck Theatrum Fungorum Belgicè. Antverpiæ 1685. in 4°.

Tit. Catal. Antonii Titæ Catalogus Plantarum quibus Patavii consitus est Hortus Illustr. Joannis Francisci Mauroceni Veneti Senatoris. Patavii 1719. in 12°.

Volk, Flor. Norimb. Joannis Georgii Volkameri Flora Noribergensis seu Catalogus Plantarum in agro Noribergensi sponte vel arte enutritarum. Noribergæ 1700. in 4°.

Volk Hesp. Norimb. Joannis Christophori Volkameri Hesperidum Norimbergensium, seu de Malorum Citreorum, Limonum, Aurantiorumque culturâ & usu Libri quatuor e Germanicâ in Latinam linguam translati Norimbergæ 1713. in fol.

Zanichel. Joannis Hieronymi Zannichellii Epistola de Myriophyllo Pelagico & de alterâ plantâ anonymâ. Venetiis 1714. in 4°.

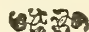
APPROBATION.

Extrait des Registres de l'Academie Royale des Sciences.

Du 20. Decembre 1718.

M.rs de Reaumur & Geoffroy qui avoient été nommés pour examiner les augmentations faites par M. de Jussieu aux *Institutions de M. Tournefort,* qui vont estre reimprimées, en ayant fait leur rapport, la Compagnie a cru qu'elles seroient trés agréables au Public. En foy de quoy j'ay signé le present Certificat. A Paris ce 26. Decembre 1718. FONTENELLE.

Secretaire perp. de l'Academie Royale des Sciences.

DE USU

DE USU INSTITUTIONUM REI HERBARIÆ.

QUI plantarum ſtudio revera tenentur, nullo quidem præceptore docente, certam earum cognitionem etiam ex tempore conſequentur, ſi paucorum Florum formas (quatuordecim ſcilicet, quæ intra ſpatium unius vel alterius horæ addiſci poſſunt) in animo ſibi defigere velint. Omnis quippe flos vel conſtat ex foliis; vel foliis carens, aliud nihil habet niſi capillamenta quædam, quæ, *Stamina* appellantur. Hic *Apetalos* ſeu *Stamineus*, ille *Petalodes* dici conſuevit. Flos Apetalos vel embryoni adhæreſcit, vel ab eo ſeparatur. Petalodes dividitur in ſimplicem & compoſitum. Flos ſimplex, alius *Monopetalos* appellatur, hoc eſt unius, ut ita dicam, folii; alius verò *Polypetalos*, ſeu multorum foliorum. Monopetali ſpecies ſunt *Flos Campaniformis*, *Infundibuliformis*, *Rotatus*, *Labiatus*, *Perſonatus*. Floris Polypetali diſſimilitudines ſunt, flos *Cruciformis*, *Roſaceus*, *Caryophylleus*, *Liliaceus*, & *Papilionaceus*. Flos demum compoſitus in *Floſculoſum*, *Semifloſculoſum* & *Radiatum* diſpertitur. Horum omnium de-

finitiones pag. 72. 73. & 74. formæ verò Tab. 7. 8. 9. 10. 11. exponuntur.

Igitur cùm planta quævis ignota sese Philobotano objiciet, primò explorandus venit ejus flos, utrum Apetalos, an Petalodes; an simplex vel compositus. Ponamus v.g. illum esse Campaniformem; tunc consulenda est Classis prima Institutionum nostrarum, in qua agitur de plantis flore monopetalo, campaniformi; ejusque genera lustranda, donec ignoto flos similis occurrat. Namque si floris Convolvuli v. g. æmulus videatur, in eo stare debet Philobotanus, indagaturus utrum Pistillum ejusdem floris abeat in fructum Convolvuli fructui similem: his enim ita se habentibus, nullus dubitandi locus est quin planta, quæ priùs erat ignota, ad Convolvuli genus sit referenda. Neque tamen satis est nosse genus; singulæ præterea Convolvuli species, quæ ibidem recensentur, à Philobotano percurrendæ sunt, ut certior fiat utrum species illa quam præ manibus habet, descripta sit necne. Enimverò si totâ suâ formâ, hoc est radicibus, foliis, caule, floribus & fructibus descriptioni & iconi respondeat ejus speciei v. g. quæ Convolvulus major, albus C. B. dicitur, manifestum est hanc esse reverà Convolvulum majorem, album C. B. tuncque Scriptores Rei Herbariæ à C. Bauhino indicatos evolvat si lubet, ut pleniorem hujus plantæ notitiam adipiscatur. In speciebus autem enumerandis primò appellationem C. B. afferre solitus sum, ob synonymorum collectionem: deinde nomen quod eidem speciei J. Bauhinus imposuit, propter descriptionem & annotationes apprimè utiles: postremò & appellatio-

nem à Dodonæo usurpatam, Clusio, Lobelio, aliove auctore probato, qui iconem ejusdem speciei non contemnendam exhibuit.

Qui plantas eâ ratione addiscunt, rarò earum obliviscuntur vel eas facilè eâdem arte in memoriam revocant. Monendi autem sunt Philobotani præter notam genericam, quæ in floris simul & fructus forma plerumque posita est, singulas etiam plantarum partes intentis oculis, ut aiunt, intuendas esse, & maximâ diligentiâ contemplandas, earum imagines in animo insculptas habeant; semel enim explorato genere cujusvis speciei, ex sola florum inspectione, ex improviso, quâvis anni tempestate eadem species facilè dignoscitur; cùm parumper etiam hac in arte exercitatis subitò veniat in mentem, folia hujus vel alterius formæ non convenire nisi plantæ, quæ floribus & fructibus certæ cujusdam structuræ donatur. Quapropter nota generica plantarum à duabus tantùm aut tribus partibus pendet; specifica verò, seu ea quâ species plantarum à cæteris omnibus distinguuntur, ab omnibus non solùm partibus, sed ab earum affectionibus omnino proficiscitur. Ex quibus liquet, certi nihil vel de minimâ herbulâ pronuntiari posse, nisi exploratis suâ tempestate omnibus ejus partibus.

Hæc mihi longo usu semper visa est brevior certiorque via, quâ ad plantarum cognitionem perveniri possit, maximè cum agitur de iis quarum flores & fructus quotannis conspiciuntur: nam quod ad excelsas arbores attinet quæ rarò florent & fructus edunt, debent potiùs earum nomina ex libris vel à præceptore mutuari, etiamsi ea-

rum genera à florum & fructuum forma petenda sint; neque enim quæ Populi, Salicis, aut Quercus species dicuntur, ad ea genera revocarentur, nisi floribus aut fructibus propriæ cujusdam structuræ donarentur; idemque nomen e contra sibi semper arrogarent, etiamsi foliis longè distarent à cæteris speciebus.

Neque prætereundum est non solùm specierum Plantarum, sed earum etiam quæ *Varietates* ab Herbariis appellantur, mentionem à nobis sæpissime fieri, parum curantibus utrum reverà varietates sint ejusdem speciei: cùm enim affectionibus quibusdam sensibus obviis differant, diversis etiam appellationibus debent distingui.

EXPLICATIO NOMINUM SCRIPTORUM REI HERBARIÆ,

quorum mentio fit in hoc opere.

ADv. Adverſaria nova ſtirpium,auctoribus Petro Pena & Mathia de Lobel Medicis. Londini 1570. & 1606. Antuerpiæ 1575. in folio.

Adv. part. 2. Adverſariorum Pars altera. Londini 1605.

Ald. Aldinus. Exactiſſima deſcriptio rariorum quarundam plantarum, quæ continentur Romæ in Horto Farneſiano. Tobia Aldino Ceſenate ſeu potius Petro Caſtello auctore. Romæ 1625. in folio.

Ambroſ. Ambroſinus. Hyacinthi Ambroſini, Horti publici Bononienſis Præfecti, Phytologiæ ſive de Plantis partis primæ Tomus I. Bononiæ 1666. in folio.

Ang. Anguillara. Semplici dell' Eccellente M. Luigi Anguillara. In Venegia 1561. in 8°.

A. R. Par. Scientiarum Academia Regia Pariſienſis. *Memoires pour ſervir à l'Hiſtoire des Plantes, dreſſez par M. Dodart, de l'Academie Royale des Sciences, Docteur en Medecine de la Faculté de Paris. 1676. in folio.*

Baniſter Cat. Stip. Virg. Baniſteri Catalogus Stirpium Virginiæ, nondum editus, ſed à Plukenetio memoratus.

Barr. Icon. Barrelieri Icones æri eleganter inciſæ, nondum tamen editæ, proſtant Pariſiis in Bibliotheca Patrum Dominicanorum Cœnobii ſancti Honorati, quorum familiæ ſe adjunxit anno 1635. Jacobus Barrelier Pariſinus, plantarum admodum ſtudioſus & Medicinæ Doct Poſtquam autem ad Theologiam ſe contuliſſet earum ſtudio maximè incubuit, variiſque peregrinationibus ſuſceptis, in Hiſpaniam præſertim & Italiam, tandem Pariſios receſſit, quaſque obſervarat rariores plantas incidi curavit, publici juris facturus, niſi vir optimus, doctiſſimus, & inter celebriores ſæculi Botanicos annumerandus, vivere deſiiſſet, anno ætatis 68. die Septembris 17. anni 1671.

Bellon. Bellonius. Petri Bellonii, Cænomani, Obſervationes è Gallico ſermone in Latinum tranſtulit Cluſius. Extant præterea Bellonii de Arboribus coniferis : de Admirabili operum antiquorum præſtantia : de Medicato funere &c. in 4°. Pariſiis 1553.

C. B. Phytop. Caſpari Bauhini Phytopinax. Baſileæ 1596 in 4°.

C. B. Pin. Caſpari Bauhini Pinax Theatri Botanici. Baſileæ 1623, & 1671. in 4°.

C. B. Math. Mathioli Opera C. Bauhini Synonymiis plantarum & notis illustrata. Basileæ 1598. in folio.

C. B. Prod. C. Bauhini Prodromus Theatri Botanici. Francofurti 1620, Basileæ 1671. in 4°.

C.B.Theat. C.Bauhini Theatri Botanici Liber primus. Basileæ 1663. in fol.

Besl. Fasc. Basilii Besleri Fasciculus rariorum animalium, lapidum, fructuum, maritimarum plantarum &c. Norimbergæ in forma longo 1616.

Besl. Gazophyl. Gazophylacium rerum naturalium Michaëlis Ruperti Besleri, Medici & Reipubl. Noribergensis Physici ordinarii. Noribergæ 1613. in folio.

Bocc. Musc. Museo di Fisica di Paulo Boccone. In Venetia 1697.

Bocc. rarior. plant. Icones & descriptiones rariorum plantarum: auctore Paulo Boccone. Oxonii 1674. in 4°.

Bot. Monsp. Petri Magnol, D. M. Monspeliensis, Botanicum Monspeliense. Lugd. 1676. Ejusdem appendix, Monspelii 1686. Ejusdem Prodromus Historiæ generalis Plantarum. Monspelii 1689. in 8°.

Bot. Monsp. App. In appendice Botanici Monspeliensis.

Breyn. Cent. 1. Jacobi Breynii Gedanensis Exoticarum, aliarumque minus cognitarum Plantarum, Centuria prima. Gedani 1678. in folio.

Breyn. Prodr. 1. Jacobi Breynii Gedanensis Prodromus primus Fasciculi rariorum Plantarum. Gedani 1680. in 4°.

Breyn. Prodr. 2. Jacobi Breynii Gedanensis Prodromus secundus Fasciculi rariorum Plantarum. Gedani 1689. in 4°.

Broff. Broffæus. *Description du Jardin Royal des Plantes medicinales: Par Guy de la Brosse, Medecin ordinaire du Roy, & Intendant dudit Jardin.* 1633. in 4°.

Cæs. Cæsalpinus. De Plantis libri XVI. Andreæ Cæsalpini, Aretini, Medici clarissimi. Florentiæ 1583. Ejusdem Appendix. Romæ 1603. in 4°. Reperitur etiam in Musæo Bocconis.

Cam. Epit. Camerarius in Epitome Mathioli. De plantis Epitome utilissima Petri Andreæ Mathioli Senensis, à Joachimo Camerario. Francofurti ad Mœnum 1588. in 4°.

Cam. Hort. Camerarius in Horto Medico & Philosophico. Francofurti ad Mœnum 1588. in 4°.

Car. Steph. Præd. rust. Caroli Stephani Prædium rusticum. Parisiis 1629. in 8°.

C. Dur. Castor Durantes. Herbario nuovo di Castore Durante, Medico & Cittadino Romano. Romæ 1585. Venetiis 1684. in folio.

Cat. Altdorf. Vide *Flora Altdorffina.*

Cat. Georg. à Turr. Vide *H. Pat.*

Cat. Plant. Bat. Joannis Commelini Catalogus Plantarum Indigena Bataviæ. Amstelodami 1683.

Clus. App. Clusius in Appendice Historiæ Plantarum.

Cluſ. App. alt ad lib. VI. Cluſius in Appendice altera ab librum VI. v, g.

Cluſ. Cur. poſt. in folio. Cluſius in Curis poſterioribus, in folio 1611. Antuerpiæ.

Cluſ. Exot. Cluſius de Exoticis. Caroli Cluſii Atrebatis Exoticorum lib. x. Antuerpiæ 1605. in folio.

Cluſ. Hiſp. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum aliquot plantarum per Hiſpanias obſervatarum Hiſtoria. Antuerpiæ 1576. in 8°.

Cluſ. Hiſt. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum plantarum Hiſtoria. Antuerpiæ in folio 1601.

Cluſ. Pann. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum aliquot ſtirpium per Pannoniam, Auſtriam &c. obſervatarum Hiſtoria. Antuerpiæ 1583.

Col. Part. I. Columna parte I. Fabii Columnæ Lyncæi minus cognitarum ſtirpium ΕΚΦΡΑΣΙC. Romæ 1606. in 4°.

Col. part. alt. Columna parte alterâ. Fabii Columnæ Lyncæi minus cognitarum ſtirpium Pars altera. Romæ 1616. in 4°.

Col. Phytob. Fabii Columnæ Phytobaſanos. Neapoli 1592. in 4°.

Col. in Rech. Columna in Rechum. Rerum Medicarum Novæ Hiſpaniæ Theſaurus à Nardo Antonio Recho, cum notis & additionibus Fabii Columnæ. Romæ 1649.

Cord. Hiſt. Valerii Cordi Hiſtoriæ Stirpium libri IV. Argentinæ 1561. in folio.

Corn. Jacobi Cornuti Doctoris Medici Pariſienſis Canadenſium Plantarum, aliarumque nondum editarum Hiſtoria. Pariſiis 1635. in 4°.

Didac. Venerandus F. Didacus ex Recollectorum Ordine rariorum plantarum cultor eximius.

Dod. Gal. Dodonæus in Hiſtoria Gallicè ſcripta. *Hiſtoire des Plantes, composée en Flamand, par Dodoens ou Dodonée, & traduite en François par Cluſius, ou Charles de l'Ecluſe. A Anvers 1557. in folio.*

Dod. Pempt. Remberti Dodonæi Mechlinienſis, Medici Cæſarei, Stirpium Hiſtoriæ Pemptades ſex, ſive libri XXX. Antuerpiæ 1616. in folio.

Donat. Donatus. Trattato de' ſemplici, Pietre, & Peſci marini, di Antonio Donati. In Venetia 1631. in 4°.

Elem. Bot. Elemens de Botanique. A Paris 1694. in 8°.

Eyſt. Hortus Eyſtettenſis. Operâ Baſilii Beſleri Philiatri & Pharmacopæi. Norimbergæ 1613. in folio.

Ferr. Heſp. Ferrarii Heſperides: ſive de Malorum Aureorum cultura & uſu libri IV. Joannis Baptiſtæ Ferrarii, Senenſis, è Societate Jeſu. Romæ 1646. in folio.

Ferr. Flor. Ferrarius de Florum Cultura. Joannis Baptiſtæ Ferrarii, Senenſis, è Societate Jeſu, de Florum Cultura libri IV. Romæ 1633. Amſtelodami, in 4°.

Flor. Altdorf. Floræ Altdorffinæ Deliciæ ſylveſtres, ſive Catalogus Plantarum in agro Altdorffino ſponte naſcentium, à Mauricio Hoffmanno. Altdoffii 1677. in 4°.

Ejuſdem Florilegium Altdorffinum, ſive Catalogus Plantarum Horti Medici, Altdorffini. Altdorffii 1676. in 4°.

Flor. Bat. Floræ Lugduno-Batavæ Flores Pauli Hermanni. Lugduni-Batavorum 1690. in 8°.

Fuchſ. De Hiſtoria Stirpium Commentarii inſignes, auctore Leonhardo Fuchſio. Baſileæ 1542. in folio.

Ger. Emac Joannis Gerardi, Angli, Hiſtoria Plantarum emaculata. Londini 1597. in folio.

Geſn. Biblioth, Bibliotheca univerſalis Geſneri. Tiguri 1545. in folio.

Geſn. Col. De Stirpium collectione Tabulæ, per Conradum Geſnerum luci datæ à C Wolpio. Tiguri 1587. in 8°.

Geſn. Epiſt. Epiſtolarum Medicinalium Conradi Geſneri, Philoſophi Medici Tigurini libri III. Tiguri 1577. in 4°.

Geſn. Epiſt. à C. B. editæ. Conradi Geſneri Philoſophi & Medici Epiſtolæ à C. Bauhino nunc primum editæ. Occurrunt cum libro de Plantis à Divis Sanctiſve nomen habentibus. Baſileæ 1591. in 8°.

Geſn. de fig. Lap. Conradi Geſneri de rerum Foſſilium, Lapidum & Gemmarum maximè figuris & ſimilitudinibus liber. Tiguri 1565. in 8°.

Geſn. Hort. Horti Germaniæ. Auctore Conrado Geſnero, cum Operibus Cordi editi ſunt. in folio.

Geſn. de rei Herbar. Scriptor. ad Cord. Geſnerus de Rei Herbariæ Scriptoribus ad Hiſtoriam Plantarum Valerii Cordi.

Geſn. de rei Herbar. Scriptor. ad Trag. Geſnerus de Rei Herbariæ Scriptoribus ad Hiſtoriam Plantarum Hieronymi Tragi.

Griſl. in Epiſt. dedic. V L. Griſley in Epiſtola dedicatoria Viridarii Luſitani.

Hernand. Hernandes. Rerum Medicarum Novæ Hiſpaniæ Theſaurus ex Franciſci Hernandis relationibus. Romæ 1649. in folio.

Hoff. Flor. Altdorf. Vide *Flor. Altdorf.*

H. Amſtel. in 12. Hortus Amſtelodamenſis Joannis Commelini. Catalogus Plantarum Horti Medici Amſtelodamenſis. Amſtelodami 1686. in 12.

H. Amſtel. in folio. Rariorum Plantarum Horti Medici Amſtelodamenſis Deſcriptio & Icones, auctore Joanne Commelino. Amſtelodami 1697.

H. Cathol. Hortus Catholicus, auctore Franciſco Cupani. Neapoli 1696. cum ſupplemento primo in 4°.

H. Cathol.

H. Cathol. suppl. alt. Supplementum alterum ad Hortum Catholicum Francisci Cupani. Panormi 1697. in 4°.

Hort. Edinb. Hortus Medicus Edinburgensis, auctore Jacobo Sutherland. Edinburgi 1683. in 8°.

H. L. Bat. Horti Academici Lugduno-Batavi Catalogus. Auctore Paulo Hermanno. Lugduni Batavorum 1687.

H. Mal. Hortus Malabaricus, Indicus. Amstelodami ab anno 1678. ad annum 1693. quo duodecima Pars impressa est. in folio.

H. Pat. Catalogus Plantarum Horti Patavini Georgii à Turre. Patavii 1662. in 12.

H. R. Blef. Hortus Regius Blesensis. Parisiis 1655. in folio.

H. R. Monsp. Hortus Regius Monspeliensis Petri Magnol. Monspelii 1697. in 8°.

H. R. Par. Hortus Regius Parisiensis. Parisiis 1665. in folio.

J. B. 1. 250. J. Bauhinus, tom. 1. pag. 250.

J. B. 2. 213. J. Bauhinus, tom. 2. pag. 213.

J. B. 3. 618. J. Bauhinus, tom. 3. pag. 618.

J. B. 3. Part. 2. 25. J. Bauhinus, tom. 3. part. 2. pag. 25. Historia scilicet plantarum universalis, auctoribus J. Bauhino Archiatro, Joanne Henrico Cherlero Doctore, Basiliensibus; quam recensuit & auxit Dominicus Chabræus D. Genevensis. Ebroduni 1650. in folio.

Icon. Robert. Icones Roberti. Variæ ac multiformes florum species appressæ ad vivum, auctore Nicolao Robert. Parisiis in 4°.

Imper. Historia naturale di Ferrante Imperato Neapolitano. Neapoli. 1599. Venetiis 1672. in folio.

Joncq. Hort. Dionysii Joncquet, Medici Paris. Hortus. Parisiis 1659. in 4°.

Lauremb. Petri Laurembergii Apparatus Plantarius primus. Francofurti 1632. in 4°.

Læl. Triumf. apud fratrem. Lælii Triumfetti Catalogus Plantarum, cum observationibus J. Baptistæ Triumfetti ejus fratris editus,

Lign. Alexander & Joannes Lignonii fratres, Botanici Regii, in Insulis Americanis, & maximè in ea quæ *Guadalupa* vocatur, Plantarum investigationi operam dantes.

Lob. Icon. Mathiæ Lobelii Plantarum seu stirpium Icones. Antuerpiæ 1581.

Lob. Illustr. Mathiæ de Lobel stirpium Illustrationes, accurante Guill. How, Anglo, Londini 1655. in 4°.

Lob. Obs. Lobelli Illustrationes Plantarum, seu stirpium Historia Mathiæ de Lobel Insulani. Antuerpiæ 1576. in folio.

Lugd. Historia generalis Plantarum, Lugduni apud Guillelmum Rouillium 1586. in folio.

Lugd. App. Appendix Historiæ generalis Plantarum Lugduni editæ apud Rouillium.

Lugd. Gal. Editio Gallica Historiæ generalis Plantarum. Lugduni 1616. in folio.

Mappus. D. Mappus, filius, Medicinæ Doctor Argentinensis, in rerum naturalium cognitione apprimè versatus, paternæ virtutis hæres dignissimus.

Marcgr. Georgii Marcgravii de Liebstad, Misnici Germani, Historiæ Rerum naturalium Brasiliæ libri octo; editi simul cum Historia Pisonis. Lugduni-Batavorum 1648. in folio.

Math. Petri Andreæ Mathioli, Senensis Medici, Commentarii in sex libros Pedacii Dioscoridis. Venetiis ex officina Valgrisiana 1565. in folio.

Math. Lob. Icon. Mathiolus à Lobelio memoratus in Iconibus stirpium.

Mentz. Index nominum Plantarum multilinguis, Operâ Christiani Mentzelii. Berolini 1682. in folio.

Mentz. Pug. Mentzelius, in Pugillo rariorum Plantarum, ad calcem Indicis editus.

Mor. Hist. Oxon. Part. 2. Plantarum Historiæ universalis Oxoniensis Pars 2. auctore Roberto Morison. Oxonii 1680. in folio.

Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Plantarum Historia universalis Oxoniensis Pars 3. auctore Roberto Morison, à Jacobo Bobarto non solum edita in lucem, sed maximè illustrata. Oxonii 1699. in folio.

Mor. H. R. Bles. Hortus Regius Blesensis auctus, seu Præludia Botanica Morisoni. Londini 1669. in 8°.

Mor. Vmb. Plantarum Umbelliferarum Distributio nova, auctore Roberto Morison. Oxoniis 1672. in folio.

Munt. Hist. Muntingius in Historia Plantarum in folio. Amstelodami.

Mus. Petiv. Musæum Petiverianum, cujus Centuria 1ª 1695. 2ª & 3ª 1698. 4ª verò & 5ª 1699. Londini prodiere in 8°.

Mus. Reg. Soc. Cat. Catalogus Musæi Regiæ Societatis à D. Grew. elaboratus.

Oldenl. Henricus Bernardus Oldenlandius, Germanus, Pauli Hermanni discipulus, Medicinæ & Plantarum studiosus, quarum gratiâ ad caput Bonæ spei se contulit, & paucis abhinc annis periit vir meliore fato & longiore vitâ dignus, cui multas rariores plantas debeo.

Par. Bat. Pauli Hermanni Paradisus Batavus. Lugduni-Batavorum 1698. in 4°.

Park. Par. Joannis Parkinsoni Paradisus terrestris. Londini 1629. in folio.

Park. Theat. Joannis Parkinsoni Theatrum Botanicum. Londini 1640. in folio.

Paff. Icon. Icones Crispini Passæi. Arnhemi 1607.

Phytol. Brit. Phytologia Britannica. Londini 1650. in 12.

Pillet. Pilleterius. Plantarum in Walachria Zeelandiæ Insula nascentium Synonimia, auctore Casparo Pilleterio. Middelburgi 1610. in 8°.

Pison. Guilielmi Pisonis de Indiæ utriusque Re naturali & medica libri quatuordecim. Amstelodami 1658. Lugduni-Batavorum 1648. in folio.

Plum. Plumerius. *Description des Plantes de l'Amerique, par le Pere Plumier. A Paris 1693.* Carolus Plumerius Massiliensis, Botanicus Regius, è sanctissimo Minimorum Ordine non moribus tantùm sed doctrinâ qua pollet maximâ commendandus, cùm in Mathematicis disciplinis & Philosophia, tùm maximè in Re Herbaria; quâ semper adeo delectatus est, ut nullis neque periculis, neque laboribus perterritus plures ipse solus nondum descriptas in Indiis Occidentalibus plantas observavit, quam omnes hujus ævi Botanici. Harum autem nomina pro summâ qua me complectitur benevolentiâ publici juris in hoc opere facere voluit, maximâ diligentiâ totus incumbens in delineandis, incidendisque iconibus ac describtionibus concinnandis quas prope diem ipse editurus est.

Pluk. Almag. Bot. Leonardi Plukenetii Almagestum Botanicum. Londini 1696. in folio.

Pluk. Phytogr. Leonardi Plukenetii Phytographia. Cujus Pars 1. & 2. Londini 1691. tertia verò 1692. quarta demum 1696. exhibitæ sunt in folio.

Pon. Bal. Ital. Monte Baldo descritto da Giovanni Pona Veronese. In Venetia 1617. in 4°. Eadem Latine prodiit in folio cum Operibus Clusii. Antuerpiæ 1691. Basileæ verò in 4°. 1608.

Prodr. Par. Bat. Prodromus Paradisi Batavi. Amstelodami cum Schola Botanica editus 1689. in 12.

P. Alp. Ægypt. Prosperi Alpini de Plantis Ægypti Liber. Venetiis 1633. in 4°.

P. Alp. Exot. De Plantis Exoticis Libri duo, Prosp. Alpini. Venetiis 1656. in 4°.

Raii Cat. Angl. Catalogus Plantarum Angliæ & Insularum adjacentium. Operâ J. Raii è Societate Regia. Londini 1677. in 8°.

Raii Cat. Cant. Catalogus Plantarum circa Cantabrigiam nascentium. Cantabrigiæ 1660. Appendix verò 1685. in 8°.

Raii Hist. Historia Plantarum. Auctore J. Raio è Societate Regia. Londini 1686. in folio.

Raii Syllog. Sylloge Stirpium Europæarum J. Raii. Londini 1694. in 8°.

Raii Synopf. Synopsis Methodica Stirpium Britannicarum. Auctore Raio. Londini 1690. in 8°. tum & 1696.

Reneal. D. Renealmus è Regia Scientiarum Academia, Doctor Medicus Parisiensis, magnas avitæ virtutis spes faciens.

Richier Onomat. Onomatologia, seu Nomenclatura Stirpium, quæ in Horto Regio Monspeliensi recens constructo coluntur, Richierio de Belleval, Medico Regio, Anatomico, & Botanico professore, imperante. Monspelii 1598. in 12.

Richier Recherc. Dessein touchant la Recherche des Plantes du pays de Languedoc; par M. Richier de Belleval. A Montpellier 1605. in 8°. Cum quinque Iconibus æneis.

Richier. Icon. Icones Plantarum Richierii de Belleval, elegantissimæ quidem, sed nondum editæ, nec forsitan edendæ: quarum Tabulæ æneæ prostant Monspelii in Musæo Clariss. Viri D. de Belleval.

Rivin. D. Augusti Quirini, Rivini, Introductio generalis in Rem Herbariam, cum ordine Plantarum quæ sunt flore regulari, monopetalo. Lipsiæ 1690. in folio.

Ejusdem Ordo Plantarum quæ sunt flore regulari, pentapetalo. Lipsiæ 1699. in folio.

Rob. Cat. Catalogus Stirpium, tam indigenarum quàm exoticarum, quæ Lutetiæ coluntur: à I. Robino, Botanico Regio, & Iatrici Horti celeberrimæ Scholæ Parisiensis curatore. Parisiis 1601. in 12.

Rondel. Rondeletius de Piscibus. Lugduni 1554. in folio.

Ruel de Nat. Stirp. De Natura Stirpium Libri tres, Joanne Ruellio auctore. Parisiis 1536. in folio.

Sarrac. Sarracenus, Gallicè *Sarrazin*, Medicinæ Doctor peritissimus, apud Canadenses Botanicus & Anatomicus Regius, accuratissimus Rerum Naturalium explorator.

Schol. Bot. Schola Botanica. Amstelodami 1689. in 12.

Schwenck. Stirpium & Fossilium Silesiæ Catalogus, à Casparo Schwenckfelt. Lipsiæ 1600. in 4°.

Scot. illustr. Scotia illustrata. Auctore Roberto Sibbaido. Edimburgi 1684. in folio.

Sim. Paul. Quadrip. Quadripartitum Botanicum Simonis Pauli. Argentorati 1667. in 4°.

Sloane Cat. Plant. Jam. Catalogus Plantarum Insulæ Jamaïcæ, auctore Hans Sloane, è Regia Societate. Londini 1696. in 8°.

Stap. in Theoph. vel *Bod. à Stap.* Theophrasti Eresii de Historia Plantarum Libri decem, quos illustravit Joannes Bodæus à Stapel. Amstelodami 1644. in folio.

Sur. Surianus, Massiliensis, Medicinæ Doctor & Pharmacopæus, Botanicus Regius. Ex Indiis Occidentalibus redux, quò Plantarum investigandarum causâ abierat, Massiliæ mortuus est paucis abhinc annis.

Suvert. Emanuelis Suvertii Florilegium. Francofurti 1612. Amstelodami 1647. in folio.

Tabern. Hist. Jacobi Theodori Tabernæmontani Historia Plantarum Germanicè scripta. Francofurti 1613. in folio.

Tabern. Icon. Jacobi Theodori Tabernæmontani Icones Plantarum. Francofurti 1590.

Thal. Thalius. Sylva Hercinia, sive Catalogus Plantarum sponte nascentium in montibus & locis vicinis Hercyniæ. Francofurti. 1558. in 4°. cum Horto Camerarii editus.

Thev. Franc. Antarct. *Les singularitez de la France Antarctique ; par André Thevet. A Paris 1558.* in 4°.

Trag. Tragus. Hieronymi Tragi de Stirpibus Libri tres. Argentorati 1552. in 4°.

Triumf. Observationes de Ortu ac Vegetatione Plantarum. Auctore Joanne Baptista Triumfetti, Bononiensis. Romæ 1685. in 4°.

Triumf. Syllab. Triumfetti Syllabus Plantarum Horto Medico Romano additarum. Romæ 1688. in 4°.

Vesl. in P. Alp. Veslingius in Prosperum Alpinum. Patavii 1638. in 4°.

V. Lusit. & *Vir. Lusit.* Viridarium Lusitanum Gabrielis Grisley. Ulyssipone 1660. in 12.

Zan. Istoria Botanica di Giacomo Zanoni, Semplicista è sopraintendente all' Horto publico di Bologna. In Bologna 1675. in folio.

INDEX CLASSIUM.

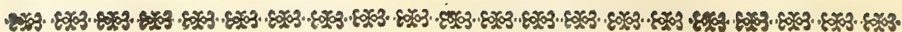

APPROBATIO

Illustrissimi Viri D.D. Guidonis Crescentii Fagon, *Regi à Secretioribus Consiliis & Archiatrorum Comitis.*

PLENUM hoc opus laboris & industriæ, tam magni est ad Plantarum cognitionem momenti, ut si ejus absoluti gloriam Galliæ non invideat Europa, nunquam satis illi de tanto munere gratulabitur. Studium enim Botanicum, suarum deliciarum rudi & indigestâ mole huc usque tædio obnoxium, ita facili hâc methodo contraxit ingeniosissimus & doctissimus *Tournefort*, ut molliter austerum possit nunc fallere laborem voluptas. Plurimùm igitur humanæ salutis interesse censemus, ut prælo sine mora committatur absolutum illud Artis Herbariæ specimen, expectatione publicâ majus : ex quo omnes intelligant quales erudito sinu Regia Scientiarum Academia complectatur alumnos ; & quid maximi Principum valeant munificentia & paternus in artes liberales animus. Datum Versaliis pridie Kalend. Febr. anno M. DCC.

FAGON.

APPROBATIO

Clarissimi Viri D. D. Bourdelot, Regis Consiliarii & Medici perpetuò ordinarii, nec non Serenissimæ Burgundiorum Ducissæ primarii Medici.

HUNC in florida elegantiori Medicinæ parte planè peregrinum non injuriâ dixeris, cui non lectus præstantissimus eruditissimi *Tournefort* Liber Gallicè inscriptus *Elemens de Botanique*. Satis sit igitur ad præsentis operis commendationem declarasse has REI HERBARIÆ INSTITUTIONES, præter Elementa Botanica Latinè, versa uberiorem adhuc rerum ad Plantarum cognitionem pertinentium segetem continere. Datum Versaliis Kal. Febr. anno M. DCC.

BOURDELOT.

INSTITU-

INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

ISAGOGE IN REM HERBARIAM.

Es Herbaria quæ *Botanice* dici solet, in duas partes dividitur, quarum prior in recta plantarum cognitione, altera in optimo earum usu sita est. Plantas apprime nosse aliud nihil videtur, quàm in promptu habere nomina quæ iis aptè imposita sunt: nam in hac arte delectus est quidam habendus eorum quæ conjuncta sunt cum notione structuræ partium, à qua proficiscitur nota propria seu χαρακτὴρ plantarum. Idea scilicet notæ propriæ, nomenque cujusque plantæ ita sunt inter se conglutinanda, ut ab invicem nullatenus sejungantur: neque duo diversa nomina cum eadem notione, aut duæ notiones cum eodem nomine conjungi debent, nisi fortè in eorum sententiam eamus, qui rem herbariam sine ordine instituendam esse contendentes, solo usu diuturno addiscendam existimant.

Quò magis appareat ratione & viâ Botanicen docendam & capessendam esse,cursim perlustranda sunt ejus tempora atque quasi ætates:quibus scilicet initiis ab Hippocratis ævo ad Galenum increverit; quantùm eam locupletarint Arabes, neglexerint Arabum successores; quorum hominum diligentiâ fuerit instaurata in disciplinarum renovatione; quantis denique & quàm incitatis incrementis ad hæc usque tempora cum Herbariorum industriâ & labore, tum Principum munificentiâ ad eum pervenerit statum in quo nunc viget. Ergo historiam hanc totam compendio referam,& deinde quid suscipiendum mihi visum sit, ut non tantùm inventarum, sed inveniendarum plantarum multitudo in genera classesque digeratur ad docendum discendumque accommodatas. Spero enim fore ut hac arte plurium etiam specierum cognitionem unusquisque pro memoriæ modulo facile consequatur.

Etsi plantarum quàm animalium & mineralium usus antiquior sit in re medicâ,certum tamen est nihil quicquam in plantis veteres quæsivisse,præter olera,frugesque ad vitam,aut quas ad medendum fortuna vel experientia monstraverant.Constat etiam ex libris Græcorum,qui rem herbariam primi excoluisse existimantur,in animo iis fuisse,ut vires plantarum potius quàm legitimam cognitionem posteros edocerent:unde non mirum etiam provectâ medicinâ post Hippocratis ætatem,Theophrastum qui philosophandi ratione inter Herbarios longè præstitit,de constituendis plantarum generibus ex partium anatome ne cogitasse quidem. Cæteri in medicamentis indagandis aut evulgandis curarum plurimum, in explicandis verò & describendis plantis parum operæ posuerunt.Itaque nomina earum non ex rei naturâ,id est partium structurâ,sed quasi fortuitò ex aliis capitibus ad docendi discendique facultatem minus facientibus eruerunt : ex viribus nempe, similitudine cum aliis rebus quæ usu veniunt,inventoribus,proprio solo,odore,numero foliorum, animalibus quibus arridere putantur, florum colore,tempore quo erumpere,florere vel perire solent, cæterisve id genus. Hinc Malva & Aristolochia à viribus emolliendi & puerperis opitulandi.Buglossum & Iris à similitudine linguæ bovillæ & colorum Iridis. Artemisia, Gentiana, Lysimachia ab earum inventoribus. Stœchas ab Insulis Stœchadibus; Colchicumque & Carvi à Colchide & Cariâ nomina sua invenerunt. Myrrhis verò & Libanotis à Myrrhæ & Thuris odore. Trifolium, Pentaphyllon, Chiliophyllon,Myriophyllon à numero foliorum. Chrysanthemum à floris, Chrysocome Poliumque à capitis coloribus; Chelidonium,Heliotropium,Erigeron ab anni tempestatibus. Elaphoboscum denique, Melissophyllon & Ranunculus à Cervis, Apibus & Ranis nominata sunt.Longè verò major est,inquit Clarissimus Salmasius,earum copia,de quibus non constat quare ita appellatæ sint : propterea quòd ab imperitis aut rusticis ea nomina primum excogitata sunt, ac nulla ratione data, quæ eruditi Herbarii nihilosecius retinuerunt:multa præterea ut solet fieri, temerè ac fortuitò indita. Quorundam ac fortasse plurium imponendorum certam fuisse auctoribus suis rationem non negaverim; sed nobis prorsus incompertam,vel quod antiquissimis Græciæ temporibus,cùm alia linguâ uterentur,imposita sint,vel quòd dialecto solis illis populis peculiari, apud quos

Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. Jatric.

nascerentur ipsæ plantæ, concepta fuerint earum nomina. Quamobrem nulla „ à veteribus ordinis habita ratione in appellandis plantarum speciebus, in obscuram minus congruentium vel ambiguorum nominum multitudinem demum abiit Botanice: nam, ut ait Cicero, quidquid peccatur, perturbatione peccatur rationis atque ordinis. Dolendum tamen Pythagoræ, Euriphontis, Dieuchis, Praxagoræ, Dioclis, Herophili, Diagoræ, Philippi, Archigenis, Chrysippi, Asclepiadis, Erasistrati, Plistonici, Sosimenis, & cæterorum opera periisse quorum Theophrastus, Celsus, Plinius & Galenus sæpe meminerunt. Ut autem rationem temporum sequamur in expendendis laboribus eorum qui plantas ad usus humanos revocarunt, & historiam naturalem promovere conati sunt, ab ipso Hippocrate ordiendum videtur.

Parad. 3.

HIPPOCRATES[a] Medicinæ princeps, [b] qui universæ Græciæ medendo admirationi fuit & [c] apud omnes præclarus evasit, [d] genitus in insula Coo „ imprimis clarâ ac validâ & Æsculapio dicatâ; [e] vir & arte & facundiâ insignis, vetustissimus est ex iis quorum operibus potimur. Natus est anno primo octogesimæ Olympiadis, hoc est anno ante Christum 459. Mortuus anno ætatis 85. vel 90: aliis 104. vel 109. hoc est ante Christum 374. vel 369. aut 355. vel 350.[f] Is cum fuisset mos liberatos morbis scribere in templo Æsculapii, „ quid auxiliatum esset, ut postea similitudo proficeret, exscripsisse ea traditur, „ atque (ut Varro credebat) jam templo cremato, instituisse medicinam hanc „ quæ *Clinice* vocatur. [g] Inde Hippocratis qui primus medendi præcepta clarissimè condidit, referta herbarum mentione invenimus volumina: transcribendo namque tabulas publicas, quæ cæterorum observationes continebant, quidquid Græcis notum magis & exploratum fuerat de plantarum usu, in scriptis suis disseminavit. Qua in re Botanicen longius propagasset summus vir & saluti posterorum meliùs consuluisset, si earum descriptiones addidisset quibus ætate sua Θεραπευτική continebatur. Sola tamen nomina viresque recensuit plantarum circiter quatuor & triginta supra ducentas, descriptiones Crátevæ Herbariorum sui temporis principi peragendas haud dubiè relinquens, totus ipse in curandis ægrotantibus occupatus.

„HIPPOCRATES.
„ a *Plin. lib. 7. cap. 51.*
b *Soran. in vita Hippoc.*
c *Suidas in Hippoc.*
„ d *Plin. lib. 29. cap. 1.*
„ e *Cels. in Proem.*
„ f *Plin. ibid.*
„ g *Plin. lib. 26. cap. 2.*

CRATEVAS namque sive CRATEIAS eodem ævo tantam inter Herbarios famam sibi comparavit, ut ἄριστος ῥιζοτόμος ab Hippocrate appellari meruerit. Rem autem herbariam apud te semper miratus sum inquit divinus senex; unde Plinii locus obscurus videtur, in quo legitur ipsi Mithridati Cratevam adscripsisse unam Mithridation vocatam; nisi forte supponamus plures Cratevas & Mithridates fuisse plantarum cognitione delectatos.[h] Cratevas autem Herbarius, teste Dioscoride & Andreas medicus (qui quidem accuratius quàm reliqui in hac parte versati existimantur) radices multas apprimè utiles, „ herbasque nonnullas non satis designatas reliquerunt. Verumtamen priscis hoc „ dandum elogii, etsi pauca tradiderint, accuratè tamen in iis ipsis elaborasse. „ Qualecumque fuerit opus Cratevæ (quod ῥιζοτομικὸν seu Herbariũ appellat Nicandri Scholiastes) non mediocris certe fuit jacturæ, maximè cum probabile sit, plantarum, de quibus Hippocrates locutus est, descriptiones & loca indicasse. An verè conjecerim judicare possunt, quibus fragmenta Cratevæ quæ asservan-

CRATEVAS
Epist. ad Crat.
Lib. 25. cap. 6.
„h *Diosc. in præfat.*

tur in Bibliothecâ Cæsarea inspicere licet.

THEOPHRASTUS. a Diog. Laert.

„ THEOPHRASTO [a] Melanti fullonis filio, Leucippi, Platonis & Aristo-
„ telis discipulo palma danda est, ob eos quos de plantarum historiâ & causis reliquit libros sexdecim & plures, *quibus simile nihil unquam procuderunt Romana ingenia.* In his verò non tantùm de naturâ & differentiis stirpium, sed de earum culturâ & vegetandi modo fusè disserit, plantarum quingentarum circiter nomina sine descriptionibus afferens vel eas breves admodum & mancas.

Salmas. Prolegom. in lib. de Homonym. Hyl. iatric.

b Gesn. Bibliotb.

„ [b] Permulta insunt plantarum nomina, quæ neque medicis neque aliis eruditis
„ hodie cognoscuntur, mutatis nimirum nominibus apud posteriores. Haud enim
„ similia apud alium quemquam ejus argumenti autorem inveniuntur. Quapropter planè desperandum est, his temporibus Theophrastum elucidari posse: non quidem quod ad textûs restitutionem, quæ demum summorum virorum laboribus fortè obtinebitur, sed quod ad cognitionem plantarum, de quibus Theophrastus egit sub nominibus sibi propriis. Quibus enim auxiliis id fieri possit? nisi forsan accuratissimè perlustrando per plures annos loca in quibus stirpes quasdam indicavit: quod tamen vix sperari potest, cùm descriptiones earum

c Conring. introd. in Art. med.

„ desiderentur. [c] Id summè dolendum quòd longa ætas operibus Theophrasti mul-
„ tum decerpserit, plurimasque iis intulerit lacunas, ita ut mentem Theophrasti
„ sæpe vix assequi liceat. Nec verò integram medicinam tanto operi quisquam
„ hactenus adhibuit, ut ut multi multa fuerint conati; sed & qui in Latinum hoc
„ opus vertit Theodorus Gaza, elegantiæ Latini sermonis quam herbarum peri-
„ tior videtur fuisse; unde in plurimis cùm propter hanc, tum alias causas mentem
„ Theophrasti minùs feliciter expressit Quin etiam haud parùm tenebrarum le-
„ ctoribus offudit sectione librorum in capita & singulis capitibus breviarii præ-
„ missa præfatione: utpote cùm sæpè illa divisa sint quæ jungi maxime debent,
„ uti è contrario conjuncta quæ erant separanda: argumenta autem illa capitum
„ lectorem plerumque seducant. Interim tamen ex ipsis apparet quanto ingenio,
„ quantaque doctrinâ conscripti fuerint. Prodiit verò & ipsius Theophrasti Græ-
„ cum opus & Latina Gazæ versio non semel in lucem. Primus Græcum Lati-
„ numque textum junctim edidit Daniel Heinsius, opere quo simul & reliqua
„ ejusdem Theophrasti Græco-Latina dare conatus est. Quamquam autē titulus
„ illius editionis referat ab Heinsio textum Græcum locis infinitis partim ex
„ ingenio, partim ex libris emendatum, hiulca suppleta, malè concepta re-
„ censita, interpretationem quoque passim esse interpolatam; Epistola dedi-
„ catoria item loquatur in Græco textu Augiæ stabulum esse expurgatum:
„ Etsi denique diffitendum minime sit, editionem illam omnibus illis ante-
„ gressis præstare; multa tamen, imò longè plura meritò desideraveris. Sanè
„ operæ quis prætium facturus sit, qui varias emendationes præclarorum vi-
„ rorum (quales profectò plurimas Claudio Salmasio in opere Exercitatio-
„ num Plinianarum debemus) diligenti studio collectas ediderit. Longè ele-
„ gantior & multis modis laudabilior est illorum de plantis Theophrasti li-
„ brorum editio, quæ seorsim in Belgio prodiit opera Joannis Bodæi à Sta-
„ pel Amstelædamensis. Est sanè opus illud ut longè præstantissimum atque
„ optimum, ita meritò plurimi æstimandum. Sed periit Joannes Bodæus dum
Theophrastum adornaret, nec quæ in libros Theophrasti de causis plantarum

cripſerat,& quorum nobis ſpes ab ejus patre Egberto Bodæo facta fuit, vulgata ſunt. Ut ut de Stapelio cenſeat Conringius, ejus notæ,ut verum fatear, longiſſimis & alienis rhapſodiis faſtidium potius quàm lucem afferre videntur, quaſi commentator ſarcinas ſuas omnes herbarias in his depoſuerit proximæ mortis conſcius.Non omittendum eſt præſtantes viros Julium Cæſarem Scaligerum & Robertum Conſtantinum in interpretando Theophraſto feliciter inſudaſſe. Poſt tantorum virorum lucubrationes, ſi quæ in ejus operibus de plantis obſcura ſint & deperdita,duo maxime nobis eſſe debent ſolatio:naturam nempe & ſtructuram plantarum à Clariſſimo Malpighio & recentioribus philoſophis accuratius exploratam eſſe quàm à Theophraſto & ab omnibus illis antiquioris doctrinæ magiſtris;tum denique non tanti momenti eſſe noſſe plantas de quibus Theophraſtus locutus eſt,cùm de earum viribus ſermonem vix fecerit. Eum autem ob præclaras animi dotes & exquiſitam doctrinam jure merito antiquitas mirata eſt. [a] Cùm antea Tyrtamo illi nomen eſſet, ob divinam elocutionem Ariſtoteles Theophraſtum appellavit.Accurrebant ad illum audiendum diſcipuli ad duo millia.Natus eſt Ereſi in inſula Lesbo[b]homo ſuavitate inſigni,linguæ pariter atque vitæ,ut ait Gellius.Vixit annos quinque & octoginta,& tamen de brevitate vitæ queſtus eſt.[c]Theophraſtus autem moriens accuſaſſe naturam dicitur, quòd cervis & cornicibus vitam diuturnam, quorum id nihil intereſſet, hominibus verò,quorum id maxime interfuiſſet, tam exiguam vitam dediſſet, quorum ſi ætas potuiſſet eſſe longior, futurum fuiſſet ut omnibus perfectis artibus,omni doctrinâ hominum vita erudiretur.

Romani [d] omnium utilitatum & virtutum rapaciſſimi nihil ferè de plantis tradiderunt,niſi debellato Mithridate.Namque Mithridates maximus ſua ætate Regum,quem debellavit Pompeius,omnium ante ſe genitorum diligentiſſimus vitæ ſuæ argumentis,præterquam famâ intelligitur. Uni ei excogitatum quotidie venenum bibere,præſumptis remediis,ut conſuetudine ipſa innoxium fieret.Is ergò in reliqua ingenii magnitudine,Medicinæ peculiariter curioſus & ab hominibus ſubjectis qui fuere magna pars terrarum, ſingula exquirens, ſcrinium commentationum harum,& exemplaria, effectuſque in arcanis ſuis reliquit. Pompeius autem omni regia prædâ potitus, transferre ea ſermone noſtro libertum ſuum Lenæum Grammaticæ artis doctiſſimum juſſit, vitæque ita profuit non minùs,quàm Reipublicæ victoria illa : quo primùm tempore hanc ſcientiam ad Romanos perveniſſe animadvertit Plinius.

Primus & diu ſolus M. CATO, omnium bonarum artium magiſter, paucis dumtaxat attigit, boum etiam medicinâ non omiſſâ. Poſt eum unus illuſtrium tentavit C. VALGIUS eruditione ſpectatus imperfecto volumine ad D. Auguſtum,inchoatâ etiam præfatione religioſa, ut omnibus malis,humani illius potiſſimum principis ſemper medicetur majeſtas. Celebratur & M. TERENTIUS VARRO, [e] qui octogeſimum primum vitæ annum agens de ea re prodendum putavit.[f]Otium,inquit,ſi eſſem conſecutus,Fundania,commodius hæc tibi ſcriberem quæ nunc ut potero exponam,cogitans eſſe properandum:quod,ut dicitur,ſi eſt homo bulla,eò magis ſenex. Annus enim octogeſimus admonet me,ut ſarcinas colligam antequam proficiſcar è vita. Au-

a Diogen. Laert.

b Noct. Attic. lib. 13. cap. v.

c Cic. lib. 3. de finib.

d Plin. lib. 25. cap. 2.

CATO.

VALGIUS.

VARRO. an. ante Christ. 25.

e Plin. lib. 18. cap. 3.

f Varro lib. 1. de Re Rustica ad Fundaniam uxorem, cap. 1.

tores autem uxori quinquaginta indicat Græcos fermè omnes, qui Geoponica scripserunt.

a Castell. de vitis illust. medic.

MUSA & EUPHORBIUS.

„ [a] Eadem ætas clarissimos tulit medicos, qui artem ex Græcia in Italiam „ transtulisse videntur. Ex his ANTONIUS MUSA & EUPHORBIUS „ nobile par fratrum, quorum alter Augusti Cæsaris, alter Jubæ regis medicus fuit. Medico Antonio Musæ, cujus operâ D. Augustus ex ancipiti morbo convaluerat, statuam ære collato juxta signum Æsculapii statuerunt, teste [b] Suetonio: & [c] Plinius affirmat eundem Imperatorem prudentiâ Musæ medici lactucâ conservatum fuisse in ægritudine. Libellum autem scripsit de Vetonicâ ad M. Agrippam, quem libellum Gabriel Humelbergius Ravenspurgensis, Archiater Isinensis restituit, instauravit, & Tiguri apud Froschoverum [d] typis mandari curavit cum Apulei libro de medicaminibus herbarum.

b In Aug. vita.
c Plin. lib. 19. cap. 8.
d In 4°. 1537.

ÆMILIUS MACER.

ÆMILIUS MACER Poeta Veronensis, mortuus in Asiâ, quo militatum abierat, Rem herbariam versibus etiam persecutus est, non quidem vulgaribus illis ac ineptis hexametris, qui ejus nomine circumferuntur, in quibus de viribus plantarum agitur, juxta methodum Galeni; sed præstantioribus carminibus & Ovidii commemoratione dignis.

Trist. lib. 4. eleg. 10.

Sæpe suas volucres legit mihi, grandior ævo
Quæque nocet serpens, quæ juvat herba Macer.

Gesn. Biblioth.

Quæ verò nunc tribuuntur Æmilio Macro sunt potius Ægidii cujusdam medici qui simili carmine de urinis & pulsibus egit.

JULIUS BASSUS & SEXTIUS NIGER.

Nec omittendi sunt duo viri Latini, etiamsi paulò durius accepti fuerint à [e] Dioscoride, JULIUS BASSUS & SEXTIUS NIGER, qui plurima de plantis Græcè tradiderunt, ut patet ex indicibus authorum, quorum operibus Plinius usus est. [f] Salmasius existimat eos non multo tempore antecessisse ætatem Dioscoridis aut Plinii.

e In præfat.
f In Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. Jatric.

DIOSCORIDES.

PEDANIUS autem, vel ut alii volunt PEDACIUS DIOSCORIDES, ex eâ Ciliciæ civitate oriundus quam Anazarbam, postea Cæsaream Augustam nominarunt, cæteros superavit studio ac diligentiâ, quibus materiam „ medicam complexus est. [g] Anazarbensis Dioscorides, inquit Galenus, quinque „ libris, materiam omnem utilem absolvit, non herbarum modò, sed & arborum „ & fructuum & succorum & liquorum, memorans insuper & metallica omnia „ & partes animalium, & mihi utique videtur omnium perfectissimè tractatum „ de materia medicamentorum confecisse. Nam licet à majoribus eò plurima „ de illis benè scripta extent, tamen à nemine omnium æquè de omnibus; nisi „ quis Tanitrum prædicet Asclepiadis. Ego, inquit [h] Gesnerus, Tanitrum libri ali„ cujus inscriptionem esse conjicio, cujus autor sit Asclepiades. Ex illis Galeni verbis judicare possumus quanta fuerit antiquorum de materia medica cognitio cùm Dioscoridis opus absolutissimum existimaretur.

g Galen. lib. 6. de simp. medicam. facult. in proemio.
h De rei herb. scriptor: ad Trag.

„ [i] Quo tempore vixerit Dioscorides, inquit Cornarius ambiguum fecerunt „ quidam qui posteriorem Plinio faciunt, ut ne ex ipso multa illa Plinius tran„ scripsisse putetur, quæ sæpe ad verbum eadem cum ipso habet; cùm tamen nul„ lam ejus mentionem faciat, velut aliorum quibus sua in singulis libris accepta „ refert. Ego verò an ex ipso transcripserit aut ex alio unde etiam Dioscorides,

i Cornarius in Epist. nuncup. suæ version. Diosc. edit. anno 1557.

nihil pronuncio, nec argumento parum ingenui animi quem à se alienissimum " facit, in Plinio moveor; sed priorem Plinio fuisse censeo, velut Suidas tradit, cu- " jus hæc sunt verba. Dioscorides Anazarbeus medicus, cognominatus Phacas " propter lentigines in facie, vixit cum Cleopatra tempore Antonii. Huic con- " sentit etiam operis totius præfatio ad Areum, quem etiam in sequentium li- " brorum omnium initiis nominat: est autem hic Areus, velut ego judico, Philo- " sophus ille Alexandrinus, quem Cæsar Augustus post victoriam Actiacam, in- " gressus Alexandriam, porrectâ manu ad colloquium admisit, quo ipsi apud ci- " ves existimationem faceret, & publicè professus est se Alexandrinis ignoscere; " primùm propter Alexandrum urbis conditorem; deinde ob urbis pulchritudi- " nem; postremùm ob Areum amicum, cui in hoc gratificaretur. Dubium aliud " movet alius præfationis Dioscoridis locus ubi refert Areum & Licinium Bassum mutua benevolentiâ conjunctos fuisse; contendunt enim nonnulli pro Licinio Basso legendum esse Lecanium Bassum qui sub [a] Nerone Consul fuit cum M. Licinio Crasso Frugi: Quare concludunt Dioscoridem Plinio coævum fuisse, cùm inter Neronem & Vespasianum sub quo floruit Plinius, per breve tempus imperium obtinuerint Galba, Otho & Vitellius. Verum ut calculum meum addam, præter ea quæ de Plinio mox dicturus sum, Areus Dioscoridis φίλτατος cum Cornario idem & Philosophus Alexandrinus potius habendus videtur, quàm Licinius pro Lecanio usurpandus. Quod ad Suidæ locum attinet in quo refert Dioscoridem vixisse apud Cleopatram sub Antonio, & scripsisse quatuor & viginti libros omnes medicos eosque celeberrimos, in eo tantùm culpandus videtur Suidas, quòd Dioscoridem Anazarbeum cum Alexandrino seu Phaca Cleopatræ familiari eundem fecerit. Dioscoridis verò opera de quibus loquitur, non rejicienda conjecturâ assequitur [b] Gesnerus ea non differre ab iis quæ extant, nisi quod ordine litterarum quatuor & viginti digesta fuerint in totidem libros, quales etiam sua ætate reperiri audierat Gesnerus, & revera talis est Codex Cæsareus à Dodonæo tantoperè celebratus & à [c] Lambecio tam diligenter descriptus.

[a] *An. Christ. 64.*

Suidas vixit circa annum 1090.

[b] *De rei herbar. scriptor. ad Trag.*

[c] *Commentar. de Biblioth. Cæsar. lib. 2.*

Conjicit enim doctissimus vir Julianæ Aniciæ (quæ Flavii Anicii Olybrii filia fuit) jussu; Dioscoridis opus ordine alphabetico, quamvis ab autoris mente alieno, ut patet ex ejus præfatione, digestum fuisse. Vixit Juliana Anicia initio sæculi sexti sub Anastasio, Justino, aut Justiniano ut alii volunt. Codex autem " ille Cæsareus, quo sane vetustior nullus est, à clarissimo oratore Cæsareo Au- " gerio Busbequio viro doctissimo indicatus anno 1562. (quo narratio ejus Lega- " tionis Constantinopolitanæ & Amasianæ edita est) ab Imperatore Maximilia- " no II. redemptus ex Turcicâ servitute in augustissimam Cæsaream Bibliothe- " cam transmigravit. Membranaceus est, formam quam vocant *in folio*, quadra- " tam ferme obtinet, continetque folia quadringenta, nonaginta unum, quorum " maxima pars, injuriâ vetustatis, non minùs malè habita sunt quàm ipsa com- " pactura quæ tota lacera, & à tineis ac blattis fœdè miserèque corrosa est. " Litteræ omnes majusculæ & perelegantes quidem, sed & ab illis quibus nunc " utimur litteris, aliquantulum diversæ. Accentus in eo desunt; & si qui in eo " reperiantur, recentiorum manu sunt additi. Voces sine ulla distinctione sibi " invicem cohærent, ideoque lectio hujus Codicis etiam doctissimis & in studio "

"*Ex Lambec. descriptione.*

„ Linguæ Græcæ exercitatiſſimis viris negotium faceſſere poteſt ; quippe cùm
„ ubi unaquæque vox vel incipiat vel deſinat , quodammodo divinandu m ſit.
„ Hæc autem ratio ſcribendi uno ac perpetuo ductu,ſine accentibus ac diſtinc-
„ tione apud Græcos ſola in uſu fuit uſque ad tempora Ariſtophanis Byzantii,
„ Grammatici Alexandrini, qui ſæculo ante Chriſtum ſecundo, nempe Olym-
„ piade CXLV. ſub Ægypti rege Ptolomæo Epiphane potiſſimùm claruit , &
„ primus omnium accentus & diſtinguendi rationem excogitavit. Quamvis
„ autem Græci ex eo tempore accentibus & interſtitiis vocum atque ſententia-
„ rum in ſcribendo uti cœperint , tantùm abeſt ut priſtinus ille ſcribendi mo-
„ dus ſtatim omnino ſit abrogatus , ut etiam integris aliquot poſt Chriſtum
„ ſæculis nonnulli libri ita ſcripti ſint.

Dioſcorides autem plantarum ſexcentarum circiter mentionem fecit,quarum quadringentas & decem vel deſcripſit, vel cum magis cognitis comparavit.Cæterarum nihil habemus præter nomina & vires.Inter deſcriptas paucæ occurrunt quæ noſtris optimè reſpondeant.De reliquis judicium certum ferri nequit. Quod ad non deſcriptas attinet,veri quidem ſimile eſt quamplurimas nobis , ut aiunt, veluti per manus traditas eſſe, Oleam v. g. Roſam, Pinum, Cupreſſum, Laurum, Palmam, Ulmum, Fraxinum. Quis dubitat Caſtaneam antiquorum, Pyrum, Punicam, Ceraſum, Malum, Amygdalum, Cotoneam, Ficum, Juglandem, cum noſtris prorſus convenire ? idem de Tritico & Vite cenſeri debet , de Oryzâ , Braſſicâ, Lactucâ , Porro , Allio , Cæpe , Lilio ,

a Conring. Introd. in Art. med.

„ cæteriſque quarum uſum quavis ætate familiarem fuiſſe conſtat.In plantarum
„ viribus recenſendis [a] meritò in Dioſcoride deſideres id quod olim Galenus de-
„ ſideravit, varia ſcilicet eum ad varios affectus commendaſſe, ſed juſto confu-
„ ſius,nec ſatis diſtinxiſſe varias morborum cauſas : ſcilicet unus idemque affe-
„ ctus à diverſis cauſis proficiſcitur:itaque eſt quidem ut medicamentum aliquod
„ in affectu quodam valeat, ſi ejus hæc aut illa cauſa fuerit,ſin alia damno po-
„ tiùs ſit aut certè nihil juvet. Proindè ſimpliciter aliquod medicamentum ad
„ affectus laudare non licet, niſi habita ſimul ratione cauſarum. Quod ipſum à
„ Dioſcoride factum non eſt:ut adeoque imperitum medendi artis etiam ille in
„ graviſſimos errores conjecerit.Non unius tamen Dioſcoridis hoc vitium eſt,
„ ſed penè omnium qui de viribus medicamentorum ſunt commentati.

COLUMELLA.

b Nicol. Anton. Hiſpal. in Biblioth. Hiſpan.
c Columell. lib. 8. cap. 16. & de cult. hort.
d Idem lib. 3. cap. 3.
e In fine lib. 9.
f Cap. lib. 1.
g De divin. lection. cap. 28.
h Barth. Adv. lib 37. cap. 7.

Non longè à Dioſcoride vixit [b] LUCIUS JUNIUS MODERATUS COLUMELLA [c] Gaditanus,clarus ante alios agriculturæ magiſter & illuſtrator. Ætatem qua præcipuè floruit inde expungimus,inquit Nicolaus Antonius Hiſpalenſis, quòd Senecis fratribus æqualis vixerit. [d] Lucium Philoſophum tum viventem laudaverit,[e] Gallionis familiaritate uſus ſit,ac poſt Conſulatum [f] Lucii Voluſii opus ſuum ſcripſerit.Columellæ de re ruſtica habemus libros tredecim: Caſſiodorus ſexdecim illi tribuit.In capite primo libri primi autores enumerat externos & Latinos,qui antea agriculturam ſcriptis celebra-
„ verant. [h] Principibus Latinæ Linguæ meritò accenſetur autor ſermonis ſua-
„ vitate, politiâ,& vi quoque & eruditione. Ejus hortulus purum & verè Lati-
„ num carmen eſt,non tumidum,inflatum,abſonum;ſed naturali venuſtate ele-
„ gans, non adfectans declamatorios flores,perpetuæ orationis dedecus & cor-
ruptionem,

ruptionem. [a] Scripsit de Re rustica minimè rusticè. Inter omnes enim qui extant Rei rusticæ scriptores, solis instar eminet ac elucet: libris duodecim universam ruris disciplinam ac agriculturam tradidit, temporibus Claudii Imperatoris.

a *Joan. Andr. Quenstedt de viris doctrina illustr.*

Verùm Romanorum nulli Res Herbaría adeo cordi fuisse videtur ac C. PLINIO SECUNDO. In Historiâ mundi, quam Vespasiano Imperatori, vel ut aliis placet Tito consecravit (quæque verè mundus est rerum omnium cognitu dignarum, ut ait [b] Erasmus, [c] opusque diffusum, eruditum nec minus varium quàm ipsa natura) à duodecimo libro observante [d] Gesnero usque ad vigesimum septimum, variis omnino modis de stirpibus tractat, philosophicè, historicè, medicè, rusticè, magicè &c. magna pars Dioscoridis scriptorum in iis reperitur, cùm tamen Dioscoridem ipse nusquam citet, aliis nimirum autoribus usus, ex quibus Dioscorides quoque pleraque desumpserat. Ex Theophrasti etiam de Historia plantarum libro plurima transtulit, & quædam non satis feliciter.

PLINIUS.

b *Præfat. in Plin.*

c *Plin. Epist. lib. 3. Marco suo*

d *Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Trag.*

Plinium etiam à Dioscoride multa transcripsisse vulgaris est opinio. An à vero aliena? Cornarius, ut jam diximus, & Gesnerus, Dioscoridem & Plinium iisdem autoribus usos fuisse existimarunt. In eandem sententiam ivit vir omni doctrinâ eruditus Salmasius, qui candore Pliniano putat indignum ut Dioscoridis nomen tacuerit, cùm cæteros omnes nominatim laudare affectet. [e] Ubicumque Dioscoridem & Plinium concordes in aliqua describenda plantâ animadvertes, ait Salmasius, tutò credere potes ab eodem fonte hausisse utrumque, sive hic sit Sextius Niger, sive Diodotus, sive Julius Bassus, aut quicumque alius veterum, recentiorumve. Dioscorides v. g. Nigrum carpit, quòd Aloëm in Judæa fossilem & Euphorbium Chamæleæ succum esse scripserit. Plinius eadem planè ac Niger litteris mandavit. Ergo Dioscoridi & Plinio Nigri opera nota fuerant. Ergo Dioscorides & Plinius quæ habent communia à Nigro fortè acceperunt. Unde fieri potuit ut circa idem tempus uterque scriptioni vacaret inscius alterum eidem operi incumbere.

e *Salmas. Prolegom. in lib. de Homonym. Hyl. iatric.*

Hæc si vera sint, famæ Dioscoridis nimiùm detrahi debet, ut furti crimen à Plinio avertatur: Dioscorides enim graviter lacerasset Nigrum, quo tempore ejus scrinia compilabat, cùm maxima pars operum Dioscoridis apud Plinium reperiatur, Nigro in hac hypothesi revera tribuenda. Præterea Dioscorides, ut monet Cornarius, opera sua dicasse videtur Areo Philosopho Alexandrino. His addi potest Plinium in nonnullis à Nigro dessentire, in quibus cum Dioscoride convenit. In Hyperico v.g. & Androsæmo quæ à Nigro confusa, à Dioscoride & Plinio distincta sunt. Quapropter verisimile est Plinium & Nigri & Dioscoridis operibus usum fuisse; hujus autem vel casu, vel alia de causa quam ignoramus, oblitum fuisse: nec prætereundum est plantarum supra mille mentionem fecisse, ac proinde ætate inferiorem fuisse Dioscoride, qui sexcentarum tantùm meminit, cùm tamen nulli disciplinæ operam dederit nisi Rei Herbariæ. Galenus verò judex æquissimus ne Plinium quidem nominavit inter Herbarios: & tantùm abest ut Dioscoridem furti accusarit, quin po-

tius eum omnium sui temporis diligentissimum appellarit, nec Sextium Nigrum, sed Asclepiadem tantùm ipsi æquiparaverit. Candor Plinianus, qui tanti fit à Salmasio, dubius redditur ex iis quæ ex Antonio Musa sumpsisse videtur: „ nam, ut Gabriel Humelbergius observavit, [a] quæ de Vetonicâ scripsit ex Musa „ si contuleris, Plinius mutuasse videtur, non obstante quod apud Plinium in „ nomenclaturis medicorum per diversos librorum elenchos, ipsius nulla fiat „ mentio, sed tacitus ipsum prætereat. Quid mirum igitur si altum sit apud ipsum de Dioscoride silentium?

a In Præfat. ad libr. Anton. Musæ

„ [b] Aliud habemus argumentum longè fortissimum, inquit Salmasius, quo om- „ nes victi nobis concedant oportet ex Dioscoride quæ composuit de herbis Pli- „ nium non accepisse. Ordo est quem in his exponendis ambo secuti sunt. Dios- „ corides reprehendit priores, quòd malo usi essent ordine in stirpium naturis exe- „ quendis, quorum alios species junxisse ait inter se, quæ toto genere disside- „ rent, nonnullos qui per seriem litterarum eas descripserant, multùm etiam hoc „ modo conturbasse rationes earum, disparatis ac disjunctis quæ unius erant „ generis. Plinius in utrumque incidit vitium, dum partim eas alphabetico or- „ dine prosequitur, partim ex remediorum facultatibus tradit. Ergo Plinius quæ composuit de plantis ex Dioscoride non accepit. Verùm Salmasii pace dixerim eum ordinem, quem Dioscorides improbavit, Plinio forte arrisisse, quò facilius ex tempore congererentur quæ in aliorum libris occurrebant, aliàs forsan melius ordinanda. Vel ut solent Plagiarii ordinem à Dioscoride improbatum affectavit, ut furtum melius celaret.

b Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. iatric.

„ [c] Viginti millia rerum, inquit Plinius, dignarum curâ (quoniam ut ait Do- „ mitius Piso, thesauros oportet esse non libros) ex lectione voluminum circi- „ ter duum millium, quorum pauca admodum studiosi attingunt, propter se- „ cretum materiæ, ex exquisitis autoribus centum inclusimus triginta sex vo- „ luminibus, adjectis rebus plurimis, quas aut ignoraverant priores, aut postea „ invenerat vita. Nec dubitamus multa esse quæ & nos præterierint. Homi- „ nes enim sumus & occupati officiis, succisivisque temporibus ista curamus, „ id est nocturnis. [d] Post cibum sæpe, inquit C. Plinius Cæcilius Secundus, prio- „ ris ex sorore nepos (quem interdiu levem & facilem veterum more sumebat) „ æstate si quid otii jacebat in sole, liber legebatur, adnotabat, excerpebatque. „ Nihil enim unquam legit, quod non excerperet. Dicere etiam solebat „ nullum esse librum tam malum, ut non aliqua parte prodesset. Post solem ple- „ rumque frigidâ lavabatur, deinde gustabat, dormiebatque minimùm. Mox „ quasi alio die studebat in cœnæ tempus: super hanc legebatur, adnotabatur „ & quidem cursim. [e] Ex annotationibus quidem hujusmodi cursim & prope- „ ranter excerptis hos libros naturalis Historiæ compositos liquet. Quare à sententia Josephi Scaligeri viri præstantissimi dimoveri non possum, qui non inconsideratè judicat huic immenso operi ultimam manum nondum accessisse, cùm Plinius Miseni classem imperio regens incendio Vesuvii periit. Neque propterea censendum est ejus Historiam absolutam fuisse, quòd eam Vespasiano dedicaverit; nam, ut moris erat apud veteres, quemadmodum abundè probat Salmasius, prius ad scribendum de aliqua disciplina, quàm ad eam co-

c Plin. in Præfat. Hist. nat.

d Plin. Epist. lib. 3. Marco suo.

e Salmas. in Judic. de Plin.

In Scaligerian.

In Judic. de Plin.

gnoscendam venire, sic & fortè præfationes componere ante operis absolutionem. Plinius forsan desperans de immenso suo thesauro expoliendo, & in ordinem redigendo, maluit adversaria posteris relinquere cum suæ erga Imperatorem observantiæ, & grati animi testificatione, quàm ea supprimere.

Insuper multa Plinio maximè defuerunt, ut fatetur Salmasius; Plantarum nempe scientia, Linguæ Græcæ exquisita cognitio, otium, tum & ea scientia quæ vocatur Critice. [a] Quantum sane progressum fecerit in Herbaria scientiâ ex inambulatione hortulorum Antonii Castoris nescio, sed illud scio, nihil ex hortis illis in libros suos transfudisse. Quæcumque enim commentatus est de Re Herbaria, ex Græcis ea scriptoribus transtulit, & verbis eorum in propriam linguam conversis descripsit. [b] Dici vix potest quantùm & quoties non satis exacta linguæ Græcæ peritia Plinium falsa & inconcinna de plerisque herbis pronuntiare adegerit. [c] Defectu otii multa ordine perturbato, temereque congessit, dum ad fontes revertendi tempus non erat, sed titulis interdum malè conceptis fidit, interdum aliena fide positis. [d] Demum defectu Critices nullo judicio usus est in his quæ tractavit ad Rem Herbariam pertinentibus, nec melius illi successit in aliis. [e] Sed præter monstra & carcinomata alia sunt infinita quibus magnus occurrit, & merito suspiciendus ac fovendus. Hoc solo nomine gratiam meretur præcipuam, quod deperditis autoribus unde accepit diligentiâ illâ suâ legendi ac colligendi qua omnes vicit, res innumerabiles nobis transmisit, quarum memoria hodie non omnis absque illo esset, funditus intercidisset. Operis ipsius conceptio ac conformatio, dispositioque tota grandis & capacis ingenii opus; idque eo grandius & magnificentius existimari par est, quòd nemo unquam ex omni ævo repertus sit, ne apud Græculos quidem illos loquaces & otiosos, qui universam Historiam naturalem unius laboris & operis monumento consignarit.

a Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. jatric.
b Ibid.
c In Judic. de Plin.
d Prolegom.
e In Judic. de Plin.

PALLADIUS.

PALLADIUS RUTILIUS, TAURUS, ÆMILIANUS, vir illustris inter Geoponicos, potius quàm Herbarios cum Catone, Varrone & Columella, annumerandus est. [f] Ludovicus Vives cùm Catonem antiquarium & Varronem durum nominasset, Columella inquit elegantior & tersior est. Item Palladius nisi quod interdum habet vocabula & idiomata Latina sui temporis. Cùm alios libros, inquit [g] Joannes Jucundus Veronensis, de culturâ agrorum, tum præcipuè Catonis, Varronis, Columellæ, Palladii, sic semper studiosè legi ut satiari delectatione non possem. Videbar enim illis legendis ruri esse, villas habitare, M. Curii, L. Quincii Cincinnati felicem illam vitam degere, quorum alter cùm de Samnitibus ac Sabinis triumphasset & de Pyrrho, in agris consumpsit extremum tempus ætatis: ubi ad focum sedenti magnum auri pondus Samnites cum attulissent, spreto auro magnificam illam vocem edidit, non aurum habere præclarum sibi videri, sed eis qui haberent aurum, imperare. Alter dictator factus, à villâ in Senatum accersitus est.

f De Trad. disciplin. lib. 3.
g In præf. lib. de Re rustic.

Ex his manifestum est Romanorum diligentiâ agriculturam magis quàm Rem Herbariam increvisse: à Græcis enim hac in arte Romani victi sunt.

GALENUS.

Inter Græcos autem qui rerum naturalium studio incubuerunt, mediam quasi ætatem tenuit CLAUDIUS GALENUS alter ab Hippocrate an-

tiquioris Medicinæ Princeps appellatus. Natus est Pergami Asiæ civitate nobilissima anno Christi circiter 133. quo tempore Romæ Adrianus imperabat: floruit sub Antonio Pio, Marco Aurelio Antonino, Commodo, Pertinace, Didio Juliano & Septimio Severo. Obiit verò imperante Caracalla. Vixit ex Suida annos 70. ex Laertio 87. ex aliis 98. aut 105. Grammaticæ, Arithmeticæ, Geometriæ & Astronomiæ operam dedit sub patre suo Nicone, perdocto Geometrâ & Architecto Pergamensi. In Philosophia præceptoribus Stoïcis, Platonicis, Peripateticis & Epicureis usus est: Artem verò medicam imprimis didicit à Satyro & Pelope; sed Aristoteli in Philosophiâ, & Hippocrati in Medicinâ ita fuit addictus, vir alioqui summi ingenii & ad omnes disciplinas natus, ut Hippocraticam doctrinam brevitate obscuram, Peripateticâ arte explicaverit & plerumque corruperit. Dissimili nempe prorsus indole & ingenio fuisse videntur duo illa magna Græciæ lumina Hippocrates & Galenus: longè enim aliter & curarunt & philosophati sunt. [a] „Qui Hippocrati „Galenum parem esse putant, neutrum eorum se intelligere ea confessione „fatentur Cardani judicio: multò enim plus Hippocrates à Galeno distat quàm „Galenus à puerulo quovis. [b] „Certum illud ad dictionem quod attinet atque „compositionem, Galenum purum esse ac venustum: Harum enim ubique for„marum studiosus inprimis extitit, tametsi in plerisque scriptis, intempestivis „suis sermonibus ac digressionibus, prælongisque periodis non sine molestiâ li„bros commisceat, dictorum sensum obscuret & orationis seriem quodammo„do abrumpat, lectorem etiam ipsum longioribus hisce deliramentis in negli„gentiam abducens. Laudandus tamen in pluribus est Galenus; nam artis amore captus plurimas suscepit peregrinationes, cùm aliorum methodum exploraturus, tum & medicamenta indagaturus, in Palæstinam se contulit exportandi Opobalsami, & Bituminis inspiciendi causâ. Navigavit in Lemnum insulam, ut quæ de terrâ Lemnia tradebantur exploraret. Cyprum etiam petiit ut fodinas inviseret, & Cadmiam, Pompholygem, Diphryges, aliaque plurima in usum Pergamensium adveheret; inprimis verò ingentem Calcanthi copiam. Præterea Ciliciam, Phœniciam, Cretam, Ægyptum, aliasque peragravit regiones, ut accuratius quæ artis sunt, observaret. Romæ magnam sibi famam conciliavit, & Imperatorum jussu Theriacam propriis manibus sæpe paravit. Pauci certè tantâ medicamentorum copiâ cùm simplicium tùm compositorum abundarunt; pauci in curando feliciores fuerunt. De viribus plantarum quinquaginta circiter supra quadringentas egit libro sexto, septimo, & octavo de simplicium medicamentorum facultatibus, præter alias plurimas de quibus sparsim tractat: maximéque operam dedit ut vires plantarum ex tertiis & secundis ut aiunt qualitatibus in gradus nonnullos caloris, frigoris, siccitatis & humiditatis distingueret. Qua in re utrum bene se gesserit, alii judicent.

[a] *Cardan. de Subtil. lib. 16.*

[b] *Photius in Biblioth.*

Artem Herbariam plurimùm illustrarunt supra laudati autores; sed cùm eorum labor omnis in indagandis remediis planè versaretur, nescio quo malo fato contigit, ut quo pluribus præsidiis Medicinam locupletarent, eo magis Botanicen obscurarint. Cogebantur enim novis vocabulis appellare plantas, quarum vires deprehendebantur, necdum habebantur leges juxta quas con-

fultò nomina imponerentur. Eorum quibus utebantur vis singularis erat, & ita propria plantis quibus dabantur, ut cæteris speciebus ejusdem generis non conveniret. Qui primus Colchicum v. g. appellavit plantam in Colchide nascentem, prævidere nequaquam poterat futurum aliquando tempus quo nomen illud singulare & uni plantæ proprium, genericum evasurum esset; hoc est significaturum species omnes plantarum quarum nota propria eadem est. Quamobrem nihil mirum si ex sinceris purisque fontibus, principia Botanices non hauserint antiqui; cùm obscuritas sola à multitudine, imò & redundantiâ nominum non congruentium aut æquivocorum orta, in causa fuerit cur recentiores tandem norint quænam adhibenda sint præcepta in appellandis plantis, quantique sit momenti vocabulis tantùm uti ad rem ipsam accommodatis.

Descriptiones plantarum quas antiqui usurparunt, damnum ex confusione nominum genitum quodammodo resarcirent, si ex his plantæ veteribus familiares dignosci possent: sed lineamentis adeo levibus adumbrantur, vix ut aliquid auxilii nobis afferant. Chalcographiam penitus ignorarunt; & quas plantarum icones depingi curaverant, perierunt temporum injuriâ: quin etiam descriptiones & picturas ejusmodi parvi faciebant. [a] Pinxere namque effigies herbarum ut loquitur Plinius, atque ita subscripsere effectus. Verùm & pictura fallax est & coloribus tam numerosis præsertim in æmulatione naturæ, multùm degenerat transcribentium sors varia. Præterea parum est singulas earum ætates pingi, cùm quadripartitis varietatibus anni faciem mutent, quare cæteri sermone eas tradidere: aliqui ne effigie quidem indicata, & nudis plerumque nominibus defuncti quoniam satis videbatur potestates, vimque demonstrare quærere volentibus, nec est difficile cognitu. Nobis certè pergit Plinius, exceptis admodum paucis, contigit reliquas contemplari, scientiâ Antonii Castoris, cui summa auctoritas erat in ea arte ævo nostro, visendo hortulo ejus, in quo plurimas alebat.

[a] *Plin. lib. 25. cap. 2.*

Nec Galeni dissimilis fuit sententia: statuebat enim plantas à præceptore addisci debere non librorum usu. [b] Equidem, inquit, non possum non accusare & illos quoque, qui primi herbarum formas scriptis docere sunt conati, cùm melius existimem ab ipso præceptore oculis discere, ac non assimilari iis qui ex libris prodeunt gubernatores; nam sic & verior & manifestior esset doctrina non herbarum modò & fruticum arborumque, sed & aliorum omnium medicamentorum. Nec fallebatur vir prudentissimus. Quis enim plantas ex Dioscoridis aut antiquiorum operibus cognoscere posset? hoc verò non impedit quominus illæ accuratius describantur & ad vivum ita depingantur, ut non egeant præceptore qui earum descriptiones attentè legere, iconesque sedulò contemplari non gravabuntur. [c] Harum enim inspectionem multùm ad illam cognitionem parandam facere negari non potest. Neque vero ullius ponderis sunt, aut consideratu digna, quæ adversus imagines has & olim Plinius & patrum memoriâ Janus Cornarius, Langiusque disputaverunt; cum usu quotidiano fit compertissimum imaginem bene depictam longè exquisitiùs & certiùs docere figuram, similiaque quæ in ocu-

[b] *Gal. in proœmio lib. 6 de simpl. medicam. facult.*

[c] *Conring. Introd. in art. med.*

,, los incurrant, non stirpium tantum, sed aliarum quoque rerum; quàm am-
,, pla quævis descriptio præstare possit.

Tradebant igitur priscis illis temporibus veluti per manus quam à majoribus acceperant plantarum cognitionem, vel pro descriptione minus cognitas leviter comparare solebant cum notioribus, existimantes familiarium memoriam nunquam perituram. Verùm ea nobis denegata est felicitas: quæque antiquis adeo notæ fuerant, magna ex parte nunc incompertæ sunt stirpes, & descriptionum iconumque penuriâ, veterum lectiones tot difficultatibus obruuntur, ut in judiciis nostris maxima sit infirmitas. Hyssopum, inquit Dioscorides, herba nulli non cognita. Quàm potiori jure diceremus Hyssopum Dioscoridis herbam esse nulli fortè cognitam! Mira tamen ipsi tribuit Dioscorides, & Origano cum Hyssopo comparato, Centaurium minus, Tragoriganum, Serpillum, Marum, Polycnemon, Symphytum petræum, Ageratum, Papaver erraticum, Origano similia esse affirmat; adeo ùt earum omnium plantarum notitia ab una pendeat Hyssopi cognitione. Numquam fortè Dioscoridi venit in mentem Ocimum aliquando ignotum futurum esse: hacque fiduciâ ductus ne breviter quidem ipsum descripsit, sed veluti typum proposuit ad cognoscendam Calaminthæ priorem speciem, Acinum, Ocimoidem, Erinum, Solanum, Mercurialem & Heliotropium. De Stœchade, Symphyto petræo, & Thymbrâ certi nihil affirmari potest ignoto antiquorum Thymo: idemque dicendum de pluribus aliis, quas Dioscorides cum Rutâ, Anetho, Fœniculo, Cicutâ, cæterisque sibi maximè cognitis conferre non dubitavit.

[Margin: Ὑσσωπος πᾶσι γνώριμος. lib. 3. cap. 30.]

[Margin: Ὤκιμον γνώριμον. lib. 2. cap. 171.]

Ad eos nunc se convertat oratio, qui post Galenum materiæ medicæ operam navarunt. [a] ORIBASIUS Sardianus (Pergamenum fuisse probat Conringius) *familiaris Juliano Parabatæ, à quo Constantinopolis quæstor est constitutus* plurima scripsit de medicamentis simplicibus & compositis. [b] Ex jussione, inquit, D. Juliani Augusti collecti sunt ex omni regione Archiatri, ex quibus elegit optimos & probatos Medicos numero 72. inter quos & mea est electa parvitas, ut diversis antiquorum Auctorum libris in unum congregatis; ea quæ utiliora in curationibus posita erant, ad sanitatem hominum, in paucis voluminibus omnia continerentur. Quo facto in 72. libris à nobis comprehensa sunt. Ex Galeno autem omnia fermè desumpsit, additis quampluri-mis ineptis & alienis. Quis credat, inquit [c] Fuchsius, Oribasium quem Galeni studiosissimum fuisse constat, tam absurda, & multis modis ab illius placitis abhorrentia, suis commentariis inserere voluisse.

[Margin: ORIBASIUS. a Suidas. b Ex præfat. in Medic. compendium ad Eustathium filium. c In præfat. ad Aphor. Hipp.]

[d] AETIUS Amidenus seu Amida Mesopotamiæ oppido ortus, eandem penè scribendi rationem quam coævus ejus Oribasius obtinet; multa quoque ex aliis mutuatus est, suisque inseruit liberius, nulla adeo distinctione aut ratione sæpius adjecta. [e] Castellanus aliter scripsit de Aëtio. In hoc, inquit, habemus Galenum contractum, Oribasium explicatum, Paulum Æginetam ampliatum. Floruit Aëtius anno Christi 350. vel, ut aliis placet, 455. Verum constat ex iis quæ dicturi sumus de Tralliano Castellanum hallucinatum fuisse, cùm affirmavit Aëtium Pauli Æginetæ doctrinam ampliasse; nam ætate superior fuit Paulo.

[Margin: AETIUS. d Guint. Andern. in præfat. ad Alex. Trall. e De Viris Med. illustr.]

ALEXANDER TRALLIANUS
a *Guint Andern. ibid.*

[a] ALEXANDER TRALLIANUS, à Trallibus civitate Lydiæ in Aſiâ minori ſic appellatus, Oribaſio, Aëtioque poſterior fuit; ut quorum nominatim aliquoties meminerit: Paulo tamen Æginetâ ſuperiorem extitiſſe inde cognoſcitur, quòd ille hujus, ut idonei ſcriptoris, medicamentorumque ipſius mentionem faciat. Alexander autem, peragratis Græciâ, Italiâ, Galliâ, & Hiſpaniâ, libros duodecim de Re Medicâ ſcripſit, in quibus à veterum placitis diſſentire non dubitavit, veritati magis quàm auctoritati hominum acquieſcendum eſſe judicans. Galenum quidem reprehendere auſus eſt, quod tunc temporis magnum, & quaſi læſæ Majeſtatis Medicæ crimen videbatur: ipſumque in medendo à propria methodo deflectere, aliter nempe philoſophari & aliter curare demonſtravit; ſed præmiſſo elogio, [b] diviniſſimum Galenum appelans, ὁ θειότατος Γαληνός.

b *Trall. lib. 5. cap. 4.*

PAULUS ÆGINETA *anno Chriſti 420. ex Volig. Iuſto. 380. ex Renato Mor.*
c *Caſtellanus.*
d *Hiſt. Dynaſt. Abul. phar.*

PAULUS ÆGINETA, à patriâ Æginâ nuncupatus, quem Manardus Galeni ſimiam vocat, [c] longa jam rerum obſervatione inſtructus, Hippocratis, Galeni, & Oribaſii monumenta latiſſimè diffuſa ſummo brevitatis artificio in ſeptem librorum compendium aptavit. Hanc epitomen, inquit Paulus, ex antiquis congeſſi, nec aliud de meo adjeci præter pauca quædam quæ in operibus artis ipſe vidi. [d] Inſigniter autem peritus fuit in mulierum morbis, multumque illis curæ impendit: convenire ipſum ſolebant obſtetrices, & eum de rebus quæ mulieribus poſt partum acciderent, conſulere; unde eum *Obſtetricium* appellaverunt. Geſnerus de Oribaſio, Aëtio, & Ægineta ſic ſentit. [e] Tantum Galeni auctoritati tribuerunt, ut ne latum quidem unguem ab ejus judicio unquam diſceſſerint, & nihil ferè prorſus de ſuo adjecerint, ſed omnia ſua ex Galeno, vel iiſdem verbis, vel breviùs aliquantò repetierint. Itaque in hac parte multò magis laudaverim Arabes, qui inter cætera quæ à Græcis mutuantur, multa paſſim de ſuo & Græcis incognita addiderunt. Sed his ut hoc facerent magis occaſio fuit, ut qui in alia orbis parte & poſteriores tempore vixerint.

e *De Rei Herbar. ſcriptor. ad Trag.*

ARABES.

Æquius de Arabibus judicaſſe videtur Geſnerus, quàm cæteri Medici qui ævo ſuo ſcripſerunt. Enimverò in Materiæ Medicæ campo à Græcis per plures annos exculto plurima conſeruerunt Arabes, & maxima pars medicamentorum quibus nunc utimur, ipſis eſt attribuenda. Ut cæteras Medicinæ partes, ita & Artem Herbariam à Græcis acceperunt; maximè ex quo tempore Chaliſæ Libros Græcorum in Arabicam Linguam transferri juſſerunt. [f] Primus autem eorum qui ſcientiis operam dedit, fuit Chalifa ſecundus [g] Abu-Jaafar, Al-Manſur (ſeu Almanſour) qui præterquàm quod Legis peritiâ excelluit, Philoſophiæ etiam ſtudio incubuit ac præcipuè Aſtronomiæ. At ubi devolutum eſt inter ipſos imperium, ad Chalifam ſeptimum Abdallam [h] Al Mamunem (ſive Almamoun) Harounis Arrachidi filium, perfecit ille quod orſus fuit avus ipſius Almanſour, & ſcientiam locis ſuis quærere aggreſſus, cum Græcorum Regibus intercedens, petiit ab illis, ut qui apud ipſos eſſent libros philoſophicos ad ſe mitterent; qui cùm ad ipſum quos haberent miſiſſent, conquiſitis ille interpretibus peritis, eos ipſis accuratè vertendos impoſuit. Cumque quâ fieri potuit diligentiâ verſi eſſent, homines ad eos legendos incitavit,

f *Hiſt. Dinaſt. Abul-Phar.*
g *Chalifatum obtinuit anno Hegiræ 137. Chriſt. vero 754. obiit anno Hegiræ 158. Chriſt. 774.*
h *Chalifatum obtinuit anno Hegiræ 198. Chriſt. 131. obiit anno Hegiræ 218. Chriſt. 833.*

„ eorumque perdiscendorum desiderium ingessit, ipseque doctis vacare & eo-
„ rum disputationibus interesse solitus, & eorum dissertationibus delectari. Por-
„ ro & medici erant Johannes Ibn Batrik interpres, Al-Mamounis libertus,
„ qui & fidus fuit in libris medicis vertendis, felix in sensu reddendo, at
„ Arabicè minus eleganter loquens : Philosophiæ quàm Medicinæ major ipsi
„ peritia. Ex eorum numero etiam Sahal Ibni Schabour qui Alcaousay appel-
„ latus. Medicina claruit tempore Al-Mamounis, cùm una cum Johanne Ibn
„ Mesua, Georgio Ibn Bakhtichoüa, Isa Ibnoutaqim, & Zacharia Al-Tiphu-
„ riensi conveniret Schabour Medicus. Inferior illis fuit in eâ quæ voluit pro-
„ ferendo, nequaquam autem in medicando.

SERAPIO. *anno Christi 922. ex Renaud. [illegible] 1066. ex Wolfg. Justo.* a *Gesn. de Rei Herbar. Scriptor ad Trag.*

„ Inter Arabes autem SERAPIO Rei medicæ longè doctissimus fuit, [a] om-
„ niumque qui ante ipsum de medicamentis simplicibus scripserant, tum Græ-
„ corum, tum Arabum lucubrationes collegit, & in ordinem digessit : ab initio
„ quidem operis auctores enumerantur 79. quorum nomina hic omitto, quod
„ plerique obscuri sint, & nihil eorum extet quod sciam, ut Abugaric, Abic,
„ Arabari, Albasry, &c. sed maxima hujus operis pars ex Dioscoridis & Ga-
„ leni verbis constat. Insunt tamen plurima passim à Græcis veteribus non de-
„ prompta simplicia, partim cognita hodie, partim incognita. [b] Serapionem jam emendatiorem habemus curâ Alpagi & Costæi, ut observavit Conringius, qui fatetur id opus inter Arabica hujus argumenti scripta Latinè edita, maximè lectu dignum esse.

b *Conring. Introd. in Art. med.*

RAZIS.

RAZIS, sive RAZY vel ARRAZY à Rei Persiæ urbe in quâ natus est, nomen accepit. Vocabatur enim Aboubicri Mouhhammad filius Zachariæ. A nonnullis Almansoris nomine citatur, & liber ejus Almansor sive Mansor appellatur. Is autem est veluti Breviarium non solum triginta aliorum voluminum quæ *Al Hhaoüy* appellaverat, hoc est *Continens*, propterea quòd omnia continere existimaretur, sed etiam *Aljama*, quod erat *Collectio* immensa rerum ad Rem Medicam spectantium, tum & tractatus de humani cor-
„ poris partibus ab eodem auctore editi. [c] Rasis autem volumen de Re Medicâ in
„ novem libros digestum condidit, quorum tertius alimentorum & medicamen-
„ torum simplicium facultates edocet. Joannes Serapio etiam passim hujus au-
„ ctoris verba citat, quæ conferendo deprehendi alia esse quàm quæ dicto Ra-
„ zis libro habentur. An verò in Continente sic inscripto hujus auctoris opere
„ inveniantur haud scio. Sed dictu quidem in proclive est Razim à Serapione citari potuisse, si Serapio anno 1066. & Razis annis 1070. vel 1085. vixerint, ut placet Wolfgango Justo. Verum Ibn Khalican, quem Golius secutus est, Razis mortem refert ad annum Hegiræ 311. seu Christi 923. Abul-Pharagius autem non levi errore ad annum Hegiræ 321. ut docuit me præclarus vir, peritissimus ac sapientissimus Abbas Renaudotus. Golius in notis ad Alfarghany,
„ de urbe Raii loquens hæc habet de Razi: Atque isto gentili nomine passim ce-
„ lebratur philosophus & medicus Abubeker Muhamed filius Zachariæ, nem-
„ pe Rhazis vulgò dictus, potius quàm Razis vel Razæus, quia in urbe Raii natus
„ uti & denatus fuit anno Hegiræ 311. librorum plurimorum, ut qui Indicem satis
„ magnum effecerint, auctor. Inter eos sæpè laudatum fuit de morbis particula-

c *Gesn. de Rei Herbar. script. ad Trag.*

ribus

ribus opus *Alteb Elmansouri* Medicina Mansoriana dictum, velut Almansori dicatum; apud nos vulgò Razis ad Almansorem. Fuit autem hic, ne quis erret, Almansor Filius Isaac, F. Ahmed Muctafis Chalifæ Abassidæ 38. ex fratre nepos, Raiæ à patruo præfectus, non verò Almansor Chalifarum eorundem Abassidarum secundus, Imperialis urbis Bagdadi conditor, quippe qui anno Hegiræ 158. decessit.

AVICENNA. AVICENNA seu AVISENA, vel ABENSINA, EBN SINA, & ABUALI IBN-TSINA [a] Librum secundum sui operis de Medicamentis omnis generis conscripsit, omnibus in unum litterarum ordinem redactis, in quo auctores citat Galenum, Dioscoridem & paucos Arabes: idem in libro de Corde medicamenta, ut aiunt, Cordialia serie litterarum enumerat. Volaterranus Avicennam Hispalensem fuisse affirmat, alii Arabem, Castellanus Persam. [b] Pater meus, inquit, Avicenna, Belchensis fuit, unde se in Bocharam transtulit diebus Nuhi (Noæ) Ebn Mansur, & villâ Hermatain dictâ occupatus fuit, matremque meam è villa cui nomen Aphshana duxit, atque ibi ex ea nati sumus ego & frater meus. Fusè ibidem vitam suam persequitur, & præsertim studendi rationem: Bochara autem seu Buchara & Bochar urbs est in Mawavalnahra, seu Trans-oxiana regione Balcho occidentalior, unius diei itinere distans ab Oxo fluvio: unde liquet Avicennam fuisse Persam, sed non Bractianum, ut censuit [c] Plempius. [d] Omnem medicinam ordine optimo complexus est, ita ut hac parte etiam exuperet Galenum ex Vossii sententiâ. [e] Avicennæ opus satis exactè dedit Andreas Alpagus, & post hunc Benedictus Rinius Venetus; uti denique Costæus Laudensis, & Paulus Mongius, ut refert Conringius. [f] Qui delectantur fusa & polydedala varietate remediorum Avicennam amplectantur, cuncta enim hujus ævi remedia ex eo manant: natus est anno Hegiræ 370. Christi 981. mortuus verò anno Hegiræ 428. Christi 1037. Consule Plempium in ejus vitâ.

[a] Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Trag.
[b] Hist. Dinast. Abul-phar.
Baud. Lexic. Geograp.
[c] In vitâ Avicen.
[d] Voss. de philos.
[e] Conring. introd. in Art. Med.
[f] Heurn. de Studio medic.

ACTUARIUS. Arabibus immiscendus est ACTUARIUS, etsi Græcus fuisse existimetur. [g] Avicennæ librum de Urinis ex Arabico sermone in Græcum vertit. Renatus Moreau Medicus Parisiensis omnino eruditus existimat eum vixisse undecimo sæculo, sed qua id faciat auctoritate, quave ratione antiquorum Medicorum Chronologiam penè totam inverterit, non ostendit. Ut ut sit Actuarius ex Dionysio Coronio, ut veterum novissimus, sic recentiorum primus censeri potest. [h] Quidquid bonæ frugis magna illa Galeni sylva, cæterorumque in hoc genere similium, immensa complectuntur volumina, idem unus omnium bellissimè cuncta recentiorum medicorum inventa concinnat, & cum iis quæ ipse per se reperit, tam appositè jungit, tam decenter usibus accommodat, ut de omnibus medium quoddam quasi temperamentum facere videatur.

[g] Gesn. Biblioth.
[h] Coronius in præf. Actuar.

MESUES. JOANNES MESUES DAMASCENUS, filius Abdela regis Damasci, pluribus medicamentorum compositionibus quibus hodie feliciter utimur, famam sibi comparavit. [i] Scripsimus, inquit, in libris explanationum nostrarum, ex his quæ experti sumus quædam adhuc memoratione digna, ex quarum aggregatione summam contextimus, quam *Grabadin* nostrum vocamus, quod est Compendium secretorum in quo expertas & præclaras medicinas ex

Anno Christi 1158. ex Symph. Campeg. Castell. & Ren. Mor. 1163. ex Vvolfg. Justo.
[i] In præfat.

„ his quæ acquisivimus & invenimus, ab eis qui medicinæ arcana scitè faciunt, „ tradere dignum duximus.

AVERROES. a Symph. Campeg. anno Christi. 1165. ex Vvolsg. justo 1170. ex Ren. Mor. 1150. ex Castell.

„ [a] AVERROES medicus cognomento commentator, philosophus clarissi- „ mus, sectâ Mahumetanus, apud Cordubam Hispaniæ vetustissimam urbem „ floruit circa annum 1149. librumque *Colliget* dictum totam fere medici- „ nam complectentem edidit. Joannes Leo apud Hottingerum affirmat eum „ natum esse ex nobili quadam familiâ, ejusque patrem judicem, & caput exti- „ tisse sacerdotum totius Provinciæ. Averroen in Academia Marochiana auspiciis Jacobi III. ex Almohadis, qui Almoravidas è regno dejecerant, docuisse, observavit [b] Reinesius; sed Aben Jacob secundum Almohadum non tertium fuisse notavit [c] Nicolaus Antonius Hispalensis. Cæterùm Averroes insigniorum stirpium vires ex Galeni libris de Simplicibus Medicamentis eodem ordine alphabeti Græci recensuit, ut notat [d] Gesnerus; idque fecit impulsu amicorum, & maximè jussu regis Miramamolini, cujus medicus fuisse videtur Castellano.

b Epist. 15. ad Hoff.
c In Biblioth. Hisp.
d de Rei herbar. scriptor. ad Trag.

ABENBITAR. e Joan. Leo de scriptor. Arabicis apud Hottingerum in Biblioth. Orient.

BAITAR, alias IBNU EL BAITAR, qui ABENBITAR, vel ut „ alii scribunt EBENBITAR, [e] natus est in civitate Malaga in Bœtica. Phi- „ losophus & medicus fuit præstantissimus, Herbariusque maximus, eoque è pa- „ tria sua discedens ad Orientem versus profectus est, perquirens Africam uni- „ versam atque Asiam ferè totam. Cùm verò ex India regressus esset, pervenit „ ad Chairum, & in servitiis Saladini Soldani primi ex Chairo ingressus est, „ quem magno affecit honore. At post mortem dicti Saladini præfatus IBNU EL „ BAITAR reversus est domum suam, & ibi composuit præstantissimum li- „ brum secundum ordinem alphabeti, tribus voluminibus completum. Qui „ obiit Melcha (imo Malagæ) anno Hegiræ [f] 594. Abenbitar, ait [g] Gesne- „ rus, scripsit de Simplicibus Medicamentis opus insigne & magnum, ordine „ alphabetico, citatis autoribus, quod à [h] Bellunensi aliquoties citatur, qui & „ Arabicum expositorem alicubi nominat. Hoc nuper ex peregrinatione sua in „ Orientem secum advexit doctissimus vir [i] Gulielmus Postellus. In eo (inquit „ in epistola quam de his ac peregrinis & secum advectis libris nuper ad me „ scripsit) simplicia quamplurima & remedia innumera quorum, nec nomen, „ nec virtus, nec usus adhuc nobis innotuit, sunt expressa; atque omnia ita „ absolutè, ut quidquid super his medicamentis apud Dioscoridem, Galenum „ & Oribasium imperfectum & mutilum est, ex hoc volumine restitui ac sar- „ ciri possit. In pari tamen laude nequaquam ponit Abenbitarem clariss. Dodartius doctor medicus Parisiensis, Serenissimæ Principis de Conty Archiater, & Academiæ regiæ scientiarum socius, qui mentem omni doctrinâ, pectus sapientiâ munitum gerit. Excussis enim hujus auctoris operibus manuscriptis, collatisque cum antiquiorum libris, operum Dioscoridis, Galeni & Oribasii restituendorum parum spei nobis reliquit. Dolendum tamen clarissimum virum de republica litteraria optimè meritum Melchisedech Thevenotium, Academiæ regiæ scientiarum socium, prius mortuum fuisse, quàm in lucem edi curaverit Abenbitaris opera Latinè reddita à doctissimo Gallandio, cujus in linguis orientalibus peritiam omnes norunt. Eruditissimus [k] Contin-

f Christi 1216.
g de Rei herbar. scriptor. ad Trag.
h Andreas Alpagus.
i Barentoni natus in Neustria à Francisco rege in Orientem missus, ad comparandos codices antiquos. Obiit Parisiis 1581.

k Introd. in Art. medic.

gius medicinæ ſcriptorum judex æquiſſimus exiſtimavit ex his quæ hinc inde ex Ebenbitare Andreas Alpagus Bellunenſis excerpſit, haud difficile eſſe multas ſtirpes quæ Arabibus in uſu fuerunt, internoſcere.

Mortuis autem Arabibus de quibus locuti ſumus, diſciplinarum & bonarum artium ignorantia totum penè orbem occupavit, eaque ſenſim oblivioni mandata, quæ per manus à majoribus tradita fuerant, ſi pauca excipiantur. Barbariem horum temporum teſtantur NICOLAI MYREPSI Alexandrini opera.[a] Etſi enim non ſatis nobis conſtat (inquit Fuchſius, qui ejus ſcripta Latio donavit) quo prorſus tempore vixerit Nicolaus, tamen cùm in hoc opere & Actuarium & Meſuem qui à nato Chriſto annis 1155. ſub Federico Suevo cognomento Barbaroſſa floruit, aliquot locis citet, palam fit hunc inter recentiſſimos Græcos eſſe annumerandum, eoque vixiſſe tempore quo non modo barbaries ſumma, ſed & denſiſſimæ ſuperſtitionum nebulæ orbem occupaverunt. Hinc etiam eſt quod Nicolai oratio parùm ſit concinna, multiſque barbaris vocibus, quas paſſim ſuis interſperſit compoſitionibus contaminata. "

MYREPSUS. [a] In præfat. Myrepſ. Circa annum 1098 ex Vvolſg. Juſt.

[b] Alius etiam liber de Medicamentis prodiit NICOLAI PRÆPOSITI nomine priori longè deterior, & à Myrepſi ſcriptis longè diverſus: non habet enim, ut pergit Fuchſius, niſi unam aut alteram initio libri cum Græcis convenientem compoſitionem; cæteræ omnes & ordine & medicamentorum commemoratione plurimum variant: ut ex collatione ipſa palam fiat hoc opus non eſſe Nicolai, ſed alterius cujuſdam, qui nonnulla medicamenta ex Nicolao & diverſis aliis auctoribus in unum congeſſit librum. "

NICOLAUS PRÆPOSITUS. [b] Fuchſ. ibid.

[c] HILDEGARDIS Abbatiſſa cœnobii ſancti Ruperti in oppoſito Bingenſis oppidi, ex parte altera Naii fluvii Moguntinæ diœceſis, Ordinis D. Patris Benedicti, natione Teuthonica, ex comitatu Spanhemenſi elucubravit libros quatuor de Elementorum, fluminum aliquot Germaniæ, metallorum, leguminum, fruticum, herbarum, arborum, arbuſtorum, piſcium, volatilium & animantium terræ naturis & operationibus. Utitur autem phraſi barbara & dictionibus rerum quas deſcribit Germanicis. Multa obſcura, mulierculàrum ſcholis digna, quædam etiam ſuperſtitioſa & omni ratione carentia inſunt. Qui melioribus carent, iſta legant. Ideoque à [d] Gulielmo du Val doctore medico Pariſienſi eruditiſſimo rejiciuntur hi quatuor libri tanquam ſpurii, & falsò Hildegardi attributi, & revera Geſnerus in Bibliotheca ſua, Hildegardin de Pinguia diſtinguere videtur ab Hildegardi Abbatiſſa. In tractatu vero de Rei Herbariæ ſcriptoribus ad Tragum eandem facit.

HILDEGARDIS. [c] Geſn. Biblioth. & de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag. Vivebat anno 1180. [d] Hiſt. monogr. pag. 22.

De ratione ſcribendi JOANNIS PLATEARII Salernitani, ex ejus præfatione judicari poteſt. In tractatione, inquit, uniuſcujuſque medicinæ ſimplicis, complexio rerum primo eſt intendenda, conſequenter utrum ſit arbor, an frutex, herba, radix, an flos, an ſemen, an folium, an lapis, an ſuccus, an aliquid aliud. Poſtmodum quot ſunt ipſius maneries & qualiter fiant & in quo loco inveniantur. Quæ etiam maneries ſit melior, qualiter ſophiſticantur & ſophiſticatæ cognoſcantur. "

PLATEARIUS anno Chriſti 1300.

Iiſdem penè temporibus librum Pandectarum medicinæ confecit MATHÆUS SYLVATICUS Mantuanus, & Roberto Siciliæ regi dicavit.

SYLVATICUS.

a *Gesn. Biblioth.*

b *Introd. in Art. med.*

,, [a] In hoc autem non solùm pharmaca simplicia, quamvis ea maximè, sed alia
,, etiam quævis vocabula obscuriora & externa quæ apud medicos barbaros
,, usurpantur, obiter hic explicanda sunt; sed plerumque alia valde corrupta sunt
,, nulla usquam observata orthographiâ. Græca & Arabica sæpe dicit quæ
,, neutra sunt. Magnum est chaos & immensa monstra dictionum quæ malè
,, scribuntur & malè exponuntur. Certè tamen ait [b] Conringius, non sine damno
Artis medicæ liber minus nunc manibus studiosorum teritur. Vixit Sylvaticus anno Christi 1336. ex Wolfgango Justo: 1320. ex Gesnero: 1319. ex Castellano.

c *Mortuus anno 1363. vel potius 1412. ex Biblioth. Anton. Hispal.*
d *Anno 1385.*
e *Anno 1473.*

Nec multò pluris faciendæ sunt, quæ sub [c] ARNALDI DE VILLANOVA & [d] JACOBI DE DONDIS Patavini, Philosophi & medici celeberrimi, Aggregatoris cognominati, nominibus prodierunt. Non multò tersior fuit [e] PETRUS CRESCENTIENSIS Senator Bononiensis, qui rogatu Caroli regis Siciliæ scripsit de agriculturâ, multisque plantis & animalium generibus libros duodecim. Audite ipsum de Cannabis culturâ disserentem.

f *Lib. 3.*

g *Lib. 9. cap. 8.*

,, [f] Verumtamen qui volunt habere Canapum pro funibus seminare
,, debent ipsum in locis pinguissimis, in quibus longum valde proveniet, &
,, grossam & multam stupam habens ex grossitie corticis ejus, & quantò ra-
,, rius seminabitur, tantò magis ramosum erit. De signis bonitatis equorum
,, sic habet. [g] Melior equorum est ille qui habet visum amplum & acutè videt
,, in longinquum, & habet quadratum corpus & fortes aures & longas comas
,, & curtas gambas de retro & subtile musellum, & caput fastum, & suaves pi-
,, los & amplas grappas & collum grossum & comedit bene &c.

h *Editus August. Vindel. Germanicè anno 1486. Latinè Venetiis 1511.*
i *Anno 1495.*
k *Anno 1517.*
l *Anno 1526.*
m *Gesn. Biblioth.*

Quid ineptius Horto sanitatis JOANNIS CUBÆ? Quid obscurius quàm lumen Apothecariorum [i] QUIRICI DE AUGUSTIS DE THERTONA, & Luminare majus [k] JOANNIS DE BOSCO Alexandrini? Demum quid absurdius Antidotario [l] PAULI SUARDI Me-
,, diolanensis? [m] cujus opus propter barbariem id est imperitiam cùm rerum
,, tùm verborum apud eruditiores medicos & pharmacopolas melioris hujus ar-
,, gumenti scriptis, qualia præcipuè sunt Jacobi Sylvii, non immeritò postpo-
,, nitur: quemadmodum & obscurissima illa Luminaria & Nicolai & alio-
,, rum Antidota paulatim, quamvis ægrè, in desuetudinem abeunt.

n *Melchior Adam. in vita Cornarii.*

,, [n] Prælegebatur autem tunc in Lycæis Avicenna, qui princeps tantæ artis
,, habebatur. Razis deinde, præsertim nonus ipsius ad Almansorem liber, in
,, quo absoluta curandorum omnium morborum ratio proponi ferebatur, Al-
,, bucasis, Avenzoar, Mesuas Arabes, & alii vix citra tædium nominandi.
,, Allegabantur interim alii ab aliis faciendæ medicinæ, sive ut ipsi vocabant
,, practicæ scriptores recentiores Bertrucius, Gatinaria, Guainerius, Valescus
,, & aliorum innumerabilis turba; sed inter præcipuos producebatur Arcula-
,, nus quem alii Herculanum vocant. Græcorum autem medicorum ratio ha-
,, bebatur nulla, nec nominibus suis justis satis noti erant principes: cùm
,, vulgo HIPPOCRAS & GALIENUS à plerisque, imo omnibus appel-
,, larentur: scripta enim illorum nec Græca nec Latina extabant, nisi quod
,, translationes quædam corruptissimæ pariter ac barbarissimæ ex Galeno à pau-
,, cis magni thesauri loco possiderentur, & æquè vitiati Hippocratis exigua

mole libelli haberentur, alter Aphorismorum, alter Prognosticon, qui inter- "
dum etiam in scholis ubi magni illi principes locum ultrò cessissent, præle- "
gebantur. "

Per sæcula fermè quatuor ea barbaries disciplinas & bonas artes penè extinxerat, cùm deficiente sæculo quinto & decimo, Dei summo munere natæ sunt, seu potiùs è cælo delapsæ candidiores illæ animæ, quæ melioris notæ auctores indecoro pulvere sordidos, quasi è tenebris in lucem protulerunt & pristinæ dignitati restituere tentarunt. Eædem Botanices fuere vices ac cæterarum disciplinarum. THEODORO GAZÆ debentur opera Theophrasti ex Græco sermone in Latinum conversa. [a] Thessalonicæ honesto loco natus

THEODORUS GAZA.

a *Paulus Jovius in Elog.*

"Theodorus Gaza, Amurathe Græciam omnem victricibus armis quatiente, in "Italiam venit, fertilitateque ingenii nemini secundus, cùm Græcos omnes "linguæ peritiâ eruditoque judicio superaret. Victorino autem Feltrense ma- "gistro usus, usque adeo copiosè & diligenter Latinas litteras didicit, ut lon- "gè omnium Latinissimè scriberet, nec planè dignosci posset an exactius & "certius ab eo Latina Græcè, an ipsa Græca Latinè verterentur. [b] Ex Græcis "vertendo nonnunquam Latina vocabula confinxit, non temerè; sed eleganter "& analogicè, stilo usus non affectato sed puro & facili, veteres Latinos imi- "tatus, [c] qui tamen in multis reprehendi potest, sensum auctoris non assecutus. "[d] Primus Aristotelem ex barbarie in Latium reduxit, sic ut ei quamvis homini "Græco permultum debeat lingua Latina. Felicius postea, ut par erat, enuclearunt Theophrastum Julius Cæsar Scaliger Veronensis, Robertus Constantinus Cadomensis, tùm & Daniel Heinsius & Bodæus à Stapel Batavi, & Claudius Salmasius Divionensis non Galliæ tantùm sed orbis miraculum. Obiit Romæ Theodorus Gaza anno 1478, Friderico III. Imperatore, Sixto IV. summo Pontifice.

b *Gesn. Biblioth.*

c *Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Trag.*

d *Gesn. Biblioth.*

[e] HERMOLAUS BARBARUS Patricius Venetus, natus est anno "1454. 21. Maii. Obiit 12. Kal. Jun. anno 1493. ætatis 29. ab anno ætatis "vigesimo secundo scribere orsus fuit, cúmque alia multa edidit, quæ docto- "rum manibus versantur, tùm etiam Plinii Veronensis Historiam naturalem "castigavit. [f] Dum Romæ apud Alexandrum VI. Pontificem maximum, Ve- "netæ nobilitatis nomine agit, summisque vigiliis intermortuam bonarum lit- "terarum neque non & disciplinarum gloriam suscitat, ob susceptum inconsul- "to senatu suo Aquilegiense sacerdotium, exul factus & de possessione ejectus, "vitam inopem aliquamdiu traxit, Alexandri Pontificis summi sportulâ quo- "dammodo sustentatus. Paucis verò post mensibus pestilentiâ contactus deser- "tus ab omnibus, infelicissimo mortis genere oppressus est. [g] Vir eruditionis "nomine nunquam satis laudatus Dioscoridem nobis primus Latinum reddidit "elegantissima & Pliniana oratione, ubi tamen accusatur quòd nimio Plinium "imitandi studio nonnunquam à Dioscoridis mente recesserit. Adjecit etiam Co- "rollarium longè doctissimum, quo non Dioscoridem solùm & Rem medicam "illustrat; sed etiam utramque linguam & omnem Philologiam pulcherrimè "exornat. [h] Quidquid enim à Theophrasto, Athenæo, Oribasio, Aëtio, "Paulo, Polluce, Plinio, aliisque cùm Græcis tùm Latinis eruditis admodum

HERMOLAUS BARBARUS.

e *Vossius de Hist. Latin.*

f *Joan. Pier. Valerian. de Litterat. infelicitate.*

g *Gesn. de Rei herb. scriptor. ad Trag.*

h *Fuchs. Epist. nuncup. Hist. Plant. in fol.*

„ hominibus sparsim notatum est, hoc totum in Corollario suo, uno quasi „ fasce complexus est. [a] Idem in Plinianis castigationibus passim quædam ad „ stirpium cognitionem utilia permiscet. [b] Ejus castigationes primæ in C. Plinii naturalis Historiæ libros copiosæ, & paucæ quædam posteriores, utræque apprimè utiles sunt; cum lucubratione viginti duorum ferme mensium „ circiter quinquies mille crassiora sanasse se vulnera glorietur. [c] Et quidem „ hujus celeberrimi viri studium, ut ait Fuchsius, eo magis à nobis prædicandum esse censeo quòd ipse primus, quamvis professione medicus non esset, „ securè tamen in utramque aurem dormitantibus medicis, nutanti tunc, „ brevique casuræ Rei Herbariæ manus porrigere dignatus sit. Verùm ne suis quidem vitiis caruit Hermolaus: nam, ut prudenter monet, non postremus eruditione sed ætate Plinii interpres [d] Harduinus, non veniâ dignus est, cùm neglectis veterum exemplarium vestigiis, & priscarum ante se editionum securus, plurima puro arbitrio eruditè magis quàm cautè ac verè mutavit, vel plane pessumdedit, cùm plurima ex iis quæ castigavit, non errata illa sint sed parùm intellecta.

a Gesn. ibid.
b Gesn. Biblioth.
c Fuchs. ibid.
d In Præf. ad Plinium.

RUELLIUS. Patria Suessionensis, Medicus & Canonicus Parisiensis obiit 1537.

„ [e] Incomparabilis hujus viri exemplum ac institutum paulopost imitatus „ est JOANNES RUELLIUS Gallus homo, supra linguarum peritiam „ non vulgari rerum cognitione præditus. Is enim pari conatu ac studio cum „ prodigiosis monstris congressurus eum primum nobis auctorem Latinitate donatum exhibuit; unde rerum exquisitamque Materiæ medicæ cognitionem petere liceret, ut scilicet proscriptis & explosis tandem Avicennæ & aliorum „ Arabum insulsis, erroribusque non levibus refertis de Re Herbaria placitis, è „ purissimo fonte Dioscoride stirpium notitiam hauriremus. Certarunt itaque „ inter se hi duo insignes viri uter alterutrum vinceret. Honestum sanè Hesiodo & Galeno nostro testibus certamen è quo uterque immortalem est consecutus gloriam. Cæterum cùm Ruellius veteres atque adeo legitimas stirpium nomenclaturas, quibus eas Dioscorides appellavit, accessione novarum, „ quas nobis magna ex parte monachorum & muliercularum superstitio peperit, obscuratas nunc & obliteratas esse, neque etiam singulas stirpes ab uno „ Dioscoride descriptas animadverteret, paucis abhinc annis opus, ut apparet „ multis vigiliis adornatum, cui de stirpium Naturâ titulum indidit, edere voluit, in quo sanè quidquid usquam ferè apud Theophrastum, Plinium, „ Galenum, aliosque veteres & recentes probatos auctores de stirpibus scriptum „ est, complecti magno studio annixus est. [f] In hoc argumento nihil quod „ sciam in hunc usque diem doctius & copiosius exivit meo quidem judicio, „ quod bona aliorum veniâ dixerim. [g] Quare à plerisque hodie vir ille bonus „ male audit, eo quòd complura admodum ad verbum aliunde, è Plinio præsertim ac Hermolai Corollario transcripta, suppressis eorum nominibus in suos „ transtulerit commentarios; cùm tamen constet hunc in præfatione ejus operis „ ingenuè fateri, ea quæ sparsim à veteribus tradita sunt, se veluti in compendium digessisse, atque usque adeo ab iis adjutum esse, ut eis penè totum acceptum referat. [h] Budæus Ruellium appellare solebat Aquilam interpretum, „ nec immeritò, ut apertè declaratur, non tantùm Dioscoridis, sed Actuarii,

e Fuchs. ibid.
f Gesn. Biblioth.
g Fuchs. ibid.
h Sammarth. Elog. lib. 1.

Scribonii Largi & scriptorum de Medicinâ veterinaria versionibus. [a] Cum "suscepτis liberis uxorem extulisset, abdicata medendi arte Sacerdotium in "templo Deiparæ Virginis Lutetiæ Parisiorum Poncherii antistitis liberalitate promeruit, totumque id otium optimis litteris ut fortunis auctum decebat, "impendit: non ignobili quidem gloriæ proventu cum eruditionis auctoritate "Budæo proximus esset, & Latini sermonis nitida puritate superior habere-"tur, ut præclarè indicat Dioscorides in Latinum è Græco emendatè tra-"ductus. "

[a] *Paulus Jovius in Elog.*

Editio prima Operum Dioscoridis à Ruellio Latina civitate donati, prodiit Parisiis ex officinâ Henrici Stephani,è regione Scholæ Decretorum anno 1516. VIII. Kal. Maias. Quo pariter anno Dioscorides ex versione Hermolai Barbari Venetiis excusus est Kal.Februarii in Gregoriorum fratrum officinâ. Quapropter non video cur Barbarus Dioscoridis primus interpres existimetur, nisi dicatur ejus opus posthumum Aloisii & Francisci Barbari, ac Joannis Bartholomæi Astensis curâ 23. annis post Hermolai obitum impressum fuisse. Verùm hæc ad Ruellium nihil attinent,tunc enim Hermolai versionem, neque codices manuscriptos in manibus habebat. [b] Nihil æquè me "torsit, inquit Ruellius, quàm veterum, manuque exaratorum exemplarium "inopia (illud enim tantum nactus sum quod Bibliopolæ typis excusum cir-"cumferunt) in quo permulta manifestissimè depravata ex varia auctorum le-"ctione & præsertim in libris venenorum, ex vetustissimo Pauli Æginetæ "codice ad pristinam sinceritatem restituimus. "

[b] *Ruell.in Præfat. primæ Edit. ad Anton. Disomum.*

MARCELLUS VIRGILIUS.

[c] Ad MARCELLUM VIRGILIUM Florentinum qui post Ruellium hanc medicinæ partem illustrare aggressus est, accedamus. Quamvis "verò ille non magnam admodum herbarum notitiam habuisse videatur,ut qui "professione medicus non fuerit,eoque tempore quo densissimis tenebris Res "Herbaria obducta jacuit,sua ediderit,tamen quia complura obscura ac depra-"vata Dioscoridis loca enucleavit, & pristino nitori restituit, debet vel hoc "saltem nomine illius studium & conatus nobis probari: cùm nihil æquè ad "rectè intelligendum Dioscoridem, aliosque auctores conducat, ac exempla-"rium integritas & puritas. Quòd verò nonnunquam à verbis Dioscoridis pau-"lò longius recesserit, nec eorum legitimum ac genuinum sensum assecutus "fuerit, id illi vitium cum cæteris interpretibus commune est, utpote qui "non rarò Plinii magis quàm Dioscoridis sensum exprimere ac sequi studue-"rint. Quòd verò nonnulli Marcellum Dioscoridis interpretem plane gram-"maticum esse judicant, non magnopere reprehendo. [d] Morborum tamen at-"que humani corporis vitiorum genus omne, quorum subinde meminit Dios-"corides, diligentissimè explicat. Commentarii sæpè nimis prolixi sunt, cùm "in singulis ferè capitibus novas præfationes παρέργως attexant. Quod ad "ipsarum stirpium notitiam & vulgaria nomina pertinet, nihil ferè in his "commentariis addiscet lector. Quod verò ad Linguam Græcam, auctorum "testimonia, variarum rerum cognitionem, Dioscoridis intellectum & variam "exemplarium lectionem utilissimi sunt. [e] Habuimus enim inquit,Marcellus, "antiquissimum codicem Longobardis litteris scriptum,antiquitatis egregium "

[c] *Fusch. ibid.*

[d] *Gesn. Biblioth.*

[e] *In Præfat. primæ edit.*

„ & ob id ſaltem multifaciendum monumentum, quod quantus quondam „ Dioſcorides fuerit, inculte quidem ſed multa fide oſtendit: quòque minus „ elegantioris ornatus in eo erat, plus fidei nobis & veritatis habuit. Legi poſtea „ & in manibus omnium triennio jam verſionem eſſe quam Sueſſonenſis Ruel- „ lius in Gallia à ſe confectam edidit. Legi itidem quam Aquilegienſis Patriar- „ cha, patritiæ gentis, Venetus homo, Hermolaus Barbarus addito Corollario „ jampridem à ſe confectam morte præventus edere ipſe non potuit. Ex inter- „ pretibus vero illis alterum impreſſo tantum Dioſcoridis codice, cujus plura „ penè ſunt vitia quam integræ partes ad eam uſum fuiſſe patet. Nec in labore „ illo præter bonam interpretis fidem, ex propoſito ſibi ſcriptoris hujus exem- „ plari legentibus aliud præſtare voluiſſe. Alterum vero morte præventum, „ quale cogitaverat, opus illud edere non potuiſſe. Marcelli verſio edita eſt anno 1523. Florentiæ *in folio* per hæredes Philippi Juntæ; Coloniæ apud Joannem Soterum 1529. *in folio*; Baſileæ vero *in octavo* per Andream Catandrum & Joannem Bebelium 1532. ſed doctiores viri pluris fecerunt verſiones Hermolai & Ruellii. [a] Illud autem me magis movit, inquit Mathiolus „ ut Ruellium admiſerim, quod ejus converſio omnibus facta ſit vulgatior ac „ frequentior in ſtudioſorum manibus verſetur. Adde etiam quòd hæc com- „ muni omnium ferè, medicorum præſertim judicio præferatur.

a *In Præfat.*

MANARDUS. *Obiit anno 1536.*

JOANNES MANARDUS Ferrarienſis, medicus ſuo tempore percelebris, plurima ſcripſit in Epiſtolis ſuis quæ Dioſcoridem illuſtrant, maximè libro octavo, in quo Marcelli verſionem multis locis emendavit & Hermo- „ lai atque Ruellii interpretationem tutatus eſt. Manardi oratio ita perſpicua „ eſt, inquit Cælius Calcagninus, ut neminem torqueat, ita pura ut neminem „ non niſi delicatiorem offendat, nec ſanè quiſquam putet Galenum, Oriba- „ ſium, Æginetam à Manardo accuratius excuſſos quàm Ciceronem, Demoſthenem, Plinium, cæteroſque elegantioris notæ. Scripſit etiam annotationes in Joannis Meſuæ Simplicia Medicamenta, in quibus ut ipſe loquitur multa obſcura declarantur, conciſa ampliantur, amiſſa reſarciuntur & errata corriguntur.

Eodem ſæculo magna cohors interpretum, criticorum, & reſtitutorum Theophraſti, Dioſcoridis & Plinii prodiit. NICOLAUS LEONICENUS [b] in Opere de Plinii & aliorum in Re medica erroribus, multa ad ſtir- „ pes noſcendas utilia docet; quidquid dicat Pandulphus Collinutius, qui pro „ Plinio ſcripſit adverſus Leonicenum. Natus eſt Vicentiæ anno 1428. obiit Ferrariæ ubi per 60. annos docuerat anno 1524. ætatis 96. [c] Cum aliquan- „ do ex eo quæreretur quonam arcano medico uteretur, ut tanto cum corporis „ & animi vigore, etiam nullo ciborum habito delectu, ſenectutis vitia elu- „ deret? Vividum inquit ingenium, perpetua vitæ innocentiâ, ſalubre vero cor- „ pus, hilari frugalitatis præſidio facilè tuemur. [d] A pueritiâ tamen, imo ab „ incunabulis ipſis ad 30 annum, morbo comitiali adeo tentabatur, ut cùm ad ſe „ redierat, pertæſus vitæ, penè ſibi manus violentas adferret. Sed poſt trigeſimum „ annum planè eo malo defunctus, omnibus membrorum ac ſenſuum officiis in- „ teger, nulla morbi ſuſpicione ad 96. annum pervenit. Quod ſi verum ſit, id planè

LEONICENUS.

b *Geſn. de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*

c *Vander Linden de Script. med.*

d *Joſeph. Scalig. Epiſt. 19.*

planè assecutus est singulari quadam & admiranda frugalitate. [a] Cibi enim & vini maxime abstinens, somnique minimi, præsertim verò veneris continentissimus, usque adeò mollioris vitæ voluptates abdicavit, ut pecunias luxuriæ instrumenta, ne agnitâ quidem monetæ notâ contemneret, Græca Galeni volumina primus Latinè interpretatus est & commentariis illustravit [b] vir dignus cui multùm rerum bonarum studiosi deferant, cùm nutanti Rei Medicæ primus manum præbuerit adjutricem, laborantemque artem fulciverit, de posteritate quàm optimè meritus.

a Paulus Jovius in Elog.

b Ruel. de Nat. stirp. lib. 2. cap. 62.

ANTONIUS MUSA BRASAVOLUS Ferrariensis, edidit in lucem Examen omnium simplicium medicamentorum quorum usus est in Officinis, in quo de plantis sæpissimè disserit. Hoc tamen Aloisius Mundella Brixiensis, Horti Patavini præfectus, carpere non dubitavit. Josephus Scaliger Brasavolum appellare solebat ineptæ plebis medicorum cymbalum. Non mediocrem laudem meretur Brasavolus, ob Commentarios in Aphorismos Hippocratis & indicem illum locupletissimum in omnia Galeni opera.

BRASAVOLUS. *anno 1534.*

In Scalig.

[c] Patriam OTHO BRUNFELSIUS nactus est Moguntiam, ad Rheni Mœnique confluentem. Pater ei fuit *Joannes à Brunfels* doliarius, vir probus & gravis. Brunfelsia autem est arx Comitum *à Solms*, non procul à Moguntia civitate. [d] Primum Monachus Carthusianus, deinde Ludimagister Argentorati per annos novem, postea Medicus, & Bernam Helvetiorum vocatus: [e] ubi medicinam ita feliciter exercuit, ut nescires magistratui acceptior, an populo gratior esset; sed intra sesquiannum magno procerum, civium, & maximè suorum luctu, fatis ibi concessit die 23. Novembris 1534. [f] Vir quidem eruditus & planè φιλόπονος, qui primum Latino, deinde etiam Germanico scripto Herbariam Medicinam juvare & illustrare conatus est. Quamvis autem multa in illius scriptis desiderentur, utpote quòd descriptiones picturis non respondeant, & quod paucas admodum & vulgares tantum stirpes protulerit; quódque sæpe non suis & legitimis nominibus appellaverit herbas: nihilominus tamen, ut hunc omnes certatim laudibus efferant vel unica hac de causâ meritus est, quod ipse primus omnium rectam pingendarum stirpium rationem denuo in Germaniam nostram invexerit aliisque hanc imitandi occasionem præbuerit. Cætera quæ in eo desiderantur cùm illâ præstare non potuerit multas ob causas, potissimum verò propter crebras ac multas typographi molestias, qui importunè insistebat, editionemque ut semetipse in aliquo suarum vigiliarum loco fatetur, maturabat, veniam meretur. Quid multa cum constet Brunfelsium primum fuisse in Germania qui Herbariam Medicinam propemodum extinctam è crassissimis eruere tenebris attentaverit. Certè hoc nomine quamquam non omnia ex sententia ciciderint, veniâ dignissimus est.

BRUNFELSIUS

c Melchior. Adam.

d Gesn. Biblioth.

e Melchior. Adam.

f Fuch. Epist. nunc. Histor. Plant. in fol.

[g] Brunfelsio in hoc studio illustrandæ Rei Herbariæ successit EURICIUS CORDUS, *natus in Hassia vico cui nomen Simiusa, vel Simesusa est. Erfordiæ, Marpurgi, & Bremæ Medicinam & fecit & docuit.* Vir præter singularem Poetices, aliarumque disciplinarum eruditionem, integerrimus ac diligentissimus. Quantum autem Rei Herbariæ vindicandæ ab interitu profuerit, Bo-

EURICIUS CORDUS.

g Fuchs. l. c.

tanologicon seu Colloquium de variis Herbis editum, quod ille posteritati suæ diligentiæ testem reliquit, abundè testatur; adeo ut nunc nostra commendatione huic opus non sit. Hoc tamen in præsentia dicere volui, virum hunc longiori vitâ fuisse dignissimum, ut qui operâ suâ instaurandæ Herbariæ Medicinæ plurimùm momenti adferre potuisset. Obiit anno 1538.

RIFFUS. a Anno 1539. JOANNES LONICERUS. b Anno 1531. c Gesn. Biblioth.

Nec prætermittendi sunt [a] GUALTERUS HERMENIUS RIFFUS Argentinensis, & [b] JOANNES LONICERUS Marpurgensis Professor, quorum primus Ruellium, alter Marcellum in interpretando Dioscoride secutus est. [c] Riffus, inquit Gesnerus, imperitus, rhapsodus, homo impudentissimus, plurima quidem ex Leonarthi Fuchsii, Hieronymi Tragi, Manardi, Hermolai Barbari, Marcelli Vergilii, & nostris quoque lucubrationibus; omnia denique ex aliis corrasit, ut solet sine delectu, dummodo habet quod dicat, nihil ultra pensi faciens. Lonicerum verò obiter aliquando inspexi, nec reperi quod placeret, cùm alias tùm quod videbatur sutor ultra crepidam.

VALERIUS CORDUS. d Melchior Adam. e Riffus in Præf. ad Cord.

[d] Illustrator summus Dioscoridis, & felicissimus indagator Herbarum non antea cognitarum fuit VALERIUS CORDUS. Nascitur Simesusii in Hassiâ anno 1515. 18. Februar. Moritur Romæ 1544. ætatis 29. [e] Fuit in Valerio Cordo cùm in universa medicinâ perdiscendâ, tum verò præcipuè cognoscendi simplicia medicamenta incredibile studium, ad quod illum parens Euricius Medicus, idemque Poeta clarissimus & auctoritate & exẽplo inflammavit, qui filium ab incunabulis inter ipsas herbas & flores educari voluit. Varias peregrinationes suscepit, quo certius & exactius omnia suis oculis subjecta cognosceret, neve aliorum narrationibus deciperetur. Ac primò quidem perlustravit omnem fermè Germaniam ac vicinas Septentrionales regiones, intravit horrentes saltus, superavit editissima montium juga, demisit se in profundissimas specus, & pleraque summâ diligentiâ pervestigavit, quæ in istis partibus gignuntur, paucis huc usque nota. At quoniam bona pars medicamentorum exoticis constat, ne illa parum cognita haberet, convertit se ab Aquilone ad alteram mundi plagam, adscitoque uno atque altero comite, pervenit in Italiam, ubi brevi novus hospes propter ingenii præstantiam multis admirationi esse cæpit. Præter exquisitas in Dioscoridem annotationes concinnavit Historiam plantarum quatuor libris comprehensam cum iconibus non spernendis, quarum maxima pars in Historiâ Tragi reperitur, sed in describendis plantis omnium primus excelluit Cordus, prius tamen à morte sublatus quàm opus ad umbilicum adduxerit: unde descriptiones ejus non æquè sunt omnes absolutæ. Qui Cordi operibus utuntur, monendi sunt scholia illa brevia, quæ præfixâ stellulâ notantur autographo addita esse ab Æmilio [f] Stolbergæ in Harcynia Sylva Ecclesiæ Pastore, Theologo omni litterarum genere doctissimo, qui hortum quamplurimis & raris etiam stirpibus ornatum possidebat, easque eleganti carmine describere solebat. Æmilius autem, ut monet [g] Thalius quoties Cordi nomen scribebat, veluti priores tres litteras abreviaturus, cordis humani rudem quidem effigiem pingebat. Hoc cùm ignoraret ille qui autographum in exemplum prælo typographico committendum descripsit, accidit ut perperam Odum legerit, transcripseritque pro Cordo: ideo-

f Gesn. de Hortis Germ. & in Epist. à C. Bauh. editis.

g Sylva Hartyn. pag. 112.

que in his scholiis *Odi* loco, *Cordi* vox est substituenda.

AMATUS LUSITANUS, qui & Joannes Rodericus Lusitanus & Joannes Rodericus Castelli albi dicitur, inanis gloriæ avidus. [a] *Homo temerarius & indoctus* enarrationes scripsit in Dioscoridem, in quibus de rebus sibi planè incognitis sæpissime disputat: quamobrem meritò reprehenditur à Mathiolo.

AMATUS LUSITANUS. *anno 1550.* *Gesn. epist. pag. 104.*

Huic longè anteferendus ANDREAS LACUNA Segobiensis, Julii III. Archiater, qui non solùm Hispanica Linguâ commentarios adornavit in Dioscoridem? sed [b] annotationes in eundem, juxta vetustissimorum codicum fidem elucubravit. [c] Quo labore, inquit, dum fungerer, annotâvi septuaginta vel plures locos, in quibus Dioscorides partim perversus ab interpretibus Latinis, (maxime à Ruellio) partim mutilus ac truncus, partim genuina sua priscaque destitutus dictione conspiciebatur. Quos omnes quàm accuratissimè fieri potuit, castigavi ac restitui, adjutus antiquissimo ac integerrimo codice manuscripto. Graviter tamen accusatur à Mathiolo tanquam plagiarius & imaginum corruptor. Siquidem Andreas à Lacuna, ait Mathiolus, [d] superioribus annis non solum in suos in Dioscoridem commentarios Hispanico idiomate conscriptos majorem nostrorum laborum partem transtulit; sed imagines omnes antea à nobis traditas, artificum negligentiâ & illius parsimoniâ adeo deformes redditas, ut nihil nativi splendoris, qui in nostris minoribus elucet, in iis conspici possit. Præter Dioscoridem opus etiam de plantis Aristoteli attributum interpretatus est. Lacuna. Obiit anno 1552.

LACUNA. *anno 1552.*
[b] *Editæ Lugd. Apud Rovillium 1554. in 16.*
[c] *Lac. in Præf.*
[d] *Matth. in Præfat.*

[e] HIERONYMUS BOCKIUS, vernaculè BOCK DE HEIDESBACH, notus nomine Tragi, natus est Heidespachii, pago [f] Brettæ, Philippi Melanchtonis patriæ vicino, sub annum 1498. Mortuus autem 1554. 21. Febr. ætatis 56. Biponti vixit per aliquot annos, ubi hortum Ducis Ludovici Palatini Rheni, varii generis plantis instruxit. Mortuo verò Duce, Hornbacum venit in collegium D. Fabiani cooptatus duas personas sustinuit, & ministri Dei & naturæ, id est Concionatoris & Medici; atque in utriusque functione id consecutus est, ut utrum Theologiæ facultate an Medicinæ excelleret, dubium faceret; utroque certè modo salutaris erat. Postea Saræpontum se contulit à Philippo Comite Nasoviensi, cui jam in morbo periculoso adfuerat, & quem pristinæ sanitati restituerat, invitatus. Saræponti Historiam herbarum condidit in cujus præfatione beneficia quibus à Comite affectus, quæ magna & multa erant honorificis ipse prædicat verbis. Postea Hornbacum rediit, ubi tabe exhaustus, mortuus est. In hac autem Historia quæ in libros tres divisa est, a Davide Kybero Latinè reddita & 567. figuris adornata, de Stirpium differentiis & facultatibus; præsertim de iis quæ in Germania nascuntur, fusè disserit. Icones non spernendæ sunt, descriptiones ut plurimùm breviores, ideoque obscuræ; denique laudes omnes adæquasset Tragus, si vires plantarum sibi maximè perspectas, quas plurimas certè perspectas habuit, à facultatibus quæ antiquis innotuerunt, diligentius separasset.

TRAGUS.
[e] *Melchior Adam.*
[f] *Bretta non longè distat à Spirâ.*

JOANNES vel JANUS HAYNBUT, vel HAGENBUT, qui CORNARIUS appellatus est, quamvis Hagenbut fructum Cynorrhodonis significet, Zuviccaviæ Misniæ oppido [g] natus est anno 1500. Mortuus 1558. Anno

CORNARIUS.
[g] *Melchior Adam.*

" vigesimo primo Wittembergæ magister est renunciatus: mox anno 23. licen-
" tiatus Medicinæ : sed cum doctrinam Arabum improbaret per Belgas ad An-
" glos & rursus ab his per Galliam, Italiam petiturus, Basileam venit. Com-
" modùm reperit ibi quos penitus interiisse creditum erat, medicos Græcos
" Hippocratem, Galenum, Paulum Æginetam, Dioscoridem in Aldina Ve-
" netiis officinâ excusos, & ad Joannem Frobenium paulo ante mortem trans-
" missos. Hos auctores cùm Hieronymus Frobenius hæres Cornario utendos de-
" disset familiariter excepto & in amicitiam recepto, Italiam visendi desiderium
" in eo fermè restinxit, eumque annum ipsum Basileæ detinuit. Ex illo porro
" tempore rejectis & neglectis medicis illis barbaris, quos novennium ipsum se-
" cutus erat, totum se ad Græcam medicinam contulit, Græcisque se totum ad-
" dixit, quos secutus ad eorum imitationem, Medicinam exercuit in Germania
" Northusæ, Francofurti ad Mœnum, Zuviccaviæ. Docuit publicè in Marpur-
" gensi ac Jenensi Academiis, non sine laude sua & auditorum fructu. Mortuus
" est Jenæ: Hippocratem è Græco in Latinum versum dicavit Augustano Sena-
" tui, qui sollicitante Claudio Pio Peutingero J. C. centum solaribus coronatis
" Cornarium anno 1546. eo nomine donavit. Scripsit ipse in transferendo eo
" auctore se perpetuis quindecim annis laborasse. Extat Galenus totus magna
" etiam ex parte per Cornarium Latinè loquens, reliquis aliorum translationi-
" bus ipsius operâ castigatis. Est Cornarii Latinus Aëtius, qui universam me-
" dicinam sexdecim libris includere conatus est. Dedit & Æginetam, qui idem
" quod Aëtius septem libris efficere studio habuit.[a] Quos ego, inquit Cornarius,
" dolabellis nostris adjectis ita dedolavi, ut ad nullas aspretudines offendere
" possit, qui modò ipse dedolatus ac lævigatus ad illos legendos accesserit. Ex Theologis etiam vertit Cornarius Basilium magnum, Epiphanium, Chrysostomum. Ut ad rem Herbariam veniamus, Dioscoridem transtulit & Emble-
" mata singulis capitibus adjecit.[b] In quibus etsi rerum cognitio non admodum
" ultra quàm ab aliis locupletatur; vocabulorum tamen in utraque lingua vis ac
" proprietas plurimorum pulchrè explicatur, & genuina lectio passim, tum
" Dioscoridis, tum Plinii locis innumeris invicem collatis restituitur. Adversarium habuit Leonarthum Fuchsium, qui in pluribus locis ejus versionem reprehendit. Cornarius pariter Fuchsium carpsit, maximè in eo libro cui nomen fecit *Vulpecula excoriata, seu Refutatio Historiæ Leonarthi Fuchsii*, & in alio cui nomen est, *Nitra, seu Brabyla, pro Vulpecula excoriata asservanda* alludens nempe ad Fuchsii nomen, quod Linguâ Germanica *vulpem* significat.

a In Epist. nuncup.

b Gesn. de Rei herbar. script. ad Cord.

GOUPYLUS. Obiit anno 1560.

JACOBUS GOUPYLUS Pictaviensis, Doctor medicus Parisiensis, Græcè & Latinè doctissimus, extincto Sylvio, Principem in explicanda medicina
" locum Parisiis adeptus est. [c] Dedit castigationes in Dioscoridis libros brevissi-
" mas sed utilissimas, quibus contextus Græcus, collatis exemplaribus diversis
" (excussis & manuscriptis & locis veterum medicorum Dioscoridem citantium
" & interpretationibus quibus Latinè recentiores quidam hujus scriptoris libros
" verterunt) emendatur, servatâ tamen ut plurimum Ruellii interpretatione.
Trallianum, Actuarium, & alios, magnâ diligentiâ judicioque recognovit &

c Gesn. de Rei herbar. script. ad Cord.

adnotavit. [a] Verùm gliscentibus in Gallia civilibus discordiis, cùm turbulenti de plebe homines in musæum quòd pluribus voluminibus tum impressis tum manuscriptis ornatum habebat, involassent, sacramque illam supellectilem profanis manibus violassent ac diripuissent, tantum inde mœrorem collegit, ut extremum vitæ diem clauderet, ac Ecphrasim quam in omnes Hippocratis libros meditabatur, inchoatam relinqueret.

FUCHSIUS.

[b] Wemibdingæ quod Rhætiæ est oppidum pulcherrimo loco situm, in ditione ducum Bavariæ, natus est LEONARTHUS FUCHSIUS anno 1501. Haibrunæ, Erphordiæ, Ingolstadii se humanioribus litteris & Philosophiæ addixit. Medicinæ doctor renunciatus Monacum Bavariæ migravit, ubi duxit uxorem. Ingolstadium rediit, deinde Onoltzbachium ab illustrissimo Principe Georgio Marchione accersitus est anno 1528. iterumque Ingolstadium petiit, & denuo Onolzbachium; sed tandem ab Ulrico duce wirtembergico 1535. Academiæ Tubigensi adjunctus, annis 35. præclarè docuit. Mortuus Tubingæ 1566. 10. Maii, ætatis 65. Vir fuit assidui laboris; Plantarum Germaniæ satis diligens explorator, quarum icones 510. amplioris formæ, magno Herbariorum commodo primus exhibuit: sed Dioscoridi nimium addictus dum Germaniæ plantis ejus descriptiones accommodare conatus est, plurima absurda confinxit, pluraque luce clariora esse affirmavit, quæ tenebris plusquàm Cimmeriis involvuntur. Sibi tamen ineptè videbatur Historiam absolutam plantarum tradidisse. [c] Neque sanè inquit peregrinarum tantum stirpium suaque sponte in Germaniâ nostrâ haud provenientium picturas dedimus, verùm etiam vulgarium, & earum quæ juxta sepes & dumeta passim proveniunt. Idque ut faceremus, duabus potissimum rationibus moti sumus. Primum ut Herbariæ Medicinæ studiosi, earundem etiam historiam integram & in ordinem digestam haberent, quæ magna ex parte à veteribus non est tradita, apud recentiores verò non nisi manca & confusa. Dein ne posteris nostris accidat, quod nobis evenisse nemini obscurum est, ut scilicet quæ hodie sunt omnibus notissimæ stirpes, illis prorsus incògnitæ fiant. Nam quis est qui nesciat Dioscoridis sæculo, plerasque herbas tam notas fuisse, ut illum piguerit earundem notas quibus à posteris suis agnoscerentur, tradere? Quòd si tamen hodiè peritissimos etiam Rei Herbariæ homines perconteris, nemo erit qui eas agnoscat. Sic fumum nobis vendidit Fuchsius: nam pro descriptionibus illis quas pollicebatur integris, solà fermè verba Dioscoridis repetere non dubitavit, nec viribus ab antiquis memoratis nonnisi pauca addidit, suis tribuens quas Dioscorides, Galenus, cæterique plantis in Græcia nascentibus tribuerant. Non multò felicior fuit in interpretandis Hippocrate & Galeno, quorum vindex fuit acerrimus; quapropter plurima scripsisse quæ non intelligebat à pluribus accusatur, & à [d] Francisco Vallesio vir diligens magis in legendo quàm acutus in enarrando; ab Argenterio verò doctor ἀναλφάβητος dicitur. Summis tamen viris sui temporis charus fuit: maximè Carolo V. Imperatori & Cosmo Florentiæ Duci: ab illo insignia & ornamenta nobilitatis accepit: hujus stipendium egregium annuum recusavit. Præter Apologiam adversùs Gulielmum Puteanum; Sebastianum Montuum; Jeremiam Thriverium; Joannem Pla-

[a] Sammarth. Elog. lib. 2.

[b] Melchior Adam.

[c] Fuchs. Epist. nunc. Hist. plant. in fol.

[d] Lib. 4. Controv. cap. 8.

cotomum; Egenolphum Typographum, & Gualterum Riffum : ſcripſit etiam adverſus Janum Cornarium, libroque nomen dedit *Cornarius Furens.* Cæterum Fuchſius Hiſtoriæ plantarum Epiſtolam affixit doctiſſimam, cui plurimùm ego acceptum refero, ut patet ex locis indicatis.

RONDELETIUS. a Thuan. ad anno 1566.

,, [a] Idem hic annus & nobis GUILIELMUM RONDELETIUM Monſpeſſuli natum Medicinæ arte præcellentem abſtulit ; à Franciſco Rabelæſo noſtrate nihilomnus contemptim appellatum in iis libris quos ingenioſâ magis quàm omnino irreprehenſibili jocandi libertate ſcripſit: & certè ejus ſcripta ejusmodi ſunt, ut tantæ de ſe opinioni ſive excitatæ ſive ſparſæ non reſpondeant. Unum eſt quod hominis nomen maximè poſteritati commendavit; quod de Piſcibus edidit, ſed eo minore laude,quòd illud potius alienæ induſtriæ quàm ſuæ debuit,nimirum ex Guilielmi Pellicerii Epiſcopi Montiſpeſſulani, viri rara eruditione ornati, Commentariis concinnatum, quod doctiſſimarum annotationum quas ille in Plinium ſcripſerat, magno litteratorũ diſpendio amiſſarum aut hactenus ſuppreſſarum pars erat. Sammarthanus etiam

In Elog.

,, Rondeletii opus non perfectum fuiſſe refert ſine Guilielmi Pellicerii doctiſſimi quoque viri auxiliaribus copiis, qui in caſtigando & explicando Plinio,naturam omnem evolverat,aditumque ad perfectam ejus cognitionẽ ſtudioſis hominibus incredibili cum ſudore & induſtriâ muniverat.Sed multa ſunt quæ ab hac ſententiâ me dimovent. 1. Laurentius Joubertus Monſpelienſis Univerſitatis Cancellarius,qui harum rerum teſtis fuit per plures annos,& Rondeletii vitam fuſo ſermone perſecutus eſt (in qua Pellicerium magnis præconiis excepit) affirmat Rondeletium uſum fuiſſe multos annos manu Caroli Cluſii maximi deinde nominis viri , in conſcribenda piſcium Hiſtoriâ, cui tandem extremum addidit ornatum Joannes Molinæus. 2. Vidi ipſe Aquis-ſextiis in Bibliotheca avunculi mei Joãnis Scholaſtici Pitton,Medici eruditiſſimi, opera Plinii cum ampliſſimis notis manu exaratis à Guilielmo Pellicerio,in quibus certè nihil legebatur iis ſimile quæ Rondeletius commentatus eſt. Illæ autem notæ manuſcriptæ diu latuerant in Bibliothecâ Peireſchii nobiliſſimi ſenatoris Aquiſextienſis,ut [b] Gariel rectè indicaverat. 3. A Joanne Harduino viro ſummæ eruditionis, qui interpretatione & notis illuſtravit Plinii Hiſtoriam, refertur Pelliceriũ ipſum geminâ lucubratione etiam manu propriâ exaratâ Bibliothecam Patrum Societatis Jeſu Collegii Claromontani donaſſe ; quarum altera conſtat variantibus,ut aiunt,lectionibus plurimorum codicum,ad oram libri adnotatis; altera verò prolixior paulò notis & conjecturis in libros geographicos, tum ſparſis ſubinde veluti floſculis in librum octavum qui de animalium naturâ agit, in quo Ariſtotelem unum ſequitur: unde manifeſtè apparet Thuanum & Sammarthanum temerè ſparſo rumori de Rondeletii furto nimiam fidem adjunxiſſe. 4. Denique Monſpelii etiam viſuntur hodiernâ die, vivaria in quibus plurimi generis piſces alebat Rondeletius in villâ ſua, quam vocant *Lou Mas de Rondelet.* Magno certè argumento , perdoctum illum virum præter varias obſervationes quibus annuente Franciſco Turnonio Cardinali , Antuerpiæ , Burdigalæ , Bayonæ , Romæ, Venetiis incubuerat , continuis etiam piſcium ſectionibus , eorum naturam exploraſſe. Hæc

In Vita Rond.

[b] In Serie Præſ. Monſp.

tamen non impediunt quominùs de his cum Guilielmo Pellicerio frequenter differeret, quem imprimis venerabatur, frequentissimè invisebat, & Historiæ naturalis cognoscendæ suasorem, auctorem, atque præceptorem appellare [a] solebat. PELLICERIUS enim post suam apud Venetos legationem, à Francisco primo, Monspeliensi pontificatu, cujus in diœcesi natus erat, honestatus; cùm non levem religionis alienæ suspicionem ([b] propter quam anno 1552. in carcerem conjectus est) vitæque voluptatibus deditæ à se amovisset,[c] & cæcos calumniæ dolos opportunâ vitæ innocentiâ superasset, abdidit se in Monspeliensem illum secessum, ubi liber solutusque in dulci & optato Musarum sinu placidè ac lubenter acquievit; cùm in hunc usum bibliothecã haberet locupletissimam, innumerisque veterum manuscriptis, & aliis omnium generum codicibus undique conquisitis adornatam. Contabuitque miserabilis demum senex inter frequentes & acerbissimos cruciatus, erosis lento & insanabili vulnere præcordiis, incertum errore an culpâ pharmacopolæ certè pessimi, qui catapotia quædam ex malè tritâ Colocynthide sumenda ægrotanti obtulit. Valde autem delectabantur stirpium cognitione Pellicerius & Rondeletius.[d] In herbidis namque & amœnis maritimis agri Monspeliaci, animi causâ, dum unà spatiarentur, ut narrant Pena & Lobelius, inibique Allium subodorarētur, illicò herbulam vixdum arreptam, & eminus conspicati, Scordium esse deprehenderunt; indidemque variis plantis in Galliam & Italiam missis, amicos verum esse Scordium monuerunt.[e] Simplicibus medicamentis dignoscendis & inveniendis summam operã collocavit Rondeletius, atque in eo multùm excelluit, Dioscoridem primus Monspelii enarrans. Joubertus inter ejus opera imperfecta commentarios memorat in aliquot capita libri primi Dioscoridis; sed plura in Dioscoridem scripsisse apparet ex Epistolis Gesneri ad Joannem Bauhinum, à Gasparo Bauhino editis. Rondeletii in Dioscoridem dictata, inquit Gesnerus, servabo, donec ea quoque repetas. Multa in his utilia, jucunda, & antea mihi incognita deprehendisse me, ingenuè tibi fateor. Cæterùm Rondeletius natus est Monspelii anno 1507. die 27. Septembris. Pertusii, quod urbecula est, Galloprovinciæ juvenis pædagogeiam exercuit. Aliquanto post tempore Lutetiam petiit ut litteris Græcis, quarum addiscendarum summo tenebatur desiderio, totus incumberet. Habitavit tum cum Joanne Guinterio Andernaco, quocum anatomiæ studiosius operam dare cœpit Hac autem ita delectabatur, ut etiam filium mortuum secuerit, quo nomine permulti illum minus humanum censuerũt, & filiorum etiam gemellorum quos uxor uno partu enixa erat, secundinam in gymnasium afferri curaverit, ut minimè vulgaria super his doceret. Doctoratus Lauream consecutus est Monspelii anno 1537. Professor regius renunciatus anno 1545. Cancellarius verò Scolæ Monspeliensis anno 1556. defuncto Joanne Schyronio. Mortuus anno 1566.

a Rond. in Præf. Hist. pisc.
b Joubertus in Vita Rond.
c Sammarth.
d Adv. 210.
e Joubert. ibid.
Ex [illegible] Rond. a [illegible] stirpia.

[f] GULIELMUS TURNERUS Anglus, Medicinæ Doctor vir solidæ eruditionis & judicii, emisit plantarum Historiam Anglicè anno 1551. in qua figuras Fuchsii plerumque adhibuit. Nomina expressit Latinè, Græcè, Anglicè, Germanicè, Gallicè, ordinem alphabeti secutus.

TURNERUS.
f Raius.

Non reticendus est LUCAS GHINI Forocorneliensis, Medicus ingenii

LUCAS GHINI.

a Matth. in Epist. nuncup. ,, & doctrinæ singularis, qui [a] Pisis magnâ cum omniū laude medicam materiā ,, multis jam annis professus est. Is autem etsi nihil ediderit, præstantium tamen virorum Cæsalpini, Anguillaræ, Maranthæ, Mathioli, & aliorum vel præceptor fuit vel amicus; nec solùm varias plantas mittebat ad ipsos; sed suam de his sententiam apertè declarabat. Qua in re non parum ad auctorum enucleationem & Rei Herbariæ incrementum contulit. Primùm Horti Pisani præfectum fuisse refert Castellus.

MATHIOLUS. b Thuan. ad ann. 1577. ,, [b] Tridenti, ubi domicilium fixerat, inquit Thuanus, pestè absumptus est ,, anno 1577. Petrus ANDREAS MATHIOLUS, Senis nobilissima Etruriæ civitate Francisco Mathiolo & Lucretia Bonninsegnia natus, qui annos ,, cum sæculo numerabat, magni nominis medicus & imprimis famoso illo Botanico opere toties recluso clarus. Longè aliter de Mathiolo judicandum censeo; nam Archiater ille Cæsareus, etsi in antiquiorum lectione apprimè versatus esset, plantarum tamen vulgarium adeò ignarus fuit, ut vix unam è nongentis & ultra, de quibus locutus est, accuratè descripserit aut depingi curaverit. Nihil prorsus ex se cognovit, quæ ab aliis accipiebat, ad Dioscoridis
c Matth. Epi. lib. 4. ad Marantam. ,, verba protinus referens. [c] Nec negaverim, ut fatetur ipse, plures (rectius dixisset omnes) me dedisse plantarum imagines, quæ ex siccis plantis ad me transmissis delineari curaverim; sed affirmaverim etiam, quòd aquæ egelidæ maceratione contractas à siccitate rugas adeò in iis extenderim, ut hac ratione redivivæ & parum admodum à viridibus distantes viderentur. Quapropter non mirum si florum & fructuum picturæ à naturali statu plerumque recedant.
d Matth. ibid. ,, Pictori etiam vitio dabat, quod nonnullæ ex his erant falsæ. [d] Ille enim Goritiâ ,, Venetias profecturus, susceptas ante plantas in itinere amisit. Quapropter veritus ne ipsius ægrè ferrem negligentiam, si id rescivissem, revocata in memoriam Apii & Pistaciæ facie, illas memoriter delineavit & excidendas curavit, ,, non sine magna animi mei indignatione. Mathiolus pictore suo impudentior multas delineari jussit ex proprio marte ad Dioscoridis descriptionem accom-
e Marantâ Epist. ad Matth. ,, modatas. Malè autem excusari videtur à Maranta, qui [e] si statuis inquit, ob antiquitatem mutilatis ex alieno marmore vel nasum vel aures, ut aliud membrum adjungere licet, quo pulchrior universa facies spectetur, tametsi incerti simus an veram illius membri effigiem fuerimus assecuti; cur etiam depictis ,, plantis aliquid addere non liceat, quod vel viderimus, sed nunc ejus partis facultas non sit; vel non viderimus, duce tamen Dioscoridis descriptione accommodemus, dummodo clariorem ita ejus cognitionem fore speramus? His omnibus de causis commentariorum Mathioli exemplaria, quæ supra triginta duo millia vendita feruntur, iconum spectaculo plures delectarunt quàm eru-
f Columm. in Præf. 1. part. ,, dierunt. [f] Sed quàm indignè, ut ait Columna, picturis illis artificiosè mutilis ,, nos atque se ipsum deceperit, pudet referre. Solebat etiam Mathiolus nonnullas icones fictitias, tanquam Apelles post tabulam, exponere, exploraturus quid de
g Adv. 217. ,, his judicaretur, easque suppressurus, si minus feliciter exciperentur. [g] Cujus picturæ, observantibus Pena & Lobelio, cùm eum puduisset, postremò de ultimis ,, commentariorum interpolationibus curavit expungendam, nullam interim in ,, hujus misellæ subreptitiam locum suffecit, ac ne verbulum quidem subdidit,

qua

quâ id de causâ dempsisset.[a] Videant ergo lectores qualiter se extricent ex Mathioli scriptis. Ejus integritas nequaquam probari videtur ex plantis quibusdam Indicis ad icones suas nonnihil accedentibus. Ex infinito enim plantarum numero quo tellus ornatur, vix fieri potest, quin nonnullæ quodammodo referant icones, non dico Mathioli; sed eas, quæ à pictoribus in peristromatis & tapetibus fingi solent. Sic *Arum caulescens, Rumicis agrestis foliis, sibi invicem implicitis, Virginianum Pluk. Phytogr. Tab. 271. fig. 2.* Dracunculum majorem Math. non malè repræsentat. An plantam è Virginia delatam viderit Mathiolus, judicent alii. Insuper Mathiolus medicamenta quàmplurima non contemnenda nos docuit, nec eo nomine sua laude frustrandus est. Oratione utebatur gravi, politâ; sed nimiùm mordax neminique parcens adversarios crudeliter laceravit. [b] Scimus inquit jamdudum non deesse atræ farinæ nonnullos, qui libellis contra nos scriptis, conatus nostros obscurare nituntur; nixi tamen sophismatibus, fucatis mendaciis, jurgiis & conviciis. Ego autem cùm hos verius asinos quàm homines existimem, in plateis lascivientes, pedere sinam ad sanguinem usque. Horum commentitiæ vanitates, quæ calumniis. captiunculis, maledictis atque etiam blasphemiis nituntur, comites, asseclas, & promotores tantùm habebant blaterones, vitilitigatores, sophistas, maledicos, sycophantas, susurrones, nebulones, invidos detractatores, impostores, impudentes, temerarios Thrasones, Gnatones, & alios quotquot habentur hujusce diabolicæ factionis homines. Ex ungue, ut aiunt, cognoscitur Leo: quamobrem nihil mirum si ab Amato Lusitano, Gesnero, Guilandino Columna, Lobelio, Pena, Joanne Bauhino, aliisque vehementer acceptus fuerit.

a *J. Bauh. 2. 439.*

b *Math. in Præfat.*

MARANTA.

[c] BARTHOLOMÆUS MARANTA Venusinus Medicus condidit Methodi cognoscendorũ simplicium medicamentorum Libros tres eleganter profectò & eruditè, qui ad Dioscoridis innumera loca rectè intelligenda adeo utiles sunt, ut commentarii quidam in ejus libros, non Grammatico tantùm sed philosophico more instituti videri queant. [d] Doctus quidem vir Maranta, subtili acrique ingenio fuit, & in Stirpium observatione, iisque in examinandis diligentiâ profectò admirabilis, ut ex ejus Methodi & Theriacæ voluminum lectione patet. Utinamque plures Marantæ nunc viverent. Obiit anno 1554.

c *Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Cord.*

d *Col. part. 1. pag. 16.*

ADAMUS LONICERUS.

[e] ADAMUS LONICERUS Hessus natus Marpurgi anno 1528. die 10. Octob. parentem habuit & virtute propria, & eruditione præclara insignem Joannem Lonicerum Orteranum, ex Comitatu Mansfeldensi oriundum, Professorem trium linguarum in Universate Marpurgensi. Per sesquiannum Mathesim docuit Marpurgi, postea Doctor medicinæ factus, nuptias celebravit cum filia Christiani Egenolphi Hadamarii, civis Francofurtensis, qui primus Typographiam in Remp. Francofurdianam invexerat. Cùm Moguntiam Academiæ litteris vocaretur ad Medicinæ professionem inibi obeundam, procurante socero suo Egenolpho, à Francofurtensi Senatu Medicus ordinarius, honesto oblato stipendio adoptatus est anno 1554. quam stationem summa cum fide, nec sine gloria strenuè defendens, annos triginta duos continuos, tandem obiit anno 1586. die 19 Maii, ætatis 58. Quid in Re Herbaria præstiterit, testantur tum Botanicon, tum Historia plantarum diversimodè ab ipso Latinè

e *Boissard. Icon. tom. III.*

„ scripta, typisque Egenolphianis edita, quæ utraque ab Euricio Cordo ipse „ studiosus olim ut plurimùm exceperat. Testatur & Herbarium vernaculâ lin- „ guâ sub ejus nomine publicatum, quod Eucherius Roeslin, ejusdem Reipubli- „ cæ Francofurtensis Medicus ordinarius, priùs dum viveret, pro Egenolpho ali- „ quoties editum adornaverat. Lonicerus verò postea toties recudendum, pro- bè revisum & magna parte auctum, bono jure suum fecerat: ut qui & ipse co- hæres esset inter Egenolphicos. [a] Joannes Bauhinus de Lonicero rectius judi- cat, cùm ait ipsum sua Botanica ex Trago consarcinasse.

a J. Bauh. 1.520.

Nec defuerunt iisdem temporibus viri generosi, qui vel in utrasque Indias se contulerunt, Aromata, plantasque rariores inquisituri, vel de iisdem in orbem nostrum delatis abundè tractarunt, GARCIAS AB HORTO, CHRISTOPHORUS A COSTA, NICOLAUS MONARDES, GONSALVUS FERDINANDUS OVIEDO, FRANCISCUS LOPEZ DE GOMARA, JOANNES FRAGOSUS, HUGO LINSCHOTANUS, JOANNES LERIUS, FRANCISCUS HERNANDEZ, FRANCISCUS XIMENEZ, JOSEPHUS A COSTA, & qui eandem viam non longè ab ævo nostro tenuerunt JACOBUS BONTIUS Roterodamensis, GUILIELMUS PISO Medicus Amstelædamensis, ejusque domesticus GEORGIUS MARCGRAVIUS DE LIEBSTAD, cæterique.

DALECHAMPIUS. Obiit anno 1587.

Inter eos qui nostrarum plantarum cognitioni magis dediti fuere, emicuit JACOBUS DALECHAMPIUS Cadomensis, qui maximam vitæ partem egit Lugduni inter medendum, cum civium, tum doctorum virorum magna existimatione. Ex recentioribus, primus ille conscribendam Historiam universalem stirpium suscepit; sed oneri impar, pluribusque occupatus ac impeditus negotiis, hoc opus absolvere non potuit. [b] Quamobrem à Gulielmo Rovillio Typographo Lugdunensi diligentissimo hæc provincia demandata fuit Joanni Molinæo perdocto medico, Gulielmique Rondeletii medici præstantissimi & in plantis examinandis exercitatissimi alumno, discipulo & per multos annos convictori. Molinæus ergo adjutus subsidiario consilio Dalechampii Historiam generalem plantarum, quæ vulgo dicitur *Historia Lugdunensis*, perfecit: Dalechampius enim ultro de singulis ejus commentationum partibus & quid sentiret exposuit, & liberaliter commodavit quidquid jam imaginum & historiarum collegerat. Hæc si ita sint, ut res apertè declaratur in Præfatione Historiæ Lugdunensis, non tam Dalechampio quàm Molinæo errores, qui in hoc opus irrepsere tribui debent, quos tamen affirmare possum longè pauciores esse quàm C. Bauhino visi sunt in iis animadversionibus quas fecit in Historiam Lugdunensem, quam Molinæum corrupisse affirmat Lobelius: [c] Rerum ignoratione, inquit vir alioqui doctissimus & Philosophus & „ Physicus, perdidit egregium illud opus elegantissimè à Gulielmo Rovillio li- „ beraliter, maximisque impensis excusum clarissimi eruditissimique & amicissi- „ mi viri D. Jacobi Dalechampii doctissimè auctum operâ & studio D. Joan- „ nis Bauhini, Ducis Wirtembergensis Medici clarissimi, collegæ quondam & „ convictoris Montispessulani suavissimi. Conjici etiam potest ex Epistola qua- „ dam Gesneri quæ occurrit inter eas quæ à C. Bauhino editæ sunt, Joannem

b In Præf. Hist. Lugd.

c In Pharmac. officin. Rond. pag. 58.

Bauhinum Historiæ Lugdunensis correctioni incubuisse. Miror autem, inquit Gesnerus ad eum scribens, te celare me institutum tuum circa stirpium commentarios, & nunc demum de solis arboribus te aliquid moliri significare: cum jam pridem ex aliis intellexerim te universam stirpium Historiam persequi, & quæ D. Dalechampius habebat ab eo te accepisse omnia: quod ut felix faustumque sit opto, & ex animi sententia eveniat. Quæ de Historia Lugdunensi illustrissimus Senator Jacobus Augustus Thuanus refert, digna sunt quæ hîc annotentur.[a] Cùm enim Lugduni esset, Tornesii & Rovillii Librariorum apothecas evolvit, & Jacobum Dalechampium vidit, qui tum in suo Plinio occupabatur, & Herbario à Rovillio instituto dabat operam: in quo id observandum quod ab ipso Dalechampio rescivit, & ut omnes sciant publicæ utilitatis interest, opus illud à diversis 30. ferè annorum spatio congestum & concinnatum fuisse, & jam typis majorem partem mandatum, cum Dalechampius ei ultimam manum imposuit: quo factum ut quædam accuratius, quædam minus diligenter scripta, quædam etiam repetita & interpolata reperiantur, ita tamen ut posteriora semper sint meliora. — *a Thuan. lib. 2. Comment. vitæ suæ.*

[b] Majorem Trago præceptore suo laudem promeretur JACOBUS THEODORUS TABERNÆMONTANUS, ut qui ipse magistri exemplo de Facultatibus plantarum plurima nova tradiderit: quo majore nunc jure dolemus primam tantum partem operis amplissimi ab auctore ipso esse absolutam, secundâ scilicet & tertiâ ab alio quodam elaboratâ, non malè quidem, infra tamen illam laudem quam Tabernæmontano posteritas debet. [c] Jacobus Theodorus à patria Tabernæmontanus dictus: quippe Tabernis montanis, *Berg Zabern*, oppido in ditione Principum Bipontinorum natus est. Initio pharmacopæum egit in oppido *Kronvveissenburg*. Posteà in Galliam profectus, testimonium suorum in Re Medica profectuum petiit, ac titulo doctoris est ornatus; exinde ad suos reversus Medicinam fecit, non solùm apud plebeios, sed etiam apud principes viros. E vivis excessit Haidelbergæ anno 1590. In Medicina facienda extra Theriacam & Mithridation, paucissimis usus est exoticis, domesticis simplicibus contentus. Certè Tabernæmontanus fuit vir diligens, & Rei Herbariæ maximè studiosus: in eo præcipuè laudandus, quod præter multarum plantarum sibi propriarum notitiam, de viribus etiam vulgatiorum optimè scripserit. Vehementer tamen in ipsum Joannes Bauhinus & Lobelius invecti sunt. [d] Taceo, inquit Lobelius, hujus ævi transcriptorum vernaculo idiomate, nec non Tabernæmontani & Typographi sui subreptitia, qui icones laboribus nostris & ære Plantiniano pictas & sculptas tacitè, catè, & cum cautela, insalutato hospite aut auctore, scriptis suis inseruerunt, & propria, maximâ impudentiâ, fecerunt. — *TABERNÆMONTANUS. b Conring. Introd. in Art. med. c Melchior Adam. d In Pharmac. officin. restit. pag. 59.*

[e] Icones verò Tabernæmontani tum & Lobelianas nonnullas usurpavit JOANNES GERARDUS Anglus, natus Nantvvici in Comitatu Cestriensi; nec plures ex suis adhibuit quàm sexdecim in ea Historia plantarum quam Anglicè scripsit. Linguarum mediocrem aut nullam habuit peritiam. Hujus operis potissima pars, & quasi corpus sunt Pemptades Dodonæi Anglicè redditæ à quodam Doctore Priest, quas Gerardus ferè integras transumpsit; hoc ut — *GERARDUS. e Raius. anno 1597.*

„ celaret, mutavit Dodonæi methodum in Lobelianam, à Graminibus & Graminifoliis initium ſumens. Huic verſioni Dodonæi addidit inſuper nonnullas plantas è Cluſio, alias ex Adverſariis Penæ & Lobelii. Ex ſuis circiter quatuordecim non antè editas: aſſumpſit verò icones Tabernæmontani, quas ſæpius imperitè confudit & tranſpoſuit.

CAMERARIUS.

a Melchior Adam.

„ Gerardo longè majorem famam ſibi comparavit eruditione & arte Medica inſignis [a] JOACHIMUS CAMERARIUS, Reipub. Nôrinbergenſis Medicus. Natus eſt Norinbergæ, die 6. Novembris 1534. Mortuus verò 1598 die 11. Octobris, ætatis 64. Puer apud Melanchthonem egit Wittembergæ, & Lipſiæ Medicinæ ſtuduit. Deinde per biennium vixit cum Cratone Uratiſlaviæ. In Italiam miſſus auditor fuit Fallopii, Capivaccii, Trincavellæ, Aquapendentis, Aldrovandi. Romæ Medicinæ doctor eſt renunciatus anno 1552, 27. Julii; ad ſuos reverſus cum ſingulari laude & ſucceſſu, Medicinam exercuit à principibus viris expetitus; Carolo Cluſio & Proſpero Alpino familiariſſimè uſus eſt. Plurima etiam ad ipſum miſerunt Joſephus de Caſabona magni Ducis Etruriæ, ut vocant, Simpliciſta, Jacobus Dalechampius Lugdunenſis medicus, Bernardus Paludanus, Thomas Penneus Londinenſis Joannes Aicholtz Viennenſis Medicus, Nicolaus Raſſius Chirurgus regius in Galliâ, Joannes Antonius Sarracenus Lugdunæus, & alii quamplures; ipſe viciſſim illis & ſi qui alii exoticis plantis delectarentur ex ſuo horto quidquid potuit, ultrò communicavit. Conciliavit hoc ſtudium Camerario inprimis illuſtriſſimi Principis wilhelmi Haſſiæ Landgravii gratiam; nam cùm & ipſe hortenſi ſtirpium curâ admodum delectaretur, ad hortum ſuum quem Caſſellis inſtruxerat amœniſſimum, exquiſitius adornandum, Camerarii operâ uſus, eumque quamdiu vixit, ſummo favore eſt proſecutus. Habuit in convictu ſuo ſemper unum atque alterum Rei Herbariæ ſtudioſum, & imprimis ſororis ſuæ filium JOACHIMUM JUNGERMANUM Lipſienſem, ad miraculum uſque eruditum juvenem & prorſus natum ad Rem Medicam & inprimis Herbariam; qui cùm imitatione Cluſii, Proſperi Alpini, Rauvolfii, & aliorum peregrinationibus variis & inprimis in Palæſtinam aliaſque Orientales regiones ſuſceptis, tandem in mari Peloponneſiaco navigans, ex contagioſo morbo periiſſet, dici non poteſt quàm graviter optimus Camerarius caſum illum tulerit; non tam quod amiſiſſet quem filii loco, propter inſignes animi dotes dilexerat, quàm quod Reſpublica litteraria tanto fructu caritura eſſet, quem ipſo vivo percepiſſet, cùm quidem una cum ipſo obſervationes etiam Hodæporicæ illius interiiſſent. Atque ut appareat quàm fuerit cupidus Camerarius hac in parte juvandi Rempublicam non exiguis ſumptibus à Gaſparo Wolfio Tigurino Medico Conradi Geſneri Bibliothecam Herbariam & opera Botanologica imperfecta, quæ ille ſupremis tabulis Wolfio legaverat, ſibi coëmit. Fuerunt in illa icones plantarum non paucæ ligno inſculptæ, & ad vivum permultæ ſtirpes admodum accuratè depictæ. Itē collectanea quædam βοτανολογικά, undè facilè apparuit plurimam Rei Herbariæ Hiſtoriam Geſnerum meditatum fuiſſe. Ejus igitur exemplo, ut Camerarius, propoſiti laudabilis ſpecimen aliquot daret, Petri Andreæ Mathioli Herbarium latinè & Germanicè novis figuris & obſervationi-

bus à se illustratum & auctius redditum edidit, quod hactenus sæpius recu- "
sum versatur in omnium manibus. Collegerat autem jam plurima quæ ad ma- "
jus illud opus Botanicum à Gesnero cœptum perficiendum destinaverat, cui "
fecerat titulum παραλειπόμενον Rei Herbariæ, in quo potissimum ab aliis scripto- "
ribus derelicta, vel non accuratè descripta, ipse plenius, additis simul pluri- "
bus remediis & singularibus observationibus longo à se usu deprehensis tracta- "
re decreverat; sed functionis ipsius catenati labores, peregrinationes variæ, "
valetudinis etiam infirmioris incommoda, tam præclarum opus ut absolvere- "
tur, non concesserunt. Rerum etiam naturalium, fossilium, lapidum, metal- "
lorum, & id genus aliorum variorum diligentissimus fuit indagator, ut in ip- "
sius Musæo velut epitomen orbis quis conspiceret: unde cùm viris quibus ta- "
lia curæ, inprimis cum Ferdinando Imperante, Joanne Baptista Porta Nea- "
politanis, Francisco Calceolario Veronensi, Joanne Vincentio Pinello, Ber- "
nardo Paludano, Felice Platero, & aliis litterarum atque communicationis "
liberalis perpetuum ipsi commercium intercessit.[a] Ejus observationes Botani- "
cæ necdum editæ. De natalibus plantarum rariorum tam in Germania quàm "
in aliis regionibus nascentium locis, in quibus secundum litterarum seriem lo- "
ca quibus perveniunt certa, cum vernaculis appellationibus & euporistis ac "
familiaribus remediis diligenter exponuntur. Ejusdem de Cultura plantarum "
quarundam generi humano imprimis utilium lib. 2. quæ ut desideratissima unà "
cum Paralipomenis Botanicis aliisque posthumis, filios ab obitu patris publi- "
ca facturos confidimus. In ejusdem porro Bibliothecâ delitescit etiamnum "
Historia Plantarum Gesneriana ad eundem pro editione transmissa. Perierunt forsan hæc omnia, vel saltem ad nos non pervenerunt; sed si ab his quæ Camerarius vivens edidit de ejus Scientiâ Botanica judicare liceat, longè inferiora videntur auctoris famâ. Quid enim ex se ipso præstitit Camerarius; Mathiolum exornavit iconibus Gesneri; sed ineptè de plantis ipsis locutus est. Horto verò Philosophico ac Medico Gesneri spoliis etiam locupletato, si observationes ex Anguillaræ Epistolis sumptæ demantur, pauca relinquentur quæ legi mereantur. Majorem laudem consecutus esset, ac Gesneri desiderium quodammodo leniisset, si supellectilem ejus Botanicam, qualem à Wolfio emerat, publici juris fecisset.

[a] *Schenec. Biblioth. iatric.*

Cum Camerario conjungi debet JANUS ANTONIUS SARRACENUS Lugdunæus, cujus demum summâ curâ & diligentiâ Dioscoridis opera si pristinæ dignitati non fuerint restituta, summum tamen nitorem adepta sunt:[b] nec adeò multùm superest quod intelligi nequeat, si Conringio credamus. Sarracenus enim plurimorum codicum potitus & cæterorum interpretum labore adjutus, pro immensa qua valebat eruditione & utriusque linguæ cognitione ita se gessit, ut parùm absit quin ne latum quidem unguem à Dioscoridis mente recesserit, ac interim Pliniani sermonis puritatem mordicus retinuerit, quòd profectò tunc temporis summum fuit Herbariorum votum, ne dicam peccatum. Plinius autem eruditissimus vir, in Re Herbaria vix fuit tyro,[c] ita parum profuit illi αὐτοψία plantarum quas in Hortulo alebat Antonius Castor.

SARRACENUS, *anno 1598.*

[b] *Conring. introd. in Art. med.*

[c] *Salmas. proleg. in libr. de Homonym. Hyl. iatric.*

Doctis interim & bonis viris institutum antiquiores interpretandi & enucleandi, in beneficii loco deferendum est; sed nimium fortassis operæ & temporis posuerunt in conquirendo inani thesauro. Melius haud dubiè sibi nobisque consuluissent, si capto qui ex veterum operibus percipi poterat fructu, audacius ad naturæ sinum, quæ sese omibus manifestat, confugissent. „ Qui de „ herbis dicturus est, inquit Collinutius, eum ego non tam librorum quàm tellu- „ ris, non tam litterarum quam agrorum studiosum esse oportere censeo. Tantum abest ut id consilii caperent, quin potiùs conatus omnes adhibuerint in congerendis & conciliandis pluribus auctorum locis, in quibus Plantæ de quibus disceptabant sibi videbantur adumbrari. In hoc fermè omnes errasse videntur quòd singulis penè Herbis sua ex Dioscoride aut Theophrasto nomina accersere voluerint: quasi verò Dioscorides & Theophrastus omnium regionum plantas descripserint. Hinc mirum dictu quàm interdum temerè admodum probatas, & multis jam annis receptas Dioscoridis aut Theophrasti lectiones immutare ac depravare coacti fuerint, ut eorum verba ad propositam sententiam adducerent, existimantes apud nos planè easdem inveniri plantas, quas nobis Græcia, Asia, & Africa commendarunt. Mathiolus suis commentis tantum tribuit, ut nonnullas plantas incidi curaverit, falsa delusus imagine quam in mente, ex Dioscoridis verbis ipse sibi finxerat. Memorat etiam Salmasius se vidisse Codicem Græcum Dioscoridis ante mille annos exaratum, in quo icones plantarum pictura ostendit elegantius quàm verius expressas; ex verbis quippe Dioscoridis adumbratas ab antiquario potius quàm ex autopsia ad fidem exhibitas.

Vivebat anno 1520.

Ibid.

Vix induci possum ut credam antiquiores, si lucis usurâ iterum fruerentur, agnituros opera quæ hodie sub proprio eorum nomine circumferuntur. Vix Theophrastus, vix Dioscorides faterentur plantas octoginta vel centum à commentatoribus compertas fuisse, easque potius de manu in manum, ut aiunt, traditas, quàm ex descriptionibus erutas esse. Ad cæteras verò assequendas nulla certior, faciliorque videtur via, quàm ea quæ ducit ad ea loca in quibus majores ipsi plantas investigarunt. Quæ Dioscoridi obviæ fuerunt, eædem peregrinantibus in iisdem locis procul dubio occurrerent, & si conjecturæ locus detur in re adeo obscurâ, longè tutius est conjecturam facere in Græcia vel in Ægypto, quàm Parisiis & Londini. Quid enim affirmari potest ex brevi descriptione in qua planta quæ inquiritur cum ignotiori comparatur? Plurimum fortè caperent auxilii, qui sese ad Orientem eo animo conferre vellent ex vocabulorum, quæ nunc sunt in usu in iisdem regionibus, affinitate cum antiquioribus: nec virium usus fortassis penè obsolevit. Demum sperandi locus est, fore ut hac arte dissolverentur difficultates plurimæ, quas Bellonius, Rauvolfius, Guilandinus, Prosper Alpinus peragratis Græciâ, Ægypto & Asiâ non enodarunt.

BELLONIUS.

„ PETRUS BELLONIUS Cenomanus [a] fuit vir indefessi studii, quem- „ admodum ex ejus lucubrationibus quas partim Latino, partim Gallico ser- „ mone ipsi naturali evulgavit, perspicere licet. Nam extant libri de coniferis „ Arboribus & perpetua fronde virentibus, de admiranda veterum fabricarum

[a] *Clus. in Epist. dedicat. Oper. Bellon.*

ſtructurâ, de medicato funere, Latinè ab ipſo conſcripti. Gallicè verò libri de Avibus, de Piſcibus, Itinerarium, de neglecta plantarum Culturâ, de Serpentibus & inſectis. Tum Commentaria in Dioſcoridem, & de agricultura librum, alia præterea quædam meditabatur; ſed laudabiles ipſius conatus inopina mors, nefarii latronis manu illata, interrupit non ſine magno litterariæ Reipublicæ diſpendio. Quapropter vix mihi ſuadere poſſum quod clariſſ. viri Thuanus & Sammarthanus aſſirmarunt, Bellonium Petri Gillii ſcripta ſubripuiſſe ac pro ſuis edidiſſe, cùm Opera Bellonii Pariſiis edita fuerint anno 1553. & teſte Thuano Romæ perierit anno 1555. [a] Petrus Gillius Albienſis, qui ad exactam utriuſque Linguæ antiquitatis, veterum ſcriptorum, bonarum diſciplinarum, ac præcipue rei naturalis cognitionem, indefatigabile longinquas regiones luſtrandi ſtudium attulerat, quo incitatus per 40. ampliùs annos inſtituta per Græciam, Aſiam utramque & majorem Africæ partem diligenti peregrinatione, partim ut Græcos libros, ſic enim à Franciſco I. juſſus erat, undique colligeret, partim ut multorum locorum poſitum deſcriberet. Mortuo eo diu vagatus, cum raro Dei beneficio ex Gerbenſium piratarum manibus elapſus eſſet, tandem in familiam munificentiſſimi litterarum patroni Georgii Armeniaci Cardinalis, qui Romæ regis negotia procurabat, tanquam in tutiſſimum portum ſe contulit, ubi dum ordinandis ac recolligendis, quas tanto tempore ſparſim congeſſerat narrationibus, dies noctibus continuat, ardendiſſimâ febre correptus diem ſupremum clauſit annos natus 65. & ad B. Marcelli funeratus eſt. Scripta ejus ne perirent ejuſdem Armeniaci Cardinalis in clientem amor & propenſum ad rem litterariam juvandam ſtudium, prohibuit, qui partem majorem eorum in Galliam adferri juſſit & publicanda curavit. Pars tamen eorum (pergit Thuanus) à Petro Bellonio Cenomano amanuenſi & peregrinationum per aliquot annos comite ſubrepta creditur, qui ea ſuo non Gillii nomine poſtea evulgaverit. tamen vel plagiarius non mediocrem à litteratis gratiam inivit, cum quod multi faciunt, ille publico minimè invidit.

[a] Thuan. ad ann. 1555.

Rauvolfius.

LEONARDUS RAUVOLFIUS. [b] in Orientales regiones in quibus multa naſci nobis non ſat cognita didicerat, navigare in animum ſuum induxit, & anno 1573. Maſſiliæ navim ingreſſus, in Orientem non ſine periculo venit ubi Syriam, Judæam, Arabiam, Meſopotamiam, Babyloniam, Aſſyriam, Armeniam cum præſenti ſæpe vitæ diſcrimine peragravit. Eâ in peregrinatione non ſolum mores, ritus, ceremonias, religiones tam Mahumetiſtarum quàm Chriſtianorum varias vidit, atque obſervavit; ſed herbas quoque frutices, plantas, & ejusmodi alia ad Rem medicam facientia diligenter collegit, adſervavit, & ſecum in Germaniam exportavit. Scripſit Hodæporicon ſive Itinerarium in Syriam, Judæam, Arabiam, Meſopotamiam, Babyloniam, Aſſyriam & Armeniam, quod in ſex partes diſtinxit, in quibus plurima rara de omni Medicâ materiâ obſervata tradit. Quarta illius pars quæ continet plantarum Ægyptiacarum & Syriacarum icones, figuras, & hiſtorias Latinè exivit cùm Hiſtoriæ plantarum Lugdunenſis appendice. Cæterum Rauvolfius floruit circa annum 1583. Occoni alicubi Daſylycus dictus patriam habuit

[b] Melchior Adam.

„ Augustam Drusi. Ex Germania maturè in Italiam ac Galliam ubi Medicæ Artis studium tunc ut cùm maximè florere judicabatur, missus doctoribus Medicis tum temporis clarissimis operam dedit, ac inprimis Herbariæ Rei studio incensus cùm Hieremia Martio post Medico Augustano circa Montempessulanum sæpiuscule & montes & valles & campos perreptando sexcenta simplicium (quæ vocant) genera collegit, inque usum medicum exportavit. Laudabat inter alios præceptorem suum fidelissimum Gulielmum Rondeletium Academiæ Monspeliensis professorem clarissimum.

De Guilandino & Prospero Alpino agemus inter Professores Botanices Horti Patavini.

Infelicitatem Herbariorum in interpretandis antiquis abundè compensarunt assiduis suis laboribus summi viri, qui deficiente sæculo præterito & incipiente eo quod desinit, Botanicen utilius excolentes, fabulis superstitionibusque rejectis, maxima plantarum parte in Europa nascentium, eam locupletarunt, non religiosè admodum anxii de Theophrasti aut Dioscoridis sententiâ.

DODONÆUS. Multùm profectò debemus lucubrationibus REMBERTI DODONÆI Mechliniensis Archiatri & Medici Cæsarei. [a] Natus est Mechliniæ anno 1517. fortunis & musis propitiis, ad summum eruditionis culmen in omni artium genere ascendit: in Medica tamen Facultate inprimis excelluit, cujus gratiâ multas Germaniæ, Galliæ & Italiæ Academias adiit coluitque. Medicinæ lauream supremam consecutus, cum ob artis insignem peritiam, & in ejus praxi summam felicitatem longè latéque celebraretur, Maximiliano Augusto ejusque filio Imperatori Rodolpho II. commendatus, ab utroque in aulam adscriptus ac curandæ valetudini præpositus fuit. Ibi cùm in summo honore esset, continuis amicorum Litteris Mechliniam est evocatus, ut bonis quæ ad Mechliniam & Antuerpiam habebat, præsto esset; nisi ea factiosis diripienda & quasi pro derelicto habere vellet. Quibus ille tandem permotus impetratâ ab Imperatore missione ad suos rediturus, Coloniæ aliquamdiu substitit, quòd tum temporis toto Belgio & maximè in Brabantia omnia bellicis motibus infesta essent. Amicis demum assiduè flagitantibus, relicta Coloniâ Antuerpiam concessit. Indeque non multò post in Academiam Lugdunensem in Batavia, stipendio luculento à curatoribus invitatus anno 1582. Medicinæ professionem publicam suscepit, & lectionibus eam, scriptisque doctissimis mirum in modum exornavit. Donec tandem ibi vivere desiit anno 1585. ætatis 68. Quam scripsit Plantarum Historia non tam iconum elegantiâ quàm rerum copiâ & delectu prædicari debet. Paucæ quidem Dodonæo plantæ propriæ fuerunt, quia peregrinandi locus ipsi defuit, sed ab amicis quorum nomina recenset initio sui operis plurimas accepit, cæteras ab aliorum scriptis: unde [b] Joannes Bauhinus alienis se ornare plumis Dodonæo commune fuisse non semel indicavit. [c] Dodonæi sedulitas, ait Lobelius, ut multis aliis locis laudanda, ita plerisque minus tempestiva, ubi ignotis plantis facultates certas aperit, quas è Dioscoride accepit, magno detrimento ægrorum & experimentatorum, qui quod vident à bono viro & veritatis amico scriptum, illico ut verum arripiunt,

a *Melchior Adam.*

b *Hist. Plant. lib. 17. pag. 299. & 318.*

c *Adv. pag. 367.*

piunt,& per experimenta mortes agunt. Sic vir pius & eruditus Turnerus Anglus in suis Herbariis alphabeticis Anglicis. [a] Icones autem plurimas, inquit Dodonæus, nostrâ operâ & curâ jamdiu delineatas fuisse, facilè agnoverint qui Frumentorum, Florum & Coronariarum, Purgantiumque historias cum appendice prius habuerunt aut viderunt. His accesserunt non paucæ (præter nonnullas novas & antea non editas) & me quidem procurante supra aliquot annos expressæ, quæ in vernaculis ac Gallicis de Stirpium Historiâ commentariis à Joanne Loëo quondam editis extant Reliquæ partim ex Caroli Clusii; sed plures ex Mathiæ Lobelii observationibus accesserunt. Quod quidem nobis eâ de causâ liquit, quod omnes nostras in suis Observationibus ipse Lobelius inseruerit; sed tamen haud præter consensum & voluntatem nostram & sub conditione, ut vicissim suâ curâ delineatas mihi liceret in meas Pemptades, quibus opus haberem, transferre. Quæ Dodonæi verba declarant Christophorum Plantinum easdem icones ex auctorum consensu adhibuisse in operibus Clusii, Lobelii, & Dodonæi.

[a] Dod. in Præfat.

CLUSIUS.

Mira fuit CAROLO CLUSIO in inquirendis plantis diligentia; earum autem noscendarum amor illum cepit Monspelii, in qua urbe triennium totum egit, Gulielmi Rondeletii Medici celebratissimi contubernio ac mensâ usus ut refert Boissardus. Natus est Clusius Atrebati in Galliâ Belgicâ anno 1526. Lovanium missus Juri Civili operam dedit; sed tanto Rerum naturalium studio flagravit ut Hispaniâ, Lusitaniâ, Galliâ, Germaniâ, Pannoniâ, Angliâ, Belgioque peragratis, nondum satis ipse sibi fecerit, ac longiora & molestiora itinera suscepisset, si votis valetudo respondisset. Annum agens 24. hydrope laboravit ex intemperante aquæ frigidæ potu, quo morbo clariss. Viri Gulielmi Rondeletii curâ & diligentiâ liberatus fuit usu Cichorii. Anno autem ætatis 39. in Hispanica perigrinatione, ruente in cursu per acclive equo cum ipso sessore, dextrum brachium supra cubitum fregit, & eum insequente, dextrum crus. Viennæ porro Austriæ annum agenti quintum & quinquagesimum, pes sinister illi luxatus, & melleolus fractus. Octennio deinde post Francofurti ad Mœnum, ex casu dextrum femur luxatum, & luxatione nec à Medicis nec à Chirurgis agnitâ, sed neglectâ, ad contusionem dumtaxat medicamenta applicantibus, prorsus claudus effectus est, ut ne pedem quidem promovere posset, nisi gemino scipione sub alis subnixus. Eam ob causam cùm corpus exercere nequiret; sed perpetuò fere illi sedendum aut decumbendum esset, graves alii accessere morbi, calculus, coli dolor, & hernia. Ab Imperatoribus Maximiliano II. & Rudolpho successore honestissimis conditionibus evocatus & numero familiarium aulicorum adscriptus, Horti Cæsarei curam per annos circiter quatuordecim habuit. Aulicæ tandem vitæ pertæsus, Francofurtum ad Mœnum concessit. Demum anno 1693. ab Academiæ Leydensis Curatoribus honorificis litteris & stipendio invitatus, Lugdunum venit, ibique quamdiu fuit quà publicè, quà privatim, utilis esse nullo unquam tempore destitit. Scripta sua omnia ad incudem hic revocavit, extremamque manum addidit & in duos tomos digessit. In primo continentur icones plantarum 1135. in altero præter fructus & animalia exotica, plantarum effigies sunt 45. à Clu-

Icon. tom. 1.

Ex Orat. funebr. Everardi Verstii in obit. Clus.

Clus. cur. post in fol. 35.

ſio obſervatarum. Obiit cælebs in hac civitate anno 1609. die 6. Aprilis, ætatis 84. omnibus deſiderium ſui relinquens triſtiſſimum, ſimulque memoriam nominis nunquam interituram; nam præter Stirpium cognitionem qua certè omnes ſuperavit qui prius ſcripſerant, Hiſtoriarum etiam, Coſmographiæ, & Linguarum exactam habuit peritiam, Latinæ ſcilicet, Græcæ, Italicæ, Gallicæ, Hiſpanicæ, Luſitanicæ, Belgicæ, Germanicæ. Cæterum à ſe primum obſervatas Stirpes accuratè deſcribere & ex tempore rubricâ pingere ſolebat; ſed pluribus annis poſtquàm eas obſervaſſet, earum icones ſculptæ ſunt. [a] Inde factum eſt, inquit, ut clariſſimus vir Rembertus Dodonæus, nunc Cæſareus Medicus, veteri amicitiâ mihi conjunctus, quas ex meis iconibus voluerit, liberè in ſuam purgantium Hiſtoriam intulerit. Ego viciſſim eadem libertate fretus, Anemones quatuor generum, Ariſtolochiæ longæ vulgaris, quàm & Sarracenicam Galli appellant, & Chamæſyces effigies, quoniam meo argumento deſerviebant, ex eodem Libro deſumpſerim. Cluſii certè modeſtiam hoc in loco ſatis mirari nequeo; tantùm enim ab ipſo diſtabat Dodonæus in Re Herbaria quantùm à puero magiſter.

a *Cluſ. Præfat. Hiſp.*

LOBELIUS.

MATHIAS LOBELIUS Inſulanus Cluſio etiam longè fuit inferior, longè minorem in deſcribendis plantis diligentiam adhibuit, ut conſtat ex Adverſariis, Obſervationibus & Illuſtrationibus Stirpium, in quibus omnibus ubi icones deſunt, vix ſanè poteſt intelligi. In aſſignandis autem plantarum locis nimiùm memoriæ ſuæ tribuit: nam ut optimè notat Raius, multas pro indigenis Angliæ habuit, quas nemo præter ipſum in Anglia ſpontè naſcentes obſervavit, quaſque in locis ab illo deſignatis fruſtra requiſiveris; imò nec alibi fortè in rerum naturâ reperiendas. Exemplo ſit Lycopſis altera Anglica, & Nymphæa Lutea, nec non alba, minor. Lobelius autem auxilio fretus PETRI PENÆ Gallo-provincialis, viri doctiſſimi rariores plantas in Gallia Narbonenſi naſcentes divulgavit ſtylo duro, incompto, amaro, qui in virum celebroſum quadrare apertè videtur.

PENA.

BAUHINI FRATRES.

Veniamus nunc ad [b] JOANNEM & [c] CASPARUM BAUHINUM, nobile illud par fratrum, qui tantam inter Herbarios famam adepti ſunt, vix ut minima herbula appelletur, ſine utriuſque commemoratione. Ex patre Gallo & Ambiano Baſileæ nati ſunt. Quamvis autem eruditiſſimi fuerint, videntur tamen niſi plus oneris quàm humeri ferre poterant, impoſuiſſe. Hiſtoriam ſcilicet univerſalem unuſquiſque ſcribere inſtituit; ſed ut ait [d] Geſnerus ad Fuchſium ſcribens, unus vir nullus vir, ſi uſquam in hoc maximè argumento verè mihi dici videtur. Sunt enim infinitæ Plantarum ſpecies, quarum magnam partem ſingulos ignorare neceſſe eſt, propter regionum diverſitatem. Quod ſi ſuas quiſque obſervationes protulerit, ſpes eſt aliquando fore, ut ex omnibus opus unum abſolutum ab aliquo Colophonem additurо, perficiatur. Quod ut noſtro ſæculo fieri optarim, ita vix ſperare auſim: neque hoc quo vivimus ſæculo plantarum Hiſtoria univerſalis abſolvi poteſt, quoniam ex deſcriptionibus hactenus cognitarum, ſingulæ ſpecies nec certò dignoſci, nec ad propria genera revocari poſſunt. Hinc fluxerunt errores penè omnes quibus Hiſtoriæ illæ univerſales turpiter fœdantur. Verùm ut ad Bauhinos revertamur, nullum

b *Obiit Montis-Bellicardi 1613.*
c *Obiit Baſileæ 1624. ætatis 64.*
d *Epiſt. pag. 137.*

opus utilius mihi videtur ipso [a] Pinace neque tunc multo perfectius fieri poterat. [b] In Prodromo Theatri Botanici Plantæ supra sexcentæ à C. Bauhino primùm descriptæ cum pluribus figuris proponuntur, ex quibus tamen longè plures aridas, mutilasque accepit ab amicis, quàm vivas. Idem quoque usu venit Joanni Bauhino, qui sibi cognitas accuratius descripsit, ideoque fratri anteferendus; nam etiamsi nomina synonima plantarum uterque simili propemodum eventu colligerit, descriptiones tamen à Joanne concinnatæ longè præstant iis quas Casparus paraverat, si de cæteris Theatri Botanici partibus ex prima quæ de Graminibus & Bulbosis agit, & ex ipso Prodromo liceat judicare. Cæterum in eo peccasse videntur viri præstantissimi quod institutionem generum qua nihil ad Historiam plantarum absolvendam magis necessarium; planè neglexerint.

a *Edit. annis 1620. & 1671.*
b *Edit. annis 1623. & 1671.*

Huc etiam spectant Crispini Passæi [c] Hortus floridus, in quo icones 325. accuratè delineatæ & secundùm quatuor anni tempora divisæ exhibentur. [d] Emanuelis Suvertii Septimontii Batavi, itemque [e] Theodori de Bry Florilegia. Tùm [f] Joannis Ponæ Pharmacopæi Veronensis Descriptio Montis Baldi & [g] Jacobi Cornuti Doctoris Medici Parisiensis Canadentium Plantarum Historia. Cornuti autem parùm fuit in plantarum cognitione versatus, ut manifestum est ex ineptis appellationibus quibus utitur in Enchiridio Botanico Parisiensi & descriptionibus speciosis ab Herbariorum stylo tamen alienis, quibus rariores plantas à Joanne & Vespasiano Robino, cæterisque Rei Herbariæ studiosis observatas & Parisiis educatas, adorare conatus est, additis iconibus 68.

PASSÆUS.
c *Edit. 1614. & 1617.*
SUVERTIUS.
d *Anno 1612.*
BRY.
e *Anno 1612. 1614. & 1618.*
PONA.
f *Anno 1601. 1608. & 1617.*
CORNUTI.
g *Anno 1635.*

Post Bauhinos JOANNES PARKINSONUS Londinensis, Pharmacopæus Regius, Historiam etiam universalem Plantarum Anglicè tradere conatus est. [h] In Paradiso enim terrestri, opere sic nuncupato, florum Historiam latè persequitur. [i] In Theatro verò Botanico plures Plantarum species complectitur, quàm quævis alia quæ hactenus extet Historia. In plerisque C. Bauhini vestigiis insistit, multas tamen species addit ex Alpini Exoticis, Cornuti Canadentium Historia, aliisque. Ex altera etiam parte per oblivionem aut festinationem multas omisit, alias etiam repetit, ut monet Raius.

PARKINSONUS.
h *Edit. 1629.*
i *Edit. 1640.*

Ex his manifestum est, per paucos quidem maximè viros salutarem ipsam professionem increvisse, qui Plantas Europæ describere & ad proprios usus referre non dubitantes, Rem Herbariam valde amplificarunt. Eò namque confidentius uti debemus nostris, quò nobiscum, ut ita dicam, nascantur. [k] "Hæc sola naturæ placuerat esse remedia parata vulgò, inventu facilia ac sine dispendio ex quibus vivimus. Postea fraudes hominum & ingeniorum capturæ officinas invenere istas, in quibus sua cuique venalis promittitur vita. Statim compositiones & mixturæ inexplicabiles decantantur. Arabia atque India in medio æstimantur ulcerique parvo medicina à rubro mari imputatur: cùm remedia reverà quotidie pauperrimus quisque cænet."

k *Plin. lib. 24. cap. 1.*

Quæ in Græciâ & Orientalis regionibus proveniunt Herbæ ab incolarum diligentiâ & Principum munificentiâ non minorem celebritatem quàm à propriis viribus acceperunt. [l] Juba Mauritaniæ Rex Herbarum studio quàm

l *Fuchs. Epist. nunc. Hist. plant.*

a Gal. lib. 1. de Antid. cap. 1.

„ regno memorabilior. [a] Mitridates, quemadmodum & apud nos Attalus, inquit Galenus, omnium propè simplicium medicamentorum experientiam habere studuit, quæ perniciosis venenis adversantur, facultates ipsorum in facinorosis hominibus morte damnatis explorans.

b Gal. ibid. cap. 2.

Imperatoribus Romanis non minori curæ fuerunt Herbæ. Arabiam, Lybiam, Siciliam celebrarunt & Cretam [b] cùm Herbarii viri qui illic à Cæsare alebantur, ut etiam à Galeno refertur, non ipsi Cæsari solùm; sed toti quoque Romanorum urbi plena vascula transmitterent. Evacem etiam Arabum Regem memorant, qui de Simplicium effectibus scripsit ad Neronem; sed [c] hanc Plinii lectionem nec Plinianam, nec illorum temporum esse, rectè judicat Salmacius.

c Lib. 25. cap. 2.

Prolegom.

d De natura novi orbis lib. 4. cap. 29.

e Introd. in Art. med.

Sed cur sileamus Principes, qui hoc parumque sæculo Rem Herbariam liberaliter exceperunt? nonne Philippum hujus nominis II. Hispaniarum Regem potentissimum in Americam misisse Franciscum Hernandem Archiatrum suum ut plantas indagaret, testatur [d] Josephus Acosta? De plantis, inquit, liquoribus, & aliis rebus medicis, Regis jussu præclarum opus Doctor Franciscus Hernandes condidit, in quo universæ plantæ ad vivum expressæ describuntur numero 1200. comprehensæ, consumptis in hoc opere sexaginta ducatorum millibus. [e] Conringius affirmat se ab amico accepisse in eo plus quàm 3800. Stirpes exponi. Alii volunt illud opus in locupletissima Bibliothecâ Regiæ Escurialis propè Madritum asservari: Cùm tamen ibi plantarum inquirendarum causâ versarer, pro Hernandis collectionibus, plurimos Codices mihi ostenderunt non quidem Plantarum ex America; sed indigenarum, nec rariorum semiputridarumque.

HORTUS PATAVINUS.

f Riccob. de Gym. Patav.

BONAFIDIUS. sive BONAFIDES.

g Thomas in Gym. Pat.

FALLOPIUS.

h De neglect. stip. Cult.

Inter Hortos publicos, in quibus plantæ à Professoribus indigitantur, antiquissimus est Patavinus, ob quem Senatui Veneto summa laus tribuenda est. „ Is enim [f] Hortum sphæricum, amplum, irriguum inter duo templa angustissima D. Antonii & D. Justinæ, omni genere Herbarum medicinalium refertum, ad studiosos medicinæ in Re Herbaria erudiendos constituit, suadente id clarissimo Medico FRANCISCO BONAFIDIO Patavino, qui anno 1533. primus Simplicium explicator factus, id muneris quàm diligentissimè obivit usque ad annum 1549. [g] quo senio confectus & oculis captus, ab hoc onere destitit. Huic postea successit GABRIEL FALLOPIUS Mutinensis, conjunctâ tunc Chirurgiâ cum Simplicium explicatione. [h] Bellonius monet cum Francisco Bonafide, Danielem etiam Barbarum auctorem fuisse Senatui Veneto ut Hortum construi juberet. Observandum autem est Patavii alios esse Plantarum professores, alios verò Horti custodes, ut vocare solent, seu Præfectos Horti. Fallopius de Stirpium naturâ tantùm disserebat in Schola, earum verò curam non habebat. Quapropter [i] Casparus Bauhinus Aloysium Mundellam Brixianum recenset secundum Horti præfectum & Aloysium Anguillaram tertium, nec de Fallopio loquitur, nec de Bernardino Trivisano Patavino „ qui defuncto Fallopio suffectus est anno 1563. [k] Mundellæ extat memoria sub „ Aloysii nomine Libris publicis Academiæ Patavinæ anni 1547. qui etiam per- „ hibent Anguillaræ anno 1561. Viridarium relinquenti die 20. Septembris

i In Pin.

k Thomas ibid.

ejusdem anni successisse Melchiorem Guilandinum Borussum è vinculis Turcarum ære Fallopii liberatum. [a] Aloysius Mundella scripsit Epistolas de Stirpium naturâ eximias quidem & elegantes ; sed ad rem Herbariam parùm conducentes. [b] Anguillaræ Opiniones seu Epistolæ multò utiliores sunt, rariores enim Plantas observarat in suis Peregrinationibus, quod opus ex Italico sermone C. Bauhinum Latinum fecisse narrat [c] Schenckius notis ac scholiis adornatum.

Mundella.
a Editæ ann. 1538. 1533. & 1556.
Anguillara.
b Edit. ann. 1561.
c Biblioth. intric.

[d] Anno 1561. Melchior Guilandinus electus est horti Patavini custos ad ostendendas ibi herbas, earumque nomina & vires aperiendas. [e] Regiomonte Borussiæ oppido natus [f] à teneris ad litterarum studia ita incubuit, ut & linguarum cognitione & in Disciplinis subtilioribus atque Arte medica excelluerit. [g] Vir fuit sine dubio litteratissimus, qui instar Gorgiæ de qualibet re proposita, cùm ad alia omnia, tùm ad stirpes & herbas pertinente, doctissimè ac disertissimè disputabat. [h] E patria maturè egressus non solùm Europam peragravit ; sed etiam per mare Mediterraneum, in alterum quasi orbem trajecit, & auspiciis Marini Cabelli Veneti, Asiæ atque Africæ magnam partem perlustravit, atque in Indiam usque penetravit, piratarumque perfidiâ captus ludibrium iniquæ sortis, ferreis catenis ad triremium transtra alligatus, aliquandiu magno animo exantlavit. Ea in peregrinatione tantam medicamentorum, quæ vocant Simplicium, studio ac labore indefesso cognitionem sibi comparavit, ut & apud Italos ad admirationem venerit, & Horto illi medicorum qui Patavii est celeberrimo fuerit Præfectus, inque cathedram collocatus medicam, Medicinam cum applausu professus. Scripsit Mathiolus, sed ut aiunt falsò, eum in Sicilia & Romæ penuriâ laborasse tantâ, ut aliunde sibi victum comparare nequiverit, quàm ex allatis ex montibus illis cum asino bajulo radicibus : quod etiamsi factum tantùm abest ut dedecori verti debeat, quin ad laudem ejus & commendationem faciat plurimum. Fatis concessit Patavii 1589. Cæterum cùm Guilandinus in Herbario Mathioli centum notasset errata & post quadriennale silentium Mathiolus tantùm viginti erratorum defensionem ad I. Cratonem Medicum edidisset, idque Guilandino in India tunc absente, suscepit defensionem ejus Paulus Hessus Medicus Uratislaviensis. Peregrinationum quoque suarum Commentarios adornavit rogatu aliorum Guilandinus ; sed illos intercidisse fama est scelere piratarum. Vehementer in adversarios suos invehebatur teste Theone. [i] Pauca tamen cùm multa expectarentur, ejus instant scripta & inter ea Commentarius de Papyro ad C. Plinium editus, in quo tamen virum tantæ existimationis multoties hallucinatum esse, eruditissimus Josephus Scaliger contrario scripto demonstravit.

d Riccob. ibid.
e Thuan. ad ann. 1589.
f Melchior Adam.
g Riccob. ibid.
h Melchior Adam.
i Thuan. ibid.

[k] Locus Melchioris Guilandini in Horto Patavino datus est Jacobo Antonio Cortuso Patavino [l] anno 1590. [m] Is præter generis nobilitatem sibi decus & ornamentum suis ipsius studiis ac virtutibus comparavit. Semper enim fuit studiosus quàm qui maximè, ac tametsi Medicinam nunquam professus est, tantopere tamen Simplicium medicamentorum cognitione est delectatus, & Herbarum omnium, fruticum, arborum vires tam exactè cognovit, ut qui hujus rei peritior, suis temporibus fuerit, nominari posse nemo

Cortusus.
k Riccob. ibid.
l Thomas ibid.
m Riccob.

a Edit. 1591. „ videatur. Obiit anno 1593. nullo opere edito nisi [a] Catalogo, Plantarum „ Horti Patavini Italicè Venetiis excuso.

PROSPER ALPINUS. b Riccob. Ibid. „ [b] PROSPER ALPINUS Marosticensis ad lecturam Simplicium in „ Scolis & ad ostensionem Simplicium in Viridario electus est anno 1593. In „ Ægyptum profectus est cum Georgio Aimo Veneto anno 1580. ad Venetam „ nationem ibi commorantem curandam & sanandam : & accitus est Genuam „ anno 1586. à Joanne Andria Aurea Principe, classis Hispanæ Imperatore, ut „ ei medicam operam navaret. Deinde Patavium se contulit ac explicationem Simplicium, vir ingenio versatili, maximaque eruditione præditus. Multas rariores plantas tùm à se in Ægypto observatas, tùm ex Cretâ aut aliunde ab Hieronymo Capello & Nicolao Contareno Senatoribus amplissimis acceptas minùs feliciter descripsit, ac depingi curavit, ut abundè probant non solùm de plantis Ægypti tractatus; sed de Exoticis Libri ab Alpino Alpino, Prosperi filio anno 1628. editi. Mortuus est Prosper anno 1617.

ZABARELLA & PREVOTIUS. c Thomas. ibid. „ [c] Anno 1618. JACOBUS ZABARELLA ad lecturam Simplicium, „ ad ostensionem verò eorundem in Horto adhibitus est JOANNES PREVO- „ TIUS Rauracus usque ad annum 1630, quo grassante pestilentiâ occubuit. „ Anno 1631. munus oblatum recusavit, JOANNES RHODIUS Danus, ALPINUS ALPINUS. „ & Senatusconsulto datum ALPINO ALPINO Prosperi filio anno 1633. VESLINGIUS. „ ad annum usque 1637, quo tabe periit. Anno 1638. JOANNES VESLIN- „ GIUS Mindanus, Eques sancti Sepulchri successit : periit febri maligna 1649. Abundabat certè Veslingius multiplici doctrinâ, nec minus inter anatomicos d Thomas ibid. GEORGIUS A TURRE. quàm Botanicos celebrandus. [d] Successit ei GEORGIUS A TURRE Patavinus medendi peritiâ jam clarus & amœnioribus litteris ac potissimum priscorum numismatum notitiæ deditus. Hujus locum nunc præclarè VIALI. occupat multis nominibus perillustris Abbas FELIX VIALI.

HORTUS PISANUS. e Conring. Introd. in Art. med. „ [e] Exemplo Patavino incitatus, Pisis Hortum construi fecit Cosmus Medi- „ ces, magnus Dux Florentiæ, Heros & virtute & ingenio maximus, eique „ præfecit Andream Cæsalpinum, cujus inferius mentionem faciemus. Jucunda proinde memoria debet esse Hortorum Farnesianorum, Barberinorum, Ludovisianorum, Burghesianorum, Aldobrandinorum, Estensium, cæterorumque qui purpuratorum virorum nominibus decorati sunt. Jucunda in- f Ferrar. de Flor. cult. „ quam memoria Federici Cæsii, sancti Angeli Principis, [f] qui genus & proa- „ vos atque hereditarium principatum vix sua decora existimans, omni disci- „ plinarum genere sic animum illustravit, ut erudita perspicuitate maximè Lyn- „ dæus, Lynceorum omnium dux & oculus fuerit. Obliti sumus Hortorum Gesn. de Hort. Ital. Casparis à Grabielis & Priuli Senatorum qui Gesneri tempore percelebres erant Patavii, ut & Venetiis Hortus cornelii viri illustris, qui Cipri insulæ præfecturam gesserat, ex qua ut ex Creta, Alexandria, aliisque Regionibus multa pulcherrima, & rarissima Venetias afferri curaverat. Bononiensem Hor- JACOBUS ZANONI. JOANNES BAPTISTA & LÆLIUS TRIUMPHETTI. tum nostris temporibus multùm locupletarunt plantarum studio inprimis delectati JACOBUS ZANONI & LÆLIUS TRIUMPHETTI Romanum verò plurimum illustravit diligentissimus vir & Rei Herbariæ peritissimus JOANNES BAPTISTA TRIUMPHETTI : Sed priusquam ex

Italia discedamus, quod tribuemus præconium Illustrissimo PRINCIPI CATHOLICÆ? cujus liberalitate & beneficentiâ rariores & elegantiores Plantas in ea Siciliæ parte, quæ tam magnifico viro patet, inspicere licet, diligentia & studio viri præstantissimi FRANCISCI CUPANI, iniquum planè foret reticere nomen clarissimi illius Episcopi Aichstadensis JOANNIS CONRADI A GEMMINGEN, qui Eystetti sive Aichstadii in Franconiâ maximos sumptus fecit, non tantùm in colendos Hortos elegantissimos arcem episcopalem cingentes in monte sancti Wilibaldi; sed in excudendas icones amplissimæ formæ; BASILIO BESLERO tantùm opus accurante, quòd Clusio si diutius vixisset fuerat destinatum. Descriptio autem hujus Horti celeberrimi edita est Norinbergæ anno 1613. cùm 1083. iconibus speciosis, quarum nonnullæ magnitudinem ipsarum plantarum superant.

PRINCEPS CATHOLICÆ.

FRANCISCUS CUPANI.

HORTUS EYSTETTENSIS.

BESLERUS.

Ne antiquiores palmam hac in arte nobis præripuisse existimentur Hortis tantopere celebratis Hesperidum, Babyloniis, Adonidis, Alcinoi, Epicuri, Theophrasti, cæterisque, ponamus nobis ante oculos Belgii & Angliæ Hortos. Lugdunensis & Amstelodamensis abundè complectuntur quidquid in Indiis & Africâ gignitur. Oxoniensis verò & Londinenses nihil exoptandum relinquunt ex Jamaicâ & Virginiâ: Hamptoniensis, Camptonianus, Chèlseianus nihil ex universo orbe. Mirum dictu quantùm gloriæ & laudis consecutus sit CASPARUS FAGELIUS Potentissimorum Ordinum Hollandiæ, ut vocant *Pensionarius*, Herbarios in omnes orbis plagas mittendo plantas undecunque conquisituros: sed magno Rei Herbariæ detrimento periit tantus vir, cujus Hortos Lewenhorsti non longè à Lugduno Batavorum non semel vidisse gloriabor. HIERONIMI BEVERNINGII viri præclari & pluribus legationibus functi memoriam cadere non patientur doctissimi BREYNII Opera. Hortum BEAUMONTII cui Euphorbium ex Africâ propriis sumptibus accersitum non minorem famam conciliabit quàm Jubæ, semper commendabit peritissimi HAGELAERI Cathalogus. Quandiu in terris suus Botanicæ erat honos Zurflidianum & Honslardiacum; ab hominum oblivione & silentio vindicabunt curæ viri præstantissimi DANIELIS MARESII. Demum charissimi PAULI HERMANNI Paradisus & Flora Batava æternum erunt monumentum amoris summi, quò Batavi plantas prosequuntur. Moveor tali amico orbatus, qualis ut arbitror, nullus unquàm erit. Quantùm ad absolutionem Artis Herbariæ contulerit ex Catalogo Horti Academici Lugduno Batavi quem emisit in lucem anno 1687. colligi potest, Rerum omnium rariorum quæ ad Philosophiam naturalem spectant, thesaurum habuit omni pretio majorem ex Indiis Orientalibus & Africâ à se delatum, quo nunc partim Anglos, partim Batavos potiri audio: sed mentem habuit omni thesauro præstantiorem. Natus est anno 1646. die 30. Junii Hallis in Saxoniâ. Obiit Lugduni Batavorum Medicinæ & Botanices Professor die 29. Januarii, 1695. Successorem habuit clarissimum virum JOANNEM HOTTON omni eruditionis genere prædicandum. Obiit pariter HENRICUS VAN DRAAKENSTEIN nobilis Batavus, Indiarum Præfectus, qui nominis celebritatem apud posteros, nullis neque divitiis, neque volupta-

HERMANNUS.

tibus posthabendam assecutus est celeberrimo illo Horto Malabarico, in quo plantæ 745. à PATRE MATHÆO Carmelita descalceato, Neapolitano, delineatæ, iconibus & descriptionibus eximiis exprimuntur. JOANNE CASEARIO Ecclesiaste opus promovente. Prima pars Horti Malabarici edita est anno 1678. Duodecima verò anno 1693.

Galli nostri meritis laudibus defraudari non debent. Franciscum hujus nominis primum Galliarum Regem, disciplinarum bonarumque artium patrem, Re Herbariâ delectatum fuisse Ruellii & Bellonii opera ostendunt. Petrus Bellonius (inquit Gesnerus) ex longinquis peregrinationibus semina varia congessit, omnis stirpium generis, ex quibus Lutetiæ satis, variæ ei stirpes provenerunt: non solùm verò paucas singulorum generum, præsertim arborum, quæ Lutetiæ nasci ante hac non solebant educare contentus est, sed etiam sylvas. Quis enim ignorat decus omne suum Viridaria Gallica debere Bellonio? Hortus Relati Bellaii Cenomanensis Episcopi, ut refert etiam Gesnerus, nunquam satis in Herbarum & Arborum variarum culturâ laudati, nobilissimus fuit omnium qui tum apud Germanos tum apud Italos vesebantur, ut nihil addi potuisset ad absolutam Horti benè exculti & innumeris variarum plantarum divitiis refertissimi curam ac diligentiam. Henricus IV. Galliæ & Navarræ Rex potentissimus, circa annum 1570. Horti sui plantarum rariorum instructi curam dedit Joanni Robino in dignoscendis & excolendis plantis nulli secundo. Sed anno 1626. longè ampliorem HORTUM instituit PARISIIS ad Suburbium sancti Victoris Ludovicus XIII. re & cognomine Justus, suadentibus Heroardo Archiatrûn Comite & GUIDONE BROSSÆO Medico Regis ordinario, de Re Herbaria & medica optimè merito, qui Hortum verè Regium extrui & plantis undique conquisitis ornari curavit. Brossæus autem primus Horti præfectus, studiosis plantas indigitandi muneri præposuit VESPASIANUM ROBINUM diligentissimum Botanicum, qui præter elegantes illas Linguæ cervinæ species, quarum nomina recensentur in Catalogo Plantarum Horti Regii, primus in Gallias attulit Filicem bacciferam, Adiantum Americanum, Origanum fistulosum, Asarum Canadense, Acaciam Americanam, Geranium triste, cæterasque rariores quibus Joannes Cornuti Doctor Medicus Parisiensis Historiam suam plantarum exornavit. Horti Regii præfecturam postea gesserunt Archiatrûn Comites; sed defuncto Antonio Vallot, eam obtinuit ædificiorum regiorum Moderator Colbertus, deinde Louvesius, postremò & Marchio de Villacerf: nunc æquissimi Principis dono Archiatrûn Comiti restituta est. Enim verò cujus tutulæ plantas ipsas commendare? Quem Horto suo, miro illi terrarum angulo præponere poterat LUDOVICUS MAGNUS, nisi illustrissimum GUIDONEM CRESCENTIUM FAGONEM, cujus admirabilem & benè divinam Herbarum cognitionem in seipso tam faciliter experitur: qui in Horto Regio natus, & inter plantas educatus, eas adeo in amoribus & deliciis semper habuit, ut vix ex ephebis excedens, quascumque in Alpibus, Gebennis, Pyreneis, Arvenisque montibus & orâ maritimâ nascuntur, propriis manibus collectas in Hortum Regium suis sumptibus, quasi futuræ dignitatis conscius asportari curaverit. Nec eundem

Marginalia: *Gesn. de Hort. Galliæ.* — HORTUS HENRICI IV. — HORTUS REGIS PARISIENSIS. GUIDO DE LA BROSSE. — VESPASIANUS ROBINUS. — *Anno 1699.* — GUIDO CRESCENTIUS FAGON.

dem ætate jam provectiorem ab earum studiis avocarunt amœniores litteræ, non gravissima medentis munia, quibus Aulæ & urbi assiduè succurrit; sed Regi, Regiæque familiæ consulendo, plantis nequaquam defuit. Ludovico magno, in viros qui litterarum scientiâ præstant verè munifico, semper fuit auctor ut diligentes Rhizotomos aleret, radices vivas seminaque ex omnibus partibus transmissuros: Unde nihil mirum si Hortus Regius Parisiensis, immenso illo plantarum numero quo instruitur, inter omnes emineat. Robino extincto, Dionysius Joncquet Doctor Medicus Parisiensis, Botanices Professor renunciatus est. Huic successit clarissimus D. D. Fagon, summum Scholæ Medicæ Parisiensis decus & ornamentum, qui ad aulam vocatus, Joannem Armandum de Mauvillain Doctorem Medicum Parisiensem suffecit; & deinde pro singulari qua me complectitur benevolentiâ, eodem onere, grato quidem & suavi, anno 1683. me beavit.

Nec Gallia solo Parisiensi Horto gloriatur. Alterum regni ornamentum est Hortus Regius Monspeliensis, ab Henrico IV. circa annum 1598. institutus. Huic præfecit Rex maximus PETRUM RICHIERIUM DE BELLEVAL, Campanum, qui æternâ luce digna, scripta reliquit, figuris elegantioribus insignita; sed hæredum incuriâ, perpetuis ut ita dicam tenebris involuta. Horti Monspeliensis secundus Præfectus fuit JOANNES RICHIERIUS DE BELLEVAL: tertius verò MICHAEL CHYCOINEAU; ac nuperrimè per annos tres, jussu Ludovici Magni, plantas indigitavit in ipso PETRUS MAGNOL qui curas omnes ad Rei Herbariæ incrementum feliciter contulit. Nunc eidem Horto præest FRANCISCUS CHYCOINEAU, qui magnas paternæ, tum doctrinæ, tum famæ sustinendæ spes facit.

Hortus Monspeliensis. — *Richierius De Belleval.* — *Michael & Franciscus Chycoineau.* — *Petrus Magnol.*

Infausto sidere nata sunt, quæ de Rebus naturalibus concinnavit NICOLAUS FABRICIUS PEIRESKIUS Senator Aquisextiensis, *quem virum vel nominare, laudare est.* Perierunt excellentissimi viri pretiosi fœtus priusquam in lucem mitterentur. Gassendo teste, ejus vitæ scriptore accuratissimo, Myrtum latifoliam flore pleno è sylvosis locis, quæ inter Massiliam & Telonem occurrunt, eradicari, excoli, propagari & ad amicos transferri; Jasminum vero Indicum, flavum, odoratissimum è Sina, Papyrum è Saitarum regione, Lisam è Mecha, Vites rariores Tuneto, Smyrnâ, Sidone, Damasco, ex nova Francia aliisque locis deferri curavit. Nucem Cuciophoram Zinziberque germinantes vidit [a] Belgenserii, in suavissimis illis Hortis, in quibus feliciter adolescebant Gelseminum Americanum majus, flore phœniceo; Persicum violaceo; Arabicum pleno; Arantia flore rubro atque variegato; Mespilus & Cerasus acida sine nucleis; Ficus Adamæa, cæteræque.

Peireskius. — *Salmas. Præf. in tab. Cebet. Arab.* — *Anno 1665.* — [a] *Beaugencier, oppidum non longè à Telone.*

Immortalem Rei Herbariæ splendorem adipiscentur Horti illi nobilissimi, quos Blesis ac Parisiis, rarioribus plantis ditari voluit Serenissimus Princeps GASTO BORBONIUS Aurelianensium Dux. In eo certè Principes cæteros vicit, quòd inter armorum strepitus, non sumptibus tantùm ut alii, sed doctrinâ quâ pollebat maximâ, Botanicen illustraret. Nihil tamen magis in Re Herbaria prædicabile aut gloriandum mihi videtur, quàm immensus ille Thesaurus iconum Plantarum nativis suis coloribus ad vivum expressarum, quæ asservan-

Gasto Borbonius.

tur in Pinacothecâ Ludovici Magni. Nihil pulchrius aut jucundius hoc Horto, qui non erucas aut bruchos, non inæquales autumnos, sævissimas hiemes, ardentesque soles pertimescit. Tantum opus inchoavit NICOLAUS ROBERTUS Blesensis, Pictor eximius, jussu Gastonis Principis. Huic nunc incumbit JOANNES JOUBERTUS Pictaviensis, Roberto non inferior, ejusque discipulus dignissimus CLAUDIUS AUBRIETUS Catalaunensis Campanus, qui in pingendis elegantioribus plantis, avibus, & quadrupedibus, industriam omnem & diligentiam adhibent, mandato Ludovici Magni, sub cujus præsidio disciplinæ & artes dulce degunt otium, pacis bellique temporibus, quibus tot tantisque viris Academicis egregium largè liberaliterque decernit stipendium optimus Princeps, ut Historiam naturalem, Phisicam & Mathematicas disciplinas promoveant, Picturamque, Sculpturam, Architecturam, Rem Nummariam, cæterasque bonas artes ad absolutionem perducant.

ROBERTUS. JOUBERTUS. AUBRIETUS. *Pictores eximii.*

His progressibus mirè adolevit Res Herbaria ab Hippocratis ævo ad nostra tempora; nec quicquam ei deesse videtur præter accuratam generum constitutionem: accuratam dicam, non qualemcumque; debet enim eorum character è genuino fonte derivari. Ut clariùs intelligatur qualis esse debeat generis acceptio apud Herbarios, notandum est similes plantas à dissimilibus separandas & cum similibus velut in fasciculos esse colligendas. Similitudo illa peti debet à propria partium structurâ; non verò à remotis illis signis, quæ ratione locorum, tempestatum aut facultatum in plantis occurrunt. Eas igitur quæ simili structurâ donantur, ad idem genus reducemus, seu quod idem est, generis nomine aliud nihil intelligemus præter congeriem plantarum, quibus nota propria, seu character idem, apprimè convenit. Quoniam autem plantæ quæ ejusdem generis sunt, signo quodam singulari inter se differunt, species ejusdem generis appellandæ sunt, quæ præter characterem generi proprium, alia singulari notâ distinguuntur à cæteris ejusdem generis. Plantæ v.g. omnes quibus Ranunculi nomen convenit, non tantùm à cæteris generibus distinguuntur notâ propriâ omnibus Ranunculis communi; sed à se invicem singulari quadam, speciebus singulis hujus generis ita propriâ, ut nulli alteri ejusdem generis conveniat. Insuper duo observanda sunt circa characteres generum plantarum, eos scilicet in omnibus speciebus ejusdem generis apprimè similes esse debere; tùm & sensibus obvios absque Microscopii auxilio.

Quid generis nomine intelligi debeat, apud Herbarios.

Quid speciei nomine.

Deinde si tutiorem viam insistere cupiamus, constituta genera vocabulis nullatenus immutandis appellari debent; & quòd Artis caput est, unicum tantum vocabulum cum notione characteris sic conjungi oportet, ut nullatenus adhibeatur ad diversa plantarum genera significanda, servatis quantum fieri potest traditis, meliusquàm acceptis nominibus. Verumtamen quoniam magnum opus omnino & arduum est, Rem Herbariam ad optatos eos exitus provehere, multaque eam ob causam immutanda, novaque plurima instituenda: quæcunque in hoc opere proponentur, eo animo proponam, ut doctiorum sententiam de his faciliùs accipiam, quod lubentem gratumque facturum me spondeo, meaque emendabo ex eorum judicio.

Etymologia nominum Planta-

Nihil mihi videtur integræ restitutioni Botanices magis adversari quàm ve-

ctus illa & intoleranda consuetudo, ne dicam cacoëthes de naturâ plantarum judicandi ab etymologia. Qui primùm nomina plantis imposuerunt, sive in Græciâ sive in Ægypto, plerumque rationem solùm habuerunt rerum singularium quæ plantis sic appellatis vix respondebant, multò minùs cæteris ejusdem generis. Nos verò attendere debemus ad ea quæ speciebus omnibus apprime conveniunt. Quid enim aliud est constituere genera plantarum, nisi explorare quid pluribus commune sit, iisque nomen idem impertiri, ratione communis illius signi? Sæpius autem præstaret ut apertè loquamur, vim nominum in hac disciplina ignorare, vel ea tantùm usurpare quæ nihil ex seipsis significant, ut Soldanella, Stramonium, aliaque quæ in errorem inducere non possunt: prolato enim tali nomine, illico veniret in mentem, eô significari plantam cujus nota propria in structura quadam singulari partium posita est, cùm sæpe usu veniat ut nomina plures excitent in nobis notiones ejusdem plantæ, characteris nempe generici, tum & causæ propter quam eadem nomina olim imposita fuere, quæ tamen causa cæteris speciebus ut plurimum non convenit.

rum tenebras sæpius affert quàm lucem Rei Herbariæ.

Ranunculus v.g. ratione sui nominis significat plantam à Ranis, ut aiunt, expetitam & in paludibus nascentem: ratione verò notæ propriæ plantam cujus character in certa propriarum partium structurâ versatur. Nonne igitur satius foret etymologiæ Ranunculi oblivisci, cùm plurimæ ejus species in aridioribus locis nascantur? Leucoium vi sui nominis Violam albam significat; cùm tamen longè plures occurrant Leucoii species floribus luteis, aut purpureis. Angelica sativa à summis viribus nomen habuit: an propterea Angelicæ nomen denegandum esset plantæ deleteriæ, quæ eadem notâ propriâ prorsus donaretur? Itaque à sola partium structurâ nomina plantarum peti debent, cùm nullâ tutiori ratione possint distingui.

Generibus autem consideratè statutis, alius Rei Herbariæ cardo in eorum dispositione consistit, quæ sic institui debet, ut maximè conducat ad planiorem & breviorem plantarum cognitionem. Hæc facilè obtinebitur si genera in nonnullas classes ita distribuantur, ut earum ope nomina plantarum extempore & sine præceptore indicentur. Classis autem nomine intelligitur congeries generum, quibus nota quædam communis adeo propria est, ut ab omnibus aliis generibus plantarum prorsus differant.

Quid classis nomine intelligi debeat apud Herbarios?

Naturalis ordo nunc postulat ut initium faciamus à ratione instituendorum generum, cujus præcepta jamdiu à doctissimis viris tradita sunt. Deficiente enim sæculo decimo sexto, cùm in dies cresceret plantarum cognitio, & hinc confusa nominum multitudo valde augeretur, maximum illi lumen Arti Herbariæ accessurum sapienter judicarunt, si plantæ huc usque cognitæ ex principiis quibusdam quasi naturalibus ad certa genera reducerentur: nec eos spes & eventus fefellissent, nisi Mæcenate vel otio, cæterisque caruissent ad hoc institutum necessariis.

CONRADUS GESNERUS, Tigurinus, [a] *vir ille publicum bonum juvandi adeo studiosus*, totius Historiæ naturalis parens ac veluti promptuarium, primus omnium veram aperuit viam ad plantarum cognitionem assequendam, generum adjumento. [b] Natus est Tiguri celebri & totius Helvetiæ primaria

GESNERUS.

a *Conring. Introd. in Art. Med.*

b *Melchior Adam.*

„ urbe, anno 1516. in nulla autem naturæ rerum parte diligentius est versatus,
„ nulli plus temporis & operæ impendit quàm plantarum cognitioni. Etenim
„ adolescens aut potius puer ab avunculo Joanne Friccio Rei Herbariæ perito
„ ad hoc studium adsuefactus est, quod deinde semper amavit. Nam & Lau-
„ sannæ cùm esset, semper Herbarum gratiâ montes Sabaudiæ pererrabat, & Ba-
„ sileæ non minori studio ad Rheni ripas & passim etiam per latè patentes cam-
„ pos, & in vicinis montibus plantas investigare solebat. Tiguri etiam postquam
„ habitare cœpit non tantùm in agros & montes urbi vicinos Herbarum noscen-
„ darum causâ exire consueverat, sed quotannis ferè aliquam peregrinationem in
„ alias Helvetiæ partes ejusdem rei gratiâ suscipiebat. Itaque magnam partem
„ Alpium Rhæticarum & Helveticarum, Plantarum causâ perlustravit. Cùm
„ etiam Venetias profectus esset ut Mediterranei maris pisces in urbe celeberri-
„ ma cognosceret, non minori curâ & studio in illo itinere plantas quàm in ipsa
„ urbe pisces observavit, & depingendas curavit. Eademque diligentiâ in peregri-
„ nationibus Gallicis usus est. Observabat autem non tantùm plantas à veteribus
„ Dioscoride, Plinio & Theophrasto descriptas aut à recẽtioribus Ruellio, Fuch-
„ sio, Trago; sed naturæ ipsius scrutator, omnes ante sibi non visas plantas collige-
„ bat, depingebat, in Hortulo suo plantabat. Diligenter præterea primas quali-
„ tates plantarum & temperamenta investigabat, & in hunc usum quasvis plan-
„ tas gustabat, alligabat corpori, & variis rationibus earum vires experiebatur.
„ Tantam ejus diligentiam cùm cognovissent complures homines doctissimi &
„ qui ejus judicio multùm tribuerent, certatim ad eum misere semina varia &
„ plantas quamplurimas cùm recentes tùm siccas; idque ex Italia, ex Gallia, ex
„ Germania & Anglia usque. Itaque cùm propria diligentiâ tùm amicorum stu-
„ dio collegit plures quàm quingentas plantas, quarum descriptiones apud nul-
„ lum veterum extant. Jamque se operi accinxerat, ut quæ triginta ferè annis
„ maximo studio & labore penè infinito collegerat, in publicum ederet: cum
„ fati vi suis ereptus, præclarum opus absolvere & explere non potuit. Atta-
„ men ne tanti ejus labores perirent, quæcunque de plantis collegit & anno-
„ tavit, ea omnia cùm decumberet, testamento legavit claro Medico Gasparo
„ Wolphio, eique operis editionem commisit ac quantumvis æger & admodum
„ infirmus, diligenter tamen & accuratè methodum quam servare instituerat,
„ exposuit. Antequam verò in morbum incideret, figuræ plantarum quampluri-
„ mæ ligno insculptæ fuerunt, in quibus depingendis ipse frequens pictori ade-
„ rat & curabat; sed ut plurimùm ut certa servaretur in omnibus proportio;
„ deinde ut pictor non artem suam ostentaret, sed naturam imitaretur & ad il-
„ lam quamproximè accederet.[a] Singulari enim nec alias usitata ratione icones
„ stirpium depingi & sculpi fecit, plantas in partes dividendo & singula seor-
„ sim spectanda exhibendo.[b] Ego, inquit Gesnerus, in meo stirpium Oceano pe-
„ nè submergor & obruor multitudine rerum. Hæc autem omnia Wolphii &
Camerarii incuriâ perierunt.[c] Periit & praxis medica Gesneriana ex infinitis
experimentorum & remediorum Schediasmatis ac Collectaneis congesta, quæ
referente Schenckio servabatur inabsoluta in Bibliothecâ Wolphianâ. Nu-
perrimè accepi ab eruditissimo viro D. Sherardo plurimas icones plantarum
Gesneri curâ concinnatas, duobus voluminibus ut vocant *in folio* comprehensas,

a *Conring. Introd. in Art. Med.*
b *Gesn epist. à C. B. Edit.*
c *Schenc. Biblioth.*

cum descriptionibus notisque manu exaratis Norinbergæ asservari in Bibliotheca celeberrimi viri D. Joannis Georgii Volkameri ejusdem civitatis Physici. Mortuus est Gesnerus in Musæo suo, quo paulò antè quàm expiraret reduci voluit, lue pestifera, quæ Tiguri grassabatur correptus, anno 1565. ætatis 49. cùm fundamenta Botanices jaceret, quæ pluribus deinde vitiis laboravit, quòd ejus vestigia non fuerint secuti qui post ipsum vixerunt.

Fundamenta hæc maximè ponebat Gesnerus in flore & fructu plantarum. [a] *Ex his enim potiùs quàm foliis*, inquit ad Theodorum Zuinggerum perdoctum Medicum scribens, *Stirpium naturæ & cognationes apparent. His notis (à fructu, semine & flore) Staphisagriam, & Consolidam regalem vulgò dictam Aconito* συμφύλους ἄνευ βοτάνας *facile deprehendi.* Hinc in Epistola ad Adolphum Occonem diligentem Medicum Augustanum, sententiam suam etiam apertè declarat. [b] *Melissa Constantinopolitana ad Lamium vel Urticam mortuam quodammodo videtur accedere, seminis tamen, unde ego cognationes stirpium indicare soleo, figurâ differt.*

a *Epist. pag.* 113.

b *Epist. pag.* 61.

FABIUS COLUMNA ex antiqua illa & perillustri Columnarum gente oriundus, quæ inter nobiliores Italiæ familias primas partes occupat, præ aliis commendandus est ob exquisitam Historiæ naturalis cognitionem. Nihil profecto adeo absolutum, nihil in hoc genere cum tanti viri operibus comparandum est, sive icones auctoris manu exaratas, sive descriptiones & dissertationes criticas spectes. [c] "Hieronymus Columna, ut ait Thuanus, ex conjuge dilectissima Pompeium honoribus quibusdam in aula Romana defunctum reliquit, ac postremò & Fabium qui in naturali Historia industriam suam hodie exercet, scriptis in eo genere aliquot jam editis, & majore in posterum spe excitata." Anno 1592. opus omnino eruditum φυτοβασάνου nomine, cum iconibus 35 in lucem emisit; deinde ἔκφρασιν plantarum iconibus 156 ornatam juris publici fecit anno 1606. ejusque partem alteram anno 1616 cum iconibus 43. In hac præcipuè suam mentem non obscurè aperit de generibus plantarum instituendis: *Foliorum effigiem*, inquit, *in conferendis generibus parvi facimus*; *non enim ex foliis; sed ex flore seminisque conceptaculo, & ipso potius semine, plantarum affinitatem dijudicamus, respondente præsertim sapore, in reliqua plantæ parte.*

COLUMNA.

c *Ad annum.* 1586.

Col. part. alt. c. 27.

Legitima igitur constituendorum generum ratio Gesnero & Columnæ tribui debet, eaque fortè in tenebris adhuc jaceret, nisi ROBERTUS MORISONUS Scotus, Aberdonensis, qui per plures annos præfuit Hortis Serenissimi Principis Gastonis Aurelianensium Ducis, eam quasi ab Herbariis abalienatam renovasset, instaurasset, & primus ad usus quotidianos adjunxisset, quâ in re sūmis laudibus excipiendus, longè verò majoribus si à suis abstinuisset.

MORISONUS *Obiit Londini* 1683.

JOANNI RAIO Socio Regio Londinensi, qui nullam fermè Historiæ naturalis partem intactam reliquit, non fuit satis quæcumque optima in singulis plantarum scriptoribus occurrunt, in unum corpus coacervasse, digessisse, illustrasse, quamplurima nova addidisse; plantas etiam huc usque cognitas in sua genera pulchrè distinxit, singulorum proprias notas recensens.

RAIUS.

Ego verò post tantos viros his statuendis nequaquam incubuissem, nisi putassem Herbariorum plurimùm interesse, ut omnes modi quibus characteres

plantarum institui possunt, in medium afferrentur. Non tamen ipse mihi tantùm assumo, ut sine aliorum ope hoc à me præstari potuisse sentiam. In lucro posui quæ in cæteris optima visa sunt, & cùm plura in Arte nostra desiderari animadverterem, collegi ipse me & mecum quasi sum collocutus ut certior fierem an tutiori & breviori viâ ad cognitionem plantarum perveniri posset, quàm vulgari, quæ diuturno usu teri solet. Quamobrem Analiticam rationem adhibui, quæ ut mox patebit, coegit me ad Gesneri & Columnæ sententiam amplectendam. Quod ingenii bonitate tanti viri consecuti sunt, arte explorandi acquisivi, & operæpretium duxi, remque Herbariis gratam me facturum existimavi, si singulis plantarum generibus methodum aptarem, quæ cæteras omnes antecellit; addens quæ necessaria vel detrahens quæ viderentur inutilia.

Neque audiendi sunt illi, qui ad appellationem plantarum omnibus nominibus abutentes, tantam artem in Arte Herbaria negant afferri debere. Confusis enim nominibus plantarum, earum genera confundi necessum est. Confusis autem generibus, quæ specierum notio sese nobis offeret? Natura, ut aiunt, à methodo prorsus aliena videtur; quod etsi concedatur, homines tamen absque methodo rei adeo multiplicis & diffusæ, qualis est Botanice, naturam nisi obscurè admodum comprehendere posse experientiâ convicti fateantur necesse est. Non levius errant qui veram specierum distributionem ex hominum arbitrio, perinde ac nominum impositionem pendere existimant. Conditor rerum qui imponendorum plantis nominum facultatem nobis præbuit, in plantis ipsis notas insigniores posuit ex quibus peti debet similitudo illa quæ requiritur inter species ejusdem generis. Has notas immutare nequaquam possumus, neque ab earum contemplatione & usu abstinere, si erroris vitandi cura sit. Quod verò ad nomina spectat, etsi nunc quæ aptè posita sunt, usurpare debeamus; qui tamen ea imposuerunt, alia sanè adhibere poterant: Ranunculum v.g. appellare quod Aconitum vocarunt: Calaminthami quod dixere Thymum; Sed ubi Ranunculi nomen cum idea structuræ notæ propriæ conjunctum fuerit, non licet ampliùs nomen idem imponere plantis, quæ ejusmodi notis destituuntur: unde primus nominum delectus nostri juris est, notarum propriarum nequaquam.

Notas proprias Plantarum ab auctore naturæ statutas esse.

Cùm igitur illæ ex plantis ipsis eruendæ sint, priùs inquirendum videtur quid sit Planta, & quænam ejus partes: nam etsi Theophrastus auctor gravissimus judicaverit Plantam rem variam atque multiplicem esse, inque universum de ea referre difficile, eam tamen descriptione depingere conabimur.

Definitio Plantæ.

PLANTA est corpus organicum, quod radicibus semper, seminibus fortè semper; foliis, floribus & caulibus ferè semper donatur.

I. Namque ut descriptionem nostram explanemus, Clarissimus vir Marcellus Malpighius, Philosophus præstantissimus, naturæ operum explorator accuratissimus, Innocentii XII. summi Pontificis Archiater, veram Plantarum anatomen instituit & opus admirationis plenum exegit. Primus omnium demonstravit plantas præcipuè componi ex fistulis tenuissimis & vesiculis. Fistulæ duplicis generis sunt: aliæ alimento convehendo inserviunt, cæteræ aeri excipiendo: illæ vasa, hæ pulmones plantarum quodammodo dici possunt. in fasciculum utræque veluti colliguntur in ipsis radicibus, disperguntur in ramis,

Quænam Plantarum organa.

eorumque propaginibus, utrobique vario ac multiplici contextu, arctiùs aut laxiùs inter se conjunctæ vesiculas in interstitiis suis complectuntur; quas amplificari cogit alimentum in carnem veluti concrescens.

II. Plantas etiam absque radicibus vivere non posse constat. Namque Cuscuta, quæ plantarum vilior videtur, radicibus non destituitur, quamdiu terræ inhæret. His verò arescentibus, capillamenta seu cauliculi Cuscutæ tuberculis quibusdam asperis arctè adhærent plantis quas comprehendunt, & in meatus earum sese insinuando, alimentum cæteris reficiendis institutum arripiunt: unde inter plantas parasiticas Cuscuta recenseri solet. Et revera quæ radicibus carere existimatur, magno radicum apparatu instruitur, ratione muneris accedentium ad cirros, quorum ope Hederæ rami abscissâ radice nutriuntur. Tubera terræ pariter, quæ inter vegetabilia numerantur, pro radicibus capillares fibras obtinent è cortice rugoso erumpentes.

Radicibus plantas omnes donari.

III. Folia verò, flores, & fructus in pluribus plantis desiderantur. Tubera ipsa, pleræque Fungi species, foliis & caulibus carent. Filici, Capillo Veneris, Polypodio, Linguæ Cervinæ, Musco & cæteris id genus plantis, flores denegavit natura. Semina singulis inesse naturali quodam judicio adducimur ad credendum; quamvis frustra explorentur in pluribus Musci & Fungi speciebus, tum & herbis in fundo maris nascentibus.

Nonnullas foliis & floribus destitui.

Omnes probabiliter semina obtinere.

Cæterùm plantarum partes tantum inter se commercium habent, ut aliæ aliarum causâ à natura institutæ videantur. Radices ab ipsa tellure alimentum acceptum & elaboratum in caules transmittunt, ut foliorum nutritioni aptius evadat. Folia subactum floribus subministrant: flores sunt veluti viscera quædam ad fructus incrementum comparata; fructusque ad seminum nutritionem constituti. Hæc denique spectari debent tanquam ova quædam quæ singulas plantæ partes compendiariò delineatas continent: nec revera ovum ovo similius, quàm semen cujusque plantæ ovis volatilium & insectorum; idque Empedocles benè retulit suo carmine:

Οὕτω δ' ᾠοτοκεῖ μικρὰ δένδρεα πρῶτον ἐλαίας.

Arist. de Gener. animal. lib. 1. c. 23.

Ut autem generum notas ex structura partium ex quibus plantæ componuntur, facilius eruamus, tria hic exploranda sunt. 1. Utrum affinitas illa seu similitudo quæ requiritur inter species ejusdē generis, in quinque partibus jam recensitis exigi debeat, an verò in tribus, duabus, aut unica ex his? 2. Utrum in singulis generibus earumdem partium sit habenda ratio, an verò his vel aliis ad arbitrium uti liceat? 3. An affinitas illa præcisè peti debeat à partium structurâ, an ab earum affectionibus, quales sunt color, odor, situs, cæteræque? Hæc ut clariora fiant, ad combinandi artem recurrendum est: partes scilicet plantarum ita invicem singillatim conjungendæ, ut demum illæ seligantur, ex quibus characteres generum ad perspicuitatem magis facientes, & ad usum magis accommodati constitui possunt.

Inutile planè foret quinque plantarum partes ad hoc opus revocare, cùm fieri nequeat ut plures species ejusdem generis occurrant, quarum radices, folia, caules, flores, seminaque similia sint. Tantùm abest ut hac arte genera firmarentur, quin potius stabilita destruerentur, & quælibet species genus sin-

Notæ propriæ Generum Plantarum ex quinque earum partibus desumi nequeunt.

gulare constitueret. Ex Ranunculis alius est radicibus tuberosis, alius grumosis, alius fibratis. Folia ad Aconitum, ad Gramen, ad Rutam; ad Cerefolium, ad Chamæmelum, vel ad alias plantas accedunt: Ergo similitudo plantarum generica in nonnullis tantùm earum partibus requirenda est. Hanc in quatuor partibus exigere nimiùm etiam videtur; cùm metuendi locus sit ne affinitas illa in speciebus cognitis aut cognoscendis desideretur potiùs quàm reperiatur. Laboratur vehementer in hoc argumento; & ut res faciliùs procedat, eæ tantùm videntur adhibendæ notæ quibus carere non possumus, seu quod idem est, sine quibus genera stare nequeunt.

Neque ex quatuor.

Hist. Oxon. part. 2. pag. 89.

Supponamus v. g. cum Morisono Glycyrrhizæ notas positas esse in caule altissimo, radicibus profundis, luteis, & latè per terram repentibus, admodum dulcibus, siliquis curtis, compressis; quæ superveniunt floribus papilionaceis, dilutè cæruleis seu violaceis: quis non videt hanc esse descriptionem non generis quidem, sed illius speciei Glycyrrhizæ qua vulgò utimur. An propterea Glycyrrhizæ nomen negandum plantæ, quæ flores & fructus obtineret floribus & fructibus Glycyrrhizæ vulgaris similes; etiamsi caulis ejus longè brevior esset, radixque minimè repens, amara, candida aut nigricans.

Hinc manifestum est tres plantarum partes, duas aut unicam fortè usurpari posse ad statuenda genera. Quapropter à simplicioribus ordiendum est; singulæque seorsim considerandæ exceptis radicibus & caulibus ad hoc opus inutilibus. Ex foliis major fructus capi posse non videtur. Fingamus v. g. à foliorum similitudine genus institui Plantaginis nomine, plantas omnes comprehendens, quæ foliis ad Plantaginem vulgarem accedunt: quales sunt Plantaginis species vulgares & cognitæ, Plantago aquatica, Ranunculus Plantaginis folio, cæteræque. An tale genus Herbariis arrideret? num magis ferendum esset aliud, quod à foliorum formâ plantas eas comprehenderent, quæ foliis sunt Aconito similibus? Quot quæso Aconiti, Geranii, & Ranunculi species unà confunderentur? Quamquam enim ratio ex foliis desumpta, veri quadam specie oculos ludat, tum maximè quòd diuturniora sint, quo tamen tempore cæteræ partes vigent, hæc sæpissime ad institutum nostrum inepta videtur. Plantæ siquidem, quæ propter foliorum formam ad Plantaginis vel Aconiti genus referendæ videbantur, priori posita formâ, novam induunt faciem advenientibus floribus & fructibus, seque ultro Ranunculi aut Geranii, si velis, species declarant. Quamobrem nullius generis character institui debet, nisi exploratis, suo tempore, singulis plantarum partibus.

Neque ex unica, Foliis nempe.

Neque à Floribus.

Flores operi nostro non magis inservirent. Cucurbitæ scilicet, Convolvuli & Campanulæ species, floribus sunt planè similibus: nihilque ineptius foret quàm genus ex his compositum. Omnes pariter plantæ umbelliferæ in idem genus redigerentur, si sola florum haberetur notio, nec felicius res se haberet inter ipsa legumina & plantas leguminosas.

Aut Seminibus.

In seminum usu summa etiam erit difficultas. Melissa, Marrubium, Salvia, Betonica, Rosmarinus & cæteræ Plantæ quæ verticillatæ appellantur unicum genus stabilirent. Frustra hic naturæ scopum & finem, quæ soli fructificationi studuisse videtur, objiciunt aut partium præstantiam, quæ fructibus ut-

putant.

putant, debetur. Non agitur hîc de naturæ fine aut partium nobilitate; sed de inveniendâ ratione plantarum in genera distribuendarum, in qua quidem ignobiliores earum partes, cæteris essent anteponendæ, si magis facerent ad commodum Herbariorum.

Exploratis singulis plantarum partibus, certum est duas aut tres ex his ad generum formam adhibendas esse; ideoque bino vel terno ordine conjungendas, rejectis iterum caulibus ad institutum nostrum inutilibus. Radices igitur bino ordine jungi possunt vel cum foliis, vel cum floribus, vel cum fructibus. Folia sumi possunt, vel cum floribus vel cum fructibus: Flores demum & fructus simul usurpari. Sed ex duabus, combinandi Arte conjunctis.

Radicum & foliorum conjunctio nullius omninò usus est: Ranunculi enim species quæ foliis sunt Aconiti & radice fibrosâ, à speciebus quæ foliis sunt Chærophylli & Rutæ radice grumosa sejungi deberent. Vitium idem occurreret in combinatione radicum & floris, aut radicum simul & fructûs; nam plantæ umbelliferæ quæ radicibus & floribus similes sunt, ad unicum genus spectarent; perinde ac quæ similes sunt radicibus & fructibus ut Gentiana, Nicotiana, Scrophularia: nec majoris esset emolumenti foliorum & florum copulatio. Quot, quæso, occurrunt plantæ leguminosæ, quarum flores & folia sunt ejusdem conformationis? quid ex foliis si cum seminibus usurpentur auxilii? Digitalis & Nicotiana quæ foliorum formâ, & situ fructuumque structurâ parùm differunt, unius essent generis. Non ex radicibus simul & foliis. Neque ex radicibus simul & flore: aut radicibus simul & fructu. Non pariter ex foliis & floribus: neque ex foliis & fructibus.

Hæc cùm ita sint, genera plantarum statui non posse liquet, nisi flores simul & fructus adhibeantur. Eamque methodum vim ferè demonstrationis habere existimo; cum exploratis cæteris omnibus, sola videatur ad usum revocanda. Enimverò similitudo seu affinitas florum & fructuum longè magis absoluta est quàm cæterarum partium, si singulæ cum sui similibus comparentur. Quid magis accedit ad florem & fructum, v. g. Antirrhini vulgaris, quàm flos & fructus alterius speciei Antirrhini? an tam perfecta similitudo inter folia Plantaginis vulgaris & cæterarum plantarum quæ foliis Plantaginis esse dicuntur? Quid pulchrius quàm tot species Ranunculorum & Rosarum, quarum flores & fructus in singulis eorum generum speciebus adeò sibi formâ & structurâ respondent? Quis varias Campanulæ species ad idem genus referendas esse non concedat, ratione florum & fructuum. Sed ex floribus simul & fructibus.

Harum rationum vim effugere conantur, qui methodo non opus esse contendentes in Re Herbaria, objiciunt argumenta quæ ratione Analyticâ deduci videntur à præjudiciis potius, seu ex iis quæ apud Herbarios longo usu recepta sunt, desumi. Cur enim, petunt, quæ Ranunculi species appellatæ sunt ratione floris & fructûs aliis nominibus donari nequeant, ratione foliorum aut radicis? Cur huic usui quem hominum arbitrium adduxit necessariò parere cogimur? His tria responderi debent. Hanc methodum à præjudiciis non pendere.

I. Methodum accuratam in appellandis plantis adhibendam esse, ne plantarum nomina in tantam abeant multitudinem, quantam ipsæ plantæ; quòd haud dubié eveniret, si singulas ad libitum unicuique appellare liceret. Hinc enim non solùm maxima oriretur confusio, sed memoria penitùs obruere-

tur infinitis propemodum nominibus.

Nobis veluti innatam esse.

II. Etiamsi characteres plantarum primo aspectu ex omnibus earum partibus earumque affectionibus erui posse videantur, certum tamen est plerosque homines sic affici floribus & fructibus, ut sibi temperare vix possint, quin inter species ejusdem generis recenseant eas, quæ simili flore fructuque donantur. Quis Violæ v.g. nomen denegabit Herbæ Trinitatis Fuchsii, cum florentem eam aspiciet? etsi foliis longè diversam à Viola vulgari. Quis inquam, nomen idem non dabit Violæ montanæ, laciniato folio Clusii? quamquam illa Geranium ita representet, ut oculatissimis imponat, flore fructuque carens. Ab Herbariis profectò irrideretur qui Betonicam nominaret quas Malvam, Convolvulum, aut Geranium Betonicæ foliis appellarunt. Quot quantæque, bone Deus! paucis abhinc annis ex Africa delatæ sunt plantæ, foliis Malvæ, Alchimillæ, Myrrhidis, Coriandri, Aquilegiæ, Uvæ crispæ! quas omnes vel morosi Botanici floribus & fructibus conspectis, uno ore & incredibili quadam consensione, Geranii nomine salutarunt. Adeò verum est omnes penè homines à natura ita ferri; quod autem naturaliter nobis insitum est, eo uti maximè decet.

Et ab omnibus fermè Herbariis etiam insciis usurpatam fuisse.

III. Nova plerisque plantis nomina nunc essent imponenda, & quæ prudentiâ vel bono fato rectius in Arte nostra stabilita sunt, destruerentur, si foliorum tantùm vel caulium aut radicum haberetur ratio in generibus constituendis; nam in appellandis plantis florem simul & fructum multò sæpius, quasi naturaliter & quodam ut ita dicam instinctu ducti adhibuerunt qui ut disciplinæ denuo instaurari cœperunt Rei Herbariæ incubuere, etiamsi Gesneri & Columnæ præcepta neglexisse videantur. Sic ad violam, ut eodem utar exemplo, plantas omnes retulerunt quæ floribus & fructibus ad Violam vulgarem accedunt, non verò foliis aut caulibus, ut patet ex Pinace C. Bauhini; Nec ad Ranunculum revocare dubitarunt plantas foliis Aconiti, Plantaginis, Graminis, Chærophylli, Chamæmeli solo flore & fructu inter se similes. Idcirco tot penè genera conficerentur ex his, quot species notæ sunt, si foliorum aut radicum forma spectaretur. Ea lege Asarum ad Violæ genus reduci deberet, aut Viola inter Asari species recenseri: Hincque earum nomina essent immutanda, cùm constet species ejusdem generis eodem communi nomine appellandas esse, ut moneamur eas ad idem genus pertinere.

Mihi non parùm gratulor, cui omnium postremo, nescio quo bono fato contigit demonstrasse hanc methodum cæteris omnibus præstare & singulis generibus ita aptasse, ut magno Herbariorum commodo futuram sperare ausim. Neque dubito quin Auctores tanti consilii, eodem ut ita dicam moderamine usi fuissent, quod & ipse adhibui, si generum singulorum notas decernendi locum habuissent. Habet enim ista methodus (ut mihi quidem videtur) suum modum, quem ultrà citràque nequit consistere legitima plantarum cognitio, à quo si quis recedat, quæ firmiora sunt in Re Herbaria turpiter cadere necessum est. Quare à combinatione trium partium, cæterarumque rerum de quibus paulò ante locuti sumus, consideratione abstinendum est.

Opponunt quidam eam methodum universalem non esse, cùm non paucæ

plantæ floribus aut fructibus vel utriſque careant. Deinde eam parum commodam videri, cùm certa tantùm eaque breviori anni tempeſtate flores & fructus vigeant, Proindeque vix aliis temporibus appellari poſſint. Poſtremò plurima etiam immutanda eſſe longo uſu recepta & confirmata, ſi ſola florum & fructuum habeatur ratio. His reſpondeo methodos illas univerſales ab hominibus potius expeti quàm reperiri : nec in Arte Herbaria quærendam eſſe magis patentem ſed magis commodam. Nullus enim dubitat folia, radices & caules ſi genera conſtituere poſſent, eſſe floribus & fructibus anteponenda : ſed maximè exoptarim ut ſaxum hoc volverent per aliquot tempus, qui flores & fructus reſpuunt, ſoliſque foliis aut radicibus, utpote diuturnioribus immorandum cenſent. Cùm autem juxta naturæ leges plantarum partes continuatâ ſerie prodeant, ne de ignotis judicemus quo certè turpius nihil, tempus expectandum eſt, quò illæ ſeſe nobis manifeſtent. Quamobrem duo in his diſtinguenda ſunt, nimirum ſi plantam ex ſemine, vel propagine alterius plantæ cujus partes jam exploravimus natam, nobis appellandam offerant; ex ſemine v.g. Juglandis vulgaris vel Ranunculi pratenſis, erecti, acris, nequaquam hærebimus in appellanda ejuſmodi planta; etſi nondum flores & ſemina tulerit, vel etſi eas partes nos ipſi nequaquam obſervaverimus, quia certi ſumus ejus folia non convenire niſi illi, cujus flores & fructus nobis apprimè jam noti ſunt. Sibilis excipiendus eſſet, qui negaret Clariſſimo Raio Caſtaneas cæduas quibus ſylvæ noſtræ abundant, hoc nomine vocandas eſſe, quod fructum cum cortice coriaceo & calyce echinato non ferant. Nihil magis cachinnos excitaret, quàm ſiquis ad Alpes v. g. accedens, Gentianam aut Imperatoriam non auderet appellare, eo quòd earum folia tantùm ſibi tunc temporis objicerentur. De his nugentur alii, inter Herbarios ſimplex, bonaque fides ſedere debet. Si verò plantæ appellandæ origo & proſapia ut ita dicam ignoretur, hoc eſt ſi flores ejus fructuſque nunquam exploraverimus neque acceperimus à viris peritis cujus formæ ſint, quamvis illa planta ad Juglandem aut Ranunculum accedat, ad nullum genus referri debet, niſi perſpectis flore fructuque. Cùm quotidiano uſu comprobetur Herbarios, ſola foliorum formâ plerumque decipi, nominaque plantarum immutanda eſſe cùm flores & fructus vigent. Plurimis plantis quæ in Horto Regio Pariſienſi adoleſcunt, nomen proprium nequaquam dabo, niſi fructum ediderint, vel ipſum aliunde acceperim. Hæ ſunt v.g. Cortuſa Americana, flore ſquallidè purpureo H. L. Bat. Cortuſa Indica vel Hedera terreſtris Bod. à Stap. Lutea maxima, Cretica, Honorii Belli J. Bauh. Chriſtophorianæ Americanæ, Juglandis folio nomine miſſa, cæteræque ex quarum Piſtillo dignoſci nequit cujus figuræ fructus ſit futurus.

Hanc methodum univerſalem non eſſe.

Ut autem uſui nos accommodemus, cui in hac diſciplinâ non parùm tribuendum eſt, florum quidem ſimul & fructuum formæ in ſingulis generibus plantarum quæ flores & fructus proferunt, rationem habebimus; in auxilium tamen etiam vocatis aliis partibus, quando ſola florum & fructuum affinitas inſtituto noſtro planè ſatisfacere non videbitur. Quamobrem genera primi ordinis appellabimus ea quorum natura, ſolâ florum & fructuum formâ continetur, ut ſunt Aconitum, Ranunculus, Roſa, Viola, cæteræque; reliqua quibus

Duo ſtatuenda ſunt Genera plantarum; primi nempe & ſecundi ordinis.

aliud, præter floris & fructûs structuram accedet, secundi ordinis erunt: unde tantùm abest ut cæteras partes rejiciamus, quin potiùs iis utemur sæpissimè ad majorem Artis Herbariæ perspicuitatem, majusque Herbariorum commodum.

Exemplo sit Chamædrys. Hujus flos posterius in fistulam tenuatur, anterius verò dilatatur in labium deorsum inflexum: staminibus plerumque incurvis, labii superioris locum occupantibus. Præterea semina quaterna perficiuntur in capsula tubulata, quæ floris calyx fuit. En generis primi ordinis specimen, quod non solùm Chamædrym; sed Teucrium & Polium complectitur. Quoniam verò nimiùm pateret, pluresque species contineret, quàm ut aptis brevibusque nominibus distingui possent, ne ab usu recedamus, tria genera secundi ordinis ex eo statuemus: Chamædryos, nempe notis addemus flores sparsim in foliorum alis nasci: Polii flores in capitulum densum colligi: Teucrii calycem Campanæ formam obtinere. Perpendamus nunc quisnam fructus ex singulis plantarum partibus capi possit, ad genera secundi ordinis instituenda.

Radices ad Genera secundi ordinis adhiberi debent.

Bulbocastanum sola radicis formâ, quæ tuber est, à pluribus umbelliferarum generibus differt; nec exiguum ratione radicum discrimen intercedit inter Lilium, Tulipam, & Coronam Imperialem. Lilii radix ex squamis, Tulipæ & Coronæ Imperialis ex tunicis componitur.

Situs etiam, & numerus foliorum.

Situs, numerusque foliorum plurimùm faciunt ad generum distinctionem. Fragariæ folia terna, Quinquefolii plura summo pediculo digitatim insident. In Pentaphylloide nec ordo nec numerus foliorum spectatur. Pinus, Abies & Larix nucamentis & fructibus squamosis conveniunt: differunt foliorum situ, quæ in Abiete singularia & temerè sparsa; in Pinu bina ab eodem exortu; in Larice longè plura. Quibus plantarum investigatio curæ esse solet; ii testari possunt sævissima hyeme Genistæ, Cytisi, Anonidis species, ex foliis facilè internosci: nihilque in Re Herbaria optabilius esset, quàm singula genera ex foliorum formâ constituere, si fieri posset.

Caulis, cortex pediculus, calyx succus, color florum sapor.

Caulis & corticis differentia genus quandoque perfecit. Dens Leonis pediculo fistuloso & simplici ab Hieracii speciebus differt: Suber ab Ilice cortice fungoso: Scorzonera à Tragopogone calice squamato: Pseudodictamnus à cæteris verticillatis, eodem infundibulum imitante. Apocyni succus lacteus; Asclepiadis limpidus. Chrysanthemi flores aurei; Leucanthemi candidi. Elychrysi calyx splendens; Filaginis nequaquam. Eruca, Sinapique solo sapore cùm à se invicem, tùm à congeneribus dignoscuntur.

Facies etiam externa seu totus plantæ habitus.

Facies illa exterior, quàm pluribus plantis natura dedit, non planè rejicienda. Hæc autem non tantùm pendet à partium de quibus locuti sumus affectionibus; sed à crescendi modo, totiusque plantæ habitu. Populus & Salix florum & fructuum figurâ conveniunt, toto habitu differunt. Absinthium, Abrotonum & Arthemisia eam formam præ se ferunt, quæ cùm vix describi possit, facili tamen negotio vel ab ipsis mulierculis dignoscitur. Quæ ad plurima genera accedunt plantæ, ad illud referri debent ad quod magis accedunt; tuncque habitus plantæ consulendus est; sed ex solo illo habitu Systema Botanicum constitui nequit; nec ad ipsam faciem externam confugere debemus, nisi in rebus dubiis cùm perspicuitas & majus commodum id postulant. Nastur-

tium Alpium insipidum C. B. ad Turritim spectat foliis, floribus, siliquis, Pin. 105.
totoque habitu; ad Nasturtium verò solis floribus. Cavendum tamen ne plantarum externæ faciei nimiùm tribuatur, cùm pro genuino plantæ habitu suum potiùs unusquisque sequatur fingendi habitum. Gramen Parnassi toto habitu Clarissimo Magnolio ad Ranunculum accedere; Cotyledon aquatica Hermanno ad Varenianellam; Bryonia Zeylanica ad Balsaminam Americanam; Scolymus Chrysanthemos & Eryngium, nonnullis ad Carduum accedere videntur: mihi verò ab iisdem generibus toto cælo, totoque habitu differre. Trahit sua quemque voluptas: quapropter longè satius est in iis tantùm stare rebus, quæ ab hominum arbitrio non pendent, nisi res aliter præstari queat.

Hæc cùm ita sint, regulas sequentes ipse mihi imposui in Generum constitutione, non quidem perpetuas, cùm in Re Herbaria aliquid usui aut sensibus sit concedendum, sed ab illis raro nec nisi gravi de causâ declinabo. Quædam leges; servandæ in generum institutione.

I. Plantæ quæ floribus & fructibus vel alterutro carent, in genera redigi debent ratione rerum magis insignium; perinde ac illæ quarum flores & fructus solo microscopio patefiunt. Prima.

II. Floris simul & fructûs structuræ ratio semper habenda est, ad constituenda genera plantarum, quæ floribus & fructibus donantur; cùm id naturâ & usu acceptum habeamus, ut jam diximus. Secunda.

III. Floribus simul & fructibus standum est, cùm abundè sufficiunt ad genara distinguenda. Tertia.

IV. Non solùm cæteræ omnes plantarum partes; sed earum affectiones, crescendi modus, habitus & facies exterior in auxilium vocari debent; cùm flos simul & fructus non sufficiunt ad genera rectè distinguenda. Quarta.

V. Quò facilius supervacanea rejiciantur à generum notis, explorari debet num tale genus mutaretur, si pars aliqua, aut affectio alicujus partis deesset. Agens v. g. de Mandragora à me ipso sciscitatus sum an rectè diceretur Mandragora radice fibrosâ, foliis laciniatis, si talis occurreret? undeque novi inter Mandragoræ notas proprias radicum & foliorum mentionem nequaquam fieri debere, cùm sine his genus optimè stet: unde methodus ut ita dicam exclusionis hac in Arte adhiberi debet. Quapropter nihil unquam flori & fructui addendum existimo, nisi aliter distingui nequeant; ne scilicet supervacanea desiderentur in speciebus reperiundis. Sic Populus à Salice solo habitu seu facie, Fœniculum foliis tenuissimis â congeneribus, Helianthemum foliis binis ad caulium nodos à Telephio differunt. Cavendum tamen ne iis abutamur. Quinta.

VI. Etymologiæ vis parvi facienda mihi videtur hac in re: quamquam enim sæpe usu veniat ut eruditiores viri Etymologiis magis delectentur quàm notis propriis, certum tamen est non generis ipsius, sed unius tantum speciei quàm rei sibi notæ comparabant, rationem habuisse qui primi nomina imposuerunt: unde propter levissimam causam ordo qui naturalis videtur non debet inverti, novæque potius definitiones verborum afferri debent. Chamædryos v. g. nomine non intelligo plantam foliis quernis; sed cujus nota propria è structura floris & fructûs desumitur. Qui Chamædryos nomen finxit, eam tantùm speciem ob oculos habebat, quæ foliis ad Quercum quodammodo accedit, Sexta.

non verò cæteras, quæ florem & fructum gerunt chamædryos vulgaris similem, quales sunt Marum Cortusi J. Bauh. & Scordium alterum sive Salvia sylvestris C. B. Pin. Parum refert ad Menthæ genus constituendum, eam à Græcis ἡδύσμον vocatam fuisse. Græci enim de ea specie qua utebantur locuti sunt, non verò de notis genericis Menthæ. Qui primus Convolvulum nominavit herbam quæ circa vicina se convolveret, ab hoc nomine procul dubio abstinuisset, si Dorycnium Plateau Clusii, & Lychnidis sylvestris speciem Myconi Lugd. perspectas habuisset, quæ quamvis stent, floribus tamen & fructibus ad Convolvuli species pertinent. Verumtamen ne cuiquam fortè molestum videatur Etymologias ex aliorum libris petere, eas referemus suo loco quæ rationi magis consentaneæ videntur.

Clus. App. cclix. Lugd. 517.

Genera in suprema & infima dividi non debent.

Nova quadam caligine Ars Herbaria involvitur ab iis, qui genera quædam suprema in infima dividenda esse contendunt. Morisonus in eo minùs laudandus, quòd summum quoddam genus fecerit Onobrychidis in tria minora genera divisum: Onobrychis scilicet siliquis articulatis & asperis: Onobrychis siliquis echinatis, cristatis & spicatis: Onobrychis siliquis echinatis, sed in capitulum conjectis, Platani pilularum modo. Neque enim hac arte partium structura clarè declarari potest, omniaque perturbarentur in disciplinis, si eodem nomine res adeo diversas complecti liceret.

Sensibus aliquid tribuendum in Re Herbaria.

Præstat tamen nonnunquam structurâ partium uti, qualis illa apparet sensibus, quàm religiosa anxietate singulas ejus varietates perscrutari; nam etsi florum & fructuum structura veluti immutabilis spectetur, interdum tamen diversitates nonnullæ occurrunt, quæ cùm nonnisi ab iis qui artem secandi optimè callent animadvertantur, ne in morosi vel anxii notam incurrerem prætermittendas existimavi. Trifolium pratense, purpureum C. B. Pin. aliæque nonnullæ Trifolii species flore sunt Monopetalo; sed Papilionaceum ita mentiente ut ab aliarum ejusdem generis specierum, quæ flore sunt Polypetalo, diversus nequaquam videatur. An Propterea ex Trifolii genere excludendæ? Limonii flores Polypetali sunt, mihi tamen Hispanias peragranti duæ occurrerunt ejus species flore Monopetalo: Limonium scilicet Hispanicum, frutescens, Portulacæ marinæ folio, & Limonium Hispanicum, multifido folio. Eas autem ad idem genus referre non dubitavi, eò quòd varietates hujuscemodi nonnisi ab oculatioribus explorari possint in floribus illis exiguis. Linariæ flores anterius clauduntur duobus labiis, inter quæ cavitas intercipitur animalium palato respondens. Inter species hujus generis duæ sunt, quarum flores anterius hiant tubuli modo; Linaria scilicet Bellidis folio C. B. & Linaria Lusitanica, villosa, Bellidis folio ampliore: Aliam ex Lusitania attuli, quæ cùm palato careat propter labium inferius longiùs prominens, Linariam Lusitanicam appellavi floribus palato carentibus. Inter Matricariæ, Chamæmeli, Bidentis, Ptarmicæ species, quædam ex eodem semine flores proferunt nunc radiatos, nunc flosculosos. Ex Chrysanthemi & Tagetis speciebus nonnullæ sunt flore fistuloso, cæteræ vero radiato. Specierum Lychnidis capsula nullis dissepimentis distingui solet; Lychnis tamen viscosa, purpurea, latifolia, lævis C. B. capsulam habet in tria loculamenta divisam.

Pin. 212.

Methodum alia-tam strictè sumptam pluribus Generibus convenire quàm cæteras: Temperatam verò, ut decet, omnibus Generibus posse accommodari.

His attentè consideratis, concludendum est methodum constituendorum generum ex floris simul & fructus structura, non quidem universalem esse, ut jam annotavimus; sed omnium præstantiorem, cùm longè pluribus generibus conveniat quàm ulla alia quæ excogitari possit: neque ipse pro universali unquam habui aut habiturus sum. Contrà verò in editione mea Gallica monui omnia in usum esse revocanda, cùm flores & fructus simul usurpati non sufficiunt; sed pro viginti fortè vel triginta generibus plantarum, quarum flores & fructus nonnunquam variant, methodus optima quæ mille ut ita dicam generibus convenit, respuenda nequaquam videtur. Cùm agitur de his varietatibus tunc liberum esse debet unicuique quam sibi voluerit, sententiam amplecti. Ego verò frequenter usurpabo adverbium illud (plerumque) aut aliud simile ad significandum species nonnullas à suis generibus nequaquam excludendas esse propter dissimilitudines quasdam, quæ vel à sensibus difficulter percipiuntur, vel leviores sunt quàm ut iis rei natura immutari existimetur. Dicam v. g. inposterum flores Lilii convallium plerumque quinquepartitos esse, ut declaretur speciem ab hoc genere nequaquam arcendam esse quæ flores quadripartitos aut indivisos haberet; dummodò forma florum cæteraque respondeant. Certè nihil de plantarum generibus unquam statueretur, si exquisita illa Geometrarum diligentia adhiberetur: unde confido, fore ut nulla mihi culpa tribuatur, etiam ubi vocis (plerumque) oblitus fuerim: in singulis enim generibus adhiberi deberet, cùm sæpissimè varietates occurrant, non solùm inter species ejusdem generis, sed inter plantas ejusdem speciei, imo & inter partes ejusdem plantæ. Qui objiciunt fieri posse ut Mandragora occurrat flore Polypetalo, proindeque florem Monopetalum non requiri ad hoc genus, minus appositè facere videntur: nam si talis occurreret planta, novum genus haud dubiè esset instituendum, ut sæpius feci.

De Specierum distinctione.

Quod ad distinctionem & differentiam specierum ejusdem generis attinet, peti debent illæ tum ab omnibus earum partibus, radice, foliis, caule, ramis; tum ab omnium partium accidentibus, colore, sapore, odore, magnitudine, situ, similitudine cum rebus vulgò cognitis, cæterisque aliis quibus species inter se maximè diferunt; notæ autem specificæ à genericis accuratè distinguendæ sunt. Specificas appello quæ speciebus tantùm conveniunt sive nonnullis, sive omnibus quæ cognitæ sunt; cùm tamen ad generis naturam nequaquam requirantur: Rusci v. g. specierum vulgarium flores è media folii parte prodeunt, non ideo tamen hanc notam specificam à generica sejunxi, quòd non conveniat Lauro Alexandrinæ angustifoliæ, fructu è summitate caulium prodeunte H. R. Par; sed quia veritus sum ne intra spatium aliquot annorum planta deprehendatur floribus & fructibus Rusci diversimodè positis. Herbariis non solum inventarum; sed inveniendarum cura esse debet, ne genera stabilita notarum redundantiâ corrumpantur.

Quid Notæ specificæ?

Quid propriè sint nomina Plantarum? & quæ cautiones adhibendæ in iis imponendis.

Nomina plantarum sunt quædam veluti definitiones, quarum prima vox genus plantæ, cæteræ differentiam exprimunt. Numeri ad hanc rem longè minus cmomodi videntur. Hos enim nulla sequuntur in mente simulacra, & species tertia cùm quarta vel quinta facilè confunditur, cum planta jam co-

gnita sese nobis objicit. Nomen vero à conformatione & accidentibus partium ductum illico venit un mentem eorum, qui similium notionem cum eo conjunxerunt: sic à Bauhinis prudenter inter Ranunculos alius appellatus est nemorosus vel silvaticus folio rotundo, alius pratensis erectus, acris; phragmites luteus, nemorosus & ita de cæteris, in quibus Ranunculus genus indicat, reliqua differentiam. Nomina plantarum brevia sint; quod singulis proprium est magisque sensibus obvium complectantur cum elegantia quadam, quæ ad studium plantarum potius invitet quàm ab eo dimoveat. Si ipsæ nominibus carerent, vel si ex omnium consensu nova iis imponerentur, plantarum cognitio longè facilior evaderet, utendo vocabulis quorum sonus & syllabarum numerus ac ordo discrimen indicaret quod inter genera, classes & species intercedit; sed hisce temporibus ea vix sperari possunt, neque potuerant in primis, ut ita dicam, Botanices incunabulis. Morisonus & Breynius nonnulla concinnarunt, quæ vix uno spiritu sustineri possunt.

Hist. Oxon. part. 2. pag. 121. MALVA annua, rotundifolia, floribus omnium minimis, albis, pentapetalis, verticillatim genicula ambientibus, & seminibus arctè iisdem verticillatim adhærentibus.

Ibid. pag. 130. ONOBRYCHIS major, annua, siliculis articulatis, asperis, clypeatis, undulatim, id est introrsum & retrorsum junctis, flore purpuro-rubente.

Breyn. Prodr. 2. MESEMBRIANTHEMUM Africanum, frutescens, minus erectum, triangularibus foliis, viridibus, cornuum taurinorum in modum inflexis, fructu turbinato, parvo, pentagono, lignescente, flore albo.

Aliud profectò est plantam appellare, aliud describere. Generum multiplicatione nihil utilius est ad nomina prolixiora vitanda, cùm pauciores species brevioribus nominibus sint appellandæ: longèque facilius est plantas huc usque cognitas ad sexcenta genera quàm ad trecenta redigere, eo quòd novis generibus statutis, novum tantummodo nomen introducatur, singularum specierum appellationes contrahens.

Nova Genera audacter constituenda esse, ne Species malè ordinentur.

Non leviter errare videntur qui heteroclitas, spurias, degeneres, anomalas vocitare solent plantas, quæ ad genera sibi nota non penitus accedunt: quasi verò difficile sit nova effingere. Nonne satius est Lupulum vulgarem, Lupuli nomine omnibus jamdiu noto salutare, quàm ex Morisono appellitare Convolvulum heteroclitum, perennem, floribus foliaceis, strobyli instar. (*Ibid. pag. 37.*) At, inquiunt, unica interdum quorundam generum species occurreret. Quid tum? nonne sperandi locus est eas amplificatum iri, si quo pede cæperunt Herbarii, plantas indagare pergant? Quis, imperante Ludovico Magno, terrarum angulus Botanicis impervius? Carolus Plumerius Massiliensis, Botanicus Regius, è Minimorum Ordine, non doctrinâ tantùm, sed omni virtutum genere commendabilis, innumeras plantas ex America detulit, cùm ad cognita tùm ad nova genera referendas. Quis nescit Clarissimum Hermannum ex Africa multas Ficoidis species attulisse, in quibus meritò reposuit Kali floridum, repens, Aizooides, Neapolitanum Fabii Columnæ, qui ex ipso proprium genus constituere fortè non fuit ausus, quòd unicum sibi notum esset. (*Part. 2. pag. 72.*) Breynius pariter cùm primùm in Horto Beverningiano Leonurum conspexisset, novum genus condidit, cujus alia

alia deinde ſpecies ex America miſſa fuit, & ad idem ipſum ob floris & fructûs ſimilitudinem amandavi Origanum fiſtuloſum, Canadenſe Corn. Melianthi ſpeciem unicam tantùm novit Hermannus, alteram verò ex Inſulis Americanis alimus in horto Regio Pariſienſi : idem de Adhatoda, Belladona, Meniante, Pſeudoacacia, Trachelio, Hydrocotyle, Plumbagine, Sicyoide, Damaſonio, cæteriſque uſu comprobatum eſt. Luxurioſa namque eſt plantarum ſeges, & demetendæ collectis longè copioſiores ſunt. Tantùm abeſt ut ipſe metuam ne ſpecies deſiderentur inpoſterum, quin potius vereor, ne earum formis animo, nominibuſque memoriâ comprehendendis longè impares ſimus. Quis non miretur, potius quàm memoriâ teneat, immenſum illum plantarum numerum, quo Botanicen locupletandi finem non faciunt viri clariſſimi ad Rei Herbariæ gloriam nati, inter Anglos Guilielmus Sherard magnifica plantarum ſuppellectili inſignis ; Jacobus Bobartus Horti Oxonienſis præfectus meritiſſimus; Hans Sloane ſocius Regius Londinenſis, ſpoliis inſulæ Jamaicæ clarus; Leonardus Plukenetius plantarum Almageſto & Phytographia colendus ; Jacobus Pettiver muſæo lauto & ſplendido prædicandus ; Samuel Doody Horti Chelſeiani cuſtos, & plantarum diligentiſſimus explorator : ex Batavis præclarus vir Simon Beaumontius, & nobilis ille promontorii Bonæ Spei gubernator Simon Vander Stel; Fredericus Ruyſchius Re Anatomica & Herbaria commendandus ; Caſparus Commelinus paternæ dignitatis & doctrinæ hæres ; Kiggellarius incredibili plantarum amore captus : ex Italis perilluſtris Senator Venetus Martinellus ; Paulus Boccone tantis operibus notus; & Franciſcus Cupani diligentiſſimus plantarũ cultor & conquiſitor: ex Germanis D. Auguſtus Quirinus Rivinus methodo ſua ſingulari celebrandus ; Henricus Bernhardus Oldenlandius, Dioſcoridis redivivi nomine dignus : ex Hiſpanis Jacobus Salvador Barcinonenſis, gentis ſuæ Phœnix : inter Gallos verò Carolus Plumerius Maſſilienſis, ex Minimorum Ordine celeberrimo, Botanicus regius, quem nulli labores frangunt nec à plantarum inveſtigatione dimovent ; Petrus Garidellus Profeſſor Rei Herbariæ apud Sextiaquenſes, multo nomine laudandus ; Lignonius demum & Sarracenus viri optimi, quorum prior in inſulis Americanis, alter in Canada Regis mandato plantarum inquiſitioni incumbunt.

Ingrediar nunc ad explorandam rationem componendi Claſſes plantarum, quæ inutilis omnino ac rejicienda, niſi clariorem reddat earum cognitionem. Qui præceptore carent eam tantùm aſſequi poſſunt, vel progreſſione diſcendi, aliorum libros aſſiduè volvendo, donec caſus iconem plantæ quæ inquiritur obtulerit: vel methodum adhibendo, quæ veluti clavis locum teneat, eoſque per manum ducat. Prior inveſtigatio moleſta eſt, longa, incerta; altera quæ jucundior, brevior, tutiorque, verſatur tota in generibus aptè diſponendis : ſcilicet claſſium inſtitutio aliud nihil eſt quàm eorum in plures quaſi faſciculos diſtributio, cujus ope extempore & ſine moderatore genus cujuſvis plantæ dignoſcatur. Quem ſcopum nullus quod ſciam Herbarius ſpectaſſe, multò minus attigiſſe mihi videtur.

De methodo claſſium plantarum, inſtituenda.

Ad illum autem ſcopum aſſequendum, cùm agitur de plantis quæ ex radici-

Claſſes petendæ ſunt ex una ex

partibus quæ generis naturam constituit ex solo flore nempe vel ex solo fructu.

bus, caulibus, foliis, floribus & fructibus constant, classes institui necessum est, ratione unius ex iis partibus quibus genus maximè continetur, floris nempe vel fructus: non utriusque, ne eadem esset classium & generum natura. Alterutra pars igitur debet eligi, & in omnibus classibus eadem usurpari, ne quærentes hæreant an plantæ, quam noscere volunt, mentio fiat in classe quæ à floribus, an in ea quæ à fructibus constituta est. Namque hujus methodi præstantia in eo consistit, ut simplex sit uniusmodi, & sine mora plantarum nomina indicet: classe enim reperta ad generis cognitionem facilè devenitur; cognito verò genere, species ignota & descripta nullo labore dignoscitur; nondescripta, ad proprium genus revocatur. Hæc est brevissima via quæ ad plantarum cognitionem ducit, cæteræ utcumque speciosæ longè minus utiles videntur: utilitate autem tyronum nihil antiquius nobis esse debet in classium institutione. Si verò nunc foliorum, nunc florum fructuum, caulium, aut radicum haberetur ratio, ad quam confugeret classem qui plantas ignorat? Constat igitur classes plantarum unico niti debere fundamento, illudque in una ex partibus quæ genus constituunt, positum esse. Qua in re flos profectò anteferendus est fructui, cùm exploratâ illius structurâ ad fructus perfecti cognitionem vel illico vel intra paucos dies deveniatur, imò statim pistilli aut calycis transversa sectione, futuri fructus natura sæpissimè dignoscatur paululum hac in re exercitatis; proindeque totius generis caracter per breviorem viam innotescat, modò liber in manibus adsit, in quo genera plantarum in suas classes ratione florum digesta sint, ipsaque genera instituta, ratione floris & fructus, ut præstare conatus sum. Si autem fructus adhibeatur ad classium constitutionem, annus proxime futurus expectandus est ut altera generis pars, flos nimirum qui fructu maturo sæpissimè exaruit, observari possit.

Flos hoc in loco fructu præstat.

„ Hoc vitio laborare videtur methodus ANDREÆ CÆSALPINI, Aretini
„ [a] præstantissimi Peripatetici, qui cùm diu Pisis docuisset, & scriptis famam no-
„ minis propagasset, à Clemente VIII. evocatus, Archiatros ejus fuit, & Romæ decessit initio anni 1602. VII. Cal. Mart. Hanc autem Botanices partem a nemine adhuc tentatam summo studio agitavit, & rationem plantarum per classes disponendarum, solus inter Herbarios philosopho dignam reliquit, petitam scilicet ex seminum formâ. Historiæ plantarum Cæsalpini nihil deest præter icones, quarum elegantia & nitor majorem sæpe famam compararunt scriptoribus quàm doctrina. Fuit insuper Cæsalpinus in rebus physicis, ut ferebant illa tempora, multùm versatus, seminaque plantarum cum animantium ovis, & vim qua ovi partes explicantur, cum fermentatione conferre non dubi-
„ tavit. inest inquit in omni semine quædam plantæ inchoatio: quemadmodum
„ enim in ovo quædam particula continetur, in qua inest animalis futuri deli-
„ neatio reliquum autem corpulentiæ pro alimento est: sic in plantarum se-
„ minibus pars illa principatum continet, unde radix erumpit & germen. Est
„ enim quasi corculum quoddam, reliqua parte seminis alimentum illi primũ
„ subministrãte. Deinde excitato ignis principio in ipsis latente, ut calci contin-
„ git in humoris occursu, idem humor cũ lacteâ seminis substãtiâ permixtus &
„ concoctus tanquam familiare alimentum, auget conceptum antea inchoatum.

CÆSALPINUS. a *Thuar. ad an. 1602.*

Lib. 1. cap. 6.

Clarissimus PAULUS HERMANNUS, etiamsi diversè, plantas tamen ex solis fructibus in ordinem digessit in Flora sua Batava; sed neuter in animo habuisse videtur ut classium auxilio viam aperiret, quæ ad absolutam plantarum cognitionem per genuina genera, extempore & sine præceptore duceret. Cæteri qui de plantis scripsere, quò multiplicem magis, eo minùs utilem ordinem secuti videntur. Multiformes illæ distributiones in quas genera vulgò partiri solent ad oculorum delicias, aut nescio quam animo sibi fingunt voluptatem potiùs, quàm ad utilitatem concinnatæ videntur; non secus ac elegantes illi coronariarum plantarum ordines, quibus Hortulani pulvinos ornare solent. Quare hoc in loco abstinendum duxi à pluribus distributionibus quas Joannes Bauhinus cæterique peritiores anteacti sæculi Botanici proposuerunt, Verticillatarum nempe, Asperifoliarum, Stellatarum, Pomiferarum Papposarum, Capitatarum, Corymbiferarum, Bulbosarum, Graminifoliarum & cæterarum. Studiosos enim, ex quo Parisiis doceo, has addiscere non posse, neque iis uti ad plantas extempore dignoscendas, nisi intra spatium plurium annorum sæpenumero cognovi. HERMANNUS.

Fateor autem methodum meam nequaquam absolutam esse; cùm classes plãtarum quæ floribus carent, comprehendere nequeat; sed cum illæ pauciores sint, methodus quæ ceteris huc usque propositis longè magis commoda videtur, rejici non debet, cùm paucioribus vitiis urgeatur, & ad plantarum cognitionem extempore assequendam conducat; quod maximè cordi esse debet iis qui docendi munere funguntur: idcirco quandoque genera solo flore proxima, cæteris verò partibus diversa, conjungere coactus fui, ne à simplici methodo in qua cognoscendarum plantarum genuina ratio sita est, desciscerem. Si cui fortè deformis videatur aliquis classium quas institui locus, in animum inducat ille suum, nulla breviori arte plantas addisci posse: perpendatque num deformitas illa potius ab opinione præjudicata, quàm à rei veritate oriatur: genera enim plantarum simplici methodo in classes distributa, unicâ maximè parte convenire debent, cùm unica sit Botanices clavis. Cæteras partium convenientias aucupantes, fructum omnium maximum, qui ex classibus capi possit, sæpè amittunt; faciliorem nempe plantarum cognitionem. Hanc methodum universalem non esse, sed magis commodam cæteris.

Uno verbo iterum dicam, in classium institutione solo flore, tanquam clavi & fundamento Rei Herbariæ, utendum est, cùm agitur de plantis quæ floribus donantur. In generibus statuendis flos simul & fructus adhibendus, iisque alia quæ necessaria videntur ut accuratius distinguantur, addenda sunt. In speciebus verò dignoscendis omnes plantarum partes earumque affectiones usurpari debent. Igitur ut ad propositum meum redeam, cùm brevior tutiorque constituendarum classium methodus omninò versetur in floribus, horum natura & usus altiùs à nobis explorari debent. Anacephalæosis præceptorum Rei Herbariæ.

FLOS est plantæ pars coloribus propriis persæpè insignis, fructuique nascenti plerumque adhærens, cui primum alimentum ad tenerrimas ejus partes explicandas ministare videtur. Quid Flos & cui usui inserviat?

De singulari colorum varietate, quæ non exiguum floribus decorem conciliat, nullus dubitat. Sæpissime autem ipsi cum tenero fructu conjunguntur.

Florum differentiæ.

Qui non adhærent fructui, ad tria capita pertinent: vel in eadem planta cum fructu partim junguntur & ab eo partim separantur, ut in Cucurbitaceis observare est: vel in eadem planta nunquam conjunguntur cum fructibus, ut in Ricino, Buxo, & aliis, præsertim amentaceis; vel in eadem specie aliæ plantæ flores, aliæ verò fructus ferunt, Ut urticæ, Lupulo, Cannabi, Salici, Populo, cæterisque contingit. Verumtamen non dissimulandum est tenerum fructum qui nulli flori adhæret, capillamentis quibusdam aut exiguis foliis proprii coloris ornati, quæ pro floribus vel eorum partibus haberi possunt; cùm ne aliud quidem munus præstare videantur. An igitur ejusdem floris partes in variis plantæ locis disperguntur? in Nuce.v.g. Corylo, cæterisque, stamina nucamentis, petala tenero fructui innascuntur.

Flores esse veluti quædam viscera.

Flores autem sunt veluti viscera quædam, in quibus alimentum multiplici circuitu ad primam ovi formationem vel amplificationem aptius evadit sive enim semina vario motu, ordine, figura, formentur in singulis plantis; sive ut vero proximum videtur, quæ in tenero fructu jamdiu delineatæ sunt partes evolvantur, alimento sincero indigent, cujus primum impetum ferre non possent, nisi prius illud ab alienis partibus in flore purgaretur. Illæ verò a staminibus tanquam à vasis excretoriis exceptæ deponuntur in apices velut in cloacas. Floris igitur proprium munus est nutricandi tenerum fructum, ipsaque nutricatio paucarum horarum vel dierum est: lactis enim, ut ita dicam, fructus tantùm indiget in prima partium explicatione, quæ periclitatur si flores resecentur quo tempore gestiunt expandi, nequaquam verò cùm jam explicati fuerint.

Cur brevi pereant.

Tribus fortè de causis flores brevi pereunt; tenuitate vasorum quibus ad pediculum alligantur; fructu tenero in majorem molem excrescente; alimenti denique in fructum transitu faciliori. Vasorum tenuitas in multis floribus tanta est, ut petala & pediculus conglutinari videantur, ideoque nascentes decidunt. Contra verò Hellebori flores diuturniores sunt, quod ipsius pediculi vasa in petalis absque imminutione producantur. fructus adolescens ita comprimit vias, quæ humorem ad florem convehunt fructum complectentem, ut exclusus ille facilius in hunc feratur. Addendum & hujus vasa molliora & crispa quæ primò complicabantur, rectiora & validiora fieri, faciliusque alimentum recipere quàm petala, quæ vias habent magis obliquas. Cadentibus floribus, fructus extrema vasa, quæ à flore ortum habebant, aeris elatere constringuuntur & penitus contrahuntur. A calyce si supersit alimentum, tunc præparatur; si calyx desit, à fructus cortice seminibus subministratur, ad quorum incrementum tantus organorum apparatus videtur institutus. Superfluæ verò & ad nutritionem ineptæ alimenti partes per villos fistulosos, quibus fructus obduci solet, vel per cæcos ejusdem meatus si glaber sit, pulveris tenuissimi instar amandantur. Ideò calyces floribus ipsi sæpe diturniores sunt, quòd ad pediculum annectantur fortioribus vasis, quæ à fructu crescente non læduntur. In Papavere tamen, Chelidonio, Anapodophyllo, & pluribus Ranunculi speciebus, calyces prius cadunt quam flores, ob vinculorum imbecillitatem. Polyphylli debiliores sunt monophyllis, quoniam illorum basis, quæ

rotundior est & intercepta paucioribus vasis pediculo adhæret, quæ sæpè rumpuntur à flore se explicante.

Floris partium usus apertè declaratur in Tab. 1 quæ Coronæ Imperialis florem exhibet. Petala 1, 2, 3, 4, 5, 6, alimentum à pediculo 7 acceptum visceris instar perficiunt, & fructui nascenti 8 suppeditant; ineptis humoris partibus per stamina seu vasa excretoria 9, 10, 11, 12, 13, 14, abeuntibus in apices seu receptacula 15, 16, 17, 18, 19, 20. Singulæ illæ partes seorsim in eadem Tabula repræsentantur, scilicet petalum A quod imæ parti pistilli C adhærebat & alimentum præbebat tenero fructui D. In exortu B petali A vas excretorium H positum, est apice I seu receptaculo donatum. Utrumque apparet etiam in figura K L. In figurâ E tuba pistilli quæ in hoc flore cava est G: in F verò loculamenta teneri fructus seminibus fœta exhibentur. Explicatio usus singularum partium floris.

Florum qui in eadem planta fructibus partim adhærent, partim ab illis separantur, usus idem ac eorum de quibus locuti sumus. In Cucurbitaceis. v. g. qui conjunguntur cum fructu, alimentum illi sine intermissione subministrant. Cæteri verò, renum ut ita dicam, munus præstant, alimentum à partibus alienis purgantes. In plantis autem quarum aliæ species flores, aliæ fructus producunt, res aliter fortè se habet. An corpuscula quæ fluunt ex floribus in teneros fructus procul nascentes feruntur, ut veluti è torpore ad proprium incrementum excitentur? quemadmodum vulgò de Palmis mare & fœmina post Theophrastum, Prosperum Alpinum, & cæteros affirmatur. Cum in Hispania Bœtica Palmarum feraci, à prudentioribus viris hac de re sciscitarer, certum nihil accipere potui. Præclarus tamen vir Hadgi Mustapha Aga Legatus Tripolitanus ad Regem Cristianissimum, non ita pridem Parisiis mihi declaravit, ramulum floris Palmæ maris (quàm Dokkyar anokhal vocant) in Spatham Palmæ fœminæ (quæ Nakhla appellatur & fructus profert) inseri, quo tempore Spatha hiare solet. Flos enim explicatus pulverem fundit sine cujus affectione dactyli acerbi forent & insuaves. Imo & officulis carerent (hæc namque sæpè ita arescunt, ut deesse videantur) camelis tantùm & jumentis exhibendi. De Lupulo certius loquar. In Horto Regio Parisiensi luxuriat fructibus quotannis onustus. Qui vero floribus gaudet, non occurrit, nisi in insulis Sequanæ & Matronæ longè distantibus; in Horto Regio tamen semina profert. An igitur uterque sexus requiritur ad fructus perfectionem? an altera species hujuscemodi plantarum, alterius nequaquam indiget? an flores emunctorii vices gerunt in speciebus quibus insunt? capillamenta vero vel foliola quæ tenero fructui adhærent, floris locum tenent in aliis quæ floribus vulgò dictis destituuntur? *Calend. Junii 1697.*

Quærunt alii qui fieri possit ut flores, qui fructui nascenti imminent, Rosæ. v. g. Valerianæ, Pyri Cotoneæ alimentum ipsi præbeant; cùm ab hoc potius ad illos fluat. Respondendum est alimentum à pediculo per fructûs cutim, sive illa crassior, sive tenuior sit, ad flores pervenire, ab his præparari, indeque circuitu quodam ad fructus per vasa deferentia redire, & seminibus quæ centrum ejus occupant, distribui.

De partibus florum singillatim nunc tractandum est; quamvis illæ omnes

Quænam sint, quorum partes Quid Petalum.

in singulis floribus non occurant. Partes florum dicuntur Petala, Calyx, Stamina, Apices, Pistillum. Petala vocantur folia illa, que formâ & colore plerumque cæteris partibus præstant, quæque nunquam fiunt proprium seminis involucrum: unde Hellebori nigri, albique vulgaris flores petalis donari existimantur, etiamsi illa subviridia sint & diuturniora, quia fructus involucrum nequaquam evadunt. Fabius Columna vir præclari ingenii primus omnium quod sciam Petali vocem propriè usurpavit, ut folia florum à foliis propriè dictis distingueret.

In notis ad Rech. pag. 853.

Quid stamina?

Stamina sunt capillamenta illa tenuia, quæ floris medium tenere & apices sustinere solent. Quæ apicibus carent, capillamenta propriè dicuntur sive bifida sint, sive simplicia ut in Centaurio majore, Dente Leonis, Altere, Petasitide, cæterisque. Hæc autem prodeunt è summa parte nascentis fructûs per flosculum, aut semiflosculum ipsi insidentem, ejusque vaginam pervadunt, ut videre est in Tabula 2. in qua capillamentum E & D, flosculus A, & semiflosculus B, tum & vagina F quinque fulcris nixa, repræsentantur longè quidem majora quàm à natura instituta sunt. Hæc etiam exhibentur in Tab. 3. Capillamentum I è summitate fructus N R in flosculum HGQ, ac vaginam D protensum, tum & vagina P P O aperta & explicata, quò faciliùs interior ejus facies pateat, De staminum usu jam dictum est. Capillamentorum idem videtur officium, superfluis aut noxiis alimenti partibus per eorum meatus abeuntibus, & sæpissimè interiori vaginæ faciei glutinis aut pulveris instar adhærentibus, ut videtur in fig. PPO. Quare singuli flores cujusvis generis sint, perinde ac animalium glandulæ, suis muniuntur vasis excretoriis.

Quid Apices? *Tab. 4.*

Apices vocantur summæ staminum partes B. D. BC. G. crassiores illæ quidem & tumidæ, cavæ, receptaculis similes, à staminibus ut plurimùm distinctæ, à quibus tamen in nonnullis non differunt ut in Populagine G, cujus stamina ipsa F in apices abeunt. Maxima horum receptaculorum pars in duo loculamenta dividitur bivalvia, dextrorsum & sinistrorsum hiantia D. E. H. in Epimedio tamen K, LL. MM. ab imo ad summum aperiuntur. Diximus jam apices quidquid minus apti continet alimentum in se recipere, eorumque valvas à congestis excrementis diduci.

Quid Pistillum? *Tab. 1.*

Pistillum appello partem eam, quæ floris centrum inter stamina occupare solet 8 & DE. Illud autem multiforme est, subrotundum, sphæricum, triangulum, aut quadrangulum, ovatum, capitatum, fusi aut pistilli quo utimur ad tundendum formam habens, unde nomen. In Tithymalo, Cappari, Granadillâ pediculi instar nascentem fructum substinet. In Nymphæa alba caput sphæricum represertat, cui petala floris innascuntur. Harum plantarum icones consule. Pistillum sæpè aliud nihil est quàm tenerrimus fructus. In umbelliferis, fructus caput potius videtur, circa quòd petala disponuntur. In plantis quarum fructus flori subest, vasis excretorii munere fungitur; in omnibus suprema ejus pars sive fistulosa D. sive solida crassescit, meatibus vesicis, aut tubis admodum exiguis obsita, per quos alimenti pars ineptior vacuatur, ut in Lilio C E, Papavere Rheade G, Populagine I, Gentiana L, Campanula N O P videre est. Eadem pars multiscissa est quò facilius aër

Tab. 5.

ad semina ducatur, ac ea perficiat, lentoque succo obducitur, quo minima insecta ab his arceantur, ut monet Malpighius.

Calyx, meâ quidem sententiâ dici debet pars floris posterior crassitudine quadam notabili à pediculo distincta. Calyx autem flores vel involvit vel sustinet vel utrumque præstat: scilicet in Ranunculo A, & Papavere B B involucri; in Thapsia C, Scandice D, & omnibus penè umbelliferis, itemque Valeriana F, Rubia G, cæterisque id genus fulcri; in Astrantia E, Rosa H, Pomo I, Pyro K, Punica L utriusque locum tenet: unde ex calycibus alii foliis componuntur, alii carent. Quanti momenti sit partem interiorem floris quam pistillum appellamus, à posteriori cui calycis nomen fecimus accuratè distinguere, ex eo apparet quòd sine hac cautione, eadem quòd ad florem spectat planè foret notio Plantarum umbelliferarum, Valerianæ & similium, quarum flores vulgò calyce carere existimantur; ac earum quarum flores eo revera destituuntur, quales sunt flores Lilii vulgaris, Lilii convallium, Polygonati & aliarum. Missum facio calycem dici à voce Græca καλύπτω tego, Plus enim commodi ex meâ novâ calycis acceptione sequitur, quàm incommodi ex antiquæ abusu. Fructuum origo scilicet faciliùs indicatur & plantarum classes in sectiones commodius dividuntur: unde operæ pretium me facturum existimavi. si duabus tantùm vocibus uterer ad denotandam eam partem quæ abit in fructum, quòd à nullo Botanico hactenus præstitum mihi videtur. Qui de generibus scripserunt, affirmarunt v. g. Campanulam esse genus plantæ flore monopetalo, capsulâ in tres cellulas dictinctâ; nec docuerunt eam à calyce ipso originem ducere. Igitur qui à calyce originem trahere dicitur fructus, à floris parte posteriori, cujusvis illa formæ sit, oriri intelligendus est; sive illa florem tegat sive sustineat vel utrumque præstet: qui verò à pistillo, à parte interna quæ floris mædium occupare solet, hîc enim agitur de ea partium distinctione quæ petitur ab earum situ, non verò à figura. Ratione pariter calycis & pistilli classes in sectiones varias distribuemus, majoris perspicuitatis causâ, neque præter Aloem & Rubeolam genus ullum observavi, cujus species nonnullæ à calyce, aliæ à pistillo nascantur. Non multùm laborandum est utrum calycis pars foliacea & turgida, eodem vel diverso tempore cadant: primùm contingit in Pyro, Cydonia, & aliis quamplurimis; alterum in Lysimachia quàm siliquosam vocant, cæterisque. In eodem flore pistillum & calyx sæpè adsunt, & alteruter plerumque abit in fructum; raro uterque nisi in Saxifragâ & Samolo. Calyx autem vulgò marcescit, & decidit cùm pistillum fit fructus: calyce verò in fructum abeunte, pistillum arescit. In nonnullis floribus geminus calyx adest involucri munus præstans ut in Malva. Interdum alius florem sustinet, alius eundem involvit ut in Jalapa. Quandoque unus communis, alter proprius ut in floribus flosculosis, semiflosculosis, & radiatis. Calyx nempè communis totum florem involvit, quilibet verò flosculus aut semiflosculus proprio calyci insidet in semen abeunti, In nonnullis floribus flosculosis, flosculi à calyce quodam singulari, hoc est singularis structuræ, semine videlicet fœto fulciuntur, ut in Echinopo, Scabiosa, Globularia.

Quid Calyx?

Tab. 6.

Quomodo petala floris à calyce distingui debeant.

Magnus sæpè in hoc argumento nodus est, florum qui calyce donantur ab iis qui eodem carent distinctio. Inter Herbarios convenit Rosæ, Caryophylli, Pyri, Cerasi flores calycem habere; Lilio verò, Tulipæ, Hyacintho, aliisque quamplurimis eum à natura denegatum fuisse. Sæpè tamen dubium est an quorundam florum pars foliacea, calyx vel petalum appellari debeat, ut in Atriplice, Alchimilla, Asaro, quæ si inter plantas quarum flores ex petalis componuntur, recenseantur, inter eas pariter numerandæ sunt Cereales omnes, cum gluma florum quæ in his observatur pro petalis haberi possit: verumque est eam petalorum officio fungi. Quod quamquam inter physicos absurdum non sit, ineptum tamen Botanicis videretur. Alchimilla enim Beta, Blitum, Triticum, Secale, Avena in eadem classe cum Tulipâ, Lilio, Hyacintho, Aquilegiâ aliisque calyce carentibus conjungi deberent. A Bulbosarum verò & Tuberosarum classe Narcissus, Crocus, Iris, Gladiolus, Lilio-Narcissus, Narcisso-Leucoium quæ calyce donantur, excludi. Quamobrem folia florum cujusvis coloris sint, pro calyce habenda sunt, cùm proprium fiunt seminis involucrum; pro petalis verò cùm secus accidit, sive illa brevi pereant sive durent.

His diligenter exploratis, classium institutio peti debet vel à numero petalorum, ex quibus flores constant, vel ab earum structura: cùm autem numerus petalorum sæpè incertus sit ut occurrit in Ranunculo, Pulsatilla, Caryophyllata, Clematite, aliisque speciebus ejudem generis, structuræ magis immorandum est: Hæc enim constans est & magis speciosa; quin & numerum sæpè includit, ut patet in floribus cruciformibus. Flores ergo dividemus in eos qui petalis donantur vel carent.

Quid flos petalodes. *Tab. 7.*

FLORES PETALIS DONATI seu PETALODES dicuntur illi, qui præter capillamenta seu stamina, ex foliis constant in involucrum seminum nequaquam abeuntibus; unde folia illa petala dicuntur, ut in Antirrhino, Ranunculo, Brassicâ, Fabâ, Petasitide, Bellide, &c.

Quid flos apetalos? *Tab. 7.*

Cæteri STAMINEI seu CAPILLACEI & APETALI ideo vocantur, quòd præter stamina nihil habeant unde nomen trahere possint, ut in Equiseto, Sparganio, avenâ, Bistorta, cæterisve. Hos calyce donari constat, exceptis Sparganio & Equiseto. Nucamenta pariter seu Iuli inter illos recensendi sunt, etiamsi stamina in nonnulis adeo brevia sint ut abesse videantur. Flores staminei parùm inter se discrepant; nisi quod plerique tenero fructui adhæreant, alii nequaquam. Calyx eorum qui fructui adhærent, fit plerumque proprium seminis involucrum, pistillum verò semen evadit.

Ex floribus qui ex petalis constant, alii simplices sunt, alii compositi.

Quid flos simplex? *Tab. 8*

FLORES SIMPLICES appello qui flosculis & semiflosculis carent, quales sunt flores Hyosciami, Salviæ, Cerasi & Statices etiam, quamvis plures in capitulum colligantur.

Quid flos compositus? *Tab. 8. Tab. 266.*

FLORES COMPOSITOS voco eos omnes, qui componuntur ex flosculis & semiflosculis; quales sunt flores Cyani, qui ex flosculis; Dentis Leonis qui ex semiflosculis; Doronici qui ex utrisque constant. Quid autem sit flosculus & semiflosculus mox dicemus.

Flores

Flores simplices vel unico vel pluribus petalis donantur. Hi POLYPETALI, illi MONOPETALI. Florum simplicium monopetalorum differentiæ desumuntur ab eorum formâ. Campaniformes, à Campana; ab infundibulo, Infundibuliformes; à rota, Rotati; ab animalium rostro, labiati vel Personati dicuntur. *Tab. 9.*

FLOS CAMPANIFORMIS campanæ quidem formam obtinet: sed in eo tria maximè spectanda sunt. Fundum nempe, latera, & os. Si fundum simul & latera ampla sint, neque os multò magis diffusum, tunc flos campaniformis tantùm appellandus; quoniam à campanæ vulgaris formâ non multū recedit, qualis est flos Campanulæ & Belladonæ. Si verò fundum & latera angustiora sint ac veluti in tubum contracta ut in flore Polygonati & Cerinthes observatur, tunc CAMPANIFORMIS TUBULATUS dicendus. CAMPANIFORMIS autem PATENS & diffusus, si os lateraque fundo magis pateant; qualis est Acetabuli forma, flosque Malvæ, Asclepiadis, Bryoniæ. Demum si cæteris partibus os angustius sit, CAMPANIFORMIS GLOBOSUS nominari debet, ut revera est flos Arbuti, Rusci, Ericæ.

FLOS CAMPANIFORMIS.

Consule. Tab. 9. & alias in quibus exhibentur flores plantarum quæ hic appellantur.

FLOS INFUNDIBULIFORMIS ab infundibulo nomen invenit. Inferior ejus pars in tubum desinit, superiore in conum inversum vel in discum dilatatâ: Quare alius Infundibuliformis propriè dicitur, qui nempe è cono in tubum coarctatur; alius Hypocrateriformis qui hypocrateram seu vas quod poculis inter bibendum supponi solet, repræsentet. Flos Auriculæ Ursi, Centaurii minoris, Jalapæ, Echii, infundibuliformis est. Flos verò Primulæ veris & Androsaces Hypocrateriformis, quia tubus ejus in discum, non in conum explicatur.

FLOS INFUNDIBULIFORMIS. *Tab. 9. & aliis*

FLOS ROTATUS rotæ formam exhibet, ut patet in floribus Borraginis, Anagallidis, Lysimachiæ.

FLOS ROTATUS. *Tab. 9.*

FLOS LABIATUS infernè tenuatur in fistulam, supernè in labium ampliatur vel unicum vel geminum. Huic proprium est ut pistillum ejus abeat in fructum ex quatuor seminibus constantem, in ipso calyce tanquam in capsula propria maturescentibus, ut in Salviâ, Hormino, Marrubio, Chamædri. Neque tamen à methodo mea, quæ in classibus statuendis tota pendet a floribus, deflectere mihi videor, cùm fructûs etiam mentio fiat in quorundam florum definitione: nam præterquamquòd id Herbariorum usu fuerit confirmatum, qui umbellatum florem finierunt eum, cui geminum succedit semen; cur, quæso, pistilli vel calycis ratio non habenda in floris explicatione, cùm floris partes non ignobiles sint, quarum alterutra semper abit in fructum.

FLOS LABIATUS. *Tab. 9. & aliis.*

Tab. 9. & aliis.

Flores simplices MONOPETALI ANOMALI, etiamsi pauciores, multiformes tamen sunt: nec singulari nomine comprehendi possunt, ut sunt flores Aristolochiæ, Digitalis, Scrophulariæ. Ab his excipias eos, qui labiatorum faciem præ se ferunt, ut Linariæ flores, Antirrhini, Pedicularis, Melampyri, &c. PERSONATI dici possunt, quòd confictam faciem seu personam, rostrumque animalium rictu & labiis non malè referant. Personati à labiatis different, quòd illorum pistillum abeat in capsulam seminum, à calyce omnino distinctam.

FLOS PERSONATUS.

Florum simplicium polypetalorum differentiæ à similitudine cum aliis re- *Tab. 10.*

bus vulgò cognitis sumi possunt: unde Cruciformes alios appellavi, alios Rosaceos, Caryophyllæos, Liliaceos, Leguminosos seu Papilionaceos, cæteros verò Polypetalos anomalos.

Flos cruciformis. *Tab. 10. & aliis.* Flos cruciformis dicitur ille, qui ex quatuor petalis conficitur crucis partium in modum positis; quales sunt flores Leucoii & Brassicæ. Hujus pariter calyx quatuor obtinet folia, eodem ordine posita. Pistillum autem semper abit in fructum.

Flos rosaceus. *Tab. 10.* Flos rosaceus ex pluribus aut paucioribus petalis quam quatuor componitur in orbem positis, quo planè modo petala florum Rosæ disponuntur. Ut videre est in Ranunculo, Quinquefolio, Pæonia.

Flos caryophyllæus. *Tab. 10. & aliis.* Flos caryophyllæus in eo differt à Rosaceo, quòd ejus petala ex ipso calice tanquam è tubulo emergant, ut sunt flores Caryophilli, Lini, Statices.

Flos liliaceus. *Tab. 10. & aliis.* Flos liliaceus vel constat ex petalis sex, rarò tribus, vel in sex partes secatur ad Lilii formam sæpe accedens. Ipsi autem proprium est ut pistillum ejus aut calyx abeant in capsulam in terna semper loculamenta divisam. Tales sunt flores Tulipæ, Hyacinthi, Asphodeli, Ephemeri.

Tab. 10. Flores simplices polypetali anomali, etiamsi pauciores, multiformes tamen sunt, nec singulari nomine comprehendi possunt, exceptis leguminosis, quos Valerius Cordus à Papilionis formâ papilionaceos appellavit. *Hist. plant. lib. 2. cap. 162.*

Flos papilionaceus. *Tab. 10. & 209.* Flos autem papilionaceus constat ex petalis dissimilibus, quorum superius D *Vexillum*, inferius E *Carina*; duo F quæ media sunt, *Alæ* nuncupari solent. Carina quoque sæpissime ex duobus petalis componitur, ut in Fabâ, Piso, Lathyro. Huic flori proprium est ut pistillum L abeat in fructum O qui siliqua vocari solet.

Tab. 11. Flores compositi triplici generis sunt, Flosculosi, Semiflosculosi & Radiati.

Flos flosculosus. Quid *flosculus*. *Ibid.* Flores flosculosi ex plurimis flosculis componuntur densè positis eodemque calyce comprehensis. Flosculi autem sunt petala fistulosa, tenuia, quorum suprema pars ampliatur, multifariam, sæpius tamen stellæ instar divisa. Singuli quoque flosculi tenero plerumque fructui seu embryoni insident, è quo surdit capillamentum ultra vaginam eam protentum, de qua superius locuti sumus. *Tab. 2. 3.* Præterea teneri fructus fundum calycis occupant, quod Thalamus vocitatur. Hujusmodi flores observantur in Santolina, Jacea, Carduis. Cordus flosculi vocem usurpavit ad describendum florem Petasitidis. *Hist. plant. lib. 2. cap. 6.*

Flos semiflosculosus. *Tab. 11.* Quid *semiflosculus*. Flores semiflosculosi è semiflosculis conficiuntur densè in orbem positis eodemque calyce coercitis. Semiflosculus autem est petalum infernâ tantum parte fistulosum, mediâ verò & supernâ planum ac veluti in lingulam productum. Semiflosculi quoque tenero fructui seu embryoni insident, è quo surgit capillamentum ultra vaginam protentum, perinde ac in flosculis. Præterea teneri fructus calycis fundum pariter occupant, quod Thalamus etiam dicitur. Plinius semiflosculos *Barbulas* appellavit. *Lib. 21. cap. 8.*

Flos radiatus. Quid *Discus*. Quid *Corona*. Flores radiati duas partes habent, quarum quæ medium tenet, *Discus* dicitur, ex flosculis tota constans, quæ circumferentiam seu limbum, *Corona*

nominatur ex ſemifloſculis facta. Singuli floſculi & ſemifloſculi tenero ſuo fructui ſeu embryoni ſolent inſidere, eodemque calyce comprehendi, cujus fundum *Thalamus* etiam appellatur : tales ſunt flores Aſteris, Jacobeæ, Chamæmeli, &c.

Reliquum eſt ut Claſſes plantarum inter ſe diſponamus concinno ordine ; is quidem à floribus ſtamineis eſſet ducendus ad magis compoſitos progrediendo ; niſi experientiâ confirmatum eſſet, flores magis inſignes & ſenſus afficientes incipientibus primùm offerendos eſſe : quapropter à ſimplicioribus quidem ordiemur qui ex petalis, non verò ex ſtaminibus ſolis componuntur, herbaſque & ſuffrutices à fruticibus & arboribus ut plurimùm ſeparabimus. Quid herba, ſuffrutex, frutex & arbor in explicatione vocum quæ Herbariis propriæ ſunt, declarabitur.

In I. igitur Claſſe comprehendentur herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Campaniformibus.

In II. Herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Infundibuliformibus & Rotatis.

In III. Herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Anomalis.

In IV. Herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Labiatis.

In V. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Cruciformibus.

In VI. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Roſaceis.

In VII. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Roſaceis Umbellatis.

In VIII. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Caryophyllæis.

In IX. Herbæ & ſuffrutices, floribus Liliaceis.

In X. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Papilionaceis.

In XI. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Anomalis.

In XII. Herbæ & ſuffrutices, floribus Floſculoſis.

In XIII. Herbæ & ſuffrutices, floribus Semifloſculoſis.

In XIV. Herbæ & ſuffrutices, floribus Radiatis.

In XV. Herbæ & ſuffrutices, floribus Apetalis ſeu Stamineis.

In XVI. Herbæ & ſuffrutices, qui floribus carent & ſemine donantur.

In XVII. Herbæ & ſuffrutices, quorum flores & fructus conſpicui deſiderantur.

In XVIII. Arbores & frutices, floribus Apetalis.

In XIX. Arbores & frutices, floribus Apetalis Amentaceis.

In XX. Arbores & frutices, floribus monopetalis.

In XXI. Arbores & frutices, floribus Roſaceis.

In XXII. Arbores & frutices, floribus Papilionaceis.

Cùm res in dubio vel extra regulas ſtatutas verſabitur, quod rarò admodum contingit, ſententiam vulgarem amplectar. Sic Momordicam, Chamæleam, Cucurbitam Lagenariam à congeneribus non ſeparabo; quamvis earum flores dubiæ ſint ſtructuræ. Flores pariter Lupuli, Mercurialis, Cannabis, & ſimilium apetalos appellabo, non petalodes, quia cùm à fructu longè diſtent, regulâ illâ non comprehenduntur, qua judicatur utrum fructus involucrum fiant, nec ne.

CLASSIS PRIMA,

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, campaniformi.

FLOS CAMPANIFORMIS, ut jam diximus, monopetalos eſt, formamque campanæ æmulatur. Hujus floris quatuor ſpecies ſunt, quarum omnium mentionem faciemus in hac claſſe. Campaniformis ſcilicet propriè dictus, qui maximè ad campanæ formam accedit: campaniformis tubulatus qui anguſtus eſt & oblongus: campaniformis patens qui velut in pelvim expanditur. Demum campaniformis globoſus, cujus os anguſtius eſt ventre.

SECTIO PRIMA.

De Herbis, flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum abit in fructum mollem & craſſiuſculum.

GENUS I.

Mandragora. *Mandragore.*

Tab. 12. MANDRAGORA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, campaniformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod infimam floris partem perfodit: abitque deindè in fructum E mollem, plerumque globoſum, in quo F veluti nidulantur ſemina G ut plurimùm reniformia.

Mandragoræ ſpecies ſunt.

Mandragora fructu rotundo C. B. Pin. 169. *Mandragoras mas J. B. 3. 617. Mandragoras Dod. Pempt. 457.*

Mandragora flore ſubcæruleo, purpuraſcente C. B. Pin. 169. *Mandragora fœmina J. B. 3. 618. Cluſ. Hiſt. lxxxvij.*

Mandragora flore ſubcæruleo, foliis minoribus, fructu globoſo.

Mandragoræ ſpecies flore fructuque carentes, foliis obſcurè virentibus, ſubrotundis, fœtidis, radicibuſque longis & craſſis quas anthropomorphas appellant, dignoſci ſolent.

Mandragora à voce Græca μάνδρα nomen invenit, quòd circa mandras, ſeu pecorum ſtabula olim fuerit obſervata.

GENUS II.

Belladona.

BELLADONA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi & multifido; ex cujus calyce C surgit pistillum D, posticæ floris parti B adinstar clavi infixum: quod deinde abit in fructum veluti globosum E mollem, septo intermedio F in duo loculamenta G H divisum, & seminibus fœtum L placentæ I K affixis. *Tab. 13.*

Belladonæ species sunt.

Belladona majoribus foliis & floribus.

Belladona minoribus foliis & floribus.

Belladona frutescens, rotundifolia, Hispanica. *Solanum frutex, rotundifolium, Hispanicum. Barr. Icon.*

Belladona Americana, frutescens, flore albo, Nicotianæ folio Plum.

Clusius unicam iconem affert primæ speciei, quam foliis & floribus variare observavit. à C. Bauhino appellatur *Solanum* μελανοκέρασος. à J. Bauhino *Solanum manicum multis, sive Belladona.* Quantùm à Solano differat ex icone judicari potest.

Belladonam Itali hanc plantam nominarunt, quòd ea utantur ad fucum. *Bella Donna.* Pulchra mulier.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in fructum mollem & satis exiguum.

GENUS I.

Lilium Convallium. *Muguet.*

LILIUM CONVALLIUM est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, brevi, calycis experte, & multifido: ex cujus fundo surgit pistillum B, quod deinde abit in fructum C mollem, ut plurimùm globosum, & seminibus E densè congestis D fœtum. *Tab. 14.*

Lilii convallium species sunt.

Lilium convallium album C. B. Pin. 304. *Lilium convallium vulgò J.B. 3. 531. Lilium Convallium Dod. Pempt. 205. Muguet à fleur blanche.*

Lilium convallium floribus è folliculis prodeuntibus Mapp. *Lilium convallium cum pluribus florum ordinibus J. B. 3. 533.*

Lilium convallium ad radicem monanthemum Mentz. Pug.

Lilium convallium angustifolium Raii Synops. 148.

Lilium convallium latifolium. C. B. Prodr. 136. Pin. 304. *J. B. 3. 533.*

Lilium convallium latifolium, flore pleno, variegato Didac.

Lilium convallium flore rubente C. B. Pin. 304. *J. B. 3. 533. Lilium convallium floribus suave-rubentibus Lob. Icon. 173. Muguet à fleur carnée.*

Ab eo genere excludendum est *Lilium convallium minus C. B. Pin. 304. ad Smilacis genus revocandum.*

Etiamsi Lilii convallium nomen ita fuerit longo usu comprobatum ut rejici nequeat, advertendum tamen est Lilium convallium à Lilio vulgâri omninò differre, neque ullam affinitatem inter illa duo genera intercedere.

GENUS II.

Polygonatum. *Seau de Salomon.*

Tab. 14. POLYGONATUM est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, tubulato, calycis experte, & multifido : ex cujus fundo surgit pistillum B, quod deinde abit in fructum C mollem, plerumque globosum & seminibus fœtum D, ut plurimùm subrotundis E.

Polygonati species sunt.

Polygonatum latifolium, vulgare C B. Pin. 303. *Polygonatum vulgò Sigillum Salomonis J. B. 3. 529. Polygonatum Math. 954. Seau de Salomon.*

Polygonatum latifolium, vulgare, cauliculis rubentibus H. L. Bat.

Polygonatum latifolium, maximum C. B. Pin. 303. *Polygonatum majus, vulgari simile J. B. 3. 529. Polygonatum latifolium 1. Clus. Hist. 275.*

Polygonatum latifolium, Hellebori albi foliis C. B. Pin. 303. *Polygonatum amplitudinis foliorum Hellebori albi J. B. 3. 530. Polygonatum 3. latiore folio Clus. Hist. 276.*

Polygonatum Hellebori albi folio, caule purpurascente Raii Synops. 148.

Polygonatum latifolium, flore majore, odoro C. B. Pin. 303. *Polygonatum floribus ex singularibus pediculis J. B. 3. 529. Polygonatum latifolium 2. Clus. Hist. 276.*

Polygonatum latifolium, flore duplici, odoro H. R. Par. *Sigillum Salomonis, flore pleno A. R. Par. 115. Seau de Salomon à fleur double.*

Polygonatum latifolium, minus, flore majore C. B. Prod. 136. *Pin. 303.*

Polygonatum humile, Anglicum Raii Synops. 148.

Polygonatum angustifolium, non ramosum C. B. Pin. 303. *Polygonatum angustifolium J. B. 3. 531. Polygonatum alterum Dod. Pempt. 345.*

Polygonatum angustifolium, ramosum C. B. Pin. 304. *J. B. 3. 531. Polygonatum vj. sive angustifolium ij. Clus. Hist. 277.*

Polygonatum Americanum, scandens, altissimum, foliis Tamni Plum.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Polygonatum spicatum, sterile Corn. 32. Smilacis species est. Polygonatum spicatum, fertile Corn. 34. Smilacis species est. Polygonatum racemosum Corn. 37. floribus est polypetalis. Polygonatum racemosum, flore luteo, majus Corn. 39. floribus est polypetalis. Polygonatum racemosum, flore luteo, minus Corn. 41. floribus est polypetalis.*

Polygonatum à Lilio convallium formâ floris aptè distinguitur. Nomen

habet à vocibus Græcis πολὺ *multum*, & γονὺ *genu*, propterea quòd radices & caules polygonati geniculati sunt.

GENUS III.

Ruscus. *Houx-frelon.*

RUSCUS est plantæ genus, flore A D monopetalo, campaniformi & globoso, cujus calyx B E multifariam scinditur, pistillum vero C F surgit è fundo floris & deindè abit in fructum ut plurimùm globosum G H mollem, uno vel altero semine fœtum I K plerumque duro. *Tab. 15.*

Rusci species sunt.

Ruscus Myrtifolius, aculeatus. *Ruscus J. B. 1. 579. Ruscum Dod. Pempt. 744. petit Houx, Housson, Fragon, Bouis piquant, Houx-frelon.*

Ruscus latifolius, fructu folio innascente. *Laurus Alexandrina, fructu folio insidente C. B. Pin. 305. Laurus Alexandrina. J. B. 1. 574. Laurus Alexandrina, Chamædaphne Col. Part. 1. 165. Laurier Alexandrin.*

Ruscus angustifolius, fructu folio innascente. *Laurus Alexandrina, fructu pediculo insidente C. B. Pin. 304. Bonifacia sive Bislingua J. B. 1. 575. Hippoglossum, Laurotaxa Col. Part. 1. 165. Radix Idæa, Hippoglosson Col. Phytob. 64.*

Ruscus angustifolius, fructu summis ramulis innascente. *Laurus Alexandrina, ramosa, fructu è summitate caulium prodeunte H. R. Par. & H. L. Bat. in cujus appendice Icon exhibetur pag. 681. Laurus Alexandrina, fructu longis pediculis caulibus alligato Mor. H. R. Bles.*

Floris loco calycem habuerunt auctores Rei Herbariæ: duas hasce partes ex regulis jam statutis in Isagoge ab invicem distinguendas duxi.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in fructum siccum seu testam unicapsularem in nonnullis generibus, in aliis verò multicapsularem.

GENUS I.

Cerinthe. *Melinet.*

CERINTHE est plantæ genus, flore monopetalo, campaniformi, tubulato, & multifido; cujus os in nonnullis speciebus A clauditur; in aliis verò C patet: ex floris calyce E surgit pistillum F posticæ floris parti B D adinstar clavi infixum, tetragonum, quod deinde abit in fructum G ex duabus testis subrotundis constantem, in duo loculamenta H divisis, semine fœtis ut plurimùm oblongo I. *Tab. 16.*

Cerinthes species sunt.

Cerinthe quorundam major, verſicolore flore J. B. 3. 602. *Cluſ. Hiſt. clxvij. Cerinthe ſeu Cynogloſſum montanum, majus C. B. Pin. 258.*

Cerinthe quorundam major, flore ex rubro purpuraſcente J. B. 3. 603. *Cluſ. Hiſt. clxviij. Cerinthe flore ex rubro purpuraſcente C. B. Pin. 258.*

Cerinthe quorundam major, ſpinoſo folio, flavo flore J. B. 3. 602. *Cerinthe flavo flore, aſperior C. B. Pin. 258. Cerinthe quorundam major, flavo flore Cluſ. Hiſt. clxvij.*

Cerinthe quorundam minor, flavo flore J. B. 3. 603. *Cluſ. Hiſt. clxviij. Cerinthe minor C. B. Pin. 258.*

Cerinthe minor, flore albo Park. Theat. 521.

Cerinthe folio non maculato, viridi C. B. Pin. 258. *Cerinthe v. folio non maculato. Cluſ. App. alt. ad lib. v.*

Cerinthe Alpina, perennis, flore ſtriato. *Glaſtum montanum Dalechampii Lugd. 1204. Iſatis ſive Glaſtum montanum Dalechampii J. B. 3. 603.*

Cerinthes ſpecies flore fructuque carentes foliis glaucis, albis maculis non rarò notatis, plerumque dignoſci ſolent.

Cerinthe à voce Græca κηρὸς; quòd ad conficiendam ceram apibus inſervire exiſtimetur.

GENUS II.

Gentiana. *Gentiane.*

Tab. 42. GENTIANA eſt plantæ genus, flore monopetalo campaniformi vel patente A, vel tubulato & multifido B C: ex cujus calyce F G ſurgit piſtillum D E, quod infimam floris partem perfodit, abitque deindè in fructum H membranaceum, ovato-acuminatum, bivalvem II, unicapſularem K, ſeminibus fœtum K plerumque planis, orbiculatis & marginatis L.

Gentianæ ſpecies ſunt.

Gentiana major, lutea C. B. Pin. 187. *Gentiana vulgaris, major, Ellebori albi folio J. B. 3. 520. Gentiana Dod. Pempt. 342. Gentiane.*

Gentiana major, purpurea C. B. Pin. 187. *Gentiana magna, flore purpureo J. B. 3. 521. Gentiana major, purpureo flore 1. Cluſ. Hiſt. 312.*

Gentiana major, floribus albis C. B Pin. 187. *Gentiana magna, flore albo J. B. 3. 521. Gentiana major, albo flore Cluſ. Hiſt. 312.*

Gentiana major, flore punctato C. B. Pin. 187. *Gentiana major, pallido flore, punctis diſtincto. Cluſ. Hiſt. 312.*

Gentiana Aſclepiadis folio C. B. Pin. 187. *Gentiana folio Aſclepiadis vulgò credita J. B. 3. 523. Gentiana 2. cæruleo flore Cluſ. Hiſt. 312.*

Gentiana Alpina, magno flore J. B. 3. 523. *Gentianella Alpina latifolia & anguſtifolia, magno flore C. B. Pin. 187. Gentiana v. Gentianella major, verna Cluſ. Hiſt. 314.*

Gentiana Alpina, pumila, verna, major *Gentianella Alpina, verna, major C. B. Pin. 188. Gentianula quæ Hippion J. B. 3. 527. Gentiana vj. Gentianella minor, verna Cluſ. Hiſt. 315.*

Gen-

Gentiana Alpina, pumila, verna, minor. *Gentianella Alpina, verna, minor C. B. Pin. 188.*

Gentiana Alpina, pumila, Centaurii minoris folio. *Gentianella Alpina, æstiva, Centaureæ minoris foliis C. B. Pin. 188. Gentianella fugax quinta Clusii, flore cæruleo, colore elegantissimo J. B. 3. 527.*

Gentiana Alpina, pumila, brevi folio. *Gentianella brevi folio C. B. Pin. 188. Gentianella fugax, quarta Clusii, flore dilutè purpurascente & cæruleo elegantissimo J. B. 3. 527.*

Gentiana cærulea, oris pilosis. *Gentianella cærulea, oris pilosis C. B. Pin. 188. Gentianula lanugine ad singulorum foliorum floris lacinias donata, flore quadripartito J. B. 3. 525. Gentianella cærulea, fimbriata, angustifolia, autumnalis Col. Part. 1. 222.*

Gentiana cruciata C. B. Pin 188. *Gentiana minor seu vulgi Cruciata J. B. 3. 522. Gentiana iij Cruciata Clus. Hist. 313.*

Gentiana autumnalis, ramosa C. B. Pin. 188. *Gentiana annua Clusii 1, flore ex cæruleo purpureo, exiguo J. B. 3. 526.*

Gentiana pratensis, flore lanuginoso C. B. Pin. 188. *Gentianellæ species quibusdam, an Cordo Pneumonanthe aut Gentiana fugax, altera Clusii J. B. 3. 526. Gentiana viij sive Gentiana fugax ij Clus. Hist. 315.*

Gentiana pratensis, flore breviore & majore C. B. Pin. 188. *Gentianella fugax, tertia Clusii, flore virescente & subcæruleo, breviore & majore J. B. 3. 526. Gentiana ix. sive Gentiana fugax iij. Clus. Hist. 315.*

Gentiana utriculis ventricosis C. B. Pin. 188. *Gentianella altera, cærulea, cordata Col. Part. j. 221.*

Gentiana palustris, latifolia, flore punctato C. B. Pin. 188. *Gentiana punctato flore subcæruleo Pennæi J. B. 3. 528. Gentiana xij punctato flore Clus. Hist. 316.*

Gentiana angustifolia, autumnalis, major C. B. Pin. 188. *Gentiana palustris, angustifolia Ejusd. Gentianæ species, Calathiana quibusdam, radice perpetua, sive palustris J. B. 3. 524. Pneumonanthe Tabern. Icon. 787.*

Gentiana omnium minima. *Gentianella omnium minima C. B. Prodr. 97. Pin. 188. J. B. 3. 528.*

Gentiana ut refert Dioscorides primùm inventa creditur à Gentio Illyriorum Rege, à quo etiam cognomentum habuit. *Lib. 3. Cap. 3.*

GENUS III.

Hydrophyllon.

HYDROPHYLLON est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi & multifido; ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ferè globosum, bivalvem F G & semine foetum H ejusdem penè formæ. *Tab. 16.*

Hydrophylli speciem unicam novi.

Hydrophyllon Morini Hort. Joncq. 43. *Dentariæ affinis, Echii flore, capsu-*

lâ Anagallidis A.R. Par. 77. Dentariæ affinis, Echii flore H.R.Par.

Hydrophyllon dicitur à vocibus Græcis ὕδωρ *aqua*, & φύλλον *folium*, quasi diceres folium aquaticum. Cur autem Morinus hanc plantam sic appellarit, obscurum; cùm locis pinguibus quidem delectetur, sed non multùm aquosis.

GENUS IV.

Soldanella. *Soldanéle.*

Tab. 16.

SOLDANELLA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, & plerumque fimbriato; ex cujus calyce C surgit pistillum D, infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E cylindraceum, apice F dehiscentem, ac plurimis seminibus H fœtum, placentæ G affixis.

Soldanellæ species sunt.

Soldanella Alpina, rotundifolia C. B. Pin. 295. *Soldanella montana quibusdam J. B. 2. 817. Soldanella Alpina, minor. Clus. Hist. 309.*

Soldanella Alpina, rotundifolia, flore niveo C. B. Pin. 296.

Soldanella Alpina, folio minus rotundo C. B. Pin. 296. *Soldanella, Alpina major Clus. Hist. 308.*

GENUS V.

Convolvulus. *Liseron.*

Tab. 17.

CONVOLVULUS est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, orâ plerumque repandâ; ex cujus calyce D surgit pistillum C, infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum subrotundum E F G, membranaceum, ipso calyce plerumque involutum, modò unicapsularem I, modò tricapsularem H, & seminibus fœtum K L ut plurimùm angulatis.

Convolvuli species sunt.

Convolvulus major, albus C. B. Pin. 294. *Convolvulus major J. B. 2. 154. Smilax lævis, major Dod. Pempt. 392. Grand Liseron.*

Convolvulus major, purpureus Cat. Plant. Bat.

Convolvulus major, flore ex purpureo variegato H. Amstel. 12° 97.

Convolvulus major, albus, maritimus, crassiori & auriculato folio Bot. Monsp. *Helxine Cissampelos Adv. 274.*

Convolvulus Sagittariæ foliis, flore purpureo Wheleri Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 3.

Convolvulus purpureus, folio subrotundo C. B. Pin. 295. *Campanula Indica J. B. 2. 165. Convolvulus Indicus, flore violaceo Eyst.*

Convolvulus Indicus, flore albo H. R. Par.

Convolvulus Indicus, flore albo-purpurascente, semine albo H. R. Monsp.

Convolvulus Maderaspatanus, purpureus, Violæ martiæ foliis, floribus plurimis simul junctis Pluk. Phytog. Tab. 166. fig. 5.

Convolvulus luteus, Polyanthos Plum. cij. *Convolvulus polyanthos, folio subrotundo, flore luteo Sloane Cat. Plant. Jam. 55.*

Convolvulus Americanus, polyanthos, niveus, folio subrotundo majori, Plum.

Convolvulus Americanus, pilosus, flore luteo, umbone purpureo H. Amstel. 15.

Convolvulus Americanus, maritimus, amplissimo folio cordiformi, flore maximo, purpurascente Plum.

Convolvulus Americanus, amplissimo folio cordiformi, flore albo maximo Plum.

Convolvulus marinus, catharticus, foliis Acetosæ, flore niveo Plum. cv.

Convolvulus marinus, catharticus, folio rotundo, flore purpureo Plum civ. *Convolvulus marinus, Pison 258. Edit. 1658. Convolvulus marinus seu Soldanella Marcg. 51. Edit. 1648.*

Convolvulus maritimus, Zeylanicus, folio crasso, cordiformi H. L. Bat.

Convolvulus maritimus, major, Italicus, sinuato folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 11. *Soldanella vel Brassica maritima, major. C. B. Pin. 295. Convolvulus marinus, Soldanellæ affinis J. B. 2. 168. Convolvulo marino Imper. 671.*

Convolvulus maritimus, nostras, rotundifolius Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 11. *Soldanella maritima, minor C. B. Pin. 295. Brassica marina sive Soldanella J. B. 2. 166. Soldanella Dod. Pempt. 395.*

Convolvulus minor, arvensis, flore roseo C. B. Pin. 294. *Helxine Cissampelos multis, sive Convolvulus minor J. B. 2. 157. Smilax lævis, minor Dod. Pempt. 393. petit Liseron.*

Convolvulus minor, arvensis, flore purpureo, radiis albis picto C. B. Pin. 295.

Convolvulus minor, arvensis, flore candido C. B. Pin. 294.

Convolvulus minor, arvensis, flore albo cum purpureo umbilico C. B. Pin. 295.

Convolvulus minor, arvensis, flore albo, punicantibus lineis asperso C. B. Pin. 295.

Convolvulus angustissimo folio, nostras, cum auriculis Pluk. Phytog. Tab. 24. fig. 3.

Convolvulus ramosus, minor Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 37.

Convolvulus Lusitanicus, flore cyanæo Boss. *Convolvulus peregrinus, cæruleus, folio oblongo C. B. Pin. 295. J. B. 2. 166. Campanula exotica Ald.*

Convolvulus minor, Africanus Park. Theat. 171.

Convolvulus Africanus, minimus Park. Theat. 171.

Convolvulus Siculus, minor, flore parvo, auriculato Bocc. Rarior Plant. 89.

Convolvulus Syriacus & Scammonia Syriaca Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 12. *Scammonia Syriaca C. B. Pin. 294. Scammonia Syriaca, flore majore Convolvuli J. B. 2. 163. Scammonium Syriacum, Antiochenum. Lob. Icon. 620. Scamonée.*

Convolvulus Scammoniæ foliis æmulus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 17.

Convolvulus Scammonea dictus, macrorhyzos. Pluk. Phytog. Tab. 85. fig 4.

Convolvulus Syriacus, minor. H. L. Bat. App. 660.

Convolvulus Linariæ folio assurgens, *Volvulus terrestris Dalechampii. Lugd. 1425. J. B. 2. 160.*

Convolvulus Linariæ folio, humilior. *Cantabrica quorundam Cluſ. Hiſt. xlix.*

Convolvulus minor, argenteus, repens, acaulis fermè H. R. Par. *Convolvulus minor, argenteus, repens, Rupellenſis, flore rubro Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 17.* hujus figura occurrit in Iconibus Lobelii pag. 622. prope Iconem Convolvuli Spicæfolii, vel Stœchadis citrinæ aut Linariæ.

Convolvulus argenteus, umbellatus, erectus. *Cneoron album, folio Oleæ argenteo, molli C. B. Pin. 463. Cneorum album Dalechampii, aliis Dorycnium J. B. 1. 597. Dorycnium Plateau Cluſ. App. ccliv.*

Convolvulus argenteus, umbellatus, ſupinus. *Lychnidis ſylveſtris ſpecies Myconi Lugd. 817. Lychnis ſylveſtris Campanulæ flore C. B. Pin. 206. Campanula Lychnidea J. B. 2. 803.*

Convolvulus ramoſus, incanus, foliis Piloſellæ C. B. Pin. 294. *Ciſſampelo ramoſo di Candia Pon. Bald. Ital. 16.*

Convolvulus Americanus, minimus, villoſus, Helianthemi folio Plum.

Convolvulus minor, repens, Nummulariæ folio, flore cæruleo Sloane Cat. Plant. Jam. 58.

Convolvulus cæruleus, hederaceo anguloſo folio C.B. Pin. 295. *Nil Arabum quibuſdam, ſive Convolvulus cæruleus J. B. 2. 164. Aſureus ſive cæruleus, Convolvulus hederaceus, vel ſmilaceus exoticus Lob. icon. 623.*

Convolvulus cæruleus, hederaceo, anguloſo folio, latiori H. L. Bat.

Convolvulus Indicus, villoſus, Hederæ folio tripartito, flore cæruleo H.L. Bat.

Convolvulus Indicus, alatus, maximus, foliis Ibiſco nonnihil ſimilibus, anguloſis, Turbith officinis H. L. Bat. *Turpetum repens foliis Altheæ vel Indicum C. B. Pin. 149. Turbit.*

Convolvulus Americanus, Mechoacan dictus Raii Hiſt. 723. *Jeticucu ſeu radix Mechoacan. Marcg. 41. Edit. 1648. Bryonia Mechoacana, alba. C. B. Pin. 297. Mechoacan. J. B. 2. 149.*

Convolvulus Americanus, coccineus, heptaphyllos, radice craſſiſſima Plum.

Convolvulus Americanus, albus, folio laciniato, maritimus. Plum.

Convolvulus Americanus, polyphyllos, flore & fructu purpureis, maximis. Plum.

Convolvulus Americanus, pentaphyllos, folio glabro dentato, viticulis hirſutis. Plum.

Convolvulus Americanus, villoſus, pentaphyllus, & heptaphyllus major. H. L. Bat.

Convolvulus Zeylanicus, villoſus, pentaphyllus, & heptaphyllus, minor. H. L. Bat.

Convolvulus multifidus, glaber. *Convolvulus quinquefolius C. B. Prodr. 134. Icon. Convolvulus foliis laciniatis vel quinquefoliis ibid. & Pin. 295.*

Convolvulus folio lanato, in tres lacinias diviſo, flore oblongo, purpureo Sloane. Cat. Plant. Jam. 55. *Convolvulus Jamaicenſis, trilobatus, foliis tomentoſa, lanugine denſiori & leniſſima, ac veluti adinſtar utrimque ob-*

ductis, flore peramanè purpureo Pluk. Tab. 167. fig. 4.

Convolvulus peregrinus, pulcher, folio Betonicæ J. B. 2. 159. *Convolvulus argenteus, Altheæ folio C. B. Pin. 295. Convolvulus Altheæ folio Clus. Hist. xlix.*

Convolvulus argenteus, elegantissimus, foliis tenuiter incisis. *Convolvulus argenteus, Altheæ foliis magis incisis & incanis H. L. Bat. Convolvulus minor, pentaphyllæus Munt. 503.*

Ab eo genere excludendus est *Convolvulus minor, semine triangulo C. B. Pin. 295. qui species est Fagopyri.*

Convolvulus dicitur à convolvendo, quòd plurimæ ejus species se convolvant.

GENUS VI.

Tithymalus. *Titimale.*

TITHYMALUS est plantæ genus, flore A B C monopetalo, campaniformi, globoso, multifido, & duobus foliolis D E, M N cincto, quæ calycis vice fungi videntur. Pistillum autem F G surgit è floris fundo ut plurimùm trigonum, abitque deindè in fructum H ejusdem formæ, in terna loculamenta divisum, ac seminibus fœtum I K oblongis L. *Tab. 18.*

Tithymali species sunt.

Tithymalus arboreus P. Alp. Exot. 60. *Tithymalus myrtifolius, arboreus C. B. Pin. 290. Tithymalus dendroides J. B. 3. 675.*

Tithymalus arboreus, hortensis, latifolius: *ex semine prioris nascitur, sed folia ampliora sunt.*

Tithymalus arboreus, tuberosa radice, mollioribus foliis, semine verrucoso aspero Bocc. Mus. Part. 2. 109. Tab. 88.

Tithymalus arboreus, Africanus. *Tithymalus aphyllos J. B. 3. 676. Tithymalo aphyllo, pianta di Mauritania Imper. 664.*

Tithymalus arboreus, Americanus, Cotini folio H. Amstel. 29. *Tithymalus Surinamensis, arborescens, Cotini sive Coccigriæ foliis & facie Breyn. Prodr. 2.*

Tithymalus Americanus, arborescens, Cotini foliis minoribus & verticillatim nascentibus Plum.

Tithymalus Americanus, arborescens, foliis Amygdali obtusis Plum.

Tithymalus Americanus, arborescens, foliis Linariæ Plum.

Tithymalus Americanus, fruticosus, foliis Buxi Plum.

Tithymalus arboreus, Æthiopicus, Mezerei Germanici folio, flore pallido H. Amstel. in 12. Pluk. Tab. 230. fig. 1.

Tithymalus characias, rubens, peregrinus C B. Pin. 290. *Tithymalus Amygdaloides sive Characias J. B. 3. 672. Tithymalus Characias 1. Clus. Hist. cLxxxviij.*

Tithymalus sylvaticus, lunato flore C. B. Pin. 290. *Tithymalus sylvaticus toto anno folia retinens J. B. 3. 671. Tithymalus lunato flore Col. Part. 2. 57.*

Tithymalus Characias, folio lanuginoso C. B. Pin. 290. *Tithymalus Characias ij Cluf. Hift. clxxxviij.*

Tithymalus Characias, radice repente H. R. Par. Mor. H. R. Blef.

Tithymalus Lithofpermi majoris folio Bot. Monfp. App.

Tithymalus latifolius Cataputia dictus H. L. Bat. *Lathyris major C. B. Pin. 293. Lathyris five Cataputia minor J. B. 3. App. 880. Lathyris Math. 1259. Efpurge.*

Tithymalus latifolius, Hifpanicus C. B. Pin. 291. *Tithymalus platyphyllos iij. Cluf. Hifp. 438.*

Tithymalus arvenfis, latifolius, Germanicus C. B. Pin. 291. *Tithymalus platyphyllos Fufchfii J. B. 3. 670. Fuchf. Edit. in fol. 813.*

Tithymalus Salicis folio tenuiffimè ferrato & villofo.

Tithymalus nemorofus, villofus, mollior Barr. Icon.

Tithymalus Myrfinites, latifolius C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrfinites J. B. 3. 674. Tithymalus Myrfinites* 1. *Tab. Icon. 591.*

Tithymalus incanus, hirfutus C. B. Pin. 292. J. B. *3. 666. Tithymalus Characias, pratenfis, hirfutus Bot. Monfp.*

Tithymalus Curaffavicus, Salicis & Atriplicis foliis hirfutis, caulibus fubrubentibus Prodr. Par. Bat.

Tithymalus Curaffavicus Salicis & Atriplicis foliis glabris, caulibus viridantibus. Prodr. Par. Bat.

Tithymalus five Efula exigua C. B. Pin. 291. *Tithymalus minimus, anguftifolius, annuus J. B. 3. 664. Efula exigua Tragi Lob. Icon. 357.*

Tithymalus exiguus, faxatilis C. B. Pin. 291. *J. B. 3. 664. Bot. Monfp.*

Tithymalus feu Efula exigua, foliis obtufis C. B Pin. 291. *J. B. 3. 664.* hujus icon occurrit in Bot. Monfp. cum icone Tithymali exigui faxatilis.

Tithymalus annuus, Lini folio acuto Bot. Monfp.

Tithymalus montanus, non acris C. B. Pin. 292. *Tithymalus non acris, rubro flore J. B. 3. 673. Efula dulcis Trag. 298. Pithyufa feu Efula minor altera, floribus rubris Lob. Icon. 358.*

Tithymalus Myrfinites, fructu verrucæ fimili C. B. Pin. 291. *Tithymalus verrucofus J. B. 3. 673.*

Tithymalus Myrfinites, anguftifolius C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrfinites ij. Tabern. Icon. 592.*

Tithymalus Amygdaloides, anguftifolius Tabern. Icon. 591. *Tithymalo maritimo affinis, Linariæ folio C. B. Pin. 291. Alypum Cam. Epit. 985. Alypum Mathioli Tithymalis affine. J. B. 3. 676.*

Tithymalus Cypariffias C. B. Pin. 291. *Tithymalus Cupreffinus five humipinus Lob. Icon. 356. Efula officinarum Cæfalp. 374.*

Tithymalus Cypariffias, capitulo rubente C. B. Pin. 291.

Tithymalus Cypariffius P. Alp. Exot. 65.

Tithymalus Linariæ folio, lunato flore Mor. H. R. Blef.

Tithymalus foliis Pini, fortè Diofcoridis Pithyufa. C. B. Pin. 292. *Tithymalo Cypariffiæ fimilis, Pityufa multis J. B. 3. 665. Tithymalus Pineæ Lob. Icon. 357.*

Tithymalus maritimus C. B. Pin. 291. *Tithymalus paralius J. B. 3. 674. Dod. Pempt. 370.*

Tithymalus arboreus; Linifolius H. R. Par. *Tithymalus maritimus, Juniperi folio Bocc. Rarior. Plant. 9.*

Tithymalus maritimus, ſpinoſus C. B. Pin. 291. *Tithymalus Raguſinus, flore luteo, pentapetalo H. L. Bat.*

Tithymalus Characias, anguſtifoliis C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrſinites iij, anguſtifolius Tabern. Icon. 592.*

Tithymalus Characias, folio ſerrato C.B. Pin. 290. *Tithymalus ſerratus Dalechampii J. B. 3. 675. Tithymalus Characias v. Dod. Pempt. 369.*

Tithymalus Characias, radice pyriformi Mor. H. R. Bleſ. *Tithymalus ſeu Iſchas Ranunculi radice, capſulâ molliter echinata D. Fagon Schol. Bot. 124.*

Tithymalus Characias, Salicis minoris folio Mor. H. R. Bleſ.

Tithymalus tuberoſa pyriformi radice C. B. Pin. 292. *Apios J. B. 3. 666. Tithymalus tuberoſa radice, Iſchas Cluſ. Hiſt. cxc.*

Tithymalus tuberoſa oblonga radice C. B. Pin. 292. *Apios ſive Iſchas altera J. B. 3. 667. Iſchas altera Cluſ. Hiſt. cxcj.*

Tithymalus paluſtris, fruticoſus C. B. Pin. 292. *Tithymalus magnus, multicaulis ſive Eſula major J. B. 3. 671. Eſula major Dod. Pempt. 374.*

Tithymalus Luſitanicus, latifolius, fructu exquiſitè triangulari.

Tithymalus Oleæ folio glauco, Narbonenſis.

Tithymalus exiguus, glaber, Nummulariæ folio. *Chamæſyce J. B. 3. 667. Dod. Pempt. 377.*

Tithymalus exiguus, villoſus, Nummulariæ folio. *Chamæſyce villoſa, major, Cauliculis viridibus Schol. Bot. 122.*

Tithymalus rotundis foliis, non crenatis H. L. Bat. *Peplus ſive Eſula rotunda C. B. Pin. 292. Peplos ſive Eſula rotunda J. B. 3. 669. Peplus Dod. Pempt. 375.*

Tithymalus Helioſcopius C. B. Pin. 291. *Dod. Pempt. 371. Tithymalus Helioſcopius ſive ſoliſequus J. B. 3. 669.*

Tithymalus annuus, erectus, folio oblongo, acuminato. *Peplis annua, foliis acutis, flore muſcoſo Bocc. Rarior. Plant. 24.*

Tithymalus annuus, ſupinus, folio rotundiore acuminato. *Peplis minor J. B. 3. 670. Peplis, Peplus minor Tabern. Icon. 597.*

Tithymalus maritimus, folio obtuſo, aurito, rubro perinde ac caule. *Peplis maritima, folio obtuſo C. B. Pin. 293. Peplis J. B. 3. 668. Cluſ. Hiſt. clxxxvij.*

Tithymalus maritimus, folio obtuſo, aurito viridi perinde ac caule. *Peplis maritima, folio obtuſo, caule viridi H R. Par.*

Tithymalus Siculus, polycoccos, Portulacæ folio Bocc. Rarior. Plant. 39.

Tithymalus perennis, folio breviori & obtuſo.

Tithymalus Hiſpanicus, folio longiori, cordiformi.

Tithymalus Alepicus, folio ſubrotundo & incano.

Tithymalus Americanus, humi fusus, serratus, floribus in capitulum alis adhærens, congestis Plum. *Tithymalus dulcis, Parietariæ foliis hirsutis, floribus ad caulium nodos conglomeratis Sloan. Cat. Plant. Jam. 82. mal nommée du Tertre 91.*

Tithymalus Americanus, erectus, serratus floribus in capitulum longo pediculo insidens, congestis Plum.

Tithymali species lac fundunt: undè nomen traxisse credunt. τιτθὴ *mamma* μαλακος *mollis*, quasi mollis mamma. An ineptè diceretur Tithymalus lacte carens?

GENUS VII.

Glaux.

Tab. 60. GLAUX est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, vel patente vel clauso & multifido: ex cujus meditullio surgit pistillum B, quod deindè abit in fructum seu testam C D, ut plurimùm globosam, apice dehiscentem, ac seminibus fœtam F exiguis, placentæ E affixis.

Glaucis species sunt.

Glaux maritima C.B.Pin 215. *Glaux exigua, maritima J.B. 3.373. Lob. Icon*

Glaux maritima, flore albo.

Glaux palustris, flore striato, clauso, foliis Portulacæ.

GENUS VIII.

Oxys.

Tab. 19. OXYS est plantæ genus flore A monopetalo, campaniformi, patente, & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D, floris infimæ parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum membranaceum E F, oblongum, in quinque loculamenta ut plurimùm divisum 1,2,3,4,5, extrorsum à basi ad apicem dehiscentia, & seminibus fœta I huc illuc sæpè dissilientibus, propter vim elasticam calyptræ K qua singula solent involvi.

Oxydis species sunt.

Oxys flore albo. *Oxys sive Trifolium acidum, flore albo J. B. 2. 387. Trifolium acetosum, vulgare, flore lacteo C. B. Pin. 330. Trifolium acetosum Dod. Pempt. 578. Alleluia à fleur blanche.*

Oxys flore purpurascente. *Oxys sive Trifolium acidum, flore purpurascente J. B. 2. 387. Trifolium acetosum, vulgare, flore purpurascente C. B. Pin. 330. Alleluia à fleur purpurine.*

Oxys flore subcæruleo. *Trifolium acetosum, vulgare, flore subcæruleo C. B. Pin. 330. Alleluia à fleur bleuâtre.*

Oxys lutea J. B. 2.388. *Oxys sive Trifolium acetosum, flore luteo Dod. Pempt. 579. Trifolium acetosum, corniculatum C. B. Pin. 330. Alleluia à fleur jaune.*

Oxys lutea, Americana, erectior. *Trifolium acetosum, corniculatum, luteum, majus erectum, Indicum seu Virginianum Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 184.*

Oxys

Oxys Americana, flore rubro, fibrosa radice. *Trifolium acetosum Americanum, rubro flore Barr. icon. Bocc. Mus. Part. 2. 63. Tab. 51.*

Oxys lutea, frutescens, Americana, Trifolii bituminosi facie Plum.

Oxys purpurea, Virginiana, radice squamata. *Oxys purpurea, Virginiana, radice Lilii more nucleata, capitulis postquam defloruerit bulbillis ut in Allio corvino conflatis Pluk. Phytog. Tab. 102. fig. 4.*

Oxys bulbosa, Africana, rotundifolia, caulibus & floribus purpureis, amplis H. Amstel. 41.

Oxys bulbosa, Africana, rotundifolia, caulibus virentibus, floribus amplis purpureis. *Oxyi affinis planta, bulbosa, Africana, flore purpureo, magno Breyn. Cent. 1. 46.*

Oxys bulbosa, Æthiopica minor, folio cordato, flore ex albido purpurascente H. Amstel. 43.

Hujus generis speciebus folia terna singulis pediculis insunt, cordis effigiem, qualis illa pingi solet sæpè referentia, eaque saporis acidi, unde nomen ductum est; ὀξὺς enim acidum significat; sed nihil hæc ad notam propriam faciunt.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in unicum semen.

GENUS I.

Rhabarbarum.

RHABARBARUM est plantæ genus, flore A B C monopetalo, campaniformi & multifido: ex cujus fundo pistillum D surgit, quod deindè crassescit E, semine fœtum F triangulari G, capsulæ H triangulari pariter per maturitatem ita affixo, ut ab ipsâ divelli nequeat. *Tab. 18.*

Rhabarbari speciem unicam novi.

Rhabarbarum fortè Dioscoridis & antiquorum. *Rhaponticum P. Alp. Exot. 187.*

Rhabarbarum dicitur quasi radix apud Barbaros nascens: occurrit enim apud fluvium *Rha*, quem *Vvolga* appellant in Moscoviâ.

SECTIO V.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in fructum ex vaginulis aut folliculis constantem.

GENUS I.

Cotyledon.

Tab. 19. COTYLEDON est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi tubulato & multifido : ex cujus calyce B surgit pistillum C, quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum D è plurimis vaginulis constantem, in capitulum quoddam collectis, à basi ad apicem dehiscentibus E, ac semine fœtis F ut plurimùm minutissimo.

Cotyledonis species sunt.

Cotyledon major C. B Pin. 285. *Cotyledon vera, radice tuberosâ J. B. 3. 683. Cotyledon, Umbilicus veneris. Clus. Hist. lxiij.*

Cotyledon major, Lusitanica. *Cotyledon maximum, Lusitanicum Vir. Lusit.*

Cotyledon radice tuberosa, longa, repente Mor. H. R. Bles. *Cotyledon flore luteo, radice tuberosa, repente A. R. Par. 73.*

Cotyledon flore luteo, media H. L Bat.

Cotyledon Africana, frutescens, foliis orbiculatis, limbo purpureo cinctis. *Sedum Africanum, frutescens, incanum, orbiculatis foliis H. L. Bat.*

Cotyledon Africana, teretifolia, flore pulcherrimo. *Sedum Africanum teretifolium, flore Hemerocallidis è Codice Comptoniano Pluk. Phytog. Tab. 223. fig. 1.*

Cotyledon Africana, foliis oblongis, floribus umbellatis, fibrosa radice. *Sedum Africanum, umbellatum, album, foliis Gentianæ cruciatæ angustioribus Prodr. Par. Bat.*

Cotyledon maritima, Sedi folio, flore carneo, fibrosa radice.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Cotyledon media, foliis subrotundis C. B. Pin. 285. quæ Gei species. Cotyledon media, foliis oblongis, serratis C. B. Pin. 285. Saxifragæ species. Cotyledon media, subhirsuta, floribus punctatis C. B. Pin. 285. Saxifragæ species videtur. Cotyledon minor, foliis subrotundis, serratis. C. B. Prodr. 133. Saxifragæ species. Cotyledon stellata C. B. Pin. 285. Sedi species.*

Cotyledonis specierum radix ut plurimùm tuberosa, folia crassa acetabuli formâ : unde Cotyledon à κοτύλη, quæ cavitatem significat. In his tamen nequaquam sita est hujus generis nota ; nam inter species recensitas aliæ sunt foliis planis, aliæ radice fibrosâ.

GENUS II.

Apocynum. *Apocin.*

APOCYNUM est plantæ genus flore monopetalo quidem & campaniformi; sed non planè uniusmodi in singulis speciebus: quare seorsim describendus est. *Tab. 20.*

I. Igitur in nonnullis speciebus flos A C campaniformis est, multifidus; ex cujus calyce E surgit pistillum F posticæ floris parti B D adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum ex duabus vaginis G H plerumque constantem, à basi ad apicem dehiscentem I K M, ac multo semine fœtum N pappis instructo, placentæ asperæ L affixo.

II. In aliis speciebus flos etiam campaniformis est 1 sed inversus & multifidus, ejusque meditullium occupat capitulum quoddam elegans 2 ex quinque corniculis in orbem positis constans. Infimæ autem capituli parti 3 adinstar clavi infigitur pistillum 4 quod è calyce 5 surgit, abitque deindè in fructum 6 ex duabus vaginis plerumque compositum, à basi ad apicem dehiscentem 7, 8, ac multo semine fœtum squamatim posito 11, pappis instructo 12, & placentæ 9 foliaceæ 10 affixo. His addendum est Apocyni species succo lacteo turgere. *Tab. 21.*

Apocini species sunt.

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Ægyptiacum, floribus croceis Par. Bat. *Apocynum Ægyptiacum, lactescens, siliquâ Asclepiadis C. B. Pin. 303. Beidelsar Alpini sive Apocynum Syriacum J. B. 2. 136. Beidelzar P. Alp. Ægypt. 36.*

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Malabaricum, floribus ex albo suavè-purpurascentibus Par. Bat. *Apocynum latifolium, Ægyptiacum, incanum, erectum, floribus magnis, pallidè violaceis Prod. Par. Bat. Ericu H. Mal. Part. 2. 53.*

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Americanum, floribus ex incarnato suavè violaceis Par. Bat. *Apocynum erectum, majus, latifolium, Indicum, flore concavo, amplo, carneo, suavè-purpurascente Breyn. Prodr. 2.*

Apocynum erectum, latifolium, incanum, Syriacum, floribus parvis, obsoletè purpurascentibus Par. Bat. *Apocynum majus, Syriacum, rectum Corn. 90. Apocynum Syriacum Clus. Hist. lxxxvij. Beid-el-ssar Vesling. in P. Alp. 28.*

Apocynum majus, Syriacum, rectum, caule viridi, flore exalbido. H. R. Par.

Apocynum erectum, Canadense, angustifolium. Par. Bat. *Apocynum Americanum folio Asclepiadis, flore rubro, umbellato Bross. Apocynum minus, rectum, Canadense Corn. 93.*

Apocynum erectum, Canadense, latifolium Par. Bat.

Apocynum erectum, Canadense, humilius, angustissimo folio. H. L. Bat.

Apocynum Virginianum, flore herbaceo, siliquâ longissima Mor. H. R. Bles.

Apocynum Indicum, foliis Androsæmi majoris, flore Lilii convallium suavè-

rubentis H. R. Par. *Apocynum Americanum, foliis Androsæmi majoris H. R. Par. 59.*

Apocynum folio subrotundo C. B. Pin. 302. *Apocynum folio rotundiore, flore ex albo-pallescente J. B, 2. 134. Apocynum 1. latifolium Clus. Hist. 124.*

Apocynum maritimum, Venetum, Salicis folio, flore purpureo. *Tithymalus maritimus, purpurascentibus floribus C. B. Pin. 291. Alypum quibusdam sive Esula rara, flore purpureo J. B. 3. 676. Esula rara è Lio Venetorum insula Lob. icon. 372. Esula rara, nostra, floribus purpurascentibus Donat. 39.*

Apocynum maritimum, Venetum, Salicis folio, flore albo. *Tithymalus maritimus sive Esula rara, è Lio Venetorum insula, flore albo. H. R. Par.*

Apocynum Novæ Angliæ subhirsutum, radice tuberosa, floribus aurantiis H. L. Bat. App. *Apocynum erectum, minus, latifolium, Americanum, flore umbellato, aurantio, petalis reflexis, radice tuberosâ Breyn. Prodr. 2.*

Apocynum Curassavicum, fibrosa radice, floribus aurantiis, Chamænerii foliis angustioribus Prodr. Par. Bat. *Pluk. Phytog. Tab. 76. fig. 6. Apocynum Americanum, Chamænerii foliis Par. Bat.*

Apocynum Curassavicum, fibrosa radice, floribus aurantiis, Chamænerii foliis latioribus Prod. Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoso fructu, Salicis folio lato, glabro Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoso fructu, Salicis folio lato, subhirsuto Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoso fructu, Salicis folio glabro, angusto Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, subhirsutum, foliis undulatis Par. Bat.

Apocynum scandens, Vincæ Pervincæ foliis, viride, fructu villoso Par. Bat.

Apocynum scandens, Africanum, Vincæ Pervincæ foliis, subincanum. Par. Bat. *Apocynum scandens, Africanum, hirsutum Prod. Par. Bat.*

Apocynum scandens, Africanum, Asphodeli radice, angustissimo folio Oldenlandii Par. Bat.

Apocynum Americanum, Viticis folio.

Apocynum Americanum, scandens, amplo flore villoso, luteo, siliquis angustissimis Plum.

Apocynum Americanum, foliis Amygdali longioribus Plum.

Apocynum Americanum, scandens, foliis Amygdali, siliquis Emeri Plum.

Apocynum Americanum, scandens, siliquarum extrema parte vestibus hærente Plum.

Apocynum Americanum, scandens, foliis Citri, siliquis maculatis Plum.

Apocynum Americanum, scandens, foliis Lauri, flore albo, umbellato Plum.

Apocynum arboreum, Canariense, Æleagni facie. *Apocynum arboreum ad Æleagni faciem accedens, Canariense, siliquis binis Nerii æmulis (Cornicar insulanis vulgò) apicibus recurvis Pluk. Phytog. Tab. 260. fig. 3.*

Apocynum Hispanicum, frutescens, Linariæ folio.

Apocynum appellarunt ἀπὸ τοῦ κυνὸς id est plantam caninam, nam Apocyni folia, ut ait Dioscorides, cum subacta farina in panes cocta & in cibo data, canes necat. *Lib. 4. cap. 81.*

GENUS III.

Periploca.

PERIPLOCA est plantæ genus, flore monopetalo A, longè magis patente quàm Apocyni flos, adeo ut ad rotæ potiùs figuram accedat: ex calyce D surgit pistillum C, posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum Apocyni fructui adeo similem, ut hæc duo genera ab auctoribus non soleant distingui. *Tab. 22.*

Periplocæ species sunt.

Periploca foliis oblongis. *Apocynum folio oblongo C. B. Pin. 303. Apocynum sive Periploca scandens, folio oblongo, flore purpurante J. B. 2. 133. Periploca altera Dod. Pempt. 408.*

Periploca foliis oblongis, angustioribus. *Secamone P. Alp. Ægypt.*

Periploca Monspeliaca, foliis rotundioribus. *Scamonia Monspeliaca, foliis rotundioribus C. B. Pin. 294. Scammonea Monspeliaca, flore parvo J. B. 2. 136. Apocynum iiij. latifolium, Scammonea Valentina Clus. Hist. 126. Scammonia maritima Monspeliaca Richier. Onomat.*

Periploca Monspeliaca, foliis acutioribus. *Scammoniæ Monspeliacæ affinis, foliis acutioribus C. B. Pin. 294. Apocynum latifolium amplexicaule J. B. 2. 135. Apocynum iij. latifolium. Clus. Hist. 125.*

Periploca Americana, fructu molliter echinato. *Ibati Brasiliensibus Marcg. Edit. 1648. 20.*

Periploca Americana, latifolia, siliquâ dura, oblonga, tumida & glabra. *Apocynum majus, scandens, siliqua oblonga, tumida & glabra Plum. xcv.*

Periploca Americana, scandens, Salicis angustissimo folio, flore albo Plum.

Periploca Americana, humi se spargens, Linariæ folio Plum.

Periploca Americana, repens, umbellata, foliis Citri, flore coccineo Plum.

Periploca Americana, scandens, Nummulariæ folio, flore albo Plum.

Periploca Americana, scandens, folio Citri, fructu maximo Plum.

Periploca Americana, scandens, folio Convolvuli, fructu alato Plum.

Periploca dicitur à περὶ *circa*, & πλοκὴ *nexus*; quasi diceres plantam scandentem & ad plantas vicinas se alligantem.

GENUS IV.

Asclepias. *Dompte-venin.*

ASCLEPIAS est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi patenti, & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum E posticæ floris parti B (cui respondet capitulum C quinquefidum) adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum, ex duabus vaginis F F plerumque constantem, mem- *Tab. 22.*

branaceis, à basi ad apicem dehiscentibus K, multo semine H fœtis, pappis instructo K, ac placentæ I squamatim affixo G. Ab Apocyno & Periploca differt Asclepias, quòd lacte careat.

Asclepiadis species sunt.

Asclepias albo flore C. B. Pin. 303. *Asclepias, sive Vincetoxicum multis floribus albicantibus J. B. 2. 138. Vincetoxicum Dod. Pempt. 407.*

Asclepias angustifolia, flore flavescente H. R. Par.

Asclepias nigro flore C. B. Pin. 303. *Asclepias flore nigro quorumdam J. B. 2. 140. Apocynum. Col. Phytob. iij.*

Asclepias Africana, Aizooides. *Fritillaria crassa Promontorii Bonæ spei Stap. in Theoph. 335. Apocynum humile, Aizooides, siliquis erectis, Africanum H. L. Bat.*

Asclepias Africana, Aizooides, longioribus foliis, minus dentatis. *Apocynum humile, Aizooides, cauliculis longissimis, denticulis rarioribus donatum Pluk. Almag. Bot. 37.*

Ab Asclepiade medico nomen invenisse credunt Asclepiadem herbam.

SECTIO VI.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, ex cujus fundo tubus exurgit pistillum excipiens, quod in fructum multicapsularem abit.

GENUS I.

Malva. *Mauve.*

Tab. 23. & 24. MALVA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente & multifido: ex cujus fundo emergit tubus pyramidatus D staminibus plerumque onustus. Ex calyce verò Q surgit pistillum E F, infimæ floris parti C, tuboque D adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum G planum orbiculatum, quandoque acuminatum, calyce ut plurimùm involutum H, è plurimis capsulis L M P constantem, axi I K ita circumhærentibus, ut singulæ ejus striæ capsulam suam quasi articulatione quadam excipiant, semine fœtam N non raró reniformi. His addenda sunt folia O minus quidem secta quàm Alceæ, minusque villosa & incana quàm Altheæ folia.

Malvæ species sunt.

Malva rosea, folio subrotundo, flore dilutius rubente C. B. Pin. 315. *Malva rosea sive hortensis, flore carneo J. B. 2. 951. Malva arborea sive hortensis Tabern. Icon. 765. Malva hortensis, flore simplici incarnato Eyst. Rose d'outre-mer ou de tremier.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore candido C. B. Pin. 315. *Malva rosea sive hortensis, flore albo J. B. 2. 951. Malva hortensis, flore simplici albo Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore saturatius rubente C. B. Pin. 315. *Malva rosea sive hortensis, flore saturè sanguineo J. B. 2. 951. Malva rosea, flore simplici rubro Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore purpuræ modo relucente C.B. Pin. 315.

Malva rosea, folio subrotundo, flore ex rubro nigricante C. B. Pin. 315.

Malva rosea, folio subrotundo, flore violaceo H. R. Par.

Malva rosea, folio subrotundo, flore simplici luteo H. R. Par.

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno rubro C. B. Pin. 315. *Malva hortensis, multiplici flore Dod. Pempt. 652. Malva rosea multiplex, flore pleno rubro Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno albo C. B. Pin. 315. *Malva rosea, multiplex, flore albo Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno incarnato C. B. Pin. 315. *Malva rosea multiplex, flore incarnato Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno puniceo C. B. Pin. 315.

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno nigricante C. B. Pin. 315. *Malva rosea, flore pleno atrorubente Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno luteo & subluteo H. R. Par.

Malva rosea, folio subrotundo, Chalepensis, acaulos, flore pallide luteo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 524.

Malva Aceris folio, Virginiana. *Althæa Ricini folio; Virginiana H. L. Bat.*

Malva Aceris folio, Americana, hirsuta. *Alcea Corassavica, hirsuta, parvo flore, foliis lobatis. Par. Bat.*

Malva Americana C. B. Prodr. 137.

Malva Americana, frutescens, hirsuta, floribus luteis in capitulum congestis Plum.

Malva foliis crispis C. B. Pin. 315. *Malva crispa J. B. 2. 952. Malva crispatis oris. Lob. icon. 651. Mauve frisée.*

Malva vulgaris, flore majore, folio sinuato J. B. 2. 949. *Malva sylvestris, folio sinuato C. B. Pin. 314. Malva sylvestris, major Tabern. Icon. 768. Mauve.*

Malva sylvestris, folio sinuato, flore albo H. Edinb.

Malva sylvestris, folio sinuato, flore cæruleo H. Cathol.

Malva sylvestris, folio sinuato, flore purpuro-rubro H. Cathol.

Malva sylvestris, folio sinuato, flore cæruleo, candidis lineis inscripto H. Cathol.

Malva sylvestris, folio sinuato, flore dilutè purpureo, duplo minori H. Cathol.

Malva sylvestris, atrovirenti folio, rotundiori, minus sinuato, majorique flore H. Cathol.

Malva arvensis, erecta, lucida, flore majore, *Malva arvensis recta, rotundo-acuminato, angulato folio, pallidè lucido, carneo flore, multò majore H. Cathol.*

Malva vulgaris, flore minore, folio rotundo J. B. 2. 949. *Malva sylvestris, fo-*

lio rotundo C. B. Pin. 314. Malva ſylveſtris, minor Tabern. Icon. 769.
Malva ſylveſtris, rotundo, variegato folio H. R. Par.
Malva folio vario C. B. Prodr. 137. *Malva ſtellata J. B. 2. 950.*
Malva trimeſtris, flore cum unguibus purpureis J.B.2.950. *Malva trimeſtris. Cluſ. Hiſt. xxiij.*
Malva Hederaceo folio C. B. Pin. 315. *Malva altera Matt. 458.*
Malva rotundifolia, glabra, ex Hiſpania, flore amplo rubello Pluk. Phytog. Tab. 44 fig. 3.
Malva rotundifolia, Italica, flore amplo purpuraſcente. *Althæa virens, rotundifolia flore amplo, purpuraſcente, Italica. Barr. Icon.*
Malva annua, floſculis albis, verticillatim naſcentibus. *Malva annua, rotundifolia, floribus omnium minimis, albis pentapetalis, verticillatim genicula ambientibus, & ſeminibus arctè iiſdem verticillatim adhærentibus. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 521.*
Malva hirſuta, folio cordato M. Hiſt. Oxon. Part. 2. 205.
Malva annua, hirſuta, foliis Hederæ anguloſis. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2.521.
Malva Luſitanica, Ribeſii folio.
Malva Indica, folio cordiformi. *Alcea Zeylanica, folio latiori cordiformi H. L. Bat.*
Malva Ulmifolia, ſemine roſtrato. *Althea Ulmifolia, ſemine roſtrato H.R. Par. Malva annua di Pernambuco Zan. 133.*
Malva Ulmifolia, ſemine cum gemino roſtro. *Alcea Virginiana, Carpini folio, floſculis minimis luteis, ſemine duplici roſtro ſeu aculeo prædito. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 528.*
Malva Ulmifolia, ſemine cum gemino roſtro, floribus racemoſis. *Alcea Zeylanica, floſculis faſciculatim congeſtis H. L. Bat.*
Malva Indica, foliis ſubrotundis. *Althæa roſtrata, Cormandelienſis Pimpinellæ majoris folio ſubrotundo Pluk. Phytog. Tab. 9. fig. 3.*
Malva Canadenſis, Mori folio, ſemine cum gemino roſtro. *Althæa Virginiana bidens, Pimpinellæ majoris acutiore folio, floſculis minimis luteis Pluk. Phytog. Tab. 9. fig. 6. Alcea Morifolio, Virginiana, minor Schol. Bot. 224.*
Malva Americana, Ulmifolia, floribus conglobatis ad foliorum alas Plum.
Malva Americana, pampinea fronde, fructu ſubrotundo, echinato Plum.
Malva Americana, folio Hederaceo, flore coccineo Plum.
Malva Americana, Hederæ terreſtris folio & facie capſulis bifurcatis Plum.
Malva Americana, villoſa, Melonis folio. *Alcea Coraſſavica, Melonis folio Par. Bat.*
Malva à μαλάξω, aut μαλάσσω, emollio, perinde ac μαλάχη, quòd emolliendi vim habeat.

GENUS

GENUS II.

Althæa. *Guimauve.*

ALTHÆA est plantæ genus, floribus & fructibus Malvæ omninò æmulis, à qua differt ex Dioscoride, foliis lanuginosis, & ut mihi videtur canescentibus. Quibus notis standum est, ne celeberrimum Althææ nomen, tantopere celebratum in scriptis medicorum, à materiâ medica explodatur. Ὠνόμασται δὲ ἀλθαία, διὰ τὸ πολυαλθὲς καὶ πολύχρηστον αὐτῆς. *Diosc. lib. 3. cap. 62.*

Althææ species sunt.

Althæa Dioscoridis & Plinii C. B. Pin. 315. *Althæa sive Bismalva J. B. 2. 954. Althæa Ibiscus Dod. Pempt. 655. Guimauve ordinaire.*

Althæa Dioscoridis & Plinii, folio magis angulato. *Malva sylvestris vel palustris, aut Ibiscus folio angulosiori H. L. Bat.*

Althæa folio rotundiori, sive minùs acuminato H. Edinb.

Althæa vulgari similis, folio retuso, brevi Raii Sinops. 138.

Althæa frutescens, folio rotundiore, incano C. B. Pin. 316. *Althæa arborescens J. B. 2. 956. Althæa frutex 1. Clus. Hist. xxiiij.*

Althæa flore majore C. B. Pin. 316. *Althæa flore grandi Alceæ, Thuringiaca Camerario J. B. 2. 955. Althæa frutex iij. Clus. Hist. xxv.*

Althæa frutescens, folio acuto, parvo flore C. B. Pin. 316. *Althæa arborea Olbiæ in Galloprovincia Lob. Icon. 553.*

Althæa frutescens, Hispanica, folio rotundiori.

Althæa frutescens, Lusitanica, folio rotundiori, undulato.

Althæa frutescens, Lusitanica, folio ampliori, minus incano.

Althæa maritima, arborea, Veneta. *Malva arborea, Veneta dicta, parvo flore C. B. Pin. 315. Malva arborea J. B. 2. 952. Malva arborescens Eyst.*

Althæa maritima, arborea, Gallica. *Malva arborea, marina, nostras Park. Theat. 301.*

Althæa Hispanica, foliis undulatis. *Malva Hispanica Mor. H. R. Bles.*

GENUS III.

Alcea.

ALCEA ex Dioscoride folia habet divisa, ἔχουσα φύλλα ἐπεσχισμένα. qua notâ si notabilis sit, genus illud à Malvâ & Althæâ distinguemus. *Tab. 25. Lib. 3. cap. 164.*

Alceæ species sunt.

Alcea vulgaris, major, flore ex rubro roseo C. B. Pin. 316. *Alcea vulgaris J. B. 2. 953. Dod. Pempt. 656.*

Alcea vulgaris, major, flore candidiore C. B. Pin. 316.

Alcea vulgaris, seminum involucris hirsutis. H. Edinb.

Alcea folio rotundo, laciniato C. B. Pin. 316. *Malva montana sive Alcea rotundifolia, laciniata Col. Part. j. 148.*

Alcea Cannabina C. B. Pin. 316. *Alcea Pentaphylli folio vel Cannabina J. B. 2. 958. Alcea fruticosa, Cannabino folio Clus. Hist. xxv.*

Alcea major & procerior Raii. Hist. 605.

Alcea hirsuta C. B. Pin. 317. *Alcea villosa Dalechampii Lugd. 594. Alcea villosa J. B. 2. 1067.*

Alcea hirsuta, flore albo. H. R. Par.

Alcea minor, Sicula, flore minore Raii. Hist. 605.

Alcea tenuifolia, crispa. J. B. 2. 1067.

Alcea maritima, Galloprovincialis, Geranii folio. *Alcea minor, maritima, tenuifolia, procumbens. Par. Bat.*

Alcea rosea, hortensis, mazima, folio Ficus. *Malva rosea, folio ficus. C. B. Pin. 315. Malva rosea, simplex, peregrina. Tabern. Icon. 767.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore albo.

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore luteo. *Malva rosea, folio Ficus, flore luteo H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore violaceo. *Malva rosea folio Ficus, flore violaceo H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore purpureo. *Malva rosea, folio Ficus, flore purpureo. H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore carneo. *Malva rosea, folio Ficus, flore carneo H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore nigricante. *Malva rosea, folio Ficus, flore nigricante H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, nigricante & aspero. *Malva folio Ficus, altera. C. B. Pin. 315. Malva folio Ficus ejusd. Prodr. 137.*

Alcea hirsutissima, Americana, frutescens Plum.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes, quæ Althææ notis carent, & inter species Ketmiæ recenseri debent. *Alcea vesicaria C. B. Pin. 317. Alcea Indica, magno flore C. B. Pin. 317. Alcea Indica, parvo flore C. B. Pin. 317. Alcea Indica, parvo flore, altera C. B. Pin. 317. Alcea Ægyptiaca villosa C. B. Pin. 317.*

GENUS IV.

Malacoides.

Tab. 25. MALACOIDES est plantæ genus, flore Malvæ; fructu verò A Rubi, etiamsi sicco: constat enim ex pluribus capsulis B in capitulum quoddam conglobatis, placentæ C affixis, semine fœtis D plerumque reniformi E.

Malacoidis species sunt.

Malacoides Betonicæ folio. *Malva Betonicæ folio Mor. H. R. Bles. Bocc. Rarior Plant. 15. Alcea Betonicæ folio, flore purpuro-violaceo Barr. Icon.*

Malacoides folio anguloso. *Malva Tingitana, flore cæruleo, parvo Pluk. Phytog. Tab. 44. fig. 2.*

Malacoides à μαλάχη, Malva.

GENUS V.

Abutilon.

ABUTILON est plantæ genus, flore Malvæ, fructu verò A capitellum Tab. 25. quodammodo referente, è plurimis vaginulis B constante, axi D ita circumhærentibus ut singulæ ejus striæ capsulam suam C B quasi articulatione quadam excipiant, bivalvem E, seminibus fœtam F non raró reniformibus.

Abutili species sunt.

Abutilon Dod. Pempt. *656. Althæa Theophrasti, flore luteo C. B. Pin. 316. Althæa Theophrasti, flore luteo, quibusdam Abutilon J. B. 2. 958.*

Abutilon Indicum J. B. 2. *959. Cam. Hort. 3. Tab. 1. Althæa Theophrasti similis C. B. Pin. 316.*

Abutilon Indicum, fronde Pampinea, fructu quinquecapsulari. *Catu-Beloeren. H. Mal. 6. 79.*

Abutilon caulibus asperis, hirsutis, folio acuto, fructu minore, stellato. *Althæa caulibus asperis, hirsutis, flore incarnato, parvo. Prod. Par. Bat.*

Abutilon Africanum, foliis rugosis, & siliculis lanuginosis Oldenl.

Abutilon Americanum, maximum, pediculo & foliorum nervis purpurascentibus Lign.

Abutilon Americanum, amplissimo folio, caule villoso Plum.

Abutilon Americanum, fruticosum, folio subrotundo, flore luteo, fructu aculeato majori Plum.

Abutilon Americanum, fruticosum, folio oblongo, flore luteo, fructu aculeato minori Plum.

Abutilon Americanum, palustre, spicâ florum pyramidatâ, flore parvo exalbido Plum.

GENUS VI.

Ketmia.

KETMIA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente, Tab. 26. nec à Malvæ flore diverso, ex cujus calyce C surgit pistillum D, infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E, in plura loculamenta divisum F, apice dehiscentem G, & plurimis seminibus fœtum H.

Ketmiæ species sunt.

Ketmia Syrorum quibusdam C. B. Pin. 316. *Alcea arborescens, Syriaca ejusdem ibid. Alcea arborescens, glabra, Ketmia dicta J. B. 2. 957.*

Ketmia Syrorum, flore purpuro-violaceo. *Alcea Syriaca, flore purpuro-violaceo H. R. Par.*

Ketmia Syrorum, floribus ex albo & rubro variis. *Alcea Syriaca, floribus ex albo & rubro variis H. R. Par.*

Ketmia Syrorum, flore flavo. *Althæa arborescens, glabra, Ketmia Syrorum dicta, flore flavo. H. L. Bat.*

Ketmia Africana, Populi folio. *Althæa rosea peregrina, fortè Rosa Moscheutos Plinii Corn. 144.*

Ketmia Africana, Populi folio subtus incano & caule virescente. *Althæa Indica, Ulmi folio, prægrandis, subtus incana, flore amplo, purpureo Pluk. Tab. 6. fig. 3.*

Ketmia Africana, vesicaria, folio tripartito, flore purpureo. *Alcea Africana seu vesicaria, trifolia, flore purpureo. Barr. Icon.*

Ketmia Indica, Populi folio, fructu orbiculato, compresso. *Bupariti H. Mal. 1. 51.*

Ketmia Indica, Tiliæ folio. *Pariti sive Talipariti H. Mal. 1. 53.*

Ketmia Indica, Gossypii folio, Acetosæ sapore. *Althæa Indica, Gossypii folio, Acetosæ sapore. H. L. Bat.*

Ketmia Americana, arborescens, Malvæ folio, Acetosæ sapore Plum.

Ketmia Sinensis, fructu subrotundo, flore simplici. *Althæa arborea, rosea, Sinensis, flore simplici. H. L. Bat. Rosa Sinensis, quinquefolia Ferr. Flor. 493.*

Ketmia Sinensis, fructu subrotundo, flore pleno. *Sinensis Rosa arbuscula Ferr. Flor. 485.*

Ketmia palustris, flore purpureo. *Althæa palustris C. B. Pin. 316. Althæa Sida dicta quibusdam J. B. 2. 957. Althæa hortensis sive peregrina Dod. Pempt. 655.*

Ketmia caulibus asperis, hirsutis, fructu stellato, foliis lanceolatis. *Althæa caulibus asperis, hirsutis, flore incarnato, parvo Prodr. Par. Bat.*

Ketmia Indica, folio hastato, fructu duro. *Alcea Indica, folio hastato, flore parvo, purpureo, longo pediculo insidente, pericarpio compacto, duro, in quinque cellulas, totidem semina includentes dispertito. Pluk. Phytog. Tab. 7. fig. 1.*

Ketmia Indica, Vitis folio ampliore. *Alcea Indica, magno flore C. B. Pin. 317. Bamiæ aliquatenus affinis, Sabdariffa J. B. 2. 960. Alcea Americana Clus. Hist. xxvj.*

Ketmia Indica, Vitis folio, fructu corniculato.

Ketmia Ægyptiaca, Vitis folio, parvo flore. *Alcea Indica, parvo flore C. B. Pin. 317. Bamia J. B. 2. 959. Alcea Ægyptia Clus. Hist. xxvij.*

Ketmia Indica, Vitis folio, flore flavo, pendulo. *Althæa Indica, Vitis folio, flore amplo, flavo, pendente H. L. Bat.*

Ketmia Ægyptiaca, semine moschato. *Alcea Ægyptiaca, villosa C. B. Pin. 317. Belmuscus Ægyptia Honorio Bello J. B. 2. 960. Althæa Ægyptiaca, moschata, Abelmosch dicta Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 533.*

Ketmia Americana, hirsuta, flore flavo & semine moschato. *Alcea hirsuta, flore flavo & semine moschato Marcg. 45. Edit. 1648.*

Ketmia Brasiliensis, folio Ficus, fructu pyramidato, sulcato. *Quingombo Lusitanis Congensibus & Angolensibus Quillobo Marcg. 31. Edit. 1648. Alcea Americana, annua, flore albo, maximo, fructu pyramidali, sulcato, H. Amstel. 37. fig. 19.*

Ketmia Indica, aculeata, foliis digitatis. *Alcea Bengalensis, spinosissima, Acetosæ sapore, flore luteo-pallido, umbone purpurascente, H. Amstel. 35. fig. 18.*

Ketmia Americana, aculeata, flore amplissimo, coccineo Plum.

Ketmia Sicula, perennis, foliis moschatis, serratis. *Malva perennis, Sicula, foliis moschatis, crispis Bocc. Rarior. Plant. 68.*

Ketmia vesicaria, vulgaris. *Alcea vesicaria C. B. Pin. 317. Alcea solisequa, multis Veneta J. B. 2. 1068. Alcea vesicaria Dod. Pempt. 657.*

Ketmia vesicaria, Africana. *Alcea vesicaria Capitis Bonæ Spei Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 533.*

Ketmia Americana, frutescens, Mori folio, flore purpureo Plum.

Ketmia Americana, amplissimo folio cordiformi, flore vario Plum.

Ketmia Americana, amplissimo folio, angulato, fructu hispido, clypeato Plum.

GENUS VII.

Xylon. *Cotton.*

XYLON est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente & multifido: ex cujus fundo emergit tubus pyramidatus C, staminibus plerumque onustus. Ex calyce vero E, surgit pistillum D infimæ floris parti B, tuboque C. adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E subrotundum, in quaterna aut plura loculamenta divisum G, apice dehiscentem H I, seminibusque fœtum K obductis molli illa lanugine L M in fila ductili, quæ Xylon seu Gossypium appellatur. *Tab. 27.*

Xyli species sunt.

Xylon arboreum J. B. 1. 346. *Gossypium arboreum, caule lævi C. B Pin. 430. Gossypium arboreum, Gotne M. Segiar. P. Alp. Ægypt. 29. flore est atropurpureo.*

Xylon arboreum, flore flavo. *Gossypium arboreum, flore flavo* H. *L. Bat.*

Xylon arboreum, caule spinoso. *Gossypium arboreum, caule spinoso C. B. Pin. 430. Bambage Indiano Pon. Ital. 37.*

Xylon sive Gossypium herbaceum J. B. 1. 343.

Xylon Americanum, fructu oblongo, acuminato Lign.

Xylon Americanum præstantissimum, semine virescente Lign.

SECTIO VII.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum plerumque carnosum.

GENUS I.

Bryonia. *Coleuvrée.*

Tab. 28. BRYONIA est plantæ genus, floribus A C monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis, quos ita complecti solet calyx B D, ut ab iis sejungi nequeat: ex floribus autem alii steriles sunt A, nulli embryoni adhærescentes; alii fæcundi, insidentes embryoni E, qui deindè abit in baccam F globosam vel ovatam seminibus fœtam G subrotundis H. His notis addendi sunt claviculi, quibus Bryonia tanquam manibus adminicula apprehendit.

Bryoniæ species sunt.

Bryonia aspera sive alba, baccis rubris C. B. Pin. 397. *Vitis alba sive Bryonia J. B. 2. 143. Bryonia alba Dod. Pempt. 400. Coleuvrée ou Vigne blanche.*

Bryonia alba, baccis nigris C.B. Pin. 297. *Bryonia nigra Dod. Pempt. 399.*

Bryonia Zeylanica, foliis in profundas lacinias divisis, fructu majori *Balsamina scandens seu Momordica Indica, fœtida, Bryonioides fructu lævi, majori, rubro Par. Bat. 103.*

Bryonia Zeylanica, foliis in profundas lacinias divisis, fructu minori. *Bryonia Zeylanica, foliis profundè laciniatis H. L. Bat.*

Bryonia Africana, glabra, foliis in profundas lacinias divisis, flore luteo Oldenl. *Bryonia Africana, glabra, foliis profundè sectis, tenuioribus Par. Bat.*

Bryonia Africana, laciniata, tuberosâ radice, floribus herbaceis Par. Bat.

Bryonia racemosa, foliis Ficulneis Plum. 83.

Bryonia Americana, Olivæ fructu rubro Plum.

Bryonia Americana, repens, folio angulato, lævi.

Bryonia Americana, repens, folio angulato, aspero.

Bryonia Canadensis, folio angulato, fructu nigro. *Cucumis parva, repens, Virginiana, fructu minimo Banister Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 5.*

Bryonia à voce Græca βρύω germino, pullulo, quòd abundè pullulet.

GENUS II.

Tamnus.

Tab. 28. TAMNUS est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis: ex quibus alii steriles sunt A, nulli embryoni adhærescentes; alii fæcundi B insidentes embryoni C, qui deindè abit in baccam D plerùmque ovatam, calyptrâ membranaceâ instructam F G, seminibusque

fœtam E subrotundis. Tamno claviculi desunt.

Tamni species sunt.

Tamnus racemosa, flore minore, luteo-pallescente. *Bryonia lævis sive nigra racemosa C. B. Pin. 297. Vitis nigra quibusdam sive Tamnus Plinii, folio Cyclamini J. B. 2. 147. Vitis sylvestris Dod. Pempt. 401. Seau de nôtre Dame, ou Racine Vierge.*

Tamnus baccifera, flore majore albo. *Bryonia lævis sive nigra, baccifera C. B. Pin. 297. J. B. 2. 149.*

Tamnus Americana, Anguriæ folio Plum.

GENUS III.

Sicyoides.

SICYOIDES est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis: ex quibus alii A steriles sunt, nulli embryoni adhærescentes; alii fæcundi B, insidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum D Amygdalæ æmulum, carnosum, echinatum, in capitulum plerumque collectum & sub tenui cute unico semine E fœtum. *Tab. 28.*

Sicyoidis species sunt.

Sicyoides Americana, fructu echinato, foliis angulatis. *Cucumis Canadensis, monospermos, fructu echinato Par. Bat. Bryonioides Canadensis, villoso fructu, monospermos Ejusd.*

Sicyoides Americana, fructu echinato, foliis laciniatis Plum.

Sicyoides planta Cucurbitacea audit. Σίκυος enim Cucumerem, Σίκυα Cucurbitam significat.

GENUS IV.

Momordica. *Pomme de merveille.*

MOMÒRDICA est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & plerumque ita sectis, ut è quinque petalis constare videantur: ex iis autem floribus alii steriles sunt A, nulli embryoni adhærescentes, alii fæcundi B K insidentes embryoni C I, qui deindè abit in fructum modò magis E, modo minus N turbinatum, cavum F, carnosum, qui elastica vi rumpi solet G O & semina fundere L P, calyptrâ seu involucro K R M Q obducta, plana, margine ut plurimùm denticulato. *Tab. 29 & 30.*

Momordicæ species sunt.

Momordica vulgaris. *Momordica Cast. Dur. 61. Charantia Dod. Pempt. 670. Balsamina rotundifolia, repens, sive mas C. B. Pin. 306. Balsamina Cucumeraria J. B. 2. 251. Pomme de merveille.*

Momordica Zeylanica, pampinea fronde, fructu breviori. *Pavel H. Mal. 8. 18.*

Momordica Zeylanica, pampinea fronde, fructu longiori. *Pandi-Pavel H. Mal. 8. 17. Balsamina Cucumerina, Indica, fructu majore, flavescente H. Amstel. 103.*

An flos Momordicæ monopetalos sit ad centrum usque divisus, an verò ex quinque petalis constet, obscurum: quapropter à cæteris Cucurbitaceis hoc genus separandum non duxi. Differt à Cucumere fructu unicapsulari, vi elastica prædito. Cum Balsaminâ vulgò solet confundi; sed plurimùm ab ea distat.

GENUS V.

Cucumis. *Concombre.*

Tab. 31 & 32. CUCUMIS est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus patentibus & multifidis: ex quibus alii steriles sunt A B, nulli embryoni abhærescentes; alii fæcundi insidentes embryoni C qui deindè abit in fructum D E carnosum, plerumque teretem, in terna vel quaterna loculamenta F. G divisum, & seminibus fœtum oblongis H I.

Cucumeris species sunt.

Cucumis sativus, vulgaris, maturo fructu subluteo C. B. Pin. 310. *Cucumis vulgaris, viridis J. B. 2. 245. Cucumis vulgaris Dod. Pempt. 662. Concombre.*

Cucumis sativus, vulgaris, maturo fructu albo C. B. Pin. 310. *Cucumis vulgaris, albus J. B. 2. 245.*

Cucumis flexuosus C. B. Pin. 310. *Cucumeres longissimi J. B. 2. 247. Cucumis oblongus Dod. Pempt. 662.*

Cucumis sylvestris, Asininus dictus C. B. Pin. 314. *Cucumis sylvestris sive Asininus J. B. 2. 248. Cucumis sylvestris Dod. Pempt. 663.*

Cucumis sylvestris, folio sinuato & dissecto.

Cucumis Ægyptius, rotundifolius C. B. Pin. 310. *Cucumis Ægyptius Chate J. B. 2. 248.*

GENUS VI.

Melo. *Melon.*

Tab. 32. MELO est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus, multifidis, Cucumeris flores omnino referentibus: ex iis autem alii steriles sunt, nulli embryoni adhærescentes; alii vero fæcundi, insidentes embryoni, qui deindè abit in fructum ut plurimùm ovatum A, glabrum aut rugosum, in terna loculamenta divisum B quæ bifariam secari videntur, seminibus fœtum oblongis C.

Melonis species sunt.

Melo vulgaris C. B. Pin. 310. *Melones J. B. 2. 242. Melo sive Melopepo vulgò, Cucumis Galeni Dod. Pempt. 663. Melon.*

Melo magnus, cortice virente, lævi, semine parvo J. B. 2. 244.

Melo Hispanicus J. B. 2. 244. Tabern. Icon. 468.

Melo rotundus, parvus C. B. Pin. 311. *Melo Moschatellinus, rotundus, parvus & Pyriformis J. B. 2. 244. Melo sacharinus Tabern. Icon. 469.*

Melo turbinatus J. B. 2. 244.

Melo reticulatus J. B. 2. 244.

Melo Ægyptius, minor, Abdelavi H. Pat. Georg. à Turre.

Etiamsi Melo à Cucumere foliis rotundioribus & fructu suavi distinguatur, plus tamen faciei externæ tribuendum est: neque enim ineptè diceretur Melo insipidus, aut Melo foliis angulatis.

Melonem, ut putant, appellarunt à voce Græca μῆλον, quod Pomum significat.

GENUS VII.

Pepo.

PEPO est plantæ genus, floribus A monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis, ex quibus alii steriles sunt, nulli embryoni adhærescentes; alii fœcundi seu embryoni insidentes, qui deindè abit in fructum B oblongum vel rotundum, carnosum, cortice nonnunquam duro, tuberosum, cavum, in tres partes C sæpe divisum, seminibus fœtum D planis, annulo quodam veluti cinctis, & placentæ spongiosæ affixis. Tab. 33.

Peponis species sunt.

Pepo oblongus C. B. Pin. 311. *Pepo major, oblongus Dod. Pempt. 665.*

Pepo vulgaris Raii Hist. 639. *Cucurbita foliis asperis, sive Zuccha flore luteo J. B. 2. 218. Cucurbita major, rotunda, flore luteo, folio aspero C. B. Pin. 312.*

Pepo rotundus, Arantii formâ C. B. Pin. 311. *Cucurbita Arantii formâ Eyst.*

Pepo fructu pilæ palmariæ formâ. *Cucurbitula pilæ palmariæ non multò major, rotunda J. B. 2. 218.*

Pepo fructu minimo, sphærico. *Cucurbita aspera, minima, sphærica, crocea, variegata J. B. 2. 223.*

Pepo fructu subrotundo, variegato. *Cucurbita medio-crocea J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, variegato. *Cucurbita aspera, mediæ magnitudinis, turbinata, variegati coloris J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, albido. *Cucurbitæ turbinatæ, majores, albæ J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, subcroceo. *Cucurbita aspera, turbinata, subcrocea J. B. 2. 223.*

Pepo fructu minimo, turbinato. *Cucurbita aspera, minima, turbinata, pallida J. B. 2. 223.*

Pepo fructu parvo, Pyriformi. *Cucurbita aspera, Pyriformis, parva, alba J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, flavescente. *Cucurbita aspera, ovalis, flavo colore J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, flavescente, alter. *Cucurbita aspera, pugillaris ex rotundo oblonga J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, variegato. *Cucurbita ovalis, ferè variegata, parva J. B. 2. 218.*

GENUS VIII.

Melopepo.

Tab. 34. MELOPEPO differt à cæteris Cucurbitaceis fructu A subrotundo, carnoso, striato, angulato, in quinque partes plerumque secto B, seminibus fœto compressis C, placentæ spongiosæ affixis.

Melopeponis species sunt.

Melopepo compressus C. B. Pin. 312. *Tabern. Icon. 470. Cucurbitæ genus, sive Melopepo compressus alter Lobelio J. B. 2. 226.*

Melopepo fructu maximo, albo. *Cucurbita aspera, folio non fisso, fructu maximo, albo, sessili J. B. 2. 221. Pepo compressus, major C. B. Pin. 311.*

Melopepo flavescens, folio aspero. *Cucurbita sessilis, flavescens, folio aspero J. B. 2. 222.*

Melopepo latus & depressus. *Cucurbita lata, clypeiformi accedens, minus tuberosa J. B. 2. 227.*

Melopepo fructu Citriformi. *Cucurbitæ clypeatæ affinis, ovalis, angulosa, ad Citrum nonnihil accedens J. B. 2. 228.*

Melopepo fructu conico. *Cucurbitæ clypeatæ affinis, à pediculo in conum desinens J. B. 2. 228.*

Melopepo fructu utrinque turbinato. *Cucurbitæ clypeatis affines, utrinque aliquo modo turbinatæ J. B. 2. 228.*

Melopepo fructu luteo, cortice tenero. *Cucurbita lutea, cortice tenero J. B. 2. 218.*

Melopepo clypeiformis C. B. Pin. 312. *Cucurbita clypeiformis sive Siciliana, Melopepon latus à nonnullis vocata J. B. 2. 224. Melopepo clypeatus Tabern. Icon. 470.*

Melopepo verrucosus. *Cucurbita verrucosa J. B. 2. 222.*

Melopepo tuberosus & verrucosus. *Cucurbita clypeiformis, tuberosa, & verrucosa J. B. 2. 227.*

Melopepo verrucosus, flavescens, leviter striatus, folio aspero. *Cucurbita sessilis, flavescens, folio aspero J. B. 2. 222.*

Melopepo verrucosus, albicans, leviter striatus, folio aspero. *Cucurbita sessilis albicans, folio aspero J. B. 2. 222.*

Melopepo verrucosus, fructu & semine albis. *Cucurbita alba, verrucosa J. B. 2. 224.*

GENUS IX.

Anguria.

Tab. 35. ANGURIA differt à cæteris Cucurbitaceis folio in profundas lacinias dissecto & fructu eduli.

Anguriæ species sunt.

Anguria Citrullus dicta C. B. Pin. 312. *Citrullus folio Colocynthidis secto, semine nigro, quibusdam Anguria J. B. 2. 235. Anguria, Cucumis, Citrullus, Dod. Pempt. 664.*

Anguria Indica, maxima H. L. Bat.

Anguria triphyllos, Americana, parvo fructu. *Cucumis triphyllus, fructu variegato Plum. 99.*

Anguria Americana, fructu echinato, eduli. *Cucumis Anguriæ folio latiore, aspero, fructu minore, candido, spinulis obtusis, muricato Sloane Cat. Plant. Jam. 103. Cucumis sylvestris, Americanus, Anguriæ folio, fructu ovi figurâ & magnitudine, ad maturitatem pallido, spinosis tuberculis, Momordicæ instar muricato Pluk. Phytog. 170. fig. 3.*

GENUS X.

Cucurbita. *Calbasse.*

CUCURBITA est plantæ genus, floribus A B campaniformibus patentibus, & plerumque ita sectis ut ex quinque petalis constare videantur : ex floribus autem alii steriles sunt, nulli embryoni adhærescentes ; alii verò fæcundi seu insidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum, in quibusdam speciebus teretem & longum, in aliis lageniformem D, in sex loculamenta plerumque divisum E, seminibus fœtum, planis, oblongis, hinc obtusis G, inde latioribus, & quasi introrsum emarginatis F. *Tab. 36.*

Cucurbitæ species sunt.

Cucurbita longa, folio molli, flore albo J. B. 2. 214. *Cucurbita oblonga, flore albo, folio molli C. B. Pin. 313. Cucurbita longior Dod. Pempt. 669.*

Cucurbita falcatâ figurâ, folio molli, flore albo C. B. Pin. 313.

Cucurbita latior, folio molli, flore albo J. B. 2. 215. *Cucurbita major, sessilis, flore albo C. B. Pin. 312. Cucurbita latior Dod. Pempt. 669.*

Cucurbita longa, flore albo, protuberante ventre J. B. 2. 218.

Cucurbita Americana, teres & bicubitalis H. R. Par.

Cucurbita lagenaria J. B. 2. 216. *Cucurbita lagenaria flore albo, folio molli C. B. Pin. 313. Cucurbita prior Dod Pempt. 668.*

Cucurbita lagenaria, flore albo, folio molli, fructu turbinato C. B. Pin. 315.

Cucurbita lagenaria, variegata.

Cucurbita lagenaria, folio aspero, major. *Cucurbita alba, aspera, fructu longo collo J. B. 2. 224.*

Cucurbita lagenaria, fructu aspero, minor. *Cucurbita lagenam exprimens, parva, aspera J. B. 2. 224.*

GENUS XI.

Colocynthis. *Coloquinte.*

COLOCYNTHIS differt à cæteris Cucurbitaceis folio in profundas lacinias dissecto & fructu amaro, non eduli.

Colocynthidis species sunt.

Colocynthis fructu rotundo, major C. B. Pin. 313. *Colocynthis J. B. 2. 232. Dod. Pempt. 665. Coloquinte ordinaire.*

Colocynthis fructu rotundo, striato. *Cucurbita folio aspero, amaro J. B. 2. 228. Pepo rotundus, Melonis effigie C. B. Pin. 311. Pepo sylvestris Dod. Pempt. 668.*

Colocynthis grandis, rotunda Cord. Hist. 115. *Cucurbita aspero folio, amara, grandis, rotunda, viridis J. B. 2. 229.*

Colocynthis fructu rotundo, minor C. B. Pin. 313. *Colocynthis fungosa & lævis Cord. Hist. 118.*

Colocynthis fructu minori, variegato. *Colocynthis aspera, amara, fructu parvo, globoso, colore vario J. B. 2. 230. Colocynthis Pomiformis, cortice maculato C. B. Pin. 314.*

Colocynthis fructu majori, variegato. *Colocynthis amara, magna, folio aspero, colore vario J. B. 2. 230.*

Colocynthis fructu Aurantio simili. *Cucurbita minima, lutea, amara J. B. 2. 231.*

Colocynthis oblonga C. B. Pin. 313. *Cucurbita aspero folio, amara, grandis, oblonga, viridis J. B. 2. 229. Colocynthis grandis, oblonga Cord. Hist. 114.*

Colocynthis oblonga, glabra Cord. Hist. 115. *Cucurbita oblonga, non angulosa, colore viridi, amara, folio aspero J. B. 2. 229.*

Colocynthis turbinata Cord. Hist. 115. *Cucurbita aspero folio, amara, turbinata, flava, candicantibus lineis inscripta, parva J. B. 2. 229. tum & Cucurbita sive Colocynthis amara, Pyriformis, variegata J. B. 2. 230. Colocynthis Pyriformis seu Pepo amarus C. B. Pin. 313.*

Colocynthis Pyriformis, folio vario. *Cucurbita amara, parva, mediocris magnitudinis J. B. 2. 231.*

Colocynthis fructu compresso. *Cucurbita sessilis & compressa, flava, amara J. B. 2. 231.*

SECTIO VIII.

De Herbis, flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum siccum.

GENUS I.

Campanula. *Campanule.*

Tab. 37. CAMPANULA est plantæ genus, flore A B monopetalo, campaniformi & multifido: cujus calyx C D abit in fructum membranaceum E F G, in tria vel plura loculamenta H divisum, in quorum commissurâ axis I positus est, tribus placentis instructus L quibus adhærescunt plurima semina in nonnullis speciebus minutissima M, in aliis plana, ovata, annulo veluti cincta N. Hæc autem spargi solent per foramen K O singulis loculamentis proprium.

Campanulæ species sunt.

Campanula maxima, foliis latissimis, flore cæruleo C. B. Pin. 94. *Campa-*

nula pulchra à Toſſano Carolo miſſa J. B. 2. 807. Trachelium majus Belgarum Cluſ. Hiſt. clxxij.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore albo C. B. Pin. 94. *Trachelium candidum, Anglicum majus, foliis ferè Digitalis vel Campanulæ J. B. 2. 807.*

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore cinereo C.B. Pin. 94.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore ſuavè-rubente H. R. Par.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, altera H. R. Par. *Trachelium gigantæum quorundam.*

Campanula vulgatior, foliis Urticæ vel major & aſperior C. B. Pin. 94. *Campanula major & aſperior, folio Urticæ J. B. 2. 805. Cervicaria major Dod. Pempt. 164.*

Campanula vulgatior, foliis Urticæ vel major & aſperior, flore dilutè purpureo C. B. Pin. 94.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ, flore duplici cæruleo, interdum triplici aut quadruplici H. R. Par.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ vel major & aſperior, flore candido C. B. Pin. 94.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ, flore duplici, albo H. R. Par.

Campanula Urticæ foliis oblongis, minus aſperis C. B. Pin. 94. *Cervicaria major ij. Dod. Pempt. 164.*

Campanula Urticæ foliis oblongis, minus aſperis, flore albo H. L. Bat. *Campanula ſive Cervicaria major, lævior, flore albo, magno J. B. 2. 804.*

Campanula pyramidata, altiſſima. *Campanula lacteſcens, fœtidior Cluſ. Hiſt. clxxij. Pyramidalis lævis J. B. 2. 808. Rapunculus hortenſis, latiore folio ſeu Pyramidalis C. B. Pin. 93. Pyramidale.*

Campanula Alpina, Echioides pyramidata. *Campanula foliis Echii C. B. Pin. 94. Alopecuros Alpinus quibuſdam, Echium montanum Dalechampii J. B. 2. 809.*

Campanula Alpina, glabra, flore dilutiſſimè cæruleo J. B. 2. 804.

Campanula ſive Cervicaria Bononienſis, parvo flore J. B. 2. 804.

Campanula pyramydalis, minor P. Alp. Exot. 340.

Campanula Lampſanæ folio, magno flore.

Campanula Canarienſis, Atriplicis folio, tuberoſâ radice. *Campanula Canarienſis regia ſeu Medium radice tuberoſa, foliis ſinuatis, cæſiis, Atriplicis æmulis, ternis circa caulem ambientibus, flore amplo, pendulo, colore flammeo rutilante Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 276. fig. 1.*

Campanula hortenſis, Rapunculi radice C. B. Pin. 94. *Campanula repens, flore minore, cæruleo J. B. 2. 804. Cervicaria major, ſylveſtris Eyſt.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, cæruleo C. B. Pin. 94. *Viola Mariana Dodonæi, quibuſdam Medium J. B. 2. 804. Viola Mariana Dod. Pempt. 163.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ſubalbido C. B. Pin. 94. *Viola Mariana, flore cineracei coloris Cluſ. Hiſt. clxxj.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, lacteo C. B. Pin. 94. *Medium flore albo Eyſt.*

Campanula hortensis, folio & flore oblongo, purpureo C. B. Pin. 94. *Medium flore purpureo Eyst.*

Campanula hortensis, folio & flore oblongo, ex albo & violaceo maculatim commixto. *Viola Mariana, flore ex albo & violaceo maculatim commixto Clus. Hist. clxxj.*

Campanula hortensis, folio & flore oblongo, ex albo & violaceo radiatim commixto. *Viola Mariana flore ex albo & violaceo radiatim commixto Clus. Hist. clxxj.*

Campanula hortensis, folio oblongo & flore pleno, cæruleo.

Campanula media, foliis inferiùs candidâ lanugine vestitis C. B. Pin. 94. *Campanula sive Cervicaria media Thalio, floribus cæruleis, parvis J. B. 2. 807. Cervicaria media Thal. 32.*

Campanula Hispanica, foliis incisis, flore oblongo. *Campanula sive Medium foliis minoribus crispis, flore tubuloso Schol. Bot.*

Campanula Alpina, folio longiori, lucido. *Trachelium oblongo folio, Alpinum Bocc. Mus. Part. 2. 70. Tab. 58.*

Campanula pratensis, flore conglomerato C. B. Pin. 94. *Trachelium minus multis J. B. 2. 800. Cervicaria minor Dod. Pempt. 164. Rapunculus sylvestris, umbellatus 2. Thal. Icon. viij.*

Campanula pratensis, flore conglomerato, albo H. R. Par.

Campanula pratensis, floribus singularibus, per caulem sparsis C. B. Pin. 94.

Campanula pratensis, flore per caulem sparso, albo H. R. Par.

Campanula Alpina, sphærocephalos C. B. Pin. 94. *Trachelium majus, petræum Ponæ Bald. in fol. cccxxxiij. J. B. 2. 801.*

Campanula Alpina, sphærocephalos, folio rotundiori, hirsuto. *Campanula pratensis, flore conglomerato, Asarinæ foliis Schol. Bot. 76.*

Campanula foliis subrotundis C. B. Prodr. 35.

Campanula Alpina, Teucrii folio angulato. *Rapunculus Alpinus, Teucrii folio rhomboidali Bocc. Mus. Part. 2. 75. Tab. 61.*

Campanula foliis Echii, floribus villosis C. B. Pin. 94. *Prodr. 36.*

Campanula foliis Anchusæ, floribus oblongis C. B. Pin. 94. *Rapunculus montanus sive Trachelium montanum J. B. 2. 808. Trachelium montanum Lugd. 1202.*

Campanula saxatilis, Echii folio, flore magno.

Campanula Alpina, pubescens, spicâ florum pyramidatâ.

Campanula umbellata, foliis oblongis, hispidis. *Rapunculus sylvestris, umbellatus 1 Thal. Icon. viij.*

Campanula Alpina, altissima, hirsuta, parvo flore. *Trachelium altissimum, hirsutum, asperius, foliis angustis, floribus parvis J. B. 2. 801.*

Campanula Alpina, Tragopogi folio C. B. Pin. 94. *Trachelium Tragopogi folio, montanum Fabii Columnæ J. B. 2. 802. Trachelium Tragopogi folio, montanum Col. Phytob. 25.*

Campanula pratensis, flore conglomerato, suave-rubente.

Campanula Alpina, spærocephalos, purpureo flore.

Campanula Saxatilis, Echii folio, flore magno, albo.

Campanula Saxatilis, Echii foliis crispis.

Campanula Persicæ folio Clus. Hist clxxj. *Campanula angustifolia, cærulea J. B. 2. 803. Rapunculus Persicifolius, magno flore C. B. Pin. 93.*

Campanula Persicæfolia, flore cæruleo, pleno.

Campanula Persicæfolia, flore albo Eyst. *Campanula angustifolia, alba J.B. 2. 803.*

Campanula Persicæfolia, flore albo, pleno.

Campanula nemorosa, angustifolia, magno flore, major. *Rapunculus nemorosus, angustifolius, magno flore, major C. B. Pin. 93. Rapunculus nemorosus ij Tabern. Icon. 411.*

Campanula nemorosa, angustifolia, magno flore, minor. *Rapunculus nemorosus, magno flore, minor C. B. Pin. 93. Rapuntium sive Erinus, magno flore Col. Part. 2. 24.*

Campanula nemorosa, angustifolia, parvo flore. *Rapunculus nemorosus, angustifolius, parvo flore C. B. Pin. 93. Rapunculus nemorosus iij Tabern. Icon. 412.*

Campanula flore minore, albicante, ramosior Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 456. *Erinos major Fabii Columnæ, Rapunculo affinis J. B. 2. 799. Erinus Nicandri & Dioscoridis Col. Phytob. 101.*

Campanula radice esculentâ, flore cæruleo H. L. Bat. *Rapunculus esculentus C. B. Pin. 92. Rapunculus vulgaris, campanulatus J. B. 2. 795. Rapunculum Dod. Pempt. 165.*

Campanula radice esculentâ, flore candicante H. L. Bat. *Rapunculus esculentus, flore candicante C. B. Pin. 92.*

Campanula minor, Americana, foliis rigidis, flore cæruleo, patulo H.L.Bat. *Trachelium Americanum, minus, flore cæruleo patulo H. R. Par. 119. Trachelium minus, Americanum, foliis rigidioribus, flore cæruleo, patulo H. R. Par.*

Campanula minor, Americana, foliis rigidis, flore albo, patulo H. L. Bat. *Trachelium minus, Americanum, foliis rigidioribus, flore albo, patulo H. R. Par.*

Campanula Alpina, minor, florum spicâ pyramidatâ. *Rapunculus sive Pyramidalis, minor C. B. Prodr. 32.*

Campanula hirsuta, Bellidis folio Pluk. Phytog. Tab. 153. fig. 5.

Campanula Alpina, Linifolia, cærulea C. B. Prodr. 34. *& Bot. Monsp.*

Campanula Linifolia, rara, flore cæruleo J. B. 2. 797.

Campanula Alpina, pumila, repens, maximo flore.

Campanula Cretica, saxatilis, Bellidis folio, magno flore. *Trachelium saxatile Bellidis folio, cæruleo flore, Creticum Bocc. Mus. Part. 2. 76. Tab. 64. Barr. Icon.*

Campanula minor, rotundifolia, vulgaris C. B. Pin. 93. *Campanula parva, Anguillaræ Cantabrica J. B. 2. 796. Campanula sylvestris, minima Dod. Pempt. 167.*

Campanula minor, rotundifolia, vulgaris, floribus candidis C. B. Pin. 93.

Campanula minor, rotundifolia, flore in summis cauliculis C. B. Pin. 93. *Rapunculus sylvestris, flore ex purpureo candicante Tabern. Icon. 410.*

Campanula Alpina, rotundifolia, minor C. B. Prodr. 34. *Campanula minor, rotundifolia, altera C. Bauhini J. B. 2. 797. Campanula minor, Alpina, rotundioribus imis foliis Clus. Hist. clxxiij.*

Campanula rotundifolia, minima C. B. Pin. 93. *Prodr. 34. J. B. 2. 797.*

Campanula Cymbalariæ foliis vel folio Hederaceo C. B. Pin. 93. *Campanula folio Hederaceo, species Cantabrica Anguillaræ J. B. 2. 797.*

Campanula Serpillifolia C. B. Pin. 93. *Prodr. 35. J. B. 2. 816.*

Campanula Alpina, latifolia, flore pullo C. B. Pin. 93. *Prodr. 33.*

Campanula minor, annua, foliis incisis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 458. *Rapunculus minor, foliis incisis C. B. Pin. 92. Alsine oblongo folio serrato, flore cæruleo J. B. 3. 367. Erinos Fabii Columnæ, minor J. B. 2. 799. Erini sive Rapunculi minimum genus Col. Phytob. 28.*

Campanula minor, annua, foliis incisis, flore albo Cat. H. Amstel.

Campanula rotundifolia, Caetana, longius radicata Bocc. Rarior. Plant. 54.

Campanula parva, rotundifolia, flore cæruleo, pentagono, grandi Raii Hist. 741. *Campanula saxatilis, rotundifolia, hispida, flore cæsio, amplo, Italica Barr. Icon.*

Campanulæ Drabæ minoris foliis C. B. Pin. 94. *Rapunculi genus, folio serrato, rotundiore J. B. 2. 798.*

Campanula hirsuta, Ocimi folio, caulem ambiente, flore pendulo Bocc. Rarior. Plant. 83.

Campanula angustifolia, pumila, monanthos, Lusitanica.

Campanula arvensis, erecta H. L. Bat. *Onobrychis arvensis vel Campanula arvensis, erecta C. B. Pin. 215. Pentagonion, Viola Pentagonia Tabern. Icon. 316. Viola arvensis ejusd. 304. Doucete.*

Campanula arvensis, procumbens. *Campanula arvensis, minima Dod. Pempt. 168. Avicularia Sylvii quibusdam J. B. 2. 800.*

Campanula seu Viola pentagonia, folio oblongo, latiori Mor. H. R. Blef.

Campanula arvensis, erecta, flore albo. *Onobrychis arvensis vel Campanula arvensis, erecta, flore albo H. R. Par.*

Campanula arvensis, minor, siliquâ ampliori. *Speculum Veneris minus Ger. emac. 439. & Park. Theat. 1331.*

Campanula pentagonia, flore amplissimo, Thracica. *Speculum Veneris, flore amplissimo, Thracicum Raii Hist. 742.*

Campanula pentagonia, perfoliata Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 457. *Onobrychis peregrina, perfoliata, folio rotundiore H. R. Par.*

Campanula nomen invenit à Campanâ. In Elementis Botanices Campanulam à Medio, loculamentorum numero distinguendam existimavi; verùm non ità pridem nonnullarum specierum Campanulæ fructus, modò in terna, modò verò in quina loculamenta dividi observavi.

GENUS

GENUS II.

Rapunculus. *Raiponce.*

RAPUNCULUS est plantæ genus, flore A monopetalo quidem, & ad campanæ formam accedente, sed ita patente & inciso, ut stellatus videatur: hujus pistillum C plerumque bicorne est; calyx verò B deinde abit in fructum D in tria loculamenta divisum E & seminibus F fœtum ut plurimùm exiguis. *Tab. 51.*

Rapunculi species sunt.

Rapunculus spicatus C. B. Pin. 92. *Rapunculus spicatus sive comosus, ceruleus J. B. 2. 809. Rapunculum Alopecuron Dod. Pempt. 165.*

Rapunculus spicatus, flore saturatè violaceo, foliis maculis nigris notatis C. B. Pin. 92. *Rapunculus spicatus sive comosus, folio maculato J. B. 2. 809.*

Rapunculus spicatus, albus C. B. Pin. 92. *Rapunculus spicatus sive comosus, albus J. B. 2. 809.*

Rapunculus spicatus, flore flavescente.

Rapunculus folio oblongo, spicâ orbiculari C. B. Pin. 92. *Rapunculus flore globoso, purpureo J. B. 2. 810. Rapuntium corniculatum, montanum Col. Part. 1. 224.*

Rapunculus Creticus, seu Pyramidalis altera C. B. Pin. 93. *Rapunculus Creticus, Petromarula J. B. 2. 811. Petromarula, Rapunculus Creticus Imper. 668.*

Rapunculus Alpinus, corniculatus C. B. Pin. 93. *& Prodr. 33. Rapunculo comoso spicato aliquatenus affinis ex Baldo I. B 2. 811.*

Rapunculus folio gramineo. *Rapuntium angustifolium Col. Part. 2. 26.*

Rapunculus Scabiosæ capitulo cæruleo C. B. Pin. 92. *Scabiosa globularis quam ovinam vocant J. B. 3. 12. Rapuntium montanum, capitatum, leptophyllon Col. Part. 1. 227.*

Rapunculus Scabiosæ capitulo albo C. B. Pin. 92.

Rapunculus à Rapa, ut Napellus à Napo propter radicum, ut aiunt, affinitatem.

SECTIO IX.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum gemellum.

GENUS I.

Rubia. *Garance.*

RUBIA est plantæ genus, flore A B campaniformi, patente, multifido, & plerumque perforato C, cujus calyx D deindè abit in fructum E, ex gemellis baccis F succulentis constantem, semine fœtis G H ut plurimùm umbilicato I. His notis addenda sunt folia verticillata. *Tab. 38.*

Rubiæ species sunt.

Rubia tinctorum sativa C. B. Pin. 333. *Rubia sativa J. B. 3. 714. Rubia Dod. Pempt. 352. Garance.*

Rubia sylvestris, Monspessulana, major J. B. 3. 715.

Rubia quadrifolia, asperrima, lucida, peregrina H. L. Bat.

Rubiæ species huc usque cognitæ foliis sunt ad caulium nodos verticillatim positis; unde facile dignoscuntur cum flore fructuque carent: à congeneribus autem distinguuntur fructu succulento seu baccâ.

GENUS II.

Aparine. *Gratteron.*

Tab. 39.

APARINE est plantæ genus, flore A campaniformi, patente & multifido, cujus calyx B deindè abit in fructum siccum C G, cortice tenui obductum, ex gemellis globulis D constantem, semine fœtis E umbilicato F. His notis addenda sunt folia aspera aut villosa, verticillatim ad caulium nodos nascentia, quina vel plura.

Aparines species sunt.

Aparine vulgaris C. B. Pin. 334. *Aparine J. B. 3. 713. Dod. Pempt. 353.*

Aparine vulgaris, semine minori.

Aparine semine Coriandri saccharati Park. Theat. 567. *Aparine fructu verrucoso Joncq. Hort.*

Aparine Lusitanica, fructu echinato.

Aparine semine lævi H. R. Par. *Aparine semine læviore Raii Hist. 484.*

Aparine latifolia, humilior, montana. *Asperula sive Rubeola montana, odora C. B. Pin. 334. Rubiis accedens Asperula quibusdam, sive Hepatica stellaris J. B. 3. 718. Asperula odorata, flore albo Dod. Pempt. 355.*

Aparine angustifolia, humilior, montana.

Aparine supina, pumila, flore cæruleo. *Rubia parva, flore cæruleo, se spargens J. B. 3. 719.*

Aparine maritima, incana, flore purpureo. *Gallium maritimum, hirsutum, flore rubro H. R. Par.*

Aparine palustris, minor, Parisiensis, flore albo.

Aparine Hispanica, minima.

Aparine dignoscitur à Rubia fructu sicco; à Cruciata foliis quinis vel pluribus; à Gallio foliis asperis aut villosis.

GENUS III.

Gallium. *Caillelait.*

Tab. 39.

GALLIUM est plantæ genus, flore A campaniformi, patente & multifido: cujus calyx B deindè abit in fructum D ex gemellis seminibus constantem, siccis, ut plurimùm lunatis C. His notis addenda sunt folia E neque aspera neque villosa, verticillatim ad caulium nodos posita, quina vel plura.

Gallii ſpecies ſunt.

Gallium montanum, latifolium, ramoſum. *Mollugo montana, latifolia, ramoſa C. B. Pin. 334. Rubia ſylvatica, lævis J. B. 3. 716. Mollugo Dod. Pempt. 354.*

Gallium album, vulgare. *Mollugo montana, anguſtifolia, vel Gallium album, latifolium C. B. Pin. 334. Gallium album J. B. 3. 721. Mollugo vulgatior Herbariorum, Gallion album quorundam Lob. Icon. 802.*

Gallium luteum C. B. Pin. 335. *Gallion verum J. B. 3. 720. Gallium Dod. Pempt. 355.*

Gallium flore pallido J. B. 3. 721. *Gallium flore flaveſcente.*

Gallium nigropurpureum, montanum, tenuifolium Col. Part. 1. 298.

Gallium arvenſe, flore cæruleo. *Rubia cærulea, erectior elatiorve J. B. 3. 719.*

Gallium flore luteo, annuum, Luſitanicum Vir. Luſit.

Gallium Luſitanicum, flore parvo, verticillato, luteo.

Gallium ſaxatile, glauco folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 116. *Gallium ſaxatile, glabro folio Ejuſd. pag. 172.*

Gallium ſaxatile, minimum, ſupinum & pumilum.

Gallium ſaxatile, minimum, Pyrenaicum, Muſci facie.

Gallium Narbonenſe, tenuifolium, flore albo.

Gallium Pariſienſe, tenuifolium, flore atro purpureo.

Gallium differt ab Aparine, foliis nec villoſis nec aſperis.

Gallium ſeu potius Galium quod γάλα, *lac* coagulare exiſtimetur.

GENUS IV.

Cruciata. *Croiſete.*

CRUCIATA differt à Gallio & Aparine ſolo foliorum numero, quæ quaterna tantùm F decuſſatim ad caulium nodos oriuntur. *Tab. 39.*

Cruciatæ ſpecies ſunt.

Cruciata hirſuta C. B. Pin. 335. *Cruciata Dod. Pempt. 357. Gallium latifolium, Cruciata quibuſdam, flore luteo J. B. 3. 717.*

Cruciata glabra C. B. Pin. 335. *Rubia quadrifolia, glabra, anguſtifolia J. B. 3. 717.*

Cruciata Alpina, latifolia, lævis. *Rubia quadrifolia vel latifolia lævis C. B. Pin. 334. Rubia quadrifolia, Italica, hirſuta J. B. 3. 717. Rubia lævis Taurinenſium Lob. Icon. 800.*

Cruciata floribus paniculatim naſcentibus. *Rubia ſemine duplici, hiſpido, latis & hirſutis foliis. Bocc. Rarior. Plant. 10.*

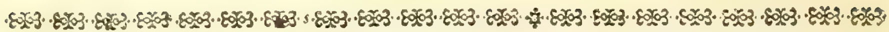
Cruciata Alpina, tenuifolia, lævis.

Cruciata Pyrenaica, villoſa, rotundifolia.

Cruciata Luſitanica, latifolia, glabra, flore albo. *Cruciata minor, glabra, flore Molluginis albo Barr. Icon.*

Cruciata paluſtris, alba. *Gallium paluſtre, album C. B. Pin. 335. Gallium album Tabern. Icon. 151.*

Cruciata minima.

CLASSIS II.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, infundibuliformi & rotato.

FLOREM INFUNDIBULIFORMEM appellavimus florem monopetalum, qui formam infundibuli æmulatur. Hujus autem floris duæ species sunt. Alius ore seu parte superiori conum inversum, alius discum repræsentat, uterque in tubum desinit. Ille INFUNDIBULIFORMIS propriè, hic HYPOCRATERIFORMIS dicetur, quia Hypocrateram seu vas quod apud magnificos viros inter bibendum poculo supponitur, quodammodo referat.

FLOS ROTATUS monopetalos est, & à similitudine Rotæ nomen invenit.

SECTIO PRIMA.

De Herbis flore monopetalo infundibuliformi, cujus pistillum abit in fructum.

GENUS I.

Quamoclit.

Tab. 39. QUAMOCLIT est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum C infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E subrotundum, seminibus fœtum F G ut plurimùm oblongis.

Quamoclit species sunt.

Quamoclit foliis tenuiter incisis & pennatis. *Convolvulus pennatus, exoticus, Quamoclit Col. Part. 1. lxxiij. Quamoclit J. B. 2. 177.*

Quamoclit Americana, folio digitato, flore coccineo Plum.

Quamoclit Americana, heptaphyllos, flore coccineo, umbellato Plum.

Quamoclit Americana, foliis amplissimis, Cordiformibus Plum.

Quamoclit Americana, foliis amplissimis, angulatis. *Convolvulus coccineus, folio anguloso Plum. ciij.*

Quamoclit Americana, Hederæ folio, trifido Plum.

Quamoclit Americana, Solani folio, flore roseo Plum.

Quamoclit à Convolvulo differt floris formâ.

GENUS II.

Menyanthes. *Meniante.*

MENYANTHES est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam E ut plurimùm oblongam, bivalvem G H, seminibus fœtam F subrotundis I. *Tab. 15.*

Menyanthis species sunt.

Menyanthes palustre, latifolium & triphyllum. *Trifolium palustre, majus, rotundiore folio C. B. Pin. 327. Trifolium majus Tabern. Icon. 520.*

Menyanthes palustre, angustifolium & triphyllum. *Trifolium palustre, minus, acutiore folio C.B. Pin. 327. Trifolium fibrinum Tabern. Icon. 521.*

Menyanthes Americanum, Nymphææ folio, flore albo Plum.

GENUS III.

Nicotiana. *Nicotiane ou Tabac.*

NICOTIANA est plantæ genus, flore A B monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E membranaceum, oblongum, vel subrotundum, septo intermedio G in duo loculamenta F F divisum, plurimis seminibus fœtum I, placentæ H affixis. *Tab. 41.*

Nicotianæ species sunt.

Nicotiana major, latifolia C. B. Pin. 169. *Nicotiana major sive Tabacum majus J. B. 3. 629. Hyoscyamus Peruvianus Dod. Pempt. 452. Nicotiane, ou Tabac à large feüille.*

Nicotiana major, angustifolia C. B. Pin. 170. *Nicotiana sive Tabacum folio angustiore J. B. 3. 630. Hyosciami Peruviani altera Icon Dod. Pempt. 452. Nicotiane ou Tabac à feüille étroite.*

Nicotiana major, lato & rotundo folio H. L. Bat. *Pycielt seu Tabacum Hernand. 173.*

Nicotiana minor C. B. Pin. 170. *Priapeia quibusdam, Nicotiana minor J. B. 3. 630. Dubius Hyosciamus luteolus, Solanifolius Lob. Icon. 269.*

Nicotiana arborescens, spinosissima, flore exalbido Plum.

Nicotiana nomen habet à Joanne Nicotio Nemausensi, Regis Christianissimi ad Regem Lusitaniæ oratore, qui semen Nicotianæ vulgaris seu primæ à Belgâ quodam è Florida allatum misit in Gallias.

GENUS IV.

Hyoscyamus. *Jusquiame.*

HYOSCYAMUS est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B *Tab. 42.*

adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F in ipso calyce reconditum E, ollæ similem, operculo H K instructum & in duo loculamenta G G divisum septo intermedio I, cui adhærescunt plurima semina L.

Hyoscyami species sunt.

Hyoscyamus vulgaris vel niger C. B. Pin. 169. *Hyoscyamus vulgaris J. B. 3. 627. Hyoscyamus niger Dod. Pempt. 450. Jusquiame ou Hannebane.*

Hyoscyamus albus, major vel tertius Dioscoridis & quartus Plinii C.B.Pin. 169. *Hyoscyamus albus J. B. 3. 627. Dod. Pempt. 451. Jusquiame blanche.*

Hyoscyamus albus, minor C. B. Pin. 169. *J. B. 3. 628. Hyoscyamus albus, vulgaris Clus. Hist. lxxxiv.*

Hyoscyamus Creticus, luteus, minor C.B. Pin. 169. *Hyoscyamus albus, Creticus Clus. Hist. lxxxiv. Hyoscyamus aureus P. Alp. Exot. 99.*

Hyoscyamus Creticus, luteus, major C. B. Pin. 169. *Prodr. 92. Hyoscyamus Creticus, luteus, minor J. B. 3. 628.*

Hyoscyamus rubello flore C. B. Pin. 169. *Hyoscyamus peculiaris, flore purpurascente J. B. 3. 628. & Hyoscyamus Syriacus J. B. 3. 628. Cam. Icon. xxj.*

Hyoscyamus albus, Ægyptius P. Alp. Exot. 192. *Hyoscyamus albus Vesling. in P. Alp. 59.*

Hyoscyamus pusillus, aureus, Americanus, Antirrhini foliis glabris Pluk Phytog. Tab. 37. fig. 5.

Hyoscyamus peregrinus, luteus, minor, annuus H. R. Monsp.

Hyoscyamus dicitur à vocibus Græcis ὗς, *sus*, & Κύαμος, *Faba* quasi diceres Fabam suillam.

GENUS V.

Stramonium.

Tab. 43. & 44. STRAMONIUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E F plerumque subrotundum & aculeis sæpe donatum, in quaterna loculamenta G X divisum septo cruciformi, quatuor placentis instructo I K L M, quibus N adhærescunt plurima semina O sæpe sæpius reniformia.

Stramonii species sunt.

Stramonium fructu spinoso, rotundo, flore albo, simplici. *Solanum Pomo spinoso, rotundo, longo flore C. B. Pin. 168. Stramonia multis dicta, sive Pomum spinosum J. B. 3. 624. Stramonia Dod. Pempt. 460.*

Stramonium fructu spinoso, rotundo, flore albo, pleno. *Solanum fœtidum, Pomo spinoso rotundo, semine pallido, triplici calyce odoro & albo H. R. Par.*

Stramonium fructu spinoso, rotundo, flore violaceo, simplici. *Stramonia Ægyptiaca, fœtida, semine pallido, Pomo spinoso rotundo, flore violaceo, simplici H. L. Bat.*

Stramonium fructu spinoso, rotundo, flore violaceo duplici, triplicive. *Stramonia Ægyptiaca, fœtida, semine pallido, Pomo spinoso, rotundo, flore violaceo duplici, triplicive H. L. Bat. Solanum fœtidum, Pomo spinoso rotundo, semine pallido C. B. Pin. 168. Datura o vero Stramonia d'Egitto con fior pieno Pon. Ital. 61.*

Stramonium Ægyptiacum, flore pleno, intus albo, foris violaceo. *Solanum Ægyptiacum, flore pleno C. B. Pin. 168. Stramonia Ægyptiaca, flore pleno, exterius purpurascente, intus albicante, punctis purpureis asperso C. Bauhini Bry.*

Stramonium fructu spinoso, oblongo, flore albo. *Solanum fœtidum, Pomo spinoso, oblongo, flore albo C. B. Pin. 168. Stramonia altera, major sive Tatura quibusdam J. B. 3. 624. Solanum manicum Dioscoridis Col. Phytob. 47.*

Stramonium fructu spinoso, oblongo, flore purpureo. *Solanum fœtidum, pomo spinoso, oblongo, flore purpureo C. B. Pin. 168.*

Stramonium fructu spinoso, oblongo, flore violaceo. *Solanum fœtidum, Pomo spinoso, oblongo, flore violaceo H. Edinb.*

Stramonium ferox Bocc. 50. *Solanum fœtidum, Pomo grandiore, spinosissimo H. R. Par. Datura di coccino spinosissima Zan. 77.*

Stramonium Americanum, minus, Alkekengi folio. *Stramonia Corassavica, humilior, Hyoscyami folio Prodr. Par. Bat. Stramonia Corassavica, humilior. Par. Bat.*

Stramonium Malabaricum, fructu glabro, flore simplici violaceo. *Stramonia fœtida, Malabarica, semine pallido, Pomo glabro, flore simplici, violaceo H. L. Bat. Nila-humatu H. Mal. 2. 49.*

Stramonium Malabaricum, fructu glabro, flore duplici & triplici. *Stramonia fœtida, Malabarica, semine pallido, Pomo glabro, flore duplici triplicive H. L. Bat. Mudela-Nila-humatu H. Mal. 2. 51.*

Stramonii species quo tempore flore fructuque carent, dignosci solent foliis amplis, angulatis, fœtidis, obscurè virentibus.

Genus VI.

Pervinca. *Pervenche.*

Pervinca est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, quasi hypocrateriformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ex duabus siliquis constantem, semine F fœtis oblongo G, plerumque cylindraceo & sulcato. *Tab. 45.*

Pervincæ species sunt.

Pervinca vulgaris, latifolia, flore cæruleo. *Clematis Daphnoides, major C. B. Pin. 302. Dod. Pempt. 406. Clematis Daphnoides, major, flore cæruleo J. B. 2. 132. Grande Pervenche.*

Pervinca vulgaris, latifolia, flore albo, *Clematis Daphnoides, major, flore albo J. B. 2. 132.*

Pervinca vulgaris, angustifolia, flore cæruleo. *Clematis Daphnoides, minor, flore cæruleo C. B. Pin. 301. Clematis Daphnoides, minor, flore cæruleo simplici J. B. 2. 130. Clematis Daphnoides Dod. Pempt. 405.*

Pervinca vulgaris, angustifolia, flore albo. *Clematis Daphnoides, minor, flore candido C. B. Pin. 301. Clematis Daphnoides, minor, flore albo, simplici J. B. 2. 130.*

Pervinca vulgaris, angustifolia, flore rubente. *Clematis Daphnoides, minor, flore rubente C. B. Pin. 301. Clematis Daphnoides, minor, flore purpureo, simplici J. B. 2. 130.*

Pervinca vulgaris, angustifolia, flore pleno, cæruleo. *Clematis flore pleno C. B. Pin. 302. Clematis Daphnoides, minor, flore pleno J. B. 2. 130. Clematis Daphnoides, flore purpureo, pleno Eyst. Pervenche à fleur bleuë double.*

Pervinca vulgaris, angustifolia, flore pleno, saturatè purpureo. *Clematis Daphnoides, minor, flore saturatè purpureo duplici H. Edinb. Pervenche à fleur double purpurine.*

Pervinca flore pleno, variegato. *Clematis altera, variegato flore pleno H. R. Par. Pervenche à fleur panachée.*

Pervinca latifolia, variegata. *Pervenche à large feuille panachée.*

Pervinca angustifolia, variegata. *Pervenche à feuille étroite panachée.*

Arbor cui nomen Padri H. Mal. 6. 47. ad hoc genus valde accedit.

Pervincæ species jam recensitæ flore fructuque carentes facile dignoscuntur sarmentis longis, repentibus, & foliis glabris ad Laurum accedentibus. Earum fructus rarò maturescunt, nec eos nisi soli Cæsalpino licuit observare. Facile autem obtinentur si Pervinca vulgaris, latifolia seratur in olla: tunc enim cum radices huc illuc vagari & luxuriare nequeant, alimentum copiosius ad pistillum defertur, quod in fructum abit bene conformatum.

GENUS VII.

Auricula Ursi. *Oreille d'Ours.*

Tab. 46. AURICULA URSI est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum globosum E, ipso calyce C partim involutum, apice F dehiscentem, & plurimis seminibus H fœtum, placentæ G affixis.

Auriculæ Ursi species sunt.

Auricula Ursi flore luteo J. B. 3. 499. *Auricula Ursi lutea H. L. Bat. Sanicula Alpina, lutea C. B. Pin. 242. Alisma sive Damasonium Dioscoridis Col. Phytob. 18. Oreille d'Ours à fleur jaune.*

Auricula Ursi flore purpureo Lob. Icon. 570. *Sanicula Alpina, purpurea C. B. Pin. 242. Auricula Ursi sive Primula veris Alpina, flore rubente J. B. 3. App. 867. Oreille d'Ours à fleur purpurine.*

Auricula Ursi flore magno, atropurpureo, holoserico, simplici, umbone candido,

dido, ampliſſimo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à grande fleur, pourpre foncé.*

Auricula Urſi flore magno, undulato, obſoletè incarnato, umbone pallido, ampliſſimo H. L. Bat.

Auricula Urſi flore magno, undulato, colore vario, umbone ampliſſimo, flaveſcente H. L. Bat.

Auricula Urſi umbone triplici, vario H. L. Bat.

Auricula Urſi umbone ampliſſimo, radiato, aureo H. L. Bat.

Auricula Urſi umbone ampliſſimo, ſtellato, aureo H. L. Bat.

Auricula Urſi alba J. B. 3. App. 868. *Sanicula Alpina, alba, foliis non crenatis C. B. Pin. 243. Auricula Urſi vj Cluſ. Hiſt. 304. Oreille d'Ours à fleur blanche.*

Auricula Urſi flore nigricante, ferrugineo, majore. *Sanicula Alpina, flore nigricante, ferrugineo, majore H. R. Par.*

Auricula Urſi denſis & variegatis foliis, flore maximo. *Sanicula Alpina denſis & variegatis foliis, flore maximo H. R. Par. Oreille d'Ours à grande fleur, à feuilles panachées.*

Auricula Urſi flore variegato. *Sanicula Alpina, flore variegato C. B. Pin. 242. Auricula Urſi flore rubro, maculis exalbidis, foliis ſubhirſutis J. B. 3. App. 868. Auricula Urſi floribus guttatis Tabern. Icon. 324. Oreille d'Ours à fleur marbrée.*

Auricula Urſi foliis rotundis. *Sanicula Alpina, foliis rotundis C. B. Pin. 242. Auricula Urſi orbiculata, ſerrata, coloris rubicundi J. B. 3. App. 868.*

Auricula Urſi Alpina, anguſtifolia. *Sanicula Alpina, anguſtifolia C. B. Pin. 243. Auricula Urſi anguſtifolia, colore rubente J. B. 3. App. 868. Auricula Urſi flore purpureo Eyſt.*

Auricula Urſi foliis quaſi farinâ aſperſis. *Sanicula Alpina, foliis quaſi farinâ aſperſis C. B. Pin. 243. Auricula Urſi vij. Cluſ. Cur. poſt. in fol. 30.*

Auricula Urſi carnei coloris, foliis minimè ſerratis J. B. 3. App. 868. *Sanicula Alpina rubeſcens, folio non ſerrato C. B. Pin. 243. Auricula Urſi iv Cluſ. Hiſt. 304.*

Auricula Urſi minima, flore carneo & niveo J. B. 3. App. 869. *Sanicula Alpina, minima, carnea & nivea C. B. Pin. 243. Auricula Urſi viij Cluſ. Hiſt. 305.*

Auricula Urſi minima, folio inferius venoſo & incano, flore ſuavè-rubente Ciaſſi H. L. Bat.

Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore rubro. *Sanicula montana, latifolia, laciniata C. B. Pin. 243. Cortuſa J. B. 3. 499. Cortuſa Mathioli Cluſ. Hiſt. 307.*

Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore violaceo. *Sanicula montana, latifolia, laciniata, floribus violaceis C. B. Pin. 243.*

Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore albo. *Sanicula montana, latifolia, laciniata, floribus albis C. B. Pin. 243.*

Auricula Urſi flore magno, pleno, flavo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur jaune double.*

Auricula Ursi flore magno, pleno, albo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur blanche double.*

Auricula Ursi flore magno, pleno, purpureo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur purpurine double.*

Auricula Ursi flore magno, pleno, atro-puniceo, holoserico H. L. Bat.

Auricula Ursi flore magno, pleno, coccineo H. L. Bat.

Auricula Ursi flore magno, pleno, ex aureo, albo & puniceo variegato H. L. Bat.

Auricula Ursi flore magno, pleno, ex flavo & coccineo variegato H. L. Bat.

Auricula Ursi Alpina, gramineo folio, Jasmini lutei flore.

Auriculæ Ursi species antequam floreant vulgò dignoscuntur foliis crassis, densis, glabris, Primulæ veris foliis minoribus, plerumque è subrotundo in acumen desinentibus.

GENUS VIII.

Centaurium minus. *Petite Centaurée.*

Tab. 48. CENTAURIUM MINUS est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum D cylindraceum penè vel ovatum, in duas partes E E dehiscentem, in duo loculamenta divisum F & seminibus fœtum G ut plurimùm exiguis.

Centaurii minoris species sunt.

Centaurium minus C. B. Pin. 278. *Dod. Pempt. 336. Centaurium minus, flore purpureo J. B. 3. 353. Petite Centaurée.*

Centaurium minus, caule longissimo. *Centaurium minus longitudine duarum ulnarum Mentz. Pug.*

Centaurium minus, flore albo C. B. Pin. 278. *J. B. 3. 353. H. R. Par. Centaurium minus album Tabern. Icon. 780.*

Centaurium minus, flore ferrugineo C. B. Pin. 278.

Centaurium minus, flore cæruleo H. Cathol.

Centaurium minus, ab imo ad summum ramosum, eleganti flore majori, patulo, è punicante vegetè rubro H. Cathol.

Centaurium minus, ramosum Barr. Icon.

Centaurium minus, Linariæ folio longiori. *Centaurium minus angusto, prælongoque folio, flore rubello Barr. Icon.*

Centaurium minus, Linariæ folio breviori. *Centaurium minus, leptophyllon, polyanthes, accenso acutoque folio Barr. Icon. Bocc. Mus. Part. 2. 50. Tab. 43.*

Centaurium minus, Linariæ folio brevissimo. *Centaurium minus purpureum, angustifolium Barr. Icon.*

Centaurium minus, supinum, maritimum, Lusitanicum, Linariæ foliis, floribus glomeratis.

Centaurium minus, spicatum, flore rubro H. R. Par.

Centaurium minus, spicato flore è puniceo rubente, latiori folio glauco H. Cathol.

Centaurium minus spicatum, album C. B. Pin. 278. *Prodr. 130.*

Centaurium purpureum, minimum Mor. H. R. Blef. *& Hist. Oxon. Part. 2. 566.*

Centaurium minus, maritimum, Americanum amplo flore cæruleo Plum.

Centaurium minus, Africanum, Caryophylli folio, flore suavè-rubente. *Centaurium Lini foliis & facie, flore amplo, suave-rubente Capitis bonæ spei Breyn. Prodr. 2. 27. Rapuntio affinis Lini facie Capitis bonæ spei Breyn. Cent. j. 175. Tab. 90.*

Centaurium luteum, perfoliatum C. B. Pin. 278. *Perfoliatum Centaurium luteum J. B. 3. 355. Centaurium luteum Cam. Epit. 427.*

Centaurium luteum, perfoliatum, Aphacæ Dodonæi foliis Scaglioni H. Cathol. *Centaurium parvum, flavo flore Clus. Hist. clxxx.*

Centaurium luteum, pusillum C. B. Pin. 278. *Centaurium luteum, novum Col. Part. 2. 78.*

Centaurium luteum, triphyllum Ambrof. 145.

Centaurium palustre, luteum, minimum Raii Hist. 1092. *Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 566.*

Centaurium minus, luteum, perfoliatum, caule penè alato.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, hypocrateriformi, cujus pistillum abit in fructum.

GENUS I.

Androsace.

ANDROSACE est plantæ genus, flore A monopetalo, hypocrateriformi & multifido, cujus infimam partem perfodit pistillum B quod deinde abit in fructum C globosum, ipso calyce D partim involutum, apice E dehiscentem & plurimis seminibus G fœtum, placentæ F affixis. *Tab. 46.*

Androsaces species sunt.

Androsace vulgaris, latifolia, annua. *Alsine affinis Androsace dicta, major C. B. Pin. 251. Androsace Mathioli altera J. B. 3. 368. Androsace altera Mathioli Clus. Hist. cxxxiv.*

Androsace Alpina, perennis, angustifolia, glabra & multiflora.

Androsace Alpina, perennis, angustifolia, villosa & multiflora. *Sedum Alpinum, hirsutum, lacteo flore C. B. Pin. 284. Phyllo Dalechampii aliquatenus similis J. B. 3. 762. An Chamæjasme Alpina ejusdem App. 869. Sedum minus x, Alpinum iiij Clus. Hist. lxij.*

Androsace Alpina, perennis, angustifolia, glabra, flore singulari. *Sedum mi-*

nus xj. Cluf. Hift. lxj. Sedum Alpinum, gramineo folio, lacteo flore C. B. Pin. 284.
Androface floris formâ differt ab Auricula Urfi.

GENUS II.

Primula veris. *Primevere.*

Tab. 47. PRIMULA VERIS eft plantæ genus, flore A B monopetalo, hypocrateriformi & multifido; ex cujus calyce D E (qui tubulatus eft) furgit piftillum F infimæ floris parti C adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum feu teftam G oblongam, in ipfo calyce D vel E ferme reconditam, apice H dehifcentem, & feminibus fœtam I L fubrotundis, placentæ K affixis.

Primulæ veris fpecies funt.

Primula veris odorata, flore luteo, fimplici J. B. 3. 495. *Verbafculum pratenfe, odoratum C. B. Pin. 241. Primula veris flavo flore, elatior Cluf. Hift. 301. Primevere.*

Primula veris pallido flore, elatior Cluf. Hift. 301. *Verbafculum pratenfe vel fylvaticum, inodorum C. B. Pin. 241. Primula veris caulifera, pallido flore inodoro, aut vix odoro J. B. 3. 496.*

Primula veris inodora, flore calycis experte. *Paralyfis flore flavo, fimplici, inodoro, abfque calycibus Park. Par. 245.*

Primula veris flore geminato, inodoro. *Paralyfis flore geminato, inodora Park. Par. 245.*

Primula veris inodora, calycibus diffectis. *Paralyfis inodora, calycibus diffectis Park. Par. 245.*

Primula veris floris loco in fummo foliofa. *Paralyfis flore fatuo Park. Par. 245.*

Primula veris montana, incana, lutea C. B. Pin. 241. *Paralytica rotundifolia, montana Col. Part. 1. 256.*

Primula veris rubro flore Cluf. Hift. 300. *Verbafculum umbellatum, Alpinum, minus C. B. Pin. 242. Primula veris minor, purpurafcens J. B. 3. 498.*

Primula veris albo flore Cluf. Hift. 300. *Verbafculum Alpinum, umbellatum, majus C. B. Pin. 242.*

Primula veris hortenfis, umbellata, caule & flore foliofa, major, coccinea H. L. Bat.

Primula veris hortenfis, umbellata, caule & flore foliofa, minor, lutea H. L. Bat.

Primula veris hortenfis, flore luteo, umbellato.

Primula veris hortenfis, flore albo, umbellato.

Primula veris hortenfis, flore rubro, umbellato.

Primula veris hortenfis, flore ferrugineo, umbellato. *Verbafculum Alpinum, umbellatum, majus, flore ferrugineo, odorato H. R. Par.*

Primula veris multiflora, fylveftris Tabern. Icon. 319. *Verbafculum fylveftre,*

magno plenoque flore C. B. Pin. 242. Primula veris floribus plenis ex singularibus pediculis J. B. 3. 497.

Primula veris multiflora Tabern. Icon. 318. *Primula veris Anglicana, flore pleno Eyst. Verbasculum hortense, multiplex C. B. Pin. 242. Primula veris caulifera, flore luteo, pleno, odorato J. B. 3. 496.*

Primula veris caulifera, prolifera, odorata J. B. *3. 496. Verbasculum proliferum C. B. Pin. 242. Primula veris prolifera Tabern. Icon. 322.*

Primula veris prolifera, flore majore. *Verbasculum proliferum, flore majore H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore albo. *Verbasculum proliferum, flore albo H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore purpureo. *Verbasculum proliferum, flore purpureo H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore ferrugineo H. R. Monsp.

Primula veris floribus ex singularibus pediculis, pallidis, majoribus, simplicibus J. B. *3. 497. Primula veris pallido flore, humilis Clus. Hist. 302. Verbasculum sylvestre, majus, singulari flore C. B. Pin. 241.*

Primula veris flore albo Park. Par. 242. *Primula veris alia, flore albo J. B. 3. 497.*

Primula veris flore viridi, simplici Park. Par. 241.

Primula veris flore viridi, duplici Park. Par. 242.

Primula veris flore viridante & albo, simplici Park. Par. 242.

Primula veris Hesketi, flore multiplici, separatim diviso Park. Par. 241.

Primula veris floribus obscurè virentibus, fimbriatis J. B. 3. 498. *Primula sylvarum, floribus obscurè virentibus, fimbriatis Lob. Icon. 569. Verbasculum sylvestre minus, singulari flore C. B. Pin. 242.*

Primula veris Constantinopolitana, flore dilutè purpureo. *Carchichec Turcarum, sive Primula veris Constantinopolitana Corn. 85. Verbasculum Constantinopolitanum H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore majore, purpureo. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore purpureo H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore minore, purpureo. *Verbasculum Turcicum sive Carchichec Turcarum, flore purpureo, minore H. Edinb.*

Primula veris Constantinopolitana, flore miniato. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore miniato H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore ferrugineo, punctis albis notato. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore ferrugineo, punctis albis notato H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore albo. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore albo H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore dilutè carneo. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore dilutè carneo H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore luteo. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore luteo H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore flavescente. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore sulphureo H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore obsoletè pallido. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore obsoletè pallido H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore obsoleti coloris. *Verbasculum Turcicum sive Carchichec Turcarum, flore obsoleto H. Edinb.*

Primula veris dicitur à primo vere, quòd scilicet plurimæ ejus generis species tunc florere soleant. Dignoscuntur autem flore & semine carentes, foliis rugosis & veluti asperis, tenuibus, ad Lactucam nonnihil accedentibus.

GENUS III.

Plantago. *Plantain.*

Tab. 48. PLANTAGO est plantæ genus, flore A monopetalo, hypocrateriformi, plerumque quadripartito: ex cujus fundo surgit pistilium C staminibus ut plurimùm longioribus B stipatum, quod deinde abit in fructum seu testam D ferè ovatam aut conicam, per maturitatem in duas partes E F, quarum altera alteri incumbebat, transversè dehiscentem, septo intermedio in duo veluti loculamenta divisam, & seminibus fœtam oblongis H, placentæ G affixis.

Plantaginis species sunt.

Plantago latifolia, glabra C. B. Pin. 189. *Plantago maxima, Hispanica Corn. 162. Plantain de marais.*

Plantago latifolia, sinuata C. B. Pin. 189. *Plantago major, folio glabro, non laciniato ut plurimùm J. B. 3. 502. Plantago major Dod. Pempt. 107.*

Plantago lato, sanguineo folio H. R. Monsp.

Plantago latifolia, incana C. B. Pin. 189. *Plantago major, hirsuta, media à nonnullis cognominata J. B. 3. 504. Plantago media Dod. Pempt. 107.*

Plantago latifolia, incana, spicâ albâ H. Edinb.

Plantago latifolia, rosea, flore expanso C. B. Pin. 189. *Plantago rosea, flore expanso J. B. 3. 503. Plantago rosea Lob. Icon. 304. Plantain à bouquet.*

Plantago latifolia, rosea, floribus quasi in spica dispositis C. B. Pin. 189. *Plantago rosea J. B. 3. 503. Plantago multiplex Tabern. Icon. 733.*

Plantago latifolia, spicâ multiplici, sparsâ C. B. Pin. 189. *Plantago major, paniculâ sparsâ J. B. 3. 503. Plantaginis majoris spica multiplex Dod. Pempt. 107.*

Plantago latifolia, incana, spicis variis C. B. Pin. 189. *Plantago peregrina, latifolia Gareti Clus. Hist. cix.*

Plantago latifolia, glabra, minor C. B. Pin. 189. *Plantago latifolia, minor J. B. 3. 505. Tabern. Icon. 731.*

Plantago latifolia, hirsuta, minor C. B. Pin. 189. *Plantaginis mediæ genus minimum Thal. 86.*

Plantago villosa seu incana, lanuginosa C. B. Pin. 189. *Plantago Salmanticensis Clus. Hist. cix.*

Plantago angustifolia, major C. B. Pin. 189. *Plantago lanceolata J. B. 3. 505. Plantago minor Dod. Pempt. 107.*

Plantago angustifolia, minor, summo caule folioso seu prolifera nostras Pluk. Almag. Bot.

Plantago angustifolia, prolifera C. B. Pin. 189. *Plantago angustifolia Gareti, prolifera Clus. Hist. cx.*

Plantago argentea, angustifolia, è Rupe Victoriæ.

Plantago angustifolia, serrata, Hispalensis C. B. Pin. 189. *Plantago angustifolia, alia Clus. Cur. post. in fol. 34.*

Plantago angustifolia, fruticans Clus. Cur. post. in fol. 34.

Plantago trinervia, latifolia, minor, incana, Hispanica Barr. Icon.

Plantago angustifolia, minor Tabern. Icon. 732. *Plantaginis lanceolatæ species minima J. B. 3. 505.*

Plantago pilosa, bulbosa C. B. Pin. 189. *Plantago pilosa, laciniata, Apula Col. Part. 1. 259.*

Plantago angustifolia, paniculis Lagopi C. B. Pin. 189. *Prodr. 98. Plantago quinquenervia, cum globulis albis, pilosis J. B. 3. 504.*

Plantago trinervia, folio angustissimo C. B. Pin. 189. *Prodr. 98. Plantago angustifolia, minor, spica hirsuta alba, foliis ex atro virentibus valde pilosis J. B. 3. 506.*

Plantago Alpina, folio angusto, longo & nigricante Bocc. Mus. Part. 2. 22. *Plantago Alpina, folio nigricante Ejusd. Tab. 5.*

Plantago trinervia, montana C. B. Pin. 190. *Plantago incana, trinervia, montana Col. Part. 1. 259.*

Plantago angustifolia, albida, Hispanica. *Holosteum Plantagini simile J. B. 3. 508. Holosteum hirsutum, albicans, majus C. B. Pin. 190. Holosteum Salmanticense, majus Clus. Hist. cx.*

Plantago angustifolia, albida, Monspeliensis. *Holosteum Monspessulanum J. B. 3. 508. Holosteum hirsutum, albicans, minus C. B. Pin. 190. Holosteum Salmanticense, minus Clus. Hist. cxj.*

Plantago maritima, major, tenuifolia. *Coronopus maritimus, major C. B. Pin. 190. Coronopus maritima, nostras J. B. 3. 511. Plantago angustifolia Dod. Pempt. 108.*

Plantago maritima, minor, tenuifolia. *Holosteum Massiliense C. B. Pin. 190. Coronopi, & Sedi montani media planta Massiliensium Lob. Icon. 438.*

Plantago maritima, minima, gramineo folio rigido. *Coronopus maritimus Raynaudeti J. B. 3. 511.*

Plantago gramineo folio, major. *Holosteum strictissimo folio, majus C. B. Pin. 190. Coronopus, Serpentina J. B. 3. 510. Serpentina Mathioli Dod. Pempt. 109.*

Plantago gramineo folio, minor. *Holosteum strictissimo folio, minus C. B. Pin. 190. Coronopus, Serpentaria omnium minima J. B. 3. 511. Serpentaria omnium minima Lob. Icon. 439.*

Plantago angustifolia, minima, Massiliensis, Lagopi capitulo.

Plantago paluſtris, gramineo folio, monanthos, Pariſienſis. *Holoſteum aquaticum, Alſinanthemum H. R. Par. App.*
Plantago Luſitanica, hirſuta, maritima, ſpicâ longiori.
Plantago Luſitanica, hirſuta, maritima, ſpicâ breviori.
Quas Plantaginis aquaticæ ſpecies appellarunt, ad Ranunculi genus revocavimus.
Plantaginem per excellentiam dictam fuiſſe exiſtimant, quaſi plantam præſtantiſſimam: alii nomen illud ducunt à pedum plantâ, quâ vulgò teritur, vel quam repræſentat.

GENUS IV.

Coronopus. *Corne de Cerf.*

Tab. 49.

CORONOPUS eſt plantæ genus, floribus & fructibus Plantaginis, à qua differt foliis in profundas partes diſſectis: Plantaginis enim folia vel inciſuris carent vel ſolum denticulata ſunt.

Coronopi ſpecies ſunt.

Coronopus hortenſis C. B. Pin. 190. *Coronopus ſive Cornu Cervinum vulgò, ſpicâ Plantaginis J. B. 3. 509. Herba ſtella ſive Cornu Cervinum Dod. Pempt. 109. Corne de Cerf.*
Coronopus Maſſilienſis, hirſutior, latifolius. *Coronopus Prochytæ Col. Part. 1. 258.*
Coronopus Neapolitanus, tenuifolius Col. Part. 1. 258. *Coronopus laciniatus Ejuſd. Part. 2. 71.*
Coronopus maritimus, minimus, hirſutus C. B. Pin. 191. *Coronopus maritimus, minimus Ejuſd. Prodr. 98.*
Coronopus maritimus, roſeus Bocc. Rarior. Plant. 69.
Coronopus dicitur à vocibus Græcis κορώνη, *Cornix*, & ποὺς, *pes*, quaſi dicas pedem Cornicis.

GENUS V.

Pſyllium. *Herbe aux puces.*

Tab. 49. Hiſt. 330.

PSYLLIUM eſt plantæ genus à Coronopo & Plantagine diverſum: quòd in caules aſſurgat foliatos & ramoſos, ut ait Cæſalpinus. Coronopi enim & Plantaginis flores & fructus ſimplici pediculo inſident.

Pſyllii ſpecies ſunt.

Pſyllium Dioſcoridis vel Indicum, foliis crenatis C. B. Pin. 191. *Pſyllium Indicum, foliis crenatis J. B. 3. 514. Pſyllium laciniatis foliis Bocc. Rarior. Plant. 8.*
Pſyllium majus, erectum C. B. Pin. 191. *J. B. 3. 513. Pſyllium Dod. Pempt. 115. Herbe aux puces, annuelle.*
Pſyllium majus, ſupinum C. B. Pin. 191. *J. B. 3. 513. Pſyllium Plinianum fortè, radice perenni, ſupinum Lob. Icon. 437. Herbe aux puces, vivace,*

Psyllium minus C. B. Pin. 191. *Prodr. 99.*

Psyllium dicitur à voce Græca ψύλλα, Pulex, quòd pulices fugare, vel potius quòd semen ejus pulici simile existimetur.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo infundibuliformi, cujus calyx plerumque abit in fructum.

GENUS I.

Jalapa. *Jalap.*

JALAPA est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, plerumque leviter inciso, qui gemino calyce donatur; altero C à quo involvi altero verò B cui insidere solet: is autem deinde abit in fructum D subrotundum, semine fœtum E ejusdem formæ F. *Tab. 51.*

Jalapæ species sunt.

Jalapa flore purpureo *Solanum Mexiocanum, flore magno, purpureo seu Kermesino C.B.Pin.168. Jesminum Mexicanum, sive flos Mexicanus multis J.B. 2. 814. Viola Peruviana Tabern. Icon. 315. Belle de nuit à fleur cramoisi.*

Jalapa flore flavo. *Solanum Mexiocanum, flore magno, flavo C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur jaune.*

Jalapa flore obsoletè rubente. *Solanum Mexiocanum, flore magno, obsoletè rubente C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur rougeâtre.*

Jalapa flore exalbido. *Solanum Mexiocanum, flore magno, exalbido C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur blanchâtre.*

Jalapa flore ex purpureo & luteo mixto. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex purpureo & luteo mixto C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur panachée de jaune & de purpurin.*

Jalapa flore ex rubro, luteo & albo mixto. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex rubro, luteo & albo mixto C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur panachée de rouge, de jaune & de blanc.*

Jalapa flore ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato C.B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur mi-partie de blanc & de purpurin.*

Jalapa flore albo, purpureis maculis, inæqualibus vel latis vel minutis, tam punctatim quam virgatim asperso. *Solanum Mexiocanum, flore magno inæqualibus vel latis vel minutis maculis purpureis, tam punctatim quam virgatim album colorem intercurrentibus C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur blanche marbrée & panachée de purpurin.*

Jalapa flore radiis flavis distincto. *Solanum Mexiocanum, flore magno, radiis flavis per longitudinem distincto C. B. Pin. 168. Belle de nuit à fleur blanche foüetée de jaune.*

Jalapa parvo flore. *Solanum Mexiocanum, flore parvo C. B. Pin. 168. Belle de nuit à petite fleur.*

Jalapa officinarum fructu rugoso. *Jalap usuel.*

Cluſ. Hiſt. xc. Scribebat Patavio ad Clusium Jacobus Antonius Cortusus, dragmas duas radicis Admirabilis Peruanæ flore vario, seu Jalapæ flore vario, intus sumptas egregiè aquas educere. Plumerius & Lignonius ex America reduces sæpe mihi affirmarunt radices Jalapæ, quæ in officinis usurpatur non differre ab ea specie quam appellavi Jalapam officinarum, fructu rugoso.

GENUS II.

Rubeola.

Tab. 50. RUBEOLA est plantæ genus, floribus A B monopetalis, infundibuliformibus vel quadripartitis vel leviter incisis, insidentibus calyci D E, nunc gemino D C, nunc unico E tantùm. Cui flos insidebat calyx, abit ille deinde in fructum ex duobus seminibus constantem F G.

Rubeolæ species sunt.

Rubeola latiore folio. *Rubia latifolia, spicata C. B. Pin. 334. Rubia spicata Imp. 666. J. B. 3. 727.*

Rubeola angustiore folio. *Rubia angustifolia, spicata C. B. Pin. 334. Prodr. 145.*

Rubeola supina, spicâ longissimâ. *Rubia spicata, repens Bot. Monsp.*

Rubeola vulgaris, quadrifolia, lævis, floribus purpurascentibus. *Rubia cynanchica C. B. Pin. 333. J. B. 3. 723. Galium tetraphyllon, montanum, cruciatum Col. Part. 1. 297.*

Rubeola vulgaris, quadrifolia, lævis, floribus albis. *Rubia cynanchica, flore albo Bot. Monsp.*

Rubeola Lusitanica aspera, floribus purpurascentibus.

Rubeola maritima. *Rubia maritima C. B. Pin. 334. Rubia marina Narbonensium J. B. 3. 721. Rubia marina Dod. Pempt. 357.*

Rubeola quasi exigua Rubia dicitur propter foliorum formam: à Gallio differt flore infundibuliformi.

GENUS III.

Trachelium.

Tab. 50. TRACHELIUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, cujus calyx B abit in fructum membranaceum, sæpe trigonum C, in terna loculamenta divisum D, & seminibus fœtum E ut plurimùm exiguis.

Trachelii species sunt.

Trachelium azureum, umbelliferum Pon. Bald. Ital. 44. *Cervicaria Valerianoides, cærulea C. B. Pin. 95.*

Trachelium umbelliferum, violaceum, foliis laciniatis. *Valeriana Urti-*

cæfolia, flore violaceo Corn. 23.

Trachelium villosum, floribus confertim ex foliorum alis nascentibus. *Pyramidalis P. Gregorii da-Reggio Clus. Cur. post. in fol. 36.*

Trachelium petræum, floribus in capitulum congestis. *Rapunculus petræus P. Alp. Exot. 343.*

Trachelium minus, Africanum, floribus violaceis, per caulem sparsis. *Campanula minor, Africana, Erini facie, flore violaceo, cauliculis erectis H. L. Bat.*

Trachelium Americanum, Sonchi folio, flore albo longissimo Plum.

Trachelium à tracheâ arteriâ dicitur: eoque nomine appellarunt Campanulæ speciem quandam, quæ asperæ arteriæ morbis auxiliari existimatur.

GENUS IV.

Valeriana. *Valeriane.*

VALERIANA est plantæ genus, flore AB monopetalo, infundibuliformi, multifido, & calyci CD insidente, qui deinde abit in semen ut plurimùm oblongum, ferè planum EF, pappis instructum GH. Tab. 52.

Valerianæ species sunt.

Valeriana maxima, Pyrenaïca, Cacaliæ folio D D Fagon. *Nard de montagne de Leon Lugd. Gall. 805.*

Valeriana Alpina, foliis integris, radice repente, inodora Raii Hist. 389.

Valeriana palustris, media, parùm laciniata C. B. Pin. 164. *Valeriana palustris, inodora, parùm laciniata C. B. Prodr. 86.*

Valeriana Alpina, prima C. B. Pin. 164. *Prodr. 86. Valeriana Alpina J. B. 3. Part. 2. 208.*

Valeriana Alpina, altera C. B. Pin. 164. *Valeriana sylvestris, Alpina 1. latifolia Clus. Hist. lv.*

Valeriana Alpina, Scrofulariæ folio C. B. Pin. 164. *Prodr. 87. Valeriana Alpina, folio Scrofulariæ J. B. 3. Part. 2. 208.*

Valeriana montana, subrotundo folio C. B. Pin. 165. *Valeriana montana Lugd. 1127.*

Valeriana Alpina, Nardo Celticæ similis C. B. Pin. 165. *Valeriana minima, Nardifolia J. B. 3. Part. 2. 206. Valeriana sylvestris, Alpina, ij, saxatilis Clus. Hist. lvj.*

Valeriana Cretica, Filipendulæ radice. *Nardus Cretica, Filipendulæ radice C. B. Pin. 165. Nardo tuberoso di Candia Pon. Bald. Ital. 125.*

Valeriana Celtica. *Nardus Celtica Dioscoridis C. B. Pin. 165. Nardus Celtica J. B. 3. Part. 2. 205. Nardus Alpina Clus. Hist. lvij.*

Valeriana rubra C. B. Pin. 165. *Dod. Pempt. 351. Valeriana rubra, latifolia J. B. 3. Part. 2. 211.*

Valeriana marina, angustifolia sive minor, rubra Mor. Umb.

Valeriana rubra, angustifolia C. B. Pin. 165. *J. B. 2. Part. 2. 211.*

Valeriana marina, latifolia sive major, alba Mor. Umb.

Valeriana marina, angustifolia sive minor, alba Mor. Umb.

Valeriana hortensis, Phu folio Olusatri Dioscoridis C. B. Pin. 164. *Valeriana major, odoratâ radice J. B. 3. Part. 2. 209. Valeriana hortensis Dod. Pempt. 349. Grande Valeriane.*

Valeriana sylvestris, major C. B. Pin. 164. *Valeriana sylvestris, magna, aquatica J. B. 3. Part. 2. 210. Valeriana sylvestris Dod. Pempt. 349.*

Valeriana sylvestris, major, altera, folio lucido H. R. Par.

Valeriana palustris, major C. B. Pin. 164. *Valeriana palustris, major, profundè laciniata C. B. Prodr. 86.*

Valeriana palustris, minor C. B. Pin. 164. *Valeriana minor, pratensis vel aquatica J. B. 3. Part. 2. 211. Valeriana minima Dod. Pempt. 350.*

Valeriana aquatica, minor, flore minore Raii Hist. 389.

Valeriana Alpina, minor C. B. Pin. 165. *Nardus montana, radice Olivari Ejusd. Pin. 165. Nardus montana, radice oblonga Ejusd. Pin. 165. Nardus montana, longius radicata Cam. Epit. 16.*

Valeriana foliis Calcitrapæ C. B. Pin. 164. *Valeriana annua, altera Clus. Hist. liiij.*

Valeriana Lusitanica, latifolia, annua, laciniata.

Valeriana à Valerio quodam seu potius à voce latina *valeo*; quòd viribus eximiis valere existimetur.

Valerianæ species quo tempore floribus & semine carent, radice odorata, foliis glabris, ad nodos caulium geminis vulgò dignoscuntur.

GENUS V.

Valerianella. *Mache.*

Tab. 52. VALERIANELLA est plantæ genus, flore monopetalo, infundibuliformi, multifido A B C D, & calyci E F G insidente. Is autem deinde abit in fructum monospermum quidem sed variæ prorsus figuræ. Alius enim H à ferri lanceæ formâ non multum recedit, ex duabus partibus constans I, quarum alterutra K semen fovet L. Alius M N ovatus est umbilicatus, tricuspis, unico semine fœtus. Fructus O semen unicum pariter gerit umbilico pelviformi pulchrè secto ornatum. Fructus P cæteris longior est, fungosus, lunatus cum semine tereti Q R. Fructus denique S in tres hamos desinit & semen habet nonnihil incurvum T.

Valerianellæ species sunt.

Valerianella arvensis, præcox, humilis, semine compresso Mor. Umb. *Valeriana campestris, inodora, major C. B. Pin. 165. Locusta herba J. B. 3. 323. Mache.*

Valerianella arvensis, præcox, humilis, foliis serratis. *Lactuca agnina seu Valerianella foliis serratis Raii Hist. 392. Locusta altera, foliis serratis J. B. 3. 324.*

Valerianella arvensis, serotina, altior, semine turgidiori Mor. Umb.

Valerianella semine umbilicato, nudo, rotundo Mor. Umb.

Valerianella semine umbillicato, nudo, oblongo Mor. Umb.
Valerianella semine umbilicato, hirsuto, majore Mor. Umb.
Valerianella semine umbilicato, hirsuto, minore Mor. Umb.
Valerianella Cornucopoides, flore galeato Mor. Umb. *Valeriana peregrina, purpurea, albave C. B. Pin. 164. Valeriana peregrina, seu Indica J. B. 3. Part. 2. 212. Valeriana Indica Clus. Hist. liiij.*
Valerianella Cornucopoides, echinata Col. Part. 1. 206.
Valerianella semine stellato C.B. Pin. 165. *Valerianella semine Scabiosæ stellato, hirsuto & etiam umbilicato Col. Part. 1. 209.*
Valerianella Scabiosæ semine, major, Lusitanica Mor. Umb.
Valerianella dicitur quasi exigua Valeriana. Quo tempore floribus & fructu caret, ramis bifidis seu dichotomis, foliis binis ex adverso positis, glabris, & venosis distingui solet.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, vel rotato, cujus pistillum quatuor veluti embryonibus stipatur in totidem semina abeuntibus & in calyce maturescentibus.

GENUS I.

Borrago. *Bourrache.*

BORRAGO est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato: ex cujus calyce C multifido surgit pistillum D mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina F viperini capitis æmula, quæ in calyce ipso E longè ampliato maturescunt. *Tab. 53.*

Borraginis species sunt.

Borrago floribus cæruleis J. B. 3. 574. *Buglossum latifolium, Borrago flore cæruleo C. B. Pin. 256. Buglossum sive Borrago Matth. 1186. Bourrache à fleur bleuë.*
Borrago floribus albis J. B. 3. 574. *Buglossum latifolium, Borrago flore candido C. B. Pin. 256. Bourrache à fleur blanche.*
Borrago flore pallescente, roseo aut suavè-rubente. *Buglossum latifolium, Borrago, flore pallescente, roseo aut suavè-rubente C. B. Pin. 256. Bourrache à fleur couleur de chair.*

GENUS II.

Buglossum. *Buglose.*

BUGLOSSUM est plantæ genus, flore A C monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce E ad basim usque secto, surgit pistillum F infimæ floris parti B, D, adinstar clavi infixum, & quatuor veluti stipatum em- *Tab. 53.*

bryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina viperini capitis æmula H, quæ in calyce ipso G longè ampliato maturescunt.

Buglossi species sunt.

Buglossum latifolium, semper virens C. B. Pin. 256. *Buglossum folio Borraginis, Hispanicum J. B. 3. 577. Buglossum sempervirens Lob. Icon. 575.*

Buglossum angustifolium, majus, flore cæruleo C. B. Pin. 256. *Buglossum vulgare, majus J. B. 3. 578. Buglossum angustifolium Lob. Icon. 576. Buglose.*

Buglossum angustifolium, majus, flore albo C. B. Pin. 276. *Buglossum Italicum, flore albo Eyst.*

Buglossum angustifolium, majus, flore rubeo aut variegato C. B. Pin. 256.

Buglossum foliis sinuosis C. B. Pin. 256.

Buglossum vulgare, asperitate & proceritate discrepans C. B. Pin. 256. *Buglossum vulgare, violaceo & albo colore Eyst.*

Buglossum sylvestre, majus, nigrum C. B. Pin. 256. *Buglossum alterum, flore nigro Math. 1188.*

Buglossum Creticum, majus, flore cæruleo, purpurante H. R. Par. *Borragine sylvestre di Candia, di fior azuro Zan. 51.*

Buglossum Creticum, majus, flore suaverubente.

Buglossum Creticum, majus, flore albo.

Buglossum Lusitanicum, Echii folio undulato.

Buglossum angustifolium, minus C. B. Pin. 256. *Buglossum vulgare, minus J. B. 3. 578. Echii facie Buglossum minimum, flore rubente Lob. Icon. 576.*

Buglossum sylvestre, minus C. B. Pin. 256. *Echium Fuchsii, sive Borrago sylvestris J. B. 3. 581. Buglossa sylvestris Dod. Pempt. 628.*

Buglossum Creticum, minimum, odoratum, flore vario eleganti H. R. Par. *Borragine murale, con fior odorato di Candia Zan. 47.*

Buglossum Creticum, verrucosum, perlatum quibusdam H. R. Par. *Buglossum Lusitanicum, bullatis foliis Mor. H. R. Blef.*

Buglossum angustifolium, semine echinato. *Cynoglossum minus C. B. Pin. 257. J. B. 3. 600. Cynoglossa minor Plinii Col. Part. 1. 179.*

Buglossum radice rubra, sive Anchusa vulgatior, floribus cæruleis. *Anchusa puniceis floribus C. B. Pin. 255. Anchusa Monspeliana J. B. 3. 584. Anchusa parva Lob. Icon. 578. Orcanette.*

Buglossum radice rubra, sive Anchusa vulgatior, floribus albis.

Buglossum angustis, dentatis foliis. *Anchusa angustis, dentatis foliis Bocc. Mus. Part. 2. 84. Tab. 77.*

Buglossum fruticosum, Rorismarini folio. *Anchusa angustifolia C. B. Pin. 255. Libanotidis species Rondeletii J. B. 2. 25. Anchusa minor, lignosior Ejusdem 3. 582. Anchusa lignosior, angustifolia Lob. Icon. 578.*

Buglossum fruticosum, Lusitanicum, Lithospermi folio.

Buglossum arvense, annuum, Lithospermi folio. *Lithospermum arvense, radice rubra C. B. Pin. 258. Lithospermum nigrum quibusdam, flore albo, semine Echii J. B. 2. 592. Echioides alba Col. Part. 1. 185.*

Buglossum luteum, annuum, minimum. *Anchusa lutea, minor J. B. 3. 583.*

Echioides lutea, minima, Apula, campestris Col. Part. 1. 184. Anchusa lutea, minima Lob. Obs. 312.

Buglossum Lusitanicum, foliis asperis, oblongis angustioribus & crispis.

Buglossum Lusitanicum, foliis angustioribus, bullis minimis exasperatis.

Buglossum marinum, incanum, cæruleo flore H. L. Bat. *Cynoglossum procumbens, glaucophyllon, maritimum, nostras, floribus purpuro-cæruleis, semine lævi Pluk. Phytog. Tab. 172. fig 3. Echium marinum Phytol. Britan.*

Buglossum differt à Borragine floris structurâ. Dicitur autem à vocibus Græcis, Βοῦς *Bos & γλῶσσα, lingua*, quasi diceres linguam bovillam.

GENUS III.

Asperugo.

ASPERUGO est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi *Tab. 54.* & multifido: ex cujus calyce C pelviformi (qui deinde sponte comprimitur D) surgit pistillum E infimæ floris parti B adinstar clavi infixum & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina F ut plurimùm oblonga K, quæ maturescunt in calyce ipso I longè ampliato, cujus partes G H tunc adeo comprimuntur ut sibi mutuo adhærescant.

Asperuginis species sunt.

Asperugo vulgaris. *Buglossum sylvestre, caulibus procumbentibus C. B. Pin. 257. Cynoglossa fortè topiaria Plinio, sive Echium lappulatum quibusdam J. B. 3. 590. Asperugo spuria Dod. Pempt. 356.*

Asperugo tenuior, floribus albis. *Buglossum caulibus procumbentibus, tenerius, floribus albis Mentz. Pug. Tab. 7.*

GENUS IV.

Echium. *Viperine.*

ECHIUM est plantæ genus, flore A B monopetalo, infundibuliformi, *Tab. 54.* nonnihil inflexo, cujus margo superior longius excurrit quàm inferior. Ex calyce autem D E F ad basim usque ut plurimùm secto, surgit pistillum G posticæ floris parti C adinstar clavi infixum & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina viperini capitis æmula H, quæ in calyce ipso I longe ampliato maturescunt.

Echii species sunt.

Echium majus & asperius, flore albo C. B. Pin. 254. *Echium albo flore, majus J. B. 3. 588. Echium flore albo Cam. Epit. 738.*

Echium majus & asperius, flore dilutè purpureo Bot. Monsp. *Lycopsis Monspeliaca, floribus dilutè purpureis Mor. H. R. Bles.*

Echium amplissimo folio, Lusitanicum.

Echium vulgare C. B. Pin. 254. *J. B. 3. 586. Echium Dod. Pempt. 631.*

Echium flore albo H. Edinb.

Echium Creticum, latifolium, rubrum C. B. Pin. 254. *Echium Creticum 1. Clus. Hist. clxiiij.*

Echium Creticum, flore variegato H. Edinb
Echium Creticum, angustifolium, rubrum C. B. Pin. 254. *Echium Creticum 2. Clus. Hist. clxv.*
Echium sylvestre, hirsutum, maculatum C. B. Pin. 254. *Echium rubro flore J. B. 3. 589. Clus. Hist. clxiiij*
Echium maritimum, insularum Stæchadum, flore maximo. *Lycopsis Spatulæ folio, Hispanica & Sicula Bocc. Mus. Part. 2. 84. Tab. 78.*
Echium procumbens, flosculis atrorubentibus, annuum Mor. H. R. Bles.
Echium foliis angustis & villosis. *Anchusa angustis, villosis foliis Bocc. Mus. Part. 2. 84. Tab. 78.*
Echium Rorismarini folio. *Lycopsis angustifolia, minor Bocc. Mus. Part. 2. 84. Tab. 78.*
Echium dicitur à voce Græca ἔχις, *vipera* non tantùm propter seminis formam, sed quòd demorsis à Vipera auxiliari existimetur.

GENUS V.

Pulmonaria. *Pulmonaire.*

Tab. 51. PULMONARIA est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, cujus pars superior quæ multifida est, pelvim quodammodo refert. Ex calyce autem C E tubulato, ut plurimum pentagono, quinquefido surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, & quatuor veluti stipatum embryonibus: qui deinde abeunt in totidem semina F, quæ in calyce ipso E ampliato maturescunt,

Pulmonariæ species sunt.

Pulmonaria Italorum ad Buglossum accedens J. B. 3. 595. *Symphytum maculosum sive Pulmonaria latifolia C. B. Pin. 259. Pulmonaria vulgaris, maculoso folio Clus. Hist. clxix.*
Pulmonaria vulgaris, latifolia, flore albo.
Pulmonaria Alpina, foliis mollibus, subrotundis, flore cæruleo. *Symphytum seu Pulmonaria Alpina, foliis mollibus subrotundis, flore cæruleo H. R. Par.*
Pulmonaria folio non maculoso Clus. Hist. clxix.
Pulmonaria foliis Echii Lob. Icon. 586. *Pulmonaria angustifolia, rubente cæruleo flore C. B. Pin. 260.*
Pulmonaria foliis Echii, flore albo.
Pulmonaria rubro flore, foliis Echii J. B. 3. 597. *Pulmonaria iv. rubro flore Clus. Hist. clxx.*
Pulmonaria angustifolia, cæruleo flore J. B. 3. 596. *Symphytum maculosum sive Pulmonaria angustifolia, cærulea C. B. Pin. 260. Pulmonoria angustifolia Taber. Icon. 557.*
Pulmonaria Alpina, angusto folio, Italica Bocc. Mus. Part. 2. 1[illegible] *Pulmonaria Alpina, angusto folio Ejusd. Tab. 86.*
Pulmonaria mitis, Fragariæ odore Bocc. Mus. Part. 2. 14[illegible]. *Pulmonaria Fragariæ odore Ejusd. Tab. 105.*

Pulmonaria

Pulmonaria Cretica, annua, calyce vesicario. *Borragine sylvestre, annua, di Candia Zan. Hist. 48.*

Pulmonaria viridi, subrotundo, non maculato folio Bocc. Mus. Part. 2.135. *Pulmonaria viridis, non maculata, subrotunda Ejusd. Tab. 95.*

Pulmonaria differt à congeneribus calycis formâ. Quo tempore species ejus floribus & fructu carent facile dignoscuntur foliis oblongis vel subrotundis, non incisis, mollibus vel asperis, & plerumque maculatis, Pulmonis malè affecti adinstar, unde nomen traxit.

GENUS VI.

Lithospermum. *Gremil, ou Herbe aux perles.*

LITHOSPERMUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, multifido : ex cujus calyce C ad basim usque secto surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina G subrotunda, dura, expolita, nitida, quæ in calyce ipso E, longè ampliato maturescunt. *Tab. 85.*

Lithospermi species sunt.

Lithospermum majus, erectum C. B. Pin. 258. *Lithospermum sive Milium solis J. B. 3. 590. Lithospermum minus Dod. Pempt. 83. Gremil, Herbe aux perles.*

Lithospermum minus, repens, latifolium C. B. Pin. 258. *Lithospermum majus Dodonæi, flore purpureo, semine Anchusæ J. B. 3. 572. Lithospermum majus Dod. Pempt. 83.*

Lithospermum arvense, minus. *Echium Scorpioides, arvense C. B. Pin. 254. Echium Scorpioides, solisequum, flore minore J. B. 3. 589.*

Lithospermum arvense, minus, floribus luteis vel luteo-cæruleis.

Lithospermum palustre, minus, flore cæruleo. *Echium Scorpioides, palustre C. B. Pin. 254. Echium Scorpioides, solisequum, flore majore, cæruleo J. B. 3. 589.*

Lithospermum palustre, minus, flore albo. *Echium Scorpioides, palustre, flore niveo C. B. Pin. 254. Echium Scorpioides, solisequum, flore majore, albo J. B. 3. 589.*

Lithospermum Alpinum, tomentosum, minimum. *Echium Scorpioides, Alpinum, nanum, supinum Bocc. Mus. Part. 2. 149. Echium Scorpioides, Alpinum, tomentosum, nanum, supinum Ejusd. Tab. 107.*

Ab eo genere excludendæ sunt species sequentes, quæ Lithospermi notis carent. *Lithospermum arundinaceum, forte Dioscoridis & Plinii C. B. Pin. 258. Vide Lacryma Job. Lithospermum arvense, radice rubra C. B. Pin. 258. Buglossi species est. Lithospermum Linariæ folio, Germanicum C. B. Pin. 259. inter Thymeleæ species recensitum. Lithospermum Linariæ folio, Monspeliacum C. B. Pin. 259. quod ad Linum attinet.*

Lithospermum, quasi diceres semen lapideum, à vocibus nempe λίθος, *lapis*, & σπέρμα, *semen.*

GENUS VII.

Symphytum. *Consoude.*

Tab. 56. SYMPHYTUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi oblongo & quasi campaniformi : ex calyce autem C D ad basim fermè secto, surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina G viperini capitis H æmula, quæ in calyce ipso F, longe ampliato maturescunt.

Symphyti species sunt.

Symphytum Consolida major, flore purpureo, quæ mas C.B. Pin. 259. *Symphytum magnum J. B. 3. 593. Dod. Pempt. 134. grande Consoude.*

Symphytum Consolida major, flore purpuro-cæruleo C. B. Pin. 259.

Symphytum Consolida major, flore albo vel pallide-luteo, quæ fæmina C.B. Pin. 259.

Symphytum Consolida major, flore luteo C. B. Pin. 259.

Symphytum Consolida major, flore variegato H. L. Bat.

Symphytum majus, tuberosa radice C. B. Pin. 259. *Symphytum tuberosum J. B. 3. 594. Dod. Pempt. 134.*

Symphytum minus, tuberosa radice C. B. Pin. 259. *Symphytum tuberosum, minus Clus. Hist. clxvj.*

Symphytum Echii folio ampliore, radice rubra, flore luteo. *Anchusa lutea, major C. B. Pin. 255. Anchusa lutea J. B. 3. 583. Lob. Icon. 578.*

Symphytum Echii folio ampliore, radice rubra, flore exalbido. *Anchusa flore albo aut pallido Clusii J. B. 3. 583. Anchusa exalbido flore Clus. Hist. clxv.*

Symphytum Echii folio angustiore, radice rubra, flore luteo *Anchusa lutea, minor C. B. Pin. 255. Anchusa Echioides, lutea, Cerinthoides, montana Col. Part. 1. 183.*

Ab eo genere excludendum est, *Symphytum minus, Borraginis facie C. B. Pin. 259. quod Omphalodis species est.*

Symphytum à congeneribus differt floris formâ: nomen duxit ἀπὸ τῦ συμφύειν, hoc est simul nasci; nam ex Dioscoride radices Symphyti alterius carnium frusta quibuscum coquuntur, cogunt, ita ut coalescant. Lib. 4. cap. 10.

GENUS VIII.

Heliotropium. *Herbe aux verrues.*

Tab. 57. HELIOTROPIUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, centro stellæ in modum corrugato & in decem partes alternatim inæquales ad oram inciso : ex calyce autem C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina E F hinc angulata, inde gibba, quæ in calyce ipso maturescunt.

Heliotropii species sunt.

Heliotropium majus Dioscoridi C. B. Pin. 253. *Heliotropium majus, flore albo J. B. 3. 604. Heliotropium Dod. Pempt. 70.*

Heliotropium Siculum, majus, flore amplo, odorato Bocc. Rarior. Plant. 90.

Heliotropium majus, autumnale, Jasmini odore.

Heliotropium medium, strigosius, Italicum Barr. Icon.

Heliotropium minus, supinum C. B. Pin. 253. *Heliotropium minus quorundam sive supinum J. B. 3. 605. Heliotropium supinum Dod. Pempt. 70.*

Heliotropium Americanum, cæruleum, foliis Hormini A. R. Par. 83. *Aguaraquinha Pison Edit. 1658. 229.*

Heliotropium Americanum, cæruleum, foliis Hormini angustioribus H. L. Bat. *Jacua-Acanga Pison Edit. 1658. 229.*

Heliotropium Curassavicum, folio Lini umbilicati Prodr. Par. Bat. *Heliotropium Lini umbilicati facie Par. Bat. 183.*

Heliotropium arboreum, maritimum, tomentosum, Gnaphalii Americani foliis Sloane Cat. Plant. Jam. 93. *Heliotropium Gnaphaloides, littoreum, fruticescens, Americanum, seu Lavender Barbadensibus dictum Pluk. Phytog. Tab. 193. fig. 5.*

Ab eo genere excludendum est. *Heliotropium tricoccon C. B. Pin.* & ad Ricinoidis species amandandum.

Heliotropium dicitur à vocibus Græcis, ἥλιος, *sol*, & τρέπειν, *vertere* : non quòd hæc planta ad solis diurnum motum convertatur, sed ut ait Dodonæus, quòd æstivo solstitio floreat, quo tempore sol longissime ab æquinoctiali circulo digressus ad ipsum rursus conversionem facit. *Pempt. 70.*

GENUS IX.

Cynoglossum. *Langue de Chien.*

CYNOGLOSSUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ex quatuor capsulis constantem H I K, ut plurimùm asperis, & semine ferè plano G fœtis, placentæ F pyramidatæ & quadrilateræ affixis. *Tab. 55.*

Cynoglossi species sunt.

Cynoglossum majus, vulgare C. B. Pin. 257. *Cynoglossum vulgare J. B. 3. 598. Cynoglossum Dod. Pempt. 54. Langue de Chien.*

Cynoglossum majus, vulgare, flore albo C. B. Pin. 257.

Cynoglossum maximum, Belgicum C. B. Pin. 257. *Cynoglossum maximum Lob. Obs. 313.*

Cynoglossum montanum, maximum. *Cynoglossa montana, maxima, frigidarum regionum Col. Part. 1. 168. Descript. Icon 175.*

Cynoglossum montanum, virenti folio, majori flore. *Cynoglossa media, altera, virente folio, rubro flore, montana, frigidarum regionum Col. Part. 1. 176. Descript. Icon. 170.*

Cynoglossum montanum, virenti folio, minore flore. *Cynoglossa folio virenti J. B. 3. 600.*

Cynoglossum globoso flore C. B. Pin. 257. *Cynoglossa media, montana, incana, angustifolia, altera, flore globoso, frigidarum regionum Col. Part. 1. 173.*

Cynoglossum fructu umbilicato C. B. Pin. 257. *Cynoglossa altera, media, fructu κοτυλώδης, sive λυχνιώδης, montana Col. Part. 1. 178.*

Cynoglossum Creticum, latifolium, fœtidum C. B. Pin. 257. *Cynoglossum Creticum ij Clusii J. B. 3. 601. Clus. Hist. clxij. Cynoglossum folio molli, incano, flore cæruleo, striis rubris variegato Mor. H. R. Bles.*

Cynoglossum Creticum, argenteo, angusto folio C. B. Pin. 257. *Cynoglossum Creticum 1. Clusii J. B. 3. 600. Clus. Hist. clxij.*

Cynoglossum Lithospermi folio, Hispanicum.

Ab eo genere excludendum est *Cynoglossum medium & minus C. B. Pin. 257.* inter Buglossi species recensendum.

Cynoglossum dicitur à vocibus Græcis κυον, κυνὸς, *Canis* & γλῶσσα, *Lingua.*

GENUS X.

Omphalodes.

Tab. 58. OMPHALODES est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum C mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ex quatuor capsulis constantem G H cavis, umbilicatis, calathum quodammodo referentibus, semine ferè plano I fœtis, placentæ F pyramidatæ & quadrilateræ affixis.

Omphalodis species sunt.

Omphalodes Lusitanica, Lini folio. *Linum umbilicatum Park. Theat. 1687.*

Omphalodes Lusitanica, elatior, Cynoglossi folio.

Omphalodes pumila, verna, Symphyti folio. *Symphytum minus, Borraginis facie C. B. Pin. 259. Symphytum pumilum, repens, sive Borrago minima Herbariorum J. B. 3. 597. Symphytum pumilum, repens, Borraginis facie seu Borrago minima Herbariorum, spuria Lob. Icon. 577.*

Omphalodes dicitur à voce Græca ὀμφαλὸς umbilicus: ejus enim capsulæ umbilicatæ sunt.

SECTIO V.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, & semine singulari.

GENUS I.

Plumbago.

Tab. 58. PLUMBAGO est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce tubulato C surgit pistillum D infimæ floris parti

B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in ſemen oblongum F G plerumque acuminatum, in ipſo calyce E matureſcens.

Plumbaginis ſpecies ſunt.

Plumbago quorundam Cluſ. Hiſt. cxxiij. *Lepidium Dentellaria dictum C. B. Pin. 97. Dentillaria Rondeletii J. B. 2. 941.*

Plumbago flore albo.

Plumbago Americana, Betæ folio ampliori Plum.

Plumbago Americana, ſcandens, aculeata, Betæ folio minori Plum.

SECTIO VI.

De Herbis, flore monopetalo, rotato, cujus piſtillum abit in fructum ſiccum.

GENUS I.

LYſimachia *Corneille.*

LYSIMACHIA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, rotato, & multifido : ex ejus calyce D ſurgit piſtillum E mediæ floris parti C adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam ferè globoſam F, apice dehiſcentem G, ſeminibus fœtam K, placentæ H I affixis. *Tab. 59.*

Lyſimachiæ ſpecies ſunt.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea J. B. 2. 901. Lyſimachium legitimum Dod. Pempt.* 84.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis ternis C. B. Pin. 245.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis quaternis C. B. Pin. 245.

Lyſimachia lutea, major quæ Dioſcoridis, foliis quinis.

Lyſimachia lutea, major, pentaphyllos, Canadenſis flore pleno H. R. Par.

Lyſimachia lutea, minor, foliis nigris punctis notatis C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea, minor J. B. 2. 902. Lyſimachia lutea ij Cluſ. Hiſt. lij.*

Lyſimachia trifolia, lutea, ſpicata C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea, ἐξαιρέτος altera, Col. Part. 1. 257.*

Lyſimachia bifolia, flore globoſo, luteo C. B. Pin. 245. *Lyſimachia altera, lutea Lobelio, flore quaſi ſpicato J. B. 2. 902. Lyſimachia lutea, altera aut Lyſimachia Salicaria Lob. Icon. 263. Part. 2.*

Lyſimachia ſpicata, flore albo, Salicis folio. *Ephemeron Mathioli J. B. 2. 905. Ephemerum Mathioli vel potius Ephemerum ſpurium Lob. Icon.* 354.

Lyſimachia humifuſa, folio rotundiore, flore luteo. *Nummularia major, lutea C. B. Pin. 309. Nummularia ſive Centimorbia J. B. 3. 370. Nummularia Dod. Pempt. 600. Nummulaire.*

Lyſimachia humifuſa, folio rotundiore, flore purpuraſcente. *Nummularia rubra J. B. 3. 371. Nummularia minor, purpuraſcente flore C. B. Pin.*

310. *Nummularia flore purpurascente Ejusd. Prodr. 136.*

Lysimachia humifusa, folio subrotundo, acuminato, flore luteo. *Anagallis lutea nemorum C. B. Pin. 252. Anagallis lutea, Nummulariæ similis J. B. 3. 370. Anagallis lutea Lob. Icon. 466.*

Lysimachia annua, minima, Polygoni folio. *Linum minimum, stellatum C.B. Pin. 214. Prodr. 107. Bot. Monsp.*

Ab eo genere excludendæ sunt. *Lysimachia lutea, corniculata C. B. Pin. 245. quæ Onagræ species est. Lysimachiæ siliquosæ species C. B. ad Chamænerion revocandæ. Lysimachia spicata, purpurea fortè Plinii C. B. Pin. 246. quæ ad Salicariæ genus attinet. Lysimachia spicata, cærulea C. B. Pin. 246. inter Veronicas recensenda. Lysimachia rubra, non siliquosa C. B. Pin. 246. Salicariæ species videtur. Lysimachia Linifolia, purpuro-cærulea C. B. Pin. 246. hæc fortè etiam inter Salicarias annumeranda. Lysimachia cærulea, galericulata vel Gratiola cærulea C. B. Pin. 246. Cassidæ species est.*

Lib. 25. cap. 7. Invenit & Lysimachus herbam Lysimachiam, inquit Plinius, quæ ab eo nomen retinet.

GENUS II.

Anagallis. *Mouron.*

Tab. 59. ANAGALLIS est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum C mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam ferè globosam E per maturitatem in duas partes G F, quarum altera alteri incumbebat, transversa dehiscentem, & seminibus fœtam H ut plurimùm angulatis I, placentæ K affixis.

Anagallidis species sunt.

Anagallis phœniceo flore C. B. Pin. 252. *Anagallis phœnicea, mas J. B. 3. 369. Anagallis mas. Dod. Pempt. 32. Mouron à fleur rouge.*

Anagallis phœnicea, foliis amplioribus, ex adverso quaternis Raii Synops. 205.

Anagallis cæruleo flore C. B. Pin. 252. *Anagallis cærulea, fœmina J. B. 3. 369. Anagallis fœmina Dod. Pempt. 32.*

Anagallis cærulea, foliis binis, ternisve ex adverso nascentibus C.B. Pin. 252. *Anagallis tenuifolia Monnelli Clus. App. alt. ad lib. vj.*

Anagallis fœmina, flore ferrugineo H. Edinb.

Anagallis floribus obsoletè purpureis Park. Theat. 558. *Anagallis purpurascente flore Clus. Hist. clxxxiij.*

Anagallis floribus carneis Park Theat. 558.

Anagallis flore albo C. B. Pin. 252. *Anagallis fœmina, flore albo H. Edinb. Anagallis terrestris, flore albo Raii Synops. 206.*

Anagallis Hispanica, latifolia, maximo flore. *Anagallis exotica, amplo flore cæruleo Boss.*

Anagallis Lusitanica, folio rotundiore.

Anagallis Lusitanica, latifolia, parvo flore.

Anagallis Lusitanica, Linariæ folio, major.
Anagallis Lusitanica, Linariæ folio angustiore.
Anagallis pusilla seu omnium minima Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 569.
Anagallis minima, maritima, Gallo-Provincialis, folio rotundiore.
Ab eo genere excludendæ sunt, *Anagallidis aquaticæ species C. B. Pin. 252.* quæ ad Veronicam vel ad Samolum revocandæ.

GENUS III.

Samolus.

SAMOLUS est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum C mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde cum calyce conjunctum abit in fructum seu testam E apice dehiscentem F, seminibus fœtam G ut plurimùm exiguis. Tab. 60.

Samoli speciem unicam novi.

Samolus Valerandi J. B. 3. 791. *Anagallis aquatica, folio rotundo, non crenato C.B. Pin. 252. Anagallis aquatica, tertia Lob. Icon 467.*

Samolus non solùm differt a Lysimachiâ floris formâ; sed etiam fructu, qui fit ex calyce simul & pistillo.

GENUS IV.

Veronica. *Veronique.*

VERONICA est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E G membranaceum, in duo loculamenta divisum F H, seminibus fœtum modò crassioribus I, modò exiguis K. Tab. 60.

Veronicæ species sunt.

Veronica mas, supina & vulgatissima C. B. Pin. 246. *Veronica vulgatior, folio rotundiore J. B. 3. 282. Veronica mas, serpens Dod. Pempt. 40. Veronique mâle.*

Veronica mas, repens, Pyrenaica, folio longiori, glabro Schol. Bot. *Pluk. Phytog. Tab. 233. fig. 1.*

Veronica mas, erecta C. B. Pin 246. *Veronica assurgens Dod. Pempt. 40.*

Veronica spicata, latifolia C. B. Pin. 246. *Veronica major, latifolia, foliis splendentibus & non plendentibus J. B. 3. 283. Veronica 1, erectior, latifolia Clus. Hist. 346.*

Veronica spicata, flore purpureo Mor H. R. Bles.

Veronica spicata, angustifolia C. B. Pin. 246. *Veronica major, angustifolia, caulibus viridibus J. B. 3. 284. Veronica ij. erectior, angustifolia Clus. Hist 346.*

Veronica spicata, longifolia *Lysimachia spicata, cærulea C. B. Pin. 246. Veronica spicata, recta, profundè serrata, quam Lysimachiam cæruleam quidam vocant J. B. 3. 284. Pseudolysimachium cæruleum Dod. Pempt. 86.*

Veronica ſpicata, minor C. B. Pin. 247. *Veronica ſpicata, recta, minor J. B. 3. 282. Veronica recta, minima Cluſ. Hiſt. 347.*

Veronica parva, ſaxatilis, cauliculis nudis Raii Hiſt. 846. *Veronica Alpina, pumila, caule aphyllo Bocc. Muſ. Part. 2. 17. Tab. 1. & 9.*

Veronica pratenſis, Serpillifolia C. B. Pin. 247. *Veronica fœmina quibuſdam, aliis Betonica Pauli Serpillifolia J. B. 3. 285. Veronica pratenſis Dod. Pempt. 41.*

Veronica mas, Alpina, glabra, erecta, foliis parum crenatis Bocc. Muſ. Part. 2. 17. Tab. 10.

Veronica minima, Clinopodii minoris folio, glabra, Romana Bocc. Muſ. Part. 2. 19. Tab. 102.

Veronica Serpilli cochleato & lenticulari folio, repens Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 32.

Veronica Alpina, Bellidis folio, hirſuta C. B. Pin. 247. *Prodr. 116.*

Veronica Alpina, fruteſcens C. B. Pin. 247. *Veronica ſaxatilis J. B. 3. 284 Veronica iij, fruticans Cluſ. Hiſt. 347.*

Veronica fruteſcens, durior, oblongo Chamædrys folio, Patavina Bocc. Muſ. Part. 2. 18. Tab. 10.

Veronica Alpina, fruticans, Serpilli minoris folio circinato Pluk. Phytog. Tab. 232. fig. 6.

Veronica petræa, ſempervirens Pon. Bald. in fol. cccxxxvj. *Chamædrys Alpina, ſaxatilis C. B. Pin. 248. Veronica petræa, ſempervirens Ponæ, ad Chamædrym vulgarem falſam accedens J. B. 3. 289.*

Veronica Auſtriaca, foliis tenuiſſimè laciniatis. *Chamædrys Auſtriaca, foliis tenuiſſimè laciniatis C. B. Pin. 248. Prodr. 117. Chamædrys ſpuria, tenuiſſimè laciniata J. B. 3. 287.*

Veronica maxima Lugd. 1165. *Chamædrys ſpuria, major, latifolia C. B. Pin. 248.*

Veronica maxima, Pyrenaica, non ramoſa. *Veronica ſeu Chamædrys ſpuria, latifolia, major, non ramoſa, Pyrenaica Schol. Bot. Pluk. Phytog. Tab. 233. fig. 2.*

Veronica major, fruteſcens, altera Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 319. *Chamædrys ſpuria, major, altera ſive fruteſcens C. B. Pin. 248. Chamædrys falſa, maxima, an Teucrium 1, ſeu majus Pannonicum Cluſio J. B. 3. 286. Teucrium iv Cluſ. Hiſt. 349.*

Veronica ſupina, facie Teucrii pratenſis Lob. Icon. 473. *Chamædrys ſpuria, anguſtifolia J. B. 3. 285. Chamædrys ſpuria, major, anguſtifolia C. B. Pin. 249.*

Veronica minor, foliis imis rotundioribus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 320. *Chamædrys ſpuria, latifolia J. B. 3. 286. Chamædrys ſpuria, minor, rotundifolia C. B. Pin. 249. Teucrium pratenſe & ſupinum, ſpurium, Chamædryoides Lob. Icon. 490.*

Veronica minor, foliis imis rotundioribus, flore albo H. L. Bat.

Veronica minor, anguſtifolia, ramoſior & procumbens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 321.

2. 321. *Chamædrys spuria, minor, angustifolia J. B. 3. 287. C. B. Pin. 249.*

Veronica multicaulis, Pannonica. *Chamædrys spuria, minor, latifolia C. B. Pin. 249. Chamædryos falsa species, Teucrium ij aut v Clusii J. B. 3. 286. Teucrium v. Clus. Hist. 350.*

Veronica tetragona, montana, recta, minima Col. Part. 1. 289. *Chamædrys spuria, latifolia, minima C. B. Pin. 249.*

Veronica supina, Teucrii folio. *Chamædri spuriæ affinis rotundifolia, scutellata C. B. Pin. 249. Alyssum Dioscoridis montanum Col. Part. 1. 286.*

Veronica flosculis cauliculis adhærentibus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 322. *Alsine Veronicæ foliis, flosculis cauliculis adhærentibus C. B. Pin. 250. Alsine serrato folio, hirsutiori, floribus & loculis cauliculis adhærentibus J. B. 3. 367.*

Veronica aquatica, major, folio subrotundo Mor. Hist. Oxon. Part 2. 323. *Anagallis aquatica, major, folio subrotundo C. B. Pin. 252. Berula seu Anagallis aquatica Tabern. Icon. 719. Anagallis aquatica, folio rotundiore, major J. B. 3. 791.*

Veronica aquatica, minor, folio subrotundo. *Anagallis aquatica, minor, folio subrotundo C. B. Pin. 252. Anagallis aquatica, flore cæruleo, foliolo rotundiore, minor J. B. 3. 790.*

Veronica aquatica, major, folio oblongo Mor. Hist Oxon. Part. 2. 323. *Anagallis aquatica, major, folio oblongo C. B. Pin. 252. Anagallis aquatica, flore cæruleo, folio oblongo, major J. B. 3. 791. Berula major Tabern. Icon. 719.*

Veronica aquatica, minor, folio oblongo. *Anagallis aquatica, minor, folio oblongo C. B. Pin. 252. Anagallis aquatica, flore purpurascente, folio oblongo, minor J. B. 3. 791. Anagallis aquatica, minor, ij Tabern. Icon. 718.*

Veronica aquatica, repens Oleæ folio. *Beccabunga Alpina sive Veronica glabra, Alpina, aquatica, Oleæ folio, repens Bocc. Mus. Part. 2. 22. Beccabunga Alpina, angustifolia, repens Ejusd. Tab. 6.*

Veronica aquatica, angustiore folio. *Anagallis aquatica, angustifolia, scutellata C. B. Pin. 252. Anagallis aquatica, angustifolia J. B. 3. 791.*

Veronica Nummulariæ folio, Pyrenaica.

Veronica Cymbalariæ folio, verna. *Alsine Hederulæ folio C. B. Pin. 250. Alsines genus Fuchsio, folio Hederulæ hirsuto J. B. 3. 368. Alsine spuria prior, sive morsus Gallinæ Dod. Pempt. 31.*

Veronica flosculis oblongis pediculis insidentibus, Chamedryos folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 322. *Alsine Chamædryfolia, flosculis pediculis oblongis insidentibus C. B. Pin. 250 Alsine serrato folio, glabro J. B. 3. 366. Alsine spuria, altera Dod. Pempt. 31.*

Veronica flosculis pediculis oblongis insidentibus, Chamædryos folio alterno H. L. Bat.

Veronica verna, trifido vel quinquefido folio. *Alsine triphyllos, cærulea C. B. Pin. 250. Alsine folio profundè secto, flore purpureo sive violaceo J. B. 3. 367. Alsine parva, recta, folio Alsines Hederaceæ, sed Rutæ modo diviso Lob. Icon. 464.*

Veronica terrestris annua, folio Polygoni, flore albo Mor. Hist. Oxon Part. 2. 322.

Veronica Americana, erecta, frutescens & ramosa, folio Verbenæ Prodr. Par. Bat. *Veronica Americana, erecta, frutescens Par. Bat. 241.*

GENUS V.

Chrysosplenium.

Tab. 50. CHRYSOSPLENIUM est plantæ genus, flore A monopetalo rotato, multifido & calycis experte: ex cujus centro surgit pistillum B quod deinde abit in capsulam C membranaceam, bicornem, bivalvem D, seminibus fœtam ut plurimùm exiguis E.

Chrysosplenii species sunt.

Chrysosplenium foliis amplioribus, auriculatis. *Saxifraga rotundifolia, aurea C. B. Pin. 309. Saxifraga aurea Dodonæi J. B. 3. 707. Saxifraga aurea Dod. Pempt. 316.*

Chrysosplenium foliis minoribus, subrotundis. *Saxifraga rotundifolia, aurea, minor, Montis aurei H. R. Par.*

Chrysosplenium foliis pediculis oblongis insidentibus. *Saxifraga aurea, foliis pediculis oblongis insidentibus Raii Hist. 207.*

GENUS VI.

Polemonium.

Tab. 61. POLEMONIUM est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce C surgit Pistillum D mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam subrotundam E, trifariam ut plurimùm dehiscentem F, in terna loculamenta divisam G, seminibus fœtam sæpe sæpius oblongis H.

Unicam novi Polemonii speciem, quæ floris colore variat.

Polemonium vulgare, cæruleum. *Valeriana cærulea C. B. Pin. 164. Valeriana Græca quorundam, colore cæruleo J. B. 3. Part. 2. 212. Valeriana Græca Dod. Pempt. 352.*

Polemonium vulgare, album. *Valeriana Græca quorundam, colore albo J. B. 3. Part. 2. 212. Valeriana alba C. B. Pin. 164.*

Polemonium flore variegato. *Valeriana Græca, flore ex albo & cæruleo variegato H. L. Bat.*

GENUS VII.

Verbascum. *Bouillon blanc.*

Tab. 62. VERBASCUM est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum C mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam ovato-acuminatam E, septo intermedio G in duo loculamenta divisam F F, & seminibus fœtam I ut plurimùm exiguis & angulatis, placentæ H affixis.

Verbasci species sunt.

Verbascum mas, latifolium, luteum C. B. Pin. 239. *Verbascum vulgare, flore luteo, magno, folio maximo J. B. 3. App. 871. Verbascum latius*

Dod. Pempt. 143. Moléne, Bouillon blanc.

Verbascum fæmina, flore albo C. B. Pin. 239. *Verbascum maximum Meridionalium, odoratum, album J. B. 3. App. 871. Maximus odoratus Meridionalium Thapsus barbatus fœmina flore albo Lob. Icon. 560.*

Verbascum fæmina, flore luteo, magno C. B. Pin. 239. *Verbascum maximum Meridionalium, odoratum, luteum J. B. 3. App. 871. Verbascum maximum, album, fœmina, flore subpallido Lob. Icon. 561.*

Verbascum angustifolium, ramosum, flore aureo, folio crassiore J. B. 3. App. 872. *Verbascum foliis viridibus, crassioribus Mor. Hist. 488.*

Verbascum nigrum, flore ex luteo purpurascente C. B. Pin. 240. *Verbascum nigrum, flore parvo, apicibus purpureis J. B. 3. App. 873. Verbascum nigrum Dod. Pempt. 144.*

Verbascum foliis viridibus, annuum, floribus luteis H. L. Bat.

Verbascum nigrum Dioscoridis Lob. Icon. 562.

Verbascum nigrum, folio Papaveris corniculati C. B. Pin. 240. *Verbascum crispum & sinuatum J. B. 3. App. 872. Verbascum Intubaceum Tabern. Icon. 565.*

Verbascum pulverulentum, flore luteo, parvo J. B. 3. App. 872. *Verbascum mas, angustioribus foliis, floribus pallidis C. B. Pin. 239.*

Verbascum Lychnitis, flore albo, parvo C. B. Pin. 240. *Verbascum flore albo. parvo J. B. 3. App. 873. Phlomos mas alter, Verbascum Lychnite Mathioli Lob. Icon. 562.*

Verbascum ramosum, perenne, Parisiensium.

Verbascum Alpinum, perenne, nigrum, flore albo, staminibus purpureis H. R. Par. *Verbascum perenne, nigrum, floribus albis Mor. H. R. Bles. Verbascum Alpinum, perenne, nigrum, flore ex albo purpurascente Joncq. Hort.*

Verbascum ramosum, floribus albis, parvis Mor. H. R. Bles.

Verbascum humile, Alpinum, villosum, Borraginis flore & folio. *Sanicula Alpina, foliis Borraginis, villosa C. B. Pin. 243. Auricula Ursi Myconi pilosa, cærulea J. B. 3. App. 869. Auricula Ursi Myconi Lugd. 837.*

Verbascum humile, Alpinum, villosum, Borraginis flore albicante. *Sanicula Alpina, foliis Borraginis, villosa, flore albicante H. R. Par.*

Verbascum seu potius Barbascum dici volunt à canitie illa seu barba pubescente, qua folia Verbasci vulgaris obduci solent.

GENUS VIII.

Blattaria. *Herbe aux mites.*

BLATTARIA differt à Verbasco, fructu rotundiori K. *Tab. 65.*

Blattariæ species sunt.

Blattaria lutea, folio longo, laciniato C. B. Pin. 240. *Blattaria Dod. Pempt. 145. Blattaria lutea J. B. 3. App. 874.*

Blattaria alba C. B. Pin. 241. *Blattaria flore albo J. B. 3. App. 874. Blattaria flore albo, perperam Verbascum fæmina vulgò Lob. Icon. 563.*

Blattaria purpurea C. B. Pin. 241. *Blattaria flore cæruleo vel purpureo J. B.*

3. 875. Blattaria flore purpureo Lob. Icon. 565.

Blattaria flore obſoleto colore purpuraſcente C. B. Pin. 241.

Blattaria flore nigræ Violæ, colore eleganti nitente C. B. Pin. 241.

Blattaria flore obſoletè cæruleo H. Edinb.

Blattaria flore ferrugineo H. R. Par.

Blattaria Anglicana, perennis, flore obſoletè phœniceo H. R. Par.

Blattaria magno flore J. B. 3. 875.

Blattaria folio Verbaſci, flore luteo, amplo Mor. H. R. Bleſ.

Blattaria Raguſina, incana, multifida Mor. Oxon. Part. 2. Hiſt. 490. *Blattaria incana, multifida Bocc. Rarior. Plant. 61.*

Blattaria perennis, Cretica, incana, foliis binis conjugatim poſitis, uno majore extremum claudente Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 489. *Arturo di Candia, o vero Verbaſco fruticoſo auriculato Pon. Bald. Ital. 120. Verbaſcum foliis ſubrotundis, flore Blattariæ C. B. Pin. 240.*

Lib. 25. cap. 9. Blattaria abjecta, ut ait Plinius, Blattas in ſe contrahit; ideoque Romæ Blattariam vocarunt.

SECTIO VII.

De Herbis flore monopetalo, rotato, cujus piſtillum abit in fructum mollem.

GENUS I.

Solanum. *Morelle.*

Tab. 62. SOLANUM eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce E F ſurgit piſtillum G mediæ floris parti C D adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ferè globoſum vel ovatum H I, mollem, ſucculentum, ſeminibus fœtum K L, ut plurimùm planis M N.

Solani ſpecies ſunt.

Solanum officinarum, acinis nigricantibus C. B. Pin. 166. *Solanum hortenſe ſive vulgare, acinis nigris J. B. 3. 608. Solanum hortenſe, baccis nigricantibus Dod. Pempt. 453. Solanum nigrum, vulgare Cord. Hiſt. 158. Morelle à fruit noir.*

Solanum officinarum, acinis puniceis C. B. Pin. 166. *Solanum hortenſe ſive vulgare, acinis rubris J. B. 3. 608. Solanum hortenſe, baccis rubentibus Dod. Pempt. 453. Solanum puniceum Cord. 158. folio eſt ampliori, minus rugoſo, acinis verò rubentibus. Morelle à fruit rougeâtre.*

Solanum officinarum, acinis luteis C. B. Pin. 166. *Solanum hortenſe, ſive vulgare, acinis luteis J. B. 3. 608. Solanum hortenſe, baccis lutei coloris Dod Pempt. 453. Solanum luteum Geſn. Hort. 281. folio eſt minori, pallidè virente & villoſo, acinis verò flaveſcentibus. Morelle à fruit jaunâtre.*

Solanum officinarum, acinis è luteo vireſcentibus H. L. Bat. *Morelle à fruit verdâtre.*

Solanum bacciferum, vulgari ſimile, Africanum, foliis frequentius & profundius crenatis Prodr. Par. Bat.

Solanum bacciferum, vulgari ſimile, maximum, Sirinamenſe Prod. Par. Bat.

Solanum Luſitanicum, perenne, foliis amplis profundè crenatis, fructu rubro.

Solanum ſcandens ſeu Dulcamara C. B. Pin. 167. *Glycypicros ſive amara dulcis J. B. 2. 109. Dulcamara Dod. Pempt. 402.*

Solanum ſcandens ſeu Dulcamara, flore albo C. B. Pin. 167.

Solanum ſcandens ſeu Dulcamara, flore pleno. *Dulcis amara flore pleno Eyſt.*

Solanum ſcandens, foliis variegatis H. R. Par.

Solanum lignoſum ſeu Dulcamara marina Raii Synopſ. 149.

Solanum fruticoſum, bacciferum C. B. Pin. 166. *Strychnodendros J. B. 3. 614. Pſeudocapſicum Dod. Pempt. 718.*

Solanum tuberoſum, eſculentum C. B. Pin. 167. *Prodr. 89. Papas Americanum J. B. 3. 621.*

Solanum tuberoſum, eſculentum, flore albo H. R. Par.

Solanum Pomiferum, fruteſcens, Africanum, ſpinoſum, nigricans, Borraginis flore, foliis profundè laciniatis H. L. Bat.

Solanum annuum, nigricans, Virginianum, ſpinoſiſſimum, latè ſe ſpargens, flore cæruleo, glabrum Pluk. Phytog. Tab. 62. fig. 3. *Solanum Pomiferum, fruteſcens, Africanum, ſpinoſum, nigricans, Borraginis, flore, foliis minus profundè laciniatis, ſpinis multò longioribus, majoribus & crebrioribus horridum Raii Hiſt. 1799.*

Solanum ſpiniferum, fruteſcens, ſpinis igneis, Americanum Pluk. Phytog. Tab. 225. fig. 5.

Solanum fruticoſum, Indicum, fructu rubro. *Cheru-Schunda H. Mal. Part. 2. 67.*

Solanum ſpinoſum, Indicum, Borraginis flore Icon. Robert H. R. Par. *Solanum foliis & caule ſpinoſis Mor. H. R. Bleſ.*

Solanum ſpinoſum, maximè tomentoſum Bocc. Rarior. Plant. 8. *Anachunda H. Mal.*

Solanum incanum, Chinenſe, minus ſpinoſum, floribus parvis ferè umbellatis Pluk. Phytog. Tab. 62. fig. 1.

Solanum Indicum, folio ſinuoſo, aculeis atropurpureis inſtructo.

Solanum Americanum, molle foliorum nervis & aculeis flaveſcentibus, fructu mammoſo Plum. *Solanum Pomiferum, tomentoſum, fructu Pyriformi inverſo Sloane Cat. Plant. Jam 108 Solanum Barbadenſe, ſpinoſum, foliis villoſis, fructu aureo, rotundiore, Pyri parvi inverſi forma & magnitudine Pluk. Phytog. Tab. 226. fig. 6.*

Solanum Americanum, ſpinoſum, foliis Melongenæ, fructu mammoſo. *Pommes de tetons, D Lign.*

Solanum Americanum, fruteſcens, Acanthi folio Plum.

Solanum Americanum, fruticoſum, Perſicæ foliis, aculeatum Plum.

Solanum Americanum, fruticoſum, Lauri foliis, aculeatum Plum.

Solanum Americanum, ſcandens, foliis tomentoſis Plum.

Solanum Americanum, tomentoſum, folio Verbaſci, parvo fructu, flaveſcente Plum.

Solanum Americanum, arboreſcens, Solani hortenſis folio, parvo fructu coccineo. Plum.

Solanum Americanum, arboreſcens, Amygdali folio undulato, magno flore albo, fructu rubro Plum.

Solanum Americanum, fruticoſum, Polyacanthi folio, monoſpermon Plum.

Solanum Americanum, ſcandens, aculeatum, Hyoſcyami folio, flore intus albo, extus purpureo Plum.

GENUS II.

Lycoperſicon.

Tab. 63. LYCOPERSICON eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem E, carnoſum, ſubrotundum, in varia loculamenta F diviſum, ſeminibus fœtum G ut plurimùm planis.

Lycoperſici ſpecies ſunt.

Lycoperſicon Galeni Ang. 217. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato molli C. B. Pin. 167. Mala aurea odore fœtido, quibuſdam Lycoperſicon J. B. 3. 620. Aurea mala Dod. Pempt. 458.*

Lycoperſicon fructu rubro, non ſtriato.

Lycoperſicon fructu luteo. *Poma amoris fructu luteo Eyſt.*

Lycoperſicon fructu albo. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato, molli albo C. B. Pin. 167.*

Lycoperſicon fructu è rubro palleſcente. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo ſtriato, molli, rubro-palleſcente H. R. Par.*

Lycoperſicon fructu Ceraſi rubro. *Solanum racemoſum, Ceraſorum formâ C. B. Pin. 167. J. B. 3. 623.*

Lycoperſicon fructu Ceraſi, luteo. *Solanum racemoſum, Ceraſorum formâ, fructu luteo H. R. Par. Solanum Pomiferum, fructu rotundo, parvo, rubro, plano, nunc luteo, nunc rubro Mor. H. R. Bleſ.*

Lycoperſicon fructu ſtriato, duro. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato, duro C. B. Pin. 167. J. B. 3. 620. Mala Æthiopica Dod. Pempt. 459.*

Lycoperſicon Americanum, arboreſcens, ampliſſimis foliis angulatis Plum.

Lycoperſicon differt à Solano fructu in plura loculamenta diviſo.

Lycoperſicon dicitur à vocibus Græcis λύκος, *lupus*, & περσικὸς, *Perſicum*, quaſi Perſica Lupina.

GENUS III.

ALKEKENGI. *Coqueret.*

Tab. 64. ALKEKENGI eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & mul-

tifido: ex cujus calyce campaniformi C surgit pistillum D mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E mollem, Cerasi formem, seminibus fœtum F ut plurimùm planis G & involutum folliculo quodam membranacco H, qui aliud nihil est quàm calyx C longè ampliatus.

Alkekengi species sunt.

Alkekengi officinarum. *Solanum vesicarium C. B. Pin. 166. Solanum halicacabum, vulgare J. B. 3. 609. Solanum vesicarium Dod. Pempt. 454. Coqueret.*

Alkekengi officinarum, foliis variegatis. *Solanum vesicarium, foliis ex luteo variis H. R. Par.*

Alkekengi fructu parvo, verticillato. *Solanum somniferum, verticillatum C. B. Pin. 166. Solanum verticillatum J. B. 3. 610. Solanum somniferum Dod. Pempt. 455.*

Alkekengi Virginianum, fructu luteo. *Solanum Virginianum, fructu luteo H. R. Par. Alkekengi sive Halicacabum Virginense Park. Theat. 463. Camaru Pison Edit. 1658. 223.*

Alkekengi Indicum, majus. *Solanum vesicarium, Indicum C. B. Pin. 166. Solanum sive Halicacabum Indicum J. B. 3. 609. Halicacabum sive Solanum Indicum Cam. Hort. Tab. xvij.*

Alkekengi Indicum, minimum, fructu virescente. *Solanum vesicarium, Indicum, minimum H. L. Bat.*

Alkekengi Indicum, minimum, fructu luteo. *Solanum vesicarium, minus, baccâ lutea Barr. Icon. Bocc. Mus. Part. 2. 63. Tab. 51.*

Alkekengi Americanum, flore albo, folliculis è rubro virescentibus, fructu flavescente Plum.

GENUS IV.

Melongena. *Mayenne.*

MELONGENA est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum C mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E carnosum, in quo F veluti nidulantur semina G ut plurimùm reniformia. *Tab 65.*

Melongenæ species sunt.

Melongena fructu oblongo, violaceo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo C. B. Pin. 167. Mala insana Dod. Pemp. 458.*

Melongena fructu oblongo, albo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, albo C. B. pin. 167.*

Melongena fructu oblongo, luteo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, luteo C. B. Pin. 167.*

Melongena fructu oblongo, suavè-rubente. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, carneo H. R. Par.*

Melongena fructu tereti, violaceo.

Melongena fructu rotundo. *Solanum Pomiferum, fructu instar Mali rotundo*

C. B. Pin. 617. Solanum Pomiferum, fructu rotundo J. B. 3. 618.

Melongena fructu incurvo. *Solanum Pomiferum, fructu incurvo C. B. Pin. 167. J. B. 3. 619. Melantzana Arabum, Melongena Lugd. App. 23.*

Melongena spinosa, fructu rotundo, croceo. *Solanum spinosum, fructu rotundo C. B. Pin. 167. Pomum de Hierico Melongenis congener J. B. 3. 619.*

Melongena fructu rotundo, cum spinis violaceis. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo spinis violaceis H. L. Bat.*

Melongena fructu rotundo, cum spinis ex albo virentibus. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, spinis ex albo virentibus H. L. Bat.*

Melongena spinosa, fructu rotundo, nigro. *Solanum Pomiferum fructu nigro, spinoso C. B. Pin. 167. Melantzana nigra Lugd. App. 23. Solanum Pomiferum, fructu spinoso J. B. 3. 619.*

Melongena spinosa, fructu longo, nigro. *Solanum Pomiferum, fructu longo, nigro, spinoso C. B. Pin. 167.*

GENUS V.

Capsicum. *Poivre d'Inde ou de Guinée.*

Tab. 66.

CAPSICUM est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E F mollem, quasi membranaceum, in duo H vel plura G loculamenta divisum, & seminibus fœtum compressis I, ut plurimùm reniformibus.

Capsici species sunt.

Capsicum siliquis longis, propendentibus. *Piper Indicum, vulgatissimum C. B. Pin. 102. Capsicum Actuarii sive Caninum Zinziber, Avicennæ Calecuticum Piper, sive Piper Indicum, longioribus siliquis Lob. Icon. 316.*

Capsicum recurvis siliquis Dod. Pempt. 716. *Piper Indicum, propendentibus siliquis, oblongis, recurvis C. B. Pin. 102. Piper Calecuticum sive Capsicum oblongius J. B. 2. 943.*

Capsicum siliquis recurvis, minus. *Piper Indicum, minus, siliquis recurvis Eyst.*

Capsicum fructu flavescente. *Piper Indicum, siliquis flavis Eyst.*

Capsicum fructu surrecto, oblongo. *Piper Indicum, siliquis surrectis & oblongis C. B. Pin. 102.*

Capsicum siliquis surrectis & oblongis, brevibus. *Piper erectum, minus pyramidale vel iij Regio Clus. Cur. post. 52.*

Capsicum siliquis surrectis & oblongis, exiguis. *Piper oblongum, exiguum, erectum, pyramydale, vel iv Regio Clus. Cur. post 52.*

Capsicum fructu bifido. *Piper Indicum, bifurcatâ siliquâ Eyst.*

Capsicum fructu tereti, spithamæo.

Capsicum fructu longo, ventre tumido, per summum tetragono. *Piper Indicum, longum, ventre tumido, siliquâ per summum tetragona. H R. Par.*

Capsicum siliquâ latiore & rotundiore J. B. 2. 943. *Siliquastrum quartum Fuchs.*

Fuchs. Hist. 734. Piper Indicum, propendentibus siliquis rotundis C. B. Pin. 102.

Capsicum siliquâ propendente, oblongâ & cordiformi. *Piper Indicum. cordatum, oblongum Eyst.*

Capsicum siliquâ propendente, rotundâ & cordiformi. *Piper Indicum, cordatum Eyst.*

Capsicum siliquâ Olivæ formâ. *Piper cum siliqua Olivaria Clus. Cur. post. 52.*

Capsicum siliquâ propendente, Cerasi formâ. *Piper minimum, siliquis rotundis Eyst.*

Capsicum fructu rotundo, maximo. *Piper Indicum, fructu dependente, Pomi amoris formâ C. B. Pin. 102. Piper Indicum, rotundum, maximum Eyst.*

Capsicum fructu aculeato, majori. *Piper Indicum, fructu aculeato majori C. B. Pin. 102. Piper Indicum rotundum, aculeatum Eyst.*

Capsicum fructu aculeato, minori. *Piper Indicum, fructu aculeato, minori C. B. Pin. 102. Piper Indicum, aculeatum, medium Eyst.*

Capsicum siliquis surrectis, rotundis *Piper Indicum, siliquis surrectis, rotundis C. B. Pin. 103 Piper rotundum, majus, surrectum vel primum Regio Clus. Cur. post in fol. 51.*

Capsicum siliquis surrectis, rotundis, parum acuminatis. *Piper Indicum rotundum, minus, parum acuminatum C. B. Pin. 103.*

Capsicum siliquis surrectis, cordiformibus. *Piper Indicum, cordatum, majus C. B. Pin. 103.*

Capsicum siliquis surrectis, cordiformibus, angulatis. *Piper Indicum. cordatum, minus, angulosum C. B. Pin. 103.*

Capsicum siliquis surrectis, Cerasi formâ. *Piper Indicum, siliquis surrectis, Cerasi formâ C. B. Pin. 103. Capsicum minimis siliquis Dod. Pemp. 717. Piper siliquâ parva, Brasilianum J. B. 2. 944.*

Capsicum caule piloso, flore majore. *Piper Indicum, caule piloso, flore majore C. B. Pin. 103. Piper Indicum, caule pilis albis prædito Cam. Hort. 127.*

Capsicum fructu rotundo, minimo. *Piper siliquosum, magnitudinis baccarum Asparagi J. B. 2. 944.*

Capsicum Americanum, fructu oblongo. dulci Plum.

Capsicum dicitur vel à voce Græca *κάπτω mordeo*, propter vim deurentem seminis. vel à voce *capsa*, propter fructus formam quæ capsulam refert.

GENUS VI.

Nymphoides.

NYMPHOIDES est plantæ genus, flore A monopetalo, plerumque rotato, & multifido : ex cujus calyce B surgit pistillum C quod infimam floris partem perfodit, abitque in fructum seu thecam oblongam D, compressam, mollem, unicapsularem E, seminibus H fœtam, calyptrâ F G involutis. *Tab. 67.*

Nymphoidis species sunt.

Nymphoides aquis innatans. *Nymphæa lutea, minor, flore fimbriato C. B.*

Pin. 194. Nymphæa minor, lutea, flore fimbriato J. B. 3. 772.

Nymphoides folio maculis purpureis notato. *Nymphæa lutea , minor , flore fimbriato, foliis purpureis maculis eleganter notatis Pluk. Almag. Bot. 266.*

Nymphoides Indica, flore albo, fimbriato. *Nadel-Ambel. H. Mal. Part. xi. Tab. 28.*

Nymphoides dicitur quasi planta ad Nymphæã accedens: toto enim habitu & crescendi modo eam repræsentat; sed maximè differt floris , fructus & seminis structurâ.

GENUS VII.

Cyclamen, *Pain de Pourceau.*

Tab. 68. CYCLAMEN est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, globoso, in quinque partes C D E F G sursum revolutas plerumque secto: ex calyce autem I surgit pistillum H posticæ floris parti B ad instar clavi infixum, quod deinde abit in fructum K ferè globosum, membranaceum, multifariam dehiscentem, seminibus fœtum M ut plurimum oblongis & angulatis N, placentæ L affixis.

Cyclaminis species sunt.

Cyclamen orbiculato folio, infernè purpurascente C. B. Pin. 308. *Cyclaminus folio rotundiore, vulgatior J. B. 3. 551. Cyclaminus orbicularis, rotundifolius Dod. Pempt. 337.*

Cyclamen orbiculato folio , infernè purpurascente , flore pleno H. L. Bat.

Cyclamen orbiculato folio, infernè ex viridi pallente C. B. Pin. 308. *Cyclaminus odorato flore, ij Clus. Hist. 264.*

Cyclamen autumnale, orbiculato, circumroso folio, subtus rubente odoratissimo, flore carneo, Corcyræum H. R. Par. *Cyclamen de Corfou. Cyclamen autumnale , orbiculato , circumroso folio , subtus rubente , odorato flore ad purpuram vergente H. R. Par. Joncq. Hort.*

Cyclamen autumnale, folio subrotundo, lucido, molliori & crenato, suavè-rubente flore, Syriacum H. R. Par. *Hugueteau.*

Cyclamen autumnale, folio subrotundo lucido, molliori & crenato , basi rubra , flore niveo maximo , Syriacum , *Hugueteau* dictum D. Chauveau Joncq. Hort.

Cyclamen odoratum, æstivo solstitio florens, folio maculato C. B. Pin. 308 *Cyclaminis odorati varietas Clus. Hist. 264.*

Cyclamen æstivo solstitio florens , folio paulò longiore , vixdum maculato , flore dilutè purpurascente, Romanum recentiorum H. R. Par. *Cyclamen autumnale , folio paulò longiore , vixdum maculato , dilutè incarnato flore Romanum Morini Joncq. Hort.*

Cyclamen folio subrotundo , ampliore , flore dilutè violaceo Pictaviensium H. R. Par. *Cyclamen autumnale Pictaviensium, dilutè violaceo flore D. de Bertinieres Joncq. Hort.*

Cyclamen autumnale, exoticum, alterum Joncq. Hort. *Cyclaminum Montis Libani Corn.*

Cyclamen hyemale,orbiculatis foliis,infernè rubentibus,purpurascente flore Coum Herbariorum H. R. Par. *Cyclamen hyemale, orbiculatis foliis, infernè rubentibus, purpureo flore, Coum Morini Joncq. Hort. Cyclamen de Chio.*

Cyclamen hyeme & vere florens, folio angulofo, amplo flore albo,basi purpureâ, Persicum dictum H. R. Par. *Cyclamen autumno florens & hyeme folio angulofo, amplo flore albo, basi purpureâ, Persicum Morini Joncq. Hort. Cyclamen de Perse.*

Cyclamen hyeme & vere florens folio angulofo, amplo flore carneo, basi purpurea H. R. Par.

Cyclamen toto ferè anno florens,odorato, purpureo flore, Africanum dictum H. R. Par. *Cyclamen d'Afrique.*

Cyclamen Africanum aliud, Gigas Monspessulanis dictum H. R. Par. *Le Grand Africain.*

Cyclamen vernum, angulofo folio, triplici viriditate sericea vario,maximis floribus albis, imo osculo purpurascente, Antiochenum nuperorum H. R. Par. *Cyclamen vernum, angulofo folio triplici viriditate holosericeâ vario, imo osculo rotundo purpurascente, maximis floribus albis Antiochenum Morini Joncq. Hort. Cyclamen d'Antioche.*

Cyclamen Antiochenum, autumnale, flore purpureo, duplici Park.

Cyclamen latifolium, auriculatum, flore suavè-rubente H. R. Par.

Cyclamen folio angustissimo, auriculato, flore albo, imâ sui parte purpurascente, Byzantinum Herbariorum H. R. Par. *Cyclamen folio quinque auriculis donato, flore albo, imâ sui parte purpurascente Morini,Regium Herbariorum Joncq. Hort. Cyclamen Bizantin.*

Cyclamen Aprili florens, cordato folio, amœna viriditate & albedine picto, minimo flore H. R. Par. *Cyclamen Aprili florens,cordato folio, flore niveo, interdum purpurea basi, lactescente flore Joncq. Hort. Cyclamen Orientale Corn. Cyclamen Oriental.*

Cyclamen folio longiore, angulofo & linguam serpentis mentiente, Regium nostras H.R. Par. *Cyclamen angulofo folio, serpentis linguam æmulante Morini Joncq. Hort.*

Cyclamen folio longiore, angulofo & linguam serpentis mentiente, amplo flore albo H. R. Par.

Cyclamen radice maxima, foliis infernè rubentibus C. B.Pin. 308. *Cyclamen Romanum Eyst.*

Cyclamen folio angulofo C. B. Pin. 308. *Cyclaminus folio angulofo J. B. 3. 553. Cyclamen verno tempore florens Clus. Hist. 265.*

Cyclamen Hederæ folio C.B. Pin. 308. *Cyclaminus orbicularis Dod. Pempt. 337.*

Cyclamen folio Hederaceo, polyanthes C. B. Pin. 308. *Cyclaminus Byzantinus, polyanthes Clus. Hist. 264.*

Cyclamen radice Castaneæ magnitudinis C. B. Pin. 308. *Cyclaminus Byzantinus Clus. Hist. 264.*

Cyclamen radice exigua C. B. Pin. 308. *Cyclaminus parva radice J. B. 3. 553. Cyclaminus æstivus Cluʃ. Hiʃt. 265.*

Cyclamen oblonga radice C. B. Pin. 308. *Cyclaminus odoratus, μακρορίζος Cluʃ. Hiʃt. 264.*

Cyclamen vernum, album C. B. Pin. 308. *Cyclaminus flore albo, vernus J. B. 3. 554.*

Cyclamen vernum, flore rubro Pancii Lob. Obʃ. 332. *Cyclaminus flore rubro, graciliori J. B. 3. 554.*

Cyclamen foliis Violariæ, radice cordis effigie C. B. Pin. 308. *Cyclaminus vernus, ʃpurius, flore luteo J. B. 3. 554. Cyclamen vernum, ʃpurium Cluʃ. Hiʃt. App. alt. Auct.*

Cyclamen dicitur à voce Græca κύκλος *circulus*, propter radices & folia orbiculata ʃpecierum hujus generis : quo enim tempore flore & fructu carent dignoʃci ʃolent foliis ʃubrotundis vel angulatis, ex albo & vario plerumque variegatis. Earum radices ut plurimum tuberoʃæ.

GENUS VIII.

Moʃchatellina.

Tab. 68. MOSCHATELLINA eʃt plantæ genus, flore A B monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce E ʃurgit piʃtillum D mediæ floris parti C adinʃtar clavi infixum, quod deinde obʃervante Clariʃʃ. Raio abit in fructum mollem ʃeu baccam ʃucculentam, ʃeminibus fœtam ut plurimum compreʃʃis. Hiʃt. 684.

Moʃchatellinæ ʃpeciem unicam novi.

Moʃchatellina foliis Fumariæ bulboʃæ J. B. 3. 206. *Ranunculus nemoroʃus, Muʃcatellina dictus C. B. Pin. 178. Minimus Ranunculus Septentrionalium, herbido muʃcoʃo flore, & Muʃcatella Cordi Lob. Icon. 674.*

SECTIO VIII.

De Herbis, flore monopetalo, rotato, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Pimpinella. *Pimprenelle.*

Tab. 68. PIMPINELLA eʃt plantæ genus, flore monopetalo, rotato, ad centrum uʃque plerumque quadripartito, ʃtaminibus plurimis A ʃtipato, vel piʃtillo fimbriato B. calyx autem C deinde abit in fructum D H ut plurimùm quadrangularem & utrimque acutum, modò unicapʃularem F, modò bicapʃularem E, ʃeminibus fœtum ʃæpe ʃæpius oblongis G.

Pimpinellæ ʃpecies ʃunt.

Pimpinella ʃanguiʃorba, major C. B. Pin. 160. *Sanguiʃorba major, flore ʃpadiceo J. B. 3 Part. 2. 120. Pimpinella ʃive Sanguiʃorba, major Math. 1033.*

Pimpinella major, rigida, præalta, auriculata, Sabauda Bocc. Muſ. Part. 2. 19. *Pimpinella auriculata, Sabauda, rigida Ejuſd. Tab. 9.*

Pimpinella major, Hiſpanica, ſpicâ dilutè rubente H. R. Par.

Pimpinella major, Hiſpanica, altera, conglomerato flore H. R. Par.

Pimpinella Canadenſis, ſpicâ longa, rubente H. R. Par. *Pimpinella maxima, ſpicâ longa, rubra Mor. H. R. Bleſ. Pimpinella maggiore, ſpiccata, di Canada Zan. 161.*

Pimpinella maxima, Canadenſis Corn. 174. *Sanguiſorba major, Americana, flore albo, ſpicato Broſſ.*

Pimpinella Agrimonoides, odorata H. R. Par. *Pimpinella Agrimonoides Mor. H. R. Bleſ. Bocc. Rarior. Plant. 58.*

Pimpinella ſanguiſorba, minor, hirſuta C. B. Pin. 160. *Sanguiſorba minor J. B. 3. Part. 2. 113. Pimpinella ſanguiſorba Dod. Pempt. 105.*

Pimpinella ſanguiſorba, minor, lævis C. B. Pin. 160.

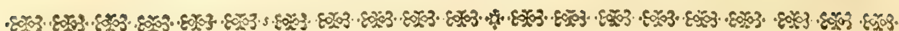
Pimpinella ſanguiſorba, inodora C. B. Pin. 160. *Prodr. 84. J. B. 3. Part. 2. 121.*

Pimpinella ſanguiſorba, minor ſemine majore & craſſiore Bot. Monſp.

Pimpinella ſpinoſa ſeu ſempervirens Mor. Umb. 57. *Poterio affinis, foliis Pimpinellæ, ſpinoſa C. B. Pin. 388. Poterium quibuſdam ſive Pimpinella ſpinoſa J. B. 1. Part. 2. 410.* Χαλκεῖον *Anguillaræ, Poterium Dalechampii Cluſ. Hiſt. 108.*

Pimpinellæ ſpecies quo tempore flore carent & ſemine, dignoſci ſolent foliis conjugatis ut plurimùm nitidis.

CLASSIS III.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore monopetalo, anomalo.

FLORES monopetalos anomalos appellavimus nonnullos flores multiformes, monopetalos, qui singulari nomine comprehendi nequeunt; quales sunt flores Aristolochiæ, Digitalis, Scrofulariæ. Ex iis tamen alii Personati dici possunt, quòd confictam faciem seu personam, rostrumque animalium rictu & labiis non malè referant: Personati autem à Labiatis differunt capsulâ seminum, quæ à calyce omnino diversa est; cum Labiatorum capsula prius fuerit calyx florum.

SECTIO I.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, aurito vel cucullato.

GENUS I.

Arum, *Pied de Veau.*

Tab. 69. Hist. 104. ARUM est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, auris asininæ vel leporinæ formâ ut ait Cordus: ex floris autem fundo surgit pistillum B ad basim plurimis embryonibus stipatum C, qui singuli deinde abeunt in baccam D ferè globosam uno vel altero semine fœtam E subrotundo F His addenda sunt folia non divisa vel leviter tantùm incisa.

Ari species sunt.

Arum vulgare, non maculatum C. B. Pin. 195. *Arum Tabern. Icon. 746.*

Arum maculatum, maculis candidis C. B. Pin. 195. *Arum J. B. 2. 783. Dod. Pempt. 328.*

Arum maculatum, maculis nigris C. B. Pin. 195.

Arum maculatum, folio subrotundo H. R. Par.

Arum venis albis, majus, nigris lituris maculatum H. R. Par. *Arum venis albis, lituris nigris signatum Mor. H. R. Bles.*

Arum venis albis, Italicum, maximum H. R. Par.

Arum venis albis C. B. Pin. 195. *Arum majus, Veronense Lob. Obs. 326,*

Arum Byzantinum J. B. 2. 785. *Cluf. Hift. lxxiiij.*

Arum Arabicum, flore maculato H.Oxon.D.Sherard.Pluk.Almag. Bot. 50.

Arum Ceylanicum, humile, latifolium, piftillo coccineo H. Amftel. 97.

Arum maximum, Ægyptiacum, quod vulgò Colocafia C. B. Pin. 193. *Colocafia J.B.2.790.Cluf.Hift.lxxv. Culcas,Faba Ægyptia P. Alp. Exot. 39.*

Arum Ægyptiacum, florigerum & fructum ferens, radice magna,orbiculari Pluk. Almag. Bot. 51. *Colocaffia Ægyptia, florida Vefling. Obfer. 38. Arum Ægyptium, multiflorum Col. Part. 2. 1.*

Arum maximum, Ægyptiacum, quod vulgò Colocaffia, cauliculis nigricantibus, Zeylanica H. L. Bat. *Colocaffia ftrongylorhiza, Zeylanica, pediculis & limbis foliorum atro-puniceis Par. Bat. 15.*

Arum maximum. macrorhizon, Zeylanicum Par. Bat. *Arum maximum, Zeylanicum, foliis nervofis Prod. Par. Bat.*

Arum Africanum, flore albo, odorato Prod. Par. Bat. *Arum Æthiopicum, flore albo, odorato, Mofchum olente H. L. Bat. Arum Æthiopicum, flore albo, odorato H. Amftel. 95.*

Arum Indicum, magno flore H. R. Par. *Arum Indicum, bicubitale, amplo flore Mor. H. R. Blef.*

Arum minus, Nymphææ foliis, efculentum Sloane Cat. Plant. Jam. 62. *Braffica Brafiliana, foliis Nymphææ C. B. Pin. 111. Arum Ceylonicum minus, cauliculis nigricantibus & viridantibus foliis Colocaffiæ fimilibus Commel. Cat. Hort. Amftel. Chou Caraibe du Tertre.*

Arum minus, efculentum, Sagittariæ foliis viridi-nigricantibus Sloane Cat. Plant. Jam. 63. *Arum minus, Sagittariæ foliis ex infulâ Barbados Pluk. Tab. 149. fig. 2.*

Arum Americanum, majus, foliis colli Columbini adinftar verficoloribus D. Lign.

Arum Americanum, fcandens, ampliffimo folio, flore albo. *Colocafia Hederacea, fterilis, latifolia Plum. 37. fig. lij. qui poftea florentem plantam invenit.*

Arum Americanum, fcandens, anguftiore folio. *Colocafia Hederacea, fterilis, anguftifolia Plum.*

Arum Americanum, fcandens, foliis cordiformibus. *Colocafia, Hederacea, fterilis, minor, folio cordato Plum. 39. fig. lv.*

Arum Hederaceum, amplis foliis, perforatis Plum. 40. fig. lvj. *Clematis Malabarenfis, foliis Vitis, colore Dracunculi C. B. Pin. 301. Lignum colubrinum 1. Acoftæ Lugd. 1911.*

Arum arborefcens, Sagittariæ foliis Plum. 44. fig. lx.

Arum caulefcens, Cannæ Indicæ foliis Plum. 45. fig. lxj.

Arum foliis rigidis, anguftis & acuminatis Plum. 47. fig. lxij.

Arum amplis foliis cordiformibus, radice nodosâ, rubra. *Dracunculus amplis foliis, cordatis, radice nodosâ rubra Plum. 48. fig. lxiij.*

Arum Americanum, ampliffimo folio, flore & fructu rubro Plum.

Arum Americanum, maximum, nervis foliifque purpureis, margine virefcente cinctis.

Arum Americanum, ſcandens, maximum, flore flaveſcente Plum.
Arum Americanum, ſcandens, ampliſſimo folio, fructu longiſſimo Plum.
Arum Americanum, acinis amethyſtinis, parvo flore Plum.
Arum bifolium, Arabicum, maculatum, Ardabar Mathæi à ſancto Joſeph Par. Bat. *Arum Indiæ Orientalis, Ardabar dictum, foliis ſecuris inſtar, maculatis Mentz. Ardabar, pianta Orientale Zan. Tab. 78.*
Arum Scorzoneræ folio. *Ariſarum anguſtifolium Dioſcoridis fortè C. B. Pin. 196. Arum anguſtifolium Dod. Pempt. 332.*
Arum Scorzoneræ folio, alterum. *Serpentaria minor, ſaxatilis, Sicula, Ariſari anguſtifolii foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 137. Serpentaria minor. Ariſari anguſtifolii foliis Ejuſd. Tab. 87.*
Arum anguſtiſſimo folio. *Ariſarum anguſtifolium, minimum Bocc. Rarior. Plant. 80.*

GENUS II.

Dracunculus. *Serpentaire.*

Tab. 70. DRACUNCULUS eſt plantæ genus, floribus & fructibus Ari, foliis vero A in varias & profundas lacinias diſſectis.

Dracunculi ſpecies ſunt.

Dracunculus polyphyllus C. B. Pin. 195. *Dracunculus major, vulgaris J. B. 2. 789. Dracontium Dod. Pempt. 329.*
Dracunculus polyphyllus, foliis ex luteo variegatis H. R. par.
Dracunculus polyphyllus, foliis venis albis eleganter ſtriatis. *Arum polyphyllum, Dracunculus & Serpentaria dictum, foliis venis albis eleganter ſtriatis Pluk. Almag. Bot. 52.*
Dracunculus polyphyllus, major, Indicus ſerotinus immaculato caule H. R. Par. *Dracontium majus, caule glauco, immaculato Par. Bat.*
Dracunculus polyphyllus, minor, Indicus, immaculato caule. *Dracontium caule immaculato, minus & humilius Par. Bat. Arum polyphyllum, Dracunculus & Serpentaria dictum, caule non maculato, minus & humilius H. L. Bat.*
Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus caule aſpero, ex flavo & viridi variegato. *Dracontium Zeylanicum, ramoſo folio, caule ex viridi & flavo variegato, aſpero Par. Bat.*
Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule aſpero, vireſcente, maculis albicantibus notato. *Arum polyphyllum, Ceylanicum, caule ſcabro, viridi diluto, maculis albicantibus notato H. Amſtel. 99.*
Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule aſpero, maculis viridi-fuſcis, viridi-dilutis & Albicantibus pulchrè notato. *Arum Ceylanicum, polyphyllum, caule aſpero, maculis viridi-fuſcis viridi-dilutis & albicantibus pulchrè notato H. Amſtel. 101.*
Dracunculus Americanus, caule aſpero, puniceo, radice Cyclaminis. *Dracontium Americanum, ſcabro puniceo caule, radice Cyclaminis Par. Bat.*

Dracunculus

Dracunculus Zeylanicus, spinosus, Polypodii foliis, radice repente. *Dracontium Zeylanicum, spinosum, Polypodii foliis, radice repente Par. Bat.*

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule lævi, ex viridi & albo variegato. *Dracontium Zeylanicum, ramoso folio, caule ex viridi & albo variegato, lævi Par. Bat. Serpentaria major seu Dracunculus major, polyphyllos Marcgr. 27. Edit. 1648.*

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, maximus, caule trifido. *Dracontium Zeylanicum, ramoso folio, maximum Par. Bat.*

Dracunculus Americanus, scandens. *Dracontium Hederaceum, polyphyllum Plum. 40. fig. lxiv.*

Dracunculus Americanus, scandens, triphyllus & auritus. *Dracontium Hederaceum, triphyllum & auritum Plum. 41. fig. lviij.*

Dracunculus Canadensis, triphyllus, pumilus. *Arum humile, Arisarum dictum Virginense, triphyllon Pluk. Phytog. Tab. 148. fig. 6.*

Dracunculus Americanus, Colocasiæ foliis laciniatis. *Colocasia Hederacea, sterilis & laniciata Plum. 38. fig. liij.*

Dracunculus Americanus, humilis, flore & fructu albo Plum.

Dracunculus Americanus pistillo viridi, longissimo. *Arum seu Arisarum Virginianum, Dracontii foliis, bene viridi, longo, acuminato Pluk. Phytog. Tab. 271. fig. 2.*

Dracunculus Indicus, folio quinquefido. *Romphal pianta Orientale Zan. 205.*

Dracunculus Indicus, folio trifido. *Arum Zeylanicum, trilobato folio, humilius & minus Par Bat.*

GENUS III.

Arisarum.

ARISARUM est plantæ genus ab Aro & Dracunculo diversum, flore A cucullato. *Tab. 70.*

Arisari species sunt.

Arisarum latifolium, majus C. B. Pin. 196. *Arisarum latifolium, alterum Clus. Hist. lxxiij.*

Arisarum latifolium, alterum C. B. Pin. 196. *Arisarum latifolium quibusdam J. B. 2. 786. Arisarum latifolium 1. Clus. Hist. lxxiij.*

Arisarum flore in tenuem caudam abeunte. *Arisarum minus, proboscideum Barr. Icon. Bocc. Mus. Part. 2. 61. Tab. 50.*

Arisarum triphyllum, Americanum, amplioribus foliis. *Dracunculus sive Serpentaria triphylla, Brasiliana A. R. Par. 81.*

Arisarum triphyllum, minus, bene atro-rubente Banist. *Arum triphyllum, minus, bene atro-rubente, Virginianum Pluk. Phytog. Tab. 77. fig. 5.*

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, tubulato, in linguam desinente.

GENUS I.

Ariſtolochia. *Ariſtoloche.*

Tab 71. ARISTOLOCHIA eſt plantæ genus, flore A C monopetalo, anomalo, tubulato & lingulato B D, plerumque adunco, cujus calyx F E deinde abit in fructum G membranaceum, ut plurimùm globoſum, ovatum vel cylindraceum, in loculamenta ſex H diviſum, ſeminibus fœtum I K compreſſis & ſibi viciſſim incumbentibus.

Ariſtolochiæ ſpecies ſunt.

Ariſtolochia rotunda, flore ex purpurâ nigro C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia rotunda J. B. 3. 559. Dod. Pempt. 324. Ariſtoloche ronde.*

Ariſtolochia rotunda, flore ex albo purpuraſcente C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia rotunda, altera Cluſii J. B. 3. 559. Cluſ. Hiſt. lxx. Bocc. Rarior. Plant. 5.*

Ariſtolochia longa, vera C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia longa J. B. 3. 560. Dod. Pempt. 324. Ariſtoloche longue.*

Ariſtolochia longa, Hiſpanica C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia longa, altera Cluſii J. B. 3. 560. Cluſ. Hiſt. lxxj.*

Ariſtolochia Clematitis, recta C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia Clematitis, vulgaris J. B. 3. 560. Ariſtolochia Sarracenica Dod. Pempt. 326.*

Ariſtolochia Clematitis, ſerpens C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia Clematitis, non vulgaris J. B. 3. 561. Ariſtolochia Clematitis, Bœtica Cluſ. Hiſt. lxxj.*

Ariſtolochia Piſtolochia dicta C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia polyrrhizos J. B. 3. 561. Piſtolochia Dod. Pempt. 325.*

Ariſtolochia Piſtolochia, minima, incana. *Piſtolochia minima, incana Bocc. Muſ. Part. 2. 109. Tab. 88.*

Ariſtolochia Piſtolochia, altera J. B. 3. 563. *Piſtolochia Cretica C. B. Pin. 307. Piſtolochia altera, ſempervirens Cluſ. Hiſt. App. 1. cclx.*

Ariſtolochia polyrrhizos, auriculatis foliis, Virginiana Pluk. Phytog. Tab. 78. fig. 1.

Ariſtolochia Piſtolochia ſeu Serpentaria Virginiana, caule nodoſo Baniſter Pluk. Phytog. Tab. 148. fig. 5.

Ariſtolochia Orientalis, foliis lanceolatis. *Ariſtolochia Maurorum C. B. Pin. 307. Ariſtolochiis ſimilis, Rhaſut & Rumigi Maurorum J. B. 3. 563. Maurorum Rhaſut & Rumigi Lugd. App. 29.*

Ariſtolochia Clematitis, 2. fronde perpetuâ, odora V. Luſit.

Ariſtolochia Clematitis, Indica, flore albicante. *Careloe-Vegon H. Mal. Part. 8. 49.*

Ariſtolochia longa, ſcandens, foliis Ferri equini effigie Plum. 91. fig. cvj.
Ariſtolochia Americana, ſcandens, foliis oblongis, radice repente Plum.
Ariſtolochia Americana, flore è viridi flaveſcente, radice repente Plum.
Ariſtolochia Americana, folio cordiformi, flore longiſſimo, atro-purpureo, radice repente Plum.
Ariſtolochia Americana, folio Hederaceo trifido, maximo flore, radice repente Plum.
Ariſtolochia Americana, Aſari folio, umbilicato, flore longiſſimo, radice repente Plum.
Ariſtolochia dicitur à vocibus Græcis ἄριςος, *optimus*, *&* λοχεῖα, quæ ſignificat ea quæ partum ſequuntur: eò quòd puerperis opituletur, ut ait Dioſcorides. *Lib. 3. cap. 4.*

GENUS II.

Rapuntium.

RAPUNTIUM eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, tubulato vel ſulcato D, in plurimas partes linguiformes C digitatim diviſo, vaginâ munito E, quæ piſtillum F excipit; calyx autem G deinde abit in fructum H in terna loculamenta I diviſum, ſeminibus L fœtum ut plurimùm exiguis, placentæ K tripartitæ affixis. *Tab. 51.*

Rapuntii ſpecies ſunt.

Rapuntium maximum, coccineo ſpicato flore Col. in Rech. 880. *Rapuntium galeatum, Virginianum ſeu Americanum, coccineo flore majore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 466. Cardinale couleur de feu.*
Rapuntium Americanum, coccineo flore, lineis albis eleganter picto. *Rapunculus galeatus, Americanus, coccineo flore, lineis albis eleganter ſtriato Pluk. Almag. Bot. Cardinale panachée.*
Rapuntium Americanum, flore dilutè cæruleo A. R. Par. 105. *Rapunculus galeatus, Virginianus, flore violaceo, majore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 466. Cardinale bleuë.*
Rapuntium Americanum, floribus albis. *Rapunculus galeatus, Virginianus, floribus immaculati candoris Hort. Oxon. Cardinale blanche.*
Rapuntium Americanum, Virgæ aureæ foliis parvo, flore ſubcæruleo.
Rapuntium Americanum, altiſſimum, foliis Cirſii, flore vireſcente Plum.
Rapuntium Americanum, foliis Cirſii lucidis, flore multiplici, coccineo, conglobato Plum.
Rapuntium Americanum, Trachelii folio, flore purpuraſcente Plum.
Rapuntium urens, Solonienſe Mor. H. R. Bleſ. *Bocc. Rarior. Plant. 20. Rapunculus galeatus, Bleſenſis ſeu Solonienſis, flore violaceo, minore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 467.*
Rapuntium urens, flore purpureo-cæruleo.
Rapuntium urens, flore albo.
Rapuntium Africanum, minus, anguſtifolium, flore violaceo. *Campanula*

X ij

minor, Africana, Erini facie, flore violaceo, caulibus procumbentibus H. L. Bat.

Rapuntium Æthiopicum, violaceo galeato flore, foliis P[illegible] Breyn. Cent. 1. 173.

Rapuntium Æthiopicum, cæruleo galeato flore, foliis Coronopi Breyn. Cent. 1. 174.

Rapuntium Æthiopicum, cæruleo galeato flore, foliis dentatis Breyn. Cent. 1. 175.

Rapuntium Canadense, pumilum, Linariæ folio Sarrac.

Rapuntium differt à Campanula & Rapunculo, floris formâ.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, utrimque patente

GENUS I.

Bignonia.

Tab. 72. BIGNONIA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato, utrimque patente & quasi bilabiato: ex cujus calyce D surgit pistillum C posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu siliquam E, septo intermedio G in duo loculamenta divisam F, seminibus fœtam H ut plurimùm compressis, utrimque alatis I K.

Bignoniæ species sunt.

Bignonia Americana, Fraxini folio, flore amplo, phœniceo. *Gelseminum Hederaceum, Indicum Corn. 102. Jasmin de Virginie.*

Bignonia Americana, arbor, flore luteo, Fraxini folio Plum. *Bignonia Americana, lutea, Fraxini folio, siliquis angustioribus Sur.*

Bignonia Americana, capreolis donata, siliquâ breviori. *Clematis tetraphyllos, Americana, Digitalis flore H. R. Par Clematis Americana, siliquosa, tetraphyllos A. R. Par. 71. Clematide tetraphylla, Americana Zan. Hist. 74.*

Bignonia Americana, capreolis aduncis donata, siliquâ longissima. *Clematis quadrifolia, flore Digitalis luteo, claviculis aduncis Plum. 80. fig. xciv.*

Bignonia Americana, bifolia, scandens, siliquis latis & longioribus, seminelato Plum. *Bignonia Americana, siliquis longioribus, fuscis, semine spadiceo, magno Sur.*

Bignonia Americana, bifolia, scandens, flore violaceo, odoro, fructu ovato, duro Plum.

Bignonia Americana, bifolia, scandens, flore è luteo purpurascente, inodoro, fructu ovato, duro Plum.

Bignonia Americana, arborescens, Buxi folio tenuiore Plum.

Bignonia arborescens, folio singulari, undulato, siliquis longissimis & angustissimis Plum.

Bignonia arbor Indica, foliis cordiformibus. *Palega-Pajanelli H. Mal. Part. 1. 77.*

Bignonia arbor Indica, foliis oblongis. *Pajanelli H. Mal. Part. 1. 79.*

Bignonia Americana, arborescens, pentaphylla, flore roseo, major, siliquis planis Plum.

Bignonia Americana, arborescens pentaphylla, flore roseo, minor, siliquis angulatis Plum.

Bignoniam appellavi, ut Illustrissimo Abbati Bignonio singularem qua ipsum semper colui observantiam, testificarer.

GENUS II.

Digitalis. *Digitale.*

DIGITALIS est plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, tubulato utrimque patente, & quasi bilabiato E F G H: ex cujus calyce K surgit pistillum I posticæ floris parti C D adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum L O seu testam è rotundo acuminatam, bifariam dehiscentem N O, in duo loculamenta divisam M P, & seminibus fœtam Q ut plurimùm exiguis. *Tab.* [illegible]

Digitalis species sunt.

Digitalis purpurea J. B. 2. 812. *Dod. Pempt. 169. Digitalis purpurea, folio aspero C. B. Pin. 243.*

Digitalis vulgaris, flore carneo H. Edinb. *Digitalis flore incarnato C. B. Pin. 243.*

Digitalis flore magno, candido J. B. 2. 803. *Digitalis alba, folio aspero C. B. Pin. 244. Digitalis 2. Dod. Pempt. 169.*

Digitalis Hispanica, purpurea, minor. *Digitalis Verbasci folio, purpurea, minor, perennis, Hispanica Barr. Icon. Digitalis angusto Verbasci folio, montana Bocc. Mus. Part. 2. 108. Digitalis Verbacifolia Ejusd. Tab. 85.*

Digitalis Orientalis Sesamum dicta. *Sesamum J. B. 2. 896. Dod. Pempt. 531. Jugeoline.*

Digitalis Orientalis, altera, semine obscuro. *Sesamum alterum, foliis trifidis, Orientale, semine obscuro Pluk. Phytog. Tab. 109. fig. 4.*

Digitalis Orientalis, trifida, flore niveo. *Sesamum Orientale, trifidum, flore niveo Hort. Compt.*

Digitalis minima, Gratiola dicta Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 479. *Gratiola Centauroides C. B. Pin. 279. Gratiola J. B. 3. 434. Dod. Pempt. 362.*

Digitalis Linifolia, Lusitanica, palustris. *Gratiola alia Lusitanica V. Lusit.*

Digitalis lutea, magno flore C. B. Pin. 244. *Digitalis lutea, flore majore, folio latiore J. B. 2. 813. Digitalis lutea Tabern. Icon. 567.*

Digitalis major, lutea vel pallida, parvo flore C. B. Pin. 244. *Digitalis flore minore, subluteo, angustiore folio J. B. 2. 814.*

Digitalis minor, luteo, parvo flore C. B. Pin. 244. *Digitalis angustifolia, luteo, parvo flore C. B. Prod. 115.*

Digitalis angustifolia,lutea C.B.Pin.244.*Digitalis lutea,parva Lob.Icon.573.*

Digitalis latifolia, flore ferrugineo H. R. Par. *Digitalis maxima, ferruginea Park. Par. 381.*

Digitalis latifolia, flore ferrugineo, minore H. R. Par.

Digitalis media, flore luteo, rubente Park. Par. 381.

Digitalis angustifolia, flore ferrugineo C. B. Pin. 244. *Digitalis ferruginea, folio angustiore J. B. 2. 813. Digitalis ferruginea Lob. Icon. 573.*

Digitalis angustifolia, flore purpurascente.

Digitalis Hispanica, angustifolia, flore flavescente.

Digitalis Hispanica, angustifolia, flore nigricante. *Digitalis angustifolia, Hispanica Bocc. Mus. Part. 2. 136. Tab. 98.*

Digitalis à similitudine floris cum Digitali, quo mulieres inter consuendum digitos munire solent.

GENUS III.

Scrophularia. *Scrofulaire.*

Tab. 74. SCROPHULARIA est plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, utrimque patente plerumque globoso, in duo veluti labia secto, quorum superiori subsunt duo foliola D: ex calyce autem G surgit pistillum F posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam H è rotundo acuminatam, bifariam dehiscentem K L M, septo intermedio N in duo loculamenta divisam I I. seminibusque fœtam ut plurimùm exiguis O, placentæ P affixis.

Scropulariæ species sunt.

Scrophularia nodosa, fœtida C. B. Pin. 235. *Scrophularia vulgaris & major J. B. 3. 421. Scrophularia Dod. Pempt. 50. grande Scrofulaire.*

Scrophularia major, hirsuta H. R. Par. *Scrophularia foliis & caule hirsutis Mor. H. R. Bles.*

Scrophularia major, caulibus, foliis & floribus viridibus Raii Synops. 161.

Scrophularia aquatica, major C. B. Pin. 235. *Scrophularia maxima, radice fibrosa J. B. 3. 421. Betonica aquatilis Dod. Pempt. 50. Herbe du Siege.*

Scrophularia palustris, non fœtida seu aquatica, minor C. B. Pin. 235. *Scrophularia fœmina Cam. Epit. 867.*

Scrophularia flore luteo C. B. Pin. 236. *Prodr. 112. Scrophularia lutea, magna, amplis foliis J. B. 3. 422.*

Scrophularia folio Urticæ C. B. Pin. 236. *Scrophularia flore rubro Camerarii J. B. 3. 422. Scrophularia peregrina Cam. Hort. Tab. xliij.*

Scrophularia Melissæ folio. *Scrophularia Scorodoniæ folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 482.*

Scrophularia Betonicæ folio. *Scrophularia Scordianæ folio V. Lusit.*

Scrophularia peregrina, frutescens, foliis Teucrii crassiusculis Breyn Cent. 1.

Scrophularia Hispanica, Sambuci folio glabro. *Scrophularia Sambuci folio Park. Theat. 611. Sideritis Sambuci folio P. Alp. Exot. 203.*

Scrophularia maxima, Lusitanica, Sambuci folio lanuginoso.

Scrophularia subrotundo, crasso & nigrigante folio, flore luteo pallido, capsulâ turgidâ Bocc. Mus. Part. 2. 65. *Scrophularia capsulâ turgidâ Ejusd. Tab. 60.*

Scrophularia foliis Filicis modo laciniatis vel Ruta canina, latifolia C.B. Pin. 236. *Scrophularia Cretica 1. Clus. Hist. ccix.*

Scrophularia saxatilis, lucida, Laserpitii Massiliensis foliis Bocc. Mus. Part. 2. 166. *Scrophularia Laserpitii foliis Ejusd. Tab. 117.*

Scrophularia Ruta canina dicta, vulgaris C. B. Pin. 236. *Scrophularia tertia Dodonæo tenuifolia, Ruta canina quibusdam vocata J. B. 3. 423. Rutæ canina Clus. Hist. ccix.*

Scrophularia minor, Ruta canina dicta Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 483.

Scrophularia Lusitanica, frutescens, Verbenacæ foliis.

Scrophularia à scrophulis quas sanare existimatur nomen invenit. Scrophulariæ species odore quodam fœtido & ad Sambuci odorem accedente dignosci solent, priusquam flores & fructus proferant.

GENUS IV.

Pinguicula. *Grassete.*

PINGUICULA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, utrimque patente, sed Violæ formam æmulante, veluti bilabiato D A & in caudam C desinente: ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam F F bifariam dehiscentem GG, seminibus fœtam H exiguis K, placente I affixis. *Tab. 74.*

Pinguiculæ species sunt.

Pinguicula Gesneri J. B. 3. 546. *Sanicula montana, flore calcari donato C. B. Pin. 243. Pinguicula Clus. Hist. 310.*

Pinguicula flore albo, minore, calcari brevissimo Raii Hist. 752.

Pinguicula flore amplo, purpureo, cum calcari longissimo Raii Hist. 752.

Pinguicula Cornubiensis, flore minore, carneo Raii Hist. 752.

Pinguicula ab humore pingui, quo folia asperguntur, dicta fuit.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, tubulato, personato.

GENUS I.

Antirrhinum. *Musle de Veau.*

ANTIRRHINUM est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato, personato B & in duo labia distincto, quorum superius A bifidum est, inferius vero D tripartitum: ex calyce autem F surgit pistillum E *Tab. 75.*

poſticæ floris parti C adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum G ſeu teſtam calvariæ ſuillæ æmulam (H nempe ſinciput, I K orbitas, M os exhibere videntur) ſepto intermedio O in duo loculamenta N diviſam & ſeminibus fœtam ut plurimum exiguis P, placentæ Q R affixis.

Antirrhini ſpecies ſunt.

Antirrhinum vulgare J. B. 3.462. *Antirrhinum majus, alterum, folio longiore C. B. Pin. 211. Antirrhinum Dod. Pempt. 182.*

Antirrhinum majus, alterum, folio longiore, flore ex candido dilutè purpuraſcente C. B. Pin. 211.

Anthirrinum flore albo, oris rubentibus Eyſt.

Antirrhinum flore albo, oris rubris Eyſt.

Antirrhinum flore albo, oris luteis Eyſt.

Antirrhinum luteo flore C. B. Pin. 211. *Antirrhinum floribus luteis Lob. Icon. 405.*

Antirrhinum latifolium, pallido, amplo flore Bocc. Muſ. Part.2.49. Tab.42.

Antirrhinum anguſtifolium, majus, peregrinum, ruberrimo flore H.R. Par.

Antirrhinum Luſitanicum, flore rubro, elegantiſſimo Par. Bat. 18.

Antirrhinum longifolium, majus, Italicum, flore amplo, niveo, lacteſcente H. R. Par.

Antirrhinum Hiſpanicum, villoſum, Origani folio.

Antirrhinum Hiſpanicum, villoſum, Valerianæ rubræ folio.

Antirrhinum Hiſpanicum, altiſſimum, anguſtiſſimo folio. *Antirrhinum majus, anguſtifolium, amplo flore, purpureum, Romanum Barr. Icon.*

Antirrhinum medium, flore albo, patulo V. Luſit. *Antirrhinum minus, albo amplo flore Barr. Icon.*

Antirrhinum arvenſe, majus C. B. Pin. 212. *Antirrhinum anguſtifolium, ſylveſtre J. B. 3. 464. Antirrhinum ſylveſtre, Phyteuma Dod. Pempt. 182.*

Antirrhinum arvenſe, majus, flore albo H. R. Par.

Antirrhinum majus, ſaxatile, anguſtiſſimis foliis, flore purpuraſcente, minori Barr. Icon.

Ab eo genere excludi debent. *Antirrhinum folio diſſecto C. B. Pin. 211. quod Pedicularis ſpecies eſt. Antirrhinum arvenſe, minus C. B. Pin. 212. cum ſequenti ad Linariam referendum. Antirrhinum ſaxatile, foliis Serpilli C. B. Pin. 212.*

GENUS II.

Linaria. *Linaire.*

Tab. 76. LINARIA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, perſonato, poſteriùs in caudam F G deſinente, anteriùs in duo labia diviſo, quorum ſuperius C D bifariam vel multifariam, inferius verò A B trifariam ſecatur: ex calyce autem I ſurgit piſtillum H poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam K ſubrotundam, ſepto intermedio Q in duo loculamenta diviſam L, ſeminibuſque fœtam modo compreſ-

ſis &

ſis & marginatis M, modò angulatis & ſubrotundis, placentæ P O affixis. Loculamenta autem diverſimodè rumpi ſolent N, & ſemina effundere.

Linariæ ſpecies ſunt.

Linaria latiſſimo folio. Luſitanica H. R. Par. *Antirrhinum triornithophorum V. Luſit. Linaria Americana, maxima, purpureo flore H. L. Bat.*

Linaria latifolia, Dalmatica, magno flore C. B. Pin. 212. *Prodr. 106. Linaria maxima, foliis Lauri, Dalmatica J. B. 3. 458.*

Linaria Sicula, latifolia, triphylla Bocc. Rarior. Plant. 44.

Linaria Valentina Cluſ. Hiſp. 351. *Linaria tryphylla, minor, lutea C. B. Pin. 212. Linaria trifolia J. B. 3. 458.*

Linaria triphylla, cærulea C. B. Pin. 212. *Linaria cærulea, Apula Col. Part. 1. 78.*

Linaria Bellidis folio C. B. Pin. 212. *Linariæ aliquatenus ſimilis, folio Bellidis J. B. 3. 459. Linaria odorata Dod. Pempt. 184.*

Linaria Bellidis folio, flore albo.

Linaria Luſitanica, Bellidis folio ampliore & villoſo.

Linaria Hederaceo folio glabro ſeu Cymbalaria vulgaris. *Cymbalaria floſculis purpuraſcentibus J. B. 3. 685. Cymbalaria Italica, folio Hederaceo Lob. Icon. 615.*

Linaria Hederaceo folio villoſo ſeu Cymbalaria Alpina. *Cymbalaria Alpina, villoſa Triumph. Syllab.*

Linaria ſegetum, Nummulariæ folio villoſo. *Elatine folio ſubrotundo C. B. Pin. 252. Elatine mas, folio ſubrotundo J. B. 3. 372. Veronica fœmina Fuchſii ſive Elatine Dod. Pempt. 42.*

Linaria ſegetum, Nummulariæ folio aurito & villoſo, flore luteo. *Elatine folio acuminato, in baſi auriculato, flore luteo C. B. Pin. 253. Elatine fœmina, folio anguloſo J. B. 3. 372. Elatines altera Icon. Dod. Pempt. 42.*

Linaria ſegetum, Nummulariæ folio aurito & villoſo, flore cæruleo. *Elatine folio acuminato, flore cæruleo C. B. Pin. 253.*

Linaria Valentina, ſaxatilis & perennis, villoſa, flore luteo.

Linaria pumila, vulgatior, arvenſis. *Antirrhinum arvenſe, minus C. B. Pin. 212. Antirrhinum minimum J. B. 3. 465. Anthirrinum alterum, minimum, repens Lob. Icon. 406.*

Linaria ſaxatilis, Serpilli folio. *Antirrhinum ſaxatile, folio Serpilli C. B. Prodr. 106. Bot. Monſp.*

Linaria ſaxatilis, Alſines folio villoſo.

Linaria ſaxatilis, Polygoni folio villoſo.

Linaria Hiſpanica, Nummulariæ folio villoſo. *Antirrhinum ſaxatile, minus, Origani folio viſcoſo & villoſo, flore albo, amplo Barr. Icon.*

Linaria Hiſpanica, triphylla & latifolia, villoſa.

Linaria Luſitanica, maritima, Polygalæ folio.

Linaria minima, hirſuto folio acuminato, in baſi auriculato, flore luteo, minimo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 503.

Linaria puſilla, procumbens, latifolia, flore pallido, rictu aureo Raii Hiſt. 755.

Linaria latifolia, triphylla, flore purpureo, magno, rictu aureo.
Linaria annua, purpuro-violacea, calcaribus longis, foliis imis rotundioribus Bot. Monsp. *An Linaria cærulea, calcaribus longis J. B. 3. 461?*
Linaria pumila, Lusitanica, floribus palato carentibus.
Linaria vulgaris, lutea, flore majore C. B. Pin. 212. *Linaria lutea, vulgaris J. B. 3. 456. Linaria prima Dod. Pempt. 183. Linaire commune ou Lin sauvage.*
Linaria vulgaris, flore majore, albo C. B. Pin. 213.
Linaria, vulgaris, lutea, flore minore C. B. Pin. 213.
Linaria flore pallido, rictu aureo C. B Pin. 213. *Linaria Pannonica, flore luteo, minore quàm in vulgari J. B. 3. 458. Linaria Pannonica 1. Clus. Hist. 322.*
Linaria flore pallido, rictu aureo, elatior.
Linaria flore pallido, rictu purpureo C. B. Pin. 213. *Linaria flore albicante Eyst.*
Linaria erecta, flore majore, odoro, obsoletè cæruleo, rictu flavescente H. R. Par.
Linaria minor, repens & inodora H. R. Par.
Linaria purpurea, major, odorata C. B. Pin. 213. *Linaria purpurea, magna J. B. 3. 460. Linaria altera, purpurea Dod. Pempt. 183.*
Linaria alba, major, odorata C. B. Pin. 213.
Linaria purpurea, major, odorata, foliis minus angustis C. B. Pin. 213.
Linaria capillaceo folio, odora C. B. Pin. 213. *Linaria odorata, Monspessulana J. B. 3. 459. Linaria Caryophyllata Cam. Hort. 90.*
Linaria foliis angustis, ex viridi canescentibus C. B. Pin. 213. *Linaria Hispanica, iij Clus. Hist. 320.*
Linaria tenuifolia, æruginei coloris C. B. Pin. 212. *Linaria Hispanica ij Clus. Hist. 320.*
Linaria lutea, montana, Genistæ tinctoriæ folio C. B. Pin. 213.
Linaria lutea, flore minimo C. B. Pin. 213.
Linaria Americana, parvo flore, luteo C. B. Pin. 212. *Linaria Americana C. B. Prodr. 106.*
Linaria arvensis, cærulea C.B.Pin. 213. *Linaria arvensis, cærulea, erecta C. B. Prodr. 107. Linaria odorata, Monspessulana, minor, cærulea J. B. 3. 461.*
Linaria arvensis, violacea C. B. Pin. 213.
Linaria quadrifolia, lutea C. B. Pin. 213. *Linaria tetraphylla, lutea, minor Col. part. 1. 299.*
Linaria pumila, supina, lutea C. B. Pin. 213. *Linaria lutea, parva, serpens J. B. 3. 457. Linaria Hispanica v Clus. Hist. 321.*
Linaria pumila, foliis carnosis, flosculis minimis, flavis C. B. Pin. 213. *Linaria lutea, parva, annua J. B. 3. 457. Linaria 2. Moravica 1. Clus. Hist. 321.*
Linaria foliis carnosis, cinereis C. B. Pin. 213. *Linaria Hispanica iv. Clus. Hist. 321.*
Linaria cærulea, repens C. B. Pin. 213. *Linaria parva, purpurea, foliis sine*

ordine dispositis J. B. 3. 460. Linaria iv, Moravica ij Clus. Hist. 322.

Linaria repens, flore candidissimo Pluk. Almag. Bot.

Linaria quadrifolia, supina C. B. Pin. 213. *Linaria purpurea, parva J. B. 3. 460. Linaria tertia, Styriaca Clus. Hist. 322.*

Linaria Sicula, multicaulis, Molluginis folio Bocc. Rarior. Plant. 38.

Linaria annua, angustifolia, flore majore, luteo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 499.

Linaria maritima, minima, viscosa, foliis hirsutis, floribus luteis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 499.

Linaria Hispanica, tenuifolia, villosa & viscosa.

Linaria saxatilis, Thymi folio.

Linaria annua, angustifolia, flosculis albis, longius caudatis Triump. 87. *An Linaria alba vel albicans, inodora J. B. 3. 459. Osyris alba Lob. Icon. 408?*

Ab eo genere excludendæ sunt. *Osyris frutescens, baccifera C. B. Pin. 212. quæ ad Casiam pertinet. Linaria folioso capitulo luteo, major C. B. Pin. 213. quæ Conyzæ species. Linaria folioso capitulo luteo, minor C. B. Pin. 213. Conyzæ species. Linariæ aureæ affinis C. B. Pin. 213. Linaria montana, flosculis albicantibus C. B. Pin. 213. ad Alchimillam revocanda.*

Linariam à Lini foliorum similitudine appellarunt.

GENUS III.

Asarina.

ASARINA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato personato, Antirrhini floris æmulo: ex cujus calyce C surgit pistillum D posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam E subrotundam, septo intermedio G in duo loculamenta divisam K, & seminibus fœtam H placentæ affixis. Loculamenta autem variè rumpi solent F, ut Linariæ fructus. Quare Asarina definiri potest plantæ genus Antirrhini flore & Linariæ fructu. *Tab. 76.*

Asarinæ speciem unicam novi.

Asarina Lobelii Lugd. 915. *Hedera saxatilis, magno flore C. B. Pin. 306. Asarina Lobelii, flore Hederæ terrestris J. B. 3. App. 856. Asarina sive saxatilis Hederula Lob. Icon. 601.*

Asarina dicitur quasi planta ad Asarum accedens, propter foliorum formam.

GENUS IV.

Pedicularis. *Pediculaire.*

PEDICULARIS est plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius A B galeatum est, inferius verò C plerumque tripartitum. Ex calyce autem D F surgit pistillum E G posticæ floris parti X adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum H M bifariam dehiscentem I N, in duo loculamenta divisum K O, semini- *Tab. 77.*

busque fœtum oblongis L vel compressis & marginatis P.

Pedicularis species sunt.

Pedicularis pratensis, lutea vel Crista galli C. B Pin. 163. *Crista galli fœmina J. B. 3. 436. Crista galli Dod. Pempt. 556.*

Pedicularis pratensis, lutea, erectior, calyce floris hirsuto. *Crista galli mas J. B. 3. 436. Pedicularis lutea Tabern. Icon. 791.*

Pedicularis Alpina, floribus spicatis, pallidis. *Crista galli montana, floribus pallidis, in spicam congestis Raii Hist. 770.*

Pedicularis lutea, viscosa, serrata, pratensis. *Euphrasia lutea, viscata, serrata, pratensis Mor. H. R. Bles.*

Pedicularis Hispanica, umbellata. *Crista galli umbellata C. B. Prodr. 85.*

Pedicularis angustifolia, montana. *Crista galli angustifolia, montana C. B. Prodr. 86.*

Pedicularis versicolor, spicata. *Alectorolophos Italica, versicolor, spicata Barr. Icon.*

Pedicularis maritima, folio oblongo, serrato. *Trixago apula, unicaulis τετραςαχῆς Col. Part. 1. 199. Chamædrys unicaulis, spicata C. B. Pin. 248. Antirrhinum album, serrato folio J. B. 3. 437. Antirrhinum folio dissecto C. B. Pin. 211.*

Pedicularis annua, Alpina, lutea, angustifolia.

Pedicularis purpurea, annua, minima, verna. *Euphrasia purpurea, minor C. B. Prodr. 111. Bot. Monsp. Euphrasia pratensis, Italica, latifolia C. B. Pin. 234. Euphrasia non scripta sive media Col. Part. 1. 202.*

Pedicularis alba, annua, minima, verna. *Euphrasia pratensis, Italica, latifolia, flore candido C. B. Pin. 234.*

Pedicularis Anglica, foliis brevibus, obtusis. *Euphrasia rubra Vvest-Morlandica, foliis brevibus, obtusis Raii Synops. 162.*

Pedicularis Alpina, Teucrii folio, atrorubente comâ. *Clinopodium Alpinum, hirsutum C. B. Pin. 225. Chamædri vulgari falsæ aliquatenus affinis, Alpina & Clinopodium Alpinum Ponæ J. B. 3. 289. Clinopolium Alpinum Pon. Bald. Ital. 95.*

Pedicularis Pyrenaica, Veronicæ folio.

Pedicularis Lusitanica, altissima, Chamædrifolia.

Pedicularis serotina, purpurascente flore. *Euphrasia pratensis, rubra C. B. Pin. 234. Euphrasia parva, purpurea J. B. 3. 433. Euphrasia altera Dod. Pempt. 55.*

Pedicularis serotina, lutea. *Euphrasia pratensis, lutea C. B. Pin. 234. Coris Monspessulana, lutea J. B. 3. 433. Euphrasia sylvestris, major, lutea, angustifolia Col. Part. 1. 203.*

Pedicularis foliis Lini angustioribus. *Euphrasia foliis Lini, angustioribus C. B Pin. 234. Euphrasia Linifolia Col. Part. 2 69.*

Pedicularis Lusitanica, pratensis, gramineo folio. *Euphrasia scoparia, flore luteo V. Lusit.*

Pedicularis Hispanica, palustris, Kali folio.

Pedicularis Alpina, lutea C. B. Pin. 163. *Pedicularis Alpina, flore luteo, radice nigra J. B. 3. 439. Filipendula Alpina Lugd. 1138.*

Pedicularis Alpina, Filicis folio, major C. B. Pin. 163. *Pedicularis major Dalechampii J. B. 3. 438. Pedicularis major, Alpina Lugd. 1138.*

Pedicularis Alpina, Filicis folio, minor C. B. Pin. 163. *Alectorolophos iij Clus. Hist. ccx. Alectorolophus Alpinus, minor Clus. Pan. 707.*

Pedicularis Alpina, folio Ceterac C. P. Pin. 163. *Herba foliis Aspleno persimilis Gesn. Fract. 65.*

Pedicularis Alpina, Asphodeli radice, purpurascente flore. *Filipendula montana, flore Pedicularia C. B. Pin. 163. Pedicularis bulbosa J. B. 3. 438. Alectorolophos Alpina Clus. Hist. ccx.*

Pedicularis Alpina, altera, Asphodeli radice. *Filipendula montana, altera C. B. Pin. 163. Alectorolophos Alpina ij Clus. Hist. ccx.*

Pedicularis pratensis, purpurea C. B. Pin. 163. *Pedicularis quibusdam Crista galli, flore rubro J. B. 3. 437. Fistularia Dod. Pempt. 556.*

Pedicularis pratensis, floribus candidis C. B. Pin. 163. *Pedicularis quibusdam Crista galli flore albo J. B. 3. 437.*

Pedicularis palustris, rubra, elatior Raii Hist. 770.

Pedicularis palustris, alba, elatior Raii Synops. 162.

[a] Dodonæus Pedicularem dictam existimat, quòd pecori ac jumentis quæ eâ pascuntur, pediculorum copiam gignat: [b] Lobelius, quòd pediculos enecet: [c] Raius verò, quòd ejus folia rugas habeant pediculis similes.

a *Pempt. 556.* b *Adv. 238.* c *Hist. 769.*

GENUS V.

Melampyrum.

MELAMPYRUM est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius C galeatum est, inferius D plerumque integrum. Ex calyce autem F surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam G subrotundam, bifariam dehiscentem H H, septo intermedio L in duo loculamenta divisam K seminibusque fœtam I granorum Tritici æmulis. *Tab. 73.*

Melampyri species sunt.

Melampyrum purpurascente comâ C. B. Pin. 234. *Melampyrum multis sive Triticum Vaccinum J. B. 3. 439. Triticum Vaccinum Dod. Pempt. 541.*

Melampyrum luteum, latifolium C. B. Pin. 234. *Melampyrum sylvaticum, flore luteo sive Satureia lutea, sylvestris J. B. 3. 441. Milium sylvaticum 1. Alsine sylvatica & Milium sylvaticum, ij Tabern. Icon. 242.*

Melampyrum cristatum, flore albo & purpureo J. B. 3. 440.

Ab eo genere excludendum est. *Melampyrum luteum, minimum C. B. Pin. 234.* quod Ranunculi species existimatur.

Melampyrum dicitur à vocibus Græcis πυρὸς, *Triticum*, & μέλας, *niger*, propter seminis formam & colorem.

GENUS VI.

Euphrasia. *Eufraise.*

Tab. 78. EUPHRASIA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius surrectum & multifariam sectum, inferius vero C in tres partes dividitur, quæ singulæ quoque bifidæ sunt. Ex calice autem D surgit pistillum E postice floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testâ oblongam F G, in duo loculamenta divisam H, seminibusque fœtam exiguis I.

Euphrasiæ species sunt.

Euphrasia officinarum C. B. Pin. 233. *Euphrasia J. B. 3. 432. Dod. Pempt. 54. Eufraise.*

Euphrasia ramosa, pratensis, flore albo Eyst.

Euphrasia minus ramosa, flore ex cæruleo purpurascente Eyst.

Euphrasia Alpina, parva luteis floribus C. B. Pin. 233. *Euphrasia minima, lutea Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 60.*

Euphrasia tenuissimè dissecto folio, angusto Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 60.

Euphrasiæ species floribus & fructu carentes dignosci solent foliis venosis & incisis: à Melampyro & Pediculari differt Euphrasia floris formâ.

GENUS VII.

Polygala.

Tab. 79. POLYGALA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, personato posteriùs non perforato B, anteriùs in duo labia distincto, quorum superius A bifidum est, inferius verò C pulchrè fimbriatum. Ex floris ima parte surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E compressum, bifariâ dehiscentem F, in duo loculamenta divisum G & seminibus fœtum oblongis H. fructus autem involvi solet calyce ipso floris I ex quinque foliis constante; tribus nempe exiguis, & duobus amplioribus K L, quæ deinde fructum complectuntur alarum instar M.

Polygalæ species sunt.

Polygala major C. B. Pin. 215. *Polygala vulgaris, major J. B. 3. 387. Polygala major, cærulea Tabern. Icon. 829.*

Polygala major. alba Tabern. Icon. 829.

Polygala major purpurea Tabern. Icon. 830.

Polygala vulgaris C. B. Pin. 215. *Polygalon multis J. B. 3. 386. Polygala cærulea Tabern. Icon. 831.*

Polygala alba Tabern. Icon. 831.

Polygala purpurea Tabern. Icon. 831.

Polygala acutioribus foliis, Monspeliaca C. B. Pin. 215. *Onobrichis tertia, purpurea Dalechampii Lugd. 491.*

Polygala acutioribus foliis, Monspeliaca, floribus cæruleis H. R. Monsp.

Polygala annua, erecta, angustifolia, floribus coloris obsoleti, carneis lineis, virgatis Bot. Monsp. *Polygala vulgaris, coloris obsoleti, foliis angustissimis J. B. 3. 388.*

Polygala foliis lanceolatis, brevibus Bocc. Mus. Part. 2, 141. *Polygala brevi, lanceolato folio Ejusd. Tab. 99.*

Polygala montana, minima, Myrtifolia. *Chamæmyrsine quorundam Dalechampii Lugd. 1175.*

Polygala Lusitanica, frutescens, magno flore, foliis minimis.

Polygala Africana, frutescens, angustifolia, major Oldenl. *Polygala frutescens Capitis Bonæ Spei Breyn. Cent. 1. 107.*

Polygala Africana, frutescens, angustissimo folio minor Oldenl.

Polygala Africana, Lini folio, magno flore Oldenl.

Polygala Africana, frutescens, Buxi folio, maximo flore Oldenl.

Polygala fruticosa, Buxi folio, flore flavescente. *Chamæbuxus flore Coluteæ flavescente C. B. Pin. 471. Anonymos flore Coluteæ Clus. Hist 105.*

Polygala fruticosa, Buxi folio, flore ex purpura rubente. *Chamæbuxus flore Coluteæ ex purpura rubescente C. B. Pin. 471. Prioris varietas.*

Polygala à vocibus Græcis *πολὺ, multùm*, & *γάλα, lac*, quasi diceretur planta lactis copiam afferens.

GENUS VIII.

Adhatoda.

ADHATODA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius A vel aduncum vel sursum ad posteriora revolutum, inferius verò C tripartitum. Ex floris calyce D surgit pistillum E floris parti posteriori B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F clavæ æmulum, septo intermedio H in duo loculamenta G divisū, bifariam dehiscentem, seminibusque fœtum ut plurimum compressis, & quasi cordiformibus I. *Tab. 79.*

Adhatodæ species sunt.

Adhatoda Zeylanensium H. L. Bat.

Adhatoda flore minori. *Bem-curini H. Mal. Part. 2. 33.*

Adhatoda floris labio superiori angustissimo & ad posteriora reclinato. *Carim-curini H. Mal. Part. 2. 31.*

Adhatoda herbacea, Circææ foliis, parvo fructu.

GENUS IX.

Orobanche.

OROBANCHE est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius A galeatum est, inferius verò B tripartitum. Ex ima parte floris surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D oblongum, unicapsularem, in duas veluti *Tab. 81.*

carinas dehiſcentem E, ſeminibuſque fœtum F ut plurimùm minutiſſimis:
Orobanches ſpecies ſunt.
Orobanche major, Garyophyllum olens C. B. Pin. 87. *Orobanche flore majore J. B. 2. 780. Limodoron ſive Orobanche Dod. Pempt. 552.*
Orobanche major, fœtidiſſima, ſylvæ Bononienſis.
Orobanche Luſitanica, flore atropurpureo.
Orobanche flore minore J. B. 2. 781.
Orobanche ſubcæruleo flore ſive ij Cluſ. Hiſt. 271.
Orobanche ramoſa, floribus purpuraſcentibus C. B. Pin. 88. *Orobanche minor, purpureis floribus ſive ramoſa J. B. 2. 781. Orobanche iij, πολύκλωνος Cluſ. Hiſt. 271.*
Orobanche ramoſa, floribus cæruleis C. B. Pin. 88.
Orobanche ramoſa, floribus ſubalbidis C. B. Pin. 88.
Orobanche, quaſi Orobi angina à vocibus Græcis ὄροβον ἄγχει; quo Orobum & Viciam cæteraque legumina inter quæ naſcitur, ſtrangulare exiſtimetur.

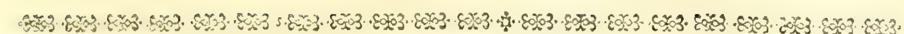
SECTIO V.

De Herbis, flore monopetalo, anomalo, in annulum deſinente.

GENUS I.

Acanthus. *Acante.*

Tab. 80. & 81. ACANTHUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, cujus anterior pars A trifariam dividitur, poſterior verò B in annulum deſinit, ſtaminibus C labii ſuperioris locum occupantibus, apiceſque D ſcoparum æmulos ſuſtinentibus. Ex calyce autem K ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F G glandiformem, calyce obvolutum, ſepto intermedio L in duo loculamenta diviſum H I & ſeminibus fœtum M ut plurimùm gibbis.
Acanthi ſpecies ſunt.
Acanthus ſativus vel mollis Vergilii C. B. Pin. 383. *Carduus Acanthus ſive Branca Urſina J. B. 3. 75. Acanthus ſativus Dod. Pempt. 719. Acante.*
Acanthus aculeatus C. B. Pin. 383. *Carduus Acanthus ſive Branca Urſina ſpinoſa J. B. 3. 75. Acanthus ſylveſtris Dod. Pempt. 719.*
Acanthus rarioribus & brevioribus aculeis munitus. *Acanthus ſylveſtris, mitioribus ſpinis Pluk. Almag. Bot.*
Acanthi ſpecies floribus carentes foliorum formâ dignoſcuntur. Hæc autem adeo venuſta ut columnarum capitulis inſculpi ſoleat. Conſulatur Vitruvius lib. 4. cap. 1.

CLASSIS IV.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, labiato.

FLOS LABIATUS dicitur flos monopetalos, qui infernè tenuatur in fistulam, supernè verò in labium ampliatur vel unicum vel geminum. Huic proprium est 1° ut calycem habeat unifolium, plerumque tubulatum vel cucullum papyraceum referentem. 2° Ut pistillum ejus, cui quatuor embryones adhærescunt, abeat in fructum ex quatuor seminibus constantem, in ipso calyce tanquam in capsula propria maturescentibus, qua notâ distinguitur à flore Personato, cujus pistillum abit in capsulam à calyce longè diversam. Differt præterea flos labiatus à flore rotato vel infundibuliformi cui succedunt quatuor semina (quales sunt flores Echii, Buglossi, Symphyti) quòd floris Labiati labia rictum habeant, hoc est faciem larvæ, seu ludicræ cujusdam personæ vel rostri animalium æmulam.

SECTIO I.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium superius galeatum est vel falcatum.

GENUS I.

Phlomis.

PHLOMIS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A quod galeatum est, inferiori H totum incumbit, tripartito & nonnihil extuberanti: ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F oblonga, in capsula G seu tubo pentagono, qui calyx floris fuit, recondita. *Tab. 82.*

Phlomidis species sunt.

Phlomis fruticosa, Salviæ folio latiore & rotundiore. *Verbascum latis Salviæ foliis C. B. Pin. 240. Verbascum iv. sive sylvestre Math. 1146.*

Phlomis fruticosa, Salviæ folio longiore & angustiore. *Verbascum 4. Mathioli Lob. Icon. 560.*

Phlomis fruticosa, flore purpureo, foliis rotundioribus. *Salvia fruticosa, Cisti folio, haud incano, floribus purpureis Pluk. Phytog. Tab. 57. fig. 6. Verbascum subrotundo Salviæ folio C. B. Pin. 240.*

Phlomis fruticosa, Lusitanica, flore purpurascente, foliis acutioribus. *Verbascum. Salviæ folio, flore rubro, Lusitanicum V. Lusit. Verbascum latis Salviæ foliis, alterum, flore rubello H. R. Par.*

Phlomis Narbonensis, Hormini folio, flore purpurascente. *Marrubium nigrum, longifolium C. B. Pin. 230. Herba venti Monspeliensibus J. B. 3. App. 854. Herba venti Lob. Icon. 532.*

Phlomis Hispanica, fruticosa, candidissima, flore ferrugineo. *Stachys fruticans, latifolia, tomentosa, flore ferrugineo Barr. Icon.*

Phlomis Hispanica, candidissima, herbacea.

Phlomis Lychnitis Clus. Hist. xxvij. *Verbascum angustis Salviæ foliis C. B. Pin. 240. Verbascum sylvestre, Monspeliense, flore luteo, hiante J. B. 3. 307.*

GENUS II.

Horminum. *Ormin.*

Tab. 82. HORMINUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A parvum & galeatum est, inferius verò C in tres partes divisum, mediâ cochlearis instar excavatâ. Ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F subrotunda, in capsulâ G quæ calyx floris fuit, recondita.

Hormini species sunt.

Horminum comâ purpuro-violacea J. B. 3. 309. *Horminum sativum C. B. Pin. 238. Horminum Dod. Pempt. 294.*

Horminum comâ rubra J. B. 3. 309.

Horminum comâ viridi. *Horminum sativum, alterum, foliis totis viridibus H. R. Par.*

Horminum sylvestre, latifolium, verticillatum C. B. Pin. 238. *Gallitrico affinis planta, Horminum sylvestre, latifolium Clusio J. B. 3. 314. Horminum sylvestre, iij Clus. Hist. xxix.*

Horminum Napi folio Mor. H. R. Bles.

Horminum minus, folio sinuato, flore minore, dilutè cæruleo Mor. H. R. Bles. *Horminum Verbenæ laciniis, angustifolium Triumph. 66.*

Horminum pratense, flore minimo Schol. Bot. 68.

Horminum sylvestre, Lavandulæ flore C. B. Pin. 239. *Gallitricis affine Maru, si non genus aliquod, Sclarea Hispanica Tabernæmontani J. B. 3. 313. Sclarea Hispanica Tabern. Icon. 374.*

Horminum spicatum, Lavandulæ flore & odore Bocc. Rarior. Plant. 48.

Horminum dicitur ab ὁρμαίνω, hoc est *impetu feror.* [a] Creditur enim in vino bibitum etiam Venerem stimulare.

[a] Diosc. lib. 3. cap. 145.

GENUS III.

Sclarea. *Toute-bonne.*

SCLAREA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A falcatum est, inferius verò C in tres partes divisum, mediâ cochlearis instar excavatâ. Ex calyce autem D surgit pistillum E floris parti posteriori B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F H subrotunda G I, in capsula K L quæ floris calyx fuit, recondita. Tab. 82.

Sclareæ species sunt.

Sclarea Tabern. Icon. 373. *Horminum Sclarea dictum C. B. Pin. 238. Gallitricum sativum J.B. 3.309. Orvala Dod. Pempt. 292. Orvale, Toute-bonne.*

Sclarea vulgaris, lanuginosa, amplissimo folio. *Æthiopis foliis sinuosis C. B. Pin. 241. Æthiopis multis J. B. 3. 315. Æthiopis Dod. Pempt. 148.*

Sclarea laciniatis foliis. *Æthiopis laciniatis foliis Barr. Icon.*

Sclarea Lusitanica, glutinosa, amplissimo folio.

Sclarea Asphodeli radice. *Horminum sanguineum, Asphodeli radice Triumph. 69. Horminum sylvestre, maculatum, tuberosum Franc. de Honuphriis.*

Sclarea Indica, flore variegato. *Horminum Indicum, maximum, flore variegato H. R. Par. Horminum majus, amplo flore violaceo, lobis florum punctis aureis notatis Mor. H. R. Bles.*

Sclarea Pyrenaica, glutinosa, foliis sinuatis. *Horminum Anguriæ folio Par. Bat. Horminum Pyrenaicum, glutinosum, Anguriæ folio D. Fagon. Schol. Bot.*

Sclarea Tingitana, fœtidissima, hirsuta, flore albo.

Sclarea Africana, præcox, annua.

Sclarea maxima, Bætica, annua, flore dilutè cæruleo. *Horminum Bæticum, maximum, flore dilutè cæruleo H. R. Par.*

Sclarea pratensis, foliis serratis, flore cæruleo. *Horminum pratense, foliis serratis C.B. Pin. 238. Gallitricum sylvestre vulgò, sive sylvestris Sclarea flore cæruleo, magno J.B. 3.311. Orvala sylvestris, species quarta Dod. Pempt. 293.*

Sclarea pratensis, foliis serratis, flore albo. *Horminum pratense, flore albo, foliis serratis H. R. Par. Gallitricum sylvestre, flore majore albo J. B. 3. 312.*

Sclarea pratensis, foliis serratis, flore suavè-rubente. *Horminum pratense, foliis serratis, flore suavè-rubente H. R. Par. Gallitricum sylvestre vulgò, sive sylvestris Sclarea, flore purpureo, magno J. B. 3. 311.*

Sclarea major, foliis in profundas lacinias incisis. *Horminum sylvestre, majus foliis profundius incisis C.B. Pin. 239. Gallitricum sylvestre, comâ virescente J.B. 3.312. Hormini sylvestris iiij, prima species Clus. Hist. quoad Icon. xxx.*

Sclarea Syriaca, flore albo. *Horminum Syriacum, Sclarea dicto congener, flore albo, an Bisermas Camerarii H. R. Par.*

Sclarea Syriaca, flore cæruleo.

Sclarea, folio Salviæ, major vel maculata. *Horminum sylvestre, Salvi-folium, majus vel maculatum C.B. Pin. 239. Hormini sylvestris v altera species Clus. Hist. xxxj.*

Sclarea folio Salviæ, minor,sive glabra. *Horminum sylvestre, Salvifolium minus C. B. Pin. 239. Gallitricum glabrum, folio Salviæ, flore purpureo J. B. 3. 312. Hormini sylvestris v species prior Clus. Hist. xxxj.*
Sclarea folio Salviæ, flore purpureo. *Horminum Salviæ folio Mor. H. R. Bl. s.*
Sclarea folio triangulari,dentato. *Horminum Lapathi unctuosi folio seu majus, hastato folio Mor. H. R. Bles.*
Sclarea folio triangulari, caule tomentoso. *Horminum hastatis amplioribus foliis seu Ari modo alatis, caulibus & pediculis araneosâ lanugine villosis, ex Insula Gomerâ Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 301. fig. 2.*
Sclarea Tingitana, Betonicæ folio, flore cæruleo.
Sclarea Africana, frutescens, Helianthemi folio Oldenl.
Sclarea laciniata, pumila, flore magno. *Horminum valde pumilum, laciniatum, flore amplo, cæruleo Sherardi Pluk. Almag. Bot.*
Sclarea rugoso, verrucoso & laciniato folio. *Horminum Syriacum, rugoso verrucosoque folio, Cornu cervinum exprimente Prod. Par. Bat. Horminum rugoso verrucosoque folio Par. Bat. Pluk. Phytog. Tab. 194. fig. 5.*

GENUS IV.

Salvia. *Sauge.*

Tab. 83. SALVIA est plantæ genus,flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A B modò fornicatum est,modò falcatum,inferius verò D E tripartitum, extuberans,nec cochlearis instar excavatum,ut in Hormino & Sclareâ.Ex calyce autem H surgit pistillum I posticæ floris parti C adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum,qui deinde abeunt in totidem semina M subrotunda L, in capsulâ K quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addenda sunt stamina F G os Hyoïdes quodammodo repræsentantia.

Salviæ species sunt.

Salvia montana, maxima, foliis Hormini, flore flavescente. *Horminum luteum, glutinosum C. B. Pin. 238. Galeopsis species lutea, viscida, odorata, nemorensis J. B. 3. 314. Orvala 3. Dod. Pempt. 292.*
Salvia major, an Sphacelus Theophrasti C. B. Pin. 237. *Salvia latifolia J. B. 3. 304. Salvia major Dod. Pempt. 290.*
Salvia major, calyce florum purpurascente.
Salvia major, foliis versicoloribus C. B. Pin. 237.
Salvia major, foliis ex luteo & viridi variegatis H. R. Par.
Salvia altera, perelegans, tricolor, argentea Belgarum H. R. Par.
Salvia minor, sinuata, foliis per limbum aureis H. R. Par.
Salvia folio subrotundo C. B. Pin. 238. *Prodr. 113.*
Salvia latifolia, serrata C. B. Pin. 237. *Salvia folio serrato Prodr. 113. Salvia serrata, crispa J. B. 3. 305. Sauge frisée.*
Salvia Absinthium redolens J. B. 3. 307. *Salvia minor, altera C. B Pin. 237.*
Salvia baccifera C. B. Pin. 237. *Salvia Cretica, Pomifera Clus. Hist. 343.*

Salvia Cretica, non Pomifera Cluſ. Hiſt. 343.

Salvia Cretica, non Pomifera, flore albo.

Salvia anguſtifolia, ſerrata C. B. Pin. 237. *Salvia Cretica, anguſtifolia Cluſ. Hiſt. 343.*

Salvia minor, aurita & non aurita C. B. Pin. 237. *Salvia minor, auriculata J. B. 3. 305. Salvia minor Dod. Pempt. 290. Sauge franche.*

Salvia minor, non aurita, flore albo H. R. Par.

Salvia minor, foliis variegatis H. R. Par. App.

Salvia folio tenuiore C. B. Pin. 237. *Salvia Hiſpanica, flore albo Eyſt.*

Salvia Hiſpanica, Lavandulæ folio.

Salviæ ſpecies flore fructuque carentes facile dignoſcuntur odore quodam proprio, aromatico, graveolente, & foliis rugoſis quales eſſe ſolent uſu detritæ veſtes.

Salvia à ſalvando, quòd pluribus morbis ſucurrere exiſtimetur.

GENUS V.

Dracocephalon.

DRACOCEPHALON eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A quod galeatum eſt, inferiuſque C tripartitum in fauces deſinunt B, ſpeciemque capitis neſcio cujus Draconis præ ſe ferunt. Ex calyce autem E ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti D adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, in capſulâ H quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 83.*

Dracocephali ſpeciem unicam novi.

Dracocephalon Americanum Breyn. Prodr. 1. 34. *Digitalis Indica, anguſtifolia, profundè ſerrata, Perſicæ folio H. R. Par. Digitalis Americana, purpurea, folio ſerrato A. R. Par. 79. Pſeudodigitalis foliis dentatis, Perſicæ foliis Bocc. Rarior. Plant. 11.*

Dracocephalon dicitur à vocibus Græcis δράκον *draco*, & κεφαλὴ *caput*.

GENUS VI.

Caſſida. *La Toque.*

CASSIDA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A C galeam cum duabus auriculis refert: inferius verò D plerumque bifidum eſt. Ex calyce autem E cujus ſuperior pars eſt criſtata F, ſurgit piſtillum G poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina K oblonga L, in capſulâ H I quæ floris calyx fuit, recondita: capſulâ, inquam, caput galeâ munitum non malè repræſentante; pars enim ſuperior I criſtam, inferior verò H aliam partem galeæ quà maxilla inferior fovetur, exhibere videntur. *Tab. 84.*

Caſſidæ ſpecies ſunt.

Caſſida Col. Part. 1, 187. *Lamium peregrinum ſive Scutellaria C. B. Pin. 231.*

Scutellaria Teucrii facie J.B.3.291. Lamium Aſtragaloides Corn. 129.

Caſſida flore exalbido. *Scutellaria Teucrii facie, flore albo J. B. Deſcript. 3. 291. Caſſida flore ex albo pallente Col. Deſcript. Part. 1. 190.*

Caſſida Alpina, ſupina, magno flore. *Teucrium Aſtragaloides, Caſſida minor H. R. Par.*

Caſſida Americana, procerior. *Scutellaria aquatica, major, Americana H. L. Bat.*

Caſſida paluſtris, vulgatior, flore cæruleo. *Lyſimachia cærulea, galericulata vel Gratiola cærulea C. B. Pin. 246. Tertionaria aliis Lyſimachia galericulata J. B. 3. 435. Lyſimachia galericulata Lob. Icon. 344.*

Caſſida paluſtris, vulgatior, flore albo.

Caſſida paluſtris, minima, flore purpuraſcente. *Gratiola minor & latifolia noſtras Park. Theat. 220.*

Caſſida Americana, Malvæ folio. *Scutellaria Americana, Malvæ folio Mor. H. R. Bleſ.*

Caſſida Alpina, ſupina, magno flore albido.

Caſſida peregrina, Meliſſæ folio.

Caſſida Canadenſis, pumila, Origani folio Sarrac.

Col. Part. 1. 187. A ſingulari & privata fructus ſive Pericarpii formâ (inquit Columna,) in aliis nondum viſa, militaris galeæ iconem exprimente, Caſſidam appellare libuit, ſic enim Latinè illam appellant.

GENUS VII.

Brunella. *Brunelle.*

Tab. 84. BRUNELLA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius B galeatum eſt, inferius verò C in tres partes diviſum, mediâ D cochlearis inſtar excavatâ. Ex calyce autem X ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum F, qui deinde abeunt in totidem ſemina ſubrotunda K, in capſulâ G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores denſe in ſpicam diſponi, eorumque ſtamina ad oſſis Hyoidis figuram non accedere, ut in Hormino Sclarea Salvia.

Brunellæ ſpecies ſunt.

Brunella latifolia, Italica, flore carneo Barr. Icon.

Brunella major, folio non diſſecto C. B. Pin. 260. *Brunella flore minore, vulgaris J. B. 3. 428. Brunella Dod. Pempt. 136. Brunelle.*

Brunella major, folio non diſſecto, flore albo C. B. Pin. 261.

Brunella major, folio non diſſecto, flore purpuraſcente H. R. Par.

Brunella cæruleo, magno flore C. B. Pin. 261. *Brunella flore magno, folio non laciniato J. B. 3. 429. Brunella 1. Cluſ. Hiſt. xliij.*

Brunella flore magno, albo C. B. Pin. 261.

Brunella flore magno, carneo H. Edinb.

Brunella Pyrenaica, maxima, flore majore.

Brunella Lusitanica, flore & spicâ majore A. R. Par. 67.

Brunella Hyssopifolia C. B. Pin. 261. *Brunella angustifolia J. B. 3. 430.*

Brunella Hyssopifolia, flore albo.

Brunella folio laciniato C.B.Pin.261. *Brunella ij. flore purpureo Clus. Hist. xliij.*

Brunella folio laciniato, flore albo H. R. Par. *Brunella flore albo parvo, folio laciniato J.B. 3.429. Brunella ij. non vulgaris, albo flore Clus. Hist. xliij.*

Brunella minor, alba, laciniata C. B. Pin. 261. *Brunella flore magno albo, folio laciniato J. B. 3. 429.*

Brunella folio laciniato, flore roseo H. R. Par. *Pin. 260.*

Bruncella, inquit C. Bauhinus, ab effectu nomen accepit, eò quòd faucium & linguæ affectibus, seu potius malo castrensi, Germanis *die Braune* dicto medeatur.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium superius cochlearis instar est excavatum.

GENUS I.

Lamium.

LAMIUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A cochlearis instar est excavatum; inferius verò E bifidum, cordiforme, desinuntque ambo in fauces C marginatas D D. Ex calyce autem F tubulato, ac quinquepartito, surgit pistillum G, posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina triangularia H, in capsulâ, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 89.*

Lamii species sunt.

Lamium purpureum, fœtidum, folio subrotundo sive Galeopsis Dioscoridis C. B. Pin 230. *Galeopsis sive Urtica iners, folio & flore minore J. B. 3. 323. Urtica iners, altera Dod. Pempt. 153.*

Lamium purpureum, fœtidum, folio subrotundo, minus H. L. Bat.

Lamium folio oblongo, flore rubro Park. Theat. 606. *Lamium purpureum, non fœtens, folio oblongo C. B. Pin. 231. Galeopsis sive Urtica iners, flore purpurascente, majore, folio non maculato J. B. 3. 321.*

Lamium vulgare, album sive Archangelica, flore albo Park. Theat. 604. *Lamium album, non fœtens, folio oblongo C. B. Pin. 231. Galeopsis sive Urtica iners, floribus albis J. B. 3. 322. Urtica iners sive Lamium primum Dod. Pempt. 153.*

Lamium albâ lineâ notatum C. B. Pin. 231. *Lamium montanum Campoclarensium Col. Part. 1. 192.*

Lamium Parietariæ facie Mor. H. R. Blef.

Lamium montanum, foliis eleganter incisis, flore purpurascente. *An Lamium Æquicolorum Col. Part. 1. 192.*

Lamium rubrum, minus, foliis profundè incisis Raii Synop. 129.

Lamium folio caulem ambiente, minus C. B. Pin. 231. *Galeopsis sive Urtica iners, minor, folio caulem ambiente J. B. 3. App. 853. Morsus Gallinæ folio Hederulæ, alterum Lob. Icon. 463.*

Ab eo genere excludi debent. *Lamium maximum, sylvaticum, fœtidum C. B. Pin. 231. quod Galeopsis species est. Lamium maximum, sylvaticum, alterum C. B. Pin. 231. Lamium montanum, Melissæ folio C. B. Pin. 231. ad Melissam revocandum. Lamium folio oblongo, luteum C. B. Pin. 231. Galeopsis species. Lamium maculatum C. B. Pin. 231. Galeopsis species. Lamium peregrinum sive Scutellaria C. B. Pin. 231. Cassidæ species.*

Lamium dictum existimatur à personata nescio qua effigie, quam *Lamiam* vocant.

Lamii species flore fructuque carentes dignosci solent, foliis ad Urticam accedentibus & fœtidis, sed notæ illæ specificæ Galeopsi etiam conveniunt.

GENUS II.

Moldavica.

Tab. 83. MOLDAVICA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A nonnihil fornicatum est, bifidum ac sursum reflexum; inferius vero F bifidum pariter, desinuntque ambo in fauces C marginatas D E. Ex calyce autem G tubulato & in duo labia inæqualia plerumque secto, surgit pistillum H posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina K oblonga L, in capsula I quæ floris calyx fuit, recondita.

Moldavicæ species sunt.

Moldavica Betonicæ folio, flore cæruleo. *Melissa peregrina, folio oblongo C. B. Pin. 229. Melissa Turcica, multis dicta J. B. 3. Part. 2. 234. Melissa Moldavica, flore cæruleo Eyst. Melissa Turcica Tabern. Icon. 355.*

Moldavica Betonicæ folio, flore purpuro-cæruleo. *Melissophyllon Turcicum, flore purpuro-cæruleo Lob. Icon. 515.*

Moldavica Betonicæ folio, flore albo. *Melissophyllon Turcicum, flore albo Lob. Icon. 515. Melissa Moldavica, flore albo Eyst.*

Moldavica Americana, trifolia, odore gravi. *Melissa fortè Canarina, triphyllos, odorem Camphoræ spirans penetrantissimum Pluk. Almag. Bot. 401. & Phytogr. Tab. 325 fig. 5.*

GENUS III.

Ballote.

Tab. 83. BALLOTE est plantæ genus, flore monopetalo, labiato cujus labium superius A cochlearis instar est excavatum, inferius verò C in tres partes divisum, mediâ ampliori & cordiformi. Ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina H oblonga G, in capsula F tubulatâ pentagonâ

tagonâ & quinquepartitâ, quæ floris calyx fuit, recondita.

Ballotes speciem unicam novi.

Ballote Math. 825. *Marrubium nigrum, fœtidum, Ballote Dioscoridis C. B. Pin. 230. Marrubium nigrum sive Ballote J. B. 3. 318.*

Ballote flore albo.

Ballote differt à Marrubio floris & fructûs formâ.

GENUS IV.

Galeopsis.

GALEOPSIS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A B cochlearis instar est excavatum, inferius verò C G in tres partes divisum, mediâ ampliori acutâ, vel obtusâ. Ex calice autem E surgit pistillum F posticæ floris parti D adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina oblonga I, in capsulâ H infundibuliformi & quinquepartita, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 86.*

Galeopseos species sunt.

Galeopsis procerior, fœtida, spicata. *Lamium maximum, sylvaticum, fœtidum C. B. Pin. 231. Galeopsis sive Urtica iners magna, fœtidissima J. B. 3. App. 853. Urtica Herculea Tabern. Icon. 536.*

Galeopsis procerior, caliculis aculeatis, flore purpurascente. *Urtica aculeata, foliis serratis C. B. Pin. 232. Cannabis sylvestris quorundam, Urticæ inerti affinis J. B. 3. App. 854. Cannabis sylvestris, spuria, altera, Lamium quorundam Lob. Icon. 527.*

Galeopsis procerior, caliculis aculeatis, floribus candidis. *Urtica aculeata foliis serratis, floribus candidis C. B. Pin. 232.*

Galeopsis altera, caliculis aculeatis, flore flavescente. *Urtica aculeata, foliis serratis, altera C. B. Pin. 232. Cannabis sylvestris, spuria, tertia Lob. Icon. 528.*

Galeopsis angustifolia, flore variegato. *Cannabis spuria, angustifolia, variegato flore, Polonica Barr. Icon.*

Galeopsis patula segetum, flore purpurascente. *Sideritis arvensis, angustifolia, rubra C. B. Pin. 233. Ladanum segetum, flore rubro quorundam J. B. 3. 855. Alyssum Galeni, flore purpureo Tabern. Icon. 541.*

Galeopsis patula segetum, flore albo. *Ladanum segetum, flore albo quorundam J. B. 3. App. 855.*

Galeopsis Alpina, Betonicæ folio, flore variegato. *Pseudostachys Alpina C. B. Pin. 236. Salvia Alpina Tabern. Icon. 372.*

Galeopsis palustris, Betonicæ folio, flore variegato. *Stachys palustris, fœtida C. B. Pin. 236. Galeopsis angustifolia, fœtida J. B. 3. App. 854. Clymenum minus Dalechampii Lug. 1357.*

Galeopsis sive Urtica iners, flore luteo J. B. 3. 323. *Lamium folio oblongo, luteum C. B. Pin. 231. Urtica iners tertia, sive Lamium luteo flore Dod. Pempt. 153.*

Galeopſis lutea, amplioribus foliis maculatis.

Galeopſis annua, Hiſpanica, rotundiore folio. *Ocimaſtrum Valentinum Cluſ. Hiſt. xlij. Marrubium nigrum, rotundifolium C. B. Pin. 230.*

Galeopſis Hiſpanica, fruteſcens, Teucrii folio. *Teucrium regium, latifolium, flore albo H. R. Par. Lamio arboreo, perenne di Candia Zan. 112.*

Galeopſis à voce Græca γαλῆ *Felis*, quòd ejus flores Felis faciem repræſentare exiſtimarint.

GENUS V.

Stachys.

Tab. 86. STACHYS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A B nonnihil fornicatum eſt ac erectum, inferius verò C D in tres partes, diviſum, mediâ cæteris ampliori. Ex calyce autem F ſurgit piſtillum G poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I ſubrotunda K, in capſulâ

Lib. 3. Cap. 120. H quæ floris calyx fuit, recondita. His addenda ſunt folia villoſa & incana, qualia Dioſcorides tribuit Stachydi.

Stachydis ſpecies ſunt.

Stachys major, Germanica C. B. Pin. 236. *Stachys Fuchſii J. B. 3. 319. Stachys Dioſcoridis Lob. Icon. 530.*

Stachys major, Germanica, flore dilutiore.

Stachys Cretica, latifolia.

Stachys Cretica C. B. Pin. 236. *Pſeudoſtachis Cretica Ejuſd. Prodr. 113.*

Stachys minor, Italica C. B. Pin. 236. *Stachys Dod. Pempt. 90.*

Stachys Canarienſis, fruteſcens, Verbaſci folio. *Stachys ampliſſimis Verbaſci foliis, floribus albis, parvis, non galeatis, ſpicâ Betonicæ ex Inſulâ Canarinâ Pluk. Almag. Bot. Salvia ſylveſtris, ampliſſimis Verbaſci foliis, graveolens, flore albo, parvo, Canarienſis Ejuſd. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 322. fig. 4.*

Stachys à voce Græca Στάχυς, *ſpica*, quaſi planta ſpicata diceretur: quòd tamen plantis hoc nomine inſignitis non multùm convenit, ut notat Raius.

GENUS VI.

Cardiaca. *Agripaume.*

Tab. 87. CARDIACA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A imbricatum & multò longius eſt inferiore C tripartito. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum K poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina E angulata, totam capſulam F, quæ floris calyx fuit, occupantia.

Cardiacæ ſpeciem unicam novi.

Cardiaca J. B. 3. 320. *Dod. Pempt. 94. Lob. Icon. 516. Marrubium Cardiaca dictum, fortè 1 Theophraſti C. B. Pin. 230. Agripaume.*

Cardiaca flore albo.

Cardiaca crispa Raii Hist. 572. *Cardiaca foliis eleganter crispis Cat. Hort. Oxon. 38.*

Cardiaca flore & semine carens, foliis ad Ranunculum vel Aconitum accedentibus dignosci solet.

Cardiacam dixerunt à voce Græca καρδία, *Cor*; quasi planta ad Cordis affectus valens.

GENUS VII.

Leonurus. *Queuë de Lion.*

LEONURUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A imbricatum & multò longius est inferiore C tripartito Ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G oblonga F, in capsulâ H longâ & tubulatâ quæ calyx floris fuit, recondita. *Tab. 87.*

Leonuri species sunt.

Leonurus perennis, Africanus, Sideritidis folio, flore phœniceo, majore Breyn. Prodr. 2. *Leonurus Capitis Bonæ spei Breyn. Cent. 1. Cardiaca Africana, perennis, foliis Sideritidis, floribus longissimis, phœniceis, villosis H. L. Bat.*

Leonurus annuus, Americanus, Nepetæ folio, flore phœniceo, minore Breyn. Prodr. 2. *Cardiaca Americana, annua, Nepetæ folio, floribus brevibus, phœniceis, villosis H. L. Bat.*

Leonurus Canadensis, Origani folio. *Origanum fistulosum, Canadense Corn. 14.*

Leonurus à Cardiaca differt capsulæ formâ, quæ tubus admodum longa est, si cum Cardiacæ capsulâ comparetur.

Leonurum appellavit Breynius à vocibus Græcis λέων λεόντος, *Leo*, & οὐρα *Cauda*, quasi diceretur Leonis cauda.

GENUS VIII.

Molucca.

MOLUCCA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A D cochlearis adinstar est excavatum, inferius verò C F tripartitum. Ex calyce autem G H surgit pistillum I posticæ floris parti B adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina K angulata L, in capsulâ M N campaniformi, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 88.*

Moluccæ species sunt.

Molucca lævis Dod. Pempt. 92. *Melissa Moluccana, odorata C. B. Pin. 229. Molucca J. B. 3. Part. 2. 234.*

Molucca spinosa Dod. Pempt. 92. *Melissa Moluccana, fœtida C. B. Pin.*

229. *Molucca asperior, fœtida J. B. 3. Part. 2. 235.*

Molucca fruticosa, Sicula. *Melissa fruticosa, Sicula, calyce amplo, patulo Raii Hist. 568.*

Molucca dicitur à Moluccis Insulis, unde ejus semen delatum fuit.

GENUS IX.

Pseudodictamnus.

Tab. 89. PSEUDODICTAMNUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A fornicatum est plerumque bifidum, inferius verò C tripartitum. Ex calyce autem D E infundibuliformi surgit pistillum F posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G oblonga H, in capsulâ D E infundibuliformi, quæ floris calyx fuit, recondita.

Pseudodictamni species sunt.

Pseudodictamnus acetabulis Moluccæ C. B. Pin. 222. *Dittamno falso di Cerigo, overo Dittamno 2. di Theofrasto Pon. Bald. Ital. 25.*

Pseudodictamnus Hispanicus, foliis crispis & rugosis. *Marrubium Dictamni spurii foliis & facie Par. Bat. Pseudodictamnum nigro, rotundo, crispo folio Bocc. Mus. Part. 2. 152. Tab. 129.*

Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio candicante & villoso. *Marrubium album, rotundifolium, Hispanicum Par. Bat. Marrubium subrotundo folio Bocc. Mus. Part. 2. 167. Marrubium Hispanicum, rotundifolium, album, majus seu latifolium Ejusd. Tab. 122.*

Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio nigricante & villoso. *Pseudodictamnum seu Marrubium nigrum, Siculum, Galeopsidi Anguillaræ respondens Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 114.*

Pseudodictamnus Hispanicus, Scrophulariæ folio. *Galeopsis Ang. 278. Galeopsis Anguillaræ, sive Pseudodictamnum nigrum, Siculum Bocc. Mus. Part. 2. 151.*

Pseudodictamnus verticillatus, inodorus C. B. Pin. 222. *Dictamnum adulterinum quibusdam verticillatum, vel potius Gnaphalium veterum J. B. 3. Part. 2. 255. Pseudodictamnum Dod. Pempt. 281.*

Pseudodictamnus Alpinus, verticillatus, minor H. R. Par.

Pseudodictamnus Africanus, Hederæ terrestris folio Oldenl.

Pseudodictamnus quasi Dictamnus falsus, quòd foliis canescentibus & subrotundis Dictamnum Creticum referat.

GENUS X.

Mentha. *Menthe.*

Tab. 89. MENTHA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A fornicatum est; inferius verò B tripartitum: sic tamen ambo secantur, ut flos quadripartitus primo aspectu videatur, observante Clariss. Raio.

Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti C adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F in capſulâ quæ calyx floris fuit, recondita.

Menthæ ſpecies ſunt.

Mentha ſylveſtris, rotundiore folio C. B. Pin. 227. *Menthaſtrum folio rugoſo, rotundiore, ſpontaneum, flore ſpicato, odore gravi J. B. 3. Part. 2. 219.*

Mentha ſylveſtris, rotundiore folio, purpureo flore Bot. Monſp.

Mentha hortenſis, verticillata, Ocimi odore C. B. Pin. 227. *Mentha verticillata, minor, acuta, non criſpa, odore Ocimi J. B. 3. Part. 2. 216. Mentha quarta Dod. Pempt. 95.*

Mentha criſpa, verticillata C. B. Pin. 227. *Menta criſpa, verticillata, folio rotundiore J. B. 3. Part. 2. 215. Mentha prima Dod. Pempt. 95.*

Mentha rotundifolia, criſpa, ſpicata C. B. Pin. 227. *Mentha ſpicata, rotundifolia, criſpa J. B. 3. Part. 2. 218. Mentha altera Dod. Pempt. 95.*

Mentha criſpa, Danica aut Germanica, ſpecioſa Park. Theat 32.

Mentha rotundifolia, ſpicata, altera C. B. Pin. 227. *Menthaſtrum ſpicatum, cultum, folio rotundiore, rugoſo J. B. 3. Part. 2. 218. Siſymbria, Mentha agreſtis Lob. Icon. 508.*

Mentha rotundifolia, paluſtris ſeu aquatica, major C. B. Pin. 227. *Mentha aquatica ſive Syſimbrium J. B. 3. Part. 2. 223. Syſimbrium Dod. Pempt. 97.*

Mentha rotundifolia, paluſtris ſeu aquatica, major, folio variegato.

Mentha arvenſis, verticillata, hirſuta J. B. 3. Part. 2. 217. *Calamintha arvenſis, verticillata C. B. Pin. 229. Calamintha arvenſis 1. Tabern. Icon. 352.*

Mentha arvenſis, verticillata, folio rotundiore, odore aromatico D. Vernon Raii Synopſ. 123.

Mentha ſpicata, folio variegato C. B. Pin. 227. *Menthaſtrum ſpicatum, folio criſpo, rotundiore, colore partim albo, partim cinereo vel virente J. B. 3. Part. 2. 219.*

Mentha anguſtifolia, ſpicata C. B. Pin. 227. *Mentha tertia Dod. Pempt. 95.*

Mentha anguſtifolia, ſpicata, glabra, folio rugoſiore, odore graviore Raii Synopſ. 123.

Mentha ſylveſtris, longioribus, nigrioribus & minus incanis foliis C. B. Pin. 227. *Mentha ſpicata, folio longiore, acuto, glabro, nigriori J. B. 3. Part. 2. 220. Menthaſtrum Campenſe & Zuvolenſe Lobelii Lugd. 673.*

Mentha ſpicis brevioribus & habitioribus, foliis Menthæ fuſcæ, ſapore fervido Piperis Raii Synopſ. 124.

Mentha ſylveſtris, longiore folio C. B. Pin. 227. *Menthaſtrum ſpicatum, folio longiore, candicante J. B. 3. Part. 2. 221. Menthaſtrum Dod. Pempt. 96.*

Mentha paluſtris, folio oblongo C. B. Pin. 228. *Menthaſtri aquatici genus hirſutum, ſpicâ latiore J. B. 3. Part. 2. 222. Calamintha tertia Dioſcoridis; Menthaſtrifolia aquatica, hirſuta Lob. Icon. 510.*

Mentha aquatica ſeu Pulegium vulgare. *Pulegium latifolium C. B. Pin. 222.*

Pulegium J. B. 3. Part. 2. 256. Dod. Pempt. 282. Pouliot.

Mentha aquatica ſeu Pulegium vulgare, flore albo. *Pulegium latifolium, flore albo H. R. Par.*

Mentha aquatica, Pulegium mas dicta. *Pulegium latifolium, alterum C. B. Pin. 222. Pulegium mas Plinii J. B. 3. Part. 2. 257. Lob. Icon. 501.*

Mentha aquatica, tomentoſa, minima. *Pulegium tomentoſum, minimum Bocc. Rarior. Plant. 40.*

Mentha aquatica, Satureiæ folio. *Pulegium anguſtifolium C. B. Pin. 222. Pulegium Cervinum, anguſtifolium J. B. 3. Part. 2. 257. Pulegium Maſſilioticum Tabern. Icon. 356.*

Mentha aquatica, Satureiæ folio, flore albo. *Pulegium anguſtifolium, flore albo H. R. Par.*

Liv. 3. cap. 41. Mentha dicitur Latinis, Græcis verò μίνθη, tum & ἡδύοσμος, ut ait Dioſcorides.

Menthæ ſpecies flore fructuque carentes, odore quodam proprio aromatico dignoſci ſolent.

GENUS XI.

Marrubiaſtrum.

Tab. 89. MARRUBIASTRUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A cochlearis adinſtar eſt excavatum, inferius verò B in tres crenas diviſum. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti C adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina ſubrotunda G in capſula F quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addenda eſt floris facies quædam propria, quâ Marrubiaſtrum differt à Galeopſi.

Marrubiaſtri ſpecies ſunt.

Marrubiaſtrum vulgare. *Sideritis Alſines Triſſaginis folio C. B. Pin. 233. Prodr. 111.*

Marrubiaſtrum paluſtre, fœtidum. *Lamium paludoſum, Belgicum, Meliſſæ folio H. L. Bat.*

Marrubiaſtrum Sideritidis folio, caliculis aculeatis, flore candicante. *Sideritis genus, ſpinoſis verticillis J. B. 3. 428.*

Marrubiaſtrum Sideritidis folio, caliculis aculeatis, flore flavo cum limbo atro-purpureo. *Sideritis montana, parvo flore nigro-purpureo, capite medio-croceo Col. Part. 1. 196.*

Marrubiaſtrum Cardiacæ folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 98.

Marrubiaſtrum Americanum, floribus in capitulum congeſtis, Meliſſæ odore Plum.

GENUS XII.

Lycopus.

Tab. 89. LYCOPUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, ſed labiato & quodammo-

do campaniformi ; labium enim superius AB vix distingui potest à partibus labii inferioris, adeo ut primo aspectu flos quadripartitus videatur. Ex calyce autem D surgit pistillum F posticæ floris parti C adinstar clavi infixum & quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina E subrotonda, in capsula quæ floris calix fuit, recondita.

Lycopi species sunt.

Lycopus palustris, glaber. *Marrubium palustre, glabrum C. B. Pin. 230. Marrubium aquaticum quorundam J. B. 3. 318. Marrubium aquatile Dod. Pempt. 595.*

Lycopus palustris, villosus. *Marrubium palustre, hirsutum C. B. Pin. 230.*

Lycopus Canadensis, glaber, foliis incisis.

Lycopus foliis in profundas lacinias incisis. *Marrubium aquaticum seu aquatile, foliis tenuiùs dissectis Mor. H. R. Bles.*

Lycopus à vocibus Græcis λυκος, *Lupus*, & πους, *Pes*, quasi diceretur planta ad Lupi pedem accedens.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium superius erectum est.

GENUS I.

Sideritis. *Crapaudine.*

SIDERITIS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum est, inferius verò tripartitum. Ex calyce autem D surgit pistillum E floris parti posteriori B adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G oblonga in capsula F quæ floris calyx fuit, recondita. His addendum est flores Sideritidis verticillatim disponi, in alis foliorum H quæ plerumque cristæ modo inciduntur & à cæteris differunt. Tab. 91.

Sideritidis species sunt.

Sideritis hirsuta, procumbens C. B. Pin. 233. *Tetrahit Herbariorum Lob. Icon. 523.*

Sideritis hirsuta, procumbens, altera, minimùm crenata C. B. Pin. 233. *Sideritis iiij Clus. Hist. xl.*

Sideritis foliis hirsutis, profundè crenatis C. B. Pin. 233. *Sideritis Monspessulana J. B. 3. 426. Sideritis Monspeliaca, Scordioides, floribus luteis, Tragoriganum Prassoides Francisci Pennini Lob. Icon. 525.*

Sideritis Alpina, Hyssopifolia C. B. Pin. 233. *Sideritis Valerandi Dourez, brevi spica J. B. 3. 427. Sideritis vij Clus. Hist. xlj.*

Sideritis Alpina, Hyssopifolia in summitate crenata C. B. Pin. 233.

Sideritis Hispanica, erecta, folio angustiore. *Tragoriganum tenuioribus foliis,*

flore candido J. B. 3. Part. 2. 261. Tragoriganum ij. Cluſ. Hiſt. 240.

Sideritis Hiſpanica, crenata, procumbens, flore albo, major.

Sideritis Hiſpanica, bituminoſa, anguſtifolia, crenata.

Sideritis Hiſpanica, fœtidiſſima, glabra, flore purpuraſcente & comâ caneſcente.

Sideritis Hiſpanica, fruteſcens, ſeu lignoſior.

Sideritis Pyrenaica, Hyſſopifolia, minima, procumbens.

Sideritis montana, trifido folio Barr. Icon.

Sideritis Canadenſis, altiſſima, Scrofulariæ folio, flore flaveſcente. *Betonica maxima, Scrofulariæ folio, flore è luteo palleſcente Schol. Bot.*

Sideritis Canadenſis, altiſſima, Scrophulariæ folio, flore purpuraſcente. *Betonica maxima, Scrophulariæ folio, floribus incarnatis Par. Bat.*

Ab eo genere excludi debent. *Sideritis arvenſis, latifolia, glabra C. B. Pin. 233. Sideritis arvenſis, anguſtifolia, rubra C. B. Pin. 233. Sideritis Alſines Triſſaginis folio C. B. Pin. 233. quarum prima ad Betonicam; ſecunda ad Galeopſim; tertia ad Marrubiaſtrum attinet.*

Sideritis à voce Græca σίδηρος *ferrum*, quòd vulnera à ferro inflicta ſanare exiſtimetur.

GENUS II.

Marrubium. *Marrube.*

Tab. 91. MARRUBIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum eſt & bicorne, inferius verò C tripartitum. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina oblonga F I, in capſula G H quæ floris calyx fuit, recondita.

Marrubii ſpecies ſunt.

Marrubium album, vulgare C. B. Pin. 230. *Marrubium album J. B. 3. 316. Marrubium ſive Praſſium album Tabern. Icon. 539.*

Marrubium album, villoſum C. B. Pin. 230. *Prodr. 110.*

Marrubium album, latifolium, peregrinum C. B. Pin. 230. *Marrubium candidum, folio ſubrotundo J. B. 3. 317. Marrubium candidum Dod. Pempt. 87.*

Marrubium album, peregrinum, brevibus & obtuſis foliis C. B. Pin. 230. *Marrubium Creticum, anguſtis foliis, inodorum Eyſt.*

Marrubium album, anguſtifolium, peregrinum C. B. Pin. 230. *Marrubium album, anguſtiore folio J. B. 3. 317. Marrubium Creticum Tabern. Icon. 539.*

Marrubium Hiſpanicum, ſupinum, calyce ſtellato & aculeato. *Alyſſon Galeni Cluſ. Hiſp. 387. Dod. Pempt. 88.*

Marrubium Hiſpanicum, ſupinum, foliis ſericeis argenteis. *Marrubium album, ſericeo, parvo & rotundo folio Bocc. Muſ. Part. 2. 78. Tab. 69.*

Ab eo genere excludi debent. *Marrubium Cardiaca dictum, fortè primum Theophraſti C. B. Pin. 230. quod Cardiaca dicitur. Marrubium nigrum, fœtidum*

fœtidum, Ballote Dioscoridis C. B. Pin. 230. quod Ballote species est. Marrubium palustre, glabrum C. B. Pin. 230. ad Lycopum cum sequenti spectat. Marrubium palustre, hirsutum C. B. Pin. 230. Marrubium nigrum, rotundifolium C. B. Pin. 230. Vide Galeopsim. Marrubium nigrum, longifolium C. B. Pin. 230. ad Phlomidis genus revocandum.

GENUS III.

Melissa. *Melisse.*

MELISSA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A B surrectum est, subrotundum, bifidum; inferius verò E F tripartitum. Ex calyce autem G H surgit pistillum I posticæ floris parti C D adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina N K subrotunda M L, in capsula H G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Melissæ in foliorum quidem alis nasci, non tamen omnino verticillatos esse. *Tab. 92.*

Melissæ species sunt.

Melissa hortensis C. B. Pin. 229. *Melissa vulgaris, odore Citri J. B. 3. Part. 2. 232. Melissa Dod. Pempt. 91. Melisse.*

Melissa Romana, molliter hirsuta & grave olens H. R. Par. *Melissa Romana, hirsutior Mor. H. R. Bles.*

Melissa humilis, latifolia, maximo flore purpurascente. *Melissa Trag. 12. Lamium montanum, Melissæ folio C. B. Pin. 231. Melissa adulterina quorundam, amplis foliis & floribus non grati odoris J. B. 3. Part. 2. 233. Melissa Fuchsii Lob. Icon. 515.*

Melissa humilis, latifolia, maximo flore albo. *Lamium Pannonicum 1, albo flore Clus. Hist. xxxvij.*

Melissa humilis, angustifolia, maximo flore. *Lamii Pannonici 1. species altera Clus. Hist. xxxvij.*

Melissa Pyrenaica caule brevi, Plantaginis folio. *Gallitricum folio rotundiore, flore magno, violaceo J. B. 3. 313.*

Melissam dixerunt à voce Græca μέλι, *mel*, quòd apes mellificationi incumbentes ea maximè delectentur.

GENUS IV.

Calamintha. *Calament.*

CALAMINTHA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A C surrectum est, subrotundum, bifidum: inferius verò E F tripartitum. Ex calyce autem G surgit pistillum H posticæ floris parti B D adinstar clavi infixum & quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina K subrotunda L, in capsula I quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Calaminthæ in foliorum alis nasci, pediculis ramosis insidentes. *Tab. 93.*

Calaminthæ ſpecies ſunt.

Calamintha vulgaris vel officinarum Germaniæ C. B. Pin. 228. *Calamintha flore magno, vulgaris J. B. 3. Part. 2. 228. Calamintha montana Dod. Pempt. 98. Calament.*

Calamintha procerior, magno flore, ſylvæ Fontis-Bellaquei.

Calamintha Pulegii odore, ſive Nepeta C. B. Pin. 228. *Calamintha flore minore, odore Pulegii J. B. 3. Part. 2. 229. Pulegium ſylveſtre ſive Calamintha altera Dod. Pempt. 98.*

Calamintha montana, præalta, Pulegii odore, dentatis foliis, floribus dilutè cæruleis, ex longo, ramoſo, & brachiato pediculo prodeuntibus Bocc. Muſ. Part. 2. 45. *Calamintha præalta, Pulegii odore Ejuſd. Tab. 40. Calaminthæ præaltæ Pulegii odore altera Icon, ex Sabaudia Ejuſd. Tab. 38.*

Calamintha magno flore C. B. Pin. 229. *Calamintha montana, flore magno, ex calyce longo J. B. 3. Part. 2. 229. Calamintha montana, præſtantior Lob. Icon. 512.*

Calamintha magno flore albo H, R. Par.

Calamintha vulgaris, exiguo flore C. B. Pin. 229. *& Prodr.*

Calamintha humilior, folio rotundiore. *Hedera terreſtris, vulgaris C. B. Pin. 306. Chamæciſſus ſive Hedera terreſtris J. B. 3. App. 855. Hedera terreſtris Dod. Pempt. 394. Lierre terreſtre. Terrette.*

Calamintha humilior, folio rotundiore, flore purpureo. *Hedera terreſtris, vulgaris, flore purpureo H. R. Par.*

Calamintha humilior, folio rotundiore, minor & elegantior. *Hedera terreſtris, vulgaris, minor & elegantior C. B. Pin. 306.*

Calamintha incana, Ocimi foliis C. B. Pin. 228. *Calamintha folio & flore parvo, incana J. B. 3. Part. 2. 230. Calamintha 2, incana Lob. Icon. 514.*

Calamintha fruteſcens, Satureiæ folio, facie, & odore. *Satureia montana C. B. Pin. 218. Satureia durior J. B. 3. 272. Thymbra Dod. Pempt. 288.*

Calamintha Hiſpanica fruteſcens Mari folio. *Satureia Hiſpanica, fruteſcens, Mari folio Elem. de Bot.*

Calamintha Cretica, anguſto, oblongo folio. *Clinopodium Creticum P. Alp. Exot. 265.*

Calamintha minima, annua, Thymi folio.

Calamintha dicitur à vocibus Græcis καλὸς, *pulcher*, & μίνθη, *Mentha*; quaſi pulchra Mentha.

GENUS V.

Clinopodium.

Tab. 92. CLINOPODIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum eſt, ſubrotundum, plerumque bifidum : inferius verò C tripartitum. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde

abeunt in totidem ſemina G oblonga H, in calyce F quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Clinopodii verticillatim diſponi.

Clinopodii ſpecies ſunt.

Clinopodium Origano ſimile, elatius, majore folio C. B. Pin. 225. *Clinopodium quorundam, Origani facie J. B. 3. Part. 2. 250. Acinos Lob. Icon. 504.*

Clinopodium Origano ſimile, humilius, alterum, minore folio C.B. Pin. 225.

Clinopodium Origano ſimile, flore albo C. B. Pin. 225. *H. Edinb.*

Clinopodium arvenſe, Ocimi facie C. B. Pin. 225. *Acinos multis J. B. 3. Part. 2. 259. Ocimum ſylveſtre, Acinos Dod. Pempt. 280.*

Clinopodium montanum C. B. Pin. 225. *Acini pulchra ſpecies J. B. 3. Part. 2. 260. Clinopodium Auſtriacum Cluſ. Hiſt. 353.*

Clinopodium Luſitanicum, ſpicatum & verticillatum. *Bugula odorata, Luſitanica Corn. 46.*

Clinopodium Alpinum, Hyſſopi folio. *Brunella Alpina, glabro folio, anguſto, integro Mor. H. R. Bleſ.*

Clinopodium quaſi Lectipes, à vocibus Græcis *κλίνη lectus*, & *ποῦς pes*: floribus nempe (orbiculato ſuo ambitu) ut ait Dioſcorides, lecti pedum ſpeciem præbentibus, ex intervallis Marrubii modo diſpoſitis. *lib. 3. cap. 119.*

GENUS VI.

Roſmarinus. *Romarin.*

ROSMARINUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A bifidum & ſurſum verſus poſteriora revolutum eſt, cum ſtaminibus aduncis E; inferius verò B in tres partes diviſum, mediâ C cochlearis inſtar excavatâ. Ex calyce autem bidentato vel tridentato F ſurgit piſtillum K poſticæ floris parti D adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina H ſubrotunda I, in capſula G quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 92.*

Roriſmarini ſpecies ſunt.

Roſmarinus hortenſis, anguſtiore folio C. B. Pin. 217. *Roſmarinus coronarius, fruticoſus, ſive nobilior anguſtiore folio J. B. 2. 25. Roſmarinum coronarium Dod. Pempt. 272. Romarin.*

Roſmarinus hortenſis, anguſtiore folio, argenteus H. R. Par.

Roſmarinus ſpontaneus, latiore folio C. B. Pin. 217. *Roſmarinus coronarius, fruticoſus, ignobilior J. B. 2. 25.*

Roſmarinus folio variegato. *Roſmarinum ſtriatum ſive aureum Park. Theat. 74.*

Roſmarinus Almerienſis, flore majore, ſpicato, purpuraſcente.

Roriſmarini ſpecies flore fructuque carentes, caulibus duris, fruteſcentibus, foliis anguſtis, oblongis, Camphoram olentibus dignoſci ſolent.

GENUS VII.

Thymus. *Thim.*

Tab. 93.

THYMUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A C surrectum est plerumque bifidum, inferius verò E F tripartitum. Ex calyce autem G surgit pistillum H posticæ floris parti B D adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I, in capsulâ K quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendi sunt caules duri, lignosi, & flores in capitula L M collecti.

Thymi species sunt.

Thymus capitatus, qui Dioscoridis C. B. Pin. 219. *Thymum Creticum sive antiquorum J. B. 3. Part. 2. 262. Thymum cephaloton Dod. Pempt. 276. Thim de Créte.*

Thymus vulgaris, folio latiore C. B. Pin. 219. *Thymum durius Dod. Pempt. 276.*

Thymus vulgaris, folio tenuiore C. B. Pin. 219. *Thymum vulgare, rigidius, folio cinereo J. B 3 Part. 2. 263.*

Thymus vulgaris, folio tenuiore, candido & graveolente C.B.Pin.219. *Thymus variegato folio H. R. Par.*

Thymus supinus, candicans, odoratus. *Thymum supinum, candicans, odoratum Bot. Monsp.*

Thymus inodorus. *Thymum inodorum C. B. Pin. 219. Prodr. 108.*

Thymus capitulis minoribus, Massiliensis H. R. Par.

Thymus Lusitanicus, folio capillaceo villoso, capite magno, purpurascente, oblongo.

Thymus Lusitanicus, folio capillaceo, villoso, capite magno, purpurascente, rotundo.

Thymus Lusitanicus, cephalotos, capitulo majori.

Thymus Lusitanicus, cephalotos, capitulo minori.

Thymus Lusitanicus, cephalotos, squamis capitulorum amplioribus. *Tragoriganum Dictamni capite, Hispanicum Barr. Icon. Bocc. Mus. Part. 2. 50. Tab. 43.*

Thymus Lusitanicus, cephalotos, maritimus glaber, & lucidus.

Thymus cephalotos, autumnalis, longiore folio. *Satureia floribus in summitate dispositis H. L. Bat. Satureia Virginiana Par. Bat. Serpentaria Virginiana Bocc. Mus. Part. 2. 161. Tab. 108. & 115.*

Thymus, cùm sit herba odorata, dicitur à θύω *suffio*, vel à θυμὸς *animus*, quòd animum addat spiritus instaurans.

GENUS VIII.

Serpillum. *Serpolet.*

SERPILLUM differt tantùm à Thymo caulibus humilioribus & minus duris ac lignosis.

Serpilli species sunt.

Serpillum latifolium, hirsutum C. B. Pin. 220. *Prodr. 108.*

Serpillum vulgare, majus, flore purpureo C. B. Pin. 220.

Serpillum vulgare, majus, flore albo C.B. Pin. 220. *Serpillum album Tabern. Icon. 361.*

Serpillum vulgare, minus C. B. Pin. 220. *Serpillum vulgare J.B. 3. Part. 2. 269. Dod. Pempt. 277.*

Serpillum vulgare, flore albo H. Edinb.

Serpillum vulgare, minus, folio ex albo & viridi, vario H. L. Bat. *Serpillum vulgare, foliis variegatis H. Edinb.*

Serpillum vulgare, minus, capitulis lanuginosis C. B. Pin. 220.

Serpillum foliis Citri odore C. B. Pin. 220. *Serpillum Citrii odore J. B. 3. Part. 2. 270. Serpillum Citratum Tabern. Icon. 360.*

Serpillum vulgare, Citratum, minus H. R. Par.

Serpillum angustifolium, glabrum C. B. Pin. 220. *Serpillum odore Juglandis J. B. 3. Part. 2. 270. Serpillum angusto, glabroque folio Clus. Hist. 359.*

Serpillum angustifolium, hirsutum C. B. Pin. 220. *Serpillum angusto, lanuginosoque folio J. B. 3. Part. 2. 270. Serpillum Pannonicum, iij. Clus. Hist. 360.*

Serpillum Thymi folio, humillimum. *Marum repens Tabern. Icon. 342.*

Serpillum Græcè Ἕρπιλλος *ab* ἕρπω *repo*, quasi diceretur planta repens.

GENUS IX.

Satureia. *Sarriete.*

SATUREIA differt à Thymo floribus sparsim in foliorum alis nascentibus, non verò in capitulum collectis; à Calaminthâ, floribus pediculis non ramosis insidentibus; à Thymbrâ vero, floribus non verticillatim dispositis.

Satureiæ speciem unicam novi.

Satureia sativa J. B. 3. 272. *Satureia hortensis sive Cunila sativa Plinii C. B. Pin. 218. Satureia Dod. Pempt. 289.*

GENUS X.

Tymbra.

THYMBRA differt à Thymo, Satureiâ & Calaminthâ floribus verticillatim positis.

Thymbræ species sunt.

Thymbra legitima Clus. Hist. 358. *Satureia Cretica C.B. Pin. 218.*

Thymbra Hispanica, Majoranæ folio. *Sampsuchus sive Marum Mastichen redolens C. B. Pin. 224. Clinopodium quibusdam, Mastichina Gallorum J. B. 3. Part. 2. 243. Marum vulgare, Clinopodium Dod. Pempt. 271.*

Thymbra Hispanica, folio subrotundo.

Thymbra Hispanica, Coridis folio. *Serpillum sylvestre Zygis Clusio, Thymo*

vulgatiori, rigidiori ſimile J. B. 3. Part. 2. 271. Serpillum ſylveſtre, Zygis Dioſcoridis Cluſ. Hiſt. 358.

Thymbra Sancti Juliani, ſive Satureia vera Lob. Icon. 425. *Satureia ſpicata C. B. Pin. 218. Satureia foliis tenuibus, ſive tenuifolia S. Juliani quorundam J. B. 3. 273.*

GENUS XI.

Lavandula. *Lavande.*

Tab. 93. LAVANDULA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A C ſurrectum eſt, ſubrotundum, plerumque bifidum; inferius verò D E tripartitum. Ex calyce autem F ſurgit piſtillum G poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I, in capſulâ H quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Lavandulæ ſpicæ in modum verticillatim ſummis caulibus & ramis innaſci.

Lavandulæ ſpecies ſunt.

Lavandula latifolia, Indica, ſubcinerea, ſpicâ breviore H. R. Par.

Lavandula latifolia, Hiſpanica, tomentoſa.

Lavandula latifolia C. B. Pin. 216. *Pſeudonardus quæ Lavendula vulgò J. B. 3. 281. Lavandula Dod. Pempt. 273. Lavande, Aſpic.*

Lavandula latifolia, flore albo C. B. Pin. 216. *Lavandula flore albo Eyſt.*

Lavandula anguſtifolia C. B. Pin. 216. *Lavandula altera Dod. Pempt. 273.*

Lavandula anguſtifolia, flore albo C. B. Pin. 216. *Pſeudonardus quæ Lavendula flore albo J. B. 3. 281.*

Lavandula folio diſſecto C. B. Pin. 216. *Lavendula multifido folio J. B. 3. 281. Cluſ. Hiſt. 345.*

Lavandula folio longiori, tenuiùs & elegantiùs diſſecto.

Lavandula foliis crenatis. *Stœchas folio ſerrato C. B. Pin. 216. Stœchas ſerrato & criſpo folio J. B. 3. 279. Stœchas criſpo folio Cluſ. Hiſt. 345.*

Lavandula foliis crenatis, latioribus, Americana, fruteſcens Plum.

Lavandula, ut aiunt, à lavando quòd ex ea parentur balnea.

GENUS XII.

Origanum. *Origan.*

Tab. 94. ORIGANUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum; inferius verò B tripartitum. Ex calyce autem C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G ſubrotunda, in capſulâ F quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Origani in ſpicis ſquamoſis H & Muſcarii æmulis I naſci.

Origani ſpecies ſunt.

Origanum ſylveſtre, Cunila bubula Plinii C. B. Pin. 223. *Origanum vulgare,*

spontaneum J. B. 3. 236. Origanum sylvestre Dod. Pempt. 285.
Origanum sylvestre, foliis variegatis H. Edinb.
Origanum sylvestre, album C. B. Pin. 223. *Origanum album Tabern. Icon. 344.*
Origanum sylvestre, humile C. B. Pin. 223. *Prodr. 109. Origanum repens, villosum, Aurelianensium H. R. Par.*
Origanum Heracleoticum, Cunila gallinacea Plinii C. B. Pin. 223. *Origanum Heracleoticum Mathioli, aliis fortè Creticum J. B. 3. Part. 2. 237. Origanum Heracleoticum 1 & 2 Tabern. Icon. 345.*
Origanum Heracleoticum, Cunila gallinacea Plinii, floribus candidis C. B. Pin. 223.
Origanum Onites C. B. Pin. 223. *Origanum Creticum J. B. 3. Part. 2. 238. Genuina Græcorum Hyssopus Lob. Icon. 494.*
Origanum Onites, floribus albicantibus C. B. Pin. 223. *Origanum Onites dictum Eyst.*
Origanum folio subrotundo C. B. Pin. 223. *Origanum Monspeliense pulchrum Cam. Epit. 468. J. B. 3 Part. 2. 238.*
Origanum Pulegii folio.
Origanum humilius, latifolium, glabrum.
Origanum Canadense, flore albo, umbellato.
Origanum Creticum, latifolium, tomentosum seu Dictamnus Creticus. *Dictamnus Creticus C. B. Pin. 222. Dictamnus Cretica seu vera J. B. 3. Part. 2. 253. Dictamnum verum Dod. Pempt. 281. Dictame de Crête.*
Origanum Montis Sipyli H. L. Bat.
Origanum Canadense, capitulis tenuioribus.
Origanum lignosum, Syracusanum, umbellâ amplissima Bocc. Mus. Tab. 38. *Origanum lignosum, Syracusanum, perenne, umbellâ amplissimâ, brevi, lato & nervoso folio nigricante Bocc. Mus. 43.*
Origanum ab ὄρος *mons*, & γάνος, *lætitia*; quasi dicatur planta, quæ montibus delectatur.

GENUS XIII.

Majorana. *Marjolaine.*

MAJORANA differt ab Origano capitulis K rotundioribus, densioribus & brevioribus, ex quaterno ordine foliorum squamatim positorum conflatis. *Tab. 94.*

Majoranæ species sunt.

Majorana vulgaris C. B. Pin. 224. *Majorana majori folio ex semine nata J. B. 3. Part. 2. 241. Majorana sive Marum Dod. Pempt. 270.*
Majorana latifolia, aurea Park. Theat. 12.
Majorana rotundifolia, villosa, Satureiæ odore. *An Marum Syriacum, gracilioribus sarmentis, minoribus capitulis & foliis Adv. 213?*
Majorana, rotundifolia, scutellata, exotica H. R. Par. *Majorana rotundifolia, cochleata, radice perenni Joncq. Hort. Origano cognata Zatar endi C. B. Pin. 223.*

Majorana tenuifolia C. B. Pin. 224. *Majorana tennior & lignosior J. B. 3. Part. 2. 241.*

GENUS XIV.

Verbena. *Verveine.*

Tab. 94. VERBENA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum & plerumque bifidum eſt; inferius verò B tripartitum: ſic tamen ſecantur ambo, ut flos quinquepartitus primo aſpectu videa tur. Ex calyce autem C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G tenuia & oblonga H, totam penè capſulam F quæ floris calyx fuit, occupantia. His notis addendum eſt flores Verbenæ ſpicatim ut plurimùm naſci, non tamen verticillatim, & quandoque in capitulum diſponi.

Verbenæ ſpecies ſunt.

Verbena communis, cæruleo flore C. B. Pin. 269. *Verbena vulgaris J. B. 3. 443. Verbenaca recta Dod. Pempt. 150.*

Verbena communis, floribus albidis C. B. Pin. 269.

Verbena Luſitanica, latifolia, procerior.

Verbena tenuifolia C. B. Pin. 269. *Verbenaca ſupina J. B. 3. 444. Verbenaca ſupina Dod. Pempt. 250.*

Verbena Urticæfolia Canadenſis H. R. Par. *Verbena con foglie d'Ortica di Canada Zan. 203. Verbena Urticæ folio Mor. H. R. Bleſ.*

Verbena Urticæfolia, Canadenſis, foliis inciſis, flore majore H. R. Par. *Hujus ſpeciei folia pinguntur in eadem tabula Zan.*

Verbena Americana, ſpicâ multiplici, foliis Urticæ anguſtiſſimis, floribus cæruleis Prod. Par. Bat. *Verbena altiſſima, Americana Par. Bat.*

Verbena Americana, ſpicâ multiplici, foliis Urticæ anguſtiſſimis, floribus purpureis Prod. Par. Bat.

GENUS XV.

Hyſſopus. *Hiſope.*

Tab. 95. HYSSOPUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum: inferius vero C in tres partes diviſum, mediâ D cochlearis inſtar excavatâ, bicuſpide & quodammodo alatâ. Ex calyce autem E ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G oblonga, in capſula H quæ floris calyx fuit, recondita.

Hyſſopi ſpecies ſunt.

Hyſſopus officinarum, cærulea ſeu ſpicata C. B. Pin. 217. *Hyſſopus vulgaris, ſpicatus, anguſtifolius, flore cæruleo J. B. 3. 274. Hyſſopus vulgaris Dod. Pempt. 287.*

Hyſſopus utrimque florida Dod. Pempt. 287.

Hyssopus vulgaris, moschum redolens C. B. Pin. 217. *Hyssopus moschata vel peregrina seu Cilissa Gesn. Hort. 262.*
Hyssopus crispa Gesn. Hort. 262.
Hyssopus foliis dissectis C. B. Pin. 217.
Hyssopus spicâ brevi & rotundâ C. B. Pin. 217.
Hyssopus versicolor, sive aureus Park. Par. 457.
Hyssopus vulgaris, alba C. B. Pin. 218. *Hyssopus albis floribus Lob. Icon. 435.*
Hyssopus rubro flore C. B. Pin. 217. *Hyssopus Arabum, flore rubro Lob. Icon. 434. Hyssopus vulgaris, spicatus, angustifolius, flore rubro J. B. 3. 274.*
Hyssopus hirsuta C. B. Pin. 218.
Hyssopus hirsuta, flore albo.
Hyssopus humilior, Myrtifolia H. R. Par.
Hyssopi species flore fructuque carentes foliis longis, angustis, & odore grato dignosci solent.

GENUS XVI.

Stœchas.

STŒCHAS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A erectum est bifidumque; inferius verò C tripartitum: sic tamen secantur ambo, ut primo aspectu flos quinquepartitus videatur. Ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F subrotunda, in capsula G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est Stœchadis flores variâ serie disponi in capitulis squamosis H, è quorum cacumine aliquot foliola eminent I visui grata, quæ Clusius membranaceas ligulas vocat. *Tab. 95.* *Hist. 344.*

Stœchadis species sunt.

Stœchas purpurea C. B. Pin. 216. *Stœchas Arabica vulgò dicta J. B. 3. 277. Stœchas brevioribus ligulis Clus. Hist. 344.*
Stœchas cauliculis non foliatis C. B. Pin. 216. *Stœchas longioribus ligulis Clus. Hist. 344.*
Stœchas latifolia, flore albo C. B. Pin. 216.
Stœchas Lusitanica, ligulis amplioribus ex roseo & purpureo colore variegatis.
Stœchas Lusitanica, foliis viridibus, lanuginosis. *An Stœchas viridis J. B. 3. 279.*
Stœchas in Insulis Galliæ gignitur, quæ è regione Massiliæ sitæ Stœchades appellantur, & ab iis quoque nomen accepit, inquit Dioscorides. Stœchades autem Insulæ existimantur, quæ nunc vocantur *les Isles d'Ieres*, è regione Telonis. *Lib. 3. cap. 3.*

GENUS XVII.

Cataria. *Herbe aux Chats.*

Tab. 95. CATARIA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum est, subrotundum, bifidum; inferius verò in tres partes divisum, mediâ C cochlearis instar excavatâ: cæteris D D tanquam alis orificium insigne, inter duo labia positum, cingentibus. Ex calyce autem E surgit pistillum F posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G subrotunda, in capsula H quæ floris calyx fuit, recondita.

Catariæ species sunt.

Cataria major, vulgaris. *Mentha Cataria, vulgaris & major C. B. Pin. 228. Mentha Cataria J. B. 3. Part. 2. 225. Cataria herba Dod. Pempt. 99.*

Cataria minor, vulgaris. *Mentha Cataria, minor C. B. Pin. 228. Cataria tenuifolia Clus. Hist. xxxiij.*

Cataria minor, Alpina. *Mentha Cataria, minor, Alpina C. B. Pin. 228. Nepetella Eyst.*

Cataria angustifolia, major. *Mentha Cataria, angustifolia, major C. B. Pin. 228. Mentha Cataria, Hispanica, angustioribus foliis J. B. 3. Part. 2. 226. Cataria folio longiore Dod. Pempt. 99.*

Cataria angustifolia, minor. *Mentha Cataria, angustifolia, minor C. B. Pin. 228. Prodr.*

Cataria Hispanica, Betonicæ folio angustiori, flore cæruleo. *Mentha Cataria, Hispanica, olim mihi Sideritis altissima, flore subcæruleo J. B. 3. 226.*

Cataria Hispanica, Betonicæ folio angustiori, flore albo. *Mentha Cataria, Hispanica, olim mihi Sideritis altissima, flore albo J. B. 3. 226.*

Cataria Hispanica, supina, Betonicæ folio, tuberosâ radice. *Mentha tuberosâ radice C. B. Pin. 227. Menthastrum tuberosâ radice J. B. 3. Part. 2. 227. Menthastrum iij, tuberosâ radice Clus. Hist. xxxiij.*

Cataria Lusitanica, erecta, Betonicæ folio, tuberosâ radice. *Cataria radice tuberosâ, flore cæruleo, spicato V. Lusit. Nepeta tuberosa, spicata, purpurea, Hispanica Bocc. Mus. Part. 2. 44. Tab. 36.*

Cataria Lusitanica, Betonicæ folio, minor, radice fibrosâ.

Cataria à Cato seu Fele, qui eâ delectari videtur.

Catariæ species flore fructuque carentes odore quodam proprio, acri & aromatico, foliisque canescentibus, dignosci solent.

GENUS XVIII.

Betonica. *Betoine.*

Tab. 96. BETONICA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum est, imbricatum, & plerumque bifidum; inferius verò in

tres partes divisum, mediâ B ampliori & bifidâ. Ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F oblonga, in capsulâ G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Betonicæ verticillatim & spicatim summis caulibus H innasci

Betonicæ species sunt.

Betonica purpurea C. B. Pin. 235. *Betonica vulgaris, purpurea J. B. 3. 301. Betonica Dod. Pempt. 40.*

Betonica rubicundissimo flore, Montis aurei H. R. Par.

Betonica alba C. B. Pin. 235. *Betonica flore albo J. B. 3. 302. Betonica albido flore Dod Pempt. 39.*

Betonica major, Danica Park. Theat. 615.

Betonica minima, Alpina, Helvetica Park, Theat. 614.

Betonica Alpina, latifolia, major, villosa, flore luteo H. R. Par. *Betonica montana, lutea Barr. Icon. Betonica montana, lutea, latifolia Bocc. Mus. Part. 2. 82. Tab. 72.*

Betonica arvensis, annua, flore ex albo flavescente. *Sideritis arvensis, latifolia, glabra C. B. Pin. 233. Sideritis glabra, arvensis J. B. 3. 427 Alyssum majus Tabern. Icon. 541.*

Betonica maritima, flore ex luteo pallescente. *Sideritis Heraclea, latifolia Dioscoridis, Sideritis marina Salvifolia nostra Donat. 84.*

Betonicam seu Vetonicam vocant, à Vetonibus Hispaniæ populis, ut refert Plinius. *Lib. 25. cap. 8.*

GENUS XIX.

Ocimum. *Basilic.*

OCIMUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum est, subrotundum, crenatum, & amplius inferiori B quod plerumque crispum est, aut leviter incisum. Ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F oblonga G, in capsulâ, quæ floris calyx fuit, recondita. Hæc vero capsula in duo labia dividitur, quorum superius H surrectum & bifidum est; inferius verò I multifariam incisum. *Tab. 95.*

Ocimi species sunt.

Ocimum Caryophyllatum Monachorum sive Acinos Columnæ J. B. 3. 260. *Acinos Dioscoridis Col. Phytob. 23.*

Ocimum foliorum fimbriis ad Endiviam accedentibus, maximum H. L. Bat.

Ocimum latifolium, maculatum vel crispum C. B. Pin. 225. *Ocimum Sancto-Mauritanum, latum, crispum, maximum J. B. 3. Part. 2. 249. Ocimum Indicum Clus. Hist. 352.*

Ocimum viride, foliis bullatis C. B. Pin. 225. *Ocimum viride, majus, foliis protuberantibus Eyst.*

Ocimum foliis fimbriatis, viridibus C. B. Pin. 225. *Ocimum crispum, viride Eyst.*

Ocinum Caryophyllatum, maximum C.B. Pin. 225. *Ocimum latifolium, magnum Eyst.*

Ocinum Caryophyllatum, majus C. B. Pin. 226. *Ocimum magnum J. B. 3. Part. 2. 246. Ocimum tertium, maximum Dod. Pempt. 279.*

Ocimum nigrum, majus, acuto Rutæ odore H. L. Bat.

Ocimum Citri odore C.B. Pin. 226. *Ocimum medium sive Citratum Tabern. Icon. 343.*

Ocimum Anisi odore C. B. Pin. 226. *Ocimum Anisatum Eyst.*

Ocimum vulgatius C. B. Pin. 226. *Ocimum medium, vulgatius & nigrum J. B. 3. Part. 2. 247. Ocimum magnum Tabern. Icon. 343.*

Ocimum vulgatius, foliis ex nigro virescentibus, flore albo H. R. Par.

Ocimum vulgatius, foliis ex nigro virescentibus, violaceo flore H, R. Par.

Ocimum medium, crispum, conglomeratâ brevique spicâ H. R. Par.

Ocimum minus, angustifolium, foliis serratis C. B. Pin. 226. *Ocimum minus, angustifolium, flore albo Eyst.*

Ocimum minus, angustifolium, bullatis foliis H. R. Par.

Ocimum tricolor H. R. Par.

Ocimum minimum C. B. Pin. 226. J. B. 3. Part. 2. 247. *Ocimum Caryophyllatum, minus Tabern. Icon. 344.*

Ocimum minimum, foliis ex purpura nigricantibus H. R. Par.

Ocimi species flore fructuque carentes, odore quodam proprio, aromatico & suavi dignosci solent.

Ocimum à voce Græca ὠκέως citò, quòd semen ejus satum citò erumpat.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, unilabiato.

GENUS I.

Chamædrys. *Germandrée.*

Tab. 97. CHAMÆDRYS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus stamina F labii superioris locum occupant; labium verò inferius A in quinque partes divisum est, mediâ D ampliori cochlearis instar excavatâ & quandoque bifidâ: cæteris C C, E E in floris cervice è regione positis. Ex calyce autem G surgit pistillum H posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I subrotunda, in capsulâ K quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores L L Chamædryos in foliorum alis nasci, & calyce donari tubulato G.

Chamædryos species sunt.

Chamædrys major, repens C. B. Pin. 248. *Dod. Pempt. 43. Chamæ-*

drys vulgò vera existimata J. B. 3. 288.

Chamædrys major, repens, flore albo & rubello in eadem planta C. B. Pin. 249.

Chamædrys minor, repens C. B. Pin. 248. *Chamædrys repens, minor Dod. Pempt. 43.*

Chamædrys minor, repens, flore niveo C. B. Pin. 248. *Chamædrys minor, albo flore Clus. Hist. 351.*

Chamædrys Alpina, villosa.

Chamædrys palustris, canescens, seu Scordium officinarum. *Scordium C. B. Pin. 247. Dod. Pempt. 126. J. B. 3. 292.*

Chamædrys fruticosa, sylvestris, Melissæ folio. *Scordium alterum sive Salvia sylvestris C. B. Pin. 247. Scordotis sive Scordium folio Salviæ J. B. 3. 293. Salvia agrestis sive Sphacelus Dod. Pempt. 291.*

Chamædrys fruticosa, sylvestris, Melissæ folio variegato. *Scordium alterum seu Salvia sylvestris, folio variegato H. R. Par.*

Chamædrys fruticosa, Insularum Stœchadum, Melissæ folio minori, Pomum redolens.

Chamædrys fruticosa, Lusitanica, Melissæ folio minori, flore purpureo.

Chamædrys frutescens, Teucrium vulgò. *Teucrium multis J. B. 2. 290. Teucrium C. B. Pin. 247. Chamædrys assurgens Dod. Pempt. 44.*

Chamædrys Alpina, frutescens, folio splendente. *Chamædrys Alpina, lucida H. R. Par. Chamædrys durior, Alpina Broff.*

Chamædrys fruticosa, lucida, Hispanica.

Chamædrys fruticosa, Cretica, purpureo flore. *Teucrium Creticum, odoratum, flore purpureo H. R. Par.*

Chamædrys multiflora, tenuifolia, Hispanica.

Chamædrys Hispanica, minima, saxatilis, incana.

Chamædrys Canadensis, Urticæ folio subtus incano. Sarrac.

Chamædrys maritima, incana, frutescens, foliis lanceolatis. *Marum Cortusi J. B. 3. 242.*

Chamædrys laciniatis foliis Lob. Icon. 385. *Botrys Chamædryoides C. B. Pin. 138. Botrys verticillata J. B. 3. 298.*

Chamædrys multifida, spinosa, odorata V. Lusit.

Ab eo genere excludi debent. *Chamædrys Alpina, Cisti flore C. B. Pin. 248. ad Caryophyllatam revocanda. Chamædrys Alpina, saxatilis C. B. Pin. 248. Veronicæ species. Chamædrys unicaulis, spicata C. B. Pin. 248. de qua inter Pedicularis species egimus. Chamædrys Alpina, minima, hirsuta C. B. Pin. 248. & Chamædryos spuriæ species inter Veronicæ species pariter annumerandæ.*

Chamædrys à vocibus Græcis χαμαὶ *humi &* Δρῦς, *Quercus* quasi diceretur Quercus humilis. Plures enim Chamædrys species foliorum formâ ad Quercum accedere existimantur.

GENUS II.

Polium.

Tab. 97. POLIUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus stamina K labii superioris locum occupant: labium verò inferius A in quinque partes dividitur, non secus ac in Chamædryos floribus. Ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F in capsula E quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Polii in capitulum G collectos summis ramulis & caulibus innasci.

Polii species sunt.

Polium Lavandulæ folio C. B. Pin. 220. *Polium recentiorum fœmina, Lavandulæ folio Lob. Icon. 488.*

Polium Lavandulæ folio angustiori C. B. PIn. 220. *Polium campestre Tabern. Icon. 365.*

Polium montanum, luteum C. B, Pin. 220. *Tabern. Icon. 364. Polium luteum Lob. Icon. 487.*

Polium montanum, album C. B. Pin. 221. *Polium montanum 1. Clus. 361.*

Polium montanum, alterum, foliis angustioribus, capitulis longioribus C. B. Pin. 221. *Polium 2, albo flore Clus. Hist. 361.*

Polium montanum, repens C. B. Pin. 221. *Polium montanum, supinum, minimum Lob. Icon. 488.*

Polium maritimum, erectum, Monspeliacum C. B. Pin. 221. *Polium Monspessulanum J. B. 3. 299.*

Polium maritimum, supinum, Venetum C. B. Pin. 221. *Polium Venetum J. B. 3. 300. Adv. 207.*

Polium candidum, tenellum, tomentosum, flore purpureo J. B 3. 300. *Polium montanum, v, purpureo flore Clus. Hist. 362.*

Polium montanum, supinum, alterum C. B. Pin. 221. *Polium vj, albo flore Clus. Hist. 362. Polium candidum, tenellum, tomentosum, flore albo J. B. 3. 300.*

Polium Pyrenaicum, supinum, Hederæ terrestris folio. *An Chamædrys Montis Sumani J. B. 3. 289.*

Polium Hispanicum, Chamædryos folio, purpurascente flore. *Polium saxatile. Chamædryos rotundo folio, supinum, rubrum Barr. Icon. Polium saxatile Chamædryoides, rotundo folio, flore rubello Bocc. Mus. Part. 2. 76. Tab. 62.*

Polium Lusitanicum, supinum, minus incanum, caulibus purpurascentibus, flore albo.

Polium Hispanicum, latifolium, capitulo breviori, purpurascente flore.

Polium Hispanicum, maximum, album.

Polium Hispanicum, maximum, luteum.

Polium Hispanicum, maritimum, Rorismarini folio, flore albo.

Polium Hispanicum, maritimum, frutescens, Rorismarini folio, flore rubro. *Polium montanum, majus, erectum, Rorismarini folio, flore rubro Barr. Icon.*

Polium Hispanicum, montanum, pumilum, Rorismarini folio, flore rubro *Polium montanum, pumilum, rubrum, viridi Stœchadis folio, caule tomentoso Barr. Icon.*

Polium Hispanicum, supinum, flore flavescente.

Polium Hispanicum, longiore capitulo, flore vario.

Polium erectum, tenuifolium, flore albo, capitulo breviori.

Polium Hispanicum, Linariæ foliis canescentibus, flore albo. *Polium montanum, album, non serratum, longis angustisque foliis canescentibus Barr. Icon.*

Polium Hispanicum, Linariæ foliis brevioribus, flore albo. *Polium montanum, album, non serratum, viride, longis angustisque foliis, caule incano Barr. Icon.*

Polium montanum, pumilum, rubrum, angusto viridique folio, caule incano Barr. Icon.

Polium surrectum, minus, angustifolium, serratum, è viridi canescens Barr. Icon.

Polium montanum, album, angustifolium, serratum, supinum, minus Barr. Icon.

Polium minus, erectum, angustis, crebris, brevibus, foliis, flore rubro Barr. Icon.

Polium montanum, Gnaphalodes, incisum, flore rubro, supinum Barr. Icon.

Polium marinum, dasyphyllum, Gnaphalodes, flore albo Barr. Icon.

Polium montanum, Hispanicum, non crenatum, flore albo Barr. Icon.

Polium montanum, album, serratum, latifolium, erectum, majus Barr. Icon.

Polium montanum, album, serratum, latifolium, supinum, majus Barr. Icon.

Polium montanum, album, serratum, latifolium, supinum, minus Barr. Icon.

Polium montanum, luteum, dasyphyllum. serratum Barr. Icon.

Polium Hispanicum, luteum, Majoranæ folio. *Polium montanum, luteum, serratis Amaraci foliis, comâ sublutea Barr. Icon.*

Polium Hispanicum, Serpilli folio purpurascente flore. *Polium saxatile, purpureum, non serrato Serpili folio, pressâ comâ Barr. Icon.*

Polium Hispanicum, Thymi folio, purpurascente comâ. *Polium saxatile, minimum, Thymi folio carneo flore Barr. Icon.*

Polium à voce Græcâ πολιὸς *canus*: nam ex Dioscoride corymbos habet cæsariei canæ similes. *Lib. 3. cap. 124.*

GENUS III.

Teucrium.

TEUCRIUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus stamina *Tab. 95.* A labii superioris locum occupant: labium verò inferius in quinque partes dividitur, mediâ D ampliori & cochlearis adinstar excavatâ: cæteris CC, BB in

floris cervice è regione positis. Ex calyce autem F campaniformi surgit pistillum G posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I subrotunda K, in capsula campaniformi H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Teucrii species sunt.

Teucrium Bœticum Clus. Hisp. 229. *J. B. 3. 291. Teucrium fruticans, Bœticum, sive iij. Clus. Hist. 348. Teucrium peregrinum, folio sinuoso C. B. Pin. 247.*

Teucrium Hispanicum, latiore folio.

Teucrium Americanum, halicacabos & Alopecuroides Plum.

Teucrium supinum, perenne, foliis laciniatis. *Chamæpitys spuria, multifido folio, Lamii flore C. B. Pin. 250. Pseudo-Chamæpitys Clus. Hist. clxxxv.*

Teucrium supinum, annuum, Lusitanicum, foliis laciniatis.

Teucrium, ut aiunt, à Teucro nomen invenit.

GENUS IV.

Chamæpitys. *Ivette.*

Tab. 98. CHAMÆPITYS est plantæ genus, flore A monopetalo, unilabiato D, in tres partes diviso, quarum media bifida est, labii superioris locum occupantibus denticulis C. Ex floris autem fundo B surgit pistillum E, quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, oblonga I, in capsulâ H quæ floris calyx F fuit, recondita. His notis addendum est flores Chamæpyteos sparsim in foliorum alis nasci, non verò verticillatim.

Chamæpityos species sunt.

Chamæpitys moschata, foliis serratis, an prima Dioscoridis C. B. Pin. 249. *Chamæpitys sive Iva moschata Monspeliensium J. B. 3. 296. Chamæpitys spuria prior, sive Anthyllis altera Dod. Pempt. 47.*

Chamæpitys moschata, foliis serratis, flore albo H. R. Par.

Chamæpitys moschata, foliis serratis, flore luteo.

Chamæpitis lutea, vulgaris, sive folio trifido C. B. Pin. 249. *Chamæpitys vulgaris, odorata, flore luteo J. B. 3. 295. Ajuga sive Chamæpitys mas Dioscoridis Lob. Icon. 382.*

Chamæpitys vulgaris, folio trifido, flore roseo, Lusitanica. *Ajuga multifidis foliis & rubescente flore Clus. Hist. clxxxiiij.*

Chamæpitys à vocibus Græcis χαμαὶ *humi, &* πίτυς *Pinus,* quasi diceres Pinum humi jacentem, propter odorem resinosum.

GENUS V.

Bugula. *Bugle.*

Tab. 98. BUGULA est plantæ genus, flore A monopetalo, unilabiato in tres partes diviso, quarum media D bifida est, labii superioris locum occupantibus denticulis B. Ex calyce autem E surgit pistillum F posticæ floris parti C adinstar clavi

clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina H ſubrotunda, in capſula G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Bugulæ verticillatim diſponi.

Bugulæ ſpecies ſunt.

Bugula Dod. Pempt. 135. *Conſolida media, pratenſis, cærulea C. B. Pin. 260. Conſolida media, quibuſdam Bugula J. B. 3. 430.*

Bugula flore cinereo vel albo. *Conſolida media, pratenſis, cinerea vel alba C. B. Pin. 260.*

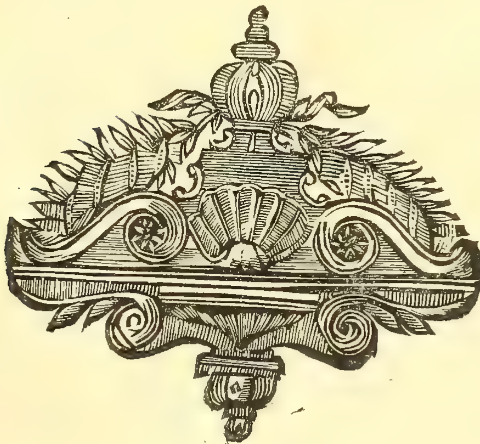
Bugula Alpina, maxima.

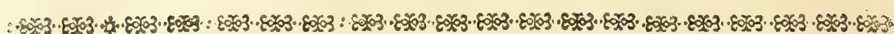
Bugula ſylveſtris, villoſa, flore cæruleo. *Conſolida media, Genevenſis J. B. 3. 432. Conſolida media, pratenſis, hirſuta H. R. Par.*

Bugula ſylveſtris, villoſa, flore ſuaverubente. *Conſolida media, Genevenſis, flore rubello J. B. 3. 432. Bugula carneo flore Cluſ. Hiſt. xliij.*

Bugula ſylveſtris, villoſa, flore albo. *Conſolida media, Genevenſis, flore albo J. B. 3. 432.*

Bugulam appellari exiſtimant à voce Gallica. *Bugle.*

CLASSIS V.
DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,
Flore polypetalo, cruciformi.

FLOS CRUCIFORMIS dicitur ille, qui semper componitur ex quatuor petalis, & crucem quodammodo repræsentat, qualis est flos Leucoii, Erucæ, Brassicæ, &c. Hujus autem floris calyx, si adsit, quatuor plerumque foliis donatur, eodem ut plurimùm ordine positis ac petala. Pistillum verò semper abit in fructum.

SECTIO I.
De Herbis flore crucifomi, cujus pistillum abit in fructum unicapsularem non siliquosum.

GENUS I.
Jonthlaspi.

Tab. 99. JONTHLASPI est plantæ genus, flore A Cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum E unicapsularem, planum, orbiculatum, clypeiformem, semine fœtum F orbiculato G pariter & plano.

Jonthlaspeos species sunt.

Jonthlaspi luteo flore, incanum, montanum, λευκοῖδὲς Col. Part. 1. 280. *Thlaspi saxatile, incanum, luteum, Serpilli folio, minus C. B. Pin. 107.*

Jonthlaspi minimum, spicatum, lunatum Col. Part. 1. 284. *Thlaspi clypeatum, Serpilli folio C. B. Pin. 107. Lunaria peltata, minima quibusdam, ad Thlaspi referenda J. B. 2. 935.*

GENUS II.
Rapistrum.

Tab. 99. RAPISTRUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu testam E ferè globosam, unicapsularem F, semine fœtam ut plurimùm singulari G.

Rapiſtri ſpecies ſunt.

Rapiſtrum monoſpermon C. B. Pin. 95. *Prodr. 37. J. B. 2. 845.*

Rapiſtrum maximum, rotundifolium, monoſpermon Corn. 147.

Rapiſtrum arvenſe, folio auriculato, acuto. *Myagro ſimilis ſiliquâ rotundâ C. B. Pin. 109. Prodr. 52. Myagro affinis herba, capitulis rotundis J. B. 2. 895.*

Rapiſtrum quaſi planta ad Rapam accedens.

GENUS III.

Myagrum.

MYAGRUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E turbinatum, unicapſularem H, ſemine fœtum oblongo G & duobus loculis inanibus F ad apicem I K inſtructum. *Tab. 99.*

Myagri ſpecies ſunt.

Myagrum monoſpermon, latifolium C. B. Pin. 109. *Prodr. 51. Myagron monoſpermon J. B. 2. 894.*

Myagrum monoſpermon, minus C B. Pin. 109. *Prodr. 52.*

Myagrum à vocibus Græcis μυῖα *Muſca*, & ἀγρεύω *capto*; quaſi dicas plantam, quæ glutine ſuo muſcas capit, quod tamen Myagro non convenit.

GENUS IV.

Iſatis. *Paſtel.*

ISATIS eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum E lingulatum, ad oram compreſſum, bifariam dehiſcentem F G, unicapſularem H, & ſemine fœtum I ut plurimùm oblongo. *Tab. 100.*

Iſatidis ſpecies ſunt.

Iſatis ſativa vel latifolia C. B. Pin. 113. *Iſatis ſive Glaſtum ſativum J. B. 2. 909. Iſatis ſativa Dod. Pempt. 79. Paſtel ou Guéde.*

Iſatis ſylveſtris vel anguſtifolia C. B. Pin. 113. *Iſatis ſive Glaſtum ſpontaneum J. B. 2. 909. Iſatis ſylveſtris Dod. Pempt. 79.*

Iſatis ſylveſtris, minor, Luſitanica H. L. Bat. App.

GENUS V.

Crambe.

CRAMBE eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu teſtam E unicapſularem F, bifariam dehiſcentem GG, ſemine fœtam ut plurimùm oblongo H. *Tab. 100.*

Crambes ſpecies ſunt.

Crambe maritima, Braſſicæ folio. *Braſſica maritima, monoſpermos C. B. Pin. 112. Braſſica monoſpermos, Anglica J. B. 2. 830. Braſſica marina, ſyl-*

vestris, multiflora, monospermos Lob. Icon. 245.

Crambe maritima, foliis Erucæ latioribus, fructu hastiformi. *Eruca maritima, latifolia, Italica, siliquâ hastæ cuspidi simili C. B Pin. 99. Cakile sive Eruca marina, latifolia J. B. 2. 868. Eruca maritima, Anglica, siliquâ fungosâ, torosâ, rotundâ, foliis crassis, latioribus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 231.*

Crambe maritima, foliis Erucæ angustioribus, fructu hastiformi. *Eruca maritima, angustifolia, Italica, siliquâ hastæ cuspidi simili C. B. Pin. 99. Cakile quibusdam, aliis Eruca marina & Raphanus marinus J. B. 2. 867. Cakile Serapionis, Erucæ folio, Napi flore, vulgò Eruca marina Lob. Icon. 223.*

SECTIO II.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum satis brevem, bifariam divisum septo intermedio, respectu valvarum, ad perpendiculum obliquè posito.

GENUS I.

Thlaspi.

Tab. 101. THLASPI est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B C constante: ex cujus calyce D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F subrotundum, planum, orâ plerumque foliaceâ, & supremâ fissum, in duo loculamenta I K divisum septo intermedio H respectu valvarum G ad perpendiculum obliquè posito, seminibus fœtum ut plurimùm planis L. His notis addenda sunt folia indivisa, quibus differt à Nasturtio.

Thlaspeos species sunt.

Thlaspi vulgatius J. B. 2. 921. *Thlaspi arvense, Vaccariæ incano folio, majus C. B. Pin. 106. Thlaspi alterum Dod. Pempt. 712.*

Thlaspi Vaccariæ incano folio, minus C. B. Pin. 106. *Prodr. 47.*

Thlaspi arvense, siliquis latis C. B. Pin. 105. *Thlaspi cum siliquis latis J. B. 2. 923. Thlaspi latius Dod. Pempt. 712.*

Thlaspi capsulis hirsutis J. B. 2. 922. *Thlaspi villosum, capsulis hirsutis C. B. Pin. 106. Prodr. 47.*

Thlaspi capsulâ cordatâ, peregrinum J. B. 2. 927.

Thlaspi Allium redolens Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 297. *Scorodothlaspi Ulyssis Aldrovandi J. B. 2. 932.*

Thlaspi arvense, perfoliatum, majus C. B. Pin. 106. *Bursa pastoria, foliis Perfoliatæ J. B. 2. 938. Thlaspi oleraceum Tabern. Icon. 462.*

Thlaspi perfoliatum, minus C. B. Pin. 106. *Thlaspi iij, pumilum Clus. Hist. cxxxj.*

Thlaspi parvum, saxatile, flore rubente C. B. Pin. 107. *Lithothlaspi quartum, carnoso, rotundo folio Col. Part. 1. 279.*

Thlaspi Alpinum, folio rotundiore, carnoso, flore purpurascente.

Thlaſphi minimum, Luſitanicum, Cochleariæ folio.

Thlaſphi Alpinum, minimum, foliis craſſis & anguſtis. *Naſturtiolum Alpinum, capſulâ Naſturtii vulgaris J. B. 2. 918. Naſturtiolum Alpinum, capſula Naſturtii hortenſis C. B. Prodr. 45.*

Thlaſpi Roſa de Hiericho dictum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 328. *Roſa Hierichuntea vulgò dicta C. B. Pin. 484. Roſa Hiericontea Lob. Icon. 203. Roſe de Jerico.*

Thlaſpi Virginianum, foliis Iberidis amplioribus & ſerratis. *Iberis humilior, annua, Virginiana, ramoſior Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 311.*

Thlaſpi montanum, ſempervirens C. B. Pin. 106. *Thlaſpi ſempervirentis ſpecies candida J. B. 2. 930. Thlaſpi montanum, candidum Lugd. 1180.*

Thlaſpi Creticum quibuſdam, flore rubente & albo J. B. 2. 924. *Thlaſpi umbellatum, Creticum, Iberidis folio C. B. Pin. 106. Draba ſive Arabis aut Thlaſpi Candiæ Dod. Pempt. 713.*

Thlaſpi umbellatum, arvenſe, amarum J. B. 2. 925. *Thlaſpi umbellatum, arvenſe, Iberidis folio C. B. Pin. 106. Thlaſpi amarum Tabern. Icon. 462.*

Thlaſpi umbellatum, Creticum, flore albo, odoro, minus C. B. Pin. 106. *Thlaſpi parvum, umbellato flore niveo, odorato J. B. 2. 925. Thlaſpi iiij, parvum, odorato flore Cluſ. Hiſt. cxxxij.*

Thlaſpi Luſitanicum, umbellatum, gramineo folio, flore purpuraſcente.

Thlaſpi Luſitanicum, umbellatum, gramineo folio, flore albo.

Thlaſpi ſaxatile, vermiculato folio C. B. Pin. 107. *Lithothlaſpi montanum, fruticoſius, vermiculato acuto folio Col Part. 1. 277.*

Thlaſpi à verbo Græco θλάω *premo*, quòd fructum habeat planum & quaſi compreſſum.

GENUS II.

Naſturtium. *Creſſon.*

NASTURTIUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis conſtante: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D K ſubrotundum, planum, in duo loculamenta diviſum H ſepto intermedio E N, reſpectu valvarum F G, L M ad perpendiculum obliquè poſito & ſeminibus fœtum I ut plurimùm planis. His notis addenda ſunt folia O multifida, quibus Naſturtium differt à Thlaſpi. *Tab. 103.*

Naſturtii ſpecies ſunt.

Naſturtium hortenſe, vulgatum C. B. Pin. 103. *Naſturtium vulgare J. B. 2. 912. Naſturtium hortenſe Dod. Pempt. 711.*

Naſturtium hortenſe, criſpum C. B. Pin. 104. *Naſturtium hortenſe, criſpum, latifolium & anguſtifolium C. B. Prodr. 43. & 44. Naſturtium criſpum J. B. 2. 913.*

Naſturtium hortenſe, criſpius, anguſtifolium Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 301.

Naſturtium hortenſe, latifolium C. B. Pin. 103. *Naſturtium latifolium, Dioſcoridæum J. B. 2. 913.*

Naſturtium ſylveſtre Dalechampii Lugd. 655. *Thlaſpi umbellatum, Naſtur-*

tii folio, Monſpeliacum C. B. Pin. 106. Thlaſpi umbellatum, tenuiter diviſo folio, amarum, Narbonenſe J. B. 2. 925.

Naſturtium ſylveſtre, tenuiter inciſum, minori fructu. *Iberis Naſturtii folio C. B. Pin. 97. Iberis Math. 293.*

Naſturtium ſylveſtre, tenuiſſimè inciſum. *Thlaſpi Iberidis folio, tenuiſſimè diviſo Mor. H. R. Bleſ.*

Naſturtium Orientale, foliis inferioribus Millefolium, ſuperioribus Perfoliatam referentibus. *Thlaſpi vero di Dioſcoride, primo Zan. 193.*

Naſturtium ſylveſtre, capſulis criſtatis. *Ambroſia campeſtris, repens C. B. Pin. 138. Coronopus Ruellii ſive Naſturtium verrucoſum J. B. 2. 919. Cornu Cervi alterum, repens Dod. Pempt. 110.*

Naſturtium Alpinum, tenuiſſimè diviſum C. B. Pin. 105. *Naſturtiolum Alpinum, tenuiſſimè diviſum J. B. 2. 918. Cardamine Alpina, iij, minima Cluſ. Hiſt. cxxviij.*

Naſturtium pumilum, vernum C. B. Pin. 105. Edit. 1. *Cardamine puſilla, ſaxatilis, montana, Διανοειδὴς Col. Part. 1. 273.*

Naſturtium petræum, foliis Burſæ Paſtoris C. B. Pin. 104. *Burſa Paſtoris minor, foliis inciſis Ejuſd. 108. Burſa paſtoris parva, folio glabro, ſpiſſo J. B. 2. 937. Naſturtium petræum Tabern. Icon. 451. Paſtoria Burſa minor Dod. Pempt. 103.*

Naſturtium pumilum, ſupinum, vernum Bot. Monſp.

Naſturtium minimum, vernum, foliis tantùm circa radicem Bot. Monſp. *Naſturtium minimum, Monſpelienſe, caule aphyllo. Thlaſpi minus Monſpelienſium C. B. Pin. 108.*

GENUS III.

Thlaſpidium.

Tab. 101. THLASPIDIUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E F quaſi gemellum, planum, ex duabus partibus compoſitum GH, ſepto intermedio I diſtinctis; quæ ſingulæ K ſemine turgeſcunt L ut plurimùm oblongo M & compreſſo.

Thlaſpidii ſpecies ſunt.

Thlaſpidium Monſpelienſe, Hieracii folio hirſuto. *Thlaſpi biſcutatum, aſperum, Hieracifolium & majus C. B. Pin. 107. Lunaria biſcutata J. B. 2. 935. Thlaſpi parvum, Hieracifolium, ſive Lunaria lutea, Monſpelienſium & Leucoium luteum, marinum & Biſcutella Lob. Icon. 214.*

Thlaſpidium hirſutum, calice floris auriculato. *Leucoium montanum, flore pedato Col. Part. 2. 61.*

Thlaſpidium annuum, flore pallidè luteo. *Thlaſpi biſcutatum, flore ſulphureo Hort. Oxon. Thlaſpi biſcutatum, annuum, aſperum H. R. Par.*

Thlaſpidium Raphani folio. *Thlaſpi biſcutatum, Raphani aut Irionis folio Bocc. Rarior. Plant. 45.*

Thlaſpidium fruticoſum, Leucoii folio, ſemperflorens. *Thlaſpi latifolium*

platycarpon, Leucoii foliis Bocc. rarior. Plant. 55.

Thlaſpidium fruticoſum, Leucoii folio variegato, ſemperflorens.

Thlaſpidium Anchuſæ folio. *Thlaſpi biſcutellatum, luteum, Anchuſæ foliis Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 122. Thlaſpi biſcutatum, Anchuſæ foliis Ejuſd. 167.*

Thlaſpidium Apulum, ſpicatum. *Iondraba Apula, Alyſſoides, ſpicata Col. Part. 1. 285.*

Thlaſpidium montanum, anguſtifolium, glabrum.

Thlaſpidium Alpinum, pumilum aſperum.

Thlaſpidium, quaſi planta ad Thlaſpi accedens.

GENUS IV.

Cochlearia. *Herbe aux Cuilliers.*

COCHLEARIA eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum E ferè globoſum, ſepto intermedio H, cui valvæ F G utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta I diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis K. *Tab. 101.*

Cochleariæ ſpecies ſunt.

Cochlearia folio ſubrotundo C. B. Pin. 110. *Cochlearia J. B. 2. 942. Dod. Pempt. 594.*

Cochlearia major, Batavica, erecta, folio oblongo H. L. Bat.

Cochlearia folio ſinuato C. B. Pin. 110. *Cochlearia Britannica Dod. Pempt. 594.*

Cochlearia Aremorica H. R. Par. *Hederaceum Thlaſpi Lob. Icon. 615. Thlaſpi Hederaceum J. B. 2. 933.*

Cochlearia minima, Aremorica, flore dilutè rubello Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 309.

Cochlearia Danica, procumbens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 309. *Cochlearia Danica repens C. B. Pin. 110. Prodr. 53. Sim. Paul. Quadrip. Bot. 270.*

Coclearia minor, erecta, Danica Sim. Paul. Quadrip. Bot. 270. *Cochlearia minor, erecta C. B. Pin. 110. Prodr. 53*

Cochlearia altiſſima, Glaſti folio. *Lepidium glaſtifolium C. B. Pin. 97. Lepidium annuum Lob. Icon. 321. Lepidium non repens J. B. 2. 941.*

Cochlearia folio cubitali. *Raphanus ruſticanus C. B. Pin. 96. Raphanus ſylveſtris ſive Armoracia multis J. B. 2. 851. Raphanus ruſticanus, craſsâ radice, Lapathi folio Lob. Icon. 320.*

Cochlearia dicitur, quòd ejus folia Cochlearis inſtar quandoque ſint excavata.

GENUS V.

Lepidium.

LEPIDIUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum F F lanceiformem, ſepto intermedio I cui valvæ G H utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum K ut plurimùm oblongis, *Tab. 103.*

Lepidii ſpecies ſunt.

Lepidium latifolium C. B. Pin. 97. *Lepidium Pauli J. B. 2. 940. Lepidium Plinii Dod. Pempt. 716. Paſſerage.*

Lepidium humile, incanum, arvenſe. *Draba umbellata, vel Draba major, capitulis donata C. B. Pin. 109. Draba multis, flore albo J. B. 2. 939. Arabis ſive Draba & Naſturtium Babylonicum Lob. Icon. 224.*

Lepidium humile, minus incanum, Alepicum. *Draba Chalepenſis, repens, humilior, foliis minus cinereis, quaſique viridibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 314.*

Lepidium gramineo folio, ſive Iberis. *Iberis latiore folio C. B. Pin. 97. Iberis J. B. 2. 918. Dod. Pempt. 714.*

Lepidium capillaceo folio, fruticoſum, Hiſpanicum.

Lepidium à voce Græca λεπὶς, ſquama: eò quòd ſquamas & maculas faciei auferre exiſtimetur.

GENUS VI.

Burſa Paſtoris. *Tabouret.*

Tab. 103. BVRSA PASTORIS eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E planum, orâ ſupremâ ſciſſum, triangulum Iſoſceles inverſum quaſi referentem, ſepto intermedio H cui valvæ F G utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum exiguis I.

Burſæ paſtoris ſpecies ſunt.

Burſa paſtoris major, folio non ſinuato C. B. Pin. 108.

Burſa paſtoris major, folio ſinuato C. B. Pin. 108. *Burſa paſtoria J. B. 2. 936. Paſtoria Burſa Dod. Pempt. 103. Tabouret, bourſe à berger.*

Burſa paſtoris eleganti folio, inſtar Coronopi repentis Cam. Hort. 32.

Burſa paſtoris media C. B. Pin. 108. *Burſa paſtoria minor Tabern. Icon. 199.*

Burſa paſtoris montana, Globulariæ folio. *Thlaſpi Alpinum, Bellidis cæruleæ folio C. B. Pin. 106. Thlaſpi foliis Globulariæ J. B. 2. 926. Thlaſpi montanum, Burſæ paſtoris fructu, primum Col. Part. 1. 276.*

Burſa paſtoris dicitur à fructûs formâ, qui ad paſtoris marſupium accedere exiſtimatur.

SECTIO III.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum ſepto intermedio valvis parallelo, bifariam diviſum.

GENUS I.

Alyſſon.

Tab. 104. ALYSSON eſt plantæ genus, flore A B cruciformi, quatuor ſcilicet petalis C conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in

in fructum F G satis exiguum & gibbum, septo intermedio H valvis G K parallelo in duo loculamenta M N divisum, seminibusque foetum subrotundis L. Alyssi species sunt.

Alysson perenne, montanum, incanum. *Thlaspi montanum, luteum J. B. 2. 928.*

Alysson incanum, luteum, Serpilli folio, majus. *Thlaspi minus quibusdam, aliis Alysson minus J. B. 2. 928. Thlaspi Alysson dictum, campestre, majus C. B. Pin. 107 Alyssum minimum Clus. Hist. cxxxiij.*

Alysson incanum, Serpilli folio, minus. *Thlaspi Alysson dictun, campestre minus C. B. Pin. 107.*

Alysson incanum, Serpilli folio, fructu nudo. *Thlaspi Alysson dictum minus, capsulis majoribus, rotundis, non foliatis Bot. Monsp.*

Alysson maritimum. *Thlaspi Alysson dictum, maritimum C. B. Pin. 107. Nasturtium vel Thlaspi maritimum J. B. 2. 927. Thlaspi Narbonense, Centumculi angusto folio, Alysson Italorum Tabern. Icon 461.*

Alysson Halimi folio, sempervirens. *Thlaspi Halimi folio, sempervirens H. L. Bat.*

Alysson minus, Halimi argenteo angusto folio. *Thlaspi parvum, Halimi angusto, incano folio Bocc. Mus. Part. 2. 45. Thlaspi parvum, Halimi angusto, argenteo folio Ejusd. Tab. 39.*

Alysson minimum. *Thlaspi Alyssum minimum Mor. H. R. Bles.*

Alysson fruticosum, aculeatum. *Thlaspi fruticosum, spinosum C. B. Pin. 108. Leucoium spinosum sive Thlaspi spinosum aliis J. B. 2. 931. Thlaspi fruticosum, spinosum, Narbonense Lob. Icon. 217.*

Alysson fruticosum, incanum. *Thlaspi fruticosum, incanum C. B. Pin. 108. Thlaspi capsulis sublongis, incanum J. B. 2. 929. Thlaspi incanum, Mechliniense Lob. Icon. 216.*

Alysson Alpinum, hirsutum, luteum. *Sedum Alpinum, hirsutum, luteum C. B. Pin 284. Sedum petræum, montanum Lob. Icon. 381.*

Alysson Alpinum, Polygoni folio incano. *Bursa pastoris Alpina, hirsuta C. B. Pin. 108. Prodr. 51.*

Alysson vulgare, Polygoni folio, caule nudo. *Bursa pastoris minor, loculo oblongo C. B. Pin. 108. Bursa pastoria minima, oblongis siliquis, verna, loculo oblongo J. B. 2. 937. Paronychia vulgaris Dod. Pempt. 112.*

Alysson Veronicæ folio. *Bursa pastoris major, loculo oblongo C. B. Pin. 108. Bursæ pastoriæ sublongo loculo affinis, pulchra planta J. B. 2. 938. Draba minima, muralis, discoides Col. Part. 1. 274.*

Alysson segetum, foliis auriculatis, acutis. *Myagrum sativum C. B. Pin. 109. Myagrum dictum Camelina J. B. 2. 892. & Myagrum Turcicum Ejusd. 2. 893. Myagrum sativum C. B. Pin. 109. Camelina sive Myagrion. Dod. Pempt. 532.*

Alyssum segetum, foliis auriculatis, acutis, fructu majori.

Alysson Pyrenaicum, perenne, minimum, foliis trifidis.

Alysson differt à Thlaspi septo intermedio fructus, quod in Alysso valvis pa-

rallelum, in Thlaspi verò ad perpendiculum obliquum est ratione valvarum: differt etiam ab Alyssoide valvis fructus minùs concavis.

GENUS II.

Alyssoides.

Tab. 104. ALYSSOIDES est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E F ferè ellipticum, turgidum, crassum satis, septo intermedio I valvis G H semiellipticis & turgescentibus parallelo in duo loculamenta divisum, seminibusque fœtum K orbiculatis, planis, marginatis.

Alyssoidis species sunt.

Alyssoides fruticosum, Leucoii folio viridi. *An Leucoium luteum, utriculato semine P. Alp. Exot. 117?*

Alyssoides incanum, foliis sinuatis. *Leucoium incanum, siliquis rotundis C. B. Pin. 201. Leucoium cum siliquis rotundis, flore luteo J. B. 2. 931. Eruca peregrina Clus. Hisp. 421.*

Alyssoides quasi planta ad Alysson accedens.

GENUS III.

Lunaria. *Lunaire* ou *Bulbonac.*

Tab. 105. LUNARIA est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E F omnino planum, septo intermedio H K, cui valvæ membranaceæ G I L M, & parallelæ adhærescunt, in duo veluti loculamenta divisum, seminibusque fœtum N O ut plurimum reniformibus & quasi marginatis.

Lunariæ species sunt.

Lunaria major, siliquâ rotundiore J. B. 2. 881. *Viola Lunaria major, siliquâ rotundâ C. B. Pin. 203, Viola latifolia Dod. Pempt. 161. Viola Lunaris, 1. Tabern. Icon. 313.*

Lunaria major, perennis, siliquâ rotundiore, flore albo. *Leucoium lunatum seu lunarium, latifolium, majus, alterum, siliquâ rotundâ, flore albo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 246.*

Lunaria major, siliquâ longiore J. B. 2. 882. *Viola Lunaria major, siliquâ oblongâ C. B. Pin. 203. Viola Lunaris, ij Tabern. Icon. 314.*

Lunaria major, siliquâ longiore, flore purpureo. *Leucoium majus, perenne, siliquâ lunatâ, longâ, coronatâ, flore purpureo H. L. Bat.*

Lunaria Leucoii folio, siliquâ oblongâ, majori. *Leucoium Alyssoides, clypeatum, majus C. B. Pin. 201. Alysson siliquâ latâ, asperâ, quibusdam Lunaria flore luteo J. B. 2. 934. Alysson Dioscoridis Dod. Pempt. 89.*

Lunaria Leucoii folio, siliquâ oblongâ, minori. *Leucoium Alyssoides, clypeatum, minus C. B. Pin. 201. Leucoium minus, peltatum, Romanum Col. Part. 2. 60.*

Lunaria siliquâ oblongâ, intortâ. *Leucoium sive Lunaria vasculo sublongo, intorto Raii Synops. 164.*

Lunaria à Lunâ, propter siliquarum formam.

SECTIO IV.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum siliquosum, bicapsularem.

GENUS I.

Brassica. *Chou.*

BRASSICA est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante : ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu siliquam E teretem, longam, cylindraceam, septo medio F cui valvæ G H imbricatæ utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam subrotundis I. His notis addenda est totius plantæ facies, quæ posita est in foliis plerumque rugosis, sinuatis, & cæsiis. *Tab. 105.*

Brassicæ species sunt.

Brassica capitata, alba C. B. Pin. 111. *J. B. 2. 826. Brassica capitata, albida Dod. Pempt. 623. Chou pommé, blanc.*

Brassica alba, capite oblongo, non penitus clauso C. B. Pin. 111. *Brassica Italica, tenerrima, glomerosa, flore albo J. B. 2. 827. Brassica Sabauda, hyberna Lob. Icon. 244. Chou de Milan ou de Savoye.*

Brassica alba vel viridis C. B. Pin. 111. *Brassica alba, vulgaris J. B. 2. 829. Brassica vulgaris, sativa Dod. Pempt. 621. Chou blond.*

Brassica alba, expansa J. B. 2. 829.

Brassica alba, crispa C. B. Pin. 111. *Brassica Sabauda, rugosa J. B. 2. 828. Brassica Sabauda Dod. Pempt. 624. Chou frisé, blanc.*

Brassica ex capitibus pluribus conglobata C. B. Pin. 111. *Brassica capitata, polycephalos Lugd. 521.*

Brassica capitata, rubra C. B. Pin. 111. *J. B. 2. 831. Brassica rubra, capitata Dod. Pempt. 621. Chou pommé, rouge.*

Brassica gongylodes C. B. Pin. 111. *Brassica caulorapa J. B. 2. 829. Brassica caule Rapum gerens Dod. Pempt. 625. Chou Rave.*

Brassica cauliflora C. B. Pin. 111. *Brassica multiflora J. B. 2. 828. Brassica florida, botrytis Lob. Icon. 245. Chou fleur.*

Brassica rubra C. B. Pin. 111. *& Tabern. Icon. 396. Brassica rubra, vulgaris J. B. 2. 831. Chou rouge.*

Brassica radice Napiformi. *Napobrassica C. B. Pin. 111. Prodr. 54. Chou Navet.*

Brassica Asparagodes, crispa C. B. Pin. 111. *Brassica crispa, prolifera Tabern. Icon. 398. Brassica thyrsoides J. B. 2. 833.*

Brassica rugosa, longioribus foliis J. B. 2. 828.

Brassica fimbriata C. B. Pin. 112. *Brassica crispa, laciniosa J. B. 2. 832. Brassica tophosa Tabern. Icon. 401.*

Brassica fimbriata, maxima.

Brassica fimbriata, pumila C. B. Pin. 112. *Brassica Anglicana, nivea, minima J. B. 2. 830. Anglica minima Brassica Adv. 92.*

Brassica laciniata, alba J. B. 2. 832.

Brassica laciniata, rubra J. B. 2. 832.

Brassica lato Apii folio C. B. Pin. 112. *Brassica tenuissimè laciniata J. B. 2. 832. Brassica Selinisia, latifolia Tabern. Icon. 401.*

Brassica angusto Apii folio C. B. Pin. 112. *Brassica Selinisia, angustifolia Tabern. Icon. 402.*

Brassica arvensis C. B. Pin. 112. *Brassica rubra, minor J. B. 2. 833. Brassica sylvestris, Crambe dicta Dod. Pempt. 623. Colsa.*

Brassica maritima, arborea seu procerior, ramosa Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 208.

Brassica peregrina, moschum olens H. R. Par. *Chou musqué.*

Brassica campestris, perfoliata, flore albo C. B. Pin. 112. *Perfoliata siliquosa J. B. 2. 835. Brassica campestris, 1. Clus. Hist. cxxvij.*

Brassica campestris, perfoliata, flore purpureo C. B. Pin. 112. *Perfoliata siliquosa, purpurea Clusio J. B. 2. 836. Brassica campestris, purpureo flore Clus. Hist. cxxvij.*

Brassica Alpina, perennis.

Ab eo genere excludi debent. *Brassica maritima, monospermos C. B. Pin. 112. quæ Crambe species est. Brassica sylvestris, foliis circa radicem Cichoraceis C. B. Pin. 112. quæ species est Turritidis, perinde ac sequentes. Brassica sylvestris, hispida, non ramosa C. B. Pin. 112. Brassica sylvestris, ramosa, hispida C. B. Pin. 112. Edit. 2.*

Lib. 20. cap. 9. Brassica quasi πρασικὴ *olus*, per excellentiam. De ea enim teste Plinio, scripsere Chrysipus, Dieuches, Pythagoras, & Cato.

GENUS II.

Leucoium. *Giroflier* ou *Violier.*

Tab. 107. LEUCOIUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu siliquam E F longam, compressam, septo intermedio G L, cui valvæ H I, M N utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam planis, orbiculatis K O ut plurimùm marginatis.

Leucoii species sunt.

Leucoium incanum, majus C. B. Pin. 200. *Leucoium hyemale & diu durans etiam album J. B. 2. 874. Leucoium candidum, majus Dod. Pempt. 159.*

Leucoium incanum, majus, flore cinericeo C. B. Pin. 200.

Leucoium purpureum vel rubrum C. B. Pin. 200. *Leucoium hyemale & diu durans, purpureum & roseum J. B. 2. 874. Leucoium purpureum Tabern. Icon. 309.*

Leucoium incanum, majus, coccineum Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 240.

Leucoium violaceum Tabern. Icon. 310.

Leucoium flore ex purpura puniceo C. B. Pin. 200.

Leucoium incanum, minus C. B. Pin. 200. *Leucoium æstivum, flore purpureo & roseo & albo J. B. 2. 875. Leucoium minus & annuum Dod. Pempt. 159. Quarantain.*

Leucoium incanum, majus, multiplex, flore rubro C. B. Pin. 200. *Leucoium multiplici flore Dod. Pempt. 159.*

Leucoium incanum, majus, multiplex, flore purpureo C. B. Pin. 200. *Leucoium flore purpureo, pleno Eyst.*

Leucoium incanum, majus, multiplex, flore purpuro-violaceo C. B. Pin. 200. *Leucoium sive Keiri, purpuro-violaceum, pleno flore Suvert.*

Leucoium incanum, majus, multiplex, flore albo C. B. Pin. 200. *Leucoium flore pleno, albo Eyst.*

Leucoium incanum, majus, variegatum, simplici flore, striis inæqualibus notato C. B. Pin. 200.

Leucoium variegatum, album, rubris maculis Eyst.

Leucoium variegatum, purpureis maculis Eyst.

Leucoium incanum, majus, variegatum, pleno flore C. B. Pin. 201.

Leucoium purpureum, variegatum, sanguineis maculis signatum Bry.

Leucoium incanum, majus, variegatum, pleno flore, foliis in ambitu argenteis H. L. Bat.

Leucoium pleno flore, album, sanguineis maculis signatum Eyst.

Leucoium pleno flore, album, purpureis maculis signatum Eyst.

Leucoium album, odoratissimum, folio viridi C. B. Pin. 201. *Leucoium hyemale, diu durans, flore albo, folio viridi & livido, glabro J. B. 2. 875.*

Leucoium vernum, perenne, album, majus. *Draba alba, siliquosa C. B. Pin. 109. Hesperis Alpina sive muralis minor, repens J. B. 2. 880. Draba ij Clus. Hist. cxxv.*

Leucoium vernum, perenne, album, minus.

Leucoium Hesperidis folio. *Glastifolia Cichoroides J. Bauhini & Turritis 2. Clusio J. B. 2. 836. Turrita major Plateau Clus. Hist. cxxvj.*

Leucoium maritimum, minimum, Hispanicum, vernum, foliis Erucæ.

Leucoium maritimum, sinuato folio C. B. Pin. 201. *Leucoium maritimum, magnum, latifolium J. B. 2. 875. Leucoium marinum, majus Clus. Hist. 298.*

Leucoium maritimum, candidum C. B. Pin. 201. *Keiri marinum, flore candido Lob. Icon. 332.*

Leucoium luteum, maximum, foliis tuberculis obsitis C. B. Pin. 202. *Flos Cheiri Eystettensis, maximus Eyst.*

Leucoium luteum, magno flore C. B. Pin. 202. *Flos Keiri simplex, medius Eyst.*

Leucoium luteum, serrato folio, flore grandiore C. B. Pin. 202.

Leucoium luteum, vulgare C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum, vulgò Cheiri,*

flore simplici J. B. 2. 872. Leucoion luteum Dod. Pempt. 160.
Leucoium luteum, pleno flore, majus C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum, pleno flore J. B. 2. 873. Leucoium flore luteo, pleno, majus Eyst.*
Leucoium flore pleno, minus C. B. Pin. 202. *Viola petræa, lutea, multiplex Tabern. Icon. 306.*
Leucoium luteum, flore pleno, patulo. *Keiri seu Leucoium luteum, alterum, flore pleno Raii Hist. 782.*
Leucoium majus, flore pleno, ferrugineo. *Keiri sive Leucoium luteum majus, flore pleno, ferrugineo Park. Par. 257.*
Leucoium majus, flore pleno, ex purpureo colore & aureo varium H.R. Par.
Leucoium angustifolium, Alpinum, flore sulphureo H. R. Par.
Leucoium à vocibus Græcis λευκὸν ἴον, i. Viola alba.

GENUS III.

Hesperis *Juliane* vel *Juliene*.

Tab. 108. HESPERIS est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu siliquam E F longam, teretem, cylindraceam, septo intermedio G L, cui valvæ imbricatæ H I, M N utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam oblongis, quasi cylindraceis K, aut globosis O, quæ veluti nidulantur in scrobiculis septi intermedii.

Hesperidis species sunt.

Hesperis hortensis, flore purpureo C. B. Pin. 202. *Hesperis flore purpureo J. B. 2. 877. Viola hyemalis, purpurea Tabern. Icon. 308. Juliane simple, purpurine.*
Hesperis hortensis, flore candido C. B. Pin. 202. *Hesperis flore albo J. B. 2. 877. Viola hyemalis, flore albo Tabern. Icon. 308.*
Hesperis hortensis flore viridi C. B Pin. 202. *Hesperis hortensis, flore viridi seu abortivo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 251.*
Hesperis flore purpureo, pleno H. R. Par. *Juliane double. purpurine.*
Hesperis flore pleno, albo H. R. Par. *Viola matronalis, flore multiplici Corn. 210. Juliane double blanche.*
Hesperis hortensis, flore vario, pleno H.L.Bat. *Juliane à fleur double panachée.*
Hesperis montana, pallida, odoratissima C. B. Pin. 201. *Hesperis colore inelegante J. B. 2. 879. Hesperis 1 Clus. Hist. 296.*
Hesperis sylvestris. inodora C. B. Pin. 202. *Hesperis Pannonica, inodora J.B. 2. 878. Hesperis 3 Clus. Hist. 297.*
Hesperis peregrina, siliquis articulatis C. B. Pin. 202. *Hesperis Syriaca Cam. Hort. Tab. xix. J. B. 2. 879.*
Hesperis Allium redolens Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 252. *Alliaria Math. 843. J. B. 2. 883.*
Hesperis lutea, siliquis strictissimis. *Draba lutea, siliquis strictissimis C. B. Pin. 110. Arabis à quibusdam dicta planta Cam. Epit. 342. Draba lutea quibusdam J. B. 2. 870.*

Hesperis Leucoii folio non serrato, siliquâ quadrangulâ. *Leucoium luteum, sylvestre, angustifolium C. B. Pin. 202. Leucoium luteum, sylvestre Clusii J. B. 2. 873. Leucoium sylvestre Tabern. Icon. 310.*

Hesperis Leucoii folio serrato, siliquâ quadrangulâ. *Leucoium luteum montanum, serrato folio C. B. Pin. 202. Leucoium luteum, sylvestre, Pannonicum, serrato folio obtuso & acuto J. B. 2. 873. Leucoio giallo, montano Pon. Bald. Ital. 232.*

Hesperis siliquâ corniculatâ, flore obsoleto C B.Pin. 202. *Leucoium corniculatum, saxatile, obsoleto flore Col. Part. 1. 262.*

Hesperis maritima, supina, exigua. *Leucoium marinum, parvum, folio virente, crassiusculo J. B. 2. 877.*

Hesperis sylvestris, parvo flore C. B. Pin. 202. *Prodr 103.*

Hesperis maritima, angustifolia, incana. *Leucoium maritimum, angustifolium C.B. Pin. 201. J, B. 2. 876. Leucoium marinum, minus Clus. Hist. 298.*

Hesperis Africana, villosa, flore cæruleo. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, latifolium, hirsutum H. L. Bat.*

Hesperis peregrina, foliis dentatis, floribus variis. *Leucoium peregrinum, dentatis foliis, floribus purpuro-cæruleis & variis H. R. Monsp.*

Hesperis Lusitanica, angustifolia, folio dentato, purpurascente flore.

Hesperis Hispanica, foliis incisis, siliquâ lunatâ.

Hesperis maritima, latifolia, siliquâ tricuspidi. *Leucoion marinum Cam. Hort. Tab. xxiiij. Leucoio affine Tripolium Anguillare & Leucoium maritimum Camerarii J. B. 2. 876.*

Hesperis Sicula, frutescens, siliquâ tricuspidi. *Leucoium minus, fruticans, purpureum, montanum, crucigerum Bocc. Mus. Part. 2. 148. Tab. 111.*

Hesperis Sicula, Coronopi folio, siliquâ tricuspidi. *Leucoium montanum, crucigerum, Coronopi folio Bocc. Mus. Part. 2. 147. Tab. 111.*

Hesperis Africana, major, flore cæruleo, Coronopi folio. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, angusto Coronopi folio, majus H. L. Bat.*

Hesperis Africana, minor, flore cæruleo, Coronopi folio. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, angusto Coronopi folio, minus H. L. Bat.*

Hesperis differt à Leucoio siliquis cylindraceis, seminibusque tumescentibus, non marginatis quæ in septi intermedii scrobiculis veluti nidulantur.

GENUS IV.

Turritis.

TURRITIS differt ab Hesperide siliquis planis: à Leucoio seminibus non marginatis: à Brassica, tum facie, tum siliquis planis.

Turritidis species sunt.

Turritis Lob. Icon. 220. *Brassica sylvestris, hispida non ramosa C. B. Pin. 112. Edit. 2. Brassica sylvestris, foliis integris & hispidis C. B. Pin. 112. Edit. 1. Turritis vulgatior J. B. 2. 836.*

Turritis minor Bot. Monsp.

Turritis vulgaris, ramosa. *Bursæ pastoris similis, siliquosa, major, seu majoribus foliis C. B. Pin. 108. Pilosella siliquata D. Thal. Tab. vij. Bursæ pastoria sive Pilosella siliquosa J. B. 2. 870.*

Turritis Leucoii folio. *Myagrum siliquâ longâ C. B. Pin. 109. Myagro affinis planta, siliquis longis J. B. 2. 894. Myagrum 11. Lobelii Tabern. Icon. 866.*

Turritis Alpina, foliis incisis. *Nasturtium Alpinum, insipidum C. B. Pin 105. Cardamine insipida F. Gregorii Col. Part. 2. 69.*

Turritis foliis inferioribus Cichoraceis, cæteris Perfoliatæ. *Brassica sylvestris foliis circa radicem Cichoraceis C. B. Pin. 112. Sinapi album Lugd. 1168.*

Turritis annua, verna, flore purpurascente. *Leucoium maritimum, latifolium C. B. Pin. 201. Leucoium maritimum, latifolium, flore cæruleo-purpurante J. B. 2. 880. Leucoium marinum, cæruleo-purpureum Tabern. Icon. 311.*

GENUS V.

Cardamine.

Tab. 109. CARDAMINE est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu siliquam E F, septo intermedio G K cui valvæ H I utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam plerumque orbiculatis L. His notis addi debet valvas H I per maturitatem helicis in modum revolvi & semina cum impetu excutere.

Cardamines species sunt.

Cardamine pratensis, magno flore purpurascente. *Nasturtium pratense, magno flore C. B. Pin. 104. Iberis Fuchsii sive Nasturtium pratense, sylvestre J. B. 2. 889. Flos Cuculi Dod. Pempt. 592.*

Cardamine pratensis, magno flore albo. *Nasturtium pratense, magno flore prorsus albo C. B. Pin. 194.*

Cardamine pratensis, magno flore pleno. *Nasturtium pratense, flore pleno C. B. Pin. 104. Iberis Fuchsii sive Nasturtium pratense, flore pleno J. B. 2. 889. Cardamine altera, pleno flore Clus. Hist. cxxix.*

Cardamine pratensis, parvo flore. *Nasturtium pratense, parvo flore C B Pin. 104. Prodr. 44.*

Cardamine annua, exiguo flore. *Sisymbrii Cardamine, species quædam insipida J. B. 2. 886. Sium minimum P. Alp. Exot. 331.*

Cardamine Sicula, foliis Fumariæ. *Sio minimo Prosperi Alpini affinis, siliquis latis Bocc. Rarior. Plant. 84.*

Cardamine iv Dalechampii Lugd. 659. *Nasturtium aquaticum, minus C B. Pin. 104. Sisymbrium Cardamine hirsutum, minus, flore albo J. B. 2. 888.*

Cardamine flore majore, elatior. *Sisymbrium Cardamine sive Nasturtium aquaticum, flore majore, elatius J. B. 2. 885. Nasturtium aquaticum, majus & amarum C. B. Pin. 104. Nasturtium aquaticum, erectum, folio longiore Ejusd.*

Cardamine

Cardamine Alpina, minor, Resedæ foliis. *Nasturtium Alpinum, minus, Resedæ foliis C. B. Pin. 104. Prodr. 45.*

Cardamine montana, Asari folio. *Nasturtium montanum, Asari folio Bocc. Rarior. Plant. 5.*

Cardamine hirsuta, Chelidonii folio, flore purpurascente. *Sinapi agreste, flore purpureo J. B. 2. 866. Sinapi alterum, agreste, nostras Col. Phytob. 25.*

Cardamine glabra, Chelidonii folio. *Nasturtium Alpinum, Halicacabi peregrini foliis Ambros. 374.*

Cardamine Alpina, 1, trifolia Clus. Hist. cxxvij. *Nasturtium Alpinum, trifolium C. B. Pin. 104. Iberidi Fuchsii affinis, trifolia Cardamine J. B. 2. 890.*

Cardamine Africana, trifolia. *Nasturtium foliis ternis, facie Christophorianæ Par. Bat.*

Cardamine à Cardamo, quasi planta ad Cardamum seu Nasturtium accedens.

GENUS VI.

Dentaria. *Dentaire.*

DENTARIA est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante : ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E F, seu siliquam septo intermedio G, cui valvæ H I utrimque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam K plerumque subrotundis. His notis non tantùm addi debet valvas H I per maturitatem helicis in modum revolvi & cum impetu semina excutere ; sed radices etiam L carnosas esse, squamatas, ac veluti dentibus incidi. *Tab. 111.*

Dentariæ species sunt.

Dentaria heptaphyllos C. B. Pin. 322. *Coralloides altera sive septifolia J. B. 2. 899. Viola Dentaria, altera Dod. Pempt. 162.*

Dentaria pentaphyllos, foliis mollioribus C. B. Pin. 322. *Dentaria quinquefolia J. B. 2. 900. Viola Dentaria, prima Dod. Pempt. 162. Dentaria vij, πενταφυλλος, ij Clus. Hist. cxxij.*

Dentaria pentaphyllos, foliis asperis C. B. Pin. 322. *Coralloides prima, quinquefolia J. B. 2. 900. Dentaria vj, πεντάφυλλος, 1. Clus. Hist. cxxij.*

Dentaria heptaphyllos, baccifera C. B. Pin. 322. *Coralloides minor, bulbifera J. B. 2. 902. Dentaria iiij, baccifera Clus. Hist. cxxj.*

Dentaria tryphyllos C. B. Pin. 322. *Coralloides enneaphyllos Clusii J. B. 2. 902. Dentaria v, τρίφυλλος Clus. Hist. cxxj. Ceratia Plinii Col. Part. 1. 307.*

Dentaria enneaphyllos, montis aurei H. R. Par.

Dentaria à radicum formâ, quæ veluti dentibus inciduntur.

GENUS VII.

Sisymbrium.

SISYMBRIUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante : ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in *Tab. 109.*

fructum seu siliquam E, septo intermedio F, cui valvæ H G utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam I ut plurimùm subrotundis. His notis addenda est facies quædam speciebus hujûs generis propria.

Sisymbrii species sunt.

Sisymbrium aquaticum Math. 487. *Nasturtium aquaticum, supinum C. B. Pin. 104. Sisymbrium Cardamine, sive Nasturtium aquaticum J. B. 4. 884. Cresson d'eau.*

Sisymbrium Pyrenaicum, latifolium, purpurascente flore. *Nasturtium Pyrenaicum, aquaticum Par. Bat.*

Sisymbrium Erucæ folio glabro, flore luteo. *Eruca lutea, latifolia, sive Barbarea C. B. Pin. 98. Barbarea J. B. 2. 868. Dod. Pempt. 712.*

Sisymbrium Erucæ folio glabro, minus & præcocius,

Sisymbrium Erucæ folio glabro, flore pleno. *Eruca lutea sive Barbarea, pleno flore C. B. Pin. 99.*

Sisymbrium Erucæ folio aspero, flore luteo. *Leucoium luteum, Erucæ folio C. B. Pin. 201. Leucoium terrestre, majus Col. Part. 1. 262.*

Sisymbrium aquaticum, Raphani folio, siliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, alter C. B. Pin. Edit. 1. 97. Prodr. 38. Raphanus aquaticus, Rapistri folio C. B. Pin. Edit. 2. 97. Rapistrum aquaticum Tabern. Icon. 408.*

Sisymbrium aquaticum, Raphani folio variegato, siliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, alter, foliis variegatis H. R. Par.*

Sisymbrium aquaticum, foliis in profundas lacinias divisis, siliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, foliis in profundas lacinias divisis C. B. Pin. 97. Prodr. 38.*

Sisymbrium palustre, repens, Nasturtii folio. *Eruca palustris & Nasturtii folio, siliquâ oblongâ C. B. Pin. 98. Eruca palustris, minor Tabern. Icon. 447. Eruca quibusdam sylvestris, repens, flosculo luteo J. B. 2. 866.*

Sisymbrium palustre, minus, siliquâ asperâ. *Sinapi parvum, siliquâ aspera C. B. Pin. 99. Prodr. 41. Sinapi Monspessulanum, siliquâ asperâ, hirsutâ J. B. 2. 858.*

Sisymbrium palustre, minus, siliquâ glabrâ. *Sium tenuifolium, montanum, luteum Col. Part. 1. 269.*

Sisymbrium annuum, Absinthii minoris folio. *Nasturtium sylvestre, tenuissimè divisum C. B. Pin. 105. Seriphium Germanicum sive Sophia quibusdam J. B. 2. 886. Sophia Chirurgorum Lob. Icon. 738.*

Sisymbrium differt à Cardamine valvis fructûs vi elasticâ destitutis, à Leucoio verò, Brassicâ, & cæteris, facie sibi propria.

GENUS VIII.

Eruca. *Roquette.*

Tab. 111. ERUCA est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E seu siliquam, septo intermedio F cui valvæ G H utrinque adhærescunt, in

duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam ut plurimùm subrotundis I. His notis addendus est sapor Erucæ proprius.

Erucæ species sunt.

Eruca latifolia, alba, sativa Dioscoridis C. B. Pin. 98. *Eruca major, sativa, annua, flore albo, striato J. B. 2. 859. Eruca sativa Dod. Pempt. 708.*

Eruca sativa, foliis magis dissectis H. Edinb.

Eruca Romana seu Gentilis, siliquâ angustâ, folio lato J. B. 2. 860.

Eruca Bellidis folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 231.

Eruca tenuifolia, perennis, flore luteo J. B. 2. 861.

Eruca sylvestris, major, lutea, caule aspero C. B. Pin. 98. *Eruca sylvestris Dod. Pempt. 708.*

Eruca sylvestris, minor, lutea, Bursæ pastoris folio C. B. Pin. 98. *Prodr. 39. Eruca minimo flore, Monspeliensis J. B. 2. 862. Eruca Sicula, Bursæ pastoris folio Bocc. Rarior. Plant. 18.*

Eruca Tanacetifolia H. R. Par. *Eruca Indiana con foglie di Tanaceto Zan. 86. Eruca Tanaceti foliis Mor. H. R. Bles.*

Eruca ab erodendo, propter saporem acerrimum.

GENUS IX.

Sinapi. *Moutarde.*

SINAPI est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu siliquam E F septo intermedio G L (cui valvæ H I, M N utrinque adhærescunt) in duo loculamenta divisam, seminibus fœtam ut plurimùm subrotundis K P, & in cornu quoddam fungosum O consimili semine prægnans, plerumque desinentem. His notis addendus est sapor acris & fervidus Sinapi proprius. *Tab. 112.*

Sinapi species sunt.

Sinapi Rapi folio C. B. Pin. 99. *Sinapi siliquâ latiusculâ, glabrâ, semine rufo sive vulgare J. B. 2. 855. Sinapi sativum, prius Dod. Pempt. 706.*

Sinapi album, siliquâ hirsutâ, semine albo & rufo J. B. 2. 856. *Sinapi Apii folio C. B. Pin. 99. & Sinapi hortense, semine albo Ejusd. Sinapi sativum, alterum Dod. Pempt. 707.*

Sinapi arvense, præcox, semine nigro Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 216. *Rapistrum flore luteo, foliis incisis vel sinuatis C. B. Pin. 95. J. B. 2. 844. Rapistrum arvorum Lob. Icon. 198.*

Sinapi arvense, præcox, semine nigro, foliis integris, *Rapistrum flore luteo, foliis non incisis C. B. Pin. 95. Rapistrum Dod. Pempt. 675.*

Sinapi Erucæ folio C. B. Pin. 99. *Sinapi Erysimo Tragi cognatum sive simile J. B. 2. 857. Sinapi sylvestre Dod. Pempt. 707.*

Sinapi Hispanicum, foliis lobatis, flore sulphurei coloris.

Sinapi Hispanicum, Nasturtii folio.

Sinapi Hispanicum, minus, Raphani folio.

Sinapi Hispanicum, pumilum, album.

Sinapi Indicum, maximum, Lactucæ folio Schol. Bot. *Sinapi Indicum, Lactucæ folio Par. Bat.*

Sinapi Indicum, Lactucæ foliis angustioribus Flor. Bat. *Sinapi Indicum, Lactucæ folio minus, seu angusto, profundiùs crenato Par. Bat.*

GENUS X.

Erysimum. *Velar ou Tortelle.*

ERYSIMUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E I K, septo intermedio F, cui valvæ G H utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam L ut plurimùm exiguis & rotundis. His notis addi debet facies quædam Erysimo propria.

Erysimi species sunt.

Erysimum vulgare C. B. Pin. 100. *Erysimum Tragi, flosculis luteis, juxta muros proveniens J. B. 2. 863. Erysimum, Irio 1. Tabern. Icon. 448.*

Erysimum alterum, siliquis Erucæ C.B.Pin.101. *Erysimum ij Tabern. Icon. 449.*

Erysimum polyceration vel corniculatum C. B. Pin. 101. *Erysimum alterum Mathioli, siliquis parvis; quibusdam Dentaria J. B. 2. 864. Erysimum alterum, Italicum & Mathioli Lob. Icon. 206.*

Erysimum latifolium, majus, glabrum C. B. Pin. 101. *Irio Apulus alter, lævi Erucæ folio Col. Part. 1. 265. Sinapi sylvestre Monspessulanum, lato folio, flosculo luteo, minimo, siliquâ longissimâ J. B. 2. 858.*

Erysimum angustifolium, majus C. B. Pin. 101. *Rapistrum sylvestre, Irionis folio Col. Part. 1. 268.*

Erysimum corniculatum, Glasti folio, Pyrenaicum.

Erysimum Dentis Leonis folio, perenne, Pyrenaicum. *Erysimo vero di Dioscoride Zan. 82.*

Erysimum à verbo Græco ἐρύω *salvum conservo*; propter eximias qualitates quas Erysimo tribuerunt Antiqui.

GENUS XI.

Rapa. *Rave.*

Tab. 113. RAPA est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E septo intermedio F, cui valvæ G H utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibus fœtam L ut plurimùm subrotundis, & in cornu quoddam fungosum I consimili semine K prægnans, plerumque desinentem. His notis addenda radix M N carnosa tuberosaque.

Rapæ species sunt.

Rapa sativa, rotunda, radice candidâ C. B. Pin. 89. *Rapum sativum, rotundum J. B. 2. 838. Rapum vulgare Dod. Pempt. 673.*

Rapa sativa, rotunda, radice obsoletè nigricante C. B. Pin. 90.

Rapa sativa, rotunda, radice viridi C. B. Pin. 90.

Rapa ſativa, rotunda, radice puniceâ C. B. Pin. 90.
Rapa ſativa, rotunda, radice foris & intus flaveſcente C. B. Pin. 90.
Rapa ſativa, oblonga, ſeu fœmina C. B. Pin. 90 *Rapum ſativum, oblongum J. B. 2. 838. Rapum oblongius Dod. Pempt. 673.*
Rapa à voce Græca ῥαπὺς, ſeu ῥαφὺς, quæ *Rapam* etiam ſignificat.

GENUS XII.

Napus. *Navet.*

NAPUS eſt plantæ genus à Rapa tantùm diverſum propriâ illa facie, quæ ab hortulanis & colonis facilè dignoſcitur: quapropter ad idem genus ſi lubeat referri poteſt.

Napi ſpecies ſunt.

Napus ſativa, radice albâ C. B. Pin. 95. *Napus J. B. 2. 842. Dod. Pempt. 674.*
Napus ſativa, radice luteâ ſeu buxeâ C. B. Pin. 95.
Napus ſativa, radice nigrâ C. B. Pin. 95.
Napus ſativa, altera, maximâ radice H. R. Par.
Napus ſylveſtris C. B. Pin. 95. *J. B. 2. 843. Bunias ſylveſtris, Napus flore luteo Lob. Icon. 200.*

GENUS XIII.

Raphanus. *Raifort.*

RAPHANUS eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E F ſeu ſiliquam corniformem, craſſam, ſpongioſam, duobus I ſeminum ſubrotundorum K ordinibus fœtam, mediaſtino tenui L diſcretis G H. *Tab. 114.*

Raphani ſpecies ſunt.

Raphanus major, orbicularis vel rotundus C. B. Pin. 96. *Raphanus ſive Radicula ſativa Dod. Pempt. 676.*
Raphanus major, orbicularis vel rotundus, floribus candidis C. B. Pin. 96.
Raphanus niger C. B. Pin. 96. *& Lob. Icon. 202.*
Raphanus minor, oblongus C. B. Pin. 96. *Raphanus J. B. 2. 846. Radicula ſativa, minor Dod. Pempt. 676.*
Ab eo genere excludi debent. *Raphanus ruſticanus C. B. Pin. 96. ad Cochleariam ſpectans. Raphanus aquaticus, foliis in profundas lacinias diviſis C. B. Pin. 97. qui inter Siſymbrium cum ſequenti annumerandus. Raphanus aquaticus, Rapiſtri folio C. B. Pin. 97.*
Raphanus, quaſi ῥαδίως φαίνων, *facilè apparens*, ſeu velocis incrementi.

SECTIO V.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in siliquam articulosam.

GENUS I.

Raphanistrum.

Tab. 115. RAPHANISTRUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E seu siliquam articulosam, columnæ cujusdam fasciatæ æmulam, semine fœtam H subrotundo in singulis articulis F G recondito.

Raphanistri species sunt.

Raphanistrum siliquâ articulatâ, glabrâ, majore & minore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 265. *Rapistrum alterum arvorum Park. Theat. 863. Rapistrum flore albo, striato. Sinapi agreste, album Trago J. B. 2. 851.*

Raphanistrum flore albo, striato, siliquâ articulatâ, striatâ, minore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 266. *Rapistrum album, articulatum Park. Theat. 863.*

Raphanistrum arvense, flore albo. *Lampsana Cæsalp. 355. Rapistrum flore albo, Erucæ foliis Lob Icon. 199.*

Raphanistrum segetum, flore luteo vel pallido. *Rapistrum flore luteo, siliquâ glabrâ, articulatâ Raii Hist. 805.*

Raphanistrum siliquâ articulatâ, striatâ, maximâ Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 866.

Raphanistrum, quasi planta ad Raphanum accedens.

GENUS II.

Hypecoon.

Tab. 115. HYPECOON est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B C D plerumque trifidis constante: ex cujus calyce E surgit pistillum F quod deinde abit in fructum G seu siliquam articulosam, planam, semine fœtam ut plurimùm reniformi K, in singulis articulis H I recondito.

Hypecoi species sunt.

Hypecoon latiore folio. *Hypecoum siliquosum J. B. 2. 899. Hypecoum C. B. Pin. 172. Hypecoon Dod. Pempt. 449.*

Hypecoon tenuiore folio. *Hypecoi altera species C. B. Pin. 172. Alterum Dioscoridis Cuminum, sylvestre, siliquosum Lob. Icon. 473.*

SECTIO VI.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in siliquam unicapsularem.

GENUS I.

Chelidonium. *Chelidoine* ou *Eclaire.*

CHELIDONIUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu siliquam E unicapsularem, valvis F fenestræ G adhærescentibus, & seminibus fœtam ut plurimùm subrotundis H. *Tab. 116.*

Chelidonii species sunt.

Chelidonium majus, vulgare C. B. Pin. 144. *Chelidonia J. B. 3. 482. Chelidonium majus Dod. Pempt. 48. Chelidoine ou grande Eclaire.*

Chelidonium majus, foliis quernis C B. Pin. 144. *Chelidonium folio laciniato J. B. 3. 483. Chelidonium majus, laciniato flore Clus. Hist. cciij.*

Chelidonium majus, foliis quernis, variegatis H. R. Par.

Chelidonium majus, foliis & flore minutissimè laciniatis H. R. Par. *Othonna di Dioscoride, chiamata d'Alcuni Celidonia Indiana Zan. 154.*

Chelidonium vel Chelidonia, à voce Græca χελιδὼν, *Hirundo*, quasi diceretur Hirundinis herba. Porrò creditur, Chelidoniæ nomen sibi vindicasse (ut ait Dioscorides) quòd primò statim Hirundinum adventu erumpat, earumdemque dicessu marcescat. Sunt & qui tradiderint, si quis ex Hirundinum pullis excæcatus fuerit, matres admotâ herbâ illius cæcitati mederi, adeóque visum restituere. *Lib. 2. cap. 27.*

GENUS II.

Sinapistrum.

SINAPISTRUM est plantæ genus, flore A ferè cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu siliquam E cylindraceam, bivalvem G H & seminibus fœtam F ut plurimùm subrotundis I. *Tab. 115.*

Sinapistri species sunt.

Sinapistrum Ægyptiacum, heptaphyllum, flore carneo, majus spinosum H. L. Bat. *Pentaphyllum peregrinum, siliquosum, bivalve, majus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 288. Lupinus Ægyptius sylvestris Vesling. in P. Alp. 70.*

Sinapistrum Indicum, pentaphyllum, flore carneo, minus, non spinosum H. L. Bat. *Penthaphyllum peregrinum, siliquosum, bivalve, minus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 288. Quinquefolium siliquosum P. Alp. Exot. 322.*

Sinapistrum Indicum, triphyllum, flore carneo, non spinosum H. L. Bat.

Sinapistrum Americanum, frutescens, triphyllum, Nasturtii sapore Plum.

Sinapistrum Lusitanicum, triphyllum, flore rubro, siliquis corniculatis. *Trifolium Lusitanicum, bivalve, flore rubro Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 289. Trifolium Lusitanicum, corniculatum, flore rubro Park. Theat. 1103. & 1687.*

Lotus sylvestris ex Codice Cæsareo Dod. Pempt. 572. Sinapistri species videtur.

GENUS III.

Epimedium.

Tab. 117. EPIMEDIUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B tubulatis constante. Ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E unicapsularem, bivalvem F, & seminibus fœtam.

Epimedii species unica hactenus cognita.

Epimedium Dod. Pempt. 599. *Epimedium quorundam J. B. 2. 395.*

SECTIO VII.

De Herbis flore crucifomi, cujus pistillum abit in fructum in terna aut quaterna loculamenta divisum.

GENUS I.

Erucago.

Tab. 103. ERUCAGO est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E clavæ cujusdam tetragonæ & cristatæ æmulum, in quaterna plerumque loculamenta F divisum, seminibusque fœtum G ut plurimùm subrotundis & rostratis.

Erucaginis species unica hactenus cognita.

Erucago segetum. *Eruca Monspeliaca, siliquâ quadrangulâ, echinatâ C. B. Pin. 99. Sinapi echinatum Lugd. 647. J. B. 2. 858.*

SECTIO VIII.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in plurima semina in capitulum collecta.

GENUS I.

Potamogeton.

Tab. 103. POTAMOGETON est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante & calycis experte. Hujus autem pistillum C abit in quatuor

tuor semina D ut plurimùm oblonga E, & in capitulum quoddam collecta. Potamogetonis species sunt.

Potamogeton rotundifolium C. B. Pin. 193. *Potamogeton rotundiori folio J. B. 3. 776. Potamogeiton. Spicata Tabern. Icon. 739.*

Potamogeton longo, serrato folio C. B. Pin. 193. *Lapathum fluitans, longo, serrato folio J. B. 2. 988. Potamogeton altera Dod. Pempt. 582. Oxylapathum aquaticum Dalechampii Lugd. 603.*

Potamogeton Alpinum, Plantaginis folio. *Fontinalis lucens, major J. B. 3. 777.*

Potamogeton foliis latis, splendentibus C. B. Pin. 193. *Potamogeton altera Dodonæi J. B. 3. 778. Potamogeiton tertia Dod. Pempt. 582.*

Potamogeton foliis crispis, sive Lactuca ranarum C. B. Pin. 193. *Fontinalis crispa J. B. 3. 778. Tribulus aquaticus, minor, Quercus floribus Ger. emac. 824.*

Potamogeton foliis angustis & undulatis. *Tribulus aquaticus, minor, Muscatellæ floribus Ger. emac. 824.*

Potamogeton minus, foliis densis mucronatis, non serratis Bot. Monsp. *Fontalis media, lucens J. B. 3. 777.*

Potamogeton ramosum, angustifolium C. B. Pin. 193. *Prodr. 101. J. B 3. 778.*

Potamogeton caule compresso, folio Graminis canini Raii Hist. 189.

Potamogeton pusillum, Gramineo folio, caule rotundo Raii Hist. 190.

Potamogeton flosculis ad foliorum nodos. *Millefolium aquaticum, flosculis ad foliorum nodos C. B. Pin. 141. Myriophyllum aquaticum, minus Clus. Hist. cclij.*

Potamogeton foliis pennatis. *Millefolium aquaticum, pennatum, spicatum C. B. Prodr. 73. Millefolium pennatum, aquaticum J. B. 3. 783.*

Potamogeton à vocibus Græcis ποταμὸς, *Fluvius & γείτων vicinus.* Nomen enim (ut ait Dioscorides) ex eo inditum est, quòd in paludibus & aquosis locis nascatur. *Lib. 4 cap. 101.*

SECTIO IX.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum mollem.

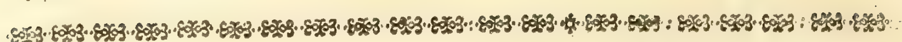
GENUS I.

Herba Paris.

HERBA PARIS est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante, totidemque staminibus C plerumque donato. Ex calyce autem D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F mollem, ferè globosum, in quatuor loculamenta divisum G, seminibusque fœtum H ut plurimùm oblongis. *Tab. [illegible]*

Hujus generis unicam speciem novi.

Herba Paris Dod. Pempt. 444. *J. B. 3. 613. Solanum quadrifolium, bacciferum C. B. Pin. 167.*

CLASSIS VI.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore Rosaceo.

FLOS ROSACEUS dicitur ille, qui ex plurimis petalis componitur in orbem positis, quô planè modô petala florum Rosæ disponuntur, ut videre est in Ranunculo, Pæonia, Quinquefolio. In hoc autem flore petalorum dispositio non verò numerus requiritur. Illa constans semper, hic incertus, ut in Pulsatilla, Sedo, Caryophyllata: raró binus aut quaternus, nisi in Circæa & Onagra; sæpe quinus. Si quaternus occurrat, tunc flos rosaceus à cruciformi differt, quòd flos cruciformis ex quatuor semper, rosaceus verò modò ex quatuor, modò ex quinque aut sex petalis componatur, ut in Clematiti, Ruta, Cappari aliisque observare est: idcirco genera illa ad classem florum rosaceorum amandari posse mihi visum est.

SECTIO I.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum unicapsularem, bifariam transversà dehiscentem.

GENUS I.

Amaranthus. *Amarante.*

Tab. 118. AMARANTHUS est plantæ genus, flore A B H rosaceo, plurimis scilicet petalis C constante: ex cujus meditullio surgit pistillum D I quod deinde abit in fructum seu testam ferè globosam vel ovatam E, bifariam F K transversà dehiscentem, seminibusque fœtam G L ut plurimùm subrotundis.

Amaranthi species sunt.

Amaranthus maximus C. B. Pin. 120. *Blitum maximum sive Amaranthus major, semine albo J. B. 2. 968. Amaranthus major, floribus obsoleti coloris Dod. Pempt. 185.*

Amaranthus maximus, paulo humilior, dilutiore paniculâ & foliis angustioribus C. B. Pin. 121.

Amaranthus maximus, paniculâ ſparsâ & longiori H. R. Par.
Amaranthus maximus, ſemine rubello, qui granis rubris Petri Ciccæ C. B. Pin. 121.
Amaranthus maximus, præcox, ſemine pallido H. R. Par.
Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, totus viridis H. R. Par. *Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, ſpicis viridibus Raii Hiſt. 201.*
Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, ſpicis purpureis Raii Hiſt. 201.
Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, ſpicis carneis Raii Hiſt. 201.
Amaranthus coccineus, elegans, maximus Park. Theat. 753.
Amaranthus paniculâ incurvâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus paniculâ ſpeciosâ, criſtatâ J. B. 2. 969. Amaranthus holoſericeis, ſanguineis, reticulatis floribus Lob. Icon. 252.*
Amaranthus criſtatus, rubicundiſſimo flore H. R. Par.
Amaranthus reticulatus ſeu corniculatus, ſerotinus, minor H. R. Par.
Amaranthus crameſino colore Suvert.
Amaranthus paniculâ incurvâ, luteâ. *Amaranthus paniculis luteis H. L. Bat.*
Amaranthus paniculis luteo-pallidis H. L. Bat.
Amaranthus paniculis coccineis H. L. Bat.
Amaranthus paniculis ex fuſco purpuraſcentibus H. L. Bat. *Amaranthus paniculâ multiplici ex fuſco purpuraſcente H. R. Par.*
Amaranthus paniculis obſoletè violaceis H. L. Bat. *Amaranthus paniculâ multiplici, obſoletè violacea H. R. Par.*
Amaranthus ſimplici paniculâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus anguſtifolius, ſimplici ſpicatâ paniculâ Lob. Icon. 251. Amaranthus purpureus J. B. 2. 968.*
Amaranthus major, paniculis ſurrectis, coccineis ſeu phœniceis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 602.
Amaranthus major, paniculis ſurrectis, viridibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 602.
Amaranthus major, paniculis flaveſcentibus H. L. Bat.
Amaranthus ſpicatus, ſericeus, flore luteo vireſcente H. R. Par.
Amaranthus ſpicis carneis, interfusâ flavedine micantibus H. R. Par.
Amaranthus ſpicatus, æneo colore ſimul & carneo varius H. R. Par.
Amaranthus ſingularibus paniculis, flammeo colore lucentibus H. R. Par.
Amaranthus aureâ ſpicâ & ignis fulgore verſicolori H. R. Par.
Amaranthus Siculus, ſpicatus, radice perenni Bocc. Rarior. Plant. 16.
Amaranthus Americanus, altiſſimus, longifolius, ſpicis è viridi albicantibus Plum.
Amaranthus paniculâ conglomeratâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus purpureus, ſaturo-coccineus Lob. Icon. 250.*
Amaranthus paniculâ conglomeratâ, majore, puniceo colore ſplendidâ H. R. Par.

Amaranthus folio variegato,colore hilariori,qui fœmina C.B. Pin. 121. *Symphonia Dalechampio sive Amaranthus tricolor J. B. 2. 970. Amaranthus tricolor Lob. Icon. 252.*

Amaranthus folio variegato, colore obscuriori sive mas C. B. Pin. 121.

Amaranthus aculeatus, spicâ gracili.

Amaranthus Indicus, spinosus, spicâ herbaceâ H. L. Bat.

Amaranthus Indicus, spinosus, spicâ purpurascente. *Amaranthus Indicus spinosus, spicâ & caule rubentibus Schol. Bot.*

Amaranthus Indiæ Orientalis, minimus, supinus, Portulacæ folio, floribus in capitulum collectis.

Amaranthus quasi flos non marcescens; à vocibus Græcis ἄνθος *Flos*, μαραίνω *marcesco*;cum particula privativa a : mirumque postquam defecere cuncti flores, (ait Plinius,) madefactus aquâ revivificit,& hybernas coronas facit. Summæ ejus naturæ in nomine est appellatio, quoniam non marcescat. *Lib. 21. cap. 8.*

GENUS II.

Portulaca. *Pourpier.*

Tab. 118. PORTULACA est plantæ genus, flore A rosaceo,plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante : ex cujus calyce C monophyllo, & bifido surgit pistillum D quod deinde simul cum calyce abit in fructum E plerumque ovatum, seminibus fœtum exiguis I, & duabus testis in summo donatum, quarum exterior F quæ calycis pars fuit bifida, primò; interior verò H quæ aliud nihil est quàm pistillum ampliatum postremò, transversâ bifariam dehiscunt : inferiori G seu calycis altera parte, pediculo affixâ.

Portulacæ species sunt.

Portulaca latifolia sive sativa C. B. Pin. 288. *Portulaca hortensis, latifolia J. B. 3. 678. Portulaca sativa Dod. Pempt. 661.*

Portulaca angustifolia sive sylvestris C. B. Pin. 288. *Portulaca sylvestris, minor sive spontanea J. B. 3. 678. Portulaca sylvestris Dod. Pempt. 661.*

Portulaca sativa, latifolia, flavescens, sive foliis aureis H. R. Par. *Portulaca hortensis, folio flavo Mor. H. R Blæs. Pourpier doré.*

Portulaca marina, latifolia, flore suave-rubente Plum.

Portulaca Corassavica, angusto, longo, lucidoque folio procumbens, floribus rubris Prodr. Par. Bat. *Portulaca Corassavica, angusto, longo, lucidoque folio Par. Bat.*

Portulaca Corassavica, procumbens, Capparidis folio, flore muscoso,capsulâ bifurcatâ Par. Bat.

Portulaca Curassavica, lanuginosa, Kali folio, erectior & elatior,flore dilutiùs rubente Prodr. Par. Bat. *Portulaca Corassavica, lanuginosa, erecta Par. Bat.*

Portulaca Curassavica, lanuginosa,Kali folio humilior & supina, flore saturatiùs & elegantiùs rubente, capsulis in summo nonnihil acuminatis Prodr. Par. Bat. *Portulaca Corassavica, lanuginosa, procumbens Par. Bat.*

Portulaca Curassavica, lanuginosa, Kali folio, humilior & supina, flore satu-

ratiùs & elegantiùs rubente, capsulis in summo concavis Prodr. Par. Bat.
Portulacæ species flore fructuque carentes foliis crassis, carnosis, alternatim positis dignosci solent.

SECTIO II.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum aut calyx abeunt in fructum unicapsularem.

GENUS I.

Papaver. *Pavot.*

PAPAVER est plantæ genus flore A B rosaceo, quatuor plerumque petalis C in orbem positis constante: ex cujus calyce D bifolio surgit pistillum E F quod deinde abit in fructum seu testam G, H, I, L, ovatam vel oblongam, capitello ornatam M, N, O, Q, sub quo in quibusdam speciebus series spiraculorum R S in circuitu aperitur in fructus cavitatem variis per longitudinem foliis T P munitam seu lamellis, quibus tanquam placentis adhærent numerosa semina rotunda ut plurimùm & minutissima V X. *Tab. 119. 120.*

Papaveris species sunt.

Papaver hortense, semine albo, sativum Dioscoridis, album Plinio C. B. Pin. 170. *Papaver album J. B. 3. 390. Papaver album, sativum Lob. Icon. 272.*

Papaver hortense, semine albo: sativum Dioscoridis, album Plinio, flore leviter purpureo C. B. Pin. 170.

Papaver hortense, semine albo: sativum Dioscoridis, album Plinio, flore cinereo, ungue purpureo C. B. Pin. 170.

Papaver hortense, semine albo, sativum Dioscoridis, album Plinio flore candido, rubris maculis infecto & semine flavo C. B. Pin. 170.

Papaver hortense, nigro semine, sylvestre Dioscoridis, nigrum Plinio C. B. Pin. 170. *Papaver nigrum, sativum Dod. Pempt 445.*

Papaver hortense, flore pleno, violaceo H. R. Par.

Papaver hortense, flore pleno, dilutè violaceo H. R. Par.

Papaver vulgare, cujus capitula foraminibus hiant, semine incano, ἀχρυότερον Dioscoridi C. B. Pin. 170. *Papaver sativum, tertium Dod. Pempt. 445.*

Papaver flore rubro, semine fusco C. P. Pin. 171. *Papaver sylvestre sive nigrum Dodonæi Lugd. 1710.*

Papaver cristatum, floribus & semine album C. B. Pin. 171. *Papaver fimbriatum aut cristatum, album Lob. Icon. 273. Papaver fimbriatum, flore albo J. B. 3. 391.*

Papaver cristatum, floribus rubris, semine nigro C. B. Pin. 171. *Papaver fimbriatum aut cristatum, nigrum Lob. Icon. 273. Papaver fimbriatum, flore purpureo J. B. 3. 391.*

Papaver cristatum, floribus ex albo & rubeo mixtis C. B. Pin. 171.

Papaver cristatum, flore simplici, purpurascente, unguibus plumbeis H. R. Par.

a apaver flore multiplici, incarnato Eyst.

aapaver flore multiplici, purpurascente Eyst.

Papaver flore miniato, pleno Eyst.

paver flore pleno, argentei coloris Eyst.

paver multiplex, album, oris rubicundis Eyst.

paver flore pleno, album C. B. Pin. 171. *Papaver multiflorum, niveum Tabern. Icon. 573.*

paver flore pleno, purpureo C. B. Pin. 171. *Papaver multiflorum, purpu-*

Pa*reum Tabern. Icon 573*

paver pleno flore rubeo, saturato C. B. Pin. 171. *Papaver polyanthos, iij,*

Pa*Tabern. Icon. 571.*

paver pleno flore violaceo C. B. Pin. 171. *Papaver polyanthos, iv Tabern.*

Pa*Icon. 572.*

Papaver album, polyanthos, minus Tabern. Icon. 572.

paver pleno flore, nigrum C. B. Pin. 171. *Papaver nigrum, polyanthos seu*

Pa*multiflorum Lob. Icon. 273.*

Papaver flore pleno. laciniato, eleganter striato Hort. Edinb.

paver laciniatis floribus C. B. Pin. 171. *Papaver laciniatum, rubrum, aliud unguibus purpureis, aliud unguibus albis Eyst.*

Papaver erraticum, majus, ῥοιὰς Dioscoridi, Theophrasto, Plinio C. B. Pin. 171. *Papaver erraticum, rubrum, campestre J. B. 3. 395. Papaver erraticum Dod. Pempt. 447. Coquelicoc.*

Papaver erraticum, majus, foliis florum variegatis H. R. Par.

Papaver erraticum, majus, flore albo C. B. Pin. 171.

Papaver erraticum, majus sive Rhœas, florum unguibus albis Hort. Edinb.

Papaver erraticum, majus sive Rhœas, flore carneo H. Edinb.

Papaver erraticum, pleno flore C. B. Pin. 171. *Argemone multiplex Trag. 119.*

Papaver erraticum, pleno flore miniato H. R. Par.

Papaver erraticum, pleno flore igneo H. R. Par.

Papaver erraticum, pleno flore igneo, marginibus candidis H. L. Bat.

Papaver erraticum, pleno flore purpurascente H. R. Par.

Papaver erraticum, flore phœniceo, pleno, unguibus albis H. R. Par.

Papaver erraticum, minus C. B. Pin. 171. *Tabern. Icon. 575.*

Papaver erraticum, capite oblongo, hispido. *Argemone capitulo breviori C. B. Pin. 172. Argemone capitulo breviore, hispido J. B. 3. 396. Argemone capitulo torulis canulato sive Argemone Lacunæ Lob. Icon. 276.*

Papaver erraticum, capite longiore, hispido. *Argemone capitulo longiore C. B. Pin. 172. Lob. Icon. 276. Argemone capitulo longiore, spinoso J. B. 3. 396.*

Papaver erraticum, capite longissimo, glabro. *Argemone capitulo longiori, glabro Mor. H. R. Bles.*

Papaver erraticum, foliis non diſſectis. *Papaver Rhœas, integro, folio, Hiſpanicum Bocc. Muſ. Part. 2. 77. Tab. 65.*

Papaver erraticum, Pyrenaicum, flore flavo C. B. Pin. 171. *Papaver erraticum, Pyrenaicum, luteo flore Prodr. 92.*

Papaver Alpinum, ſaxatile, Coriandri folio. *Argemone Alpina, Coriandri folio C. B. Pin. 172. Argemone giallo Pon. Bald. Ital. 100.*

Papaver à Pappâ pultis ſpecie, cui ſemen Papaveris olim immiſcebatur.

GENUS II.

Argemone.

ARGEMONE eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D ſeu teſtam plerumque ovatam, unicapſularem, veluti feneſtratam E, coſtis à baſi ad apicem protentis, quarum intervalla occupant valvæ in ſummo plerumque dehiſcentes F, ſingulis autem coſtis G placenta H adhæreſcit, ſeminibus onuſta ferè globoſis I. Tab. 121.

Argemones ſpeciem unicam novi.

Argemone Mexicana. *Papaver ſpinoſum C.B.Pin.171. Prodr.92. J.B.3.397.*

GENUS III.

Anapodophyllon.

ANAPODOPHYLLON eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D plerumque ovatum, unicapſularem, & ſeminibus fœtum E ut plurimùm ſubrotundis. Tab. 122.

Anapodophylli ſpeciem unicam novi.

Anapodophyllon Canadenſe Morini. *Ranunculi facie planta peregrina H. R. Par. Aconitifolia humilis, flore albo, unico, campanulato, fructu Cynosbati Mentz. Tab. 11.*

Anapodophyllon Canadenſe, Ricini folio Sarrac.

Anapodophyllon, quaſi planta cujus folia ad pedem Anatis accedunt.

GENUS IV.

Opuntia. *Raquette ou Cardaſſe.*

OPUNTIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: cujus calyx C deinde abit in fructum D carnoſum, umbilicatum F, unicapſularem E & ſeminibus fœtum G ſæpe anulatis. Tab. 122.

Opuntiæ ſpecies ſunt.

Opuntia vulgò Herbariorum J. B. 1. 154. *Ficus Indica, folio ſpinoſo, fructu majore C. B. Pin. 458.*

Opuntia folio oblongo, media. *Ficus Indica, folio oblongo, media H. R. Par.*

Opuntia major, validiſſimis ſpinis munita. *Ficus Indica, ſeu Opuntia major, folio ſpinis longiſſimis & validiſſimis armato Breyn. Prodr. 2. 35.*

Opuntia folio minori, rotundiori & compreſſiori. *Ficus Indica ſeu Opun-*

tia, folio minori, rotundiori & compressiori H. L. Bat.

Opuntia maxima, folio spinoso, latissimo & longissimo. *Ficus Indica seu Opuntia maxima, folio spinoso, latissimo & longissimo H. L. Bat.*

Opuntia folio spinoso, longissimo & angusto H. L. Bat.

Opuntia minima, folio subrotundo. *Ficus Indica minima, folio subrotundo H. R. Par.*

Opuntia Americana, minima, spinis creberrimis, tenuissimis Breyn. Prodr. 2. *Ficus Indica seu Opuntia Curassavica, minima Hort. Beaum. & Hort. Amstel. 107. fig. 56. Ficus Indica, minima, spinis brevissimis munita ex Horto Fageliano Schol. Bot.*

Opuntia Americana, minima, flagelliformis Plum.

Opuntia Americana, arbor excelsa, cereiformis, flore albo Plum.

Opuntia Americana, arbor excelsa, foliis reticulatis, flore flavescente Plum.

Lib. 1. Hist. Plant. cap. 12. Circa Opuntem Bœotiæ oppidum herbulam nasci scribit Theophrastus, quæ ex foliis radicem dimittat. Indeque recentiores Opuntiæ nomen dederunt primæ speciei quam recensuimus.

GENUS V.

Granadilla. *Fleur de la Passion.*

Tab. 123 & 124 GRANADILLA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C multifido surgit pistillum E corollâ fimbriatâ D ad basim; in apice verò tenero fructu seu embryone F instructum, cui insident clavæ tres H & subsunt stamina G. Embryo autem abit deinde in fructum I ovatum ferè aut globosum, carnosum, unicapsularem K seminibusque fœtum L, costis O tanquam placentæ affixis, calyptrâ quadam M N obvolutis.

Granadillæ species sunt.

Granadilla Hispanis, Flos passionis Italis Col. in Rech. 889. *Clematitis trifolia, flore roseo, clavato C. B. Pin. 301. Maracot Indicum Ald. Hort. Farnes. 50. 52. 58.*

Granadilla folio tricuspidi, flore ex purpurâ nigricante. *Clematis trifolia, altera, flore clavato, ex nigro punicante H. R. Par.*

Granadilla folio tricuspidi, flore magno, flavescente.

Granadilla folio tricuspidi, flore parvo, flavescente. *Clematitis passionalis, triphyllos, flore luteo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 7.*

Granadilla folio amplo, tricuspidi, fructu Olivæ formâ. *Clematitis Indica, folio Hederaceo, major, fructu Olivæformi Plum. 70. Tab. 84.*

Granadilla folio angusto tricuspidi, fructu Olivæ formâ. *Clematis Indica, folio angusto, trifido, fructu Olivæformi Plum. Tab. 85.*

Granadilla folio glabro, tricuspidi & angusto, flore virescente, minimo. *Flos passionis flore & fructu omnium minimis Par. Bat. Flos passionis Curassavicus, folio glabro, trilobato & angusto, flore flavescente, omnium minimo Prodr. Par. Bat.*

Granadilla fœtida, folio tricuspidi, villoso, flore albo. *Flos Passionis albus Par.*

Par. Bat. Icon. Clematitis Indica, hirsuta, fœtida Plum. 71. Tab. 86.

Granadilla fœtida, folio tricuspidi, villoso, flore purpureo. variegato. *Flos passionis hirsuto folio, flore purpureo, variegato Par. Bat. Icon,*

Granadilla polyphyllos, fructu ovato.

Granadilla polyphyllos. fructu Colocynthidis. *Clematitis Indica, polyphylla, major, flore clavato, fructu Colocynthidis Plum. 62. Tab. 79.*

Granadilla polyphyllos, flore crispo. *Clematitis Indica alia, polyphylla, flore crispato Plum. 66. Tab. 81.*

Grandilla folio Hederaceo, flore & fructu minimis. *Clematitis Indica, flore minimo, pallido Plum. 73. Tab. 88.*

Granadilla folio Hederaceo, flore albo, fructu globoso, villoso Plum,

Granadilla folio vario Plum.

Granadilla Sirinamensis, folio oblongo, serrato.

Granadilla Sirinamensis, folio Ulmi.

Granadilla flore suaverubente, folio bicorni. *Clematitis Indica, flore clavato, suaverubente, fructu exagono, coccineo, folio bicorni Plum. 68. Tab. 83.*

Granadilla latifolia, fructu Maliformi. *Clematitis Indica, latifolia, flore clavato, fructu Maliformi Plum. 67. Tab. 82.*

Granadilla fructu Citriformi, foliis oblongis. *Clematitis Indica, fructu Citriformi, foliis oblongis Plum. 64. Tab. 80.*

Granadilla fructu minore, corymboso. *Clematitis Indica, polyanthos, odoratissima Plum. 75. Tab. 90.*

Granadilla Androsæmi folio, fructu Jujubino. *Clematitis Indica, alia flore minore, pallido Plum. Tab. 89.*

Granadilla à voce Hispanâ *Granada* seu Mali Punicæ fructu, ad quem Granadillæ fructum accedere existimarunt.

GENUS VI.

Murucuia.

MURUCUIA auctore clariss. Plumerio est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis 1, 2, 3, 4, 5, constante & calyce C multifido D, E, F, G, H donato. Floris autem meditullium occupat tubus K coni trunci æmulus, è quo surgit pistillum L tenero fructu seu embryone M instructum, cui insident clavæ tres R, S, T, subsunt verò stamina N, O, P, Q. Embryo deinde abit in fructum V ut plurimùm ovatum, unicapsularem X carnosum & seminibus fœtum Y calyptrâ quâdam Z obvolutis. *Tab. 125.*

Murucuiæ species unica hactenus cognita est.

Murucuia folio lunato. *Clematis Indica, flore puniceo, folio lunato Plum. 72. Tab. 87.*

GENUS VII.

Mitella.

MITELLA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B *Tab. 126.*

in orbem positis constante:ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E è rotundo acuminatum, bifariam F mitræ adinstar dehiscentem, seminibusque fœtum G ut plurimùm subrotundis.

Mitellæ species sunt.

Mitella Americana, florum petalis fimbriatis. *Sanicula seu Cortusa Americana, altera, flore minuto, fimbriato H. R. Par. Cortusa Americana, altera, floribus minutis, fimbriatis Vallot H. R. Mentz. Tab x.*

Mitella Americana, florum petalis integris. *Sanicula montana, Americana, repens H. R. Par. Cortusa indica vel Hedera terrestris Bod. à Stap. in Theopr. 366. hujus fructus describitur in Par. Bat. 131.*

Mitella Americana, maxima, tinctoria. *Orleana, seu Orellana folliculis Lappaceis H. L. Bat. Urucu Pison edit. 1658. 133. Achiotl. seu Medicina tingendo apta Hernand. 74. Roucou.*

Mitella à fructus formâ, quæ Mitram exiguam seu pileum Episcopalem æmulatur.

GENUS VIII.

Alsine. *Morgeline.*

Tab. 126. ALSINE est plantæ genus, flore A, C rosaceo, plurimis scilicet petalis modò bifidis B, modò integris constante:ex cujus calyce quinque folio E surgit pistillum D quod deinde abit in fructum membranaceum, unicapsularem subrotundum L, vel conicum F apice dehiscentem G, M, seminibusque fœtum I, K, O, placentulæ affixis.

Alsines species sunt.

Alsine altissima nemorum C. B. Pin. 250. *Alsine major, repens, perennis J. B. 3. 362. Alsine major Dod. Pempt. 29.*

Alsine maxima, Solanifolia Mentz. Pug. Tab. 2.

Alsine montana, latifolia, flore laciniato C. B. Pin. 251. *Alsine Hederacea, montana, maxima Col. Part. 1. 290.*

Alsine media C. B. Pin. 250. *Alsine vulgaris sive Morsus Gallinæ J. B. 3. 363. Alsine minor Dod. Pempt. 29.*

Alsine Plantaginis folio J. B. 3. 363.

Alsine Hyperici folio D. Vaillant.

Alsine Americana, Nummulariæ foliis Prod. Par. Bat. & *Par. Bat.*

Alsine maritima, perennis, Nummulariæ folio,

Alsine Lotoides, Sicula Bocc. Rarior Plant. 21. *Alsine folio sphœroide. Heliotropio cognata H. Cathol.*

Alsine Americana, Auriculæ Ursi foliis Plum.

Alsine littoralis, foliis Portulacæ C. B. Pin. 251. *Alsines quoddam genus Pelagicum & littorale Clus. Hist. clxxxiiij.*

Alsine verna, glabra, floribus umbellatis, albis. *Caryophyllus arvensis, umbelliferus J. B. 3. 361. Caryophyllus arvensis, umbellatus, folio glabro C. B. Pin. 210. Holosteum Caryophylleum, arvense Tabern. Icon. 232.*

Alsine verna, glabra Bot. Monsp.

Alsine pratensis, Gramineo folio ampliore. *Cariophillus arvensis, glaber, flore majore C. B. Pin. 210 Gramen Fuchsii sive Leucanthemon J. B. 3. 361. Gramen floridum, majus Tabern. Icon. 232,*

Alsine pratensis, Gramineo folio angustiore. *Caryophyllus arvensis, glaber. flore minore C. B. Pin. 210. Gramini Fuchsii Leucanthemo affinis & similis planta J. B. 3. 361. Gramen floridum, minus Tabern. Icon. 232.*

Alsine aquatica, media C. B. Pin. 251. *Alsine longifolia, uliginosis proveniens locis J. B. 3. 365. Alsine fontana Tabern. Icon. 712.*

Alsine palustris, Serpilli folio Bocc. Rarior. Plant. 48,

Alsine Alpina, Serpilli folio, multicaulis & multiflora.

Alsine minor, multicaulis C. B. Pin. 250. *Alsine minima J. B. 3. 364. Dod. Pempt. 30.*

Alsine Bononiensis, non aculeata Bocc. Rarior. Plant. 32.

Alsine tenuifolia J. B. 3. 364.

Alsine Alpina, Junceo folio C. B. Pin, 251. *Prodr. 119.*

Alsine tenuifolia, muscosa C. B. Pin. 251. *Alsine muscosa quibusdam J. B. 3. 365. Alsine muscosa Ludg. 1235.*

Alsine saxatilis, Laricis folio, major & majori flore. *Auricula muris pulchro flore, folio tenuissimo J. B. 3. 360.*

Alsine saxatilis Laricis folio, minor & minori flore. *Caryophyllus saxifragus, foliis tenuissimis, pulchro flore albo Bot. Monsp.*

Alsine saxatilis & multiflora, capillaceo folio.

Alsine palustris, cappillaceo folio, minima.

Alsine Alpina, subhirsuta, Linariæ folio.

Alsine Alpina, subhirsuta, Linariæ folio glabro.

Alsine maritina, longiùs radicata, Herniariæ foliis Bocc. Rarior. Plant. 18.

Alsine littoralis, Graminea Bot. Monsp. App.

Alsine pusilla, Graminea, flore tetrapetalo. *Saxifraga Graminea, pusilla, flore parvo, tetrapetalo Raii Hist. 1026. Caryophyllus minimus, muscosus, nostras Park. Theat. 1340.*

Alsine annua, Graminea, foliis obscurè virentibus, flore tetrapetalo. *Saxifraga Anglicana, annua, Alsinefolia D. Plot. Hist Oxon.*

Alsine palustris, tenuissimis foliis, sive Saxifraga palustris, Alsinefolia Ger. Emac. Raii Hist. 1032.

Alsine Caryophylloides, subhirsuta, capillaceo folio, pulchro flore albo.

Alsine pulsilla, pulchro flore, folio tenuissimo, nostras, seu Saxifraga Caryophylloides, pusilla, flore albo, pulchello Raii Hist. 1033. *Alsine Alpina, glabra Par. Bat.*

Alsine minima, Lusitanica, verna, capitulis echinatis.

Alsine minima, flore fugaci.

Alsine montana, capillaceo folio C. B. Pin. 251. *Alsine saxifraga, angustifolia minima, montana Col. Part. 1. 290.*

Alsine spergula dicta, major C. B. Pin. 251. *Spergula J. B. 3. 722. Dod. Pempt. 537.*

Alſine ſpergulæ facie, media C. B. Pin. 251. *Spergula marina, noſtras J. B. 3. 772. Spergula marina Lugd. 1385.*

Alſine Spergulæ facie, minor, ſive Spergula minor, floſculo ſubcæruleo C. B. Pin. 251. *Spergula purpurea J. B. 3. 722.*

Alſine Spergulæ facie, minima, ſeminibus marginatis. *Alſine Spergulæ facie, minima Bot. Monſp.*

Alſine Spergulæ facie, minima, ſeminibus nudis.

Ab eo genere excludi debent. *Alſine Hederulæ folio C. B. Pin. 250. Alſine Veronicæ foliis, floſculis cauliculis adhærentibus C. B. Pin. 250. Alſine Chamædrifolia, floſculis pediculis oblongis inſidentibus C. B. Pin. 250. Alſine tryphyllos cærulea C. B. Pin. 250. quæ Veronicæ ſpecies ſunt. Alſine ſcandens, baccifera C. B. Pin. 250. Vide Cucubalum. Alſine bacciferæ ſimilis, ſuis acinis C. B. Pin. 250. Cujus genus ignoro. Alſine affinis, Androſace dicta major C. B. Pin. 251. Vide Androſacem. Alſine Alpina, glabra C. B. Pin. 251. Lychnidis ſpecies. Alſines hirſutæ ſpecies C. B. Pin. 251. ad Myoſotim revocandæ.*

Alſine maritima, Supina, Villoſa, foliis lanceolatis. *Anthyllis P. Alp. Exot. 157.*

Alſine maritima, Supina, foliis Chamæſyces. *Anthyllis maritima, chamæſycæ ſimilis C. B. Pin. 282. Anthyllis Valentina Cluſ. Hiſt. clxxxvj.*

Alſine maritima, Supina, foliis quaſi vermiculatis.

Alſine maritima, Hiſpanica, fruticoſa, foliis quaſi vermiculatis.

Alſine diſtinguitur à Lychnide flore roſaceo & calyce polyphyllo.

Lib. 4. cap. 87. Alſine à voce Græca ἄλσος *Lucus.* Alſine enim, ut ait Dioſcorides, dicta eſt quòd opacis, nemoroſiſque locis gaudeat.

GENUS IX.

Alſinaſtrum.

ALSINASTRUM eſt plantæ genus, calyce monophyllo ab Alſine diverſum : à Lychnide verò flore roſaceo.

Alſinaſtri ſpecies ſunt.

Alſinaſtrum Gratiolæ folio.

Alſinaſtrum Gallii folio.

Alſinaſtrum quaſi planta ad Alſinem accedens.

GENUS X.

Myoſotis. *Oreille de Souris.*

Tab. 126. MYOSOTIS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante : ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E cornu bovilli æmulum, apice dehiſcentem F, ſeminibuſque fœtum exiguis, plerumque ſubrotundis H, placentæ G affixis.

Myoſotis ſpecies ſunt.

Myoſotis Alpina, latifolia. *Caryophyllus holoſtius, Alpinus, latifolius C. B. Pin. 210. Prodr. 104.*

Myosotis tomentosa. Linariæ folio ampliore. *Caryophyllus holostius, tomentosus, latifolius C. B. Pin. 210. Prodr. 104.*

Myosotis tomentosa, Linariæ folio angustiore. *Caryophyllus holostius, tomentosus, angustifolius C. B. Pin. 210. Prodr. 104. Caryophyllus holostius, tomentosus J. B. 3. 360.*

Myosotis incana, repens. *Lychnis incana, repens C. B. Pin. 206. Ocymoides Lychnitis, reptante radice J. B. 3.353. Ocymoydes Lychnitis Col. Phytob. App. 20.*

Myosotis Hispanica segetum. *Lychnis segetum, minor C. B. Pin. 204. Alsine corniculata Clus. Hist. clxxxiiij. J. B. 3. 359.*

Myosotis arvensis, subhirsuta, flore majore. *Caryophyllus arvensis, hirsutus, flore majore C. B. Pin. 210. Auricula muris pulchro flore albo J. B. 3.360. Holostium Caryophylleum Tabern. Icon. 233.*

Myosotis arvensis hirsuta, parvo flore. *Auricula muris quorundam, flore parvo, vasculo tenui longo J. B. 3. 359.*

Myosotis hirsuta, altera, viscosa. *Alsine hirsuta, altera, viscosa C. B. Pin. 251. Alsine spuria, iv Dod. Pempt. 31.*

Myosotis hirsuta, minor, *Alsine hirsuta, minor C. B. Pin. 251.*

Myosotis arvensis, Polygoni folio.

Myosotis Alpina, angustifolia, villosa, & viscosa.

Myosotis Alpina, pumila, Myrtifolia.

Myosotis tenuissimo folio rigido.

Myosotis Lusitanica, Linariæ folio, magno flore.

Myosotis differt ab Alsine fructus formâ.

Myosotis à vocibus μυὸς *Mus*, & ὦτα *Auris*; quasi diceres auriculam mutris.

GENUS XI.

Ros Solis.

ROS SOLIS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C tubulato surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E ovatum vel acuminatum G, apice dehiscentem F H seminibusque fœtum K I subrotundis vel oblongis. His notis addenda sunt folia villis aspersa, fistulosa, è quibus guttulæ quædam emanare videntur. *Tab. 127.*

Roris solis species sunt.

Ros solis folio subrotundo C. B. Pin. 357. *Rorida sive Ros solis major Lob. Icon. 811. Ros solis foliis circinnatæ rotunditatis J. B. 3. 761.*

Ros solis folio oblongo C. B. Pin. 357. J. B. 3. 761. *Ros solis Dod. Pempt. 474. Rorida sive Ros solis & Drosion recentiorum Lob. Icon. 811.*

Ros solis folio rotundo, perénis *Rorella rotundifolia, perennis Raii Synops. 227.*

Ros solis folio oblongo, perennis. *Rorella longifolia, perennis Raii Synops. 227.*

Ros solis folio oblongo, maximus, *Rorella longifolia, maxima Raii Synops. 227.*

Ros solis Lusitanicus, foliis Asphodeli minoris. *Chamæleontioides Grisl. Vi. Lusit. Epist. dedic.*

Rorem solis appellarunt à guttis roris quibus aspergitur.

GENUS XII.

Parnaſſia.

Tab. 127. PARNASSIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, petalis amplioribus B aliiſque minoribus C fimbriatis & in orbem poſitis conſtante: ex calyce autem D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F membranaceum, ut plurimùm ovatum, unicapſularem G, ſeminibuſque fœtum I quadruplici plerumque placentæ H affixis.

Parnaſſiæ ſpeciem unicam novi.

Parnaſſia paluſtris & vulgaris. *Gramen Parnaſſi, albo ſimplici flore C. B. Pin. 309. Gramen Parnaſſi Dodonæo, quibuſdam Hepaticus flos J. B. 3. 537. Gramen Parnaſſium Dod. Pempt. 564.*

Lib. 4. cap. 32. Parnaſſia à Monte Pernaſſo, in quo teſte Dioſcoride Graminis ſpecies naſcitur, quæ Gramen Parnaſſi vocatur.

GENUS XIII.

Juncus. *Jonc.*

Tab. 127. JUNCUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum B quod deinde abit in fructum ſeu capſulam C plerumque trigonam, trifariam dehiſcentem D, ſeminibuſque fœtam ut plurimùm ſubrotundis E.

Junci ſpecies ſunt.

Juncus acutus, capitulis Sorghi C. B. Pin. 11. *Juncus pungens, ſeu Juncus acutus, capitulis Sorghi J. B. 2. 520.*

Juncus acutus, paniculâ ſparsâ C. B. Pin. 11. *Juncus foliaceus J. B. 2. 521. Juncus acutus Dod. Pempt. 605.*

Juncus lævis, paniculâ ſparsâ, major C. B. Pin. 12. *Juncus paniculâ arundinaceâ J. B. 2. 520. Juncus lævis Dod. Pempt. 605.*

Juncus lævis, paniculâ non ſparsâ C. B. Pin. 12. *Juncus Mathioli J. B. 2. 520. Juncus lævis, glomerato flore Lob. Icon. 84.*

Juncus acumine reflexo, major C. B. Pin. 12. *J. B. 2. 508. Juncus melancranis Lugd. 985.*

Juncus acumine reflexo, minor vel trifidus C. B. Pin. 12. *Juncus acumine reflexo, trifidus Ejuſd. Prodr. 22. Juncus trifidus J. B. 2. 521.*

Juncus villoſus, capitulis Pſyllii. *Gramen hirſutum, capitulis Pſyllii C. B. Pin. 7. Gramen Cyperinum, piloſum Tabern. Icon. 219. Gramen exile, hirſutum, Cyperoides Lobelii J. B. 2. 493.*

Juncus nemoroſus, latifolius, major. *Gramen hirſutum, latifolium, majus C. B. Pin. 7. Gramen rore lucidum, nemorenſe, ſive Luzulæ J. B. 2. 492. Gramen ſylvaticum, piloſum Tabern. Icon. 227.*

Juncus paluſtris, humilior, erectus. *Gramen nemoroſum, calyculis paleaceis, erectum C. B. Pin. 7. Holoſtium Mathioli Junceum J. B. 2. 510. Holoſteum Mathioli Lob. Icon. 18.*

Juncus paluſtris, humilior, repens. *Gramen nemoroſum, calyculis paleaceis,*

repens C. B. Pin. 7. Gramen Junceum, bufonium Tabern. Icon. 225.

Juncus foliis articulosis floribus umbellatis. *Gramen Junceum, folio articulato, aquaticum C. B. Pin. 5. Prodr. 12. Gramen aquaticum Tabern. Icon. 214.*

Juncus foliis articulosis, floribus umbellatis cum utriculis. *Gramen Junceum, folio articulato, cum utriculis C. B. Prodr. 12. Juncus foliaceus, capsulis triangulis J. B. 2. 521.*

Juncus foliis articulosis, floribus umbellatim & paniculatim dispositis.

Juncus nemorosus, folio articuloso. *Gramen Junceum, folio articulato, sylvaticum C. B. Pin. 5. Gramen Junceum, sylvaticum Tabern. Icon. 223.*

Juncus montanus, palustris Raii Hist. 1303.

Juncus parvus, cum pericarpiis rotundis J. B. 2. 522. *Gramen Junceum, foliis & spicâ Junci C. B. Pin. 5. Gramen Junceum, iij Tabern. Icon. 224.*

Juncus angustifolius, villosus, floribus albis, paniculatis. *Gramen hirsutum, angustifolium, minus, paniculis albis C. B. Pin. 7. Gramen Luzulæ affine flore albo J. B. 2. 492. Gramen Leucanthemum Dalechampii Lugd. 426.*

Juncus foliatus, minimus J. B. 2. 523.

Ab eo genere excludi debent, *Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis C. B. Pin. 11. Juncus maximus seu Scirpus major C. B. Pin. 12. Juncus capitulis Equiseti, major C. B. Pin. 12. Juncus capitulis Equiseti, minor & fluitans C. B. Pin. 12. qui Scirpi species sunt. Juncus capitulo lanuginoso sive Schœnolaguros C. B. Pin. 12. Juncus Alpinus, Bombycinus C. B. Pin. 12. Juncus floridus, major C. B. Pin. 12. Vide Butomum. Juncus acutus, maritimus, caule triangulo C. B. Pin. 11. ad Cyperum pertinet.*

Juncus (ut aiunt) à jungendo; utuntur enim ipso ad fasciculos ligandos.

GENUS XIV.

Kali. *Soude.*

KALI est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D ferè globosum, membranaceum, singulari semine fœtum E cochleæ adinstar intorto, & plerumque petalis floris obvolutum F. *Tab. 128.*

Kali species sunt.

Kali majus, cochleato semine C. B. Pin. 289. *Cali vulgare J. B. 3. 702. Soda, Kali magnum, Sedi medii folio, semine cochleato Lob. Icon. 394. Kali Dod. Pempt. 81.*

Kali spinosum, foliis longioribus & angustioribus. *Tragus spinosus Mathioli sive Kali spinosum J. B. 3. 706. Tragon Mathioli Lob. Icon. 797.*

Kali spinosum, foliis crassioribus & brevioribus. *Tragum Math. 1035.*

Kali Siculum lignosum, floribus membranaceis Bocc. Rarior. Plant. 59.

Kali fruticosum, Hispanicum, Tamarisci folio.

Kali fruticosum, Hispanicum, Genistæ fronde.

Kali fruticosum, Hispanicum, capillaceo folio villoso. *Kali vermiculatum, fruticans, minori folio, Hispanicum Barr. Icon.*

Ab eo genere excludi debent. *Kali geniculatum, majus C. B. Pin. 289. Kali minus, album, semine splendente C. B. Pin. 289. Kali minus, villosum C. B. Pin. 289. Kali Gramineo folio C. B. Pin. 289. Kali Crassulæ minoris foliis C. B. Pin. 289.*

GENUS XV.

Telephium.

Tab. 128. TELEPHIUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C polyphyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E trigonum, unicapsularem F, seminibus fœtum G ut plurimùm subrotundis H. His notis addenda sunt folia alternatim in caule posita.

Telephii species sunt.

Telephium Dioscoridis Imper. 665. *Telephium legitimum Imperati vij Clus. Hist. lxvij. Telephium repens, folio non deciduo C. B. Pin. 287.*

Telephium Americanum, Portulacæ folio. *Chamæcistus Americana, Portulacæ folio, flore albo Par, Bat. Portulaca Americana seu Corassavica, latifolia, erecta, floribus albis Prodr. Par. Bat.*

Telephium maritimum, Sedi folio, flore rubello. *Cistus humilis, Aizoides, maritimus, Africanus, flore rubello H. L. Bat.*

Telephium maritimum, Sedi folio, flore albo. *Cistus humilis, Aizoides, Africanus, glauco folio, flore albo. Par. Bat.*

Telephium à Telepho ut aiunt Mysiæ rege, appellatur.

GENUS XVI.

Helianthemum.

Tab. 128. HELIANTHEMUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C polyphyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E ferè globosum, trifariam dehiscentem F, seminibusque fœtum G subrotundis H, tenuibus capillamentis seu placentæ affixis.

Helianthemi species sunt.

Helianthemum vulgare, flore luteo J. B. 2. 15. *Chamæcistus vulgaris, flore luteo C. B. Pin. 465. Flos solis Dod. Pempt. 193.*

Helianthemum vulgare, flore dilutiore.

Helianthemum vulgare, flore albo. *Chamæcistus vulgaris, flore albo Hort. Edinb.*

Helianthemum foliis majoribus, flore albo J. B. 2. 16. *Chamæcistus vulgaris, flore albo, majore C. B. Pin. 466. Helianthemon albis floribus Lob. Icon. 117.*

Helianthemum album, Germanicum Tabern. Icon. 1062.

Helianthemum flore albo, folio angusto, hirsuto J. B. 2. 17. *Chamæcistus foliis Thymi incanis C. B. Pin. 466. Chamæcistus iiij Clus. Hist. 74.*

Helianthemum saxatile, foliis & caulibus incanis, oblongis, floribus albis, Apennini

Apennini montis Mentz. Pug. Tab. 8.

Helianthemum Serpilli folio, flore majore, aureo, odorato. *Chamæcistus Serpilli folio nigricante & hirsuto, flore aureo, odorato J. B. 2. 17. Chamæcistus repens, Serpillifolia, lutea C. B. Pin. 466. Chamæcistus 2. Clus. Hist. 73.*

Helianthemum Serpilli folio, flore minore, aureo, odorato. *Cistus Helianthemos, flore parvo, luteo J. B. 2. 17.*

Helianthemum angustifolium, luteum. *Chamæcistus angustifolia C. B. Pin. 466. Chamæcistus angustifolius, flore luteo Clusii J. B. 2. 17. Chamæcistus vj Clus. Hist. 75.*

Helianthemum foliis Myrti minoris, subtus incanis. *Chamæcistus foliis Myrti minoris, incanis C. B. Pin. 466. Chamæcistus foliis Myrti Tarentinæ, canis vel cinereis J. B. 2. 18. Chamæcistus iij Clus. Hist. 74.*

Helianthemum tenuifolium, glabrum, erectum, luteo flore J. B. 2. 18. *Chamæcistus Ericæ folio, luteus elatior C. B. Pin. 466.*

Helianthemum tenuifolium, glabrum, luteo flore, per humum sparsum J. B. 2. 18. *Chamæcistus Ericæ folio, luteus, humilior C. B. Pin. 466. Cistus humilis, angustifolius, Coris Monspeliensis foliis. Selago Monspeliensium, Cistus. 5. Assatii & Erica Chrysanthemos minima, nostra Lob. Obs. 552.*

Helianthemum Alpinum, folio Pilosellæ minoris Fuchsii. J. B. 2. 18.

Helianthemum folio Thimi incano J. B. 2. 19. *Chamæcistus tenuifolius, Narbonensis H. R. Par.*

Helianthemum Thymi folio glabro. *Cistus folio Thymi C. B. Pin. 465. Clus. Hist. 72. Cistus folio Thimi Clusii, cum maculis in flore J. B. 2. 6.*

Helianthemum sive Cistus humilis, folio Sampsuchi, capitulis valde hirsutis J. B. 2. 20.

Helianthemum ad Nummullariam accedens J. B. 2. 20. *Chamæcistus Nummularius H. R. Par.*

Helianthemum foliis Polii montani. *Cistus Helianthemos, folio Polii montani J. B 2. 19.*

Helianthemum frutescens, folio Majoranæ incano. *Cistus humilis, 1. Clus. Hisp. 151*

Helianthemum Halimi folio breviore, obtuso. *Cistus folio Halimi, 1. Clus. Hist. 71. Cistus fœmina, Portulacæ marinæ folio latiore, obtuso C. B. Pin. 465. Cistus folio Halimi, flore luteo J. B. 2. 5.*

Helianthemum Halimi folio latiore, mucronato *Cistus fœmina, Portulacæ marinæ folio angustiore, mucronato C. B. Pin. 465. Cistus folio Halimi longiore incano J. B. 2. 5. Cistus folio Halimi, 2 Clus. Hist. 71.*

Helianthemum Ledi folio. *Cistus Ledi folio C. B. Pin. 465. Cistus annuus, folio Ledi Lob. Icon. 118.*

Helianthemum Salicis folio. *Cistus folio Salicis C. B. Pin. 465. Cistus annuus 1 Clusio, folio rotundiore J. B. 2. 13. Cistus annuus folio Salicis Lob. Icon. 118.*

Helianthemum Lavandulæ folio. *Cistus folio spicæ C. B. Pin. 465. Cistus*

folio Lavandulæ Clusio, fortè idem cum Helianthemo recto J. B. 2. 5. Cistus folio Lavendulæ Clus. Hist. 72.

Helianthemum flore maculoso Col.Part. 2. 77. *Cistus flore pallido, punicante maculâ insignito C. B. Pin. 465. Cistus annuus, 2 Clusio, flore pallido, maculâ punicante insignito J. B. 2. 13.*

Helianthemum folio thimi, floribus umbellatis. *Cistus Ledon, foliis Thimi C. B. Pin. 467. Cistus Ledon, Thymi foliis Clusii J. B. 2. 12. Ledon x. Clus. Hist. 81.*

Helianthemum foliis Rorismarini splendentibus, subtus incanis, *Cistus Ledon, foliis Rorismarini subtus incanis C. B. Pin. 467. Cistus Ledon, foliis Rorismarini coronariæ Clusii, flore luteo J. B. 2. 11. Ledon viij Clus. Hist. 80.*

Helianthemum folio Sampsuchi. *Cistus folio Sampsuchi incano C. B. Pin. 465. Cistus folio Sampsuchi Clusii, cui macula in flore J. B. 2. 6.*

Helianthemnm Massiliense, Coridis folio. *Chamæcistus Massiliensis, foliis Camphoratæ similibus & glabris Raii Hist. 1016.*

Helianthemum Polii folio ampliore, Lusitanicum.

Helianthemum Polii folio angustiore, Lusitanicum.

Helianthemum humilius, Lusitanicum, Halimi folio nigriore, magno flore luteo.

Helianthemum Algarviense, Halimi folio, flore luteo, punicante maculâ insignito.

Helianthemum Hispanicum, Halimi folio rotundiore.

Helianthemum Hispanicum, Halimi folio angustiore.

Helianthemum Hispanicum, Halimi folio minimo.

Helianthemum Lusitanicum, Mari folio incano, flore luteo.

Helianthemum Lusitanicum, Mari folio incano, capitulis valde hirsutis.

Helianthemum Lusitanicum, Majoranæ folio, flore luteo, punicante maculâ insignito.

Helianthemum Hispanicum, Halimi folio amplissimo, incano & nervoso. *Cistus Halimi folio, flore luteo amplo, maximus, Hispanicus Barr. Icon.*

Helianthemum Alpinum, Oleæ folio subtus incano.

Helianthemum Hispanicum, angusto folio, flore carneo.

Helianthemum Plantaginis folio, perenne. *Tuberaria nostras J. B. 2. 12. Tuberaria major Myconi Ejusd. ibid.*

Helianthemum Lusitanicum, Buplevri folio, flore maculato.

Helianthemum Lusitanicum, Globulariæ folio.

Helianthemum Lusitanicum, annuum, Plantaginis folio, flore tricolore.

Helianthemum Hispanicum, folio minimo, rotundiore.

Helianthemum Hispanicum, Origani folio subtus incano.

Helianthemum Hispanicum, Ocimi folio subtus incano.

Helianthemum pumilum, Portulacæ marinæ folio argenteo.

Helianthemum à vocibus Græcis ἥλιος *Sol*, & ἄνθεμον *Flos*; quasi diceres florem Solis.

GENUS XVII.

Androsæmum.

ANDROSÆMUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B 1, 2, 3, 4, 5 in orbem positis constante: ex cujus calyce C polyphyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E seu baccam ferè ovatam, unicapsularem F, seminibusque fœtam ut plurimùm exiguis I, placentæ triplici affixis H. *Tab. 128.*

Androsæmi speciem unicam novi.

Androsæmum maximum, frutescens C. B. Pin. 280. *Siciliana, aliis Ciciliana, vel Androsæmon J. B. 3. 384. Androsæmum Dod. Pempt. 78.*

Androsæmum à vocibus Græcis αἷμα *sanguis*, & ἀνὴρ ἀνδρὸς *vir*: Hypericum enim, ut ait Dioscorides, digitis tritum, sanguinem succum remittit: qua ex causa etiam Androsæmon appellatum est. *Lib. 3. cap. 177*

SECTIO III.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum plerumque bicapsularem.

GENUS I.

Geum.

GEUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D bicorne, quod deinde abit in fructum E F oblongum, hydriæ birostratæ quodammodo æmulum, bicapsularem G, seminibusque fœtum plerumque exiguis H. *Tab. 129.*

Gei species sunt.

Geum rotundifolium, majus. *Sanicula montana, rotundifolia, major C. B. Pin. 243. Sanicula Alpina, guttata J. B. 3. 707. Garyophyllata sive Geum Alpinum, recentiorum, folio Hederaceo Lob. Icon. 613. Sanicula montana, 2 Clus. Hist. 307.*

Geum rotundifolium, minus. *Sanicula montana, rotundifolia, minor C. B. Pin. 243. Saniculæ montanæ alterius species ij Clus. Hist. 308.*

Geum folio circinato, pistillo floris pallido. *Sanicula montana, crenata, umbilico, pallido H. R. Par.*

Geum folio circinato, acutè crenato, pistillo floris rubro.

Geum folio subrotundo, majori, pistillo floris rubro. *Sedum montanum, serratum, guttato flore Park. Theat. 738.*

Geum folio subrotundo, minori, pistillo floris rubro.

Geum folio subrotundo, minimo. *Cotyledon altera olim Mathioli J. B. 3. 684.*

Geum palustre, minus, foliis oblongis, crenatis. *Saniculæ Alpinæ aliquatenus affinis J. B. 3. 708. Sanicula Myosotis Alpina, floribus albicantibus ferè umbellatis Pluk. Phytog. Tab. 58.*

Geum palustre, Lusitanicum, minus & ramosius.

Geum angustifolium, autumnale, flore luteo, guttato. *Saxifraga angustifolia, autumnalis, flore luteo, guttato, foliolis florum magis acuminatis Breyn. Cent. 1. 106.*

GENUS II.

Saxifraga. *Saxifrage.*

Tab. 129.

SAXIFRAGA est plantæ genus, flore A B rosaceo, plurimis scilicet petalis C in orbem positis constante: ex cujus calyce D multifido surgit pistillum E plerumque bicorne F, quod deinde simul cum calyce abit in fructum G subrotundum, bicornem pariter, bicapsularem H, seminibusque fœtum I ut plurimùm exiguis.

Saxifragæ species sunt.

Saxifraga rotundifolia, alba C. B. Pin. 309. *Saxifraga alba, radice granulosâ J. B. 3. 706. Saxifraga alba Dod. Pempt. 316.*

Saxifraga ad folia bulbos gerens C. B. Pin. 309. *Saxifraga bulbosa, altera, bulbifera, montana Col. Part. 1. 317.*

Saxifraga verna, annua, humilior. *Sedum tridactylites tectorum C. B. Pin. 285. Tridactylites tectorum, flore albo J. B. 3. 762. Paronychia altera Dod. Pempt. 112.*

Saxifraga muscosa, trifido folio. *Sedum Alpinum, trifido folio C. B. Pin. 284. Sedis affinis trisulca, Alpina, flore albo J. B. 3. 696. Sedum minus xiij Clus. Hist. lxij.*

Saxifraga tridactylites, Alpina, pallidè lutea. *Sedum trydactylites, Alpinum, pallidè luteum C. B. Pin. 284.*

Saxifraga tridactylites, Alpina, minor & villosa. *Sedum trydactilites, Alpinum, minus C. B. Pin. 284. Prodr. 131.*

Saxifraga alba, petræa Ponæ in fol. cccxxxvij. *Trydactilites Alpina J. B. 3. 762.*

Saxifraga Sedi folio, flore albo, multiflora. *Sedum serratum, flore albo, multiflorum A. R. Par. 113.*

Saxifraga Sedi folio, Pyrenaica, serrata. *Sedum Pyrenaicum, serratum, minus, flore guttato H. R. Par.*

Saxifraga Sedi folio angustiore, serrato. *Cotyledon media, foliis oblongis, serratis C. B. Pin. 285. Sedum serratum J. B. 3. 689. Umbilicus veneris, minor 1 & 2 Tabern. Icon. 847 Aizoum serratum Cord. Hist. 92.*

Saxifraga foliis subrotundis, serratis. *Cotyledon minor, foliis subrotundis, serratis C. B. Pin. 285. Prodr. 133. J. B. 3. 690.*

Saxifraga Alpina, Sedi foliis crenatis, asperis. *Sedum Alpinum, foliis crenatis, asperis C. B. Pin. 284. Prodr. 132. Sedum Alpinum, hispidum, ferè spinosum, flore albido J. B. 3. 695.*

Saxifraga Alpina, Ericoides, flore purpurascente. *Sedum montanum, Ericoides C. B. Prodr. 132.*

Saxifraga Alpina, Ericoides, flore cæruleo. *Sedum Alpinum, Ericoides, cæruleum C. B. Prodr. 132. J. B. 3. 694.*

Saxifraga montana, pyramidata, folio longiore.

Saxifraga Pyrenaica, lutea, minima, Sedi foliis densissimè congestis.

Saxifraga Pyrenaica alba, minima, foliis densissimè congestis.

Saxifraga Alpina, minima, foliis cæsiis, deorsum incurvis.

Saxifraga Alpina, lutea, Sedi folio.

Saxifraga Pyrenaica, tridactylites, latifolia.

Saxifraga Cantabrica, latifolia, tridactylites, rigidior.

Saxifraga tridactylites Pyrenaica, pallidè lutea, minima.

Saxifraga Pyrenaica, foliis partim integris, partim trifidis.

Saxifraga Pyrenaica, minima, lutea, Musco similis.

Saxifraga, quasi Planta frangens saxa, vel quòd è fissuris rupium erumpat, vel quòd calculum frangere existimetur.

GENUS III.

Salicaria.

SALICARIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem ex incisuris calycis tubulati C nascentibus: ex hujus autem fundo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E seu testam ovatam, bicapsularem F, seminibus fœtam ut plurimùm exiguis H, placentæ G affixis, ipso calyce plerumque obvolutam I. *T. b. 129.*

Salicariæ species sunt.

Salicaria vulgaris, purpurea, foliis oblongis. *Lysimachia spicata, purpurea fortè Plinii C. B. Pin. 246. Lysimachia purpurea, quibusdam spicata J. B. 2. 902. Pseudolysimachium purpureum, alterum Dod. Pempt. 86.*

Salicaria trifolia, caule hexagono. *Lysimachia purpurea, trifolia, caule hexagono Spig. Isag. 49.*

Salicaria purpurea, foliis subrotundis. *Lysimachia spicata, lanuginosa, folio subrotundo, flore purpureo H. R. Par. Lysimachia spicata, purpurea, folio subrotundo, Ocimi facie Munt. Hist. 744.*

Salicaria Lusitanica, angustiore folio. *Lysimachia purpurea, altera, Lusitanica V. Lusit.*

Salicaria Hyssopi folio latiore. *Hyssopifolia major, latioribus foliis C. B. Pin. 218. Hyssopifolia aquatica J. B. 3. 792.*

Salicaria Hyssopi folio angustiore. *Hyssopifolia minor, angustioribus foliis C. B. Pin. 218.*

Salicaria Hyssopi folio, floribus albis. *Hyssopifolia floribus albis C. B. Pin. 218.*

Salicaria Hispanica, Hyssopifolia, floribus oblongis, saturatè cæruleis. *Hyssopifolia Hispanica, floribus oblongis, saturatioris cærulei coloris C. B. Pin. 218.*

Salicaria minima, tenuifolia. *Hyssopifolia minor vel potius Thymifolia; maritima J. B. 3. 792.*

Salicaria minima, Lusitanica, Nummullariæ folio.

Salicaria à Salice, quòd in Salictis nascatur.

GENUS IV.

Glaucium.

Tab. 130. GLAUCIUM est plantæ genus, flore A rosaceo, quatuor scilicet petalis B in orbem positis plerumque constante: ex cujus calyce C bifolio, surgit pistillum D quod deinde abit in siliquam E longam, teretem, unicapsularem, valvis F G septo intermedio H adhærescentibus, seminibusque fœtam I ut plurimùm subrotundis. Occurunt & hujus species fructu unicapsulari quidem, sed quadrifariam dehiscente.

Glaucii species sunt.

Glaucium flore luteo. *Papaver corniculatum, luteum J. B. 3. 398. Papaver corniculatum, majus Dod. Pempt 448.*

Glaucium hirsutum, flore phœniceo. *Papaver corniculatum, phœniceum, folio hirsuto J. B. 3. 399. Papaver corniculatum, phœniceum, hirsutum C. B Pin. 171. Papaver corniculatum, rubrum Dod. Pempt. 449.*

Glaucium glabrum, flore phœniceo. *Papaver corniculatum, phœniceum, glabrum C. B. Pin. 171. Papaver corniculatum, phœniceum, alterum Lob. Icon. 271.*

Glaucium flore violaceo. *Papaver corniculatum, violaceum C. B. Pin. 172. J. B. 3. 399. Dod. Pempt. 449.*

Lib. 20. cap. 19. Glaucium ex Plinio appellatum est Papaver corniculatum; ideóque cum ad Papaver aut Chelidonium propter fructus formam reduci nequeat, Glaucii voce utendum duxi,

---

SECTIO IV.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum multicapsularem.

GENUS I.

Hypericum. *Millepertuis.*

Tab. 131. HYPERICUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C polyphyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E plerumque trigonum & tricuspidem F, tricapsularem G, seminibusque fœtum H ut plurimùm exiguis I. His notis addenda sunt folia bina è regione in caulis geniculis nascentia.

Hyperici species sunt.

Hypericum vulgare C. B. Pin. 279. *Hypericum vulgare sive Perforata caule*

rotundo, foliis glabris J. B. 3. 381. Hypericon Dod. Pempt. 76. Mille-pertuis.

Hypericum vulgare, guttis sanguineis Bocc. Muſ. Part. 2. 25. Tab. 11.

Hypericum Nummulariæ folio C. B. Pin. 279. *Prodr. 130. Androſæmum ſupinum, ſaxatile, Nummullariæ folio averſa parte rubente Bocc. Muſ. Part. 2. 134. Tab. 91.*

Hypericum folio breviore C. B. Pin. 279. *Hypericum Syriacum & Alexandrinum J. B. 3. 383. Lob. Icon. 398.*

Hypericum criſpum, triquetro & cuſpidato folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 12. *Hypericum ceſpitoſum, criſpum, triquetro & cuſpidato folio caulem ambiente, ſive Hypericum fruteſcens, foliis criſpis, mucronatis caulem ambientibus Ejuſd. pag. 31.*

Hypericum minus, erectum C. B. Pin. 279. *Hypericum pulchrum Tragi J. B. 3. 383. Hypericum pulchrum Trag. 74.*

Hypericum minus ſupinum, vel ſupinum, glabrum C. B. Pin. 279. *Hypericum ſupinum iij, minimum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum ſupinum, tomentoſum, majus vel Hiſpanicum C. B. Pin. 279. *Hypericum ſupinum, tomentoſum, Hiſpanicum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum ſupinum, tomentoſum, minus vel Monſpeliacum C. B. Pin. 279. *Hypericum tomentoſum J. B. 3. 384. Hypericum ſupinum, tomentoſum, alterum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum paluſtre, ſupinum, tomentoſum. *Aſcyron, ſupinum, villoſum, paluſtre C. B. Pin. 280. Aſcyron ſupinum,* ἑλώδης *Cluſ. App. Alt. auct.*

Hypericum villoſum, erectum, caule rotundo. *Androſæmum hirſutum C. B. Pin. 280. Hypericum Androſæmum dictum J. B. 3. 382. Androſæmum alterum, hirſutum Col. Part. 1. 74.*

Hypericum montis Olympi, foliis circa margines hirſutis Whel. Itin. 221

Hypericum elegantiſſimum, non ramoſum, folio lato J. B. 3. 383. *Androſæmum Campoclarenſe Col. Part. 1. 74. Androſæmum glabrum, non ramoſum Bot. Monſp.*

Hypericum amplo, perfoliato folio. *Androſæmum amplo, perfoliato folio Bocc. Muſ. Part. 2. 164. Androſæmum Sambac perfoliato folio Ejuſd. Tab. 127.*

Hypericum Aſcyron dictum, caule quadrangulo J. B. 3. 382. *Aſcyron Dod. Pempt. 78.*

Hypericum ſaxatile, tenuiſſimo & glauco folio. *Coris lutea C. B. Pin. 280. Hypericoides, Coris quorundam & Coris legitima, Cretica J. B. 3. 384. Cori legitimo di Dioſcoride Pon. Bald. Ital 98.*

Hypericum fœtidum, fruteſcens. *Androſæmum fœtidum, capitulis longiſſimis filamentis donatis C. B. Pin. 280. Ruta Hypericoides quibuſdam. Siciliana affinis ſive Tragium J. B. 3. 385. Tragio legitimo de, gli antichi Pon. Bald. Ital. 88.*

Hypericum perfoliatum & perforatum. *Androſæmum perfoliatum & perforatum C. B. Pin. 280. Androſæmum alterum, Apulum Col. Part. 1. 78.*

Hypericum Alpinum, humilius, magno flore punctato.
Hypericum latifolium, Lusitanicum V. Lusit. *Hypericum Myrti acuto folio, Siculum Bocc. Mus. Part. 2. 133. Tab. 92.*
Hypericum Lusitanicum, Linariæ folio.
Hypericum tomentosum, Lusitanicum, minimum.

GENUS II.

Ascyrum.

Tab. 131. ASCYRUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C polyphyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum pyramidatum E, quinquecapsularem F, seminibusque fœtum G ut plurimùm oblongis & exiguis.

Ascyri species sunt.

Ascyrum magno flore C. B. Pin. 280. *Prodr. 130. Androsæmum flore & thecâ quinquecapsulari, omnium maximis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 472.*
Ascyrum exiguo folio, flore magno. *Hypericon Olympi Montis Vvhel Itin.*
Ascyrum erectum, Salicis folio, magno flore.
Ascyrum à voce Græcâ σκιρος *asperitas* & particula α, quasi planta minime aspera.

GENUS III.

Pyrola. *Pyrole.*

Tab. 332. PYROLA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D in proboscidem E desinens, quod deinde abit in fructum F subrotundum, striatum, plerumque umbilicatum, quinquecapsularem G, seminibusque fœtum ut plurimùm exiguis H.

Pyrolæ species sunt.

Pyrola rotundifolia, major C.B.Pin. 191. *Pyrola J.B. 3. 535. Dod. Pempt. 138.*
Pyrola rotundifolia, minor C. B. Pin. 191. *Pyrola minima, Alpina J. B. 3. 536. Pyrola iiij, minima Clus. Hist. cxviij.*
Pyrola folio mucronato, serrato C. B. Pin. 191. *Pyrola folio serrato J. B. 3. 536. Pyrola ij, tenerior Clus. Hist. cxvij.*
Pyrola frutescens, Arbuti flore C. B. Pin. 191. *Pyrola fruticans J. B. 3. 536. Pyrola iij, fruticans Clus. Hist. cxvij.*
Pyrola à Pyro propter foliorum similitudinem.

GENUS IV.

Damasonium.

Tab. 132. DAMASONIUM est plantæ genus, flore A rosaceo, tribus petalis B in orbem positis plerumque constante: ex cujus calyce surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D stelliformem, multicapsularem E F, seminibusque fœtum ut plurimùm oblongis G.

Damasonii

Damasonii species sunt.

Damasonium stellatum Lugd. 1058. *Damasonium stellatum Dalechampii J. B. 3. 789. Plantago aquatica, stellata C. B. Pin. 190.*

Damasonium Americanum, maximum, Plantaginis folio, flore flavescente, fructu globoso Plum.

GENUS V.

Ruta. *Rue.*

RUTA est plantæ genus, flore A rosaceo, quatuor plerumque petalis B cavis & in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E subrotundum, ut plurimùm tetragonum, ex quatuor sæpe capsulis F, axi G affixis compositum H, seminibusque fœtum non raró reniformibus I aut angulatis. *Tab. 133.*

Rutæ species sunt.

Ruta hortensis, latifolia C. B. Pin. 336. *Ruta sativa vel hortensis J. B. 3. 197. Ruta graveolens, hortensis Dod. Pempt. 119.*

Ruta hortensis, latifolia, arbusculæ similis C. B. Pin. 336.

Ruta hortensis, altera C. B. Pin. 336. *Ruta tenuifolia Tabern. Icon. 133.*

Ruta sylvestris, major C. B. Pin. 336. *J. B. 3. 199. Ruta sylvestris, graveolens Dod. Pempt. 119.*

Ruta sylvestris, minor C. B. Pin. 336. *J. B. 3. 200. Ruta sylvestris, minima Dod. Pempt. 120.*

Ruta Chalepensis, latifolia, florum petalis villis scatentibus H. L. Bat.

Ruta Chalepensis, tenuifolia, florum petalis villis scatentibus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 508.

Ruta montana, spinosa, Coriandri folio, flore albo Bocc. Mus. Part. 2. 70. *Ruta montana, spinosa, alba Ejusd. Tab. 59.*

Ruta sylvestris, Linifolia, Hispanica Bocc. Mus. Part. 2. 82. Tab. 73.

Ruta, à ῥύω *tueor*, quòd sanitati tuendæ conferat.

Ruta ad Classem florum cruciformium pertineret, nisi sæpe floribus esset pentapetalis: cruciformes enim semper sunt tetrapetali.

GENUS VI.

Harmala.

HARMALA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum E subrotundum, tricapsularem F, seminibusque fœtum G plerumque oblongis. His notis addenda sunt folia alterno ordine in caule posita. *Tab. 133.*

Harmalæ speciem unicam novi.

Harmala Dod. Pempt. 121. *Ruta sylvestris, flore magno, albo C. B. Pin. 336. Ruta quæ dici solet Harmala J. B. 3. 200.*

GENUS VII.

Nigella.

Tab. 134. NIGELLA est plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, & corollâ Z donato inter petala & ſtamina X collocatâ, quam efformant corpora quædam corniformia C Ex floris meditullio ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum membranaceum ſubrotundum F G, vel oblongum E ſupernè multicornem, multicapſularem H I K, ſeminibuſque fœtum L M.

Nigellæ ſpecies ſunt.

Nigella arvenſis, cornuta C. B. Pin. 145. *Melanthium ſylveſtre ſive arvenſe J. B. 3. 209. Melanthium ſylveſtre Dod. Pempt. 303.*

Nigella arvenſis, cornuta, flore pleno, ſubcæruleo.

Nigella arvenſis, cornuta, flore albo.

Nigella latifolia, flore majore, ſimplici, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium Hiſpanicum, majus Eyſt.*

Nigella anguſtifolia, flore majore, ſimplici, cæruleo C. B. Pin, 145. *Melanthium capite & flore majore J. B. 3. 207. Melanthium Damaſcenum Dod. Pempt. 304.*

Nigella anguſtifolia, flore majore ſimplici albo.

Nigella flore majore, pleno, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium capite vel calyce & flore majore, pleno J. B. 3. 208. Melanthium Damaſcenum, pleno flore Cluſ. Hiſt. ccviij.*

Nigella flore minore, ſimplici, candido C. B. Pin. 145. *Melanthium calyce & flore minore, ſemine nigro & luteo J. B. 3. 208. Melanthium Dod. Pempt. 303.*

Nigella flore minore, pleno & albo C. B. Pin 146. *Melanthium capite minore, flore multiplicato J. B. 3. 209. Melanthium pleno flore Cluſ. Hiſt. ccvij.*

Nigella Cretica C. B. Pin. 146. & *Prodr. 75.*

Nigella Cretica, latifolia, odorata Park. Theat. 1376. *Nigella alba, ſimplici flore P. Alp. Exot. 261.*

Nigella flore ſimplici, palleſcente Par. Bat.

Nigella, quaſi Nigrella, à ſeminum colore nigro.

GENUS VIII.

Fabago.

Tab. 135. FABAGO eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum E membranaceum, cylindri æmulum, plerumque pentagonum, quinquecapſularem F, quinquefariam dehiſcentem G, ſingulis valvis H ſepto intergerino I munitis. ſeminibuſque fœtum K ut plurimùm planis. His notis addenda ſunt folia bina, è regione in caulium nodis naſcentia.

Fabaginis speciem unicam novi.

Fabago Belgarum, sive Peplus Parisiensium Lugd. 456. *Morgsani Syrorum Ejusd. App. 25. Capparis Fabaginea sive Peplios Lutetianorum J. B. 2. 66. Capparis Portulacæ folio C. B. Pin. 480.*

Fabago quasi Planta ad Fabam accedens.

GENUS IX.

Corchorus.

CORCHORUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante : ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum E cylindri æmulum, quinquecapsularem F, quinquefariam dehiscentem G, seminibusque fœtum ut plurimùm angulatis H. His notis addenda sunt folia alterno ordine in caulium nodis nascentia. *Tab. 135.*

Corchori species sunt.

Corchorus sive Melochia J. B. 2. 982. *Melochia P. Alp. Ægypt. 39.*

Corchorus Americana, Carpini folio, fructu longiore. *Alcea cibaria seu Corchorus Americana, Carpini foliis, sextuplici capsulâ longiore ornata Pluk. Phytog. Tab. 127.*

Corchorus Americana, foliis & fructu angustioribus. *Alcea olitoria seu Corchorus Americana, angusto barbato folio, capsulâ strictiori Pluk. Phytog. Tab. 127.*

GENUS X.

Cistus.

CISTUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante : ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E subrotundum, vel acuminatum F, apice plerumque dehiscentem G, multicapsularem H I, seminibusque fœtum ut plurimùm exiguis K. *Tab. 136.*

Cisti species sunt.

Cistus mas, major, folio rotundiore J. B. 2. 2. *Cistus mas, folio rotundo, hirsutissimo C. B. Pin. 464. Cistus mas Matthioli Lugd. 222.*

Cistus mas, 2, folio longiore J. B. 2. 2. *Cistus mas, angustifolius C. B. Pin. 464. Cistus mas, ij Clus. Hist. 69.*

Cistus mas, folio breviore C. B. Pin. 464. *Cistus mas, iij, foliis dilutiùs virentibus J. B. 2. 3.*

Cistus mas, Lusitanicus, folio amplissimo, incano.

Cistus mas, folio oblongo, incano C. B. Pin. 464. *Cistus mas iv, Monspeliensis, folio oblongo, albido J. B. 2. 3. Cistus mas, 1 Clus. Hist 68.*

Cistus mas, foliis undulatis & crispis. *Cistus mas, foliis Chamædrys C. B. Pin. 464. Cistus mas v, foliis crispis, & quodammodo sinuosis J. B. 2. 3. Cistus mas, v Clus. Hist. 69.*

Cistus fœmina, folio Salviæ, elatior & rectis virgis C. B. Pin. 464. *Cistus fœmina, Monspeliana, flore albo J. B. 2. 4. Cistus fœmina Clus. Hist. 70.*

Ciſtus fœmina, folio Salviæ, ſupina, humi ſparſa C. B. Pin. 465.

Ciſtus fœmina, folio Salviæ, flore ochræ colore C. B. Pin. 465 *Ciſtus fœmina, Hiſpanica, flore luteo J. B. 2. 4.*

Ciſtus Ladanifera Monſpelienſium C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ladanifera ſive Ledon Monſpeſſulanum, anguſto folio, nigricans J. B. 2. 10.*

Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, Salicis folio, flore candido. *Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, incana C. B. Pin. 467. Ciſtus Ledon 1, anguſtifolium, flore omnino interdum albo Cluſ. Hiſt. 77.*

Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, Salicis folio, flore albo, maculâ punicante inſignito. *Ciſtus Ledon 1, anguſtifolium, flore maculâ ex purpurâ nigricante infecto Cluſ. Hiſt. 77. Ciſtus Ledon, flore maculâ nigricante notato J. B. 2. 8.*

Ciſtus Ledon, foliis Laurinis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, latiore folio J. B. 2. 8. Ledon 1, latifolium Cluſ. Hiſt. 77.*

Ciſtus Ledon, foliis Populi nigræ, maior C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, Populi nigræ foliis Cluſii, major J. B. 2. 9. Ledon latifolium, ij, majus Cluſ. Hiſt. 78.*

Ciſtus Ledon, foliis Populi nigræ, minor C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, Populi nigræ foliis Cluſii minor J. B. 2. 9. Ledon ij, latifolium, minus Cluſ. Hiſt. 78.*

Ciſtus Ledon, latifolium, Creticum J. B. 2. 9. *Ciſtus Ledon, Cretenſe C. B. Pin. 467.*

Ciſtus Ledon, hirſutum C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, iv Cluſii, flore candido J. B. 2. 10. Ledon iiij Cluſ. Hiſt. 78.*

Ciſtus Ledon, foliis Oleæ, ſed âguſtioribus C. B. Pin 167. *Ledon v Cluſ. Hiſt. 79.*

Ciſtus Ledon, anguſtis foliis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon vj, minoribus anguſtioribusque foliis Cluſii J. B. 2. 11. Ledon vj Cluſ. Hiſt. 79.*

Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini, hiſpidis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, foliis colore cinereo J. B. 2. 11. Ledon vij Cluſ. Hiſt. 80.*

Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini, ſed non incanis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, ix Cluſio J. B. 2. 12. Ledon ix Cluſ. Hiſt. 80.*

Ab eo genere excludendæ ſunt plurimæ ſpecies, quas C. Bauhinus ad Ciſtum revocavit; ego verò eaſdem ad Helianthemum referri debere exiſtimavi.

GENUS XI.

Nymphæa. *Nenufar.*

Tab. 137. & 138. NYMPHÆA eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C D in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce E F ſurgit piſtillum G H quod deinde abit in fructum I fere globoſum, vel conicum K, multicapſularem L M ſeminibuſque fœtum N O ut plurimùm oblongis.

Nymphææ ſpecies ſunt.

Nymphæa alba, major C. B. Pin. 193. *Nymphæa alba J. B. 3. 770. Dod. Pempt. 585. Nenuphar, Blanc d'eau.*

Nymphæa Americana, foliis circinatis, maximis, acutè crenatis, ſubtus purpureis, flore albo Plum.

Nymphæa Americana, foliis circinatis, minoribus, obtusè crenatis, subtus viridibus, flore albo Plum.

Nymphæa lutea, major C. B. Pin. 193. *Nymphæa lutea J. B. 3. 771. Dod. Pempt. 585.*

Nymphææ species, flore fructuque carentes, facilè dignoscuntur foliis amplis, subrotundis, aquis innatantibus.

SECTIO V.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum, in quo veluti nidulantur semina.

GENUS I.

Nelumbo.

NELUMBO est plantæ genus, à Nymphæâ diversum fructus formâ, neque enim in loculamenta dividitur ut Nymphææ fructus, sed in eo sparsim veluti nidulantur semina.

Nelumbonis speciem unicam novi.

Nelumbo Zeylanensium. *Nymphæa Indica, Faba Ægyptia dicta, flore incarnato. Par. Bat.*

GENUS II.

Capparis. *Caprier.*

CAPPARIS est plantæ genus, flore A rosaceo, quatuor plerumque petalis B in orbem positis constante : ex cujus calyce C surgit pistillum D embryone instructum, qui deinde abit in fructum E ut plurimùm pyriformem, vel siliquosum, carnosum, in quo F veluti nidulantur plurima semina G non rarò subrotunda & quasi reniformiâ. *Tab. 139.*

Capparis species sunt.

Capparis spinosa, fructu minore, folio rotundo C. B. Pin. 480. *Capparis spinosa J. B. 2. 63. Capparis retuso folio Lob. Icon. 635.*

Capparis folio acuto C.B.Pin.480. *Lob. Icon. 634. Capparis Dod. Pempt. 746.*

Capparis Sicula, duplicatâ spinâ, folio acuto Bocc. Rarior. Plant. 79.

Capparis non spinosa, fructu majore C. B. Pin. 480. *Capparis non spinosa J. B. 2. 63.*

Capparis Americana, arborescens, Lauri folio, fructu longissimo, flore albo Plum.

Capparis Americana, arborescens, Lauri folio, fructu subrotundo, flore albo Plum.

Ab eo genere excludi debet. *Capparis Portulacæ folio C. B. Pin. 480. quæ ad Fabaginem pertinet.*

SECTIO VI.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ex plurimis veluti capsulis compositum.

GENUS I.

Sedum. *Joubarbe.*

Tab. 140. SEDUM est plantæ genus, flore A C rosaceo, plurimis scilicet petalis B D in orbem positis constante : ex cujus calyce F G surgit pistillum E H quod deinde abit in fructum I K ex plurimis veluti capsulis L M vaginarum æmulis, in capitulum quoddam collectis compositum seminibusque fœtum ut plurimùm exiguis N.

Sedi species sunt.

Sedum majus, arborescens J. B. 3. 686. *Sempervivum sive Sedum arborescens, majus Dod. Pempt 127.*

Sedum majus, vulgare C. B. Pin. 283. *J. B. 3. 687. Sempervivum majus alterum sive Jovis Barba Dod. Pempt. 127.*

Sedum vulgari magno simile J. B. 3. 688.

Sedum vulgare, maximum H. L. Bat.

Sedum latifolium, floribus magnis, albicantibus J. B. 3. 689. *Sedum majus, montanum, dentatis foliis C. B. Pin. 283. Cotyledon altera, secunda Clus. Hist. lxiij.*

Sedum majus, montanum, dentatis foliis, alterum C. B. Pin. 283. *Sedi latifolii, flore albicante minor species magis dentata J. B. 3. 689. Cotyledonis alterius altera species Clus. Hist. lxiiij.*

Sedum majus, montanum, foliis non dentatis, floribus rubentibus C.B.Pin. 283. *Sedum montanum, latifolium, flore purpureo J. B. 3. 688. Cotyledon altera, iij Clus. Hist. lxiiij.*

Sedum montanum, tomentosum C. B. Pin. 284. *Sempervivum rubrum, montanum, γναφαλῶδες Col. Part. 1. 291.*

Sedum montanum, tomentosum, minus. *Sedum montanum, roseum, reticulatum Barr. Icon.*

Sedum Alpinum, roseum, acuto folio, hæmatodes, majus H. R. Par.

Sedum Alpinum, roseum, medium, aculeo rubente H. R. Par.

Sedum Alpinum, roseum, minus, viride & subhirsutum H. R. Par.

Sedum Alpinum, subhirsutum, folio longiore H. R. Par.

Sedum Alpinum, subhirsutum, coronâ floris purpurascente, disco viridi H. R. Par.

Sedum minus, teretifolium, album C. B. Pin. 283. *Sedum minus, folio longiusculo tereti, flore candido J. B. 3. 690. Vermicularis, Crassula minor officinarum, & Illecebra major Lob. Icon. 377.*

Sedum teretifolium, majus, flore albo Mor. H. R. Bles.

Sedum minus, teretifolium, alterum C. B. Pin. 283. *J. B. 3. 691. Sedum medium, teretifolium sive Sempervivum minus officinarum Lob. Icon. 376.*

Sedum minus, teretifolium, luteum C. B. Pin. 283. *Sedum minus, æstivum luteum J. B. 3. 693. Sempervivum minus, æstivum Lob. Icon. 378.*

Sedum minus, folio circinato C. B. Pin. 283. *Sedum parvum, folio circinato, flore albo J. B. 3. 691. Aizoon dasyphyllum Dalecampii Lugd. 1133.*

Sedum minus, luteum, folio acuto C. B. Pin. 283. *Sedum minus, flore luteo J. B. 3. 692. Aizoon hæmatoides Lob. Icon. 378.*

Sedum minus, lato & crasso caule, Portlandicum Belgarum H. R. Par. *Portlandicum Sedum Lob. Icon. 380. Sedum monstrosum, minus vel platycaulon H. R. Monsp.*

Sedum minus, luteum, ramulis inflexis C. B. Pin. 283. *Sedum minus, luteum, flore se circumflectente J. B. 3. 693. Aizoon Scorpioides Lob. Icon. 377.*

Sedum longifolium, citrino flore Mor. H. R. Bles.

Sedum arvense, flore rubente C. B. Pin. 283. *Prodr. 132.*

Sedum parvum, acre, flore luteo J. B. 3. 694. *Sempervivum minus, vermiculatum, acre C. B. Pin. 283. Sedum minus, viij, causticum Clus. Hist. lxj.*

Sedum minimum, luteum, non acre J. B. 3. 695. *Sempervivum, minus, vermiculatum, insipidum C. B. Pin. 284.*

Sedum minimum, non acre, flore albo Raii Hist. 1041.

Sedum Alpinum, flore pallido C. B. Pin. 284. *Sedum parvum, montanum, luteum J. B. 3. 693. Sedum minus, vj sive Alpinum, 1. Clus. Hist. lx.*

Sedum Alpinum, rubro, magno flore C. B. Pin. 284. *Aizoon montanum Lugd. 1131.*

Sedum palustre, subhirsutum, purpureum C. B. Pin. 285. *Sedum purpureum, pratense J. B. 3. 692. Sedum minus, iij sive palustre Clus. Hist. lix.*

Sedum echinatum vel stellatum, flore albo J. B. 3. 680. *Cotyledon stellata C. B. Pin. 285. Sempervivum tertium Col. Phytob. 42.*

Sedum echinatum, flore luteo J. B. 3. 680. Hujus Icon occurrit apud Columnam in eadem Tabulâ cum Sempervivo tertio.

Sedum Cepæa dictum H. L. Bat. *Cepæa J. B. 3. 679. Cepæa Mathioli Clus. Hist. lxviij.*

Sedum Cepæa dictum, floribus purpurascentibus. *Cepæa floribus ex purpureo candicantibus C. B. Pin. 288.*

Sedum minimum, montanum, flore purpurascente, parvo, semine stellato Raii Hist. 692.

Sedum Alpinum, Coridis folio.

Sedum Africanum, fruticosum, Ericæ folio Oldenl.

Ab eo genere excludi debent Sedi species foliis laciniatis, quæ ad Saxifragam pertinent, *Sedum minus, fruticosum C. B. Pin. 284. Sedum minus, fruticosum, alterum C. B. Pin. 284. Sedum Alpinum, Saxifragæ albæ flore, vel grandiflorum C. B. Pin. 284.* quod *Saxifragæ species videtur*

perinde ac sequens. Sedum Alpinum, album, foliolis compactis C. B. Pin. 284. Sedum Alpinum, hirsutum, lacteo flore C. B. Pin. 284. Vide Androsacen. Sedum Alpinum, Gramineo folio, lacteo flore C. B. Pin. 284. Androsaces etiam species. Sedum Alpinum, angustissimo folio, flore carneo C. B. Pin. 284. Sedum Alpinum, exiguis foliis C. B. Pin. 284. Sedum Alpinum, hirsutum, luteum C. B. Pin. 284. Alyssi species. Sedum Alpinum, foliis crenatis, asperis C. B. Pin. 284. ad Saxifragam cum sequentibus referendum. Sedum Alpinum, Ericoides, purpurascens C. B. Pin. 284. Sedum Alpinum, Ericoides, cæruleum C. B. Pin. 284. &c.

Sedum à sedendo vel à sedando: ejus enim species humi sedent, & inflammationes sedant.

GENUS II.

Anacampseros. *Orpin.*

Hist. 689. ANACAMPSEROS est plantæ genus, flore & fructu Sedi, à quo differt ex sententia Clariss. Raii quòd à prima statim germinatione excaulescat, cùm folia Sedi in globulos oculi bovilli æmulos congerantur.

Anacampserotis species sunt.

Anacampseros vulgò Faba crassa J. B. 3. 681. *Telephium vulgare C. B. Pin. 287. Telephium alterum sive Crassula Dod. Pempt. 130.*

Anacampseros purpurea J. B. 3. 682. *Telephium purpureum, majus C. B. Pin. 287. Telephium floribus purpureis Lob. Icon. 389.*

Anacampseros minor, purpurea. *Telephium purpureum, minus C. B. Pin. 287. J. B. 3. 682.*

Anacampseros maxima J. B. 3. 682. *Telephium latifolium, peregrinum C. B. Pin. 287. Telephium primum Dod. Pempt. 130.*

Anacampseros minor, rotundiore folio, sempervirens J. B. 3. 682. *Telephium repens, folio deciduo C. B. Pin. 287. Telephium minus, sempervirens Lob. Icon. 390.*

Anacampseros minor, longiore folio, sempervirens.

Anacampseros radice, Rosam spirante, major. *Rhodia radix C. B. Pin. 286. J. B. 3. 683. Dod. Pempt. 347.*

Anacampseros radice Rosam spirante, minor. *Rhodia radix minor H. R. Par.*

Anacampseros Lusitanica, hæmatodes, maxima. *Telephium Lusitanicum, hæmatodes, maximum H. R. Par.*

Anacampseros Lusitanica, hæmatodes, maxima, flore albido. *Telephium Lusitanicum, hæmatodes, maximum, flore pallido H. R. Par.*

Anacampseros Portulacæ folio. *Telephium Portulacæ folio Mor. H. R. Bles.*

Anacampseros flore purpurascente & foliis rarioribus. *Telephium flore purpurascente & foliis rarioribus C. B. Pin. 287. Telephium tertium. purpurascente flore Clus. Hist. lxvj.*

Anacampseros flore albo, supina.

Anacampseros quòd Veneficæ olim πρὸς τὸ ἀνακάμπτειν τὸν ἔρωτα, id est, *ad amorem revocandum*, ea uterentur.

GENUS

GENUS III.

Ulmaria.

ULMARIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum E ex plurimis vaginulis F menbranaceis, intortis & in capitulum congestis compositum, semineque fœtum G ut plurimùm singulari & exiguo. *Tab. 141.*

Ulmariæ speciem unicam novi.

Ulmaria Clus. Hist. cxcviij. *J. B. 3. 488. Barba Capræ, floribus compactis C. B. Pin. 164. Regina prati Dod. Pempt. 57. Reine des prez.*

Ulmaria ab Ulmo, propter foliorum nescio quam similitudinem.

GENUS IV.

Barba Capræ.

BARBA CAPRÆ est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C monophyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum F E ex multis veluti vaginulis in capitulum quoddam collectis compositum, quæ singulæ G semine turgescunt H ut plurimùm oblongo. *Tab. 141.*

Barbæ Capræ speciem unicam novi.

Barba Capræ, floribus oblongis C. B. Pin. 163. *Barba Capri J. B. 3. 488. Drymopogon 1. Tabern. Icon. 777. Barbe de Chevre.*

Barba Capræ à similitudine, ut aiunt, barbæ caprillæ.

GENUS V.

Fagonia.

FAGONIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D è rotundo acuminatum, striatum, multicapsularem E, ex plurimis vaginis compositum, quæ singulæ F semine turgescunt subrotundo G. *Tab. 141.*

Fagoniæ species sunt.

Fagonia Cretica, spinosa. *Trifolium spinosum, Creticum C. B. Pin. 330. Prodr. 142. Trifolium aculeatum, Creticum J. B. 2. 388.*

Fagonia Hispanica, non spinosa.

Fagoniam appellavi ut illustrissimo viro D. D. Fagoni Archiatrωn Comiti, quæ reddere beneficia nequeo, memori mente persolverem.

GENUS VI.

Tribulus.

TRIBULUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum quodammodo cruciformem E vel turbinatum, ex pluribus partibus F. plerumque compositum, muricatis, in capitulum collectis & se- *Tab. 141.*

minibus fœtis H ut plurimùm oblongis, in loculis G nidulantibus.

Tribuli species sunt.

Tribulus terrestris, Ciceris folio, seminum integumento aculeato Mor Hist. Oxon. Part. 2. 102. *Tribulus terrestris, Ciceris folio, fructu aculeato C. B. Pin. 350. Tribulus terrestris J. B. 2. 352. Dod. Pempt. 557.*

Tribulus terrestris, major, Curassavicus Prodr. Par. Bat. *& Par. Bat. Tribulus terrestris, Americanus, Chamæcisti flore, fructu spinoso, maximo Breyn. Prodr. 2. Hort. Amstel. fig. 32.*

Tribulus terrestris, Americanus, fructu turbinato, foliis lanuginosis Plum.

Tribulus terrestris, Indiæ Orientalis, foliis Viciæ subrotundis & villosis.

GENUS VII.

Juncago.

Tab. 142. JUNCAGO est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum oblongum D, in basi dehiscentem E, ex tribus vaginulis compositum, quæ singulæ F semen complectuntur singulare G, oblongum.

Juncaginis speciem unicam novi.

Juncago palustris & vulgaris. *Gramen junceum, spicatum seu Triglochin C. B. Pin. 6. Gramen Triglochin J. B. & Hyacinthi parvi facie, Gramen Triglochin J. B. 2. 508. Gramen marinum, spicatum, alterum Lob. Icon. 17.*

GENUS VIII.

Geranium, *Bec de Gruë.*

Tab. 142 GERANIUM est plantæ genus, flore A C rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum rostratum F, quinque striis per longitudinem incisum G, quibus totidem adhærescunt capsulæ H I K L M, in longam caudam desinentes, per maturitatem à basi ad apicem extrorsum se revolventes & semine fœtæ N P ut plurimùm oblongo O.

Geranii species sunt.

Geranium Batrachioides, folio Aconiti C. B. Pin. 317. *Geranium Batrachioides aliud, folio Aconiti nitente Clusii J. B. 3. 476. Geranium ij, Βατραχιῶδες, minus Clus. Hist. xcix.*

Geranium Batrachioides, folio Aconiti, flore albo, lineis cæruleis variegato C. B. Pin. 317.

Geranium Batrachioides, folio Aconiti, flore albo C. B. Pin. 317.

Geranium Batrachioides, maximum minus laciniatum, folio Aconiti J. B. 3. 477. *Geranii majoris species, foliis magnis figurâ ferè & magnitudine Aconiti lutei, hirsutis, asperis Gesn. App. 292.*

Geranium Batrachioides, odoratum C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides, longiùs radicatum, odoratum J. B. 3. 477. Geranium Batrachioides, alterum Dod. Pempt. 63.*

Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum C. B. Pin. 318. *Gera-*

nium Batrachioides J. B. 3. 475. Dod. Pempt. 63.

Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum, flore albo C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides, album J. B. 3. 476.*

Geranium Batrachioides minus, sive Gratia Dei Germanorum C. B. Pin. 318.

Geranium Batrachioides, flore variegato C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides ex albo cum cæruleo colore varium J. B. 3. 476. Geranium Anglicum, variegatum Eyst.*

Geranium Batrachioides, Collum Gruis Germanorum C. B. Pin. 318. *Gruinalis Dodonæi Lugd. 1278.*

Geranium annuum, minus, Batrachioides, Bohemicum, purpuro-violaceum Mor. Hist. Oxon. 2. Part. 511.

Geranium Batrachioides minus, perenne, versicolor Mor. H. R. Bles.

Geranium phæum sive fuscum, petalis reflexis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 515. *Geranium montanum, fuscum C. B. Pin. 318. Geranium phæum, flore reflexo J. B. 3. 477.*

Geranium phæum sive fuscum, petalis reflexis, folio non maculato H. L. Bat.

Geranium phæum sive fuscum, petalis rectis seu planis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 515. *Geranium phæo sive pullo flore Clusii J. B. 3. 477.*

Geranium phæum sive fuscum, petalis rectis seu planis, folio maculato H L. Bat.

Geranium radice grumosâ C. B. Pin. 318. *Geranium Asphodeli radice J. B. 3. 475. Geranium iiij, bulbosum Pennei Clus. Hist. c.*

Geranium nodosum C. B. Pin. 318. *Geranium magnum, folio trifido J. B. 3. 478. Geranium v, nodosum Plateau Clus. Hist. cj.*

Geranium Moscoviticum, purpureum Park. Theat. 705.

Geranium Romanum, versicolor, sive striatum Park. Par. 229.

Geranium sanguineum, maximo flore C. B. Pin. 318. *Geranium sanguineum, sive hæmatodes, crassâ radice J. B. 3. 478. Geranium vij, αἱματῶδες Clus. Hist. cij.*

Geranium hæmatodes, flore variegato Hort. Edind. *Geranium hæmatodes, Lancastrense, flore eleganter striato Raii Hist. 1061.*

Geranium hæmatodes, foliis majoribus pallidioribus & altiùs incisis Raii Synops. 219.

Geranium sanguineum, cauliculis erectis, flore minore H. L. Bat.

Geranium tuberosum, majus C. B. Pin. 318. *Geranium tuberosum J. B. 3. 474. Dod. Pempt. 71.*

Geranium argenteum, Alpinum C. B. Pin. 318. *Geranium argenteum, Montis Baldi J. B. 3. 474. Geranium Alpinum, longiùs radicatum Pon. Bald. in fol. ccclxij.*

Geranium Pyrenaicum, foliis cineraceis, radice crassâ, magno flore variegato.

Geranium lucidum, saxatile C. B. Pin. 318. *Geranium lucidum J. B. 3. 481. Geranium rotundifolium, saxatile, montanum Col. Part. 1. 137.*

Geranium parvum, foliis Ranunculi C. B. Pin. 318. *Geranium Salmanticense, rostratum Clus. Hist. cij.*

Geranium folio Malvæ rotundo C. B. Pin. 318. *Geranium folio rotundo, multùm serrato, sive Columbinum J. B. 3. 473. Pes Columbinus Dod. Pempt. 61.*

Geranium folio Malvæ rotundo, flore majori, cæruleo C. B. Pin. 318.

Geranium Columbinum, majus, flore minore, cæruleo Raii.Hist. 1059.

Geranium Malacoides seu Malvæ folio rotundo, flore albo Mor. H. R. Bles.

Geranium folio Malvæ rotundo, minus C. B. Pin. 318.

Geranium Columbinum, perenne, Pyrenaicum, maximum.

Geranium montanum, rotundifolium, perenne, flore purpureo, majore Bocc. Mus. Part. 2. 81. Tab. 72.

Geranium Columbinum, maximum, foliis dissectis D. Plot. Hist. nat. Oxon. *Geranium Columbinum, majus, foliis imis longis, usque ad pediculum divisis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 511.*

Geranium Columbinum dissectis foliis, pediculis florum longissimis Raii Hist. 1059. *Geranium Columbinum, annuum, minus, folio tenuiùs laciniato, flore pediculo longissimo insistente Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 512.*

Geranium Columbinum, tenuiùs laciniatum C. B. Pin. 318. *Prodr. 138.*

Geranium Columbinum, tenuiùs laciniatum, flore albo H. R. Par.

Geranium Columbinum, minus, majori flore & foliis florum bifidis Bot. Monsp.

Geranium Columbinum, majus, foliis tenuiter dissectis, foliis florum bifidis. Bot. Monsp. *Geranium gruinale, folio tenuiter diviso J. B. 3. 474.*

Geranium folio Althææ C. B. Pin. 318. *Geranium Malvaceum J. B. 3. 472. Geranium Malacoides Lob. Icon. 662.*

Geranium Althææ folio, floribus saturatiùs rubentibus H. L. Bat.

Geranium Malacoides, minus C. B. Pin. 319. *Prodr. 138.*

Geranium Malacoides crasso, rugoso, integro folio Bocc. Mus. Tab. 89. *Geranium Malacoides, supinum lato rotundo, crasso, rugoso, integro folio, acu brevissima Carinense Ejusd. pag. 109.*

Geranium pusillum, supinum, maritimum, Althææ aut Betonicæ folio, nostras Raii Hist. 1056.

Geranium Alceæ vesicariæ foliis Park. Theat. 707.

Geranium Robertianum 1, viride C. B. Pin. 319. *Geranium Robertianum, murale J. B. 3. 480. Geranium Robertianum Dod. Pempt. 62.*

Geranium Robertianum, 1, rubens C. B. Pin. 319.

Geranium Robertianum, flore albo Mor. H. R. Bles.

Geranium lucidum saxatile, foliis Geranii Robertiani Raii Synops. 218.

Geranium Cicutæ folio, acu longissima C. B. Pin. 319. *Prodr. 138. Geranium Coriandri folio, odorum Ejusd. 319. Geranium Apulum, Coriandri folio, alterum, odorum Col. Part. 1. 135.*

Geranium Cicutæ folio, moschatum C. B. Pin. 319. *Geranium supinum Dod. Pempt. 63.*

Geranium Cicutæ folio, inodorum C. B. Pin. 319.

Geranium Cicutæ folio, minus & supinum C. B. Pin. 319. *Geranium moschatum, folio ad Myrrhidem accedente, minus J. B. 3. 479. Geranium minus, Geranium arvense Tabern. Icon. 57.*

Geranium Cicutæ folio, minus & supinum, flore albo C. B. Pin. 319. *Geranium arvense, album Tabern. Icon. 57.*

Geranium Cicutæ folio, erectum, Romanum Bocc. Musf. Part. 2. 93. Tab. 82.

Geranium Chrysanthemi Cretici folio, Neapolitanum Bocc. Musf. Part. 2. 93. Tab 83.

Geranium latifolium, longissimâ acu C. B. Pin. 319. *Geranium speciosum, annuum, longissimis rostris, Creticum J. B. 3. 479. Geranium Creticum, annuum, hæmatodes Lob. Icon. 662.*

Geranium maritimum, annuum, laciniatum, acu longissimâ *Geranium supinum, Botrys folio, acu sursum spectante Bocc. Musf. Part. 2. 145. Geranium Botrys folio Ejusd. Tab. 109.*

Geranium crasso Batrachioides folio Bocc. Musf. Part. 2. Tab. 128. *Geranium supinum, rotundo Batrachioides, crasso tomentoso folio, radice rufescente longiùs radicata Ejusd. pag. 160.*

Geranium minimum, Chamædryoides Bocc. Musf. Part. 2. Tab. 128. *Geranium æstivum minimum, supinum, Alpinum, Chamædryoides, flore albo, variegato Ejusd. 160,*

Geranium Petræum, Cicutæ folio, radice crassâ Bot. Monsp. *Geranium fœtidum Park. Theat. 709. Lob. Illustr. 134.*

Geranium Hispanicum, magnâ radice, Cicutæ folio crassiori Schol. Bot.

Geranium Africanum, arborescens, Ibisci folio rotundo, Carlinæ odore H. L. Bat.

Geranium Africanum, frutescens, Malvæ folio laciniato, odorâto H. L. Bat.

Geranium Africanum, Alchimillæ hirsuto folio, floribus albidis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Betonicæ folio laciniato & maculato, floribus incarnatis H. L Bat.

Geranium Africanum, Betonicæ folio procumbens, floribus parvis, eleganter variegatis Pluk. Almag. Bot.

Geranium Africanum, noctu olens, tuberosum & nodosum, Aquilegiæ foliis H. L. Bat. *Geranium Æthiopicum, noctu olens, radice tuberosa, Aquilegiæ foliis Breyn. Cent. 1. 127.*

Geranium Africanum, noctu olens, Aquilegiæ folio, flore incarnato rubente Pluk. Phytog. Tab. 187. fig. 1,

Geranium Africanum, noctu olens, flore ruberrimo, Anemones folio latiore Pluk. Phytog. Tab. 186. fig. 5.

Geranium Africanum noctu olens, flore rubro Anemones folio angustiori. Pluk. Phytog. Tab. 186. fig. 6.

Geranium Africanum, Uvæ crispæ folio, floribus exiguis, rubellis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Coriandri folio, floribus incarnatis, majus H. L.

Bat. *Geranium Æthiopicum, Myrrhidis folio, tertium, flore magno ſtriato Breyn. Cent. 1. 129.*

Geranium Africanum, Coriandri folio, floribus incarnatis, minus H. L. Bat.

Geranium triſte ſive Indicum, noctu olens Park. Theat. 709. *Geranium triſte Corn. 110.*

Geranium Africanum, noctu olens, radice tuberoſa, foliis Paſtinacæ incanis, lanuginoſis, latioribus, flore pallidè flaveſcente H. L. Bat. *Geranium Æthiopicum, noctu olens, radice tuberoſa, foliis Myrrhidis latioribus Breyn. Cent. 1. 126.*

Geranium Africanum, noctu olens, radice tuberoſa, foliis Paſtinacæ incanis, lanuginoſis anguſtioribus H. L. Bat.

Geranium Africanum, Althææ folio, parvo flore.

Geranium à voce Græca γέρανος *Grus.* Geranium enim in ſummis alis ſurſum
Lib. 3. cap. 131. ſpectantes eminentias quaſdam habet (ut ait Dioſcorides) veluti gruum capitula cum ſuis roſtris, aut dentes caninos.

GENUS IX.

Thalictrum.

Tab. 143. THALICTRUM eſt plantæ genus, flore A C roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B D in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit numeroſa ſtaminum congeries E piſtillum cingens F G, quod deinde abit in fructum in quo velut in capitulum colliguntur capſulæ modò alatæ H I, modò alis carentes K L, ſeminibus fœtæ ſingularibus, ut plurimùm oblongis M N.

Thalictri ſpecies ſunt.

Thalictrum majus, ſiliquâ anguloſâ aut ſtriatâ C. B. Pin. 336. *Thalictrum nigrius, caule & ſemine ſtriato J. B. 3. 486. Thalictrum magnum Dod. Pempt. 58.*

Thalictrum flore incarnato Eyſt.

Thalictrum flore albo Eyſt.

Thalictrum majus, ſiliquâ ſeminis ſtriatâ, foliis rugoſis, trifidis Mor. Umb. 70. *Thalictrum pratenſe, maximum, Monſpelienſium, aſperioribus foliis ſeu folio rugoſo Mor. H. R. Bleſ. Thalictrum pratenſe, majus Monſpelienſium, foliis rugoſis H. R. Par.*

Thalictrum majus, non ſtriatum C. B. Pin. 336. *Thalictrum magnum, ſecundum Dod. Pempt. 58.*

Thalictrum majus, flavum, ſtaminibus luteis vel glauco folio C. B. Pin. 336. *Thalictrum ſpecioſiſſimum, glaucum, ſemine & caule ſtriato J. B. 3. 486. Thalictrum magnum, tertium Dod. Pempt. 58.*

Thalictrum Alpinum, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus purpuraſcentibus. *Thalictrum majus, florum ſtaminibus purpuraſcentibus C. B. Pin. 337. Thalictrum majus, folliculis anguloſis, caule lævi J. B. 3. 487. Thalictrum magnum, 4 Dod. Pempt. 58.*

Thalictrum Alpinum, majus, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus albis, caule viridi. *Thalictrum montanum, album, altius C. B. Pin. 337. Thalictrum montanum, 1. Cluſ. Hiſt. 234.*

Thalictrum Alpinum, minus, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus albis, caule viridi. *Thalictrum montanum, 2. Cluſ. Hiſt. 234.*

Thalictrum Canadenſe, caule purpuraſcente, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus albis. *Thalictrum Canadenſe Corn. 186.*

Thalictrum Americanum, minus Park. Theat. 265.

Thalictrum magnum, flore luteo, odorato V. Luſit.

Thalictrum minus, Aſphodeli radice, magno flore. *Oenanthe Myconi Lugd. 785. J. B. 3. Part. 2. 192.*

Thalictrum minus, Aſphodeli radice, parvo flore.

Thalictrum montanum, præcox. *Ranunculus præcox ij, Thalictri folio Cluſ. Hiſt. 233.*

Thalictrum minus. C. B. Pin. 337. *Thalictrum minus ſive Rutæ pratenſis genus minus, ſemine ſtriato J. B. 3. 487. Thalictrum minus Dod. Pempt. 58.*

Thalictrum pratenſe, anguſtifolium C. B. Pin. 337. *J. B. 3. 487. Thalictrum vj vel pratenſe ij. Cluſ. Hiſt. 234.*

Thalictrum minus, alterum, Pariſienſium, foliis craſſioribus & lucidis H. R. Par. *Thalictrum 5 vel pratenſe, 1 Cluſ. Hiſt. 234.*

Thalictrum pratenſe, anguſtiſſimo folio C. B. Pin. 337. *Thalictrum anguſtiſſimo folio Prodr. 146.*

Thalictrum minimum, fœtidiſſimum C. B. Pin. 337. *Prodr. 147. J. B. 3. 488.*

Thalictrum montanum, minus, foliis latioribus Raii Synopſ. 100.

Thalictrum minimum, montanum, atrorubens, foliis ſplendentibus Raii Synopſ. 100.

GENUS X.

Butomus.

BUTOMUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis majoribus B & minoribus C in orbem poſitis plerumque conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E membranaceum, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ F in cornu ut plurimùm deſinentes, ſecundùm longitudinem dehiſcentes, ſeminibus fœtæ G plerumque oblongis H. *Tab. 143.*

Butomi ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt.

Butomus flore roſeo. *Butomus Cæſalp. 553. Juncus floridus, major C. B. Pin. 12. Juncus floridus J. B. 2. 524. Gladiolus aquatilis Dod. Pempt. 601.*

Butomus flore albo. *Juncus floridus, major, flore albo. H. R. Par.*

GENUS XI.

Helleborus. *Ellebore noir.*

HELLEBORUS eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D plurimis corniculis C, inter ſtamina X & petala jacentibus circa baſim cinctum *Tab. 144.*

quod deinde abit in fructum E, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ F membranaceæ in cornu plerumque desinentes, secundùm longitudinem dehiscentes G & seminibus fœtæ H plerumque subrotundis vel ovatis I K.

Hellebori species sunt.

Helleborus niger, fœtidus C. B. Pin. 185. *Helleborus niger, silvestris, adulterinus, etiam hyeme virens J. B. 3. App. 880. Veratrum nigrum iij Dod. Pemp. 386.*

Helleborus niger, hortensis, flore viridi C. B. Pin. 185. *Helleborus niger, vulgaris, flore viridi, vel herbaceo, radice diuturna J. B. 3. 636. Veratrum nigrum, ij Dod. Pempt. 385.*

Helleborus niger, hortensis, alter C. B. Pin. 185. *Veratrum nigrum iiij, peregrinum Clus. Hist. 274.*

Helleborus niger, amplioribus foliis. *Veratrum nigrum, Stiriacum Tabern. Icon. 723.*

Helleborus niger, angustioribus foliis. *Helleborus niger, flore roseo C. B. Pin. 186. Elleborus niger, legitimus Clus. Hist. 274.*

Helleborus niger, autumnalis, flore maximo H. R. Par. *Elleborus autumnalis, flore roseo, majore, albo D. de Mauvilain Joncq. Hort.*

Helleborus niger, flore roseo, minor, Belgicus Mor. H. R. Bles.

Helleborus niger, sanguineo folio Bocc. Mus. Part. 2. pag. 26. Tab. 11.

Helleborus niger, foliis dissectis Bocc. Mus. Part. 2. pag. 26. Tab. 11.

Helleborus niger, trifoliatus Ald. Hort. Farnes. 92.

Helleborus niger, tuberosus, Ranunculi folio, flore luteo. *Aconitum unifolium, luteum, bulbosum C. B. Pin. 183. Ranunculus cum flore in medio folio, radice tuberosa J. B. 3. 414. Aconitum luteum, minus Dod. Pempt. 440.*

Helleborus niger, Ranunculi folio, flore globoso, majore. *Ranunculus montanus, Aconiti folio, flore globoso C. B. Pin. 182. Ranunculus flore globoso, quibusdam Trollius flos J. B. 3. 419. Ranunculus flore globoso Dod. Pempt. 430.*

Helleborus niger, Ranunculi folio, flore globoso, minore.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Helleborus niger, Saniculæ folio, major C. B. Pin. 186. Astrantiæ species est. Helleborus Saniculæ folio, minor C. B. Pin. 186. Astrantiæ species. Helleborus niger, tenuifolius, Buphthalmi flore C. B. Pin. 186. ad Ranunculum revocandus. Helleborus albus, flore subviridi C. B. Pin. 186. Species Veratri ut & sequens. Helleborus albus, flore atrobente C. B. Pin. 186.*

Helleborus dicitur à vocibus Græcis ἑλεῖν βορᾷ, quod esu interimere credatur.

GENUS XII.

Veratrum. *Ellebore blanc.*

Tab. 145. VERATRUM est plantæ genus, flore A rosaceo plulimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D in quo velut in capitulum colliguntur tres plerumque vaginæ

vaginæ membranaceæ F, ſeminibus fœtæ E G, oblongis I, grani Tritici æmulis, marginatis & quaſi alâ foliaceâ cinctis H.

Veratri ſpecies ſunt.

Veratrum flore ſubviridi. *Helleborus albus, flore ſubviridi C. B. Pin. 186. Helleborus albus, flore ex viridi albeſcente J. B. 3. 634. Helleborum album ſive Veratrum Lob. Icon. 311. Ellebore blanc, à fleur vert-pâle.*

Veratrum flore atro-rubente. *Helleborus albus, flore atro-rubente C. B. Pin. 186. Helleborum album, flore nigro J. B. 3. 634. Helleborum album, floribus atro-rubentibus, præcox Lob. Icon. 311. Ellebore blanc à fleur rouge-brun.*

Veratrum differt ab Helleboro, quòd corniculis careat & ſemen habeat marginatum: ideoque diverſis nominibus hæc duo genera diſtinguenda ſunt.

GENUS XIII.

Populago.

POPULAGO eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum B quod deinde abit in fructum C membranaceum, in quo velut in capitulum colliguntur plurimæ vaginæ D plerumque deorſum inflexæ, ſeminibuſque fœtæ ut plurimùm oblongis F. *Tab. 145.*

Populaginis ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt.

Populago flore majore. *Populago major. Tabern. Icon. 750. Caltha paluſtris, flore ſimplici C. B. Pin. 276. Caltha paluſtris J. B. 3. 470.*

Populago flore minore. *Populago minor Tabern. Icon. 750.*

Populago flore pleno. *Populago multiflora Tabern. Icon. 751. Caltha paluſtris, flore pleno C.B. Pin. 276. Caltha paluſtris, flore multiplicato J.B. 3. 470.*

Populago à Populo, quòd inter Populos naſcatur.

GENUS XIV.

Pæonia. *Pivoine.*

PÆONIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: Ex cujus calice C polyphyllo ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E, in quo plurima cornicula velut in capitulum colliguntur deorſum inflexa, lanugine plerumque pubeſcentia, per longitudinem dehiſcentia, & ſeminibus fœta F ferè globoſis G. *Tab. 146.*

Pæoniæ ſpecies ſunt.

Pæonia folio nigricante, ſplendido, quæ mas C. B. Pin. 323. *Pæonia mas, procerior J. B. 3. 492. Pæonia mas Dod. Pempt. 194. Pivoine mâle.*

Pæonia mas, flore incarnato Eyſt.

Pæonia mas, flore albo Eyſt.

Pæonia mas, foliorũ ſegmentis amplioribus C.B Pin. 323. *Pæonia mas, major Eyſt.*

Pæonia mas, major, flore incarnato Eyſt.

Pæonia mas, altera, tardior J. B. 3. 492.

Pæonia communis vel fœmina C. B. Pin. 323. *Pæonia fœmina, vulgatior J. B. 3. 492. Pæonia fœmina, altera Dod. Pempt. 195.*

Pæonia fœmina, altera C. B Pin. 323. *Pæonia promiscua, strictiore folio J. B. 3. 493. Pæonia fœmina, prior Dod. Pempt. 194.*

Pæonia promiscua Vormarii, folio latiore J. B. 3. 493.

Pæonia hyemalis, pumila, Rosæ rubræ monoflore H. Cathol.

Pæonia tenuiùs laciniata, subtus pubescens, flore purpureo C. B. Pin. 323. *Pæonia pumila, fœmina Lob. Icon. 683.*

Pæonia folio subtus incano, flore albo vel pallido C. B. Pin. 323. *Pæonia simplex, niveo flore Clus. Hist. 281.*

Pæonia Aquilinæ foliis C. B. Pin. 323. *Pæonia iiij, Aquilinæ foliis Clus. Hist. 280.*

Pæonia Pomi Arantii colore C. B. Pin. 323. *Pæonia iij Clus. Hist. 280.*

Pæonia flore variegato C B. Pin. 324. *Pæonia v. Clus. Hist. 280.*

Pæonia peregrina, flore saturè rubente C. B. Pin. 324. *Pæonia Byzantina, 1. Clus. Hist. 279.*

Pæonia peregrina, flore dilutè rubente C. B. Pin. 324. *Pæonia Byzantina, altera Clus. Hist. 279.*

Pæonia fœmina, flore pleno, rubro, majore C. B. Pin. 324. *Pæonia flore pleno, rubro J. B. 3. 493. Pæoniæ fœminæ multiplex flos Dod. Pempt. 195.*

Pæonia flore pleno, rubro, minore C. B. Pin. 324. *Pæonia flore pleno, rubro, minor J. B. 3. 494. Pæonia pleno rubro flore, minor Clus. Hist. 280.*

Pæonia fœmina, flore albo, pleno C. B. Pin. 324. *Pæonia albo flore pleno, sive polyanthos alba, fœmina J. B. 3. 494.*

Pæonia flore exalbido, pleno, major C. B. Pin. 324. *Pæonia exalbido pleno flore major Clus. Hist. 280.*

Pæonia flore exalbido, pleno, minor, C. B. Pin. 324. *Pæonia pleno flore albescente, minor Clus. Hist. 280.*

Pæonia à Pæone Medico, qui eâ curasse perhibetur Plutonem ab Hercule vulneratum, ut refert Homerus Odyss. 5.

SECTIO VII.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ex plurimis seminibus in capitulum quoddam collectis compositum.

GENUS I.

Anemone. *Anemone.*

ANEMONE est plantæ genus, flore A L rosaceo, plurimis scilicet petalis B. in orbem positis constante : ex cujus meditullio surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E oblongum, cujus axi F plurima semina adhærescunt G caliptrâ ut plurimùm lanuginosâ H I obvoluta : figura L Anemonem exhibet flore pleno. His notis addenda sunt foliola quædam M N caulem aliàs nudum cingentia, plerumque terna. *Tab. 148.*

Anemones species sunt.

Anemone Cyclamini seu malvæ folio, lutea C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore flavo, 1 Clusii J. B. 3. 401. Anemone hortensis, latifolia, simplo flavo flore Clus. Hist. 248.* *Anemone latiore folio.*

Anemone latifolia, flava C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, duplo flore flavo 2. Clusii J. B. 3. 402. Anemone hortensis, latifolia, duplo flore flavo Clus. Hist. 249.*

Anemone latifolia, flore intus luteo, foris rubro & violaceo V. Lusit.

Anemone latifolia, flore simplici, emaculati candoris, H. R. Par.

Anemone latifolia, flore albo, duplici & triplici foliorum serie V. Lusit.

Anemone latifolia, flore intus albo, extrinsecus rubro & violaceo V. Lusit.

Anemone latifolia, flore duplo, foliis albo & amœno violaceo virgatis H. R. Par. *Anemone latifolia seu Pavo minor, foliis amœno violaceo & albo variegatis Joncq. Hort. Sylvie ou Daufine.*

Anemone latifolia, Pavo dicta major, prima C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, pleno flore coccineo, sive Pavo major, 1 Clusii J. B, 3. 405. Anemone hortensis, latifolia, Pavo major, 1 Clus. Hist. 261.*

Anemone latifolia, Pavo dicta major, prolifera C. B. Pin. 176. *Anemone Pavosa latifolia, multiplex, flore miniato Bry.*

Anemone latifolia, Pavo dicta, luxuriantibus solùm foliis infeliciter sylvescens & florens raro H. R. Par.

Anemone latifolia, Pavo dicta polyphylla, flore suave-rubente H. R. Par. *Pavo major, à fleur double, couleur de chair.*

Anemone latifolia, flore pleno, arboris Persicæ quoad floris colorem æmula H. R. Par. & Joncq. Hort. *Anemone rosée.*

Anemone latifolia, maxima, versicolor C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia*

flore pleno, variegato J. B. 3. 404. Anemone hortensis, latifolia, pleno flore, 1 Clus. Hist 261.

Anemone latifolia, maxima, foliis amœno candore & suavi purpurâ variis H.R. Par.

Anemone Chalcedonica, major, flore viridi pleno, violaceo, rubentibus lineis Suvert.

Anemone latifolia, multiplex, flore violaceo H. R. Par. *Anemone viollette*

Anemone latifolia, circumfusis foliis obsoletiùs holosericea, mediis glomeratis foliolis virescens, saliente comâ ex purpura nigricante H. R. Par. *La Diablesse.*

Anemone latifolia, flore simplici, croceo-pallescente, vivaci rubore radiato, Pavo minor Herbariorum H. R. Par.

Anemone Geranei rotundo folio purpurascens C. B. Pin. 173. *Anemone Italica, latiusculis spinosis foliis 3. Clusii J. B. 3. 402. Anemone 1 Dod. Pempt. 434.*

Anemone Geranei rotundo folio, dilutè purpurascens C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, ex purpura dilutiore albicante flore, 4 Clusii J. B. 3. 402. Anemone hortensis, latifolia 4, simplici flore Clus. Hist. 250.*

Anemone Geranei rotundo folio, dilutè rubens C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ad carneum colorem tendente, albicantibus unguibus, 5 Clusii J. B. 3. 402. Anemone hortensis, latifolia, 5 simplici flore Clus. Hist. 250.*

Anemone latifolia, simplici carneo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, purpurei ferè coloris, unguibus albicantibus, Byzantina, 6 Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia, 6, simplici flore Clus. Hist. 250. Anemone lierrée.*

Anemone latifolia, flore purpuro-saturo C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore coloris purpurei, saturi, unguibus magnis, albis, infima parte purpureis, 8 Clusio J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia 8, simplici flore Clus. Hist. 251.*

Anemone latifolia, purpuro-violaceo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, violacea, unguibus argenteis. 12 Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia 12, simplici flore Clus. Hist 251.*

Anemone latifolia, flore purpuro-violaceo, altera C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ampliore, duodenis foliis violaceo purpureis, unguibus albis, 13 Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia, 13, simplici flore Clus. Hist. 252.*

Anemone latifolia, violaceo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ex purpura violaceo, ad umbilicum albicante orbe, 9 Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia, 9, simplici flore Clus. Hist. 251.*

Anemone latifolia, flore violaceo, saturo colore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore violaceo, unguibus magnis, candidis, Byzantina, ij Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia, ij, simplici flore Clus. Hist. 251.*

Anemone latifolia, flore variegato C. B. Pin. 173. *Anemone colore saturatiùs ex purpureo rubens, oris coccineis, unguibus albis, magnis, Byzantina, 7 Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia, 7, simplici flore Clus. Hist. 250.*

Anemone latifolia, punctato flore. C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, violacea, maculis albis notata, 10 Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia, 10, simplici flore Clus Hist. 251. Sylvie à fleur simple.*

Anemone latifolia, flore carneo C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore veluti carneo, unguibus albis, 14 Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia, 14, simplici flore Clus. Hist. 252.*

Anemone latifolia, Saniculæ folio C. B. Pin. 173. *Anemone simplex, latifolia, dilutè purpurascens Eyst.*

Anemone latifolia, flore Orangei coloris C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, colore Orengens dicto, 15 Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia, 15, simplici flore Clus. Hist. 252.*

Anemone latifolia, flore coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, flore coccineo, itemque unguibus, 16 Clusii J. B. 3. 404. Anemone hortensis, latifolia, 16, simplici flore Clus. Hist. 252.*

Anemone latifolia, flore magno, coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, coccinea, sine unguibus, Byzantina, 17 Clusii J. B. 3. 404. Anemone hortensis, latifolia, 17 simplici flore Clus. Hist. 253.*

Anemone latifolia, flore coccineo, phœniceo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, ex coccineo phœnicei coloris, unguibus parvis, subpallidis 18 Clusii J. B. 3. 404. Anemone hortensis, latifolia, 18, simplici flore Clus. Hist. 253.*

Anemone sylvestris, alba, major C. B. Pin. 176. *Anemone alba, magna, plurimâ parte anni florens J. B. 3. 411. Anemone sylvestris, 1 Clus. Hist. 244.*

Anemone sylvestris, alba, minor. C. B. Pin. 176. *Prodr. 93.*

Anemone Virginiana Par. Bat. *Anemone Virginiana, tertia Mathioli similis, parvo flore H. L. Bat. App.*

Anemone Geranei Rupertiani folio, cærulea: an Dioscoridis? C. B. Pin. 174. *Anemone Geranifolia J. B. 3. 405. Anemone hortensis, tenuifolia 1, simplici flore Clus. Hist. 254.* Anemone tenuifolia.

Anemone tenuifolia, flore multifido, dilutè purpurascente C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, flore pluribus foliis constante, carnei quasi coloris, 9 Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, 9, simplici flore Clus. Hist. 257.*

Anemone Oenanthes foliis, flore violaceo, hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, purpurea, foliis floris in acutum desinentibus, 2, Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, simplici flore 2 Clus. Hist. 255.*

Anemone tenuifolia, flore pallidè coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone sanguinea, unguibus venis albicantibus distinctis, foliis floris orbiculato mucro-*

ne, 16 Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis, tenuifolia 16, simplici flore Clus. Hist. 259.

Anemone tenuifolia, coccineo flore hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, coccinea, unguibus ex pallido, fusco & albo coloribus mixtis, tenuifolia, 3 Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, 3, simplici flore Clus. Hist. 255.*

Anemone tenuifolia, coccineo flore octophyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, coccinea, unguibus albis, 4 Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, 4, simplici flore Clus. Hist. 256.*

Anemone tenuifolia, flore magno coccineo, hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, flore magno, coccineo, unguibus albis orbiculatis, 5 Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, 5, simplici flore Clus. Hist. 256.*

Anemone tenuifolia, flore coccineo, sanguineo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, coloris sanguinei, coccineo permixti, unguibus ejusdem ferè coloris 8 Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, 8, simplici flore Clus. Hist. 257.*

Anemone tenuifolia, flore sanguineo, coccineo, altera C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, sanguinea, albicantibus unguibus, 20. Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis, tenuifolia, 20. simplici flore Clus. Hist. 260.*

Anemone tenuifolia, flore ex sangineo & coccineo, medio C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, cochinillaa, unguibus magnis albis, foliis florum extrema parte orbiculatis, 19, Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis, tenuifolia, 19, simplici flore Clus. Hist. 260.*

Anemone tenuifolia, flore amplo, sanguineo, hexaphyllo C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, flore amplo, (foliis florum in cuspidem ferè desinentibus) sanguineo, unguibus albis, magnis, 6 Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, 6, simplici flore Clus. Hist. 256.*

Anemone tenuifolia, flore amplo, atrorubente C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, Kermesina, 17 Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis, tenuifolia 17, simplici flore Clus. Hist. 259.*

Anemone tenuifolia, flore rubro, saturo C. B. Pin. 175. *Anemone sanguinea, unguibus venis albicantibus distinctis, foliis floris orbiculato mucrone, 16 Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis, tenuifolia, 16, simplici flore Clus. Hist. 259.*

Anemone tenuifolia, flore niveo C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, prorsus nivea præter ungues, in quibus aliquid carnei coloris, 13 Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis, tenuifolia, 13, simplici flore Clus. Hist. 258.*

Anemone tenuifolia, flore amplo, candido C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, candida, exceptis unguibus, externâ parte nonnihil virescentibus, 12 Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis, tenuifolia, 12, simplici flore Clus. Hist. 258.*

Anemone tenuifolia, Cretica, flore magno, albo, C. B. Pin. 175. *Prodr. 93.*

Anemone tenuifolia, flore albicante C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia præ-*

cedenti candidior, 15 Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis tenuifolia, 15, simplici flore Clus. Hist. 259.

Anemone tenuifolia, flore exalbido, majore C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, ex albido virescens, unguibus albis, 10 Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, 10, flore simplici Clus. Hist. 258.*

Anemone tenuifolia, flore exalbido, minore C. B. Pin. 175. *Anemone prorsus ferè alba, unguibus & venis ex albo paululum virescentibus, ij Clusii J. B. 3, 406. Anemone hortensis, tenuifolia, ij; simplici flore Clus. Hist. 258.*

Anemone tenuifolia, flore furvo, albicante C. B. Pin. 175. *Anemone hortensis, tenuifolia, 21, simplici flore Clusii Cur. post.*

Anemone tenuifolia, flore carneo, striato C. B Pin. 175. *Anemone tenuifolia, exalbida, venis carnei coloris, 14. Clusii J. B. 3. 407. Anemone hortensis, tenuifolia, 14, simplici flore Clus. Hist. 259.*

Anemone tenuifolia, flore magno, suaverubente, unguibus albis C. B. Pin. 175. *Hæc est flore simplici differtque a Clusianâ de qua C. B. ibi loquitur,*

Anemone tenuifolia, flore simplici, albo H. R. Par. *Anemone grisea versicolor Suvertii.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, phœniceo H. R. Par. *Anemone couleur de Dattes.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, miniato H. R. Par. *Anemone orangée.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, puniceo H. R. Par. *Anemone ponceau, ou couleur de Grenade.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, igneo seu rutilo H. R. Par. *Anemone couleur de feu.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, rubro H. R. Par. *Anemone rouge.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, rubicundo seu sanguineo H. R. Par. *Anemone rouge comme du sang.*

Anemone tenuifolia, flore simplici rubro, splendido H. R. Par. *Anemone rouge lustré.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, purpureo H. R. Par. *Anemone couleur de pourpre.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, atropurpureo H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre brun.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, hyacinthino H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre bleuâtre.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, dilutè purpureo H. R, Par. *Anemone à fleur pourpre clair.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, suave-rubente H. R. Par. *Anemone à fleur couleur de chair.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, violaceo H. R. Par. *Anemone à fleur violette.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, dilutè violaceo H. R. Par. *Anemone à fleur violet-pâle.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, ianthino H. R. Par. *Anemone à fleur violet-pourpre.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, ianthino dilutiore H. R. Par. *Anemone à fleur gris de lin.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, leucophæo H. R. Par. *Anemone à fleur gris blanc.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, argenteo H. R. Par. *Anemone à fleur gris argenté ou gris de perle.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, aqueo H.R.Par. *Anemone couleur d'eau.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, Amethyſtino H. R. Par. *Anemone bleu turquin, vif.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, cæruleo, ſaturo H. R. Par. *Anemone bleu turquin morne, ou couleur d'Inde.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, cæruleo H. R. Par. *Anemone à fleur bleuë.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, dilutè cæruleo H. R. Par. *Anemone à fleur bleu-pâle.*

Anemone tenuifolia, flore albo, circa caulem purpuraſcente H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, rubro, pallentibus oris H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, flammeo & albo, ſplendoris participe H. R. Par. *Anemone couleur de feu & blanc, luſtré.*

Anemone tenuifolia, luteo pallore decolor H. R. Par. *Anemone tenuifolia, degeneri pallore decolor Jonc Hort. Anemone couleur de Chamois.*

Anemone tenuifolia, holoſerico magis pulla: ſeu foliis fuſco colore ſaturatis H. R. Par *Princeſſe de Caſerte.*

Anemone tenuifolia, foliis lutosè candidis, foliolis flammæ ſplendore lucentibus, Scala dicta H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore obſoletè rubro foliolis atro-purpureis, medio villo concolori H. R. Par. *Amaranthe.*

Anemone tenuifolia, foliis, florum majoribus, albâ lineâ ſtriatis, ſtaminibus Amaranthinis H. R. Par. *Regate Amaranthe.*

Anemone tenuifolia, foliis & foliolis vivaci cocco ſplendentibus, & nivis albedine virgatis H. R. Par. *Anemone tenuifolia, foliis rubris, albedine variegatis Joncq. Hort. Regate vulgaire.*

Anemone tenuifolia, foliis florum utrimque contractis, cocco ſaturatiore nitentibus H. R. Par. *Gallipolite.*

Anemone tenuifolia, miniato colore & albo varia H. R. Par. *Anemone tenuifolia, rutilo & albo varia Joncq. Hort. Gallipolite de Toulouſe.*

Anemone tenuifolia, phœniceo flore, foliolis interfuſo candore lucentibus H. R. Par. *Anemone intensè miniata, foliis & foliolis interfuſo candore lucentibus Jonc. Hort. Dorothée.*

Anemone tenuifolia, rubicundiſſimo flore, lacteis lacrymis aſperſo, & minùs ardenti H. R. Par. *Anemone larmoyée.*

Anemone flore violaceo, dilutiori, præcox, maxima H. R. Par.

Anemone circumfuſis foliis obſoletiùs purpureis, umbilico blandè virenti H R. Par. *La fantaſque.*

Anemone

Anemone tenuifolia, ianthino flore, lactis albedine ſtolato H. R. Pat. *La Cayetane.*

Anemone tenuifolia, flore albo, maximo H. R. Par. *La grande blanche.*

Anemone tenuifolia, flore amplo, floreas foliorum nives gratâ viriditate diluens H. R. Par. *Anemone Roſe de Gueldres.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, floreas foliorum nives gratâ viriditate diluens H. R. Par. *Anemone Paſſeroſe de Gueldres.*

Anemone tenuifolia maxima, pallido candore lactea & levi per oras rubedine conſperſa H. R. Par. *La Luquoiſe.*

Anemone ſupina & ferè jacens, maxima, languido rubore ſpectabilis H. R. Par. *Anemone groſſe carnée.*

Anemone tenuifolia, amplo flore, ſeſſili, carnis colorem æmulante H. R. Par. *Anemone groſſe merveille.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, flammæ & nivis colore vario eminulis cirris blandè luteis H. R. Par. *Anemone coloſſe.*

Anemone tenuifolia, minor, flore niveo & ſuaverubente, ſemper elegans H. R. Par. *Anemone Auguſte.*

Anemone gigantea, flore flammeo, dilutiore H. R. Par. *Anemone la mutine.*

Anemone vivido Cinnabaris rubore ſplendens, foliis albâ lineâ notatis H. R. Par. *Anemone Salviane.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, ſanguineo H. R. Par. *Anemone ſang de beuf.*

Anemone tenuifolia, ruberrimo flore maximo H. R. Par. *Anemone groſſe rouge de Luxembourg.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, rubicundiſſimo, foliis albo candore radiatis H. R. Par. *Regate royale.*

Anemone profundi coloris amœnum ruborem, interfuſo candore vittâ ſuâ diluens H. R, Par. *Anemone rouge, a cordon blanc.*

Anemone tenuifolia, maxima, purpureo flore H. R. Par.

Anemone tenuifolia, propendente flore, ex violaceo & ferrugineo verſicolori H. R. Par. *Anemone changeante, ou gorge de Pigeon.*

Anemone tenuifolia, floribus dilutè violaceis, viridi colore & rubore perfuſis H. R. Par. *Anemone Orientale.*

Anemone gigantea, flore cæruleo H. R. Par. *Anemone groſſe bleue, Boutin.*

Anemone altera, ſupina, & floris mole ferè jacens, Amethyſtina H. R. Par. *Anemone Africaine.*

Anemone tenuifolia, flore cæruleo, albis interſecto radiis H. R. Par. *Comteſſe Hermaphrodite.*

Anemone folioſa, toto interdum flore ſubrubente & lateritio H. R. Par. *Anemone briquée.*

Anemone tenuifolia, foliis ad baſim rutilis, cacumine albeſcente H. R. Par.

Anemone folioſa, candidis floribus diluto rubore umbilicatis & latiſſimum in orbem patens H. R. Par,

Nn

Anemone Hermaphroditica, foliis circa basim & media sui parte rubris, alterâ lactis candore fulgentibus H. R. Par. *Anemone Hermaphrodite Brancione.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, majore, albicante H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore miniato, venis albis distincto H. R. Par. *Brancione.*

Anemone flore pleno.

Anemone tenuifolia, multiplex, rubra C. B. Pin. 176. *Anemone hortensis, tenuifolia, pleno flore Clus. Hist. 263.*

Anemone tenuifolia, multiplex, purpurea C. B. Pin. 176. *Anemone tenuifolia, pleno, purpureo flore Caccini Clus. Cur post. in fol. 28.*

Anemone tenuifolia, multiplex, atropurpurascens C. B. Pin. 176. *Anemone tenuifolia, pleno flore ex atro purpurascente Clus. Cur post. in fol. 28.*

Anemone Geranei rotundo folio, plena C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, purpuro-rubescens, plena Eyst Descript.*

Anemone tenuifolia, flore duplici, albo H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore pleno, sordidè albo, & subcæruleo colore irrorata H. R. Par. *Anemone Angelique.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, albo, nitidè sordido, margine suave-rubente H. R. Par. *Anemone flore pleno, luxosè albido (gris sale) margine rosea Joncq Hort. Anemone albicante.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, pallido candore lactescente H. R. Par. & *Joncq. Hort. Anemone blanc de lait.*

Anemone tenuifola, flore pleno, foliis & foliolis coccineis H. R. Par. *Anemone rouge double.*

Anemone tenuifolia, pleno flore, ignis fulgore ardens, innocenterque flammea H. R. Par. *Anemone incarnadine d'Espagne*

Anemone tenuifolia, pleno flore, foliis & foliolis fulgentissimo cocco splendentibus, oris niveis H. R. Par. *Anemone flore rutilo & lactis albedine tricolor Joncq. Hort. Anemone purpurea, foliis niveo candore stolatis Ferr. Orlate Romaine.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, rutilo & argenteo candore bicolor H. R. Par. *Orlate de Flandres.*

Anemone tenuifolia, multiplex, Ranunculi flore H. R. Par. *Anemone Xerampelina, multiplex, latis foliolis sine foliis, Ranunculi flore Joncq. Hort. Anemone Ranonculée.*

Anemone flore pleno, miniato, cacumine albescente, foliolis partim albidis, partim miniatis H. R. Par. *La Marguerite.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, violaceo major H. R. Par. *Anemone grosse violette.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, ex griseo dilutè violaceo, minor H. R. Par. *Anemone tenuifolia ex griseo dilutè violaceo flore pleno dicta grise Dodier Joncq. Hort.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, Mali Persicæ rubello flore, concolor H. R. Par. *Anemone fleur de Pècher.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, foliis & foliolis ex viridi pallente & purpuro-violaceo colore pictis H R. Par. *La pretieuse.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, carneo, rutilis guttato punctis, maxima H. R. Par. *Albertine.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, carneo, rutilis guttato punctis, firmiore caule, superbum attollens caput H. R. Par. *La Françoise.*

Anemone tenuifolia, multiplex. mutatâ florum facie quotannis nova H. R. Par. *Cameleone.*

Anemone tenuifolia, multiplex, alto & firmiori cauliculo, amplum floris verticem promens, notabilem mirâ coloris suavitate H. R. Par. *Belle Breman.*

Anemone tenuifolia, maxima, foliis & foliolis fulgenti cocco splendentibus, oris niveis H. R. Par. *La Parisienne.*

Anemone flore pleno, multiplici, rubente comâ fuscâ H. R. Par. *Houppe minime.*

Anemone tenuifolia, multiplex, ruberrimo flore, vittâ seu flaminibus violaceis H. R. Par. *Grosse rouge à cordon violet.*

Anemone tenuifolia, multiplex, flammea, staminibus Citrii colore præditis H. R. Par. *Anemone Citronnée.*

Anemone tenuifolia, multiplex, coccinea, vittâ viridi H. R. Par. *Anemone cramoisie à cordon verd.*

Anemone tenuifolia, hilari Cinnabaris fulgore ardentissima, expanso pleno flore, unguibus albis H. R. Par. *La Portier.*

Eadem vegetissimo ignis splendore coloratior H. R. Par. *comme La Portier.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, fulgentissimo minio & maculis guttato albis bicolori H. R. Par. *Grosse Brancione.*

Anemone tenuifolia, multiplex, magno flore violaceo & rubente colore mixto H. R. Par. *Anemone changeante, ou Diane.*

Anemone tenuifolia, flore violaceo, foliis & foliolis lactis albedine striatis H. R. Par. *Anemone éminente.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, cæruleo, foliis & foliolis per oras interfuso candore pictis H. R Par. *La Comtesse.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, cæruleo, per totum major & magis variegata H. R. Par. *Anemone Passe-Comtesse.*

Anemone foliis & foliolis, ex rubro purpureo & albo variegatis, comâ holosericeâ H. R. Par. *Anemone tenuifolia, flore pleno, foliis holosericeis ex albo & rubro-purpureo variegatis, foliolis ex Ianthino fuscis, comâ minutissimâ holosericeo rubro-purpureo simili Joncq. Hort. Anemone amaranthe ou quadricolor.*

Anemone tenuifolia, foliis latioribus; pleno flore flammeo H. R. Par. *Hermaphrodite couleur de feu.*

Anemone tenuifolia, multiplex, foliosa, sanguinea, major. H. R. Par. *Hermaphrodite sang de bœuf.*

Anemone foliosa, flore suaverubente, multiplici H. R. Par.

Anemone foliosa, flore albo H. R. Par.
Anemone foliosa, flore subviridi H. R. Par.
Anemone foliosa, flore amœno, violaceo, & albo mixta H. R. Par.
Anemone foliosa, flore ianthino H. R. Par. *Anemone pourpre-violet.*
Anemone foliosa, flore Hyacinthino H. R. Par. *Anemone violet-bleuâtre ou frappe d'abord.*
Anemone quòd flante *ἀνέμῳ, vento*, flos ejus explicetur; vel ut aliis placet quòd locis delectetur vento expositis.

GENUS II.

Pulsatilla. *Coquelourde.*

Tab. 148. PULSATILLA est plantæ genus, flore A B rosaceo, plurimis scilicet petalis C in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum D staminibus E plerumque obsitum, quod deinde abit in fructum H in quo velut in capitulum colliguntur semina F in tenue capillamentum G desinentia. His notis addenda sunt foliola quædam caulem infra florem cingentia, non secus ac in Anemone, à qua differt Pulsatilla semine nudo in caudam tenuato.

Pulsatillæ species sunt.

Pulsatilla folio crassiore & majore flore C. B. Pin. 177. *Pulsatilla purpurea, cæruleave J. B. 3. 409. Pulsatilla Dod. Pempt. 433.*
Pulsatilla flore violaceo, duplici, fimbriato H. R. Par.
Pulsatilla folio tenuiùs inciso & flore minore sive palustris C. B. Pin. 177. *Pulsatilla palustris C. B. Prodr. 94.*
Pulsatilla folio tenuiùs inciso seu palustris, dilutiore flore H. R. Par.
Pulsatilla flore minore, nigricante C. B Pin. 177. *Pulsatilla flore clauso, cæruleo J. B. 3. 410. Pulsatilla flore clauso Lob. Icon. 283.*
Pulsatilla Apii folio, vernalis, flore majore C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*
Pulsatilla Apii folio, vernalis, flore minore C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*
Pulsatilla Apii folio, autumnalis C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*
Pulsatilla folio Anemones secundæ sive subrotundo C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*
Pulsatilla flore rubro, obtuso C. B. Pin. 177. *Pulsatilla rubra J. B. 3. 410. Lob. Icon. 282.*
Pulsatilla flore albo C. B Pin. 177. *Pulsatilla alba J. B. 3. 410. Lob. Icon. 282.*
Pulsatilla Pyrenaica, flore albo, duplici H. R. Par.
Pulsatilla lutea, Apii hortensis folio C. B. Pin. 177. *Pulsatilla lutea, Apii hortensis folio, 2 Dalechampii J. B. 3. 411. Pulsatilla ii, Alpina Dalechampii Lugd. 851.*
Pulsatilla lutea, Pastinacæ silvestris folio C. B. Pin. 177. *Pulsatilla lutea, Apii hortensis folio, 3 Dalechampii J. B. 3. 411. Pulsatilla iij, Alpina Dalechampii Lugd. 851.*
Pulsatilla lutea, Alpina, hispidior C. B. Pin. 177. *Pulsatilla lutea J. B. 3. 411. Pulsatilla i, Alpina Dalechampii Lugd. 850.*
Verbum Italum *Pulsatilla* Latinum fecerunt Herbarii.

GENUS III.

Ranunculus. *Renoncule.*

RANUNCULUS est plantæ genus, flore A C D rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, & calyce E F multifolio plerumque donato. Ex floris meditullio surgit pistillum G quod deinde abit in fructum ferè globosum H K, S T, vel cylindraceum M aut spicatum P, cujus axi seu placentæ N Q multa semina adhærescunt I, L, O, R, V, plerumque nuda. *Tab. 149.*

Ranunculi species sunt.

Ranunculus nemorosus, luteus C. B. Pin. 178. *Ranunculus phragmites, luteus, nemorosus J. B. 3. 413. Nemorosus Ranunculus luteus Lob. Icon. 674.* Ranunculus Anemones facie.

Ranunculus nemorosus, foliis minoribus, eleganter incisis, flore luteo, simplici Pluk. Almag. Bot. *Anemone nemorum, flore luteo Bobarti.*

Ranunculus phramites, albus, vernus J. B. 3412. *Anemone nemorosa, flore majore C. B. Pin. 176. Anemone v Dod. Pempt. 435.*

Ranunculus phragmites, purpureus, vernus J. B. 3. 412. *Ranunculus nemorosus, purpureus Tabern. Icon. 45.*

Ranunculus nemorosus, ex rubro purpureus, ij Tabern. Icon. 46.

Ranunculus nemorosus, flore pleno, purpurascente. *Ranunculus sylvarum, pleno flore purpurascente Clus. Hist. 248.*

Ranunculus nemorosus flore pleno, albo, foliis cincto. *Ranunculus sylvarum, pleno albo flore Clus. Hist 247.*

Ranunculus nemorosus, flore albo, pleno Mor. H. R. Bles.

Ranunculus nemorosus, trifolius H. L. Bat. *Anemone trifolia, flore albo J. B. 3. 412. Anemone trifolia Dod. Pempt. 436.*

Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, foliis majoribus Apennini montis Mentz Pug. Tab. 8.

Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, foliis minoribus, Apennini montis Mentz Pug. Tab. 8.

Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, minori.

Ranunculus nemorosus, flore pleno, violaceo Mor. H. R. Bles.

Ranunculus nemorosus vel sylvaticus, folio rotundo C. B. Pin. 178. *Ranunculus rotundifolius, vernus, sylvaticus J. B. 3. App. 857. Ranunculus auricomus, Ranunculus dulcis Tragi Lob. Icon. 669.* Ranunculus folio subrotundo.

Ranunculus rotundifolius, vernus, sylvaticus, major vel Cassubicus, foliis Thoræ sive Calthæ Breyn. Prodr. 1. 45.

Ranunculus nemorosus, vel sylvaticus, Virginianus, flore parvo, molliori folio H. L. Bat.

Ranunculus Cyclaminis folio, Asphodeli radice, major. *Aconitum Pardalianches 1 seu Thora major C. B. Pin. 184. Thora folio Cyclamini J. B. 3. 650. Phtora Valdensium montis Baldi Clus. Hist. 239.*

Ranunculus Cyclaminis folio, Aſphodeli, radice minor. *Aconitum Pardalianches alterum, ſive Thora minor C. B. Pin. 184. Ranunculus grumosâ radice, iij Cluſ. Hiſt. 239.*

Ranunculus vernus, rotundifolius, major. *Chelidonia rotundifolia, major C. B. Pin. 309.*

Ranunculus vernus, rotundifolius, minor. *Ranunculus latifolius Lugd. 1036. Chelidonia rotundifolia, minor C. B. Pin. 309. Scrophularia minor, ſive Chelidonium minus vulgo dictum J. B. 3. 468.*

Ranunculus vernus, rotundifolius, minor, maculatus. *Chelidonia rotundifolia minor, foliis maculâ purpureâ notatis C. B. Pin. 309.*

Ranunculus vernus, rotundifolius, flore pleno. *Chelidonium minus, flore pleno. Cam. Hort.*

Ranunculus vernus, rotundifolius, petalis florum gemino ordine digeſtis. *Chelidonia rotundifolia, minor, duplici florum ſerie in flore H. R. Par.*

Ranunculus montanus, Graminis Parnaſſi folio H.R. Par.

Ranunculus Alpinus, Tribuli aquatici foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 162. Tab. 124.

Ranunculus aquaticus, hederaceus, flore albo, parvo. *Ranunculus aquaticus, hederaceus, luteus C. B. Pin. 180. Ranunculus hederaceus rivulorum ſe extendens, atrâ maculâ notatus J. B. 3. 782. Ranunculus hederaceus Dalechampii Lugd. 1031.*

Ranunculus aquaticus, Americanus, Aſari folio, ad nodos umbelliferus Plum.

Ranunculus ſaxatilis Apii folio, minor, radice tuberoſa, reticulâ obductâ Bocc. Muſ. Part. 2. 162. *Ranunculus radice tuberoſâ, reticulatâ Ejuſd. Tab. 124.*

Ranunculus Luſitanicus, grumosâ radice, foliis Hederæ terreſtris.

Ranunculus rotundifolius, repens, echinatus C. B. Pin. 180. *Prodr 95.*

Ranunculus paluſtris, echinatus C. B. Pin. 180. *Prodr. 95. J. B. 3. App. 858. Ranunculus Apulei quibuſdam Cluſ. Hiſt. 233.*

Ranunculus ſtellatus, echinatus, Creticus C. B. Pin. 180. *Ranunculo echinato, di Candia Ponæ Ital. Bald. 41.*

Ranunculus latifolius, bullatus, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus Luſitanicus, bullatus J. B. 3. App. 867. Ranunculus grumoſâ radice, 1 Cluſ. Hiſt. 238.*

Ranunculus Luſitanicus, folio ſubrotundo, parvo flore. *Ranunculi grumosâ radice 1 ſpecies ij. Cluſ. Hiſt. 238. Ranunculus autumnalis Cluſ. Hiſp. 316. Ranunculus autumnalis, folio lato, rotundo, ſerrato J. B. 3. App. 866.*

Ranunculus latifolius, multiplex, ſerotinus Corn. 94. *Ranunculus autumnalis, flore multiplici Park. Theat. 332.*

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici. cæruleo. *Trifolium hepaticum, flore ſimplici, cæruleo C. B. Pin. 330. Trifolium hepaticum ſive Trinitatis herba, flore cæruleo J. B. 2. 389. Hepatica trifolia, cæruleo flore Cluſ. Hiſt. ccxlvij.*

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, violaceo. *Trifolium hepa-*

ticum, flore ſimplici, violaceo C. B. Pin. 330.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, ſubpurpureo. *Trifolium hepaticum, flore ſimplici, ſubpurpureo C. B. Pin. 330.*

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici rubro. *Trifolium hepaticum, flore ſimplici, rubro C. B. Pin. 330. Hepatica trifolia, rubro flore Cluſ. Hiſt. ccxlviij. Trifolium hepaticum, ſive Trinitatis herba, flore rubro J. B. 2. 390.*

Ranunculus tridentatus, vernus flore ſimplici, carneo. *Trifolium hepaticum, flore ſimplici, carneo H. R. Par.*

Ranunculus tridentatus, vernus flore ſimplici, cinereo. *Trifolium hepaticum, flore ſimplici, cinereo H. R. Par. Hepatica albida ſive argentea Park. Par. 225.*

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, albo, magno. *Hepatica alba, magno flore Park. Par. 225.*

Ranuculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, albo. *Trifolium hepaticum, flore albo J. B. 2. 390. Hepatica trifolia, flore niveo Paſſ.*

Ranunculus tridentatus, flore ſimplici, albo cum apicibus rubris. *Hepatica alba, ſtaminibus rubris Park. Par. 226.*

Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, cæruleo. *Trifolium hepaticum, flore pleno C. B. Pin. 330. J. B. 2. 390. Hepatica trifolia, cæruleo pleno flore Cluſ. Hiſt. ccxlviiij.*

Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, purpureo. *Hepatica flore purpureo, multiplici ſive pleno Park. Par. 226.*

Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, carneo.

Ranunculus tridentatus, vernus, folio variegato. *Herba Trinitatis foliis majoribus, maculis notuliſve variegatis Lugd. 1274.*

Ranunculus grumosâ radice, flore phœniceo, minimo, ſimplici C. B. Pin. 181. *Ranunculus Tripolitanus, flore phœniceo vel Aſiaticus grumosa radice J. B. 1. 3. App. 863.* Ranunculus Aſiaticus vulgo dictus.

Ranunculus grumosâ radice, ramoſus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, polyclonos ſive grumosâ radice, ſecundus J. B. 3. App. 863. Ranunculus Aſiaticus, πολύκλωνος, ſive grumosâ radice ij Cluſ. Hiſt. 241.*

Ranunculus grumosâ radice, flore flavo, vario C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, flore flavo, rubris venis diſtincto Cluſ. Cur. poſt in fol. 26.*

Ranunculus grumosâ radice, flore albo C. B. Pin. 181. *Ranunculus peregrinus, grumosâ radice, 1 Cluſ. Hiſt. 241.*

Ranunculus grumosâ radice, flore niveo C. B. Pin. 181. *J. B. 3. App. 864. Ranunculus peregrinus, grumosâ radice, iij Cluſ. Hiſt. 242.*

Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, flore ſimplici, luteo palleſcente, ſtriis rubentibus H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, flore aureo, ſimplex, Ferr. Flor. 182.

Ranunculus grumosâ radice, aureo panno concolor, fundo & limbo rubentibus H. R. Par.

Ranunculus Asiaticus, flore simplici, melino H. R. Par.

Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, flore miniato, per oras luteo H.R. Par.

Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, flore roseo, lineis albis picto H.R. Par.

Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, foliis intus & per oras pallidè luteis, lituris purpureis, alas referentibus papilionum H. R. Par.

Ranunculus grumosâ radice, flore phœniceo, simplici, odoro H. R. Par.

Ranunculus Alepus, grumosâ radice, flore purpuro-sanguineo maximo H. R. Par. *Renoncule spherique ou Peone.*

Ranuculus Alepus, grumosâ radice, flore lineis rubris & luteis striato H. R. Par. *Renoncule spherique panaché.*

Ranunculus Syriacus grumosâ radice, flore miniato, patulo H. R. Par. *Renoncule Salamine.*

Ranunculus Syriacus, grumosâ radice, ex luteo pallescente & rubro mixtus H. R. Par. *Le grand Pontife ou le Salamine panaché.*

Ranunculus Alepensis, flore albo, prolifero, Chermesinis staminibus repleto Pluk. Almag. Bot.

Ranunculus Asphodeli radice, flore sanguineo C. B. Pin. 281. *Ranunculus Constantinopolitanus. flore sanguineo, pleno J. B. 3. App. 864. Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, pleno flore Clus. Hist. 242. Renoncule rouge, vulgaire.*

Ranunculus Asphodeli radice, flore subphæniceo, rubente C. B. Pin 181. *Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, pleno flore, ij Clus. Hist. 243. Renoncule cramoisi.*

Ranunculus Asphodeli radice, flore flavo, venis rubris distincto Bosvel dictus H. R. Par.

Ranunculus flore pleno flavescente, & rubris lineis elegantissimè variegato H. R. Par. *Le Seraphique.*

Ranunculus Asphodeli radice, prolifer, miniatus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, pleno flore, iij Clus. Hist. 243.*

Ranunculus Asphodeli radice, flore sanguineo, maximo H.R.Par. *le Monstre rouge.*

Ranunculus Asphodeli radice, flore luteo, variegato H. R. Par. *Le monstre panaché.*

Ranunculus Asphodeli radice, flore pleno, ex albo virescente H.R. Monsp.

Ranunculus Asphodeli radice, flore pleno albo, parvo, rubris striis distincto H. R. Monsp.

Ranunculus Asphodeli radice, flore pleno, magno, albo, roseo H. R. Monsp.

Ranunculus Asphodeli radice, flore pleno, magno, ianthino H. R. Monsp.

Ranunculus Constantinopolitanus, Gigas flore coccineo H. R. Par. *Le Geant de Constantinople, ou le grand Orange.*

Ranunculus Constantinopolitanus, Gigas flore eleganti, variegato H.R.Par.

Ranunculus Romanus, Gigas miniato flore H. R. Par. *Le Geant de Rome.*

Ranunculus

Ranunculus Romanus, Gigas pleniſſimo flore miniato & luteo, vario H.R. Par. *Le Geant de Rome, rayé de jaune.*

Ranunculus Rutæ folio, ſerotinus, flore aureo, pleno H. R. Par. *Ranunculus Rutæ folio, ſerotinus, flore luteo, pleno, Morini Joncq. Hort.* Ranunculus leptophillos.

Ranunculus Rutaceo folio, flore ſuaverubente C. B. Pin. 181. *Ranunculus folio Rutaceo J. B. 3. 414. Ranunculus præcox, 1, Rutæ folio Cluſ. Hiſt. 232.*

Ranunculus Chærophyllos, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus montanus, leptophyllos, Aſphodeli radice Col. Part. 1. 311.*

Ranunculus Ceratophyllus, ſeminibus falcatis in ſpicam adactis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 440. *Melampyrum luteum, minimum C. B. Pin. 234. perpuſillum Melampyrum luteum Lob. Icon. 37.*

Ranunculus arvenſis, echinatus C. B. Pin. 179. *J. B. 3. App. 859. Ranunculus arvorum Lob. Icon. 665.*

Ranunculus lanuginoſus, anguſtifolius, grumoſâ radice, major C. B. Pin. 181. *Ranunculus Illyricus, radicibus bulboſis, foliis longis J. B. 3. App. 863. Ranunculus Illyricus, major Cluſ. Hiſt. 240.*

Ranunculus lanuginoſus, anguſtifolius, grumoſâ radice, minor C. B. Pin. 181. *Ranunculus grumoſâ radice, iiij Cluſ. Hiſt. 240.*

Ranunculus lanuginoſus, Apii folio, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus ſaxatilis, montanus, Aſphodeli radice Col. Part. 1. 313.*

Ranunculus Alpinus, Fumariæ folio H. R. Par.

Ranunculus montanus, purpureus, calyce villoſo Fœlicis Plateri *J. B. 3. App. 862.*

Ranunculus pratenſis, erectus, acris C. B. Pin. 178. *Ranunculus rectus, non repens, flore ſimplici, luteo J. B. 3. 416. Ranunculus pratenſis, ſurrectis cauliculis Lob. Icon. 665.* Ranunculus Aconiti vel Geranii facie.

Ranunculus pratenſis, erectus, acris & maculatus C. B. Pin. 179. *Ranunculi alterius ſpecies maculis notata Trag. 95.*

Ranunculus polyanthemos, ſimplex Lob. Icon. *666.*

Ranunculus rectus, foliis pallidioribus, hirſutis J. B. 3. 417.

Ranunculus pratenſis, erectus, dulcis C. B. Pin. 179. *Ranunculus dulcis: Batrachium ſalutiferum Tabern. Icon. 51.*

Ranunculus oleraceus, major Tabern. Icon. 52.

Ranunculus pratenſis, repens, hirſutus C. B. Pin. 179. *Ranunculus repens, flore luteo, ſimplici J. B. 3. 419. Ranunculus pratenſis, reptante cauliculo Lob. Icon. 664.*

Ranunculus pratenſis, repens, hirſutus, foliis ex albo variis H. R. Par.

Ranunculus pratenſis, radice verticilli modo rotundâ C. B. Pin. 179. *Ranunculus tuberoſus, major J. B. 3. 417. Ranunculus bulboſus Lob. Icon. 667.*

Ranunculus pratenſis, radice verticilli modo rotundâ, minor C. B. Pin. 179.

Ranunculus arvenſis, parvus, folio trifido C. B. Pin. 179. *Ranunculus minimus, Apulus Col. Part. 1. 316.*

Ranunculus arvensis, annuus, hirsutus, flore omnium minimo, luteo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 440.

Ranunculus hortensis, erectus, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus rectus, non repens, pleno flore J. B. 3. 416. Ranunculus polyanthemos, duplex Lob. Icon. 666.*

Ranunculus multiflorus, maximus Tabern. Icon. 53. *Ranunculus magnus, hirsutus, repens, flore pleno J. B. 3. 857.*

Ranunculus hortensis, inclinans C. B. Pin. 179. *Ranunculus hortensis, reptante cauliculo Lob. Icon. 664.*

Ranunculus dulcis, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus dulcis, multiflorus Tabern. Icon. 53.*

Ranunculus bulbosus, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus bulbosus, major. Eyst.*

Ranunculus radice tuberosâ, flore pleno & prolifero C. B. Pin. 179. *Ranunculus maximo tubere, flore magno, pleno J. B. 3. 418. Ranunculus tuberosus, flore multiplici Dod. Pempt. 431.*

Ranunculus grumosâ radice, folio Ranunculi bulbosi C. B. Pin. 181. *Prodr. 95.*

Ranunculus Asphodeli radice, Creticus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Creticus, latifolius Clus. Hist. 239.*

Ranunculus Alpinus, humilis, rotundifolius, flore minore C. B. Pin. 181. *Ranunculi montani 1 species 1 Clus. Hist. 234.*

Ranunculus Alpinus, humilis, rotundifolius, flore majore C. B. Pin. 181. *Ranunculi montani 1 species altera Clus. Hist. 234.*

Ranunculus montanus, hirsutus, albus, altior C. B Pin. 182. *Ranunculus montanus 2 vel secundi species 1 Clus. Hist. 235.*

Ranunculus montanus, hirsutus, humilior, Narcissi flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus Alpinus, Narcissi flore J. B. 3. App. 860. Ranunculi montani ij species altera Clus. Hist. 235.*

Ranunculus montanus, hirsutus, purpurascente flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, albus, hirsutus J. B. 3. App. 861. Ranunculus montanus, iij Clus. Hist. 235.*

Ranunculus montanus, Aconiti folio, albus flore majore C. B Pin. 182. *Ranunculus flore albo, Alpinus, major J. B. 3. App. 861. Ranunculus montanus, iiij Clus. Hist. 236.*

Ranunculus montanus, Aconiti folio, albo flore minore C. B. Pin. 182. *Ranunculus albus, simplici flore J. B. 3. App. 859. Ranunculus albus, flore simplici Lob. Icon. 668.*

Ranunculus folio Aconiti, flore albo, multiplici C. B. Pin. 179. *Ranunculus albus, flore denso J. B. 3. App. 860. Ranunculus niveus, polyanthos Lob. Icon. 667.*

Ranunculus montanus, folio Aconiti, magno flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, major, flore luteo Eyst.*

Ranunculus Geranii tuberosi folio C. B. Pin. 182. *Prodr. 95.*

Ranunculus montanus, latissimo folio, hirsutus C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, v Clus. Hist. 237.*

Ranunculus montanus, ſubhirſutus, Geranii folio C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, ſubhirſutus, latifolius Prodr. 95.*

Ranunculus tenuifolius, montanus, luteus J. B. 3. 416.

Ranunculus montanus, lanuginoſus, foliis Ranunculi pratenſis, repentis C B. Pin. 182. *Prodr. 96. Ranunculus magnus valde hirſutus, flore luteo J. B. 3. 417.*

Ranunculus ſaxatilis magno flore C. B. Pin. 182. *Prodr. 96.*

Ranunculus ſaxatilis, foliis ſubrotundis C B. Pin. 182. *Prodr. 96.*

Ranunculus villoſiſſimus, Monſpeliacus C. P. Pin. 182. *Prodr. 96.*

Ranunculus paluſtris, Apii folio, lanuginoſus C. B. Pin. 180. *Ranunculus 2. Matth. 611.*

Ranunculus paluſtris, Apii folio, lævis C. B. Pin. 180. *Ranunculus paluſtris, flore minimo J. B. 3. App. 858. Ranunculus ſylveſtris 1. Dod. Pempt. 426.*

Ranunculus paluſtris, Apii folio, lævis, flore purpureo C. B. Pin. 180. *Ranunculus paluſtris, floribus purpureis Cord. Hiſt. 119.*

Ranunculus aquaticus, folio rotundo & capillaceo C, B. Pin. 180. *Ranunculus aquatilis, albus, tenuifolius J. B. 3. 781.*

Ranunculus aquaticus, capillaceus C. B. Pin. 180. *Millefolium aquaticum, foliis Abrotoni, Ranunculi flore & capitulo C. B. Pin. 141. Ranunculus aquatilis omnino J. B. 3. 781. Ranunculus alter, aquaticus, Fœniculaceus, τριχόφυλλον Col. Part. 1. 316.* Ranunculus trichophyllos.

Ranunculus aquatilis, albus, fluitans, Peucedani foliis H. L. Bat. *Millefolium aquaticum, foliis Fœniculi, Ranunculi flore & capitulo C. B. Pin. 141. Ranunculo ſive polyanthemo aquatili, albo affine, Millefolium Maratriphyllon fluitans J. B. 3. 782. Millefolium Maratriphyllon, tertium, flore & ſemine Ranunculi aquatici Hepaticæ facie Lob. Icon. 791.*

Ranunculus Fœniculaceis foliis, Hellebori nigri radice H. R. Monſp. *Helleborus niger, tenuifolius, Buphthalmi flore C. B. Pin. 186. Buphthalmum Dodonæi. aliis Conſiligo tenuifolia J. B. 3. 637. Helleborus Hippocratis Tabern. Icon. 721.*

Ranunculus Fœniculaceis foliis, humilior, caule geniculato. flore magno. *Helleborus niger, Ferulaceus, caule geniculato, flore magno, Tulipæ minoris inſtar Mentz. Pug. Tab. 3.*

Ranunculus arvenſis, foliis Chamæmeli, flore phœniceo. *Ranunculus foliis Anthemidis, floribus rubicundis & ſplendentibus Cæſalp. 546. Adonis Math. 906. Adonis ſylveſtris, flore phœniceo ejuſque foliis longioribus C. B. Pin. 178.*

Ranunculus arvenſis, foliis Chamæmeli, flore citrino. *Adonis ſylveſtris, flore pallido ejuſque foliis longioribus C. B. Pin. 178.*

Ranunculus arvenſis, foliis Chamæmeli, flore minore, atrorubente. *Adonis hortenſis, flore minore, atrorubente C. B. Pin. 178. Flos Adonis vulgò, aliis Eranthemum J. B. 3. 125. Eranthemum Dod. Pempt. 260.*

Ranunculus arvenſis, foliis Chamæmeli, flore minore, luteo. *Adonis hortenſis flore minore, lutei coloris C. B. Pin. 178. Adonium luteum Tabern. Icon. 22.*

Ranunculus montanus, Betonicæ foliis Park. Theat. 335. & 338.

Ranunculus folio oblongo.

Ranunculus montanus, folio Gramineo C.B. Pin. 180. *Ranunculus pumilus, Gramineis foliis J.B.3.App.866. Ranunculus Gramineus Tabern. Icon.51.*

Ranunculus montanus, folio Gramineo, multiplex C. B. Pin. 181. *Ranunculus Gramineus, pleno flore J. B, 3. App. 865. Ranunculus folio Graminis Dod Pempt. 428.*

Ranunculus Gramineo folio, bulbosus C. B. Pin. 181. *Ranunculus angustifolius, bulbosus J.B. 3. App. 866. Ranunculus phœniceus Myconi Lugd. 1036. Ranunculus bulbosus, Gramineus, montanus Col. Part. 1. 313.*

Ranunculus Gramineus, hirsutus, monanthos Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 445.

Ranunculus Gramineus, alter, polyanthos Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 445.

Ranunculus Alpinus, pumilus, Gramineo folio, flore albo.

Ranunculus montanus, foliis Plantaginis C. B. Pin. 180. *Ranunculus Pyrenæus, foliis sublongis, non laciniatis, albo flore J. B. 3. App. 864. Ranunculus Pyreneus, albo flore Clus. App. Alt. Auct.*

Ranunculus palustris, Plantaginis folio ampliore. *Plantago aquatica, latifolia C. B. Pin. 190. Plantago aquatica J. B. 3. 787. Plantago palustris sive aquatica Tabern. Icon. 734.*

Ranunculus palustris, Plantaginis folio angustiore, *Plantago aquatica, angustifolia C. B. Pin. 190. Plantago aquatica, minor. Tabern. Icon. 374.*

Ranunculus palustris, Plantaginis folio, humilis & supinus. *Plantago aquatica, humilis, angustifolia & longifolia Lob. Icon. 300.*

Ranunculus aquaticus, Plantaginis folio angustissimo.

Ranunculus aquaticus, Americanus, Plantaginis folio, flore albo, calcye purpureo, Plum.

Ranunculus aquaticus, Americanus, Sagittæ folio breviori Plum.

Ranunculus palustris, folio sagittato, maximo. *Sagitta aquatica, major C. B. Pin. 194. Sagitta major J.B. 3. 790. Sagitta major Tabern. Icon. 743.*

Ranunculus palustris, folio sagittato, minori. *Sagitta aquatica, minor, latifolia C. B. Pin. 194. Sagitta J. B. 3. 789. Sagitta minor Tabern. Icon. 743.*

Ranunculus palustris, folio sagittato, angustiori. *Sagitta aquatica, minor, angustifolia C. B. Pin. 194. Sagitta minor, angustifolia J. B 3. 790. Tabern. Icon. 744.*

Ranunculus longifolius, palustris, major C. B. Pin. 180. *Ranunculus longo folio, maximus, Lingua Plinii J. B. 3. App. 865. Ranunculus lanceatus, major Tabern. Icon. 48.*

Ranunculus flammeus, latiori Plantaginis folio, marginibus pilosis Pluk. Almag. Bot.

Ranunculus longifolius, palustris, minor C. B Pin. 180. *Ranunculus longifolius, aliis Flammula J. B. 3. App. 864. Flammula Ranunculus Dod. Pempt. 432.*

Ranunculus palustris, serratus C. P. Pin. 180. *Flammula Ranunculus, folio serrato Dod. Pempt. 432.*

Ranunculus flammeus, Bayonensis Park. Theat. 1214.

Ranunculus flammeus, flore albo, minor Park. Theat. 1214.

Ranunculus Gramineo folio, flore caudato, seminibus in capitulum spicatum congestis. *Holosteo affinis, cauda muris C. B. Pin. 190. Myosuros J. B. 3. 512. Cauda murina Dod. Pempt. 112.*

Ab eo genere excludi debent. *Ranunculus nemorosus, Thalictri folio C. B. Pin. 178. Ranunculus nemorosus, Muscatellina dictus C. B. Pin. 178. ad Moschatellinam revocandus. Ranunculus aquaticus, Cotyledonis folio C. B. Pin. 180. ad Hydrocotylen amandandus.*

Ranunculus à Ranis, quòd plurimæ ejus generis species locis aquosis in quibus Ranæ degunt, delectentur.

GENUS IV.

Filipendula.

FILIPENDULA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C monophyllo & multicuspidi, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E F fere globosum, cujus semina G in capitulum dolii æmulum, colliguntur. *Tab. 150.*

Filipendulæ species sunt.

Filipendula vulgaris, an Molon Plinii C. B. Pin. 163. *Filipendula J. B. 3. Part. 2. 189. Dod. Pempt. 56. Filipendule.*

Filipendula vulgaris, an Molon Plinii, variegato folio H. R. Par.

Filipendula minor C. B. Pin. 163. *Prodr. 85.*

Ab eo genere excludi debent, *Filipendula montana, flore Pedicularia C. B. Pin. 163. & Filipendula montana, altera C. B. Pin. 163. quæ Pedicularia species sunt.*

Filipendula à radicibus tuberosis, è filo quasi pendentibus nomen habet: differt à Ranunculo calyce monophyllo.

GENUS V.

Clematitis.

CLEMATITIS est plantæ genus, flore A, B, C, rosaceo, quaternis scilicet petalis D plerumque constante, & calycis experte: ex floris meditullio surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F, in quo velut in capitulum colliguntur semina G, in tenue capillamentum H quasi plumatum desinentia. *Tab. 150.*

Clematitis species sunt.

Clematitis sylvestris, latifolia C. B. Pin. 300. *Clematis latifolia, dentata J. B. 2. 125. Vitalba Dod. Pempt. 404. Herbe aux gueux.*

Clematitis sylvestris, latifolia, foliis non incisis. *Clematis latifolia, integra J. B. 2. 125.*

Clematitis peregrina, foliis Pyri incisis C. B. Pin. 300. *Clematis Bœtica Clusio J. B. 2. 226. Clematis altera, Bœtica Clus. Hist. 123.*

Clematitis sive Flammula repens C. B. Pin. 300. *Clematis sive Flammula scandens, tenuifolia, alba J. B. 2. 227. Flammula Dod. Pempt. 404.*

Clematitis maritima, repens C. B. Pin. 300. *Prodr. 135.*

Clematitis sive Flammula surrecta, alba J. B. 2. 127. *Flammula recta C. B. Pin. 300. Flammula altera Dod. Pempt. 405.*

Clematitis surrecta, præcocior, caulibus rubentibus. *Flammula recta, rubens, & maturiùs florens C. B. Pin. 300.*

Clematitis Alpina, Geranifolia C. B. Pin. 300. *Prodr. 135. Clematis cærulea, serrato folio J. B. 2. 129. Clematide cruciata, Alpina Pon. Bald. Ital. 175.*

Clematitis cærulea, erecta C. B. Pin. 300. *Clematis Pannonica, flore cæruleo, surrecta J. B. 2. 129. Clematis cærulea, Pannonica Clus. Hist. 123.*

Clematitis erecta, alba C. B. Pin. 300.

Clematitis cærulea, repens C. B. Pin. 300. *Clematis sive Flammula flore cæruleo, scandens J. B. 2. 128. Clematis altera Dod. Pempt. 406.*

Clematitis purpurea, repens C. B. Pin. 300. *Clematis sive Flammula flore, purpureo, scandens J. B. 2. 128. Clematis purpurea Tabern. Icon. 882.*

Clematitis cærulea, flore pleno C. B. Pin. 301. *Clematis altera, flore pleno Clus. Cur. post. in fol. 7.*

Clematitis purpuro-cærulea, flore pleno C. B. Pin. 301. *Clematis purpurea, flore pleno, scandens J. B. 2. 129. Clematitis peregrina, purpurea, flore pleno Eyst.*

Clematitis flore pleno, incarnato C. B. Pin. 301. *Clematis peregrina, incarnata, plena Eyst.*

Clematitis Hispanica, surrecta, altera, & humilior, flore albicante H. R. Par.

Clematitis tenuifolia, Lusitanica, flosculis cæruleis.

Ab eo genere excludi debent; *Clematitis trifolia, flore roseo clavato C. B. Pin. 301. quæ Granadillæ species est & Clematis Daphnoides, quæ Pervinca appellatur.*

Clematitis à voce Græca κλῆμα κλήματος, *Palmes, Virga Vitea,* quasi diceres plantam sarmentosam.

GENUS VI.

Caryophyllata. *Benoîte.*

Tab. 151. CARYOPHYLLATA est plantæ genus, flore A B rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante è divisuris calycis C monophylli & pelviformis prodeuntibus: pistillum autem D quod surgit ex ejus meditullio abit in fructum E F ferè globosum, in quo plurima semina G I colliguntur caudata H, K.

Caryophyllatæ species sunt.

Caryophyllata vulgaris C. B. Pin. 321. *Caryophyllata vulgaris, flore parvo, luteo J. B. 2. 398. Vulgaris Caryophyllata Lob. Icon. 693.*

Caryophyllata vulgaris, majore flore C. B. Pin. 321. *Caryophyllata sylvestris Fuchs. Hist. 385.*

Caryophyllata foliis Hæderæ terrestris C. B. Pin. 321. *Caryophyllata iv Tabern. Hist. 334.*

Caryophyllata Virginiana, albo flore minore, radice inodora H. L. Bat. *Caryophyllata Virginiana, alba Par. Bat.*

Caryophyllata aquatica, nutante flore C. B. Pin. 321. *Caryophyllata aquatica, flore rubro, striato J. B. 2. 398. Septentrionalium rotundifolia, papposo flore Caryophyllata Lob. Icon. 694.*

Caryophyllata montana, purpurea, flore uno alteri innato, sive duplici H. Edinb. *& Scot. Illust. 15.*

Caryophyllata montana, purpurea, flore triplici, secundo primi, tertio secundi calyci innato Scot. Illust. 15.

Caryophyllata aquatica, altera C. B. Pin. 322. *Caryophyllata montana, iij Clus. ciiij.*

Caryophyllata aquatica, altera, flore multiplici C. B. Pin. 322.

Caryophyllata aquatica, minor, nutante flore H. R. Par. *Caryophyllata montana minor, flore nutante, purpureo Mor. H. R Bles.*

Caryophyllata montana, flore luteo, nutante H. R. Par.

Caryophyllata Pyrenaica, amplissimo & rotundiori folio, nutante flore.

Caryophyllata Alpina, lutea C. B. Pin. 322. *Caryophyllata montana, flore luteo, magno J. B. 2. 398. Caryophyllata montana Dod. Pempt. 137.*

Caryophyllata Alpina, flore purpureo C. B. Pin. 322.

Caryophyllata Alpina, flore albo C. B. Pin. 322.

Caryophyllata Alpina, minor C. B. Pin. 322. *Caryophyllata Alpina, minima, di prima specie Pon. Bald. Ital. 203.*

Caryophyllata Alpina, Apii folio C. B. Pin. 322. *Caryophyllata Alpina, minima, di secunda specie Pon. Bald. Ital. 205.*

Caryophyllata Alpina, Chamedryos folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 432. *Chamædrys Alpina, Cisti flore C. B. Pin. 248. Chamædrys Alpina, flore Fragariæ albo J. B. 3. 290. Chamædrys iij sive montana Clus. Hist. 351.*

Caryophyllata differt à Ranunculo, calyce floris; à Quinquefolio veró seminis formâ

Caryophyllata, à Caryophyllo, quòd Caryophyllatæ vulgaris radix Caryophyllum aromaticum oleat.

GENUS VII.

Fragaria. *Fraisier.*

FRAGARIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C multifido surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E ferè globosum vel ovato-acuminatum, cujus placentæ F modò carnosæ, modò siccæ adhærescunt multa semina G. His notis addenda sunt folia terna H summo pediculo I insidentia. *Tab. 152.*

Fragariæ species sunt.

Fragaria vulgaris C. B. Pin. 326. *Fragaria ferens Fraga rubra J. B. 2. 394. Fragaria & Fraga Dod. Pempt. 672.*

Fragaria vulgaris, variegato folio H. R. Par.

Fragaria fructu albo C.B. Pin. 326. *Fragaria ferens Fraga alba J. B. 2. 394. Fragum album Tabern. Icon. 119.*

Fragaria fructu parvi Pruni magnitudine C. B. Pin. 327. *Fraga fructu magno Eyst. Capitons.*

Fragaria foliis hiſpidis C. B. Pin. 327. *Tertium Fragariæ genus Trag. 500.*

Fragaria bis fructum ferens C. B. Pin. 327. *Quoddam Fragariæ genus in Alpibus Bargeis, bis in anno fructificans Cæſalp. 554.*

Fragaria flore luteo C. B. Pin. 327. *Fragaria parva, luteo flore Geſn.*

Fragaria fructu rotundo, ſuaviſſimo, flore duplici H. R. Par.

Fragaria peregrina, hirſuta, fructu rubro, moſchato H. R. Par.

Fragaria Virginiana, fructu coccineo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 186.

Fragaria flore viridi. *Fragaria arborea, con fiore herbaceo Zan. 97.*

Fragaria ſterilis C. B. Pin. 327. *Fragaria ſylveſtris, minimè veſca ſive ſterilis Lob. Icon. 698. Fragaria non fragifera vel non veſca J. B. 2. 395.*

Fragaria ſterilis, flore pleno Mentz. Pug.

Fragaria ſterilis, flore pleno, Botryoide Mentz. Pug.

Fragaria ſterilis, ſylveſtris, ſericea ſeu incana Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 187. *Fragariæ affinis ſericea, incana C. B. Pin. 327. Pentaphylli effigie Leucas quibuſdam J. B. 2. 598. incana Pentaphylli effigie, an Leucas Dioſcoridis Adv. 307.*

Fragaria ſterilis, incana H. R. Par.

Fragaria ſterilis, Alpina, caulescens H. R. Par. *Fragaria Pentaphylli fructu Mor. H. R. Bleſ. Pentaphylloides Fragariæ folio Bot. Monſp. App.*

Fragaria ſterilis, Alpina, anguſtifolia.

Fragaria Alpina, major, foliis argenteis, acutis, flore roſeo. *Trifolium Alpinum, argenteum, Perſici flore C. B. Pin. 328. Trifoglio argentato, Alpino Pon. Bald. Ital. 222.*

Fragaria Alpina, major, foliis argenteis obtuſis, flore roſeo. *Heptaphyllum trifoliatum, argenteum, montanum, Italicum, longiùs radicatum, craſſioribus & rotundioribus foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 20. Heptaphyllum trifoliatum, argenteum, Italicum Ejuſd. Tab. 8.*

Fragaria Alpina, minor, foliis argenteis obtuſis, flore roſeo. *Heptaphyllum argenteum, Alpinum, trifoliatum, longius radicatum, ſaxatile, Sabaudum Bocc. Muſ. Part. 2. 20. Heptaphyllum Alpinum, trifoliatum, Sabaudum Ejuſd. Tab. 9.*

Fragaria, à fraganti (ut aiunt) fructus odore.

GENUS VIII.

Quinquefolium. *Quinte-feuille.*

Tab. 153. QUINQUEFOLIUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce monophyllo & multifido ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum G ferè globoſum, in quo multa ſemina F in capitulum quoddam colliguntur, ipſo calyce involutum E. His notis addenda ſunt folia H plura quàm terna, ſummo pediculo

diculo I insidentia; foliorum enim numero differt à Fragaria.

Quinquefolii species sunt.

Quinquefolium Alpinum, argenteum, erectum, foliis in apice incisis. *Pentaphyllum argenteum, Alpinum, flore albo Raii Hist. 614.*

Quinquefolium album, majus, caulescens C. B. Pin. 325. *Quinquefolium album, majus Prodr. 139.*

Quinquefolium album, majus, alterum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllon album J. B. 2. 598. Quinquefolium 1, majus, albo flore Clus. Hist. cv.*

Quinquefolium album, minus C. B. Pin. 325. *Prodr. 139.*

Quinquefolium album, minus, alterum C. B. Pin. 325. *Quinquefolium ij, minus, albo flore Clus. Hist. cv.*

Quinquefolium majus, repens C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum sive Quinquefolium vulgare, repens J. B. 2. 397. Quinquefolium majus Dod. Pempt. 116.*

Quinquefolium minus, repens, luteum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllon parvum, hirsutum J. B. 2. 598. Quinquefolii iiij, flavo flore, ij species Clus. Hist. cvj.*

Quinquefolium minus, folio subtus albicante. *Pentaphyllum minus, folio subtus albicante J. B. 2. 598. Pentaphyllon minus, luteum Adv. 307.*

Quinquefolium minus, repens, lanuginosum, luteum C. B. Pin. 325. *Quinquefolii iiij, flavo flore, 1 species Clus. Hist. cvj. Pentaphyllum minus, molli lanugine pubescens, flore luteo J. B. 2. 598.*

Quinquefolium minus, repens, Alpinum, aureum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum Alpinum, splendens, aureo flore J. B. 2. 598. Quinquefolium iij, aureo flore Clus. Hist. cvj.*

Quinquefolium folio argenteo C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum rectum, foliis profundè sectis, subtus argenteis, flore luteo J. B. 2. 398. Quinquefolium petræum, majus Tabern. Icon. 122.*

Quinquefolium rectum, luteum C. B. Pin. 325. *Quinquefolium rectum, majus J. B. 2. 397. Quinquefolium alterum, vulgare Dod. Pempt. 116.*

Quinquefolium rectum, album C. B. Pin. 325. *Quinquefolium Theophrasti album Tabern. Icon. 120.*

Quinquefolium rectum, majus, tenuius & villosius. *Pentaphyllon rectum, majus, tenuius, villosius, Pannonicum J. B. 2. 398.*

Quinquefolium minus, flore pallidè luteo. *Pentaphyllon seu Heptaphyllum albo-pallidum seu flore ochroleuco, petalis singulis cordatis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 188.*

Quinquefolium Canadense, humilius Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 188.

Quinquefolium montanum, erectum, hirsutum, luteum C. B. Pin. 325. *Prodr. 139.*

Quinquefolium Alpinum, repens, serotinum Mor. H. R. Bles.

Quinquefolium Pyrenaicum, folio subtus argenteo.

Quinquefolium, quasi diceres plantam foliis quinis.

GENUS IX.

Tormentilla. *Tormentille.*

Tab. 153. TORMENTILLA est plantæ genus, flore A rosaceo, quatuor scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C monophyllo, multifido & pelviformi surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E ferè globosum, in quo multa semina G in capitulum quoddam colliguntur, ipso calyce involuta F. His notis addenda sunt folia plura quàm terna, summo pediculo insidentia.

Tormentillæ species sunt.

Tormentilla sylvestris C. B. Pin. 326. *Tormentilla J. B. 2. 598. Tormentilla Dod. Pempt. 118.*

Tormentilla Alpina, vulgaris, major C. B. Pin. 326. *Tormentilla montana Cam. Epit. 685.*

Tormentilla radice repente. *Pentaphyllum minus, viride, flore aureo, tetrapetalo, radiculas in terram è geniculis demittens Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 190.*

Tormentilla Cassubica, major. *Pentaphyllum Cassubicum, foliis viridibus, profundè sectis & majus Par. Bat. Pentaphyllum foliis viridibus & majus Flor. Bat.*

Tormentilla Cassubica, minor. *Pentaphyllum Cassubicum, foliorum segmentis profundè incisis, serratis, & minus Flor. Bat. Pentaphyllum Cassubicum, minus Par. Bat.*

Ab eo genere excludenda est *Tormentilla Alpina, folio sericeo C. B. Pin. 326. ad Alchimillam revocanda.*

GENUS X.

Pentaphylloides.

PENTAPHYLLOIDES est plantæ genus, à Quinquefolio diversum foliorum situ, quæ scilicet summo pediculo nequaquam insident radiorum ordine, sed alio quovis modo disponuntur.

Pentaphylloidis species sunt.

Pentaphylloides erectum J. B. 2. 398. *Quinquefolium fragiferum C. B. Pin. 326. Quinquefolium v, fragiferum Clus. Hist. cvij.*

Pentaphylloides supinum J. B. 2. 398. *Quinquefolio fragifero affinis C.B.Pin. 326. Pentaphyllon supinum quorundam, Potentillæ facie Clus. Hist. cvij.*

Pentaphylloides argenteum, alatum, seu Potentilla. *Potentilla seu Argentina J. B. 2. 398. Argentina Dod. Pempt. 600.*

Pentaphylloides rectum, fruticosum, Eboracense Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 193. *Pentaphylloides fruticosum Raii Cat. Plant. Angl. Edit. 1677.*

Pentaphylloides palustre, rubrum. *Quinquefolium palustre, rubrum C. B. Pin. 326. Pentaphyllon vel potius Heptaphyllum flore rubro J. B. 2. 398. Quinquefolium palustre sive aquaticum Tabern. Icon. 122.*

Pentaphylloides palustre, rubrum, foliis crassioribus & villosis. *Pentaphyl-*

lum palustre, rubrum, crassis & villosis foliis, Suecicum & Hybernicum Pluk. Phytogr. 212. fig. 2.

Pentaphylloides, quasi planta ad Pentaphyllum, sive Quinquefolium accedens.

SECTIO VIII.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum, vel calyx abit in fructum mollem.

GENUS I.

Christophoriana.

CHRISTOPHORIANA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum mollem D, seu baccam ut plurimùm ovatam seminibusque fœtam F gemino ordine non raro sibi adhærescentibus E. *Tab. 154.*

Christophorianæ species sunt.

Christophoriana vulgaris, nostras, racemosa & ramosa Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum racemosum, an Actæa Plinio C. B. Pin. 183. Christophoriana Dod. Pempt. 402.*

Christophoriana Americana, racemosa, baccis niveis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum baccis niveis Corn. 77.*

Christophoriana Americana, racemosa, baccis rubris Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum baccis rubris Corn. 77.*

Christophoriana Americana, racemosa, baccis rubris, longo pediculo insidentibus Sarrac.

Ab eo genere excludenda est, *Christophoriana Canadensis, racemosa & ramosa Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 8. Panaces κάρπιμον, sive racemosa Canadensis Corn, 74.*

Christophoriana, quasi Planta Sancti Christophori.

GENUS II.

Phytolacca.

PHYTOLACCA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D seu baccam ferè globosam, mollem, seminibusque fœtam F in orbem positis E. *Tab. 154.*

Phytolaccæ species sunt.

Phytolacca Americana, majori fructu. *Solanum racemosum, Indicum H. R. Par. Solanum magnum, Virginianum, rubrum Park. Theat. 347.*

Phytolacca Americana, minori fructu.

Phytolacca à vocibus φυτον, *Planta* & *Lacca*, quasi diceres Plantam ex qua color ad Laccam accedens extrahitur.

GENUS III.

Aralia.

Tab. 154. ARALIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis C in orbem positis constante, calyci B insidentibus, qui deinde abit in fructum mollem seu baccam D ferè globosam, succulentam, seminibus fœtam plerumque oblongis E.

Araliæ speciem unicam novi.

Aralia Canadensis. *Panaces καρπιμον, sive racemosa Canadensis Corn. 74.*

GENUS IV.

Asparagus. *Asperges.*

Tab. 154. ASPARAGUS est plantæ genus, flore A rosaceo, senis plerumque petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum mollem, seu baccam D ferè globosam, seminibusque fœtam ut plurimùm duris E. His notis addenda sunt folia tenuia.

Asparagi species sunt.

Asparagus sativa C. B. Pin. 489. *Asparagus hortensis & pratensis J. B. 3. 725. Asparagus hortensis Dod. Pempt. 703.*

Asparagus sylvestris, tenuissimo folio C. B. Pin. 490. *Asparagus sylvestris Math. 478.*

Asparagus maritimus, crassiore folio C. B. Pin. 490. *Asparagus marinus Clus. Hist. clxxix J. B. 3. 726.*

Asparagus foliis acutis C. B. Pin. 490. *Corruda J. B. 3. 726. Corruda prior Clus. Hist. clxxvij.*

Asparagus aculeatus, alter, tribus aut quatuor spinis ad eundem exortum C. B. Pin. 490. *Corruda altera Clus. Hist. clxxviij.*

Asparagus aculeatus, spinis horridus C. B. Pin. 490. *Corruda tertia Clus. Hist. clxxviij.*

Asparagus aculeatus, Africanus H. L. Bat.

Asparagus aculeatus, maximus, sarmentosus, Zeylanicus H. L. Bat.

Asparagus Hispanicus, aculeis crassioribus horridus.

SECTIO IX.

De Herbis flore rosaceo, cujus calyx abit in fructum siccum.

GENUS I.

Cuminoides.

Tab. 155. CUMINOIDES est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B ut plurimùm fimbriatis in orbem positis & calyci C insidenti-

bus constante, qui calyx deinde abit in semen plerumque oblongum D.

Cuminoidis speciem unicam novi.

Cuminoides vulgare. *Cuminum sylvestre, capitulis globosis C. B. Pin. 146. Cuminum sylvestre, primum, valde odoratum, globulosum J. B. 3. Part. 2. 23. Cuminum sylvestre Dod. Pempt. 300.*

Cuminoides, quasi Planta ad Cuminum accedens.

GENUS II.

Circæa.

CIRCÆA est plantæ genus, flore A ex duobus petalis B calyci C etiam bifolio insidentibus constante: calyx autem abit in fructum D pyriformem, in duo loculamenta E plerumque divisum, semine fœta F ut plurimùm oblongo. Tab. 155.

Circææ species sunt.

Circæa Lutetiana Lob. Icon. 266. *Solanifolia Circea dicta, major C. B. Pin. 168. Ocimastrum verrucarium J. B. 2. 977.*

Circæa Canadensis, latifolia, flore albo.

Circæa minima Col. Part. 2. 80. *Solanifolia Circæa Alpina C. B. Pin. 168.*

GENUS III.

Agrimonia. *Aigremoine.*

AGRIMONIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, calyci C insidentibus. Calyx autem abit in fructum D plerumque oblongum, veluti echinatum, uno vel altero semine G oblongo ut plurimùm fœtum E E. Tab. 154.

Agrimoniæ species sunt.

Agrimonia officinarum. *Agrimonia seu Eupatorium J. B. 2. 398. Eupatorium veterum sive Agrimonia C. B. Pin. 321. Agrimonia sive Eupatorium Dod. Pempt. 28.*

Agrimonia odorata Cam. Hort. *Eupatorium odoratum C. B. Pin. 321.*

Agrimonia Santonensis, odorata. *Eupatorium odoratum, Santonense seu Blesense, Agrimonia medio modo odorata Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 614.*

GENUS IV.

Agrimonoides.

AGRIMONOIDES est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante è divisuris calycis C prodeuntibus. Flos autem D simul & calyx alio calyce E F infundibuliformi & veluti fimbriato excipiuntur; ac deinde calix C abit in fructum G ovato, acuminatum altero calyce F involutum, semine fœtum H plerumque singulari I. Tab. 155.

Agrimonoidis speciem unicam novi.

Agrimonoides Col. Part. 1. 145. *Agrimoniæ similis C. B. Pin. 321.*

Agrimonoides, quasi Planta ad agrimoniam accedens.

GENUS V.

Onagra.

Tab. 156.

ONAGRA est plantæ genus, flore A rosaceo, quatuor plerumque petalis B in orbem positis constante, calyci C insidentibus, è cujus superiori parte quæ fistulosa est, surgit pistillum D, inferiori E in fructum abeunte, cylindraceum F, in quatuor partes G dehiscentem, & in quatuor loculamenta H divisum, seminibus fœtum K ut plurimùm angulatis, placentæ I affixis.

Onagræ species sunt.

Onagra latifolia. *Lysimachia lutea, corniculata C. B. Pin. 245.*

Onagra latifolia, flore dilutiore. *Lysimachia corniculata non papposa, Virginiana, major, flore sulphureo H. L. Bat.*

Onagra latifolia, floribus amplis. *Lysimachia Virginiana, altera, foliis latioribus, floribus luteis, majoribus Cat. Altdorf.*

Onagra angustifolia. *Lysimachia angustifolia, Canadensis, corniculata H. R. Par. Lysimachia corniculata, lutea, Canadensis, minor, seu angustifolia Mor. H. R. Bles.*

Onagra angustifolia, caule rubro, flore minori.

Onagra Americana, folio Betonicæ, fructu hispido Plum.

Onagra Americana, foliis Persicariæ amplioribus, parvo flore luteo Plum.

Onagra Americana, foliis Persicariæ angustioribus, magno flore luteo Plum.

Onagra Americana, frutescens, Nerii folio, magno flore luteo Plum.

GENUS VI.

Chamænerion.

Tab. 157.

CHAMÆNERION est plantæ genus, flore A B rosaceo, quatuor plerumque petalis C in orbem positis constante: Ex cujus meditullio surgit pistillum H non rarò quadrifariam dehiscens I K. Calyx autem D E cylindriformis quatuor foliis F G ut plurimùm instructus abit in fructum L in quatuor loculamenta M divisum, quadrifariam etiam apice dehiscentem N, multo semine fœtum P pappis instructo Q, placentæ O affixo quatuor alis seu dissepimentis donatæ.

Chamænerii species sunt.

Chamænerion latifolium, vulgare. *Lysimachia Chamænerion dicta, latifolia C. B. Pin. 245. Lysimachia speciosa quibusdam, Onagra dicta siliquosa J. B. 2. 906. Onagra Lugd. 865.*

Chamænerion latifolium, vulgare, flore albo. *Lysimachia Chamænerion dicta latifolia, flore albo C. B. Pin. 245.*

Chamænerion latifolium, Alpinum. *Lysimachia Chamænerion dicta, Alpina C. B. Pin. 245.*

Chamænerion angustifolium, Alpinum, flore purpureo. *Lysimachia Chamænerion dicta, angustifolia C. B. Pin. 245. Pseudolysimachium purpureum, minus Dod. Pempt. 85. Lysimachia siliquosa, speciosa, angustifolia J. B. 2. 907.*

Chamænerion anguſtifolium, Alpinum, flore albo. *Lyſimachia Chamænerion dicta anguſtifolia, flore albo C. B. Pin. 245.*

Chamænerion anguſtifolium, Alpinum, flore variegato. *Lyſimachia Alpina, anguſtifolia, flore albo, ſtriato lineis purpureis H. R. Par.*

Chamænerion villoſum, magno flore violaceo. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, magno flore C. B. Pin. 245. Lyſimachia ſiliquoſa 1 Tabern. Icon. 855.*

Chamænerion villoſum, magno flore purpureo. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, magno flore purpureo C. B. Pin. 245. Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, majore flore purpureo J. B. 905.*

Chamænerion villoſum, majus, parvo flore. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, major, parvo flore C. B. Pin. 245. Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, flore minore J. B. 2. 906. Lyſimachia ſiliquoſa, ij. Tabern. Icon. 855.*

Chamænerion villoſum, minus, parvo flore. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, minor, parvo flore C. B. Pin. 245.*

Chamænerion Alpinum, foliis ad nodos ternis. *Lyſimachia ſiliquoſa, purpurea, Alpina, trifoliata Bocc. Muſ. Part. 2. 22. Tab. 5.*

Chamænerion Alpinum, foliis ſplendentibus, denticulatis. *Lyſimachia Alpina, glabra, ramoſa, Violæ ſurrectæ foliis ſplendentibus Bocc. Muſ. Part. 2. 32. Tab. 16.*

Chamænerion Alpinum, minus, Brunellæ foliis. *Lyſimachia ſiliquoſa, nana, Prunellæ foliis acutis Bocc. Muſ. Part. 2. 161. Lyſimachia Prunellæ foliis Ejuſd. Tab. 108.*

Chamænerion glabrum, majus. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, major C. B. Pin. 245. Pſeudolyſimachium purpureum, 1 Dod. Pempt. 85.*

Chamænerion glabrum, majus, flore albo. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, major, flore albo C. B. Pin. 245.*

Chamænerion Siculum, glabrum, majus & nitidum, Amygdali folio. *Lyſimachia pulchra, Amygdali folio nitido, rubente caule, flore magno, purpureo H. Cathol.*

Chamænerion glabrum, minus. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, minor C. B. Pin. 245. Lyſimachia minor Tabern. Icon. 854.*

Chamænerion glabrum, minus, flore albo. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra minor, flore albo C. B Pin. 245.*

Chamænerion anguſtifolium, glabrum. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, anguſtifolia C. B. Pin. 245. Lyſimachia ſiliquoſa, minor Tabern. Icon. 856.*

Chamænerion Origani folio. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, minor, latifolia, noſtras Raii Hiſt. 862.*

Chamænerion à vocibus Græcis χαμαὶ *humi*, & νήριον *Nerion*, quaſi *Nerion humile.*

CLASSIS VII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS.

Flore polypetalo, rosaceo, umbellato.

Tab. 158. FLOS polypetalos, rosaceus A qui plurimis petalis B in orbem positis constat, UMBELLATUS dicitur, si ejus calyx C abeat in fructum E ex duobus seminibus D D compositum, sibi invicem adhærescentibus cùm viridia sunt, sed disjunctis cùm ad maturitatem pervenerint. His floribus ex Cæsalpino, J. Bauhino, cæterisque proprium est ut singuli pediculo G insideant & in capitula quædam H colligantur, pediculis longioribus I innixa, quæ demum ex eodem orta fastigio, quadam veluti circinatione Corymbi vel Umbellæ (qua mulieres solem à vultu arcere solent) adinstar disponantur K. Figuræ M & L semina quæ his floribus succedunt, eodem ordine digesta exhibent. Clariss. Raius, in cujus sum opinione, circinationem hanc in umbelliferis non requirit, nec profectò necessaria videtur. Nota igitur propria floris umbellati ponitur in ipso flore rosaceo, sive circinato, sive aliter disposito, modò ejus calyx abeat in duo semina. Hist. 406.

SECTIO I.

De Herbis floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina exigua & striata.

GENUS I.

Ammi.

Tab. 159. AMMI est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus EE compositum, exiguis I, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia F oblonga & angusta, costæ G per conjugationes innascentia, ultimo impari claudente.

Ammeos species sunt.

Ammi majus C. B. Pin. 159. *Ammi vulgare, majus, latioribus foliis, semine minus odorato J. B. 3. Part. 2. 27. Ammi vulgare Dod. Pempt. 301.*

Ammi

Ammi majus, foliis plurimùm incisis & nonnihil crispis C. B. Pin. 159.

Ammi perenne Mor. Umb. *Ammi quorundam Dalechampii Lugd. 696. Eryngium arvense, foliis serræ similibus C. B. Pin. 386. Crithmum quartum Mathioli, umbelliferum J. B. 3. Part. 2. 195. Eryngium quartum Dod. Pempt. 732.*

GENUS II.

Apium. *Persil.*

APIUM est plantæ genus, flore A, B rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis D constante æqualibus, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum E ex duobus seminibus F compositum, exiguis G, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia in alas divisa seu costæ ramosæ innascentia. *Tab. 160.*

Apii species sunt.

Apium hortense seu Petroselinum vulgo C. B. Pin. 153. *Apium hortense multis quod vulgo Petroselinum, palato gratum, planum J. B. 3. Part. 2. 97. Apium hortense Dod. Pempt. 694.*

Apium vel Petroselinum crispum C. B. Pin. 153. *Apium hortense multis, quod vulgo Petroselinum, palato gratum, crispum J. B. 3. Part. 2. 97. Apium crispum, Apium multifolium Tabern. Icon. 90.*

Apium hortense, latifolium C. B. Pin. 153. *Apium hortense, magnum, vulgari hortensi sive Petroselino vocato, sapore idem, sive Anglicanum quibusdam J. B. 3. Part. 2. 99.*

Apium Macedonicum C. B. Pin. 154. *Apium sive Petroselinum Macedonicum multis J. B. 3. Part. 2. 102. Petroselinum Macedonicum ex Lobelio Dod. Pempt. 697. Persil de Macedoine.*

Apium Lusitanicum, rotundifolium.

Apium Pyrenaicum, Thapsiæ facie. *Seseli Pyrenaicum, Thapsiæ facie D. Fagon Schol. Bot. Par. Bat.*

Apium Anisum dictum, semine suaveolente, majori. *Anisum Herbariis, semine majori C. B. Pin. 159. Anisum veteribus J. B. 3. Part. 2. 92. Anisum vulgare Clus. Hist. ccij. Anis.*

Apium Anisum dictum, semine suaveolente, minori. *Anisum Herbariis, semine minori C. B. Pin. 159.*

Apium palustre & Apium officinarum C. B. Pin. 154. *Apium vulgare, ingratius J. B. 3. Part. 2. 100. Eleoselinum Dod. Pempt. 695. Ache.*

Apium dulce, Celeri Italorum H. R. Par. *Selinum sive Apium dulce Park. Theat. 926. Celeri.*

Apium palustre, minus, cauliculis procumbentibus, ad alas floridum H. L. Bat.

Apium ab Apibus, quæ Apio seu Petroselino delectantur.

GENUS III.

Cicuta. *Ciguë.*

Tab. 160. CICUTA est plantæ genus, flore A rosaceo, & umbellato, plurimis scilicet petalis B C constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E ferè globosum, ex duobus seminibus F compositum exiguis, hinc gibbis & striatis, inde verò planis.

Cicutæ species sunt.

Cicuta major C. B. Pin. 160. *Cicuta Dod. Pempt. 461. J. B. 3. Part. 2. 175.*

Cicuta major, foliis tenuioribus C. B. Pin. 160.

Cicuta minor, Petroselino similis C. B. Pin. 160. *Cicutaria Apii folio J. B. 3. Part. 2. 179. Cicutaria fatua Lob. Icon. 280.*

Cicuta dicitur quòd internodiis sit cavis & fistulosis: nam (ut docet Servius) in Cannis Calamisve quod interceptum est inter duos nodos, Cicuta appellatur.

GENUS IV.

Carvi.

Tab. 160. CARVI est plantæ genus, flore A, B rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis C constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E ex duobus seminibus F compositum exiguis, longiusculis, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G tenuiter laciniata, costæ H per conjugationes innascentia.

Carvi species sunt.

Carvi Cæsalp. 291. *Cuminum pratense, Carvi officinarum C. B. Pin. 158. Caros J. B. 3. Part. 2. 69. Carum Dod. Pempt. 299.*

Carvi foliis tenuissimis, Asphodeli radice. *Daucus pratensis, Millefolii palustris folio C. B. Pin. 150. Daucus pratensis Dalechampii, folio Millefolii J. B. 3. Part. 2. 9. Daucus pratensis Dalechampii Lugd. 718.*

Lib. 19. cap. 8. Carvi à Cariâ Asiæ regione. Peregrinum & Careum (inquit Plinius) gentis suæ nomine appellatum, culinis principale.

GENUS V.

Phellandrium.

Tab. 161. PHELLANDRIUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, cordiformibus, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E compositum exiguis, hinc gibbis F, leviter striatis, inde verò planis G.

Phellandrii species sunt.

Phellandrium Dod. Pempt. 591. *Cicutaria palustris tenuifolia C. B. Pin. 161. Phellandrium vel Cicutaria aquatica quorundam J. B. 3. Part. 2. 183.*

Phellandrium Alpinum, umbellâ purpurascente. *Meum Alpinum, umbellâ purpurascente C. B. Pin 148. Muttelina Cam. Epit. 8. J. B. 3. Part. 2. 66.*

GENUS VI.

Bulbocastanum. *Terre-noix.*

BULBOCASTANUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E compositum exiguis, oblongis, nunc lævibus, nunc striatis F, hinc gibbis, inde verò planis. His notis addenda est radix carnosa & tuberosa G, H. *Tab. 161.*

Bulbocastani species sunt.

Bulbocastanum majus, folio Apii C. B. Pin. 162. *Bulbocastanum J. B. 3. Part. 2. 30. Bolbocastanon Dod. Pempt. 334.*

Bulbocastanum minus, saxatile, Peucedani folio. *Cyrainum bulbosum Col. Part. 2. 20.*

Bulbocastanum majus, Alpinum, Pastinacæ folio.

Bulbocastanum tenuiter inciso folio, Lusitanum V. Lusit.

Bulbocastanum, quasi diceres bulbum ad Castaneam accedentem.

GENUS VII.

Daucus.

DAUCUS est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B C constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis, & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E subrotundum ex duobus seminibus F compositum, villis ciliorum æmulis instructum & cinctum G. *Tab. 161.*

Dauci species sunt.

Daucus sativus, radice luteâ. *Pastinaca tenuifolia. sativa, radice luteâ C. B. Pin. 151. Pastinaca sativa sive Carota lutea J. B. 3. Part. 2. 64. Pastinaca tenuifolia, sativa Dod. Pempt. 678.*

Daucus radice & umbellâ luteis. *Pastinaca tenuifolia, radice & umbellâ luteâ Mor. H. R. Bles.*

Daucus sativus, radice Aurantii coloris. *Pastinaca tenuifolia, sativa, radice Mali Aurantii coloris H. Edinb.*

Daucus sativus, radice albâ. *Pastinaca tenuifolia, sativa, radice albâ C. B. Pin. 151. Pastinaca sativa sive Carota alba J. B. 3. Part. 2. 64.*

Daucus sativus, radice atro-rubente. *Pastinaca tenuifolia, sativa, radice atro-rubente C. B. Pin. 151. Pastinaca sativa sive Carota rubra J. B. 3. Part. 2. 64. Pastinaca sativa, rubens Dod. Pempt. 678.*

Daucus vulgaris Clus. Hist. cxcviij. *Pastinaca tenuifolia, sylvestris Diocoridis, vel Daucus officinarum C. B. Pin. 151. Pastinaca sylvestris, sive Staphylinus Græcorum J. B. 3. Part. 2. 62.*

Daucus maritimus, lucidus. *Pastinaca tenuifolia, marina, foliis obscurè virentibus & quasi lucidis. Bot. Monsp.*

Daucus tenuifolius, lucidus, gummifer. *Paſtinaca tenuifolia, lucida, gummi manans Bocc. Muſ. Part. 2. 30. Tab. 20.*

Daucus Americanus, lucidus H. R. Par. App.

Daucus Hiſpanicus, umbellâ maximâ.

Daucus tenuifolius, Creticus, radiis umbellæ longioribus. *Paſtinaca tenuifolia, Cretica, umbellæ radiis Gingidii longioribus Mor. Umb. Tab. iv.*

Daucus annuus, ad nodos floridus. *Caucalis nodoſo echinato ſemine C. B. Pin. 153. Prodr. 80. in Math. 404. Caucalis nodoſo echinato ſemine, Anthriſco hiſpido affinis, ſi non ejus varietas J. B. 3. Part. 2. 83.*

Daucus annuus, minor, floribus rubentibus. *Caucalis ſemine aſpero, floſculis rubentibus C. B. Pin. 153. Prodr. 80. Anthriſcus quorundam, ſemine aſpero, hiſpido J. B. 3. Part. 2. 83.*

Daucus annuus, minor, floribus albis. *Anthriſcus quorundam, ſemine aſpero, hiſpido, umbellis albicantibus J. B. 3. Part. 2. 83.*

GENUS VIII.

Sium. *Berle.*

Tab. 162. SIUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante plerumque æqualibus, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ſubrotundum, ex duobus ſeminibus E compoſitum, hinc gibbis & ſtriatis F, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia G per conjugationes coſtæ H innaſcentia, ultimo impari claudente I.

Sii ſpecies ſunt.

Sium ſive Apium paluſtre, foliis oblongis C. B. Pin. 154. *Sion umbelliferum J. B. 3. 172. Sium Dod. Pempt. 589.*

Sium paluſtre, alterum, foliis ſerratis.

Sium latifolium C. B. Pin. 154. *Sium medium, Paſtinaca paluſtris Tabern. Icon. 78. Sium maximum, latifolium J. B. 2. 175.*

Sium foliorum conjugationibus laciniatis.

Sium umbellatum, repens Ger. Emac. 258.

Sium aquaticum, ad alas floridum Mor. Umb. 63.

Sium arvenſe ſive ſegetum. *Selinum Sii foliis Ger. Emac. 1018. Selinum ſegetale Park. Theat. 932.*

Sium aromaticum, Siſon officinarum. *Siſon ſive officinarum Amomum J. B. 3. Part. 2. 107. Siſon quod Amomum officinis noſtris C. B. Pin. 154 Petroſelinum Macedonicum Fuchſii Dod. Pempt. 697.*

GENUS IX.

Siſarum. *Chervi.*

Tab. 163. SISARUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo, & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus compoſitum, anguſtis E, hinc gibbis F & ſtriatis, inde verò planis. His notis addendæ ſunt radices H N apiformes ab uno capite G pendentes.

Sisari speciem unicam novi.

Sisarum Germanorum C. B. Pin. 155. *Sisarum multis J. B. 3. Part. 2. 153. Sisarum Dod. Pempt. 681.*

Sisarum radicis formâ differt à Bulbocastano, Sio & Tragoselino.

GENUS X.

Tragoselinum. *Boucage.*

TRAGOSELINUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem positis, & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum ex duobus seminibus D, E compositum oblongis, hinc gibbis & striatis G, inde verò planis F. *Tab. 163.*

Tragoselini species sunt.

Tragoselinum majus, umbellâ candidâ. *Pimpinella Saxifraga, major, umbellâ candidâ C. B. Pin. 159. Saxifragia Hircina, major J. B. 3. Part. 2. 109. Tragoselinum majus. Pimpinella major Tabern. Icon. 88.*

Tragoselinum majus, umbellâ rubente. *Pimpinella Saxifraga, major, umbellâ rubente C. B. Pin. 159.*

Tragoselinum alterum, majus. *Pimpinella Saxifraga, major, altera C. B. Pin. 159. Saxifragia Hircina, minor, foliis Sanguisorbæ J. B. 3. Part. 2. 111. Tragoselinum minus. Pimpinella minor Tabern. Icon. 88.*

Tragoselinum minus. *Pimpinella Saxifraga, minor C. B. Pin. 160. Saxifragia Hircina, minima. Pimpinella crispa Tragi J. B. 3. Part. 2. 113. Saxifraga parva Dod. Pemp. 315.*

Tragoselinum Africanum, altissimum. *Pimpinella Saxifraga, maxima, Africana Bot. Monsp. App.*

Tragoselinum à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & σέλινον *Selinum*: quasi diceres Selinum Hircinum.

GENUS XI.

Buplevrum.

BUPLEVRUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E, F compositum oblongis, hinc gibbis & striatis G, inde verò planis. His notis addenda sunt folia simplicia, alternè in caulibus posita. *Tab. 163.*

Buplevri species sunt.

Buplevrum folio rigido C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis altera sive rigidior J. B. 3. Part. 2. 200. Buplevrum alterum, latifolium Dod. Pempt. 633.*

Buplevrum folio subrotundo, sive vulgatissimum C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis umbellâ luteâ J. B. 3. Part. 2. 200. Buplevrum angustifolium Tabern. Icon. 872.*

Buplevrum annuum, angustifolium Bot. Monsp. *Buplevrum angustifolium Dod. Pempt. 633. Auricula Leporis Gesn. Hist. Anim. Cap. de Lepo-*

re 630. Buplevrum minus, angustifolium, Monspeliense Raii Hist. 474.

Buplevrum annuum, minimum, angustifolium H. R. Monsp. *Perfoliata minor, angustifolia, Buplevri folio C. B. Pin. 277. Perfoliatum angustifolium, montanum Col. Part. 1. 247. Auriculæ Leporis affinis Odontitis lutea Valerandi & Dalechampii J. B. 3. Part. 2. 201.*

Buplevrum angustissimo folio C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis minima J. B. 3. Part. 2. 201. Buplevrum minimum Col. Part. 1. 247.*

Buplevrum angustissimo folio, alterum H. R. Par.

Buplevrum perfoliatum, rotundifolium, annuum. *Perfoliata vulgatissima sive arvensis C. B. Pin. 277. Perfoliata simpliciter dicta, annua vulgaris J. B. 3. Part. 2. 198. Perfoliata Dod. Pempt. 104. Perce-feuille.*

Buplevrum perfoliatum, rotundifolium, annuum, flore multiplici. *Perfoliata crispa seu muscosa Cam. Hort. Icon. xxxvij.*

Buplevrum perfoliatum, longifolium, annuum. *Perfoliata annua, longioribus foliis J. B. 3. 198. Perfoliata minor, ramis inflexis C. B. Pin. 277. Prod. 130.*

Buplevrum montanum, latifolium. *Perfoliata montana, latifolia C. B. Pin. 277. Perfoliata montana Cam. Hort. Icon. xxxviij.*

Buplevrum montanum, flosculis exiguis. *Perfoliata montana, flosculis parvis C. B. Pin. 277.*

Buplevrum Alpinum, latifolium, minus. *Perfoliata Alpina, latifolia, minor C. Pin. 277. Prodr. 129.*

Buplevrum Alpinum, angustifolium, majus. *Perfoliata Alpina, angustifolia, major, sive folio anguloso C. B. Pin. 277. Prodr. 129.*

Buplevrum Alpinum, angustifolium, medium. *Perfoliata Alpina, angustifolia, media C. B. Pin. 277. Prodr. 129. Perfoliata Alpina, magna, longifolia J. B. 3. Part. 2. 198.*

Buplevrum Alpinum, angustifolium, minus. *Perfoliata Alpina, angustifolia, minor C. B. Pin. 277. Prodr. 129.*

Buplevrum montanum, Gramineo folio. *Perfoliata Alpina, angustifolia, minima vel Buplevrum angustifolium, Pyrenaicum C. B. Pin. 277. Prodr. Perfoliata minor, foliis Gramineis J. B. 3. 199.*

Buplevrum arborescens, Salicis folio. *Seseli Æthiopicum, Salycis folio C. B. Pin. 161. Seseli Æthiopicum, fruticosum, folio Periclymeni J. B. 3. Part. 2. 197. Seseli Æthiopicum frutex Dod. Pempt. 312.*

Buplevrum Hispanicum, arborescens, Gramineo folio. *Buplevrum fruticans, angustifolium, Hispanicum Barr. Icon.*

Buplevrum Hispanicum, fructicosum, aculeatum, Gramineo folio.

Buplevrum Lusitanicum, Gramineo, longiori & rigidissimo folio.

Buplevrum à vocibus Græcis Βοῦς *Bos* & πλευρὸν *Costa*, *latus*; quòd Boves eâ comestâ rumpi existimarint: unde Buplevron à Bupresti apud Plinium non differre videtur, *& ipsum nomen*, inquit Plinius, *indicio est Boum certè venenum esse, quòd dissilire degustatâ fatentur.* Alii tamen volunt Plinii Buprestim insectum esse non plantam.

lib. 22. cap. 22.

SECTIO II.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina angusta, oblonga & satis crassa.

GENUS I.

Fœniculum. *Fenoüil.*

FOENICULUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, pluri- mis scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E compositum oblongis, crassiusculis, hinc gibbis & striatis, inde verò planis F. His notis addenda sunt folia G in lacinias capillaceas divisa, costæ H innascentia. *Tab. 164.*

Fœniculi species sunt.

Fœniculum vulgare, minus, acriori & nigriori semine J. B. 3. Part. 2. 2. *Fœniculum vulgare, Italicum, semine oblongo, gustu acuto C. B. Pin. 147. Fœniculum sive Maratrum vulgatius Adv. 347.*

Fœniculum vulgare, Germanicum C. B Pin. 147. *Fœniculum Dod. Pempt. 297.*

Fœniculum foliis atrovirentibus H. Edinb.

Fœniculum dulce, majore & albo semine J. B. 3. Part. 2. 4. *Fœniculum dulce C. B. Pin. 147. Fœniculum sive Maratrum vulgatius, dulce Lob. Icon. 775.*

Fœniculum dulce, Azoricum Pluk. Almag. Bot.

Fœniculum semine rotundo, minore C. B. Pin. 147. *Fœniculum rotundum, flore albo J. B. 3. Part. 2. 5. Fœniculum rotundum Tabern. Icon. 67.*

Fœniculum tortuosum J. B. 3. Part. 2. 16. *Seseli Massiliense, Fœniculi folio, quod Dioscoridis censetur C. B. Pin. 161. Seseli Massiliense, folio Fœniculi crassiore Lob. Icon. 785.*

Fœniculum sylvestre, perenne, Ferulæ folio breviori. *Meum latifolium, adulterinum C. B. Pin. 148. Meum alterum, Italicum quibusdam J. B. 3. Part. 2. 15. Spurium Meum, alterum, Italicum Lob. Icon. 778.*

Fœniculum sylvestre, elatius, Ferulæ folio longiori. *Saxifraga Mathioli tenuifolia & umbellifera J. B. 3. Part. 2. 18.*

Fœniculum sylvestre, humilius, Peucedani folio. *Caucalis folio Peucedani C. B. Pin. 153. Caucalis Anglica Tabern. Icon. 97.*

Fœniculum sylvestre, glauco folio. *Daucus glauco folio, similis Fœniculo tortuoso J. B. 3. Part. 2. 16.*

Fœniculum annuum, umbellâ contractâ oblongâ. *Gingidium umbellâ oblongâ C. B. Pin. 151. Visnaga J. B. 3. Part. 2. 31. Gingidium alterum Dod. Pempt. 702.*

Fœniculum altissimum, sphærocephalon. *Hippomarathrum sphærocephalon P. Alp. Exot. 198.*

Fœniculum Orientale, Cuminum dictum. *Cuminum ſemine longiore C. B. Pin. 146. Cuminum ſive Cyminum ſativum J. B. 3. 22. Cuminum Dioſcoridis Lob. Icon. 742.*

Fœniculum Orientale, Cuminum dictum, ſemine villoſo. *Cyminum ſive Cuminum, ſeminibus villoſis Raii Hiſt. 433.*

Fœniculum annuum, Origani odore. *Ammi parvum, foliis Fœniculi C. B. Pin. 159. Ammi ſemine tenuiſſimo & odoratiſſimo J. B. 3. Part. 2. 25. Ammi perpuſillum Lob. Icon. 725.*

Fœniculum Luſitanicum, minus, annuum, Anethi odore. *Anethum ſegetum V. Luſit.*

Fœniculum Luſitanicum, minimum, acre. *Ammoides C. B. Pin 159. Ammi puſillum Cæſalp. 286.*

Fœniculum minimum, patulum. *Daucus montanus, multifido folio, Selini ſemine C. B. Pin. 150. Selinum montanum, pumilum Cluſ. Hiſt. cc.*

Fœniculum paluſtre, minimum. *Sium minimum, umbellatum Par. Bat.*

Fœniculum, ut ait C. Bauhinus, dicitur quòd ſatum magno cum fœnore ſemen reddat: vel potiùs Græcorum more, quòd quaſi Fœnum in hyemes arefactum ac marcidum reponatur.

GENUS II.

Meum.

Tab. 165. MEUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus E compoſitum, oblongis, hinc gibbis & ſtriatis F, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia G tenuiſſimè laciniata, coſtæ H innaſcentia: qua in re non differt à Fœniculo, & *Fœniculum Alpinum, perenne, capillaceo, folio, odore medicato* lubens ipſum appellarem, niſi Mei nomen longo uſu comprobatum eſſet.

Mei ſpeciem unicam novi.

Meum foliis Anethi C. B. Pin. 148. *Meum vulgare ſive radix Urſina J. B. 3. Part. 2. 11. Meum Dod. Pempt. 305.*

GENUS III.

Oenanthe.

Tab. 166. OENANTHE eſt plantæ genus flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B C conſtante inæqualibus, cordiformibus, in orbem poſitis & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum E, L ex duobus ſeminibus compoſitum oblongis, hinc gibbis & ſtriatis G M, inde verò planis I, in aliquos veluti aculeos deſinentibus, quorum medius F, H, K, N, cæteris validior.

Oenanthes ſpecies ſunt

Oenanthe Apii folio C. B. Pin. 162. *Oenanthe ſive Filipendula Monſpeſſulana, folio Apii J. B. 3. Part. 2. 190. Filipendula tenuifolia Tabern. Icon. 141.*

Oenanthe maritima, Apii nigriore & craſſiore folio H. R. Monſp.

Oenanthe

Oenanthe Lusitanica, Apii folio & odore.

Oenanthe Chærophylli foliis C. B. Pin. 162. *Oenanthe succo viroso, Cicutæ facie Lobelio J. B. 3. Part. 2. 193. Oenanthe Cicutæ facie, succo viroso, croceo Lob. Icon. 730.*

Oenanthe Chærophylli folio H. R. Monsp.

Oenanthe Staphylini folio aliquatenus accedens J. B. 3. Part. 2 191.

Oenanthe aquatica C. B. Pin. 162. *Filipendula aquatica Tabern. Icon. 142. Oenanthe sive Filipendula aquatica J. B. 3. Part. 2. 191.*

Oenanthe sive Filipendula aquatica, altera J B. 3. Part. 2. 192. *Oenanthe sive Filipendula folio Rutæ Ejusd. ibid. Filipendula palustris, Ruta palustris Tabern. Icon. 142.*

Oenanthe prolifera, Apula C. B. Pin. 163. *Enanthe Cretica Pon. Bald. Ital. 213.*

Oenanthe nodulis radicum longioribus & nigrioribus H. R. Par.

Oenanthe Lusitanica, semine crassiore, globoso.

Oenanthe, à vocibus Græcis, οἴνη *Vitis*, & ἄνθος *Flos*, quod floreat cum Vite, vel quòd ejus flos odore & colore florem Vitis æmuletur,

GENUS IV.

Angelica. *Angelique.*

ANGELICA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis *Tab. 161.* scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E compositum oblongis, crassiusculis, Apii semine majoribus, hinc gibbis & striatis F, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G H alata, in partes satis amplas divisa.

Angelicæ species sunt.

Angelica sylvestris, minor sive erratica C. B. Pin. 155. *Angelica sylvestris, repens. J. B. 3. Part. 2. 145. Ægopodium, Herba Gerardi Tabern. Icon. 83.*

Angelica Acadiensis. flore luteo H. R. Par. 55.

Angelica Alpina, ad nodos florida. *An Ligusticum quorundam, foliis Angelicæ J. B. 3. Part. 2. 147?*

Angelica montana, perennis, Paludapii folio. *Ligusticum vulgare, an Libanotis fertilis Theophrasti C. B. Pin. 157? Ligusticum vulgare, foliis Apii J. B. 3. Part. 2. 122. Levisticum vulgare Dod. Pempt. 311. Laserpitium Ang. Ache de montagne.*

Angelica pratensis, Apii folio. *Seseli pratense, Silaus fortè Plinio C. B. Pin. 162. Silaum quibusdam, flore luteolo J. B. 3. Part. 2. 170. Siler alterum, pratense Dod. Pempt 310.*

Angelica pratensis, altera, Apii folio.

Angelica montana, perennis, Aquilegiæ folio. *Libanotis latifolia, Aquilegiæ folio C. B. Pin. 157. Ligusticum Rauvolfii, foliis Aquilegiæ J. B. 3. Part. 2. 148.*

Angelica Canadensis, tenuifolia, Asphodeli radice.

Angelica Canadensis, foliis quasi præmorsis & in tenue Capillamentum abeuntibus, foliolo donatum.

Angelica, à viribus eximiis, & ut ita dicam Angelicis.

GENUS V.

Astrantia.

Tab. 166. ASTRANTIA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, apice plerumque reflexo, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum E ex duobus seminibus H compositum, quæ singula calyptrâ F, G, I striatâ crispâque involvuntur. Flores verò in capitulum quoddam K colliguntur, coronâ cinctum L foliaceâ. Figura D calycem exhibet quorundam florum, qui steriles sunt.

Astrantiæ species sunt.

Astrantia major, coronâ floris purpurascente. *Astrantia major Mor. Umb. 7. Helleborus niger, Saniculæ folio, major C. B. Pin. 186. Sanicula fœmina, quibusdam, aliis Elleborus niger J. B. 3. 638. Veratrum nigrum Dioscoridis Dod. Pempt. 387.*

Astrantia major, coronâ floris candidâ. *Helleborus niger, Saniculæ folio, major, flore albo, montis aurei H. R. Par.*

Astrantia minor, Mor. Umb. 7. *Helleborus Saniculæ folio, minor C. B. Pin. 186. Helleborus minimus, Alpinus, Astrantiæ flore Bocc. Rarior. Plant. 9.*

GENUS VI.

Chærophyllum, *Cerfeuil.*

Tab. 166. CHÆROPHYLLUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, C constante, inæqualibus & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E H, ex duobus seminibus compositum F I rostri avium æmulis, non striatis, nunc lævibus G, nunc asperis K L, hinc gibbis, inde verò planis.

Chærophylli species sunt.

Chærophyllum sativum C. B. Pin. 152. *Chærephyllon J. B. 3. Part. 2. 75. Chærefolium Dod. Pempt. 700.*

Chærophyllum sylvestre, perenne, Cicutæ folio. *Myrrhis sylvestris, seminibus lævibus C. B. Pin. 160. Myrrhis Fuchs. Hist. 525.*

Chærophyllum sylvestre, seminibus brevibus, hirsutis. *Myrrhis sylvestris, seminibus asperis C. B. Pin. 160. Myrrhis, sylvestris, nova, Æquicolorum Col. Part. 1. 112.*

Chærophyllum Siculum, Sophiæ foliis, semine villoso. *Dauco secondo, Siciliano, con foglio di Sophia Zan. 80.*

Chærophyllum sylvestre, alterum geniculis tumentibus H. R. Par. *Myrrhis nodosa, annua, semine aspero Mor. H. R. Bles.*

Chærophyllum à vocibus Græcis *χαίρω gaudeo*, & *φυλλον folium*, quasi planta foliis gaudens.

GENUS VII.

Myrrhis.

MYRRHIS est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, C constante, inæqualibus, in orbem positis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum ex duobus seminibus compositum E, H, I, rostri avium æmulis, striatis, hinc gibbis F, G, K, inde verò planis. *Tab. 166.*

Myrrhidis species sunt.

Myrrhis major vel Cicutaria odorata C. B. Pin. 160. *Myrrhis magno semine longo, sulcato J. B. 3. Part. 2. 77. Myrrhis Dod. Pempt. 701.*

Myrrhis annua, semine striato, lævi Mor. Umb. 44. *Chærophyllum sylvestre C. B. Pin. 152. Anthriscus Plinii quibusdam, semine longo Cicutariæ vel Chærephylli J. B. 3. Part. 2. 70. Cerefolium sylvestre, Onoselinum Tabern. Icon. 94.*

Myrrhis perennis, alba, minor, foliis hirsutis, semine aureo Mor. Umb. 66.

Myrrhis perennis, lutea, Daucoides Mor. Umb. 67.

Myrrhis tuberosa, nodosa, Conyophillon Mor. Umb. 67. *Cicutaria bulbosa C. B. Pin. 161. Myrrhis odorata, bulbosa J. B. 3. Part. 2. 183. Myrrhis Cicutaria Tabern. Icon. 98.*

Myrrhis annua, semine striato, villoso, incana Mor. Umb. 67. *Daucus foliis Fœniculi tenuissimis C. B. Pin. 150. Daucus Creticus, semine hirsuto J. B. 3. Part. 2. 56. Daucus Creticus Tabern. Icon. 75.*

Myrrhis palustris, latifolia, alba. *Cicutaria palustris, latifolia, alba C. B. Pin. 161. Cicutaria alba Lugd. 789.*

Myrrhis palustris, latifolia, rubra. *Cicutaria palustris, latifolia rubra C. B. Pin. 161. Cicutaria latifolia, hirsuta J. B. 3. Part. 2. 182. Cicutaria rubra Lugd. 789.*

Myrrhis montana, Daucoides, semine longiori.

Myrrhis annua, Lusitanica, semine villoso, Pastinacæ sativæ folio.

Myrrhis trifolia, Canadensis, Angelicæ facie. *Angelica Canadensis, trifolia quorundam.*

Myrrhis, ut aiunt, à Myrrhâ, quòd ejus odorem spiret.

SECTIO III.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina subrotunda & crassiuscula.

GENUS I.

Smyrnium. *Maceron.*

SMYRNIUM est plantæ genus, flore A, B rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis C constante in orbem positis & calyci D insidentibus. *Tab. 168.*

Is autem abit in fructum E I ferè globosum, compositum ex duobus seminibus F, K crassiusculis quandoque lunatis G, H hinc gibbis, & striatis L M, inde verò planis.

Smyrnii species sunt.

Smyrnium Math. 773. *Hipposelinum Theophrasti vel Smyrnium Dioscoridis C. B. Pin. 154. Macerone quibusdam, Smyrnium semine magno, nigro J. B. 3. Part. 2. 126.*

Smyrnium peregrinum, rotundo folio C. B. Pin. 154. *Smyrnium Creticum, perfoliatum J. B. 3. Part. 2. 125. Smyrnium Amani montis Dod. Pempt. 698.*

Smyrnium Lusitanicum, minus, Apii foliis. *Apium Macedonicum, Lusitanicum, Lusitanorum V. Lusit. an Ligusticum alterum Belgicum, foliis ferè Absinthii, semine rotundo J. B. 3. Part. 2. 147?*

Smyrnium, à voce Græcâ σμύρνα, *Myrrha*, quòd odorem Myrrhæ referat.

GENUS II.

Coriandrum. *Coriandre.*

Tab. 158. CORIANDRUM est plantæ genus, flore A, C rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B inæqualibus & cordiformibus constante, quandoque verò æqualibus, in orbem positis & calyci D E insidentibus. Is autem abit in fructum F, I, ex duobus seminibus compositum G nunc semisphæricis, nunc sphæricis K.

Coriandri species sunt.

Coriandrum majus C. B. Pin. 158. *Coriandrum Lob. Icon. 705. J. B. 3. Part. 2. 89.*

Coriandrum minus, testiculatum C. B. Pin. 158. *Coriandrum minus, odorum J. B. 3. Part. 2. 91. Coriandrum alterum, minus, odorum Lob. Icon. 706.*

Coriandrum, Græcis *Corion* seu *Coriannon*, à voce κόρις *Cimex*, cujus odorem æmulatur Coriandrum.

SECTIO IV.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina plana, ovata, satis ampla.

GENUS I.

Imperatoria. *Imperatoire.*

Tab. 165. IMPERATORIA est plantæ genus, flore A, D rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, nunc cordiformibus, nunc integris, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum E compositum ex duobus seminibus F, H, G planis, ferè ovatis, leviter striatis &

marginatis, involucrum plerumque deponentibus, I, K. His notis addenda sunt folia alata, satis ampla.

Imperatoriæ species sunt.

Imperatoria major C. B. Pin. 156. *Imperatoria J. B. 3. Part. 2. 137. Astrantia Dod. Pempt. 320.*

Imperatoria Alpina, maxima.

Imperatoria sativa. *Angelica sativa C. B. Pin. 155. J. B. 3. Part. 2. 140. Angelica major Dod. Pempt. 318. Angelique.*

Imperatoria Archangelica dicta. *Archangelica J. B. 3. Part. 2. 143. Clus. Hist. cxiv. Dod. Pempt. 318.*

Imperatoria pratensis, major. *Angelica sylvestris major C. B. Pin. 155. Angelica sylvestris, magna, vulgatior J. B. 3. Part. 2. 144. Angelica sylvestris Dod. Pempt. 318.*

Imperatoria lucida, Canadensis. *Angelica lucida, Canadensis Corn. 197.*

Imperatoria Pyrenaica, tenuifolia.

Imperatoria, à summis viribus, quasi Planta Imperatore digna.

GENUS II.

Crithmum. *Bacille.*

CRITHMUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E planis, leviter striatis, involucrum plerumque deponentibus F, G. His notis addenda sunt folia H carnosa, angusta, trifariam divisa. *Tab. 169.*

Crithmi species sunt.

Crithmum sive Fœniculum maritimum, majus, odore Apii C. B. Pin. 288. *Crithmum sive Fœniculum marinum, grandius, cui succus luteus J. B. 3. Part. 2. 195. Crithmum Siculum, Baticulæ alterum genus Cæsalpini Bocc. Rarior Plant. 53. & 54.*

Crithmum sive Fœniculum maritimum, minus C. B. Pin. 288. *Crithmum multis sive Fœniculum marinum J. B. 3. Part. 2. 194. Crithmum marinum Dod. Pempt. 705.*

Ab eo genere excludi debent *Crithmum maritimum, flore Asteris Attici C. B. Pin. 288. Asteris species. Crithmum maritimum, spinosum C. B. Pin. 288.*

GENUS III.

Anethum. *Anet.*

ANETHUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E ovatis, planis, striatis & marginatis F. His notis addenda sunt ex [a] Morisono & [b] Raio folia Fœniculacea. *Tab. 159.*

a *Umb. 56.*
b *Hist. 415.*

Anethi ſpeciem unicam novi.

Anethum hortenſe C. B. Pin. 147. *Anethum J. B. 3. Part. 2. 6. Dod. Pempt. 298.*

GENUS IV.

Peucedanum.

PEUCEDANUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus Is autem abit in fructum D compoſitum ex duobus ſeminibus E planis ferè, ovatis, leviter ſtriatis F, & marginatis. His notis addenda ſunt folia alata, anguſta, graminea, trifariam diviſa.

Peucedani ſpecies ſunt.

Peucedanum majus, Italicum C. B. Pin. 149. *J. B. 3. Part. 2. 36. Lob. Icon. 782.*

Peucedanum Germanicum C. B. Pin. 149. *Peucedanum minus, Germanicum J. B. 3. Part. 2. 36. Peucedanum, Fœniculum porcinum Lob. Icon. 781.*

Peucedanum Gallicum, rarioribus & brevioribus foliis H. R. Par.

Peucedanum Gallicum, rarioribus & brevioribus foliis, flore purpureo.

SECTIO V.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina ovata, plana, ampla.

GENUS I.

Oreoſelinum. *Perſil de montagne.*

Tab. 169. OREOSELINUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D compoſitum ex duobus ſeminibus E ovatis, planis, amplis, ſtriatis, marginatis, involucrum quandoque deponentibus F. His notis addenda ſunt folia Apii vel Cicutæ.

Oreoſelini ſpecies ſunt.

Oreoſelinum Apii folio, majus. *Daucus montanus, Apii folio, major C. B. Pin 150. Libanotis altera quorundam, aliis dicta Cervaria nigra J. B. 3. Part. 2. 165. Daucus ſecundus, Selinoides Lob. Icon. 720.*

Oreoſelinum Apii folio, minus. *Apium montanum, nigrum C B. Pin. 153. & Apium montanum, folio ampliore Ejuſd. ibid. Apium montanum Dalechampii J. B. 3. Part. 2. 103. & Apium montanum, nigrum Ejusd. 104. Oreoſelinum ſive Veelgutta Dod. Pempt. 696.*

Oreoſelinum pratenſe, Cicutæ folio. *Daucus Alſaticus C. B. Prodr. 77. Umbellifera Alſatica, magna, umbellâ parvâ, ſubluteâ J. B. 3. Part. 2. 106.*

Oreoselinum Africanum, Galbaniferum, frutescens, Anisi folio. *Oreoselinum Anisoides, arborescens, Ligustici foliis & facie, flore luteo, Capitis Bonæ Spei Breyn. Prodr. 2. Anisum Africanum, fruticescens, folio & caule rore cœruleo tinctis Pluk. Phytog. Tab. xij. Ferula fruticosa, sempervirens, foliis Anisi Prodr. Par. Bat. Ferula Galbanifera Par. Bat.*

Oreoselinum à vocibus Græcis ὄρος *Mons* & σέλινον *Selinum*; quasi diceres Selinum montanum.

GENUS II.

Thysselinum.

THYSSELINUM est plantæ genus ab Oreoselino diversum succo lacteo.

Thysselini species sunt.

Thysselinum Plinii Lob. Icon. 711. *Apium sylvestre, lacteo succo turgens C. B. Pin. 153. Apium sylvestre Dodonæi, Thysselinum quorundam, Planta lacteo succo turgens, locis humidis proveniens J. B. 3. Part. 2. 188.*

Thysselinum palustre. *Seseli palustre, lactescens C. B. Pin. 162. Seseli palustre, lactescens, acris, foliis ferulaceis, flore albo, semine lato J. B. 3. Part. 2. 188.*

GENUS III.

Pastinaca. *Panais.*

PASTINACA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E ovatis, amplis, tenuibus, marginatis, involucrum plerumque deponentibus F. His notis addenda sunt folia alata & ampla. *Tab. 170.*

Pastinacæ species sunt.

Pastinaca sativa, latifolia C. B. Pin. 155. *Pastinaca sativa, latifolia, Germanica, luteo flore J. B. 3. Part. 2. 150. Elaphoboscum sativum Tabern. Icon. 76.*

Pastinaca sylvestris, latifolia C. B. Pin. 155. *Pastinaca Germanica, sylvestris, quibusdam Elaphoboscum J. B. 3. Part. 2. 149. Elaphoboscum erraticum, Branca Leonina Tabern. Icon. 77.*

Pastinaca sylvestris, altissima. *Panax costinum C. B. Pin. 156. Sphondylio vel potius Pastinacæ Germanicæ affinis, Panax sive Pseudocostus flore luteo J. B. 3. Part. 2. 156. Panaces Costinum, Costum Illyricum Tabern. Icon. 81.*

Pastinaca à pastu vel à Pastino.

GENUS IV.

Sphondylium. *Berce.*

SPHONDYLIUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B C constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem *Tab. 170.*

positis & calyci D insidentibus Is autem abit in fructum E compositum ex duobus seminibus amplis F F, planis, ovatis, apice introrsum emarginato, striatis, involucrum plerumque deponentibus G, lituris nigris qua parte sibi adhærescunt, notatis.

Sphondylii species sunt.

Sphondylium vulgare, hirsutum C. B. Pin. 157. *Sphondylium quibusdam sive Branca Ursina Germanica J. B. 3. Part. 2. 160. Sphondylium Dod. Pempt. 307.*

Sphondylium vulgare, hirsutum, floribus purpureis C. B. Pin. 157.

Sphondylium majus sive Panax Heracleum quibusdam J. B. 3. Part. 2. 161. *Panax Sphondylii folio, sive Heracleum C. B. Pin. 157. Panaces Heraclium vel potius Sphondylium alterum Dod. Pempt. 307.*

Sphondylium crispum J B. 3. Part. 2. 163.

Sphondylium hirsutum, foliis angustioribus C. B. Pin. 157. *Prodr. 83*

Sphondylium foliis angustioribus, atro-purpureis H. R. Monsp.

Sphondylium Alpinum parvum. C. B. Pin. 157. *Prodr. 83. J. B. 3. Part. 2. 163.*

Sphondylium Alpinum, glabrum C. B. Pin. 157. *Prodr. 83. J. B. 3. Part. 2. 163.*

Sphondylium, ut aiunt, à Sphondyle insecto cujus odorem æmulatur.

GENUS V.

Tordylium.

Tab. 170. TORDYLIUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, C, D constante, inæqualibus, cordiformibus, in orbem positis, & calyci E insidentibus. Is autem abit in fructum F ferè orbiculatum, ex duobus seminibus compositum G planis, margine elato, ut plurimùm denticulato involucrum H facile deponentibus.

Tordylii species sunt.

Tordylium maximum. *Caucalis maxima, Sphondylii aculeato semine C. B. Pin. 152. Caucalis major Clus. Hist. ccj Caucalis major Clusio J. B. 3. Part. 2. 85.*

Tordylium Narbonense, minus. *Seseli Creticum, minus C. B. Pin. 161. Caucalis minor, pulchro semine, sive Bellonii J. B. 3. Part. 2. 84. Seseli Creticum Dod. Pempt. 314.*

Tordylium Apulum, minimum Col. Part. 1. 124. *Seseli Creticum, minimum C. B. Pin. 161*

Tordylium minus, limbo granulato, Syriacum Mor. Umb. 37. *Gingidium foliis Pastinacæ latifoliæ C. B. Pin. 151. Caucalis Syriaca, cum maximo semine J. B. 3. Part. 2. 86. Gingidium primum Dod. Pemp. 702.*

Tordylium Lusitanicum Cicutæ folio, semine striato.

GENUS VI.

Ferula. *Ferule.*

FERULA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E compositum, peramplis, ovatis, planis & tenuibus, involucrum sæpè deponentibus F. His notis addenda sunt folia Fæniculi vel Apii æmula. *Tab. 170.*

Ferulæ species sunt.

Ferula fœmina Plinii C. B. Pin. 148. *Ferula folio Fœniculi, semine latiore & rotundiore J. B. 3. Part. 2. 43. Ferula Dod. Pempt. 321.*

Ferula Galbanifera Lob. Icon. 779. *Galbanifera Ferula J. B. 3. Part. 2. 52. Ferulago latiore folio C. B. Pin. 148.*

Ferula glauco folio, semine, lato, oblongo, quibusdam Thapsia Ferulacea J. B. 3. Part. 2. 45.

Ferula minor, ad singulos nodos umbellifera. *Libanotis Ferulæ folio & semine C. B. Pin. 158. Libanotis quibusdam, flore luteo, semine Ferulæ J. B. 3. Part. 2. 41. Panax Asclepium. Ferulæ facie Lob. Icon. 783.*

Ferula tenuiore folio. *Ferulago tenuiore folio C. B. Pin. 148. Narthecium Theophrasti, Ferulago Gazæ Lugd. 754.*

Ferula lucida, Hispanica Bross. *Ferula Tingitana, folio latissimo, lucido H. Edinb. Ferula Tingitana, lucida Par. Bat.*

Ferula Tingitana, folio angusto, lucido H. L. Bat.

Ferula durior seu rigidis & brevissimis foliis Bocc. Mus. Part. 2. 84. Tab. 76.

Ferula à ferendo vel à feriendo: à ferendo, quoniam, ut ait Plinius, nulli fruticum levitas major; ob id gestatio facilior, baculorum usum senectuti præbet: à feriendo verò, quòd olim pueris verberandis inserviebat; undè sic apud Martialem loquuntur Ferulæ. *Lib. 13. cap. 22.* *Lib. 14. Epig. 80.*

Invisæ nimium pueris, gratæque magistris,
Clara Prometheo munere ligna sumus.

Hesiodus enim ait, Prometheum, Jovi surreptum ignem in cava Ferula detulisse. Alibi verò Ferulas sceptra pedagogorum appellat Martialis.

Ferulæque tristes sceptra pædagogorum
Cessent. *Lib. 10. Epig. 62.*

GENUS VII.

Thapsia.

THAPSIA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus compositum, longis, striatis E, alâ cinctis amplissimâ F foliaceâ, utrinque introrsum plerumque emarginatâ. *Tab. 171.*

Thapsiæ species sunt.

Thapsia maxima, latissimo folio C. B. Pin. 148. *Thapsia Salmanticen-*

S f

ſis ſive iij Cluſii, magna, flore luteo, ſemine lato J. B. 3. Part. 2. 186. Thapſia iij. Cluſ. Hiſt. cxcij.

Thapſia latifolia, villoſa C. B. Pin. 148. *Thapſia quorundam hirſuta & aſpera, Cicutæ folio, flore luteo, ſemine lato, aliis Seſeli Peloponeſiacum J. B. 3. Part. 2. 185. Thapſia Cluſ. Hiſt. cxcij.*

Thapſia foliis Libanotidis, fœtidiſſima C. B. Pin. 148. *Thapſia iv Cluſii, Tuero vocata, foliis glutinoſis, radice nigrâ foris J. B. 3. Part 2. 186. Thapſia iiij Cluſ. Hiſt. cxcij.*

Thapſia Apii folio, Luſitanica, fœtidiſſima, flore albo.

Thapſia tenuiore folio, Apula: *Panax Aſclepium, Apulum Col. Part. 1. 86.*

Thapſia ſive Turbith Garganicum, ſemine latiſſimo J. B. 3. Part. 2. 50. *Thapſia Thalictri folio Bot. Monſp.*

Thapſia Alpina, lucida, Thalictri aut Carotæ folio, flore albo Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 77.

Lib. 4. cap. 157. Thapſia Thalictri folio, Luſitanica, villoſa.

Thapſia, ut ait Dioſcorides, ex eo nomen accepit, quòd in Thapſo ejusdem nominis inſulâ primùm inventa fuerit.

SECTIO VI.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina ampla & profundis ſtriis excavata.

GENUS I.

Cicutaria. *Cicutaire.*

Tab. 171. CICUTARIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus compoſitum E craſſis, longis, gibbis F & quaſi lunatis ac valdè ſtriatis. His notis addenda ſunt folia Cicutæ quodammodo æmula.

Cicutariæ ſpecies ſunt.

Cicutaria latifolia, fœtida C. B. Pin. 161. *Seſeli Peloponnenſe, Mathioli ſive Cicutaria quorundam J. B. 3. Part. 2. 184. Cicutaria latifolia, fœtidiſſima, perperam Seſeli Peloponnenſe quorundam Lob. Icon. 733.*

Cicutaria latifolia, tertia C. B. Pin. 161. *Cicutaria maxima, fœtida, ſimilis Thapſiæ tertiæ Cluſii J. B. 3. Part. 2. 187. Cicutaria maxima Brancionis Lob. Icon. 732.*

Ab eo genere excludi debent. *Cicutaria paluſtris, latifolia, alba C. B. Pin. 161. Cicutaria paluſtris, latifolia, rubra. C. B. Pin. 161. Cicutaria bulboſa C. B. Pin. 161. quæ Myrrhidis ſpecies ſunt & Cicutaria paluſtris, tenuifolia C. B. Pin. 161. ad Phellandrium referenda.*

Cicutaria, quaſi Planta Cicutæ affinis.

GENUS II.

Caucalis.

CAUCALIS est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, C constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem positis, & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E, G compositum ex duobus seminibus H oblongis, hinc gibbis, per longitudinem sulcatis, cum alis denticulatis & veluti aculeatis, inde verò planis F, I. *Tab. 171.*

Caucalidis species sunt.

Caucalis arvensis, echinata, latifolia C. B. Pin. 152. *Lappula canaria, latifolia, sive Caucalis J. B. 3. Part. 2. 80. Echinophora quarta, major, πλατύφυλλος, purpurea Col. Part. 1. 97.*

Caucalis arvensis, echinata, latifolia, flore albo H. R. Par. *Mor. Umb. 33.*

Caucalis arvensis, echinata, magno flore C. B. Pin. 152. *Lappula canaria, flore pulchro, magno, albo J. B. 3. Part. 2. 79. Echinophora πυκνόκαρπος, an Dioscoridis Gingidium Col. Part. 1. 91. Caucalis Dod. Pempt. 700.*

Caucalis arvensis, echinata, parvo flore & fructu C. B. Pin. 152. *Lappula canaria flore minore sive tenuifolia J. B. 3. Part. 2. 80. Echinophora tertia, λεπτόφυλλος, purpurea Col. part. 1. 97.*

Caucalis Monspeliaca, echinato magno fructu C. B. Pin. 153. *Echinophora asperior, altera, πλατύκαρπος Col. Part. 1. 94.*

Caucalis pumila, maritima C. B. Pin. 153. *Lappula Canaria sive Caucalis maritima J. B. 3. Part. 2. 87. Caucalis pumila Clus. Cur. post in fol. 37.*

Caucalis major, Daucoides, Tingitana Mor. Umb. 65.

Caucalis Dauci sylvestris folio, echinato magno fructu Bot. Monsp. App.

Caucalis, Lusitanica, Mei folio.

Ab eo genere excludi debent. *Caucalis maxima, Sphondylii aculeato semine C. B. Pin. 152. quæ Tordylii species. Caucalis peregrina, semine rugoso C. B. Pin. 153. & Caucalis folio Peucedani C. B. Pin. 153.*

GENUS III.

Ligusticum. *Livêche.*

LIGUSTICUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E oblongis, hinc gibbis & sulcatis, cum liris veluti foliaceis; inde verò planis. *Tab. 172.*

Ligustici species sunt.

Ligusticum quod Seseli officinarum C. B. Pin. 162. *Seseli sive Siler montanum, vulgare J. B. 3. Part. 2. 168. Siler montanum Dod. Pempt. 310.*

Ligusticum sive Siler montanum, angustifolium C. B. Pin. 162. *Prodr. 85.*

Ligusticum Pyrenaicum, amplissimo tenuique folio.

Ligusticum Cicutæ folio, glabrum. *Seseli montanum, Cicutæ folio, glabrum C. B. Pin. 161. Seseli Alpinum sive montanum, 1 Clusio, folio splendente,*

flosculis albis J. B. 3. Part. 2. 168. Seseli 1., montanum, Pannonicum Clus. Hist. cxciij.

Ligusticum Alpinum, multifido, longoque folio. *Daucus Alpinus, multifido longoque folio, sive montanus, umbellâ candidâ C. B. Pin. 150. Daucus Creticus Cam. Epit. 536.*

Ligusticum Scoticum, Apii folio. *Imperatoria affinis umbellifera, maritima, Scotica H. Edinb. App. Ligusticum humilius, Scoticum à maritimis, seu Apium maritimum, dulce, Scoticum Pluk. Phytog. Tab. 96. fig. 2. Seseli maritimum, Scoticum Par. Bat.*

Ligusticum Ferulæ folio.

Ligusticum Pyrenaicum, Fœniculi folio, lucidum.

Lib. 3. cap. 58. Ligusticum (ut ait Dioscorides) plurimùm in Liguria nascitur, unde & nomen traxit, in monte scilicet Apennino dicto, Alpibus contermino.

GENUS IV.

Laserpitium.

Tab. 172. LASERPITIUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante cordiformibus, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E hinc gibbis G, cum quatuor alis foliaceis, amplis H, I, L, M, interdum crispis N; inde verò planis.

Laserpitii species sunt.

Laserpitium Gallicum C. B. Pin. 156. *Laserpitium è regione Massiliæ allatum J. B. 3. Part. 2. 137. Laserpitium è regione Massiliæ repertum Adv. 313.*

Laserpitium angustissimo & oblongo folio. *Laserpitio Lobelii similis, angustifolia J. B. 3. Part. 2. 137.*

Laserpitium fœtidum, folio fragili & anguloso H. R. Par.

Laserpitium Selinoides, semine crispo. *Laserpitium foliis angustioribus, saturatè virentibus, & lucentibus, semine crispo Mor. Umb. Tab. iv.*

Laserpitium latifolium, umbellâ contractâ & concavâ.

Laserpitium angustifolium, umbellâ contractâ & concavâ.

Laserpitium latifolium, non sinuatum.

Laserpitium angustifolium, non sinuatum H. R. Par. *Laserpitium lobis longioribus, dilutè virentibus, conjugatim dispositis Mor. Umb. Tab. iv.*

Laserpitium Daucoïdes, Prutenicum, viscoso semine Breyn. Cent. 1. 167.

Laserpitium foliis latioribus, lobatis Mor. Umb. 29. *Libanotis latifolia, altera sive vulgatior C. B. Pin. 157. Libanotis Theophrasti quorumdam sive Seseli Æthiopicum, Mathiolo Cervaria alba J. B. 3. Part. 2. 164. Seseli Æthiopicum herba Dod. Pempt. 313.*

Laserpitium majus, Alpinum, foliis rotundioribus.

Laserpitium foliis amplioribus, semine crispo. *Libanotidi Theophrasti quorundam valde similis, Costus amara dicta, semine crispo J. B. 3. Part. 2. 165.*

Laserpitium humilius, Paludapii folio, flore purpurascente.

Laserpitium humilius, Paludapii folio, flore albo. *Libanotis Theophrasti minor Lobelio J. B. 3. Part. 2. 167.*

Laserpitium exoticum, lobis longissimis integris, Ammeos quorundam divisuris Pluk. Phytog. Tab. 96. fig. 1.

SECTIO VII.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina cortice fungoso obducta.

GENUS I.

Cachrys. *Armarinte.*

CACHRYS est plantæ genus, flore A, B, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis C constante in orbem positis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E, M compositum ex duabus partibus F G, N O semi-ovatis, fungosis, nunc lævibus E, nunc striatis & asperis M, semine fœtis H I grani Hordei æmulo L. *Tab. 172.*

Cachryos species sunt.

Cachrys semine fungoso, lævi, foliis Ferulaceis Mor. Umb. *62.*

Cachrys semine fungoso, sulcato, aspero, foliis Peucedani latiusculis Mor. Umb. *62. Hippomarathrum Siculum Bocc. Rarior. Plant. 37.*

Cachrys semine fungoso, sulcato, plano, majore, foliis Peucedani angustis Mor. Umb. *62. Libanotis Cachryophoros quibusdam, floribus luteis J. B. 3. Part. 2. 40. Libanotis Ferulæ folio, semine anguloso C. B. Pin. 158. Cachrys verior, Libanotis Galeni Lob. Icon. 783. Rosmarinum Cam. Epit. 544.*

Cachrys semine fungoso, sulcato, plano, minore, foliis Peucedani Mor. Umb. *62.*

Cachrys Ungarica, Panacis folio. *Tataria Ungarica, edulis, Panacis Heracleifolio, semine Libanotidis Cachryophoræ J. B. 3. Part. 2. 163.*

SECTIO VIII.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina in caudam longam desinentia.

GENUS I.

Scandix.

Tab. 173. SCANDIX est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B C constante in orbem positis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E compositum ex duabus partibus F G, acum referentibus, H semine fœtis I.

Scandicis species sunt.

Scandix semine rostrato, vulgaris C. B. Pin 152. *Pecten Veneris J. B. 3. Part. 2. 71. Scandix, Pecten Veneris Dod. Pempt. 701.*

Scandix Cretica, major C. B. Pin. 152. *Prodr. 78. Pecten Veneris Creticum J. B. 3. Part. 2. 74.*

Scandix Cretica, minor C. B. Pin. 152. *Scandix semine rostrato, Italica C. B. Prodr. 78. Pecten Veneris tenuissimè dissectis foliis, Anthriscus Casabonæ J. B. 3. Part. 2. 73. Anisomaratrum Col. Part. 1. 90.*

Ab eo genere excludenda videtur. *Scandix umbellâ ex apicibus coagmentatâ C. B. Pin. 152.* quæ planta fictitia videtur.

SECTIO IX.

De Herbis, floribus umbellatis, in capitulum conglobatis.

GENUS I.

Sanicula. *Sanicle.*

Tab. 173. SANICULA est plantæ genus, flore A, B rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis C constante in orbem positis, ad centrum floris plerumque reflexis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum F ex duobus seminibus compositum, hinc gibbis H & echinatis, inde verò planis G. Ex floribus nonnulli sæpè steriles sunt E.

Saniculæ species sunt.

Sanicula officinarum C. B. Pin. 319. *Sanicula mas Fuchsii, sive Diapensia J. B. 3. 639. Sanicula Dod. Pempt. 140.*

Sanicula Canadensis, amplissimo laciniato folio Sarrac.

Sanicula, ut aiunt, à sanando.

GENUS II.

Eryngium. *Panicaut. Chardon Roland.*

ERYNGIUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, C constante, in orbem positis, ad centrum floris plerumque reflexis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E I compositum ex duobus seminibus F H nunc foliatis G, nunc planis, ovatis I, involucrum quandoque deponentibus K & grani Tritici æmulis. His notis addenda est foliorum corona ad basim capituli florum posita. *Tab. 173.*

Eryngii species sunt.

Eryngium maritimum C. B. Pin. 386. *Eryngium marinum J. B. 3. 86. Dod. Pempt. 730.*

Eryngium maritimum, Lusitanicum, ampliore folio.

Eryngium vulgare C. B. Pin. 386. *J. B. 3. 85. Eryngium campestre Dod. Pempt. 730.*

Eryngium Lusitanicum, latifolium, vulgari simile.

Eryngium Alpinum, cæruleum, capitulis Dipsaci C. B. Pin. 386. *Eryngium Alpinum, latis foliis, magno capite oblongo, cæruleo J. B. 3. 88. Eryngium planum Mathioli Dod. Pempt. 732.*

Eryngium Alpinum, spinis horridum, Dipsaci capitulo longiori.

Eryngium latifolium, planum C. B. Pin. 386. *Eryngium planum, latifolium, capitulo rotundo, parvo J. B. 3. 88. Eryngium spurium 1, Dod. Pempt. 732.*

Eryngium latifolium, planum, caule ex viridi pallescente, flore albo C. B. Pin. 386. *Eryngium Pannonicum, latifolium, caule ex viridi pallescente, flore albo Clus. Hist. clviij.*

Eringium ex semine plani degener H. R. Par.

Eryngium montanum, Amethystinum C. B. Pin. 386. *Eryngium cæruleum J. B. 3. 86. Eryngium totum cæruleum Eyst.*

Eryngium Alpinum, Amethystinum, capitulo majore, pallescente.

Eryngium Amethystinum, Lusitanicum, minus, folio longiori.

Eryngium planum, minus C. B. Pin. 386. *Eryngium pusillum, planum J. B. 3. 87. Eryngium pusillum, planum, Moutoni Clus. Hist. clviij*

Eryngium montanum, pumillum C. B. Pin. 386. *Eryngium pumillum J. B. 3. 87. Eryngium pumilum, Hispanicum Clus. Hist. clix.*

Eryngium capitulis Psyllii, ex Sicilia Bocc. Rarior. Plant. 88.

Eryngium Americanum, fœtidum H. L. Bat.

Eryngium minus, palustre, odoratum V. Lusit.

Eryngium palustre, Lusitanicum, erectum, Psyllii capitulo.

Eryngium palustre, Lusitanicum, corniculatum.

Eryngium palustre, Lusitanicum, humi fusum.

Ab eo genere excludi debent: *Eryngium arvense, foliis serræ similibus C. B. Pin. quod ad Ammi genus revocavimus; & Eryngium montanum, minimum, capitulo magno C. B. Pin. 386. ad Cnicum revocandum.*

GENUS III.

Hydrocotyle.

Tab. 173. HYDROCOTYLE est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E planis & semi-orbiculatis.

Hydrocotyles species sunt.

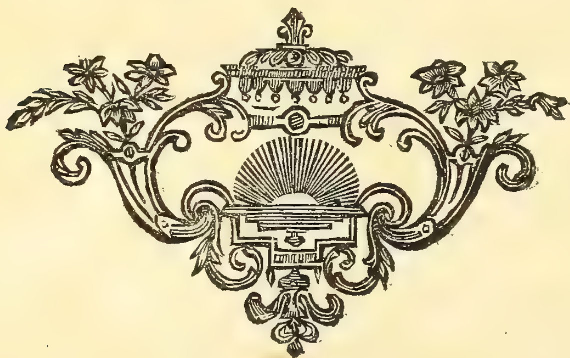
Hydrocotyle vulgaris. *Ranunculus aquaticus, Cotyledonis folio C. B. Pin. 180. Cotyledon aquatica J. B. 3. 781. Aquatica Cotyledon, acris Septentrionalium Lob. Icon. 387.*

Hydrocotyle Zeylanica, Asari folio. *Asarina minor, Zeylanica Prodr. Par. Bat. Valeriana Zeylanica, palustris, repens, Hedera terrestris folio Par. Bat.*

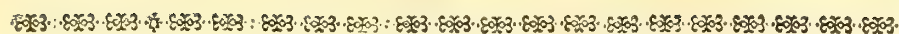
Hydrocotyle Americana, Nymphææ minoris folio. *Valerianella Corassavica, Nymphaæ minoris folio Par. Bat.*

Hydrocotyle Americana, maxima, folio umbilicato, floribus in umbellam radiatam nascentibus Plum.

Hydrocotyle à vocibus Græcis ὕδωρ *aqua*, & κοτύλη *cavitas*, quasi diceretur Cotyledon aquatica, seu Planta aquatica, foliis cavis.

CLASSIS

CLASSIS VIII.
DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,
Flore polypetalo, Caryophyllæo.

FLOS CARYOPHYLLÆUS dicitur ille, qui componitur ex pluribus petalis in orbem positis, ex imo calyce tanquam è tubulo quodam emergentibus, ut in ipso Caryophyllo observare est; qua in re à Flore Rosaceo differt Flos Caryophyllæus.

SECTIO I.

De Herbis flore, Caryophyllæo cujus pistillum abit in fructum.

GENUS I.

Caryophyllus. *Oeillet.*

CARYOPHYLLUS est plantæ genus, flore A, B plurimis petalis C constante in orbem positis, ex calyce D cylindraceo & membranaceo, ad exortum squamato L emergentibus. Pistillum autem E ex eodem calyce surgit, abitque deindè in fructum F cylindraceum pariter, apice dehiscentem G, calyce ipso involutum K, seminibus fœtum I planis & quasi foliaceis, placentæ H affixis. Tab. 174.

Caryophylli species sunt.

Caryophyllus maximus, ruber C. B Pin. 207. *Caryophyllus maximus, plenus, flore rubro Eyst.*

Caryophyllus maximus, alter, lato Porri folio H. R. Par.

Caryophyllus maximus, variegatus C. B. Pin. 207. *Caryophyllus major, rubens & albicans, flore pleno, punctulis rubentibus, fortuitis asperso Lob. Icon. 441. Betonica coronaria, flore pleno, maxima, punctis rubris variegata J. B. 3. 327.*

Caryophyllus maximus & plenissimus, colore mixto, carneo, corniculis quibusdam carneis Bry.

Caryophyllus maximus & plenissimus, colore vario, in diversis foliis scarlatino, dilutius rubente, albo Bry.

Caryophyllus maximus & pleniſſimus, colore rubro, ſaturatiore, ſtaminulis tribus niveis in medio Bry.

Caryophyllus flore rotundo, maximo, colore ſcarlatino & albo vivaci mixto H. R. Par. *Coloſſe.*

Caryophyllus atropurpureus & nivis albedine bicolor, amplo flore H. R. Par. *Minerve.*

Caryophyllus maximus, flore pleno, violaceo & albido H. R. Par. *Henry le Grand.*

Caryophyllus maximus, amplo flore albo & vegeto, Cinnabaris rubore ſplendens H. R. Par.

Caryophyllus altilis, major C. B. Pin. 207. *Betonica coronaria, ſive Caryophyllus major, flore vario J. B. 3. 327. Caryophyllus multiplex Lob. Icon. 441.*

Caryophyllus totus albus Suvert. *Grand Chabot.*

Caryophyllus rubeus & ſanguineus Suvert.

Caryophyllus albus, lineis & notulis rubris diſtinctus Suvert.

Caryophyllus multiplex, flore ex purpura rubeſcente Eyſt.

Caryophyllus flore majore, partim carneus, partim albus, rubris ſtriis ac punctulis variegatus Eyſt.

Caryophyllus multiplex, ſingulis florum foliis è rubro & albo dimidiatim diviſis & punctatis Eyſt. *Suiſſe.*

Caryophyllus cocco ſaturatiore & niveo colore varius H. R. Par. *Atalante.*

Caryophyllus maximus, multiplex, ſubalbidus, punctulis intensè purpureis H. R. Par. *Gris de Roüen.*

Caryophyllus maximus, ex vivido candore & ſcarlatino colore mixtus H. R. Par. *Nompareil.*

Caryophyllus maximus, rotundo flore, obſcuro cocco & ſplendenti albedine perfuſo H. R. Par. *Semper auguſte.*

Caryophyllus maximus, multiplex, incarnato flore & albo variegatus H. R. Par. *Cleopatre.*

Caryophyllus flore amplo, albo, multiplici, ſuaverubente colore perfuſus H. R. Par. *Belle-roſe.*

Caryophyllus flore multiplici, maximo, lutosè albo, notulis & punctis velut rubigine pictis H. R. Par. *Le Chevalier.*

Caryophyllus plenus, colore umbilico tenus rubeſcens, inſtar florum Perſici Mali, foliis latioribus Eyſt.

Caryophillus plenus, purpuraſcens, punctatis foliis Eyſt.

Caryophyllus purpureus, punctulis intensè purpurei coloris Eyſt.

Caryophyllus ſubviridi flore Suvert.

Caryophyllus albus, lineis, Cremeſini coloris & Caryophyllus minor, albus, lineis purpuro-violaceis diſtinctus Suvert.

Caryophyllus miniatus, medio albeſcens Eyſt.

Caryophyllus pleno flore, colore violaceo Bry.

Caryophyllus pleno flore, Mali Aurantii colore C. B. Pin. 208. *Caryophyllus*

pleno flore, Silesiacus, miniatus Clus. Hist. 286. Betonica coronaria, rara, flore phœniceo, pleno J. B. 3. 327.

Caryophyllus dimidiâ parte Arantii colore, alterâ candida & permixta Bry.

Caryophyllus altilis, medius, dilutè violaceo flore H. R. Par. *Coulombin.*

Caryophyllus altilis, minor, flore luteo-pallescente H. R. Par.

Caryophyllus altilis, minor, variegatus H. R. Par.

Caryophyllus hortensis, simplex, flore majore C. B. Pin. 208. *Caryophyllus sylvestris, major, vulgatior Lob. Icon. 440.*

Caryophyllus hortensis, simplex, flore majore, pallidè purpurascente vel incarnato C. B. Pin. 208.

Caryophyllus simplex, hortensis, versicolor Eyst.

Caryophyllus major, sylvestris, variegatus Eyst.

Caryophyllus pleno flore, minor C. B. Pin. 208. *Hortorum Caryophyllus multiplex, minor, rubro-striatus, versicolor, peramanus Lob. Icon. 442.*

Caryophyllus supinus, flore pleno, rubro, argenteis micis asperso C.B. Pin. 208. *Caryophyllus 7, pleno flore Clus. Hist. 285.*

Caryophyllus multiplex, laciniatus C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria sive Caryophyllaus flos, folio tenuissimè dissecto, flore pleno, purpurascente J. B. 3. 331. Caryophyllus purpureus, flore multiplici, profundè laciniato Lob. Icon. 442.*

Caryophyllus multiplici laciniato flore incarnato Eyst.

Caryophyllus flore tenuissimè dissecto C.B.Pin. 209. *Betonica coronaria, tenuissimè dissecta sive Caryophyllaa superba, elatior, vulgaris J. B. 3. 330. Superba alba, medio corollâ purpuro-violaceâ obsoletâ cinctâ Lob. Icon. 450. Mignardise.*

Caryophyllus flore tenuissimè dissecto, carneo C. B. Pin. 210.

Caryophyllus flore tenuissimè dissecto, albo C. B. Pin. 210. *Caryophyllus plumarius, albus Tabern. Icon. 286.*

Caryophyllus sylvestris, flore laciniato, albo, inodoro C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria sive Caryophyllaa flore tenuiter laciniato, majore, albo, & dilutius rubente J. B. 3. 331. Superba major, flore albo Lob. Icon. 449.*

Caryophyllus sylvestris, alter, flore laciniato, odoratissimo C. B. Pin. 210. *Superba Austriaca Clusii Lob. Icon. 451.*

Caryophyllus sylvestris, alter, flore laciniato, odoratissimo, candido C. B. Pin. 210.

Caryophyllus sylvestris, tertius, flore laciniato, staminulis corniculatis, odoratis C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, minus ramosa, flore tenuiter fimbriato, albo, corniculis duobus emergentibus J. B. 3. 332. Caryophylleus sylvestris, v Clus. Hist. 283.*

Caryophyllus sylvestris, flore laciniato, sine corniculis, odoro C.B.Pin. 210. *Betonica coronaria, sylvestris, flore simplici, laciniato, rubro J. B. 3. 328. Caryophyllus sylvestris, flore simplici, laciniato, rubro Lob. Icon. 443.*

Caryophyllus arborescens, Creticus C. B. Pin. 208. *Prodr. 104. Betonica*

coronaria, arborea, Cretica J. B. 3. 328. Caryophyllus sylvestris, arboreus. P. Alp. Exot. 38.

Caryophyllus simplex, flore minore, pallidè rubente C. B. Pin. 208. *Caryophyllus sylvestris, tertius, flore, pallido, suave-rubente Lob. Icon. 443.*

Caryophyllus simplex, minor, flore punctato C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, minima, micis aureis aspersa J. B. 3. 329. Caryophyllus alter, minimus, flore simplici, micis aureis asperso Lob. Icon. 444.*

Caryophyllus simplex, supinus, latifolius C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, sive Caryophyllus minor, folio viridi, nigricante, repens, flore argenteis punctis notato J. B. 3. 329. Caryophyllus minimus, pulchellus, supinus, maculis aureis argenteisve aspersus Lob. Icon. 444.*

Caryophyllus simplex, supinus, angustifolius C. B. Pin. 208. *Caryophyllus Virgineus Tabern. Icon. 283.*

Caryophyllus barbatus, flore multiplici C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, pleno flore rubro, vel ad purpuram accedente J. B. 3. 333. Caryophyllus Carthusianorum, iij Tabern. Icon. 286.*

Caryophyllus barbatus, flore multiplici, albo C. B. Pin. 208 *Betonica coronaria, latifolia, petræa, pleno flore albo J. B. 3. 333. Armeria alba, multiflora Suvert,*

Caryophyllus barbatus, flore roseo C. B. Pin. 208. *Armeria multis & separatim dispositis floribus duplicibus & magnis coloreque ruberrimis Suvert.*

Caryophyllus barbatus, hortensis, simplex, latifolius, flore carneo H. L. Bat.

Caryophyllus barbatus, hortensis, latifolius, ruber, foliis variegatis.

Caryophyllus barbatus, hortensis, latifolius, ruber C. B. Pin. 208. *Caryophyllus Carthusianorum, 1 Tabern. Icon. 285.*

Caryophyllus barbatus, hortensis, latifolius, albus C. B. Pin. 209. *Flos Armerius, albus Eyst.*

Caryophyllus barbatus, hortensis, latifolius, diversicolor C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, flore punctulis albis notato J. B. 3. 333 Flos Armerius, variegatus Eyst.*

Caryophyllus barbatus, hortensis, angustifolius C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, latifolia, angustiore calyculo, foliis fastigiatis cincto, suaverubente flore Lobelii, & Armerius simplex, flos Pannonicus Clusii J. B. 3. 333. Armeria altera, suaverubente flore, sed angustiore calyculo, foliolis fastigiatis cincto Lob. Icon. 448.*

Caryophyllus barbatus, hortensis, angustifolius, flore planè rubro C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortensis, angustifolius, flore lactei candoris, maculis asperso C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortensis, angustifolius, flore niveo, oris carnei coloris C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortensis, angustifolius, flore omnino niveo C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortensis, angustifolius, floribus paucioribus, dilutius rubentibus & carnei coloris C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbarus, hortensis, angustifolius, flore purpurascente, oris albis C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortensis, angustifolius, floribus primum lactei candoris, deindè omnino purpurascentibus C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, sylvestris C. B. Pin. 209. *Viola barbata, angustifolia Dalechampii J. B. 3. 335. Armeria sylvestris, altera, calyculo foliolis fastigiatis cincto Lob. Icon. 448.*

Caryophyllus sylvestris, prolifer C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, squamosa, sylvestris J. B. 3. 335. Armeria prolifera Lob. Icon. 449.*

Caryophyllus sylvestris, prolifer, flore albo.

Caryophyllus sylvestris, prolifer, flore singulari. *Caryophyllo prolifero affinis unico ex quolibet capitulo, flore C. B. Pin. 209. Caryophyllus sylvestris, minimus Tabern. Icon. 290.*

Caryophyllus sylvestris, vulgaris, latifolius C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria sive Caryophyllus sylvestris, vulgatissimus J. B. 3. 334. Caryophillus montanus, 1 Tabern. Icon. 287.*

Caryophyllus montanus, multiflorus Tabern, Icon. 289.

Caryophyllus montanus, umbellatus, floribus variis luteis, ferrugineis, Italicus Barr. Icon.

Caryophyllus sylvestris, vulgaris, angustifolius C. B. Pin. 209. *Caryophyllus montanus, albus Tabern. Icon. 288.*

Caryophyllus sylvestris, flore magno, inodoro hirsuto C. B. Pin. 209. *Caryophyllæus sylvestris, ij. Clus. Hist. 283.*

Caryophyllus sylvestris, humilis, flore unico C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria sive Caryophyllæa, repens rubra & alba J. B. 3. 328. Caryophyllæus sylvestris, 1 Clus. Hist. 282.*

Caryophyllus sylvestris, Carinthiacus ruber C. B. Pin. 209. *Caryophyllæus iiij Clus. Hist. 283.*

Caryophyllus sylvestris, floribus lanuginosis, hirsutis C. B. Pin. 210. *Caryophyllus plumarius, purpuro-cæruleus Tabern. Icon. 287.*

Caryophyllus sylvestris, floribus lanuginosis, hirsutis, candidis C. B. Pin. 210. *Betonica coronariæ, minus ramosa, flore tenuiter fimbriato, planè albo, sine corniculis J. B. 3. 332.*

Caryophyllus minimus, muralis C. B. Pin. 211. *Betonica coronaria, sive Tunica minima J. B. 3. 337. Tunica minima Lugd. 1191.*

Caryophyllus sylvestris, calidarum regionum. *Caryophylli flores sylvestres Cam. Epit. 351.*

Caryophyllus Alpinus, flore roseo, Umbilico virescente.

Caryophyllus, ab odore Caryophyllorum aromaticorum.

GENUS II.

Lychnis.

LYCHNIS est plantæ genus, flore A, C caryophyllæo, plurimis scilicet petalis B D constante in orbem positis, plerumque cordiformibus (duobus aut Tab. 175.

tribus foliolis E F donatis, corollam G H effigiantibus) ex calyce tubulato I emergentibus. Piſtillum autem K ex eodem calyce ſurgit, abitque deindè in fructum L ut plurimùm in conum deſinentem, apice dehiſcentem M Q, calyce ipſo involutum T V, ſæpe unicapſularem, ſeminibus fœtum N R ſubrotundis vel angulatis O S, interdum reniformibus, placentæ P affixis.

Lychnidis ſpecies ſunt.

Lychnis hirſuta, flore coccineo, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus Dod. Pempt. 178.*

Lychnis hirſuta, flore incarnato, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus Eyſt.*

Lychnis hirſuta, flore croceo, major C. B. Pin. 203.

Lychnis hirſuta, flore candido, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus, albus Eyſt. J. B. 3. 344.*

Lychnis hirſuta, flore variegato, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus, varius J. B. 3. 344.*

Lychnis hirſuta, flore miniato, major C. B Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus, miniatus J. B. 3. 344. Eyſt.*

Lychnis foliis lævibus ac mollibus, flore ex puniceo purpuraſcente C. B. Pin. 203.

Lychnis flore coccineo, minor C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus, minor Dod. Pempt. 178.*

Lychnis coronaria, Dioſcoridis ſativa, flore dilutè rubente C. B. Pin. 203. *Lychnis coronaria vulgo J. B. 3. 340. Lychnis coronaria Dod. Pempt. 170.*

Lychnis coronaria, Dioſcoridis ſativa, flore rubro & veluti flammeo fulgente C. B. Pin. 203.

Lychnis coronaria, ſativa, flore ruberrimo ſive coccineo H. L. Bat.

Lychnis coronaria, Dioſcoridis ſativa, alba C. B. Pin. 203. *Lychnis coronaria, alba Tabern. Icon. 291.*

Lychnis coronaria, ſativa, flore intus rubro, extus albo.

Lychnis coronaria, flore incarnato, punctato Eyſt.

Lychnis coronaria, flore incarnato, non punctato Eyſt.

Lychnis coronaria, ſativa, multiplex C. B. Pin. 204. *Lychnis coronaria, flore pleno J. B. 3. 341. Lychnis altera, rubra Lob. Icon. 334.*

Lychnis umbellifera, montana, Helvetica Zan. 128.

Lychnis ſylveſtris, alba, ſimplex C. B. Pin. 204. *Ocimoides album multis J. B. 3. 342. Ocimaſtrum ſive Ocimoides Tabern. Icon. 299.*

Lychnis alba, multiplex C. B. Pin. 204. *Ocimoides album, flore pleno J. B. 3. 343. Ocimaſtrum multiflorum Tabern. Icon. 300.*

Lychnis ſylveſtris, alba, ſimplex, folio longiori, glabro.

Lychnis ſylveſtris, alba, maritima, folio carnoſo.

Lychnis prolifera, flore viridi C. B. Pin. 204. *Lychnis agreſtis, abortiva, multiplici viridi flore Lob. Icon. 263.*

Lychnis Ocimaſtri facie, flore viridi Par. Bat.

Lychnis sylvestris sive aquatica, purpurea, simplex C. B. Pin. 204. *Ocimoides purpureum multis J. B. 3. 343. Ocimastrum rubrum Tabern. Icon. 299.*

Lychnis purpurea, multiplex C. B. Pin. 204. *Lychnis agrestis, multiflora Lob. Icon. 336.*

Lychnis purpurea, simplex, folio rotundiori, supina, præcox.

*Lychnis segetum, major C. B. Pin. 204. *Pseudomelanthium J. B. 3. 341. Nigellastrum Dod. Pempt. 173.*

Lychnis segetum, major, flore albo C. B. Pin. 204. *Pseudomelanthium flore albo Eyst.*

Lychnis segetum major, flore luteo, pallido. *Nigella sylvestris, flore luteo pallido Mor. H. R. Bles.*

Lychnis segetum, rubra, foliis Perfoliatæ C. B. Pin. 204. *Vaccaria Dod. Pempt. 104. J. B. 3. 357.*

Lychnis segetum, foliis Perfoliatæ, flore pallido C. B. Pin. 204.

Lychnis segetum, foliis Perfoliatæ, flore albo Joncq. Hort.

Lychnis sylvestris, quæ Behen album vulgo C. B. Pin. 205. *Been album officinarum J. B. 3. 356. Been album sive Polemonium Dod. Pempt. 172.*

Lychnis sylvestris, quæ Behen album vulgo, flore pleno.

Lychnis sylvestris, quæ Behen album vulgo, flore ex viridi purpurascente C. B. Pin. 205.

Lychnis sylvestris quæ Behen album vulgo, foliis angustioribus & acutioribus C. B. Pin 205.

Lychnis Papaver spumeum, angustifolia, glabra, flore purpureo Mor. H. R. Bles.

Lychnis sylvestris sive Behen album Alpinum, folio rotundiore, hirsuto, purpurascente flore.

Lychnis maritima, repens C. B Pin. 205. *Lychnis marina, Anglica Lob. Icon. 337. Lychnis marina, Anglicana J. B. 3. 357.*

Lychnis frutescens, Myrtifolia, Behen albo similis C. B. Pin. 205. *Behen albo officinarum, similis planta, sempervirens J. B. 3. 357. Ocimastrum fruticosum Cam. Hort. Icon. xxxiij. Saponaria frutescens, acutis foliis ex Sicilia Bocc. Rarior. Plant. 58. Saponaria altera, fruticosior ex Sicilia Cæsalp. 256.*

Lychnis frutescens, Myrtifolia Behen albo similis, flore albo H. L. Bat.

Lychnis noctiflora C. B. Pin. 205. *Ocimoides non speciosum J. B. 3. 344. Ocimoides noctiflorum Cam. Hort. xxxiiij.*

Lychnis noctiflora, angustifolia, odorata. *Lichnide viscosa, peregrina, noctiflora, odorata Zan. 127.*

Lychnis montana, viscosa, alba, latifolia C. B. Pin. 205. *Polemonium petræum Gesneri J. B. 3. 351. Lychnis sylvestris, ix Clus. Hist. 291. Lychnis sylvestris Tabern. Icon. 293.*

Lychnis quæ Ocimoides minus sive album Lugd. 683.

Lychnis viscosa, purpurea, latifolia, lævis C. B. Pin. 205. *Centaurium minus adulterinum quibusdam, Lychnidis viscidæ genus J. B. 3. 355. Lychnis sylvestris, 1 Clus. Hist. 288.*

Lychnis folio Gramineo, flore pleno Besl. Gazophyl.
Lychnis viſcoſa, alba, latifolia, lævis C. B. Pin. 205. *Muſcipula flore albo Eyſt.*
Lychnis viſcoſa, floribus foris purpuraſcentibus, intus albis C. B. Pin. 205. *Lychnis ſylveſtris, 2, è ſemine nata Cluſ. Hiſt. 294. Lychnis viſcoſa, Italica, floribus orbiculatis, albis, extus incarnatis, ſubhirſuta, latifolia Par. Bat.*
Lychnis viſcoſa, floribus foris purpuraſcentibus, intus albis, caulibus & capſula glabris, floribus orbiculatis Par. Bat.
Lychnis viſcoſa, floribus foris purpuraſcentibus, intus albis, foliis brevi lanugine aſperſis & florum petalis anguſtioribus Par. Bat.
Lychnis viſcoſa, foliis brevi lanugine aſperſis C. B. Pin. 205. *Lychnis ſylveſtris, è ſemine nata 1 Cluſ. Hiſt. 293.*
Lychnis viſcoſa, foliis lanuginoſis, floribus carneis C. B. Pin. 206. *Lychnis ſylveſtris 3, è ſemine nata Cluſ. Hiſt. 294.*
Lychnis viſcoſa, flore muſcoſo, majuſculo, quæ ſterilis C. B. Pin. 206. *Muſcipula muſcoſo flore, ſive Ocimoides belliforme J. B. 3. 350.*
Lychnis viſcoſa, flore muſcoſo, minore & ſeminifera C. B. Pin. 206. *Seſamoides magnum, Salmanticum Cluſ. Hiſt. 295.*
Lychnis viſcoſa, flore muſcoſo, minor H. R. Par. *Lychnis flore muſcoſo, capillaceo Mor. H. R. Bleſ. Otites, Lychnidis ſylveſtris genus Tabern. Icon. 820.*
Lychnis auriculæ Urſi facie C. B. Pin. 206. *Viſcago Auriculæ facie, Cretica J. B. 3. 351. Lychnis, ſylveſtris, latifolia Cluſ. Hiſt. 294.*
Lychnis ſylveſtris, lanuginoſa, major C. B Pin. 206. *Lychnis ſylveſtris, lanugine caneſcens, flore majuſculo, rubeſcente Cluſio 5. J. B. 3. 349. Lychnis ſylveſtris, v Cluſ. Hiſt. 289.*
Lychnis ſylveſtris, lanuginoſa, minor C. B. Pin. 206. *Lychnis parva J. B. 3. 352. Lychnis ſylveſtris, vj Cluſ. Hiſt. 290.*
Lychnis ſylveſtris, quæ Saponaria vulgo. *Saponaria major, lævis C. B. Pin. 206. Saponaria vulgaris J. B. 3. 346. Saponaria Dod. Pempt. 179.*
Lychnis ſeu Saponaria, flore pleno. *Saponaria flore pleno Corn. 209.*
Lychnis pratenſis, flore laciniato, ſimplici Mor Hiſt. Oxon. Part. 2. 537. *Flos cuculi, Odontidis quibuſdam J. B. 3. 347. Caryophyllus pratenſis, flore laciniato, ſimplici, ſive Flos cuculi C. B. Pin. 210. Armerius ſylveſtris Dod. Pempt. 177.*
Lychnis pratenſis, flore laciniato, ſimplici, ſuaverubente.
Lychnis pratenſis, flore laciniato, ſimplici, albo. *Caryophyllus pratenſis, flore laciniato, ſimplici ſive Flos cuculi, flore albo C. B. Pin. 210.*
Lychnis pratenſis, flore laciniato, pleno, ampliore purpureo. *Flos cuculi flore multiplicato, purpureo J. B. 3. 348. Odontidis Plinii, pleno flore Cluſ. Hiſt 293.*
Lychnis pratenſis, flore laciniato, pleno, ampliore, albo. *Flos cuculi flore multiplicato altero, albo J. B. 3. 348.*
Lychnis pratenſis, flore laciniato, pleno, minore. *Caryophyllus pratenſis, multiplex,*

multiplex, humilior, minore flore H. R. Par. Petite Veronique.

Lychnis sylvestris, latifolia, caliculis turgidis, striatis C. B Pin. 205. *Muscipula major, calyce turgido, ventrioso J. B. 3. 349. Lychnis sylvestris, tertia Clusii, caliculis striatis Lob. Icon. 339.*

Lychnis sylvestris, angustifolia, caliculis turgidis, striatis C.B. Pin. 205. *Muscipulæ majori calyce ventrioso similis J. B. 3. 350. Lychnis sylvestris, altera, incana, caliculis striatis Lob. Icon. 338.*

Lychnis supina, Sicula, calyce amplissimo, striato. *Lychnis speciosissima, flore æquatè purpureo, granatina seu saturatè rubrâ nubeculâ per medium segmentato H. Cathol.*

Lychnis sylvestris, pluribus foliis simul junctis C. B. Pin. 205. *Lychnis sylvestris, viij Clus. Hist. 290. Lychnis sylvestris, foliis angustis & pluribus ex geniculis singulis, Clusio 1 in Hisp. 8. in Post. J. B. 3. 348.*

Lychnis sylvestris, viscosa, rubra, angustifolia C. B. Pin. 205. *Lychnis sylvestris, iiij Clus. Hist. 289. Odontidi sive flori cuculi affinis, Lychnis sylvestris 1 Clusii Pan. 4. Hist. J. B. 3. 348.*

Lychnis sylvestris, viscosa, angustifolia, alba, H. Edinb.

Lychnis sylvestris, viscosa, rubra, altera C. B. Pin. 205. *Muscipula viscaria sive Lychnidis species J. B. 3. 349. Lychnis sylvestris, iij Clus. Hist. 289.*

Lychnis hirta, angustifolia, Cretica C. B. Pin. 206. *Ocimoides flore rubro, minus, Creticum J. B. 3. 352. Lychnis sylvestris, vij. Cretica Clus. Hist. 290.*

Lychnis vel Ocimoides repens, montanum C. B. Pin. 206. *Saponaria minor quibusdam J. B. 3. 344. Ocimoides repens, Polygonifolia Lob. Icon. 341.*

Lychnis Alpina, pumila, folio Gramineo, sive Muscus Alpinus, Lychnidis flore C. B. Pin. 206. *Muscus Alpinus, flore insigni, dilutè rubente J. B. 3. 768. Ocimoide moscoso, Alpino Pon. Ital. Bald. 199.*

Lychnis Alpina, pumila, folio Gramineo, sive Muscus Alpinus Lychnidis flore niveo C. B. Pin. 206.

Lychnis maritima, procumbens, strictissimis longis foliis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 545.

Lychnis longioribus foliis incanis, florum petalis quinis, non bifidis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 545.

Lychnis minima, hispida, noctiflora Bot. Monsp. App.

Lychnis viscosa, foliis inferioribus Bellidi minori similibus, flore minimo, carneo aut rubro H. R. Monsp.

Lychnis sylvestris, minima, flore muscoso Bot. Monsp. *Lychnis viscosa, erecta, annua, Caryophylloides Raii Syllog.*

Lychnis foliis glabris, calyce duriore Bocc. Rarior Plant. 27.

Lychnis sylvestris, hirsuta, perennis, foliis Cochleariæ Britannicæ, flore amplo Saponariæ Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis sylvestris, hirsuta, annua, flore minore, carneo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis Chalepensis, annua, foliis parum hirtis & angustis, flosculis carneis, pediculis infirmis, biuncialibus insistentibus, capsulis ferè rotundis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis glabra, annua, foliis oblongis, mucronatis, flore amplo rubello, capsulâ oblongâ, pyramidali Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 542.

Lychnis sylvestris, alba, spicâ reflexâ Bot. Monsp. *Lychnis sylvestris, altera Monspeliensium, spicâ nutante H. R. Par.*

Lychnis hirta, minor, flore variegato A. R. Par. 99. *Lychnis hirsuta, flore eleganter variegato Raii Hist. 997.*

Lychnis sylvestris, fugaci flore H. R. Par.

Lychnis noctiflora, minima, flore exiguo Bocc. Rarior. Plant. 92.

Lychnis parva, flore rubello, è calyce oblongo, angusto, Messanensis Raii Hist. 995.

Lychnis flore albo, minimo Raii Hist. 996.

Lychnis erecta, parva, flore rubello, folio longo, angusto Raii Hist. 997.

Lychnis minor, saxifraga Pluk. Almag. Bot. *Caryophyllus saxifragus C. B. Pin. 211. Saxifraga antiquorum quibusdam J. B. 3. 338. Saxifraga magna Mathioli & Italorum Lob. Icon. 428. Saxifrage ordinaire, ou Cassepierre.*

Lychnis saxatilis, Alpina, glabra, pumila. *Alsine Alpina, glabra C. B. Pin. 251. Auricula muris Alpina, glabra, sive Lychnis glabra, minima aut Caryophyllæi minima species, flore albo J. B. 3. 360.*

Lychnis multiflora, elatior, Linariæ folio, parvo flore. *Saponaria Lychnidis folio, flosculis albis, an Condisi Arabum C. B. Pin. 206. Lanaria sive Struthium Dioscoridis Imperato J. B. 3. 347. Struthio di Dioscoride, Radicetta, Herba lanaria de' nostrati Imper. 661.*

Lychnis Alpina, Linifolia, multiflora, perampla radice. *Lychnis Alpina, glabra, Caryophylli holostei flore Mor. H. R. Bles.*

Lychnis annua, minima, flore carneo, lineis purpureis distincto. *Betonicæ sive Tunicæ minimæ similis planta J. B. 3. 338.*

Lychnis Lusitanica, annua, Bellidis folio, flore purpureo.

Lychnis Lusitanica, annua, Bellidis folio, flore carneo.

Lychnis peregrina, Lavendulæ folio. *Lychnis Æthiopica, noctiflora, Spicæ foliis Breyn. Fascic.*

Lychnis maritima, pulverulenta, folio carnoso.

Lychnis maritima, annua, Hispanica, Salicis folio.

Lychnis Hispanica, Kali folio, multiflora. *Kali vermiculatum, albo globoso flore Barr. Icon.*

Lychnis Pyrenaica, umbellifera, minima.

Lychnis minima, saxatilis, umbellata, Holostii folio, caule nudo.

Lychnis Hispanica, Valerianæ rubræ folio, purpurascente flore.

Lychnis maritima, Gadensis, angustifolia.

Lychnis Lusitanica, palustris, folliculo striato.

Lychnis Lusitanica, montana, glutinosa, fœtida.

Lychnis Hispanica, capillaceo folio.

Lychnis pumila, saxatilis, Juniperi folio.

Lychnis corniculata, minor sive angustifolia, saxatilis Bocc. Mus. Part. 2. 50. Tab. 43.

Lychnis maritima, pinguis, ex Corsica Bocc. Mus. Part. 2. 65. Tab. 54.

Lychnis erecta, Veronicæ foliis Bocc. Mus. Part. 2. 170. Tab. 118.

Lychnis à Caryophyllo differt calyce simplici, ad exortum non squamato, semine reniformi vel angulato, tum & coronâ quæ medium florem occupare solet. Caryophyllus autem calyce veluti gemino donatur, & semine foliaceo, sed coronâ caret.

GENUS III.

Cucubalus.

CUCUBALUS est plantæ genus, flore A, B caryophyllæo, plurimis scilicet petalis C constante, in orbem positis, ex calyce D membranaceo emergentibus. Pistillum autem E ex eodem calyce surgit, abitque in fructum mollem, ferè ovatum, seu baccam F seminibus fœtam G, H, plerumque reniformibus I. *Tab. 176.*

Cucubali speciem unicam novi.

Cucubalus Plinii Lugd. 1429. *Alsine scandens, baccifera C. B. Pin. 250. Cucubalum quibusdam, vel Alsine baccifera J. B. 2. 175.*

GENUS IV.

Linum. *Lin.*

LINUM est plantæ genus, flore A caryophyllæo, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem positis, ex calyce C polyphyllo & quasi tubulato emergentibus. Pistillum autem D ex eodem calyce surgit, abitque deinde in fructum E ferè globosum, plerumque acuminatum, ex pluribus capsulis compositum F, G introrsum dehiscentibus, semine fœtis H, I plano, ferè ovato, hinc obtuso, inde verò ut plurimùm acuto. *Tab. 176.*

Lini species sunt.

Linum sativum C. B. Pin. 214. *Linum J. B. 3. 450. Linum sativum vulgare, cæruleum Lob. Icon. 412.*

Linum sativum, latifolium, Africanum, fructu majori.

Linum perenne, majus, cæruleum, capitulo majore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 573.

Linum perenne, minus, cæruleum, capitulo minore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 573.

Linum arvense C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, sativum planè referens J. B. 3. 452. Sylvestre Linum Trag. 354.*

Linum sylvestre, latifolium, hirsutum, cæruleum C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, latifolium, hirsutum, flore cæruleo J. B. 3. 453. Linum sylvestre, 1. latifolium Clus. Hist. 317.*

Linum sylvestre, latifolium, hirsutum, candidum C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, latifolium, lanuginosum, flore candido, purpureis lineis striato J. B. 3. 454. Linum sylvestre, latifolium, ij Clus. Hist. 317.*

Linum fruticosum, niveum C. B. Pin. 214. *Linum frutescens, flore omnino*

candido J. B. 3. 453. Linum sylvestre, 7. fruticosum Clus. Hist. 319.

Linum sylvestre, latifolium, luteum C. B. Pin. 214. *Linum latifolium, luteum J. B. 3. 454. Linum sylvestre, iij. latifolium Clus. Hist. 317.*

Linum sylvestre, luteum, foliis subrotundis C. B. Pin. 214. *Linifolia Campanula lutea J. B. 2. 817. Campanula lutea, Linifolia, Montis Lupi, flore Volubilis Lob. Icon. 414.*

Linum luteum, ad singula genicula floridum C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, latifolium Col. Part. 2. 80.*

Linum fruticosum, subflavum C. B. Pin. 214. *Linum frutescens, subflavum Prodr. 107.*

Linum sylvestre, Creticum, arboreum, luteum Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 573. *Linum arboreum P. Alp. Exot. 18.*

Linum sylvestre, minus, luteum annuum, folio latiore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 574.

Linum sylvestre, minus, luteum, annuum, folio angustiore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 574.

Linum maritimum, luteum C. B. Pin. 214. *Linum luteum, Narbonense J. B. 3. 454. Linum sylvestre Dod. Pempt. 534.*

Linum sylvestre, cæruleum, folio acuto C. B. Prodr. 107. *Linum sylvestre, angustifolium, cæruleo amplo flore Bot. Monsp.*

Linum sylvestre, angustifolium, flore magno, albo C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, floribus albis Lob. Icon. 414.*

Linum sylvestre, angustifolium, flore magno, intensè cæruleo C. B. Pin. 214.

Linum sylvestre, angustifolium, flore magno, violaceo C. B. Pin. 214.

Linum, sylvestre, angustifolium, flore magno, albo, lineis purpureis distincto C. B. Pin. 214.

Linum sylvestre, angustifolium, flore magno, cæruleo, veluti cinereo C. B. Pin. 214. *Lini sylvestris, v. angustifolii aliud genus Clus. Hist. 318.*

Linum sylvestre, angustifolium, floribus dilutè purpurascentibus vel carneis C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, angustifolium, album, lineis in umbilico purpureis J. B. 3. 453. Linum sylvestre, vj. angustifolium Clus. Hist. 318.*

Linum, angustifolium, album, ramusculis per terram sparsis H. R. Par.

Linum sylvestre; angustis & densioribus foliis, flore minore C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, tenuifolium Lob. Icon. 413.*

Linum sylvestre, angustifolium, foliis rarioribus C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, ij. Tabern. Icon. 822.*

Linum sylvestre, angustifolium, foliis rarioribus, flore albo C. B. Pin. 214.

Linum pratense, floribus exiguis C. B. Pin. 214. *Alsine verna, glabra, flosculis albis vel potius Linum minimum J. B. 3. 455.*

Linum foliis asperis, umbellatum, luteum Bot. Monsp. 164. *Lithospermum Linariæ folio, Monspeliacum C. B. Pin. 259. Passerina Lobelii J. B. 3. 454.*

Linum Lusitanicum, luteum, floribus spicatim dispositis.

Linum angustifolium, fruticosum, Valentinum, foliis rigidis & aculeatis.

Linum Lusitanicum, capillaceo folio.

Linum Alpinum, Laricis folio.

SECTIO II.

De Herbis, flore Caryophyllæo, cujus pistillum abit in semen calyce ipso involutum.

GENUS I.

Statice.

STATICE est plantæ genus, flore A, in capitulum ferè sphæricum collecto, calyce communi squamato K donatum. Capitulum autem ex pluribus floribus B componitur caryophyllæis, plurimis scilicet petalis C constantibus è calyce proprio D, infundibuliformi emergentibus. Pistillum pariter E ex eodem calyce surgit, abitque deinde in semen F, H oblongum, calyce G ceu capsulâ involutum. *Tab. 177.*

Statices species sunt.

Statice Lugd. 1190. *Caryophyllus montanus, major, flore globoso C. B. Pin. 211. Caryophyllæus flos aphyllocaulos vel Junceus major J. B. 3. 336. Gramen polyanthemum, majus Dod. Pempt. 564.*

Statice montana, minor. *Caryophyllus montanus, minor C. B. Pin. 211. Caryophyllæus flos aphyllocaulos vel Junceus minor J. B. 3. 336. Gramen polyanthemum, minus Dod. Pempt. 564.*

Statice Alpina, major, flore albo. *Caryophyllus Alpinus, major, flore albo, globoso H. R. Par.*

Statice montana, minima. *Caryophyllus montanus, minimus flore globoso H. R. Par. Caryophyllus marinus, minimus, flore globoso Mor. H. R. Bles.*

Statice Lusitanica, Scorzoneræ folio.

Statice Lusitanica, fruticosa, maritima, magno flore.

Statice Lusitanica, capillaceo folio, major.

Statice Lusitanica, capillaceo folio, minima.

Statice maritima, humillima, folio capillaceo, rigido.

GENUS II.

Limonium.

LIMONIUM est plantæ genus, flore A, I, C, K, caryophyllæo, plurimis scilicet petalis B, L plerumque constante, è calyce infundibuliformi E,F, M emergentibus. Pistillum pariter D,N ex eodem calyce surgit, abitque deinde in semen G,O,P oblongum, calyce ipso ceu capsulâ involutum. Occurrunt & Limonii species, quarum flores Q, R, S monopetali sunt infundibuliformes, multifidi, cæterarum specierum flores mentientes. *Tab. 177.*

Limonii species sunt.

Limonium maritimum, majus C. B, Pin. 192. *Limonium majus multis, aliis*

Behen rubrum J. B. 3. App. 876. Valerianæ rubræ similis pro Limonio missa Dod. Pempt. 351.

Limonium maritimum, majus, alterum, serotinum, Narbonense H. R. Par.

Limonium maritimum, minus, Oleæ folio C. B. Pin. 192. *Parvum Limonium, Narbonense, Oleæfolium Lob. Icon. 295. Limonium minus J. B. 3. App. 877.*

Limonium parvum, Bellidis minoris folio C. B. Pin. 192. *Limonium pumilum Clus. Hist. lxxxij.*

Limonium minus, Bellidis folio, flagellis Fœniculaceis Bocc. Mus. Part. 2. 143. Tab. 103.

Limonium maritimum, minus, foliolis cordatis C. B. Pin. 192. *Prodr. 99. J. B. 3. App. 877.*

Limonium maritimum, minimum C. B. Pin. 192. *Prodr. 99. J. B. 3. App. 877. Bocc. Rarior. Plant. 25.*

Limonium minus, flagellis tortuosis Bocc. Mus. Part. 2. 143. Tab. 103.

Limonium peregrinum, foliis Asplenii C. B. Pin. 192. *Limonium quibusdam rarum J. B. 3. App. 877. Limonium peregrinum Clus. Cur. post. in fol. 33.*

Limonium marinum, fruticosum, hirsutum Bocc. Rarior. Plant. 25.

Limonium fruticosum, glabrum *Limonium fruticosum Bot. Monsp. App.*

Limonium reticulatum, supinum Bocc. Rarior. Plant. 83.

Limonium Siculum, folio cordato Boc. Rarior. Plant. 64.

Limonium minus annuum, bullatis foliis vel Echioides Bot. monsp. *Limonium maritimum, annuum, foliolis bullatis H. R. Par.*

Limonium Lusitanicum, foliis lanceolatis.

Limonium Lusitanicum, Auriculæ Ursi folio.

Limonium maritimum, villosis foliis, Lusitanicum Pluk. Almag. Bot. *Limonium Lychnidis coronariæ folio V. Lusit.*

Limonium peregrinum, caule appendicibus crispis adaucto Pluk. Almag. Bot. *Limonium Africum, humile & elatius Park. Theat. 1234.*

Limonium foliis Halimi Broff. *Limonium Hispanicum, frutescens, Portulacæ marinæ folio. Limonium sine gallis Bocc. Rarior. Plant. 32.*

Limonium lignosum, gallas ferens Bocc. Rarior. Plant. 34.

Limonium Hispanicum, Plantaginis foliis bullatis.

Limonium Hispanicum, Plantaginis foliis glabris.

Limonium Hispanicum, multifido folio. *Limonium Ferulaceo folio V. Lusit.*

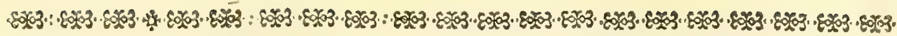
Limonium Valentinum, Statices folio, capite glomerato.

Limonium Hispanicum, articulatum & cæsium.

Limonium differt à Statice florum ordine, qui plerumque longâ serie disponuntur & calyce communi carent, cum Statices flores in capitulum colligantur calyce communi donatum.

Limonium à voce Græcâ λειμὼν *Pratum*: nascitur enim (ut ait Dioscorides) in pratis & palustribus locis.

Lib. 4. cap. 16.

CLASSIS IX.
DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,
Flore Liliaceo.

FLOS LILIACEUS dicitur ille, qui vel conflatur ex petalis ſex, rarò tribus, vel in ſex partes ſecatur. Huic autem proprium eſt ut piſtillum ejus aut calyx abeat in capſulam in terna loculamenta ſemper diviſam. Tales ſunt flores Tulipæ, Hyacinthi, Aſphodeli, Ephemeri, qui Liliacei appellantur; non tantùm quòd maxima eorum pars ad Lilii formam quodammodo accedat, ſed quòd fructum poſt ſe relinquant ſemper tricapſularem, qualis eſt fructus Lilii.

SECTIO I.

De Herbis, flore Liliaceo, monopetalo, in ſex partes ſecto cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Aſphodelus. *Asfodele.*

ASPHODELUS eſt plantæ genus, flore liliaceo, monopetalo A, B, in ſex partes ſecto, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D ferè globoſum, carnoſum & trigonum, apice dehiſcentem E, in tria loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum G triangularibus. *Tab. 178.*

Aſphodeli ſpecies ſunt.

Aſphodelus albus, ramoſus, mas C. B. Pin. 28. *Aſphodelus major, flore albo, ramoſus J. B. 2. 625. Aſphodelus 1 Cluſ. Hiſt. 196.*

Aſphodelus albus, ramoſus, minor, ſeu ramoſus, alter H. R. Par.

Aſphodelus albus, non ramoſus C. B. Pin. 28. *Aſphodelus major, flore albo, non ramoſus J. B. 2. 625. Aſphodelus ij Cluſ. Hiſt. 197.*

Aſphodelus purpuraſcens, foliis maculatis C. B. Pin. 28. *Aſphodelus flore ſuave-rubente Lob. Icon. 91.*

Aſphodelus foliis compreſſis, aſperis, caule patulo.

Aſphodelus luteus & flore & radice C. B. Pin. 28. *Aſphodelus luteus J. B. 2. 632. Aſphodelus luteus, minor, Iphyon Theophraſti & Anguillaræ, Erizembac Arabum Lob. Icon. 91.*

Aſphodelus Africanus, anguſtifolius, luteus, minor.

Aſphodelus ſpiralis, luteus, Italicus, flore magno H. R. Par.

Aſphodelus albus, minimus C. B. Pin. 29. *Aſphodelus minimus, albus J. B. 2. 632. Aſphodelus minimus Cluſ. Hiſt. App. 1. cclviij.*

Aſphodelus foliis fiſtuloſis C. B. Pin. 29. *Aſphodelus minor, flore fiſtuloſo J. B. 2. 631. Aſphodelus minor Cluſ. Hiſt. 197.*

Aſphodelus differt à Phalangio florum formâ.

GENUS II.

Lilio-Aſphodelus. *Lis-Aſfodele.*

Tab. 179. LILIO-ASPHODELUS eſt plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, inferiùs tubulato B, ſuperiùs in ſex partes ſecto & ampliato, ex cujus fundo ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D ferè ovatum & trigonum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum F ſubrotundis. His notis addi poteſt radix G Napiformis.

Lilio-Aſphodeli ſpecies ſunt.

Lilio-Aſphodelus luteus PARK. Par. 148. *Lilium luteum, Aſphodeli radice C. B. Pin. 80. Lilium Aſphodeli radice, luteum, ſive Lilio-Aſphodelus quorundam, flore luteo J. B. 2. 700. Lis Aſfodele à fleur jaune.*

Lilio-Aſphodelus luteus, minor. *Lilium luteum, Aſphodeli radice, minus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 412.*

Lilio-Aſphodelus phœniceus PARK. Par. 148. *Lilium rubrum, Aſphodeli radice C. B. Pin. 80. Lilium radice Aſphodeli, phœniceum ſive Lilio-Aſphodelus quibuſdam J. B. 2. 701.*

Lilio-Aſphodelus phœniceus, minor. *Lilium rubrum, Aſphodeli radice, minus. H. L. Bat.*

Lilio-Aſphodelus Americanus, flore umbellato, albo, coſtâ purpureâ notato Plum.

Lilio-Aſphodelus Americanus, foliis Aloes; flore umbellato, maximo, odoratiſſimo Plum.

Lilio-Aſphodelus Americanus, foliis Scillæ, flore umbellato, maximo, purpureo Plum.

Lilio-Aſphodelus Americanus, bifolius, flore ſingulari, purpureo Plum.

Lilio-Aſphodelus, à Lilio & Aſphodelo; quaſi diceres plantam floribus Lilii, Aſphodeli radice.

GENUS III.

Hyacinthus. *Jacinte.*

Tab. 180. HYACINTHUS eſt plantæ genus, flore A, B, C liliaceo, monopetalo, in ſex partes ſecto & quaſi campaniformi, tubulato, ex cujus fundo ſurgit piſtillum D, E, quod deinde abit in fructum F, I ſubrotundum, ferè trigonum, in terna loculamenta G diviſum, ſeminibuſque fœtum modò ſubrotundis H, modò planis K.

Hyacinthi ſpecies ſunt.

Hyacinthus oblongo flore, cæruleus, major C.B.Pin. 43. *Hyacinthus anglicus ſive Belgicus J. B. 2. 585. Hyacinthus non ſcriptus Dod. Pempt. 216.*

Hyacinthus

Hyacinthus oblongo flore amethyſtino major C. B. Pin. 43.

Hyacinthus oblongo flore Violæ nigræ, major C. B. Pin. 43. *Hyacinthus Hiſpanicus, flore violaceo Eyſt.*

Hyacinthus Anglicus, flore incarnato Eyſt.

Hyacinthus Anglicus, cinericius Eyſt.

Hyacinthus non ſcriptus, flore candido Dod. Pempt. 215.

Hyacinthus oblongo flore ex cæruleo & albo mixto H. L. Bat.

Hyacinthus oblongo flore fuſco C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Mauritanicus Cluſ. Hiſt. App. 1 cclvij. J. B. 2. 588.*

Hyacinthus obſoleto flore C. B. Pin. 44. *Hyacinthus obſoletior, Hiſpanicus, Anglico ſimilis J. B. 2. 587. Hyacinthus obſoleti coloris, Hiſpanicus, ſerotinus Cluſ. Hiſt. 177.*

Hyacinthus obſoletus Cluſii, flore obſoleto viridi Suvert.

Hyacinthus obſoleto flore, alter C. B. Pin. 44. *Hyacinthus ſerotinus, obſoleto colore Eyſt.*

Hyacinthus ſerotinus, albicans C. B. Pin. 44. *Hyacinthus ſerotinus, facie Orientalis Eyſt.*

Hyacinthus oblongo flore flavo-viridi C. B. Pin. 44. *Hyacinthus obſoletus, Æthiopicus Cluſ. Cur. poſt. in fol. 19.*

Hyacinthus oblongo cæruleo flore minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus minor, Hiſpanicus, anguſtifolius, cæruleus J. B. 2. 587. Hyacinthus minor, Hiſpanicus, Orientalis facie, flore cæruleo Cluſ. Cur. poſt in fol. 18.*

Hyacinthus oblongo albo flore, minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus minor, Hiſpanicus, anguſtifolius, albus J. B. 2. 587. Hyacinthus minor. Hiſpanicus, Orientalis facie, albo flore Cluſ. Cur. poſt. in fol. 18.*

Hyacinthus minor, Hiſpanicus, Orientalis facie, flore mixto Cluſ. Cur. poſt. in fol. 18.

Hyacinthus oblongo flore ſuaviter rubente, minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus flore rubro Lob. Ad. Part. 2. 487.*

Hyacinthus floribus Campanulæ uno verſu diſpoſitis C. B. Pin. 44. *Hyacinthus totus albus, Campanila J. B. 2. 586. Lob.*

Hyacinthus floribus Campanulæ, utrinque diſpoſitis C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Neapolitanus Suvert.*

Hyacinthus Orientalis, caule maculato C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis quibuſdam Conſtantinopolitanus J. B. 2. 575. Hyacinthus Orientalis, Græcus Lob. Icon. 104.*

Hyacinthus Orientalis, caule maculato, flore violaceo H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, purpureus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis, purpuro-rubeus Lob. Icon. 104. J. B. 2. 576.*

Hyacinthus Orientalis, flore cæruleo, calyce brevi, polyanthos H. R. Par.

Hyacinthus flore purpureo, albo Eyſt.

Hyacinthus Orientalis exalbidus C. B. Pin. 44.

Hyacinthus Orientalis, albus, primus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus brumalis, albus J. B. 2. 577. Hyacinthus Orientalis, albus Lob. Icon. 105.*

Hyacinthus Orientalis, albore ſplendido H. R. Par. *Hyacinthus Orientalis, argenteo colore Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, brumalis flore cæruleo, foliis infernâ parte maculis purpureis notatis H. L. Bat.

Hyacinthus Orientalis, albus, alter C. B. Pin. 44. *Hyacinthus brumalis, Orientalis, albus Lob. Icon. 106.*

Hyacinthus Orientalis, maximus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis, major Dod. Pempt. 216.*

Hyacinthus Orientalis, maximus, flore albo H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, maximus, calyculis ſuaverubentibus H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, polyanthos, flore cinerei coloris H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, polyanthos, flore argenteo H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, flore violaceo, odoratiſſimo H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, maximus, flore incarnato H. L. Bat.

Hyacinthus Amethyſtinus, pleno flore campanulato magni ducis Hetruriæ H. R. Par.

Hyacinthus præcox, albus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus præcox, flore albo Caccini Cluſ. Cur. poſt. in fol. 16.*

Hyacinthus Orientalis, latifolius C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, πολυανθὴς alter Cluſ. Hiſt. 175.*

Hyacinthus Orientalis, variegatus, phœniceis calyculis, ſubtus rubentibus, vel floribus anteriùs albeſcentibus, averſa parte purpuraſcentibus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, variegatus & Hyacinthus Orientalis, mixtus Eyſt.*

Hyacinthus maximus, polyanthos C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Jacobæus, albus, multis floribus, Italicus Suvert.*

Hyacinthus Orientalis, maximus, flore amœnè cæruleo, polyanthos H. R. Par. *Paſſetous*

Hyacinthus Orientalis, ramoſus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, πολυκλαδὴς Cluſ. Hiſt. 174.*

Hyacinthus Orientalis, florum foliis reflexis & variegatis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, reflexis foliis, colore violaceo Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis violaceo colore, albis lineis Eyſt.

Hyacinthus Orientalis, caule folioſo C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Aſiaticus, φυλλοφόρῳ caule Cluſ. Cur. poſt. in fol. 16.*

Hyacinthus Orientalis, ſerotinus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, mixtus Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, floribus erectis, candidis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, erectis candidis floribus Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, floribus erectis, cæruleis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, erectis floribus cæruleis Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, ſtriatus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus minimus, ſerotinus, elegans, floſculis Hyacinthi Orientalis Adv. Part. 2. App. 510.*

Hyacinthus Orientalis, flore duplici C. B. Pin. 45. *Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, flore duplici, cæruleo C.B. Pin. 45.
Hyacinthus Orientalis, flore duplici, cæruleo, Romanus dictus H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, flore purpureo, pleno H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, flore cæruleo, pleno C. B. Pin. 45.
Hyacinthus Orientalis, flore subcæruleo, pleno, maximus Belgarum H. R Par.
Hyacinthus Orientalis, flore purpuro-violaceo, calyculis turgidis H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, albus, multiplici flore C. B. Pin. 45. *Hyacinthus candidissimus, pleno flore Eyst.*
Hyacinthus Orientalis, pallidè incarnatus, multiplici flore H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, roseus, Italicus dictus, multiplici flore candidissimo H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, flore duplici, Capucinus dictus H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, Capucinus dictus, flore elegantiori H. L. Bat.
Hyacintus Indicus, tuberosus, flore Hyacinthi Orientalis C. B. Pin. 47. *Hyacinthus. Indicus, tuberosâ radice Clus. Hist. 176. J. B. 2. 588.*
Hyacinthus, ab Hyacintho puero, ut fabulantur.

GENUS IV.

Muscari.

MUSCARI est plantæ genus, flore A, B licaceo, monopetalo, veluti campaniformi, globoso & in sex partes secto: ex cujus fundo surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D plerumque triangularem, in tria loculamenta divisum E, seminibusque fœtum ut plurimùm subrotundis F. Tab. 180.

Muscari species sunt.

Muscari arvense, latifolium, purpurascens. *Hyacinthus comosus, major, purpureus C. B. Pin. 42. Hyacinthus maximus, botryoides, comâ ceruleâ J. B. 2. 574. Hyacinthus comosus, spurius, tertius Dod. Pempt. 218.*
Muscari arvense, latifolium, flore albo. *Hyacinthus comosus, major, albus C. B. Pin. 42.*
Muscari cæruleum, majus. *Hyacinthus racemosus, cæruleus, major. C. B. Pin. 42. Hyacinthus botryoides, cæruleus, amœnus Lob. Icon. 108.*
Muscari latifolium, speciosius. *Hyacinthus racemosus, latifolius, speciosior C. B. Pin. 42. Hyacinthus botryoides, incarnatus Tabern Icon. 628.*
Muscari flore albo. *Hyacinthus racemosus, albus C. B. Pin. 42. Hyacinthus botryoides, albus J. B. 2. 573. Hyacinthus botryoides, albo flore Clus. Hist. 182.*
Muscari floribus è cæruleo virescentibus. *Hyacinthus racemosus, floribus ex cæruleo virescentibus C. B. Pin. 42.*
Muscari Byzantinum, flore candicante. *Hyacinthus comosus, albus, Byzantinus C. B. Pin. 42. Hyacinthus comosus, Byzantinus, candicans, cum staminulis purpureis J. B. 2. 583.*
Muscari uvâ ramosa, majus. *Hyacinthus uvâ ramosâ, major C. B. Pin. 42. Hyacinthus ramosus, botryoides, cæruleus Caspari Bauhini Bry.*

Muſcari uvâ ramoſa minus. *Hyacinthus uvâ ramoſa, minor C. B. Pin. 42. Hyacinthus botryoides iij, uvâ ramoſa Cluſ. Hiſt. 181.*

Muſcari cæruleum, minus, latifolium. *Hyacinthus racemoſus, cæruleus, minor latifolius C. B. Pin. 43. Hyacinthus botryoides, vernus, minor, latifolius, cæruleus, inodorus J. B. 2. 572. Hyacinthus botryoides, 1 Cluſ. Hiſt. 181.*

Muſcari arvenſe, juncifolium, cæruleum, minus. *Hyacinthus racemoſus, cæruleus, minor, juncifolius C. B. Pin. 43. Hyacinthus vernus, botryoides, minor, cæruleus, anguſtioribus foliis, odoratus J. B. 2. 571. Hyacinthus racemoſus Dod. Pempt. 217.*

Muſcari arvenſe, juncifolium, carneum, minus. *Hyacinthus racemoſus, minor, juncifolius, carneo flore H. R. Par.*

Muſcari arvenſe, juncifolium, exalbidum, minus. *Hyacinthus racemoſus, cæruleus, minor, juncifolius, flore dilutè ex albido C. B. Pin. 43.*

Muſcari moſchatum, griſeo obſoleto flore. *Hyacinthus racemoſus, moſchatus, griſeo flore obſoleto H. R. Par.*

Muſcari obſoletiore flore Cluſ. Hiſt. 178. *Hyacinthus racemoſus, moſchatus C. B. Pin. 42. Hyacinthus odoratiſſimus, dictus Tibcadi & Muſcari J. B. 2. 578.*

Muſcari flore obſoletè nigro Eyſt.

Muſcari flavo flore Cluſ. Hiſt. 179. *Hyacinthus racemoſus, moſchatus, luteus C. B. Pin. 43. Hyacinthus odoratiſſimus, Tibcadi luteus J. B. 2. 579.*

Muſcari præcox, flore luteo. *Hyacinthus racemoſus, luteus, præcox C. B. Pin. 43. Hyacinthi Tibcadi lutei varietas ſive Muſcari luteo-præcox J. B. 2. 579. Tibcadi lutei varietas, ſive Muſcari luteum, præcox Lob. Adv. Part. 2. 487.*

Muſcari, ut exiſtimant, ab odore floris moſchato.

GENUS V.

Colchicum. *Colchique.*

Tab. 181. COLCHICUM eſt plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, ab ipſa radice emergente ſub tubi tenuiſſimi formâ, in ſex partes ſenſim ampliati. Piſtillum autem B è fundo floris ſurgit, in capillamenta tenuia C deſinens, abitque in fructum D oblongum, trigonum, in tria loculamenta E diviſum, ſemi- *Tab. 182.* nibuſque fœtum ſubrotundis F. His notis addenda eſt radix gemina, tuberoſa, quarum altera carnoſa eſt G, H, altera fibrata I, eodem involucro membranaceo K obducta.

Colchici ſpecies ſunt.

Colchicum commune C. B. Pin. 67. *Colchicum J. B. 2. 649. Colchicum Dod. Pempt. 460.*

Colchicum album, cum purpuraſcentibus lineis J. B. 2. 651.

Colchicum commune, folio lineis albis picto H. R. Par.

Colchicum commune, folio lineis interſecto luteis H. R. Par.

Colchicum vulgare, atro-purpureum Parisiensium, flore simplici H. R. Par. *Colchique vineux.*

Colchicum vere & autumno florens C. B. Pin. 68. *Colchicum biflorum J. B. 2. 652. Bluſ. Hiſt. 202.*

Colchicum Anglicum, candidum, anguſtis foliis C. B. Pin. 68. *Colchicum candido flore, Anglicum Lob. Icon. 143. J. B. 2. 654.*

Colchicum foliorum foliis albis & rubris, alternatim diſpoſitis C. B. Pin. 68. *Colchicum album & rubrum Eyſt.*

Colchicum multiflorum C. B. Pin. 68. *Colchicum exoticum, foliis ternis, purpureis & aliis ternis albicantibus varians Eyſt.*

Colchicum album, ſtriis variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum mixtum, autumnale Eyſt.*

Colchicum polyflorum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum verſicolor, polyanthes, refloreſcens Eyſt.*

Colchicum latifolium, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum Byzantinum, polyanthos, Fritillariæ facie, autumnale Eyſt.*

Colchicum purpuro-lacteum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum ποικιλανθὲς ſive verſicolore flore J. B. 2. 655. Colchicum iij Cluſ. Hiſt. 200.*

Colchicum ex albo & purpuraſcente varium C. B. Pin 68. *Colchicum ποικιλανθὲς, alterum Cluſ. Hiſt. App. cclviij. J. B. 2. 656.*

Colchicum flore Fritillariæ inſtar teſſellato C. B. Pin. 68. *Colchicum Fritillariæ facie, pallidum Suvert.*

Colchicum purpureum, magnis foliis viridibus latioribus & criſpis, Coum dictum H. R. Par. *Colchicum variegatum Corn. 136.*

Colchicum Luſitanicum, flore carneo, multiplici & purpureo vivaci mixtum H. R. Par.

Colchicum florum foliis anguſtis & variegatis C. B. Pin. 68. *Colchicum montanum, minus, verſicolore flore Cluſ. Hiſt 201. J. B. 2. 656.*

Colchicum pleno flore, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum flore pleno, maculatum, autumnale Eyſt.*

Colchicum latifolium, multiflorum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthes, candidum, eleganti rubore varium D. J. Franqueville Adv. Part. 2. 500. J. B. 2. 653.*

Colchicum candidum, multiflorum C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthes, album J. B. 2. 653. Colchicum Pannonicum, πολυανθὲς, albo flore Cluſ. Hiſt. 199.*

Colchicum polyanthes, lato Hellebori albi folio C. B. Pin. 68. *Colchicum Byzantinum, latifolium, polyanthes J. B. 2. 655. Colchicum Byzantinum, latifolium, πολυανθὲς Cluſ. Hiſt. 199.*

Colchicum polyanthos, multiplex C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthos, flore multiplici, autumnale Eyſt.*

Colchicum polyanthos, foliis latis, convolutis C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum, flore purpureo, plenum Eyſt.*

Colchicum pleno flore C. B. Pin. 69. *J. B. 2. 654. Cluſ. Hiſt. 202.*

Colchicum polyanthes, multiplex, flore albo H. L. Bat.

Colchicum polyanthes, multiplex, flore tessellato H. L. Bat.

Colchicum vernum, Hispanicum C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum Clusii J. B. 2. 652.*

Colchicum montanum, angustifolium C. B. Pin. 68. *Colchicum montanum, flore purpureo J. B. 2. 656.*

Diosc. Lib. 4. cap. 84. *Plurimùm in Messeniâ & apud Colchos enascitur Colchicum*, ait Dioscorides. Inde nomen.

SECTIO II.

De Herbis, flore Liliaceo, monopetalo, in sex partes secto, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Crocus. *Saffran.*

Tab. 183. & 184. CROCUS est plantæ genus, flore A liliaceo, inferius tubulato, monopetalo, tubo scilicet in partes sex ampliato & pediculo B insidente. Pistillum C è fundo floris surgit in terna capillamenta capitata & cristata D divisum: calyx verò E deinde abit in fructum oblongum F, trigonum, in tria loculamenta G divisum, seminibusque fœtum subrotundis H. His notis addenda est radix gemina, tuberosa, quarum altera quæ minor est K, alteri majori I, carnosæ & fibratæ insidet; utraque verò involucro membranaceo M obducitur.

Croci species sunt.

Crocus sativus C. B. Pin. 65. *Crocus. Dod. Pempt. 213. J. B. 2. 637.*

Crocus autumnalis, florem sine foliis promens, odorus C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, 2, flore purpureo, foliis orbiculato mucrone J. B. 2. 646. Crocum montanum, 2 Clus. Hist. 208.*

Crocus Alpinus, autumnalis C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, autumnalis J. B, 2. 646. Crocum montanum, 1 Clus. Hist. 209.*

Crocus autumnalis, subcæruleus, multiflorus C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, tertius J. B. 2. 646. Crocum montanum, iij Clus. Hist. 209.*

Crocus autumnalis, montanus, angustifolius, flore argenteo H. R. Par.

Crocus montanus, autumnalis, violaceus, amplo flore Belgarum H. R. Par.

Crocus autumnalis, flore minore C. B. Pin. 65. *Crocum montanum, Pyrenæum autumnale J. B. 2. 647. Crocum Pyrenæum, autumnale Clus. App. alt.*

Crocus angustifolius, nusquam florens H. R. Par.

Crocus Italicus, angustifolius, magno flore, radice rostratâ *Sisyrinchium Asprensium Col. Part. 2. 7. Sisyrinchium minus, angustifolium, flore majore, variegato C. B. Pin. 41.*

Crocus Italicus, angustifolius, parvo flore, radice rostratâ. *Sisyrinchium Theophrasti Col. Part. 1. 328. Sisyrinchium minus, angustifolium C. B. Pin. 41.*

Crocus Italicus, latifolius, radice rostratâ. *Sisyrinchium alterum, latifolium Col. Part. 1. 329.*

Crocus sylvestris, Byzantinus, serotinus, candidus, tantillùm sub-cæruleus J. B. 2. 647. *Adv. Part. 2. 498.*

Crocus vernus, latifolius, purpureus, variegatus C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, purpureus, versicolore flore Clus. Hist. 205. J. B. 3. 643.*

Crocus vernus, latifolius, flore purpureo, magno C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, purpureus, flore majore J. B. 2. 642. Crocus vernus, latifolius, purpureo flore majore Clus. Hist. 204.*

Crocus vernus, latifolius, albus, variegatus C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, albo flore interdum purpurascentibus venis vario J. B. 2. 640. Crocus vernus, latifolius, albo flore Clus. Hist 203.*

Crocus vernus, Ianthinus, latiore folio, lineâ mediâ albâ & margine flavescente H. R. Par. *Agathe*

Crocus vernus, latifolius, flore interiùs suaverubentibus lineis picto, exteriùs albidis H. R. Par.

Crocus vernus, tribus foliis suaverubentibus, aliis variegatis alternatim dispositis H. R. Par.

Crocus vernus, albus, versicolor, alter C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, albus, versicolore flore 1 Clus. Hist. 204.*

Crocus vernus, latifolius, purpuro-violaceus C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, alter, flore purpureo, minore J. B. 2. 640. Crocus vernus, latifolius, flore purpureo, minore Clus. Hist. 203. Crocus sylvestris, vernalis, prior Dod. Pempt. 214.*

Crocus vernus, latifolius, flore albo, purpuro-violacea basi C. B. Pin. 66. *Crocus sylvestris, vernus, tertius, flore albo, purpuro-violacea basi Lob. Icon. 140.*

Crocus vernus, latifolius, flore supernè purpureo, inferiùs flavescente C. B. Pin. 66. *Crocus sylvestris, 1 Dalechampii Lugd. 1533.*

Crocus vernus, latifolius, flore violaceo vel cæruleo distincto C. B. Pin. 66. *Crocus violaceus & cæruleus distinctus Suvert.*

Crocus vernus, latifolius, flore cæruleo, lineis violaceis variegato C. B. Pin. 66. *Crocus cæruleus, lineis violaceis distinctus Suvert.*

Crocus vernus, flore pleno C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, duplici flore Clus. Hist. 205.*

Crocus vernus, latifolius, multiflorus, purpuro-violaceus, lineis candidis C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, polyanthos, purpuro-violaceus, lineis candidis Eyst.*

Crocus vernus, latifolius, multiflorus, floribus candidis, lineis purpuro-cæruleis C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, polyanthos, floribus candidis, lineis purpuro-cæruleis Eyst.*

Crocus vernus, minor, albicans C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, albo versicolore flore, 2. simplici & duplici J. B. 2. 642. Crocus vernus, latifolius, albus, versicolore flore, 2 Clus. Hist. 204.*

Crocus vernus, minor, purpurascens C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, albus, cæruleis oris in latere folii Lobelio, & Crocus vernus, latifolius, albo versicolore flore primus Clusio J. B. 2. 642. Crocus vernus, latifolius, albus, versicolore flore, 1 Clus. Hist. 204.*

Crocus vernus, latifolius, albus vel cinericius C. B. Pin. 66. *Crocus cinericius, duplex Suvert.*

Crocus vernus, latifolius, flavus, flore majore C. B. Pin. 66. *Croci verni species flava J. B. 2. 643. Crocus vernus, latifolius, flavo flore Clus. Hist. 205.*

Crocus vernus, latifolius, flavus, flore minore & pallidiore C. B. Pin. 66.

Crocus vernus, latifolius, flavo flore, virente basi H. R. Par.

Crocus vernus, latifolius, flavus, coronâ phœniceâ C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, flore luteo, coronâ phœniceâ Lob. Adv. Part. 2. 497.*

Crocus vernus, latifolius, aureus C. B. Pin. 66. *Croci verni species aurea J. B. 2. 643. Crocus vernus, latifolius, aureo flore Clus. Hist. 206.*

Crocus vernus, latifolius, pallidus C. B. Pin. 66. *Croci verni species pallida J. B. 2. 643. Crocus vernus, latifolius, pallido flore Clus. Hist. 206.*

Crocus vernus, latifolius, flavo-varius C. B. Pin. 66. *Croci verni latifolii, flavi vario flore simplici 1 species J. B. 2. 644. Crocus vernus. latifolius, flavo-vario flore 1 Clus. Hist. 206.*

Crocus vernus, latifolius, flavo-varius, alter C. B. Pin. 66. *Croci verni latifolii flavi, vario flore simplici 2 species J. B. 2. 644. Crocus vernus latifolius, flavo-vario flore ij Clus. Hist. 206.*

Crocus vernus, latifolius, flavo-vario flore duplici Clus. Hist. 206. *Croci verni latifolii flavi vario flore duplici 1 species J. B. 2. 644.*

Crocus vernus, angustifolius, magno flore C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, angustifolius, floribus cæruleis sive violaceis, Hispanicus J. B. 2. 645. Crocus vernus, angustifolius, 1 Clus. Hist. 207.*

Crocus vernus, angustifolius, magno flore candido C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, angustifolius, floribus interdum candidis, Hispanicus J. B. 2. 645.*

Crocus vernus, angustifolius, gemino bulbo C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, minor, alter, flore minore, ex albo purpureo J. B. 2. 645. Crocus sylvestris, vernalis, alter Dod. Pempt. 214.*

Crocus vernus, angustifolius, parvo flore C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, angustifolius iij Clusio, flore multo minore, cæruleo J. B. 2. 645. Crocus vernus, angustifolius, ij Clus. Hist. 207.*

Crocus vernus, juncifolius, purpureus C. B. Pin. 67. *Crocus angustifolius, 4. flore purpureo, saturati coloris J. B. 2. 646. Crocum vernum, angustifolium, violaceo flore Clus. Hist. 208.*

Crocus vernus, capillari folio Clus. App. 1. J. B. 2 647.

Crocus

Crocus vernus, angustifolius, variegatus C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, aureus, variegatus Eyst.*

Crocus differt à Colchico, 1° radice geminâ, alterâ alteri insidente: 2° calyce in fructum abeunte: 3° pistillo in capillamenta capitata & cristata desinente.

GENUS II.

Narcissus. *Narcisse.*

NARCISSUS est plantæ genus, flore A, B liliaceo, monopetalo, campaniformi C, D, in sex partes secto, meditullium ejus coronæ instar cingentes. Calyx autem E, F qui plerumque prodit è vaginâ membranaceâ G, H, abit deinde in fructum I oblongum vel subrotundum, trigonum, trifariam dehiscentem K, in tria loculamenta L divisum, seminibusque fœtum subrotundis M. *Tab. 185.*

Narcissi species sunt.

Narcissus maximus, pallidus, foliis incanis C. B. Pin. 48. *Narcissus maximus, pallidus, amplo calyce flavo Clus. Cur. post. in fol. 60.*

Narcissus maximus, flore cæruleo-albicante, fimbriâ croceâ, aureâ C. B. Pin. 48. *Narcissus maximus, medio-purpureus aut cæruleus, latifolius, Hispanicus Eyst.*

Narcissus albus, magno odore, floris circulo pallido C. B. Pin. 48. *Narcissus medio-purpureus, magno flore, folio latiore J. B. 2. 601. Narcissus latifolius, 7 Clus. Hist. 157.*

Narcissus niveus, odoratus, circulo rubello C. B. Pin. 48. *Narcissus latifolius, 6 Clus. Hist. 156.*

Narcissus albus, circulo croceo, minor C. B. Pin. 49. *Narcissus medio-purpureus, minor J. B. 2. 601. Narcissus minor serotinus, medio-croceus Lob. Icon. 113.*

Narcissus albus, circulo purpureo C. B. Pin. 48. *Narcissus medio-purpureus Dod. Pempt. 223. J. B. 2. 600.*

Narcissus albus, circulo croceo vel luteo C. B. Pin. 49. *Narcissus medio-luteus Dod. Pempt. 223.*

Narcissus albus, major, odoratus C. B. Pin. 49. *Narcissus latifolius, major, in latifoliorum classe alter Clus. Hist. 158.*

Narcissus Orientalis, major, albus C. B. Pin. 49. *Narcissus Orientalis, major, polyanthos, totus albus Eyst.*

Narcissus Orientalis, medius, albus C. B. Pin. 49. *Narcissus Orientalis, medius, totus albus, polyanthos Eyst.*

Narcissus Orientalis, albus, calyce stellato C. B. Pin. 49. *Narcissus Orientalis, albus, odoratus, calyce stellato Eyst.*

Narcissus totus albus, major C. B. Pin. 49. *Narcissus cum pluribus floribus, totus albus, major J. B. 2. 606. Narcissus latifolius, simplici flore prorsus albo, 1 Clus. Hist. 155.*

Narcissus totus albus, minor C. B. Pin. 49. *Narcissus foliis candicantibus,*

cum pluribus floribus, totus albus, minor J. B. 2. 606. Narcissus latifolius, niveus, alter Clus. Hist. 155.

Narcissus niveus C. B. Pin. 50. *Narcissus niveus, latifolius, Byzantinus J. B. 2. 607. Narcissus latifolius, niveus, tertius Clus. Hist. 155.*

Narcissus albus, flore minore, Jasmini odore C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, niveus, tertius, alter Clus. Hist. 155.*

Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, Campanulæ simili, maximus C. B. Pin. 50. *Narcissus, polyanthos, Orientalis, calyce medio-luteo, odoratus, maximus Eyst.*

Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, medius C. B. Pin. 50. *Narcissus polyanthos, Orientalis, medio-luteus, odoratus, medius Eyst.*

Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, minor C. B. Pin. 50. *Narcissus polyanthos, Orientalis, medio-luteus, minor, odoratus Eyst.*

Narcissus Orientalis, calyce aureo, pluribus foliolis pleno C. B. Pin. 50. *Narcissus Orientalis medio-croceus, calyce pleno Eyst.*

Narcissus Orientalis, calyce rotundo, auro-luteo C. B. Pin. 50. *Narcissus Orientalis, medio croceus, major Eyst.*

Narcissus pallidus, medio-croceus C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, flore prorsus albo, ij. Clus. Hist. 155.*

Narcissus pallidus, medio-aureus C. B. Pin. 50. *Narcissus medio-luteus, Pisanus, plures flores ferens J. B. 2. 604. Narcissus sulphurei coloris, minor Clus. Cur. post. in fol. 62.*

Narcissus albus, circulo croceo, polyanthos C. B. Pin. 50. *Narcissus medio-croceus, serotinus, cum aliquot floribus J. B. 2. 604. Narcissus mediocroceus, serotinus, polyanthos Lob. Icon. 112.*

Narcissus medio-purpureus Eyst.

Narcissus pallidus, circulo luteo C. B. Pin. 51. *Narcissus albidus, medio-luteus, cum aliquot floribus J. B. 2. 604.*

Narcissus pallidus, circulo aureo, alter C. B. Pin. 50. *Narcissus pallido flore, medio-aureus sive v Clus. Hist. 156. Narcissus pallido flore, medio-aureus J. B. 2. 607.*

Narcissus albus, foliis reflexis, calyce brevi, aureo H. R. Par.

Narcissus incomparabilis, flore pleno, partim flavo, partim croceo H. R. Par.

Narcissus medio-luteus, copioso flore, odore gravi C. B. Pin. 50. *Narcissus multos ferens flores, medio-luteus, Narbonensis J. B. 2. 603. Narcissus medio-luteus, Donas Narbonensium Lob. Icon. 114.*

Narcissus medio-luteus, majoribus floribus C. B. Pin. 50. *Narciss s plures ferens flores majores, præcocior, medio-luteus J. B. 2. 603. Narcissus latifolius, Byzantinus, medio-luteus, ij Clus. Hist. 154.*

Narcissus niveus, calyce flavo, odoris fragrantissimi C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, simplex, medio-luteus, iij Clus. Hist. 154.*

Narcissus luteus, polyanthos, Africanus C. B. Pin. 50. *Narcissus Africanus, flavus, polyanthos Clus. Cur. post. in fol. 61.*

Narcissus luteus, polyanthos, Lusitanicus C. B. Pin. 50. *Narcissus d'Argiers*

aut Ægyptius vocatus Lob. Adv. Part. 2. 491.

Narcissus Constantinopolitanus, polyanthos, major, melino pleno flore H. R. Par.

Narcissus luteus, Constantinopolitanus C. B. Pin. 51. *Narcissus totus luteus, foliis angustis, Thracicus J. B. 2. 607. Narcissus latifolius, flore prorsus flavo Clus. Hist. 156.*

Narcissus angustifolius, totus luteus C. B. Pin. 51. *Narcissus totus luteus, semperflorens Caccini Clus. Cur. post. in fol. 62.*

Narcissus angustifolius, flavus, magno calyce C. B. Pin. 51. *Narcissus juncifolius, flavus, amplo calyce J. B. 2. 608. Narcissus juncifolius, 1, amplo calyce Clus. Hist. 158.*

Narcissus angustifolius, albus, major C. B. Pin. 51.

Narcissus angustifolius, albus, minor C. B. Pin. 51. *Prodr. 27.*

Narcissus angustifolius, pallidus, calyce flavo C. B. Pin. 51. *Narcissus sulphurei coloris, majusculus Clus. Cur. post. in fol. 62.*

Narcissus parvus, albus, fimbriâ suave rubente C. B. Pin. 51. *Narcissus parvus, stellatus, albus, medio suave-rubente vertice Lob. Adv. Part. 2. 491.*

Narcissus medio-croceus, Gramineo folio C. B. Pin. 51. *Narcissus medio-croceus, tenuifolius Lob. Adv. Part. 2. 490. J. B. 2. 602.*

Narcissus Juncifolius, oblongo calyce, luteus, major C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, major Dod. Pempt. 226.*

Narcissus Juncifolius, luteus, minor C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, minor Dod. Pempt. 226.*

Narcissus Juncifolius, flore luteo, variegato C. B. Pin. 51. *Narcissus luteus, albicantibus lineis distinctus, brevi calyce Suvert.*

Narcissus Juncifolius, flore pallidiore, calyce flavo C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, minor, flore pallido J. B. 2. 609. Narcissus Juncifolius, minor Clus. Hist. App. cclvij.*

Narcissus Juncifolius, flore rotundo, roseo C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, flore rotundæ circinitatis roseo Lob. Icon. 121.*

Narcissus Juncifolius, totus albus C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, omnino albus, calyce longo J. B. 2. 598. Narcissus Juncifolius, flore albo, alter Clus. in Auct. Append. Alt.*

Narcissus Juncifolius, albus, calyce magno D. Cor. Coorne, tortilibus foliis J. B. 2. 599. *Narcissus Juncifolius, albus, calyce magno D. Cor. Coorne Lob. Adv. Part. 2. 492.*

Narcissus autumnalis, albus C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, albus, autumnalis, medio-obsoletus Suvert.*

Narcissus albus, autumnalis, minimus C. B. Pin. 51. *Narcissus serotinus sive autumnalis, minimus Clus. Hist. 162.*

Narcissus latifolius, maximus, albus, calyce brevi, luteo C. B. Pin. 51. *Narcissus, albus, maximus, calyce luteo, brevi Eyst.*

Narcissus latifolius, pallidus, calyce amplo & aureo, caule striato C. B. Pin. 51. *Narcissus latifolius, flavo flore, amplo calyce Clus. Cur. post. in fol. 11.*

Narcissus latifolius, pallidus, calyce amplo, alter C. B. Pin. 52. *Narcissus maximus, pallidus, amplo calyce flavo Clus. Adv. Cur. post. in fol. 60.*

Narcissus latifolius, sulphureus vel albus, brevi calyce C. B. Pin. 52. *Narcissus sulphurei coloris, brevi calyce Suvert.*

Narcissus albus, medius, calyce luteo, brevi C. B. Pin. 52. *Eyst.*

Narcissus maximus, pallidè luteus C. B. Pin. 52. *Narcissus maximus, griseus vel pallidus, amplo calyce flavo, non descriptus Suvert.*

Narcissus subflavus, tubo sexangulo C. B. Pin. 52. *Narcissus falsus sive Pseudonarcissus, tubâ sexangulari, dilutior, flavus non descriptus Suvert.*

Narcissus flavus, tubo rotundo C. B. Pin. 52. *Narcissus seu Pseudonarcissus oblongâ tubâ rotundâ, non fimbriatâ, quasi abscissâ, flavo flore Suvert.*

Narcissus albus, tubo luteo C. B. Pin. 52. *Narcissus seu Pseudonarcissus, albus, oblongo calyce luteo Suvert.*

Narcissus albus, calyce flavo, Muscati odore C. B. Pin. 52. *Narcissus foliis floris albis, oblongo calyce luteo J. B. 2. 597. Narcissus oblongo calyce Clus. App. Alt.*

Narcissus albus, calyce flavo, alter C. B. Pin. 52. *Narcissus albus, oblongo calyce, præcox Adv. Cur. post. in fol. 61.*

Narcissus sylvestris, pallidus, calyce luteo C. B. Pin. 52. *Bulbocodium vulgatius J. B. 2. 593. Narcissus luteus, sylvestris Dod. Pempt. 227.*

Narcissus major, totus luteus, calyce prælongo C. B. Pin. 52. *Bulbocodium Hispanicum J. B. 2. 594. Pseudonarcissus major, Hispanicus Clus. Hist. 165.*

Narcissus totus luteus, florum foliis reflexis C. B. Pin. 53. *Narcissus totus luteus, oblongo calyce & reflexis foliis Suvert.*

Narcissus parvus, totus luteus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minus J. B. 2. 596. Pseudonarcissus minor, Hispanicus, latifolius Clus. Hist. 165.*

Narcissus albus, oblongo calyce C. B. Pin. 53. *Pseudonarcissus albo flore J. B. 2. 597. Clus. App. Alt.*

Narcissus albus, fimbriâ luteâ C. B. Pin. 53. *Pseudornarcissus flore albo, tubâ oblongâ, fimbriis luteis Suvert.*

Narcissus luteus, repens C. B. Pin. 53. *Pseudornarcissus minor, luteus, repens Eyst.*

Narcissus angustifolius, albus calyce oblongo, floreque reflexo C. B. Pin. 53. *Narcissus Juncifolius, albus, flore reflexo Clus. App. Alt.*

Narcissus montanus, Juncifolius, calyce flavo C. B. Pin. 53. *Bulbocodium tenuifolium, flore luteo J. B. 2. 596. Pseudonarcissus Junceis foliis, 1 Clus. Hist. 165.*

Narcissus montanus, alter, flore fimbriato C. B. Pin. 53. *Bulbocodium tenuifolium, aliud, flore luteo fimbriato J. B. 2. 596. Pseudonarcissus Juncifolius, ij. flavo flore Clus. Hist. 166.*

Narcissus montanus, albus, minimus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minimum, tenuifolium, album J. B. 2. 598. Pseudonarcissus Juncifolius, iij. albo flore Clus. Hist. 166.*

Narcissus montanus, Juncifolius, calyce aureo C. B. Pin. 53. *Pseudonarcissus minimus, Juncifolius, aureus Eyst.*

Narcissus montanus, coronatus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minimum. coronatum J. B. 2. 596. Narcissus montanus, minimus, coronatus Lob. Icon. 119.*

Narcissus Orientalis, flore multiplici & pleno albo luteo C. B. Pin. 53. *Narcissus nobilis, Orientalis, polyanthos, mixtus Eyst.*

Narcissus latifolius, albus, medio-luteus C. B. Pin. 53. *Narcissus cum pluribus floribus plenis, corollâ luteâ J. B. 2. 605. Narcissus multiplex Dod. Pempt. 224.*

Narcissus latifolius, albus, medio-aureus C. B. Pin. 53. *Narcissus amplo flore, coronâ aureâ plenâ J. B. 2. 605. Narcissus pleno flore, ij. Clus. Hist. 160.*

Narcissus albus, coronâ multiplici, luteâ C. B. Pin. 53. *Narcissus minore flore, coronâ totâ luteâ J. B. 2. 606. Narcissus pleno flore, iij. Clus. Hist. 160.*

Narcissus multiplex, totus flavus C. B. Pin. 54. *Narcissus plenus, iiij. flavo flore Clus. Hist. 161.*

Narcissus medio-purpureus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narcissus medio-purpureus, flore pleno J. B. 2. 602. Narcissus pleno flore, v. Clus. Hist. 161.*

Narcissus totus niveus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narcissus flore singulari, albo, pleno J. B. 2. 602. Narcissus pleno flore, vj Clus. Hist. 161.*

Narcissus albus, multiplex, ex Vigineâ C. B. Pin. 54. *Narcissus totus albus, de Virginea, pleno flore, oblongo apice Suvert.*

Narcissus sylvestris, multiplex, calyce carens C. B. Pin. 54. *Bulbocodium flore pleno J. B. 2. 594. Narcissus sylvestris, multiplex Dod Pempt. 227.*

Narcissus flore pleno, variegato C. B. Pin. 54. *Narcissus septentrionalis, flore pleno, luteo Suvert.*

Narcissus luteus, sylvestris, duplici & triplici tubo aureo C. B. Pin. 54. *Bulbocodii pleno flore speciosum genus Venerii J. B. 2. 595. Pseudonarcissus pleno flore Clus. Hist. App. Alt.*

Narcissus luteus, sylvestris triplici tubo, alter. C. B. Pin. 54. *Varietas pseudonarcissi pleno flore Clus. Cur. post. in fol. 13.*

Narcissus luteus, tubo diviso C. B. Pin. 54. *Pseudonarcissus duplex, diviso calyce odoratus Suvert.*

Narcissus latifolius, luteus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narcissus Cyprius, luteus, polianthos, flore pleno Lob. Adv. Part. 2. 490.*

Narcissus Juncifolius, aureus, multiplex, Anemones formâ C. B. Pin. 54. *Narcissus Juncifolius, pleno flore Clus. Cur. post. in fol. 13.*

Narcissus aureus, pleno flore Suvert.

Narcissus maritimus C. B. Pin. 54. *Pancratium Monspessulanum, multis Scilla alba, parva J. B. 2. 611. Narcissus marinus Dod. Pemp. 229.*

Narcissus maritimus, flore rubro C. B. Pin. 54. *Pancratium floribus rubris Lob. Icon. 169.*

Narcissus Illyricus, Liliaceus C. B. Pin. 55. *Pancratii Monspeliani vel Heme-*

rocallidis Valentinæ facie Lilio-narcissus, vel Narcissus 3 Mathioli J. B. 2. 613. Lilio-narcissus Hemerocallidis facie Clus. Hist. 168.

Narcissus vernus, Americanus, flore albo. *Pancratium alterum, vernum, Indicum J. B. 2. 614. Pancratium Indicum, alterum vernum, sive Narcissus Indicus, alter, facie Pancratii Monspeliaci Lob. Adv. Part. 2. 502.*

Narcissus Americanus, flore multiplici, albo, odore Balsami Peruviani. *Narcissus totus albus, latifolius, polyanthos, major, odoratus, staminibus sex è tubi ampli margine extantibus Sloane Cat. Plant. Jam. 115. Lys blancs des Isles du Tertre pag. 110.*

Narcissus Zeylanicus, flore albo, hexagono, odorato H. L. Bat. & *H. Amstel. in fol. 75.*

Narcissus vel à Narcisso juvene in florem mutato, ut jocatur Ovidius; vel quòd soporem inducat: ναρκὴ, *Sopor.*

GENUS III.

Iris. *Flambe.*

Tab. 186. 187. & 188. IRIS est plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, ad exortum veluti infundibuliformi B & in partes sex ampliato, quarum tres 2, 3, 4, sursum; tres verò 1, 5, 6, deorsum spectant. Pistillum C è fundo floris surgit tribus petalis instructum D, E, F, fornicatis, & partibus floris deorsum inflexis, ita incumbentibus ut palati cujusdam G speciem præ se ferant. Calyx autem H deinde abit in fructum oblongum I, K, O trifariam apice dehiscentem N, in tria loculamenta L, M divisum & seminibus fœtum nunc subrotundis P, nunc planis Q. His notis addenda est radix carnosa, oblonga, repens & tunicis carens.

Iridis species sunt.

Iris vulgaris, Germanica, sive sylvestris C. B. Pin. 30. *Iris vulgaris, violacea sive purpurea, sylvestris J. B. 2. 709. Iris sylvestris Tabern. Icon. 648.*

Iris hortensis, latifolia C. B. Pin. 31. *Iris vulgaris, violacea sive purpurea, hortensis J. B. 2. 709. Iris Dod. Pempt. 243.*

Iris hortensis, pallidè cærulea C. B. Pin. 31. *Iris dilutè cærulea, involucro albo Tabern. Icon. 647.*

Iris hortensis, pallidè cærulea, involucro albo, minor H. R. Par.

Iris hortensis, alba, Germanica C. B. Pin. 31. *Iris nostras, vulgaris, candidis floribus Lob. Icon. 59.*

Iris alba, Florentina C. B. Pin. 31. *Iris flore albo J. B. 2. 719.*

Iris Illyrica C. B. Pin. 31. *Eyst.*

Iris Susiana, flore maximo, ex albo nigricante C. B. Pin. 31. *Iris latifolia, major, Susiana vel Chalcedonica, flore majore, variegato Clusio prima J. B. 2. 721. Iris Chalcedonica, variegata Lob. Icon. 67.*

Iris latifolia, minor, alba, oris cæruleis Suvert.

Iris latifolia, minor, alba, oris dilutè purpureis H. R. Par.

Iris Asiatica, cærulea, polyanthos C. B. Pin. 31. *Iris Asiatica, cærulea, omnium Iridum amplissima, Dalmaticæ affinis J. B. 2. 716. Iris Dalmatica, major Lob. Icon. 61.*

Iris Asiatica, purpurea C. B. Pin. 31. *Iris Asiatica, purpurea, major, latifolia J. B. 2. 717. Iris latifolia, major, v, sive Asiatica, purpurea Clus. Hist. 219.*

Iris peregrina, subrubens, inodora C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, flore purpureo, cum aliqua rubedine J. B. 2. 717. Iris major, latifolia, vj Clus. Hist. 219.*

Iris peregrina, odore Oxyacanthæ C. B Pin. 31.

Iris major, latifolia, Romana, cærulea Clusio 24. J. B. 2. 718. *Iris major, latifolia, xxiiij Clus. Hist 223.*

Iris Dalmatica, major C. B Pin. 31. *Iris Dalmatica, major, flore vulgari minus violaceo J. B 2. 715. Iris Chalcedonica, ij Tabern. Icon. 646.*

Iris Byzantina, purpuro-cærulea C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, Byzantina, Dalmatica à Pancio missæ similis J. B. 2. 716. Iris major, latifolia, xviij Clus. Hist. 221.*

Iris Damascena, polyanthos C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia sive Damascena, cærulea, Clusio 4, J. B. 2. 717. Iris major, latifolia 4, sive Damascena Clus. Hist. 218.*

Iris latifolia, Germanica, odore suavi C. B. Pin. 31. *Iris latifolia, major, purpurea, quibusdam Illyrica J. B. 2. 717. Iris major, latifolia, vij Clus. Hist. 219.*

Iris latifolia, Germanica, odore Sambuci C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, cui in flore crassæ venæ purpureæ J. B. 2. 717. Iris major, latifolia, viij Clus. Hist. 219.*

Iris latifolia, Germanica, ochroleucos C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, ochroleucos Clusio 28. J. B. 2. 721. Iris major, latifolia, 28 Clus. Hist. 223.*

Iris latifolia, Germanica, candido-purpurea C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, purpurea, foliis repandis candicantibus, purpureis venis distinctis Clusio 21 J. B. 2. 719. Iris major, latifolia, 21 Clus. Hist. 222.*

Iris latifolia, odore Oxyacanthæ C. B. Pin. 31. *Iris exotica, colore quasi pallido fuligine perfuso Camerarii Clusio 14. J. B. 2. 719. Iris major, latifolia, xiiij Clus. Hist. 220.*

Iris latifolia, Pannonica, colore multiplici C. B. Pin. 31. *Iris lutea, foliis florum repandis, variegatis J. B. 2. 720. Iris major, latifolia, xv Clus. Hist. 221.*

Iris latifolia, alba, viridis C. B. Pin. 32. *Iris major, foliis duobus coloribus distinctis albo & viridi, Clusio 16. J. B. 2. 719. Iris major, latifolia, xvj Clus. Hist. 221.*

Iris latifolia, caule aphyllo C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, purpurea, caule nudo, alia, Clusio 26 J. B. 2. 723. Iris major, latifolia, xxv & xxvj. Clus. Hist. 223.*

Iris latifolia, candida, purpureis venis distincta C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, candida, cum multis fibris purpureis Clusio 27 J. B. 2. 720. Iris major, latifolia, xxvij Clus. Hist. 223.*

Iris latifolia, Belgica, odore Sambuci C. B. Pin. 32. *Iris Lusitanica, verna, violacea & Clusii major, latifolia, nona, cum venis purpureis J. B. 2. 717. Iris major, latifolia ix Clus. Hist. 219.*

Iris latifolia, Belgica, versicolor, odore Sambuci C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, cui oræ ad flavum obsoletum accedunt J. B. 2. 718. Iris major latifolia, x Clus. Hist. 219.*

Iris latifolia, Belgica odore Sambuci, altera C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, cum oris purpurascentibus J. B. 2. 718. Iris latifolia, major, xj. Clus. Hist. 220.*

Iris latifolia, Belgica, variegata C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, flore versicolore J. B. 2. 718. Iris major, latifolia, xij. Clus. Hist. 220.*

Iris latifolia, Belgica, cærulea, versicolor C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, versicolor, cærulea, dilutior Clusii 13. J. B. 2. 718. Iris major, latifolia xiij. Clus. Hist. 220.*

Iris latifolia, ex albo pallescens, striata C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, pallescens ex albo, cum purpureis venis J. B. 2. 719. Iris major, latifolia, xvij Clus. Hist. 221.*

Iris latifolia, humilior, purpurea C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, angustioribus foliis, purpureis floribus minoribus Clusio 19. J. B. 2. 718. Iris major, latifolia, xix Clus. Hist. 221.*

Iris latifolia, humilior, versicolor C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, surrectis floris foliis, flavis & purpureis lineis distinctis Clusio 20 J. B. 2. 721. Iris major, latifolia, xx Clus. Hist. 222.*

Iris biflora, flore minore, odore Lilii Convallium C. B. Pin. 32. *Iris biflora, Lusitanica, flore violaceo, Clusio 22 J. B. 2. 722. Iris biflora, Lusitanica Dod. Pempt. 244.*

Iris Illyrica, flore majore. *Iridi bifloræ affinis, flore majore C. B. Pin. 32. Iris major, latifolia xxiij Clus. Hist. 223.*

Iris Dalmatica, minor Clus. Hist. 284. *Lob. Icon. 62. Iris major, latifolia, xviij Clus. Hist. 221. Iridi bifloræ, affinis minor C. B. Pin. 32. Iris Dalmatica, minor, flore purpuræ dilutioris J. B. 2. 716.*

Iris sativa, lutea C. B. Pin. 32. *Iris sativa, floribus aureis Math.*

Iris lutea, variegata Clusii Lob. Icon. 66.

Iris media, longissimis foliis, lutea C. B. Pin. 32. *Iris Tripolitana, foliis longissimis, flore aureo J. B. 2. 730. Iris Tripolitana Clus. Hist. 227.*

Iris palustris, lutea Tabern. Icon. 643. *Acorus adulterinus C. B. Pin. 34. Iris palustris, lutea sive Acorus adulterinus J. B. 2. 732.*

Iris palustris, lutea sive Acorus adulterinus, foliis glaucis, brevioribus H. L. Bat.

Iris palustris, pallida Raii Synops. 234.

Iris fœtidissima seu Xyris. *Gladiolus fœtidus C. B. Pin. 30. Spatula fœtida Dod. Pempt. 247. Spatula fœtida, plerisque Xyris J. B. 2. 731.*

Iris pratensis, angustifolia, folio fœtido C. B. Pin. 32. *Iris angustifolia. 1 Clus. Hist. 228.*

Iris pra-

Iris pratensis, angustifolia, non fœtida, altior C. B. Pin. 32. *Iris tenuifolia major, flore cæruleo & striato, angustifolia, ij J. B. 2. 727. Iris sylvestris, Byzantina, peramœna Lob. Icon. 69.*

Iris pratensis, angustifolia, humilior C. B. Pin. 32. *Iris minor sive tenuifolia Dod. Pempt. 246.*

Iris angustifolia, maritima, major C. B. Pin. 32. *Iris sylvestris, maritima, Narbonensis, an Medium Dioscoridis? Lob. Icon. 68.*

Iris angustifolia, maritima, minor C. B. Pin. 33. *Iris angustifolia, minor, Clusii iv. J. B 2. 726. Iris angustifolia, iiij Clus. Hist. 230.*

Iris angustifolia, hortensis, versicolor C. B. Pin. 33. *Iris angustifolia, flore violaceo, reflexis foliis lacteis & purpureis venis variis, Clusii v. J. B. 2. 730. Iris angustifolia, v. Clus. Hist. 230.*

Iris angustifolia, candida, lineis rubentibus notata C. B. Pin. 33. *Iris angustifolia, flore albo J. B. 2. 728. Iris candidis floribus, angustifolia Lob. Adv. Part. 2. 479.*

Iris angustifolia, bicolor C. B. Pin. 33. *Iris altissima, bicolor, cæruleo obsoleto, cinereove mixta J. B. 2. 718. Iris flore cæruleo, obsoleto cinereove, polyflora, Iris maritima quorumdam Lob. Icon. 60.*

Iris angustifolia, Prunum redolens, minor C. B. Pin. 33. *Iris Graminea, cui pereunt quotannis folia J. B. 2. 727. Chamæiris Dod. Pempt. 247. Iris angustifolia, vj. Clus. Hist. 230.*

Iris angustifolia, Prunum redolens, major C. B. Pin. 33. *Chamæiris angustifolia Tabern. Icon. 649.*

Iris humilis, major, saturatè purpurea, biflora. *Chamæiris major, saturatè purpurea, biflora C. B. Pin. 33. Chamæiris latifolia, biflora Eyst.*

Iris humilis, flore atropurpureo H. L. Bat.

Iris humilis, variegata. *Chamæiris variegata C. B. Pin. 33. Pusillæ Iridis latifoliæ varietas Lob. Icon. 64.*

Iris humilis, flore saturatè violaceo. *Chamæiris flore saturo-violaceo C. B. Pin. 33. Chamæiris latifolia, major Clus. Hist. 225.*

Iris humilis, minor, flore purpureo. *Chamæiris minor, flore purpureo C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor J. B. 2. 724. Iris violacea, parva Lob. Icon. 63.*

Iris humilis candicans, venis & orâ cæruleis. *Chamæiris minima, candicans, venis & orâ cæruleis H. R. Par.*

Iris humilis, Pyrenaica, foliis repandis, è luteo virescentibus. *Chamæiris Pyrenaica, foliis repandis, è luteo virescentibus H. R. Par.*

Iris humilis, Pyrenaica, foliis repandis, virescentibus, cum lineis cæruleis. *Chamæiris Pyrenaica, folio repando, virescente, lineis intersecto cæruleis H. R. Par.*

Iris humilis, minor, flore purpuro-cæruleo. *Chamæiris minor, flore purpuro-cæruleo C. B. Pin. 33. Chamæiris latifolia, minor, ij. Clus. Hist. 225. Iris humilis, latifolia, minor, altera J. B. 2. 725.*

Iris humilis, flore rubello. *Chamæiris minor, flore rubello C. B. Pin. 33. Iris*

humilis, latifolia, minor, 3 J. B. 2. 725. Chamairis latifolia, flore rubello Lob. Icon. 65.

Iris humilis, minor, flore variè picto. *Chamairis minor, flore variè picto C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, elegantissima, variè picta. Clusio Chamairis 7 J. B. 2. 725. Chamairis latifolia, minor, vij Clus. Hist. 227.*

Iris humilis, flore purpureo, flavescente. *Chamairis flore purpureo, flavescente C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, flore vario, ejus foliis valde incurvis. Clusio Chamairis 8. J. B. 2. 725. Chamairis flavo & purpurascente flore Eyst.*

Iris humilis flore pallido & albo. *Chamairis flore pallido & albo C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, iv J. B. 2. 725. Chamairis latifolia, minor, iiij Clus. Hist. 226*

Iris humilis, minor, flore variegato. *Chamairis minor, flore variegato C. B. Pin. 34. Chamairis latifolia, minor, v Clus. Hist. 225. J. B. 2. 725. Iris humilis, latifolia, minor, v J. B. 2. 725.*

Iris humilis, flore candido. *Chamairis flore candido C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, seu Chamairis nivea J. B. 2. 723. Chamairis nivea aut candida Lob. Icon. 65.*

Iris humilis, flore luteo. *Chamairis flore luteo C. B. Pin. 34. Chamairis lutea, altera Lob. Icon. 66.*

Iris humilis, flore obsoletè pallido *Chamairis flore obsoletè pallido C. B. Pin. 34. Chamairis latifolia, minor, vj Clus. Hist. 226.*

Iris humilis, flore pallidè luteo. *Chamairis flore pallidè luteo vel Chamairis minor, ὀχρόλευκος C. B. Pin. 34. Chamairis latifolia, minor, ix Clus. Hist. 227.*

Iris humilis, candicans, venis variis distincta. *Chamairis candicans, venis variis distincta C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, minor, flore vario, foliis reflexis, candicantibus. Clusio Chamairis latifolia, minor, ij J. B. 2. 726. Chamairis latifolia, minor, xj Clus. Hist. 227.*

Iris humilis, saxatilis, Gallica. *Chamairis saxatilis, Gallica C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, colore violaceo & saxatilis eadem J. B. 2. 723. Perpusilla saxatilis Iris latifolia, acaulis fermè Lob. Icon. 64.*

Iris humilis, latifolia, saxatilis, Lusitanica. *Chamairis latifolia, saxatilis, Lusitanica C. B. Pin. 34. Iridis humilis aliud genus Clus. Hist. 224.*

Iris humilis, latifolia, major, acaulis J. B. 2. 724. *Chamairidis latifolia genus alterum Clus. Hist. 224.*

Lib. 1. cap. 1. Iris, à cælestis arcûs similitudine nomen obtinuit, ut ait Dioscorides.

GENUS IV.

Xiphion.

Tab. 189. XIPHION est plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, Iridis floris æmulo. Pistillum B tribus petalis pariter donatur: calyx verò C abit in fructum Iridis fructus formâ, sed radix D bulbosa est seu plurimis tunicis constat E.

Xiphii species sunt.

Xiphion latifolium, acaulon, odoratum, flore cæruleo. *Iris bulbosa, latifolia, acaulos, odora, flore cæruleo C. B. Pin. 38. Iris bulbosa, latifolia, flore cæruleo J. B. 2. 703. Iris bulbosa, latifolia Dod. Pempt. 212.*

Xiphion, latifolium, acaulon, odoratum, flore purpureo. *Iris bulbosa, acaulos, odora, flore purpureo C. B. Pin. 38. Iris bulbosa, latifolia, purpurea Suvert.*

Xiphion latifolium, acaulon, odoratum, flore lactei coloris. *Iris bulbosa, latifolia acaulos, odorata, flore lactei coloris C. B. Pin. 38. Iris bulbosa, latifolia, flore candido J. B. 2. 703.*

Xiphion album, oris cæruleis. *Iris bulbosa, oris cæruleis Suvert.*

Xiphion Persicum, præcox, flore variegato. *Iris Persica, variegata, præcox Ferr. Flor. 152. Iris bulbosa, Persica Park. Par. 172.*

Xiphion Porcellana dictum. *Iris bulbosa, Porcellana dicta H. L. Bat.*

Xiphion Chamoletta Lavandulacea dictum. *Iris bulbosa, flore Lavandulaceo. Chamoletta Lavandulacea Belgarum H. L. Bat.*

Xiphion Chamoletta dictum, flore cæruleo, versicolor. *Iris bulbosa, major flore cæruleo, variegata, sive Chamoletta Joan. Rhea.*

Xiphion Chamoletta dictum, flore purpureo, versicolor. *Iris bulbosa, flore purpureo, versicolor Joan. Rhea. Chamoletta purpurea Belgarum H. L. Bat.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cæruleo. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, flore cæruleo C. B. Pin. 38. Iris bulbosa, Anglica, flore cæruleo Eyst.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore atro-purpurante. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, flore atro purpurante C. B. Pin. 38. Iris bulbosa, latifolia, flore atropurpurante Eyst.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cæruleo, lineis violaceis aut purpureis distincto. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, lineis violaceis aut purpureis distincta C. B. Pin. 38.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cinereo, violaceis striis distincto. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, cinerea, violaceis striis distincta C. B. Pin. 38.*

Xiphion latifolium, candidum. *Iris bulbosa, latifolia, candida C. B. Pin. 38. Iris bulbosa, Anglicana, major, flore candido Eyst.*

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore purpureo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis maculatis, flore purpureo, inodoro C. B. Pin. 38. Iris bulbosa Dod. Pempt. 211.*

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore violaceo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis, maculatis, flore violaceo C. B. Pin. 38. Iris bulbosa, tota violacea J. B. 2. 703.*

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore atro-rubente, in summo albo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis, maculatis, flore atro-rubente, in summo albo C. B. Pin. 38.*

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore niveo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis, maculatis, flore niveo, inodoro C. B. Pin. 38. Iris bulbosa, flore albo Eyst.*

Xiphion angustifolium, flore vario. *Iris bulbosa, Lusitanica Dod. Pempt. 211. Iris bulbosa, angustifolia, tricolor, odore Coriandri C. B. Pin. 38. Iris bulbosa cæruleo & albo versicolor J. B. 2. 704.*

Xiphion angustifolium, flore vario, alterum. *Iris bulbosa angustifolia, tricolor C. B. Pin. 38. Iris bulbosa, iij. sive versicolor Clus. Hist. 211.*

Xiphion majus, flore luteo, inodoro. *Iris bulbosa, lutea, inodora, major C. B. Pin. 39. Iris bulbosa, lutea J. B. 2. 705. Hyacinthus Poëtarum luteus Lob. Icon. 95.*

Xiphion majus, flore luteo-pallescente. *Iris bulbosa pallido colore, sive luteo-pallescente Eyst.*

Xiphion majus, flore luteo, mixto. *Iris bulbosa, lutea, mixta Eyst.*

Xiphion versicolor & multiflorum. *Iris bulbosa, versicolor, πολυκλώνος J. B. 2. 704. Clus. Hist. 211. Iris bulbosa versicolor, ramosa C. B. Pin. 39.*

Xiphion minus, flore luteo, inodoro. *Iris bulbosa, lutea, inodora, minor C. B. Pin. 39. Iris Mauritanica Clus. Cur. post. in fol. 24.*

Xiphion majus & elatius versicolor, flore luteo. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, major & elatior C. B. Pin. 39. Iris bulbosa, lutea, varia Lob. Adv. Part. 2 510. Iris bulbosa, flavo-varia, hoc est 1. Classis tertiæ Clus. Hist. 214.*

Xiphion majus & humilius, flore amplo, flavo-vario. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, latifolia, humilior, quadruplex C. B. Pin. 39. Iris bulbosa flavi-varia Classis tertiæ 2, 3, 4 & octava Clus. Hist. 214.*

Xiphion angustifolium, versicolor, elatius. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, angustifolia, elatior, duplex C. B. Pin. 39. Iris bulbosa, flavi-varia Classis tertiæ v. & vj. Clus. Hist. 214.*

Xiphion versicolor, humilius, minore flore. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, angustifolia, humilior, triplex C. B. Pin. 40. Iris bulbosa flavo-varia Classis tertiæ 9, 10, & 11. Clus. Hist. 215.*

Xiphion luteum, versicolor, medium. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, inter latifoliam & angustifoliam media C. B. Pin. 40. Iris bulbosa flavo-varia 12. Clus. Hist. 212.*

Xiphion angustifolium, flore cæruleo, odoro. *Iris bulbosa, angustifolia, cærulea, Tiliæ odore C. B. Pin. 40. Iris bulbosa, cærulea, Lusitanica J. B. 2. 705. Iris bulbosa v, sive cærulea Clus. Hist. 212.*

Xiphion cæruleum, minus. *Iris bulbosa, cærulea, minor C. B. Pin. 40. Iris Hispanica, cæruleo-purpurea Suvert.*

Xiphion cæruleo-purpurascens, vario flore. *Iris bulbosa, cæruleo-purpurascens, vario flore C. B. Pin. 40. Iridis bulbosæ versicoloris 13. genus Clus. Hist. 215.*

Xiphion cæruleo violaceum *Iris bulbosa, cæruleo-violacea C. B. Pin. 40. Iris bulbosa, flore cæruleo & purpureo Eyst.*

Xiphion angustifolium, violaceum. *Iris bulbosa, angustifolia, violacea C. B.*

Pin. 40. Iris bulbosa, violacea, Pyrenaica Lob. Adv. Part. 2. 511.

Xiphion angustifolium, violaceum, colore mixto. *Iris bulbosa, violacea, colore mixto Eyst.*

Xiphion angustifolium, album. *Iris bulbosa, angustifolia, alba C. B. Pin. 40. Iris Bulbosa, alba Lob. Adv. Part. 2. 511.*

Xiphion Americanum, flore è luteo nigricante Plum.

Xiphion à voce Græca ξίφος *gladius*, propter folia quasi ensiformia.

GENUS V.

Sisyrinchium.

SISYRINCHIUM est plantæ genus, ab Iride & Xiphio diversum, radice geminâ, alterâ alteri insidente, qualis in Croco & Gladiolo observatur.

Sisyrinchii species sunt.

Sisyrinchium majus, flore luteâ maculâ notato C. B. Pin 40. *Sisyrinchium majus Clus. Hist. 216. Iridi bulbosæ affine Sisyrinchium majus J. B. 2. 708.*

Sisyrinchium majus, flore albâ maculâ notato C. B. Pin. 41. *Sisyrinchium Mauritanicum Clus. Cur post. in fol. 25.*

Sisyrinchium medium C. B. Pin. 41. *Iridi bulbosæ affine. Sisyrinchium minus J. B. 2. 708. Sisyrinchium minus Clus. Hist. 216.*

Sisyrinchium à vocibus Græcis ὗς *Sus*, & ῥύγχος *Rostrum*, quasi diceres rostrum suillum, tum propter radicis formam tum quòd Sues rostro terram fodiant ut ea radice pascantur.

GENUS VI.

Gladiolus. *Glaïeul.*

GLADIOLUS est plantæ genus, flore A liliaceo monopetalo, ad exortum quasi infundibuliformi, in duo labia ampliato, superiori scilicet imbricato, inferiori verò quinquepartito. Calyx autem B cui flos insidet, abit deinde in fructum oblongum C, in tria loculamenta divisum D seminibusque fœtum subrotundis E calyptrâ involutis F. His notis addenda est radix gemina, carnosa H, tuberosa, altera G, alteri K incumbens. *Tab. 190.*

Gladioli species sunt.

Gladiolus maximus, Indicus C. B. Pin. 41. *Gladiolus maximus, Promontorii Bonæ Spei, flore rubro, incarnato Suvert. 66.*

Gladiolus major, Byzantinus C. B. Pin. 41. *Gladiolus Byzantinus, atro-purpureus Suvert. 41.*

Gladiolus floribus uno versu dispositis, major & procerior, flore purpuro-rubente C. B. Pin. 41. *Gladiolus sive Xiphion J. B. 2. 701. Gladiolus Dod. Pempt. 209.*

Gladiolus floribus uno versu dispositis, major & procerior, flore candicante C. B Pin. 41. *Gladiolus flore albo Suvert. 42.*

Gladiolus carnei coloris Suvert. 42.

Gladiolus floribus uno versu dispositis, minor & humilior C. B. Pin. 41.

Gladiolus floribus uno versu dispositis, minor C. B. Pin. 41. *Gladiolus minimus Lob. Adv. Part. 2. 511.*

Gladiolus minor, floribus uno versu dispositis, incarnatis H. L. Bat.

Gladiolus utrinque floridus C. B. Pin. 41. *Gladiolus Italicus, purpuro-violaceus Suvert.*

Gladiolus utrinque floridus, flore rubro C. B. Pin. 41. *Gladiolus Italicus, flore rubro Eyst.*

Gladiolus utrinque floridus, floribus albis H. R. Monsp.

Gladiolus angusto Gramineo folio C. B. Pin. 41. *Prodr. 26.*

Gladiolus, à foliorum formâ, quæ gladium quodammodo refert.

GENUS VII.

Aloë. *Aloes.*

Tab. 191. ALOE est plantæ genus, flore A, C liliaceo, monopetalo, veluti tubulato, in sex partes secto: cujus calyx B in quibusdam speciebus, in aliis verò Pistillum D abit in fructum E oblongum, plerumque cylindraceum, in terna loculamenta divisum F, seminibusque fœtum G planis & quasi semicircularibus.

Aloës species sunt.

Aloë vulgaris C. B. Pin. 286. *Aloë J. B. 3. 696. Dod. Pempt. 359.*

Aloë vera, costâ spinosâ Munt. Hist. 310. *Aloë Africana, foliis erectis, superficie muricatis Pluk. Phytog. Tab. 129. fig. 2.*

Aloë Succotrina, angustifolia, spinosa, flore purpureo Breyn. Prodr. 2. *H. Amstel. in fol. 91. Aloë Americana, Ananæ folio, floribus suave-rubentibus Pluk. Phytog. Tab. 240. fig. 4.*

Aloë folio in oblongum aculeum abeunte C. B. Pin. 286. *Aloë Americana, muricata J. B. 3. 701. Aloë ex America Dod. Pempt. 359. Aloë Americana, florida Ald. H. Farnes. 94.*

Aloë Americana, folio in oblongum aculeum abeunte, minor Prodr. Par. Bat.

Aloë Americana, ex vera Cruce, foliis latioribus, glaucis H. Beaumont.

Aloë Americana, sobolifera H. L. Bat.

Aloë Americana, sobolifera, spinis paucioribus Prodr. Par. Bat.

Aloë Americana sobolifera, foliis eleganter variegatis Prodr. Par. Bat. *Aloë Americana, foliis ex albo & viridi eleganter variegatis H. Beaumont.*

Aloë Americana, foliis erectis, aculeis robustissimis armatis Prodr. Par. Bat.

Aloë Americana, lævis, latissimo folio splendente Cat. H. Amstel.

Aloë Americana, Surinamensis, foliis latioribus, lucidis, serratis H. Beaumont.

Aloë Americana, minor, foliis per margines frequentissimis & molliusculis spinis armatis H. L. Bat. 16. *Aloë vera, minor Munt. Aloed. p. 2.*

Aloë Brasiliensis *Caraguata* dicta Marcgravii, Raii Hist. 1199.

Aloë, à voce Græca ἅλς, *Mare*, quòd in maritimis nascatur.

GENUS VIII.

Cannacorus. *Balisier.*

CANNACORUS est plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, veluti tubulato, in sex partes secto, quarum una ligulam promit B, quæ pistilli vice fungi videtur, & præterea quasi staminis locum teneret, apice donatur C. Calyx autem D, E qui tubulatus est, florem complectitur, & deinde abit in fructum oblongum vel subrotundum F membranaceum, in terna loculamenta divisum G, seminibusque fœtum plerumque sphæricis H. *Tab. 192.*

Cannacori species sunt.

Cannacorus latifolius, vulgaris. *Arundo Indica, florida. Cannacorus quorundam Lob. Icon. 56. Arundo Indica, latifolia C. B. Pin. 19. J. B. 2. 489. tum & Canna sive Arundo Indica, quibusdam Flos Cancri J. B. 2. 752.*

Cannacorus flore luteo punctato. *Arundo Indica, latifolia, flore luteo, punctato C. B. Pin. 19. J. B. 2. 490. Canna Indica lutea, rubris maculis punctata, vel flore croceo, guttato Eyst.*

Cannacorus amplissimo folio flore rutilo. *Arundo Indica, latissimo folio flore rutilo H R. Par.*

Cannacorus flore coccineo, splendente. *Canna Americana, flore fulgenti cocco splendente H. L. Bat.*

Cannacorus angustifolius, flore flavescente. *Canna Indica, angustifolia, flore flavo H. L. Bat.*

Cannacorus radice croceâ, sive Curcuma officinarum. *Crocus Indicus. Arabibus Curcum, officinis nostris radix Curcumæ dicta Bont. 116.* Florem ex quatuor petalis constare affirmabat D. Hermanus, ut refert D. Raius. At flos ille ex Indiis allatus & siccus, monopetalos & multifariam scissus mihi visus est. *Hist. 106.*

Cannacorus, quasi diceretur planta ad Cannam & Acorum accedens.

SECTIO III.

De Herbis flore Liliaceo, tripetalo.

GENUS I.

Ephemerum.

EPHEMERUM est plantæ genus, flore A liliaceo, ex tribus petalis B constante, calyci D insidente, trifolio pariter C. Pistillum autem deinde abit in fructum E oblongum, in tria loculamenta divisum F seminibusque fœtum G grano Tritici æmulis. *Tab. 193.*

Ephemeri species sunt.

Ephemerum Virginianum, flore cæruleo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore cæruleo Mor. H. R. Bles.*

Ephemerum Virginianum, flore purpureo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore rubro Mor. H. R. Blef.*

Ephemerum Virginianum, flore azureo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore azureo Mor. H. R. Blef.*

Ephemerum Virginianum, flore cæruleo, minori. *Phalangium ephemerum Virginianum, Joannis Tradeſchanti Park. Par. 15.*

Ephemerum Virginianum, flore purpureo, minori. *Phalangium Virginianum, flore purpureo H. R. Par.*

Ephemerum Virginianum, flore albo, minori. *Phalangium Virginianum, flore albo H. R. Par.*

Ephemerum Virginianum, flore candido, mox cæruleſcente. *Phalangium flore candido, mox cæruleſcente Hoff. Flor. Altorf.*

Ephemerum Virginianum, flore ex albo & violaceo vario. *Phalangium Virginianum, flore ex albo & violaceo varium Hoff. Flor. Altorf.*

Ephemerum Americanum, folio Cannacori Plum.

Ephemerum Indicum, Ari folio.

SECTIO IV.

De Herbis, flore liliaceo, hexapetalo, cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Phalangium.

Tab. 193. PHALANGIUM eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex B compoſito, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum angulofis F. His notis addenda eſt radix fibrata ut ab Ornithogalo faciliùs diſtinguatur.

Phalangii ſpecies ſunt.

Phalangium ampliore flore, non ramoſum.

Phalangium parvo flore, non ramoſum C. B. Pin. 29. *Phalangium pulchrius non ramoſum J. B. 2. 635. Phalangium non ramoſum Dod. Pempt. 106*

Phalangium parvo flore, ramosum C. B. Pin. 29. *Phalangium quibuſdam parvo flore, ramoſius J. B. 2. 635. Phalangium ramoſum Dod. Pempt. 106.*

Phalangium Alpinum, paluſtre, Iridis folio. *Pſeudoaſphodelus Alpinus C. B. Pin. 29. Pſeudoaſphodelus quibuſdam J. B. 2. 634. Pſeudoaſphodelus i. Cluſ. Hiſt. 198.*

Phalangium Anglicum, paluſtre, Iridis folio. *Pſeudoaſphodelus paluſtris Anglicus C. B. Pin. 29. Pſeudoaſphodelus luteus, Acorifolius, paluſtris, Anglicus Lobelii J. B. 2. 633. Pſeudoaſphodelus 1 Cluſ. Hiſt. 198.*

Phalangium

Phalangium Scoticum, paluſtre, minimum, Iridis folio. *Pſeudoaſphodelus paluſtris, Scoticus, minimus Raii Hiſt. 1195.*

Phalangium, à voce Græca φαλάγγιον, Aranei genus. Folia, ſemen,& flos Phalangii,ſiquidem ex vino bibantur,contra Scorpionum ictus,Phalangiorumque morſus auxiliantur, ex Dioſcoride. *Lib. 3. cap. 122.*

GENUS II.

Liliaſtrum. *Lis de Saint Bruno.*

LILIASTRUM eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex B compoſito, ad Lilii vulgaris formam accedente: ex floris autem meditullio ſurgit Piſtillum C quod deinde abit in fructum D oblongum,trifariam dehiſcentem E, in terna loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum anguloſis G His notis addendæ ſunt radices Napiformes ab uno capite pendentes H. *Tab. 194.*

Liliaſtri ſpecies ſunt.

Liliaſtrum Alpinum, majus.

Liliaſtrum Alpinum, minus. *Phalangium magno flore C. B. Pin. 29. Phalangium flore Lilii J. B. 2. 636. Phalangium Allobrogicum, majus Cluſ. Hiſt. App. 2.*

Liliaſtrum, quaſi planta ad Lilium accedens.

GENUS III.

Lilium. *Lis.*

LILIUM eſt plantæ genus, flore A veluti campaniformi, ex petalis ſex B compoſito, nunc magis, nunc minus repandis. Horum meditullium occupat piſtillum C quod deinde abit in fructum D oblongum, ut plurimùm trigonum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum F quaſi marginatis, gemina ſerie ſibi incumbentibus. His notis addenda eſt radix bulboſa,ex pluribus ſquamis G carnoſis conſtans, axi H affixis. *Tab. 195. & 196.*

Lilii ſpecies ſunt.

Lilium album, vulgare J B. 2. 685. *Lilium album, flore erecto & vulgare C. B. Pin. 76. Lilium candidum Dod. Pempt. 197.*

Lilium album, inodorum, flore pleno H. R. Par. *Lilium Canadenſe, imperfectis floribus & irregularibus, multis, albis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 410.*

Lilium album, floribus dependentibus, ſive peregrinum C. B. Pin. 76. *Martagon album, Lilium candidum, Byzantinum Lob. Icon. 163.*

Lilium purpurocroceum, majus C. B. Pin 76. *Lilium rubens vel croceum, majus J. B. 2. 688. Lilium purpureum, majus Dod. Pempt. 198.*

Lilium candido flore, majus C. B. Pin. 77.

Lilium purpurocroceum, flore pleno C. B. Pin. 77. *Lilium cruentum, puniceum, flore pleno Eyſt.*

Lilium album, vulgare, foliis ad limbum flaveſcentibus H. L. Bat. App.

Lilium foliis flaveſcentibus maculis inſcriptis H. L. Bat. *Lilium album, foliis ex luteo eleganter variegatis D. Marchant. Lis blanc à feuilles panachées.*

Lilium flore lineis purpureis variegato D. Marchant. *Lis à fleur rayée de pourpre.*

Lilium album, Syriacum, Rauvolfii J. B. 2. 687. *Lilium lato caule, multiflorum H. R. Par.*

Lilium purpuro-croceum, minus C. B. Pin. 77. *Lilium rubens vel croceum, minus J. B. 2. 689. Lilium purpureum, minus Dod. Pempt. 198.*

Lilium purpureum, minus, pleno flore C. B. Pin. 77.

Lilium phœniceum C. B. Pin. 77. *Lilium phœniceum, dilutum J. B. 2. 690. Martagon Chymistarum, alterum. Lilium phœniceum, dilutum Lob. Icon. 164.*

Lilium Sandicis colore, polyanthos C. B. Pin. 77. *Lilium cruentum, polyanthos Eyst.*

Lilium bulbiferum, latifolium, majus C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, majus J. B. 2. 690. Lilium cruentum, bulbos majusculos squamatim compactos gerens, summo alis diviso caule Lob. Icon. 165.*

Lilium bulbiferum, angustifolium C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, cruentum, angustifolium J. B. 2. 692. Martagon cruentum, angustifolium, exiguos alis diviso caule nucleis compactos bulbos gerens Lob. Icon. 166.*

Lilium bulbiferum, minus C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, repens J. B. 2. 691. Lilium cruentum, secundum caulem bulbulis donatum Lob. Icon. 166.*

Lilium bulbiferum, incanum C. B. Pin. 77. *J. B. 2. 691. Martagon bulbiferum, ij Clus. Hist. 136.*

Lilium floribus reflexis, montanum, flore rubente C. B. Pin. 77. *Lilium flore nutante, ferrugineo, majus & minus J. B. 2. 692. Lilium sylvestre Dod. Pempt. 201.*

Lilium floribus reflexis, montanum, flore pleno H. R. Monsp.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore albicante C. B. Pin. 77.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore maculis rubris inordinatis asperso C. B. Pin. 77. *Lilium montanum, flore purpurascente, punctato Eyst.*

Lilium floribus reflexis, montanum, flore carneo H. R. Par. *Martagon Pannonicum, flore suaverubente Eyst.*

Lilium floribus reflexis, montanum, longiore spicâ C. B. Pin. 78. *Lilium flore nutante, maximum J. B. 2. 694. Martagon montanum, spicâ longiore Bry. Martagon à l'épinete.*

Lilium floribus reflexis, alterum, lanuginosum, hirsutum C. B. Pin. 78. *Lilium montanum sive sylvestre, 1. majus Clus. Hist. 134.*

Lilium flore purpurascente, non punctatum Eyst.

Lilium floribus reflexis, flore spadiceo. *Martagon exoticum, flore spadiceo Bry.*

Lilium floribus reflexis, variis sive tertium C. B. Pin. 78. *Lilium montanum maximum, polyanthos, variegatum Eyst.*

Lilium floribus reflexis, albis, non punctatis C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, minus, album, non punctatum Eyst.*

Lilium floribus reflexis, albis, non punctatis plenis H. R. Par.

Lilium floribus reflexis, albis, punctatis C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, majus, album, punctatum Eyst.*

Lilium floribus reflexis, polyanthos, album, punctatum C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, maximum, polyanthos, album, variis maculis rubris aspersum Eyst.*

Lilium Byzantinum, miniatum C. B. Pin. 78. *Lilium flore miniato, nutante, sive Hemerocallis Chalcedonica aliquibus J. B. 2. 695. Lilium rubrum sive miniatum, Byzantinum Clus. Hist. 131.*

Lilium Byzantinum, flore prorsus niveo C. B. Pin. 78.

Lilium Byzantinum, flore flavo C. B. Pin. 78.

Lilium Byzantinum, miniato dilutiore flore Clus. Hist. 132.

Lilium Byzantinum, miniatum, polyanthos C. B. Pin. 78. *Lilium Byzantinum, miniatum, saturatiore flore, πολυανθές Clus. Hist. 132.*

Lilium Byzantinum, serotinum Eyst.

Lilium Byzantinum, flore multiplici Eyst.

Lilium purpurosanguineum, flore reflexo C. B Pin. 78. *Hemerocallis Chalcedonica, purpurosanguinea, polyanthos Lob. Icon. 169.*

Lilium pyramidale, moschatum C. B. Pin. 78. *Lilium sylvestre sive Hemerocallis, moschata, polyanthes. Martagon Imperiale nuperorum. Martagon à l'épinette Lob. Adv. Part. 2. 504.*

Lilium rubrum, angustifolium C. B. Pin. 78. *Lilium præcox, nutante flore rubro J. B. 2. 696. Lilium rubrum, præcox Clus. Hist. 133.*

Lilium brevi & Gramineo folio C. B. Pin. 79. *Lilium præcox, nutante flore rubro, tenuifolium J. B. 2. 696. Hemerocallis Macedonica, tenuifolia, miniati coloris Adv. Part. 2. 504.*

Lilium miniatum, odorum, angustifolium C. B. Pin. 79. *Lilii miniati, tenuifolii aliud genus Clus. App. alt.*

Lilium flavum, angustifolium C. B. Pin. 79. *Lilium nutante flore flavo J. B. 2. 697. Lilium montanum, flavo flore Lob. Adv. Part. 2. 505.*

Lilium angustifolium flore flavo dilutiore, quasi pallescente C B. Pin. 79.

Lilium angustifolium, flore flavo, maculis nigris distincto C.B. Pin. 79. *Martagon sive Lilium de Canada, auri colorem referens, flore intus nigris maculis asperso Bry.*

Lilium, à voce Græca λείριον.

Lilii albi caulis cum floribus amputatus & suspensus, auctore Gesnero, semen profert : quod feliciter etiam Parisiis sæpe expertus sum. *Epist. pag. 55.*

GENUS IV.

Lilio-Hyacinthus. *Lis-Jacinte.*

LILIO-HYACINTHUS est plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis sex B composito, & Hyacinthi floris æmulo. Hujus autem pistillum C abit deinde in fructum D ex globoso acuminatum, plerumque trigonum, in tria locu- *Tab. 196.*

lamenta E divisum, seminibusque fœtum F ferè globosis. His notis addenda est radix squamata, radicis Lilii formâ.

Lilio-Hyacinthi speciem unicam novi, cujus varietates sunt.

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore cæruleo. *Hyacinthus stellaris, foliis & radice Lilii C. B. Pin. 46. Hyacinthus Lilio-folius, stellatus J. B. 2. 589. Hyacinthus stellaris, Lilio-folius Lob. Icon. 101.*

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore niveo. *Hyacinthus stellaris, foliis & radice Lilii, flore niveo C. B. Pin. 46.*

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore rubello. *Hyacinthus stellaris, Liliaceus, flore rubello H. R. Par.*

Lilio-Hyacinthus, quasi planta ad Lilium & ad Hyacinthum accedens.

GENUS V.

Corona Imperialis. *Couronne Imperiale.*

Tab. 197. & 198. CORONA IMPERIALIS est plantæ genus, floribus A velut in coronam dispositis, supra quam eminet numerosa foliorum coma B. Singuli autem flores liliacei sunt C veluti campaniformes, ex petalis sex D compositi. Pistillum verò E, quod meditullium petalorum occupat, abit deinde in fructum F oblongum, alis per longitudinem instructum, in tria loculamenta G divisum, seminibusque fœtum H planis, mutuò sibi incumbentibus. His notis addenda est radix I tunicata K, parte sessili fibrata.

Coronæ Imperialis species sunt.

Corona Imperialis Dod. Pempt. 201. *Lilium sive Corona Imperialis C. B. Pin. 79. Corona Imperialis sive Tusai aliis J. B. 2. 697. Couronne Imperiale.*

Corona Imperialis flore pulchrè rubente. *Tusai sive Lilium Persicum, ij Clus. Hist. 128.*

Corona Imperialis flore è luteo pallescente. *Lilium sive Corona Imperialis flore luteo vel veriùs pallescente C. B. Pin. 79.*

Corona Imperialis flore luteo, striato. *Lilium sive Corona Imperialis, flore luteo, striato H. Edinb.*

Corona Imperialis flore pulchrè luteo. *Lilium sive Corona Imperialis per omnia major, flore luteo H. R. Par.*

Corona Imperialis major. *Lilium sive Corona Imperialis per omnia major H. R. Par.*

Corona Imperialis serotina, foliis amplioribus, flore saturo-phœniceo. *Corona serotina Lob. Adv. Part. 2. 513.*

Corona Imperialis, multiflora latoque caule. *Lilium sive corona Imperialis multiflora, latoque caule C. B. Pin. 79. Corona Imperialis polyanthes Eyst.*

Corona Imperialis duplici coronâ. *Lilium sive Corona Imperialis duplici coronâ C. B. Pin. 79. Corona Imperialis phœnicea, duplici coronâ aut seriflorum Lob. Icon. 172. Couronne Imperiale à double rang.*

Corona Imperialis folio vario. *Lilium sive Corona Imperialis Sinensium, sen.*

folio vario H. R. Par. Lilium Imperiale seu Corona Imperialis, foliis variegatis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 407. Couronne Imperiale à feuille panachée.

Corona Imperialis flore pleno. *Lilium sive Corona Imperialis flore pleno H. R. Par. Couronne Imperiale à fleur double.*

Corona Imperialis non fœtens. *Lilium sive Corona Imperialis non fœtens C. B. Pin. 79. Tusai varietas iiij Clus. Hist. 129.*

Corona Imperialis ramosa. *Lilium sive Corona Imperialis ramosa C. B. Pin. 79. Tusai διπλωνος Clus. Hist. 128.*

Corona Imperialis monstrosa J. B. 2. 689.

Corona Imperialis, à florum dispositione.

GENUS VI.

Tulipa. *Tulipe.*

TULIPA est plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex petalis C sex composito, urcei quodammodo formâ. Pistillum autem D, quod meditullium petalorum occupat, abit deinde in fructum E oblongum, trifariam dehiscentem F, in tria loculamenta divisum G, seminibusque fœtum planis H, & bino ordine sibi incumbentibus. His notis addenda est radix I tunicata K, parte sessili fibrata. *Tab. 199. & 200.*

Tulipæ species sunt.

Tulipa præcox, lutea C. B. Pin. 57. *Tulipa præcox, flava Clus. Hist. 138. J. B. 2. 666. Tulipe précoce.*

Túlipa præcox, rubra C. B. Pin. 57. *Clus. Hist. 139. J. B. 2. 666.*

Tulipa præcox, purpurea C. B. Pin. 57. *Clus. Hist. 139. J. B. 2. 667.*

Tulipa præcox, flore Amethystino. *Tulipa præcox, saturatior Clus. Hist. 138. Lilio-Narcissus purpuro-violaceus Lob. Icon. 129.*

Tulipa præcox, flore è purpurâ nigricante & obsoleto. *Lilio-Narcissus sanguineus, puniceusve obsoletus, tribus exterioribus mucronatis foliis, internis verò retusis Lob. Icon. 128.*

Tulipa purpurea, calyce pallescente Eyst.

Tulipa summè miniata, calyce luteo Eyst.

Tulipa præcox, alba C. B. Pin. 57. *Lilio-Narcissus niveus totus Lob. Icon. 131. J. B. 2. 666. Tulipa nivea tota Ejusd. 2. 675.*

Tulipa præcox, coccinea, rubentibus oris, petalis ad exortum lituris rubris ad cordis effigiem aspersis. *Lilio Narcissus coccineus, rubentibus oris, mediis foliis candicans, & ad basim notulis rubris, cordis effigie aspersus Lob. Icon. 127.*

Tulipa præcox, flore coccineo, puniceove rutilante. *Tulipa coccinea, puniceave, rutilans J. B. 2. 675. Lilio-Narcissus coccineus, puniceusve rutilans Lob. Icon. 128.*

Tulipa præcox, Amethystina, varia J. B. 2. 670.

Tulipa præcox, rubello flore nitido, candidis oris. *Tulipa rubris oris & vagi-*

nulis albis J. B. 2. 675. Lilio-Narcissus rubellus, nitidus, candidis oris Lob. Icon. 129.

Tulipa præcox, coccineo flore, candidis oris. *Tulipa coccinea, candidis oris J. B. 2. 675. Lilio-Narcissus coccineus, candidis oris Lob. Icon. 130.*

Tulipa præcox, candore & rubore suffusa. *Tulipa candore & rubore suffusa J. B. 2. 675. Lilio-Narcissus candore & rubore confusus Lob. Icon. 131.*

Tulipa præcox, rubra, varia Clus. Hist. 140. J. B. 2. 668.

Tulipa rosea, variegata, polyanthos C. B. Pin. 58. *Tulipa polianthos, præcox, rosea, colore mixta Eyst.*

Tulipa præcox, lutea, varia C. B. Pin. 58. *J. B. 2. 667. Tulipa præcox, flavo-varia Clus. Hist. 140.*

Tulipa lutea, rubentibus oris. *Lilio-Narcissus luteus, coccineus, rubentibus oris Lob. Icon. 133.*

Tulipa lutea, phœniceo confusè mixta. *Lilio-Narcissus luteus, phœniceo confusè mixtus Lob. Icon. 134.*

Tulipa phœnicea, peramœna, oris luteis. *Lilio-Narcissus phœniceus, peramœnus, oris luteis Lob. Icon. 134.*

Tulipa lutea, latifolia, phœniceis rubentibus oris. *Tulipan sive Lilio-Narcissus luteus, latifolius, obtusus, phœniceis rubentibus oris Lob. Icon. 135.*

Tulipa lutea, oris rubris, striatis, carinâ subviridi. *Lilio-Narcissus luteus, hilaris, oris rubris, striatis, carinâ subviridi Lob. Icon. 133.*

Tulipa lutea, maculis minutis aspersa Eyst.

Tulipa lutea, lituris aureis Eyst.

Tulipa lutea, margine roseo Eyst.

Tulipa lutea, maculis rubens Eyst.

Tulipa lutea, prope calycem radio rubro Eyst.

Tulipa lutea, lituris miniatis Eyst.

Tulipa ex pallido tota virescens Eyst.

Tulipa ex luteo citrini coloris, lineis dorsalibus viridibus Eyst.

Tulipa flava ex sulphureo colore, pallescentibus oris, prope apices roseis, flammiformibus Eyst.

Tulipa floridè pallens, oris coccineis Eyst.

Tulipa præcox, purpurea, varia Clus. Hist. 142. *J. B. 2. 669.*

Tulipa rosea, venis luteis Eyst.

Tulipa miniata, lineâ viridi Eyst.

Tulipa floribus reflexis, interiùs miniatis, exteriùs herbaceis, margine ex Cinnabari rubente Eyst.

Tulipa præcox, alba, varia Clus. Hist. 141. *J. B. 2. 668.*

Tulipa candida lineis viridibus Eyst.

Tulipa alba, maculis roseis Eyst.

Tulipa albicans, maculis latis rubentibus Eyst.

Tulipa alba, marginibus rubescens Eyst.

Tulipa argentei & albicantis coloris Eyst.

Tulipa præcox ex albo in luteum lineis oblongis, rubris Eyst.

Tulipa ex albo rufa, margine rubente Eyst.
Tulipa explicata, flore candido, lineis rubris Eyst.
Tulipa præcox, angustifolia C. B. Pin. 60. *Tulipa Persica, præcox Clus. Cur. post. in fol. 9.*
Tulipa angustifolia, altera sive foliis Hyacinthi C. B. Pin. 60. *Tulipa bicolor, tribus luteis & tribus rubris foliis Coccini Clus. Cur. post. in fol. 60.*
Tulipa serotina, lutea C. B. Pin. 60. *Tulipa serotina, flava, cui quatuor folia in caule J. B. 2. 671. Tulipa serotina, flava Clus. Hist. 144. Tardive.*
Tulipa aurei coloris Eyst.
Tulipa lutea, ex rubro, viridi, coccineo variegata Eyst.
Tulipa serotina, coccinea Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 399. *Tulipa coccinea, holosericea J. B. 2. 671.*
Tulipa globosa, serotina, aureo colore punctata Eyst.
Tulipa albicans, margine coccineo Eyst.
Tulipa albicans ex flavo purpureo, foliis prope calycem luteis unguibus Eyst.
Tulipa nivea, oris rubeo-purpurascentibus Eyst.
Tulipa nivea, oris ex rubro purpureis Eyst.
Tulipa serotina, stellata Eyst.
Tulipa diversi coloris alba, lineâ rubente Eyst.
Tulipa coccinea, albescentibus oris Eyst.
Tulipa globosa, serotina, Cinnabaris colore Eyst.
Tulipa, serotina, rubra Clus. Hist. 144. *J. B. 2. 671.*
Tulipa versicolor, parte media, viridibus signaturis, altera verò rubra Eyst.
Tulipa serotina, ramosa, major C. B. Pin. 61. *Tulipa serotina, πολυκλαδὴς, major Clus. Hist. 143. J. B. 2. 670.*
Tulipa serotina, ramosa, minor C. B. Pin. 61. *Tulipa serotina, πολύκλωνος, minor Clus. Hist. 143. J. B. 2. 670.*
Tulipa serotina, Brassicæ floridæ similis, vel Tulipa viridis, prima C. B. Pin. 61. *Tulipa viridis Eyst.*
Tulipa serotina, viridis, duplici foliorum in flore serie Clus. Hist. 148.
Tulipa viridis, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa serotina, viridis, oris pallidis & albis Clus. Hist. 148.*
Tulipa serotina, flore pleno, miniato Eyst.
Tulipa serotina, tota lutea, flore pleno Eyst.
Tulipa dubia, major C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia 1, major Clus. Hist. 145. J. B. 2. 671. Meridionelle.*
Tulipa dubia, major, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia 1. major, altera Clus. Hist. 145. J. B. 2. 671.*
Tulipa dubia, media, sulphurei coloris C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia ij. media 1 Clus. Hist. 146. J. B. 2. 672.*
Tulipa lutea, lituris miniatis Eyst.
Tulipa sulphurei coloris, oris rubris Eyst.
Tulipa dubia, major ad Aurantium colorem accedens. *Tulipa lutea, obtusis foliolis florum J. B. 2. 674. Tulipa dubia, major, flava Clus. Hist. 144.*

Tulipa dubia, media, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia, media 2. versicolor J. B. 2. 673. Tulipa dubia, iij. media ij. versicolor Clus. Hist. 146.*

Tulipa bulbos in foliorum alis ferens C. B. Pin. 63. *Tulipa bulbifera Clus. Hist. 150. J. B. 2. 674.*

Tulipa pumilio, latifolia, alba C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, alba, unguibus luteis Eyst.*

Tulipa pumilio, latifolia, sulphurea C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, fulva, sulphurei coloris Eyst.*

Tulipa pumilio, latifolia, rubra C. B. Pin. 63. *Tulipa dubia, pumilio Clus. Hist. 148. J. B. 2. 676.*

Tulipa pumilio, angustifolia C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, altera Clus. Hist. 149. J. B. 2. 676.*

Tulipa pumilio, Gramineo folio C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, alba, altera, Lusitanica Lob. Adv. Part. 2. 494. J. B. 2. 679.*

Tulipa minor, lutea, Italica C. B. Pin. 63. *Tulipa lutea, Bononiensis J. B. 2. 678. Tulipa Apenninea Clus. Hist. 151. Tulipe de Boulogne.*

Tulipa minor, folio latiore C. B. Pin. 63. *Tulipæ Byzantinæ genus alterum Clus. Hist. 151.*

Tulipa minor, rubra C. B. Pin. 63. *Tulipa rubra, angustifolia, facie Bononiensis Lob. Adv. Part. 2. 492.*

Tulipa bombycina, Cretica C. B. Pin. 63. *Tulipa bombycina, flore rubro Suvert.*

Tulipa minor, lutea, Gallica C. B. Pin. 63. *Tulipa minor, lutea, Narbonensis J. B. 2. 677. Tulipa Narbonensis Clus. Hist. 151.*

Tulipa minor, ex luteo purpurascens C. B. Pin. 64. *Tulipa Hispanica, Narbonensi paulo minor J. B. 2. 678. Tulipa Hispanica Clus. Hist. 151.*

Tulipa variegata, Persica C. B. Pin. 64. *Tulipa Persica Suvert. Tulipe de Perse.*

Tulipa Candiæ, folio lucido, polyclonos H. R. Par.

Tulipa versicolor, media, foliolis crispis ad florum basim adhærescentibus H. R. Par. *La Croustilleuse.*

Tulipa lutea, centifolia. H. R. Par. *Le monstre jaune, double.*

Tulipa lutea, lituris quibusdam viridibus & sanguineis distincta, flore maximo laciniato H. R. Par. *le monstre jaune.*

GENUS VII.

Fritillaria. *Fritillaire.*

Tab. 201. FRITILLARIA est plantæ genus, flore A liliaceo, quasi campaniformi & pendulo, ex petalis sex B composito, quorum meditullium occupat pistillum C, quod deinde abit in fructum D oblongum, in tria loculamenta divisum E, seminibusque fœtum planis F, gemino ordine sibi incumbentibus. His notis addenda est radix G ex duobus tuberculis constans H plerumque semiglobosis, inter quæ surgit caulis I.

Fritillariæ

Fritillariæ ſpecies ſunt.

Fritillaria præcox, purpurea, variegata C. B. Pin. 64. *Meleagris ſive Fritillaria ſaturatior & dilutior J. B. 2. 681. Meleagris Dod. Pempt. 233.*

Fritillaria maxima, Italica, *Meleagris ore maximo, Italica, flore gemello Eyſt.*

Fritillaria lutea, maxima, Italica Park. Par. 43. *Meleagris flos maximus, Italicus Eyſt.*

Fritillaria ramoſa C. B. Pin. 64. *Fritillaria maxima, purpurei coloris Suvert.*

Fritillaria polyanthos, flavo-viridis C. B. Pin. 64. *Fritillaria polyanthos, lutea Eyſt.*

Fritillaria umbellifera C. B. Pin. 64. *Fritillaria Hiſpanica, umbellifera Suvert.*

Fritillaria maxima, flore obſoletæ purpuræ. *Lilium Perſicum ſive Suſianum J. B. 2. 699. Lilium Perſicum Dod. Pempt. 220.*

Fritillaria ramoſa ſeu Lilium Perſicum, minus Mor. H. R. Bleſ.

Fritillaria alba, polyanthos H. Edinb.

Fritillaria flore luteo, puro Park. Par. 43.

Fritillaria ſerotina, floribus ex flavo virentibus, flore pleno H. R. Par.

Fritillaria. Hiſpanica, elatior, flore carneo H. R. Par.

Fritillaria nigra Lob. Adv. Part. 2. 496. *J. B. 2. 682.*

Fritillaria Iſabella dicta, floribus ex pallidè rubicundo virentibus H. L. Bat.

Fritillaria flore ſulcato & anguloſo, obſoletè puniceo H. L. Bat.

Fritillaria flore magno, pleno C. B Pin. 64. *Fritillaria flore pleno Eyſt.*

Fritillaria alba, variegata C. B Pin. 64. *Fritillaria alba ex phæo-purpureo teſſulata J. B. 2. 684. Fritillaria alba, elegantiſſima, ex phaio-purpureo teſſulata Lob. Adv. Part. 2. 495.*

Fritillaria alba, præcox C. B. Pin. 64. *Fritillaria alba, altera Lob. Adv. Part. 2. J. B. 2. 684. Fritillaria albo flore Suvert.*

Fritillaria ſerotina, atropurpurea C. B. Pin. 64. *Meleagris altera Dod. Pempt. 233.*

Fritillaria ſerotina, floribus ex flavo virentibus C. B. Pin. 64. *Fritillaria Aquitanica Cluſ. Hiſt. 153. Meleagris ſive Fritillaria Aquitanica, reflexis oris J. B. 2. 683.*

Fritillaria flava, rubris maculis diſtincta C. B. Pin. 64. *Meleagris ſive Fritillaria flava J. B. 2. 684. Fritillaria flavo flore Cluſ. Hiſt. 153.*

Fritillaria anguſtifolia, lutea, variegata, magno flore C. B. Pin. 64. *Fritillaria Juncifolia Eyſt.*

Fritillaria anguſtifolia, lutea, variegata, parvo flore C. B. Pin. 64. *Fritillaria Luſitanica Cluſ. Cur. poſt. in fol. 10.*

Fritillaria flore minore C. B. Pin. 64. *Meleagris ſive Fritillaria Pyrenæa, flore minore J. B. 2. 683. Fritillaria Pyrenæa Cluſ. Cur. poſt. in fol. 10.*

Fritillaria minima, pluribus foliis C. B. Pin. 64. *Fritillaria minima Suvert.*

Fritillaria, à Fritillo ſeu Abaco, ut ait Raius, in quo Scaccorum luſus exercetur.

GENUS VIII.

Dens Canis.

Tab. 202. DENS CANIS est plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex compoſito, pendulis & repandis, quorum meditullium occupat piſtillum B quod deinde abit in fructum C ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum D, ſeminibuſque fœtum oblongis E. His notis addenda eſt radix F carnoſa G, ad dentis Canini formam accedens.

Dentis Canis ſpecies ſunt.

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore ex purpurâ rubente C. B. Pin. 87. *Satyrium quorundam Erythronium, bifolium, flore unico, radiato, purpureo J. B. 2. 680. Dens Caninus, purpuraſcente flore Cluſ. Hiſt. 266.*

Dens Canis latiore, rotundioreque folio, flore candido C. B. Pin. 87.

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore è purpurâ candicante C. B. Pin. 87. *Satyrium quorundam Erythronium, bifolium, flore unico, radiato, albo J. B. 2. 680.*

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore vinoſo H. R. Par.

Dens Canis, flore luteo J. Rhea.

Dens Canis anguſtiore longioreque folio, flore lacteo C. B. Pin. 87. *Dens canis, albo flore Cluſ. Hiſt. 266.*

Dens Canis anguſtiore longioreque folio, flore ex albo purpuraſcente C. B. Pin. 87.

Dens Canis anguſtiore longioreque folio, flore ſuaverubente H. R. Par.

Dens Canis, à radicis formâ.

GENUS IX.

Ornithogalum.

Tab. 203. ORNITHOGALUM eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex petalis ſex in orbem poſitis compoſito, quorum meditullium occupat piſtillum D, C, quod deinde abit in fructum E, H ſubrotundum, in tria loculamenta F, I diviſum, ſeminibuſque fœtum K, G ſubrotundis. His notis addenda eſt radix bulboſa aut tuberoſa quâ differt à Phalangio.

Ornithogali ſpecies ſunt.

Ornithogalum umbellatum, maximum C. B. Pin. 69. *Lilium Alexandrinum ſive Ornithogalum magnum, Syriacum J. B. 2. 629. Ornithogalum majus Dod. Pempt. 221.*

Ornithogalum umbellatum, majus, anguſtifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalum medium Eyſt.*

Ornithogalum umbellatum, album, medium, latifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalo vulgari ſimile, latiore folio J. B. 2. 631. Ornithogalum aliud vulgare Cluſ. Hiſt. 188.*

Ornithogalum umbellatum, medium, anguſtifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalum vulgare & verius, majus & minus J. B. 2. 630. Bulbus leucanthemus, minor, ſive Ornithogalum Dod. Pempt. 221.*

Ornithogalum album, minus C. B. Pin. 70. *Ornithogalum minus, è Pyrenæis Cluf. App. 1. J. B. 2. 624.*

Ornithogalum umbellatum, flosculis ex albo subcæruleis C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Hispanicum, minus Cluf. Hist. 188.*

Ornithogalum latifolium & maximum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum vel Lilium Alexandrinum, floribus albis, innumerabilibus Suvert. 58.*

Ornithogalum latifolium, alterum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Indicum Promontorii Bonæ Spei Suvert.*

Ornithogalum angustifolium, majus, floribus ex albo virescentibus C.B.Pin. 70. *Asphodelus bulbosus Dodonæi, sive Ornithogalum spicatum, flore virente J.B. 2. 627. Ornithogalum majus, 1 Cluf. Hist. 186.*

Ornithogalum angustifolium, spicatum, maximum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum lacteum, spicatum, maximum Eyst.*

Ornithogalum spicatum seu comosum, flore lacteo C. B. Pin. 70. *Ornithogali lactei species major Eyst.*

Ornithogalum majus, spicatum, flore albo C. B. Pin. 70. *Ornithogalum spicatum, albo flore, Monspessulanum J. B. 2. 628. Ornithogalum Narbonense Dod. Pempt. 222.*

Ornithogalum majus, spicatum, alterum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Byzantinum Clusio J. B. 2. 629. Ornithogalum 3 vel majus, Byzantinum Cluf. Hist. 187.*

Ornithogalum spicatum, flore viridi-lactescente C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Creticum & Pannonicum, albo flore J. B. 2. 629. Ornithogalum Pannonicum, albo flore Cluf. Hist. 187.*

Ornithogalum spicatum, album C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Hispanicum, spicatum Eyst.*

Ornithogalum cæruleo-pallente flore C. B. Pin. 70. *Ornithogalum cæruleum, pallens J. B. 2. 622. Ornithogalum cæruleum, pallens, Lob. Obs. 73.*

Ornithogalum exoticum, magno flore, minori innato C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Neapolitanum J. B. 2. 631. Ornithogalum Neapolitanum, flore interius candido, exterius cineraceo Suvert.*

Ornithogalum luteum sive pallidum, majus C. B. Pin. 71. *Ornithogalum pallido flore J. B. 2. 624. Cluf. Hist. 188.*

Ornithogalum luteum, magno flore C. B. Pin. 71. *Ornithogalum flavum, cum staminibus rubris J. B. 2. 624. Ornithogalum flavum, Alcmarianum Cluf. Hist. 188.*

Ornithogalum Africanum, luteum, odoratum, foliis Cepaceis, radice tuberosâ H. L. Bat.

Ornithogalum luteum C. B. Pin. 71. *Bulbus sylvestris Fuchsii, flore luteo, sive Ornithogalum luteum J. B. 2. 623. Bulbus sylvestris Dod. Pempt. 222.*

Ornithogalum luteum, minus C. B. Pin. 71. *J. B. 2. 624. Ornithogalum Pannonicum, luteo flore Cluf. Hist. 189.*

Ornithogalum angustifolium, bulbiferum C. B. Pin. 71. *Ornithogalum an-*

gustifolium, campestre, luteum, minimum, bulbiferum Col. Part. 1. 323.

Ornithogalum Lusitanicum, capillaceo folio, luteum.

Ornithogalum luteo-virens, Indicum Corn. 160.

Ornithogalum Africanum, flore viridi, altero alteri innato Prodr. Par. Bat.

Ornithogalum spicatum, unifolium, flore niveo, odorato V. Lusit. *Bulbus monophyllos, flore albo, an βολβίνη Theophrasti J. B. 2. 622. Donzellas Lusitanorum.*

Ornithogalum bifolium, Germanicum, cæruleum. *Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus C. B. Pin. 45. Hyacinthus stellatus, bifolius & trifolius, vernus, dumetorum, flore cæruleo J. B. 2. 579. Hyacinthus cæruleus, mas, minor Fuchs. Hist. 837.*

Ornithogalum trifolium, Germanicum, flore saturatè cæruleo. *Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus, colore magis saturo C. B. Pin. 45.*

Ornithogalum bifolium, Germanicum, flore carneo. *Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus, flore carneo C. B. Pin. 45.*

Ornithogalum bifolium, Germanicum, flore exalbido. *Hyacinthus stellaris, Germanicus, flore exalbido & veluti cinericio C. B. Pin. 45.*

Ornithogalum angustifolium, albicans, serotinum. *Hyacinthus stellaris, albus C. B. Pin. 46. Hyacinthus stellaris, albicans, serotinus J. B. 2. 580. Hyacinthus Germanicus, stellaris, albicans, serotinus Lob. Icon. 100.*

Ornithogalum cæruleum, staminulis è viridi luteis. *Hyacinthus stellatus, cæruleus, staminulis ex viridi luteis C. B. Pin. 46. Hyacinthus stellatus, Italicus Eyst.*

Ornithogalum purpureum. *Hyacinthus stellaris, purpureus C. B. Pin. 46. Hyacinthus stellaris, major D. Jo. Someri Lob. Adv. Part. 2. 487. J. B. 2. 581.*

Ornithogalum spicatum, cinereum. *Hyacinthus stellaris, spicatus, cinereus C. B. Pin. 46. Hyacinthus stellatus, multiflorus, cineracei coloris J. B. 2. 582. Hyacinthus stellatus, cineracei coloris Clus. Hist. 184.*

Ornithogalum cæruleum, Byzantinum. *Hyacinthus stellaris, cæruleus, amœnus C. B. Pin. 46. Hyacinthus stellatus, Byzantinus, alter, elegantissimus, serotinus, bullatus J. B. 2. 582. Hyacinthus peregrinus, pluribus floribus præditus, cærulo-violaceus Suvert.*

Ornithogalum Byzantinum, flore è cæruleo purpurascente. *Hyacinthus stellaris, amœnus, flore è cæruleo purpurascente C. B. Pin. 46.*

Ornithogalum Byzantinum, flore albo. *Hyacinthus stellaris, amœnus, flore albo C. B. Pin. 46.*

Ornithogalum Byzantinum, obsoletè cæruleum. *Hyacinthus stellaris, obsoletè cæruleus vel major C. B. Pin. 46. Hyacinthus stellatus, Byzantinus Clus. Hist. 184. J. B. 2. 582.*

Ornithogalum Byzantinum, Borraginis flore. *Hyacinthus stellaris, Byzantinus, Borraginis flore H. R. Par.*

Ornithogalum cæruleum, striatum. *Hyacinthus stellaris, cæruleus, striatus C. B. Pin. 46. Hyacinthus stellatus à Poreto Clus. Cur. post. in fol. 20.*

Ornithogalum Hiſpanicum, ſaturè cæruleum. *Hyacinthus ſtellaris, ſaturè cæruleus C. B. Pin. 46. Hyacinthus Hiſpanicus, ſtellato flore Cluſ. Cur. poſt. in fol. 20.*

Ornithogalum cæruleo-purpuraſcens, majus. *Hyacinthus ſtellaris, æſtivus, cæruleo-purpuraſcens, major C. B. Pin. 46. Hyacinthus ſtellatus, æſtivus Cluſ. App. 2. J. B. 2. 583.*

Ornithogalum æſtivum, floſculis alternatim poſitis. *Hyacinthus ſtellaris, æſtivus, minor, floſculis alternatim ſitis C. B. Pin. 46. Hyacinthus ſtellatus, æſtivus, minor Cluſ. Auct. App. 2. J. B. 2. 581.*

Ornithogalum autumnale, majus, flore dilutè purpuraſcente. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, major C. B. Pin. 46. Hyacinthus autumnalis, major J. B. 2. 574. Hyacinthus autumnalis, major Cluſ. Hiſt. 185.*

Ornithogalum autumnale, majus, flore albo. *Hyacinthus autumnalis, albo flore Suvert.*

Ornithogalum autumnale, minus, flore dilutè purpureo. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, minor, flore purpuræ dilutioris C. B. Pin. 47. Hyacinthus autumnalis, minor Cluſ. Hiſt. 185. J. B. 2. 574.*

Ornithogalum autumnale, minus, floribus cæruleis. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, minor, flore cæruleo C. B. Pin. 47.*

Ornithogalum pumilum, vernum. *Hyacinthus ſtellaris, minimus C. B. Pin. 47. Hyacinthus ſtellaris, vernus, parvulus, flore ex cæruleo cinereo J. B. 2. 581. Parvulus Hyacinthus ſtellaris, vernus Lob. Adv. Part. 2. 486.*

Ornithogalum cæruleum, Luſitanicum, latifolium. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus C. B. Pin. 47. Hyacinthus Peruvianus J. B. 2. 585. Hyacinthus ſtellatus, Peruanus Cluſ. Hiſt. 182. Jacinte du Perou.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore quaſi violaceo. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus, flore quaſi violaceo C. B. Pin. 47.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore carneo. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus, flore ex albo rubricante C. B. Pin. 47. Hyacinthus Peruanus, carnei coloris Suvert.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore ſubcinereo. *Hyacinthus ſtellaris, Peruvianus, ſubcinericio flore H. R. Par.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore albo.

Ornithogalum Eriophorum, Peruvianum. *Bulbus Eriophorus, Peruanus C. B. Pin. 47. Eriophorus Peruanus Cluſ. Hiſt. 173.*

Ornithogalum Eriophorum, Orientale. *Bulbus Eriophorus, Orientalis C. B. Pin. 47. Bulbus Eriophorus Cluſ. Hiſt. 172. J. B. 2. 621.*

Ornithogalum maritimum, ſeu Scilla radice rubrâ. *Scilla vulgaris, radice rubrâ C. B. Pin. 73. Scilla rufa, magna, vulgaris J. B. 2. 615. Pancratium Dod. Pempt. 691.*

Ornithogalum maritimum, ſeu Scilla radice albâ. *Scilla radice albâ C. B. Pin. 73. Scilla Dod. Pempt. 690. Scillæ magnæ, albæ J. B. 2. 618.*

Ornithogalum maritimum, radice eſculentâ. *Scilla eſculenta C. B. Pin. 73. Scilla vera & legitima Ang. 119.*

Dioſ. lib. 2. cap. 174. Ornithogalum à vocibus Græcis ὄρνις *avis*, & γάλα *lac*. Floribus enim eſt foris quidem herbaceis, at ubi expanſi ſunt, lacteis, ut ait Dioſcorides; qualis color lacteus in alis plurimarum avium occurrit.

GENUS X.

Porrum. *Poireau.*

Tab. 204. PORRUM eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex B compoſito & quaſi campaniformi, cujus meditullium occupat piſtillum C quod deinde abit in fructum D ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibus fœtum F ſubrotundis. His notis addi poſſunt ſtamina G, quæ plerumque lata ſunt, plana, in tria capillamenta deſinentia, quorum medium apice donatur, tum & flores qui in faſciculos ferè globoſos colliguntur, demum radices I longæ, cylindraceæ H, tunicatæ; tunicis in folia plana K & quandoque carinata abeuntibus.

Porri ſpecies ſunt.

Porrum commune, capitatum C. B. Pin. 72. *Porrum Dod. Pempt. 688. J. B. 2. 551. Poireau.*

Porrum foliis eleganter variegatis, adinſtar Graminis ſtriati H. Edinb.

Porrum ſectivum, latifolium C. B. Pin. 72. *Porrum ſectivum Dod. Pempt. 688.*

Porrum ſylveſtre, vinearum C. B. Pin. 72. *Ampeloprasum Matth. 552.*

Porrum ſylveſtre, gemino capite C. B. Pin. 72.

Porrum ſylveſtre, Vitigineum Ger. emac. 176.

Porrum, ut volunt, à voce Græca πράσον, quæ eandem plantam ſignificat.

GENUS XI.

Cepa. *Oignon.*

Tab. 205. CEPA eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex C compoſito, quorum meditullium occupat piſtillum D, quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis G His notis addi debent flores in faſciculum ſphæricum B collecti, tum & folia I, cauliſque H tubulatus.

Cepæ ſpecies ſunt.

Cepa vulgaris, floribus & tunicis purpuraſcentibus C. B. Pin. 71. *Cepe ſive Cepa rubra, rotunda J. B. 2. 547. Cepa rotunda Dod. Pempt. 687.*

Cepa vulgaris. floribus & tunicis candidis C. B. Pin. 71. *Cepe ſivè Cepa alba, rotunda J. B. 2. 547. Cepa alba Tabern. Icon. 483.*

Cepa turbinatâ radice C. B. Pin. 71.

Cepa oblonga Dod. Pempt. 687. *Cepe ſivè Cepa longa J. B. 2. 547.*

Cepa Aſcalonica Matth. 556. *Cepa Aſcalonica ſivè fiſſilis J. B. 2. 551. Echalottes.*

Cepa fiſſilis Mathioli Lugd. 1539. *Ciboule.*

Cepa Africana, maxima, bulbo lagenario, dulci H. R. Par.

Cepa sectilis, juncifolia, perennis Mor.Hist.Oxon.Part. 2. 383. *Porrum sectivum, Juncifolium C. B. Pin. 72. Porrum sectivum & Schœnoprason quibusdam J. B. 2. 553. Schœnoprasum Dod. Pempt. 689.*

Cepa Alpina, palustris, tenuifolia.

Cepa Lusitanica, foliis capillaceis, minima, purpurascente flore.

Cepa bicornis, tenuifolia, flore obsoleto. *Allium bicorne, proliferum, flore intus albescente, cum stria purpurascente, externè J. B. 2. 560. Allium sylvestre, bicorne, flore obsoleto C. B. Pin. 74.*

Cepa Juncifolia, minor purpurascens. *Allium campestre, Juncifolium, capitatum, purpurascens, majus C. B. Pin. 74. Allium sylvestre, tenuifolium Lob. Icon. 156.*

Cepa tenuifolia, sphærocephalos, purpurascens. *Allium sphærocephalon, purpurascens Raii Hist. 1118.*

GENUS XII.

Allium. *Ail.*

ALLIUM est plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis B sex composito, quorum meditullium occupat pistillum C quod deinde abit in fructum D subrotundum, in tria loculamenta divisum E, seminibusque fœtum etiam subrotundis F. His notis addi debent flores in fasciculum globosum collecti, tum & radices G tunicatæ ex pluribus nucleis plerumque constantes H, I, K: demum & folia nequaquam tubulata. *Tab. 206.*

Alii species sunt.

Allium sativum C. B. Pin. 73. *Allium vulgare & sativum J. B. 2. 554. Allium Dod. Pempt. 682.*

Allium sativum, alterum, sive Allioprasum caulis summo circumvoluto C. B. Pin. 73. *Scorodoprasum ij Clus. Hist. 191. Allii genus Ophioscordon dictum quibusdam J. B. 2. 559. Rocambole.*

Allium sphæriceo capite, folio latiore sive Scorodoprasum alterum C. B. Pin. 74. *Scorodoprasum dictum J. B. 2. 558. Scorodoprasum 1 Clus. Hist. 190.*

Allium sylvestre, amphicarpon, foliis Porraceis, floribus & nucleis purpureis Raii Synops. 230.

Allium sphæriceo capite, folio angustiore C. B. Pin. 74. *Allii genus, fortè Scorodoprason alterum Lobelio J. B. 2. 564. Scorodoprasum alterum Lob. Icon. 157.*

Allium sylvestre, latifolium C. B. Pin. 74. *Allium Ursinum, bifolium, vernum, sylvaticum J. B. 2. 565. Allium Ursinum, latifolium Lob. Icon. 159.*

Allium montanum, latifolium, maculatum C. B. Pin. 74. *Allium Alpinum J. B. 2. 566. Victorialis longa Clus. Hist. 189.*

Allium montanum, latifolium, minus Montis aurei H. R. Par.

Allium montanum, angustioribus foliis, maculatum C. B. Pin. 74.

Allium floribus è luteo virescentibus. *Moly flore subviridi Bocc. 63.*

Allium montanum, bicorne, angustifolium, flore purpurascente C. B. Pin. 74.

Allium ſylveſtre, bicorne, purpureum, proliferum J. B. 2. 561. Ampeloprasum proliferum Lob. Icon. 156.
Allium montanum, bicorne, purpureum, proliferum Raii Synopſ. 229.
Allium ſylveſtre, bicorne, flore ex herbaceo albicante, cum triplici in ſingulis petalis ſtria atro-purpurea Raii Synopſ. 229.
Allium montanum, bicorne, flore obſoletiore C. B. Pin. 75. *Allii montani iiij ſpecies altera Cluſ. Hiſt. 194.*
Allium montanum, bicorne, flore pallidè odoro C. B. Pin. 75. *Allium flore luteo, ſive pallido J. B. 2. 561. Allii montani iiij ſpecies 1 Cluſ. Hiſt. 194.*
Allium Juncifolium, bicorne, luteum C. B. Pin. 75. *Prodr. 27.*
Allium montanum, capite rotundo C. B. Pin. 75. *Allium ſphærocephalum, purpureum, ſylveſtre J. B. 2. 562. Allium ſeu Moly montanum, v Cluſ. Hiſt. 195.*
Allium Pyrenæum C. B. Pin. 75. *Moly Pyrenæum, purpureo flore Cluſ. Hiſt. App. alt.*
Allium montanum, foliis Narciſſi, majus C. B. Pin. 75. *Allium umbelliferum, pratenſe J. B. 2. 564. Allium ſive Moly Narciſſinis foliis, 1 Cluſ. Hiſt. 195.*
Allium montanum, foliis Narciſſi mollioribus, & floribus dilutioribus C. B. Pin. 75. *Moly Narciſſinis foliis 1 altera ſpecies Cluſ. Hiſt. 195.*
Allium montanum, foliis Narciſſi, minus C. B. Pin. 75. *Allium petræum, umbelliferum J. B. 2. 564. Allium ſive Moly Narciſſinis foliis ij Cluſ. Hiſt. 196.*
Allium montanum, foliis Narciſſi anguſtioribus & floribus dilutioribus C. B. Pin. 75. *Moly Narciſſinis foliis ij altera ſpecies Cluſ. Hiſt. 196.*
Allium montanum, radice oblongâ C. B. Pin. 75. *Prodr. 27.*
Allium ſaxatile Acori radice, flore purpureo Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 79. *Videtur varietas prioris.*
Allium montanum, minus C. B. Pin. 75. *Prodr. 27.*
Allium latifolium, Liliflorum. *Moly latifolium, Liliflorum C. B. Pin. 75. Moly Theophraſti Cluſ. Hiſt. 191.*
Allium latifolium, Liliflorum, flore ſubrubente. *Moly latifolium, Liliflorum, flore ſubrubente C. B. Pin. 75. Moly Theophraſti magnum J. B. 2. 568.*
Allium latifolium, Hiſpanicum. *Allium latifolium, Hiſpanicum C. B. Pin. 75. Moly latifolium Eyſt.*
Allium latifolium, luteum. *Moly latifolium, luteum, odore Allii, primum C. B. Pin. 75. Moly luteum Botanicorum, latifolium, Allii odore J. B. 2. 562. Moly montanum, latifolium, flavo flore Cluſ. App. alt.*
Allium latifolium, luteum, alterum. *Moly latifolium, luteum, odore Allii, ſecundum C. B. Pin. 75. Moly latifolium, flore flavo Eyſt.*
Allium Africanum, flore purpuraſcente. *Moly Africanum, umbellâ purpuraſcente C. B. Pin. 75. Prodr. 27.*
Allium peregrinum, floribus albo-viridibus. *Moly exoticum, floribus albo-*
viridibus

viridibus C. B. Pin. 75. Moly flore albo, lineis viridis coloris Suvert.
Allium ſylveſtre, ſive Moly minus, roſeo amplo flore Bot. Monſp.
Allium anguſtifolium, umbellatum, flore albo. *Moly anguſtifolium, umbellatum C. B. Pin. 75. Moly Dioſcoridis Cluſ. Hiſt. 192. Moly Dioſcoridis, parvum quibuſdam J. B. 2. 568.*
Allium anguſtifolium, umbellatum, flore carneo. *Moly anguſtifolium, umbellatum, flore carneo H. L. Bat.*
Allium humilius, folio Gramineo. *Moly humile, folio Gramineo C. B. Pin. 75. Chamæmoly Col. Part. 1. 326. Varietas Moly Dioſc. Cluſii.*
Allium caule triangulo. *Moly parvum, caule triangulo C. B. Pin. 75. Moly picciolo di Peſaro Pon. Bald. Ital. 22.*
Allium anguſtifolium, floribus majoribus. *Moly anguſtifolium, floribus majoribus C. B. Pin. 76. Moly minus, flore orbiculato, majore J. B. 2. 568. Moly minus Cluſ. Hiſt. 192.*
Allium anguſtifolium, foliis intortis. *Moly anguſtifolium, floribus reflexis C. B. Pin. 75. Moly ſerpentinum vocatum Lob. Icon. 160.*
Allium ſylveſtre, perpuſillum, Juncifolium, moſchatum J. B. 2. 565. *Moly moſchatum, capillaceo folio C. B. Pin. 76. Prodr. 28. Moly Zibethinum Richier. Recher.*
Allium differt ab Ornithogalo florum ſitu, à Cepâ foliorum formâ, à Porro verò radice.

SECTIO V.

De Herbis, flore Liliaceo ex petalis ſex compoſito, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Lilio-Narciſſus. *Lis-Narciſſe.*

LILIO-NARCISSUS eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex petalis ſex C compoſito, Lilii æmulo. Hujus autem calyx D ſeu embryo E abit in fructum Narciſſi fructus formâ. His notis addenda eſt radix bulboſa, tunicata, qua differt à Lilio, à Narciſſo verò flore polypetalo. *Tab. 205.*

Lilio-Narciſſi ſpecies ſunt.

Lilio-Narciſſus Jacobæus, latifolius, Indicus, rubro flore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 366. *Narciſſus Indicus, latifolius, rubro flore J. B. 2. 609. Narciſſus latifolius, Indicus, rubro flore Cluſ. Hiſt. 157.*
Lilio-Narciſſus Indicus, ſaturato colore purpuraſcens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 367. *Narciſſus Indicus, Liliaceus, ſaturo colore purpuraſcens Ferr. Flor. 119.*
Lilio-Narciſſus Indicus, maximus, ſphæricus, floribus plurimis, rubris, Lilia-

ceis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 368. *Narcissus Indicus, flore Liliaceo, sphæricus Ferr. Flor. 129.*

Lilio-Narcissus Indicus, flore albo, exteriùs rubente. *Narcissus à D. Gareto, flore albo, exteriori parte rubicundus Suvert. 28.*

Lilio-Narcissus Japonicus, rutilo flore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 367. *Narcissus Japonicus, rutilo flore, Corn. 158.*

Lilio-Narcissus Indicus, pumilus, polyanthos Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 368. *Narcissus Indicus, pumilus, polyanthos Corn. 154.*

Lilio-Narcissus Africanus, pumilus, polyanthos. *Lilium Africanum, humile, longissimis foliis, polyanthos, saturato colore purpurascens H. L. Bat. App. & Par. Bat.*

Lilio-Narcissus polyanthos, flore incarnato, fundo ex luteo albescente Sloane Cat. Plant. Jam. 115. *Lilium Americanum, puniceo flore Belladona dictum H. L. Bat. & Par. Bat. Lys rouge du Tertre 110.*

Lilio-Narcissus Zeylanicus, latifolius, flore niveo, externè lineâ purpureâ striato H. Amstel. in fol. 73.

Lilio-Narcissus folio latissimo, floribus niveis inodoris. *Narcissus Amboinensis, folio latissimo, rotundo, floribus niveis, inodoris H. Amstel. in fol. 77.*

Lilio-Narcissus Americanus, flore intus aureo, extus coccineo, foliis Lilii Convallium Plum.

Lilio-Narcissus seu Narcissus Liliflorus Carolinianus flore albo, singulari, cum rubedine diluto Pluk. Phytog. Tab. 42. fig. 3.

Lilio-Narcissus Indicus, pumilus, monanthos, albus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 366. *Narcissus Virgineus Park. Par. 86.*

Lilio-Narcissus Indicus, Narcissus Liliflorus, aureus, striis argenteis pictus, floribus amplis, cernuis, gemellis, caule magno Cepæ fistuloso H. R. H. Pluk. Phytog. Tab. 246. fig. 2.

Lilio-Narcissus luteus, vernus. *Colchicum luteum, vernum C. B. Pin. 69. Colchicum vernum, flavo flore J. B. 2. 662. Narcissus vernus, flore luteo Suvert.*

Lilio-Narcissus luteus, autumnalis, major. *Colchicum luteum, 1. majus C. B. Pin. 69. Colchicum flore luteo quorundam J. B. 2. 661. Narcissus autumnalis, major Clus. Hist. 164.*

Lilio-Narcissus luteus, multiplex, autumnalis. *Narcissus autumnalis, flore luteo, multiplex Eyst.*

Lilio-Narcissus luteus, autumnalis, minor. *Narcissus serotinus Clus. Hist. 162. Narcissus autumnalis, minor J. B. 2. 662.*

Lilio-Narcissus autumnalis, melino flore. *Colchicum melino flore C. B. Pin. 69. Narcissus Persicus, Croci flore, Colchicis affinis J. B. 2. 661. Narcissus Persicus Clus. Hist. 163.*

Lilio-Narcissus Bæticus, luteus, minor, odoratissimus.

Lilio-Narcissus, quasi Planta ad Lilium & ad Narcissum accedens.

GENUS II.

Narciſſo-Leucoium. *Perce-nége.*

NARCISSO-LEUCOIUM eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex petalis ſex, nunc æqualibus, nunc inæqualibus compoſito, & veluti campaniformi, pendulo. Hujus autem calyx C abit deinde in fructum D ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum F etiam ſubrotundis. His notis addenda eſt radix bulboſa. *Tab. 208.*

Narciſſo-Leucoii ſpecies ſunt.

Narciſſo-Leucoium vulgare. *Leucoium bulboſum, vulgare C. B. Pin. 55. Leucoium bulboſum, hexaphyllon, cum unico flore, rarius bino J. B. 2. 590. Leucoium bulboſum, hexaphillon Dod. Pempt. 230.*

Narciſſo-Leucoium flore patulo. *Leucoium bulboſum, flore patulo C. B. Pin. 55. Leucoium bulboſum, hexaphillum, majus Eyſt.*

Narciſſo-Leucoium pratenſe, multiflorum. *Leucoium bulboſum, majus, ſive multiflorum, quod aliqui Acrocorion Plinii ſtatuunt C. B. Pin. 55. Leucoium bulboſum, polyanthemum, tardius florens, floribus minoribus J. B. 2. 592. Leucoium bulboſum, polyanthemum Dod. Pempt. 230.*

Narciſſo-Leucoium pratenſe, multiflorum, flore pleno. *Leucoium bulboſum ſerotinum, majus, multiflorum, floribus plenis H. L. Bat.*

Narciſſo-Leucoium trifolium, majus. *Leucoium bulboſum, trifolium, majus C. B. Pin. 56. Leucoium bulboſum, præcox, Byzantinum J. B. 2. 591. Leucoium bulboſum, triphyllum, majus, Byzantinum Eyſt.*

Narciſſo-Leucoium trifolium, minus. *Leucoium bulboſum, trifolium, minus C. B. Pin. 56. Leucoium bulboſum, minus, tryphyllon J. B. 2. 591. Leucoium bulboſum, triphyllon Dod. Pempt. 230.*

Narciſſo-Leucoium trifolium, cæruleum. *Leucoium bulboſum, trifolium, cæruleum C. B. Pin. 56. Leucoium triphyllum, flore cæruleo Someri Lob. Adv. Part. 2. 492. J. B. 2. 592.*

Narciſſo Leucoium autumnale, latifolium. *Leucoium bulboſum, autumnale, latifolium C. B. Pin. 56. Leucoium autumnale, tenuifolium Suvert. 20.*

Narciſſo-Leucoium autumnale, capillaceo folio. *Leucoium bulboſum, autumnale C. B. Pin. 56. Leucoium bulboſum, autumnale, minus, tenuifolium J. B. 2. 593. Leucoium bulboſum, autumnale, minimum Dod. Pempt. 230.*

Narciſſo-Leucoium vernum, capillaceo folio. *Leucoium bulboſum, tenuifolium, vernum C. B. Pin. 56. Leucoium bulboſum, vernum, minimum Cluſ. Cur. poſt. in fol. 15.*

Narciſſo-Leucoium, quaſi planta ad Narciſſum & ad Leucoium accedens.

GENUS III.

Bermudiana.

BERMUDIANA eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex B compoſito, cujus calyx C deinde abit in fructum D trigonum, trifariam dehiſ- *Tab. 201.*

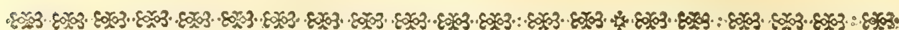
centem E, in tria loculamenta divisum F, seminibusque fœtum subrotundis G.

Bermudianæ species sunt.

Bermudiana Iridis folio, fibrosâ radice. *Iris Phalangoides, Bermudiana, flore parvo, ex cæruleo & aureo versicolore Pluk. Almag. Bot. Sisyrinchium Bermudense, floribus parvis, ex cæruleo & aureo mixtis. Iris Phalangoides quorundam Ejusd. Phytogr. Tab. 61. fig. 2.*

Bermudiana Palmæ folio, radice bulbosa D. Lign. *Sisyrinchium Americanum, radice phœnicea, foliis plicatis & nervosis, flore albo H. R. Monsp.*

Bermudiana, ab Insulis Bermudis, ex quibus semen primæ speciei primùm allatum fuit.

CLASSIS X.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, Papilionaceo.

Hist. lib. 2. cap. 163. Tab. 299.

FLOREM leguminosum à Papilionis formâ PAPILIONACEUM appellavit Cordus. Flos autem Papilionaceus A quatuor petalis dissimilibus componitur, ex calyce unifolio B K, cavo, cucullum papyraceum referente & multifido, simul cum pistillo C L exurgentibus. Petalum superius D, quòd signi cujusdam militaris adinstar explicetur, VEXILLUM audit; inferius E H cymbæ modo concavum, CARINA; quæ verò medium locum occupant F, ALÆ solent appellari, ad exortum auritæ G, perinde ac carina I quæ plerumque in duas partes per longitudinem dehiscit: unde flos leguminosus propriè loquendo pentapetalos anomalos dicendus est. Huic flori proprium est ut pistillum ejus L excipiatur à vagina quadam M fimbriata, seu potius in stamina divisâ N & deinde abeat in fructum qui siliqua vocatur (Gallis *Gousse.*)

Siliqua vel unicapsularis est, vel bicapsularis, vel articulosa. Unicapsularis O in duas valvas (quas Galli appellant *Cosses*) dehiscere solet, & semina complecti reniformia 11, cylindracea 9, sphærica 10, plana, rhomboidea aut quadrangula, introrsum emarginata 8, vel alterius formæ. His alimentum subministratur à vasis V per longitudinem partis crassioris siliquæ protensis, quorum ramuli T in placentam S influunt tenero fructui adhærescentem.

Siliqua bicapsularis X in seipsam introrsum revolvitur, ac in duo loculamenta 12 dividitur seminibus fœta 4.

Demum siliqua articulosa Z ex pluribus partibus 5 constat articulatione quadam conjunctis, quæ singulæ 6 semine turgescunt 7. Loti siliquæ articulatione carent, sed lamellis quibusdam ut plurimùm intercipiuntur & in loculos distinguuntur. *Tab. 227.*

SECTIO I.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam unicapsularem & brevem.

GENUS I.

Glycyrrhiza. *Reglisse.*

GLYCYRRHYZA est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D brevem, seminibus fœtam E ut plurimùm reniformibus F. His notis addenda sunt folia bina, conjugata, costæ adhærentia, cui summæ folium impar innascitur. *Tab. 210.*

Glycyrrhizæ species sunt.

Glycyrrhiza capite echinato C. B. Pin. 352. *Glycyrrhiza Dioscoridis echinata, non repens J. B. 2. 327. Glycyrrhiza vera Dioscoridis Dod. Pempt. 341.*

Glycyrrhiza siliquosa vel Germanica C. B. Pin. 352. *Glycyrrhiza radice repente, vulgaris, Germanica J. B. 2. 328. Glycyrrhiza vulgaris Dod. Pempt. 341. Reglisse ordinaire.*

Glycyrrhiza, à vocibus Græcis γλυκὺς *dulcis*, & ῥίζα *radix*, quasi diceretur Radix dulcis.

GENUS II.

Cicer. *Pois chiche.*

CICER est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D brevem, vesicæ inflatæ æmulam, seminibusque fœtam E caput Arietinum F quodammodo referentibus. *Tab. 210.*

Ciceris species sunt.

Cicer sativum, flore candido C. B. Pin. 347. *Cicer Arietinum J. B. 2. 292. Dod. Pempt. 525.*

Cicer sativum, flore ex purpurâ rubescente, semine rubro C. B. Pin. 347.

Cicer sativum, semine rufo C. B. Pin. 347.

Cicer sativum, semine ex saturo rubente C. B. Pin. 347.

Cicer sativum, semine nigro C. B. Pin. 347. *Cicer Arietinum, fructu nigro Mor. H. R. Bles.*

GENUS III.

Lens. *Lentille.*

Tab. 210.

LENS est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce K surgit pistillum B quod deinde abit in siliquam C brevem, seminibus fœtam D orbiculatis E, utrinque convexis, hoc est ad centrum crassioribus quàm ad marginem.

Lentis species sunt.

Lens vulgaris, semine subrufo C. B. Pin. 346. *Lens. J. B. 2. 317. Lens minor Dod. Pempt. 526.*

Lens vulgaris, semine ex luteo pallido C. B. Pin. 346.

Lens vulgaris, semine nigricante C. B. Pin. 346.

Lens maculata Park.

Lens major C. B. Pin. 346. *J. B. 2. 317. Lens Dod. Pempt. 526.*

Lens Hungarica, major, perennis Hort. Leyd. Raii Hist. 905.

Lens monanthos H. L. Bat.

GENUS IV.

Onobrychis. *Sain-foin.*

ONOBRYCHIS est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce C surgit pistillum B quod deinde abit in siliquam D E veluti cristatam, quandoque echinatam, semine fœtam F reniformi G. His addendum est flores in spicam densam nasci.

Onobrychidis species sunt.

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus dilutè rubentibus C. B. Pin. 350. *Polygalon Gesneri J. B. 2. 335. Onobrychis Dod. Pempt. 548.*

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus eleganter rubentibus C. B Pin. 350.

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus albis C. B. Pin. 350.

Onobrychis saxatilis, foliis Viciæ angustioribus & longioribus, Aquisextiensis.

Onobrychis fructu echinato, minor C. B. Pin. 350. *Caput Gallinaceum, minus C. B. Prodr. 149.*

Onobrychis seu Caput Gallinaceum, minus, fructu maximo, insigniter echinato Lælii Triumf. apud fratrem 65.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Onobrychis semine clypeato, aspero, major C. B. Pin. 350. Onobrychis semine clypeato, aspero, minor C. B. Pin. 350. Onobrychis semine clypeato, lævi C. B. Pin. 350. quæ ad Hedysarum revocari debent. Onobrychis incana, foliis longioribus C. B. Pin. 350. ad Astragalum referenda, &c.*

Onobrychis à vocibus Græcis ὄνος *asinus*, & βρύχω *rudo*; quod eâ depastâ Asini rudere soleant.

GENUS V.

Vulneraria. *Vulneraire.*

VULNERARIA est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B tubulato, turgidulo, surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam E brevem semine fœtam G subrotundo F. His addendum est siliquam E in vesica membranacea D, quæ calyx floris fuit, recondi. *Tab. 211.*

Vulnerariæ species sunt.

Vulneraria rustica J. B. 2. 362. *Lotò affinis, Vulneraria pratensis C. B. Pin. 332. Anthyllis Lenti similis Dod. Pempt. 552.*

Vulneraria rustica, flore albo. *Lagopodium flore albo Tabern. Icon. 524.*

Vulneraria flore purpurascente. *An Lotus latifolia Dalechampii Lugd. 509?*

Vulneraria pentaphyllos. *Lotus penthaphyllos, versicaria C. B. Pin. 322. Trifolium halicacabum, sive vesicarium J. B. 2. 361. Trifolium halicacabum Cam. Hort. Icon. xlvij.*

Vulneraria, à sanandorum vulnerum facultate, quâ pollere existimatur.

GENUS VI.

Dorycnium.

DORYCNIUM est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D brevem, semine fœtam E subrotundo F. His addenda sunt folia G ad exortum usque multifida. *Tab. 211.*

Dorycnii species sunt.

Dorycnium Monspeliensium Lob. Icon. 51. *Trifolium album, angustifolium, floribus velut in capitulum congestis C. B. Pin. 329. Dorycnium Monspessulanum, fruticosum J. B. 1. 388.*

Dorycnium majus. *Dorycnio Hispanico affinis, alia planta Lob. Illustr. 159.*

SECTIO II.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam unicapsularem, longam.

GENUS I.

Faba. *Féve.*

FABA est plantæ genus, flore A papilionaceo, vexillo nempe B, alis C, & carinâ D constante. Ex calyce autem E surgit pistillum F quod deinde abit in siliquam G longam, seminibus fœtam H, I, planis & quasi reniformibus K. His notis addendi sunt stipites firmi, tum & folia bina, veluti conjugata, costæ innascentia in mucronem abeunti. *Tab. 212.*

Fabæ species sunt.

Faba flore candido, lituris nigris conspicuo C. B. Pin. 338. *Faba Cyamos*

J. B. 2. 278. Faba major recentiorum Lob. Icon. 57.
Faba flore ex purpurâ nigrefcente C. B. Pin. 338.
Faba lobo longiffimo ac craffiffimo, femine medio extuberante H. Cathol.
Faba lobo & femine medio, plano, arctè colligato, utrinque frontato H. Cathol.
Faba breviffimo lobo, ampliffimo & craffiffimo femine H. Cathol.
Faba rotunda, oblonga feu Cylindracea, minor, feu Equina, alba Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 85. *Faba minor five Equina C. B. Pin. 338.*
Faba rotunda, oblonga feu Cylindracea, minor, feu Equina, nigra Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 85. *Faba minor, fructu nigro C. B. Pin. 338.*
Faba rotunda, oblonga feu Cylindracea, minima pluribus, quinis, fenis filiquis uno pediculo exortis feu Hattoniana Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 86.
Faba, à voce Græca *φάγω edo :* fructus enim edulis eft.

GENUS II.

Lupinus. *Lupin.*

Tab. 213. LUPINUS eft plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B furgit piftillum C quod deinde abit in filiquam D, F feminibus fœtam E H, nunc planis L, nunc fphæricis I. His notis addenda funt folia flabelliformia K G, feu digitatim pediculo innafcentia.

Lupini fpecies funt.

Lupinus fativus, flore albo C. B. Pin. 347. *Lupinus vulgaris, femine & flore albo, fativus J. B. 2. 288. Lupinus fativus Dod. Pempt. 529.*
Lupinus peregrinus, major vel villofus, cæruleus, major C. B. Pin. 348. *Lupinus cæruleus, major, villofus Prodr. 148. Lupinus exoticus, hirfutiffimus J. B. 2. 289. Lupinus Indicus Corn. 207.*
Lupinus flore purpurafcente, latifolius, hirfutus feu fylveftris Diofcoridis C. B. in Math. emac. 345.
Lupinus fylveftris, latifolius, flore albo, fativum in omnibus æmulans, edulis H. Cathol.
Lupinus latifolius, humilis, hirfutus, flore albo H. Cathol.
Lupinus Americanus, arborefcens, triphyllus, flore albo, fructu variegato Plum.
Lupinus obfoleto colore, Lufitanicus, latifolius.
Lupinus peregrinus, major, flore incarnato H. L. Bat.
Lupinus fylveftris, purpureo flore, femine rotundo, vario, majore Bot. Monfp. App. *Lupinus fylveftris, purpureo flore, femine rotundo, vario J. B. 2. 290. Lupinus fylveftris, flore cæruleo C. B. Pin. 348. Lupinus minor Tabern. Icon. 494.*
Lupinus fylveftris, purpureo flore, femine rotundo, vario, minore Bot. Monfp. App.
Lupinus fylveftris, flore fubrubente C. B. Pin. 348.
Lupinus fylveftris, flore rofeo colore rufefcente C. B. Pin. 348.
Lupinus anguftifolius, cæruleus, elatior Raii Hift. 908. *An Lupinus minor, cæruleus,*

cæruleus, *Tingitanus Mor. Hist. Oxon. Part. 2.*

Lupinus cæruleus, minor, Gadensis dictus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 87.

Lupinus cæruleus, minor, perennis, Virginianus, repens Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 87.

Lupinus Indicus, minor H. R. Par.

Lupinus sylvestris, flore luteo C. B. Pin. 348. *Lupinus luteo flore, semine compresso, vario J. B. 2. 290. Lupinus luteus Tabern. Icon. 495.*

GENUS III.

Orobus. *Orobe.*

OROBUS est plantæ genus, flore A papilionaceo, vexillo nempe A, carina C, & alis B constante: ex calyce autem K surgit pistillum E membranâ D obvolutum, quod deinde abit in siliquam F teretem, seminibus fœtam G plerumque ovatis H. His notis addenda sunt folia bina, conjugata, costæ innascentia in mucronem abeunti. *Tab. 214.*

Orobi species sunt.

Orobus sylvaticus, purpureus, vernus C. B. Pin. 351. *Galega nemorensis, verna J. B. 2. 343. Orobus Pannonicus, 1. Clus. Hist. ccxxx.*

Orobus sylvaticus, pallido flore C. B. Pin. 351. *Galega montana Dalechampii J. B. 2. 343. Galega montana Lugd. 1139. Orobus Pannonicus, iv. Clus. Hist. ccxxxj.*

Orobus latifolius, parvo flore purpureo C. B. Pin. 351. *Galegæ nemorensi vernæ similis, multiflora, flore purpureo J. B. 2. 345. Orobus Venetus Clus. Hist. ccxxxij.*

Orobus latifolius, parvo flore, prorsus albo C. B. Pin. 351. *Galegæ nemorensi vernæ similis, multifloras, flore albo J. B. 2. 345.*

Orobus sylvestris, angustifolius, Asphodeli radice C. B. Pin. 351. *Orobus quorundam, radice bulbosâ, flore albo J. B. 2. 326. Orobus Pannonicus, iij Clus. Hist. ccxxxj.*

Orobus sylvaticus, Viciæ foliis C. B. Pin. 352. *Astragalus major Fuchsio J. B. 2. 334. Orobus Pannonicus, ij Clus. Hist. ccxxx.*

Orobus sylvaticus, Viciæ foliis, caulibus rubentibus H. L. Bat.

Orobus angustifolius, Italicus, flore vario. *Astragalus quibusdam Aracho Tossani Caroli similis J. B. 2. 326.*

Orobus sylvaticus, foliis oblongis, glabris. *Astragalus sylvaticus, foliis oblongis, glabris C. B. Pin. 351. Astragaloides sive Astragalus sylvaticus, Astragalo magno Fuchsii vel Chamæbalano leguminosæ affinis planta J. B. 2. 334. Astragalus sylvaticus Thal. Tab. 1.*

Orobus sylvaticus, nostras Raii Synopf. 191.

Orobus Pyrenaicus, foliis nervosis.

Orobus Americanus, fructu coccineo, nigrâ maculâ notato. *Pisum Indicum, minus, coccineum C. B. Pin. 343. Phasiolus ruber, Abrus vocatus P. Alp. Ægypt. 31.*

Orobus, à vocibus Græcis ἐρέπτω *Edo*, & βοῦς *Bos*: Antiqui enim Orobis Boves saginare solebant.

GENUS IV.

Pisum. *Pois.*

Tab. 215.

PISUM est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam longam D, seminibus fœtam E subrotundis F. His notis addendi sunt caules fistulosi, ut plurimùm infirmi K, quos ita complectuntur folia G ut ab iis transadigi videantur. Cætera autem folia I bina, veluti conjugata costæ innascuntur in claviculas H abeunti.

Pisi species sunt.

Pisum majus, quadratum, fructu cinerei coloris C. B. Pin. 342. *Pisum quadratum Plinii Lob. Icon. 66.*

Pisum majus, quadratum, fructu candido C. B. Pin. 342.

Pisum majus, quadratum, fructu subflavo C. B. Pin. 342.

Pisum umbellatum C. B. Pin. 342. *Pisum erectius, comosum J. B. 2. 299. Pisum proliferum Tabern. Icon. 495. Pois à bouquets.*

Pisum hortense, majus, flore fructuque albo C. B. Pin. 342. *Pisum vulgatius, majus Lob. Icon. 65.*

Pisum hortense, majus, flore purpureo C. B. Pin. 342.

Pisum hortense, majus, flore fructuque variegato C. B. Pin. 342.

Pisum hortense, siliquâ maximâ H. R. Par.

Pisum maximum, fructu nigrâ lineâ maculato H. R. Par.

Pisum cortice eduli. *Pisa sine cortice duriore C. B. Pin. 343. Pisa leptoloba, quæ simul cum folliculis comeduntur Cam. Hort. Pisa sine tunicis durioribus, in siliquâ magnâ, albâ J. B. 2. 300. Pois goulus.*

Pisum humile, caule firmo. *Pisa nana, rotunda, sine adminiculis recta H. R. Par. Pisa nana, rotunda Mor. H. R. Bles. Pois nains.*

Pisum folio anguloso. *Pisi pulchra species, folio anguloso J. B. 2. 297.*

Pisum siliquâ carnosâ, incurvâ, seu falcatâ, eduli Raii Hist. 891.

Pisum flore rubente striato, pro coccineo misso Raii Hist. 891.

Pisum arvense, fructu è luteo virente C. B. Pin. 342. *Pisum minus, è luteo virescens Lob. Icon. 66.*

Pisum arvense, fructu albo C. B. Pin. 343. *Pisa potissimum vulgaria, parva, alba sive arvensia J. B. 2. 297.*

Pisum arvense, fructu viridi C. B. Pin. 343. *Pisa parva, viridia J. B. 2. 298.*

Pisum arvense, fructu cinereo C. B. Pin. 343.

Pisum arvense, fructu cæruleo C. B. Pin. 343.

Pisum arvense, fructu nigro C. B. Pin. 343. *Pisum nigrum Tabern. Icon. 498.*

Pisum arvense, flore roseo, fructu variegato Raii Synops. 186.

Pisum spontaneum, maritimum, Anglicum Park. Theat. 1060.

GENUS V.

Lathyrus. *Gesse.*

Tab. 216. & 217.

LATHYRUS est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B sur-

git pistillum D vaginâ membranaceâ C obvolutum, quod deinde abit in siliquam nunc teretem E, nunc compressam H, seminibus fœtam F, I, modò Cylindraceis G, modò angulatis K. His notis addendum est caules N Lathyri compressos esse cum costa O elata & margine foliato : Folia verò bina tantùm conjugata P Q nervo R innascentia in claviculas S abeunti.

Lathyri species sunt.

Lathyrus sativus, flore fructuque albo C. B. Pin. 343. *Lathyrus anguloso, semine J. B. 2. 306. Lathyrus sive Cicercula Dod. Pempt. 522.*

Lathyrus sativus, flore purpureo C. B. Pin 344. *Lathyrus flore rubro J. B. 2. 307. Aracus sive Cicera Dod. Pempt. 523.*

Lathyrus sylvestris, major C. B. Pin 344. *Lathyri majoris species, flore rubente & albido minori dumetorum sive Germanicum J. B. 2. 302. Lathyrus sylvestris Dod. Pempt. 523.*

Lathyrus sylvestris, major flore atropurpureo.

Lathyrus latifolius C. B. Pin. 344. *Lathyrus major, latifolia, flore majore, purpureo, speciosior J. B. 2. 303. Lathyrus latiore folio Lob. Icon. 68.*

Lathyrus latifolius, flore albo.

Lathyrus major, Narbonensis, angustifolius J. B. 3. 304. *Lathyrus angustifolius, alter Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 51. Lathyrus sylvestris, alius, angustifolius Cam. Hort.*

Lathyrus angustifolius, semine maculoso C. B. Pin. 344. *Lathyrus quadam, quibusdam Ægyptia Aracus J. B. 2. 308. Cicercula Ægyptiaca Clus. Hist. ccxxxvj.*

Lathyrus Tingitanus, siliquis Orobi, flore amplo, ruberrimo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 55.

Lathyrus angustissimo folio, Americanus, variegatus C. B. Pin. 344. *Lathyrus peregrinus, è cæruleo purpurascente flore & suaviter rubescens Eyst.*

Lathyrus arvensis, repens, tuberosus C. B. Pin. 344. *Chamæbalanus leguminosa J. B. 2. 324. Terræ glandes Dod. Pempt. 550.*

Lathyrus sylvestris, luteus, foliis Viciæ C. B. Pin. 344. *Lathyrus luteus, sylvestris, dumetorum J. B. 2. 304.*

Lathyrus annuus, flore cæruleo, Ochri siliquâ H. L. Bat.

Lathyrus Bœticus, flore luteo Park. Theat. 1064.

Lathyrus Hispanicus, flore luteo H. L. Bat.

Lathyrus luteus, latifolius Bot. Monsp. *Lathyri species lutea J. B. 2. 304.*

Lathyrus angustifolius, siliquâ hirsutâ C. B. Pin. 344. *Lathyrus siliquâ hirsutâ J. B. 2. 305.*

Lathyrus latifolius, annuus, siliquâ articulatâ, hirsutiore H. R. Par.

Lathyrus angustissimo folio, semine rotundo H. R. Par. *Lathyrus angustifolius, λεπτόλοβος, semine rotundo, flore rubello Mor. H. R. Bles.*

Lathyrus angustissimo folio, semine anguloso H. R. Par. *Lathyrus angustifolius λεπτόλοβος, semine hexedro, flore cæruleo Mor. H. R. Bles.*

Lathyrus folio tenuiore, floribus rubris J. B. 2. 308. *Lathyris angustissimo sive capillaceo folio C. B. Prodr. 148.*
Lathyrus foliis Gramineis, floribus coccineis Raii Syllog. 160.

GENUS VI.

Clymenum.

Tab. 218. CLYMENUM est plantæ genus, floribus, fructibus C, D, E, F, caulibusque Lathyri : foliis verò A multiplici conjugatione costæ innascentibus in claviculas B abeunti.

Clymeni species sunt.

Clymenum Hispanicum, flore vario, siliquâ planâ. *Lathyrus Viciaoides, vexillo rubro, labialibus petalis rostrum ambientibus, cæruleis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 58.*

Clymenum Hispanicum, flore vario, siliquâ articulatâ. *Lathyrus Viciaoides, floris vexillo phœniceo, foliis labialibus, subalbescentibus, siliquis Orobi Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 55.*

Clymenum Parisiense, flore cæruleo. *Cicercula sylvestris Tabern. Icon. 500. Lathyrus Viciæformis seu Vicia Lathyroides, nostras Raii Hist. 899. Pluk. Phytog. Tab. 71. fig. 2.*

GENUS VII.

Ochrus.

Tab. 219. & 220. OCHRUS est plantæ genus, flore papilionaceo AB : ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam E ut plurimùm teretem & Cylindraceam, seminibus fœtam F subrotundis G. His notis addenda sunt folia K modò simplicia, modò conjugata H I, in claviculas L M abeuntia.

Ochri species sunt.

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine subluteo C. B. Pin. 343. *Lathyri species, quæ Ervilia sylvestris Dodonæi J. B. 2. 305. Ervilia sylvestris Dod. Pempt. 522.*

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine pullo C. B. Pin. 343.

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine atro C. B. Pin. 343.

Ochrus Americanus, tomentosus, floribus luteis Plum.

GENUS VIII.

Vicia. *Vesse.*

Tab. 221. VICIA est plantæ genus, flore A papilionaceo : ex cujus calyce B surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D seminibus fœtam E F subrotundis G aut angulatis. His notis addenda sunt folia H bina, quasi conjugata, costæ innascentia in claviculas I abeunti.

Viciæ species sunt.

Vicia sativa, vulgaris, semine nigro C. B. Pin. 344. *Vicia vulgaris, sativa J. B. 2. 310. Vicia Cam. Epit. 320.*

Vicia sativa, vulgaris, semine cinereo C. B. Pin. 344.

Vicia ſativa, alba C. B. Pin. 344. *Vicia albo ſemine J. B. 2. 311. Ervum candidum vel Faba veterum Trag. 626.*

Vicia maxima, dumetorum C. B. Pin. 345. *Vicia ſepium perennis J. B. 2. 313. Cracca major Tabern. Icon. 506.*

Vicia ſepium, folio rotundiore, acuto, ſemine nigro C. B. Pin. 345. *Vicia Dod. Pempt. 531.*

Vicia ſepium, folio rotundiore, acuto, ſemine maculato C. B. Pin. 345.

Vicia vulgaris, acutiore folio, ſemine parvo, nigro C. B. Pin. 345. *Vicia vulgaris, ſylveſtris, ſemine parvo & nigro frugum J. B. 2. 312. Aphaca vera, Vicia Mathiolo Lugd. 478.*

Vicia multiflora C B. Pin. 345. *Vicia multiflora, perennis, nemorenſis ſive dumetorum J. B. 2. 314. Aracus Tabern. Icon. 506.*

Vicia perennis, incana, multiflora Bot. Monſp.

Vicia perennis multiflora, majori flore cæruleo, ex albo mixto Bot. Monſp. App.

Vicia perennis, multiflora, incana, Inſularum Stœchadum. *Vicia Benghalenſis, hirſuta & incana, ſiliquis Piſi H. L. Bat.*

Vicia ſylveſtris, hirſuta, incana C. B. Pin. 345. *Vicia ſylveſtris, quaſi incana, flore albo J. B. 2. 312. Vicia ſylveſtris, albo flore Cluſ. Hiſt. ccxxxv.*

Vicia ſylveſtris, incana, major & præcox, Pariſienſis, flore ſuaverubente.

Vicia folio ſubrotundo brevi, obtusè mucronato, pediculo brevi inſidente, flore Viciæ ſepium ſeu dumetorum vulgaris Raii Synopſ. 188.

Vicia ſegetum, cum ſiliquis plurimis, hirſutis C. B. Pin. 345. *Vicia parva ſive Cracca minor, cum multis ſiliquis hirſutis J. B. 2. 315. Cracca alterum genus Dod. Pempt. 542.*

Vicia ſegetum, ſingularibus ſiliquis glabris C. B. Pin. 345.

Vicia minima, cum ſiliquis glabris. *Viciæ ſive Craccæ minimæ ſpecies, cum ſiliquis glabris J. B. 2. 315.*

Vicia ſive Cracca foliis & ſiliquis longioribus Bot. Monſp. *Viciæ parvum genus, folio longo J. B. 2. 316.*

Vicia anguſtifolia, purpuro-violacea, ſiliquâ latâ glabrâ Bot. Monſp.

Vicia multifolia, cum ſiliquis latis J. B. 2. 314.

Vicia ſiliquas ſupra infraque terram edens. *Viciæ ſimilis ſupra infraque terram fructum edens C. B. Pin. 345. Arachidna aut potius Aracoides Honorii Belli J. B. 2. 323. Arachidna di Candia Pon. Bald. Ital. 77.*

Vicia minima, præcox, Pariſienſium H. R. Par. *Vicia minima, præcox, Solonienſis Joncq. Hort. Vicia præcox, verna, minima, Solonienſis, ſemine, hexedro Mor. H. R. Bleſ.*

Vicia ſupina, latiſſimo folio non ſerrato. *Faba ſylveſtris, fructu rotundo, atro C. B. Pin. 338. Aracus Fabaceus & Faba Kairina, cui ſemina minora J. B. 2. 286. Sylveſtris Græcorum Faba Lob. Icon. 58.*

Vicia ſupina, latiſſimo folio, flore & fructu ferrugineis. *Faba ſylveſtris, Italica, flore & fructu ferrugineis H. R. Par.*

Vicia ſupina, latiſſimo folio, ſerrato. *Aracus Fabaceus, ſerratus J. B. 2. 287.*

Vicia ſylvatica, maxima, Piſo ſylveſtri ſimilis J.B. 2. 315. *Piſum ſylveſtre, minus Tabern. Icon. 498.*

Vicia ſylveſtris, lutea, ſiliquâ hirſutâ C. B. Pin. 345. *Vicia luteo flore, ſylveſtris J. B. 2. 313.*

Vicia ſerotina, perennis, flore luteo, ſiliquâ hirſutâ.

Vicia ſerotina, perennis, flore luteo, ſiliquâ glabrâ.

Vicia ſylveſtris, lutea, cum galea fuſca J. B. 2. 314.

De Re Ruſtica. Lib. 1. cap. 31. Vicia *dicta à vinciendo* (ut ait Varro) *quòd item capreolos habet ut Vitis, quibus ſurſum vorſum ſerpit ad ſcapum Lupini aliumve calamum ad quem ut hæreat, eum ſolet vincire.*

Vicia flore fructuque carens facilè dignoſcitur foliis binis quaſi conjugatis ſeu per plures conjugationes coſtæ innaſcentibus in claviculas abeunti, caulibuſque nec alatis nec compreſſis.

GENUS IX.

Ervum. *Ers.*

Tab. 221. ERVUM eſt plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D utrinque undulatam E, veluti nodoſam, ſeminibus fœtam G ſubrotundis F. His notis addenda ſunt folia bina, quaſi conjugata, coſtæ innaſcentia.

Ervi ſpecies ſunt.

Ervum verum Cam. Hort. *Orobus ſiliquis articulatis, ſemine majore C.B. Pin. 346. Orobus ſive Ervum multis J. B. 2. 321. Mochus ſive Cicer ſativum Dod. Pempt. 524.*

Ervum verum, flore ſubpurpuraſcente. *Orobus ſiliquis articulatis, ſemine majore, flore ſubpurpuraſcente C. B. Pin. 346.*

Ervum ſemine minore. *Orobus ſemine minore C. B. Pin. 346. Orobus Creticus Lugd. 469.*

Ervum ſemine obtuſo, triangulo. *Orobus ſemine obtuſo, triangulo C. B. Pin. 346. Orobæum Cicer Lobelii J. B. 2 322. Cicer Orobæum Theophraſti Lob. Icon. 72.*

GENUS X.

Galega.

Tab. 222. GALEGA eſt plantæ genus, flore papilionaceo A: vexillo nempe B alis C & carina D conſtante: ex calyce autem F ſurgit piſtillum E quod deinde abit in ſiliquam G teretem & quaſi Cylindraceam, ſeminibus fœtam H I ut plurimùm oblongis L & veluti reniformibus. His notis addenda ſunt folia bina M, conjugata, coſtæ N affixa, cui ſummæ impar folium O innaſcitur.

Galegæ ſpecies ſunt.

Galega vulgaris, floribus cæruleis C. B. Pin. 352. *Galega J. B. 2. 342. Dod. Pempt. 548.*

Galega vulgaris, floribus ex cæruleo purpureis C. B. Pin. 352.

Galega vulgaris, floribus penitus candicantibus C. B. Pin. 352.
Galega Africana, floribus majoribus & siliquis crassioribus.
Galega Americana, frutescens, flore purpureo, foliis Sericeis Plum.

GENUS XI.

Astragaloides.

ASTRAGALOIDES est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D, cymbæ ut ita dicam æmulam, seminibus fœtam E reniformibus. Tab. 223.

Astragaloidis speciem unicam novi.

Astragaloides Lusitanica. *Astragalus Bæticus Clus. Hist. ccxxxiiij. Astragalus Bæticus, lanuginosus, radice amplissima C. B. Pin. 351. Astragalus fortè lanuginosus, Bæticus J. B. 2. 340.*

Astragaloides, quasi planta ad Astragalum accedens.

GENUS XII.

Aphaca.

APHACA est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B D surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam E seminibus fœtam F G subrotundis H. His notis addendum est folia bina tantùm I K ad caulium nodos nasci, ex quorum alis prodeunt claviculæ L. Tab. 223.

Aphacæ speciem unicam novi.

Aphaca Lob. Icon. 70. *Vicia lutea, foliis Convolvuli minoris C. B. Pin. 345. Vicia quæ Pitine Anguillaræ, latâ siliquâ, flore luteo J. B. 2. 316.*

SECTIO III.

De Herbis, flore papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam articulosam.

GENUS I.

Securidaca.

SECURIDACA est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D rectam, planam anulatam, articulosam, in singulis articulis E semine fœtam F rhomboideo G, introrsum emarginato. Tab. 224.

Securidacæ speciem unicam novi.

Securidaca lutea, major C. B. Pin. 348. *Securidaca flore luteo, siliquâ latâ, oblongâ J. B. 2. 345. Securidaca vera Clus. Hist. ccxxxvj.*

Securidaca, à *Securi*, ob seminis formam: nullius enim semen, inquit Clusius, aptiùs veterum securim meo judicio refert. *Hist. ccxxxvij.*

GENUS II.

Ornithopodium, *Pié- d'Oiseau.*

Tab. 224. ORNITHOPODIUM est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D, H falcatam, articulosam, plerumque undulutam, in singulis articulis E, F, I, K semine fœtam G, L subrotundo. His notis addendum est siliquas Ornithopodii plures simul nasci aviumque pedes quodammodo æmulari.

Ornithopodii species sunt.

Ornithopodium majus C. B. Pin. 350. *Ornithopodium flore flavescente J. B. 2. 350 Ornithopodium Dod. Pempt. 544.*

Ornithopodium minus C. B. Pin. 350. *Perpusillum Ornithopodium Lob. Icon. 82.*

Ornithopodium radice tuberculis nodosâ C. B. Pin. 350. *Ornithopodium tuberosum Dalechampii Lugd. 486. J. B. 2. 351.*

Ornithopodium Scorpioides, siliquâ compressâ. *Ornithophodio affinis hirsuta, Scorpioides C. B. Pin. 350. Scorpioides leguminosa J. B. 2. 349. Lob. Icon. 83.*

Ornithopodium Scorpioides, siliquâ non compressâ. *Scorpioides leguminosa, altera J. B. 2. 350.*

Ornithopodium Scorpioides, Lusitanicum, siliquâ undulatâ.

Ornithopodium Portulacæ folio. *Scorpioides Portulacæ folio C. B. Pin. 287. Telephium Dioscoridis seu Scorpioides ob siliquarum similitudinem C. B. Pin. ibid. Telephium Scorpioides J. B. 2. 889. Scorpioides Lob. Icon. 391.*

Ornithopodium à vocibus Græcis ὄρνις *Avis*, & πῦς *Pes*, quasi diceretur *Pes Avis.*

GENUS III.

Ferrum Equinum. *Fer de Cheval.*

Tab. 225. FERRUM EQUINUM est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D, G, K compressam, articulis distinctam lunatis H, aut ferri Equini æmulis E, L. semine fœtis ejusdem formæ I, F, M.

Ferri Equini species sunt.

Ferrum Equinum siliquâ singulari C. B. Pin. 349. *Solea Equina J. B. 2. 347. Ferrum Equinum, vulgare Col. Part. 1. 300. Ferrum Equinum Lob. Icon. 82.*

Ferrum Equinum siliquâ multiplici C. B. Pin. 349. *Ferrum Equinum, alterum, πολυκέρατον Col. Part. 1. 300.*

Ferrum equinum Germanicum, siliquis in summitate C. B. Pin. 349. *Ferrum Equinum capitatum Col. Part. 1. 301. Ornithopodio affinis sive potius Soleæ vel ferro Equino herbæ J. B. 2. 348.*

Ferrum Equinum, à fructus formâ.

GENUS

GENUS IV.

Hedysarum.

HEDYSARUM est plantæ genus, flore papilionaceo A, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D, H articulosam, undulatam, semine fœtam in singulis articulis E, K, F, L ut plurimùm reniformi I, G. His notis addendi sunt flores in spicam vel in capitulum collecti. Tab. 225.

Hedysari species sunt.

Hedysarum clypeatum, flore suaviter rubente Eyst. *Onobrychis semine clypeato, aspero, major C. B. Pin. 350. Astragalus Romanus sive Hedysarum clypeatum, siliquâ asperâ J. B. 2. 333. Onobrychis altera Dod. Pempt. 549.*

Hedysarum clypeatum, flore albido. *Hedysarum clypeatum, flore albo Raii Syllog. 140.*

Hedysarum clypeatum, minus, flore purpureo Raii Hist. 929. *Onobrychis semine clypeato, aspero, minor C. B. Pin. 350. Onobrychis clypeata, aspera, minor Prodr. 149. Polygalo Gesneri affine, Caput Gallinaceum J.B.2.336.*

Hedysarum annuum, siliquâ asperâ, undulatâ, intortâ. *Onobrychis major, annua, siliculis articulatis, asperis, clypeatis, undulatim (id est antrorsum & retrorsum) junctis, flore purpuro-rubente Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 130.*

Hedysarum Alpinum, siliquâ lævi, flore purpuro-cæruleo. *Onobrychis semine clypeato, lævi C. B. Pin. 350. Onobrychis clypeata, lævis C. B. Prodr. 149.*

Hedysarum Alpinum, siliquâ lævi, flore albido.

Hedysarum triphyllum, Canadense Corn. 44. *Onobrychis major, perennis, Canadensis, triphylla, siliculis articulatis, asperis, triangularibus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 130.*

Hedysarum Indicum, folio singulari, acuminato. *Onobrychis Gangetica, monophyllos, siliculis singularibus, lævibus, falcatim per intermedia discriminatis Pluk. Phytog. Tab. 50. fig. 3.*

Hedysarum Indicum, folio singulari, subrotundo. *Scorpioides Bisnagarica, folio singulari, rigido, siliquis articulatis, erectis Pluk. Phytog. Tab. 59. fig. 3.*

Hedysarum minus, diphyllum, flore luteo Sloane Cat. Plant. Jam. 73. *Onobrychis Maderaspatana, diphyllos, siliculis asperis Pluk. Phytog. Tab. 102. fig. 1.*

Hedysarum triphyllum, fruticosum, flore purpureo, siliquâ variè distorta Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedysarum triphyllum, fruticosum, minus Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedysarum triphyllum, fruticosum, supinum, flore purpureo Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedysarum Americanum, humi fusum, hispidum Plum.

Hedysarum annuum, majus, Zeylanicum Mimosæ foliis. *Onobrychis annua Zeylanica, Mimosæ foliis, siliquis articulatis, asperis, major H. L. Bat. Mimosa non spinosa, major, Zeylanica Domino Hermans Excellentissimi Domini Syen. Breyn. Cent. 1. 52.*

Hedysarum annuum, minus, Zeylanicum, Mimosæ foliis. *Onobrychis annua, Zeylanica, Mimosæ foliis, siliquis articulatis, asperis, minor H. L. Bat.*

Hedysarum differt à Securidaca, fructus & seminis formâ: ab Ornithopodio siliquarum dispositione.

GENUS V.

Scorpioides. *Chenille.*

Tab. 226. SCORPIOIDES est plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D articulosam, Cochleæ aut Erucæ adinstar in se convolutam, in singulis articulis E, F semine fœtam G ut plurimùm ovato H.

Scorpioidis species sunt.

Scorpioides Buplevri folio C. B. Pin. 287. *Scorpioides prius Dod. Pempt. 71.*

Scorpioides Buplevri folio, corniculis asperis, magis in se contortis & convolutis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 127. *Scorpioides siliquâ Campoide, hispidâ J. B. 2. 898.*

Scorpioides siliquâ crassâ Boëlii Ger. Emac. App. 1627.

Scorpioides Buplevri folio, siliquis lenibus Park. Theat. 1117.

Scorpioides siliquâ cochleatâ & striatâ, Olyssiponensis H. R. Par. *Scorpioides siliquâ striatâ, minùs hirsutâ Joncq. Hort.*

Scorpioides, à Scorpio, cujus caudam æmulari videtur fructus Scorpioidis.

SECTIO IV.

De Herbis, flore Papilionaceo, & foliis ternis.

GENUS I.

Lotus. *Lotier.*

Tab. 227. LOTUS est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D, E, F, G interdum septis transversâ positis velut in loculamenta distinctam, seminibusque fœtam H, I, K ut plurimùm subrotundis L, M, O. His notis addenda sunt folia terna quidem, sed ad pediculi exortum duabus alis N ceu foliolis stipata.

Loti species sunt.

Lotus sive Melilotus pentaphyllos, minor, glabra C. B. Pin. 332. *Lotus corniculata, glabra, minor J. B. 2. 356. Trifolium corniculatum, 1 Dod. Pempt. 573.*

Lotus pentaphyllos, minor, glabra, foliis longioribus & angustioribus H. Edinb.

Lotus corniculata, hirsuta, minor J. B. 2. 356.

Lotus pentaphyllos, minor, hirsutus, siliquâ angustissimâ C. B. Pin. 332. *Lotus corniculata, siliquis singularibus, vel binis, tenuis J. B. 2. 356.*

Lotus pentaphyllos, flore majore, luteo, splendente C. B. Pin. 332. *Loti corniculatæ major species J. B. 2. 355. Trifolium corniculatum, tertium Dod. Pempt. 574.*

Lotus pentaphyllos, major, hirsutie candicans C. B. Pin. 332. *Melilotus alia in sylvestribus Cæsalp. 244.*

Lotus pentaphyllos, major, alter C. B. Pin. 332. *Lotus pentaphyllos, major & erectus Gesn.*

Lotus pentaphyllos, frutescens, tenuissimis glabris foliis C. B. Pin. 332.

Lotus Hispanica, foliis maculatis C. B. Pin. 332.

Lotus πολυκέρατος, fruticosa, Cretica, argentea, siliquis longissimis, propendentibus, rectis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 176.

Lotus ὀλιγοκέρατος Cretica, lutea, siliquis longis, erectis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 175. *Melilotus quædam Cretica P. Alp. Exot. 272.*

Lotus pentaphyllos, siliquosus, villosus C. B. Pin. 332. *Trifolium album, rectum hirsutum valde J. B. 2. 360. Oxytriphyllum alterum Scribonii Herbariorum Lob. Icon. 31.*

Lotus hæmorrhoidalis, humilior & candidior.

Lotus villosus, altissimus, flore glomerato. *Trifolium rectum, Monspessulanum J. B. 2. 359. Lotus Lybica Dalechampii Lugd. 509.*

Lotus pratensis, siliquosus, luteus, major & durior C. B. Pin. 332. *Lotus pratensis, siliquosus Clus. Hist. ccxliiij.*

Lotus pratensis, siliquosus, luteus, minor & mollior C. B. Pin. 332. *Lotus siliquosa, lutea, Monspeliensis J. B. 2. 359. Lotus trifolia, pratensis, siliquosa Monspeliensium Lob. Icon. 42.*

Lotus maritima, lutea, siliquosa, folio pingui, glabro Bot. Monsp. *Lotus siliquosa, lutea, siliquis pinnatis, strictioribus & longioribus Raii Hist. 967.*

Lotus ruber, siliquâ angulosâ C. B. Pin. 332. *Lotus siliquosa, flore fusco, tetragonolobus J. B. 2. 358. Lotus siliquosus, rubello flore Clus. Hist. ccxliiij.*

Lotus pentaphyllos, siliquâ cornutâ C. B. Pin. 332. *Trifolium sive Lotus Hierazune, edulis, siliquosa J. B. 2. 365. Trifolium corniculatum, Creticum P. Alp. Exot. 268.*

Lotus siliquis Ornithopodii C. B. Pin. 332. *Lotus Ornithopodii siliquis J. B. 2. 358, Lotus peculiaris, siliquis Ornithopodii Cam. Hort. Tab. xxv.*

Lotus pentaphyllos, siliquis recurvis, pedes Corvinos referentibus C. B. Pin. 332. *Loto siliquosæ aliquomodo similis, Coronopus ex Codice Cæsareo J. B. 2. 358. Coronopus ex Codice Cæsareo Dod. Pempt. 109.*

Lotus maximus, Lusitanicus, luteus.

Lotus flore luteo, corniculis articulatis, Sicula Raii Hist. 970.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes, *Lotus hortensis, odora C. B.*

Pin. 331. quæ Meliloti species est. Lotus fruticosus, incanus, siliquosus C. B. Pin. 332. ad Cytisum referendus. Lotus pentaphyllos, vesicaria C. B. Pin. 332. ad Vulnerariam spectans.

GENUS II.

Trifolium. *Trefle.*

Tab. 228. TRIFOLIUM est plantæ genus, flore papilionaceo, vel papilionacei æmulo. Flos A papilionaceus est, constat enim vexillo B, alis C, & carina D ex calyce E emergentibus, simul cum pistillo G vaginâ suâ fimbriatâ F obvoluto. Illud autem deinde abit in capsulam I in calyce ipso H reconditam & semine fœtam K ut plurimùm reniformi L, per maturitatem arctè capsulæ adhærente.

Flos M monopetalos est papilionacei æmulus: ex cujus calyce N surgit pistillum O quod deinde abit in capsulam Q membranaceam V, in calyce P T reconditam, semine fœtam R Z ut plurimùm oblongo vel reniformi S Y. His notis addenda sunt folia terna * raró quaterna aut quina, nisi in Quadrifolio, eidem pediculo insidentia.

Trifolii species sunt.

Trifolium bitumen redolens C. B. Pin. 327. *Trifolium Asphaltites sive bituminosum, odoratum J. B. 2. 366. Trifolium bituminosum Dod Pempt. 566.*

Trifolium pratense, flore monopetalo. *Trifolium pratense, purpureum C. B. Pin. 327. Trifolium purpureum, vulgare J. B. 2. 374. Trifolium pratense Tabern. Icon. 523.*

Trifolium purpureum, majus, foliis longioribus & angustioribus, floribus saturatioribus Raii Synops. 194.

Trifolium pratense, album C. B. Pin. 327. *Tabern. Icon. 522. Trifolium pratense, album, à Fucsio depictum, sive mas J. B. 2. 379.*

Trifolium pratense, flore albo, minus & femina glabrum J. B. 2. 380.

Trifolium pratense, album, siliquâ bivalvi, caule fistuloso, folio subtus purpuro-nigris maculis notato Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 137.

Trifolium pratense, folliculatum C. B. Pin. 329. *Trifolium folliculaceum seu vesicarium, minus, purpureum J. B. 2. 379. Trifolium pratense, Salmanticum Clus. Hist. ccxlvij.*

Trifolium pratense, luteum, capitulo Lupuli vel agrarium C. B. Pin. 328. *Trifolium pratense, luteum, fœmina, flore pulchriore sive Lupulino J. B. 2. 381.*

Trifolium luteum, Lupulinum, minimum Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 142.

Trifolium montanum, Lupulinum C. B. Pin. 328. *Prodr. 140.*

Trifolium montanum, purpureum, majus C. B. Pin. 328. *Trifolium majus Clusii 2, non album, sed rubrum J. B. 2. 375. Trifolium majus, ij Clus. Hist. ccxlv.*

Trifolium montanum, purpureum, folio acuto, crenato C. B. Pin. 328. *Prodr. 140.*

Trifolium montanum, purpurafcens, folio obtufo, crenato C. B. Pin. 328. *Prodr. 140.*

Trifolium montanum, purpureum, minus C. B. Pin. 328.

Trifolium montanum, album C. B. Pin. 328. *Trifolium majus, albo flore, incanum Clufii J. B. 2. 380. Trifolium majus, 1 Cluf. Hift. ccxlv.*

Trifolium fpicâ rotundâ rubrâ C. B. Pin. 328. *Trifolium albo-incarnatum, fpicatum five Lagopus maximus J. B. 2. 376. Lagopum maximum, folio & facie Trifolii pratenfis. Lob. Icon. 39.*

Trifolium fpicâ oblongâ, rubrâ. C. B. Pin. 328. *Trifolium majus, iij, purpureum Clufio J. B. 2. 375. Trifolium majus, tertium Cluf. Hift. ccxlv.*

Trifolium montanum, fpicâ longiffimâ, rubente C. B. Pin. 328. *Trifolium purpureum, majus, folio & fpicâ longiore J. B. 2. 375. Lagopus major, alter Dod. Pempt. 578.*

Trifolium montanum, anguftiffimum, fpicatum C. B. Pin. 328. *Trifolium anguftifolium, fpicatum J. B. 2. 376. Altera anguftifolia Lagopus Lob. Icon. 40.*

Trifolium Hifpanicum, anguftifolium, fpicâ dilutè rubente C. B. Pin. 328. *Trifolium anguftifolium, Hifpanicum five Lagopus anguftifolius, flore dilutè rubente J. B. 2. 377. Lagopus anguftifolius, Hifpanicus Cluf. Hift. ccxlvij.*

Trifolium Lagopoides, hirfutum, anguftifolium, Hifpanicum, flore ruberrimo Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 141. *Lagopus minor, flore ruberrimo Park. Theat. 1107.*

Trifolium arvenfe, humile fpicatum, five Lagopus C. B. Pin. 328. *Lagopus trifolius quorundam J. B. 2. 377. Lagopus Dod. Pempt. 577.*

Trifolium Lagopoides, minus, folio acuto, non crenato, flore minore, dilutè purpureo Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 141.

Trifolium Lagopoides, flore fubluteo H. R. Par. *Trifolium Lagopoides, annuum, hirfutum, pallidè luteum five ochroleucon Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 141. Trifolium pratenfe, hirfutum, majus, flore albo-fulphureo feu ὀχρολεύκῳ Raii Hift. 943.*

Trifolium capitulo ftellato, folliculato, globofo C. B. Pin. 329.

Trifolium ftellatum C. B. Pin. 329. *Prodr. 143. Trifolium ftellatum, purpureum, Monfpeffulanum J. B. 2. 376.*

Trifolium ftellatum, glabrum Ger. Emac. *Trifolium capitulis Dipfaci quorundam Raii Synopf. 194.*

Trifolium globofum five capitulo Lagopi rotundiore C. B. Pin. 329. *Trifolium glomerato flore vel capitulo Lagopi rotundiore C. B. Prodr. 143. Trifolium capitulo glomerato, rigido J. B. 2. 378.*

Trifolium globofum, repens C. B. Pin. 329. *Prodr. 143. Trifolium glomerulis Perfonatæ Cherleri J. B. 2. 377.*

Trifolium capitulo fpumofo, lævi C. B. Pin. 329. *Prodr. 140. Trifolium glomerulis tomentofis per caulium longitudinem J. B. 2. 379. Trifolium Fragiferum, tomentofum Bot. Monfp.*

Trifolium capitulo ſpumoſo, aſpero, majus C. B. Pin. 329. *Prodr. 140. Trifolium, cujus caules è geniculis glomerulos oblongos proferunt J. B. 2. 278.*
Trifolium capitulo ſpumoſo, aſpero, minus C. B. Pin. 329. *Prodr. 140.*
Trifolium capitulis Thymi C. B. Pin. 329. *Prodr. 140. Trifolium parvum rectum, flore glomerato, cum unguiculis J. B. 2. 378.*
Trifolium capitulo oblongo, aſpero C. B. Pin. 329. *Prodr. 140.*
Trifolium Fragiferum, Friſicum, folio cordato, flore rubro Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 144. *Trifolium Fragiferum Cluſ. Hiſt. Cur. poſt. in fol. 39.*
Trifolium Fragiferum, Friſicum, capitulo saturè violaceo Cluſ. Cur. poſt. in fol. 39.
Trifolium Fragiferum, noſtras, purpureum, folio oblongo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 144. *Varietas prioris.*
Trifolium ſemen ſub terram condens H. R. Par. *Trifolium album, tricoccon, ſubterraneum, Gaſtonium, reticulatum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 138. Trifolium ſubterraneum ſive folliculos ſub terram condens Bot. Monſp.*
Trifolium Epithymi capitulis, inter genicula, annuum H. Cathol.
Trifolium minus, ſupinum, capitulis denſiori lanugine candicantibus Triumfeti H. Cathol.
Trifolium parvum, hirſutum, flore parvo, dilutè purpureo, in glomerulis oblongis, ſemine magno Raii Hiſt. 945. *Trifolium parvum, hirſutum, floribus parvis, dilutè purpureis, in glomerulis mollioribus & oblongis, ſemine magno Ejuſd. Synopſ. 194.*
Trifolium cum glomerulis ad caulium nodos rotundis Raii Synopſ. 194.
Trifolium phæum, fuſcum, luxurians, quaternis, quinis, & ſenis foliis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 135. *Quadrifolium hortenſe, album C. B. Pin. 327. Quadrifolium phæum, fuſcum hortorum Lob. Icon. 33. Trifoliis affine quadrifolium phæum Lobelii J. B. 2. 380.*
Trifolium, à terno foliorum numero.
Ab eo genere excludi debent. *Trifolium paluſtre C. B. Pin. 327. quod eſt ſpecies Menyanthis. Trifolium pratenſe, luteum, capitulo breviore C. B. Pin. 328. ad Melilotum referendum. Trifolium Alpinum, argenteum, Perſici flore C. B. Pin. 328. Quinquefolii ſpecies. Trifolium album, anguſtifolium, floribus velut in capitulum congeſtis C. B. Pin. 329. Vide Dorycnium Trifolium Acetoſum ad Oxydem revocandum. Trifolium Hepaticum C. B. 330. Ranunculi ſpecies. Trifolium cochleatum, turbinatum ſcutellatum, inter Medicæ ſpecies annumerandum.*

GENUS III.

Melilotus. *Melilot.*

Tab. 229. MELILOTUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in capſulam D G nudam, hoc eſt in calyce non reconditam ut in Trifolio, uno vel altero ſemine fœtam E H ſubrotundo F I. His notis addenda ſunt folia terna ſingulis pediculis inſidentia.

Meliloti species sunt.

Melilotus officinarum Germaniæ C. B. Pin. 331. *Trifolium odoratum sive Melilotus vulgaris, flore luteo J. B. 2. 370. Melilotus Germanica Lob. Icon. 43.*

Melilotus officinarum Germaniæ, flore albo C. B. Pin. 331. *Melilotus major, candida Trag. 590. Melilotus 2, flore candido Dod. Pempt. 567.*

Melilotus siliquis longioribus, acutis. *Melilotus 4, lutei floris, longioribus siliquis Dod. Pempt. 567.*

Melilotus vulgaris, altissima, frutescens, flore albo. *An vulgaris varietas?*

Melilotus vulgaris, altissima frutescens, flore luteo. *An vulgaris varietas?*

Melilotus corniculis reflexis, major C. B. Pin. 331. *Trifolium Italicum sive Melilotus Italica, corniculis incurvis J. B. 2. 372. Trifolium corniculatum, ij Dod. Pempt. 573.*

Melilotus corniculis reflexis, minor vel repens C. B. Pin. 331. *Alchimelech id est Melilotus P. Alp. Ægypt. 49. Melilotus Ægyptia, Alchimelech vocata J. B. 2. 357.*

Melilotus Italica, folliculis rotundis C. B. Pin. 331. *Melilotus magno semine, rotundo, rugoso J. B. 2. 371. Melilotus Italica Cam Icon. xxix.*

Melilotus angustifolia, repens, folliculis rotundis C. B. Pin. 331. *Trifolium angustifolium, repens, folliculis rotundis C. B. Prodr. 144. Melilotus vulgari nostrati affinis, folio minore & angustiore J. B. 2. 371.*

Melilotus lutea, minor, floribus & siliculis minoribus, spicatim & densè dispositis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 161. *Melilotus nova Berardi, seu erecta, folliculis rotundis, minor Raii Hist. 951.*

Melilotus lutea, minor, floribus & siliculis majoribus, spicatim & rarò dispositis, foliis angustioribus, maculis sub exortum notatis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 161.

Melilotus Messanensis, procumbens, folliculis rugosis, sublongis, spicis florum brevibus Raii Hist. 952.

Melilotus capsulis reni similibus, in capitulum congestis. *Trifolium pratense, luteum, capitulo breviore C. B. Pin. 328. Trifolium pratense, luteum, mas, flore minore, semine multo J. B. 2. 380. Trifolium arvense Tabern. Icon. 523.*

Melilotus major, odorata, violacea Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 161. *Lotus hortensis, odora C. B. Pin. 331. Lotus sativa, odorata, annua, flore cæruleo J. B. 2. 368. Trifolium odoratum, alterum sive Lotus sativa Dod. Pempt. 571.*

Melilotus Cretica, fructu maximo. *Trifolium peltatum, Creticum C. B. Prodr. 142. J. B. 2. 381.*

Melilotus à vocibus Græcis μέλι *Mel*, & λωτός *Lotus*; quasi dicas Lotum mel olentem.

GENUS IV.

Anonis. *Arrête-beuf.*

Tab. 229.

ANONIS est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam turgescentem, nunc longiorem D, nunc breviorem H, bivalvem E F, I k, seminibusque fœtam G L ut plurimùm reniformibus. His notis addenda sunt folia terna M N singulis pediculis plerumque insidentia; quandoque enim in eadem planta nascuntur folia singularia O.

Anonidis species sunt.

Anonis spinosa, flore purpureo C. B. Pin. 389. *Anonis sive Resta Bovis vulgaris, purpurea J. B. 2. 395. Anonis Dod. Pempt. 743.*

Anonis spinosa, flore albo C. B. Pin. 389. *Anonis sive Resta Bovis vulgaris, alba J. B. 2. 395. Anonis flore albido Dod. Pempt. 743.*

Anonis spinis carens, purpurea C. B. Pin. 389. *Anonis non spinosa, purpureo flore J. B. 2. 393. Anonis non spinosa, purpurea Tabern. Icon. 529.*

Anonis spinis carens, candidis floribus C. B. Pin. 389.

Anonis non spinosa, caulibus procumbentibus H. L. Bat.

Anonis non spinosa, purpurea, supina, minima Raii Hist. 957.

Anonis pusilla, villosa & viscosa, purpurascente flore. *Trifoliis affinis Anonis minima, hirsuta Cherleri J. B. 2. 394.*

Anonis purpurea, perennis, foliis latioribus, rotundioribus, profundè serratis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 170. *Cicer sylvestre, latifolium, triphyllon C. B. Pin. 347. Cicer sylvestre, trifolium J. B. 2. 295. Cicer sylvestre, tertium Dod. Pempt. 525.*

Anonis montana, præcox, purpurea, frutescens Mor. H. R. Blés. *Anonis purpurea, frutescens, non spinosa A. R. Par. 57.*

Anonis Hispanica, frutescens, folio tridentato carnoso.

Anonis Alpina, humilior, radice ampla & dulci. *Trifolium Alpinum, flore magno, radice dulci C. B. Pin. 328. Trifolium Alpinum, Rhæticum, Astragaloides J. B. 2. 376. Trifoglio angustifoglio, Alpino Pon. Bald. Ital. 194.*

Anonis maritima, Gadensis, non spinosa, floribus in foliorum alis.

Anonis annua, pumilla, flore purpurascente.

Anonis Alpina, pumila glabra, non spinosa, purpurea.

Anonis Sicula, Alopecuroides. *Anonis purpurea, oblongo-rotundo prægrandi, integro, serrato folio lucido, spicâ Alopecuroide H. Cathol.*

Anonis non spinosa, rotundifolia, spicata, purpurea, Hispanica Bocc. Mus. Part. 2. 60. Tab. 48.

Anonis procumbens, maritima, nostras, foliis hirsutie pubescentibus Raii Synops. 196.

Anonis frutescens, Americana, flore purpureo. *Crotalaria frutescens Americana, triphylla, foliis firmioribus, glabris, flore purpureo Pluk. Phytog. Tab. 169. fig. 7.*

Anonis

Anonis viscosa, spinis carens, lutea, major C. B. Pin. 389. *Anonis lutea, non spinosa Dalechampio Natrix J. B. 2. 393. Anonis sine spinâ, lutea Tabern. Icon. 529.*

Anonis non spinosa, flore luteo, variegato C. B. Pin. 389. *Anonis lutea, non spinosa, Natrix Plinii Herbariorum Lugd. 449.*

Anonis viscosa, spinis carens, lutea, latifolia, annua Bot. Monsp.

Anonis annua, erectior, latifolia, glutinosa, Lusitanica.

Anonis non spinosa, flore luteo variegato, angustifolia, maritima.

Anonis pusilla, glabra, angustifolia, lutea. *Trifoliis affinis Anonis pusilla, glabra, fruticans Cherleri J. B. 2. 394.*

Anonis spinis carens, lutea, minor Bot. Monsp.

Anonis flore luteo, parvo H. R. Par. *Ononis lutea, sylvestris, minima Col. Part. 1. 301.*

Anonis Asiatica, frutescens, floribus luteis, amplis. *Crotalaria Asiatica, frutescens, trifolia, floribus luteis, amplis H. L. Bat.*

Anonis Hispanica, frutescens, folio rotundiori.

Anonis Hispanica, frutescens, folio Rosæ sylvestris.

Anonis Americana, folio latiori, subrotundo. *Anil sive Indigo Guadalupensis H. R. Par. App.*

Anonis Phaseolodes, bituminosa, scandens. *Phaseolus Africanus, hirsutus, bituminosus, siliquis bullatis, flore flavo H. L. Bat.*

Anonis vel potius Ononis, à voce Græca ὄνος *Asinus*, quasi dicas plantam Asinis gratam.

GENUS V.

Fœnum-Græcum. *Fenugrec.*

FOENUM-GRÆCUM est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam D nonnihil planam, corniformem, seminibus fœtam E plerumque rhomboidiformibus aut reniformibus F G. His notis addenda sunt folia terna, singulis pediculis insidentia. *Tab. 230.*

Fœni-Græci species sunt.

Fœnum-Græcum sativum C. B. Pin. 348. *Fœnugræcum J. B. 2. 363. Dod. Pempt. 536.*

Fœnum-Græcum sylvestre C. B. Pin. 348. *Fœnum-Græcum sylvestre Dalechampii Lugd. 431. J. B. 2. 365.*

Fœnum-Græcum sylvestre, minus, Arabicum H. L. Bat.

Fœnum-Græcum sylvestre, alterum, polyceration C. B. Pin. 348. *Securidacæ genus triphyllon J. B. 2. 373. Hedysarum minimum Dalechampii Lugd. 446.*

Fœnum-Græcum sylvestre, siliquis plurimis, longioribus. *Fœnum-Græcum sylvestre, alterum Dod. Pempt. 547. Fœnum-Græcum sylvestre, polyceration, majus, Creticum Breyn. Cent. 1. 79.*

Fœnum-Græcum Siculum, siliquis Ornithopodii. *Anonis pulchra visu, foliis Ciceris, Ornithopodii siliquis annuentibus H. Cathol.*

GENUS VI.

Medica. *Luserne.*

Tab. 231. MEDICA est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calice B surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D, E, F, cochleæ æmulum, seminibus fœtum G, H, I ut plurimùm reniformibus K.

Medicæ species sunt.

Medica major, erectior, floribus purpurascentibus J. B. 2. 382. *Trifolium siliquâ cornutâ sive Medica C. B. Pin. 330. Medica legitima Clus. Hist. ccxlij.*

Medica major, erectior, floribus violaceis. *Trifolium siliquâ cornutâ, sive Medica flore violaceo C. B. Pin. 330.*

Medica major, erectior, floribus luteis. *Trifolium siliquâ cornutâ, sive Medica flore luteo C. B. Pin. 330.*

Medica major, erectior, floribus ex violaceo & luteo mixtis. *Trifolium siliquâ cornutâ sive Medica flore è violaceo & luteo mixto C. B. Pin. 330.*

Medica sylvestris, floribus croceis J. B 2. 383. *Trifolium sylvestre, luteum, siliquâ cornutâ, vel Medica frutescens C. B. Pin. 330. Medica flavo flore Clus. Hist. ccxliij.*

Medica sylvestris, floribus è luteo pallescentibus. *Trifolium sylvestre, luteum, siliquâ cornutâ, vel Medica frutescens, flore luteo-albo C. B. Pin. 330.*

Medica sylvestris, floribus è cæruleo virescentibus. *Trifolium sylvestre, luteum, siliquâ cornutâ, sive Medica frutescens, flore è cæruleo viridi C. B. Pin. 330.*

Medica sylvestris, floribus partim luteis, partim violaceis.

Medica marina Lob. Icon. 38. *Trifolium cochleatum, marinum, sive Medica marina J. B. 2. 378. Trifolium cochleatum, maritimum, tomentosum C. B. Pin. 329. Medica lutea, Gnaphalitea, marina, nostra, è Littore Veneto Donat. 63.*

Medica scutellata J. B. 3. 384. *Trifolium cochleatum, fructu latiore C. B. Pin. 329. Trifolium cochleatum, primum Dod. Pempt. 575.*

Medica orbiculata J. B. 2. 384. *Trifolium cochleatum vel scutellatum, fructu latiore, folio minuto, obtuso C. B. Pin. 329.*

Medica echinata, glabra, cum maculis nigricantibus J. B. 3. 384. *Trifolium cochleatum, folio maculato, cordato C. B. Pin. 329. Medica Arabica Cam. Hort. Tab. xxvij.*

Medica echinata, glabra, sine maculis nigricantibus J. B. 2. 381.

Medica magna, turbinata J. B. 2. 385. *Trifolium cochleatum, turbinatum; sive fructu compresso, oblongo C. B. Pin. 329.*

Medica hirsuta, echinis rigidioribus J. B. 2. 385. *Trifolium fructu compresso, spinis horrido C. B. Pin. 329.*

Medica echinata, hirsuta J. B. 2. 386. *Trifolium echinatum, arvense C. B. Pin. 329. Tribulus terrestris, minor, repens Lugd. 514.*

Medica echinata, minima J. B. 2. 386. *Trifolium echinatum, arvense, fructu*

minore C. B. Pin. 330. Tribulus minor, rectus Dalechampii Lugd. 513.

Medica coronata Cherleri parva J. B. 2. 386. *Trifolium folliculis coronæ similibus C. B. Prodr. 141. Trifolium folio obtuso, folliculis coronatis C. B. Pin. 329. Medica cochleata, πολύκαρπος, annua, capsulâ minima, coronatâ Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 145.*

Medica πολύκαρπος, folio obtuso, non crenato. *Trifolium cochleatum, polycarpon, folio obtuso, non crenato C. B. Pin. 329.*

Medica πολύκαρπος, folio obtuso, crenato. *Trifolium cochleatum polycarpon, folio obtuso, crenato C. B. Pin. 329.*

Medica cochleata, δίκαρπος, capsulâ rotundâ, spinosâ foliis eleganter dissectis H. L. Bat. *Trifolium fructu echinato, foliis eleganter dissectis Bot. Monsp. Trifolium cochleatum, spinosum, Syriacum, foliis laciniatis Breyn. Cent. 1. 81.*

Medica perennis, fructu ciliari. *Medica ciliaris Guillandini Raii Hist. 965.*

Medica annua, fructu ciliari. *Trifolium fructu cochleato, ciliare Bot. Monsp.*

Medica frutescens, perennis, fructu orbiculato Sloanii Raii Hist. 961.

Medica orbiculata, πολύκαρπος, fructu minore Raii Hist. 962.

Medica orbiculata, fructu lato, simplici volutâ Raii Hist. 962.

Medica orbiculata, minor, spinosa, simplici majore volutâ Raii Hist. 962.

Medica orbiculata, elegans, orbiculis circum oras rugosis Raii Hist. 962.

Medica doliata seu orbiculata, orbiculorum gyris circa margines utrinque rugosis & per maturitatem nigricantibus Raii Hist. 962.

Medica tornata, major & minor, lenis Park. Theat. 1116.

Medica Catalonica, elegans, Edwardi Morgani Raii Hist. 962.

Medica cochleata, spinosa, echinis magnis, utrinque turbinatis, cum spinulis reflexis Raii Hist. 962.

Medica foliis & semine Medicæ cordatæ, echinatæ, echinis durioribus Raii Hist. 963.

Medica doliata, spinosa, major, δίκαρπος Raii Hist. 963.

Medica spinosa, δίκαρπος, fructu ovali, spinulis brevioribus & rigidioribus Raii Hist. 963.

Medica doliata, spinosa, πολύκαρπος Raii Hist. 964. *Medica tornata, spinosa Park. Theat. 1116.*

Medica doliata, spinosa, hirsuta, minima Raii Hist. 964.

Medica marina, major, spinosa Park. Theat. 1115.

Medica cum orbiculis laxis, echinatis, minoribus, non extantibus spinulis Raii Hist. 965.

Medica Lupulina, mellina, incano folio molli, crasso, lanuginoso, semicordato H. Cathol.

Medica magno fructu, aculeis sursum & deorsum tendentibus. *Trifolium cochleatum, echinatum, sive Medica spinis sursum deorsumque rigentibus Park. Treat. 1116. Trifolium cochleatum, spinosum, majus, spinis sursum & deorsum tendentibus Mor. H. R. Bles.*

Medica magno fructu, aculeis omnibus erectis. *Trifolium cocleatum sive*

Medica echinis omnibus erectis Park. Theat. 1116.

Lib. 18. cap. 16. Medica, ut ait Plinius, externa etiam Græciæ, ut à Medis advecta per bella Persarum quæ Darius intulit.

GENUS VII.

Medicago.

Tab. 231. MEDICAGO est plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D planum, orbiculatum, quasi falcatum, semine fœtum E, F ferè reniformi G.

Medicaginis species sunt.

Medicago annua, Trifolii facie. *Trifolium siliquâ falcatâ C. B. Pin. 330. Medica lunata J. B. 2. 386. Lunaria radiata Italorum, Medica lunata sive falcata Lob. Icon. 38.*

Medicago Vulnerariæ facie, Hispanica. *Loto affinis siliquis hirsutis, circinatis C. B. Pin. 333. Auricula Muris Cam. Tab. viij. J. B. 2. 387.*

Medicago Vulnerariæ facie, Cretica. *Trifolium falcatum P. Alp. Exot. 257.*

Medicago trifolia, frutescens, incana. *Cytisus incanus, siliquis falcatis C. B. Pin. 389. Cytisus siliquâ incurvâ, folio candicante J. B. 1. 361. Cytisus ut existimatur Dod. Pempt. 569.*

Medicago, id est planta ad Medicam accedens.

GENUS VIII.

Phaseolus, *Haricot.*

Tab. 232. PHASEOLUS est plantæ genus, flore A, B papilionaceo: ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam longam E, semine fœtam F F ut plurimùm reniformi G, vel ovato. His notis addenda sunt folia terna, singulis pediculis insidentia, tum & plantæ habitus.

Phaseoli species sunt.

Phaseolus vulgaris Lob. Icon. 59. *Smilax hortensis, sive Phaseolus major C. B. Pin. 339. Smilax hortensis J. B. 2. 255.*

Phaseolus vulgaris, fructu nigro. *Smilax hortensis, fructu nigro J. B. 2. 255.*

Phaseolus vulgaris, fructu flavo. *Smilax hortensis fructu flavo J. B. 2. 253.*

Phaseolus vulgaris, fructu rubro. *Smilax hortensis, fructu rubro J. B. 2. 255.*

Phaseolus vulgaris, fructu livido. *Phaseolus major sive Smilax hortensis, fructu livido H. L. Bat.*

Phaseolus vulgaris, fructu pallido. *Phaseolus major sive Smilax hortensis, fructu pallido H. L. Bat.*

Phaseolus vulgaris, fructu violaceo. *Smilax hortensis, fructu violaceo J. B. 2. 255.*

Phaseolus vulgaris, fructu ex rubro & nigro variegato. *Phaseolus major sive Smilax hortensis, fructu ex rubro & nigro variegato H. L. Bat.*

Phaseolus vulgaris, fructu albo, nigris venis & lituris distincto. *Smilax hortensis, fructu albo, nigris venis & lituris distincto J. B. 2. 255.*

Phaseolus vulgaris, fructu purpurascente, orbibus albis variegato. *Phaseolus vulgaris, fructu purpurascente, orbibus albis variegato H. L. Bat.*

Phaseolus hortensis, minor. *Smilax hortensis minor C. B. Pin. 339.*

Phaseolus minor, siliquâ sursum rigente, fructu albo. *Smilax siliquâ sursum rigente, fructu albo, vel Phaseolus parvus, Italicus C. B. Pin. 339. Phasiolus albus Lugd. 472.*

Phaseolus minor, siliquâ sursum rigente, fructu subnigro. *Smilax siliquâ sursum rigente, vel Phaseolus parvus, Italicus, fructu subnigro C. B. Pin. 339.*

Phaseolus minor, siliquâ sursum rigente, fructu minori albido, cum orbita rubente aut nigricante. *Smilax siliquâ sursum rigente vel Phasiolus parvus, Italicus, fructu minori, albido, cum orbita rubente aut nigricante C. B. Pin. 339. Phasiolus vulgaris, Italicus, humilis, seu minor albus, cum orbita rubente vel nigricante J. B. 2. 258.*

Phaseolus peregrinus, hortensi affinis, semine lato, albo, multis nigris venis striato C. B. Pin. 340. *Phasiolus lato, striato sive radiato semine J. B. 2. 267. Phaseoli peregrini 1 genus alterum Clus. Hist. ccxxiij.*

Phaseolus peregrinus, fructu lato, compresso, albo. *Phaseoli magni, lati, albi Lob. Icon. 60.*

Phaseolus peregrinus, primo similis, fructu lato, albo, striato C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, ix Clus. Hist. ccxxv.*

Phaseolus peregrinus hortensi affinis, fructu tumidiore, minore, niveo C. B. Pin. 340. *Phasioli tumidi, minores, nivei J. B. 2. 259. Phaseolus peregrinus, ij Clus. Hist. ccxxiij.*

Phaseolus peregrinus, Anagyridis fructui similis, ex nigro subvirescens C. B. Pin. 340. *Phasiolus Laburni fructu ex nigro subvirescente sive Ægyptius, flore luteo J. B. 2. 262. Phaseolus peregrinus, v Clus. Hist. ccxxiiij.*

Phaseolus peregrinus, Anagyridis fructui similis, colore rubescente C. B. Pin. 340. *Smilax hortensis sive Phaseolus Anagyridi similis ferè, colore rubescente J. B. 2. 261. Phaseolus peregrinus, iij Clus. Hist. ccxxiij.*

Phaseolus peregrinus, minore fructu albo, nigrâ maculâ insignito C. B. Pin. 340. *Phaseolus niveus, minor, circa hilum nigrâ maculâ insignitus J. B. 2. 260. Phaseolus peregrinus, iiij Clus. Hist. ccxxiiij.*

Phaseolus peregrinus, angustifolius, C. B. Pin. 340. *Phaseolus vulgari minor & planior, subrubro colore, foliis angustis J. B. 2. 270. Phaseolus peregrinus, vj, angustifolius Clus. Hist. ccxxv.*

Phaseolus peregrinus, angustifolius, alter, fructu ex albo & nigro vario C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, vij Clus. Hist. ccxxv.*

Phaseolus peregrinus, foliis minoribus, fructu exalbido, nonnumquam variegato C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, viij Clus. Hist. ccxxv.*

Phaseolus peregrinus, lobo & fructu nigro C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, x Clus. Hist. ccxxv.*

Phaseolus peregrinus, fructu variegato C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, xj Clus. Hist. ccxxvj.*

Phaseolus peregrinus, fructu subrubente, nigris striis variegato, alter C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, xij Clus. Hist. ccxxvj.*

Phaseolus peregrinus, exalbidus, ovi Columbini ferè figurâ, fuliginosâ macula insignitus C. B. Pin. 340. *Phaseolus iij, peregrinus Clus. Exot. 64.*

Phaseolus peregrinus, niger, maculâ subalbâ notatus C. B. Pin. 340. *Phaseolus iv, peregrinus Clus. Exot. 64.*

Phaseolus Æthiopicus, lobis nigris venis aspersis, fructu atro-splendente C. B. Pin. 340. *Phaseoli tumidi, nigri, splendentes J. B. 2. 258. Phaseolus peregrinus, xiij Clus. Hist. ccxxvj.*

Phaseolus Æthiopicus, lobis flavescentibus, fructu nigro C. B. Pin. 341. *Phaseoli nigri J. B. 2. 258. Phaseolus peregrinus, xiiij Clus. Hist. ccxxvj.*

Phaseolus Æthiopicus, lobo saturo-purpureo, fructu atro C. B. Pin. 341. *Phaseoli atro-violacei J. B. 2. 258. Phaseolus peregrinus, xv Clus. Hist. ccxxvj.*

Phaseolus Ægyptiacus, nigro semine C. B. Pin. 341. *Phaseolus niger, Lablab P. Alp. Ægypt. 31.*

Phaseolus Ægyptiacus, semine rufo C. B. Pin. 341. *Lablab alterum, rufum Alpini Clus. Hist. ccxxvij.*

Phaseolus Americanus, sive Lablab semine roseo D. Lign.

Phaseolus Indicus, cocleato flore Triumf. 93. *Phaseolus Americanus, perennis flore cochleato, odorato, seminibus fuscis orbiculatis, Caracalla dictus H. L. Bat.*

Phaseolus puniceo flore Corn. 184. *Phaseolus Indicus, flore coccineo seu puniceo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 69.*

Phaseolus minimus, fructu viridi, ovato H. R. Par. *Phaseolus siliquis rotundis, Viciæ fructu ovali, viridi Mor. H. R. Bles.*

Phaseolus hortensis, fructu albo, minore, oviformi, Venereus dictus Hoffm. Cat. Alt.

Phaseolus Americanus, tenuissimis viticulis sese propagans.

Phaseolus Africanus, fructu parvo, albicante. *Phaseoli Africani, parvi, nonnihil albicantes J. B. 2. 262.*

Phaseolus minor, Colossinus, siliquis longissimis Mor. H. R. Bles.

Phaseolus Brasilianus, alter, fructu nigro, Pisi magnitudine C. B. Pin. 341. *Phasiolus latâ siliquâ, fructu exiguo, nigro, umbilico candido J. B. 2. 261. Phaseolus Brasilianus, alter Clus. ad Monard.*

Phaseolus Africanus, perennis, minor, flore suaverubente Oldenl.

Phaseolus Americanus, folio sinuato & veluti hastato.

Phaseolus Americanus, strumosâ radice, flore purpureo, siliquâ angustissimâ Plum.

Phaseolus Americanus, strumosâ radice, flore luteo, siliquis quasi nodosis Plum.

Phaseolus Americanus, hirsutus, siliquis quasi nodosis Plum.

Phaseolus Americanus, amplissimus, siliquâ maximâ, fructu coccineo, duro Plum.

Phaseolus Americanus, amplissimus, magno flore, siliquis tenuioribus, falcatis Plum.

Phaseolus Americanus, hirsutus, siliquis articulosis Plum.

Phaseolus Americanus, radice tuberosâ, esculentâ, siliquis quasi articulosis, hirsutis Plum.

Phaseolus Americanus, flore cochleato, siliquis falcatis Plum.

Phaseolus Americanus, maritimus, fructu duro, semine variegato Plum.

Phaseolus Americanus, fructu minimo, semine variegato, Plum.

Phaseolus Americanus, florum spicâ pyramidatâ, semine coccineo, nigrâ maculâ notato Plum.

Phaseolus Americanus, floris vexillo amplissimo, siliquis rectis, teretibus Plum.

Phaseolus maritimus, rotundifolius, flore purpureo, siliquâ brevi cristatâ, semine fusco, striato Sloane Cat. Plant. Jam. 69. *Phaseolus maritimus, Indicus, perennis, trifoliatus, subrotundus, siliquâ longâ, Fabâ fuscâ, oblongâ H. Amstel. Phaseolus Brasilicus Ferr. Flor. 383.*

Phaseolus sylvaticus, flore patulo, dilutè purpureo, siliquâ tenui, nigrâ, semine minore, maculato Sloane Cat. Plant. Jam. 71. *Phaseolus subhirsutus, Americanus, exitiosus, siliquis longis cauliculis insidentibus Pluk. Phytog. Tab. 214. fig. 2.*

Phaseolus, quasi Phaselus, ob seminis formam, quæ Phaselum repræsentat.

SECTIO V.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam bicapsularem.

GENUS I.

Astragalus. *Astragale.*

ASTRAGALUS est plantæ genus, flore A papilionaceo, vexillo nempe B, carinâ C, & alis D constante. Ex calyce autem E surgit pistillum G vagina F obvolutum, quod deinde abit in siliquam H, N, P bicapsularem I K. O O. Q R. S T. seminibus fœtam L, M reniformibus V. His notis addenda sunt folia bina, quasi conjugata, costæ adhærentia, cui summæ folium impar innascitur. *Tab. 233.*

Astragali species sunt.

Astragalus tuberosus, scandens, Fraxini folio. *Apios Americana Corn. 200.*

Astragalus purpureus, perennis, spicatus, Pannonicus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 106. *Onobrychis spicata, flore purpureo C. B. Pin. 350. Onobrychis quibusdam, purpureo flore J. B. 2. 337. Onobrychis 1 Clus. Hist. ccxxxviij.*

Astragalus floribus Viciæ dilutè purpureis aut cæruleis Mor. Hist. Oxon. Part.

2. 106. *Onobrychis floribus Viciæ dilutè cæruleis C. B. Pin. 351. Onobrychis quibusdam, subcæruleo flore J. B. 2. 337. Onobrychis ij Clus. Hist. ccxxxix.*

Astragalus perennis, spicatus, floribus pallidis, nigris radiis notatis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 107. *Onobrychis spicata, floribus pallidis, nigris radiis notatis C. B. Pin. 350. Onobrychis quibusdam, flore pallido vel Polygalon J. B. 2. 337. Onobrychis 3 Clus. Hist. ccxxxix.*

Astragalus quidam montanus vel Onobrychis aliis J. B. 2. 339. *Onobrychis floribus Viciæ majoribus, cæruleo-purpurascentibus vel foliis Tragacanthæ C. B. Pin. 351. Onobrychis 4 Clus. Hist. ccxl.*

Astragalus luteus, perennis, procumbens, vulgaris sive sylvestris Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 107. *Glycyrrhiza sylvestris, floribus luteo-pallescentibus C. B. Pin. 352. Fœnum-Græcum sylvestre sive Glycyrrhiza sylvestris quibusdam J. B. 2. 330. Fœnum-Græcum sylvestre, primum Dod. Pempt. 547.*

Astragalus luteus, perennis, siliquâ gemellâ, rotundâ, vesicam referente Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 107. *Cicer sylvestre, foliis oblongis, hispidis, majus C. B. Pin. 347. Cicer sylvestre, multifolium J. B. 2. 294. Cicer sylvestre, primum Dod. Pempt. 525.*

Astragalus luteus, annuus, Monspeliacus, procumbens Mor Hist. Oxon. Part. 2. 108. *Securidaca lutea, minor, corniculis recurvis C. B. Pin. 349. Securidaca altera sive minor J. B. 2. 347. Hedysarum alterum Dod. Pempt. 546.*

Astragalus annuus, maritimus, procumbens, latifolius, floribus pediculo insidentibus. *Glauci leguminosæ affinis C. B. Prodr. 150.*

Astragalus annuus, angustifolius, flosculis subcæruleis, cauliculis adhærentibus. *Vicia Sesamacea, Apula Col. Part. 1. 303. Fænugræco sylvestri Tragi in quibusdam accedens planta J. B. 2. 331.*

Astragalus annuus, angustifolius, flosculis pediculis oblongis insidentibus. *Stella leguminosa J. B. 2. 350. Stella leguminosa, Arturo Cortusi Lob. Icon. 83.*

Astragalus Africanus, luteus, odoratus Bot. Monsp. *Astragalus Africanus, flore luteo, odorato Breyn. Cent. 1. 72.*

Astragalus Canadensis, flore viridi, flavescente A. R. Par. 65.

Astragalus Monspessulanus J. B. 2. 338.

Astragalus Monspessulanus, flore albo.

Astragalus Alpinus, procerior, Alopecuroides.

Astragalus supinus, siliquis villosis, glomeratis. *Astragalus Hispanicus, siliquâ Epiglottidi simili, flore purpureo, major Turnefortii H. L. Bat.*

Astragalus pumilus, siliquâ Epiglottidi formâ. *Astragalus Hispanicus, siliquâ Epiglottidi simili, flore albo, minor Turnifortii H. L. Bat.*

Astragalus incanus, siliquâ incurvâ Bot. Monsp. *Onobrychis incana, foliis longioribus C. B. Pin. 350. Onobrychis incana Prodr. 149.*

Astragalus montanus, purpureus, Anglicus. *Glaux montana, purpurea, nostras Raii Hist. 939.*

Aſtragalus Alpinus, foliis Viciæ, ramoſus & procumbens, flore glomerato, oblongo cæruleo.

Aſtragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, veſicarius.

Aſtragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, ramoſus, flore cæruleo glomerato.

Aſtragalus Alpinus, foliis Viciæ anguſtioribus, flore ochroleuco.

Aſtragalus Pyrenaicus, foliis Viciæ ſubrotundis, flore ochroleuco, glomerato.

Aſtragalus Pyrenaicus, Barbæ Jovis folio, non ramoſus, flore ochroleuco, glomerato.

GENUS II.

Tragacantha. *Barbe-Renard.*

TRAGACANTHA eſt plantæ genus flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D bicapſularem, ſeminibuſque fœtam E reniformibus F. His notis addenda ſunt folia G bina, veluti conjugata, coſtæ adhærentia in mucronem H ſæpe abeunti. *Tab. 234.*

Tragacanthæ ſpecies ſunt.

Tragacantha Maſſilienſis J. B. 1. 407. *Tragacantha C. B. Pin. 388. Cluſ. Cur. Poſt. Add. 60*

Tragacantha altera, Poterium fortè Cluſio J. B. 1. 408. *Tragacantha altera, Poterium fortè Cluſ. Hiſt. 108. Tragacantha affinis lanuginoſa ſive Poterium C. B. Pin. 388.*

Tragacantha Alpina, ſempervirens, floribus purpuraſcentibus. *An Poterium Dalechampii Lugd. 1487.*

Tragacantha, à vocibus Græcis τραγὸς *Hircus*, & ἄκανθα *Spina*, quaſi diceres Spinam Hircinam.

GENUS III.

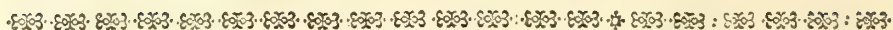
Pelecinus.

PELECINUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D planam, bicapſularem, & bivalvem E E, G G, ſeminibus fœtam F, planis, ut plurimùm reniformibus. *Tab. 234.*

Pelecini ſpeciem unicam novi.

Pelecinus vulgaris. *Securidaca ſiliquis planis, utrinque dentatis C. B. Pin. 349. Lunaria radiata Rob. Cat. Lunaria radiata Robini J. B. 2. 348. Securidaca peregrina Cluſ. Hiſt. ccxxxviij.*

CLASSIS XI.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Polypetalo, anomalo.

FLORES Polypetalos, anomalos appellavimus nonnullos flores multiformes, ex plurimis petalis dissimilibus compositos, qui singulari nomine comprehendi nequeunt: quales sunt flores Balsaminæ, Violæ, & cæterarum de quibus in hac Classi agemus.

SECTIO I.

De Herbis, flore Polypetalo, anomalo, cujus pistillum abit in fructum unicapsularem.

GENUS I.

Balsamina. *Balsamine.*

Tab. 235. BALSAMINA est plantæ genus, flore polypetalo, anomalo. Is autem vel tetrapetalos A, vel hexapetalos G. Floris tetrapetali petalum superius A fornicatum est, inferius B concavum & caudatum, duobus lateralibus C D auritis E F & amplioribus. Floris hexapetali qui rarissimus est, partes 1, 2, 3, 4, 5, 6 exhibentur figurâ G, inferiori 2 caudæ experte. Pistillum L duobus foliolis M N stipatum floris meditullium occupat, abitque deinde in fructum nunc ex utraque parte turbinatum P, nunc siliquæ æmulum, ex pluribus veluti musculis Q constantem, vi elastica R hac illac dissilientem S, seminibusque fœtum V, axi T T ceu placentæ affixis.

Balsaminæ species sunt.

Balsamina fœmina C. B. Pin. 306. *Balsamina Dod. Pempt. 671. Balsamina fœmina, Persicifolia, vel Salicis folio J. B. 2. 909.*

Balsamina fœmina, flore candido H. L. Bat.

Balsamina fœmina flore partim candido, partim rubro H. L. Bat.

Balsamina flore majore, specioso. *Balsamina fœmina, foliis amplioribus, flore majore, amœnè purpurascente Schol. Bot.*

Balsamina flore majore, candido.

Balſamina fœmina, anguſtis & eleganter crenatis foliis, flore albo minore Pluk. Almag. Bot. *Balſamina Indica, flore albo Breyn. Prodr. 2. 22.*

Balſamina Indica, flore ex albo & ſuavè purpuraſcente colore elegantiſſimo, variegato Breyn. Prodr. 2. 22.

Balſamina Indica, flore rubente, pleno Breyn. Prodr. 2. 22.

Balſamina Indica, anguſtifolia, flore minore, rubello, elegantiſſimo, *Balſamina fœmina, Zeylanica, anguſto folio Par. Bat. 105.*

Balſamina lutea ſive Noli me tangere. C. B. Pin. 306. *Noli me tangere J. B. 2. 908. Impatiens herba Dod. Pempt. 659.*

Balſamina ſive Noli me tangere, flore pallido C. B. Pin. 307.

Balſamina ſive Noli me tangere, flore purpuraſcente.

Balſamina lutea ſive Noli me tangere major, Virginiana, floribus ſaturatè luteis, rubentibus maculis intus notatis Pluk. Almag. Bot.

Balſamina à Balſamo propter vim Balſamicam Momordicæ, quam Auctores Rei Herbariæ inter Balſaminæ ſpecies recenſuerunt.

GENUS II.

Viola. *Violéte.*

VIOLA eſt plantæ genus, flore A, B polypetalo, anomalo, papilionacei floris æmulo: hujus enim duo petala ſuperiora 1, 2 vexillum, duo lateralia 3, 4 alas, inferius verò 5 quod in caudam C deſinit, carinam quodammodo repræſentant. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F plerumque trigonum, trifariam dehiſcentem G ſeminibuſque fœtum ut plurimùm ſubrotundis H. *Tab. 236.*

Violæ ſpecies ſunt.

Viola Martia, purpurea, flore ſimplici, odoro. C. B. Pin. 199. *Viola Martia, purpurea J. B. 2. 542. Viola nigra ſive purpurea Dod. Pempt. 156.*

Viola Martia, hortenſis, foliis amplioribus C. B. Pin. 199. *Viola matronalis, flore purpureo Eyſt.*

Viola Martia, inodora, ſylveſtris, foliis majoribus & rotundioribus C. B. Pin. 199. *Viola cærulea, Martia, inodora, ſylvatica, in cacumine ſemen ferens J. B. 3. 543. Viola ſylveſtris, inodora Dod. Pempt. 156.*

Viola Martia inodora, ſylveſtris, foliis mucronatis, oblongis & ſtrictioribus C. B Pin. 199.

Viola Martia, alba C. B. Pin. 199. *Tabern. Icon. 301. Viola Martia, flore albo, odorato & non odorato J. B. 3. 543.*

Viola Martia, ſylveſtris, æquatè cærulea, folio & flore minore H. Cathol.

Viola Martia, multiplici, flore purpureo C. B. Pin. 199. *Viola Martia, purpurea, flore multiplicato, majore J. B. 3. 542. Viola flore multiplici Dod. Pempt. 156. Violette à fleur double.*

Viola Martia, multiplici flore rubello C. B. Pin. 199.

Viola Martia, multiplici flore candido C. B. Pin. 199.

Viola Martia, multiplici flore ex albo & purpureo variegato C. B. Pin. 199.

Viola Martia, multiplex, flore cinereo H. R. Par. *Viola flore pleno, cinereo Joncq. Hort.*

Viola flore pleno, maximo J. B. 3. 543.

Viola Martia, intensè purpurea, flore minore, pleno J. B. 3. 543.

Viola paluſtris, rotundifolia, glabra Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 475.

Viola Alpina, folio in plures partes diſſecto C. B. Pin. 199. *Viola montana, folio multifido J. B. 3. 544. Viola montana, laciniato folio Cluſ. Hiſt. 309.*

Viola Alpina, purpurea, exiguis foliis C. B. Pin. 199. *Viola montana, purpurea, ſolidiore folio J. B. 3. 544. Viola montana, ij Cluſ. Hiſt. 309.*

Viola Alpina, rotundifolia, lutea C. B. Pin. 199. *Viola Martia, lutea J. B. 3. 544. Viola montana, 1 Cluſ. Hiſt. 309.*

Viola Alpina, rotundifolia, minor, lutea H. R. Par. *Aliud Gramen Parnaſſi Lugd. 1005.*

Viola montana, pumila, anguſtifolia, flore niveo, inodoro C. B. Pin. 199. *Viola montana, pumila Cluſ. Cur. poſt. in fol. 31.*

Viola Martia, arboreſcens, purpurea C. B. Pin. 199. *Jacea tricolor, ſurrectis caulibus, quibuſdam arborea dicta J. B. 3. 547. Viola Martia, arboreſcens Tabern. Icon. 303.*

Viola Martia, arboreſcens, flore ex Cyanæo albeſcente C. B. Pin. 199. *Viola erecta, flore albo Eyſt.*

Viola Martia, arboreſcens, lutea Tabern. Icon. 303.

Viola montana, tricolor, odoratiſſima C. B. Pin. 199. *Jacea tricoloris ſive floris tricoloris genus, flore purpureo magno, repens, non annuum J. B. 3. 548. Viola montana, iij ſive tricolor Cluſ. Hiſt. 310.*

Viola montana, lutea, grandiflora C. B. Pin. 200. *Jacea tricoloris ſive floris tricoloris genus, flore luteo, magno, repens, non annuum J. B. 3. 548. Violæ montanæ 3 aliud genus Cluſ. Hiſt. 310.*

Viola montana, alba, grandiflora C. B. Pin. 200.

Viola montana, lutea, ſubrotundo crenato folio Barr. Icon.

Viola montana, cærulea, tricolor, folio ſubrotundo, crenato Barr. Icon.

Viola montana, cærulea, grandiflora H. R. Par. *Melanium montanum Lugd. 1204.*

Viola montana, lutea, foliis non crenatis C. B. Pin. 200. *Viola ſylveſtris, longifolia Tabern. Icon. 305.*

Viola montana, tricolor, flore variegato.

Viola tricolor, hortenſis, repens, an φλὸξ καὶ φλόγιον Theophraſti C. B. Pin. 199. *Jacea tricolor ſive Trinitatis flos J. B. 3. 546. Viola tricolor Dod. Pempt. 158*

Viola tricolor, hortenſis, repens, flore albo & luteo C. B. Pin. 199.

Viola tricolor, hortenſis repens, flore cum pallido cæruleo C. B. Pin. 199.

Viola tricolor, hortenſis repens, flore purpureo & luteo C. B. Pin. 199

Viola hortenſis, repens, flore penitus albo C. B. Pin. 200. *Viola Trinitatis ij Tabern. Icon. 307.*

Viola tricolor, hortensis, repens, flore violaceo, holosericeo, purpureo & aureo H. L. Bat.

Viola tricolor, hortensis, repens, flore nigro-purpureo & instar holoserici nitente C. B. Pin. 200. *Flos Trinitatis major, violaceus Eyst.*

Viola tricolor, hortensis, repens, flore pallido & instar holoserici nitente C. B. Pin. 200. *Flos Trinitatis pallidus, major Eyst.*

Viola tricolor, hortensis, repens, flore magno ex aureo & pallido instar holoserici nitente H. L. Bat.

Viola bicolor, arvensis, flore candido & luteo C. B. Pin. 200. *Viola bicolor frugum & hortorum vitium Trago J. B. 3. 548. Viola sylvestris Lob. Icon. 611.*

Viola bicolor, arvensis, flore cæruleo & luteo C. B Pin. 200.

Viola bicolor, arvensis, flore cæruleo & candido C. B. Pin. 200.

Viola arvensis, flore toto luteo C. B. Pin. 200.

Viola arvensis, flore toto albo C. B. Pin. 200. *Viola Trinitatis minor, petræa, flore albo Tabern. Icon. 307.*

Viola Hispanica, fruticosa, longifolia. *Viola Hispanica, fruticans Barr. Icon.*

Viola Americana, foliis Granadillæ H. R. Par. *Viola Granadillæ folio Mor. H. R. Bles. Viola Americana foliis Grandillæ incisis D. Marchant. Joncq. Hort.*

Viola Pyrenaica, longiùs caudata, Teucrii folio.

Viola petræa, Busambarensis, crassiulo crenato Ocimi folio, flore majore, inodoro, cæruleo, venis candidis distincto H. Cathol.

Viola Nebrodensis, acaulos, purpurea, floris Trinitatis foliis vix serratis, Narcissum olens H. Cathol.

Viola Nebrodensis, acaulos, purpurea, floris Trinitatis foliis vix serratis, inolens H. Cathol.

Viola Ætnica erecta, bicolor, hirsuta, minima, elatior ac ramosior H Cathol.

Viola Alpina, minima, Nummulariæ folio Bocc. Mus. Part. 2. 163. Tab. 127.

Viola cærulea, maxima Cucumerinis hirsutis foliis, Virginiana Pluk. Phytog. Tab. 234. fig. 2.

Viola maxima, Cucumerinis hirsutis foliis, Virginiana, flore luteo Pluk. Almag. Bot.

Viola, quasi Iola, à voce Græca ἴον, Viola.

GENUS III.

Fumaria. *Fumeterre.*

FUMARIA est plantæ genus, flore A I, polypetalo, anomalo, papilionacei æmulo, ex duobus tantùm petalis A C constante quasi bilabiato, labio superiori A in caudam abeunte, cum inferiori C ad pediculum conjuncto. *Tab. 237.* Hæc inter labia velut in palato (cujus os à ligula E occupatur) pistillum G H positum est, vaginâ obvolutum K, L, quod deinde abit in fructum membranaceum nunc longiorem M, nunc breviorem N, O, semine fœtum P, Q, R subrotundo S, T, V.

Fumariæ ſpecies ſunt.

Fumaria officinarum & Dioſcoridis, flore purpureo C. B. Pin. 143. *Fumaria vulgaris J. B. 3. 201. Fumaria Dod. Pempt. 59.*

Fumaria officinarum & Dioſcoridis, flore palleſcente C. B. Pin. 143.

Fumaria officinarum & Dioſcoridis flore albo C. B. Pin. 143.

Fumaria foliis tenuiſſimis, floribus albis, circa Monſpelium naſcens C. B. Pin. 143.

Fumaria major, floribus dilutè purpureis Bot. Monſp.

Fumaria viticulis & capreolis plantis vicinis adhærens C. B. Pin. 143.

Fumaria viticulis & capreolis, plantis vicinis adhærens, floribus ſubflavis in ſummitate nigricantibus C. B. Pin. 143.

Fumaria minor, tenuifolia, caulibus ſurrectis, flore hilari purpurâ-rubente C. B. Pin. 143. *Capnos tenuifolia Cluſ. Hiſt. ccviij. iij. Fumaria tenuifolia Tabern. Icon. 33.*

Fumaria minor, tenuifolia, flore variegato C. B. Pin. 143. *Fumaria minor, ſive tenuifolia, ſurrecta J. B. 3. 203.*

Fumaria minor, tenuifolia, cauliculis procumbentibus & caducis C. B. Pin. 143.

Fumaria minor, Fœniculi tortuoſi foliis, flore albo, maculâ rubente Bocc. Muſ. Part. 2. 144. *Fumaria Fœniculi tortuoſi foliis, Romana Ejuſd. Tab. 102.*

Fumaria exilis, Romana, folio Sophiæ tenuiſſimo Bocc. Muſ. Part. 2. 107. *Fumaria exilis, Romana Ejuſd. Tab. 81.*

Fumaria claviculis donata, foliis latioribus C. B. Pin. 143. *Fumaria cum capreolis J. B. 3. 204. Fumaria latifolia, major Tabern. Icon. 34.*

Fumaria claviculis donata, foliis anguſtioribus C. B. Pin. 143. *iiij Fumaria latifolia, minor Tabern. Icon. 33.*

Fumaria Hiſpanica, ſaxatilis, foliis amplioribus, cordiformibus, ſemine compreſſo.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore rubro, dilutiore C. B. Pin. 143. *Fumaria bulboſa, radice cavâ, flore purpuraſcente J. B. 3. 204. Radix cava Dod. Pempt. 327*

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore egregiè rubente C. B. Pin. 143

Fumaria bulboſa, radice cavâ major, flore albo C. B. Pin. 143. *Fumaria bulboſa, radice cavâ, flore albo J. B. 3. 204.*

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major flore ſubflaveſcente C. B. Pin. 143.

Fumaria bulboſa, viridi flore. *Radix cava, viridi flore Lob. Icon. 760. Fumaria bulboſa, radix cava, viridi flore dicta Lobelio J. B. 3. 205.*

Fumaria bulboſa, radice non cavâ, major C. B. Pin. 144. *Fumaria bulboſa, radice ſolida, calcari & folio criſtato J. B. 3. 205.*

Fumaria bulboſa, radice non cavâ, minor C. B. Pin. 144. Radix cava minor *Dod. Pempt. 327.*

Lib. 25. cap. 23. Fumaria, à fumo, *Claritatem* (inquit Plinius) *facit inunctis oculis, delacrymationemque, ceu fumus: unde nomen.*

Fumariæ ſpecies flore fructuque carentes dignoſci ſolent foliis tenuiter diſſectis & cæſiis.

GENUS IV.

Capnoides.

CAPNOIDES est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, Fumariæ flori omnino simili; pistillo B, quod surgit è calyce C, abeunte in siliquam D longam & teretem, ex duabus valvis E fenestræ F adhærescentibus compositam & seminibus fœtam subrotundis G eidem fenestræ affixis. *Tab. 237.*

Capnoidis speciem unicam novi.

Capnoides. *Fumaria siliquosa, sempervirens Corn. 58.*

Capnoides, à voce Græca καπνὸς, quæ *Fumariam* significat, quasi diceres plantam ad Fumariam accedentem.

GENUS V.

Reseda.

RESEDA est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, plurimis nempe petalis B dissimilibus constante; ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in capsulam membranaceam E plerumque trigonam, aut tetragonam, oblongam & veluti cylindraceam, seminibus fœtam subrotundis F. *Tab. 238.*

Resedæ species sunt.

Reseda vulgaris C. B Pin. 100. *Reseda lutea J. B. 3. 467. Reseda Plinii Neotericorum, Belgis Eruca peregrina, Italica vel Cantabrica Lob. Icon. 222.*

Reseda crispa, Gallica Bocc. Rarior. Plant. 76.

Reseda latifolia, flore flavo Mor. H. R. Bles.

Reseda foliis Calcitrapæ, flore albo Mor. H. R. Bles.

Reseda minor, vulgaris. *Resedæ affinis Phyteuma C. B. Pin. 100. Phyteuma J. B 3. 386 Descript. Phyteuma Monspeliensium Lob. Icon. 718. Erucago Apula Col. Part. 1. 269.*

Reseda minor, vulgaris, folio minùs inciso. *Phyteuma Monspeliensium, alterum, folio minus laciniato Lob. Illustr. 146.*

Reseda minor, vulgaris, foliis integris. *Resedæ affinis, Phyteuma quorundam Dalechampii Lugd. 1198. Phyteuma J. B. 3. 386. Icon.*

Reseda, à sedandis morbis. *Circa Ariminum* (inquit Plinius) *nota est herba quam* Resedam *vocant: discutit collectiones, inflammationesque omnes.* *Lib. 27. cap. 12.*

GENUS VI.

Luteola. *Gaude.*

LUTEOLA est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, plurimis nempe petalis B, C, D dissimilibus constante: ex cujus calyce F surgit pistillum E quod deinde abit in fructum G penè globosum, concavum, tricuspidem H seminibusque fœtum I subrotundis. *Tab. 238.*

Luteolæ species sunt.

Luteola herba Salicis folio C. B. Pin. 100. *Lutea Plinii quibusdam J. B. 3. 465. Lutum herba Dod. Pempt. 80.*

Luteola Lusitanica, pumila, crispa.
Luteola pumila, Pyrenaica, Linariæ folio.
Luteola, à luteo colore, quem pannis conciliat.

SECTIO II.

De Herbis, flore polypetalo, anomalo, cujus pistillum abit in fructum multicapsularem.

GENUS I.

Sesamoides.

Tab. 238. SESAMOIDES est plantæ genus, flore Resedæ, fructu verò multiplici. Alius enim A, B, C polyceratos in singulis corniculis D semine turgescit ferè reniformi H. alius verò E, F, G multicapsularis est sed stellatus.

Sesamoidis species sunt.

Sesamoides flore albo, foliis canescentibus. *Sesamoides Salmanticum, parvum, 2 Clus. Hist. 296.*

Sesamoides foliis crassis, floribus ex herbaceo purpurascentibus. *Sesamoides Salmanticum, parvum, 1 Clus. Hist. 296.*

Sesamoides fructu stellato. *Reseda Linariæ foliis C. B. Prodr. 42.*

GENUS II.

Aconitum. *Aconit.*

Tab. 239. & 240. ACONITUM est plantæ genus, flore A, 1 polypetalo, anomalo, ex quinque petalis dissimilibus constante, caput humanum galeatum vel cucullatum quodammodo repræsentante: Petalum enim superius A galeæ vel cuculli 1 vice fungi videtur; inferiora duo C C, 4, 5 eam cassidis partem quæ maxillam inferiorem tuetur, alæ verò BB, 2, 3 aliam quæ tempora, exhibere videntur: è floris meditullio surgunt styli duo D, 9 pediformes in petalo superiori reconditi, tum & pistillum E F, 11 quod deinde abit in fructum G, 12, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ membranaceæ H, seminibus fœtæ I 13, 14 angulatis K ut plurimùm & rugosis 15.

Aconiti species sunt.

Aconitum Lycoctonum, luteum C. B. Pin. 183. *Aconitum folio Platani, flore luteo-pallescente J. B. 3. 652. Aconitum Lycoctonum, luteum, majus Dod. Pempt. 439.*

Aconitum Lycoctonum, luteum, majus, ampliore caule, amplioribusque foliis Dod. Pempt. 439.

Aconitum Lycoctonum, humili caule ac minoribus foliis Dod. Pempt. 439.

Aconitum Pyrenaicum, ampliore folio tenuiùs laciniato.

Aconitum cæruleum, Napelli flore C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum autumnale,*

autumnale, Napello simile J. B. 3. 656. Aconitum vij, Lycoctonum, autumnale Clus. Hist. xcviij.

Aconitum comâ inflexa, foliis angustioribus C. B. Pin. 283. *Aconitum Lycoctonum, Lyncaanum, Napello simile J. B. 3. 657. Aconitum iiij, Lycoctonum, Lyncaanum Clus. Hist. xcvj.*

Aconitum comâ inflexâ, floribus rarioribus, & foliis eleganter dissectis. *Aconitum vj Math. 1089.*

Aconitum comâ inflexâ, foliis latioribus. *An Aconitum 8 Math. 1091.*

Aconitum inflexâ comâ, maximum C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum comâ nutante, maximum J. B. 3. 658. Aconitum Lycoctonum, viij, comâ nutante Clus. Hist. xcvij.*

Aconitum cæruleum seu Napellus 1 C. B. Pin. 183. *Aconitum magnum purpureo flore, vulgo Napellus J. B. 3. 655. Napellus Dod. Pempt. 442.*

Aconitum seu Napellus 1, flore roseo C.B. Pin. 183.

Aconitum seu Napellus 1, flore albo C. B. Pin. 183.

Aconitum seu Napellus 1, flore ex cæruleo & albo variegato C. B. Pin. 183. *Napellus flore variegato Eyst. Aconitum flore albo & caruleo, variegato seu Napellus gloriosus Hermans Joncq. Hort.*

Aconitum seu Napellus 1, flore ex albo & purpurâ mixto H. R. Par.

Aconitum violaceum seu Napellus 2 C. B. Pin. 183. *Aconitum Napello simile, sed minus caruleum, pracocius J. B. 3. 656. Aconitum Lycoctonum, iiij, Tauricum Clus. Hist. xcv.*

Aconitum purpureum seu Napellus 3 C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, Napello simile Neubergense, foliis latioribus, flore purpureo J. B. 3. 657. Aconitum Lycoctonum, v, Neubergense Clus. Hist. xcvj.*

Aconitum cæruleo-purpureum, flore maximo, sive Napellus 4 C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, flore maximo J. B. 3. 659. Aconitum Lycoctonum, ix, Iudenbergense Clus. Hist. xcvij.*

Aconitum cæruleum, minus sive Napellus, minor C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, flore caruleo, galeâ elatiori, radice bulbosâ J. B. 3. 659. Aconitum Lycoctonum, x, Thora Italica Clus. Hist. xcviij.*

Aconitum pyramidale, multiflorum H. R. Par. *Aconitum spicâ florum pyramidali Mor. H. R. Bles.*

Aconitum salutiferum seu Anthora C. B. Pin. 184. *Antithora flore luteo Aconiti J. B. 3. 660. Anthora Zedoaria, Aconitum salutiferum Tabern. Icon. 112.*

Aconitum salutiferum, elatius, Pyrenaicum, foliis atrovirentibus, flore majore.

Aconitum *nascitur* (ut ait Plinius) *in nudis cautibus, quas Aconas nominant;* *Lib. 27. cap. 3.* *& ideo Aconitum aliqui dixere, nullo juxta ne pulvere quidem nutriente. Hanc aliqui rationem nominis attulere. Alii quoniam vis eadem in morte esset, qua cotibus ad ferri aciem deterendam, statimque admota velocitas sentiretur.*

Ab eo genere excludi debent. *Aconitum unifolium, luteum, bulbosum C.B. Pin. 183. Hellebori species. Aconitum caruleum, hirsutum, flore Consolida re-*

HHh

galis C. B. Pin. 183. ad Delphinium cum sequenti revocandum. Aconitum cæruleum, glabrum, flore Consolidæ regalis C. B. Pin. 283. Aconitum racemosum, an Actæa Plinii C. B. Pin. 183. quod est species Christophorianæ. Aconitum Pardalianches I sive Thora major C. B. Pin. 184. ad Ranunculum cum sequenti pertinet. Aconitum Pardalianches, alterum, sive Thora minor C. B. Pin. 184.

GENUS III.

Delphinium *Pié d'Aloüette.*

Tab. 241. DELPHINIUM est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo: ex plurimis nempe petalis dissimilibus 1, 2,3,4, 5 constante, quorum superius B in caudam tenuatur C, excipitque aliud petalum E bifidum & pariter caudatum D. Horum autem meditullium occupat pistillum F quod deinde abit in fructum G, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ H secundùm longitudinem dehiscentes, seminibusque fœtæ ut plurimùm angulatis I.

Delphinii species sunt

Delphinium perenne, montanum, villosum, Aconiti folio. *Aconitum cæruleum, hirsutum, flore Consolidæ regalis C. B. Pin. 183. Aconitum Lycoctonum, cæruleum, calcari magno J. B. 3. 657. Aconitum Lycoctonum flore Delphinii, 1, Silesiacum Clus. Hist. xciiij.*

Delphinium Lusitanicum, glabrum, Aconiti folio. *Aconitum flore cæruleo, Lusitanicum V. Lusit.*

Delphinium segetum, flore cæruleo. *Consolida regalis, arvensis, flore cæruleo C. B. Pin. 142. Consolida regalis, flore minore J. B. 3. 210. Delphinium vulgare Clus. Hist. ccv. Flos regius, sylvestris Dod. Pempt. 252.*

Delphinium segetum, flore albo. *Consolida regalis, arvensis, flore albo C. B. Pin. 142.*

Delphinium segetum, flore rubro. *Consolida regalis, arvensis, flore rubro C. B. Pin. 142.*

Delphinium segetum, flore dilutiùs rubente. *Consolida regalis, arvensis, flore dilutiùs rubente C. B. Pin. 142.*

Delphinium segetum, flore violaceo. *Consolida regalis arvensis, flore simplici, violaceo Eyst.*

Delphinium arvense, flore versicolore Clus. App. 2.

Delphinium elatius, flore albo, cæruleo distincto Bry.

Delphinium elatius purpuro-violaceum distinctum Bry *Consolida regalis erectior, purpureo sive violaceo flore majore J. B. 3. 211.*

Delphinium elatius, flore pleno, variegatum Suvert.

Delphinium vulgare, flore multiplici. *Consolida regalis, vulgaris, flore multiplici C. B. Pin. 142. Delphinium vulgare, pleno flore Clus. Hist. ccvij.*

Delphinium, latifolium, parvo flore. *Consolida regalis latifolia, parvo flore C. B Pin. 142. Prodr. 74. Consolida regalis, peregrina, parvo flore J. B. 3. 212.*

Delphinium hortense, flore majore & simplici cæruleo. *Consolida regalis, hor-*

tensis, flore majore & simplici cæruleo C. B. Pin. 142. Flos regius Dod. Pempt. 252.

Delphinium hortense, flore majore, simplici, ex cæruleo purpureo. *Consolida regalis, hortensis, flore majore & simplici, ex cæruleo purpureo C. B. Pin. 142.*

Delphinium elatius, flore incarnato Suvert.

Delphinium elatius, purpuro-violaceum Suvert.

Delphinium hortense, flore majore & simplici rubro. *Consolida regalis, simplici flore rubro Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & simplici, albo. *Consolida regalis, Delphinium elatius, flore albo Bry.*

Delphinium hortense, flore majore & simplici, cinereo. *Consolida regalis, hortensis, flore majore & simplici cineraceo C. B. Pin. 142.*

Delphinium hortense, flore minore, cæruleo. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, cæruleo C. B. Pin. 142. Consolida regalis sativa Tabern. Icon. 63.*

Delphinium hortense, flore minore, rubro. *Consolida regalis, hortensis, flore minore rubeo C. B. Pin. 142. Consolida regalis, sativa, flore rubro Tabern. Icon. 64.*

Delphinium hortense, flore minore, albo. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, albo C. B. Pin. 142. Consolida regalis, sativa, flore albo Tabern. Icon. 63.*

Delphinium hortense, flore minore, cinereo. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, cinereo C. B. Pin. 142.*

Delphinium hortense, flore minore, incarnato. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, incarnato C. B. Pin. 142.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, cæruleo. *Consolida regalis, flore majore & multiplici, cæruleo C. B. Pin. 142. Delphinium elatius pleno flore Clus. Hist. ccvj.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, incarnato. *Consolida regalis flore pleno, incarnato Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, purpureo. *Consolida regalis, flore pleno, purpureo Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, rubro. *Consolida regalis, flore pleno, rubro Eyst.*

Delphinium hortense, flore, majore & multiplici, violaceo. *Consolida regalis, multiplici violaceo flore Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, albo. *Consolida regalis, flore pleno albo Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici argenteo. *Consolida regalis, multiplici flore argenteo Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, purpureo, ex albo variegato *Consolida regalis, flore majore & multiplici, purpureo, ex albo variegato Hort. Amstel. in 12.*

Delphinium flore pleno, variegato, præcox. *Consolida regalis, flore pleno, variegato, præcox H. R. Par.*

Delphinium serotinum, flore albo, multiplici. *Consolida regalis, serotina, flore albo, multiplici & simplici Raii Hist. 709.*

Delphinium flore roseo, variegato, pleno, serotinum. *Consolida regalis, rosea, flore pleno, variegato, serotina H. R. Par.*

Delphinium flore roseo, punctato. *Consolida regalis, rosea, flore punctato H. R. Par.*

Delphinium flore candicante, punctis rubris guttato. *Consolida regalis, flore candicante, rubentibus guttata punctis H. R. Par.*

Delphinium flore roseo, fusco, obsoleto. *Consolida regalis, rosea, flore fusco, obsoleto H. L. Bat.*

Delphinium Platani folio, Staphisagria dictum. *Staphisagria Math. 1231. J. B. 3. 541. Herbe aux Poux.*

Delphinium à formâ floris nondum explicati, qui Delphinum, qualis à pictoribus pingi solet, quodammodo refert. *Antiqui à foliis quæ Delphinorum effigiem repræsentant: unde & nomen tractum est,* ut ait Dioscorides. *Lib. 3. cap. 83.*

GENUS IV.

Aquilegia. *Ancholie.*

Tab. 242.

AQUILEGIA est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ex plurimis nempe petalis dissimilibus ut plurimùm constante: horum enim nonnulla plana sunt B, cætera verò cucullata C; utraque simul alterno ordine posita. E floris meditullio surgit pistillum E staminibus stipatum D, quod deinde abit, in fructum F, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ membranaceæ G seminibus fœtæ H I, ut plurimum ovatis planisque L.

Aquilegiæ species sunt.

Aquilegia sylvestris C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore simplici J. B. 3. 484. Aquilegia Dod. Pempt. 181.*

Aquilegia hortensis, simplex C. B. Pin. 144. *Aquilina rubra Lob. Icon. 761.*

Aquilegia flore albo, simplici Eyst.

Aquilegia albo-cærulea Suvert.

Aquilegia castanei coloris Suvert.

Aquilegia hirsuta, flore viscoso Bot. Monsp.

Aquilegia hortensis, simplex, flore incarnato C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, simplex, flore variegato ex cæruleo & purpureo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, simplex flore candido, nonnullis lituris cæruleis asperso C. B. Pin. 144.

Aquilegia montana, magno flore C. B. Pin. 144. *Prodr. 75. J. B. 3. 484.*

Aquilegia montana, parvo flore, Thalictri folio C. B. Pin. 144. *Prodr. 75. J. B. 3. 484.*

Aquilegia foliis Thalictri, flosculis minutissimis, albis Mentz. Pug. *Aquile-*

gia foliis Thalictri, flosculis minutissimis, albis, Apennini montis Ejusd. Tab. 8.

Aquilegia Canadensis, præcox, procerior H. R. Par.

Aquilegia pumila, præcox, Canadensis Corn. 60.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, cæruleo C. B. Pin 144. *Aquilegia flore pleno sive multiplici J. B. 3. 485. Aquileia multiplici flore Dod. Pempt. 181.*

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, violaceo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno cinereo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, albo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, blandè rubente C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore pleno, incarnato Eyst.*

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, saturè rubente C. B. Pin. 144 *Aquilegia flore rubro Eyst.*

Aquilegia flore purpureo Eyst.

Aquilegia flore variegato, duplici Suvert.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, violaceo C. B. Pin. 144.

Aquilegia flore pleno, castanei coloris H. R. Par.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore parvo C. B. Pin. 143.

Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, roseo C. B. Pin. 145. *Aquilegia flore pleno, inverso J. B. 3. 485. Aquilina pleno inverso flore Clus. Hist. cciiij.*

Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, albo C. B. Pin. 144. *Aquilina inversa, multiplici albo colore Lob. Icon. 763.*

Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, cæruleo. *Aquilegia cærulea, inverso flore Eyst.*

Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, carneo. *Aquilina carnei coloris Bry.*

Aquilegia flore roseo, multiplici C. B. Pin. 145. *Aquilegia flore simplici & pleno, non corniculato J. B. 3. 485. Aquilina pleno roseo flore Clus. Hist. ccv.*

Aquilegia stellata, flore purpureo Eyst.

Aquilegia stellata, rubescens Eyst.

Aquilegia stellata, flore violaceo Eyst.

Aquilegia stellata, flore albo, minutissimis nigris punctis ornata Eyst.

Aquilegia stellata, flore variegato H. R. Par.

Aquilegia stellata, flore cinereo, punctis purpureis asperso H. R. Par.

Aquilegia degener, virescens, C. B. Pin. 145. *Aquilina degener Clus. Hist. ccv. Aquilegia degener J. B. 3. 485.*

Aquilegia degener, flore ex viridi purpurascente C. B. Pin. 145.

Aquilegia quæ vocatur stellata, & cujus flos exhibetur fig. M ab eo genere nequaquam videtur excludenda, cùm ex cæterarum semine nascatur. *Tab* 242.

Aquilegiæ species flore fructuque carentes foliis glaucis ad Thalictrum accedentibus dignosci solent.

Aquilegia,ut aiunt, ab Aquila nomen duxit:ejus enim ungues petalis cucullatis & aduncis referre existimatur.

GENUS V.

Fraxinella. *Fraxinelle.*

Tab. 243. FRAXINELLA est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ex quinis ut plurimùm petalis B constante, ex cujus calyce D innumera surgit staminum incurvorum congeries E unà cum pistillo C, quod deinde abit in fructum F, in quo velut in capitellum colliguntur vaginæ G capsulam aduncam H complectentes, vi elastica I, K, bifariam dissilientem, cornuum Arietis in modum sese inflectentem L seminibusque fœtam ut plurimùm turbinatis M.

Fraxinellæ species sunt.

Fraxinella Clus. Hist. 99. *Dictamnus albus vulgo, sive Fraxinella C. B. Pin. 222. Fraxinella officinis Dictamnus J. B. 3. 494.*

Fraxinella purpurea, major, multiflora H. R. Par.

Fraxinella minor, purpurea Belgarum H. R. Par.

Fraxinella niveo flore Clus. Hist. 100.

Fraxinellâ, à foliorum formâ, quæ Fraxinum æmulantur.

GENUS VI.

Cardamindum. *Capucine.*

Tab. 244. CARDAMINDUM est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ex quinis nempe petalis dissimilibus B in incisuris calycis D nascentibus C, constante. Pistillum autem F surgit è fundo calycis D in caudam E desinentis, abitque deinde in fructum G in quo velut in capitulum colliguntur ternæ ut plurimùm capsulæ H subrotundæ, semine fœtæ I ejusdem formæ K.

Cardamindi species sunt.

Cardamindum ampliori folio & majori flore. *Viola Indica scandens, Nasturtii sapore, maxima, odorata H. L. Bat. Grande Capucine.*

Cardamindum minus & vulgare. *Nasturtium Indicum, majus C. B. Pin. 306. Nasturtium Indicum, folio peltato, scandens J. B. 2. 175. Nasturtium Indicum Dod. Pempt. 397. Petite Capucine.*

Cardamindum minus & vulgare, flore luteo, dilutiore. *Nasturtium Indicum, majus, flore luteo, dilutiore H. R. Par.*

Cardamindum quasi Cardamum Indum.

GENUS VII.

Melianthus. *Meliante.*

Tab. 245. MELIANTHUS est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, quatuor nempe petalis C, nunc flabelli D, nunc coni ad instar E positis constante. Ex calyce autem F, H inæqualiter multifisso G, I, surgit pistillum K, L quod deinde abit in fructum M vesicæ æmulum, tetragonum, in quatuor loculamenta divisum N seminibusque fœtum O subrotundis P.

Melianthi species sunt.

Melianthus Africanus H. L. Bat. *Pimpinella spicata, maxima, Africana Barth. Act. Hafn. tom. 2. 58.*

Melianthus Africanus, minor, humi fusus, foliis Pimpinellæ Crispæ Tragi D. Sherard.

Melianthus Americanus, minor.

Melianthus à vocibus Græcis μέλι *Mel*, & ἄνθος *Flos*, quasi diceres florem mellis; calix enim hujus floris abundat melle.

GENUS VIII.

Corindum. *Pois de merveille.*

CORINDUM est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo quatuor scilicet petalis D 1, 2, 3, 4, cruciformiter oppositis, totidemque minoribus E plerumque aduncis B meditullium occupantibus, constante. Ex calyce autem C tetraphyllo 5, 6, 7, 8 surgit pistillum F quod deinde abit in fructum vesicæ æmulum G G, in terna loculamenta distinctum H, seminibusque fœtum I ferè globosis, notâ cordiformi K, L donatis. *Tab. 246.*

Corindi species sunt.

Corindum ampliore folio, fructu majore. *Pisum vesicarium, fructu nigro, albâ maculâ notato C. B. Pin. 343. Halicacabum peregrinum multis, sive Cor-Indum J. B. 2. 173. Halicacabus peregrinus Dod. Pempt. 455.*

Corindum ampliore folio, fructu maximo. *Ulinia H. Mal. Part. 8.*

Corindum folio & fructu minori.

Corindum, à seminis notâ cordiformi.

SECTIO III.

De Herbis, flore polypetalo, anomalo, cujus calix abit in fructum.

GENUS I.

Orchis.

ORCHIS est plantæ genus, flore A, B, C, D, polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quinque superiora 1, 2, 3, 4, 5 ita disponuntur ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori 6 multiformi, capitato ut plurimùm K & caudato 7, nunc Hominem nudum A modò Papilionem B, Fucum C, Columbam D, Simiam, Lacertam Psittacum, Muscam cæteráve repræsentante. Calyx autem 8 deinde abit in fructum 9 seu utriculum, tribus fenestris pervium 10, quibus totidem adhærescunt valvæ 11, seminibus fœtæ 12 minutissimis 13 adinstar scobis. His notis addendæ sunt radices carnosæ & fibratæ, nunc subrotundæ 14 testiculorum instar, nunc compressæ 15 & in digitos ferè desinentes. *Tab. 247. & 248.*

Orchidis species sunt.

Orchis latifolia, hiante cucullo, major. *Cynoforchis latifolia, hiante cucullo, major C. B. Pin. 80. Orchis galea, & alis ferè cinereis J. B. 2. 755. Satyrium triphyllon Tabern. Icon. 675.*

Orchis latifolia, hiante cucullo, altera. *Cynoforchis latifolia, hiante cucullo, altera C B. Pin. 81. Cynoforchis prior Dod. Pempt. 234. J. B. 2. 758.*

Orchis latifolia, ſpicâ compactâ. *Cynoforchis latifolia, ſpicâ compactâ C. B. Pin. 81. Orchis ſive Cynoforchis tertius Dodonæi, Lobelio major, alter J. B. 2. 762. Cynoforchis tertius Dod. Pempt. 235.*

Orchis anguſtifolia, hiante cucullo. *Cynoforchis anguſtifolia, hiante cucullo C. B. Pin. 81. Prodr. 28.*

Orchis militaris, major. *Cynoforchis militaris, major C. B. Pin. 81. Orchis ſtrateumatica, major J. B. 2. 758. Orchis latifolia, altera Cluſ. Hiſt. 267.*

Orchis militaris, media. *Cynoforchis militaris, media C. B. Pin. 81. Orchis parvo flore rubro ſive phœniceo J. B. 2. 764. Orchis ij Cluſ. Hiſt. 267.*

Orchis militaris, minor. *Cynoforchis militaris, minor C. B. Pin. 81. Orchis ſtrateumatica, minor J. B. 2. 758. Teſticulus ſtrateumaticus, minor, x Tabern. Icon. 664.*

Orchis militaris, montana, ſpicâ rubente, conglomeratâ. *Cynoforchis militaris, montana, ſpicâ rubente, conglomeratâ C. B. Pin. 81. Prodr. 28.*

Orchis militaris, pratenſis, elatior, floribus variegatis. *Cynoforchis militaris, pratenſis, elatior, floribus variegatis C. B. Pin. 81. Prodr. 28.*

Orchis militaris, pratenſis, humilior. *Cynoforchis militaris, pratenſis, humilior C. B. Pin. 81. Orchis parvis floribus, multis punctis notatis, an Cluſio Orchis Pannonica, 4 J. B. 2. 765. Orchis Pannonica, iiij Cluſ. Hiſt. 268.*

Orchis montana, purpurea, odorata. *Cynoforchis montana, purpurea, odorata C. B. Pin. 81. Orchidis genus parvum, flore prorſus purpureo, odoris ſuaviſſimi J. B. 2. 763. Teſticulus xij Tabern. Icon. 665.*

Orchis obſcurè purpurea, odorata. *Cynoforchis obſcurè purpurea, odorata C. B. Pin. 81. Cynoforchis flore purpuraſcente Eyſt.*

Orchis globoſo flore C. B. Pin. 81. *Orchis rotundus Dalechampii J. B. 2. 765. Lugd. 1556.*

Orchis humilis, Alpina, folio Gramineo. *Chamæorchis Alpina, folio Gramineo C. B. Pin. 81. Prodr. 29.*

Orchis Morio, mas, foliis maculatis C. B. Pin. 81. *Orchis major, tota purpurea, maculoſo folio J. B. 2. 973. Teſticulus Morionis, mas Dod. Pempt. 236.*

Orchis Morio, foliis ſeſſilibus, maculatis C. B. Pin. 82. *Cynoforchis Delphinia, maculoſis foliis, flore purpuro-violaceo J. B. 2. 760. Cynoforchis maculata Tabern. Icon. 660.*

Orchis foliis ſeſſilibus, non maculatis C B. Pin. 82. *Orchis minor, purpurea & aliorum colorum, cum alis virentibus J. B. 2. 761. Orchis v Cluſ. Hiſt. 268.*

Orchis foliis ſeſſilibus, non maculatis, flore lacteo C. B. Pin. 82.

Orchis

Orchis Morio, fœmina C. B. Pin. 82. *Testiculus Morionis fœmina Dod. Pempt. 236.*

Orchis Morio, fœmina, flore roseo H. R. Par.

Orchis Morio, fœmina, flore niveo & versicolore H. R. Par.

Orchis Morio, minor, foliis maculatis C. B. Pin. 82. *Cynosorchis minimus, secundùm caulem maculosis foliis, floribus purpureis J. B. 2. 760.*

Orchis flore nudi hominis effigiem repræsentans, mas C. B. Pin. 82. *Orchis Anthropophora, Oreades, altera Col. Part. 2. 8.*

Orchis flore nudi hominis effigiem repræsentans, fœmina C. B. Pin. 82. *Orchis Anthropophora, Oreades Col. Part. 1. 320.*

Orchis flore Simiam referens C. B Pin. 82. *Cynosorchis latifolia, hiante cucullo, minor Ejusd. Pin. 81. Cynosorchis altera Dod. Pempt. 234. Orchis altera, Oreades Cercopithecophora Col. Part. 1. 320.*

Orchis Anthropophora, mas, Lusitanica, odore Arachi aromatici.

Orchis Anthropophora, Lusitanica, flore parvo, herbacei coloris, cum limbo purpurascente.

Orchis barbata, odore Hirci, breviore latioreque folio C. B. Pin. 82. *Orchis barbata, fœtida J. B. 2. 756. Tragorchis, Testiculus Hirci Dod. Pempt. 237.*

Orchis odore Hirci, longiore angustioreque folio C. B. Pin. 82. *Testiculus Hircinus, ij Tabern. Icon. 672. Prioris varietas.*

Orchis odore Hirci, minor C. B. Pin. 82. *Tragorchis minor, flore fuliginoso J. B. 2. 764. Tragorchis minor & verior, sive Coriosmites vel Coriophora, flore instar Cimicum Lob. Icon. 177.*

Orchis odore Hirci, minor, spicâ purpurascente C. B. Pin. 82. *Orchis Batavica J. B. 2. 764. Orchis Batavica, vj Clus. Hist. 269.*

Orchis spicâ purpureâ, fœtidâ C. B. Pin. 82. *Orchis fœtidissima Clusio J. B. 2. 763. Orchis grandiore florum purpureorum spicâ, teterrimi fœtoris Clus. Hist. 268.*

Orchis spiralis, alba, odorata J. B. 2. 769. *Triorchis alba, odorata, mino C. B. Pin. 84. Testiculus odoratus sive Orchis spiralis, minor Lob. Iconr 186.*

Orchis bifolia, latissima C. B. Pin. 82. *Orchis amplissima, f liis binis, splendentibus J. B. 2. 771. Orchis 1, amplissimis foliis Clus. Hist. 267.*

Orchis bifolia, altera C. B. Pin. 82. *Orchis Hermaphroditica, bifolia J. B. 2. 772. Testiculus Vulpinus, iv, Hermaphroditicus Tabern. Icon. 669.*

Orchis alba, bifolia, minor, calcari oblongo C. B. Pin. 83. *Orchis alba, calcari longo J. B. 2. 771. Orchis Serapias, 1 Dod. Pempt. 237.*

Orchis trifolia, major C. B. Pin. 83. *Triorchis trifolia Tabern. Icon. 678.*

Orchis trifolia, minor C. B. Pin. 83. *Orchides culices, minores, triphyllæ J. B. 2. 772. Culices minores, triphyllæ Lob. Icon. 179.*

Orchis Hermaphroditica C. B. Pin. 83. *Orchis batrachites J. B. 2. 772. Tabern. Icon. 673.*

Orchis Fucum referens, major, foliolis superioribus candidis & purpurascen-

tibus C. B. Pin. 83. *Orchis Fuciflora, galeâ & alis purpurascentibus J. B. 2. 766. Orchis Serapias, secundus, major Dod. Pempt. 238.*

Orchis Fucum referens, flore subvirente C. B. Pin. 83. *Orchis Melitias J. B. 2. 767. Orchis Serapias, secundus, minor Dod. Pempt. 238.*

Orchis Fucum referens, colore rubiginoso C. B. Pin. 83. *Orchis sive Testiculus sphegodes, hirsuto flore J. B. 2. 767. Testiculus Vulpinus, secundus, sphegodes Lob. Icon. 179.*

Orchis Fucum referens, floribus cæruleis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus punctatis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus albis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus purpureis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus variegatis C. B. Pin. 83.

Orchis Muscam referens, major C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, flore grandiusculo J. B. 2. 768. Orchis myodes, altera, folio læviore & flore grandiusculo Lob. Icon. 182.*

Orchis Muscæ corpus referens, minor & galeâ & alis herbidis C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, galeâ & alis herbidis, & Orchis Serapias, tertia Dodonæi & myodes 1 Lobelio J. B. 2. 767. Orchis myodes, prima, floribus Muscam exprimens Lob. Icon. 181.*

Orchis Muscam referens, lutea C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, lutea J. B. 2. 768. Vulpinus Testiculus, sive Orchis myodes lutea, Narbonensis, congener cum minimo Testiculo Vulpino, floribus Muscam colore & effigie præ se ferentibus Lob. Icon. 181.*

Orchis angustifolia C. B. Pin. 83. *Orchis minor, angustifolia, in superna parte longis foliis J. B. 2. 765. Testiculus xvj, minor Tabern. Icon. 667.*

Orchis Papilionem expansum, herbacei coloris referens C. B. Pin. 83. *Orchis Ornithophora, flore colore herbaceo J. B. 2. 761. Orchis Ornithophora vel Ornithes folio lævi Lob. Icon. 182.*

Orchis Papilionem referens, foliis maculatis C. B. Pin. 84. *Orchis Ornithophora, folio maculoso J. B. 2. 759. Lob. Icon. 183.*

Orchis Papilionem referens, angustifolia, alba C. B. Pin. 84. *Orchis Ornithophora, candida J. B. 2. 761. Lob. Icon. 183.*

Orchis Araneam referens C. B. Pin. 84. *Orchis Andrachnitis Lob. Icon. 185.*

Orchis montana, Italica, flore ferrugineo, linguâ oblonga C. B. Pin. 84. *Orchis, sive Testiculus maximo flore J. B. 2. 766. Testiculus xiij Tabern. Icon. 665.*

Orchis montana, Italica, linguâ oblongâ, altera C. B. Pin. 84. *Orchis macrophylla Col. Part. 1. 322.*

Orchis palmata, pratensis, latifolia, longis calcaribus C. B. Pin. 85. *Palmata non maculata J. B. 2. 774. Satyrium basilicum, mas Dod. Pempt. 240.*

Orchis palmata, pratensis, latifolia, longis calcaribus, flore carneo H. R. Monsp.

Orchis palmata, pratensis, latifolia, longis calcaribus, flore albo H. R. Monsp.

Orchis palmata, pratensis, angustifolia, major C. B. Pin. 85. *Palma Christi 3. Eyst.*

Orchis palmata, pratensis, maculata C. B. Pin. 85. *Palmata speciosiore thyrso folio maculato J. B. 2. 774. Satyrium basilicum, fœmina Dod. Pempt, 240.*

Orchis palmata, pratensis, maculata, flore albo C. B. Pin. 85. *Palma Christi erecta, flore candido Eyst.*

Orchis palmata, pratensis, maculata, flore variegato C. B. Pin. 85. *Palma Christi erecta, flore variegato Eyst.*

Orchis palmata, pratensis, maxima C. B. Pin. 85. *Cynosorchis macrocaulos sive Conopsea, sive galericulata C. Gemmæ Lob. Icon. 192. Palmata sive Cynosorchis macrocaulos, galericulata C. Gemmæ J. B. 2. 777.*

Orchis palmata, minor, calcaribus oblongis C. B. Pin. 85. *Orchis palmata, angustifolia, minor Ejusd. Palmata rubella, cum longis calcaribus rubellis J. B. 2. 778. Serapias minor, rubello nitente flore, angustifolia, nullis inspersis punctulis Lob. Icon. 189.*

*Orchis palmata, angustifolia, minor, odoratissima C. B. Pin. 86. *Prodr. 30.*

Orchis palmata, Caryophyllata C. B. Pin. 86. *Palmata Caryophyllata J. B. 2. 777. Orchis Serapias, Caryophyllata, semine prægnans Lob. Icon. 194.*

Orchis palmata, Sambuci odore, floribus exalbidis C. B. Pin. 86. *Palmata, sive Orchis Pannonica, floribus exalbidis, & alba Griesbachiana J. B. 2. 775. Orchis Pannonica, viij Clus. Hist. 269.*

Orchis palmata, Sambuci odore, floribus purpureis C. B. Pin. 86.

Orchis palmata, Batrachites C. B. Pin. 86. *Serapias Batrachites vel Myoides Lob. Icon. 193.*

Orchis castrata C. B. Pin. 86. *Satyrium castratum vel eunuchum ex genere Cynosorchios C. Gemmæ Lob. Icon. 192.*

Orchis palmata, palustris, latifolia C. B. Pin. 86. *Palmata sive Serapias palustris, latifolia, flore albo, subpurpurascente J. B. 2. 775. Satyrium basilicum, foliosum Dod. Pempt. 241.*

Orchis palmata, palustris, altera C. B. Pin. 86. *Palmata Serapias, palustris, leptophylla, violacea, maculata & non maculata J. B. 2. 776. Serapias palustris, altera, leptophylla Lob. Icon. 190.*

Orchis palmata, palustris, tertia C. B. Pin. 86. *Orchis angusto folio, vilissima, palustris J. B. 2. 776. Cynosorchis palustris, lævi folio & angusto, seu leptophylla omnium vilissima C. Gemmæ Lob. Icon. 193.*

Orchis palmata, palustris, maculata C. B. Pin. 86. *Palmata palustris, Nephelodes J. B. 2. 777. Cynosorchis palustris, altera, lophodes, vel nephelodes C. Gemmæ Lob. Icon. 194.*

Orchis palmata, palustris, tota rubra C. B. Pin. 86. *Palmata floribus impensè rubris J. B. 2. 777. Cynosorchis Dracontias, foliis & floribus impensè rubris Lob. Icon. 191.*

Orchis palmata, flore viridi C. B. Pin. 86. *Prodr. 30.*

Orchis palmata, maxima, flore suaverubente, odoratissimo H. R. Par.

Orchis palmata, montana, maxima C. B. Pin. 86. *Prodr. 31.*

Orchis palmata, montana, altera C. B. Pin. 86. *Palmata Serapias, montana,*

folio lævi J. B. 2. 776. Serapias montana, levi folio Lob. Icon. 191.

Orchis palmata, montana, maculata C. B. Pin. 86. *Palmata alba J. B. 2. 775. Serapias candido flore, montana, maculatis foliis Lob. Icon. 189.*

Orchis palmata, angustifolia, Alpina, nigro flore C. B. Pin. 86. *Palmata minor odoratissima, purpurea sive nigra J. B. 2. 778. Palma Christi minor, fœmina Tabern. Icon. 681.*

Orchis palmata, angustifolia, alpina, roseo flore.

Orchis palmata, angustifolia, Alpina, flore albo.

Orchis, à voce Græca ὄρχις *Testiculus*, ob radicum formam.

GENUS II.

Helleborine. *Elleborine.*

Tab. 249. HELLEBORINE est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante; quorum quinque B, C, D, E, F in orbem posita sunt, inferiùs verò G imbricatum. Calyx autem H deinde abit in fructum I seu utriculum tribus fenestris pervium K, quibus adhærescunt valvæ L seminibus fœtæ M minutissimis adinstar scobis N. His notis addendæ sunt radices fibratæ.

Helleborines species sunt.

Helleborine latifolia, montana C. B. Pin. 186. *Elleborine Dodonæi J. B. 3. 516. Helleborine Dod. Pempt. 384.*

Helleborine flore albo, vel Damasonium montanum, latifolium C. B. Pin. 187. *Damasonium Alpinum sive Elleborine floribus albis J. B. 3. 516. Helleborine albo flore Tabern. Icon. 724.*

Helleborine montana, angustifolia, purpurascens C. B. Pin. 187. *Damasonium purpureum, dilutum, sive Elleborine iv Clusii J. B. 3. 516. Helleborine recentiorum, vj Clus. Hist. 273.*

Helleborine angustifolia, palustris sive pratensis C. B. Pin. 187. *Damasonium flore herbaceo, intus nonnihil candicante J. B. 3. 517. Elleborine recentiorum, iij Clus. Hist. 273.*

Helleborine pratensis, angustifolia, flore herbaceo Lutetianorum H. R. Par. *Helleborine herbaceo flore Mor. H. R. Bles.*

Helleborine palustris, nostras Raii Hist. 1231.

Helleborine, à similitudine foliorum Hellebori albi.

GENUS III.

Calceolus. *Sabot.*

Tab. 249. CALCEOLUS est plantæ genus, flore polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quatuor A, B, C, D crucis adinstar posita sunt, cætera duo E F meditullium tenent: Petalum scilicet F, quod bifidum est F G petalo E incumbit turgescenti, concavo, lignei calcei æmulo. Calyx autem H abit deinde in fructum seu utriculum I tribus fenestris pervium K, quibus adhærescunt valvæ L, seminibus fœtæ M, minutissimis adinstar scobis N.

Calceoli species sunt.

Calceolus Marianus Dod. Pempt. 180. *Helleborine flore rotundo sive Calceolus C. B. Pin. 187. Damasonii species quibusdam, sive Calceolus D. Mariæ J. B. 3. 518. Sabot, ou Soulier de Nôtre Dame.*

Calceolus flore majore. *Helleborine flore rotundo sive Calceolus flore duplo majore C. B. Pin. 187.*

Calceolus Marianus, Canadensis Corn. 204.

Calceolus Mariæ luteus Mor. H. R. Blef.

Calceolus, à calcei formâ.

GENUS IV.

Limodorum.

LIMODORUM est plantæ genus, flore A B polypetalo, anomalo, Orchidis floris æmulo, cujus calyx C deinde abit in fructum D seu utriculum tribus fenestris pervium E, quibus adhærescunt valvæ F seminibus fœtæ minutissimis G adinstar scobis. Tab. 250.

Limodori speciem unicam novi.

Limodorum Austriacum Cluf. Pan. 241. *Orchis abortiva, violacea C. B. Pin. 86. Orobanche, & Nido avis affine Pseudo-λειμοδῶρον Austriacum, violaceum J B. 2. 782.*

Limodorum differt ab Orchide radicibus fibratis; ab Helleborine flore calcari donato ab Ophride foliolis alterno ordine nascentibus.

GENUS V.

Ophris. *Double feüille.*

OPHRIS est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quinque superiora ita disponuntur, ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori B capitato & quasi anthropomorpho. Calyx autem C abit deinde in fructum E, seu utriculum tribus fenestris pervium D, quibus adhærescunt valvæ F seminibus fœtæ G minutissimis adinstar scobis. Tab. 250.

Ophridis species sunt.

Ophris bifolia C. B. Pin. 87. *Bifolium majus sive Ophris major quibusdam J. B. 3. 533. Pseudoorchis, Bifolium Dod. Pempt. 242.*

Ophris bifolia, bulbosa C. B. Pin. 87. *Bifolium bulbosum Dod. Pempt. 242.*

Ophris trifolia C. B. Pin. 87. *Tabern. Icon. 726.*

Ophris palustris, radice repente. *Bifolium palustre Park. Theat. 505.*

Ophris minima C. B. Pin. 87. *Prodr. 31. Bifolium minimum J. B. 3. 354.*

GENUS VI.

Nidus avis. *Nid d'Oiseau.*

NIDUS AVIS est plantæ genus, flore A C polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quinque superiora ita disponuntur Tab. 250.

ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori B capitato D & bifido. Calyx autem E abit deinde in fructum seu utriculum F seminibus fœtum G I minutissimis H adinstar scobis. His notis addendæ sunt radices K fibratæ, nidi avis æmulæ.

Nidi avis speciem unicam novi.

Nidus avis Lugd. 1073. *Orchis abortiva, fusca C. B. Pin. 86. Orobanche affinis Nidus avis J. B. 2. 782.*

Nidus avis, à radicum formâ.

CLASSIS XII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore Flosculoso.

pag. 74. Tab. 251. FLOS FLOSCULOSUS A (ut jam diximus) componitur ex plurimis flosculis B densè positis, eodemque calyce E E comprehensis. Flosculi autem sunt petala fistulosa, tenuia, quorum suprema pars ampliatur, multifariam, sæpius tamen stellæ instar divisa, insidentque tenero plerumque fructui sive embryoni C, è quo prodit capillamentum F ultra vaginam G protensum, quinque fulcris H innixam. Embryones fundum D calycis occupant, quod Thalamus vocatur abeuntque in semen I, M pappis instructum L, N vel iisdem carens O, aut aculeatum P Q. Hujusmodi flores observantur in Santolina, Jacea, Carduis, cæterisve.

SECTIO I.

De Herbis, flore flosculoso, sterili.

GENUS I.

Xanthium.

Tab. 252. XANTHIUM est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, C, D, E sterilibus constante, è quibus surgit stamen F apice G plerumque bifido donatum. Embryones autem H in eadem planta oriuntur à floribus separati, abeuntque in fructum I, M oblongum, plerumque aculeatum, in duo loculamenta K, N divisum, seminibusque fœtum oblongis pariter L, O.

Xanthii species sunt.

Xanthium Dod. Pempt. 39. *Lappa minor, Xanthium Dioscoridis C. B. Pin. 198. Xanthium sive Lappa minor J. B. 3. 572.*

Xanthium Canadense, majus, fructu aculeis aduncis munito. *Lappa Canadensis, minori congener sed procerior H. R. Par.*

Xanthium Lusitanicum, laciniatum, validissimis aculeis munitum. *Xanthium Lusitanicum, spinosum Par. Bat.*

Xanthium, à voce Græca ξάνθος *flavus. Fructus enim Xanthii, ut ait Dioscorides, ante collectus quam perfectè siccescat, deinde tusus & fictili vase reconditus, flavos facit capillos.* *Lib. 4. cap. 138.*

GENUS II.

Ambrosia. *Ambrosie.*

AMBROSIA est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis C sterilibus, calyce B comprehensis, constante. Embryones autem D E in eadem planta oriuntur à floribus separati, abeuntque in fructum F, G clavæ æmulum & semine fœtum H plerumque oblongo I. *Tab. 258.*

Ambrosiæ species sunt.

Ambrosia maritima C. B. Pin. 138. *Ambrosia quibusdam J. B. 3. 190. Ambrosia Dod. Pempt. 35.*

Ambrosia maritima, Artemisiæ foliis inodoris, elatior H. L. Bat.

Ambrosia Canadensis, altissima, hirsuta, Platani folio. *Ambrosia Virginiana, maxima, Platani Orientalis folio Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 4. Sect. 6. Tab. 1. fig. 6.*

Ambrosia, à vocibus Græcis βρῶμα *Cibus* & θεός *Deus*, quasi diceres Deorum cibum.

GENUS III.

Gnaphalodes.

GNAPHALODES est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, C sterilibus, constante. Embryones autem D qui calycem floris A constituebant, abeunt in fructum E cristatum, semine fœtum G, plerumque oblongo F. *Tab. 261.*

Gnaphalodis speciem unicam novi.

Gnaphalodes Lusitanica. *Gnaphalium supinum, echinato semine V. Lusit.*

Gnaphalodes, quasi planta ad Gnaphalium accedens.

SECTIO II.

De Herbis flore flosculoso, & semine pappis instructo.

GENUS I.

Carduus. *Chardon.*

Tab. 253. CARDUUS est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus & Calyce D D squamato aculeatoque comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E pappis instructum F.

Cardui species sunt.

Carduus stellatus, sive Calcitrapa J. B. 3. 89. *Carduus stellatus, foliis Papaveris erratici C. B. Pin. 387. Spinatella Tabern. Icon. 701. Hippophæstum Col. Phytob. 107. Chardon étoilé. Chaussetrape.*

Carduus stellatus sive Calcitrapa, flore intensè purpureo.

Carduus stellatus sive Carcitrapa, flore suave-rubente.

Carduus stellatus sive Calcitrapa, flore albo H. R. Par. *Spinatella alba Tabern. Icon. 702.*

Carduus stellatus, latifolius, laciniatus, magno flore. *Calcitrapa amplo Jaceæ capitulo stipatis spinis armato Bocc. Mus. Part. 2. 34. Tab. 28.*

Carduus stellatus, foliis integris, serratis Bot. Monsp. App.

Carduus stellatus, luteus, foliis Cyani C. B. Pin. 387. *Spina solstitialis Dod. Pempt. 734. J. B. 3. 90.*

Carduus stellatus, luteus, capitulo minus spinoso H. R. Par. *Spina solstitialis, mitior. Apula Col. Part. 1. 31.*

Carduus stellatus, foliis integris, flore purpureo H. R. Par. *Carduus humilis, aculeatus, Ptarmica Austriaca foliis Triumf. 96. Carduus stellatus, Leucoii lutei foliis A. R. Par. 69. Carduus Leucoii foliis Mor. H. R. Bles. Chardon étoilé, à feüilles de Giroflée jaune.*

Carduus Asininus, capitulis parvis Joncq. Hort. *Carduus sylvestris, 1 Dod. Pempt. 739.*

Carduus lanceatus, latifolius C. B. Pin. 385. *Carduus lanceolatus sive sylvestris Dodonæi J. B. 3. 58. Carduus lanceolatus Tabern. Icon. 699.*

Carduus lanceatus, latifolius, flore albo H. R. Par.

Carduus lanceatus, exoticus, altissimus.

Carduus caule crispo J. B. 3. 59. *Carduus spinosissimus, angustifolius, vulgaris C. B. Pin. 385.*

Carduus nutans J. B. 3. 56.

Carduus nutans, flore albo J. B. 3. 56.

Carduus Acantoides J. B. 3. 56.

Carduus albis maculis notatus, vulgaris C. B. Pin. 381. *Carduus Marianus*

sive

sive lacteis maculis notatus J. B. 3. 52. Carduus leucographus Dod. Pempt. 722.

Carduus Mariæ, non maculatus Mor. H. R. Blef.

Carduus Eryngoides, capite spinoso P. Alp. Exot. 158.

Carduus lacteus, peregrinus, major, semine fusco Raii Hist. 312. *Silybum majus, annuum Park. Theat. 975.*

Carduus galactites J. B. 3. 54.

Carduus galactites, flore albo H. R. Par.

Carduus tomentosus, Acanthi folio, vulgaris. *Spina alba tomentosa, latifolia, vulgaris C. B. Pin. 382. Spina alba sylvestris Fuchsio J. B. 3. 54. Acanthium vulgare, flore purpureo Tabern. Icon. 686.*

Carduus tomentosus, Acanthi folio, vulgaris, flore albo. *Acanthium vulgare, flore albo Tabern. Icon. 685.*

Carduus tomentosus, Acanthi folio angustiori. *Spina tomentosa altera, spinosior C. B. Pin. 382. Carduus quibusdam dictus Acanthium Illyricum, aliis verò Onopordon J. B. 3. 55. Acanthium Illyricum, Onopordon alterum Herbariorum & Dodonæi Lob. Icon. 1.*

Carduus tomentosus, Acanthi folio angustiori, flore albo. *Onopordon ij Tabern. Icon. 687.*

Carduus tomentosus, Acanthi folio, altissimus, Lusitanicus. *Acanthium altissimum, Lusitanicum H. R. Par. Acanthium Lusitanicum Mor. H. R. Blef.*

Carduus tomentosus, Acanthi folio, Pyrenaicus.

Carduus tomentosus, Acanthi folio, Alepicus, magno flore. *Acanthium ex Alepo, caule alato, flore magno, cæruleo, Cinaræ instar H. Edinb.*

Carduus capite rotundo, tomentoso C. B. Pin. 382. *Carduus capite tomentoso J. B. 2. 57. Carduus eriocephalus Dod. Pempt. 723.*

Carduus capite rotundo, tomentoso, flore albo C. B. Pin. 382.

Carduus tomentosus, Pyrenaicus, floribus purpureis, glomeratis.

Carduus seu Polyacantha vulgaris. *Polyacanthus Casabonæ Acarnæ similis J. B. 3. 92.*

Carduus polyacanthus, Hispanicus, breviore folio, longissimis aculeis munito.

Carduus luteus, Centauroides, segetum. *Jacea lutea, capite spinoso C. B. Pin. 272. Centaurium collinum, sive Jacea spinosa, flore luteo J. B. 3. 34. Spina solstitialis, altera Dod. Pempt. 134.*

Carduus maritimus, canescens, alato caule. *Jacea marina, Bætica Park. Theat. 473. Jacea laciniato Sonchi folio sive Jacea latifolia, purpurea, capitulo spinoso C. B. Prodr. 128. Jacea laciniata, Sonchi folio C. Bauh. H. L. Bat. App.*

Carduus incanus, Creticus, flore luteo-purpureo. *Jacea incana, Cretica, flore luteo, medio-purpureo, squamis in molliores spinas abeuntibus H. L. Bat.*

Carduus Lusitanicus, canescens, alato caule, capite lanuginoso.

Carduus sphærocephalus, Tingitanus. *Jacea sphærocephala, spinosa, Tingitana H. Edinb. & H. L. Bat.*

Carduus Hiſpanicus, purpureus, foliis Cichorii. *Jacea foliis Seridis candicantibus, purpurea C. B. Pin. 272. Jacea purpurea, Hiſpanica, muricata J. B. 3. 33. & Jacea latifolia, ſpinoſis capitulis pulchris, flore purpureo Ejuſd.*

Carduus hirſutus & laciniatus, flore candicante. *Jacea capite longis aculeis ſpinoſo C. B. Pin. 272. Prodr. 127.*

Carduus tomentoſus & quaſi farinâ aſperſus. *Jacea tomentoſa, capitulo ſpinoſo C. B. Prodr. 129.*

Carduus Jaceæ folio, capitulis minoribus, cum ſquamis tricuſpidibus. *Jacea cum ſpinoſis capitulis, purpurea tenuifolia J. B. 3. 33. Stœbe ſquamis aſperis C. B. Pin. 273.*

Carduus Melitenſis, Erucæ folio, flore luteo. *Jacea Cichorii folio, flore luteo, capite ſpinoſo Bocc. Rarior. Plant. 15. Jacea Sicula, Erucæ folio, echinata A. R. Par. 87.*

Carduus Melitenſis, capitulis conglobatis. *Jacea Melitenſis, capitulis conglobatis Bocc. Rarior. Plant. 65.*

Carduus Luſitanicus, foliis Coronopi amplioribus, lanuginoſis, flore luteo.

Carduus Luſitanicus, foliis Coronopi villoſis & rigidis, flore croceo.

Carduus Luſitanicus, luteus, foliis Coronopi glabris & rigidis.

Carduus Creticus, Rapi folio. *Cyanus Creticus ſpinoſus, Rapi folio H. R. Par. Jacea ſpinoſa, Cretica, an Hyoſiridis ſpecies Plinii Zan. 105.*

GENUS II.

Cinara. *Artichaut.*

Tab. 253. CINARA eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D ſquamato ac plerumque aculeato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E pappis inſtructum F. His notis addenda eſt totius plantæ facies, qua à Carduis diſtingui ſolet Cinara.

Cinaræ ſpecies ſunt.

Cinara hortenſis, foliis non aculeatis C. B. Pin. 383. *Carduus ſive Scolymus ſativus non ſpinoſus J. B. 3. 48. Cinara Dod. Pempt. 724.*

Cinara hortenſis, non aculeata, capite ſubrubente H. R. Par.

Cinara hortenſis, aculeata C. B. Pin. 383. *Carduus ſive Scolymus ſativus, ſpinoſus J. B. 3. 48.*

Cinara maxima, ex Anglia delata Lob. Icon. 3. *Carduus ſive Scolymus maximus, non ſpinoſus J. B. 3. 51.*

Cinara ſpinoſa, cujus pediculi eſitantur C. B. Pin. 383. *Scolymus aculeatus Tabern. Icon. 696.*

Cinara ſylveſtris, latifolia C. B. Pin. 384. *Carduus Scolymos, ſylveſtris J. B. 3. 51. Scolymos ſylveſtris, Chamaleonta Monſpelienſium Lob. Icon. 6.*

Cinara ſylveſtris, Bætica Cluſ. Cur. poſt in fol. 15. *Carduus Tingitanus, flore magno cæruleo, folio Atractylidis diviſurâ ſubtus incano, ſpinis durioribus horrido Pluk. Phytog. Tab. 81. fig. 2.*

Cinara sylvestris, Cretica C. B. Pin. 384. *Agriocinara di Candia Pon. Bald. Ital. 108.*

Cinara minima, Lusitanica, magno flore Azureo, Carlinæ facie.

Genus III.

Jacea. *Jacée.*

Jacea est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus, & calyce D squamato, non aculeato, comprehensis. Embryo autem C abit deinde in semen E pappis instructum F. *Tab. 254.*

Jaceæ species sunt.

Jacea nigra, pratensis, latifolia C. B. Pin. 271. *Jacea nigra, vulgaris, capitata & squamata J. B. 3. 27. Jacea nigra Tabern. Icon. 152.*

Jacea nigra, pratensis, latifolia, flore albo. *Jacea nigra, flore albo Eyst.*

Jacea nigra, laciniata C. B. Pin. 271. *Jacea Austriaca, vj Clus. Hist. vij.*

Jacea nigra, angustifolia vel Lithospermi arvensis foliis, caule aspero C. B. Pin. 271. *Prodr. 127.*

Jacea nigra, angustifolia vel Lithospermi arvensis foliis, caule lævi C. B. Pin. 271. *Prodr. 127.*

Jacea integrifolia, humilis C. B. Pin. 271. *Prodr. 127.*

Jacea cum squamis cilii instar pilosis J. B. 3. 28.

Jacea cum squamis pennatis sive capite villoso J. B. 3. 29. *Jacea latifolia, capite hirsuto C. B. Pin. 271. Jacea iiij, Austriaca, villoso capite Clus. Hist. vij.*

Jacea nigra, squamoso capite, major C. B. Pin. 271. *Jacea montana, squamosa, major, semine nigro J. B. 3. 29. Jacea squamato capite i, montana Clus. Hist. vj.*

Jacea nigra, squamoso capite, minor C. B. Pin. 271. *Jacea montana, squamosa, minor, semine albicante J. B. 3. 29. Jacea squamato capite ij, montana Clus. Hist. vj.*

Jacea angustifolia, capite hirsuto C. B. Pin. 271. *Jacea montana, villoso capite, humilior, sive v Clus. Hist. vj.*

Jacea alba, capite hirsuto C. B. Pin. 271.

Jacea vulgaris, laciniata, flore purpureo. *Scabiosa major, squammatis capitulis C. B. Pin. 269. Centaurium collinum Gesneri, flore purpureo J. B. 3. 32. Scabiosa major Math. 969.*

Jacea vulgaris, laciniata, flore albo. *Centaurium collinum Gesneri, flore albo J. B. 3. 32.*

Jacea laciniata, squamata C. B. Pin. 271. *Jacea squamata, Cretica, quibusdam Scabiosa Cretica dicta J. B. 3. 31. Jacea squamato capite iij, Cretica Clus. Hist. vj.*

Jacea latissimo, laciniato folio C. B. Pin. 272. *Jacea Babylonica Prodr. 129.*

Jacea montana, incana, mollis, capitulis hispidis C. B. Pin. 272. *Jacea montana, incana, laciniata, capitulo hispido C. B. Prodr. 128. Jacea montana,*

incana, aspera, capitulis hispidis C. B. Pin. 272. Prodr. 128.

Jacea montana, candidissima, Stœbes foliis C. B. Pin. 272. *Jacea montana, candidissima Prodr. 128.*

Jacea cinerea, laciniata, flore purpureo Triumf. 72.

Jaceæ cinereæ degeneratio Ejusd.

Jacea foliis Cichoraceis, villosis, altissima, flore purpureo. *Stœbe major, foliis Cichoraceis, mollibus, lanuginosis C. B. Pin. 273. Stœbe Salmanticensis, prior Clusii sive Jacea Intybacea J. B. 3. 36. Stœbe Salmantica, 1 Clus. Hist. ix.*

Jacea foliis Cichoraceis, villosis, altissima, flore albo. *Stœbe major, foliis Cichoraceis, mollibus, lanuginosis, flore albo H. R. Par.*

Jacea foliis Erucæ lanuginosis. *Stœbe major, foliis Erucæ mollibus, lanuginosis C. B. Pin. 273. Stœbe Salmantica, 2 Clus. Hist. ix. Jacea genus, Stœbe Salmantica, foliis mollibus, lanuginosis, caule infirmo J. B. 3. 30.*

Jacea foliis candicantibus, laciniatis, calyculis non splendentibus. *Stœbe major, calyculis non splendentibus C. B. Pin. 273. Centaurii majoris species tenuifolia J. B. 3. 31. Stœbe Gallica & Austriaca, elatior Clus. Hist. x.*

Jacea foliis laciniatis, viridibus, calyculis argenteis. *Stœbe viridis, calyculis argenteis C. B. Pin. 273.*

Jacea calyculis argenteis, major. *Stœbe calyculis argenteis C. B. Pin. 273. Stœbe squamata, argentea J. B. 3. 30. Stœbe Salmantica, iij Clus. Hist. x.*

Jacea calyculis argenteis, minor. *Stœbe calyculis argenteis, minor C. B. Pin. 273. Jacea alba Tabern. Icon. 153.*

Jacea annua, foliis laciniatis, serratis, purpurascente flore. *Chondrilla foliis laciniatis serratis, purpurascente flore C. B. Pin. 130. Cyanus pulchro semine, Centaurii majoris J. B. 3. 24. Senecio-Carduus Apulus Col. Part. 1. 34.*

Jacea nemorensis, quæ Serratula vulgò. *Serratula J. B. 3. 23. Dod. Pempt. 42.*

Jacea nemorensis, quæ Serratula vulgò, flore albo.

Jacea nemorensis, altissima, Persicæ folio. *Serratula prealta, altera, angusto Plantaginis folio Bocc. Mus. Part. 2. 45. Serratula prealta, angusto Plantaginis aut Persici folio Ejusd. Tab. 32.*

Jacea nemorensis, altissima, Centauroides. *Serratula prealta, Centauroides, montana, Italica Bocc. Mus. Part. 2. 45. Tab. 37.*

Jacea Virginiana, nemorensis, foliis rigidis. *Serratula Virginiana, foliis rigidis Par. Bat.*

Jacea Alpina, Calcitrapæ folio, flore cæruleo. *Carduus mollis, laciniato folio C. B. Pin. 377. Carduus mollior, 1 Clus. Hist. cl.*

Jacea Alpina, Calcitrapæ folio, flore albo. *Carduus mollis, laciniato folio, flore albo C. B. Pin. 377.*

Jacea Lusitanica, sempervirens H. R. Par. *Jacea Lusitanica, maxima, sempervirens A. R. Par. 85. Jacea maxima, Lusitana V. Lusit.*

Jacea Helenitis, palustris, Lusitana V. Lusit.

Jacea Lusitanica, pumila, Serratulæ folio, magno flore.
Jacea Alpina, Succisæ folio.
Jacea folio Cerinthes è rupe Victoriæ. *Jacea folio Cerinthes Par. Bat.*
Jacea Hispanica, latifolia, nervis foliorum lanuginosis Bocc. Mus. Part. 2. 64. Tab. 54.
Jacea Epidaurica, candidissima & tomentosa *Jacea arborea, argentea di Ragusa, parimente spezie di Hiosiride Zan. 107.*
Jacea arborescens, Styracis folio. *Cyanus arborescens, altera, Styracis folio P. Alp. Exot. 32.*
Jacea Cretica, aculeata, incana. *Cyanus spinosus P. Alp. Exot. 162.*
Jacea tomentosa, foliis undulatis. *Cyanus tomentosus P. Alp. Exot. 160.*
Jacea Hispanica, pumila, Linariæ folio.
Jacea capitata, Rorismarini folio H R. Monsp. *Helychrysum sylvestre, flore oblongo C. B. Pin. 265. Stœchadi citrinæ affinis, capitulis longioribus J. B. 2. 156. Stœchas citrina, altera, inodora Lob. Icon. 486.*
Jacea saxatilis, longo, incano, angusto Heliochrysi Cretici folio Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 17. *Jacea saxatilis, longo, incano, angusto Helychrysi Cretici folio, montana, erecta, flore purpureo Ejusd. pag. 31.*
Jacea, ut aiunt, à jacendo, quòd multæ Jaceæ species supinæ sint, & humi jaceant.
Jacea differt à Carduo calycibus non spinosis: à Cirsio verò foliis non aculeatis.

GENUS IV.

Cyanus. *Bluet.*

CYANUS est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis sed dissimilibus constante. Alii enim B qui meditullium floris occupant, cæteris minores sunt, in lacinias æquales divisi. Cæteri verò D ad circumferentiam positi longè majores sunt, magisque conspicui & veluti bilabiati. Utrique embryoni C, E insident & calyce squamoso non aculeato H comprehenduntur. Embryo autem abit deinde in semen F pappis instructum G. *Tab. 254.*

Cyani species sunt.

Cyanus montanus, latifolius vel Verbasculum Cyanoides C B. Pin. 273. *Cyanus Alpinus, radice perpetua J. B. 3. 23. Cyanus major Dod. Pempt. 251.*
Cyanus montanus, latifolius vel Verbasculum Cyanoides, flore albo C. B. Pin. 273.
Cyanus angustiore folio & longiore, Belgicus H. R. Par.
Cyanus Alpinus, capite pennato. *Cyanus Alpinus, capitulo reticulato Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 2. Cyanus Alpinus, Lychnidis candidissimo folio, capitulo reticulato Ejusd. pag 20.*
Cyanus montanus, caule folioso, capitulo oblongo Bocc. Mus. Part. 2. 20. *Cyanus montanus, caule folioso Ejusd. Tab. 2.*
Cyanus floridus, odoratus, Turcicus, sive Orientalis, major Park. Theat. 481. *Ambrette.*

Cyanus floridus, odoratus, Turcicus sive Orientalis major, flore albo H. R. Par.

Cyanus floridus, odoratus Turcicus, sive Orientalis major, flore incarnato H. L. Bat.

Cyanus floridus odoratus, Turcicus sive Orientalis major, flore luteo H. L. Bat.

Cyanus peregrinus, Amberboi sive Emberboi dictus Ambrof. 187.

Cyanus Orientalis, alter seu Constantinopolitanus, flore fistuloso, candicante H. R. Par.

Cyanus Orientalis, alter seu Constantinopolitanus, fistuloso purpureo flore H. R. Par.

Cyanus Orientalis, flore luteo, fistuloso A. R. Par. 75.

Cyanus humilis, albus, Hieracii folio. *Jacea humilis, alba, Hieracii folio C. B. Pin. 271. Jacea Monspessulana, cui in squamis fibræ nigræ interdum acaulis J. B. 3. 29. Jacea pumila, serpens, acaulis, ferme, flore albo Lob. Icon. 542.*

Cyanus humilis, Hieracii folio, flore purpureo. *Jacea humilis, Hieracii folio, flore purpureo H. R. Par.*

Cyanus humilis, Hieracii folio, flore è cæruleo obsoletè purpurascente. *Jacea humilis, Hieracii folio, flore è cæruleo obsoletè purpurascente C. B. Pin. 271. Jacea pumila, serpens, acaulis ferme, flore Cyaneo Lob. Icon. 542.*

Cyanus Hispanicus, flore dilutè cæruleo. *Jacea Hispanica P. Alp. Exot. 312.*

Cyanus arborescens, longifolia P. Alp. Exot. 30.

Cyanus segetum, flore cœruleo C. B. Pin. 273. *Cyanus hortensis, flore simplici Ejusd. Cyanus flos Dod. Pempt. 251. Cyanus J. B. 3. 21.*

Cyanus segetum, flore albo C. B. Pin. 273. *Cyanus albus Tabern. Icon. 147.*

Cyanus flore incarnato Eyst.

Cyanus flore purpureo Eyst. *Cyanus purpureus Tabern. Icon. 147.*

Cyanus flore rubro Eyst.

Cyanus segetum, disco cæruleo, cum corona candida. *Cyanus albo flore, umbilico cæruleo H. R. Par.*

Cyanus segetum, disco carneo, cum corona candida. *Cyanus flore albo, fundo carneo H. R. Par.*

Cyanus segetum, disco violaceo, cum corona candida. *Cyanus albus, floris umbilico violaceo Eyst.*

Cyanus segetum, disco purpureo, cum corona candida. *Cyanus albo flore, umbilico purpureo Eyst.*

Cyanus segetum, disco immaculati candoris, cum corona carnea. *Cyanus carneo flore, fundo immaculati candoris H. R. Par.*

Cyanus segetum, disco purpurascente, cum corona cærulea.

Cyanus segetum, flore dilutè Ianthino.

Cyanus ex albo violaceus Tabern. Icon. 148.

Cyanus hortensis, atropurpurascente flore H. R. Par.

Cyanus hortensis, flore pleno, cæruleo C. B. Pin. 274. *Cyanus pleno flore J. B. 3. 22. Cyanus cæruleus, multiflorus Tabern. Icon 148.*

Cyanus hortensis, flore pleno, purpureo C. B. Pin 274. *Cyanus purpureus, multiflorus Tabern. Icon. 149.*

Cyanus hortensis, flore pleno medio-purpureo C. B Pin. 274. *Cyanus albus, multiflorus, medio-purpureus Tabern. Icon. 149.*

Cyanus à Jacea, flosculorum, qui floris circumferentiam occupant, magnitudine distinguitur: verùm cum illa in quamplurimis Jaceæ speciebus nunc major nunc minor occurrat, per me non stabit quin unicum genus constituatur ex Jacea & Cyano.

GENUS V.

Cirsium.

CIRSIUM est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis B D constante multifidis, embryoni C E insidentibus, & calyce F squamato, non aculeato comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen G pappis instructum H. His notis addenda sunt folia I aculeis mollibus munita. Cirsio igitur proprium est, ut folia gerat aculeata, calycem nequaquam; Jaceæ ut aculeis careat; Carduo verò ut calycem habeat spinosum. *Tab.* 255

Cirsii species sunt.

Cirsium maximum, Asphodeli radice C. B. Pin. 377. *Cirsium maximum, foliis carnosis, bulbosa radice, fortè Lutetianum J. B. 3. 44. Cirsium maximum, montanum, incano folio, bulbosa radice Clus. Hist. cxlix.*

Cirsium majus, singulari capitulo magno, florum staminibus purpureis C. B. Pin. 377. *Cirsium majus Lob. Icon. 582.*

Cirsium majus, singulari capitulo magno, florum staminibus niveis C.B Pin. 377.

Cirsium majus, singulari capitulo magno, vel incanum variè dissectum C.B. Pin. 377. *Cirsium Anglicum, radice Hellebori nigri modo fibrosa, folio longo J. B. 3. 45. Cirsium Anglicum Lob. Icon. 583.*

Cirsium majus, singulari capitulo magno, folio viridi, variè dissectum H.L. Bat.

Cirsium singulari capitulo squamato vel incanum alterum C.B.Pin. 377. *Cirsium Britannicum Clusii repens J. B. 3. 46. Cirsium Anglicum, ij Clus. Hist. cxlviij.*

Cirsium singularibus capitulis parvis C. B. Pin. 377. *Cirsium foliis non laciniatis, virore Brassicæ & macrocaulon J. B. 3. 45. Cirsium iij, montanum Clus. Hist. cxlix.*

Cirsium foliis non hirsutis, floribus compactis C. B. Pin. 377. *Carduus Cirsium Monspelianum, folio longo, glabro Mathioli J. B. 3. 44. Cirsion Dod. Pempt. 737.*

Cirsium angustifolium, non laciniatum C. B. Pin. 377. *Cirsium Pannonicum, 1 Clusio, folio non laciniato J. B. 3. 46. Cirsium Pannonicum 1, pratense Clus. Hist. cxlviij.*

Cirsium angustifolium C. B. Pin. 377. *Prodr. 155.*

Cirsium pratense, Asphodeli radice, latifolium. *Carduus pratensis, Asphodeli radice, latifolius C. B. Pin. 377. Carduus bulbosus, Monspeliensium sive Acanthus sylvestris quibusdam, foliis laciniatis J. B. 3. 43. Carduus bulbosus Monspeliensium Lob. Icon. 10.*

Cirsium pratense, Asphodeli radice, foliis tenuiter incisis. *Carduus pratensis, Asphodeli radice, foliis profundè & tenuiter laciniatis C. B. Pin. 377. Jacea aculeata seu tuberosa Tabern. Icon. 154.*

Cirsium acaulos, flore purpureo. *Carlina acaulos, minore purpureo flore C. B. Pin. 380. Chamæleon exiguus Tragi J. B. 3. 62. Carlina minor, purpureo flore Clus. Hist. clvj.*

Cirsium maculis argenteis notatum. *Carduus Leucographis seu Mariæ hirsutus, capitulo minore Mor. H. R. Bles.*

Cirsium arvense, Sonchi folio, radice repente, flore purpurascente. *Carduus vinearum repens, Sonchi folio C. B. Pin. 377. Ceanothos Theophrasti Col. Part. 1. 46.*

Cirsium arvense, Sonchi folio, radice repente, flore albo.

Cirsium arvense, Sonchi folio, radice repente, caule tuberoso. *Carduus vinearum repens, Sonchi folio, floribus albis, caule tuberoso, qui Hæmorrhoidalis Parisiensium H. R. Par.*

Cirsium pratense, polycephalon, vulgare. *Carduus palustris C. B. Pin. 377. Prodr. 156.*

Cirsium latifolium, Lappæ capitulis. *Carduus mollis, latifolius, Lappæ capitulis C. B. Pin. 377. Carduus mollis, latifolius C. B. Prodr. 155.*

Cirsium humile, angustifolium. *Carduus mollis, folio oblongo, Cirsii capitulo C. B. Pin. 377. Carduus mollis, humilis & angustifolius J. B. 3. 47. Carduus mollior, humilis, angustifolius Clus. Hist. clj.*

Cirsium Alpinum, boni Henrici folio. *Carduus mollis, Lapathi foliis C. B. Pin. 377. Carduus mollis, Lapathi folio J. B. 3. 46. Carduus mollior, ij Clus. Hist. clj.*

Cirsium amplissimo Serratulæ folio. *Carduus mollis, amplissimo Serratulæ folio Triumf.*

Cirsium polycephalon, alato caule, foliis sinuosis. *Carduus Polyacanthæ æmulus seu alatus Mor. H. R. Bles.*

Cirsium Alpinum, foliis minùs profundè laciniatis, creberrimis spinis oblongis Raii Hist. 307.

Cirsium tricephalos, Alpinum. *Carduus tricephalos, Horti Carthusiani Raii Hist. 307.*

Cirsium Acanthoides, Alpinum, flore purpureo.

Cirsium Acanthoides, montanum, flore flavescente. *Erisithales Lugd. 1094.*

Cirsium pratense, Alpinum, polycephalon, Asphodeli radice.

Cirsium Alpinum, polycephalon, flore minore purpurascente, caule aculeis obsito.

Cirsium Pyrenaicum, altissimum.

Cirsium

Cirſium Orientale, foliis laciniatis.

Cirſium, à voce Græca κίρσος *Varices.* Cirſii radicem (inquit Dioſcorides) *Lib. 4. cap. 119.* memoriæ prodidit Andræas laboranti loco adalligatam, dolores varicum ſedare.

GENUS VI.

Centaurium majus. *Grande Centaurée.*

CENTAURIUM MAJUS eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, pluri- *Tab. 256.* mis ſcilicet floſculis B, conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D ſquamoſo, non aculeato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E, G pappis inſtructum F, H. His notis addenda eſt floris magnitudo inſignis, qua differt à Jaceâ.

Centaurii majoris ſpecies ſunt.

Centaurium majus, folio in lacinias plures diviſo C. B. Pin. 117. *Centaurium majus, Juglandis folio J. B. 3. 38. Centaurium magnum Dod. Pempt. 334.*

Centaurium majus, folio non diſſecto C. B. Pin. 117. *Centaurium majus, alterum, folio integro J. B. 3. 41. Centaurium magnum, alterum Dod. Pempt. 334.*

Centaurium foliis Cinaræ Corn. 72.

Centaurium Alpinum, luteum C. B. Pin. 117. *Prodr. 56. Centauroides folio glabro, flore flaveſcente J. B. 3. 40. Centaurium majus, luteum, Corn. 70.*

Centaurium majus, laciniatum, Africanum H. R. Par. App. *Centaurium majus, Africanum, flore aureo, odorato Breyn. Cent. 1. 72.*

Centaurium majus, alterum, laciniatum, ex Africani ſemine degener.

Centaurium majus, alterum laciniatum, purpuraſcente flore H. R. Par.

Centaurium majus, folio Helenii incano. *Rhaponticum folio Helenii incano C. B. Pin. 117. Centaurium majus, Rha capitatum, folio Enulæ ſubtus hirſuto & incano J. B. 3. 41. Rha capitatum, folio Enulæ, Centaurii majoris facie Lob. Icon. 288.*

Centaurium majus, folio Helenii anguſtiore. *Rhaponticum anguſtifolium, incanum C. B. Pin. 117. Centaurium ſive Rhaponticum alterum, anguſtiore folio J. B. 3. 41. Rhaponticum alterum, anguſtifolium Lob. Icon. 288.*

Centaurium majus, incanum, humile, capite Pini. *Jacea montana, incana, capite Pini C. B. Pin. 272. Jacea montana, capite magno Strobyli J. B. 3. 30. Chamæleon non aculeatus Lob. Icon. 7.*

Centaurium majus, Alpinum, acaulos ferme, foliis Verbaſci lanuginoſis. *Lappa montana, altera, lanuginoſa C. B. Pin. 198. Arction quorundam Lugd. 1307.*

Centaurium majus, Luſitanicum, laciniatum, lanuginoſum, humilius.

Centaurium majus, Luſitanicum, Coronopi folio.

GENUS VII.

Lappa. *Bardane.*

Tab. 256. LAPPA est plantæ genus, flore A flosculoso plurimis scilicet flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus & calyce D squamoso, hamatoque E F ac vestibus hærente comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen G pappis ut plurimùm brevibus instructum H.

Lappæ species sunt.

Lappa major, Arctium Dioscoridis C. B. Pin. 198. *Personata sive Lappa major aut Bardana J. B. 3. 570. Personata, Lappa major, Bardana Lob. Icon. 588. Glouteron.*

Lappa sive Bardana major, flore albo Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 147.

Lappa major, montana, capitulis tomentosis, sive Arctium Dioscoridis C. B. Pin. 198. *Personata altera, vulgaris, capitulis minùs tomentosis Raii Synops. 88. Arctium montanum & Lappa minor Galeni Lob. Icon. 587.*

Lappa major, montana, capitulis minoribus, rotundioribus & magis tomentosis. *Personata altera, montana, capitulis magis tomentosis Raii Synops. 88. Personata altera, cum capitulis villosis J. B. 3. 571.*

Lappa maxima, orbis Americani, capitulo magis spinoso H. R. Par. *Lappa peregrina seu Bardana capite reticulato D. de Givry Joncq. Hort.*

Lappa differt à Carduo capitis formâ.

Lappa, à verbo Græco λάϐειν, λαμϐάνω *capio*, quòd vestibus hæreat.

GENUS VIII.

Cnicus.

Tab. 257. CNICUS est plantæ genus flore A, B flosculoso, plurimis scilicet flosculis C, E constante multifidis, embryoni D, F insidentibus & calyce L squamoso sed amplioribus foliis capitelli instar M M, N N; circumvallato comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen G, I pappis instructum H, K.

Cnici species sunt.

Cnicus cæruleus asperior C. B. Pin. 378. *Carthamus sive Cnicus flore cæruleo J. B. 3. 80. Cnicus flore cæruleo, Cnicus alter Clusii Lob. Icon. 19.*

Cnicus perennis, cæruleus, Tingitanus H. L. Bat.

Cnicus sylvestris, hirsutior sive Carduus benedictus C. B. Pin. 378. *Carduus benedictus J. B. 3. 75. Dod. Pempt. 737. Chardon benit.*

Cnicus pratensis, Acanthi folio, flore flavescente. *Carduus pratensis, latifolius C. B. Pin. 376. Carduus pratensis Tragi Lob. Icon. 11. J. B. 3. 42.*

Cnicus pratensis, Acanthi folio, flore purpureo.

Cnicus lanceolatus, validissimis aculeis munitus. *Carduus lanceolatus, ferocior J. B. 3. 58.*

Cnicus albis maculis notatus, flore purpureo. *Carduus albis maculis notatus, exoticus C. B. Pin. 381. Carduus lacteus, peregrinus Camerarii J. B. 3. 53. Carduus lacteus, Syriacus Cam. Tab. x.*

Cnicus albis maculis notatus, flore albo. *Carduus albis maculis notatus, exoticus, flore albo H R. Par.*

Cnicus Atractylis lutea dictus H. L. Bat. *Atractylis lutea C. B. Pin. 379. Atractylis vera, flore luteo J. B. 3. 83. Atractylis Dod. Pempt. 736.*

Cnicus aculeatus, purpureus, humilior. *An Atractylis flore purpureo Lugd. 1468.*

Cnicus cæruleus, humilis, Montis Lupi H. L. Bat. *Eryngium montanum, minimum, capitulo magno C. B. Pin. 386. Carduncellus Montis Lupi Lob. Icon. 20. J. B. 3. 92.*

Cnicus cæruleus, humilis & mitior. *Eryngium minimum, mitius, capitulo magno H. R. Par.*

Cnicus exiguus, capite cancellato, semine tomentoso. *Carduus parvus J. B. 3. 93.*

Cnicus polycephalos, canescens, aculeis flavescentibus munitus. *Acarna major, caule folioso C. B. Pin. 379. Acarnæ similis flore purpureo, Chamæleon Salmanticensis Clusii J. B. 3. 91. Chamæleon Salmanticensis. Clus. Hist. clv.*

Cnicus Hispanicus, arboreus, fœtidissimus

Cnicus Hispanicus, foliis amplioribus laciniatis.

Cnicus Hispanicus, cæruleus, Calcitrapæ folio.

GENUS IX.

Petasites. *Petasite.*

PETASITES est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, C, D constante multifidis, embryoni E, F, G insidentibus, & calyce K veluti cylindraceo & multiscisso comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen H pappis instructum I. His notis addendum est, observante Raio, flores Petasitidis priùs nasci quàm folia. *Tab. 258.*

Petasitidis species sunt.

Petasites major & vulgaris C. B. Pin. 197. *Petasites vulgaris, rubens, rotundiori folio J. B. 3. 566. Petasites Dod. Pempt. 597. Herbe aux teigneux.*

Petasites minor C. B. Pin. 197. *Petasites albus, anguloso folio J. B. 3. 567. Petasites flore albo Cam. Epit. 593.*

Petasites minor, alter, Tussilaginis folio H. R. Par. *Petasites, minor, folio Tussilaginis Mor. H. R. Bles.*

Petasites minor, Alpinus, folio anguloso, crassiori.

Petasites, ut aiunt, à Petaso, ob foliorum formam & amplitudinem.

GENUS X.

Cacalia.

CACALIA est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet petalis B constante quadrifariam divisis, embryoni C insidentibus & calyce D veluti *Tab. 258.*

cylindraceo comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E pappis instructum F, G.

Cacaliæ species sunt.

Cacalia tomentosa C. B. Pin. 198. *Prodr. 102.*

Cacalia foliis crassis, hirsutis C. B. Pin. 198. *Cacalia quibusdam J. B. 3. 569. Cacalia incano folio Clus. Hist. cxv.*

Cacalia foliis cutaneis, acutioribus & glabris C. B. Pin. 198. *Alterum Cacaliæ genus J. B. 3. 569. Descript. Cacalia glabro folio Clus. Hist. cxv.*

Cacalia Pyrenaica, Alliariæ folio.

Cacalia Alpina, foliis utrinque denso & candidissimo tomento obsitis.

Cacalia differt à Senecione flosculis quadrifariam scissis, tum & calyce ad oram dentato.

GENUS XI.

Elychrysum. *Immortelle.*

Tab. 259. ELYCHRYSUM est plantæ genus, flore A, B flosculoso, plurimis scilicet flosculis C, E constante stellæ adinstar divisis, embryoni D, F insidentibus & calyce comprehensis K, I squamoso, splendido, aureo vel argenteo aut alterius insignis coloris. Embryo autem deinde abit in semen G pappis instructum H.

Elichrysi species sunt.

Elichrysum seu Stœchas citrina, angustifolia C. B. Pin. 264. *Stœchas Citrina tenuifolia Narbonensis J. B. 2. 154. Stœchas Citrina Dod. Pempt. 268.*

Elichrysum angustissimo folio. *Stœchas Citrina, tenuifolia, altera, sive Italica J. B. 3. 155.*

Elichrysum, foliis oblongis, paucis, Stœchadis Citrinæ angustioribus C. B. Pin. 264. *Stœchas Citrina tenuifolia, tertia sive Neapolitana J. B. 3. 155.*

Elichrysum umbellatum, maritimum, Hispanicum. *Chrysocome marina, umbellata Barr. Icon.*

Elichrysum trifidis foliis asperiusculis, Siculum Bocc. Mus. Part. 2. 43. Tab. 37.

Elichrysum Siculum, foliis utrinque viridibus, flore singulari. *Helichryso sylvestri angustifolio similis, tota viridis Bocc. Mus. Part. 2. 145. Tab. 109.*

Elichrysum sylvestre, latifolium, flore parvo singulari. *Elichryso sylvestri flore oblongo similis C. B. Pin. 265. Stœchadi Citrinæ alteri inodoræ Lobelii affinis, capitulis brevioribus J. B. 3. 157.*

Elichrysum sylvestre, latifolium, flore magno, singulari. *Heliochrysum saxatile, singulari capitulo, acuto & angusto Stœchadis folio Bocc. Mus. Part. 2. 142. Heliochrysum saxatile Ejusd. Tab. 104.*

Elichrysum sylvestre, latifolium, capitulis conglobatis C. B. Pin. 264. *Gnaphalium ad Stœchadem Citrinam accedens J. B. 3. 160. Chrysocome & Heliochrysos sylvestris Lob. Icon. 455.*

Elichrysum aquaticum, ramosum, minus, capitulis foliatis. *Gnaphalium longifolium, humile, ramosum, capitulis nigris Raii Hist. 295. Gnaphalio vulgari similis J. B. 3. 159.*

Elichryſum ſpicatum. *Gnaphalium majus, anguſto oblongo folio, alterum C. B. Pin 263. Gnaphalium rectum J. B. 3. 160. Gnaphalium Anglicum vel Belgicum, folio longiore Lob. Icon. 482.*

Elichryſum montanum, flore rotundiore, ſubpurpureo. *Gnaphalium montanum, flore rotundiore, ſubpurpureo C. B. Pin. 263. Gnaphalium montanum, purpureum Lob. Icon. 483.*

Elichryſum montanum, flore rotundiore, candido. *Gnaphalium montanum, flore rotundiore, candido C. B. Pin. 263. Gnaphalium montanum, album Lob. Icon. 482.*

Elichryſum montanum, flore rotundiore, ſuaverubente. *Gnaphalium montanum, ſuaverubens Lob. Icon. 483.*

Elichryſum montanum, flore rotundiore, variegato. *Gnaphalium montanum, variegatum Eyſt.*

Elichryſum montanum longiore & folio & flore purpureo. *Gnaphalium montanum, longiore & folio & flore purpureo C. B. Pin. 263.*

Elichryſum montanum longiore & folio & flore albo. *Gnaphalium montanum, longiore & folio & flore albo C. B. Pin. 263.*

Elichryſum Orientale C. B. Pin. 264. *Prodr. 123. Stœchas Citrina, floris & magnitudine & colore ſpecioſa J. B. 3. 154.*

Elichryſum ſeu Stœchas Citrina latifolia C. B. Pin 264. *Stœchas Citrina Germanica, latiore folio J. B. 3. 153. Amaranthus luteus, 1 Tabern. Icon. 387.*

Elichryſum Germanicum, calyce ex aureo rutilante. *Chryſocome Germanica, flore igneſcente ſive ex aureo rutilante Breyn. Cent. 1. 145.*

Elichryſum Germanicum, calyce ſanguineo. *Chryſocome Germanica, flore ſanguineo Breyn. Cent. 1. 145.*

Elichryſum ſylveſtre, anguſtifolium, capitulis conglobatis C. B. Pin. 264. *Stœchadi Citrinæ affinis, capitulis parvis, raris, ſquamoſis, in pappos evaneſcentibus J. B. 3. 156. Stœchas citrina, altera Lob. Icon 486.*

Elichryſum Americanum, latifolium. *Gnaphalium latifolium, Americanum C. B. Pin. 263. Gnaphalium Americanum Cluſ. Hiſt. 327. J. B. 3. 162.*

Elichryſum latifolium erectum, floribus conglobatis. *Gnaphalio Americano affinis planta, capitulis conglobatis H. R. Par.*

Elichryſum Americanum, Lychnidis Coronariæ folio tomentoſo & undulato Plum.

Elichryſum Americanum, arboreſcens, Ilicis cocciglandiferæ folio Plum.

Elichryſum Africanum, lanuginoſum, latifolium, calyce floris argenteo & ampliſſimo Oldenl.

Elichryſum Africanum, lanuginoſum, anguſtiſſimo folio, calyce floris argenteo & ampliſſimo Oldenl.

Elichryſum Africanum, fruteſcens, Coridis folio Oldenl.

Elichryſum Africanum, incanum, tomentoſum, foliis ſubrotundis Oldenl.

Elichryſum Africanum, umbellatum, odoratum, luteum Oldenl.

Elichrysum Africanum, luteum, Polii folio Oldenl.
Elichrysum Africanum, tomentosum, incanum, angustifolium, floribus rubris Oldenl.
Elichrysum arboreum, Rorismarini folio, Africanum Oldenl.
Elichrysum Africanum, Plantaginis folio. *Chrysocome Æthiophica, Plantaginis folio Breyn. Cent. 1. 143. Tab. 71.*
Elichrysum Africanum, fœtidissimum, amplissimo folio.
Elichrysum humillimum ex Promontorio Sacro.
Elychrysum Alpinum, minimum, capillaceo folio.

GENUS XII.

Filago. *Herbe à Coton.*

Tab. 259. FILAGO est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, D constante stellæ adinstar divisis, embryoni C, E insidentibus & calyce H squamoso, sed nequaquam splendente aut specioso comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen F pappis instructum G.

Filaginis species sunt.

Filago seu Impia Dod. Pempt. 66. *Gnaphalium Germanicum J. B. 3. 158. Gnaphalium vulgare, majus C. B. Pin. 263.*
Filago altera Dod. Pempt. 67. *Gnaphalium majus, angusto, oblongo folio C. B. Pin. 263.*
Filago minor Ger. 641. *Gnaphalium minimum J. B. 3. 159. Gnaphalium minus, repens C. B. Pin. 263.*
Filago Alpina, capite folioso. *Gnaphalium Alpinum, magno flore, capite oblongo C. B. Pin. 264. Gnaphalium Alpinum, pulchrum J. B. 3. 161. Leontopodium Mathioli Dod. Pempt. 68.*
Filago maritima, capite folioso. *Gnaphalium roseum C. B. Prodr. 122. Gnaphalium roseum, sylvestre C. B. Pin. 263. Gnaphalium umbellatum, minimum J. B. 3. 162.*
Filago maritima, capite folioso, in hortis culta. *Gnaphalium roseum, hortense C. B. Prodr. 122. Pin. 263.*
Filago Lusitanica, capite folioso.
Filago vulgaris, tenuissimo folio erecta. *Gnaphalium vulgare, tenuifolium J. B. 3. 159.*

GENUS XIII.

Conyza. *Conise.*

Tab. 259. CONYZA est plantæ genus, flore A, F flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, D, G constante multifidis, embryoni C, E, H insidentibus, & calyce I squamoso plerumque cylindraceo comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen K pappis instructum L.

Conyzæ species sunt.

Conyza major, vulgaris C. B. Pin. 265. *Conyza major Mathioli, Baccharis quibusdam J. B. 2. 1051.*

Conyza caulibus rubentibus, tenuioribus, flore luteo nudo Bot. Monsp.

Conyza Linariæ folio. *Linaria folioso capitulo luteo, major C. B. Pin. 213. Heliochrysos Tragi, sive Linaria tertia J. B. 3. 151. Linosyris nuperorum Lob. Icon. 409.*

Conyza latifolia, viscosa, suaveolens, flore aureo è Gallo-provinciâ. *Conyza major, alato caule, foliis Primulæ veris longè amplioribus, graviter odoratis Lal. Triumf. apud Fratrem 65. Conyza Pyrenaica, foliis Primulæ veris Par. Bat. Conyza præalta, alato caule, odorata Bocc. Mus. Part. 2. 168. Conyza præalta, odorata, alato caule, capitulis barbatis Baccharis Monspeliensis æmulantibus Ejusd. Tab. 121. Floribus est nunc radiatis nunc flosculosis; unde ad utramvis Classem revocare licet.*

Conyza Americana, Urticæ folio, flore albo. *Valeriana Urticæfolia, flore albo Corn. 20.*

Conyza Americana, Lamii folio. *Eupatorium Senecionis facie, folio Lamii Part. Bat.*

Conyza Americana, Salicis Capreæ folio, flore albo.

Conyza Virginiana, Halimi folio. *Senecio Virginianus, arborescens Par. Bat.*

Conyza Americana, frutescens, Cydoniæ folio Plum.

Conyza Americana, arborescens, lutea, folio trifido Plum.

Conyza Americana, arborescens, purpurea, folio Verbasci dentato Plum.

Conyza Americana, arborescens, purpurea, folio Verbasci undulato Plum.

Conyza Americana, frutescens, foliis subrotundis, nervosis, floribus spicatis. *Elichryso affinis Peruana, frutescens H. L. Bat. App.*

Conyza Africana, humilis, foliis angustioribus nervosis, floribus umbellatis. *Eupatorium Indicum, flore albo Barth. Act. Haffn. Tom. 11. 57.*

Conyza Africana, frutescens, foliis Salviæ, odore Camphoræ. *Elichryso affinis Africana, arborescens, floribus purpuro-violaceis, foliis Salviæ, odore Rorismarini H. L. Bat.*

Conyza Africana, frutescens, foliis Erucæ hamatis & incanis Oldenl.

Conyza Africana, frutescens, foliis Rorismarini Oldenl.

Conyza Africana, Senecionis flore, retusis foliis H. L. Bat. App.

Conyza Indica Scrophulariæ folio, flore purpurascente.

Conyza Verbasci foliis serratis.

Conyza, à voce Græca Κωνώψ *Culex*. Conyza enim (auctore Dioscoride) *Lib. 3. cap. 136.* bestias fugat, culices abigit, ac pulices quoque necat.

GENUS XIV.

Eupatorium. *Eupatoire.*

EUPATORIUM est plantæ genus, flore A, D flosculoso, plurimis scilicet *Tab. 258.* flosculis B, E (ex quibus longa capillamenta G bifida plerumque surgunt) constante multifidis, embryoni C, F insidentibus & calyce K, L longo, tereti que ac squamoso comprehensis: Embryo autem abit deinde in semen H pappis instructum I.

Eupatorii ſpecies ſunt.

Eupatorium Cannabinum C. B. Pin. 320. *Eupatorium adulterinum J. B. 2. 1065. Vulgare Hepatorium Dod. Pempt. 28.*

Eupatorium folio oblongo, rugoſo, caule purpuraſcente. *Eupatoria foliis Enulæ Corn. 191.*

Eupatorium folio oblongo, rugoſo, ampliori, caule vireſcente.

Eupatorium novæ Angliæ, Urticæ foliis, floribus purpuraſcentibus, maculato caule H. L. Bat. App. *Eupatorium Urticæ foliis Par. Bat.*

Eupatorium novæ Angliæ, Betonicæ foliis villoſis, flore albo Par. Bat.

Eupatorium Virginianum, foliis Salviæ longiſſimis, acuminatis, perfoliatum Pluk. Phytog. Tab. 87. fig. 6.

Eupatorium Americanum, Verbaſci folio. *Eupatoria Conyzoides, Verbaſcifolia, ſeu Baccharis Americana, ſuaveolens Pluk. Phytog. Tab. 87. fig. 1.*

Eupatorium Americanum, foliis Urticæ mollibus & incanis. *Eupatoria Conyzoides, folio molli & incano, capitulis magnis, Americana, Arch-Angel Barbadenſibus dicta Pluk. Phytog. Tab. 177. fig. 3.*

Eupatorium Americanum, fruteſcens, Atriplicis folio, flore albo Plum.

Eupatorium Americanum, Sophiæ folio, flore purpureo Plum.

Eupatorium Americanum, fruteſcens, Hederæ terreſtris folio, flore purpuraſcente Plum.

Eupatorium Americanum, Petaſitidis folio Plum.

Eupatorium, ſive Eupatoria, à Rege Eupatore, unde regiam auctoritatem habere dicitur à Plinio. *Lib. 25. cap. 6.*

GENUS XV.

Senecio. *Seneçon.*

Tab. 210. SENECIO eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D monophyllo, cylindraceo, multiſciſſo, poſtea coniformi E comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F pappis inſtructum G, quo tempore calyx H I deorſum inverti ſolet.

Senecionis ſpecies ſunt.

Senecio minor, vulgaris C. B. Pin. 131. *Senecio vulgaris ſive Erigeron J. B. 2. 1041. Senecio ſive Erigeron Lob. Icon. 225.*

Senecio Jacobeæ folio Mor. H. R. Bleſ.

Senecio Americanus, altiſſimus, ampliſſimo folio. *Senecio Africanus, Blattariæ folio Par. Bat.*

Senecio Americanus, purpureo-cæruleo flore.

Lib. 4. cap. 97. Senecio Latinis, Erigeron Græcis, à vocibus Ηρι *vere*, ab ἦρ ἦρος *ver*, & γέρων *Senex*, quaſi verno tempore ſeneſcens. *Atque inde etiam* (ait Dioſcorides) *Erigerontis nomen Senecio apud Græcos invenit, quòd vere flores capillorum ritu caneſcant, defloreſcentes enim in pappos abeunt.*

Senecio differt à Conyza & Eupatorio calycis formâ.

SECTIO

SECTIO III.

De Herbis flore flosculoso, semine pappis nequaquam instructo.

GENUS I.

Carthamus. *Cartame, Safran bâtard.*

CARTHAMUS est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus & calyce F squamoso & foliato comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen D, E pappis nequaquam instructum. *Tab. 258.*

Carthami speciem unicam novi.

Carthamus officinarum, flore croceo. *Carthamus sive Cnicus J. B. 3. 79. Cnicus sativus sive Carthamum officinarum C. B. Pin. 378. Cnicus vulgaris Clus. Hist. clij.*

Carthamus officinarum, flore albido. *Cnicus sativus sivè Carthamum officinarum, flore albido C. B. Pin. 378.*

Carthamus à voce *Karten*, qua Mauritani hanc plantam appellant, vel potiùs à verbo Græco *καθαρίζω purgo*, cùm semen Carthami purgare existimetur.

GENUS II.

Absinthium. *Absinthe.*

ABSINTHIUM est plantæ genus, flore A flosculoso, sed exiguo, plurimis scilicet flosculis B, D constante multifidis, embryoni C, E insidentibus & calyce G squamoso comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen F pappis nequaquam instructum. His notis addenda est totius plantæ facies. *Tab. 260.*

Absinthii species sunt.

Absinthium arborescens Lob. Icon. 753. *J. B. 3. 173. Abrotanum latifolium, arborescens. C. B. Pin. 136.*

Absinthium Ponticum seu Romanum officinarum, seu Dioscoridis C. B. Pin. 138. *Absinthium vulgare, majus J. B. 3. 168. Absinthium latifolium Dod. Pempt. 23. Absinte ordinaire.*

Absinthium Ponticum, montanum C. B. Pin. 138. *Absinthium vulgare, montanum J. B. 3. 173. Absinthium montanum Cam. Epit. 453.*

Absinthium Ponticum, Creticum, grati odoris C. B. Pin. 138. *Prodr. 71.*

Absinthium Ponticum, tenuifolium, incanum C. B. Pin. 138. *Absinthium Ponticum, vulgare, folio inferiùs albo J. B. 3. 175. Absinthium tenuifolium Dod. Pempt. 24.*

Absinthium Ponticum, tenuifolium, caulibus purpurascentibus, foliis supina parte viridioribus C. B. Pin. 139.

Absinthium Ponticum, tenuifolium, Austriacum C. B. Pin. 139. *Absinthium*

Auſtriacum, tenuifolium J. B. 3. 179. Abſinthium Seriphium Dod. Pempt. 25.

Abſinthium Ponticum, repens vel ſupinum C. B. Pin. 139. *Abſinthium repens Tabern. Icon. 3.*

Abſinthium inſipidum, Abſinthio vulgari ſimile C. B. Pin. 139. *Abſinthium inſipidum J. B. 3. 173.*

Abſinthium maritimum, Lavandulæ folio C. B. Pin. 139. *Abſinthium maritimum, latifolium, ſive Mathioli J. B. 3. 174. Abſinthium anguſtifolium Dod. Pempt. 26.*

Abſinthium maritimum, foliis ſuperioribus in aliquot lacinias diviſis C. B. 139. *Abſinthii anguſtifolii ramulus, foliis fiſſis Dod. Pempt. 26.*

Abſinthium Seriphium, Germanicum C. B. Pin. 139. *Abſinthium Seriphium, Germanicum, ſucculento folio, ſive Miſnicum J. B. 3. 178. Abſinthium marinum, Miſnenſe Cluſ. Hiſt. 339.*

Abſinthium Seriphium, Belgicum C. B. Pin. 139. *J. B. 3. 178. Abſinthium Seriphium vulgo dictum Cam. Epit. 458.*

Abſinthium maritimum, Seriphio Belgico ſimile, latiore folio, odoris grati D. Plukenet Raii Synopſ. 94.

Abſinthium Seriphium, Gallicum C. B. Pin. 139. *Abſinthium Seriphium, tenuifolium, marinum, Narbonenſe J. B. 3. 177.*

Abſinthium Santonicum, Gallicum C. B. Pin. 139. *Santonici ſpecies majuſcula & longiuſculis foliolis Cam. Epit. 457.*

Abſinthium Seriphium, montanum, candidum C. B. Pin. 139. *Abſinthium Valleſianum, tenuifolium, candidum ſive Herba alba J. B. 3. 179. Abſinthii ſpurii ſeu externi ſpecies 1 Dod. Pempt. 26.*

Abſinthium Alpinum, incanum C. B. Pin. 139. *Prodr. 71. Aſſenzo Alpino, ij Pon. Bald. Ital. 218.*

Abſinthium Alpinum, candidum, humile C. B. Pin. 139. *Prodr. 71.*

Abſinthium corymbiferum, annuum. *Elichryſum foliis Abrotoni C. B. Pin. 264. Helichryſon quorundam, folio Abrotoni J. B. 3. 150. Elichryſon Dod. Pempt. 267.*

Abſinthium Seriphium, Hiſpanicum, flore oblongo. *Abſinthium tenuifolium, elegans, ex Hiſpania Turnefortii Almag. Bot. Phytog. Tab. 1 fig. 3.*

Abſinthium Seriphium, Hiſpanicum, flore rotundiore, odore Seminis contra.

Abſinthium Halepenſe, grati odoris, comâ delicatiore Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 73. fig. 2. *Abſinthium Syriacum, minus, brevioribus foliis, comâ multiplicatâ, tenuiſſimâ Mor Hiſt. Oxon. Part. 3. 8. Abſinthium tenuifolium Syriacum, ſive Santonicum, ſpurium, comâ tenuiſſimâ Ejuſd. Sect. vj Tab. 1. fig 9.*

Abſinthium Africanum, arboreſcens, folio vermiculato, incano Oldenl.

Ab eo genere excludi debent. *Abſinthium montanum, Chamæmeli flore magno C. B. Pin. 140. quod ſpecies eſt Chamæmeli. Abſinthium Alpinum, umbelliferum, latifolium C. B. Pin. 139. ad Ptarmicam referendum. Abſinthium Alpinum, umbelliferum, tenuifolium & minus C. B. Pin. 140.*

Absinthium sola facie externa ab Abrotano differt; nam utriusque generis species sunt amaræ & insipidæ, incanæ & virescentes, lignosæ & herbaceæ, foliisque in ampliores aut tenuiores lacinias divisis.

Absinthium, quasi planta minimè grata, à vocibus Græcis ψίνθος *Voluptas*, & particula privativa α.

GENUS III.

Abrotanum. *Auronne.*

ABROTANUM est plantæ genus, floribus & fructibus Absinthii, à quo sola facie externa differt.

Abrotani species sunt.

Abrotanum latifolium, inodorum C. B. Pin. 136. *Abrotanum inodorum Lob. Icon. 769.*

Abrotanum mas, angustifolium, majus C. B. Pin. 136. *Abrotonum vulgare J. B. 3. 192. Abrotonum mas Dod. Pempt. 21.*

Abrotanum mas, angustifolium, maximum C. B. Pin. 136.

Abrotanum mas, angustifolium, incanum C. B. Pin. 136. *Abrotonum mas, maximum Col. Part. 1. 54.*

Abrotanum mas, angustifolium, minus C. B. Pin. 136. *Abrotonum cum pulchris corymbis J. B. 3. 194. Abrotanum odoratum, humile, densè fruticosum Lob. Icon. 769.*

Abrotanum campestre, cauliculis albicantibus C. B. Pin. 136. *Abrotonum sylvestre, inodorum, cauliculis ex viridi albicantibus Schuvenck. 5.*

Abrotanum campestri simile, Tingitanum H. L. Bat.

Abrotanum campestre, cauliculis rubentibus C. B. Pin. 136. *Abrotonum inodorum, cauliculis purpurascentibus Schuvenck. 5. Artemisia tenuifolia sive leptophyllos, aliis Abrotonum sylvestre J. B. 3. 194.*

Abrotanum campestre, incanum, Carlinæ odore C. B. Pin. 136. *Prodr. 71.*

Abrotanum humile, corymbis majoribus, aureis H. R. Par.

Abrotanum Lini folio acriori & odorato. *Dracunculus hortensis C. B. Pin. 98. Dracunculus hortensis sive Tarchon J. B. 3. 148. Draco herba Dod. Pempt. 709. Estragon.*

Abrotanum Hispanicum, Absinthii Pontici folio. *Artemisia tenuifolia, 1. Clus. Hist. 227.*

Abrotanum Hispanicum, maritimum, folio crasso, splendente & rigido.

Abrotanum mas ex Surinam, molli hirsutie canescens Pluk. Almag. Bot. *Raii Hist. 1866.*

Abrotanum elatius, subincanum, foliis creberrimis, secundum caulem in metæ formam fastigiatis Pluk. Almag. Bot.

Abrotanum à vocibus Græcis βροτὸς *Mortalis*, & particula privativa α; quasi diceres plantam immortalem, eò quòd perpetuò vireat: vel à voce Græca ἄβρωτος *non comestus*, à verbo βρώσκω *Comedo*, & particula α, quòd comedi nequeat ob saporem ingratum.

GENUS IV.

Artemisia. *Armoise.*

Tab. 260. ARTEMISA est plantæ genus, flore H flosculoso, plurimis scilicet flosculis I constante multifidis, embryoni K insidentibus & calyce N squamoso comprehensis. Inter flosculos verò occurrunt & embryones nudi L in capillamentum M bifidum desinentes, qui perinde ac embryo K abeunt in semen Absinthii æmulum: ab Absinthio autem differt sola facie externa, nam florum discrimen oculos penè fugit.

Artemisiæ species sunt.

Artemisia vulgaris, major, caule & flore purpurascentibus C. B. Pin. 137. *Artemisia vulgaris J. B. 3. 184. Artemisia rubra Tabern. Icon. 7.*

Artemisia vulgaris, major, caule ex viridi albicante. *Artemisia alba Tabern. Icon. 8.*

Artemisia foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Artemisia foliis variegatis Mor. H. R. Bles.*

Artemisia rubra, maritima, Mentz. Pug.

Artemisia nomen habet à Regina Cariæ ejusdem nominis. *Mulieres quoque* Lib. 25. cap. 7. *hanc gloriam affectavere* (ut ait Plinius) *in quibus Artemisia uxor Mausoli adoptatâ herbâ, quæ antea Parthenis vocabatur. Sunt qui ab Artemide Ilithya (Diana obstetrix) cognominatam putant, quoniam privatim medeatur fœminarum malis.*

GENUS V.

Santolina. *Petit Cyprés. Garderobe.*

Tab. 260. SANTOLINA est plantæ genus, flore A flosculoso, globoso, plurimis scilicet flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus, foliolis D imbricatis intermediis & calyce F squamoso quasi hemisphærico comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E pappis nequaquam instructum. His notis addendi sunt flores, Absinthii & Abrotani floribus majores, tum & totius plantæ facies.

Santolinæ species sunt.

Santolina foliis teretibus. *Abrotanum fœmina, foliis teretibus C. B. Pin. 136. Chamæchyparissus J. B. 3. 133. Polium Theophrasti & Dioscoridis & Arabum, vermiculato folio Col. Part. 1. 54. Abrotanum fœmina Lob. Icon. 768.*

Santolina flore majore, foliis villosis & incanis. *Abrotanum fœmina, flore majore, foliis villosis & incanis C. B. Pin. 137. Seriphium Dioscoridis, Abrotoni fœminæ facie Lob. Icon. 754.*

Santolina foliis Ericæ vel Sabinæ. *Abrotanum fœmina, foliis Ericæ vel Sabinæ C. B. Pin. 137. Santolina 3. Dod. Pempt. 269.*

Santolina foliis Cupressi. *Abrotanum fœmina, foliis Cupressi C. B. Pin. 137. Santolina 4 Dod. Pempt. 269.*

Santolina repens & canescens. *Abrotanum fœmina, repens, canescens C. B.*

Pin. 137. Santolina 5. Dod. Pempt. 269.

Santolina foliis minus incanis *Abrotanum fœmina, foliis minus incanis C. B. Pin. 137. Abrotonum fœmina ij. Cluſ. Hiſt. 341.*

Santolina foliis obſcurè virentibus, flore ſulphurei coloris. *Abrotanum fœmina, viride C. B. Pin. 137. Abrotonum fœmina, vj. Cluſ. Hiſt. 342.*

Santolina foliis obſcurè virentibus, flore aureo.

Santolina foliis Roriſmarini, major. *Abrotanum fœmina, foliis Roriſmarini, majus C. B. Pin. 137. Abrotonum fœmina, iiij. Cluſ. Hiſt. 342.*

Santolina foliis Roriſmarini, minor. *Abrotanum fœmina, foliis Roriſmarini, minus C. B. Pin. 137. Abrotonum fœmina, v. Cluſ. Hiſt. 342.*

Santolina Africana, corymbifera, Coronopi folio ampliore.

Santolina Africana, corymbifera, Coronopi folio anguſtiore. *Elichryſum Africanum, inodorum, glabrum Bot. Monſp. App. Elichryſum inodorum, glabrum, Coronopi folio, annuum Magnoli H. L. Bat.*

Santolina Hiſpanica, Chamæmeli folio.

Santolina vermiculata, Cretica. *Abrotanum vermiculatum, Creticum Ciaſſi Nut. Faſc.*

GENUS VI.

Gnaphalium.

GNAPHALIUM eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis nempe floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus, foliolis D imbricatis & intermediis, & calyce ſquamoſo quaſi hemiſphærico comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F, H, K, calyptrâ L, G, I, munitum. *Tab. 261.*

Gnaphalii ſpeciem unicam novi.

Gnaphalium maritimum C. B. Pin. 263. *Gnaphalium maritimum multis J. B. 3. 157. Gnaphalium maritimum Cluſ. Hiſt. 329.*

Gnaphalium, à voce Græca γνάφαλον *Tomentum*, quaſi diceres plantam tomentoſam.

GENUS VII.

Tanacetum, *Taneſie.*

TANACETUM eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D ſquamoſo & quaſi hemiſphærico comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F pappis nequaquam inſtructum. His notis addendi ſunt flores, craſſi, in capitulum quoddam collecti. *Tab. 261.*

Tanaceti ſpecies ſunt.

Tanacetum vulgare, luteum C. B. Pin. 132. *Tanacetum vulgare, flore luteo J. B. 3. 131. Tanacetum Millefolii foliis Lob. Icon. 749.*

Tanacetum foliis criſpis C. B. Pin. 132. *Tanacetum criſpum, flore luteo J. B. 3. 132. Speciosum Tanacetum, criſtatum, Anglicum Lob. Icon. 749.*

Tanacetum hortenſe, foliis & odore Menthæ H. L. Bat. App. *Mentha hor-*

tensis, corymbifera C. B. Pin. 226. Mentha corymbifera, sive Costus hortensis J. B. 3. 144. Coq.

Ab eo genere excludi debent. *Tanacetum minus, album, odore Camphoræ sive Achillæa Dioscoridis C. B. Pin. 132. quod Millefolii species est. Tanacetum montanum, inodorum, minore & majore flore C. B. Pin. 132. ad Matricariam referendum.*

GENUS VIII.

Bidens.

Tab. 262. BIDENS est plantæ genus, flore A plerumque flosculoso, plurimis scilicet petalis B constante multifidis, embryoni C insidentibus & calyce G comprehensis, quandoque occurrunt & semiflosculi D E : Embryo autem abit deinde in semen F in aculeos desinens K.

Bidentis species sunt.

Bidens foliis tripartitò divisis Cæsalp. 488. *Cannabina aquatica, folio tripartitò diviso C. B. Pin. 321. Verbesina sive Cannabina aquatica, flore minus pulchro, elatior ac magis frequens J. B. 2. 1073. Hepatorium aquatile Dod. 595.*

Bidens folio non dissecto Cæsalp. 488. *Cannabina aquatica, folio non diviso C. B. Pin. 321. Verbesina pulchriore flore luteo J. B. 2. 1074. Eupatorium Cannabinum chrysanthemum Tabern. Icon. 117.*

Bidens Canadensis, latifolia, flore luteo. *Eupatorium Canadense, flore luteo H. R. Par. Chrysanthemum Cannabinum, Americanum Mor. H. R. Bles.*

Bidens Americana, flore albo, folio non dissecto.

Bidens Americana, Apii folio. *Chrysanthemum aquaticum, foliis multifidis, Cicutæ nonnihil similibus, Virginianum H. L. B. Chrysanthemum Virginianum, foliis Cicutæ nonnihil similibus Par. Bat.*

Bidens Indica, Hieracii folio, caule alato. *Chrysanthemum Corassavicum, alato caule Par. Bat.*

Bidens trifolia, Americana, Leucanthemi flore. *Chrysanthemum Americanum, Ciceris folio glabro, Bellidis majoris flore Prodr. Par. Bat.*

Bidens Americana, foliis subrotundis, bullatis. *Chrysanthemum Curassavicum, foliis Hyperici, nigris punctis notatis Prodr. Par. Bat.*

Bidens Americana, foliis oblongis, bullatis & sinuosis.

Bidens Americana, frutescens, Ilicis folio, flore luteo Plum.

Bidens Americana, frutescens, Sphondylii folio & facie Plum.

Bidens Americana, triphylla, Angelicæ folio, flore radiato Plum.

Bidens Americana, pentaphylla, flore radiato Plum.

Bidens, quasi planta semine bidentato.

SECTIO IV.

De herbis, flore flosculoso, flosculis in lacinias æquales divisis, & calyci proprio insidentibus.

GENUS I.

Echinopus.

ECHINOPUS est plantæ genus, flore A flosculoso, globoso, plurimis scilicet flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus; singuli autem flosculi calyce squamoso D donantur, thalamo G affixo. Embryo verò abit deinde in semen E in involucro F, quod floris calyx fuit, reconditum. *Tab. 262.*

Echinopi species sunt.

Echinopus major J. B. 3. 69. *Carduus sphærocephalus, latifolius, vulgaris C. B. Pin. 381. Carduus sphærocephalus Dod. Pempt. 722.*

Echinopus major, flore candido, staminibus in medio cæruleis. *Carduus sphærocephalus, latifolius, vulgaris, flore candido, staminibus in medio cæruleis C. B. Pin. 381.*

Echinopus minor J. B. 3. 72. *Ritro floribus cæruleis Lob. Icon. 8.*

Echinopus tenuifolius, violaceus. *Carduus sphærocephalus, tenuifolius, violaceus Barr. Icon.*

Echinopus minor, flore albo.

Echinopus minor, annuus, magno capite. *Carduus sphærocephalus, annuus, Bœticus, minor Mor. H. R. Bles. Scabiosa Carduifolia, annua Par. Bat.*

Echinopus Americanus, frutescens, ad nodos floridus, Ilicis folio, subtus argenteo Plum.

SECTIO V.

De Herbis, flore flosculoso, flosculis in lacinias inæquales ut plurimùm divisis, & calyci proprio insidentibus.

GENUS I.

Scabiosa. *Scabieuse.*

SCABIOSA est plantæ genus, flore A, N flosculoso, plurimis scilicet flosculis inæqualibus, constante, calyce communi M Y comprehensis. Horum autem alii B, O, qui meditullium occupant, quadrifidi aut quinquefidi, cæteri ad oram positi C, T bilabiati sunt. Singuli, embryonis E, P, V supremæ parti coronatæ D, Q, X insident, & calyce proprio F, R, S comprehenduntur, qui deinde abit in capsulam vel simplicem G, L, vel infundibuli- *Tab. 263. & 264.*

formem Z, 3, 4, semine fœtam H, 1, 5, 6, coronato, 2, 6, quod prius embryo fuit.

Scabiosæ species sunt.

Scabiosa pratensis, hirsuta, quæ officinarum C. B. Pin. 269. *Scabiosa major, communior, hirsuta, folio laciniato J. B. 3. 2. Scabiosa arvensis sive segetalis Tabern. Icon. 159. Scabieuse ordinaire.*

Scabiosa major, flore ex cæruleo purpureo Tabern. Icon. 158.

Scabiosa fruticans, latifolia, alba C. B. Pin. 269. *Scabiosa ix sive æstivalis Clus. Hist. iiij.*

Scabiosa fruticans, latifolia, floribus ad cæruleum inclinantibus C. B. Pin. 269.

Scabiosa altissima, annua, foliis Agrimoniæ nonnihil similibus H. L. Bat.

Scabiosa frutescens, angustifolia, alba C. B. Pin. 270. *Scabiosa montana, calidarum regionum, major Lobelii J. B. 3. 8. montana Scabiosa calidarum regionum Lob. Icon. 538.*

Scabiosa angustifolia, alba, altera C. B. Pin. 270. *Scabiosa major, alba Tabern. Icon. 163.*

Scabiosa multifido folio, flore flavescente C. B. Pin. 270. *Scabiosa multifido folio, albo flore vel potius ochroleuco J. B. 3. 8. Scabiosa ochroleuco flore sive vij Clus. Hist. iij.*

Scabiosa alba, gemino capite C. B. Pin. 270. *Scabiosa alba, gemino trigeminove capite Clus. Hist. iij.*

Scabiosa prolifera, folio latiore C. B. Pin. 270. *Scabiosa prolifero flore Clus. Hist. v. Scabiosa prolifera J. B. 3. 5.*

Scabiosa prolifera, foliis Gingidii C. B. Pin. 270. *Prodr. 126.*

Scabiosa tenuifolia, prolifera, minor C. B. Pin. 270. *Scabiosa tenuifolia, minima, prior Eyst.*

Scabiosa Alpina, foliis Centaurii majoris C. B. Pin. 270. *Scabiosa Alpina, maxima Lob. Icon. 537.*

Scabiosa montana, glabra, foliis Scabiosæ vulgaris C. B. Pin. 270. *Scabiosa glabra, carnosis foliis virentibus, flore ex cæruleo purpureo J. B. 3. 7. Scabiosa montana sive v Clus. Hist. ij.*

Scabiosa montana, latifolia, non laciniata, rubra, & prima C B. Pin. 270. *Scabiosa latifolia, Pannonica, purpureo flore, seu iiij Clus. Hist. ij.*

Scabiosa latifolia, rubra, non laciniata, secunda C. B. Pin. 270. *Scabiosa latifolia, rubro flore J. B. 3. 9. Scabiosa iij. Clus. Hist. ij.*

Scabiosa Virgæ pastoris folio C. B. Pin. 270. *Scabiosa latifolia, peregrina Tabern. Icon. 160.*

Scabiosa argentea, angustifolia C. B. Pin. 270. *Prodr. 127. Scabiosa Graminea, argentea J. B. 3. 12.*

Scabiosa peregrina, rubra, capitulo oblongo C. B. Pin. 270. *Scabiosa rubra, peregrina, quibusdam Indica J. B. 3. 6. Scabiosa vj. Indica Clus. Hist. iij.*

Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, flore carneo H. R. Par.

Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, flore variegato H. R. Par.

Scabiosa

Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, nigricante, odore Zibethi C. B. Pin. 270. *Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, flore atro-purpureo H. R. Par.*

Scabiosa Indica, prolifera H. Edinb.

Scabiosa Lusitanica, Indicæ similis.

Scabiosa capitulo globoso, major C. B. Pin. 270. *Scabiosa minor, vulgaris J. B. 3. 3. Scabiosa v. Clus. Hist. ij.*

Scabiosa capitulo globoso, minor C. B. Pin. 270. *Scabiosa minor, iv. Tabern. Icon. 162.*

Scabiosa minor j, ij, iij Tabern. Icon. 160. & 161.

Scabiosa minor, capitulo odoro, globoso C. B. Pin. 271. *Scabiosa parva, odorato flore, foliis maculis infectis J. B. 3. 6. Phyteuma minus, Scabiosa parva, floribus Ocimi laciniatis atque odoris Col. Phytob. 32.*

Scabiosa stellata, Hispanica, amplissimo folio.

Scabiosa stellata, folio laciniato, major C. B. Pin. 271. *Scabiosa major, cum pulchro semine J. B. 3. 9. Scabiosa major, Hispanica sive 1. Clus. Hist. j.*

Scabiosa stellata, folio laciniato, minor, sive maritima C. B. Pin. 271. *Scabiosa minor, Hispanica, sive ij. Clus. Hist. j.*

Scabiosa stellata, minima C. B. Pin. 271. *Prodr. 126. Scabiosa cum pulchro semine, minor J. B. 3. 7. Phyteuma Col. Phytob. 98.*

Scabiosa stellata, folio non dissecto C. B. Pin. 271. *Scabiosa fruticosa, folio non dissecto, peregrina J. B. 3. 11. Scabiosa peregrina Lob. Icon. 540.*

Scabiosa stellata, annua, prolifera A. R. Par. 109.

Scabiosa Sicula, Cardiacæ folio. *Scabiosa Calatanixectensis, minor, folio palmato seu Cardiacæ, incarnato flore H. Cathol.*

Scabiosa montana, fruticosa, reclinata, Achilleæ nascentis foliis H Cathol.

Scabiosa Sicula, fruticans, Laureolæ folio subtus incano. *Scabiosa Cophanensis, fruticans, cærulea, Laureolæ folio crasso, rotundo, lucido, molli, subtus incano H. Cathol.*

Scabiosa frutescens, foliis Leucoii hortensis H. Cathol.

Scabiosa Panormitana, purpurea, folio angusto, ad nervum usque laciniato, umbellatim prolifera H. Cathol.

Scabiosa Nebrodensis, Succisæ hirsutæ laciniatæ foliis, flore carneo H. Cathol.

Scabiosa Africana, arborescens, maxima, foliis rugosis & crenatis integris, major Prodr. Par. Bat.

Scabiosa maritima, parva J. B. 3. 7.

Scabiosa foliis dissectis, flore amplo, calyce membranaceo, semine lanuginoso Mor. H. R. Bles.

Scabiosa minima, annua, erecta, semine anguloso Mor. H. R. Bles.

Scabiosa annua, integrifolia sive foliis Bellidis Bot. Monsp.

Scabiosa Pyrenaica, cinerea, villosa, magno flore.

Scabiosa Gramineis foliis glabris Mor. H. R. Bles.

Scabiosa hirsuta, multifida, Alpina, repens Bocc. Mus. Part. 2. 22. *Scabiosa hirsuta, multifida, Alpina, supina Ejusd. Tab. 6.*

Scabiosa folio integro, hirsuto. *Succisa hirsuta C. B. Pin. 269. Succisa sive Morsus diaboli J. B. 3. 11. Dod. Pempt. 124. Remors, Mors du diable.*
Scabiosa folio integro, glabro, flore cæruleo. *Succisa glabra C. B. Pin. 269. Prioris varietas.*
Scabiosa folio integro, flore albo. *Succisa glabra, floribus albis C. B. Pin. 269.*
Scabiosa folio integro, flore incarnato. *Succisa glabra, floribus incarnatis C. B. Pin. 269.*
Scabiosa folio integro, flore cæruleo, prolifero. *Succisa Alpina, flore prolifero, cæruleo H. R. Par.*
Scabiosa Fraxinellæ foliis.
Scabiosa à Scabie, quam sanare existimatur, nomen habet.

GENUS II.

Dipsacus. *Chardon à Bonnetier.*

Tab. 265. DIPSACUS est plantæ genus, flore flosculoso, flosculis scilicet in capitulum quoddam collectis favi æmulum: capitulum autem A componitur ex plurimis foliis B imbricatis, squamarum instar positis, & axi medio affixis, è quorum alis surgunt flosculi C multifidi, embryonis D parti supremæ coronatæ E incidentes, & abeuntes deinde in semen F plerumque striatum.

Dipsaci species sunt.
Dipsacus sativus C. B. Pin. 385. *J. B. 3. 73. Carduus fullonum sive Dipsacus sativus Lob. Icon 17.*
Dipsacus sylvestris aut Virga Pastoris major C. B. Pin. 385. *Dipsacus sylvestris sive Labrum Veneris J. B. 3. 74. Labrum Veneris Lob. Icon. 18.*
Dipsacus folio laciniato C. B. Pin. 385. *J. B. 3. 75. Dipsacus ij Tabern. Icon.*
Dipsacus Gigantæus, tetraphyllus, glaber, exoticus, Scabiosæ foliis, pyriformi capitulo Bocc. Mus. Par. 3. 63. *Dipsacus Giganthæus, tetraphyllus & triphyllus Ejusd. Tab. 52.*
Dipsacus Indicus, maximus, pluribus capitulis racematim dispositis Ambros. 201.

Dipsacus quasi sitiens à verbo Græco Διψάω *Sitio*: Propter concavos sinus (ut *Lib. 3. cap. 13.* ait Dioscorides) qua parte bina folia ad geniculum copulantur, quibus aquas ex rore & imbribus in se colligunt: unde & Dipsaci quasi sitientis nomen traxit.

GENUS III.

Globularia. *Globulaire.*

Tab. 265. GLOBULARIA est plantæ genus, flore flosculoso A, plurimis scilicet flosculis B constante, unilabiatis, multiscissis & calice proprio D comphehensis, è cujus fundo surgit pistillum E flosculi parti inferiori C adinstar clavi infixum, quod deinde abit in semen G in capsula H, quæ flosculi calyx fuit, reconditum. Capsulæ autem illæ insident placentæ F I quæ meditullium occupat calycis communis L.

Globulariæ ſpecies ſunt.

Globularia vulgaris. *Bellis cærulea, caule folioſo C. B. Pin. 262. Aphyllanthes Anguillaræ ſive Globularia Bellidi ſimilis J. B. 3. 13. Bellis cærulea, Globularia Monſpelienſium Adv. 199.*

Globularia Pyrenaica, folio oblongo, caule nudo. *Bellis, cærulea, caule nudo C. B. Pin. 262. Aphyllanthes iij Lugd. 864.*

Globularia montana, humillima, repens. *Bellis cærulea, montana, fruteſcens C. B. Pin. 262. Scabioſa x ſive repens Cluſ. Hiſt. v.*

Globularia fruticoſa, Myrti folio tridentato. *Thymælea foliis acutis, capitulo Succiſæ, ſive Alypum Monſpelienſium C. B. Pin. 463. Alypum Monſpelianum, ſive frutex terribilis J. B. 1. 598. Hippogloſſum Valentinum Cluſ. Hiſt. 90.*

Globularia Africana, fruteſcens, Thymeleæ folio lanuginoſo. *An Frutex Æthiopicus, conifer, foliis Cneori, Salici æmulus Breyn. Cent. 1. 21?*

Globularia ſpinoſa. *Bellis ſpinoſa, flore globoſo C. B. Prodr. 121. Bellis cærulea, ſpinoſa C. B. Pin. 262.*

Globularia Alpina, minima, Origani folio.

CLASSIS XIII.
DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,
Flore Semifloſculoſo.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS A B (ut jam diximus) componitur ex plurimis ſemifloſculis in orbem vel unicum vel multiplicem poſitis, eodemque calyce O P, qui per maturitatem ſæpe invertitur *, comprehenſis. Semifloſculi autem C, D ſunt petala, infernâ parte fiſtuloſa, mediâ verò & ſupremâ plana, ac velut in linguam producta, foliis intermediis R nonnunquam ab invicem ſejuncta, inſidentque tenero fructui ſive embryoni K N, è quo prodit capillamentum bicorne I M ultra vaginam G quinque fulcris H innixam, ſæpe protentum. Embryones autem fundum Q calycis occupant, quod Thalamus vocatur, abeuntque in ſemen nunc pappis inſtructum S T, nunc papporum expers V, modò coronatum X Z, quandoque foliatum &. Tab. 251.

SECTIO I.

De Herbis, flore semiflosculoso, semine pappis instructo.

GENUS I.

Dens Leonis. *Dent de Lion.*

Tab. 266.

DENS LEONIS est plantæ genus, flore A semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B D constante, embryoni C E insidentibus & calyce H comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen I pappis K instructum, in capitulum L globosum collectum & thalamo M affixum. His addendum est flores innasci pediculis plerumque fistulosis N, sed non ramosis.

Dentis Leonis species sunt.

Dens Leonis montanus, glaber, caule cubitali, folioso, flore magno Raii Hist. 244.

Dens Leonis latiore folio C. B. Pin. 126. *Hedypnois, sive Dens Leonis Fuchsii J. B. 2. 1035. Dens Leonis Dod. Pempt. 636. Pissenlit.*

Dens Leonis amplissimo folio.

Dens Leonis angustiore folio C. B. Pin. 126. *Aphaca angustioris folii Cæsalp. 508.*

Dens Leonis latiore & rotundiore folio Bot. Monsp. *Hieracium Narbonense, rotundifolium, caule aphyllo J. B. 2. 1037.*

Dens Leonis Asphodeli bulbulis C. B. Pin. 126. *Chondrilla altera Dioscoridis Monspeliensium, Dens Leonis Asphodeli vel Leucacanthæ bulbulis Lob. Icon. 232.*

Dens Leonis tenuissimo folio C. B. Pin. 126. *Prodr. 62. Hieracium fœtidum, iij Col. Part. 2. 31.*

Dens Leonis minor, aspero folio C. B. Pin. 126. *Prodr. 62.*

Dens Leonis minor, foliis radiatis C. B. Pin. 126. *Prodr. 62.*

Dens Leonis tuberosâ radice. *Chondrilla bulbosa, sive Chondrilla 2. Dioscoridis C. B. Pin. 130. Cichorium bulbosum J. B. 2. 1038. Chondrilla pusilla, marina, lutea, bulbosa, an Dioscoridis radice rotundâ, orbiculatâ Strongyle? & an Theophrasti Cichorium Perdicionve Lob. Icon. 230.*

Dens Leonis foliis canescentibus, villosis. *Hieracium montanum, Dentis Leonis folio incano, vel laciniatum, lanuginoso folio C. B. Pin. 128. Hieracium montanum, laciniato folio lanuginoso Clusio J. B. 2. 1037. Hieracium folio Hedypnoidis Clus. Hist. cxlij.*

Dens Leonis foliis hirsutis & asperis H. R. Monsp. *Hieracium caule aphyllo, hirsutum J. B. 2. 1037.*

Dens Leonis foliis hirsutis & asperis, saxatilis. *Hieracium Dentis Leonis folio, hirsutie asperum, minus laciniatum C. B. Pin. 127. Hieracium montanum, saxatile Col. Part. 1. 243.*

Dens Leonis foliis minimis, hirsutis & asperis. *Hieracium parvum, hirtum, caule aphyllo, crispum ubi siccatum J. B. 2. 1038.*

Dens Leonis montanus, angustifolius Raii Sinops. 76. *Hieracium montanum, angustifolium, nonnihil incanum C. B. Pin. 129. Hieracium 6, montanum Clus. Hist. cxlj.*

Dens Leonis montanus, lanuginosus, parvo flore. *Hieracium montanum, lanuginosum, laciniatum, parvo flore C. B. Pin. 129. Prod. 66.*

Dens Leonis Alpinus, minimus, Pilosellæ folio. *Hieracium pumilum. ij Col. Part. 2. 30.*

Dens Leonis Alpinus, minimus, glaber. *Hieracium pumilum, iiij Col. Part. 2. 31.*

Dens Leonis minimus, asper. *Hieracium pumilum, saxatile, asperum, radice præmorsa C. B. Prodr. 66.*

Dens Leonis Gadensis Park. Theat. 781. *Dens Leonis minimus C. B. Pin. 126.*

Dens Leonis, qui Pilosella officinarum. *Pilosella major, repens hirsuta C. B. Pin. 262. Pilosella Auricula muris Tabern. Icon. 196. Pilosella majori flore sive vulgaris, repens J. B. 2. 1039.*

Dens Leonis, qui Pilosella folio minus villoso. *Pilosella major, repens, minus hirsuta C. B. Pin. 262. Pilosella major Cam. Epit. 709. Pilosella minor, folio angustiore, minus piloso, repens J. B. 2. 1040.*

Dens Leonis à foliorum formâ, quæ Leonis maxillam dentibus suis instructam æmulari existimatur.

GENUS II.

Hieracium.

HIERACIUM est plantæ genus, flore A semiflosculo plurimis scilicet semiflosculis B constante, embryoni C insidentibus & Calyce D comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E pappis instructum F, & in capitulum G collectum. His addendi sunt caules ramosi & facies quædam propria quâ à Scorzonera, aliisque similibus Hieracium differt. Tab. 267.

Hieracii species sunt.

Hieracium majus, erectum, angustifolium, caule lævi C. B. Pin. 127. *Hieracium majus Dioscoridis Tabern. Icon. 180.*

Hieracium Dentis Leonis folio, flore suaverubente C. B. Pin. 127. *Hieracium Apulum, flore suaverubente Col. Part. 1. 242.*

Hieracium Amygdalas amaras olens, seu odore Apuli suave-rubentis H. R. Par. *Hieracium parvo flore, luteo, Apuli flore suaverubenti odore æmulum H. R. Bles. Hieracium foliis Cichorii sylvestris odore Castorei Bot. Monsp.*

Hieracium luteum, hirsutum J. B. 2. 1024.

Hieracium Erucæfolium, hirsutum J. B. 2. 1025.

Hieracium maximum, Erucæ folio.

Hieracium asperum, majori flore in limitibus agrorum J. B. 2. 1019. *Cichorium montanum, angustifolium, hirsutie asperum C. B. Pin. 126. Hieracium Intybaceum, asperum Tabern. Icon. 184.*

Hieracium Dentis Leonis folio obtuſo, majus C. B. Pin. 127. *Hieracium macrocaulon, Junceum ſive minus, primum Dodonæo J. B. 2. 1031. Hieracium longius radicatum Lob. Icon. 238.*

Hieracium Dentis Leonis folio, bulboſum C. B. Pin. 127. *Prodr. 68. Hieracium Intybaceum Tabern. Icon. 183.*

Hieracium Dentis Leonis folio, ſubhirſutum, dulce. *Cichorium ſylveſtre, alterum ἀπικρὶς Col. Part. 1. 236. Sonchus latifolius, leviter hirſutus C. B. Pin. 124.*

Hieracium minus, glabrum, foliis eleganter virentibus C. B. Pin. 127. *Hieracium minus, glabrum C. B. Prodr. 63.*

Hieracium Dentis Leonis folio, floribus parvis C. B. Pin. 127. *Prodr. 63.*

Hieracium minus, Dentis Leonis folio ſubaſpero C. B. Pin. 127. *Hypochæris, Porcellia Tabern. Icon. 179.*

Hieracium minus, Dentis Leonis folio oblongo, glabro C. B. Pin. 127. *Hieracii parva ſpecies, Hyoſeris anguſtifolia, aſpera J. B. 2. 1025. Hyoſeris anguſtifolia Tabern. Icon. 180.*

Hieracium minus, flore ex albo carneo C. B. Pin. 127. *Hieracium parvum Creticum Cluſ. Hiſt. App. 1. cclx.*

Hieracium maximum, Chondrillæ folio, aſperum C. B. Pin. 127. *Hieracium, maximum, aſperum, Chondrillæ folio Prodr. 64.*

Hieracium Chondrillæ folio, hirſutum C. B. Pin. 127. *Hieracium foliis & facie Chondrillæ Lob. Icon. 239.*

Hieracium Chondrillæ folio glabro, radice ſucciſâ, majus C. B. Pin. 127. *Hieracium minus, præmorsâ radice ſive Fuchſii J. B. 2. 1031. Hieracium minus, præmorſa radice Lob. Icon. 237.*

Hieracium Chondrillæ folio, glabrum C. B. Pin. 127. *Hieracium Aphacoides Tabern. Icon. 182.*

Hieracium foliis Coronopi C. B. Pin. 128. *Hieracium nigrum Tabern. Icon 181.*

Hieracium Echioides, capitulis Cardui Benedicti C. B. Pin. 128. *Hieracium capitulis Cardui Benedicti, maximum, Bugloſſum Echioides quibuſdam J. B. 2. 1028. Bugloſſum Echioides, luteum, Hieracio cognatum Lob. Icon. 577.*

Hieracium Echioides, capitulis Cardui Benedicti, majus, Arabicum, folio ſinuato H. Edinb.

Hieracium magnum Dalechampii Lugd. 569. *Hedypnois Monſpeſſulana, ſive Dens Leonis Monſpeſſulana J. B. 2. 1036. Chondrilla foliis Cichorei tomentoſis C. B. Pin. 103.*

Hieracium villoſum, Sonchus lanatus Dalechampio dictum Raii Hiſt. 231. *Sonchus villoſus, luteus, major C. B. Pin. 124. Sonchus lanatus Dalechampii Lugd. 1116.*

Hieracium villoſum, Chondrilla prior Dioſcoridis legitima Cluſio dictum. *Chondrilla prior Dioſcoridis legitima Cluſ. Hiſt. cxliij.*

Hieracium Intybaceum, flore luteo C. B. Pin. 128. *Prodr. 64.*

Hieracium Intybaceum, flore magno, albido C. B. Pin. 128. *Prodr. 64.*

Hieracium murorum, folio pilosissimo C. B. Pin. 129. *Pilosella major quibusdam, aliis Pulmonaria flore luteo J. B. 2. 1033. Pulmonaria Gallica sive aurea Tabern. Icon. 194.*

Hieracium murorum, laciniatum, minus pilosum C. B. Pin. 129. *Pulmonaria Gallica, fœmina Tabern. Icon. 195. Pilosellæ majoris sive Pulmonariæ luteæ species magis laciniata J. B. 2. 1034.*

Hieracium murorum, laciniatum, minus pilosum, folio angustiore C. B Pin. 129. *Pilosellæ majoris sive Pulmonariæ luteæ species angustifolia J. B. 2. 1034. Pulmonaria Gallica, tenuifolia Tabern. Icon. 195.*

Hieracium murorum, folio minus piloso, non maculato H. R. Par. *Hieracium Pulmonaria non maculata dictum, foliis indissectis Mor. H. R. Bles.*

Hieraceum murorum, angustifolium, non sinuatum C. B. Pin. 129. *Prodr. 67.*

Hieracium angustifolium, glabrum seu Pilosella major, glabra Mor. H. R. Bles.

Hieracium profundè sinuatum, pubescens C. B. Pin. 129. *Prodr. 67.*

Hieracium montanum, tomentosum Mor. H. R. Bles.

Hieracium Pilosellæ folio, erectum, majus. *Pilosella major, erecta C. B. Pin. 262. Pilosella minori flore hirsutior & elatior, non repens J. B. 2. 1040. Pilosella major, altera Tabern. Icon. 197.*

Hieracium villosum, Americanum, Pulmonariæ Gallorum facie Plum.

Hieracium Pilosellæ folio, erectum, minus. *Pilosella major, erecta, altera C. B. Pin. 262. Pilosella major, 1. Tabern. Icon. 196.*

Hieracium montanum, umbellatum, angustifolium. *Pilosella major, umbellifera μακρόκαυλος, montana & pratensis Col. Part. 1. 248.*

Hieracium hortense, floribus atropurpurascentibus C. B. Pin. 128. *Auricula muris Hispanica, aliis Hieracium Pannonicum, flore saturatè croceo J. B. 2. 1040. Hieracium peregrinum, Phlomoides Eyst. Pilosella Indica Corn. 209.*

Hieracium ramosum, magno flore C. B. Pin. 128. *Prodr. 65.*

Hieracium folio Statices, caule foliato. *Chondrilla folio non dissecto, caule foliato J. B. 2. 1041.*

Hieracium folio Statices, caule nudo. *Chondrilla folio non dissecto, caule nudo J. B. 2. 1041.*

Hieracium Cichoroides, vesicarium Raii Hist. 235. *Cichorium pratense, hirsutum, vesicarium C. B. Pin. 126. Cichorium sylvestre, vesicarium, pratense Col. Part. 1. 238.*

Hieracium Siculum, Bursæ pastoris foliis Bocc. Mus. Part. 2. 147. Tab. 112.

Hieracium luteum, glabrum seu minus hirsutum J. B. 2. *Cichorium pratense, luteum, lævius C. B. Pin. 126.*

Hieracium montanum, latifolium, glabrum, majus C. B. Pin. 129. *Hieracium montanum, majus, latifolium J. B. 2. 1032. Tabern. Icon. 186.*

Hieracium montanum, latifolium, glabrum, minus C. B. Pin. 129. *Hieracium latifolium, glabrum, ex valle Griesbachiana J. B. 2. 1033. Hiera-*

cium montanum, latifolium, minus Tabern. Icon. 186.

Hieracium montanum, Rapifolium C. B. Pin. 128. *Prodr. 65.*

Hieracium Alpinum, asperum, Conyzæ facie C. B. Pin. 128. *Hieracium latifolium, montanum, Genevense, folio Conyzæ majoris Monspessulanæ J. B. 2. 1026. Hieracium Britannicum, iiij. Clus. Hist. cxl.*

Hieracium Alpinum, latifolium, hirsutie incanum, flore magno C. B. Pin. 128. *Hieracium Pannonicum, latifolium 1 Clusio, Pilosellæ majori sive Pulmonariæ luteæ accedens, non maculatum. J. B. 2. 1026. Hieracium Phlomoides Tabern. Icon. 184.*

Hieracium Alpinum, latifolium, maculatum, hirsutie incanum, flore magno C. B. Pin. 128. *Hieracium Pannonicum, latifolium 1 Clusio, Pilosellæ majori sive Pulmonariæ luteæ accedens, maculatum J. B. 2. 1026. Hieracium 1, latifolium Clus. Hist. cxxxix.*

Hieracium Alpinum, latifolium, villosum, magno flore C. B. Pin. 128. *Hieracium Alpinum, hirsuto folio 5 Clusii quodammodo incano J. B. 2. 1027. Hieracium v, villosum Clus. Hist. cxlj.*

Hieracium Alpinum, pumilum, Chondrillæ folio C. B. Pin. 129. *Prodr. 64.*

Hieracium fruticosum, latifolium, foliis dentatis, glabrum C. B. Pin. 129. *Hieracium majus, latifolium, Pannonicum, 2 Clusii J. B. 2. 1027. Hieracium majus, latifolium, ij Clus. Hist. cxl.*

Hieracium fruticosum, latifolium, hirsutum C. B. Pin. 129. *Hieracii Sabaudi varietas 1, Erinus quibusdam Mathioli dicta J. B. 2. 1030. Hieracium frutescens, latifolium polyanthos Eyst.*

Hieracium fruticosum, hirsutum, foliis multò longioribus, angustioribus, parum dentatis & molli lanugine pubescentibus C. B. Pin. 129.

Hieracium fruticosum, subrotundo folio C. B. Pin. 129.

Hieracium fruticosum, angustifolium, majus C. B. Pin. 129. *Hieracium rectum, rigidum, quibusdam Sabaudum J. B. 2. 1030. Hieracium primum Dod. Pempt. 638.*

Hieracium fruticosum, minus C. B. Pin. 129.

Hieracium fruticosum, angustissimo incano folio H. L. Bat.

Hieracium Pyrenaicum, Verbasci folio tomentosum Scol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, altissimum, foliis & facie Doronici 3 Austriaci Clusii.

Hieracium Pyrenaicum, Lampsanæ Dodonæi foliis Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, Blattariæ folio, hirsutius Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, Blattariæ folio, minus hirsutum Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, folio Cerinthes, latifolium Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, folio Cerinthes, angustifolium Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, rotundifolium, amplexicaule.

Hieracium Pyrenaicum, longifolium, amplexicaule.

Hieracium Pyrenaicum, Dentis Leonis folio latissimo.

Hieracium Alpinum, humile, Doronici folio Schol. Bot.

Hieracium Alpinum, Scorzoneræ folio.

Hieracium humilius, Lusitanicum, tomentosum.

Hieracium, quasi Accipitrina, à voce Græca Ἱέραξ *Accipiter*, quoniam (ut ait Plinius) Accipitres scalpendo eam, succoque oculos tingendo, obscuritatem, cum sensere, discutiunt. *Lib. 20. cap. 7.*

GENUS III.

Lactuca. *Laituë.*

LACTUCA est plantæ genus, flore semiflosculoso A D, plurimis scilicet semiflosculis B E constante, embryoni C, F insidentibus & calyce G, H squamoso, oblongo, tenui comprehensis. Embryo autem deinde abit in semen I pappis instructum K. His addi debet totius plantæ facies. *Tab. 267.*

Lactucæ species sunt.

Lactuca sativa C. B. Pin. 122. *Lactuca sativa, vulgaris, non capitata J. B. 2. 997. Lactuca sativa, folio Scariolæ Lob. Icon. 241.*

Lactuca foliis Endiviæ C. B. Pin. 122. *Lactuca Intybacea Tabern. Icon. 423.*

Lactuca maculosa C. B. Pin. 123. *Lactuca fusci ac veluti purpurei coloris Dod. Pempt. 644.*

Lactuca sativa, maxima, Austriaca, capitata, variegata. Lactuca Caryophyllacea vulgò H. L. Bat.

Lactuca Romana, longa, dulcis J. B. 2. 998. *Lactuca folio obscurius virente, semine nigro C. B. Pin. 123. Lactuca folio obscurius virente Dod. Pempt. 644.*

Lactuca crispa, laciniata J. B. 2. 999. *Lactuca crispa C. B. Pin. 123. Lactuca crispa, non capitata Lob. Icon. 242.*

Lactuca crispa, altera C. B. Pin. 123. *Lactuca crispa & tenuiter dissecta J. B. 2. 999. Lactuca crispa, ij Tabern. Icon. 423.*

Lactuca folio oblongo, acuto C. B. Pin. 123. *Prodr. 60.* Lactuca *longo & valde angusto folio J. B. 2. 999.*

Lactuca capitata C. B. Pin. 123. *Lactuca sativa, vulgaris, capitata J. B. 2. 997. Lactuca sativa, sessilis sive capitata Lob. Icon. 242.*

Lactuca capitata, maxima, obscurè virens H. Amstel in 12.

Lactuca sylvestris, costâ spinosâ C. B. Pin. 123. *Lactuca sylvestris sive Endivia multis dicta, folio laciniato, dorso spinoso J. B. 2. 1003. Lactuca sylvestris Dod. Pempt. 646.*

Lactuca sylvestris, Italica, costâ spinosâ, sanguineis maculis aspersa Par. Bat. *Lactuca maxima, Italica, sanguineis maculis aspersa Flor. Bat.*

Lactuca sylvestris, odore viroso C. B. Pin. 123. *Lactuca sylvestris, lato folio, succo viroso J. B. 2. 1002.*

Lactuca viscosa, caule foliis obducto. *Chondrilla viscosa, caule foliis obducto C. B. Pin. 130. Chondrilla viscosa, Campoclarensis, caule κλημιδοφόρῳ Col. Part. 1. 240.*

Lactuca perennis, humilior, flore cæruleo. *Chondrilla cærulea, altera, Cichorii sylvestris folio C. B. Pin. 130. Chondrille vel Chondrilla cærulea J. B. 2. 1019. Condrilla cærulea Tabern. Icon. 176.*

Lactuca perennis, humilior, flore albo. *Chondrilla altera, Cichorii sylvestris folio, flore albo C. B. Pin. 130.*

Lactuca sylvestris, angusto laciniato folio Bot. Monsp. App.

Lactuca Hispanica, maritima, fruticosa, spinosa. *Sonchus fruticosus, petraus, Africanus, spinosus Park. Theat. 804.*

Lactuca montana, Dentis Leonis folio. *Sonchus lævis, laciniatus, luteus, minor C. B. Pin. 124. Sonchus montanus, lævis, laciniatus, minor C. B. Prodr. 61.*

Lactuca montana, latifolia, laciniata, flore cæruleo. *Sonchus lævis, laciniatus, cæruleus, vel Sonchus Alpinus, cæruleus C. B. Pin. 124. Sonchus cæruleus, latifolius J. B. 2. 1005. Sonchus lævis, quartus, flore cæruleo Tabern. Icon. 191.*

Lactuca montana, latifolia, laciniata, flore albo. *Sonchus lævis, laciniatus, albus, vel Sonchus Alpinus, albus C. B. Pin. 124. Intibus πλατύφυλλος, Harcynica, flore prorsus candido Thal. 63.*

Lactuca Canadensis, altissima, latifolia, flore leucophæo.

Lactuca Canadensis, altissima, angustifolia, flore pallidè luteo.

Lactuca vel à lactis copiâ, qua abundat vel ob lactis copiam, quam nutricibus afferre existimatur.

GENUS IV.

Sonchus. *Laitron.*

Tab. 268. SONCHUS est plantæ genus, flore A semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B constante, embryoni C insidentibus & calyce crasso D comprehensis, qui per maturitatem conicus E ferè evadit. Embryo autem abit deinde in semen G pappis instructum H, thalamoque F affixum.

Sonchi species sunt.

Sonchus asper, non laciniatus C. B. Pin. 123. *Sonchus minus laciniosus, asperior sive spinosior J. B. 2. 1014. Sonchus lævis, tenerior Lob. Icon. 235.*

Sonchus asper, laciniatus, folio Dentis Leonis C. B. Pin. 124. *Sonchus laciniatus, spinosus J. B. 2. 1016. Sonchus aspera Math. 496.*

Sonchus asper, non laciniatus, Dipsaci vel Lactucæ foliis C. B. Pin. 124. *Andryala major Dalechampii Lugd. 563.*

Sonchus asper, laciniatus, Creticus C. B. Pin. 124. *Prodr. 60. Chondrillæ Creticæ nomine missa, semine crispo J. B. 2. 1022.*

Sonchus asper, arborescens C. B. Pin. 124. Edit. 2. *Hieracium arborescens, palustre Ejusd. Pin. 127. Edit. 1. Sonchus lævior, Austriacus v, altissimus Clus. Hist. cxlvij.*

Sonchus repens, multis Hieracium majus J. B. 2. 1017. *Hieracium majus, folio Sonchi vel Hieracium Sonchites C. B. Pin. 126. Hieracium majus Lob. Icon. 237.*

Sonchus lævis, laciniatus, latifolius C. B. Pin. 124. *Sonchus minus laciniosus, mitior, sive minus spinosus J. B. 2. 1014. Sonchus lævis Dod. Pempt. 643.*

Sonchus lævis, laciniatus, latifolius, flore niveo C. B. Pin. 124. *Sonchus lævis, tertius, flore niveo Tabern. Icon. 191.*

Sonchus lævis, in plurimas & tenuissimas lacinias divisus C. B. Pin. 124. *Prodr. 61. Chondrilla lutea J. B. 2. 1020.*

Sonchus lævis, minor, paucioribus laciniis C. B. Pin. 124. *Sonchus laciniatus, non spinosus J. B. 2. 1016. Sonchus lævis, latifolius Tabern. Icon. 190.*

Sonchus lævis, angustifolius C. B. Pin. 124. *Sonchis affinis Terracrepola J. B. 2. 1018. & Chondrillis affinis quædam laciniata an Trinciatella J. B. 2. 1021. Sonchus lævis Mathioli Lob. Icon. 236.*

Sonchus angustifolius, maritimus C. B. Pin. 124. *Prodr. 61.*

Sonchus Tingitanus, Papaveris folio. *Chondrilla Tingitana, floribus luteis, Papaveris hortensis folio H. L. Bat. App.*

GENUS V.

Chondrilla. *Condrile.*

CHONDRILLA est plantæ genus, flore semiflosculoso A, plurimis scilicet semiflosculis B constante, embryoni C insidentibus & calyce F veluti tubulato ac cylindriformi comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen D pappis instructum E. *Tab. 268.*

Chondrillæ species sunt.

Chondrilla Juncea, viscosa, arvensis, quæ prima Dioscoridis C. B. Pin. 130. *Chondrilla Juncea, viminea, arvensis Tabern. Icon. 178. Chondrilla viminea J. B. 2. 1021.*

Chondrilla Hieracii folio, annua. *Hieracium pulchrum J. B. 2. 1025. Hieracium montanum, alterum, λεπτομακρόκαυλον Col. Part. 1. 248.*

Chondrilla Sonchi folio, flore luteo-pallescente. *Sonchus lævis, laciniatus muralis, parvis floribus C. B. Pin. 124. Lactuca sylvestris, murorum, flore luteo J. B. 2. 1004. Sonchus sylvaticus, iiij. Tabern. Icon. 194.*

Chondrilla Sonchi folio, flore purpurascente, major. *Lactuca montana, purpuro-cærulea, major C. B. Pin. 123. Lactuca sylvatica, purpurea J. B. 2. 1005. Sonchus montanus, purpureus, τετραπέταλον Col. Part. 1. 244.*

Chondrilla Sonchi folio, flore purpurascente, minor. *Lactuca montana, purpuro-cærulea, minor C. B. Pin. 123. Sonchus lævior, Pannonicus, iv, purpureo flore Clus. Hist. cxlvij.*

Chondrilla, à voce Græca χόνδρος, *Grumus*, quasi diceretur planta, in qua grumi concrescunt. Circa enim ipsos ramulos (ut ait Dioscorides) gummi reperitur Mastiches simile, Fabæ magnitudine, quod quidem cum Myrrha tritum & in linteo Olivæ instar appositum menses trahit. *Lib. 2. cap. 161.*

Chondrilla differt à Soncho cæterisque calycis formâ.

GENUS VI.

Zacintha.

Tab. 269. ZACINTHA est plantæ genus, flore semiflosculoso A, plurimis scilicet semiflosculis B constante embryoni C insidentibus & calyce D squamoso comprehensis. Calyx autem deinde abit in capitulum quoddam E striatum, cujus singulæ partes F ceu capsulæ semine turgescunt G pappis instructo H.

Zacinthæ speciem unicam novi.

Zacintha sive Cichorium verrucarium Math. 505. *Chondrilla verrucaria, foliis Cichorii viridibus C. B. Pin. 130. Cichorium verrucosum sive Zacintha Hieraciis adnumerandum J. B. 2. 1013.*

Zacintha, ab Insula Zacintho, in qua abundare dicitur.

GENUS VII.

Scorzonera. *Scorsonere.*

Tab. 269. SCORZONERA est plantæ genus, flore A semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B constante, embryoni C insidentibus & calyce D oblongo ac squamoso comprehensis. Embryo autem deinde abit in semen H cortice G seu involucro plerumque obductum & pappis instructum E F.

Scorzoneræ species sunt.

Scorzonera latifolia, sinuata C.B.Pin.275. *Tragopogon Hispanicus sive Escorzonera aut Scorzonera J. B. 2. 1060. Scorzonera major, Hispanica, I Clus Hist. cxxxvij.*

Scorzonera latifolia, sinuata, radice amarâ C. B. Pin. 275.

Scorzonera latifolia, sinuata, floribus plenis C. B. Pin. 275.

Scorzonera latifolia, altera C. B. Pin. 275. *Scorzonera major, Pannonica I Clus. Hist. cxxxviij*

Scorzonera foliis nervosis C. B. Pin. 275. *Scorzonera Germanica, angustifolia Tabern. Icon. 602.*

Scorzonera latifolia, humilis, nervosa C. B. Pin. 275. *Tragopogonis species sive Scorzonera humilis, latifolia J. B. 2. 1061. Scorzonera humilis, latifolia, Pannonica ij, Clus. Hist. cxxxviij.*

Scorzonera angustifolia, prima C. B. Pin. 275. *Tragopogonis species sive Scorzonera humilis, angustifolia J. B. 2. 1061. Scorzonera humilis, angustifolia, Pannonica iij Clus. Hist. cxxxviij.*

Scorzonera angustifolia, altera C. B. Pin. 275. *Hieracium humile, vij Clus. Hist. cxlj.*

Scorzonera angustifolia, altera, radice amarâ C. B. Pin. 275.

Scorzonera angustifolia, subcærulea C. B. Pin. 275. *Tragopogonis species, sive Scorzonera major, angustifolia, subcæruleo flore J. B. 2. 1062. Scorzonera angustifolia, elatior, Pannonica, iiij Clus. Hist. cxxxix.*

Scorzonera Monspeliensis, folio crassiore. *Tragopogon sive Scorzonera humilis, crassiore folio Bot. Monsp. App.*

Scorzonera paluſtris, pulveriflora H. R. Par. *Scorzonera noſtras, pulveriflora Mor. H. R. Bleſ.*

Scorzonera laciniatis foliis. *Tragopogon laciniatum, luteum C. B. Pin. 274. Tragopogon folio laciniato, flore pallido J. B. 2. 1059. Tragopogon laciniatis foliis Col. Phytob. 21.*

Scornozera capillaceo folio. *Hieracium capillaceo folio C. B. Pin. 129. Prodr. 66*

Scorzonera Luſitanica, Plantaginis folio.

Scorzonera Luſitanica, Gramineo folio, flore pallidè luteo.

Scorzonera quaſi Viperaria à voce Catalonica *Eſcorſo*, quæ *Viperam* ſignificat. Scorzonera differt à Lactuca tum ſeminis formâ, tum facie propria.

GENUS VIII.

Tragopogon. *Barbe de Bouc.*

TRAGOPOGON eſt plantæ genus, flore ſemifloſculoſo A, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce D comprehenſis multifido quidem, ſed nequaquam ſquamoſo. Embryo autem deinde abit in ſemen F membranâ E ſeu involucro obvolutum, pappis inſtructum G, thalamoque H affixum. *Tab. 270.*

Tragapogonis ſpecies ſunt.

Tragopogon pratenſe, luteum, majus C. B. Pin. 274. *Tragopogon flore luteo J. B. 2. 1058. Tragopogon Dod. Pempt. 256.*

Tragopogon pratenſe, luteum, minus Mor. H. R. Bleſ.

Tragopogon folio oblongo, ſinuato C. B. Pin. 274. *Tragopogon folio ſinuato Prodr. 129.*

Tragopogon Porri folio, dilutè Ianthino flore H. R. Par. *Tragopogon lato Porri folio, dilutè Ianthino flore Joncq. Hort.*

Tragopogon purpuro-cæruleum, Porri folio, quod Artifi vulgò C. B. Pin. 274. *Barbula Hirci purpuro-cærulea Tabern. Icon. 599.*

Tragopogon Porri folio, flore nigro-purpureo C. B. Pin. 274.

Tragopogon Porri folio, flore cæruleo C. B. Pin. 274.

Tragopogon Porri folio, flore albo C. B. Pin. 274.

Tragopogon Gramineo folio, ſuaverubente flore Col. Part. 1. 231. *Tragopogon Gramineis foliis hirſutis C. B. Pin. 275.*

Tragopogon purpureo-cæruleum, Crocifolium C. B. Pin. 275. *Tragopogon Crocifolium, montanum, flore nigro-purpureo Col. Part. 1. 230.*

Tragopogon parvum, ex luteo purpuraſcens C. B. Pin. 274. *Tragopogon parvum flore Chondrillæ purpuro-cerulea Lob. Obſ. 297.*

Tragopogon hirſutum C. B. Pin. 274 *Tragopogon Apulum, humile, hirſutum, luteum Col. Part. 1. 233.*

Tragopogon differt à Scorzonerâ, calycis forma.

Tragopogon à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & πώγων *Barba*, propter ſemina ut ita dicam barbata, ſeu pappis inſtructa, quæ dum calyce obvolvun-

tur barbam Hircinam quodammodo æmulantur : è summo enim calyce
Lib. 8. cap. 173. (ut ait Dioscorides) prolixa erumpit lanugo à qua sibi nomen ascivit.

SECTIO II.

De Herbis flore semiflosculoso, semine nullis pappis instructo.

GENUS I.

Catanance.

Tab. 271. CATANANCE est plantæ genus, flore A semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B constante, embryoni C insidentibus & calyce F squamoso comprehensis. Embryo autem deinde abit in semen D capitulo foliato E instructum, in ipso calyce G reconditum.

Catanances species sunt.

Catanance quorundam Lugd. 1190. *Catanance Dalechampii, flore Cyani, folio Coronopi J. B. 3. 26. Chondrilla cærulea, Cyani capitulo C.B. Pin. 130.*

Catanance flore pleno, cæruleo. *Catanance affinis Sesamoides parvum, flore magis completo Camerarii J. B. 3. 27. Chondrilla cærulea, Cyani capitulis, altera C. B. Pin. 130.*

Catanance flore luteo, latiore folio. *Stæbe Plantaginis folio P. Alp Exot. 286.*

Catanance flore luteo, angustiore folio. *Stæbe Plantaginis folio, angustifolia H. Cathol.*

GENUS II.

Hedypnois.

Tab. 271. HEDYPNOIS est plantæ genus, flore A semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B constante, embryoni C insidentibus & calyce D comprehensis. Is autem deinde abit in fructum E quasi Meloniformem gemino semine fœtum F; aliud nempe capitulo quodam instruitur G H & meditullium floris occupat, aliud oram tenet veluti umbilicatum I L, & calycis folio ceu capsula obvolutum I K.

Hedypnoidis speciem unicam novi.

Hedypnois annua. *Hieracium capitulum inclinans, semine adunco C. B. Pin. 128. Hieracium florem inclinans J. B. 2. 1032. Hieracium facie Hedypnois Lob. Icon. 239.*

GENUS III.

Cichorium. *Chicorée.*

Tab. 272. CICHORIUM est plantæ genus, flore A semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B constante, embryoni C insidentibus & calyce D comprehensis, qui deinde contrahitur & veluti in capsulam abit E seminibus fœtam F an-

gulatis ac quasi cuneiformibus, umbilicatis G.

Cichorii species sunt.

Cichorium sylvestre sive officinarum C. B. Pin. 125. *Cichorium sylvestre, Picris Dod. Pempt. 635. Cichorium sylvestre J. B. 2. 1007. Chicorée sauvage.*

Cichorium sylvestre, flore roseo C. B. Pin. 126.

Cichorium sylvestre, flore albo C. B. Pin. 126.

Cichorium sylvestre, folio prorsus integro C. B. Pin. 125.

Cichorium sativum C. B. Pin. 125. *J. B. 2. 1007.*

Cichorium sativum, florum semiflosculis laciniatis.

Cichorium sativum, flore albo C. B. Pin. 125.

Cichorium latifolium sive Endivia vulgaris. *Intybus sativa, latifolia, sive Endivia vulgaris C. B. Pin. 125. Intybum sativum, latifolium J. B. 2. 1011. Intybus major, sativa. Cichoreum domesticum Tabern. Icon. 173.*

Cichorium latifolium sive Endivia vulgaris, floribus candidis. *Intybus sativa, latifolia, sive Endivia vulgaris, floribus candidis C. B. Pin. 125.*

Cichorium angustifolium, sive Endivia vulgaris. *Intybus sativa, angustifolia C. B. Pin. 125. Intybum sativum, angustifolium J. B. 2. 1011. Serium. Cichorium sativum, minus Tabern. Icon. 174.*

Cichorium angustifolium sive Endivia angustifolia, flore albo. *Intybum minus, album Tabern. Icon. 174.*

Cichorium crispum. *Intybus crispa C. B. Pin. 125. Intybum sativum, crispum J. B. 2. 1011. Intybus crispa, Endivia crispa Tabern. Icon. 173.*

Cichorium spinosum, Creticum C. B. Prodr. 62. *Cichorium spinosum C. B. Pin. 126. J. B. 2 1013.*

Cichorium ex semine Cretici degener seu spinis carens.

Cichorium Ægyptiacum nomen potiùs quam Græcum videtur; nam ex Plinio, *Intybum in Ægypto Cichorium vocant, quòd sylvestre sit, sativum autem Serin quod est minus & venosius.* *Lib. 20. cap. 8.*

GENUS IV.

Lampsana.

LAMPSANA est plantæ genus, flore A semiflosculoso: plurimis scilicet semiflosculis B constante, embryoni C insidentibus & calyce D comprehensis monophyllo & multifido, qui deinde abit in capsulam E striatam, seminibus fœtam F ut plurimùm tenuibus & acutis. *Tab. 272.*

Lampsanæ speciem unicam novi.

Lampsana Dod. Pempt. 675. *J. B. 2. 1028. Soncho affinis Lampsana domestica C. B. Pin. 124.*

GENUS V.

Rhagadiolus.

RHAGADIOLUS est plantæ genus, flore A semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B constante, embryoni C E insidentibus, à cujus capillamen- *Tab. 273.*

to F perfodi folet pars posterior D. Semiflosculi autem à calyce G comprehenduntur, cujus folia H deinde abeunt in totidem vaginas I, ut plurimum stellæ in modum dispositas L, semine I K fœtas, plerumque longo K & acuto.

Rhagadioli speciem unicam novi.

Rhagadiolus alter Cæsalp. 511. *Hieracium siliquâ falcatâ C. B. Pin. 128. Hieracium stellatum J. B. 2. 1014. Hieracium Narbonense, falcatum Lob. Icon. 240.*

GENUS VI.

Scolymus. *Epine jaune.*

Tab. 273. SCOLYMUS est plantæ genus, flore A semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B constante, embryoni D insidentibus, à cujus capillamento K perfodi solet pars posterior C: Semiflosculi autem separantur ab invicem à foliolo E & comprehenduntur calyce X squamoso. Embryo verò deinde abit in semen F foliolo D adhærescens thalamoque I affixum.

Scolymi species sunt.

Scolymus Chrysanthemos C. B. Pin. 384. *Spina lutea J. B. 3. 84. Carduus Chrysanthemus Dod. Pempt. 725.*

Scolymus Chrysanthemus, annuus A. R. Par. 111. *Scolymus Chrysanthemos, annuus Bot. Monsp. Scolymus Theophrasti Narbonensis Clus. Hist. cliij.*

Scolymus Chrysanthemus, Africanus, procerior H. R. Par.

CLASSIS XIV.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore radiato.

Tab. 274. FLOS RADIATUS duas partes habet, quarum media B *Discus* appellatur ex flosculis D tota constans, altera verò C quæ limbum occupat *Corona* dicitur ex semiflosculis F, raro ex petalis planis [a] confecta. Flosculi autem & semiflosculi embryonibus E G insidere solent & calyce H comprehendi thalamo O affixi. Embryones deinde abeunt in semina, modò pappis L M, modò capitulis [b] foliatis instructa, nunc utrisque [c] carentia, nunc quasi [d] marginata. Ex his alia obvolvuntur [e] capsulâ, alia foliolis [f] quibusdam ad perpendiculum positis inter se distinguuntur.

a Tab. 281. fig. 1.
b Tab. 284. H. I.
c Tab. 280. K.
d Tab. 283. R. Q.
e Tab. 284. O.
f Tab. 285. M.

SECTIO

SECTIO I.

De Herbis flore radiato, ſemine pappis inſtructo.

GENUS I.

Aſter.

ASTER eſt plantæ genus, flore A radiato: cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis D; corona verò C ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus E, G inſidentibus & calyce H ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina I, K, N pappis L, M inſtructa, thalamoque O affixa. *Tab. 274.*

Aſteris ſpecies ſunt.

Aſter Atticus, cæruleus, vulgaris C. B. Pin. 267. *Aſter Atticus, purpureo flore J. B. 2. 1044. Aſter Atticus Dod. Pempt. 266.*

Aſter Atticus, vulgaris, flore albo C. B. Pin. 267. *Aſter Atticus, albo flore J. B. 2. 1044.*

Aſter hirſutus, Auſtriacus, cæruleo magno flore, foliis ſubrotundis C. B. Pin. 267. *Aſter hirſutus, Auſtriacus, cæruleo magno flore C. B. Prodr. 124.*

Aſter montanus, cæruleus, magno flore, foliis oblongis C. B. Pin. 267. *Aſter purpureus, montanus J. B. 2. 1045. Aſter vij, Auſtriacus, v Cluſ. Hiſt. xv.*

Aſter Alpinus, flore purpuraſcente Raii Hiſt. 268.

Aſter montanus, cæruleus, omnium minimus H. R. Par.

Aſter Atticus, Alpinus, alter C. B. Pin. 267. *Aſter Atticus, cæruleus, Alpinus Cam. Epit. 905.*

Aſter tripolii flore C. B. Pin. 267. *Aſter Atticus, Monſpelienſis, purpureus, anguſtioribus foliis J. B. 2. 1045. Aſter minor, Narbonenſium, Tripolii flore Linariæ folio Lob. Icon. 349.*

Aſter latifolius, Tripolii flore H. R. Par. *Aſter Tripolii flore, latifolius Mor. H. R. Bleſ.*

Aſter arvenſis, cæruleus, acris. *Conyza cærulea, acris C. B. Pin. 265. Senecio ſive Erygeron cæruleus, aliis Conyza cærulea J. B. 2. 1043. Erigerum quartum Dod. Pempt. 641.*

Aſter Atticus, cæruleus, major. *Conyza cærulea, Alpina, major C. B. Pin. 265. Prodr. 124.*

Aſter Atticus, cæruleus, minor. *Conyza cærulea, Alpina, minor C. B. Pin. 265. Conyza cærulea, Alpina, minor Prodr. 124.*

Aſter maritimus, paluſtris, cæruleus, Salicis folio. *Tripolium majus, cæruleum C. B. Pin. 267. Tripolium Dod. Pempt. 379. Tripolium majus J. B. 2. 1064.*

Aster maritimus, paluſtris, cæruleus, minor. *Tripolium minus Lob. Icon. 298. J. B. 2. 1064.*

Aster maritimus, paluſtris, albus, minor. *Aſter maritimus, Tripolium dictus, flore albo H. Amſtel. in 12.*

Aster Pyrenæus, præcox, flore cæruleo, majori H. R. Par. *Aſter præcox, flore cæruleo, majori Mor. H. R. Bleſ.*

Aster autumnalis, elatior flore cæruleo, minore H. R. Par. *Aſter Americanus, latifolius, maximus, puniceis caulibus H. L. Bat. App.*

Aster novæ Belgiæ, latifolius, umbellatus, floribus dilutè violaceis H. L. Bat.

Aster novæ Angliæ, altiſſimus, hirſutus, floribus omnium maximis, purpuro-violaceis Prodr. Par. Bat. & Par. Bat.

Aster Canadenſis, ſubhirſutus, Salicis folio, ſerotinus, flore cæruleo.

Aster ſerotinus, procerior, ramoſus, Bellidis ſylveſtris flore H. R. Par. *Aſter flore Bellidis ſylveſtris, minoris Mor. H. R. Bleſ. 25.*

Aster ſerotinus, ramoſus, alter, flore purpuraſcente H. R. Par. *Aſter elatior, flore cæruleo, minore, Bellidis minoris Mor. H. R. Bleſ.*

Aster novæ Belgiæ, latifolius, paniculatus, floribus ſaturatè violaceis H. L. Bat.

Aster Africanus, ramoſus, Hyſſopi foliis, floribus cæruleis Oldenl.

Aster Africanus, ramoſus, Hyſſopi foliis, floribus albis Oldenl.

Aster ramoſus, annuus, Canadenſis Mor. *Bellis ramoſa, umbellifera Corn. Pluk. Almag. Bot.*

Aster Africanus, Helichryſi folio Oldenl.

Aster Atticus, luteus, montanus, villoſus, magno flore C. B Pin. 267. *Aſter montanus, flore luteo, magno, hirſutus, quibuſdam Oculus Chriſti J. B. 2. 1046. Aſter montanus, hirſutus Lob. Icon. 350.*

Aster montanus, luteo magno flore C. B. Pin. 267. *Aſter montanus Lob. Icon. 350.*

Aster luteus, radice odorâ C. B. Pin. 266. *Aſteris ſpecies, an Baccharis Col. Part. 1. 253.*

Aster pratenſis, autumnalis, Conyzæ folio. *Conyza media, Aſteris flore luteo vel tertia Dioſcoridis C. B. Pin. 265. Conyza media Mathioli, flore magno, luteo, humidis locis proveniens J. B. 2. 1050. Conyza media Dod. Pempt. 52.*

Aster pratenſis, Alpinus, flore aureo. *Coniza aquatica, Aſteris flore aureo C. B. Prodr. 124.*

Aster Pannonicus, lanuginoſus, luteus. *Conyza Pannonica, lanuginoſa C. B. Pin. 265. Aſteri montano, hirſuto, magno flore, ſive Oculo Chriſti ſimilis ſi non idem, ſive Conyza tertia Cluſii J. B. 2. 1047. Conyza iij, Auſtriaca Cluſ. Hiſt. xx.*

Aster Alpinus, piloſiſſimus. *Conyza Alpina, piloſiſſima C. B. Pin. 265. Conyza Helenitis, piloſa Lob. Icon. 348. J. B. 2. 1052.*

Aster incanus, Verbaſci folio, villoſus. *Conyza incana C. B. Pin. 265. Co-*

nyza Helenitis, mellita, incana Lob. Icon. 347. J. B. 2. 1052.

Aster saxatilis, foliis glutinosis, villosis & graveolentibus. *Conyza montana foliis glutinosis, pilosis C. B. Pin. 265. Conyza montana Myconi, folio Hyssopi vulgaris, villoso J. B. 2. 1054. Conyza montana Lugd. 1201.*

Aster montanus, luteus, foliis oblongis. *Conyza montana, lutea, foliis oblongis C. B. Pin. 265. Conyza major, altera Thal. Tab. 11.*

Aster palustris, luteus, folio longiori lanuginoso. *Conyzis affinis C. B. Pin. 265. Britannica Conyzoides quibusdam, Aster Pannonicus Clusio J. B. 2. 1047. Britannica vera Dalechampii Lugd. 1082.*

Aster maritimus, folio tereti, crasso, tridentato. *Crithmum maritimum flore Asteris Attici C. B. Pin. 288. Crithmum marinum, tertium Mathiolo, flore luteo Buphthalmi J. B. 3. 106. Crithmum Chrysanthemum Dod. Pempt. 706.*

Aster palustris, laciniatus, luteus. *Conyza aquatica, laciniata C. B. Pin. 266 Conyza Helenitis, foliis laciniatis Lob. Icon. 347.*

Aster palustris, parvo flore globoso. *Conyza major, flore globoso C. B. Pin. 266. Conyza media minor species, flore vix radiato J. B. 2. 1050. Conyza minima Dod. Pempt. 52.*

Aster maritimus, tuberosus, luteus. *Conyza marina Lugd. 1366. J. B. 2. 1055.*

Aster montanus, luteus, Salicis glabro folio C. B. Pin. 266. *Conyza media, Monspeliensis quibusdam Asteris Attici genus, folio glabro rigido J. B. 2. 1049. Bubonium luteum Tabern. Icon. 337.*

Aster Conyzoides, odoratus, luteus Eyst.

Aster Alpinus, luteus, Conyzæ vulgaris folio.

Aster Verbasci folio H. R. Par. *Aster tomentosus, luteus, Verbasci folio Bocc. 60. Astero di Ragusa, con foglie di Verbasco Zan. 33.*

Aster Americanus, Primulæ Veris folio, flore luteo, amplo, calyce crasso Plum.

Aster Americanus, Primulæ Veris folio, flore singulari, purpureo Plum.

Aster Americanus, frutescens, Stœchadis Citrinæ folio, flore umbellato, aureo Plum.

Aster Americanus, Jacobææ folio amplissimo, subtus incano Plum.

Aster Æthiopicus, Stœchadis foliis, flore aureo H. L. Bat.

Aster omnium maximus, Helenium dictus. *Helenium vulgare C. B. Pin. 276. Helenium sive Enula Campana J. B. 3. 108. Helenium Dod. Pempt. 344. Aunée.*

Aster, à voce Græca ἀστήρ *Stella*; nam ex Dioscoride florem habet, foliolis stellæ modo radiatis. *Lib. 4. cap. 120.*

GENUS II.

Virga aurea. *Verge dorée.*

VIRGA AUREA est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis D; corona verò X ex semiflosculis F componitur, embryonibus E, G insidentibus & calice squamoso C K comprehensis. Embryones *Tab. 275.*

autem deinde abeunt in ſemina H pappis inſtructa I. His notis addendi ſunt flores L M longa ſerie in ſummis ramulis naſcentes.

Virgæ aureæ ſpecies ſunt.

Virga aurea latifolia, ſerrata C. B. Pin. 268. *Virga aurea ſive Solidago Saracenica, latifolia, ſerrata J. B. 2. 1063. Virga aurea margine crenato Dod. Pempt. 142.*

Virga aurea latifolia, ſerrata, foliis lineis albis notatis C. B. Pin. 268.

Virga aurea vulgaris, latifolia J. B. 2. 1062. *Virga aurea, anguſtifolia, minùs ſerrata C. B. Pin 268. Virga aurea Dod. Pempt. 142.*

Virga aurea anguſtifolia, minùs ſerrata, flore albo C. B. Pin. 268. *Symphytum petræum, iij, flore albo Tabern. Icon. 561.*

Virga aurea montana, latiore folio glabro H. R. Par.

Virga aurea montana, latiore folio hirſuto H. R Par.

Virga aurea Alpina, Laurinis rigidioribus foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 31. Tab 16.

Virga aurea longo molli & lanceolato folio, Alpina Bocc. Muſ. Part. 2. 34. Tab. 30.

Virga aurea anguſtifolia, paniculâ ſpecioſâ, Canadenſis H. R. Par.

Virga aurea Canadenſis, hirſuta, paniculâ minùs ſpecioſâ H. R. Par.

Virga aurea Limonii folio, paniculâ uno verſu diſpoſitâ H. R. Par. *Virga aurea Mexicana C. B. Pin App. 517.*

Virga aurea omnium minima H. R. Par. *Virga aurea omnium minima, floribus maximis Par. Bat.*

Virga aurea Virginiana, annua Zan. 205. *Aſter Canadenſis, annuus, flore papposo H. R. Par. Conyza Canadenſis, annua, acris, alba, Linariæ folio Bocc. Rarior. Plant. 85.*

Virga aurea major, foliis glutinoſis & graveolentibus. *Conyza mas Theophraſti, major Dioſcoridis C. B. Pin. 265. Conyza major, Monſpelienſis, odorata J. B 2. 1053. Conyza major Dod. Pempt. 51.*

Virga aurea major, foliis glutinoſis & graveolentibus, Gallas ferens. *Conyza major, capitata ſeu globoſa Bocc. Rarior. Plant. 14.*

Virga aurea minor, foliis glutinoſis & graveolentibus. *Conyza fœmina Theophraſti, minor Dioſcoridis C. B. Pin. 265. Conyza minor, vera Lob. Icon. 346.*

Virga aurea Luſitanica, fruticoſa, longiſſimo, anguſtiſſimo & glutinoſo folio.

Virga aurea patula, foliis auritis, floribus dilutè purpuraſcentibus. *Aſteriſcus latifolius, autumnalis Corn. 64.*

Virga aurea patula, foliis non auritis, floribus dilutè purpuraſcentibus *Aſteriſcus autumnalis, alter, folio longiore H. R. Par. App.*

Virga aurea latifolia, floribus ſaturatè violaceis. *Aſter novæ Angliæ latifolius, paniculatus, floribus ſaturatè violaceis H. L. Bat.*

Virga aurea patula, foliis undulatis, floribus dilutè purpuraſcentibus. *Aſter novæ Angliæ, purpureus, Virgæ aureæ facie & foliis undulatis Par. Bat.*

Virga aurea Tripolii floribus. *Aſter novæ Angliæ, Tripolii floribus in ſpicis longis diſpoſitis Prodr. Par. Bat.*

Virga aurea Canadensis, folio subrotundo, serrato, glabro. *Virga aurea Canadensis, Asterisci folio Par. Bat.*

Virga aurea Canadensis, latissimo folio glabro.

Virga aurea Canadensis, altissima, folio subtus incano.

Virga aurea novæ Angliæ, lato rigidoque folio Par. Bat. *Virga aurea ex nova York, foliis Symphiti majoris, hirsutis Schol. Bot.*

Virga aurea Canadensis, humilior, Linariæ folio. *Aster novæ Angliæ, Linariæ folio, Chamæmeli flore Prodr. Par. Bat. Aster novæ Angliæ, Linariæ foliis, Chamæmeli floribus Par. Bat.*

Virga aurea Canadensis, humilior, Salicis minoris folio.

Virga aurea Americana, flore maximo, Asphodeli radice Plum.

Virga aurea, à florum colore & ordine nomen invenit.

GENUS III.

Jacobæa. *Jacobée.*

JACOBÆA est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis D, corona verò C ex semiflosculis F componitur, embryonibus E G, insidentibus & calyce H tubiformi ac multifido comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I pappis instructa K, thalamoque L affixa. *Tab. 276.*

Jacobææ species sunt.

Jacobæa vulgaris, laciniata C. B. Pin. 131. *Jacobæa vulgaris J. B. 2, 1057. Jacobæa Dod. Pempt. 642.*

Jacobæa vulgaris, foliis instar Erucæ laciniatis C. B. Pin. 131.

Jacobæa vulgaris, foliis ad Raphanum accedentibus C. B. Pin. 131.

Jacobæa altissima, Lusitanica, tenuissimè laciniata.

Jacobæa latifolia, palustris sive aquatica Raii Hist. 285.

Jacobæa Alpina, foliis subrotundis, serratis C. B. Pin. 131. *Conyza Alpina J. B. 2, 1055. Jacobæa Alpina, foliis rotundis, serratis Prodr. 69.*

Jacobæa montana, integro, rotundo folio Barr. Icon. *Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 49.*

Jacobæa montana integro sublongo folio Barr. Icon.

Jacobæa montana, Betonicæ folio Barr. Icon. *Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 49.*

Jacobæa Alpina, foliis longioribus, serratis. *Virga aurea angustifolia, serrata, sive Solidago Saracenica J. B. 2. 1063. Virga aurea angustifolia, serrata C. B. Pin. 268. Consolida aurea Tabern. Icon. 556.*

Jacobæa palustris, altissima, foliis serratis. *Conyza palustris, serratifolia C. B. Pin. 266. Virgæ aureæ sive Solidagini angustifoliæ affinis, Lingua avis Dalechampii J. B. 2. 1063. Consolida palustris Tabern. Icon. 555.*

Jacobæa pratensis, altissima, Limonii folio. *Virga aurea major vel Doria C. B. Pin. 268. Panax Chironeum Theophrasti Tabern. Icon. 871. Alisma Monspeliensium sive Doria J. B. 2. 1064.*

Jacobæa pratensis, altissima, Limonii folio, floribus densioribus. *Virga au-*

rea major, altera, ex Doria degener. H. R. Par.

Jacobæa Sicula, Glasti folio. *Jacobæa Ætnea, Glasti folio leviter dentato, umbellifera H. Cathol.*

Jacobæa Chrysanthemi Cretici folio glauco.

Jacobæa tenuissimè laciniata Buphtalmi flore H. R. Par. *Jacobæa Sicula, Chrysanthemi facie Bocc. Rarior. Plant. 66.*

Jacobæa Hispanica, Rorismarini folio. *Jacobæa Crithmi littorei foliis Mor. H. R. Bles. Jacobæa Lini folio, Hispanica & Italica Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 49.*

Jacobæa multifida, umbellata, annua Bocc. Rarior. Plant. 94.

Jacobæa Senecionis folio incano, perennis Raii Hist. 285.

Jacobæa Senecionis folio Mor. H. R. Bles.

Jacobæa maritima, Senecionis folio crasso & lucido, Massiliensis. *Jacobæa maritima, minima, glabra, Senecionis folio, Italica Barr Icon.*

Jacobæa Hispanica, minùs laciniata, petalis brevissimis. *Senecio folio non laciniato J. B. 2. 1043. C. B. Pin. 131. Senecionis genus Myconi Lugd. 577.*

Jacobæa Pannonica, 1 Clus. Hist. xxj. *Senecio incanus, pinguis C. B. Pin. 131. Senecio hirsutus, viscidus, major, odoratus J. B. 2. 1042. Erigeron tomentosum, alterum Lob. Icon. 226.*

Jacobæa montana, lanuginosa, angustifolia, non laciniata C B. Pin. 131. *Jacobæa Pannonica, folio non laciniato J. B. 2. 1058. Jacobæa ij Clus. Hist. xxij.*

Jacobæa maritima, non laciniata, lanuginosa, latifolia.

Jacobæa foliis amplioribus incanis Mor. H. R. Bles.

Jacobæa maritima C. B. Pin. 131. *Jacobæa marina sive Cineraria J. B. 2. 1058. Marina Jacobæa & Artemisia marina Neotericorum sive Cineraria Lob. Icon. 227.*

Jacobæa maritima sive Cineraria latifolia C. B. Pin. 131. *Prodr. 69.*

Jacobæa ex maritimo semine degener H. R. Par.

Jacobæa Alpina, Absinthii folio, humilior. *Chrysanthemum Alpinum, incanum, foliis laciniatis C. B. Pin. 134. Chrysanthemum Alpinum, Judenbergense Jacobææ affine J. B. 2. 1058. Chrysanthemum Alpinum, 1 Clus. Hist. 333. Jacobæa Alpina, pumila Bocc. Mus. Part. 2. Ta. 8.*

Jacobæa incana, Pyrenaica, saxatilis & latifolia.

Jacobæa integro & crasso Hieracii folio. *Doronicum integro & crasso Hieracii folio Bot. Monsp. App.*

Jacobæa Pyrenaica, Persicæ folio. *Doronicum Pyrenaicum, Persicæ folio, glabrum Schol. Bot.*

Jacobæa foliis Ferulaceis, flore majore. *Chrysanthemum Hispanicum, tenuifolium Mor. H. R. Bles.*

Jacobæa foliis Ferulaceis, flore minore. *Chrysanthemum Alpinum, foliis Abrotani multifidis C. B. Pin 134. Chrysanthemum Alpinum, ij Clus. Hist. 334. Chrysanthemum Alpinum, Etscherianum, Jacobææ affine J. B. 2. 1058.*

Jacobæa Africana, frutescens, Abrotani folio Oldenl.
Jacobæa Africana, frutescens, Hormini folio Oldenl.
Jacobæa Africana, Sonchi folio Oldenl.
Jacobæa Africana, Dentis Leonis folio Oldenl.
Jacobæa Africana, Absinthii foliis Oldenl.
Jacobæa Africana, foliis integris, undulatis & crispis Oldenl.
Jacobæa Africana, laciniata, latifolia, flore purpureo Oldenl.
Jacobæa Africana, laciniata, angustifolia, flore purpureo Oldenl.
Jacobæa Africana, radice tuberosâ H. L. Bat. App. *Jacobeæ affinis radice tuberosa, Capitis Bonæ Spei Breyn. Cent. 1. 138.*
Jacobæa Americana, arborescens, Helenii folio lucido Plum.
Jacobæa Americana, foliis Salicis ad margines villosis Plum.
Jacobæa Americana, humi fusa, Hyperici foliis Plum.
Jacobæa quasi flos Sancti Jacobi.

GENUS IV.

Tussilago. *Pas d'Asne.*

TUSSILAGO est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex *Tab. 276.* plurimis flosculis D corona verò C ex semiflosculis F componitur. Embryonibus E,G insidentibus & calyce L multifido comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I pappis instructa H, thalamoque K affixa. His notis addendum est flores priùs quàm folia nasci.

Tussilaginis speciem unicam novi.

Tussilago vulgaris C. B. Pin. 197. *Tussilago J. B. 3. 563. Bechium sive Farfara Dod. Pempt. 596.*

Tussilago, à sedanda tussi.

GENUS V.

Doronicum. *Doronic.*

DORONICUM est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus X *Tab. 277.* ex plurimis flosculis B; corona verò Z ex semiflosculis C componitur, embryonibus D, E insidentibus & calyce F pelviformi & multifido comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina G pappis instructa K thalamoque I affixa.

Doronici species sunt.

Doronicum radice dulci C. B. Pin. 184. *Doronicum folio subrotundo, serrato J. B. 3. 17. Doronicum iij, Austriacum, ij Clus. Hist. xvij.*

Doronicum radice Scorpii brachiata C. B. Pin. 184. *Doronicum brachiata radice, Cancri forcipularum ritu Lob. Icon. 649*

Doronicum radice Scorpii C.B. Pin. 184. *Doronicum latifolium Clus. Hist. xvj.*

Doronicum Plantaginis folio C. B. Pin. 184. *Doronicum folio ferè Plantaginis oblongo J. B. 3. 18. Doronicum minus officinarum Lob. Icon. 648.*

Doronicum Plantaginis folio, alterum C. B. Pin. 185. *Doronicum Germani-*

cum, foliis ſemper ex adverſo naſcentibus, villoſis J. B. 3. 19. Aliſma Mathioli ſeu Plantago montana Ejuſd. 3. 20. Damaſonium 1 Dioſcoridis Tabern. Icon. 738.

Doronicum longifolium, hirſutie aſperum C. B. Pin. 185. *Doronici ſpecies ex Horto Ferrarienſi, folio longo, hirſuto J. B. 3. 19. Doronicum ij, Auſtriacum 1 Cluſ. Hiſt. xvij*

Doronicum latifolium, magno flore C. B. Pin. 185. *Doronicum folio lato, flore magno J. B. 3. 17. Doronicum iiij, Stiriacum Cluſ. Hiſt. xvij.*

Doronicum maximum, foliis caulem amplexantibus C. B. Pin. 185. *Doronicum maximum, foliis Hyoſcyami Peruviani modo caulem amplectentibus J. B. 3. 18. Doronicum vij, Auſtriacum iij, Cluſ. Hiſt. xix.*

Doronicum nigra radice, Campoclarenſe Col. Part. 2. 36.

Doronicum Plantaginis folio, Luſitanicum.

Doronicum differt à Jacobæâ calycis formâ unde *Doronicum Pyrenaicum Perſicæ foliis, glabrum Scol. Bot.* ad Jacobæam revocandum exiſtimo.

SECTIO II.

De Herbis, flore radiato, ſeminibus capitulo foliato inſtructis.

GENUS I.

Tagetes. *Oeillet d'Inde.*

Tab. 278. TAGETES eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis D, E, F multifariam inciſis; corona verò C ex ſemifloſculis G componitur, embryonibus H, I, K, L inſidentibus & calyce M N monophyllo & tubulato comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina P angulata, capitulo foliato R inſtructa, & thalamo O Q affixa: occurrunt plerique flores ex floſculis fiſtuloſis S T compoſiti.

Tagetis ſpecies ſunt.

Tagetes maximus, rectus, flore ſimplici, ex luteo pallido J. B. 3. 100. *Tanacetum Africanum majus ſimplici flore C. B. Pin. 133. Flos Africanus, major, ſimplici flore Tabern. Icon. 13.*

Tagetes maximus, rectus, flore maximo, multiplicato J. B. 3. 100. *Tanacetum ſive Flos Africanus major, flore pleno C. B. Pin. 132. Flos Africanus major, aureus, multiflorus Tabern. Icon. 13.*

Tagetes Indicus, minor, ſimplici flore, ſive Cariophyllus Indicus ſive Flos Africanus J. B. 39. 8. *Tanacetum Africanum ſeu Flos Africanus, minor C. B. Pin. 133. Flos Africanus minor, flore ſimplici Tabern. Icon. 12.*

Tagetes Indicus, minor, multiplicato flore J. B. 3. 99. *Flos Africanus, minor, multiflorus Tabern. Icon. 12. Tanacetum Africanum ſive Flos Africanus minor, flore pleno C. B. Pin. 133.*

Tagetes Indicus, minor, flore pleno, luteo-rubeſcente. *Caryophyllus Indicus*

dicus, plenus, flore luteo-rubeſcente, minor Eyſt.

Tagetes Indicus, medius, flore luteo-pallido J. B. 3. 99.

Tagetes Indicus, medius, flore luteo, multiplicato H. L. Bat.

Tagetes Indicus, flore ſimplici, fiſtuloſo H. L. Bat. *Tanacetum ſive Flos Mexicanus, flore fiſtuloſo, ſimplici C. B. Pin. 133. Caryophyllus Mexicanus, flore fiſtuloſo ſimplici Col. Part. 2. 46.*

Tagetes Indicus, flore fiſtuloſo, duplicato H. L. Bat. *Tanacetum ſive Flos Mexicanus, flore fiſtuloſo, pleno C. B. Pin. 133. Caryophyllus Mexicanus, alter, polyanthos, fiſtuloſo flore Col. Part. 2. 48.*

Tagetes Indicus, minimus, flore ſericea hirſutie obſito H. L. Bat. *Tanacetum Africanum, minimum, ſericea hirſutie obſitum C. B. Pin. 133. Caryophylli Hiſpani dicti varietas ſeptima & octava Col. Deſcript. Part. 2. 47.*

Tagetes foliis tenuiſſimè diviſis. *Tanacetum Africanum, foliis tenuiſſimè diviſis C. B. Pin. 133. Caryophylli Hiſpani dicti varietas nona Col. Deſcript. Part. 2. 47.*

Tagetis ſpecies flore fructuque carentes foliis fœtidis & ad nervum ferè inciſis dignoſci ſolent.

GENUS II.

Corona Solis. *Soleil.*

CORONA SOLIS eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis D; corona verò C ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus E, G inſidentibus, foliolis H, N imbricatis inter ſe diſtinctis, & calyce I ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina K duobus foliolis L inſtructa. *Tab. 279.*

Coronæ Solis ſpecies ſunt.

Corona Solis Tabern. Icon. 763. *Helenium Indicum, maximum C. B. Pin. 276. Herba maxima J. B. 3. 107.*

Corona Solis ij Tabern. Icon. 763. *Helenium Indicum, ramoſum C. B. Pin. 277. Chryſanthemum Canadenſe, latifolium, humilius Mor. H. R. Bleſ.*

Corona Solis maxima, ſemine albo, cinereo & ſtriato. *Helenium Indicum, ramoſum, ſemine albo, cinereo, & ſtriato H. R. Par.*

Corona Solis perennis, flore & ſemine maximis. *Helenium Indicum, flore & ſemine maximis, perenne H. L. Bat. 142.*

Corona Solis minor, fœmina Tabern. Icon. 764. *Helenium Indicum, minus C. B. Pin. 277.*

Corona Solis parvo flore, tuberosâ radice. *Helianthemum Indicum tuberoſum C. B. Pin. 277. Flos Solis Farneſianus, Aſter Peruanus, tuberoſus Col. Part. 2. 13. Taupinambours.*

Corona Solis parvo flore, radice oblonga. *Helenium Indicum, tuberoſum, radice oblonga Mor. H. R. Bleſ.*

Corona Solis latifolia, altiſſima. *Chryſanthemum Canadenſe, latifolium, altiſſimum Mor. H. R. Bleſ.*

Corona Solis altissima, caule alato. *Chrysanthemum Canadense, bidens, alato caule Mor. H. R. Bles.*

Corona Solis Rapunculi radice. *Chrysanthemum Canadense, Rapunculi radice, strumosum vulgò H. L. Bat. Helenium Canadense, altissimum, Vosacan dictum H. R. Par.*

Corona Solis amplissimo folio, minore flore. *Corona Solis minor. Tabern. Icon. 764.*

Corona Solis Trachelii folio, radice repente. *Chrysanthemum Virginianum, Plantaginis rugosis foliis, radice repente Pluk. Almag. Bot.*

Corona Solis altissima, Virgæ aureæ foliis. *Chrysanthemum Scrophulariæ foliis, Americanum Pluk. Phytog. Tab. 22. fig. 1.*

Corona Solis angustifolia, repens, flore dilutè luteo. *Chrysanthemum Virginianum, angustiori folio, repens, flore sulphureo Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 21. fig. 2.*

Corona Solis Salicis folio, alato caule. *Aster luteus, alatus Corn. 62.*

Corona Solis Americana, frutescens, Lychnidis folio, flore luteo Plum.

Corona Solis Americana, frutescens, Laureolæ folio, flore luteo Plum.

Corona Solis Americana, maritima, humilis, folio carnoso, tricuspidi, flore luteo Plum.

Corona Solis foliis profundè incisis. *Solis flos minor Lob. Icon. 593.*

Corona Solis foliis amplioribus, laciniatis. *Chrysanthemum Americanum, laciniato folio, majus Mor. H. R. Bles.*

Corona Solis foliis angustioribus, laciniatis. *Chrysanthemum Americanum, laciniato folio obscuriùs virenti, minus Mor. H. R. Bles. Aconitum Helianthemum, Canadense Corn. 178.*

Corona Solis novæ Angliæ, folio amplissimo, trifido.

Corona Solis, à floris formâ & colore nomen invenit.

SECTIO III.

De Herbis, flore radiato, semine pappis & capitulis foliosis carente.

GENUS I.

Bellis. *Pâquerete.*

Tab. 280. BELLIS est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis D; corona verò C ex semiflosculis F componitur, embryonibus E, G insidentibus & calyce H simplici ac multifido comprehensis Embryones autem deinde abeunt in semina I thalamo ut plurimùm pyramidato K L affixa.

Bellidis species sunt.

Bellis sylvestris, media, caule carens C. B. Pin. 261. *Bellis sylvatica J. B. 3. 114. Bellis sylvestris Dod. Pempt. 265.*

Bellis sylvestris, minor C.B. Pin. 261. *Bellis minor, sylvestris, spontanea J. B. 3. 111. Bellis minor, sylvestris Tabern. Icon. 328.*
Bellis sylvestris, minor, flore mixto Eyst.
Bellis minor, sylvestris, flore cæruleo H. Edinb.
Bellis sylvestris, minor, flore pleno, rubro Eyst.
Bellis caule bipedali, nudo, foliis magnis, latis, floribus rubris & albis, Alpina Mentz. Pug.
Bellis foliis parvis, floribus albis, Alpina Mentz. Pug.
Bellis minima, annua Triumf. 82.
Bellis maritima, minima, Roris Solis folio, Cyrnæa Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 107.
Bellis hortensis, flore pleno, eoque magno, albo C. B. Pin. 261. *Bellis hortensis sive flore multiplicato J. B. 3. 113.*
Bellis hortensis, flore pleno, eoque magno, incarnato C. B. Pin. 261.
Bellis hortensis, flore pleno, eoque magno, rubro C. B. Pin. 261.
Bellis hortensis, flore pleno, eoque magno, vario C. B. Pin. 261. *Bellis multiplici flore variegato Lob. Icon. 477.*
Bellis hortensis, flore pleno, eoque parvo C. B. Pin. 261. *Bellis minor, hortensis Tabern. Icon. 328.*
Bellis hortensis, flore pleno, eoque parvo, rubro C.B. Pin. 261. *Bellis minor, hortensis, flore rubro Tabern. Icon. 327.*
Bellis hortensis, prolifera C. B. Pin. 262. *Bellis hortensis, suaverubens, viridisque prolifera Lob. Icon. 477.*
Bellis nova, suaverubens, umbellifera Belgarum H. R. Par.
Bellis hortensis, flore herbaceo Mor. H. R. Bles.
Bellis hortensis, rubra, flore multiplici, fistuloso H. R. Par.
Bellis hortensis, flore albo, bullato H. R. Par.
Bellidis species flore fructuque carentes foliis subrotundis, ad oram incisis densè nascentibus dignosci solent.

GENUS II.

Chrysanthemum.

CHRYSANTHEMUM est plantæ genus, flore radiato A, D, cujus scilicet discus B, E ex plurimis flosculis G, L; corona verò C, F ex semiflosculis I, N componitur, embryonibus G, M, K, O insidentibus & calyce P semisphærico ac squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina plerumque angulata aut striata Q, R vel tenuia & acuta S. *Tab. 281.*

Chrysanthemi species sunt.

Chrysanthemum foliis Matricariæ C. B. Pin. 134. *Chrysanthemum majus, folio valde laciniato, flore croceo J. B. 3. 104. Chrysanthemum Mathioli, Chalcitis Tabern. Icon. 125.*
Chrysanthemum majus, folio profundiùs laciniato, magno flore C. B. Pin. 134. *Chrysanthemum Creticum Clus. Hist. 335.*
Chrysanthemum Creticum, petalis florum fistulosis.

Chryſanthemum Creticum, flore polypetalo, ſive pleno H. Cathol. Supp. 2. 18.
Chryſanthemum flore partim candido, partim luteo C. B. Pin. 134. *Chryſanthemum Creticum, mixtum Eyſt.*
Chryſanthemum flore pleno, partim candido, partim luteo.
Chryſanthemum majus, alterum, ſulphureo magno flore H. R. Par.
Chryſanthemum alterum, foliis tenuiùs diſſectis & geniculis rubentibus H. R. Par.
Chryſanthemum majus, folio in minores lacinias diviſo C. B. Pin. 134. *Chryſanthemum ij Cluſ. Hiſt. 334. J. B. 3. 104.*
Chryſanthemum folio minùs ſecto, glauco J. B. 3. 105. *Bellis lutea, foliis profundè inciſis, major C. B. Pin. 262. Chryſanthemum ſegetum Lob. Icon. 552.*
Chryſanthemum ſegetum, flore ſulphurei coloris.
Chryſanthemum latifolium J. B. 3. 105. *Chryſanthemum Myconi Lugd. 873. Bellis lutea, foliis ſubrotundis C. B. Pin. 262.*
Chryſanthemum parvum ſive Bellis lutea, parva, latifolia J. B. 3. 105.
Chryſanthemum Luſitanicum, Agerati folio.
Chryſanthemum Luſitanicum, foliis anguſtis, dentatis.
Chryſanthemum Americanum, humile, Ranunculi folio Plum.
Chryſanthemum, à vocibus Græcis *χρύσος, aurum, & ἄνθεμον Flos*; quaſi dicas *Florem aureum.*

GENUS III.

Leucanthemum. *Marguerite.*

LEUCANTHEMUM eſt plantæ genus, à Chryſanthemo diverſum, ſolo ſemifloſculorum colore, qui omnino candicant.

Leucanthemi ſpecies ſunt.

Leucanthemum vulgare. *Bellis ſylveſtris, caule folioſo, major C. B. Pin. 261. Bellis major Dod. Pempt. 265. J. B. 3. 114.*
Leucanthemum vulgare, caule villis caneſcente. *Bellis ſylveſtris, caule folioſo, hirſuto, major, acutiore folio C. B. Pin. 261.*
Leucanthemum Alpinum, majus, rigido folio. *Bellis Alpina, major, rigido folio C. B. Pin. 261. Prodr. 120. Bellis Alpina, major, foliis anguſtis, rigidis J. B. 3. 115.*
Leucanthemum montanum, majus, folio acuto. *Bellis montana, major, folio acuto C. B. Pin. 261. Prodr. 121. Bellidis Alpinæ alia ſpecies minor, folio non rigido J. B. 3. 115.*
Leucanthemum montanum, folio obtuſo, crenato. *Bellis montana, folio obtuſo, crenato C. B. Pin. 261. Prodr. 121.*
Leucanthemum radice repente, foliis latioribus, ſerratis. *Bellis radice repente, foliis latioribus, ſerratis Mor. H. R. Bleſ.*
Leucanthemum montanum, minus. *Bellis montana, minor J. B. 3. 115.*
Leucanthemum montanum, foliis Chryſanthemi. *Bellis Tanaceti folio Pil-*

let. 61. Bellis montana, major, foliis Chrysanthemi Cretici angustioribus Bot. Monsp. App.

Leucanthemum Gramineo folio. *Bellis montana, Gramineis foliis Bot. Monsp. App.*

Leucanthemum latissimo folio, flore maximo.

Leucanthemum Alpinum, foliis Coronopi.

Leucanthemum Alpinum, foliis profundè incisis.

Leucanthemum Pyrenaicum, minimum, multifido incano folio.

Leucanthemum Lusitanicum, argenteo laciniato folio.

Leucanthemum Canariense, foliis Chrysanthemi, Pyrethri sapore.

Leucanthemum, à vocibus Græcis λευκὸς *albus*, & ἄνθεμον *Flos* quasi *Flos albus*.

GENUS IV.

Matricaria. *Matricaire.*

MATRICARIA est plantæ genus, flore A plerumque radiato, cujus discus B ex plurimis flosculis D, corona verò C ex semiflosculis F componitur, embryonibus E, G insidentibus & calyce I semisphærico & squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina H oblonga, thalamo K affixa. His notis addendum est flores quasi per fasciculos nasci & folia multifariam ac veluti per conjugationes secari. *Tab. 281.*

Matricariæ species sunt.

Matricaria vulgaris seu sativa C. B. Pin. 133. *Matricaria vulgò minus Parthenium J. B. 3. 129. Artemisia tenuifolia Tabern. Icon. 8.*

Matricaria vulgaris, seu sativa, caulibus rubentibus H. L. Bat.

Matricaria sylvestris, flore toto luteo C. B. Pin. 133.

Matricaria odoratior C. B. Pin. 134. *Matricaria odorata J. B. 3. 130. Artemisia tenuifolia, odorata Tabern. Icon. 9.*

Matricaria flore pleno C.B. Pin. 134. *J. B. 3. 130. Artemisia tenuifolia, flore pleno Tabern. Icon. 9.*

Matricaria foliis florum albis, triplici serie radiatis H. R. Par.

Matricaria foliis florum fistulosis H. R. Par.

Matricaria foliis elegantissimè crispis & petalis florum fistulosis.

Matricaria petalis marginalibus, planis, discoidibus, fistulosis H. L. Bat.

Matricaria flore aphyllo H. R. Par. *Matricaria bullatis floribus aureis Park. Theat. 83.*

Matricaria Tanaceti folio, flore majore, semine umbilicato. *Tanacetum montanum, inodorum, flore majore C. B. Pin. 132. Tanacetum inodorum, I. Clus. Hist. 338.*

Matricaria Tanaceti folio, flore minore, semine umbilicato. *Tanacetum montanum, inodorum, minore flore C. B. Pin. 132. Tanacetum inodorum, ij. Clus. Hist. 338.*

Matricaria Pyrenaica, Buphthalmi folio.

Matricaria Americana, Ambrosiæ folio, parvo flore albo.

Matricaria, à Matrice seu fœmina, cujus morbis auxiliari existimatur.

GENUS V.

Chamæmelum. *Camomille.*

Tab. 281. CHAMÆMELUM est plantæ genus, flore A plerumque radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis D : corona verò C ex semiflosculis F componitur, embryonibus E,G insidentibus & calyce H squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina K thalamo I affixa. His notis addenda sunt folia in tenuissimas lacinias divisa, totiusque plantæ facies.

Chamæmeli species sunt.

Chamæmelum vulgare, leucanthemum Dioscoridis C. B. Pin. 135. *Chamæmelum vulgare, amarum J. B. 3. 116. Chamæmelum vulgare Dod. Pempt. 257.*

Chamæmelum nobile sive leucanthemum, odoratius C. B. Pin. 135. *Chamæmelum odoratissimum, repens, flore simplici J. B. 3. 118. Chamæmelum odoratum Dod. Pempt. 260.*

Chamæmelum nobile, flore multiplici C. B. Pin. 135. *Chamæmelum Romanum, flore multiplici Tabern. Icon. 19. Chamæmelum repens, odoratissimum, perenne, flore multiplici J. B. 3. 119.*

Chamæmelum luteum, capitulo aphyllo C.B. Pin. 135. *Chamæmelum aureum, peregrinum, capitulo sine foliis J. B. 3. 119. Anthemis, Chrysanthemon Herbariorum Lob. Icon. 771.*

Chamæmelum inodorum C. B. Pin. 135. *Chamæmelum inodorum sive Cotula non fœtida J. B. 3. 120. Cotula Tabern. Icon. 21.*

Chamæmelum inodorum, flore pleno H. R. Par.

Chamæmelum fœtidum C. B. Pin. 135. *Chamæmelum fœtidum sive Cotula fœtida J. B. 3. 120. Cotula alba Dod. Pempt. 258.*

Chamæmelum fœtidum, flore pleno.

Chamæmelum fœtidum, marinum J. B. 3. 121.

Chamæmelum maritimum Dalechampii Lugd. 1394. *Matricaria maritima C. B. Pin. 134. Chamæmelum marinum J. B. 3. 122.*

Chamæmelum leucanthemum, incanum, Hispanicum, minus C. B. Pin. 136. *Prodr. 70.*

Chamæmelum Alpinum, Abrotani folio. *Absinthium montanum, Chamæmeli flore magno C. B. Pin. 140. Absinthium montanum, flore Chamæmeli J. B. 3. 184. Absinthium montanum Col. Phytob. 24.*

Chamæmelum majus, folio tenuissimo, caule rubente H. R. Monsp.

Chamæmelum majus, folio tenuissimo, caule rubente, flore pleno.

Chamæmelum Alpinum, magno flore, tenuissimo folio, inodorum.

Chamæmelum montanum, Millefolii folio.

Chamæmelum maritimum, Absinthii folio.

Chamæmelum segetum, odoratum, Absinthii folio breviore.

Chamæmelum Sophiæ folio. *Anthemis crassis Sophiæ foliis Bocc. Mus. Part. 2. 150. Anthemis Sophiæ foliis Ejusd. Tab. 110.*

Chamæmelum à vocibus χαμαὶ *humi*, & μῆλον *Pomum*, quasi Pomum humile : nonnullæ enim Chamæmeli species Pomum redolent.

GENUS VI.

Cotula.

COTULA est plantæ genus, flore A nunc radiato, nunc flosculoso, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis C, corona verò E (si adsit) ex semiflosculis F componitur, embryonibus D, G insidentibus & calyce H plerumque squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I plana, cordiformia & quasi alata K. Tab. 282.

Cotulæ species sunt

Cotula flore luteo, radiato. *Buphthalmum Cotulæ folio C. B. Pin. 134. Buphthalmum tenuifolium, folio Millefolii ferè J. B. 3. 124. Buphthalmon alterum, folio & facie Cotulæ fœtidæ Lob. Icon. 772.*

Cotula flore luteo nudo. *Chrysanthemum Valentinum Clus. Hist. 332. Buphthalmo tenuifolio simile, Chrysanthemum Valentinum Clusii J. B. 3. 125.*

Cotula Lusitanica, humilior & supina.

Cotula Africana, calyce eleganti, cæsio. *Chamæmelum Æthiopicum, lanuginosum Breyn. Cent. 1. 73.*

GENUS VII.

Buphthalmum. *Oeil de Beuf.*

BUPHTHALMUM est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis C foliolo imbricato H inter se distinctis: corona verò E ex semiflosculis F componitur, embryonibus D G insidentibus & calyce I squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina plerumque tenuia & angulosa K. His notis addenda est totius plantæ facies. Tab. 282.

Buphthalmi speciem unicam novi.

Buphthalmum Tanaceti minoris foliis C. B. Pin. 134. *Chamæmelum Chrysanthemum quorundam J. B. 3. 122. Buphthalmum vulgare, Chrysanthemo congener Clus. Hist. 332.*

Buphthalmum Tanaceti minoris folio, flore albo.

Buphthalmum differt à Matricaria floribus, qui plerumque singulares sunt, à Bellide & à Chamæmelo foliis, quæ Tanaceti modo quasi per conjugationes secantur

Buphthalmum, à vocibus Græcis βοῦς *Bos*, & ὀφθαλμὸς *Oculus*; quasi diceres oculum bovillum: *Flores enim* (ut ait Dioscorides) *habet melinos, oculorum similitudine: unde & herba nomen traxit.* Lib. 2. cap. 156.

GENUS VIII.

Millefolium. *Mille-feuille.*

MILLEFOLIUM est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis D; corona verò ex semiflosculis F componitur, embryonibus E, G insidentibus, & calyce H squamoso & ferme cilyndraceo com- Tab. 283.

prehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I tenuia. His notis addendum est folia tenuiter secari, floresque in fasciculos densos nasci.

Millefolii species sunt.

Millefolium maximum, umbellâ albâ C. B. Pin. 140. *Prodr. 72.*

Millefolium vulgare, album C. B. Pin. 140. *Millefolium Stratiotes, pennatum, terrestre J. B. 3. 136. Millefolium sive Achillæa Dod. Pempt. 100.*

Millefolium purpureum, majus C. B. Pin. 140. *Millefolium rubro colore Clus. Hist. 331.*

Millefolium vulgare, purpureum, minus C. B. Pin. 140. *Millefolium purpurei floris Dod. Pempt. 100.*

Millefolium nobile Trag. 476. *Tanacetum minus, album, odore Camphoræ sive Achillæa Dioscoridis C. B. Pin. 132. Achillæa Millefolia, odorata J. B. 3. 140.*

Millefolium odoratum, Monspeliense Pillet. 271. *Millefolium odoratum, minus, Monspeliensium Mor. H. R. Bles. & H. R. Par.*

Millefolium Alpinum, incanum, carneo flore C. B. Pin. 140. *Millefolium Alpinum Clusio, parvum, nonnihil incanum, carneum J. B. 3. 138. Millefolium Alpinum Clus. Hist. 331.*

Millefolium Alpinum, incanum, flore specioso J. B. 3. 138.

Millefolium tomentosum, luteum C. B. Pin. 140. *J. B. 3. 138. Stratiotes Millefolia, flavo flore Clus. Hist. 330.*

Lib. 4. cap. 115. Millefolium, Græcis μυριόφυλλον, à multiplici foliorum divisurâ appellatum est: *nam* (ut ait Dioscorides) *foliis est Fœniculi similibus, iisque plurimis; unde & nomen accepit.*

GENUS IX.

Ptarmica.

Tab. 283. PTARMICA est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis C, corona verò E ex semiflosculis F componitur, embryonibus D, G insidentibus & calyce I squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina tenuia H. His notis addenda sunt folia vel denticulata vel in amplas lacinias divisa, & à Millefolii incisuris aliena.

Ptarmicæ species sunt.

Ptarmica vulgaris, folio longo, serrato, flore albo J. B. 3. 147. *Dracunculus pratensis, serrato folio C. B. Pin. 98. Draco sylvestris sive Ptarmice Dod. Pempt. 710.*

Ptarmica vulgaris, pleno flore Clus. Hist. xij. *Dracunculus pratensis, flore pleno C. B. Pin. 98.*

Ptarmica Alpina, foliis angustis, partim serratis, partim integris Bocc. Mus. Part. 2. 107. *Ptarmica Alpina Ejusd. Tab. 85.*

Ptarmica incana, humilis, foliis laciniatis, Absinthii æmulis H. L. Bat. *Absinthium Alpinum, umbelliferum, latifolium C. B. Pin. 139. Absinthium albis floribus, capitulis squarrosis J. B. 3. 183. Absinthium Alpinum, umbelliferum Clus. Hist. 340.*

Ptarmica

Ptarmica Cretica, frutescens, Santolinæ facie. *Millefolium incanum, Creticum C.B. Pin. 140. Millefolium incanum, Creticum sive Millefolium Dioscoridis Prodr. 72. Millefolium Creticum J. B. 3. 139. Abrotonum fœmina, incanum, albo Achilleæ flore, Creticum Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 34.*

Ptarmica Alpina, Tanaceti foliis, flore purpureo. *Millefolium montanum, purpureum, Tanaceti foliis A. R. Par. 101.*

Ptarmica lutea, suaveolens. *Ageratum foliis serratis C. B. Pin. 221. Ageratum plerisque, Herba Julia quibusdam J.B. 3. 142. Balsamita minor Dod. Pempt. 295.*

Ptarmica lutea, suaveolens, corymbis longioribus & magis compactis. *Ageratum foliis serratis, corymbis longioribus & magis compactis C. B. Pin. 221.*

Ptarmica Alpina, foliis profundè incisis. *Ptarmica Alpina, Millefolii folio Bocc. Mus. Part. 2. 144. Ptarmica Millefolii foliis Ejusd. Tab. 101. Dracunculus pratensis, alter, Alpinus, foliis Agerati H R. Par.*

Ptarmica Alpina, Matricariæ foliis Triumf. 83. *Bocc. Mus. Part. 2. 150. Ptarmica Matricariæ foliis Ejusd. Tab. 110.*

Ptarmica Alpina, altissima, corymbis è luteo albicantibus. *Agerato Mesues cognata procerior, corymbis è luteo albicantibus H. R. Par.*

Ptarmica Alpina, altera, floribus minus compactis. *Agerato Mesues cognata altera, floribus minus compactis H. R. Par.*

Ptarmica Virginiana, folio Helenii Mor. H. R. Bles. *Ptarmica Virginiana, Scabiosæ Austriacæ foliis indissectis Pluk. Phytog. Tab. 53. fig. 5.*

Ptarmica à voce Græca πταρμὸς *Sternutatio.* Ptarmica (inquit Dioscorides) *Lib. 2. cap. 180.* in cacumine capitulum habet uti Anthemidis, parvum, rotundum, acri odore, sternutamenta ciens, unde etiam nomen accepit.

GENUS X.

Asteriscus.

ASTERISCUS est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex *Tab. 283.* plurimis flosculis C: corona verò E ex semiflosculis F componitur, embryonibus D, G insidentibus, & calyce stellato florem superante I, K, L, M, N, O, P comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina Q plana & plerumque marginata R.

Asterisci species sunt.

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis. *Aster luteus, foliolis ad florem rigidis C. B. Pin. 266. Aster Atticus, Massilioticus Tabern. Icon. 861.*

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis, flore sulphurei coloris. *Chrysanthemum Asteris facie, foliis ad florem rigidis, flore sulphureo H. L. Bat. App.*

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis, flore minori, elatior. *Chrysanthemum Asteris facie, foliis ad florem rigidis, flore minore, elatius H. L. Bat. App.*

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis, flore minimo, humilior. *Chrysanthemum Asteris facie, foliis ad florem rigidis, flore minimo, humilius H. L. Bat. App.*

Asteriscus maritimus, annuus, patulus. *Aster luteus, supinus C. B. Pin. 267. Aster Atticus, luteus, supinus, spinosus J. B. 2. 1045. Aster Atticus, supinus Dod. Pempt. 266.*

Asteriscus aquaticus, annuus, patulus. *Aster annuus, Attico luteo similis, foliis ad florem mollibus Bot. Monsp.*

Asteriscus maritimus, perennis, patulus. *Aster supinus, lignosus, Siculus, Conyzæ odore Bocc. Mus. Part. 2. 161. Aster supinus, lignosus Ejusd. Tab. 129.*

Asteriscus à voce Græca *ἀστερίσκος exigua stella*, à floris formâ.

SECTIO IV.

De Herbis flore radiato, seminibus in capsula reconditis.

GENUS I.

Caltha. *Souci.*

Tab. 284. CALTHA est plantæ genus, flore A radiato, cujus discus B ex plurimis flosculis C: corona verò E ex semiflosculis F componitur, embryonibus D, G insidentibus & calyce H comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in capsulas plerumque incurvas K, L & marginatas M, N, semine fœtas O, ut plurimùm oblongo I.

Calthæ species sunt.

Caltha vulgaris, flore pallido C. B. Pin. 275. *Caltha flore simplici J. B. 3. 101. Calendula Dod. Pempt. 254.*

Caltha vulgaris, flore citrino C. B. Pin. 275.

Caltha vulgaris, flore rufo C. B. Pin. 275.

Caltha polyanthos, maxima C. B. Pin. 275. *Calendula multiflora, maxima Tabern. Icon. 231.*

Caltha polyanthos, major C. B. Pin. 275. *Caltha flore pleno J. B. 3. 101. Calendula lutea, flore pleno Eyst.*

Caltha polyanthos, major, flore aureo C. B. Pin. 276. *Calendula polyanthos, flore aureo Tabern. Icon. 332.*

Caltha polyanthos, major, flore mellino C. B. Pin. 276. *Calendula sativa, polyanthos, mellina Tabern. Icon. 333.*

Calta floribus reflexis C. B. Pin. 276. *Calendula multiflora, orbiculata Tabern. Icon. 333.*

Caltha prolifera, majoribus floribus C. B. Pin. 276. *Caltha prolifera J. B. 3. 102. Calendula prolifera, 1 Tabern. Icon. 334.*

Caltha prolifera, majoribus floribus, flore mellino H. R. Par.

Caltha prolifera, minoribus floribus C. B. Pin. 276. *Calendula prolifera, ij Tabern. Icon. 335.*

Caltha Calendula, flore mixto H. R. Par.

Caltha arvensis C. B. Pin. 276. *Caltha minima J. B. 3. 103. Calendula arvensis Tabern. Icon. 335.*

Caltha humilis & minima C. B. Pin. 276.

Caltha Africana, flore intus albo, foris violaceo. *Calendula humilis, Africana, flore intus albo, foris violaceo simplici H. L. Bat.*

Caltha sylvestris, Lusitanica.

Caltha maritima, Lusitanica, lanuginosa.

Ab eo genere excludi debet *Caltha palustris, flore simplici & pleno C. B. Pin. 276.* ad Populaginem revocanda.

Calthæ species flore fructuque carentes dignosci solent foliis oblongis, crassiusculis, odore gravi & proprio.

SECTIO V.

De Herbis, flore radiato, cujus discus ex petalis planis componitur.

GENUS I.

Xeranthemum.

XERANTHEMUM est plantæ genus, flore A radiato, cujus discus B ex plurimis flosculis C, E componitur embryoni D insidentibus: corona verò F constat ex petalis planis G, nulli embryoni affixis, sed eodem calyce K cum flosculis comprehensis. Embryo autem deinde abit in semen H capitulo foliato I instructum. Tab. 284.

Xeranthemi species sunt.

Xeranthemum flore simplici, purpureo, majore H. L. Bat. *Xeranthemum aliud sive Ptarmica quorundam J. B. 3. 25. Jacea Oleæ folio capitulis simplicibus C. B. Pin. 272. Ptarmica Austriaca Dod. Pempt. 710.*

Xeranthemum flore pleno, purpureo, majore H. L. Bat.

Xeranthemum flore simplici, albo H. L. Bat.

Xeranthemum flore pleno, albo H. L. Bat.

Xeranthemum flore simplici, ex albo & rubro obsoletis mixto H Cathol.

Xeranthemum flore pleno, ex albo & rubro obsoletis mixto H. Cathol.

Xeranthemum incanum, flore albo H. R. Monsp. *Jacea incana, Cyani capitulis C. B. Pin 272. Stœbe incana, altera, Cyani aut Jaceæ capitulis & flore Ptarmicæ vulgaris Herbariorum Lob. Icon. 544. Xeranthemum J. B. 3.25.*

Xeranthemum flore simplici, purpureo, minore. *Jacea Oleæ folio, minore flore C. B. Pin. 272. Ptarmicæ Austriacæ species Clus. Cur. post. in fol. 32.*

Xeranthemum flore ſimplici, minimo, dilutè purpuraſcente H. L. Bat.

Xeranthemum à vocibus Græcis ξηρὸς *ſiccus*, & ἄνθεμον *Flos*, quaſi diceres *Florem ſiccum*: hujus enim generis flores diu durant, & à Gallis vocantur *Immortelles.*

GENUS II.

Carlina. *Carline.*

Tab. 285. CARLINA eſt plantæ genus, flore A, B plerumque radiato, cujus ſcilicet diſcus C, D ex plurimis floſculis E embryoni F inſidentibus componitur: corona verò H, G ex petalis planis I conſtat nulli embryoni affixis, calyce N O, P Q ſpinoſo & amplo perinde ac floſculi comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina K pappis L inſtructa, folio M imbricato inter ſe diſtincta.

Carlinæ ſpecies ſunt.

Carlina acaulos, magno flore albo C. B. Pin. 380. *Carlina acaulos J. B. 3. 64. Carlina altera Dod. Pempt. 2. 727.*

Carlina acaulos, magno flore purpureo C. B. Pin. 380.

Carlina acaulos, flore magno, radice perenni, Montis aurei H. R. Par.

Carlina acaulos, gummifera C. B. Pin. 380. *Chamaleo albus, Apulus, purpureo flore, gummifer Col. Part. 1. 12.*

Carlina cauleſcens, magno flore albicante C. B. Pin. 380. *Carlina caulifera J. B. 3. 64. Carlina ſive Leucacantha Dod. Pempt. 727.*

Carlina cauleſcens, magno flore rubente C. B. Pin. 380.

Carlina polycephalos, alba C. B. Pin. 380.

Carlina ſylveſtris, vulgaris Cluſ. Hiſt. clvj. *Cnicus ſylveſtris, ſpinoſior C. B. Pin. 378. Carlina ſylveſtris quibuſdam, aliis Atractylis J. B. 3. 81.*

Carlina ſylveſtris, flore aureo, perennis H. L. Bat. *Cnicus ſylveſtris, ſpinoſior, alter, flore aureo, perennis H. R. Par.*

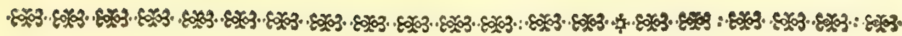
Carlina ſylveſtris, minor, Hiſpanica Cluſ. Hiſt. clvij. *Carduus Carlina minor, ſylveſtris Cluſii, flore luteo J. B. 3. 84. Acarna flore luteo, patulo C. B. Pin. 379.*

Carlina patula, Atractylidis folio & facie. *Acarna Col. Part. 1 Icon. 23. Acarna Theophraſti, Acorna Plinio Col. ibid. Deſc. 26.*

Carlina umbellata, Apula. *Acarna Apula, umbellata Col. Part. 1. 27. Acarna capitulis parvis luteis in umbellâ C. B. Pin. 379.*

Carlina flore purpuro-rubente, patulo. *Carlina Richier. Onomat. Carlina annua, purpurea Monſpelienſium Bot. Mont. Acanthioides parva, Apula Col. Part. 1. 29. Acarna flore purpuro-rubente, patulo C. B. Pin. 379.*

Pin. 388. Carlina quaſi Carolina: *Quòd credatur* (ut ait C Bauhinus) *hanc Herbam Carolo Magno ab Angelo demonſtratam fuiſſe, tanquam certiſſimum remedium ad peſtem ab exercitu ſuo propulſandam.*

Classis XV.
DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,
Flore Apetalo seu Stamineo.

Flos Apetalos seu Stamineus & Capillaceus petalis caret, totusque ex staminibus seu capillamentis constat : enim verò quæ petala dici possent pro calyce habenda sunt, cùm abeant in seminis involucrum, ideoque necessum est ut eorum pistillum semen evadat. Cum floribus stamineis nonnullos alios conjunxi ejusdem prorsus formæ, sed à fructibus separatos.

Sectio I.

De Herbis, flore stamineo, cujus calycis posterior pars abit in fructum.

Genus I.

Asarum. *Cabaret.*

Asarum est plantæ genus, flore A, D stamineo ex plurimis scilicet staminibus B constante, è calyce C tripartito D surgentibus : calycis autem posterior pars abit in fructum E ut plurimùm angulatum, in sex loculamenta F divisum, seminibusque fœtum oblongis G. *Tab. 286.*

Asari species sunt.

Asarum Dod. Pempt. 358. *J. B. 3. 548.*

Asarum Americanum, majus H. R. Par. *Asaron Canadense Corn. 24.*

Asarum Cyclaminis folio, Virginianum Banister Pluk. Phytog. Tab. 78.

Quinimo Asaron (inquit Plinius) *invenio vocitari, quoniam in coronis non addatur.* A verbo nempe σαίρω orno, & particula privativa α. *Lib. 21. cap. 6.*

Genus II.

Beta. *Poirée.*

Beta est plantæ genus, flore A stamineo, ex plurimis scilicet staminibus B constante, ex calyce D quinquefolio surgentibus : plures autem flores *Tab. 286.*

velut in capitulum colliguntur C, eorumque calyces deinde abeunt in fructum E ferè globosum, in quo F veluti nidulantur semina G.

Betæ species sunt.

Beta alba vel pallescens, quæ Cicla officinarum C. B. Pin. 118. *Beta candida J. B. 2. 961. Dod. Pempt. 620.*

Beta rubra, vulgaris C. B. Pin. 118. *Beta rubra J. B. 2. 961. Dod. Pempt. 620.*

Beta rubra, radice Rapæ C. B. Pin. 118. *Beta radice rubrâ, crassâ. J. B. 2. 961. Beta rubra, Romana Dod. Pempt. 620. Bette Rave.*

Beta lato caule C B. Pin. 118. *Beta laticaulis, monstrosa J. B. 2. 363. Beta πλατύκαυλος Dalechampii Lugd. 533.*

Beta sylvestris, maritima C. B Pin. 118. *Beta sylvestris, spontanea, marina Lob. Obs. 125.*

Beta pallidè virens, major C. B. Pin. 118. *Beta altera, candicantibus foliis Cæsalp. 159.*

Beta rubra, major C. B. Pin. 118. *Beta sanguinea, magna, radice Rapæ H. R. Par.*

Beta lutea, major C. B. 118. *Beta lutea Cam.*

Beta costâ aureâ, magnâ, radice Rapæ H. R. Par.

Beta foliis & caule flammeis H. R. Par.

SECTIO II.

De Herbis, flore stamineo, cujus pistillum abit in semen calyce obvolutum.

GENUS I.

Acetosa. *Ozeille.*

Tab. 287. ACETOSA est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, ex calyce C hexaphyllo surgentibus. Pistillum autem D, E, F, G, H deinde abit in semen I R triangulare, capsulâ L, M, N, O, P, Q, obvolutum. Hæc autem conficitur ex tribus foliis 1, 2, 3 calycis C, cæteris tribus marcescentibus.

Acetosæ species sunt.

Acetosa pratensis C. B. Pin. 114. *Oxalis vulgaris, folio longo J. B. 2. 989. Oxalis Dod. Pempt. 648.*

Acetosa pratensis, flore albo H. R. Par.

Acetosa foliis crispis C. B. Pin. 114. *Oxalis crispa J. B. 2. 990. Tabern. Icon. 440.*

Acetosa montana, maxima C. B Pin. 114. *Oxalis sylvatica, maxima J. B. 2. 990. Oxalis major, Broccenbergensis Thal. 82.*

Acetosa Pyrenaica, angustissimo & longissimo folio Schol. Bot.

Acetosa montana, lato Ari rotundo folio Bocc. Mus. Part. 2. 165. *Oxalis Ari rotundo folio Ejusd. Tab. 125.*

Acetosa montana, Mali Limoniæ folio, flagellis ramosis Bocc. Mus. Part. 2. 164. *Acetosa Mali Limoniæ foliis Ejusd. Tab. 126.*

Acetosa montana, folio undulato, flagellis non ramosis Bocc. Part. 2. 164. *Acetosa flagellis non ramosis Ejusd. Tab. 126.*

Acetosa montana, pumila, Fegopyri folio Bocc. Mus. Par. 2. 165. *Acetosa Fegopyri folio Ejusd. Tab. 126.*

Acetosa montana, geniculis nodosis C. B. Pin. 114. *Acetosa maxima, montana Clus. Hist. lxix.*

Acetosa tuberosâ radice C. B. Pin. 114. *Oxalis tuberosa radice J. B. 2. 991. Oxalis tuberosa Dod. Pempt. 649.*

Acetosa Nebroides, Arisari pallido-virenti folio H. Cathol.

Acetosa montana, angusto folio Sagittæ H. Cathol.

Acetosa Calthæ folio, peregrina C. B. Pin. 114. *Oxalis Zacynthi P. Alp. Ægypt. 53.*

Acetosa lucida, folio Atriplicis H. R. Par. *Acetosa lucida, hastato folio atrovirescente Joncq. Hort.*

Acetosa major, Italica, semine rotundiore & glomerato H. R. Par.

Acetosa arvensis, lanceolata C. B. Pin. 124. *Oxalis parva, auriculata, repens J. B. 2. 992. Oxalis ovina Tabern. Icon. 440.*

Acetosa lanceolata, angustifolia, elatior Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 583. *Acetosa angustifolia, elatior Park. Theat. 744.*

Acetosa lanceolata, angustifolia, repens C. B. Pin. 114. *Oxalis minima, 1 Tabern. Icon. 441.*

Acetosa arvensis, minima, non lanceolata C. B. Pin. 114. *Oxalis minima, ij Tabern. Icon. 441.*

Acetosa Cretica, semine aculeato C. B. Pin. 114. *Oxalis minor, aculeata Candiæ J. B. 2. 991.*

Acetosa minor, cretica, utriculato semine H. R. Par.

Acetosa Ocimi folio, Neapolitana C. B. Pin. 114. *Acetosa Ocimi folio Βουκεφαλήφορα Col. Part. 1. 150.*

Acetosa Americana, foliis longissimis pediculis donatis C. B. Pin. 114. *Prodr. 54. Oxalis Africana J. B. 2. 992. Acetosa vesicaria, peregrina Eyst.*

Acetosa arborescens, subrotundo folio ex Insulis Fortunatis Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 252. fig. 3.

Acetosa rotundifolia, hortensis C. B. Pin. 114. *Oxalis folio rotundiore, repens J. B. 2. 991. Oxalis rotundifolia Dod. Pempt. 649. Ozeille ronde.*

Acetosa rotundifolia, Alpina C. B. Pin. 114. *Prodr. 55.*

Acetosa rotundifolia, repens, Eboracensis, folio in medio deliquium patiente Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 583.

Acetosa scutata, repens C. B. Pin. 114. *Prodr. 55.*

Acetosa minor, erecta, lobis multifidis Bocc. Mus. Part. 2. 164. *Acetosa minor, lobis multifidis Ejusd. Tab. 126.*

Acetosa Indica, trifido folio.

Acetosa ab acetoso foliorum sapore.

GENUS II.

Lapathum. *Patience.*

LAPATHUM est plantæ genus, ab Acetosâ solo sapore diversum: Lapathum enim expers est insignis illius saporis acidi.

Lapathi species sunt.

Lapathum hortense, folio oblongo sive secundum Dioscoridis C. B. Pin. 114. *Lapathum sativum, Lapas J. B. 2. 985. Lapathum sativum Dod. Pempt. 648.*

Lapathum folio acuto, plano C. B. Pin. 115. *Lapathum acutum sive Oxylapathum J. B. 2. 983. Lapathum sylvestre sive Oxylapathum Dod. Pempt. 648.*

Lapathum folio acuto, crispo C. B. Pin. 115. *Lapathum acutum, crispum J. B. 2 988. Tabern. Icon. 436.*

Lapathum folio acuto, rubente C. B. Pin. 114. *Lapathum sanguineum, sive sanguis Draconis herba J. B. 2. 988. Lapathum rubens Dod. Pempt. 650.*

Lapathum folio acuto, flore aureo C. B. Pin. 114. *Lapathum anthoxanthon J. B. 2. 987. Lapathum sylvestre, iiij genus Dalechampii Lugd. 603.*

Lapathum minimum C. B. Pin. 115. *Tabern. Icon. 437. Lapathum acutum, minimum J. B. 2. 985.*

Lapathum aquaticum, Luteolæ folio Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 104. *Lapathum aquaticum, angustissimo acuminato folio Ejusd. 143.*

Lapathum folio minus acuto C. B. Pin. 115. *Lob. Icon. 285. Lapathum vulgare, folio obtuso J. B. 2. 984.*

Lapathum hortense, latifolium C. B. Pin. 115. *Lapathum majus sive Rhabarbarum Monachorum J. B. 2. 985. Hippolapathum sive Rhabarbarum Monachorum Dod. Pempt. 648.*

Lapathum folio rotundo, Alpinum J. B. 2. 987. *Lapathum hortense, rotundifolium sive montanum C. B. Pin. 115. Hippolapathum rotundifolium & Pseudorha recentiorum Lob. Icon. 287.*

Lapathum folio rotundo, Alpinum, costâ & pediculo virescentibus, Montis aurei H. R. Par.

Lapathum aquaticum, folio cubitali C. B. Pin. 116. *Lapathum maximum, aquaticum, sive Hydrolapathum J. B. 2. 986. Lapathum palustre Tabern. Icon. 437.*

Lapathum aquaticum, minus C. B. Pin. 116. *Hydrolapatum minus Tabern. Icon. 438.*

Lapathum pulchrum, Bononiense, sinuatum J. B. 2. 988. *Lapathum Parisiense, sinuatum H. R. Par.*

Lapathum maritimum, fœtidum C. B. Pin. 116. *Lapathum marinum, sinuatum J. B. 2. 988.*

Lapathum, à voce Græca λαπάζω purgo. *Omnium porro Lapathi specierum decocto olere* (ut ait Dioscorides) *alvus emollitur.* *Lib. 2. cap. 140.*

GENUS

GENUS III.

Atriplex. *Arroche.*

ATRIPLEX eſt plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C conſtante, ex calyce D pentaphyllo ſurgentibus. Piſtillum autem E abit deinde in ſemen G orbiculatum & planum, ipſo calyce F ceu capſulâ obvolutum. Alio præterea fructu donantur Atriplicis ſpecies à floribus ſejuncto: Embryo enim H longè amplior fit I, ex duobus foliis conſtans K L angulatis aut cordiformibus, planis, ſemen M ſubrotundum, planum arctè complectentibus. *Tab. 286.*

Atriplicis ſpecies ſunt.

Atriplex hortenſis, alba, ſive pallidè virens C. B. Pin. 119. *Atriplex alba hortenſis J. B. 2. 970. Atriplex ſativa, alba Lob. Icon. 253. Folletes Bonnes dames.*

Atriplex hortenſis, rubra C. B. Pin. 119. *Atriplex rubra, hortenſis J. B. 2. 970. Atriplex ſativa, altera, folio & flore purpureo-livens Lob. Icon. 253.*

Atriplex latifolia, ſive Halimus fruticoſus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 607. *Halimus latifolius ſive fruticoſus C. B. Pin. 120. Halimus 1. Cluſ. Hiſt. 53. Halimus Cluſii J. B. 1. 227.*

Atriplex maritima, Hiſpanica, fruteſcens & procumbens. *An Halimus Dalechampii J. B. 1. 227 ?*

Atriplex maritima, Mauritanica, fruteſcens, Polygoni foliis argenteis, racemoſa Pluk. Phytog. Tab. 16. fig. 4. *Atriplex maritima, Mauritanica, foliis Polygoni argenteis, ſemine amplo, fuſco, vaſculis rotundis Raii Hiſt. App. 1856.*

Atriplex maritima, anguſtiſſimo folio Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 608. *Halimus ſeu Portulaca marina C. B. Pin. 120. Portulaca marina, an Crithmum Dioſcoridis ? Lob. Icon. 392.*

Atriplex maritima, laciniata C. B. Pin. 120. *Atriplex maritima J. B. 2. 974. Atriplex marina Dod. Pempt. 615.*

Atriplex anguſtifolia, maritima, dentata Raii Hiſt. 193.

Atriplex Halimi folio C. B. Pin. 120. *Atriplex Halimoides Lob. Obſ. 130. J. B. 2. 974.*

Atriplex minima, anguſtifolia, maritima Bocc. Rarior. Plant. 29.

Atriplex maritima, perennis, folio deltoide, triangulari, minus incano Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 607.

Atriplex folio haſtato, ſeu deltoide Mor. H. R. Bleſ. *Atriplex ſylveſtris, procumbens, rubra, folio triquetro H. R. Par.*

Atriplex anguſto oblongo folio C. B. Pin. 119. *Atriplex ſylveſtris, Polygoni aut Helxines foliis Lob. Icon. 257. Atriplex vulgaris anguſtifolia, cum folliculis J. B. 2. 973.*

Atriplex anguſtiſſimo & longiſſimo folio H. L. Bat.

Atriplex ſylveſtris, fructu roſeo compreſſo vel ſtellato C. B. Prodr. 58.

GENUS IV.

Chenopodium. *Pate d'Oye.*

Tab. 288.

CHENOPODIUM est plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C conſtante, ex calyce D multifido ſurgentibus. Piſtillum autem E abit deinde in ſemen F orbiculatum & planum, in capſula G veluti ſtelliformi, quæ floris calyx fuit, reconditum.

Chenopodii ſpecies ſunt.

Chenopodium, Pes Anſerinus 1 Tabern. Icon. 427. *Atriplex dicta Pes Anſerinus J. B. 2. 975. Atriplex ſylveſtris, latifolia C. B. Pin. 119.*

Chenopodium, Pes Anſerinus ij Tabern. Icon. 428. *Atriplex ſylveſtris, latifolia, acutiore folio C. B. Pin. 119. Atriplex dictus Pes Anſerinus alter ſive ramoſior J. B. 2. 976.*

Chenopodium, folio ſinuato, candicante. *Atriplex ſylveſtris, folio ſinuato, candicante C. B. Pin. 119. Atriplex ſylveſtris J. B. 2. 972. Tabern. Icon. 426.*

Chenopodium fœtidum. *Atriplex fœtida C. B. Pin. 119. J. B. 2. 974. Vulvaria Tabern. Icon. 428.*

Chenopodium anguſtifolium, laciniatum, minus. *Atriplex anguſtifolia, laciniata, minor J. B. 2. 972.*

Chenopodium folio laciniato, comâ purpuraſcente. *Atriplex ſylveſtris, folio ſinuato, ſaturatè virente, ſpicâ rubrâ Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 604.*

Chenopodium folio laciniato, comâ vireſcente.

Chenopodium folio triangulo. *Lapathum unctuoſum, folio triangulo C. B. Pin. 115. Bonus Henricus J. B. 2. 965. Tota bona Dod. Pempt. 651. Bon Henri.*

Chenopodium Betæ folio. *Blitum polyſpermon, à ſeminis copiâ C. B. Pin. 118. Blitum erectius ſive 3. Tragi J. B. 2. 967. Blitum ſylveſtre Cam. Epit. 237.*

Chenopodium Americanum, argenteo & ſerrato folio. *Atriplex argentea, dentata, Coraſſavica Par. Bat. 100.*

Chenopodium Americanum, Bliti facie.

Chenopodium Ambroſioides, folio ſinuato. *Botrys Ambroſioides, vulgaris C. B. Pin. 138. Botrys Dod. Pempt. 34.*

Chenopodium Ambroſioides, Mexicanum. *Botrys Ambroſioides, Mexicana C. B. Pin. 138. & App. 516.*

Chenopodium Lini folio villoſo. *Linaria ſcoparia C. B. Pin. 212. Linaria Belvedere dicta J. B. 3. 462. Oſyris Dod. Pempt. 101.*

Chenopodium annuum, humi fuſum, folio breviori & capillaceo. *Camphoratæ congener C. B. Pin. 486. Anthyllis altera Italorum Lob. Icon. 404.*

Chenopodium Hiſpanicum, procerius, folio deltoide.

Chenopodium à vocibus Græcis χήν *Anſer*, & πούς *Pes*; unde Pes Anſerinus.

GENUS V.

Blitum. *Blete.*

BLITUM est plantæ genus, flore A apetalo, tribus scilicet staminibus B plerumque constante, ex calyce C tripartito surgentibus. Pistillum autem D abit deinde in semen H plerumque oblongum, in capsula F,G vesicæ æmula, quæ calyx floris fuit, reconditum. Tab. 288.

Bliti species sunt.

Blitum album, majus C. B. Pin. 118. *Blitum pulchrum, album, magnum J.B. 2. 967. Blitum majus Dod. Pempt. 617.*

Blitum rubum, majus C. B. Pin. 118. *Blitum pulchrum, rectum, magnum, rubrum J. B. 2. 966. Blitum rubens Dod. Pempt. 617.*

Blitum sylvestre, spicatum. *Blitum rubrum, minus Cam. Epit. 235. Blitum album, minus J. B. 2. 967.*

Blitum sylvestre, spicatum, foliis ex albo & viridi variegatis.

Blitum quasi βλιτὸν *rejiciendum,* ob vilitatem tanquam olus insipidum.

GENUS VI.

Herniaria. *Herniole.*

HERNIARIA est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, ex calyce C surgentibus. Pistillum autem D abit deinde in semen F in capsula E oblonga & striata, quæ calyx floris fuit, reconditum. Tab. 288.

Herniariæ species sunt.

Herniaria glabra J. B. 3. 378. *Polygonum minus sive Millegrana major, glabra C. B. Pin. 281. Herniaria Dod. Pempt. 114.*

Herniaria hirsuta J. B. 3. 379. *Polygonum minus sive Millegrana major, hirsuta C. B. Pin. 381.*

Herniaria fruticosa, viticulis lignosis C. B. Pin. 382. *Thal. 56. Polygonum Herniariæ foliis & facie, perampla radice J. B. 3. 378. Polygonum Herniariæ foliis & facie, perampla radice Astragaliti Lob. Icon. 85.*

Herniaria Alsines folio. *Anthyllis maritima, Alsinefolia C. B. Pin. 282. Paronychia Alsinefolia, incana J. B. 3. 366. Marina incana Anthyllis Alsinefolia Narbonensium Lob. Icon. 468.*

Herniaria, ut putant, à sanandis herniis.

GENUS VII.

Paronychia.

PARONYCHIA est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, ex calyce C surgentibus pelviformi, & in quinque partes plerumque cucullatas secto. Pistillum autem D abit deinde in semen F orbiculatum, in capsula E quasi pentagona, quæ calyx floris fuit, reconditum. Tab. 288.

Paronychiæ species sunt.

Paronychia Hispanica Clus. Hisp. 478. *Paronychia Hispanica Clusii sive*

Anthyllis nivea J. B. 3. 374. Polygonum minus, candicans, ſupinum Bot. Monſp.

Paronychia Narbonenſis, erecta. *Polygonum minus, candicans, capitulis ſurrectis Bot. Monſp. Polygonum montanum, niveum, minimum Lob. Icon. 420.*

Paronychia ſupina, latifolia, Gadenſis.

Paronychia Hiſpanica, ſupina, Alſinefolia, capitulis minus compactis.

Paronychia Hiſpanica, fruticoſa, Myrtifolio.

Paronychia Luſitanica, Polygoni folio, capitulis echinatis.

GENUS VIII.

Alchimilla. *Pié de Lion.*

Tab. 289. ALCHIMILLA eſt plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus E conſtante, ex calyce C infundibuliformi & multifido ſurgentibus. Piſtillum autem D abit deinde in ſemen unicum vel multiplex F, in capſula G, quæ calyx floris fuit, reconditum.

Alchimillæ ſpecies ſunt.

Alchimilla vulgaris C. B. Pin. 319. *Cluſ. Hiſt. cviij. Pes Leonis ſive Alchimilla J. B. 2. lib. 17. 598. Alchimilla Dod. Pempt. 140.*

Alchimilla vulgaris, calyce florum albo. *Alchimilla vulgaris, albo flore Cluſ. Hiſt. cix.*

Alchimilla Alpina, minor. *Alchimilla Alpina, quinquefolia C. B. Pin. 320. Prodr. 138.*

Alchimilla minor Mor. H. R. Bleſ. *Alchimilla perennis, viridis, minor Ejuſd. Hiſt. Oxon. Part. 2. 195.*

Alchimilla Alpina, pubeſcens, minor H. R. Par. *Alchimilla minor hirſuta, cinericia, Italica Bar. Icon.*

Alchimilla Alpina, pentaphyllea, minima, lobis fimbriatis Bocc. Muſ. Part. 2. 18. *Alchimilla Alpina, lobis fimbriatis Ejuſd. Tab. 1.*

Alchimilla montana, minima Col. Part. 1. 146. *Chærophyllo nonnihil ſimilis C. B. Pin. 152. Perchepier Anglorum quibuſdam J. B. 3. Part. 2. 74.*

Alchimilla Alpina, Quinquefolii folio ſubtus argenteo. *Alchimillæ alterum genus Cæſalp. 557. Tormentilla Alpina, folio ſericeo C. B. Pin. 326. Heptaphyllon Cluſ. Hiſt. cviij. Pentaphyllum ſive potius Heptaphyllum argenteum, flore muſcoſo J. B. 2. lib. 17. 598.*

Alchimilla ſupina, Gramineo folio, minore flore *Polygonum anguſtiſſimo & acuto, vel Gramineo folio, minus, repens C. B. Pin. 281. Polygonum tertium Dodonæi ſive tenuifolium J. B. 3. 377. Polygonum minus, polycarpon Tabern. Icon. 834.*

Alchimilla erecta, Gramineo folio, minore flore. *Polygonum Gramineo folio, majus, erectum C. B. Pin. 281. Polygonum minus, alterum Tabern. Icon. 835.*

Alchimilla Gramineo folio, majori flore. *Polygonum Germanicum, incanum, flore majori, perenne Raii Synopſ. 68.*

Alchimilla Linariæ folio, calyce florum albo. *Linaria montana, flosculis albicantibus C. B. Pin. 213. Linariæ similis J. B. 3. 461. Anonymos Lini folio Clus. Hist. 324.*

Alchimilla Linariæ folio, calyce florum subluteo.

GENUS IX.

Parietaria. *Parietaire.*

PARIETARIA est plantæ genus, flore A, B, C, D apetalo, quatuor plerumque staminibus E constante, ex calyce quadripartito surgentibus, nunc campaniformi A, D, nunc infundibuliformi B, modò rotato C. Pistillum autem F abit deinde in semen G ut plurimùm oblongum, in capsula H, quæ calyx floris fuit, reconditum. *Tab. 289.*

Parietariæ species sunt.

Parietaria officinarum & Dioscoridis C. B. Pin. 121. *Parietaria Dod. Pempt. 102. J. B. 2. 976.*

Parietaria minor, Ocimi folio C. B. Pin. 121. *Parietaria exigua vel 1 Trag. 193.*

Parietaria Lusitanica, annua, minima.

Parietaria, quòd parietibus innascatur.

GENUS X.

Persicaria. *Persicaire.*

PERSICARIA est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, è calyce H multifido surgentibus. Pistillum autem C deinde abit in semen D, F planum, ex ovato-acuminatum, in capsula E, G, quæ calyx floris fuit, reconditum. *Tab. 290.*

Pesicariæ species sunt.

Persicaria mitis, maculosa C. B. Pin. 101. *Persicaria mitis J. B. 3. 779. Persicaria ij Tabern. Icon. 857.*

Persicaria mitis, cum maculis ferrum equinum referentibus. *Persicaria mitis, maculosa Lob. Icon. 315. Prioris varietas.*

Persicaria mitis, non maculosa C. B. Pin. 101.

Persicaria mitis, floribus candidis C. B. Pin. 101. *Persicaria Antuerpiensis, floribus albis Lob. Obs. 171.*

Persicaria urens seu Hydropiper C. B. Pin. 101. *Persicaria acris sive Hydropiper J. B. 3. 780. Hydropeperi Dod. Pempt. 607. Curage.*

Persicaria urens seu Hydropiper, flore candido C. B. Pin. 101.

Persicaria minor C. B. Pin. 101. *Persicaria pusilla, repens Lob. Icon. 316.*

Persicaria minor, floribus albis C. B. Pin. 101.

Persicaria angustifolia C. B Pin. 101. *Prodr. 43.*

Persicaria Salicis folio, Potamogeton angustifolium dicta Raii Hist. 184. *Potamogeton Salicis folio C. B. Pin. 193. Persicaria Salicis folio, perennis H. L. Bat.*

Perſicaria longifolia, Valentina.
Perſicaria folio ſubtus incano.
Perſicaria major, Lapathi foliis, calyce floris purpureo.
Perſicaria Alpina, folio nigricante, floribus albis Bocc. Muſ. Part. 2. 34. Tab. 27.
Perſicaria altera, Lepidii Pauli foliis Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 83. *Perſicaria Alpina, altera, ſaxatilis, foliis durioribus, acutis Ejuſd. pag. 108.*
Perſicaria procumbens, longiſſima, anguſtifolia, non maculoſa, ſpicâ longiori, laxiori, & graciliori Sloane Cat. Plant. Jam. 48.
Perſicaria fruteſcens, maculoſa, Virginiana, flore albo Park. Theat. 857.
Perſicaria fruteſcens, maculoſa, Virginiana, flore carneo Park. Theat. 857.
Perſicaria, à ſimilitudine foliorum Perſicæ.

GENUS XI.

Polygonum. *Renoüée.*

Tab. 290. POLYGONUM eſt plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C conſtante, ex calyce B infundibuliformi & multifido ſurgentibus. Piſtillum autem D abit deinde in ſemen F triangulare, in capſula E, quæ calyx floris fuit, reconditum. His addendum eſt flores in foliorum alis naſci, & ſpecies hujus generis radicibus fibratis donari.

Polygoni ſpecies ſunt.

Polygonum latifolium C. B. Pin. 281. *Polygonum ſive Centinodia J. B. 3. 374. Polygonum mas Dod. Pempt. 113.*
Polygonum latifolium, flore candido C. B. Pin. 281.
Polygonum oblongo anguſto folio C. B. Pin. 281. *Polygonum anguſtifolium J. B. 3. 376. Polygonum iij Tabern. Icon. 833.*
Polygonum brevi anguſtoque folio C. B. Pin. 281. *Polygonum ij Tabern. Icon. 833.*
Polygonum ſaxatile C. B. Pin. 281. *Prodr. 131.*
Polygonum maximum, longiſſimis cauliculis & foliis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 591
Polygonum maritimum, latifolium C. B. Pin. 281. *Polygonum marinum J. B. 3. 376. Polygonum marinum, maximum Lob. Icon. 419.*
Polygonum maritimum, latifolium, floribus albis C. B. Pin. 281.
Polygonum maritimum, Hiſpanicum, caulibus longiſſimis, calyce florum albo. *Centinodia maritima, procumbens, ultra tres ulnas longa, floſculis albis MentZ. Pug. Polygonum majus, Romanum, longius radicatum, foliis Roriſmarini, longiſſimis flagellis donatum Bocc. Muſ. Part. 2. 66. Tab. 58.*
Polygonum maritimum, latifolium, arboreſcens.
Polygonum maritimum, repens, Luſitanicum, rotundifolium.
Polygonum minus, maritimum, incanum Mor. H. R. Bleſ.
Polygonum à vocibus Græcis *πολὺ multùm*, & *γόνυ Genu*: quaſi diceres plantam multis geniculis interceptam.

GENUS XII.

Fagopyrum. *Blé noir, ou Sarrasin.*

FAGOPYRUM est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, è calyce A quinquepartito ſurgentibus. Piſtillum autem C abit deinde in ſemen E triangulare, in capſula D quæ calyx floris fuit, reconditum. His notis addendum eſt flores in muſcariis aut ſpicis naſci & ſpecies hujus generis radicibus fibratis donari. *Tab. 290.*

Fagopyri ſpecies ſunt.

Fagopyrum vulgare, erectum. *Eryſimum Theophraſti, folio Hederaceo C. B. Pin. 27. Fagotriticum J. B. 2. 993 Eryſimum Theophraſti Lob. Icon. 63.*

Fagopyrum vulgare, ſcandens. *Convolvulus minor, ſemine triangulo C. B. Pin. 295. Helxine ſemine triangulo J. B. 2. 157. Helxine Ciſſampelos, altera, Atriplicis effigie Lob. Icon. 624.*

Fagopyrum ſcandens, Americanum, maximum. *Frumentum Saracenicum, maximum, Americanum H. L. Bat.*

Fagopyrum, à vocibus Græcis φηγὸς *Fagus*, & πυρὸς *Triticum*, quòd Fagineam glandem formâ triquetrâ, ut ait C Bauhinus, & colore ſordido, quodammodo referat. *Pin. 27.*

GENUS XIII.

Biſtorta. *Biſtorte.*

BISTORTA eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, ex calyce C multifido ſurgentibus. Piſtillum autem D abit in ſemen E plerumque triangulare, in capſula C, quæ calyx floris fuit reconditum. His notis addendum eſt flores in ſpicam F diſponi, & radices ſpecierum hujus generis L carnoſas eſſe, quaſi tuberoſas, in ſe contortas, & capillitio ſtipatas. Occurrunt etiam ſpecies quibus præter flores & ſemina G H innaſcuntur tubercula quædam exigua I, foliolis K & radiculis M donata. *Tab. 291.*

Biſtortæ ſpecies ſunt.

Biſtorta major, radice minus intortâ C. B. Pin. 192. *Biſtorta major, rugoſioribus foliis J. B. 3. 538. Biſtorta Dod. Pempt. 333.*

Biſtorta major, radice magis intortâ C. B. Pin. 192. *Biſtorta media, folio minus rugoſo J. B. 3. 538. Serpentaria mas ſeu Biſtorta Fuchſ.*

Biſtorta Alpina, maxima C. B. Pin. 192. *Prodr. 100. J. B. 3. 539.*

Biſtorta Alpina, media C. B. Pin. 192. *Biſtorta minima, alia J. B. 3. 539. Biſtorta minor ſeu Alpina Cam. Epit. 684.*

Biſtorta Alpina, minor C. B. Pin. 192. *Biſtorta minima J. B. 3. 539. Biſtorta minor Cluſ. Hiſt. lxix.*

Biſtorta, à radice bis vel ter intortâ.

SECTIO III.

De Herbis, flore apetalo, quæ Cereales appellantur, earumque affinibus.

GENUS I.

Triticum. *Froment.*

Tab. 292. & 293. TRITICUM est plantæ genus, flore apetalo per fasciculos in spicam H disposito: singuli nempe flores A, N plurimis staminibus B, O constant, ex calyce C, D squamoso, interdum aristis P munito, surgentibus. Pistillum autem E deinde abit in semen F, G, R oblongum, hinc convexum, inde sulcatum, farinaceum, glumâ H, S, quæ calyx floris fuit, obvolutum. Singuli fasciculi L axi dentatæ I, K, V affixi spicas M, Q, T constituunt.

Tritici species sunt.

Triticum hybernum, aristis carens C. B. Pin. 21. *Triticum vulgare, glumas triturando deponens J. B. 2. 407. Siligo spicâ muticâ Lob. Icon. 25.*

Triticum siligineum C. B. Pin. 21. *Triticum spicâ & granis albis Raii Synops. 244.*

Triticum aristis circumvallatum, granis & spicâ rubentibus, glumis lævibus & splendentibus Raii Synops. 244.

Triticum aristatum, spicâ maximâ, cinericeâ, glumis hirsutis Raii Synops. 245.

Triticum rufum, grano maximo C. B. Pin. 21. *Triticum rufum, grano maximo, Far sive Adoreum veterum putatum J. B. 2. 408.*

Triticum rufum, hexastychon C. B. Pin. 21. *J. B. 2. 408.*

Triticum spicâ multiplici C. B. Pin. 21. *Triticum cum multiplici spicâ, glumas facilè deponens J. B. 2. 407. Triticum multiplici spicâ Lob. Icon. 26.*

Triticum semine oblongo C. B. Pin. 21. *Triticum speciosum, grano longo J. B. 2. 410.*

Triticum aristis longioribus, spicâ alba C. B. Pin. 21. *Robus sive Triticum Insulanis Gallo-belgis Loca vocatum Lob. Icon. 27.*

Triticum Typhinum, simplici folliculo C. B. Pin. 21. *Triticum cinereum, maximis aristis donatum, triturando glumas deponens J. B. 2. 408. Triticum Typhinum, iiij Tabern. Icon. 260.*

Triticum Typhinum, simplici folliculo, Hispanicum C. B. Pin. 21. *Triticum Typhinum Dod. Pempt. 490.*

Triticum Polonicum H. L. Bat. *Pluk. Phytog. Tab. 231. fig. 6.*

Triticum spicâ Hordei Londinensibus Raii Synops. 245. *Zeopyrum sive Triticospeltum C. B. Pin. 22. Hordeum nudum seu Gymnocrithon J. B. 2. 430.*

Triticum, ut aiunt, à triturando quòd trituratione, glumas facilè deponat.

GENUS

GENUS II.

Secale. *Ségle.*

SECALE est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos in spicam K disposito: *Tab. 294.*
singuli nempe flores A, G plurimis staminibus B, C constant ex calyce D surgentibus. Pistillum autem E, F abit deinde in semen H, I oblongum, tenue, farinaceum, glumâ M, quæ calyx floris fuit, obvolutum: Hanc tamen facilè deponit, monente Spigelio. Singuli fasciculi M axi dentatæ N affixi spicam L Tritici spicâ magis compressam constituunt. *Isag. lib. 1. cap. 26.*

Secalis species sunt.

Secale Hybernum vel majus C. B. Pin. 23. *Secale J. B. 2. 416. Rogga sive Secale Dod. Pempt. 499.*

Secale vernum vel minus C. B. Pin. 23. *Secale alterum Lugd. 396.*

GENUS III.

Hordeum. *Orge.*

HORDEUM est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos in spicam L disposito: singuli nempe flores A plurimis staminibus B, C constant ex calyce D surgentibus Pistillum autem E abit deinde in semen F, G oblongum, farinaceum, utrinque acutum, ventre tumido, glumæ H, I, K, quæ calyx floris fuit, arctè adhærescens, monente Spigelio. Singuli fasciculi axi dentatæ M N affixi spicam O constituunt. *Tab. 295.* *Isag. Lib. 1. cap. 26.*

Hordei species sunt.

Hordeum polystichum, hybernum C. B. Pin. 22. *Hordeum polysticum J. B. 2. 429. Hordeum polystichon, hybernum, majus Tabern. Icon. 274.*

Hordeum polystichum, vernum C. B. Pin. 22. *Hordeum hexasticum, pulchrum J. B. 2. 329. Hordeum polysticum, æstivum Tabern. Icon. 275.*

Hordeum distichon, quòd spica binos ordines habeat, Plinio C. B. Pin. 23. *Hordeum distichum J. B. 2. 429. Hordeum distichum, æstivum, trimestre, minus Tabern. Icon. 274.*

Hordeum distichum, spicâ breviore & latiore, granis confertis Raii Hist. 1243. *Zeocryton sive Oryza Germanica C. B. Pin. 22. Hordeum dictum Germanis Oryza J. B. 2. 429.*

Hordeum distichum, spicâ nitidâ, Zea seu Briza nuncupatum. *Zea Briza dicta, vel monococcos Germanica C. B. Pin. 21. Briza monococcos Dodonæi Lob. Icon. 31.*

Hordeum quasi *Fordeum*, ut volunt. Fordeum autem à φέρβω *nutrio*, quasi diceres plantam boni succi & nutrimenti.

GENUS IV.

Oryza. *Ris.*

ORYZA est plantæ genus, flore apetalo, seminibus E in paniculâ A nas- *Tab. 296.*

centibus, & in capsula B, D in aristam C abeunte, reconditis, crassiusculis, ovatis, ut Spigelius observat. Isag. lib. 1. cap 26.

Oryzæ speciem unicam novi.

Oryza Math. 403. J. B. 2. 451.

GENUS V.

Avena. *Avoine.*

Tab. 297. AVENA est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos pendulos disposito: singuli nempe flores A plurimis staminibus B, C constant ex calyce D surgentibus. Pistillum autem E deinde abit in semen F, G oblongum, tenue, farinaceum, glumâ, quæ calyx floris fuit, obvolutum. Singuli fasciculi I ita disponuntur in spicam H, *ut dependentes veluti parvulas locustas bipedes Avena gerere videatur*, ex Dioscoride. Lib. 2. cap. 116.

Avenæ species sunt.

Avena vulgaris seu alba C. B. Pin. 23. *Avena alba J. B. 2. 432. Avena Dod. Pempt. 511.*

Avena nigra C. B. Pin. 23. *J. B. 2. 432. Avena sylvestrior, nigra, tenuiorque Cæsalp. 177.*

Avena nuda C. B. Pin. 23. *J. B. 2. 433. Dod. Pempt. 511.*

Avena ab aveo, inquit Vossius, quòd eam edere aveant pecudes.

GENUS VI.

Milium. *Millet.*

Tab. 298. MILIUM est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos in paniculam laxam L disposito: singuli nempe flores A plurimis staminibus B constant, ex calyce C plerumque bifolio surgentibus. Pistillum autem D abit deinde in semen E, H subrotundum vel ovatum, glumâ F, I, quæ calycis floris fuit, ceu capsula G, K obvolutum.

Milii species sunt.

Milium semine luteo C. B. Pin. 26. *Milium J. B. 2. 446. Dod. Pempt. 506.*

Milium semine albo C. B. Pin. 26. *Raii Hist. 1251.*

Milium semine nigro C. B. Pin. 26. *Milium semine nigro, spadiceove J. B. 2. 446. Milium nigrum Tabern. Icon. 278.*

Milium Arundinaceum, subrotundo semine, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26. *Melica sive Sorghum Dod. Pempt. 508.*

Milium Arundinaceum, subrotundo semine nigricante, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26. *Sorghi J. B. 2. 447.*

Milium Arundinaceum, subrotundo semine albo, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26.

Milium Arundinaceum, subrotundo semine luteo, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26.

Milium Arundinaceum, plano alboque semine C. B. Pin. 26. *Sorghi album,*

Milium Indicum, Dora J. B. 2. 448.
Milium Arundinaceum, Indicum ſeu Dora ſemine nigro.
Milium Arundinaceum, Indicum, ſeu Dora ſemine partim albo, partim nigro.
Milium Arundinaceum, latifolium, foliis liratis Plum.
Milium Indicum, paniculâ ſparsâ, erectâ,

GENUS VII.

Panicum. *Panis.*

PANICUM eſt plantæ genus à Milio diverſum, florum & ſeminum ſitu, quæ in ſpicam M densè congeruntur. *Tab. 298.*

Panici ſpecies ſunt.

Panicum Germanicum ſive paniculâ minore, flava C. B. Pin. 27. *Panicum vulgare J. B. 2. 440. Panicum Dod. Pempt. 507.*

Panicum Germanicum ſive paniculâ minore, alba C. B. Pin. 27.

Panicum Germanicum ſive panicula minore, purpurea C. B. Pin. 27. *Panicum puniceum J. B. 2. 440.*

Panicum Italicum, ſive panicula majore C. B. Pin. 27. *Panicum Indicum, villoſum, Hiſpanicum Tabern. Icon. 279.*

Panicum Indicum, ſpicâ obtuſa, cæruleâ C. B. Pin. 27. *Panicum cæruleum ſive Indicum J. B. 2. 441. Panicum Americanum Cluſ. Hiſt. ccxv.*

Panicum Indicum, ſpicâ longiſſimâ C. B. Pin. 27. *Panici Americani ſeſquipedalis ſpica Cluſ. Hiſt. ccxvj. J. B. 2. 441.*

Panicum Americanum, ſpicâ obtusâ, brevi.

Panicum Americanum, ſpicâ longiore, acutâ.

Panicum Indicum, altiſſimum, ſpicis ſimplicibus, mollibus, in foliorum alis longiſſimis pediculis inſidentibus.

Panicum vulgare, ſpicâ multiplici, aſperiuſculâ. *Gramen Paniceum, ſpicâ divisâ C. B. Pin. 8. Graminis genus, quibuſdam Gallis Dens canis 2. ſive Panicum ſylveſtre, paniculâ divisâ J. B. 2. 443. Panicum ſylveſtre Tabern. Icon. 279.*

Panicum vulgare, ſpicâ multiplici, longis ariſtis circumvallatâ. *Gramen Paniceum, ſpicâ ariſtis longis armatâ C. B. Pin. 8. Gramen Paniceum, ij Tabern. Icon. 228.*

Panicum vulgare, ſpicâ ſimplici & aſperâ. *Gramen Panicum, ſpicâ ſimplici* ἐλυμάγρωστις *C. B. Pin. 8. Panicum ſylveſtre dictum & Dens canis J. B. 2. 443. Gramen geniculatum Tabern. Icon. 200.*

Panicum vulgare, ſpicâ ſimplici & molliori. *Gramen Paniceum, ſpicâ ſimplici, lævi Raii Hiſt. 1261.*

Panicum maritimum, ſpicâ longiore, villosâ. *Gramen Alopecuros, minus, ſpicâ longiore C. B. Pin. 4. Cauda Vulpis Monſpelienſium. Alopecuros Theophraſti Lob. Icon. 45.*

Panicum ſerotinum, arvenſe, ſpicâ pyramidatâ. *Gramen ſerotinum, arvenſe, paniculâ contractiore, pyramidali Raii Synopſ. 259. Gramen Alopecuroi-*

di accedens, ex culmi geniculis spicas cum petiolis longiusculis promens. Pluk. Phytog.

GENUS VIII.

Gramen. *Chien-dent.*

Tab. 299.

GRAMEN est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos disposito A, G, plurimis scilicet staminibus B constante, ex calyce C, D squamoso plerumque surgentibus. Pistillum autem E, H abit deinde in semen subrotundum F vel oblongum I, parùm admodum farinaceum, calyce ipso ceu capsulâ obvolutum.

Graminis species sunt.

Gramen Loliaceum.

Gramen Loliaceum, radice repente sive Gramen officinarum. *Gramen caninum, arvense, sive Gramen Dioscoridis C. B. Pin. 1. Gramen repens officinarum, fortè Triticeæ spicæ aliquatenus simile J. B. 2. 457. Gramen Dod. Pempt. 558.*

Gramen Loliaceum, radice repente, sive Gramen officinarum, aristis longioribus donatum. *Graminis spicâ Triticeâ repentis vulgaris varietas cum spicâ aristatâ Raii Synops. 247.*

Gramen Loliaceum, fibratâ radice, aristis donatum. *Gramen caninum, non repens, elatius, spicâ aristatâ Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 177.*

Gramen Loliaceum, radice repente, maritimum. *Gramen caninum, maritimum, spicâ Triticeâ, nostras Raii Hist. 1256.*

Gramen Loliaceum, radice repente, maritimum, aristis donatum.

Gramen Loliaceum, maritimum, supinum, spicâ crassiore. *Gramen caninum, maritimum, supinum, spicâ crassa D. Pettiver.*

Gramen Loliaceum, maritimum, foliis pungentibus. *Gramen Phœnicoides, foliis convolutis, Junceis ac pungentibus J. B. 2. 477.*

Gramen Loliaceum, spicâ longiore, aristas habens C. B. Pin. 9. *Lolium Gramineum, spicatum, caput tentans J. B. 2. 437.*

Gramen Loliaceum, spicâ longiore, sine aristis C. B. Pin. 9.

Gramen Loliaceum, latifolium, spicâ angustiore C. B. Pin. 9. *Prodr. 19.*

Gramen Loliaceum, angustiore folio & spicâ C. B. Pin. 9. *Phœnix Lolio similis J. B. 2. 436. Phœnix sive Lolium murinum Dod. Pempt. 540.*

Gramen Loliaceum, angustiore folio & spicâ, aristis donatum.

Gramen Loliaceum, spicis brevioribus & latioribus, compressis Mor. Hist. Oxon. Part. 1. 382.

Gramen Loliaceum, paniculâ multiplici & spicatâ. *Phœnix multiplici spicatâ paniculâ Park. Theat. 1145.*

Gramen Loliaceum, majus, spicis longiùs distantibus. *Phœnix simplici & rarissimâ glumâ Park. Theat. 1145. Icon. 1146.*

Gramen Loliaceum, spicâ simplici & densâ.

Gramen Loliaceum, locustis tenuissimis, densè in spicam congestis.

Gramen Loliaceum, corniculatum, spicis glabris.

Gramen Loliaceum, corniculatum, spicis villosis. *Gramen Avenaceum dumetorum, spicatum Raii Hist. 1262.*

Gramen Loliaceum, corniculatum, veluti fruticosum, foliis angustissimis.
Gramen Loliaceum, minimum, foliolis Junceis.
Gramen Loliaceum, maritimum, minimum, rigidum. *Gramen exile, durius-culum, maritimum Raii Synops. 259.*
Gramen Loliaceum, minimum, foliolis Junceis, paniculâ unam partem spectante. *Gramen Sparteum, Juncifolium C. B. Pin. 5. Spartum parvum Lobelio J. B. 2. 513. Spartum nostras, parvum Lob. Icon. 90.*
Gramen Loliaceum, murorum, spicâ longissimâ, aristis tenuissimis donatâ. *Gramen murorum, spicâ longissimâ Ger. Emac 29. Gramen spicâ nutante, longissimâ Park. Theat. 1162.*
Gramen Loliaceum, minus, maritimum, ramosum.
Gramen maritimum, paniculâ Loliacea C. B. Pin. 9. *Prodr. 18.*
Gramen Loliaceum, supinum, spicis crassioribus, falcatis.
Gramen Loliaceum, maritimum, spicis articulatis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 2. fig. 8. *Gramen Loliaceum, maritimum, spicis gracilibus, articulatis, recurvis Ejusd. pag. 182.*
Gramen Loliaceum, spicis articulosis, erectis. *Gramen parvum, spicarum loco ferens caules erumpentibus alternatim acutis glumis veluti dentatos Lælii Triumf. apud Fratrem 64.*
Gramen pusillum, unicaule, paniculâ Loliacea Bocc. Mus. Part. 2. 69. Tab. 57.
Gramen Loliaceum, foliis & spicâ tenuissimis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 182. *Gramen Loliaceum, minus, spicâ simplici C. B. Pin. 4. Prodr. 61.*
Gramen Loliaceum, maritimum, biunciale Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 182. *Gramen exile, durius, Nortvvegicum aut Danicum, Scopario Gramini cognatum J. B. 2. 463. Gramen foliolis Junceis, radice jubata C. B. Pin. 5.*
Gramen Loliaceum, minus, capillaceo folio, spicâ Brizæ longissimâ. *Gramen foliolis Junceis, brevibus, majus, radice nigrâ C. B. Pin. 5. Gramen tenuifolium, glabrum J. B. 2. 462.*
Gramen Loliaceum, altissimum, spicâ Brizæ perlongâ, aristis brevibus donata. *Gramen spicâ Brizæ, majus C. B. Pin. 9. Prodr. 18.*
Gramen Loliaceum, minus, spicâ Brizæ perlongâ, aristis donatâ. *Gramen spicâ Brizæ, minus C. B. Pin. 9. Prodr. 19.*
Gramen Loliaceum, minus, spicâ Brizæ perlongâ, capillaceo folio.
Gramen Loliaceum, minus, latiore folio, spicâ Brizæ brevissimâ.
Gramen Loliaceum, minimum, elegantissimum. *Gramen minimum, paniculis elegantissimis C. B. Pin. 2. Gramen minimum J. B. 2. 465. Gramen minimum Dalechampii Lugd 424.*
Gramen paniculâ sparsâ, luteâ, Loliaceâ Bot. Monsp. App.
Gramen spicatum, tomentosum, longissimis aristis donatum. *Gramen Alopecuros altera Lobelii J. B. 2. 475. Gramen Alopecuros, spicâ rotundiore C. B. Pin. 4. Alopecuros Dod. Pempt. 541.* Gramen spicatum.
Gramen spicatum, vulgare, Secalinum. *Gramen Hordeaceum, minus & vulgare C. B. Pin. 9. Hordeum murinum J. B. 2. 431. Hordeum sponta-*

neum, spurium. Holcus Plinii Anguillaræ Lob Icon. 30.

Gramen spicatum, Secalinum, spicâ duriore & angustiore.

Gramen spicatum, Secalinum, Virginianum. *Gramen Secalinum, majus, altissimum, Virginianum Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 180.*

Gramen spicatum, Secalinum, glumis villosis, in aristas longissimas desinentibus. *Gramen Secalinum, maximum Park. Theat. 1144.*

Gramen spicatum, Secalinum, altissimum. *Gramen spicâ Secalinâ C.B.Pin. 9. Prodr. 18. Gramen Secalinum, majus Park. Theat. 1144.*

Gramen spicatum, Secalinum, minus. *Gramen Secalinum, minus Park. Theat. 144.*

Gramen spicatum, Secalinum, maritimum, minus. *Gramen Secalinum, palustre & maritimum Raii Synops. 248.*

Gramen spicatum, Secalinum, maritimum, maximum spicâ longiore. *Gramen Sparteum, spicatum, foliis mucronatis, longioribus, vel spicâ Secalinâ C. B. Pin. 5. Spartium spicatum, pungens, Oceanicum J. B. 2. 511. Spartum Herba iij, maritimum Clus. Hist. ccxxj.*

Gramen spicatum, Secalinum, maritimum, spicâ breviore. *Gramen Sparteum, spicatum, latifolium C. B. Pin. 5. Spartum maritimum sive Oceanicum, latifolium J. B. 2. 512. Spartum Herba, iiij, Batavicum Clus Hist. ccxxj.*

Gramen spicatum, Secalinum, maritimum, maximum, spicâ laxiore. *Spartum maximum, maritimum, Hollandicum, spicâ Secalinâ Raii Hist. 1260.*

Gramen spicatum, aristis pennatis. *Gramen Sparteum, pennatum C. B. Pin. 5. Gramen pennatum, aliis Spartum J. B. 2. 512. Spartum Austriacum, pennatum Clus. Hist. ccxxi.*

a Lib. 19. cap. 2. Gramen spicatum, quod Spartum [a] Plinii. *Gramen Sparteum 1, paniculâ comosâ C. B. Pin. 5. Gramen Spartum Plinii sive sportularum Ficuum J. B. 2. 510. Spartum Herba Plinii Clus. Hist. ccxx.*

Gramen spicatum, Sparteum, spicâ sericeâ, ex utriculo prodeunte. *Gramen Sparteum 2, paniculâ brevi folliculo inclusâ C B. Pin. 5. Gramen Sparteum 2 Clusio J. B. 2. 511. Spartum Herba alterum Clus. Hist. ccxx.*

Gramen spicatum, Junci facie, Lithospermi semine. *Juncus Lithospermi semine Mor. H. R. Bles. Juncus semine Lithospermi H.R.Par. Juncus lævis, paniculâ glomeratâ, nigricante Raii Cat. Cantab. & Hist. 1305*

Gramen anthoxanthon, spicatum J. B. 2. 466. *Gramen pratense, spicâ flavescente C. B. Pin. 3. Gramen anthoxanthon Dalechampii Lugd. 426.*

Gramen tomentosum, spicatum C. B. Pin. 4 *Gramen Alopecuros, spicâ longâ, tomentosâ, candicante J. B. 2 474. Gramen tomentosum, Alopecuros vera Plinii & Theophrasti Lugd. 430.*

Gramen caninum, maritimum, spicatum C. B Pin. 2. *Prodr. 2.*

Gramen spicatum, semine Miliaceo, albo *Phalaris major, semine albo C. B. Pin. 28. Phalaris J. B. 2. 442. Phalaris Dod. Pempt. 510. Graine de Canari.*

Gramen spicatum, semine Miliaceo, nigro. *Phalaris major, semine nigro C. B. Pin. 28. J. B. 2. 443.*

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, minore, nigro. *Phalaris ſemine minore, nigro Mor. H. R. Bleſ.*

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, griſeo. *Phalaris alter, ſemine griſeo H. R. Par.*

Gramen ſpicatum, perenne, ſemine Miliaceo, tuberoſâ radice. *Gramen Phalaroides, perenne, tuberoſâ radice Mor. H. R. Bleſ.*

Gramen ſpicatum, perenne, ſemine Miliaceo, radice repente.

Gramen ſpicatum, pratenſe, ſpicâ ex utriculo prodeunte. *Gramen pratenſe, ſpicâ purpureâ ex utriculo prodeunte, vel Gramen folio ſpicam amplexante C. B. Pin. 3. Gramen ſpicam folio amplectens J. B. 3. 469. Gramen pratenſe Dalechampii Lugd. 425.*

Gramen montanum, ſpicatum, tuberoſâ radice.

Gramen montanum, minimum, ſpicatum & ariſtatum.

Gramen ſpicatum, glumis criſtatis. *Gramen criſtatum Lob. Adv. Part. 2. 467. Gramen criſtatum, Anglicum Park. Theat. 1160.*

Gramen ſpicâ multiplici, glumis criſtatis. *Gramen criſtatum, Anglicum, ſpicâ multiplici Park. Theat. 1160.*

Gramen ſpicâ criſtatâ, ſubhirſutum C. B. Pin. 3. *Prodr. 8.*

Gramen ſpicatum glumis variis. *Gramen glumis variis C. B. Pin. 10. Prodr. 21. Gramen verſicolor J. B. 2. 466.*

Gramen ſpicatum, locuſtis echinatis. *Gramen caninum, maritimum, ſpicâ echinatâ C. B. Pin. 2. Gramen caninum, maritimum, aſperum C. B. Prodr. 2. Gramen parvum, echinatum J. B. 2. 467.*

Gramen ſpicatum, ſupinum, brevi & capillaceo folio.

Gramen ſpicatum, Luſitanicum, capitis Meduſæ effigie.

Gramen ſpicatum, durioribus & craſſioribus locuſtis, ſpicâ brevi. *Feſtuca altera, capitulis duris C. B. Pin. 10. Ægylops Dod. Pempt. 539.*

Gramen ſpicatum, durioribus & craſſioribus locuſtis, ſpicâ longiſſima. *Feſtuca altera, capitulis duris, ſpicâ triunciali C. B. Pin. 10.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ purpuro-argenteâ, molli. *Gramen pumilum, hirſutum, ſpicâ purpuro-argenteâ, molli Raii Synopſ. 250.*

Gramen ſpicatum, ſpicis in capitulum foliatum congeſtis. *Gramen album, capitulis aculeatis, Italicum C. B. Pin. 7.*

Gramen ſpicatum, echinatum, locuſtis unam partem ſpectantibus. *Gramen Alopecuroides, ſpicâ aſperâ C. B. Pin. 4. Gramen cum cauda Leporis aſperâ, ſive ſpicâ murinâ J. B. 2. 473. Gramen echinatum Dalechampii Lugd. 432. Gramen Alopecuroides, ſpicâ aſperâ, brevi Park. Theat. 1168.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ ſubrotundâ, echinatâ. *Gramen ſpicâ ſubrotundâ, echinatâ, vel Gramen echinato capitulo C. B. Pin. 7. Gramen echinatum, tribuloides Col. Part. 1. 338.*

Gramen ſpicatum, Indicum, repens, ſpicâ ſubrotundâ.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, longiſſimâ. *Gramen Typhoides, maximum, ſpicâ longiſſima C. B. Pin. 4. Prodr. 10. Gramen cum cauda*

muris majoris longa, majus J. B. 2. 472.

Gramen ſpicatum ſpicâ cylindraceâ, tenuiſſimâ, longiore. *Gramen Typhoides, ſpicâ anguſtiore, longiore C. B. Pin 4. Gramen cum cauda muris purpuraſcente J. B 2. 473 Gramen Alopecuroides, minus, alterum Lob. Icon. 9.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, tenuiſſimâ, breviore. *Gramen Typhoides, ſpicâ anguſtiore, breviore C. B. Pin. 4. Gramen Alopecurinum, ij Tabern. Icon. 209.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, tenuiori, longâ. *Gramen Typhoides, aſperum, primum C. B. Pin. 4. Gramen cum cauda muris, minus J. B. 2. 471. Gramen Typhinum, 1 Tabern. Icon. 217.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, craſſiori. *Gramen Typhoides, aſperum, alterum C. B. Pin. 4. Gramen Typhinum, ij Tabern. Icon. 218.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, glabrâ, foliis hirſutis. *Gramen Typhoides, culmo reclinato C. B. Pin. 4. Gramen cum cauda muris, foliis hirſutis J. B. 2. 471. Gramen Alopecuroides, minus Lob. Icon. 9.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, longioribus villis donatâ. *Gramen Phalaroides, majus ſive Italicum C. B. Pin. 4. Prodr. 10. Gramen Alopecuro ſimile, glabrum, cum pilis longiuſculis in ſpica, Onocordon J. B. 2. 475.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, molli & denſâ. *Gramen Typhoides, molle C. B. Pin. 4. Gramen Alopecuroidi accedens & Phalaridi, ſpicâ longiuſcula, folio lanuginoſo J. B. 2. 474. Gramen Alopecuroides Lob. Icon. 8.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, molli & laxâ. *Gramen ſpicatum, circa Romam ubique frequens Maio, ſpicâ ſtrictiori & laxiori D. Sherard.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ brevi, radice nodoſâ. *Gramen nodoſum. ſpicâ parvâ ſive nodoſum, tertium C. B. Pin. 2. Prodr. 3.*

Gramen ſpicatum, aquaticum, ſpicâ cylindraceâ, brevi. *Gramen aquaticum, geniculatum, ſpicatum C. B. Pin. 3. Gramen cum parva cauda muris, radice non nodoſa, repens J. B. 2. 472. Gramen fluviatile, album Tabern. Icon. 216.*

Gramen ſpicatum, maritimum, minimum, ſpicâ cylindraceâ. *Gramen Typhinum, maritimum, minus Raii Hiſt. 1267.*

Gramen dactylon. Gramen dactylon, radice repente, ſive officinarum. *Gramen repens, cum paniculâ Graminis Mannæ J. B. 2. 459. Gramen dactylon, folio Arundinaceo, majus, aculeatum fortè Plinio, C. B. Pin. 7. Gramen legitimum Cluſ. Hiſt. ccxvij.*

Gramen dactylon, radice repente, ſive officinarum, breviſſimis ariſtis donatum.

Gramen dactylon, folio latiore C. B. Pin. 8. *Graminis genus, Dens canis tertius ſive Gramen 1 vel Galli crus J. B. 2. 444. Iſchæmum, Gramen ſanguinarium, 1 Tabern. Icon. 222.*

Gramen dactylon, anguſtifolium, ſpicis villoſis C. B. Pin. 8. *Gramen digitatum, hirſutum J. B. 2. 445. Iſchæmum ij Tabern. Icon. 222.*

Gramen dactylon, ſcoparium C. B. Pin. 8. *Gramen ſcoparium, Iſchæmi paniculis,*

paniculis, Gallicum Lob. Adv. Part. 2. 468. J. B. 2. 460.

Gramen dactylon, villosum, ramosum, altissimum, Gallo-Provinciale.

Gramen dactylon, Indicum, spicis longioribus.

Gramen dactylon, Ægyptiacum C. B. Pin. 7. *Gramen Crucis sive Neiemelmsalib. J. B. 2. 460.*

Gramen dactylon, Siculum, multiplici paniculâ, spicis ab eodem exortu geminis Raii Hist. 1271. *Pluk. Phytog. Tab. 92. fig. 1.*

Gramen dactylon, spicâ geminâ. *Gramen bicorne, sive distachiophorum Bocc. 20. Festuca Junceo folio, spicâ geminâ C. B. Pin. 9. Prodr. 19. J. B. 2. 544.*

Gramen paniculatum, autumnale, paniculâ ampliore, ex viridi nigricante. *Gramen Arundinaceum, enode, majus, montanum C. B. Pin. 7. Gramen Harundinaceum, enode J. B. 2. 481. Gramen Harundinaceum, montanum Tabern. Icon. 231.* **Gramen paniculatum.**

Gramen paniculatum, autumnale, paniculâ angustiore, ex viridi nigricante. *Gramen pratense, serotinum, paniculâ longâ, purpurascente Raii Synops. 260. Prioris varietas.*

Gramen paniculatum, aquaticum, fluitans. *Gramen aquaticum, fluitans, multiplici spicâ, ἄγρωστις ποτάμιος C. B. Pin. 3. Gramen aquaticum, cum longissima panicula J. B. 2. 490. Gramen fluviatile Tabern. Icon. 216.*

Gramen paniculatum, latifolium radice repente, crassiori. *Gramen caninum, longiùs radicatum, majus C. B. Pin. 1. Gramen canarium, longiùs radicatum, latiore paniculâ Adv. Part. 2. 467. J. B. 2. 457.*

Gramen paniculatum, minus, radice repente, paniculâ duriore. *Gramen murorum, duriusculum, spicâ erectâ, rigidâ Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 2. fig. 9. Gramen Loliaceum, murorum, duriusculum, spicâ erectâ, rigidâ Ejusd. ibid. 182. Gramen paniculâ multiplici C. B. Pin. 3. Prodr. 6.*

Gramen paniculatum, spicis crassioribus & brevioribus. *Gramen spicatum, folio aspero C. B. Pin. 3. Prodr. 9. Gramen asperum J. B. 2. 467. Gramen spicatum Dalechampii Lugd. 427.*

Gramen paniculatum, spicis crassioribus & brevioribus, variegatum.

Gramen paniculatum, aquaticum, Miliaceum. *Gramen Miliaceum, aquaticum Raii Synops. 255.*

Gramen pratense, paniculatum, majus, latiore folio, πόα Theophrasti C. B. Pin. 2. *Gramen pratense, 1. Dod. Pempt. 560.*

Gramen paniculâ ferè Arundinaceâ, locustis brevissimis. *Gramen pratense, vulgare, spicâ ferè Arundinaceâ J. B. 2. 461.*

Gramen paniculâ Arundinaceâ, locustis plerumque brevissimis, interdum angustissimis & longioribus.

Gramen pratense, paniculatum, medium C. B. Pin. 2. *Gramen pratense, minus J. B. 2. 542. Gramen pratense ij Dod. Pempt. 560.*

Gramen pratense, paniculatum, minus, album C. B. Pin. 3. *Gramen paniculatum, minus, album Tabern. Icon. 206. J. B. 2. 465.*

Gramen pratenſe, paniculatum, minus, rubrum C. B. Pin. 3. *Gramen paniculatum, minus, rubrum Tabern. Icon. 207. J. B. 2. 465.*

Gramen Xerampelinum, Miliaceâ, prætenui, ramosâque ſparsâ paniculâ, ſive Xerampelino congener, arvenſe, æſtivum, Gramen minutiſſimo ſemine Lob. Illuſtr. 14.

Gramen pratenſe, paniculatum, majus, anguſtiore folio C. B. Pin. 2. *Prodr. 5.*

Gramen pratenſe, paniculatum, molle C. B. Pin. 2. *Prodr. 5. Gramen lanatum Dalechampii Lugd. 425. J. B. 2. 466.*

Gramen paniculatum, minimum, molle Bot. Monſp. App. *Gramen paniculatum, locuſtis parvis, purpuro argenteis annuum Raii Synopſ. 258. Hiſt. 1286.*

Gramen paniculatum, molle, tenuiſſimis ariſtis donatum.

Gramen caninum, paniculatum, molle Raii Hiſt. 1285.

Gramen paniculatum, elatius, ſpicis longis, muticis, ſquamoſis Raii Hiſt. 1286.

Gramen paniculis elegantiſſimis ſive ἐραγρόςις, majus C. B. Pin. 2. *Gramen amoris dictum J. B. 2. 470. Gramen paniculatum, ſativum, Heragroſtis Tabern. Icon. 204.*

Gramen paniculis elegantiſſimis, minimum. *Gramen amoris alterum, paniculis minoribus & anguſtioribus, magiſque ſparſis Raii Syllog. 136.*

Gramen paniculatum, Virginianum, locuſtis minimis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 6. fig. 33.

Gramen paniculis elegantiſſimis, denſis, Siculum. *Gramen Filiceum, paniculis integris Bocc. Rarior. Plant. 62.*

Gramen minus, vulgare, paniculâ rigidâ. *Gramen minus, duriuſculum Tabern. Icon. 208.*

Gramen minus, paniculâ rigidâ, denſiore & ampliore. *Gramen Gramini exili, duriuſculo Lobelii ſimile, paniculâ latiore Sherard.*

Gramen caninum, maritimum, paniculatum Raii Hiſt. 1286.

Gramen pratenſe, paniculâ duriore, laxâ, unam præcipuè partem ſpectante Raii Synopſ. 257.

Gramen pratenſe, panicula duriore, laxâ, unam præcipuè partem ſpectante, ſine ariſtis.

Gramen pratenſe, paniculâ multiplici, denſiore, ariſtis carens.

Gramen paniculatum, latifolium, locuſtis craſſioribus, ſemine nigro Aquilegiæ ſimili. *Gramen paniculatum Gallo provinciale, Aquilegiæ ſemine Schol. Bot. 258. Pluk. Phytog. Tab. 32. fig. 2.*

Gramen nemoroſum, paniculâ rufeſcente, molli. *Gramen nemoroſum ſpicâ rufeſcente, molli C. B. Pin. 7. Gramen ſylvaticum parvum, tenuifolium, rigidiuſculum J. B. 2. 509. Gramen ſylvaticum ſive nemoroſum, 1. Tabern. Icon. 226.*

Gramen paniculâ Miliaceâ, locuſtis minimis.

Gramen montanum, paniculâ Miliaceâ, ſparsâ C. B. Pin. 8. *Prodr. 17. J. B. 2. 462.*

Gramen sylvaticum, paniculâ Miliaceâ, sparsâ C. B. Pin. 8. *Gramen Miliaceum Lobelii J. B. 2. 462. Miliaceum Gramen Lob. Icon.*

Gramen aquaticum, paniculatum, latifolium C. B. Pin. 3. *Gramen majus, aquaticum Lobelii J. B. 2. 481. Gramen Harundinaceum, paniculatum Tabern. Icon. 211.*

Gramen paniculatum, proliferum. *Gramen arvense, paniculâ crispâ C. B. Pin. 3. Prodr. 6. Gramen cum paniculâ molli rubente J. B. 2. 464.*

Gramen Barcinonense, paniculâ densâ aureâ.

Gramen paniculatum, maritimum, Narbonense, radice repente.

Gramen paniculatum, capillaceo folio, minimum.

Gramen paniculâ Miliaceâ, densiori, aristis donatum,

Gramen paniculatum, aquaticum, Phalaridis semine. *Gramen Arundinaceum, acerosâ glumâ, nostras Park. Theat. 1273. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 203. An Gramen Arundinaceum, spicatum C. B. Pin. 6?*

Gramen paniculatum, aquaticum, Phalaridis semine, folio variegato. *Gramen paniculatum, folio variegato C. B. Pin. 3. Gramen striis pictum J. B. 2. 476. Gramen sulcatum vel striatum, album Lob. Icon. 4.*

Gramen paniculatum, Arundinaceum, spicâ multiplici. *Gramen Arundinaceum, spicâ multiplici,* Καλαμάγρωστις *Dioscoridis C. B. Pin. 6. Gramen Calamagrostis Lobelii J. B. 2. 480. Calamagrostis Lob. Icon. 6.*

Gramen paniculatum, Arundinaceum paniculâ densâ, spadiceâ. *Gramen Arundinaceum, paniculâ molli, spadiceâ, majus C. B. Pin. 7. Gramen plumosum Lobelii, spicâ candidâ & serici modo lucens J. B. 2. 476. Gramen tomentosum & acerosum. Calamagrostis quorundam & vulgi Gramen plumosum Lob. Icon. 6.*

Gramen paniculatum, Arundinaceum, ramosum, paniculâ densâ, sericeâ. *Gramen Arundinaceum, ramosum, plumosum, album C. B. Pin. 7. Gramen Arundinaceum, plumosum, album C. B. Prodr. 14.*

Gramen paniculatum, locustis maximis, candicantibus, tremulis. *Gramen tremulum, maximum C. B. Pin. 2. Prodr. 5. J. B. 2. 470. Gramen tremulâ paniculâ, longiore & laxiore, colore candicante Clus. Cur. post. in fol. 38.*

Gramen paniculatum, locustis maximis, Phœniceis, tremulis. *Gramen amabile, tremulum, maximum, paniculâ spadiceâ V. Lusit. Gramen tremulum paniculâ fusco seu fumigato colore Clus. Cur. Post. in fol. 38.*

Gramen paniculatum, majus, locustis magnis, candicantibus, ~~tremulis.~~ *Gramen tremulum, majus C. B. Pin. 2. Gramen tremulum J. B. 2. 469. Gramen Leporinum, Gramen tremulum Tabern. Icon. 231.*

Gramen paniculatum, majus, locustis magnis, Phœniceis, tremulis. *Gramen tremulum, majus, paniculâ spadiceâ C. B. Pin. 2.*

Gramen paniculatum, majus, perenne, locustis magnis tremulis. *Gramen tremulum, majus, perenne H. L. Bat.*

Gramen paniculatum, minus, locustis magnis, tremulis. *Gramen tremulum, minus, paniculâ magnâ C. B. Pin. 2. J. B. 2. 470.*

Gramen paniculatum, minus, locuſtis parvis, tremulis. *Gramen tremulum, minus, paniculâ parvâ C. B. Pin. 2. Prodr. 4. Gramen tremulum, minus J. B. 2. 470.*

Gramen montanum, paniculâ ſpadiceâ, delicatiore C. B. Pin. 3. *Prodr. 6. J. B. 2. 476.*

Gramen montanum, paniculâ ſpadiceâ, craſſiore.

Gramen capillatum, paniculis rubentibus J. B. 2. 462. *Gramen ſegetum, altiſſimum, paniculâ ſparsâ C. B. Pin. 3. Segetum Gramen paniculâ ſparsâ, latiore Lob. Icon. 2.*

Gramen capillatum, paniculis viridantibus J. B. 2. 462. *Prioris varietas.*

Gramen ſegetum, paniculâ Arundinaceâ C. B. Pin. 3. *Gramen agrorum Lobelii J. B. 2. 461. Agrorum venti ſpica & Gramen agrorum latiore, Arundiceâ, comosâ paniculâ Lob. Icon. 3. Varietas videtur Graminis capillati J. B. cujus nempe panicula, ut ait Lobelius, in alterum latus agitatur*

Gramen pratenſe, paniculatum, altiſſimum, locuſtis parvis, ſplendentibus, non ariſtatis. *An Feſtuca Graminea, effusâ jubâ C. B. 9. Prodr. 19. Gramen Feſtucæ, effusâ jubâ Hiſt. Plant. Pariſ.*

Gramen paniculatum, Bromoides, minus, paniculis ariſtatis, unam partem ſpectantibus Raii Hiſt. 1287.

Gramen Avenaceum. Gramen montanum, Avenaceum, locuſtis rubris C. B. Pin. 10. *Prodr. 20. Gramen locuſtis rubris J. B. 2. 434.*

Gramen Avenaceum, ſpicâ ſimplici, locuſtis candicantibus, ſplendentibus & rarioribus.

Gramen Avenaceum, ſpicâ ſimplici, locuſtis candicantibus, ſplendentibus & denſioribus.

Gramen Avenaceum montanum, lanuginoſum C. B. Pin. 10. *Gramen cum locuſtis parvis, candidis, piloſis, ſemine Avenaceo J. B. 2. 434. Gramen Avenaceum Tabern. Icon. 207.*

Gramen Avenaceum, lanuginoſum, glumis rarioribus C. B. Pin. 10. *Prodr. 20. J. B. 2. 464.*

Gramen Avenaceum, ſpicâ ſimplici, breviori & craſſiori, locuſtis longiſſimis, longiùs ariſtatis.

Gramen Avenaceum, ſpicâ ſimplici, locuſtis denſiſſimis, candicantibus & lanuginoſis.

Gramen Avenaceum, diſtichon locuſtis longioribus, flaveſcentibus, longiùs ariſtatis.

Gramen Avenaceum, ſaxatile, paniculâ ſparsâ, locuſtis latioribus, candicantibus & nitidis.

Gramen Avenaceum, ſaxatile, paniculâ ſparsâ, locuſtis anguſtioribus, candicantibus & nitidis.

Gramen Avenaceum, capillaceum, minoribus glumis C. B. Pin. 10. *Gramen nemorale, Avenaceum, alterum, ex fuſco Xerampelinum & lucidum, Danicum Lob. Adv. Part. 2. 465. J. B. 2. 463.*

Gramen Avenaceum, nemorenſe, glumis rarioribus, ex fuſco Xerampelinis, noſtras Raii Hiſt. 1289.

Gramen Avenaceum, utriculis lanugine flavescentibus. *Festuca utriculis lanugine flavescentibus C. B. Pin. 10. Ægylops quibusdam aristis recurvis, sive Avena pilosa J. B. 2. 433. Festuca prior Dod. Pempt. 539.*

Gramen Avenaceum, maximum, utriculis cum lanugine alba & longissimis aristis Bot. Monsp.

Gramen Avenaceum, supinum, minus, spicâ densissimâ, cum longissimis aristis, lanuginosis, tortilibus.

Gramen Avenaceum, capillaceo folio, paniculâ ampliore, locustis splendentibus. *Gramen nemorosum, paniculis albis, folio capillaceo C. B. Pin. 7. Prodr. 14.*

Gramen nodosum, Avenaceâ paniculâ C. B. Pin. 2. *Prodr. 3. Gramen nodosum J. B. 3. 456. Gramen bulbosum, nodosum Lob. Icon. 23.*

Gramen Avenaceum, paniculâ densâ, locustis majoribus, aristatis.

Gramen Avenaceum, paniculâ purpuro-argenteâ splendente D. Doody Raii Hist. 1909. *Gramen Avenaceum, glabrum paniculâ purpuro-argenteâ, splendente D. Doody Raii Synops. 262.*

Gramen Avenaceum, montanum, spicâ simplici, aristis recurvis Raii Synops. 262. & Hist. 1290.

Gramen Avenaceum, spicâ simplici, perlongâ, locustis densissimis, longis & aristatis.

Gramen Avenaceum, parvum, procumbens, paniculis non aristatis Raii Hist. 1288. & Synops. 262.

Gramen Avenaceum, Indicum, in foliorum alis locustas in capitulum collectas gerens.

Gramen Avenaceum, minus, foliis inferioribus, capillaceis, superioribus verò latioribus.

Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculâ sparsâ Raii Hist. 1289. *Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculatum, majus, glabrum Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 213.*

Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculâ sparsâ, locustis angustioribus, cum aristis flavescentibus.

Gramen Avenaceum, distichon, locustis longioribus, cum aristis nigricantibus inflexis. *Gramen Avenaceum, murorum, erectum Park. Theat. 1149.*

Gramen Avenaceum, pratense, elatius, paniculâ flavescente, locustis parvis Raii Hist. 1284.

Gramen Avenaceum, paniculâ flavescente, densiori, locustis minimis, tenuiter aristatis & quasi villosis Hist. Plant. Paris. *Prioris varietas.*

Gramen Avenaceum, locustis amplioribus, candicantibus, glabris & aristatis.

Gramen Avenaceum, locustis brevioribus, glabris, glumis imbricatis & aristatis.

Gramen Avenaceum, locustis glabris, purpurascentibus & aristatis. *Gramen gros Montbelgard J. B. 2. 438. Gramen murorum Dalechampii Lugd. 428.*

Gramen Avenaceum, locustis glabris, angustis, candicantibus & aristatis. *Gra-*

men Avenaceum, squamosâ glumâ longiore, glabrâ Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Tab. 7 fig. 19.

Gramen Avenaceum, locustis villosis, angustis, candicantibus & aristatis. *Festuca Avenacea, hirsuta, paniculis minus sparsis Raii Hist. 1289. An Gramini murali Dalechampii simile si non idem J. B. 2. 438. Gramen murorum, spicis pendulis, angustioribus Hist. Plant. Paris.*

Gramen Avenaceum, locustis villosis, crassioribus. *Gramen spicâ hirsutâ, ad Gramen du Gros accedens J. B. 2. 438.*

Gramen Avenaceum, pratense, glabrum, paniculâ contractâ, foliis latioribus.

Gramen Avenaceum, pratense, glabrum, paniculâ contractâ, foliis angustioribus.

Gramen Avenaceum, lignosum, sylvaticum.

Gramen Avenaceum, aquaticum. *Gramen Arundinaceum, aquaticum, paniculâ Avenaceâ Raii Hist. 1909.*

Gramen Avenaceum, spicis strigosioribus, glabris. *Festuca Avenacea, spicis strigosioribus, è glumis glabris compactis Raii Hist. 1909. & Synops. 267.*

Gramen Avenaceum, glabrum, paniculâ è spicis raris, strigosis compositâ, aristis tenuissimis Raii Hist. 1909. & Synops. 262.

Gramen erectum, unicâ spicâ Avenaceâ Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 57.

Gramen Avenaceum, paniculâ sparsâ, locustis majoribus & aristatis. *Festuca Avenacea, sterilis, elatior C. B. Pin. 9. Ægylops Mathiolo fortè J. B. 2. 439. Bromos Herba Dod. Pempt. 540. Gramen Festuca sterile, elatius Hist. Plant. Paris.*

Gramen Avenaceum, paniculâ sparsâ, locustis minoribus & aristatis. *Bromos sterilis, altera. Festuca altera Dodonæi Lob. Icon. 33.*

Gramen, ut ait C. Bauhinus, à gradiendo, quòd geniculatis ramis serpat.

GENUS IX.

Arundo. *Canne ou Roseau.*

ARUNDO est plantæ genus, sola magnitudine à Gramine diversum, nec per me stabit, quin inter Graminis species recenseatur.

Arundinis species sunt.

Arundo vulgaris sive φραγμίτης Dioscoridis C. B. Pin. 17. *Arundo vulgaris, palustris J. B. 2. 485. Arundo palustris, Canna sepiaria Tabern. Icon. 254.*

Arundo sativa, quæ Δόναξ Dioscoridis & Theophrasti C. B. Pin. 17. *Arundo maxima & hortensis J. B. 2. 486. Arundo domestica, Calamus Cyprius Tabern. Icon. 253.*

Arundo Anglica, foliis in summitate dissectis C. B. Pin. 17. *Prodr. 25. J.B. 2. 487.*

Arundo scriptoria, atrorubens C. B. Pin. 17. *Arundo scriptoria J. B. 2. 487. Harundo 3. Syringias, fistularis Dod. Gal. 353.*

Arundo repens vel Chamæcalamus C. B. Pin. 17. *Arundo Epigeios Lugd. 1000.*

Arundo Indica, variegata, sive Laconica Theophrasti Corn. 54. *Canne royale.*

Arundo domestica, Coronopi foliis Ambrof. 75.

Arundo vulgaris, Cypria, fruticosa Ambrof. 263.

SECTIO IV.

De Herbis, flore apetalo, in capitulum squamosum collecto.

GENUS I.

Cyperus. *Souchet.*

CYPERUS est plantæ genus, flore apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, in capitulum squamosum A, F collecto; in squamarum autem C alis oritur pistillum D quod deinde abit in semen E plerumque triangulare. His notis addendi sunt caules pariter triangulares. *Tab. 298.*

Cyperi species sunt.

Cyperius rotundus, vulgaris C. B. Pin. 13. *Cyperus paniculâ crassiore, minus sparsa J. B. 2. 501. Cyperus rotundus Dod. Pempt. 338.*

Cyperus rotundus, inodorus, Germanicus C. B. Pin. 14. *Cyperus aquaticus, Septentrionalis Lobelio J. B. 2. 503. Cyperus aquaticus, Septentrionalis Lob. Icon. 77.*

Cyperus odoratus, radice longâ, sive Cyperus officinarum C. B. Pin. 14. *Cyperus longus, odoratior, habitior Lob. Icon. 75. Cyperus paniculâ sparsâ, speciosa J. B. 2. 501.*

Cyperus rotundus, esculentus, angustifolius C. B. Pin. 14. *Dulcichinum Dod. Pempt. 340. Trasi J. B. 2. 504.*

Cyperus vulgatior, paniculâ sparsâ. *Gramen Cyperoides, paniculâ sparsâ, majus C. B. Pin. 6. Gramen Cyperoides, vulgatius, aquaticum J. B. 2. 495. Gramen Cyperoides, aquaticum, vulgatius Lob. Icon. 20.*

Cyperus Gramineus J. B. 3. 504. *Gramen Cyperoïdes, Miliaceum C. B. Pin. 6. Cyperus Graminea, sive Miliacea Lob. Icon. 79.*

Cyperus maritimus, capitulis glomeratis. *Juncus acutus, maritimus, caule triangulo C. B. Pin. 11. Prodr. 22.*

Cyperus Americanus, paniculâ aureâ, maximâ Plum.

Cyperus Americanus humilior, locustis densissimis, non compressis.

Cyperus minimus, paniculâ sparsâ, nigricante *Gramen Cyperoides, minus, paniculâ sparsâ, nigricante C. B. Pin. 6. Gramen parvum, pulchrum, aliud, paniculâ compressâ, nigricante J. B. 2. 471. Gramen Cyperoides, minimum, nigricante paniculâ Adv. Part. 2. 463.*

Cyperus minimus, paniculâ sparsâ, subflavescente. *Gramen Cyperoides, minus, paniculâ sparsâ subflavescente C. B. Pin. 6. Gramen pulchrum, parvum, paniculâ latâ, compressâ J. B. 2. 470. Calamagrostis altera Trag. 679.*

Cyperus Pyrenaicus, humilior, tenui paniculâ.
Cyperus Orientalis, paniculâ sparsâ, locustis angustis & brevibus.
Cyperus Orientalis, minimus, paniculâ sparsâ, longiori.
Cyperus Orientalis, omnium minimus, paniculâ sparsâ.
Cyperus à voce Græca *κύπαρος Vas*; ob radicis effigiem, ut ait C. Bauhinus.

GENUS II.

Scirpus.

Tab. 300. SCIRPUS est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, in capitulum squamosum C collecto; in squamarum autem D alis oritur pistillum E quod deinde abit in semen F triangulare, in capitulum G pariter collectum. His notis addendi sunt caules nequaquam triangulares.

Scirpi species sunt.

Scirpus palustris, altissimus. *Juncus maximus sive Scirpus major C. B. Pin. 12. Juncus maximus, Holoschœnos J. B. 2. 522. Juncus palustris, major Tabern. Icon. 249.*

Scirpus palustris, altissimus, foliis & carinâ serratis. *Gramen Cyperoides, altissimum, foliis & carinâ serratis Bocc. 72.*

Scirpus Americanus, caule pentagono, ad nodos florido Plum.

Scirpus Americanus, caule geniculato, cavo Lign.

Scirpus capitulis rotundioribus, umbellatis.

Scirpus maritimus, capitulis rotundioribus, glomeratis. *Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis C. B. Pin. 11. Holoschœnus Lugd. 987.*

Scirpus maritimus, capite glomerato. *Gramen Cyperoides, maritimum C. B. Pin. 6. Juncus maritimus Lob. Icon. 87.*

Scirpus montanus, capitulo breviore. *Juncus parvus, montanus, cum parvis capitulis luteis J. B. 2. 525.*

Scirpus Equiseti capitulo majori. *Juncus capitulis Equiseti, major C. B. Pin. 12. Juncus capitulis longis sive clavatus J. B. 2. 523. Juncus aquaticus, minor, capitulis Equiseti Lob. Icon. 86.*

Scirpus Equiseti capitulo minori. *Juncellus capitulis Equiseti, minor & fluitans C. B. Pin. 12. Juncellus capitulis Equiseti, fluitans C. B. Prodr. 23.*

Scirpus omnium minimus, capitulo longiori. *Juncellus minimus, capitulis Equiseti Bocc. Rarior. Plant. 42.*

Scirpus omnium minimus, capitulo breviori. *Juncellus inutilis sive Chamæschœnos C. B. Prodr. 22. Juncellus inutilis C.B.Pin. 12. Juncellus Adv. 44.*

Scirpus omnium minimus, Lusitanicus.

Scirpus supinus, minimus, capitulis conglobatis, foliis rotundo teretibus.

Scirpus omnium minimus, Indicus, capitulis villosis.

Scirpus differt à Cypero caule nequaquam triangulari, à Gramine verò, seminibus triangularibus, tum capitulis squamosis ex locustis non constantibus.

SECTIO

SECTIO V.

De Herbis, flore apetalo, in eadem planta, à fructu sejuncto.

GENUS I.

Cyperoides.

CYPEROIDES est plantæ genus, flore apetalo, plurimis scilicet staminibus B, C, ex alis squamarum D prodeuntibus constante, in spicam A dispositio, sed sterili: embryones enim F inferiores spicas K occupant in vesiculis E reconditi, abeuntque in semina G, H plerumque triangularia, in capsulâ L, quæ embryonis vesicula fuit, maturescentia. Tab. 300.

Cyperoidis species sunt.

Cyperoides latifolium, spicâ rufâ sive caule triangulo. *Gramen Cyperoides, latifolium, spicâ rufâ sive caule triangulo C. B. Pin. 6. Gramen Cyperoides, cum paniculis nigris J. B. 2. 494. Gramen Cyperoides Lob. Icon. 11.*

Cyperoides latifolium, spicâ spadiceo-viridi, majus. *Gramen Cyperoides, latifolium, spicâ spadiceo-viridi, majus C. B. Pin. 6. Prodr. 13. J. B. 2. 495.*

Cyperoides angustifolium, spicâ spadiceo-viridi, minus. *Gramen Cyperoides, angustifolium, spicâ spadiceo-viridi, minus C. B. Pin. 6. Prodr. 13. J. B. 2. 495.*

Cyperoides spicâ pendulâ, breviore. *Gramen Cyperoides, spicâ pendulâ, breviore C B. Pin. 6. Pseudocyperus Dod. Pempt. 339. Graminis Cyperoidis genus, Pseudocyperus Lobelio, spicis vel paniculis pendentibus ex longis pediculis J. B. 2. 496.*

Cyperoides spicâ pendulâ, longiore & angustiore. *Gramen Cyperoides, spicâ pendulâ, longiore & angustiore C. B. Pin. 6. Prodr. 13.*

Cyperoides palustre, aculeatum, capitulo breviore. *Gramen palustre, aculeatum, Germanicum, vel minus C. B. Pin. 7. Gramen palustre, echinatum Lob. Icon. 15. J. B. 2 497.*

Cyperoides non aculeatum, capitulo breviore.

Cyperoides polystachyon, lanuginosum. *Gramen Cyperoides, polystachyon, lanuginosum Raii Synops. 265.*

Cyperoides polystachyon, spicis teretibus, erectis. *Gramen Cyperoides, polystachyon, majus, spicis teretibus, erectis Raii Synops. 265. Gramen Cyperoides, angustifolium, spicis longis, erectis C. B. Pin. 6. Gramen palustre, majus Lob. Icon. 11.*

Cyperoides, nigro-luteum, vernum, majus. *Graminis nigro-lutei verni varietas major J. B. 2. 494.*

Cyperoides nigro-luteum, vernum, minus. *Gramini nigro-lutei verni varietas minor J. B. 2. 494. Gramen Cyperoides, spicis Caryophyllæis, vulgatissimum Raii Hist. 1293.*

Cyperoides polystachion, flavicans, spicis brevibus, prope summitatem caulis. *Gramen Cyperoides, polystachyon, flavicans, spicis brevibus, prope summitatem caulis Raii Hist. 1294.*

Cyperoides spicis parvis, longè distantibus *Gramen Cyperoides, spicis parvis, longissimè distantibus Raii Hist. 1295.*

Cyperoides sylvarum, tenuiùs spicatum. *Gramen Cyperoides, sylvarum, tenuiùs spicatum Park. Theat. 1171.*

Cyperoides polystachyon, minimum, spicis per maturitatem albicantibus. *Gramen Cyperoides, polystachyon, minimum, spicis per maturitatem albicantibus Raii Hist. 1295.*

Cyperoides, angustifolium, spicis sessilibus, in foliorum alis. *Gramen Cyperoides, angustifolium, spicis sessilibus, in foliorum alis Raii Hist. 1295.*

Cyperoides vesicarium, glabrum, spicâ pendulâ longiore.

Cyperoides vesicarium, humile, locustis rarioribus.

Cyperoides vesicarium, humile, locustis densioribus.

Cyperoides minus, spicis densioribus. *Gramen Caryophyllatæ foliis, spicâ divulsâ C. B. Pin. 3. Gramen Caryophyllæum Tabern. Icon. 210.*

Cyperoides foliis Caryophyllæis, spicis è rarioribus & tumidioribus vesicis compositis. *Gramen Cyperoides, foliis Caryophyllais, spicis è rarioribus & tumidioribus granis compositis Raii Synops. 264.*

Cyperoides foliis Caryophyllæis, spicis oblongis, è pediculis longioribus pendulis. *Gramen Cyperoides, foliis Caryophyllæis, spicis oblongis è pediculis longioribus pendulis Raii Synops. 264.*

Cyperoides spicis longioribus, flavescentibus.

Cyperoides, quasi planta ad Cyperum accedens.

GENUS II.

Typha. *Masse.*

Tab. 301. TYPHA est plantæ genus, flore apetalo, plurimis scilicet staminibus A, B constante, in spicam C dispositο, sed sterili; embryones enim D, E inferiorem spicam F occupant, abeuntque deinde in semen G, H.

Typhæ species sunt.

Typha palustris, major C. B. Pin. 20. *J. B. 2. 539. Typha Lob. Icon. 81.*

Typha palustris, clavâ gracili C. B. Pin. 20. *Typha media Clus. Pan. 716. Typha palustris, media J. B. 3. 540.*

Typha palustris, minor C. B. Pin. 20. *Typha minor J. B. 2. 540. Lob. Icon. 81.*

GENUS III.

Sparganium.

Tab. 306. SPARGANIUM est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, sed sterili. Embryones enim D in glomerulis C nascuntur

à floribus ſeparatis, & deinde abeunt in capſulas E, F ſeu oſſicula nunc unicapſularia H, nunc bicapſularia G, nucleo quodam farinaceo plerumque fœta, in capitulum K collecta, thalamoque I affixa.

Sparganii ſpecies ſunt.

Sparganium ramoſum C. B. Pin. 15. *Sparganium quibuſdam J. B. 2. 541. Platanaria ſive Butomon Dod. Pempt. 601.*

Sparganium non ramoſum C. B. Pin. 15. *Sparganium alterum J. B. 2. 541. Platanaria altera Dod. Pempt. 601.*

Sparganium minimum C. B. Pin. 15. *Prodr. 24. J. B. 2. 541.*

Sparganium, inquit, C. Bauhinus, *ἀπὸ τῶν σπαργάνων, faſciolis*: quod foliis ejus latis & vitilium modo lentis, pro faſciis nutrices utebantur. *Pin. 15.*

GENUS IV.

Mays. *Blé de Turquie.*

MAYS eſt plantæ genus, flore A apetalo; plurimis nempe ſtaminibus B. ex calyce C ſurgentibus conſtante, ſed ſterili: embryones enim G in capillamentum H deſinentes naſcuntur in ſpicam I, D à floribus ſejunctam, & foliis quibuſdam obvolutam E, vaginæ adinſtar tubulatis F. Singuli autem embryones deinde abeunt in ſemen K ſubrotundum, parte angulata Q palæ M N axis O affixum, ut patet in ſpicis L. *Tab. 303. 304. & 305.*

Mays ſpecies ſeu potius varietates ſunt.

Mays granis aureis. *Frumentum Indicum, Mays dictum C. B. Pin. 25. Triticum Indicum J. B. 2. 453. Frumentum Turcicum Dod. Pempt. 509.*

Mays granis albicantibus.

Mays granis violaceis.

Mays granis ſpadiceis.

Mays granis nigricantibus.

Mays granis rubris.

Mays ſpicâ albo-ſpadiceâ.

Mays ſpicâ rubro-ſpadiceâ.

Mays ſpicâ aureâ & albâ.

Mays ſpicâ albâ, punctis ſpadiceis notatâ.

Mays ſpicâ albo-violaceâ, punctis ſpadiceis notatâ.

Mays ſpicâ albo-luteâ, violaceis punctis & cæruleis notatâ.

Mays ſpicâ albo-luteâ, rubris punctis notatâ.

Mays ſpicâ rubrâ, nigrâ & ſpadicea.

Mays ſpicâ cæruleâ, luteâ, violaceâ & albâ.

Mays ſpicâ multiplici. *Frumentum Indicum, ſpicâ diviſâ, ſeu polyſtachytes Bocc. Rarior. Plant. 32.*

GENUS V.

Lacryma Job. *Larme de Job.*

LACRYMA JOB eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſta- *Tab. 306.*

minibus B è calyce X ſurgentibus conſtante, ſpicato C, ſed ſterili: embryones enim E in fructibus D naſcuntur à floribus ſejunctis, abeuntque in ſemen K, L membranâ obvolutum I, M, & in teſtâ reconditum F, G, H, ut plurimùm turbinatâ.

Lacrymæ Job ſpecies ſunt.

Lacryma Job latiore folio.

Lacryma Job. Cluſ. Hiſt. ccxvj. *Lacryma Job multis ſive Milium Arundinaceum J. B. 2. 449. Lithoſpermum Arundinaceum fortè Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin. 258.*

Lacryma Job Americana, altiſſima, Arundinis folio & facie Plum.

Lacryma Job, à ſeminum formâ, quæ lacrymas, quales pingi ſolent, quodammodo repræſentant.

GENUS VI.

Ricinus. *Ricin.*

Tab. 307. RICINUS eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B ex calyce K ſurgentibus conſtante, ſed ſterili: embryones enim C à floribus ſejunguntur in eadem planta & deinde abeunt in fructum D trigonum, ex tribus capſulis E compoſitum, axi F affixis, ſemineque fœtis G, cortice duriore H obducto.

Ricini ſpecies ſunt.

Ricinus vulgaris C. B. Pin. 432. *J. B. 3. 642. Ricinus Dod. Pempt. 367. Vulgò Palma Chriſti.*

Ricinus Americanus, major, caule vireſcente H. R. Par. *Prioris varietas.*

Ricinus Africanus, maximus, caule geniculato, rutilante H. R. Par.

Ricinus Americanus, minor C. B. Pin. 432. *Eravvi, Ricini puſillum genus Cluſ. Exot. 48.*

Ricinus Zeylanicus, foliis profundiùs laciniatis.

Ricinus dicitur ab inſecto quodam ejuſdem nominis, ad quod ejus ſemen accedit.

SECTIO VI.

De Herbis flore apetalo, quarum aliæ in eodem genere floribus, aliæ verò fructibus plerumque donantur.

GENUS I.

Equiſetum. *Prêle. Queuë de Cheval.*

Tab. 307. EQUISETUM eſt plantæ genus, flore E apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B apice A, D, C fungiformi donatis, conſtante, ſpicato, & ſterili. Fructus enim Equiſeti ſpeciebus innaſcuntur, quæ floribus carent: Lib. 16. cap. 15. grana nempe, auctore Cæſalpino nigra, aſpera & farcta. His notis addendum eſt folia internodiis conſtare invicem commiſſis, ut unum in alterum in-

feratur tubarum modo, eodem Cæſalpino admonente.

Equiſeti ſpecies ſunt.

Equiſetum paluſtre, longioribus ſetis C. B. Pin. 15. *Equiſetum majus, aquaticum J. B. 3. 728. Hippuris Lob. Icon. 793.*

Equiſetum paluſtre, brevioribus ſetis C. B. Pin. 15. *Equiſetum paluſtre Lob. Icon. 795.*

Equiſetum arvenſe, longioribus ſetis C. B. Pin. 16. *Equiſetum minus, terreſtre J. B. 3. 730. Hippuris minor Dod. Pempt. 73.*

Equiſetum ſylvaticum, tenuiſſimis ſetis C. B. Pin. 16. *Equiſetum ſive Hippuris tenuiſſima, non aſpera J. B. 3. 730.*

Equiſetum foliis nudum, non ramoſum, ſive Junceum ἱππούρις ἄφυλλος C. B. Pin. 16. *Hippuris nuda, Equiſetum nudum Tabern. Icon. 251.*

Equiſetum paluſtre, majus Tabern. Icon. 252.

Equiſetum foliis nudum, ramoſum C. B. Pin. 16. *Equiſetum Junceum, ramoſum Park. Theat. 1202.*

Equiſetum nudum, minus, variegatum, Baſileenſe C. B. Pin. 16. *Equiſetum nudum, minus, variegatum Park. Theat. 1202.*

Equiſetum, à foliorum formâ, quaſi Equi ſetam ſeu caudam diceres: unde Græcis ἱππούρις à vocibus ἵππος *Equus*, & οὐρα *Cauda.*

GENUS II.

Spinacia. *Epinars.*

SPINACIA eſt plantæ genus, flore A, D apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C calyci B inſidentibus conſtante, ſed ſterili: Embryones enim E, F innaſcuntur ſpeciebus Spinaciæ quæ flore carent, & deinde abeunt in ſemen L O turbinatum, in capſulâ nunc ejuſdem formæ I, K, nunc cornutâ G, H vel angulatâ M, N reconditum. *Tab. 308.*

Spinaciæ ſpecies ſunt.

Spinacia vulgaris, capſulâ ſeminis aculeatâ. *Spinacia mas J. B. 2. 963. Lapathum hortenſe ſeu Spinacia ſemine ſpinoſo C. B. Pin. 114. Spinacia Lob. Icon. 257.*

Spinacia vulgaris, ſterilis. *Spinacia fœmina Lugd. J. B. 2. 963. Lapathum hortenſe ſeu Spinacia ſterilis C. B. Pin. 115.*

Spinacia Cretica, ſupina, capſulâ ſeminis aculeatâ. *Beta Cretica, ſemine aculeato C. B. Pin. 118. Prodr. 57. Beta Cretica, ſemine ſpinoſo J. B. 2. 963.*

Spinacia vulgaris, capſulâ ſeminis non aculeatâ. *Spinachia ſemine non pungente, folio majore, rotundiore J. B. 2. 964. Lapathum hortenſe ſeu Spinacia ſemine non ſpinoſo C. B. Pin. 115. Spinachia nobilis Trag. 324.*

Spinacia, quaſi Olus ſpinoſum.

GENUS III.

Mercurialis. *Mercuriale.*

Tab. 308. MERCURIALIS eſt plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C calyci E,D inſidentibus, conſtante & ſterili: Embryones enim F iis ſpeciebus Mercurialis innaſci ſolent, quæ floribus carent, abeuntque deinde in fructum G ex duabus capſulis compoſitum H, ſemine fœtis I ſubrotundo K.

Mercurialis ſpecies ſunt.

Mercurialis teſticulata ſive mas Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin. 121. *Mercurialis mas Dod. Pempt. 658. J. B. 2. 977.*

Mercurialis ſpicata ſive fœmina Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin. 121. *Mercurialis fœmina Dod. Pempt. 658. J. B. 2. 977.*

Mercurialis montana, teſticulata C. B. Pin. 122. *Cynocrambe mas ſive Mercurialis repens J. B. 2. 979. Cynocrambe Mercurialis ſylveſtris Dod. Pempt. 659.*

Mercurialis montana, ſpicata C. B. Pin. 122. *Cynocrambe fœmina ſive Mercurialis repens J. B. 2. 979.*

Mercurialis fruticoſa, incana, teſticulata. *Phyllon teſticulatum C. B. Pin. 122. Phyllon arrhenogonon, folio incano, Monſpeſſulanum J. B. 2. 981. Phyllum marificum Cluſ. Hiſt. xlviij.*

Mercurialis fruticoſa, incana, ſpicata. *Phyllon ſpicatum C. B. Pin. 122. Phyllon Thelygonon, folio incano, Monſpeſſulanum J. B. 2. 981. Phyllum fœminificum Cluſ. Hiſt. xlviij.*

Mercurialis Luſitanica, fruticoſa, Amygdali folio, teſticulata. *Mercurialis tenuifolia, fruticoſa, perennis V. Luſit.*

Mercurialis Luſitanica, fruticoſa, Amygdali folio, ſpicata.

Mercurialis rotundifolia, trimeſtris, mas & fœmina V. Luſit.

Lib. 25. cap. 5. Linozoſtis, ut ait Plinius, ſive Parthenion Mercurii inventum eſt, ideo apud Græcos Hermupoan multi vocant eam, apud nos omnes Mercurialem.

GENUS IV.

Urtica. *Ortie.*

Tab. 308. URTICA eſt plantæ genus, flore A, C apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B calyci inſidentibus, conſtante & ſterili: embryones enim D iis ſpeciebus Urticæ innaſci ſolent quæ flore carent, abeuntque deinde vel in capſulam E, I bivalvem F, K, ſemine fœtam G, L, in globulos quandoque congeſtam H, vel abeunt in volſellam M qua comprehenditur ſemen N.

Urticæ ſpecies ſunt.

Urtica urens, maxima C. B. Pin. 232. *Urtica vulgaris, major J. B. 3. 445. Urtica urens, altera Dod. Pempt. 151.*

Urtica urens, maxima, caule rubente C. B. Pin. 232. *Urtica rubra Tabern. Icon. 535.*

Urtica vulgaris, minimè urens Mentz. Pug.

Urtica urens, minor C. B. Pin. 232. *Urtica minor, annua J. B. 3. 446. Urtica urens, minima Dod. Pempt. 152.*

Urtica urens, pilulas ferens, 1 Dioscoridis, semine Lini C.B.Pin. 232. *Urtica Romana sive mas cum globulis J. B. 3. 445. Urtica urens, prior Dod. Pempt. 151.*

Urtica altera, pilulifera, Parietariæ foliis A. R. Par. 131. *H. R. Par. Urtica Romana, altera, mitior, foliis minùs serratis, Lini semine Joncq. Hort. Urtica Romana, altera, foliis non incisis Cat. Plant. H. L. Bat. Vorst.*

Urtica maxima, racemosa, Canadensis H R. Par. *Urtica racemosa, Canadensis Mor. H. R. Bles. A. R. Par. 129.*

Urtica Canadensis, Myrrhidis folio.

Urtica racemosa, Americana, amplo Coryli folio Plum.

Urtica, ab urendo. *Mirum*, inquit Plinius, *sine ullis spinarum aculeis lanuginem ipsam esse noxiam, & tactu tantum leni pruritum, pustulasque confestim adusto similes existere.* *Lib. 21. cap. 16.*

Genus V.

Cannabis. *Chanvre.*

Cannabis est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B calyci C insidentibus constante, & sterili, ut monet Cæsalpinus: Embryones enim E, D iis speciebus Cannabis innasci solent quæ flore carent, abeuntque deinde in capsulam G semine fœtam subrotundo F. *Tab. 309.* *Lib. 4. cap. 16.*

Cannabis species sunt.

Cannabis sativa C. B. Pin. 320. *Cannabis mas J. B. 3. 447. Cannabis fœcunda Dod. Pempt. 535.*

Cannabis erratica C. B. Pin. 320. *Cannabis fœmina J. B. 3. 44[illegible] Cannabis sterilis Dod. Pempt. 535.*

Cannabis Africana, procerior, semine minori.

Genus VI.

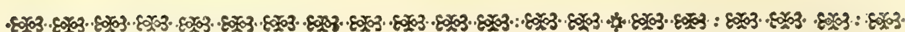
Lupulus. *Houblon.*

Lupulus est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B B calyci C insidentibus constante & sterili, ut monet Cæsalpinus: embryones enim D, e iis speciebus Lupuli innasci solent quæ flore carent, abeuntque deinde in fructum squamosum F, ex plurimis foliis H compositum axi G affixis, in quorum alis adsunt semina I calyptrâ K obvoluta. *Tab. 309.* *Lib. 4. cap. 17.*

Lupuli speciem unicam novi.

Lupulus mas C. B. Pin. 298. *J. B. 2. 151. Lupulus Dod. Pempt. 409. Cam. Epit. 933.*

Lupulus fœmina C. B. Pin. 298. *J. B. 2. 151. Cam. Epit. 934.*

CLASSIS XVI.

DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,
qui floribus carent & ſemine donantur.

PLURIMIS plantis natura flores negavit, ſeminaque tribuit, quæ viſum penè fugiunt: quapropter earum notæ à foliorum formâ peti debent. De his agemus in hac Claſſe, ne miſceantur cum nonnullis, quarum flores & fructus deſiderantur.

SECTIO I.

De Herbis quæ floribus carent, & quarum fructus foliis innaſcuntur.

GENUS I.

Filix. *Fougére.*

Tab. 310. & 313. FILIX eſt plantæ genus, cujus folia A ex aliis foliis B, D componuntur coſtæ C, E utrinque adhæreſcentibus, in pinnulas ſeu foliola ad nervum ferme plerumque ſectis. His notis addenda facies quædam propria.

Filicis ſpecies ſunt.

Filix ramoſa, major, pinnulis obtuſis, non dentatis C. B. Pin. 357. *Filix major & prior Trago, ſive ramoſa, repens J. B. 3. 735. Filix fœmina Dod. Pempt. 462. Fougére femelle, ou Fougére commune.*

Filix ramoſa, major, pinnulis obtuſis, undulatis. *Prioris varietas.*

Filix ramoſa, major, pinnulis acutiſſimis, non dentatis C. B. Pin. 357.

Filix ramoſa, minor, pinnulis dentatis C. B. Pin. 358. *Filix Querna ejuſd. ibid. Filix ramoſa, minor J. B. 3. 741. Filix arborea Trag. 538.*

Filix ramoſa, minor, Polypodii facie, Pyrenaica.

Filix non ramoſa, dentata C. B. Pin. 358. *Filix vulgò mas dicta ſive non ramoſa J. B. 3. 737. Filix mas Dod. Pempt. 462. Fougére mâle.*

Filix non ramoſa, latifolia, dentata.

Filix non ramoſa, dentata, in orbem nidum avis exprimentem excreſcens H. L. Bat.

Filix

Filix non ramosa, petiolis tenuissimis & tenuissimè dentatis C. B. Pin. 358.
Filicula petræa, fœmina, 1 Tabern. Icon. 793.
Filix mollis sive glabra vulgari mari, non ramosæ accedens J. B. 3. 738.
Filix tenuissimè secta ex Monte Balon J. B. 3. 739.
Filix Rhætica, tenuissimè dentata J B. 3 740.
Filix minor, non ramosa J. B 3. 740. *Filix minor, palustris Raii Hist. 146.*
Filix baccifera Corn. 5.
Filix Lusitanica, non ramosa, palustris, Lonchitidis folio. Tab. 313.
Filix Africana, maxima, ramosa, pinnulis crenatis Oldenl.
Filix Africana, dentata, Lonchitidis facie Oldenl.
Filix Africana, ramosa, pinnulis Lonchitidis Oldenl.
Filix arborescens, pinnulis dentatis Plum. 1. Tab. 1.
Filix arborescens, spinosa, pinnulis in summitate serratis Plum.
Filix arborescens, latifolia, aculeata Plum. 3. Tab. III.
Filix arborescens, humilis & spinosa Plum.
Filix scandens, pinnulis eleganter serratis Plum.
Filix altissima, globuligera, major Plum.
Filix latifolia, pinnulis mollibus & nigris, aculeata Plum.
Filix latifolia, laciniata, & ad lacinias molliter aculeata Plum. 4. Tab. v.
Filix latifolia, ramosa, cauliculis nigris & spinosis Plum. 3. Tab. iv.
Filix latifolia, caudata, pinnulis Lonchitidis dentatis Plum. 9. Tab. xiij.
Filix latifolia, pinnulis ferè acuminatis, dentata Plum.
Filix ramosissima, Cicutæ foliis Plum.
Filix dentata, pinnularum cacumine bifido Plum.
Filix Taxiformis, major Plum.
Filix Taxiformis, minor Plum.
Filix villosa, pinnulis Quercinis Plum.
Filix villosa, minor, pinnulis profundè dentatis Plum. 16. Tab. xxiv.
Filix ramosa, villosa, major, crenis rotundis dentata Plum. 15. Tab. xxiij.
Filix hirsuta & lutescente pulvisculo sordescens Plum,
Filix aurea, ramosa, crenulis rotundis dentata Plum.
Filix pulverulenta, pinnulis obtusè dentatis. Plum.
Filix aculeata, repens Plum.
Filix alia caudata & spinosa Plum.
Filix pinnulis latioribus, dentatis, major Plum.
Filix pinnulis latioribus, dentatis, minor Plum.
Filix ad alas foliosa Plum.
Filix ramosa, pinnulis rostratis Plum. 14. Tab. xxj.
Filix pinnulis cristatis Plum.
Filix latiùs dentata, altera, Polypodii radice Plum.
Filix pinnulis Lonchitidis obtusis, non dentatis, ad oras pulverulentis Plum. 10. Tab. xiv.
Filix non ramosa, latiùs dentata, minor Plum. 11.
Filix furcata, pinnulis longiusculis, non dentatis Plum. 13. Tab. xx.

Filix ramosa, pinnulis longiusculis, partim auriculatis Plum.
Filix pinnulis, undulatis & pediculis squamosis Plum.
Filix non ramosa, pinnulis rotundis, non dentatis, major Plum.
Filix non ramosa, pinnulis rotundis, non dentatis, minor Plum.
Filix non ramosa, in obtusas pinnulas dissecta Plum.
Filix arborescens, Adiantoides, major Plum.
Filix arborescens, Adiantoides, minor Plum.
Filix pinnulis oblongis, in summitate serratis Plum.

Tab. 311. & 312. Filicis maris, vulgaris fructus F foliis innascuntur G bino plerumque ordine HHI pinnulis affixi clavi ope altera parte retusi K. Microscopii auxilio longè majores M apparent in pinnula L: detractâ autem vel corrugatâ N membranâ illâ convexâ, quæ ferri Equini formam M habet, sese oculis objicit numerosa congeries vesicularum O fermè ovatarum P, anulo Q elastica vi donato, munitarum, cujus contractione rumpuntur illæ R S seminaque fundunt minutissima T.

Tab. 313. Filicis fœminæ, vulgaris, tum & Filicis Lusitanicæ, non ramosæ, palustris, Lonchitidis folio, aliarumque specierum fructus seu vesiculæ ovatæ occurrunt in sinibus quibusdam X, namque autumno pinnularum margo plerumque producitur, incurvatur & complicatur.

Lib. 16. cap. 2. *In adversa parte foliorum Filicis*, inquit Cæsalpinus, *furfuracea quadam lanugo est, copiosior in tenellis nuper erumpentibus è terra: nam procedente tempore decidit, renascique compertum est ex ea lanugine; nam projectis Filicibus ubi antea non fuerint, oritur copiosè.* Notandum tamen est lanuginem furfuraceam, de qua loquitur Cæsalpinus, quæque in tenellis Filicibus nuper à terra erumpentibus conspicitur, ab earum semine longè differre.

GENUS II.

Lonchitis. *Lonkite.*

Tab. 314. LONCHITIS est plantæ genus, foliis A Filicis foliorum æmulis, à quibus tamen differt pinnulis ad exortum auritis B, C, E, F.

Lonchitidis species sunt.

Lonchitis aspera C. B. Pin. 359. *Lonchitis altera, cum foliis denticulatis sive Lonchitis altera Mathioli J. B. 3. 744. Lonchitis aspera, major Math. 922.*

Lonchitis altissima, globuligera, minor Plum. *Adiantum nigrum, ramosum & bacciferum Ejusd. 31. Tab. xlv.*

Lonchitis aculeata, latioribus pinnulis. *Filix mas, non ramosa pinnulis latis, auriculatis, spinosis Ger. emac. 1130.*

Lonchitis aculeata, major. *Filix aculeata, major C. B. Pin. 358. Filix mas, aculeata, major Prodr. 151.*

Lonchitis aculeata, minor. *Filix aculeata, minor C. B. Pin. 358. Prodr. 151.*

Lonchitis maritima. *Filix maritima, ex Insulis Stœchadibus C. B. Pin. 358. Chamæfilix marina, Anglica Lob. Icon. 814.*

Lonchitis scandens, Brasiliana, pinnulis eleganter laciniatis. *Filix scandens, perpulchra, Brasiliana Breyn. Cent. 1. 96.*

Lonchitis glabra, major Plum. 18. Tab. xxvij.

Lonchitis glabra, minor Plum. 19. Tab. xxviij.

Lonchitis auriculata & serrata Plum. 20. Tab. xxix. fig. A.

Lonchitis juxta nervum pulverulenta Plum. 20. Tab. xxix. fig. B.

Lonchitis ramosa, limbo pulverulento Plum. xxj. Tab. xxx.

Lonchitis ramosa, pinnulis longiusculis, partim auriculatis Plum.

Lonchitis latifolia in pinnulas obtusas & leviter crenatas divisa Plum.

Lonchitis minor, rotundè crenata Plum.

Lonchitis ramosa, tenuis, pediculis spinosis Plum.

Lonchitis latifolia, pediculis lucidis & nigris Plum.

Lonchitis Betonicæ folio Plum.

Lonchitis aquatica, membranâ tenui contexta Plum.

Lonchitis longis, angustis & ad oras pulverulentis foliis Plum. *Filix non ramosa, longissimis, angustis, & ad basim auriculatis foliis Ejusd. 12. Tab. xviij.*

Lonchitis longis, angustis, & ad basim foliosis foliis Plum. *Filix altera, longissimis, angustis, & ad basim foliosis foliis Ejusd. 12. Tab. xix.*

Lonchitis ramosa, pediculis nigris, pulverulenta Plum. *Adiantum nigrum, ramosum, pulverulentum & falcatum Ejusd. 32. Tab. xlvij.*

Lonchitis foliis superiùs incisis, major Plum.

Lonchitis foliis superiùs incisis, minor Plum.

Lonchitis auriculis subrotundis, laciniata Plum.

Lonchitis ramosa, cauliculis squamosis Plum.

Lonchitis folio cordiformi Plum.

Lonchitis minima, ramosa Plum.

Lonchitis acuminata, auriculisque rotundis incisa Plum.

Lonchitis in auriculas subrotundas divisa Plum.

Lonchitis radiata, Polytrici facie. *Adiantum ramosum, radiatum Plum. 33. Tab. xlix. Trichomanes Americanum, radiatum Elem. Bot. 431.*

Lonchitidis fructus D Filicis fructum planè æmulantur.

GENUS III.

Trichomanes. *Politric.*

TRICHOMANES est plantæ genus, cujus folia A, B, C ex foliolis componuntur D, E, F plerumque subrotundis, costæ G I utrinque quasi per conjugationes innascentibus. *Tab. 315.*

Trichomanis species sunt.

Trichomanes sive Polytrichum officinarum C. B. Pin. 356. *Trichomanes sive Polytrichum J. B. 3. 754. Trichomanes Dod. Pempt. 471.*

Trichomanes foliis, eleganter incisis. fig. I, C. *Adiantum mas Tabern. Icon. 797.*

Trichomanes minus & tenerius C. B. Pin. 356. *Trichomanes minus, album J. B. 3. 755. Trichomanes minor, mas Tabern. Icon. 803.*

Trichomanes ramosum, majus C. B. Pin. 356. *Trichomanes ramosum J. B. 3. 755. Trichomanes fœmina Tabern. Icon. 802.*

Trichomanes crenis rotundis & nigricante limbo præcinctis Plum.

Trichomanes foliis leviter aculeatis.

Trichomanes folio triangulari, crenato Plum.

Trichomanes folio cordiformi Plum.

Trichomanes ramosum, minus C. B. Pin. 356. *Trichomanes minor, fœmina Tabern. Icon. 803.*

Trichomanes foliis partim bifidis, partim integris. *Adiantum radicosum, erectius, foliolis imis bissectis, cæteris verò integris, tenuissimè crenatis Pluk. Tab. 3. fig. 6.*

Trichomanes latifolium, dentatum. *Polytricum saxatile, dentatum Plum. 35.* Tab. 1. fig. C.

Trichomanes pendulum, serici instar molle Plum.

Trichomanes argenteum, ad oras nigrum Plum.

Trichomanes denticulis bifidis incisum Plum.

Trichomanis fructus foliis innascuntur: capsulæ scilicet membranaceæ, globosæ ferme, squamis obvolutæ H, anulo elastica vi donato munitæ L, cujus contractione rumpuntur K, M, N, seminaque fundunt tenuissima O.

GENUS IV.

Polypodium. *Polipode.*

Tab. 316. POLYPODIUM est plantæ genus, nequaquam ramosum, cujus folia A, B ad nervum pene in partes C angustas & oblongas secari solent. His notis addenda est facies propria.

Polypodii species sunt.

Polypodium vulgare C. B. Pin. 359. *Polypodium J. B. 3. 746. Polypodium majus Dod. Pempt. 464.*

Polypodium minus C. B. Pin. 359. Dod. Pempt. 464.

Polypodium majus, acuto folio, Viterbiense Barr. Icon. *Bocc. Mus. Part. 2. 60. Tab. 47. & 48.*

Polypodium majus, serrato folio Barr. Icon.

Polypodium sensibile Munt. Hist. 290. *Filix Indica, Osmundæ facie Bod. à Stap. 320.*

Polypodium angustifolium, folio variolo. *Lonchitis minor C. B. Pin. 359. Lonchitis altera, folio Polypodii J. B. 3. 744. Lonchitis aspera Dod. Pempt. 469.*

Polypodium Cambrobritannicum, pinnulis ad margines laciniatis Raii Hist. 137. *Filix amplissima lobis foliorum laciniatis, Cambrica Pluk. Phytog. Tab. xxx. fig. 1.*

Polypodium Africanum, maximum, acutissimè divisum Oldenl.

Polypodium majus, aureum Plum. 25. Tab. xxxv.
Polypodium radice tenui & repente Plum. 25. Tab. xxxvj.
Polypodium nigrum, tenuiùs sectum Plum. 26. Tab. xxxvij.
Polypodium incisuris Asplenii. *Filix non ramosa, Scolopendrioides Plum. 7. Tab. xj.*
Polypodium tenue & pendulum Plum.
Polypodium rigidis & acuminatis pinnulis Plum.
Polypodium pendulum, hirsutie rufa pubescens Plum.
Polypodium pendulum & glabrum Plum.
Polypodium aliud pendulum, minimum Plum.
Polypodium crispum, Struthionis pennas referens Plum.
Polypodium asperum & dentatum Plum.
Polypodium tenuius & undosum Plum.
Polypodium crispum, calyciferum Plum.
Polypodium Glycyrrhizæ sapore Plum.
Polypodium squamulis argenteis respersum Plum.
Polypodium fuscum, tenuissimis denticulis serratum Plum.
Polypodium totum translucens Plum.
Polypodium radice subcæruleâ & punctatâ Plum.
Polypodii fructus foliis innascuntur; capsulæ scilicet membranaceæ D sphæricæ E, in acervulos congestæ, anulo carentes, quæ fibrarum contractione rumpuntur G, F, I seminaque fundunt minutissima H.
Polypodium à vocibus Græcis πολὺ *multum*, & ποῦ, *Pes*, quasi diceretur planta multipes, ob radicum formam.

GENUS V.

Ruta muraria.

RUTA MURARIA est plantæ genus, cujus folia A, B ad Rutam hortensem quodammodo accedunt. *Tab. 319.*

Rutæ murariæ species sunt.

Ruta muraria C. B. Pin. 356. *J. B. 3. 753. Dod. Pempt. 470.*
Ruta muraria Alpina, latifolia. *Adiantum album, crispum, Alpinum Schuvenck.*
Ruta muraria procerior, Germanica. *Adiantum novum, Germanicum, Rutæ murariæ facie Breyn. Cent. 1. 189.*
Ruta muraria Clematitis, altissima, folio vario Plum.
Rutæ murariæ fructus foliis innascuntur; capsulæ scilicet membranaceæ, sphæricæ C, anulo vi elastica donato D D munitæ, cujus contractione rumpuntur illæ D E, D F seminaque fundunt minutissima G.

GENUS VI.

Filicula.

FILICULA est plantæ genus, foliis ad Filicem quodammodo accedens.

Filiculæ ſpecies ſunt.

Filicula fontana, major ſive Adiantum album, Filicis folio C. B. Pin. 358. *Adiantum album, folio Filicis J. B. 3. 741. Dryopteris candida Dod. Pempt. 465.*

Filicula fontana, minor C. B. Pin. 358. *Filicula fontana Tabern. Icon. 792.*

Filicula quæ Adiantum nigrum officinarum, pinnulis obtuſioribus. *Adiantum foliis longioribus, pulverulentis, pediculo nigro C. B. Pin. 355. Adiantum nigrum officinarum J. B. 3. 742. Dryopteris nigra Dod. Pempt. 466. Capillaire ordinaire.*

Filicula quæ Adiantum nigrum, officinarum, pinnulis acutioribus.

Filicula Scotica, major, Adianti nigri facie. *Adiantum nigrum officinarum, majus Scot. Illuſt. 7. Part. 2.*

Filicula montana, folio vario. *Adiantum album, tenuifolium, Rutæ murariæ accedens J. B. 3. 743. Adiantum foliis minutim in oblongum ſciſſis, pediculo viridi C. B. Pin. 355.*

Filicula Luſitanica, Polypodii radice. *Adiantum nigrum, radice prælonga, arbores annoſas perreptante V. Luſit.*

Filicula maritima, ſaxatilis, ſegmentis rotundioribus.

Filicula ramoſa, Luſitanica, pinnulis ad Ceterach accedentibus.

Filicula ſaxatilis, pinnulis brevioribus, acutis. *Filix ſaxatilis, non ramoſa, minima Raii Syllog.*

Filicula capillacea Plum.

Filicula digitata Plum.

Filicula pyxidifera Plum.

Filicula nigra, laciniis acuminatis Plum.

Filicula ſaxatilis, omnium minima, elegantiſſima H. R. Par.

Filicula ſaxatilis, corniculata. *Filix ſaxatilis, corniculata C. B. Pin. 358. Filix ſaxatilis Tragi J. B. 3. 755. Holoſtium petræum Tabern. Icon. 736.*

Filicula Africana, minima, pinnulis tenuiùs diſſectis Oldenl.

Filicula Africana, maxima, in acutas lacinias diviſa Oldenl.

Filicula Virginiana, Cicutariæ foliis. *Adiantum album, floridum, Cicutæ foliis, Virginianum Raii Hiſt. App. 1854. Pluk. Tab. 3. fig. 4.*

Filicula maxima, argenteo pulvere conſperſa. *Adiantum nigro ſimile, albiſſimo pulvere conſperſum Plum. 30. Tab. xliv.*

Filicula aureo pulvere conſperſa Plum.

Filicula Americana, pinnulis obtuſis. *Adiantum minus, foliis in ſummitate retuſis Plum. 34. Tab. 1. fig. B.*

Filicula Adianti nigri facie, minor Plum.

Filicula Sinenſis, pinnulis obtuſis, plerumque bifidis. *Adiantum nigrum, Chinenſe, tenuiter diviſum, pinnulis minimis, obtuſis, plerumque bifidis Raii Hiſt. App. 1854.*

GENUS VII.

Adiantum. *Capillaire.*

ADIANTUM est plantæ genus, cujus folia A, B propriâ facie à cæteris plantis dignoscuntur. *Tab. 317.*

Adianti species sunt.

Adiantum foliis Coriandri C. B. Pin. 355. *Adiantum sive Capillus Veneris J. B. 3. 751. Adiantum Dod. Pempt. 469. Capillaire de Montpelier.*

Adiantum Scoticum, majus, Coriandri folio. *Adianto vero affine, Adiantum nostras, majus, Coriandri folio, in apice nonnihil rotundo, pediculo pallidè rubente Scot. Illustr. Part. 2. 7.*

Adiantum Scoticum, minus, folio obtuso, altiùs inciso. *Adianto vero affine nostras, minus, folio obtuso, saturatè viridi, altiùs, inciso, cum pediculo viridi, minore Scot. Illustr. Part. 2. 8.*

Adiantum Americanum Corn. 7. *Adiantum fruticosum, Brasilianum C. B. Pin. 355. Prodr. 150. Capillaire de Canada.*

Adiantum radicosum, humi sparsum, seu Filicula pellucida, nostras, Coriandri foliolis mollicellis globuliferum Pluk. Tab. 3. fig. 5. *Adiantum petræum perpusillum, Anglicum, foliis bifidis vel trifidis Nevvtoni Raii Hist. 141.*

Adiantum foliis hexagonis Plum.

Adiantum triphyllum & retusum Plum.

Adiantum Italicum, multifido folio. *Muscus montanus, Italicus, Adianti foliis Bocc. Mus. Part. 2. 24. Muscus montanus, Adianti foliis Ejusd. Tab. 2.*

Adiantum minimum, folio vario Elem Bot. *H. R. Monsp. Adiantum Filicinum, leptophyllum, elatius, Hispanicum Barr. Icon.*

Adiantum Chinense, perelegans, ramosum, folio, flabelliformi, cum rubedine perfuso Pluk. Tab. iv. fig. 3.

Adiantum muscosum, Lichenis petræi facie Plum. 34. Tab. 1. fig. A.

Adiantum ramosum, foliis trapeziis, dentatis Plum. 31. Tab. xlvj.

Adiantum frutescens, spinosum & repens Plum.

Adiantum vulgari simile & ramosissimum Plum.

Adiantum lunulis albicantibus signatum Plum.

Adiantum tenuiter divisum Plum.

Adiantum humile, trifoliatum & repens Plum.

Adiantum in lacinias profundas divisum Plum.

Adiantum capillaceum Plum.

Adiantum scandens, foliis tenuissimè sectis & retusis Plum.

Adianti fructus nasci solent in sinubus C, D seu complicatione foliorum: in his enim occurrunt capsulæ E sphæricæ, anulo F F vi elastica donato munitæ, cujus contractione rumpuntur G, seminaque fundunt minutissima H.

Adiantum ex α particulâ privativâ, & διαίνω *madefacio*, quasi planta non madefacta. Adianti enim folia in aquam immersa non madefiunt.

GENUS VIII.

Aſplenium. *Ceterac.*

Tab. 318. ASPLENIUM eſt plantæ genus, cujus folia A B ſingulari formâ, margine ſcilicet pulchrè ſinuato à cæteris differunt.

Aſplenii ſpecies ſunt.

Aſplenium ſive Ceterach J. B. 3. 749. *Ceterach officinarum C. B. Pin. 354. Aſplenium Dod. Pempt. 468.*

Aſplenium ramoſum. *Lonchitis folio Ceterach C. B. Pin. 359. Lonchitis aſpera Marantha J. B. 3. 745. Lonchitis altera Marantha Cluſ. Hiſt. ccxij.*

Aſplenium ramoſum, Africanum, maximum, caulibus ſplendentibus Oldenl.

Aſplenium altius & villoſum Plum.

Aſplenium alterum, propendens & criſpum Plum.

Aſplenii prona pars ſquamis C obducitur, è quibus velut è ſinubus propriis D E, F, G, H emergunt capſulæ ſphæricæ K, anulo elaſtica vi donato L L munitæ, cujus contractione rumpuntur M, ſeminaque fundunt minutiſſima N.

GENUS IX.

Lingua Cervina. *Langue de Cerf.*

Tab. 318. 320. 321. LINGUA CERVINA eſt plantæ genus, cujus folia linguæ Cervi figuram æmulari vulgò exiſtimantur, nunc ſimplicia A, B, nunc laciniata X interdum ramoſa ſeu coſtæ affixa Z Z.

Linguæ Cervinæ ſpecies ſunt.

Lingua Cervina officinarum C. B. Pin. 353. *Phyllitis ſive Lingua Cervina vulgi J. B. 3. 756. Phyllitis vulgaris Cluſ. Hiſt. ccxiij.*

Lingua Cervina maxima, undulato folio, auriculato per baſim H. R. Par. *Lingua Cervina maxima, undulato per oras folio & auriculato per baſim Morini Joncq. Hort.*

Lingua Cervina medio folii nervo in aculeum abeunte H. R. Par.

Lingua Cervina foliis in ſummo multifidis & corniculatis.

Lingua Cervina anguſtifolia, lucida, folio ſerrato H. R. Par. *Phyllitis criſpa J. B. 3. 757.*

Lingua Cervina ſeu Phyllitis minima, folio undulato H. R. Par. *Lingua Cervina minima Joncq. Hort.*

Lingua Cervina anguſtifolia, major, ſua lanugine foliorum lacinias involvente H. R. Par.

Lingua Cervina Querno folio. *Hemionitis Indiæ Orientalis Phagi ſeu Eſculi folio aliquatenus accedens Pluk. Tab. 36. fig. 5.*

Lingua Cervina Virginiana, cujus foliorum apex radices agit. *Phyllitis parva, ſaxatilis, Virginiana, per ſummitates foliorum radicoſa Baniſter Cat. Plant. Virg. Pluk. Tab. cv. fig. 3.*

Lingua Cervina rigida & glabra Plum.

Lingua

Lingua Cervina latifolia, pediculis squamosis Plum.
Lingua Cervina lucida, pediculis articulatis Plum.
Lingua Cervina angusta & reticulata Plum.
Lingua Cervina scandens, Ilicis cocciglandiferæ folio Plum.
Lingua Cervina villis & squamulis aureis muscosa Plum.
Lingua Cervina villosa, minor Plum.
Lingua Cervina brevioribus & crassioribus foliis Plum.
Lingua Cervina minima, repens & hirsuta Plum.
Lingua Cervina, amplissimis foliis Plum.
Lingua Cervina pulvisculo aureo posteriùs obducta Plum.
Lingua Cervina longissimis & angustissimis foliis Plum.
Lingua Cervina foliis acutis & ad oras summitatum pulverulentis Plum.
Lingua Cervina non ramosa, rotundiùs crenata Plum. *Filix latifolia, non ramosa, rotundiùs crenata Ejusd. 7. Tab. x.*
Lingua Cervina longo, lato, serratoque folio Plum. 27. Tab. xxxix.
Lingua Cervina scandens, caulibus squamosis Plum. *Phyllitis scandens, cauliculis squamosis Ejusd. 29. Tab. xlij.*
Lingua Cervina longis, angustis & undulatis foliis Plum. *Polypodium foliis Linguæ Cervinæ, majus Ejusd. 26. Tab. xxxviij.*
Lingua Cervina villosa, major, & rufescens Plum.
Lingua Cervina radice repente, viridi, punctisque nigris notata Plum.
Lingua Cervina villosa, amplisque foliis subrotundis Plum.
Lingua Cervina geminato folio Plum.
Lingua Cervina angustifolia, costis & pediculis villosis Plum.
Lingua Cervina scandens, foliis Laurinis, serratis Plum. *Filix scandens, latifolia, serrata Ejusd. 8. Tab. xij.*
Lingua Cervina multifido folio C. B. Pin. 353. *Phyllitis polyschides J. B. 3. 757. Phyllitis laciniato folio Clus. Hist. ccxiij.*
Lingua Cervina majore folio in duas tresve lacinias & profundiùs dissecto H. R. Par.
Lingua Cervina ramosa, major, foliis multifidis & crispis. *Lingua Cervina multifido folio, ramosa, major Morini Joncq. Hort.*
Lingua Cervina ramosa, minor, foliis multifidis & crispis. *Lingua Cervina minor, crispa, pediculo singulari, folio trifido H. R. Par.*
Lingua Cervina ramosa, folio in orbem per summum involuto H.R.Par. *Lingua Cervina ramosa, folio in orbem juxta fastigium involuto Joncq. Hort.*
Lingua Cervina major, altera, foliolo velut extremis laciniis innascente H.R. Par. *Lingua Cervina folio extremis laciniis innato D. Mauvilain Joncq. Hort.*
Lingua Cervina squamata & in cuspides divisa Plum.
Lingua Cervina multifido cacumine laciniata Plum.
Lingua Cervina foliis costæ innascentibus. *Hemionitis multifida C. B. Pin. 354. Hemionitis altera Dalechampii Filici floridæ similis J. B. 3. 737. Hemionitis altera Dalechampii Lugd. 1218.*

Lingua Cervina ramoſa, aſpera & undulоſa Plum.

Lingua Cervina ramoſa, nodoſa, major. *Filix latifolia, nodoſa 4. Ejuſd. Tab. vj.*

Lingua Cervina ſcandens & repens, eterophylla Plum.

Lingua Cervina ſcandens & ramoſa, Citrii foliis, major Plum.

Lingua Cervina ſcandens & ramoſa, Citrii foliis, minor Plum.

Lingua Cervina ramoſa, foliis acuminatis & ſinuoſis Plum.

Lingua Cervina ramoſa, folii Querni diviſurâ Plum.

Lingua Cervina ramoſa, punctis nigris notata Plum.

Lingua Cervina ramoſa, ſcandens, anguſtis & undulatis foliis Plum.

Lingua Cervina ramoſa, foliis enſiformibus, ſerratis Plum. *Filix latifolia, non ramoſa, foliis gladiiformibus, ſerratis Ejuſd. 10. Tab. xv.*

Lingua Cervina ramoſa, ad margines pulverulenta Plum. *Filix latifolia, ad margines pulverulenta Ejuſd. 6. Tab. viij.*

Lingua Cervina latifolia, ramoſa, membranâ tenui marginata Plum.

Lingua Cervina ramoſa, aurea Plum. *Filix paluſtris, aurea, foliis Linguæ Cervinæ Ejuſd. 5. Tab. vij.*

Lingua Cervina ramoſa, nigris tuberculis pulverulenta Plum. *Filix latifolia, non ramoſa, nigris tuberculis pulverulenta Ejuſd. 6. Tab. ix.*

Lingua Cervina ramoſa, nodoſa, minor Plum.

Lingua Cervina ſinuoſa, in ſummitate triſulca Plum.

Lingua Cervina quinquefolia, ramoſa, foliis acuminatis & pediculis ſquamoſis Plum.

Lingua Cervina triphylla, anguſta & leviter ſerrata Plum.

Tab. 319. & 320. Linguæ Cervinæ vulgaris fructus innaſcuntur foliis B A: in ſinubus enim ſulcatis B, C, D, E, & quaſi bivalvibus occurrit numeroſa congeries capſularum F, G, quæ ſingulæ anulo H elaſtica vi donato muniuntur, cujus contractione rumpuntur, I, K, M N, O P, ſeminaque fundunt minutiſſima L.

GENUS X.

Hemionitis. *Emionite.*

Tab. 322. & 323. HEMIONITIS eſt plantæ genus, cujus folia ad baſim latè aurita ſunt ſive ſimplicia ſint A, B, C, D, E, F, ſive compoſita G, H, I, K, L, M, N, O.

Hemionitidis ſpecies ſunt.

Hemionitis vulgaris C. B. Pin. 353. *Hemionitis J. B. 3. 758. Hemionitis vera Cluſ. Hiſt. ccxiiij.*

Hemionitis peregrina Cluſ. Hiſt. ccxiiij. *Hemionitis minùs vulgaris C. B. Pin. 354.*

Hemionitis Luſitanica, elegantior.

Hemionitis maxima, quinquefolia Plum. 22. Tab. xxxj.

Hemionitis maxima, trifolia Plum. 22. Tab. xxxij.

Hemionitis aurea, hirſuta Plum. 23. Tab. xxxiij.

Hemionitis profundè laciniata, ad oras pulverulenta Plum. 24. Tab. xxxiv.
Hemionitis laciniis crispis incisa Plum.
Hemionitis varia & cuspidata Plum.
Hemonitis trifolia, villis tenuibus & ruffis fimbriata Plum.
Hemionitis altera, pentaphylla & elegantior Plum.
Hemionitis maxima, Linguæ Cervinæ affinis Plum.
Hemionitis pumila, pentaphylla & rotundè dentata Plum.

SECTIO II.

De Herbis quæ floribus carent & quarum semina foliis non innascuntur.

GENUS I.

Osmunda. *Osmonde.*

OSMUNDA est plantæ genus, floribus carens, cujus fructus in uvam A B quodammodo colliguntur. *Tab. 324.*

Osmundæ species sunt.

Osmunda vulgaris & palustris. *Osmunda regalis sive Filix florida Park. Theat. 1038. Filix floribus insignis J. B. 3. 736. Filix ramosa, non dentata, florida C. B. Pin. 357. Filix palustris Dod. Pempt. 463.*

Osmunda foliis lunatis. *Lunaria racemosa, minor vel vulgaris C. B. Pin. 354. Lunaria botrytis J. B. 3. 709. Lunaria Dod. Pempt. 139.*

Osmunda multifido folio. *Lunaria racemosa, multifido folio C. B. Pin. 355. Lunaria botrytis, ramosa, Silesiaca J. B. 3. 711. Lunaria minor, ramosa Clus. Hist. cxix.*

Osmunda foliis lunatis, ramosa. *Lunaria racemosa, ramosa, major C. B. Pin. 355. Lunaria botrytis, minor, multifolia J. B. 3. 711. Lunariæ rarior species Cam. Epit. 644.*

Osmunda Matricariæ foliis. *Lunaria racemosa, minor, Matricariæ foliis Breyn. Cent. 1. 94.*

Osmunda foliis Adianti. *Lunaria racemosa, minor, Adianti folio Breyn. Cent. 1. 93.*

Osmunda hirsuta, Lonchitidis folio Plum. *Lonchitis hirsuta, florida Plum. 18. Tab. xxvj.*

Osmunda Filiculæ folio, major Plum. *Adiantum saxosum, floridum Ejusd. 29. Tab. xliij.*

Osmunda Filiculæ folio, minor Plum.
Osmunda Linguæ Cervinæ folio Plum.
Osmunda latis crenis incisa Plum.
Osmunda molliter hirsuta & profundè laciniata Plum.
Osmunda Asphodeli radice Plum.

Osmunda verticillata Plum.

Osmunda lanceolata & leviter serrata. Plum.

Osmundæ fructus sunt capsulæ sphæricæ C, quæ fibrarum contractione rumpuntur D, E, F, seminaque fundunt minutissima G, ut microscopii ope observatur.

GENUS II.

Ophioglossum. *Langue de Serpent.*

Tab. 325. OPHIOGLOSSUM est plantæ genus, floribus carens, fructu verò lingulato A, in plures cellulas bino ordine per longitudinem diviso, quibus sponte disruptis B, C, D, E, F utrinque denticulatus fit. *Seminis loco* (inquit Hort. 90. Camerarius) *ei tenuis, quasi pollen in linguæ insectionibus, quibus per maturitatem dehiscentibus, excidit*: ope microscopii crassior videtur G.

Ophioglossi species sunt.

Ophioglossum vulgatum C. B. Pin. 354. *Ophioglosson J. B. 3. 708. Dod. Pempt. 139.*

Ophioglossum angulosofolio C. B. Pin. 354. *Prod. 150. J. B. 3. 709.*

Ophioglossum minus, subrotundo folio C. B. Pin. 354. *J. B. 3. 709. Ophioglossum minus Prodr. 150.*

Ophioglossum bilingue, majus, folio acuto Mentz. Pug. Tab. 4.

Ophioglossum bilingue, medium, folio obtuso Mentz. Pug. Tab. 4.

Ophioglossum bilingue, minimum Mentz. Pug. Tab. 4.

Ophioglossum palmatum Plum.

Ophioglossum cordiforme & reticulatum Plum.

Ophioglossum à vocibus Græcis ὄφις *Serpens*, & γλῶσσα *Lingua*; quasi diceretur *Lingua Serpentina.*

GENUS III.

Lichen.

Tab. 325. LICHEN est plantæ genus, floribus carens, fructu verò A, B, C, D quodammodo pelviformi, polline seu semine tenuissimo fœto, quod microscopii ope subrotundum videtur E.

Lichenis species sunt.

Lichen Dioscoridis & Plinii secundus, colore cinereo Col. Part. 1. 331. *Muscus crustæ modo arboribus adnascens, colore cinereo C. B. Pin. 361.*

Lichen Dioscoridis & Plinii secundus, colore viridante Col. Part. 1. 331. *Muscus crustæ modo arboribus adnascens, colore viridante C. B. Pin. 361.*

Lichen Dioscoridis & Plinii secundus, colore flavescente Col. Part. 1. 331. *Muscus crustæ modo arboribus adnascens, colore flavescente C. B. Pin. 361. Muscus crustæ modo arboribus adnascens, flavus Raii Hist. 116.*

Lichen crustæ modo arboribus adnascens, pullus. *Muscus crustæ modo arboribus adnascens, pullus Raii Hist. 116.*

Lichen crustæ modo arboribus adnascens, tenuiter divisus. *Muscus crustæ*

modo arboribus adnascens, cinereus, mollior & in angustiores lacinias divisus Raii Hist. 116.
Lichen crustæ modo saxis adnascens, verrucosus, cinereus, & veluti deustus.
Lichen crustæ modo saxis adnascens, tinctorius. *Muscus tinctorius, crustæ modo petris adnascens Raii Hist. 116. Lichen petræus, purpureus, Derbiensis Park. Theat. 1315.*
Lichen arboreus sive Pulmonaria arborea J. B. 3. 759. *Muscus Pulmonarius C. B. Pin. 361. Pulmonaria Dod. Pempt. 474. Pulmonaire de Chêne.*
Lichen Pulmonarius, cinereus, mollior, in amplas lacinias divisus. *Lichen cinereus, Lactucæ folio Elem. Bot. 438. Tab. 325. fig. A B.*
Lichen Pulmonarius rufescens, durior, in amplas lacinias divisus.
Lichen Pulmonarius, saxatilis, maximus, cinereus.
Licen Pulmonarius, saxatilis, maximus, ruffescens.
Lichen Pulmonarius, saxatilis, ruffescens, supernè planus, infernè reticulatus.
Lichen Pulmonarius, saxatilis, digitatus, major, ruffescens.
Lichen Pulmonarius, saxatilis, digitatus, major, cinereus. *Lichen terrestris, cinereus Raii Hist. 117.*
Lichen Pulmonarius, saxatilis, digitatus, minor.
Lichen Pulmonarius, saxatilis, cinereus, minor, umbilicis nigricantibus.
Lichen pyxidatus, cornucopioides, cristatus. *Muscus cornucopioides, cristatus, Alpinus, saxatilis Bocc. Mus. Part. 2. 21. Tab. 8.*
Lichen Pulmonarius, saxatilis, è cinereo fuscus, minimus.
Lichen Pulmonarius, cinereus, crispus.
Lichen pyxidatus, major. *Muscus pyxioides, terrestris C. B. Pin. 361. Muscus pyxidatus J. B. 3. 767. Muscus terrestris, pyxidatos alabastriculos imitatus Lob. Icon. 267.*
Lichen pyxidatus, minor. *Muscus pyxioides, saxatilis C. B. Pin. 361. Prodr. 152. J. B. 3. 767.*
Lichen pyxidatus, corniculis aduncis.
Lichen pyxidatus, teres, acetabulis minoribus, repandis.
Lichen pyxidatus, non ramosus, acetabulis fimbriatis.
Lichen pyxidatus, ramosus, acetabulis fimbriatis.
Lichen pyxidatus, acetabulorum oris fuscis & tumentibus.
Lichen pyxidatus, acetabulorum oris coccineis & tumentibus. *Muscus multiformiter pyxidatus, apicibus coccineis D. Plot. Hist. Staff. 199. Tab. 14. fig. 1.*
Lichen pyxidatus, Endiviæ crispæ folio, prolifer, acetabulorum oris crispis.
Lichen pyxidatus, Damæ Cornu divisurâ, acetabulorum oris crispis.
Lichen pyxidatus, prolifer.
Lichen cinereus, cornua Damæ referens.
Lichen ruffescens, cornua Damæ referens Plum.
Lichen nigricans, omphalodes.
Lichen tubulatus, cinereus.
Lichen cinereus, latifolius, aculeatus, umbilicis nigricantibus.

Lichen cinereus, arboreus, marginibus fimbriatis. *Muſcus arboreus, ſupinus, marginibus piloſis Raii Hiſt. 116.*

Lichen latifolius, ramoſus, minor, hirſutus. *Muſcus arboreus, capitulis cavis C. B. Pin. 361. Muſcus alter, πλατυπυκνοδασοφυλλὸν Col. Part. 1. 334.*

Lichen cinereus, latifolius, ramoſus. *Muſcus alter, Quernus latifolius, Coralloides, ἄφυλλον Col. Part. 1. 335. Muſcus arboreus, Coralloides C. B. Pin. 361.*

Lichen purpuraſcens, Luſitanicus, capillaceo folio, major.

Lichen cinereus, vulgaris, capillaceo folio, minor. *Muſcus arboreus, cum orbiculis C. B. Pin. 361. Muſcus Quernus, fruticoſus, τρικόφυλλον Col. Part. 1. 333. Muſcus arboreus, peltatus, & ſcutellaris J. B. 3. 764.*

Lichen capillaceo folio, elatior, pelvi ruberrima. *Muſcus Norvvegicus, umbraculo ruberrimo inſignitus Muſ. Petiv. Cent. 1. num. 70.*

Lichen Anapodocarpos Plum.

Lichen digitatus, Geranii facie Plum.

Lichen, à ſanandis lichenibus ſeu impetiginibus. *Lichen verò Herba,* inquit Plinius, *in Lichenis remediis, omnibus præfertur, inde nomine invento.*

Lib. 26. cap. 4.

CLASSIS XVII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

quorum flores & fructus vulgò deſiderantur.

SECTIO I.

De Herbis terreſtribus, quarum flores & fructus, vulgò deſiderantur.

GENUS I.

Muſcus. *Mouſſe.*

Tab. 326.

MUSCUS eſt plantæ genus, floribus carens, foliis verò formæ ſingularis, ut patet A, B, C, D, E.

Muſci ſpecies ſunt.

Muſcus capillaceus.

Muſcus capillaceus, major, pediculo & capitulo craſſioribus. *Polytricum au-*

reum, majus C. B. Pin. 356. Polytricum Apulei majus quibusdam J. B. 3. 760. Adiantum aureum Tabern. Icon. 797.

Muſcus capillaceus, ſtellatus, prolifer.

Muſcus capillaceus, major, capitulis craſſioribus, cylindraceis, nutantibus. *Muſcus capillaris, foliolis latiuſculis, congeſtis, capitulis oblongis, reflexis Raii Synopſ. 33. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 629. Tab. 6. Sect. 15. fig. 19.*

Muſcus capillaceus, major, ſtellatus.

Muſcus capillaceus, major & elatior, capitulis cylindraceis, obtuſis, nutantibus. *Muſcus capillaris, major & elatior, capitulis longis, obtuſis, deorſum reflexis & veluti pendulis, prœaltis pediculis rubri Raii Synopſ. 34. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 629. Tab. 6. Sect. 15. fig. 20.*

Muſcus capillaceus, major, pediculo & capitulo tenuioribus.

Muſcus capillaceus, major, foliis tenuiſſimis, capitulis acutis. *Muſcus coronatus, medius, foliis tenuiſſimis, pallidis, longioribus, capitulis erectis, acutis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 11. Polytricum aureum, medium Raii Hiſt. 124.*

Muſcus capillaceus, major, capitulis longiſſimis & acutiſſimis. *Muſcus coronatus, humilis, corniculis longiſſimis & acutiſſimis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 631. Sect. 15. Tab. 7. fig. 13. Muſcus capillaris, corniculis longiſſimis, incurvis Raii Synopſ. 29.*

Muſcus capillaceus, major, ramoſus, capitulo anguſtiſſimo.

Muſcus capillaceus, tenuiſſimus, pediculo longiſſimo, purpuraſcente, capitulo rotundiori.

Muſcus longiſſimus, aquaticus, capillaceo folio. *Alga fontalis, trichodes C. B. Pin. 364. Conferva trichodes vel Trichomanes aquaticum Lugd. 1023.*

Muſcus capillaceus, paluſtris, flagellis longioribus, bifurcatis. *Muſcus capillaris, paluſtris, flagellis longioribus, bifurcatis Muſ. Petiv. Cent. 1. num. 75.*

Muſcus capillaceus, ramoſus, capitulis plurimis, caulibus adhærentibus.

Muſcus capillaceus, medius, capitulis globoſis. *Muſcus trichoides, minimus, ſericeus, capillaceus, capitulis ſphæricis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 628. Sect. 15. Tab. 6. fig. 6. Muſcus trichoides, medius, capitulis ſphæricis D. Doodii Raii Synopſ. 30.*

Muſcus capillaceus, minor, capitulo longiori, falcato. *Muſcus capillaris Dod. Pempt. 475. Muſcus Polytrichoides, elatior, foliis anguſtis, pellucidis & ferè membranaceis Raii Synopſ. 32. Pluk. Phytog. Tab. 44. fig. 7.*

Muſcus capillaceus, denſiſſimus, lanuginoſus.

Muſcus capillaceus, folio rotundiore, capſulâ oblongâ, incurvâ. *Muſcus coronatus, minor, foliolis latiuſculis, ad caulem convolutis, capitulis cernuis & obtuſis, aureis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 631. Sect. 15. Tab. 7. fig. 17. Muſcus capillaris, pediculis bulboſis, uncialibus, pallidis, capitula oblonga, reflexa ſuſtinentibus Raii Synopſ. 34.*

Muſcus capillaceus, minor, folio breviori, capitulo nutante. *Muſci capillaris altera ſpecies Dod. Pempt. 475. Polytricum aureum, minus C. B. Pin.*

356. Polytricum Apulei minus quorundam J. B. 3. 760.

Muſcus capillaceus, minor, calyptrâ tomentosâ. *Muſcus coronatus, rigidus, minor & humilior, capitulis villoſis, brevioribus Mor. Hiſt. Oxon. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 7. Adiantum pileolo villoſo, minimum Raii Synopſ. 28.*

Muſcus capillaceus, minor, capitulis geminatis. *Muſcus aureus, capillaris, minor, capitulis geminatis, erectis, mutuo incubitu adnatis Pluk. Almag. Bot. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 10.*

Muſcus capillaceus, ramoſus, minor, capitulo anguſtiſſimo.

Muſcus capillaceus, ſericeus, Coridis facie. *Muſcus capillaris, ſaxatilis, ſericoides H. R. Monſp.*

Muſcus capillaceus & ſericeus, Americanus, nigricans Plum.

Muſcus capillaceus, minimus, capitulo minimo, pulverulento.

Muſcus capillaceus, omnium minimus. *Muſcus coronatus, minimus, foliolis & capitulis oblongis, in pediculis breviſſimis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 631. Sect. 15. Tab. 7. fig. 18.*

Muſcus capillaceus, lanuginoſus, minimus. *Muſcus trichoides, hirſutie caneſcens, capitulis ſubrotundis, reflexis, in perbrevibus pediculis Raii Synopſ. 34. Muſcus trichoides, hirſutus, capitulis oblongis, reflexis, pediculis brevibus inſidentibus D. Doody Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 21.*

Muſcus capillacus, minimus, muralis, ſericeus. *Muſcus muralis, repens, ſericeus, foliis ſplendentibus Muſ. Petiv. Cent. 1. num. 83.*

Muſcus capillaceus, minimus, calyptrâ longiſſimâ, erectâ. *Muſcus coronatus, humilis, rigidior, capitulis longis, acutis, ſeſſilibus, erectis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 8.*

Muſcus capillaceus, minimus, muralis, ſtellatus. *Muſcus muralis, minimus, roſeus, ſive ſtellaris, capitulis longiuſculis, acutis, erectis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 12.*

Muſcus capillaceus, minimus, capitulo nutante, pediculo purpureo. *Muſcus trichoides, capitulo parvo, reflexo, pediculo ima medietate rubro, ſummâ luteo-viridi Raii Synopſ. 34. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 15.*

Muſcus capillaceus, minimus, acaulos, calyptrâ ſtriatâ. *Adiantum aureum, acaulon, pileis ſtriatis Muſ. Petiv. Cent. 1. num. 24.*

Muſcus capillaceus, minimus, calyptrâ longâ, conoideâ, nitidâ. *Muſcus trichoides, minor, pileis magnis, acutis Muſ. Petiv. Cent. 1. num. 89. Adiantum aureum, perpuſillum, foliis congeſtis, acutis, pileolo extinctorii formâ æmulo Raii Synopſ. 32. Muſcus coronatus, humilis, tenuifolius, pileolo magno acuto, infra aperto, extinctorium referente Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 12.*

Muſcus capillaceus, minimus, plumoſus, elegans. *Muſcus trichoides, foliis capillaceis, capitulis minoribus Raii Synopſ. Edit. 1690. 243.*

Muſcus capillaceus, minimus, capitulis majoribus, Pyriformibus, rectis.

Muſcus

Muscus trichoides, humilis, capitulis Pyriformibus, erectis, Raii Synops. Edit. 1690. 243.

Muscus capillaceus, minimus, capitulis pyriformibus, turgidis. *Muscus coronatus, humilis, stellaris, foliis latiusculis, capitulis Pyriformibus, erectis, turgidiusculis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 631. Sect. 15. Tab. 7. fig. 16. Muscus capillaris, parvus, capitulis magnis, pyriformibus, erectis in pediculis brevibus Raii Synops. 29.*

Muscus squamosus, major, sive vulgaris. *Muscus terrestris, latioribus foliis, major seu vulgaris Raii Hist. 122. Muscus terrestris & hortensis J.B. 3.764.* Muscus squamosus.

Muscus squamosus, elatior, ramosus, caulibus compressis. *Muscus ramosus erectus major C. B. Pin. 361. Prodr. 151. Muscus erectus, foliis angustis, caulibus appressis Raii Synops. 337.*

Muscus squamosus, tenuior, ramosus, caulibus compressis. *Muscus cristam castrensem repræsentans, flavescens, nemorosus, ramosus, Cassubicus Breyn. Virid. Pruss. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 8.*

Muscus squamosus, ramosus, minor & crispus. *Muscus terrestris repens, primæ speciei similis, sed multò minor Raii Synops. 38. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 5.*

Muscus squamosus, major, foliis amplioribus, acutissimis.

Muscus squamosus, major, foliis angustioribus, acutissimis. *Muscus montanus Tabern. Icon. 809.*

Muscus squamosus, non ramosus, major, capitulis incurvis.

Muscus squamosus, non ramosus, minor capitulis incurvis.

Muscus squamosus, ramosus, tenuior, capitulis erectis,

Muscus squamosus, ramosus tenuior, capitulis incurvis. *Muscus terrestris, vulgaris, minor, Adianti aurei capitulis Raii Hist. 122.*

Muscus squamosus, ramosus, crassior, capitulis incurvis.

Muscus squamosus, vulgaris, repens clavatus. *Muscus terrestris, repens, à Trago pictus J. B. 3. 766. Muscus terrestris, clavatus C. B. Pin. 360. Lycopodium Tabern Icon. 814.*

Muscus squamosus, foliis Juniperinis, reflexis. *Muscus clavatus Juniperinis foliis reflexis, clavis singularibus, sine pediculis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 3.*

Muscus squamosus, Virginianus, clavis foliosis, quadrangulis. *Muscus rupestris repens, Virginianus, clavis foliosis, erectis, quadratis D. Banister Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect 15. Tab. 5. fig. 4.*

Muscus squamosus, Abietiformis. *Muscus terrestris, rectus J. B. 3. 767. Muscus erectus, Abietiformis Raii Hist. 121.*

Muscus squamosus, montanus, repens, Sabinæ folio. *Muscus terrestris, ramosus, pulcher J. B. 3. 767.*

Muscus squamosus, erectus, polyspermos. *Muscus terrestris, erectus, minor, polyspermos Raii Hist. 122. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 10.*

Muscus squamosus, repens, tenuissimis foliis. *Muscus terrestris, repens, humi-*

lior, tenuissimis foliis, clavis foliosis, erectis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 11.

Muscus squamosus, repens, Virginianus, tenuissimis foliis. *Muscus terrestris, repens Virginianus, humi diffusus, viticulis longioribus foliolis tenuibus vestitus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 12.*

Muscus squamosus, repens, velut spicatus. *Muscus ramosus, repens, spicatus C. B. Pin. 361. Muscus ramosus, repens, velut spicatus Prodr. 151. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 6.*

Muscus squamosus, viticulis longissimis Abietinis. *Muscus terrestris, surculis filamentosis, tenacibus, Abietinis, semel tantùm divisis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 22.*

Muscus squamosus, dendroides, repens. *Muscus dendroides, sylvarum erectus, ramulis Kali æmulis, radice repente Raii Synops. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 30.*

Muscus squamosus, dendroides, surculis velut in capitulum congestis. *Muscus dendroides, elatior, ramulis crebris, minus surculosis, capitulis pediculis brevibus insidentibus Raii Synops. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 31.*

Muscus squamosus, Cupressiformis. *Muscus Cupressiformis, ramosus C. B. Pin. 361. Muscus Cupressiformis Prodr. 152. Muscus terrestris vulgaris Cupressi foliis Mus. Petiv. Cent. 1. num. 81.*

Muscus squamosus, ramosus, erectus, Alopecuroides Tab. 326. fig. B.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, erectus, Sabinæ folio Plum.

Muscus squamosus sive Lycopodium Americanum, altissimum Plum.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis folio, viticulis longioribus Plum.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis folio, viticulis valde ramosis Plum.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis foliis reflexis Plum.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis foliis aduncis Plum.

Muscus squamosus, Linariæ folio major & crispus *Muscus terrestris major, ramulis compressis, foliis superficie crispis D. Sherard Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 10.*

Muscus squamosus, Linariæ folio, minor & crispus, capitulis incurvis.

Muscus squamosus, palustris, candicans, mollissimus. *Muscus palustris Dod. Pempt. 472. Muscus palustris, terrestri similis Raii Hist. 122.*

Muscus squamosus, foliis subrotundis, densissimis. *Muscus muralis, floridus, foliis subrotundis, creberrimè imbricatim dispositis, sive Muscus muralis, platyphillos Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 44.*

Muscus squamosus, elatior, tenuissimus, Americanus Plum.

Muscus squamosus, foliis acutissimis, in aquis nascens. *Muscus aquaticus, folio expanso Prodr. 154. Fontalis minor, lucens J. B. 3. 778. Muscus aquaticus, viticulis longis minus ramosis, lucidis, foliis acutis, triangula-*

ribus cinctis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 32.

Muſcus ſquamoſus, denticulatus, ſplendens, arboreus.

Muſcus ſquamoſus, viticulis longioribus, glabris. *Muſcus montanus, gracilis, ramoſus, viticulis longioribus, glabris Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 4.*

Muſcus ſquamoſus, ſupinus, foliis obtuſis. *Muſcus vulgaris, minor cauliculis compreſſis Raii Synopſ. Edit. 1690. 244. Muſcus trichomanoides, ſupinus, noſtras, elegans, minor, Pluk. Almag. Bot.*

Muſcus ſquamoſus, ſaxatilis, tortuoſus ac nodoſus.

Muſcus ſquamoſus, erectus, minimus.

Muſcus ſquamoſus, Ericæ folio, minimus, capitulis nutantibus.

Muſcus argenteus, capitulis reflexis Raii Synopſ. 34. *Muſcus minimus, è viridi argenteus, capitulis oblongis, cernuis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 17.*

Muſcus ſquamoſus, pennatus, capitulis Adianti. *Muſcus pennatus capitulis Adianti Raii Synopſ. Edit. 1690. 236. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 36.*

Muſcus Polygoni folio Tab. 326. fig. E. *Muſcus ad Polytrichoidem accedens, ramoſus, foliis longis, lucidis & veluti criſpis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 6. fig. 1. Muſcus ad Polytrichoidem accedens, arbuſculam referens, foliis longis Raii Synopſ. 36.* Muſcus Polygoni, Linariæ, & Nummulariæ folio.

Muſcus Americanus, maximus, Linariæ folio Plum.

Muſcus Americanus, Linariæ foliis acutiſſimis Plum.

Muſcus paluſtris major, Serpilli folio. *Muſcus Polytrichoides, paluſtris major, Serpilli latioris folio pellucido Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 39. Muſ. trichoides, foliis Serpilli rotundis Raii Synopſ.*

Muſcus paluſtris, foliis ſubrotundis. *Muſcus Polytrichoides, humilior, alternis foliis pellucidis ſubrotundis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 40. Muſcus Polytrichoides, humilior, foliis latis, ſubrotundis Pluk. Phytog. Tab. 45. fig. 7. Adiantum aureum, humilius, foliis latis, ſubrotundis Raii Hiſt. 124.*

Muſcus Nummulariæ folio, major. *Muſcus Trichomanis facie, foliis utrinque ſplendentibus, rotundis Jungermani Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 41. Muſcus Trichomanoides, ſupinus, noſter, elegans Pluk. Almag. Bot.*

Muſcus Nummulariæ foliis ſubrotundis, denſè poſitis. *Muſcus Trichomanoides foliis rotundioribus, pellucidis, ſquamatim conjunctè ſibi incumbentibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 42.*

Muſcus ſaxatilis, Nummulariæ folio, minor.

Muſcus Nummulariæ folio, fructu pediculo carente.

Muſcus pennatus foliis ſubrotundis, bifidis, major. *Muſcus Lichenoides, foliis pennatis, bifidis, major. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. num. 46.*

Muſcus pennatus, foliis ſubrotundis, bifidis, minor. *Muſcus Lichenoides, foliis pennatis, bifidis, minor Raii Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. num. 47.*

Muſcus pennatus, aquaticus, ſoliis ſubrotundis. *Muſcus aquaticus, Cornubienſis, plurimum capillaceus, foliolis exiguis, alternis, per totam capillorum longitudinem adnatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 48.*

Muſcus vulgaris pennatus, major C. B. Pin. 360. *Muſcus pennatus Prodr. 151.*

Muſcus vulgaris, pennatus, minor C. B. Pin. 360. *Muſci pennati altera ſpecies C. B. Prodr. 151.*

Muſcus denticulatus, minor C. B. Pin. 360. *Muſcus terreſtris, Luſitanicus J. B. 3. 765. Muſcus terreſtris, minor, alter Dod. Pempt. 473.*

Muſcus pennatus, omnium minimus.

Muſcus Americanus, denticulatus, major. *Planta muſcoſa & plumoſa Guyanenſis, perelegans, major Breyn. Cent. 1. Tab. 100.*

Muſcus Americanus, denticulatus, minor, *Planta muſcoſa & plumoſa, Guyanenſis, perelegans minor Breyn. Cent. 1. Tab. 101.*

Muſcus denticulatus, major C. B. Pin. 360. *Muſcus pulcher, parvus, repens J. B. 3. 765. Muſcus terreſtris, denticulatus Lob. Icon. 243. Muſcus denticulatus, minor, ſericeus noſtras, capitulis Adianti Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 35.*

Muſcus denticulatus, lucens, fluviatilis, maximus ad ramulorum apices Adianti capitulis ornatus Pluk. Almag. Bot. *Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6 fig. 33.*

Muſcus Filicinus, major C. B. Pin. 360. *Muſcus Filicinus J. B. 3. 764. Tabern. Icon. 807.*

Muſcus Filicinus minor C. B. Prodr 151. *Muſcus Filicinus, minor, floridus C. B. Pin. 360. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 625. Sect 15. Tab. 5. fig. 21.*

Muſcus paluſtris, Abſinthii folio, inſipidus.

Tab. 326. Muſci fructus alii calyptrâ obvolvuntur, alii nudi ſunt. Sub calyptrâ cucullata G, I latet fructus F, H, ſeu K, L plerumque quadrangularibus, pulviſculo fœtus M tenuiſſimo: in alis verò foliorum clavæ N, O adſunt capſulæ reniformes P, Q, quæ ſponte rumpuntur R, S ſeminaque fundunt tenuiſſima T V.

GENUS II.

Fungus. *Champignon.*

Tab. 327. & 328. FUNGUS eſt plantæ genus capitatum: Pediculo nempe B, H, K inſidet capitulum A, E, I parte convexâ planum, rarò ſtriatum: concavâ verò foliatum D, F aut fiſtuloſum L lamellis ſcilicet G aut fiſtulis M, N munitum. Fungi ſpecies ſunt.

Fungus pileolo lato & rotundo C. B. Pin. 370. *Fungus campeſtris, albus supernè, infernè rubens J. B. 3. 824. Fungi vulgatiſſimi, eſculenti Lob. Icon. 271. ix genus eſculentorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxviij.*

Fungus pileolo lato & rotundo, livido C. B. Pin. 370. *Prioris varietas.*

Fungus candidus, regius, odoratiſſimus J. B. 3. 825. *Fungus candidus, odoratiſſimus, orbe magno C. B. Pin. 371.*

Fungus pileolo lato, orbiculari, candicante C B Pin. 370. *viij genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxvij.*

Fungus pileolo lato, orbiculari, flavescente C. B. Pin. 370. *Fungus pallidus J. B. 3. 832. Capreolini Tabern. Icon. 1118.*

Fungus pileolo in plano orbiculari, villoso C. B. Pin. 370. *Fungorum sylvestrium esculentorum, Cervinorum Fungus 1, villosus puniceus J. B. 3. 830. x generis esculentorum Fungorum 1 species Clus. Hist. cclxviij*

Fungus pileolo orbiculari, glabro, ex rufo fusco. *Fungorum sylvestrium, esculentorum Fungus 2, glaber, ex rufo fuscus J. B. 3. 830. x generis esculentorum Fungorum 2 species Clus. Hist. cclxviij.*

Fungus pileolo magno, plano, orbiculato, venis exasperato C. B Pin. 371. *Fungi Abietini, esculenti, rubentes J. B. 3. 830, xx generis esculentorum Fungorum 1 species Clus. Hist. cclxxv.*

Fungus pileolo magno, extuberante, supernè variegato, infernè candicante. *xx generis esculentorum Fungorum ij species Clus. Hist. cclxxv. Fungi Abietini, esculenti, mixti coloris, infernè candicantes, 2. J. B. 3. 830.*

Fungus pileolo magno, extuberante, supernè variegato, infernè rubescente. *xx generis esculentorum Fungorum iij species Clus. Hist. cclxxv. Fungi Abietini, esculenti, mixto colore rubescentes 3. J. B. 3. 830.*

Fungus pileolo plano, subfusco, oris laceris C. B. Pin. 371. *Fungi laceri, sylvestres, esculenti, subfusci coloris, infernè candicantes J. B. 3. 831. xj genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxix.*

Fungus pileolo lato, longissimo pediculo, variegato C.B.Pin. 371. *Fungi longissimo pediculo, candicantes, sed maculati, esculenti J. B. 3. 826. xviij genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. ccxlxxiv.*

Fungus pileolo rotundiori, Mouceron dictus. *Fungi verni Mouceron dicti & esculenti J. B. 3. 823.*

Fungus orbicularis, exalbidus, pratensis C. B.Pin. 370. *Fungi D. Georgii, coloris exalbidi, cum pauca flavitie, esculenti, pratenses J. B. 3. 824. iij genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxiv.*

Fungus planus, orbicularis, aureus C. B.Pin.371. *Fungi lutei, magni dicti Jaseran, speciosi J. B. 3. 831. xvij genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxxij.*

Fungus orbicularis, sulcatus, albus, fusco permixto C B. Pin. 370. *vij Genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. cclxvj. Fungi tuberosi, esculenti, albi-fusco permixti vel maculis distincti J. B. 3. 829.*

Fungus bulbosus, fuscus, duplici pileolo C. B. Pin. 371. *Fungus Quercinus, Dipsacoides Col. Part. 1. 337*

Fungus in metam fastigiatus, albus, fusco tinctus C. B. Pin. 370. *Fungi in metam fastigiati, esculenti, coloris albicantis, fusco tincti J. B. 3. 828. iiij genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxv.*

Fungus umbilicatus, parvus & multiplex. *Fungi umbilicum exprimentes plures, simul albi C. B. Pin. 370. Fungi plures simul albi, ad arborum radices, esculenti J.B.3.834. vj genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxvj.*

Fungus umbillicum referens, variegatus C. B. Pin. 370. *xiij genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxix.*

Fungus orbicularis, oris intro reflexis C. B. Pin. 371. *xv genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. cclxxj.*

Fungus angulosus & velut in lacinias sectus C. B. Pin. 371. *Fungus luteus sive pallidus Chanterelle dictus, se contorquens, esculentus J. B. 3. 832. Nemorum Fungi Lob. Icon. 273.*

Fungus porosus, crassus Raii Synops. 14.

Fungus piperatus, albus, lacteo succo turgens J.B. 3.825. *Fungus albus, acris C. B. Pin. 371.*

Fungus pileolo lato, puniceo, lacteum & dulcem succum fundens C. B. Pin. 371. *Fungi punicei, lacte dulci manantes, pratensibus similes, edules J. B. 3. 829. Sexti ordinis Fungi, qui à quibusdam crudi vorantur Trag. 941.*

Fungus minimus, pediculo longo, tenuissimo, lactescens Raii Hist. 99. *Synops. 13.*

Fungus magnus, totus albus, sine lacteo succo, edulis *Columbettes*, Montbelg. J. B. 3. 826.

Fungus albus dictus Mompelgardensibus & vicinis *Bisette* J. B. 3. 825.

Fungus pileatus major, supernè coloris castanei, lamellis candidis, caule maculato D. Sherard Raii Synops. 12.

Fungus mediæ magnitudinis, pileolo supernè è rufo flavicante, lamellis subtus sordidè virentibus Raii Synops. 12.

Fungus, major rubescens pediculo brevi crasso, lamellis crebris, albentibus Raii Synops. 12. *Fungus major, pediculo brevi, crasso, lamellis crebris, albentibus Raii Hist. 95.*

Fungus lamellatus, pileolo lato, tenui, coriaceo compresso, umbilicato Raii Synops. 13.

Fungus pratensis, minor, externè viscidus, albus & luteus. *Fungi pratenses, minores, externè viscidi, albi & lutei, pediculis brevibus Raii Synops. 13.*

Fungus pratensis, minor, externè viscidus, rubens. *Fungi pratenses, minores, externè viscidi, rubentes Raii Synops. 13.*

Fungus minor, tenerrimus, farinâ respersus, pileolo supernè cinereo, lamellis subtus tenuissimis, creberrimis, nigris Raii Synops. 13. *Hist. 98.*

Fungus parvus pediculo oblongo, pileolo hemisphærico, ex albido subluteus Raii Synops. 13. *Fungus minor ex albido subluteus, pileolo hemisphærico Raii Hist. 97.*

Fungus parvus, pediculo oblongo, firmo, lento, pileolo in medio fastigiato striis exteriùs apparentibus Raii Synops. 13. *Hist. 98.*

Fungus perpusillus, pediculo oblongo, pileolo tenui, utrinque striato, seu flabelli in modum plicatili Raii Synops. 13.

Fungus minimus, capitulo conico ruffescens, lamellis subtus paucis Raii Synops. 13.

Fungus minimus, è cinereo albicans, tenui & prælongo pediculo, paucis subtus striis Raii Synops. 14.

Fungus sordidè fuscus, in acutum conum fastigiatus Raii Synops. 14.

Fungus Aurantii coloris, capitulo in conum abeunte Tab 327. fig. A B.

Fungus aureus ex eodem pediculo multiplex. *Fungi plures, ex uno pede, è Prunorum radicibus enati Raii Hist. 99.*

Fungus truncis humi jacentibus innatus, pluribus ex uno pede prodeuntibus C. B. Pin. 374. *xxij generis perniciosorum Fungorum 3 & 4 species Clus. Hist. cclxxxv.*

Fungus albus, splendens, ex uno pediculo, multiplex. *Fungi albi, lucentes, ex uno principio plures, ex radicibus arborum J. B. 3. 835.*

Fungus clypeiformis, major C. B. Pin. 373. *Fungi multi, ex uno pede clypeiformes, lutei & rubri J. B. 3. 835.*

Fungus clypeiformis, minor C. B. Pin. 373.

Fungus orbicularis, in palustribus C. B. Pin. 374. *Fungi rubri, perelgantis coloris & rufi J. B. 3. 846. xxiij genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxvj.*

Fungus minimus, flavescens, infundibuli formâ C. B. Pin. 373. *x genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxix.*

Fungus albus pileolo inverso. *Fungi albi, pileolo inverso J. B. 3. 847.*

Fungus minimus, multiplex, turbinatus. *Fungi minores, plurimi simul nascentes, turbinati, exteriùs cinerei aut subfulvi, striis nigricantibus Raii Synops. 14. Hist. 100.*

Fungus arboreus, holosericeus, infernè lamellatus Raii Synops. 14.

Fungus parvus, lamellatus, Pectunculi formâ, Alno adnascens Raii Synops. 14.

Fungus arboreus, albus, durus, lamellis instar lapidis Hæmatitis Raii Synops. 14.

Fungus parvus, candidissimus, lamellatus, pediculo longo, gracili Raii Synops. 14.

Fungus parvus arboreus, villosus, albus, infernè lamellatus D. Doody Raii Synops. 18.

Fungus Corylæus, orbicularis C. B. Pin. 372. *Fungi sub Corylis orbiculatæ figuræ J. B. 3. 842. vj genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxviij.*

Fungus Bufonius, orbiculatus C. B. Pin. 372. *Fungi tres Bufonii, perniciosi J. B. 3. 845. vij genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxviij.*

Fungus fatuus, candidus pileolo in metam assurgente C. B. Pin. 373. *Fungi stultorum Boleto similes, perniciosi J. B. 3. 832. xj genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxix.*

Fungus Betulaceus, orbiculatus, albus C. B. Pin. 373. *Fungi Betularum, albi, maculati, perniciosi J. B. 3. 841. viij genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxviij.*

Fungus orbicularis, ex atro rufescens C. B. Pin. 373. *Fungi quodammodo or-*

biculati, atrorufeſcentes, pernicioſi J. B. 3. 846. ix genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxviij.

Fungus muſcas interficiens C. B. Pin. 373. *Fungi venenati quinque Muſcarii dicti J. B. 3. 841. xij genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxix.*

Fungus latus, orbicularis, candidus C. B. Pin. 373. *Fungi ranarum albi, pernicioſi J. B. 3. 846. xiij genus pernicioſorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxx*

Fungus latus, orbicularis oris intus converſis C.B.Pin. 373. *Fungi duo à Sue appellati, albi, ſed maculati, ſylveſtres, pernicioſi J. B. 3. 845. xiij genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxx.*

Fungus pediculo in bulbi formam excreſcente C. B. Pin. 373. *Fungus bulboſo pediculo, pallidus, maculatus J. B. 3. 843. xv genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxj*

Fungus latus, oris laceris C. B. Pin. 373. *xvij genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxij.*

Fungus oris laceris & in lacinias diviſis C. B. Pin. 373. *Fungi tres fœtidi ſub Corylis, Serpentini dicti, pernicioſi J. B. 3. 838. xvj genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxj.*

Fungus orbicularis, ſecundùm vias & in Quercetis autumno naſcens C.B. Pin. 373. *xix generis pernicioſorum Fungorum 1 ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxiij.*

Fungus tuberis formâ C. B. Pin. 374. *xix generis pernicioſorum Fungorum 5 ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxiiij.*

Fungus Cyclamini radicem, colore & formâ referens C.B.Pin. 374. *xix generis pernicioſorum Fungorum vij ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxiij.*

Fungus craſſus, in metam ſurrectus C.B.Pin. 374. *Fungi in metæ formam ſurrecti, pernicioſi J. B. 3. 833. xx genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxiiij.*

Fungus Abietinus, oris reflexis, ſubſtantiâ rubrâ C.B.Pin. 374. *Fungi hirſuti, internâ parte, pernicioſi J. B. 3 830. xxj genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxv.*

Fungus pernicioſus, ex eodem pediculo, multiplex. *Fungi dumetorum ex uno pede prodeuntes C. B. Pin. 374. Fungi multi ex uno pede, pernicioſi J. B. 3. 835. xij generis pernicioſorum Fungorum 5 ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxv.*

Fungi lutei, pernicioſi, ſub Pinu habitantes J. B. 3. 832.

Fungus coccineus, Americanus, ſquamoſus & globoſus Plum.

GENUS III.

Fungoides.

FUNGOIDES eſt plantæ genus, ad Fungum accedens, cavum tamen pyxidis aut infundibuli formâ.

Fungoidis ſpecies ſunt.

Fungoides infundibuli formâ, ſemine fœtum. *Fungi calyciformes, ſeminiferi Mentz. Pug. Tab. 6.*

Fungoides angulatum, Acetabuli formâ. *Fungi Pezicæ, πέζικοι Plinii Col. Part. 1. 335.*

Fungoides Canadenſe, infundibuliforme, cinerei coloris Sarrac.

Fungoides

Fungoides crispum, Acetabuli formâ. *Fungi Pezicæ altera species Col. Part. 1. 337.*

Fungoides coriaceum, Aurantii coloris. *Fungi Pezicæ, altera species Raii Synops. 17.*

Fungoides coccineum, oris pilosis, Acetabuli formâ. *Fungus arboreus, Acetabuli more cavus, coccineus, marginibus pilosis D. Sherard Raii Synops. 19.*

Fungoides coccineum, Acetabuli formâ. *Fungus membranaceus seu coriaceus, Acetabuli modo concavus, colore intus coccineo, seu cremesimo, saturo D. Dale Raii Synops. 19.*

Fungoides fuscum, oris pilosis, Cyathi formâ. *Fungillus Cyathiformis, externè fuscus, infra margariti coloris, glaber, oris pilosis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 642.*

Fungoides scutellatum, Aurantii coloris. *Fungus minimus, scutellatus, coloris Aurantii Raii Synops. 17.*

Fungoides scutellatum, nigrum, punctatum. *Fungus scutellatus, niger, punctatus Raii Synops. 20.*

Fungoides pyxidatum, intus ferrugineum. *Fungus arboreus, pyxidatus, coloris intus ferruginei D. Sherard Raii Synops. 19.*

GENUS IV.

Boletus. *Morille.*

BOLETUS est plantæ genus, ad Fungum accedens, sed totus scrobiculis excavatus A, vel fenestratus B. *Tab. 329.*

Boleti species sunt.

Boletus esculentus, rugosus, albicans, quasi fuligine infestus. *Fungus porosus, rugosus, albicans, quasi fuligine infestus C. B. Pin. 370. Fungus rugosus vel cavernosus sive Merulius ex albo nonnihil rubescens J. B. 3. 836. Primi generis esculentorum Fungorum species 1. Clus. Hist. cclxiij.*

Boletus esculentus, rugosus, fulvus. *Fungus porosus, coloris ex rufo fusci C. B. Pin. 370. Fungus rugosus vel cavernosus sive Merulius fuscus J. B. 3. 836. Primi generis esculentorum Fungorum species ij. Clus. Hist. cclxiij.*

Boletus esculentus, rugosus, amplior & orbicularis. *Fungus porosus, amplior, orbicularis C. B. Pin. 370. Primi generis esculentorum Fungorum species iij. Clus. Hist. cclxiij.*

Boletus esculentus, in metam fastigiatus. *Fungus porosus, in longitudinem metæ instar excrescens C. B. Pin. 370. Primi generis Fungorum esculentorum species iiij. Clus. Hist. cclxiij.*

Boletus cancellatus, purpureus. *Fungus rotundus, cancellatus C. B. Pin. 375. Fungus Coralloides, cancellatus Clus. Hist. App. alt. Auct. Lupi Crepitus vulgò Vescie Col. Part. 1. 336.*

Boletus cancellatus, flavescens. *Fungus Coralloides, cancellatus, flavescens Barr. Icon.*

Boletus phalloides. *Fungus fœtidus, penis imaginem referens C. B. Pin. 374. xxiij generis perniciosorum Fungorum 5 species Clus. Hist. cclxxxvj.*

GENUS V.

Agaricus. *Agaric.*

Tab. 330. AGARICUS est plantæ genus, arborum truncis plerumque innascens & ad Fungum accedens, qualis exhibetur figuris A & B.

Agarici species sunt.

Agaricus sive Fungus Laricis C. B. Pin. 375. *Agaricus Dod. Pempt. 486.*

Agaricus pedis Equini facie. *Fungus in caudicibus nascens, unguis Equini figurâ C. B. Pin. 372. Fungi igniarii Trag. 943.*

Agaricus Auriculæ formâ. *Fungus membranaceus, auriculam referens sive Sambucinus C. B. Pin. 372. 1 genus perniciosorum Fungorum Clus. Hist. cclxxvj.*

Agaricus varii coloris, squamosus. *Fungus Cerasorum imbricatim alter alteri innatus, variegatus C. B. Pin. 372. v. genus perniciosorum Fungorum Clus. Hist. cclxxvij.*

Agaricus Lichenis facie, variegatus. *Fungus Salignus, Lichenis formâ, variegatus C. B. Pin. 372. iij. genus perniciosorum Fungorum Clus. Hist. cclxxvij.*

Agaricus Fraxineus, niger, durus, orbiculatus. *Fungus Fraxineus, niger, durus, orbiculatus Raii Hist. 109. Synops. 18.*

Agaricus Intybaceus. *Fungus Intybaceus J. B. 3. 839.*

Agaricus esculentus. *Fungus maximus, Ungaricus, multis laciniis squamatim incumbentibus C. B. Pin. 372. xx1. genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. cclxxv.*

Agaricus tubæ Fallopianæ instar laciniatus. *Fungus tubæ Fallopianæ æmulus Raii Synops. 20.*

Agaricus foliatus, cornua Damæ referens. Comment. A. R. Scient. 89.

Agaricus præcox, albo-gilvus, cristatus. *Fungus palmatus, præcox, albo-gilvus, cristatus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 302.*

Agaricus major, dendroides, cristatus. *Fungus major, carnosior, dendroides, cristatus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 302.*

Agaricus major, dendroides, multifidus. *Fungus ramosus, cristatus, angustioribus lobis crispis Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 304.*

Agaricus multifidus & villosus. *Fungus muscosus, albus, villis pallentibus rufuformis Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 303.*

Agaricus Dædalæis sinubus excavatus | *Fungus ligneus, Dædalidæus, gilvus, non repens, Quercus Cerri Bocc. Mus. Part 1. Tab. 305.*

Agaricus, digitatus, niger. *Hypoxylon excrementum ligni putridi fungosum, digitatum Mentz. Pug. Tab. 6.*

Agaricus digitatus, niger, apicibus albidis. *Fungus Piperi Æthiopico similis vel digitatus niger Merr. Pin. Mor. Hist. Oxon. Part. 3.*

Agaricus minor, bifidus, niger. *Fungus autumnalis, bisulcus, velut Apex Flaminis Plinii March. Brand. Mentz. Pug. Tab. 6.*

GENUS VI.

Lycoperdon. *Vesse de Loup.*

LYCOPERDON est plantæ genus, ad Fungum accedens, cujus species A, B, C, D, E, G, duræ primùm & carnosæ rumpuntur postea & pulverem tenuissimum effundunt. *Tab. 331.*

Lycoperdi species sunt.

Lycoperdon Alpinum, maximum, cortice lacero. *xxvj. generis perniciosorum Fungorum species iij. Clus. Hist. cclxxxviij. Fungus maximus, rotundus, pulverulentus, dictus Germanis Pfofist J. B. 3. 848.*

Lycoperdon medium, cortice lacero. *xxvj. generis perniciosorum Fungorum ij. species, amplitudine capitis pueri Clus. Hist. cclxxxviij.*

Lycoperdon vulgare. *Fungus rotundus, orbicularis C. B. Pin. 374. Fungus orbicularis Dod. descript. Pempt. 484. Fungus pulverulentus, dictus Crepitus Lupi J. B. 3. 848.*

Lycoperdon semiorbiculare. *Fungus niger, calycis figuram referens C. B. Pin. 375. Fungus semiorbicularis Dod. Pempt. 485.*

Lycoperdon minus & multiplex, sphæricum.

Lycoperdon minus & multiplex, ovatum.

Lycoperdon Parisiense, minimum, pediculo donatum Tab. 331. fig. E F. *Fungus pulverulentus, minimus, pediculo longo insidens Raii Synops. 16.*

Lycoperdon pediculo longiori, aspero donatum. *Fungus pulverulentus, Crepitus Lupi dictus, pediculo longiori, scabro Raii Synops. 16.*

Lycoperdon pediculo longiori, tumido donatum. *Fungus pulverulentus, Crepitus Lupi dictus, major, pediculo longiore, ventricoso D. Sherard Raii Synops. 16.*

Lycoperdon Pyriforme, leucophæum. *Fungus Lupinus, vesicarius, Pyriformis, latiore basi, leucophæus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 301. fig. 6.*

Lycoperdon Pyriforme, album, asperum. *Fungus Lupinus, Pyriformis, albus, scaber Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 301. fig. 8.*

Lycoperdon Pyriforme, cineraceum. *Fungus Lupinus, Pyriformis, cyneraceus Bocc. Mus. Part. 1. 301. fig. 7.*

Lycoperdon Pyriforme, Virginianum, fundo spongioso. *Fungus pulverulentus, Pyriformis, fundo spongioso ex Virginia D. Banister Pluk. Phytog. Tab. 184. fig. 8.*

Lycoperdon Virginianum, trifidum. *Fungus Crepitus Lupi dictus, Virginianus, trifidus D. Banister Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 642.*

Lycoperdon oblongum, utrinque introrsum emarginatum. *Fungus Boletus fuscus, basi globosâ Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 301. fig. 4.*

Lycoperdon sphæricum, album, squamis fuscis variegatum. *Fungus globosus, albus, squamis fuscis pulverulentus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 303. fig. 1.*

Lycoperdon verrucosum, sphæricum. *Fungus globosus, grandinatus, Italicus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 303. fig. 4.*

Lycoperdon ſanguineum, ſphæricum. *Fungus ſanguineus, ſphæricus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 304. fig. 3.*

Lycoperdon niveum, ſphæricum, ſuperficie in areolas Adamantis inſtar diſſectas, diſtributâ. *Fungus carnoſus, niveus, globoſus, Adamantinus, in montibus Feltrinis Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon globoſum, niveum, baſi latiore & ſeſſili. *Fungus globoſus, niveus, baſi latiore & ſeſſili Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon ovatum, tranſversâ poſitum. *Fungus Lupinus, globoſus, ſeſſilis, niveus, fœtidus, ἄρριζος & ſine baſi Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon minimum, verrucoſum. *Fungus Lupineus, minimus, albus, grandinatus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon excipuli chymici formâ. *Fungus Lupinus, Cucurbitinus, cervice longa, ſcabra, griſea Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon dactiloides. *Fungus Lupinus, dactyloides, veſicarius, albus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon clavæ effigie. *Fungus clavatus, albicans, Italicus, piſtillaris, ſpecies Crepitus Lupi Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 307.*

Lycoperdon Mortarii formâ. *Fungus tenuis, ceræ flavæ ſimilis, ventricoſum Mortarium referens, Romanus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 300.*

Lycoperdon veſicarium, ſtellatum Tab. 331. fig. G, H. *Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 305. fig. 4.*

Lycoperdon, à vocibus Græcis λύκος *Lupus*, & πέρδω, *Pedo, crepitum edo*, quaſi diceres *Lupi crepitum.*

GENUS VII.

Coralloides.

Tab. 332. CORALLOIDES eſt plantæ genus, fungoſum, ad Coralli formam quodammodo accedens, ut patet ex Iconibus A, B.

Coralloidis ſpecies ſunt.

Coralloides flava. *Fungus ramoſus, flavus J. B. 3. 837.*

Coralloides albida. *Fungus ramoſus, albidus J. B. 3. 837.*

Coralloides dilutè purpuraſcens. *xix generis eſculentorum Fungorum 2. ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxv.*

Coralloides Abietina, nivea, procerior. *Fungus ramoſus, Abietinus, niveus, villoſus, Coralloides Barr. Icon. Fungus ramoſus, Abietinus, niveus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 304. fig. 2. Fungi ramoſi, argentei J. B. 3. 838. Fungus ramoſus, candidus C. B. Pin. 374.*

Coralloides violacea, corniculis brevioribus. *Fungus ſquamoſus, criſpus, violaceus Barr. Icon.*

Coralloides Alpina, purpurea. *Fungus ramoſus, Coralloides, purpureus Barr. Icon.*

Coralloides ramoſa, minor, ſordidè flaveſcens. *Fungus ramoſus, minor, colore ſordidè flavicante Raii Synopſ. 15.*

Coralloides parva, ramosa, lutea. *Fungus parvus, luteus, ramosus D. Sherard Raii Synops. 15.*

Coralloides ramosa, minima, Aurantii coloris. *Fungus ramosus, minimus, coloris Aurantii Raii Synops. 15.*

Coralloides ramosa, candidissima, digitata. *Fungus ramosus, candidissimus, Ceranoides, seu digitatus, minimus Raii Synops. 15.*

Coralloides ramosa, nigra, compressa, apicibus albidis. *Fungus ramosus, niger, compressus, parvus, apicibus albidis Raii Synops. 15.*

Coralloides parva, platyceros, Virginiana. *Fungus arboreus, Virginianus, platyceros, parvus D. Banister Pluk. Phytog. Tab. 184. Tab. 4.*

Coralloides Hystricis formâ. *Fungus Erinaceus, albus, esculentus, in sylvis Tusculanis Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 307.*

Coralloides Apri formâ. *Fungus setaceus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 303. fig. 6.*

Coralloides cornua Cervi referens, corniculis brevioribus. *Muscus Coralloides, saxatilis, Cervi cornua referens C. B. Pin. 361. Lithobryon Coralloides Col. Part. 2. 83.*

Coralloides cornua Cervi referens, corniculis longioribus.

Coralloides corniculis candidissimis. *Muscus Coralloides sive cornutus, montanus C. B. Pin. 361. Muscus Corallinus, sive Corallina montana Tabern. Icon. 810.*

Coralloides corniculis rufescentibus. *Muscus terrestris, Coralloides, erectus, corniculis rufescentibus C. B. Pin. 361. Prodr. 151.*

Coralloides cornua Damæ referens.

Coralloides, quasi planta Coralli formâ.

GENUS VIII.

Tubera. *Trufes.*

TUBERUM nota pendet ab eorum formâ, quæ figuris A, B, C, D, E, F exhibetur. Tab. 333.

Tuberum species sunt.

Tubera Math. 544.

Tubera testiculorum formâ Mentz. Pug.

SECTIO II.

De Herbis marinis aut fluviatilibus, quarum flores & fructus vulgò ignorantur.

GENUS I.

Fucus.

FUCUS est plantæ genus, in aquis nascens, cujus species accedunt ad Icones Tabularum 334. 335. 336.

Fuci ſpecies ſunt.

Fucus maritimus vel Quercus maritima, veſiculas habens C.B.Pin.365. *Quercus marina Lob. Icon. 255.*

Fucus ſive Alga latifolia, major, dentata Raii Synopſ. 3. *Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. Sect. 15. Tab. 9. fig. 1.*

Fucus ſive Quercus marina, anguſtiore folio, rarò veſiculas habens Raii Synopſ. 327.

Fucus maritimus vel Quercus maritima, foliorum extremis tumidis, quam aliqui glandiferam vocant C. B. Pin. 365. *Quercus marina, ij. Cluſ. Hiſt. 21.*

Fucus maritimus, nodoſus C. B. Pin. 365. *Fucus marinus, tertius Dod. Pempt. 480.*

Fucus marinus, alter, tuberculis pauciſſimis C. B. Pin. 365. *Fucus marinus, quartus Dod. Pempt. 480.*

Fucus ſeu Quercus marina, latifolia, humilis ſine veſiculis Raii Synopſ. 328.

Fucus ſeu Quercus marina, minima, anguſtifolia Raii Synopſ. 328.

Fucus ſeu Quercus marina, minima, latifolia, criſpa, Hiſpanica.

Fucus humilis, fimbriatus & criſpus, Italus.

Fucus bullatus, fruticeſcens, caule nudo, foliis rectis, compreſſis, bifidis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 5.

Fucus anguſtifolius, veſiculis latis, ſiliquarum æmulis Raii Hiſt. 73.

Fucus folio tenuiſſimè diviſo, ſiliquatus Raii Synopſ. 5.

Fucus marinus, humilior & fruticoſior, vel Quercus marina, erecta, ceratophylla, ramoſa, veſiculas habens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 9.

Fucus palmaris, platyphyllos, bidigitatus, in veſiculas longas, ventricoſas, conjunctas ſe terminans Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. num. 11.

Fucus palmaris, anguſtifolius, ad extrema veſiculis rugoſis bifurcatus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 12.

Fucus foliaceus, humilis, palmam humanam referens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 1.

Fucus membranaceus, acaulos, anguſtior, foliis palmæ ferè in modum diviſis, marginibus laciniatis & veluti criſpis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 2.

Fucus marinus, foliis criſpis, ſubrotundis, in ſummitate bifidis Pluk. Almag. Bot. *Fucus membranaceus ceranoides C. B. Prodr. 155. Alga membranacea, ceranoides C. B. Pin. 364.*

Fucus membranaceus, polyphyllos, major Raii Synopſ. 329.

Fucus membranaceus, rubens, anguſtifolius, marginibus ligulis armatis Raii Synopſ. 329.

Fucus membranaceus, rubens, foliolis latiuſculis, ad extremitates dentatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 5.

Fucus ſive Alga membranacea, candida, ſegmentis plurimùm laciniatis Pluk. Almag. Bot. *Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 6.*

Fucus dichotomos, membranaceus, è viridi flaveſcens, ceranoides, angulos

rotundiolos efformans Mor. Hist. Oxon. Part. 3. *646*. Sect 15. Tab. 8. fig. 11. *Fucus Kali Arabum divisurâ, angulis ad divaricationes rotundiusculis Pluk. Almag. Bot.*

Fucus humilis, dichotomos, membranaceus, ceranoides, latioribus foliis ut plurimùm verrucosis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. *646*. Sect. 15. Tab. 8. fig. 13.

Fucus sive Alga membranacea, purpurea, parva Raii Synops. 3.

Fucus marinus, vesiculas habens, membranis extantibus alatas Sloan. Cat. Jam. 4.

Fucus maritimus, foliis tumidis, barbatis C. B. Pin *365*. *Prodr. 154.*

Fucus alatus sive phasganoides C. B. Pin. 3*64*. *Prodr. 154. Fucus nostras, latissimus, edulis, dulcis Scot. Illustr. Part. 2. 26.*

Fucus Lapathi sanguinei foliis. *Alga folio membranaceo, purpureo, Lapathi sanguinei figura & magnitudine Raii Synops. 4. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 645. Sect. 15. Tab. 8. fig. 6.*

Fucus arboreus, polyschides, edulis C. B. Pin. 364. *Fucus arboreus, polyschides Prodr. 154.*

Fucus latifolius, coriaceus. *Alga latifolia, coriacea C. B. Pin. 364. Fuco giganteo Impor. 649.*

Fucus frutescens, foliis ex angustis se sensim ad extrema dilatantibus Mor. Hist Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2.

Fucus marinus, erectus, non ramosus, foliis crassis, carnosis, ad extremitatem divisis Mor. Hist. Oxon. Part 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 3.

Fucus longo angusto, crassoque folio C. B. Pin. 364. *Prodr. 155. Fucus marinus, 1. Dod. Pempt. 479.*

Fucus angustifolius, ligulas ferens C. B. Pin. 364. *Fucus marinus, 2. Dod. Pempt 479.*

Fucus longissimo, latissimo, tenuique folio C. B. Prodr. 154. *Alga longissimo lato tenuique folio C. B. Pin. 364. J. B. 3. 801.*

Fucus tenuifolius, foliis dentatis Raii Hist. 71. *Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 15. fig. 4.*

Fucus parvus, segmentis prælongis, teretibus, acutis Raii Hist. 71. *Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 4.*

Fucus folio singulari, longissimo, lato, in medio rugoso Raii Hist. 74.

Fucus longissimo, latissimo, crassoque folio C. B. Prodr. 154. *Alga longissimo, lato, crassoque folio C. B. Pin. 364. J. B. 3. 801.*

Fucus marinus, nigricans, longus, foliosus Raii Synops. 5.

Fucus marinus, purpurascens, parvus, caule & ramulis seu foliolis teretibus Raii Hist. 6.

Fucus spongiosus, teres, ramosior, viridis, erectus D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 7.

Fucus spongiosus, teres, viridis, elatior, minusque ramosus D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part 3. 647. num. 8.

Fucus teretifolius, humilis, fistulosus D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. num. 9.

Fucus marinus, ceranoides, cornu Cervi divisurâ, globulis verrucosis signatus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 1.

Fucus palmaris, tenuis, in orbem expansus, in segmenta bifida vel trifida breviora, teretia divisus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 649. Sect. 15. Tab. 9. fig. 9. *Fucus parvus, plurimis ab eadem radice cauliculis, segmentis teretibus, in summo apice bifidis vel trifidis Pluk. Almag. Bot.*

Fucus telam lineam, sericeamve texturâ sua æmulans Raii Hist. 71. *Alga marina, platyceros, porosa J. B. 3. 809. Porus Cervinus Imperati C. B. Pin. 367. Fucus marinus, scruposus, albidus, talem sericeam texturâ sua æmulans Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 16. hujus Icon. exhibetur Tab. nostrâ 334.*

Fucus marinus, scruposus, albidus, angustior, compressus, extremitatibus quasi abscissis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 17.

Fucus racemosus vel racemus primus C. B. Pin. 365. *Acinara o agresto marino Imper. 644.*

Fucus folliculaceus, serrato C. B. Pin. 365. *Lenticula marina, serratis foliis Lob. Icon. 256.*

Fucus folliculaceus, Linariæ folio C. B. Pin. 365. *Lenticula marina Serapionis & Uva marina quorundam Lob. Icon. 256.*

Fucus Americanus, foliis latis, brevibus, serratis. *Lenticula marina, foliis latis, brevibus, serratis Sloan Cat. Jam. 5.*

Fucus Americanus, foliis latis, brevissimis. *Lenticula marina, foliis latis, brevissimisque Sloan. Cat. Jam. 5.*

Fucus minimus, denticulatus, triangularis Sloan. Cat. Jam. 5.

Fucus marinus, Coralloides, minor, fungosus, albidus, teres, segmentis in summitate planis Sloan. Cat. Jam. 5.

Fucus Lactucæ folio. *Muscus marinus, Lactucæ folio C. B. Pin. 364. Lactuca marina sive Intybacea J. B. 3. 801. Muscus marinus, latifolius Dod. Pempt. 477.*

Fucus sive Alga Intubacea Park. Theat. 1293. *Muscus Lactucæ marinæ similis C. B. Pin. 364. Linza Imper. 651.*

Fucus tubulosus intestinorum formâ. *Lactuca marina, tubulosa Raii Hist. 72.*

Fucus Coronopi divisurâ. *Alga cornu Cervi divisurâ J. B. 3. 797. C. B. Pin. 364.*

Fucus marinus, dictus Roccella tinctorum & Alga tinctoria J. B. 3. 796. *Alga Fuco portato di Candia adoprato anco sotto nome di Roccella da tintori Imper. 649.*

Fucus verrucosus, tinctorius J. B. 3. 797. *Fuco verrucoso Imper. 650.*

Fucus spiralis, maritimus, major. *Alga spiralis, maritima, major Raii Synops. 5.*

Fucus spiralis, maritimus, minor. *Alga spiralis, maritima Bocc. Rarior. Plant. 70.*

Fucus maritimus, Gallo-pavonis pennas referens C. B. Prodr. 155. *Alga maritima,*

ritima, Gallo-pavonis plumas referens C. B. Pin. 364. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 645. Sect. 15. Tab. 8. fig. 7.

Fucus folio rotundo C. B. Pin. 364. *Scutellaria sive Opuntia marina J. B. 3. 802. Sertolara Imper. 651.*

Fucus Opuntioides, Americanus, minor Sur.

Fucus manum referens. *Palma sive manus marina quibusdam J. B. 3. 803.*

Fucus pennam referens. *Muscus pennæ similis C. B. Pin. 363. Penna marina J. B. 3. 802. Imper. 650.*

Fucus marinus, ceratoides, maximus. *Muscus maximus, ceratoides, maritimus Triumf. 12.*

Fucus purpureus, latifolius, dentatus Tab. 335.

Fucus purpureus, tenuissimè divisus, elegans.

Fucus maritimus, serratus purpurascens.

Fucus spongiosus, Selinoides Tab. 336.

Fucus fluviatilis, aculeatus, undulatus. *Fluvialis Pisana, foliis denticulatis J. B. 3. 779.*

Fucus humilis; fimbriatus & crispus, Italicus.

GENUS II.

Alga.

ALGA est plantæ genus, foliis Gramineis vel in longissima capillamenta ductis. *Tab. 337.*

Algæ species sunt.

Alga angustifolia vitriariorum C. B. Pin. 364. *Alga marina Lob. Icon. 248.*

Alga Gramineo folio C. B. Pin. 364. *Algæ minimum genus Cæsalp. 604.*

Alga marina, Graminea, minor. *Fucus marinus, seu Alga marina, Graminea, minor Raii Synops. 7.*

Alga marina Graminea, angustifolia, seminifera. *Fucus sive Alga marina, Graminea, angustifolia, seminifera, ramosior Raii Synops. 7.*

Alga marina, Graminea, angustissimo folio Sloan. Cat. Plant. Jam.

Alga fluviatilis, Graminea, longissimo folio.

Alga viridis, capillaceo folio C. B. Pin. 364. *Conferva Plinii Lob. Icon. 257.*

Alga nigra, capillaceo folio C. B. Pin. 364. *Filum nigrum, Germanicum C. B. Prodr. 155.*

Alga sublutea, capillaceo folio. *Conferva palustris, marina sive Filum marinum, Anglicum Raii Hist. 79.*

GENUS III.

Acetabulum.

ACETABULUM est plantæ genus, foliis cavis quasi pelviformibus, in conum inversum ferè desinentibus. *Tab. 338.*

Acetabuli species sunt,

Acetabulum marinum, procerius. *Androsaces petræ innascens vel major C. B. Pin. 367. Androsaces Math. 897.*

Acetabulum marinum, minus. *Androsaces Chamæconchæ innascens vel minor C. B. Pin. 367. Androsaces, Cotyledon foliosum, marinum Lob. Icon. 387.*

GENUS IV.

Corallina. *Corraline.*

Tab. 338. CORALLINA est plantæ genus, in aquis nascens, tenuissimè divisum, ex partibus constans articulatione quadam veluti conjunctis vel in ramos capillaceos divisis, ut patet Iconibus A, B, C.

Corallinæ species sunt.

Corallina J. B. 3. 818. *Corallina altera Tabern. Icon. 813.*

Corallina fistulosa, fragilis, crassior J. B. 3. 811. *Corallina fistulosa, fragilis, internodiis prælongis, lævibus, albis, farciminum modo catenatis Pluk. Phytog Tab. 26. fig 2*

Corallina fistulosa, fragilis, subtilior J. B. 3. 811.

Corallina purpurea, geniculata. *Fucus purpureus, humilis, tenuiter divisus, geniculatus D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig 14.*

Corallina fistulosa, Jamaicensis, candida, cum internodiis brevissimis & quasi filo trajectis Almag. Bot.

Corallina geniculata, mollis, Americana, segmentis latis & compressis Pluk. Phytog. Tab. 168 fig. 4.

Corallina geniculata, minima, Anglica. *Conferva geniculata, minima, nostras Pluk. Phytog. Tab. 84. fig 9.*

Corallina aut potius Alga nodosa, vitriariorum æmula, segmentis tubulosis Almag. Bot.

Corallina capillaceo folio, seminifera. *Corallina muscosa seu Muscus marinus tenui capillo, spermaphoros Pluk. Phytog. Tab. 168. fig. 3. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 651. Sect. 15. Tab. 9. fig. 9.*

Corallina muscosa, denticulata, procumbens, caule tenuissimo, denticellis ex adverso sitis Pluk Phytog. Tab. 47. fig. 11. *Muscus marinus, denticulatus, procumbens, caule tenuissimo, denticulis bijugis Raii Hist. 79. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 3.*

Corallina muscosa, alternâ vice denticulata, ramis in creberrima capillamenta sparsis Pluk. Phytog. Tab. 48. fig. 3. *Muscus marinus denticulatus, minor, denticulis alternis Raii Hist. 78. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9 fig. 4.*

Corallina muscosa, denticulis bijugis, unum latus spectantibus Pluk. Almag. Bot. *Muscus marinus, denticulatus, denticulis bijugis, unum latus spectantibus Raii Hist. 79.*

Corallina muscosa, pennata, ramulis & capillamentis falcatis Pluk Phytog. Tab. 47. fig. 12. *Muscus pennatus, ramulis & capillamentis falcatis Raii Hist. 79. Mor Hist. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2.*

Corallina scruposa, pennata, cauliculis crassiusculis, rigidis Pluk. Almag.

Bot *Fruticulus marinus, cauliculis crassiusculis, teretibus, rigidis, pennatus Raii Hist. 69.*

Corallina Astaci corniculorum æmula. *Corallinæ affinis non ramosa, arenacei coloris, Astacorum corniculi instar geniculata Almag Bot. Muscus marinus seu Coralloides non ramosus, erectus arenacei coloris, Astacorum corniculi adinstar geniculatus Ejusd. Phytog. Tab. 48. fig. 6. Muscus marinus, Equisetiformis, non ramosus Raii Hist. 79.*

Corallina marina, Abietis formâ. *Abieti similis maritima C. B. Pin. 365. Abies marina, Belgica Clus. Hist. 35.*

Corallina rubens, Millefolii ferè divisura. *Muscus pelagius, pennatus, rubens, ramulis numerosis, mollibus, latiùs se spargentibus Pluk. Phytog. Tab. 48. fig. 2.*

Corallina Hispanica, capillaceo folio, obscurè virescens, cauliculo spongioso.

Corallina Hispanica, capillaceo folio, fusco.

Corallina capillaceo, multifido folio albido. *Muscus capillaceus, multifido folio, albidus C. B. Pin. 363. Corallinæ affinis sive Muscus marinus, tenui capillo J. B. 3. 811. Muscus marinus, primus Dod Pempt. 475.*

Corallina capillaceo, multifido folio nigro. *Muscus capillaceus, multifidus, niger C. B. Pin. 263.*

Corallina capillaceo multifido folio viridi. *Muscus maritimus, viridis, multifido folio C. B. Pin. 363. Palmula marina Imper. 647.*

Corallina marina, minima, lendigera. *Muscus marinus, lendiginosus, minimus, arenacei coloris Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2 Coralloides lenta, Fæniculacea J. B. 3. 797.*

Corallina rubens, valde ramosa, capillacea. *Fucus teres rubens, ramosissimus Raii Synops. App. 329.*

Corallina alba, valde ramosa, capillacea. *Fucus teres, albus, tenuissimè divisus Raii Synops. 329.*

Corallina aurea, capillacea, ramulis furcatis. *Fucus trichoides, nostras aurei coloris, ramulorum apicibus furcatis Pluk. Phytog. Tab. 184.*

Corallina pallida capillacea, lenta. *Fucus sive Alga lenta, capillacea, pallida, flagellis ramosis, chordas musicas minores referentibus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 649. num. 11*

Corallina radicibus arborum fibrosis similis. *Fucus radicibus arborum fibrosis similis Raii Synops. 5. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 649. num. 20.*

Corallina marina, Cuscutæ æmula. *Fucus Confervoides, lendiginosus seu Cuscuta marina Raii Synops. 330.*

Corallina Fœniculi folio longiore. *Fucus folliculaceus, Feniculi folio longiore C. B. Pin. 365. Fucus Ferulaceus Lob Icon. 255.*

Corallina Fœniculi folio breviore. *Fucus folliculaceus, foliis Fœniculi brevioribus C. B. Pin. 365. Muscus marinus, virens, tenuifolius Dod. Pempt. 478.*

Corallina Abrotani folio. *Fucus folliculaceus, foliis Abrotani C. B. Pin. 365. Cremenei Istris, Abrotoni vel Thimi foliis J. B. 3. 798. Fucus*

marinus, foliis abrotani maris Lob. Icon. 254.

Corallina fruticosa, nodosa, Abrotani folio. *Fruticosa marina planta, quibusdam Conferva lignosa J. B. 3. 798.*

Corallina minima in capillaceos & brevissimos ramulos divisa. *Muscus marinus, parvus, nostras Donat. 107.*

Corallina capillacea, Costi Indici facie. *Muscus nostras, radix forma Costi Indici Donat. 109.*

Corallina capillacea, argentea, *Muscus argenteus, marinus, nostras, similis Pluma Donat. 114.*

GENUS V.

Corallum. *Corail.*

Tab. 339. CORALLUM est plantæ genus ferè lapideum, ramosum, nullis foraminibus conspicuis pervium, quale exhibetur fig. A.

Coralli species sunt.

Corallum rubrum C. B. Pin. 366. *Corallium Lob. Icon. 251.*

Corallum rubicundissimum Besl. Fasc.

Corallum suaverubens.

Corallum rosei coloris. *Corallum dilutè rubens C. B. Pin. 366.*

Corallum Xerampelini coloris. *Corallum fusci coloris C. B. Pin. 366.*

Corallum subflavescentis coloris C. B. Pin. 366.

Corallum album Lob. Icon. 253.

Corallum partim album & partim rubrum. *Corallum interstincto rubro & albo colore Besl. Fasc.*

Corallum geniculatum, album J. B. 3. 806. *Corallo articulato Imper. 628. Corallum album, articulatum C. B. Pin. 366.*

Corallum albidum, digitatum, ramis hinc inde contiguis, ad latitudinem dispositis Mor. Hist. Oxon Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 27.

Corallum album fragile, polyschides, ramusculis æqualibus, contiguis, dumosum Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 24.

Corallum album, foliatum.

Corallum Americanum, crispum, Ianthinum.

Corallum Americanum, crispum rubrum.

Corallum à vocibus Græcis κόρη *puella*, & ἅλς *mare*; quasi dicas *puellam* sive *filiam* maris.

Icone A. B, Tab. 339. repræsentatur Corallum rubrum C. B. disci figulinii limbo B innatum, quod in Musæo meo asservo.

GENUS VI.

Madrepora. *Madrepore*

Tab. 340. MADREPORA est plantæ genus, ferè lapideum, Coralli æmulum, in ramulos plerumque divisum, foraminibus pervium, interdum stelliformibus.

Madreporæ species sunt

Madrepora Imper 629. *Coralliis affinis Madrepora J. B. 3. 807. Coralliis affinis Madrepora stellata C. B. Pin. 367.*

Madrepora ramosa Imper. 629. *Coralliis affinis, Madrepora ramosa J. B. 3. 807. C. B. Pin. 367.*

Madrepora sive Millepora. *Millepora. Imper. 628.*

Madrepora vulgaris. *Corallium album, oculatum, officinarum J. B. 3. 805. Corallo bianco, fistuloso Imper. 627.*

Madrepora alba, stellata, major. *Corallium album, stellatum, majus C. B. Pin. 366. Corallium stellatum, albi puri coloris J. B. 3. 805. Corallo stellato Imper. 627.*

Madrepora alba, stellata & verrucosa, minor. *Porus sive Corallium Astroites, humilius, verrucosum, ramis aliàs latis & compressis, aliàs incertæ figuræ Mus. Ashmol. Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 11.*

Madrepora alba, elegantiùs stellata & magis ramosa. *Porus albus, ramosior pumilus, creberrimè stellatus Mus. ashmol Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 12.*

Madrepora verrucosa, punctata. *Corallium album, verrucosum, punctatum C. B. Pin. 366. Corallium candidius, verrucosum punctatum J. B. 3. 805. Spezie di Corallo, di color piu bianco, punticchiato, nella sua superficie tubercoloso Imper. 626.*

Madrepora Abrotanoides *Planta saxea, Abrotonoides Clus. Exot. 123. Abrotonides saxea planta J. B. 3. 807.*

Madrepora erectior, ramosa, tuberculis crebris, sursum spectantibus. *Porus albus erectior, ramosus tuberculis crebris, sursum spectantibus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 3.*

Madrepora albida, compressa, Frondiporæ adinstar cribriformis. *Porus albidus, compressus, Frondiporæ adinstar cribriformis Mus. Ashmol. Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 10.*

Madrepora alba, Cupressiformis. *Porus albus, Cupressiformis sive Porus albus, ramulis Capreoli cornua quodammodo referentibus, tuberculis fistulosis densè admodum refertus Mus. Ashmol. Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 657. Tab. 10. fig. 9.*

Madrepora maxima, arborea. *Porus magnus J. B. 3. 807. Poro grande Imper. 624. Corallo affinis, Porus magnus C. B. Pin. 367. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 1.*

GENUS VII.

Lithophyton.

LITHOPHYTON est plantæ genus, substantiæ veluti corneæ & lapidem inter ac lignum mediæ, cui plerumque adhærescit cortex vel fibris contextus vel tartari æmulus. *Tab. 345.*

Lithophyti species sunt.

Lithophyton marinum, albicans Gesn. de Fig. Lap. 136. *Corallina fruticosa, recta, alba C. B. Pin. 366. Coralloides fruticosa, planta marina, rectior J. B. 3. 806. Corallina alba Lob Icon. 252.*

Lithophyton marinum, rubri seu purpurei coloris Gesn. de Fig. Lap. 136 *Corallina fruticosa, purpurea C. B. Pin. 366. Corallina rubens, Antiphathis facie Lob. Icon. 252.*

Lithophyton luteum, punctatum. *Corallina lutea, punctata C. B. Pin. 366*

Lithophyton album nodosum. *Corallina alba, nodosa C. B. Pin. 366. Prodr. 153.*

Lithophyton cortice vertucoso, albo. *Coralloides granulosa, alba J. B. 3. 809.*

Lithophyton cinereum, rugosum. *Corallina cinerea, rugosa C. B. Pin. 366. Prodr. 153.*

Lithophyton minus, rugosum, albicans. *Corallinæ cinereæ rugosæ altera species Prod. 153.*

Lithophyton pallidè flavescens, cortice lævi. *Corallina pallidè flavescens, cortice lævi C. B. Pin. 366. Corallina pallidè flavescens, lævis Prodr. 153.*

Lithophyton Americanum, maximum, cinereum, cortice punctato.

Lithophyton Americanum, minus, flavescens cortice punctato.

Lithophyton Americanum, maximum pullum, tuberculis sursum spectantibus obsitum.

Lithophyton Americanum, minus album, tuberculis sursum spectantibus obsitum.

Lithophython Americanum, album, Polypodii divisurâ.

Lithophyton Americanum, ramulis compressis, siliquarum æmulis.

Lithophyton nigrum arboreum. *Corallum nigrum C. B. Pin. 366. Corallium nigrum sive Antipathes J. B. 3. 804. Antipathes sive Corallium nigrum Dioscoridis Lob. Icon. 257.*

Lithophyton nigrum, setaceum, hirsutum. *Corallina nigra, setacea, hirsuta C. B. Pin. 366. Antipathe di seconda specie, overo Corallo, nero hirsuto Pon. Bald. Icon. 221.*

Lithophyton album, setaceum, hirsutum. *Corallina ligno suo crustâ lanuginosâ albâ incrustata Pluk. Almag. Bot.*

Lithophyton nigrum, setaceum, hirsutum, alterum. *Corallina nigra setacea C. B. Pin. 366. Antipathe overo Corallina di iij specie Pon. Bald. Ital 228. Antipathes hirsutum sive Corallium foliatum J. B. 3. 805.*

Lithophyton nigrum, setaceum, circumvolutum. *Corallina nigra, setacea, circumvoluta C. B. Pin. 366. Antipathe overo Corallina di iiij specie Pon. Bald. Ital. 230.*

Lithophyton partim luteum, partim roseum.

Lithophyton partim album, partim roseum.

Lithophyton reticulatum, purpurascens, maximum. *Corallina cortice reticulato, maculoso, purpurascente C. B. Pin. 366. Frutex marinus, elegantis-*

ſimus, albus, Corallium nautis J. B. 3. 807. Frutex marinus, elegantiſſimus Cluſ. Exot. 120.

Lithophyton reticulatum, aliud, purpuraſcens. *Corallina reticulato cortice, altera C. B. Pin. 366. Planta marina, retiformis Cluſ. Exot. 121. J. B. 3. 808*

Lithophyton reticulatum, luteum, maximum.

Lithophyton reticulatum, maximum, ex una parte candidum, ex altera luteum.

Lithophyton erectum, elatius, ad Tamariſcum accedens. *Corallina marina, ſive Fruticulus marinus, lignoſus, erectus & elatior, ſetis longis, nudis, lobatim diſpoſitis, Tamariſco nonnihil ſimilis, duobus ex adverſo ordinibus ramulorum chordas muſicas referentibus Muſ. Aſhmol. Oxon.*

Lithophyton nodoſum & corniculatum. *Fruticulus marinus, ceranoides, lignoſus, humilis, nodoſus, in cornua brevia & tenuia, Corallinæ montanæ æmula creberrimè divaricatus Muſ. Ashmol. Oxon. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 652. Sect. 15. Tab. 10. fig. 17.*

Lithophyton ſpinoſum, Ferulaceum. *Fruticulus marinus, aſperiuſculis ramulis Ferulaceis, ſpinulis exeuntibus donatus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 652. Sect. 15. Tab. 10. fig. 18.*

Lithophyton à vocibus Græcis λίθος *Lapis*, & φυτὸν *Planta*; quaſi dicas plantam lapideam.

GENUS VIII.

Tubularia. *Orgue de Mer.*

TUBULARIA eſt plantæ genus, ferè lapideum, ex pluribus tubulis conſtans, Organi muſici æmulum. *Tab. 342.*

Tubulariæ ſpeciem unicam novi.

Tubularia purpurea. *Tubularia purpurea, Alcyonio Mileſio ſecondo alcuni Imper. 631. Coralliis affine, Alcyonium fiſtuloſum, rubrum. J. B. 3. 808.*

GENUS IX.

Spongia. *Eponge.*

SPONGIA eſt plantæ genus in aquis naſcens, molle, & foraminibus pervium, quale exhibetur Tab. 342. *Tab. 342.*

Spongiæ ſpecies ſunt.

Spongia ad uſum præſtantiſſima, foraminibus exiguis pervia. *Spongie Sciacchiate Imper. 636. Spongiæ compreſſæ, Schiacciatæ J. B. 3. 818.*

Spongia compreſſa, magna C. B. Pin. 368 *Spongie Schiacchiate dell Oceano Imper. 366. Spongia compreſſa, Sciacchiata Oceani latiſſima J. B. 3. 818. Spongia marina, alba & flava Tabern. Icon. 1119. & 1120.*

Spongia globoſa Imper. 635.

Spongia infundibulum imitata J. B. 3. 816. *Spongia formâ infundibuli C. B. Pin. 369. Spongia elegans Cluſ. Exot. 125.*

Spongia multifida, calathum referens. *Spongiæ ramosæ varietas Bocc. Rarior. Plant. 93.*
Spongia ramosa C. B. Pin. 368. *Confervæ marinæ genus Lob. Icon. 257.*
Spongia ramosa, coniformis Bocc. Rarior. Plant. 75.
Spongia ramosa, frutescens Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 116. pag. 289.
Spongia ramosa, fluviatilis Newtoni Raii Hist. 81. *Spongia fluviatilis, anfractuosa, perfragilis, ramosissima, nostras Pluk. Phytog. Tab. 112. fig. 3.*
Spongia villosa D. Grew. Mus. Reg. Soc. Cat.
Spongia velaris Imperati C B. Pin. 368.
Spongia Americana, tubo similis Plum.
Spongia Americana, longissima, funiculo similis Plum.
Spongia Americana, capitata & digitata Plum.
Spongia Americana, favo similis Plum.
Spongia Americana, compressa, eleganter punctata Plum.

GENUS X.

Eschara.

ESCHARA est plantæ genus ferè lapideum, telam texturâ suâ quodammodo referens.

Escharæ species sunt.

Eschara Rondel. 133. *J. B. 3. 809. Retepora Eschara marina Imper. 630.*
Eschara marina, Frondipora J. B. 3. 809. *Frondipora Eschara marina Imper. 631.*
Eschara pulla, maxima pileiformis.

GENUS XI.

Alcyonium.

ALCYONII notæ peti debent ex Iconibus, quæ prostant apud auctores Rei Herbariæ.

Alcyonii species sunt.

Alcyonium durum sive 1 Dioscoridis Imper. 638. *Alcyonium spongiosum officinarum J. B. 3. 816.*
Alcyonium molle, 4 Dioscoridis Imper. 640. *J. B. 3. 817.*
Alcyonium stuposum Imper. 640. *J. B. 3. 817.*
Alcyonium tuberosum, Ficus formâ Imper. 641. *Alcyonium tuberosum J. B. 3. 817. Alcyonio tuberoso Imper. 641.*
Alcyonium durum, Presbyterorum pileolum prorsus effingens H. Cathol. Supp. 1.
Alcyonium magnum, durum, arborescens H. Cathol. Supp. 1.
Alcyonium stuposum, rubrum, perforatum Bocc. Epist.
Alcyonium vermiculatum, purpureum. *Alcyonium 3 Dioscoridis purpureum*

reum Cæſalp. 608. Vermicchiara, Alcyonio Mileſio. Alcyonio terzo di Dioſcoride Imper 639.

Alcyonium vermiculatum, candidum. *Alcyonium 3. Dioſcoridis candidum Cæſalp. 608.*

Alcyonium vermiculatum, flaveſcens. *Alcyonium 3. Dioſcoridis flaveſcens Cæſalp. 608.*

Alcyonium vermiculatum, capillaceum & criſpum.

Alcyonium vermiculatum, Anglicum. *Fucus chordam referens, teres, prælongus Raii Hiſt. 75.*

CLASSIS XVIII.
DE
ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,
Flore apetalo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus, flore apetalo, cum fructu conjuncto.

GENUS I.

Fraxinus. *Frêne.*

FRAXINUS eſt plantæ genus, flore apetalo A, cujus ſtamina B gemino plerumque apice C, D donantur, è quibus ſæpe ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum F, G linguiformem, planum, membranaceum, ſemine fœtum H ejuſdem penè formæ. Occurrit & Fraxini ſpecies flore petalode I, K, L, quæ quoniam ſterilis eſt à vulgari ſeparanda non videtur. *Tab. 345.*

Fraxini ſpecies ſunt.

Fraxinus excelſior C. B. Pin. 416. *Fraxinus vulgatior J. B. 1. 174. Fraxinus Dod. Pempt. 833.*

Fraxinus humilior, ſive altera Theophraſti, minore & tenuiore folio C. B. Pin. 416. *Fraxinus tenuiori & minori folio J. B. 1. 177. Ornus Lugd. 83.*

Fraxinus rotundiore folio C. B. Pin. 416. *J. B. 1. 177.*

Fraxinus florifera, botryoides Mor. H. R. Bleſ. *Fraxinus Americana, flo-*

rida H. R. Par. Frequens in Italia inter Pisas & Florentiam.

Fraxinus Flore fructuque carens vulgò dignoscitur foliis per conjugationes costæ innascentibus.

GENUS II.

Siliqua. *Carouge.*

Tab. 344. SILIQUA est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis nempe staminibus B constante ex divisuris calycis C nascentibus, cujus meditullium occupat pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E planam, veluti carnosam, seminibus fœtam G planis pariter & subrotundis F.

Siliquæ species sunt.

Siliqua edulis C. B. Pin. 402. *Siliqua arbor sive Ceratia J. B. 1. 413. Ceratonia Dod. Pempt. 787.*

Siliqua edulis, fructu breviori. *Ceratonia multorum, minùs longa, minúsve crassa, acinosior H. Cathol.*

Siliqua edulis, fructu vario. *Ceratia arbor, siliquâ variâ longâ, unâ tortuosâ & macri, brevi aliâ, multùm carnosâ, multúmque sapidâ H. Cathol.*

Siliqua non edulis. *Ceratia arbor sylvestris, extenuatâ ac ineduli siliquâ H. Cathol.*

Ab eo genere excludenda est *Siliqua sylvestris, rotundifolia C. B. Pin. 402. ad Siliquastrum referenda; & Siliqua sylvestris, spinosa, arbor Indica C. B. Pin. 402. quæ species est Corallodendri.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore apetalo, in eadem planta à fructu separato.

GENUS I.

Buxus *Bouis ou Buis.*

Tab. 345. BUXUS est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, è fundo plerumque tetragono D, E calycis foliati C surgentibus. Embryones autem F in aliis ejusdem plantæ locis oriuntur, abeuntque deinde in fructus G ollæ inversæ quodammodo æmulos, in tres partes H apice dehiscentes, in tria loculamenta divisos I, seminibusque fœtos K in capsula L vi elastica munita reconditis.

Buxi species sunt.

Buxus arborescens C. B. Pin. 471. *Buxus J. B. 1. 496. Dod. Pempt. 782.*

Buxus foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Buxus foliis aureis Mor. H. R. Bles. Buxus aurea, striata Munt. Hist. 158.*

Buxus major, foliis per limbum aureis H. R. Par. *Buxus aureus, major Munt. Hist. 158.*

Buxus minor, foliis per limbum aureis. *Buxus aureus, medius Munt. Hist. 158.*

Buxus longioribus foliis, in acumen luteum desinentibus H. R. Par. *Buxus aureus, minor Munt. 158.*

Buxus foliis rotundioribus C. B. 471. *Chamæpyxos Tabern. Icon. 1050. Bouis à parterre.*

Buxus, ut aiunt, à voce Græca πύξος, quæ eandem arborem significat.

GENUS II.

Empetrum.

EMPETRUM est plantæ genus, flore A, B, C, D apetalo; plurimis nempe staminibus constante, sed sterili. Fructus enim E, F, L in aliis ejusdem plantæ locis oriuntur baccis similes, duobus aut tribus seminibus fœti H, osseis G, I, K, vel cartilagineis M. *Tab. 367.*

Empetri species sunt.

Empetrum montanum, fructu nigro. *Erica baccifera procumbens nigra C. B. Pin. 486. Erica baccifera Mathioli J. B. 1. 526. Erica Coris folio, xj. Clus. Hist. 45.*

Empetrum Lusitanicum, fructu albo. *Erica erecta baccis candidis C. B. Pin. 486. Erica baccifera, Lusitanica J. B. 1. 528. Erica Coris folio, x Clus. Hist. 45.*

SECTIO III.

De Arboribus & fruticibus Flore apetalo, quorum alii in eodem genere floribus, alii verò fructibus plerumque donantur.

GENUS I.

Terebinthus. *Terebinte.*

TEREBINTHUS est plantæ genus, flore apetalo A, plurimis nempe staminibus B constante, apicibus C, D donatis: embryones autem E iis Terebinthi speciebus innasci solent, quæ floribus carent abeuntque deinde in testam F, K nunc unicapsularem G, M, M, nunc bicapsularem I, semine fœtam oblongo H, L. His notis addenda sunt folia per conjugationes costæ affixa, cui summæ folium impar innascitur. *Tab. 345.*

Therebenthi species sunt.

Terebinthus vulgaris C. B. Pin. 400. *Terebinthus J. B. 1. 278. Dod. Pempt. 870.*

Terebinthus peregrina, fructu majore, Pistaciis simili, eduli C. B. Pin. 400. *Terebinthus Indica, major, fructu rotundo J. B. 1. 277. Terebinthus major, Pistachiæ folio Adv. 412.*

Terebinthus peregrina, fructu minore & cæruleo eduli C. B. Pin. 400. *Terebinthus Indica, fructu parvo, ad corculum accedente J. B. 1. 278. Terebinthi alterum genus Rauvolfii Clus. Hist. 16.*

Terebinthus Indica Theophrasti, Pistacia Dioscoridis Adv. 413. *Pistacia J. B. 1. 275. Pistacia peregrina, fructu racemoso, sive Terebinthus Indica Theophrasti C. B. Pin. 401. Pistachier.*

Terebinthus seu Pistacia trifolia. *Pistacium mas, Siculum, folio nigricante Bocc. Mus. Part. 2. 139. Tab. 93.*

Terebinthus Cappadocica H. R. Par.

Terebinthus Americana, Pistaciæ fructu non eduli Plum.

GENUS II.

Lentiscus. *Lentisque.*

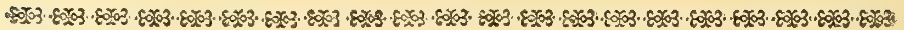
LENTISCUS est plantæ genus, à Terebintho diversum foliis quæ per conjugationes quidem costæ affiguntur, sed nullo plerumque impari claudente.

Lentisci species sunt.

Lentiscus vulgaris C. B. Pin. 339. *Lentiscus J. B. 1. 285. Dod. Pempt. 871.*

Lentiscus angustifolia, Massiliensis H. R. Par.

Lentiscus, ut aiunt, à lentis ramulis.

CLASSIS XIX.
DE
ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,
Flore amentaceo.

FLOS AMENTACEUS seu IULUS nunc staminibus tantùm aut apicibus, nunc foliolis quibusdam componitur, axi cuidam affixis amenti seu lori (unde Latinis flos amentaceus) vel caudæ Felinæ formâ (ideoque Gallis *Chaton* :) Iulus autem semper à fructu separatur, vel in eadem arbore, vel in diversis arboribus ejusdem generis.

SECTIO I.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo in eadem arbore à fructu osseo separato.

GENUS I.

Nux. *Noyer.*

NUX est plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempe foliis B constante, axi C squamatim affixis, quibus singulis subsunt denso agmine apices D, E: embryones autem F, G in eadem arbore à floribus separati nascuntur, abeuntque in testam H osseam, cortice molli obvolutam I, in duas carinas K fissilem, nucleo fœtam L plerumque quadripartito, cum dissepimento ligneo M. *Tab. 346.*

Nucis species sunt.

Nux juglans sive regia, vulgaris C. B. Pin. 417. *Nux juglans J. B. 1. 241. Dod. Pempt. 816.*

Nux juglans, fructu maximo C. B. Pin. 417. *Nuces Caballinæ Lugd. 320.*

Nux juglans, fructu tenero & fragili putamine C. B. Pin. 417.

Nux juglans, bifera C. B. Pin. 417.

Nux juglans, fructu perduro.

Nux juglans, foliis laciniatis D. Reneal.

Nux juglans, fructu serotino C. B. Pin. 417.

Nux juglans, fructu minimo D. Breman H. R. Monsp.

Nux juglans, folio serrato C. B. Pin. 417. *Juglandis genus alterum Clus. Hist. 10.*

Plures species Juglandis recensentur in Horto Catholico.

Nux, ut aiunt, à nocendo. *Juglandium umbra gravis,* ut refert Plinius, *& noxia etiam capiti humano, omnibusque juxta satis.* *Plin. Lib. 17. cap. 12.*

GENUS II.

Corylus. *Noisetier.*

CORYLUS est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe foliolis B, C constante axi E squamatim affixis, quibus singulis subsunt multi apices D: embriones autem F, G in eadem arbore à floribus separati nascuntur abeuntque in testam H, I subrotundam, osseam, involucro calloso fimbriatoque M, N obductam, & nucleo fœtam K, L. *Tab. 347.*

Coryli species sunt.

Corylus sativa, fructu albo minore sive vulgaris C. B. Pin. 417. *Corylus sativa J. B. 1. 266. Corylus Clus. Hist. 11.*

Corylus sativa, fructu rotundo, maximo C. B. Pin. 418. *Avellana Lugdunensis, major Cam. Hort.*

Corylus sativa, fructu oblongo, rubente C. B. Pin. 418. *Corylus sativa, nuce oblonga Lugd. 319.*
Corylus sativa, fructu oblongo, rubente, pelliculâ albâ tecto C. B. Pin. 418.
Corylus nucibus in racemum congestis C. B. Pin. 418.
Corylus sylvestris C. B. Pin. 418. *Lob. Icon. 192.*
Corylus Byzantina H. L. Bat. *Avellana peregrina, humilis C. B. Pin. 418. Avellana pumila, Byzantina Clus. Hist. 11. Avellana Byzantina. J. B. 1. 270.*
Corylus, ut volunt, à voce Græca καρύα *Nux*; quasi diceretur, *Nucula quadam.*

GENUS III.

Carpinus. *Charme.*

Tab. 348. CARPINUS est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe foliolis B constante, axi D squamatim affixis, quibus singulis subsunt multa stamina C: Embriones autem E in eadem arbore à floribus separati nascuntur inter foliola F spicæ G (quæ longe amplior & elegantior fit K) abeuntque in fructum osseum H plerumque umbilicatum I, compressum, striatum, nucleo fœtum L, è rotundo acuminatum M.

Carpini speciem unicam novi.

Carpinus Dod. Pempt. 841. *Ostrya Ulmo similis, fructu in umbilicis foliaceis C. B. Pin. 427. Fagus sepium, vulgò Ostrys Theophrasti J. B. 1. 146.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, in eadem arbore plerumque separato à fructu cujus involucrum coriaceum est.

GENUS I.

Quercus. *Chêne*

Tab. 349. QUERCUS est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis scilicet apicibus B constante, tenui capillamento, denso agmine affixis: embryones autem C in eadem arbore à floribus separati nascuntur, abeunt que deinde in glandem D cupulâ E munitam, nucleo fœtam K in duas partes L, M fissili. His notis addenda sunt folia F, G, H sinuosa.

Quercus species sunt.

Quercus latifolia, mas quæ brevi pediculo est C. B. Pin. 419. *Quercus vulgaris, brevibus pediculis J. B. 1. 70. Platyphyllos mas Lugd. 2.*
Quercus latifolia, fæmina C. B. Pin. 419. *Platyphyllos fœmina Lugd. 2.*
Quercus latifolia, perpetuò virens. C. B. Pin. 420. *Quercus in Apennino & Andium Gallicæ gentis agro Lugd. 4.*

Quercus cum longo pediculo C. B. Pin 420. *Quercus vulgaris, longis pediculis J. B. 1. 70. Quercus Tabern. Icon. 962.*

Quercus parva ſive Phagus Græcorum & Eſculus Plinii C. B. Pin. 420. *Phagus Eſculus mas & fœmina Lugd. 5.*

Quercus calyce echinato, glande majore C. B. Pin. 420. *Egylops ſive Cerris majore glande Dod. Pempt. 831.*

Quercus calyce hiſpido, glande minore C. B. Pin. 420. *Egylops minore glande Dod. Pempt. 831.*

Quercus Burgundiaca, calyce hiſpido C. B. Pin. 420. *Quercus alia Bauhini ſive Haliphlæos Sequanorum Lugd. 8.*

Quercus pedem vix ſuperans C. B. Pin. 420. *Robur vij ſive Quercus pumila Cluſ. Hiſt. 19. Deſcript. vj Ejuſd. Icon.*

Quercus foliis molli lanugine pubeſcentibus C. B. Pin. 420. *Robur 1 Cluſ. Hiſt. 18.*

Quercus Gallam exiguæ nucis magnitudine ferens C. B. Pin. 420. *Robur ij Cluſ. Hiſt. 18.*

Quercus foliis muricatis, non lanuginoſis, Gallâ ſuperiori ſimili C. B. Pin. 420. *Robur iiij Cluſ. Hiſt. 18.*

Quercus foliis muricatis, minor C. B. Pin. 420. *Robur v Cluſ. Hiſt. 19.*

Quercus humilis, Gallis binis, ternis aut pluribus ſimul junctis C.B. Pin. 421. *Robur vj Cluſ. Hiſt. 19. Deſcript.*

Quercus Africana, glande longiſſimâ.

GENUS II.

Ilex. *Chêne-vert.*

ILEX eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe ſtaminibus C conſtante, ſurgentibus è calyce B infundibuliformi, tenuique capillamento affixo. Glandes autem D in eadem arbore à floribus ſeparatæ naſcuntur, cupulâ munitæ E, F & nucleo fœtæ G in duas partes H, I fiſſili. His notis addenda ſunt folia K, L denticulata quidem, ſed longè minus ſinuoſa quàm folia Quercus. *Tab. 350.*

Ilicis ſpecies ſunt.

Ilex oblongo ſerrato folio C. B. Pin. 424. *Ilex arborea J. B. 1. 95. Ilex anguſtifolia Tabern. Icon. 969. Yeuſe, Chêne-vert.*

Ilex folio anguſto, non ſerrato C. B. Pin. 424. *Smilax humilis, anguſtifolia, folio non ſerrato Lugd. 25.*

Ilex folio rotundiore, molli, modicéque ſinuato, ſive Smilax Theophraſti C. B. Pin. 425. *Smilax Dalechampii J. B. 1. 101. Ilex major Cluſ. Hiſt. 23.*

Ilex folio Agrifolii Bot. Monſp.

Ilex folio utrinque lanato, Monſpeliaca H. R. Par.

Ilex aculeata, cocciglandifera C. B. Pin. 425. *Coccus infectoria Lob. Icon. 153. Ilex coccigera J. B. 1. 106.*

Ilex media, Cocciferæ Ilici planè ſuppar, folio Aquifoliæ Adv. 431.
Ab eo genere excludenda eſt *Ilex aculeata, baccifera folio ſinuato C. B. Pin. 425.* quæ rectiùs Aquifolium appellatur.

GENUS III.

Suber. *Liege.*

SUBER eſt plantæ genus, à Quercu & Ilice diverſum cortice craſſo, fungoſo, levi, omnibus noto.

Suberis ſpecies ſunt.

Suber latifolium, perpetuò virens C. B. Pin. 424. *Suber latifolium J. B. 1. 103. Suber latifolia Lob. Icon. 159.*

Suber anguſtifolium non ſerratum C. B. Pin. 424. *Suber folio longiore & anguſtiore Lugd. 22.*

GENUS IV.

Fagus. *Hêtre.*

Tab. 351. FAGUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, glomerato D, plurimis nempe ſtaminibus B conſtante è calyce C campaniformi ſurgentibus: embryones autem E in eadem arbore à floribus ſeparati naſcuntur F, abeuntque in fructum G calloſum, acuminatum, quadrifariam apice dehiſcentem H, binis plerumque ſeminibus fœtum I, K trigonis L.

Fagi ſpeciem unicam novi.

Fagus Dod, Pempt. 832. *Fagus Latinorum, Oxya Græcorum J. B. 1. 117.*

Fagus, à voce Græca φηγὸς, quæ eandem arborem ſignificat.

GENUS V.

Caſtanea. *Châteigner.*

Tab. 352. CASTANEA eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempè ſtaminibus C è calyce B quinquefolio ſurgentibus conſtante, tenui capillamento ſeu axi affixis. Fructus autem ſeu echini D in eadem arbore à flore ſeparati naſcuntur ſubrotundi, quadrifariàm plerumque dehiſcentes E, Caſtaneis fœti F, G, H nucleum I continentibus.

Caſtaneæ ſpecies ſunt.

Caſtanea ſativa C. B. Pin. 418. *Caſtanea J. B. 1. 121. Caſtanea majores Lugd. 31. Marronier.*

Caſtanea ſylveſtris, quæ peculiariter Caſtanea C. B. Pin. 419. *Caſtanea Dod. Pempt. 814.*

Caſtanea humilis, racemoſa C. B. Pin. 419. *J. B. 1. 127. Caſtanea humilis Lugd. 33.*

Caſtanea Americana, ampliſſimo folio, fructu molliter echinato.

Plures Caſtaneæ ſpecies recenſentur in Horto Catholico.

SECTIO

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, in eadem arbore separato à fructu squamoso.

GENUS I.

Abies. *Sapin.*

ABIES est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis scilicet apicibus B constante, sed sterili: embryones enim O inter folia N spicæ M à floribus separatæ nascuntur, abeuntque in semen R S, T V foliatum, pariter reconditum sub squamis Q, quæ axi X affixæ constituunt fructum P. Is autem aliud nihil est quàm spica M quæ crassior evasit. His notis addenda sunt folia Z singularia, non bina, ut in Pinu. Tab. 353. Tab. 354.

Abietis species sunt.

Abies Taxi folio, fructu sursum spectante. *Abies conis sursum spectantibus, sive mas C. B. Pin. 505. Abies fœmina sive* Ἐλάτη θήλεια *J. B. 1. 231. Abies Clus. Hist. 34. Sapin.*

Abies tenuiore folio, fructu deorsum inflexo, *Picea major, prima, sive Abies rubra C. B. Pin. 493. Picea Latinorum sive* Ἐλάτη ἄῤῥην, *Abies mas Theophrasti J. B. 1. 238. Abies Dod. Pempt. 866.*

Abies foliis prælongis, Pinum simulans Raii Hist. 1916. *Abies minor, longioribus setis ramulorum ex omni parte prorumpentibus, Pinastrum referens Pluk. Almag. Bot.*

Abies minor, pectinatis foliis, Virginiana, conis parvis, subrotundis Pluk. Phytog. Tab. 121. fig. 1.

Abietis apices B in duo loculamenta dividuntur, transversâ dehiscunt C, E F, GH, IK, pulveremque fundunt minutissimum L sæpe lunatum, ut microscopii ope facilè patet.

GENUS II.

Pinus. *Pin.*

PINUS est plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempe staminibus B constante, sed sterili: embryo enim F à flore separatim nascitur, abitque deinde in fructum G, P, inter cujus squamas Q, H, R duobus scrobibus excavatas I, K, L, S, T, V, occurrunt duo officula M, N, X, sæpe alata Z nucleo fœta oblongo O. His notis addenda sunt folia Y bina simul ex eadem vagina (&) prodeuntia. Tab. 355. & 356.

Pinus species sunt.

Pinus sativa C. B. Pin. 491. *Pinus officulis duris, foliis longis J. B. 1. 248. Pinus Dod. Pempt. 859.*

Pinus sylvestris, vulgaris, Genevensis J. B. 1. 253. *Pinus sylvestris C. B. Pin. 491. Pinus sylvestris, montana Cam. Epit. 40.*

Pinus sylvestris, montana, tertia C. B. Pin. 491. *Pinus cui ossicula fragili putamine sive Cembro J. B 1. 251. Pinus sylvestris, Cembro Taber. Icon. 939.*

Pinus sylvestris, montana, altera C. B. Pin. 491. *Pinus sylvestris Mugho sive Crein J. B. 1. 246 Pinus sylvestris, Mugho, Pinus Mugus Tabern. Icon. 938.*

Pinus sylvestris, maritima, conis firmiter ramis ahhærentibus J. B. 1. 245. *Pinus maritima, major C. B. Pin. 492. Pinus maritima, prima Tabern. Icon. 936.*

Pinus maritima, altera Mathioli C. B. Pin. 492. *J. B. 1. 246. Pinus Idæa Theophrasti Lob. Icon. 229.*

Pinus maritima, minor C. B. Pin. 492. *Pinaster tertius, Hispanicus, pumilus J. B. 1. 246. Pinaster iij, Hispanicus Clus. Hist. 33.*

Pinus humilis, iulis virescentibus aut pallescentibus. *Pinaster ij, Austriacus Clus. Hist. 31.*

Pinus humilis, iulo purpurascente. *Pinaster iij, Austriacus Clus. Hist. 31. Pinaster Austriacus tenuifolius J. B. 1. 255.*

Pinus conis erectis. *Pinaster conis erectis C. B. Pin. 492. Pinaster iiij. Austriacus Clus. Hist. 32.*

Figura C D apices Pinus exhibet bicapsulares; figura verò E pulvisculum quem effundunt, qui microscopii auxilio lunatus videtur.

GENUS III.

Larix. *Meleze.*

Tab. 357. LARIX est plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis scilicet apicibus B C constante, sed sterili: embryo enim F inter folia E teneri fructus D nascitur, abitque deinde in semen K foliatum L, pariter reconditum sub squamis H, quæ axi I affixæ fructum G constituunt. Is autem aliud nihil est quàm tener fructus D qui crassior evasit. His notis addenda sunt folia confertim plura quàm bina, ab eodem exortu M prodeuntia.

Laricis species sunt.

Larix folio deciduo, conifera J. B. 1. 265. *Larix Dod. Pempt. 868.*

Larix Orientalis, fructu rotundiore, obtuso. *Cedrus conifera, foliis Laricis C. B. Pin. 490. Cedrus Tabern. Icon. 942. Cedrus magna sive Libani, conifera J. B. 1. 277.*

Larix Americana, foliis quinis ab eodem exortu Plum.

Larix Canadensis, longissimo folio Sarrac.

GENUS IV.

Thuya. *Arbre de vie.*

Tab. 358. THUYA est plantæ genus, cujus embryones A squamosi abeunt deinde in fructus B, C, oblongos, inter quarum squamas occurrunt semina D veluti marginata. His notis addenda sunt folia E squamosa.

Thuyæ ſpeciem unicam novi.

Thuya Theophraſti C. B. Pin. 488. *Arbor vitæ ſive Paradiſiaca vulgò dicta, odorata, ad Sabinam accedens J. B. 1. 286. Arbor vitæ cluſ. Hiſt. 36.*

GENUS V.

Cupreſſus. *Ciprès.*

CUPRESSUS eſt plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempe foliolis B ſeu ſquamis conſtante, ſed ſterili: in earum alis C adſunt apices D E pulverem tenuiſſimum effundentes Embryo autem F abit deinde in fructum G ſubrotundum, in plures veluti clavos I dehiſcentem H, ſeminibuſque fœtum K plerumque angulatis. *Tab. 351.*

Cupreſſi ſpecies ſunt.

Cupreſſus metâ in faſtigium convoluta, [a] quæ fœmina Plinii. *Cupreſſus Dod. Pempt. 856. Cyprés femelle.* *a Lib. 16. cap. 33.*

Cupreſſus ramos extra ſe ſpargens [b] quæ mas Plinii. *Cupreſſus Math. 119. Cyprès mâle.* *b Ibid.*

Cupreſſus Luſitanica, patula, fructu minori.

GENUS VI.

Alnus. *Aune.*

ALNUS eſt plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempe ſtaminibus D è Calyce E quadripartito ſurgentibus conſtante, glomerato B, axi C affixo ſed ſterili; tener enim fructus F ſquamoſus embryonibus G, H turget, abitque deinde in majorem molem I, L plurimis ſquamis M conflatam ac ſemine Fœtam N ut plurimùm compreſſo. *Tab. 358.*

Alni ſpecies ſunt.

Alnus rotundifolia, glutinoſa, viridis C. B. Pin. 428. *Alnus vulgaris J. B. 1. 151. Alnus Dod. Pempt. 839.*

Alnus folio oblongo, viridi C. B. Pin. 428.

Alnus folio incano C. B. Pin. 428. *Alnus hirſuta C. B. in Math. Alnus incana & hirſuta J. B. 1. 154.*

Alnus Alpina, minor C. B. Pin. 428.

Alnus foliis eleganter inciſis D. Breman.

Alnus montana, pallido, glabro, ſinuato Ulmi folio Bocc. Muſ. Part. 2. 139. Tab. 96.

Alnus montana, criſpo, glutinoſo, & denticulato folio Bocc. Muſ. Part. 2. 138. Tab. 96.

Alnus montana, lato, criſpo, glutinoſo folio ſerrato Bocc. Muſ. Part. 2. 138. Tab. 96.

Ab eo genere excludenda eſt *Alnus nigra, baccifera C. B. Pin. 428. ad Frangulam referenda.*

GENUS VII.

Betula. *Bouleau.*

Tab. 360. BETULA est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis scilicet foliolis C axi seu capillamento D affixis, apicibusque B fœtis constante sed sterili: embryo enim E squamosus F abit deinde in fructum cylindraceum G, sub cujus squamis H axi I affixis occurrunt semina K alata L, M.

Betulæ speciem unicam novi

Betula Dod. Pempt. 839. *J. B. 1. 148.*

SECTIO IV.

De Arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore separato à fructu molli.

GENUS I.

Cedrus. *Cédre.*

Tab. 361. CEDRUS est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis scilicet foliolis B, apicibus C donatis constante, sed sterili: fructus autem seu baccæ D officulis turgent E angulatis, semine fœtis G oblongo F. His notis addenda sunt folia Cupressi æmula.

Cedri species sunt.

Cedrus folio Cupressi, major, fructu flavescente C. B. Pin. 487. *Cedrus Lycia, retusa Bellonio dicta J. B. 1. 300. Oxycedrus Lycia Dod. Pempt. 853.*

Cedrus folio Cupressi, media majoribus baccis C. B. Pin. 487. *Cedrus Phœnicea, altera Plinii & Theophrasti Lob. Icon. 221.*

Cedrus Hispanica, procerior, fructu, maximo, nigro.

GENUS II.

Juniperus. *Genévrier.*

Tab. 361. JUNIPERUS est plantæ genus, flore amentaceo A, B, plurimis nempe foliolis CE, apicibus D, F donatis constante, sed sterili: fructus autem seu baccæ G H officulis I turgent, angulatis K, semine fœtis M oblongo L. His notis addenda sunt folia simplicia & plana.

Juniperi species sunt.

Juniperus vulgaris, fruticosa C. B. Pin. 488. *Juniperus vulgaris, baccis parvis, purpureis J. B. 1. 293. Juniperus Dod. Pempt. 852.*

Juniperus vulgaris, arbor C. B. Pin. 488. *Juniperus vulgaris, celsior, & arborescens Clus. Hist. 38.*

Juniperus minor, montana, folio latiore fructuque longiore C. B. Pin. 489. *Juniperus Alpina Clus. Hist. 38. J. B. 1. 301.*

Juniperus major, baccâ cæruleâ C. B. Pin. 489. *Juniperus maxima, Illyrica J. B. 1. 300. Juniperus maximus, Illyricus, cæruleâ baccâ Lob. Icon. 223.*

Juniperus major, baccâ rufescente C. B. Pin. 489. *Juniperus Phœnicea, Bellonio, sive Oxycedrus quibusdam, Juniperus major, baccâ rubrâ J. B. 1. 297. Juniperus major Monspeliensium Lob. Icon. 223.*

GENUS III.

Taxus. *If.*

TAxus est plantæ genus, flore amentaceo A, B: plurimis nempe apicibus C plerumque Fungiformibus constante sed sterili: embryo autem D E deinde abit in baccam F concavam seu campaniformem, succi plenam, & semine fœtam G: occurrunt quandoque & fructus I glandiformes, cupulâ scilicet donati I semen H complectente. *Tab. 362.*

Taxi speciem unicam novi.

Taxus J. B. 1. 241. *Taxus Dod. Pempt. 859.*

Taxus foliis variegatis H. R. Par. App.

GENUS IV.

Morus. *Meurier.*

MOrus est plantæ genus, flore A amentaceo: plurimis nempe staminibus C è calyce quadrifolio B surgentibus constante, sed sterili: embryo autem D abit deinde in fructum H compositum è glomerulis E squamarum G succulentarum, quæ semen complectuntur subrotundum F. *Tab. 363.*

Mori species sunt.

Morus fructu nigro C. B. Pin. 459. *Morus nigra J. B. 1. 118. Morus Dod. Pempt. 810.*

Morus fructu nigro, minori, foliis eleganter laciniatis. *Morus fœmina, laciniato folio minori ac tenuiori tenaciùs hærente, fructu minori, minúsque saporo H. Cathol.*

Morus fructu albo C. B. Pin. 459. *Morus alba J. B. 1. 119. Morus candida Dod. Pempt. 810.*

Morus fructu albo, minori, ex albo purpurascente. *Morus fructu minori, albo, macriori, purpurascente H. Cathol.*

Morus alba, fructu minori, insulso H. Cathol.

SECTIO V.

De Arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore ſeparato à fructu ſicco.

GENUS I.

Plantanus. *Platane.*

Tab. 363. PLATANUS eſt plantæ genus, flore A amentaceo, glomerato, plurimis nempe ſtaminibus B conſtante, ſed ſterili: tener autem fructus D embryonibus E,F turgidus abit deinde in majorem globum G,ſemine fœtum H,I cum intermixta lanugine K.

Platani ſpecies ſunt.

Platanus Orientalis, verus Park. Theat. 1427. *Platanus J. B. 1. 170. Dod. Pempt. 842.*

Platanus Occidentalis aut virginenſis Park. Theat. 1427. *Platane de Virginie.*

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, quorum alii in eodem genere floribus tantùm, alii verò fructibus ſolis plerumque donantur.

GENUS I.

Salix. *Saule.*

Tab. 364. SALIX eſt plantæ genus, flore amentaceo A, B, plurimis nempe ſtaminibus C, D in ſpicam congeſtis conſtante, ſed ſterili: embryones autem E F, G iis Salicis ſpeciebus innaſci ſolent quæ floribus carent ſpicati pariter; abeuntque deinde in fructum H ſeu capſulam coniformem, bifariam dehiſcentem I K, ſeminibuſque fœtam L pappis inſtructis M.

Salicis ſpecies ſunt.

Salix vulgaris, alba, arboreſcens C. B. Pin. 473. *Salix maxima, fragilis, alba, hirſuta J. B. 1. 212. Salix Dioſcoridis Lob. Icon. 136.*

Salix vulgaris, nigricans, folio non ſerrato C. B. Pin. 473. *Salix rubea, minimè fragilis, folio longo, anguſto J. B. 1. 215. Salix Phœnicophlæos ſive Phœnicea Lugd. 277.*

Salix vulgaris, rubens C. B. Pin. 473. *Salix Amerina Lugd. 274.*

Salix ſativa, lutea, folio crenato C. B. Pin. 473. *Salix lutea, tenuior, ſativa, Viminea J. B. 1, 214. Salix anguſtifolia, ſylveſtris Tabern. Icon. 1037.*

Salix folio Amygdalino, utrinque virente, aurito C. B. Pin. 473. *Salix spontanea, fragilis, Amygdalino folio, auriculata & non auriculata J. B. 1. 214. Salix sylvestris, latifolia Tabern. Icon. 1037.*

Salix folio Amygdalino, utrinque aurito, corticem abjiciens Raii Synops. 292.

Salix folio longissimo, angustissimo, utrinque albido C. B. Pin. 474 *Elaeagnus Dalechampii Lugd. 278.*

Salix humilis, angustifolia C. B. Pin. 474. *Salix humilis, repens, angustifolia J. B. 1. 214. Lob. Icon. 137.*

Salix oblongo, incano, acuto folio C. B. Pin. 474. *Salix foliis longissimis crispis, subtus albicantibus J. B. 1. 212. Salix oblongo, incano folio C. B Prodr. 159.*

Salix fragilis C. B. Pin. 474 *Prodr. 158.*

Salix humilis, capitulo squamoso C. B. Pin. 474. *Salix tenuior folio minore, utrinque glabro, fragilis J. B. 1. 213. Salix helice Theophrasti Lugd. 277.*

Salix montana, major, foliis Laurinis H. R. Par.

Salix subrotundo argenteo folio C. B. Pin. 474. *Prodr. 159.*

Salix humilis, latifolia, erecta C. B. Pin. 474. *Prodr. 159.*

Salix latifolia, repens C. B. Pin. 474. *Salix pusilla, humilis, Salicula repens Cam. Epit. 108.*

Salix Alpina, pumila, rotundifolia, repens, infernè subcinerea C. B. Pin. 474. *Salix pumila, latifolia, 1 Clus. Hist. 85. J. B. 1. 216. Salix pumila, prior Dod. Pempt. 843.*

Salix pumila, folio rotundo J. B. 1. 217.

Salix Alpina, Alni rotundo folio, repens Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 1. *Salix Alpina, minima lucida, repens, Alni rotundo folio Ejusd. 19.*

Salix pumila, foliis utrinque candicantibus & lanuginosis C. B. Pin 474.

Salix pumila, folio utrinque glabro J. B. 1. 217. *Salix humilis, repens Lob. Icon. 138.*

Salix pumila, Linifolia, incana C. B. Pin. 474. *Salix pumila, angustifolia, pronâ parte cinerea J. B. 1. 213. Salix pumila, angustifolia, 1. Clus. Hist. 86.*

Salix pumila, brevi angustoque folio incano C. B Pin. 474. *Salix pumila, angustifolia, infernè lanuginosa J. B. 1. 212. Salix pumila, angustifolia ij Clus. Hist. 86.*

Salix Alpina, Pyrenaica C. B. Pin. 474. *Prodr. 159.*

Salix Alpina, angustifolia, repens, non incana C. B. Pin. 474. *Prodr. 159.*

Salix Alpina, Serpilli folio lucido Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 1. *Salix Alpina, minima, repens, retuso Serpilli folio lucido Ejusd. 18. Salix saxatilis, minima C. B. Prodr. 159.*

Salix latifolia, rotunda C B. Pin. 474. *Salix latifolia, infernè hirsuta J. B. 1. 215. Salix Caprea, rotundifolia Tabern. Icon. 1038. Marceau.*

Salix folio ex rotunditate acuminato C. B. Pin. 474. *Salix Caprea, latifolia Tabern. Icon. 1038.*

Salix platyphyllos, leucophlæos Lugd. 276. *Salix aquatica Lob. Icon. 137.*
Salix Lusitanica, Salviæ foliis auritis.
Salix, ait C. Bauhinus, quòd celeriter crescat, ut salire videatur, dicitur.

GENUS II.

Populus. *Peuplier.*

Tab. 365. POPULUS est plantæ genus, flore A amentaceo, plurimis nempe foliolis C apicibus donatis constante, sed sterili: teneri enim fructus B innasci solent iis Populi speciebus quæ floribus carent, spicati, plurimis foliolis compositi D, E, F, sub quibus latet campana quædam G embryonem H complectens. Is autem abit deinde in siliquam I membranaceam, bifariam dehiscentem K L, spicatam N, seminibusque fœtam M, pappis instructis O. His notis addenda est propria Populi facies quâ differt à Salice.

Populi species sunt.

Populus alba, majoribus, foliis C. B. Pin. 429. *Populus alba, Λευκὴ J. B. 1. 160. Populus alba Dod. Pempt. 835. Peuplier blanc.*

Populus alba, minoribus foliis Lob. Icon. 193. *Populus alba, folio minore J. B. 1. 160.*

Populus nigra C. B. Pin. 429. *Dod. Pempt. 836. Populus nigra sive αἴγειρος J. B. 1. 155. Peuplier noir.*

pulus tremula C. B. Pin. 429. *Populus Lybica, κερκὶς Theophrasti J. B. 1. 163. Populus Lybica Dod. Pempt. 836. Tremble.*

CLASSIS

CLASSIS XX.

DE ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,

Flore monopetalo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus, flore monopetalo, cujus pistillum abit in fructum mollem, seminibus callosis fœtum.

GENUS I.

Rhamnus. *Nerprun.*

RHAMNUS est plantæ genus, flore A, C monopetalo, infundibuliformi, quadripartito, è cujus fundo stamina B surgunt cum pistillo D, quod deinde abit in baccam E mollem, succi plenam, quatuor plerumque seminibus fœtam F callosis, hinc gibbis G, inde verò planis. *Tab. 366*

Rhamni species sunt.

Rhamnus catharticus C. B. Pin. 478. *J. B. 1. 55. Rhamnus solutivus. Dod. Pempt. 756.*

Rhamnus catharticus, minor C. B. Pin. 478. *Lycium Gallicum Ejusd. 478. J. B. 1. 58. Spina infectoria, pumila, 1 Clus. Hist. 111. Graine d'Avignon.*

Rhamnus catharticus, minor, folio longiori. *Lycium facie Pruni sylvestris, sive Italicum C. B. Pin. 478 Spina infectoria, pumila, ij, Clus. Hist. 112.*

Rhamnus tertius, flore herbaceo, baccis nigris C. B. Pin. 477. *Rhamnus iij. Clusii J. B. 1. 34 Rhamnus iij, fortè niger Theophrasti Clus. Hist. 110.*

Rhamnus Hispanicus, Buxi folio, minor. *Lycium Hispanicum, folio Buxi C. B. Pin. 478. Lycium, quorundam, folio Myrti Tarentinæ aut Buxi J. B. 1. 61. Lycium quorundam Clus. Hist. 111.*

Rhamnus Hispanicus, Buxi folio ampliore.

Rhamnus Hispanicus, Oleæ folio.

Rhamnus Hispanicus, Hyperici folio.

Rhamnus Hispanicus, Siliquæ folio, & facie.

Rhamnus Hispanicus, saxatilis, capillaceo folio, rupibus innascens.

GENUS II.

Thymelæa. *Garou.*

Tab. 366. THYMELÆA est plantæ genus, flore A monopetalo, quodammodo infundibuliformi, quadripartito, è cujus fundo surgit pistillum B, quod deinde abit in fructum ovatum, nunc succi plenum C, nunc siccum, semine fœtum oblongo D.

Thymelææ species sunt.

Thymelæa foliis Lini C. B. Pin. 463. *Thymelæa Monspeliaca J. B. 1. 591. Thymelæa Clus. Hist. 87.*

Thymelæa Linifoliæ similis, Africana, floribus pallidis, odoratissimis Prodr. Par. Bat. *Thymelæa Africana, Linariæ folio, floribus albis, in extremo caulium, odoratissimis Pluk. Phytog. Tab. 113. fig. 3.*

Thymelæa Linifoliæ similis, Africana, foliis lucidis, latioribus & obtusis Par. Bat.

Thymelæa Africana, foliis Lini, floribus in capitulum congestis Oldenl.

Thymelæa Alpina, Linifolia, humilior flore purpureo, odoratissimo. *Thymelæa affinis facie externa C. B. Pin. 463. Cneorum Mathioli suffrutex J. B. 1. 570. Cneorum Math. 46.*

Thymelæa Alpina, Linifolia, humilior, flore albo, odoratissimo.

Thymelæa villosa, minor, Lusitanica, Polygoni folio. *Sanamunda pumila, Lusitana V. Lusit.*

Thymelæa Linariæ folio, vulgaris. *Lithospermum Linariæ folio, Germanicum, C. B. Pin. 259. Passerina Tragi J. B. 3. 456. Linaria altera, botryoides, montana Col. Part. 1. 82.*

Thymelæa Linariæ folio, Hispanica.

Thymelæa Africana, Rorismarini folio angustissimo, breviori Oldenl.

Thymelæa Africana, Rorismarini folio, angustissimo, longiori Oldenl.

Thymelæa Africana, Rorismarini folio, floribus longioribus Oldenl.

Thymelæa Americana, frutescens, Rorismarini folio, flore albo Plum.

Thymelæa latifolia, Hispanica, Oleæ foliis.

Thymelæa argentea, Italica, oleæ foliis.

Thymelæa saxatilis, Oleæ folio. *Chamelæa Alpina, folio infernè incano C. B. Pin. 462. Chamælea incana & lanuginosa J. B. 1. 586. Chamælea Alpina, incana Lob. Icon. 370.*

Thymelæa Alpina, folio utrinque incano, flore albo. *Chamelæa Sabaudica, folio utrinque incano, flore albo Raii Hist. 1588.*

Thymelæa foliis Polygalæ glabris C. B. Pin. 463. *Sanamunda viridis vel glabra Prodr. 160. Sanamunda glabra J. B. 1. 593.*

Thymelæa foliis Polygalæ villosis.

Thymelæa foliis Chamelææ minoribus, subhirsutis C. B. Pin. 463. *Sanamunda 1 Clus. Hist. 88.*

Thymelæa foliis Kali lanuginosis, salsis C. B. Pin. 463. *Sanamunda ij Clus. Hist. 88. J. B. 1. 594.*

Thymelæa Cantabrica, Juniperifolia, ramulis procumbentibus.

Thymelæa Pyrenaica, Juniperifolia, ramulis ſurrectis.

Thymelæa Africana, Sanamundæ facie, Ericæ foliis anguſtiſſimis Prodr. Par. Bat. *Pluk. Phytog. 228. fig. 9.*

Thymelæa foliis candicantibus, ſerici inſtar mollibus C. B. Pin. 463. *Tarton-raire Gallo-provinciæ Maſſilienſium Lob. Icon. 371.*

Thymelæa Africana, Tarton-raire ſimilis, floribus in capitulum congeſtis Oldenl.

Thymelæa tomentoſa, foliis Sedi minoris C. B. Pin. 463. *Seſamoides parvum Dalechampii, Sanamunda iij Cluſii J. B. 1. 595. Sanamunda iij Cluſ. Hiſt. 89.*

Thymelæa Hiſpanica, foliis Myrti incanis.

Thymelæa Africana, foliis Ruſci Oldenl.

Thymelæa Africana, fruteſcens, Jaſmini flore, foliis Polygalæ Oldenl.

Thymelæa Africana, anguſtifolia, Jaſmini flore Oldenl.

Thymelæa Capenſis, Nepæ Theophraſti foliis aculeatis, flore parvo, purpureo Pluk. Phytog. 229. fig. 5.

Thymelæa Lauri folio, ſempervirens, ſeu Laureola mas. *Laureola ſemper virens, flore viridi, quibuſdam Laureola mas C. B. Pin. 462. Laureola ſempervirens, flore luteolo J. B. 1. 564. Laureola Dod. Pempt. 365. Laureole.*

Thymelæa Lauri folio deciduo, ſive Laureola fœmina. *Thymelæa folio deciduo, flore purpureo, officinis Laureola fœmina C. B. Pin. 462. Laureola folio deciduo, ſive Meſereon Germanicum J. B. 1. 566. Chamælea Germanica Dod. Pempt. 364.*

Thymelæa Lauri folio deciduo, flore albido, fructu flaveſcente. *Laureola folio deciduo, flore albo, officinis Laureola fœmina C. B. Pin. 462.*

GENUS III.

Alaternus. *Alaterne.*

ALATERNUS eſt plantæ genus, flore A, C monopetalo, infundibuliformi, quinquepartito & quaſi ſtelliformi, è cujus fundo ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu baccam E ſeminibus plerumque fœtam ternis, F, hinc gibbis G, inde verò angularis H. *Tab. 366.*

Alaterni ſpecies ſunt.

Alaternus 1 Cluſ. Hiſp. 56. *Phylica elatior C. B. Pin. 476. Spina Bourgi Monſpelienſium J. B. 1. 542.*

Alaternus minore folio. *Alaternus ij Cluſ. Hiſp. 58. J. B. 1. 542.*

Alaternus aurea ſeu foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Alaternus foliis ex luteo variegatis Mor. H. R. Bleſ.*

Alaternus argentea, ſeu foliis ex albo variis H. R. Par. *Alaternus foliis ex albo variegatis Mor. H. R. Bleſ.*

Alaternus Monſpeliaca, foliis profundiùs inciſis H. R. Par.

Alaternus minima, Buxi minoris foliis H. R. Par.

Alaternus Hiſpanica, latifolia.
Alaternus Americana, ſpinoſiſſima, Buxi folio Plum.
Alaternus, ut aiunt, quaſi foliis alterno ordine naſcentibus: his autem facilè dignoſcitur à Phillyrea.

GENUS IV.

Phillyrea. *Filaria.*

Tab. 367. PHILLYREA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, quadripartito, è cujus calyce D ſurgit piſtillum C infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ferè globoſum, ſemine fœtum G ejuſdem formæ F.

Phillyreæ ſpecies ſunt.

Phillyrea latifolia, lævis C. B. Pin. 476. *Phillyrea arbor Gallo-provinciæ, verior Macaleb Serapionis Lob. Icon. 132. Phillyrea arbor Lobelio J. B. 1. 540.*

Phillyrea latifolia, ſpinoſa C. B. Pin. 476. *Phillyrea folio Ilicis J. B. 1. 541 Phillyrea Cluſ. Hiſt. 51.*

Phillyrea folio leviter ſerrato C. B. Pin. 476. *Phillyrea folio Alaterni J. B. 1. 541. Phillyrea ij Cluſ. Hiſt. 52.*

Phillyrea folio Liguſtri C. B. Pin. 476. *Phillyrea latiuſculo folio J. B. 1. 539. Phillyrea iij Cluſ. 52.*

Phillyrea anguſtifolia, prima C. B. Pin. 470. *Phillyrea iiij Cluſ. Hiſt. Phillyrea anguſtifolia J. B. 1. 538.*

Phillyrea anguſtifolia, ſecunda C. B. Pin. 476. *Phillyrea v Cluſ. Hiſt. 52.*

Phillyrea anguſtifolia, ſpinoſa H. R. Par.

Phillyrea longiore folio profundè crenato H. R. Par.

Phillyrea folio Buxi H. R. Par.

Phillyrea Hiſpanica, Lauri folio ſerrato & aculeato.

Phillyrea Hiſpanica, Nerii folio.

Phillyrea Americana, humilis, radice craſſâ, luteâ, foliis acuminatis Plum.

Phillyrea Americana, humilis, radice craſſâ, roſeâ, foliis rotundioribus Plum.

Phillyrea flore fructuque carens foliis binis ex adverſo naſcentibus, facilè dignoſcitur.

GENUS V.

Liguſtrum. *Troëne.*

Tab. 367. LIGUSTRUM eſt plantæ genus, flore monopetalo A, B infundibuliformi, è cujus calyce D ſurgit piſtillum E infimæ floris parti C clavi adinſtar infixum quod deinde abit in fructum F ferè globoſum, mollem, ſucci plenum, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm quaternis G, hinc gibbis H, inde verò planis

Liguſtri ſpecies ſunt.

Liguſtrum J. B. 1. 528. *Liguſtrum Germanicum C. B. Pin. 475. Phillyrea Dod. Pempt. 775.*

Ligustrum foliis è luteo variegatis H. R. Par. *Ligustrum variegatum Munt. Hist. 254. Troëne panaché.*

Ligustrum Americanum, Lauri folio, flore flavescente, baccis niveis Plum.

GENUS VI.

Laurus. *Laurier.*

LAURUS est plantæ genus, flore A, B monopetalo, pelviformi, multifido, è cujus fundo surgit pistillum C quod deinde abit in fructum plerumque ovatum seu baccam D, cujus cortici E subest testa F unicapsularis G, semine fœta H ejusdem penè formæ. *Tab. 367.*

Lauri species sunt.

Laurus latifolia, πλατυτέρα Dioscoridis C. B. Pin. 460. *Laurus latifolia, mas & fœmina Tabern. Icon. 951.*

Laurus vulgaris C. B. Pin. *460. Laurus J. B. 1. 409. Laurus mas & fœmina Tabern. Icon. 950. Laurier franc.*

Laurus vulgaris, flore pleno H. R. Monsp. *Laurier franc à fleur double.*

Laurus vulgaris, folio undulato H. R. Par.

Laurus tenuifolia, mas Tabern. Icon. *952.*

GENUS VII.

Jasminum. *Jasmin.*

JASMINUM est plantæ genus, flore A B monopetalo, infundibuliformi, multifido, è cujus calyce E surgit pistillum D infimæ floris parti C adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem seu baccam F, I uno K vel altero G, H semine fœtam. *Tab. 368.*

Jasmini species sunt.

Jasminum vulgatius, flore albo C. B. Pin. 397. *Jasminum sive Gelseminum flore albo J. B. 2. 101. Gelseminum vulgatius. Jasminum Lob. Icon. 105.*

Jasminum Hispanicum, flore majore, externè rubente J. B. 2. 101. *Jasminum humilius, magno flore C. B. Pin. 398. Jasminum candidiflorum Tabern. Icon. 885. Jasmin d'Espagne.*

Jasminum Hispanicum, flore prolifero Mentz. Pug. *Jasmin d'Espagne à fleur double.*

Jasminum Azoricum, flore albo V. Lusit. *Jasminum Azoricum, trifoliatum flore albo, odoratissimo H. Amstel. in folio 159.*

Jasminum sive Gelseminum luteum J. B. 2. 102. *Jasminum humile, luteum C. B. Pin. 397. Jasminum luteum Lob. Icon. 106.*

Jasminum luteum, vulgò dictum bacciferum C. B. Pin. 398. *Trifolium fruticans quibusdam, Polemonium flore luteo J. B. 1. 374. Trifolium fruticans Dod. Pempt. 571.*

Jasminum Indicum, latifolium, fructu gemino. *Tsiregam-Mulla H. Mal. 6. 97.*

Jasminum Indicum, angustifolium, fructu gemino. *Katu-Pits jo-gam-Mulla H. Mal. 6. 93.*
Jasminum Indicum, latifolium, fructu biventri, *Katu-Mulla H. Mal 6. 99.*
Jasminum Indicum, latifolium, monococcon. *Katu Tsjiregam-Mulla H. Mal. 6. 95.*
Jasminum arborescens, Lauri folio odoratissimo, flore albo Plum.
Jasminum arborescens, Nicotianæ folio flore albo. Plum.
Jasminum arborescens, foliis Solani, baccis nigro-violaceis Plum.
Jasminum inodorum, repens, foliis Violæ Plum.

GENUS VIII.

Arbutus. *Arbousier.*

Tab. 368. ARBUTUS est plantæ genus flore A monopetalo, campaniformi, globoso, ex cujus calyce D surgit pistillum C posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E subrotundum, carnosum, in quinque loculamenta divisum F seminibusque fœtum L placentæ G H, I K affixis.

Arbuti species sunt.

Arbutus folio serrato C. B. Pin. 460. *Arbutus, Comarus Theophrasti J. B. 1. 83. Arbutus Dod. Pempt. 804.*
Arbutus fructu turbinato, folio serrato. *Arbutus oblongo & acuto fructu Barr. Icon.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus pistillum abit in fructum seminibus osseis fœtum.

GENUS I.

Styrax. *Storax.*

Tab. 369. STYRAX est plantæ genus, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi, multifido, è cujus calyce surgit pistillum D posticæ floris parti B adinstar clavi innxum, quod deinde abit in fructum E subrotundum, carnosum F, uno vel altero officulo G, H plerumque fœtum, in quo I nucleus continetur L.

Styracis speciem unicam novi.

Styrax folio Mali Cotonei C. B. Pin. 452. *Styrax arbor J. B. 1. 341. Styrax Lob. Icon. 151.*

GENUS III.

Olea. *Olivier.*

Tab. 370. OLEA est plantæ genus, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi, ple-

rumque quadripartito, ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ovatum E, mollem, succi plenum officulo fœtum F oblongo G, in quo G, H, K nucleus continetur H ejusdem formæ.

Oleæ species sunt.

Olea fructu maximo *Olivæ maximæ, Hispanicæ C. B. Pin. 472. Oliva crassior, circa Hispalim nascens Clus. Hist. 25. Olive d'Espagne.*

Olea fructu oblongo, minori. *Olivæ minores & Genuenses & ex Provincia C. B. Pin. 472. Oliva minor, oblonga Bot. Monsp. & H. R. Monsp. Olive Picholine.*

Olea fructu oblongo, atrovirente. *Olivæ oblongæ, atrovirentes C. B. Pin. 472.*

Olea fructu albo. *Oliva alba Clus. Hist.*

Olea fructu minore & rotundiore. *Olivæ minores, rotundiores C. B. Pin. 472. Olivolæ Cæsalp. 73.*

Olea fructu majusculo & oblongo. *Olivæ majusculæ, oblongæ C. B. Pin. 472.*

Olea fructu majori, carne crassâ. *Olivæ majores & pulposiores C. B. Pin. 472. Olivæ regiæ Cæsalp. 73.*

Olea sativa, major, oblonga, angulosa, Amygdali formâ H. R. Monsp.

Olea media, oblonga, fructu Corni H. R. Monsp.

Olea maxima, subrotunda H. R. Monsp.

Olea media, rotunda viridior H. R. Monsp.

Olea media, rotunda, præcox H. R. Monsp.

Olea minor, rotunda, racemosa H. R. Monsp.

Olea minor, rotunda, rubro-nigricans H. R. Monsp.

Olea minor, rotunda, ex rubro & nigro variegata H. R. Monsp.

Olea minor, Lucensis, fructu odorato. *Oliva minor, Lucensis, odorata H. R. Par. Olive de Luques.*

Olea sylvestris, folio duro, subtus incano C. B. Pin. 472. *Oleaster sive Olea sylvestris J. B. 1. 17. Sylvestris Olea Clus. Hist. 26. Olivier sauvage.*

Olea sylvestris, Hispanica folio duro, subtus incano, fructu obtuso, mucronato

Plures aliæ species Oleæ recensentur in Horto Catholico.

GENUS III.

Uva Ursi.

UVA URSI est plantæ genus, flore monopetalo A, campaniformi, globoso, ex cujus calyce D surgit pistillum C posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem seu baccam E sphæricam, officulis fœtam F, hinc gibbis G, inde verò planis. *Tab. 370.*

Uvæ Ursi speciem unicam novi.

Uva Ursi Clus. Hist. 63. *Vitis Idæa foliis carnosis & veluti punctatis, sive Idæa radix Dioscoridi C. B. Pin. 470.*

GENUS IV.

Aquifolium, *Houx*.

Tab. 371. AQUIFOLIUM est plantæ genus, flore A plerumque monopetalo, rotato, ex cujus calyce C surgit pistillum D mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem E seu baccam officulis fœtam F hinc gibbis G, inde verò planis,

Aquifolii species seu potius varietates sunt.

Aquifolium sive Agrifolium vulgò J.B. 1. 114. *Agrifolium Dod. Pempt. 758. Ilex aculeata, baccifera, folio sinuato C. B. Pin. 425.*

Aquifolium foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Aquifolium aureum Munt. Hist. 163.*

Aquifolium foliis ex albo variegatis H. L. Bat.

Aquifolium foliis oblongis, spinis & limbis argenteis H. L. Bat.

Aquifolium foliis subrotundis, spinis & limbis argenteis H. L. Bat.

Aquifolium longioribus foliis limbis & spinis ex unico tantum latere per totum argenteo pictis Pluk. Almag. Bot.

Aquifolium foliis oblongis, spinis & limbis aureis H. L. Bat.

Aquifolium foliis subrotundis, spinis & limbis aureis H. L. Bat. *Raii Synops. 307.*

Aquifolium baccis luteis H. L. Bat.

Aquifolium echinata folii superficie Corn. 180.

GENUS V.

Guaiacana.

Tab. 371. GUAIACANA est plantæ genus, flore monopetalo A Campaniformi, è cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E F mollem, subrotundum, multicapsularem G, seminibus fœtum H, I, ex J. Bauhino *tanta duritie, ut vix dentibus atteri possint*; ex Cæsalpino verò *cartilagineis*.
Cæsalp. 150.

Guaiacanæ species sunt.

Guaicana J. B. 1. 138. *Lotus Africana, latifolia C. B Pin. 447. Diospyros sive Faba Græca latifolia, Pseudolotus Mathioli Lugd. 349.*

Guaiacana angustiore folio *Lotus Africana, angustifolia, sive fœmina C. B. Pin. 447. Diospyros sive Faba Græca angustifolia, seu Lotus Africana Lugd. 349*

Guaiacana, quòd ad Guaiaci vires accedere existimarint nonulli recentiores medici.

SECTIO

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus pistillum abit in fructum membranaceum.

GENUS I.

Ulmus. *Orme.*

ULMUS est plantæ genus, flore monopetalo A campaniformi, staminibus B instructo; è cujus fundo surgit pistillum C quod deinde D, E abit in fructum membranaceum seu foliaceum F veluti cordiformem G, in cujus meditullio capsula H Pyriformis posita est, membranacea pariter I, semine fœta I, K ejusdem formæ. *Tab. 372.*

Ulmi species sunt.

Ulmus campestris & Theophrasti C. B. Pin. 426. *Ulmus J. B. 1. 139. Dod Pempt. 837. Ulmus vulgaris cum samarris sive seminibus suis Park. Theat. 1404. Ulmus vulgatissima, folio lato, scabro Ger. Emac. 1480.*

Ulmus folio latissimo, scabro Ger. Emac. 1481. *Ulmus latiore folio Park. Theat. 1404.*

Ulmus minor, folio angusto scabro Ger. Emac. 1480. *Ulmus minor Park. Theat. 1404.*

Ulmus folio glabro Ger. Emac. 1481. *Park. Theat. 1404.*

SECTIO IV.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus pistillum abit in fructum multicapsularem

GENUS I.

Lilac.

LILAC est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, plerumque quadripartito, ex cujus calyce D surgit pistillum C posticæ floris parti D adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E compressum, linguiformem, in duas partes hiantem F, G, septo medio H, I in duo loculamenta K divisum seminibusque fœtum L M compressis & marginatis *Tab. 372.*

Lilac species sunt.

Lilac Math. 1237. *Syringa cærulea C. B. Pin. 398. Syringa flore cæruleo sive Lilac J. B. 1. 204.*

Lilac flore albo. *Syringa flore quasi argenteo C. B. Pin. 398.*

Lilac flore saturatè purpureo. *Syringa seu Lilac flore saturatè purpureo H Edinb.*

Lilac Ligustri folio. *Jasminum Persicum. foliis non laciniatis H. Edinb.*

Lilac laciniato folio. *Agem Lilac Persarum Corn. 189.*

GENUS II.

Erica *Bruyere.*

Tab. 373. ERICA est plantæ genus, flore A, B monopetalo, campaniformi, è cujus fundo surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D, ut plurimum subrotundum quadrifariàm hiantem & in quatuor loculamenta F plerumque distinctum, seminibusque fœtum G ut plurimùm exiguis.

Ericæ species sunt.

Erica vulgaris, glabra C. B. Pin. 485. *Erica vulgaris, humilis sempervirens flore purpureo J. B. 1. 354. Erica Tabern. Icon. 1111.*

Erica vulgaris, glabra, flore albo C. B. Pin. 485. *Erica vulgaris, humilis sempervirens, flore albo J. B. 1. 154. Erica alba Tabern. Icon. 1111.*

Erica Myricæ folio, hirsuta C. B. Pin. 485. *Erica myricæ folio, tomentosis & incanis foliis Clusii J. B. 1. 355. Erica foliis tomentosis & incanis Clus. Hist. 41,*

Erica maxima, alba C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios, flore albo J. B. 1. 355. Erica Coris folio, i, Clus. Hist. 41.*

Erica maxima, purpurascens, longioribus foliis C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios quaternis, flore purpurascente J. B. 1. 356. Erica Coris folio, ij Clus. Hist. 42.*

Erica foliis Corios, multiflora J. B. 1. 356. *Erica Coris folio ij altera species Clus. Hist. 42. Erica Juniperifolia, densè fruticans, Narbonensis Lob. Obs 620.*

Erica frutescens, peregrina C. B. Pin. 485. *Erica peregrina Brancionis Lob. Icon. 216. J. B. 1. 359.*

Erica major, floribus ex herbaceo purpureis C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios quaternis, floribus herbaceis, deinde ex albo purpurascentibus J. B. 1. 356. Erica Coris folio, iij Clus. Hist. 42.*

Erica major, scoparia, foliis deciduis C. B. Pin. 485. *Erica arborescens, floribus luteolis vel herbaceis, minimis J. B. 1. 356. Erica Coris folio, iiij Clus. Hist. 42.*

Erica ex rubro nigricans, scoparia C. B. Pin. 486. *Erica Brabantica, folio Coris hirsuto, quaterno J. B. 1. 358. Erica xiij Clus. Hist. 46.*

Erica humilis, cortice cinericeo, Arbuti flore C. B. Pin. 486. *Erica ramulis ternis, floribus saturatioribus, purpureis J. B. 1. 357. Erica Coris folio, vj Clus. Hist. 43.*

Erica humilis, cortice cinericeo, Arbuti flore albo H. R. Par.

Erica hirsuta, Anglica C. B. Pin. 486. *Erica ramis & foliis Corios ternis, floribus ex rubro purpurascentibus, majoribus J. B. 1. 357. Erica xij Clus. Hist. 46.*

Erica ternis per intervalla ramulis C. B. Pin. 486. *Erica arborescens, Monspeliensis, flore purpurascente, ramulis ternis J. B. 1. 357. Erica Coris folio, v Clus. Hist. 43.*

Erica procumbens, ternis foliolis, carnea C. B. Pin. 486. *Erica parva, Pannonica, foliis Corios ternis, flore carneo, capitulis Thymi J. B. 1. 358. Erica Coris folio, ix Clus. Hist. 44.*

Erica procumbens, herbacea C. B. Pin. 486. *Erica parva, foliis Corios quaternis, flore herbaceo, foliaceis capitulis J. B. 1. 358. Erica Coris folio viij Clus. Hist. 44.*

Erica procumbens, dilutè purpurea C. B. Pin. 486. *Erica foliis Corios, flore purpureo dilutioris coloris J. B. 1. 358. Erica Coris folio, vij Clus. Hist. 43.*

Erica Cantabrica, flore maximo, foliis Myrti subtus incanis.

Erica Africana, viridis, angustissimis & brevissimis foliis, flosculis in capitulum congestis Oldenl.

Erica Africana, flosculis subhirsutis, secundum ramulos dispositis Oldenl.

Erica Africana, incana, foliis angustissimis Oldenl.

Erica Africana, capillaceo brevique folio, flore rotundiori, purpureo Oldenl.

Erica Africana, folio minimo, flore rotundiori, albido Oldenl.

Erica Africana, Juniperifolia, flore oblongo spicato. *Erica Africana, arborescens, flore carneo Barth. Act. Hass. Vol. 2. 57.*

Erica Africana, Coris folio, flore oblongo, spicato Oldenl.

Erica Africana, Juniperifolia, flore oblongo, umbellato. *Erica Africana, umbellata, flore purpureo Barth. Act. Hass. Vol. 2. 57. Erica Coris folio hispido, Cerinthoides, Africana Breyn. Cent. 1. 25.*

Erica Africana, Coris folio, flore oblongo purpureo, è foliorum alis prodeunte Oldenl.

Erica Africana, Coris folio, flore breviori, purpureo, è foliorum alis prodeunte Oldenl.

Erica Africana, Coris folio, floribus vesicariis Oldenl.

Ab eo genere excludendæ sunt. Ericæ bacciferæ species & ad Empetrum revocandæ.

GENUS III.

Vitex.

VITEX est plantæ genus, flore monopetalo A, B, C. quasi bilabiato, posterius tubulato, è cujus calyce F surgit pistillum E posticæ floris parti D adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum G ferè sphæricum in quatuor loculamenta divisum H seminibusque fœtum oblongis I. *Tab. 373.*

Viticis species sunt.

Vitex latiore folio C. B. Pin. 475. *Agnus folio serrato J. B. 1. 205. Vitex latiore serrato folio Lob. Icon. 139.*

Vitex foliis angustioribus, Cannabis modo dispositis C. B. Pin. 475. *Agnus folio non serrato J. B. 1. 205. Vitex Dod. Pempt. 774.*

Vitex folio angustioribus, Cannabis modo dispositis, floribus cæruleis H. L. Bat.
Vitex sive Agnus flore albido H. R. Par.
Vitex sive Agnus minor, foliis angustissimis H. R. Par.

GENUS IV.

Chamærhododendros.

Tab. 337.

CHAMÆRHODODENDROS est plantæ genus, flore A monopetalo, tubulato & quasi infundibuliformi, è cujus calyce surgit pistillum C posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum D oblongum, in quinque loculamenta divisum E, in totidem capsulas F, H dehiscentem, axi G affixas seminibusque fœtas I minutissimis.

Chamærhododendri species sunt.

Chamærhododendros Alpina, glabra. *Chamærhododendros montana Allobrogum Lentiscifolia, Chamælea folia vel Oleastrifolia minùs odora Lob. Icon. 366: Ledum Alpinum, foliis ferrea rubigine nigricantibus C. B. Pin. 468. Nerium Alpinum quibusdam aliis Ledum glabrum J. B. 2. 21.*

Chamærhododendros Alpina, villosa. *Balsamum Alpinum Gesneri Lob. Icon. 366. Ledum Alpinum, hirsutum C. B. Pin. 468. Nerium Alpinum quibusdam, aliis Ledum hirsutum J. B. 2. 21.*

Chamærhododendros Alpina, Serpillifolia. *Chamæcistus Serpillifolia, floribus carneis C. B. Pin. 466. Anonymos fruticosa foliis Ericæ bacciferæ Mathioli J. B. 1. 527. Chamæcistus vij Clus. Hist. 75.*

Chamærhododendros Indica flore amplo, coccineo. *Chamærhododendron exoticum, amplissimis floribus Liliaceis Breyn. Prodr. 1. 23. Cistus, Indicus, Ledi Alpini foliis & floribus amplis H. L. Bat.*

Chamærhododendros à vocibus χάμαι *Humi*, & ῥοδοδένδρος *Nerion*; quasi dicas Merion humile.

SECTIO V.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus pistillum abit in fructum siliquosum.

GENUS I.

Nerion. *Laurier-rose.*

Tab. 374.

NERION est plantæ genus, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi multifido, è cujus calyce D surgit pistillum C posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E teretem, ex duabus veluti siliquis F G, H I compositum, semine fœtis K pappis instructo L.

Nerii species sunt.

Nerion floribus rubeſcentibus C. B. Pin. 464. *Nerion ſive Rhododendron flore rubro J. B. 2. 141. Oleander, Laurus roſea Lob. Icon 364. Laurier-roſe à fleur rouge.*

Nerion floribus albis C. B. Pin. 464. *Lob. Icon. 365. Nerion ſive Rhododendron flore albo J. B. 1. 141. Laurier-roſe à fleur blanche.*

Nerion Indicum, anguſtifolium, floribus odoratis, ſimplicibus H. L. Bat.

Nerion Indicum, latifolium, floribus odoratis, plenis H. L. Bat.

Nerion latifolium, Indicum, flore variegato, odorato pleno H. Amſtel. in fol.

Nerion ſcandens, Americanum, radice Bryoniæ tuberoſâ Plum.

GENUS II.

Acacia. *Caſie.*

ACACIA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, ſtaminibus numeroſis plerumque donato B & in capitulum collecto C C: ex floris autem fundo ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructuum ſiliquoſum E, in plurimas veluti foveas diviſum F ſeminibuſque fœtum ſubrotundis G. *Tab. 378.*

Acaciæ ſpecies ſunt.

Acacia vera J. B. 429. *Acacia foliis Scorpioidis leguminoſæ C. B. Pin. 392. Acacia Dod. Pempt. 752.*

Acacia Ægyptiaca, floribus albis P. Alp. de Plant. Ægypt. Deſcript. 10.

Acacia Indica, Farneſiana Ald. 2. *Acacia Indica, foliis Scorpioidis leguminoſæ, ſiliquis fuſcis, teretibus, reſinoſis H. L. Bat.*

Acacia Americana, foliis amplioribus, ſiliquis cincinnatis Plum. *Bracelets.*

Acacia Americana foliis amplioribus, ſiliquis compreſſis, flore coccineo Plum.

Acacia Americana, latifolia, Alopecuroides, flore albo Plum.

Acacia Americana, non ſpinoſa ſiliquis latis, compreſſis, flore albo Plum.

Acacia Americana, aculeata, flore albo, foliis Tamarini Plum.

Acacia Americana, repens, aculeata, flore albo, foliis ſiliquæ Plum.

Acacia Americana, non ſpinoſa, foliis Juglandis, flore purpureo Plum.

Acacia Americana, repens, aculeata, flore albo, foliis omnium minimis Plum.

Acacia Americana, fruteſcens, non aculeata, flore purpuraſcente Plum.

Acacia validiſſimis & longiſſimis aculeis albicantibus munita, flore luteo.

Piper Æthiopicum Mathioli ad hoc genus ſpectare videtur.

GENUS III.

Mimoſa. *Senſitive.*

MIMOSA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, numeroſis ſtaminibus B plerumque donato & in capitulum quoddam collecto: ex floris autem fundo ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam vel ſimplicem D & bivalvem, F, ſeminibus fœtam oblongis G, vel compoſitam H ex plurimis partibus articulatione quadam tranſverſa conjunctis I, M, qua- *Tab. 375.*

rum ſingulæ K ſemine turgent ſubrotundo L. His notis addendum eſt folia Mimoſæ ſi tangantur motu quodam ſyſtoles & diaſtoles donari.

Mimoſæ ſpecies ſunt.

Mimoſa ſeu frutex ſenſibilis. *Frutex ſenſibilis, Herba mimoſa dicta Park. Theat. 1617.*

Mimoſa altera, ſpinis horridiuſcula & ſenſitiva magis H. R. Par. *Æſchynomene ſpinoſa, 1, ſive latifolia, Braſiliana, ſiliquis radiatis Breyn. Cent. 1. 31.*

Mimoſa latifolia, ſiliculis in orbem glomeratis. *Herba mimoſa, minor, ſpinoſa, foliis latioribus, ſiliculis plurimis, villoſis, in capitulum congeſtis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 199.*

Mimoſa Jamacenſis Zan. Hiſt. 149.

Mimoſa ſpinoſa, Pernambucana Zan. Hiſt. 144.

Mimoſa, à mimo, cujus motus imitari videtur.

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus flore monopetalo, cujus calix abit in baccam

GENUS I.

Sambucus. *Sureau*

Tab. 376. SAMBUCUS eſt plantæ genus, flore A, C monopetalo, rotato, multifido, cujus meditullium B à mucrone E calycis D tanquam à clavo perfoditur: calyx autem abit deinde in baccam F ſucci plenam & ſeminibus fœtam oblongis G.

Sambuci ſpecies ſunt.

Sambucus fructu in umbellâ nigro C. B. Pin. 456. *Sambucus vulgaris J. B. 1. 544. Sambucus Dod. Pempt. 845.*

Sambucus fructu in umbellâ viridi C. B. Pin. 456. *Sambucus fructu albo Lob. Icon. 162.*

Sambucus racemoſa, rubra C. B. Pin. 456. *Sambucus racemoſa, acinis rubris J. B. 1. 551. Sambucus montana, racemoſa Lob. Icon. 163.*

Sambucus laciniato folio C. B. Pin. 456. *Sambucus laciniata J. B. 1. 549. Sambucus lacinioſo folio Dod. Pempt. 845.*

Sambucus humilis ſive Ebulus C. B. Pin. 456. *Ebulus ſive Sambucus herbacea J. B. 1. 546. Ebulus Dod. Pempt. 381. Yeble.*

Sambucus humilior, fruteſcens. foliis eleganter variegatis H. Edinb.

Sambucus humilis, ſive Ebulus folio laciniato C. B. Pin. 456. *Ebulo laciniato Pon. Bald. Ital. 234.*

Sambucus flore fructuque carens foliis conjugatis & fœtidis dignoſci ſolet.

GENUS II.

Opulus. *Obier.*

OPULUS est plantæ genus, flore A monopetalo sed multiplici : alius *Tab. 376.* enim A ad muscarii circumferentiam positus, rotatus est, perfossus in meditullio C ab pistillo F calycis K, & sterilis. Alius verò B pelviformis à cacumine calycis E, in meditullio D etiam perfossus : hujus verò calyx abit in fructum G seu baccam mollem, semine fœtam H I cordiformi & compresso.

Opuli species sunt.

Opulus Ruellii 281. *Sambucus aquatica flore simplici C. B. Pin. 564. Sambucus aquatica, J. B. 1. 552. Sambucus palustris Dod. Pempt. 846.*

Opulus flore globoso. *Sambucus Aquatica, flore globoso, pleno C B Pin. 456. Sambucus rosea J. B. 1. 553. Sambucus rosea sive aquatica Lob. Icon. 201.*

GENUS III.

Viburnum. *Viorne.*

VIBURNUM est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, multifido, *Tab. 377.* cujus meditullium B perfoditur à cacumine calycis C. Is autem deinde abit in fructum mollem seu baccam D succi plenam & semine fœtam osseo E compresso, striato.

Viburni speciem unicam novi.

Viburnum Math. 217. *Lantana vulgò aliis Viburnum J. B. 1. 557.*

GENUS IV.

Tinus. *Laurier-tin.*

TINUS est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, multifido, cujus *Tab. 377.* meditullium B perfoditur à cacumine calycis C : Is autem deinde abit in fructum Olivæformem D umbilicatum, semine fœtum E plerumque Pyriformi

Tini species sunt.

Tinus prior Clus. Hist. 49. *Laurus sylvestris, Corni fœmina foliis subhirsutis C. B Pin. 461. Laurus Tinus seu sylvestris, prior J. B. 1. 418.*

Tinus alter Clus. Hist 49. *Laurus sylvestris, foliis venosis C. B. Pin. 461.*

Tinus tertius Clus. Hist. 50 *Laurus sylvestris, folio minore C. B. Pin. 461.*

GENUS V.

Vitis Idæa. *Airelle ou Mirtile.*

VITIS IDÆA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, *Tab. 377.* globoso, è cujus calyce D surgit pistillum C posticæ floris parti B adinstar clavi infixum : calyx autem D abit deinde in fructum mollem E seu baccam umbilicatam F, succi plenam seminibusque fœtam G plerumque exiguis H.

Vitis Idææ species sunt.

Vitis Idæa foliis oblongis, crenatis, fructu nigricante C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa angulosa J. B. 1. 520. Vitis Idæa sive Myrtillus 1 Tabern. Icon. 1078.*

Vitis Idæa folis subrotundis, non crenatis, baccis rubris. C. B. Pin. 470 *Vitis Idæa sempervirens, fructu rubro J. B. 1. 522 Vaccinia rubra Lob. Icon. 109.*

Vitis Idæa foliis oblongis albicantibus C B. Pin. 470. *Vitis Idæa fructu nigro J. B. 1. 519. Vitis Idæa Clus. Hist. 61.*

Vitis Idæa magna quibusdam sive Myrtillus grandis J. B. 1. 518. *Vitis Idæa foliis subrotundis, exalbidis C. B. Pin. 470.*

Vitis Idæa Zeylanica, odoratissima. *Myrtus Zeylanica, odoratissima, baccis niveis, monococcis H. L. Bat.*

Vitis Idæa Canadensis, Pyrolæ folio Sarrac.

Vitis Idæa Canadensis, Myrti folio Sarrac.

GENUS VI.

Caprifolium. *Chevre-feüille.*

Tab. 378. CAPRIFOLIUM est plantæ genus, flore H monopetalo, calyci K insidente, in orbem posito A, B, C, D, E, F, tubulato G in duo labia dehiscente, quorum superius H multifidum, inferius I plerumque linguiforme: calyx autem deinde abit in fructum mollem seu baccam L semine fœtam M compresso & subrotundo.

Caprifolii species sunt.

Caprifolium Germanicum Dod. Pempt. 411. *Periclymenum non perfoliatum, Germanicum C. B. Pin. 302. Periclemenon non perfoliatum J. B. 2. 104.*

Caprifolium Italicum Dod. Pempt. 411. *Periclymenum perfoliatum C. B. Pin. 302. Periclymenum perfoliatum J. B. 2. 104.*

Caprifolium Germanicum, flore rubello, serotinum Broff. *Periclymenum perfoliatum, serotinum, speciosius H. R. Par.*

Caprifolium Italicum perfoliatum, præcox Broff, *Periclymenum perfoliatum, præcox. Narbonense H. R. Par.*

Caprifolium perfoliatum, foliis sinuosis & variegatis. *Periclymenum perfoliatum, folio variegato D. Marchant H. L. Bat App. Periclimenum foliis sinuatis, variegatis & hirsutis Raii Hist. App. 1918.*

Caprifolium non perfoliatum, foliis sinuosis.

GENUS VII.

Periclymenum.

Tab. 378. PERICLYMENUM est plantæ genus, flore A, B monopetalo, in orbem posito, tubæ quodammodo æmulo, multifido, calyci C insidente, qui deinde abit in fructum mollem seu baccam D semine fætam E compresso & subrotundo.

Periclymeni

Periclymeni species sunt.

Periclymenum perfoliatum, Virginianum, sempervirens & florens H. L. Bat.

Periclymenum Indicum, flore flavescente. *Itti-Canni H. Mal. 7. 55.*

GENUS VIII.

Chamæcerasus.

CHAMÆCERASUS est plantæ genus, flore monopetalo C, calyci E insidente, sed gemino A A eidem pediculo B innascente, tubulato, in duo labia dehiscente, quorum superius C multifidum, inferius D plerumque linguiforme: calyx autem deinde abit in baccas gemellas F G molles, semineque fœtas compresso & subrotundo H. *Tab. 379.*

Chamæcerasi species sunt.

Chamæcerasus Alpina, fructu gemino, rubro, duobus punctis notato C. B. Pin. 451. *Chamæcerasus Gesneri vel Chamæpericlymenon quoddam Alpinum J. B. 2. 107. Chamæcerasus Alpigena Lob. Icon. 173.*

Chamæcerasus Alpina, fructu nigro, gemino C. B. Pin. 451. *Periclymenum rectum, folio serrato J. B. 2. 107. Periclymenum rectum, ij Clus. Hist. 58.*

Chamæcerasus montana, fructu singulari, cæruleo C.B.Pin. 451. *Periclymenum rectum, fructu cæruleo J.B. 2. 108. Periclymenum rectum, iij Clus. Hist. 58.*

Chamæcerasus dumetorum, fructu gemino, rubro C.B.Pin. 451. *Periclymenum rectum, fructu rubro J. B. 2. 106. Xylosteum Dod. Pempt. 412.*

GENUS IX.

Xylosteon.

XYLOSTEON est plantæ genus, flore monopetalo A calyci C insidente, gemino, eidem pediculo B innascente, tubulato, multifido. Calyx autem deinde abit in baccas gemellas D D, molles semineque fœtas compresso & subrotundo E. *Tab. 379.*

Xylostei speciem unicam novi.

Xylosteon Pyrenaicum.

SECTIO VII.

De Arboribus & Fruticibus flore monopetalo, à fructu separato.

GENUS I.

Viscum. *Gui.*

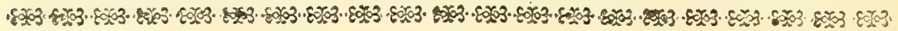
VISCUM est plantæ genus, flore A monopetalo, pelviformi, plerumque quadripartito, verrucis consperso B tanquam apicibus pulverem effun- *Tab. 380.*

dentibus : embryones autem D C à floribus ſeparati naſcuntur : tener ſcilicet fructus E quatuor foliolis F, G, H, I ſtipari ſolet, abitque deinde in baccam K ſubrotundam, glutinis plenam, ſemineque fœtam L, M compreſſo & cordiformi.

Viſci ſpecies ſunt.

Viſcum baccis albis C. B. Pin. 423. *Viſcum Dod. Pempt. 826.*

Viſcum baccis rubris C. B. Pin. 423. *Viſcum baccis è rubro purpuraſcentibus Cluſ. Hiſt. 26.*

CLASSIS XXI.
DE
ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,
Flore Roſaceo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum unicapſularem.

GENUS I.

Cotinus. *Fuſtet.*

Tab. 380. COTINUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante : ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum G an unicapſularem ? in his enim regionibus ad maturitatem non pervenit : innaſcitur autem ramulis E in capillamenta F villoſa deſinentibus.

Cotini ſpeciem unicam novi.

Cotinus coriaria Dod. Pempt. 780. *Coccigrya ſive Cotinus putata J. B. 1. 494.*

GENUS II.

Toxicodendron.

Tab. 381. TOXICODENDRON eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum quod deinde abit in fructum D ſubrotundum, ſiccum, plerumque ſtriatum, ſemine fœtum E.

Toxicodendri species sunt.

Toxicodendron triphyllon, glabrum. *Edera trifolia, Canadensis Corn. 96.*

Toxicodendron triphyllon, folio sinuato, pubescente. *Hedera trifolia Canadensi affinis planta: Arbor venenata quorundam H. R. Par.*

Toxicodendron à vocibus Græcis τοξικὸν *Venenum*, & Δένδρον *Arbor.* Dionysius enim Joncquetus, Doctor Medicus Parisiensis & in Horto Regio doctissimus Botanices Professor arborem venenatam appellare solebat alteram speciem de qua locuti sumus.

GENUS III.

Rhus. *Sumac.*

RHUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in capsulam E subrotundam, quasi reniformem, semine fœtam F ejusdem formæ G. *Tab. 381.*

Rhois species sunt.

Rhus folio Ulmi C. B. Pin. 414. *Rhus sive Sumach J. B. 1. 555. Rhus coriaria Dod. Pempt. 779.*

Rhus Virginianum C. B. Pin. App. 517.

Rhus Canadense, folio longiori, utrinque glabro.

GENUS IV.

Tilia. *Tillau.* vel *Tilleul.*

TILIA est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in testam E, F unicapsularem G, seminibus fœtam oblongis H. *Tab. 381.*

Tiliæ species sunt.

Tilia fœmina, folio majore C. B. Pin. 426. *Tilia vulgaris, platyphyllos J. B. 1. 133. Tilia Dod. Pempt. 838.*

Tilia fœmina, folio minore C. B. Pin. 426. *Tilia folio minore J. B. 1. 137. Tilia sylvestris Trag. 1111.*

Tilia foliis molliter hirsutis, viminibus rubris, fructu tetragono Raii Synops. 316.

GENUS V.

Hippocastanum. *Marronier d'Inde.*

HIPPOCASTANUM est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B, C in orbem positis constante, ex cujus calyce D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F multifariàm dehiscentem G, unicapsularem H, seminibus fœtam I Castanearum æmulis. *Tab. 382.*

Hippocastani speciem unicam novi.

Hippocaſtanum vulgare. *Caſtanea folio multifido C. B. Pin 419. Caſtanea Equina, folio multifido J. B. 1. 128. Caſtanea Equina Dod. Pempt. 814.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus flore roſaceo, cujus piſtillum abit in baccam vel ſingularem vel multiplicem.

GENUS I.

Celtis. *Micocoulier.*

Tab. 383. CELTIS eſt plantæ genus, flore A, B roſaceo, ſtaminibus breviſſimis C plerumque ſtipato, è quorum meditullio ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu baccam E oſſiculo fœtam F ſubrotundo G.

Celtis ſpecies ſunt.

Celtis fructu nigricante. *Lotus fructu Ceraſi C. B. Pin. 447. Lotus arbor Lob. Icon. 186. Lotus arbor, fructu Ceraſi J. B. 1. 229.*

Celtis fructu obſcurè purpuraſcente. *Lotus arbor Virginiana, fructu rubro Raii Hiſt. 1917.*

Celtis Americana, folio Citri, ſubtus aureo, fructu rubro Plum.

GENUS II.

Frangula.

Tab. 383. FRANGULA eſt plantæ genus, flore A, C roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B inter diviſuras calycis monophylli D poſitis conſtante : è calycis autem fundo ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum ſeu baccam F mollem, duobus plerumque ſeminibus fœtam G planis & ſubrotundis H.

Frangulæ ſpecies ſunt.

Frangula Dod. Pempt. 784. *Alnus nigra, baccifera C. B. Pin. 428. J. B. 1. 560.*

Frangula rugoſiore & ampliore folio. *Alnus nigra, baccifera, rugoſiore folio ſeu major J. B. 1. 562.*

Frangula montana, pumila, ſaxatilis, folio ſubrotundo.

Frangula montana, pumila, ſaxatilis, folio oblongo.

GENUS III.

Hedera. *Lierre.*

Tab. 384. HEDERA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, è cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in baccam D ferè globoſam, ſeminibus fœtam E hinc gibbis F, inde verò planis.

Hederæ ſpecies ſunt.

Hedera arborea C. B. Pin. 305. *Hedera communis, major J. B. 2. 111. Hedera corymbosa, communis Lob. Icon. 614.*

Hedera Poëtica C. B. Pin. 305. *Hedera Dionysias Dalechampii Lugd. 1419. J. B. 2. 113.*

Hedera arbor Americana, folio hastato Plum.

GENUS IV.

Vitis. *Vigne.*

VITIS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante, e quorum meditullio surgit pistillum B staminibus stipatum C quibus flos D,E,F rejici solet: Pistillum autem abit in baccam G mollem, carnosam, succi plenam, quatuor plerumque seminibus seu gigartis H I fœtam veluti Pyriformibus K. *Tab. 384.*

Vitis species sunt.

Vitis sylvestris, Labrusca C. B. Pin. 299. *Labrusca Lugd. 1406. Vigne sauvage.*

Vitis Corinthiaca sive Apyrina J. B. 2. 72. *Uvæ passæ, minores vel Passulæ Corinthiacæ C. B. Pin. 299. Passulæ Trag. 1054. Raisin de Corinthe.*

Vitis laciniatis foliis Corn. 183. *Vitis folio Apii J. B. 2. 73. La Ciotat.*

Vitis præcox Columellæ H. R. Par. *Vigne hastive. Morillon noir.*

Vitis Damascena H. R. Par. *Vigne de Damas.*

Vitis Apiana C. B. Pin. 298. *Uva Muscatela Car. Steph. Præd. rust. 342. Muscat.*

Vitis pergulana, acinis Prunorum magnitudine & formâ C. B. Pin. 299. *Rognon de Coq.*

Vitis Africana, duracina J. B. 2. 71. *Marroquin.*

Vitis Allobrogica Plinii Car. Steph. Præd. rust. 300. *Raisins de livre ou Daufiné.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis albidis, dulcibus, durioribus. *Chasselas blanc. Bar-sur-Aube.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis albidis, dulcibus, nigricantibus aut rubentibus, *Chasselas noir, ou rouge.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis ovatis, albidis. *Bourdelais.*

Vitis subhirsuta C. B. Pin. 299. *Vitis lanata Car. Steph. Præd. rust. 307.*

Vitis quinquefolia, Canadensis, scandens. *Edera quinquefolia, Canadensis Corn. 100.*

Vitis Canadensis, Aceris folio.

Vitis Americana, Abutili folio, acinis atropurpureis Plum.

Vitis Americana, Hederæ folio serrato Plum.

Vitis Americana, folio subrotundo, uvâ corymbosâ, cæruleâ Plum.

Vitis Americana, trifolia, major, uvâ corymbosâ, acinis minoribus, rotundis Plum.

Vitis Americana, trifolia, minor, uva corymbosâ, acinis majoribus, turbinatis Plum.

Vitis Americana, foliis Cyclamini, uvâ corymbosâ, acinis nigricantibus Plum.
Vitis plurimæ species recensentur in Horto Catholico.

GENUS V.

Berberis. *Epine-vinete.*

Tab. 385.

BERBERIS est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, è cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D cylindraceum, mollem, succi plenum, uno vel altero semine fœtum oblongo E.

Berberis species sunt.

Berberis dumetorum C. B. Pin. 454. *Berberis vulgò quæ & Oxyacantha putata J. B. 1. 52. Spina acida sive Oxyacantha Dod. Pempt. 750.*

Berberis sine nucleo C. B. Pin. 454. *Berberis ἀπύρηνος Clus. Hist. 121.*

Berberis latissimo folio, Canadensis H. R. Par.

GENUS VI.

Rubus. *Ronce.*

Tab. 385.

RUBUS est plantæ genus, flore rosaceo A, C plurimis scilicet petalis D constante in orbem positis, calyci B E insidentibus, è cujus meditullio surgit pistillum F staminibus numerosis stipatum, quod deinde abit in fructum G ferè globosum, è plurimis veluti baccis H compositum, placentæ K affixis, succi plenis, & semine fœtis ut plurimùm oblongo I.

Rubi species sunt.

Rubus vulgaris, sive Rubus, fructu nigro C. B. Pin. 479. *Rubus major, fructu nigro J. B. 2. 57. Rubus Dod. Pempt. 742.*

Rubus flore albo H. R. Monsp.

Rubus flore albo, pleno H. R. Monsp. *Ronce à fleur double.*

Rubus non spinosus, fructu nigro, majore, Polonicus Barr. Icon.

Rubus vulgaris, spinis carens H. R. Par. *& Joncq. Hort. Rubus non spinosus, major, fructu nigro Barr. Icon. Ronce de Saint François.*

Rubus spinosus, foliis & flore eleganter laciniatis. *Rubus foliis eleganter dissectis D. Fagon Pluk. Phytog. Tab. 108. fig. 4.*

Rubus Idæus, spinosus C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, spinosus, fructu rubro J. B. 2. 59. Rubus Idæus Dod. Pempt. 743. Framboisier.*

Rubus Idæus, lævis C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, non spinosus J. B. 2. 60. Rubus Hircinus Tabern. Icon. 897.*

Rubus odoratus Corn. 150.

Rubus Idæus, fructu albo C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, spinosus, fructu albo J. B. 2. 59. Rubus Idæus albo fructu Clus. Hist. 117.*

Rubus repens, fructu cæsio C. B Pin. 479. *Rubus minor, fructu cæruleo J. B. 2. 59. Rubus minor Dod. Pempt. 742.*

Rubus Alpinus, humilis J. B. 2. 61. *Chamærubus saxatilis C. B. Pin. 479. Rubus saxatilis, Alpinus Clus. Hist. 118.*

Rubus paluſtris, humilis. *Chamærubus foliis Ribes, Anglica C. B. Pin. 480. Chamæmorus Clus. Hist. 118.*

Rubus trifolius, repens, molliculo folio piloſo, fructu cæſio, majori H. Cathol.

Rubus minor, Alpinus, Æthnicus, rectus, caneſcens, candido flore H. Cathol.

Rubus elegantiſſimus, rectus, humilis, trifolius, Roſæ ſpinulis, fructu colore & ſapore Fragariæ H. Cathol.

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus, flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum multicapſularem.

GENUS I.

Acer. *Erable.*

ACER eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B; 1, 2, 3, 4, 5 in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F ex duabus, quandoque tribus capſulis G H compoſitum, in alam foliaceam I; K deſinentibus & ſemine fœtis L ſubrotundo M. *Tab. 386.*

Aceris ſpecies ſunt.

Acer montanum, candidum C. B. Pin. 430. *Acer major multis, falſo Platanus J. B. 1. 168. Acer major Dod. Pempt. 840.*

Acer majus, foliis eleganter variegatis H. Edinb.

Acer Platanoides Munt. Hiſt. 55. *Acer major Cam. Epit. 63. Aceris majoris varietas J. B. 1. 168. Acer montanum, Orientalis Platani foliis atrovirentibus Pluk. Phytog. Tab. 252. fig. 1.*

Acer major, folio rotundiore, minus laciniato, an Opalus Italorum? Raii Hiſt. 1701.

Acer campeſtre & minus C. B. Pin. 431. *Acer vulgare, minori folio J. B. 1. 166. Acer minor. Dod. Pempt. 840.*

Acer trifolia C. B. Pin. 431. *Acer Monſpeſſulanum Lugd. 83. J. B. 1. 167. Pluk. Phytog. Tab. 251. fig. 3.*

Acer Americanum, ſcandens, Convolvuli folio, flore ex aureo coccineo Plum.

Acer Americanum, ſcandens, foliis Citri, flore cæruleo, ſpicato Plum.

Acer Americanum, ſcandens, Pſeudoacaciæ folio, flore purpuraſcente Plum.

GENUS II.

Staphylodendron. *Nez-coupez.*

Tab. 386. STAPHYLODENDRON est plantæ genus, flore rosaceo A C, plurimis scilicet petalis B in orbem positis 1, 2, 3, 4, 5 constante, ex cujus calyce D multifido 6, 7, 8, 9, 10 surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F membranaceum, vesicæ modo inflatum, in loculamenta divisum G, seminibusque fœtum H ferè osseis.

Staphylodendri species sunt.

Staphylodendron Math. 274. *J. B. 1. 274. Pistacia sylvestris C. B. Pin. 401.*

Staphylodendron Virginianum, triphyllum. *Pistacia sylvestris, trifolia, Virginensis H. R. Par. Pistacia Virginiana, sylvestris, trifolia Mor. H. R. Bles.*

Staphylodendron à vocibus Græcis σταφυλὴ *Racemus*, & δένδρος *Arbor*, quasi diceres arborem, fructu racemoso.

GENUS III.

Paliurus.

Tab. 387. PALIURUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis 1, 2, 3, 4, 5 constante, è cujus calyce E surgit pistillum D quod deinde abit in fructum F clypeiformem, officulo G fœtum ferè globoso, in tria loculamenta H diviso, in quibus adsunt nuclei I ejusdem formæ.

Paliuri speciem unicam novi.

Paliurus Dod. Pempt. 756. *Rhamnus folio subrotundo, fructu compresso C. B. Pin. 479. Rhamnus sive Paliurus folio Jujubino J. B. 1. 35.*

GENUS IV.

Azedarach.

Tab. 387. AZEDARACH est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, è quorum meditullio surgit tubus C pistillum E condens, quod è fundo calycis D prodit. Pistillum autem abit deinde in fructum F ferè globosum, mollem, officulo fœtum G plerumque striato, in plurima loculamenta diviso H, semen comprehendentia oblongum I.

Azedarach species sunt.

Azedarach Dod. Pempt. 848. *Arbor Fraxini folio, flore cæruleo C. B. Pin. 415. Azadaracheni arbor J. B. 1. 554.*

Azedarach sempervirens & florens. *Azadarach Indica, foliis non deciduis, officulo polypyreno Prodr. Par. Bat. Azadirachta Indica, foliis ramosis, minoribus, flore albo, subcæruleo, purpurascente, majore Breyn. Prodr. 2. H. Amstel. in fol. 76.*

GENUS V.

Evonymus. *Fusain.*

EVONYMUS est plantæ genus, flore A, B, C rosaceo, plurimis scilicet petalis D in orbem positis constante, è cujus calyce F surgit pistillum E quod deinde abit in fructum G K membranaceum, angulatum, in loculamenta divisum H, L seminibusque fœtum ut plurimùm oblongis I, M. Tab. 388.

Evonymi species sunt.

Evonymus vulgaris, granis rubentibus C. B. Pin. 428. *Evonymus multis, aliis Tetragonia J. B. 1. 201. Evonymus Dod. Pempt. 783.*

Evonymus granis nigris C. B. Pin. 428. *Evonymus flore phœniceo J. B. 1. 203. Evonymus ij Clus. Hist. 57.*

Evonymus latifolius C. B. Pin. 428. *Evonymus latifolia J. B. 1. 202. Evonymus 1 sive latifolius Clus. Hist. 56.*

Evonymus Virginianus, Pyracanthæ foliis, sempervirens, capsulâ verrucarum instar asperatâ, rubente Pluk. Phytog. Tab. cxv. fig. 5.

Evonymus Africanus, folio lucido, serrato Oldenl.

Evonymus Americanus, latifolius, racemosus, fructu pentagono, atro-purpureo Plum.

Evonymus, à vocibus Græcis εὖ *bonus*, & ὄνομα *nomen*; quasi diceres *plantam boni nominis*, ironicè sumptum, quòd animalibus nocere existimetur.

GENUS VI.

Syringa.

SYRINGA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, è cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E calyci hærentem, turbinatum F, quadrifariàm plerumque dehiscentem G & in quatuor loculamenta divisum H seminibus I exiguis fœta. Tab. 389.

Syringæ speciem unicam novi.

Syringa alba sive Philadelphus Athenæi C. B. Pin. 398. *Frutex coronarius Clus. Hist. 55.*

Syringa flore albo, pleno C. B. Pin. 398. *Syringa Italica, flore albo, pleno Eyst.*

SECTIO IV.

De Arboribus & Fruticibus flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum ex ſiliculis in capitulum congeſtis compoſitum.

GENUS I.

Spiræa.

Tab. 389. SPIRÆA eſt plantæ genus, flore A, B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C in orbem poſitis conſtante, è cujus calyce D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F ex plurimis ſiliquis G compoſitum, ſemine fœtis I oblongo K.

Spirææ ſpecies ſunt.

Spiræa Salicis folio. *Frutex ſpicatus, foliis Salignis, ſerratis C. B. Pin. 475. Spiræa Theophraſti fortè Cluſio J. B. 1. 559. Speirea Theophraſti fortè Cluſ. Hiſt. 84.*

Spiræa Opuli folio. *Anonymos Ribeſii foliis Icon. Robert. Evonymus Virginiana, Ribeſii folio, capſulis eleganter bullatis H. Amſtel. in fol. 169.*

Spiræa Hyperici folio non crenato. *Pruno ſylveſtri affinis Canadenſis C. B. Pin. App. 517.*

Spiræa Hiſpanica, Hyperici folio crenato.

SECTIO V.

De Arboribus & Fruticibus flore roſaceo, cujus piſtillum abit in ſiliquam.

GENUS I.

Senna. *Sené.*

Tab. 390. SENNA eſt plantæ genus, flore A ex quinque ut plurimùm petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus piſtillum C abit deinde in ſiliquam D, E planam admodum, ut plurimùm incurvam, ex duabus membranis F, G compoſitam, quas inter nidulantur ſemina K gigartis ſimilia, tenuibus veluti diſſepimentis H, I inter ſe diſtincta.

Sennæ ſpecies ſunt.

Senna Alexandrina, ſive foliis acutis C. B. Pin. 397. *Sena J. B. 1. 377. Sena Orientalis Tabern. Icon. 517.*

Senna Italica ſive foliis obtuſis C. B. Pin. 397. *Sena Florentina ſive foliis per extremum latis, penè cordatis J. B. 1. 377. Deſcript. Sena Italica Tabern. Icon. 518.*

Senna Americana, Ligustri folio Plum.
Senna, ut aiunt, quasi Sana, quia nemini unquam nocuit.

GENUS II.

Poinciana. *Poincillade.*

POINCIANA est plantæ genus, flore A ex quinque ut plurimùm petalis B constante in orbem positis, quorum meditullium occupat numerosa staminum E incurvorum congeries: pistillum autem F quod è calyce C surgit in quinque folia diviso, inferiori D adunco & imbricato, abit deinde in siliquam G planam, duram, in duas partes H, I dehiscentem, seminibusque fœtam L subrotundis K, tenuibus veluti dissepimentis M inter se distinctis. *Tab. 391.*

Poincianæ speciem unicam novi.

Poinciana flore pulcherrimo. *Acacia orbis Americani altera, flore pulcherrimo H. R. Par. Frutex pavoninus sive Crista Pavonis Breyn. Cent. 1. 61.*

Poinciana ab illustrissimo viro D. de Poinci insularum Antillarum præfecto.

GENUS III.

Cassia. *Casse.*

CASSIA est plantæ genus, flore A ex quinque ut plurimùm petalis B in orbem positis constante, cujus pistillum C abit deinde in siliquam nunc teretem & cylindraceam E nunc compressam D, in varia loculamenta F, G divisam à dissepimentis H, I transversâ positis, medullâ quadam ut plurimùm nigricante obductis, seminibusque fœtam L duris. *Tab. 392.*

Cassiæ species sunt.

Cassia fistula, Alexandrina C. B. Pin. 403. *Cassia purgatrix J. B. 1. 416. Cassia nigra Dod. Pempt. 787. Casse de Levant.*

Cassia fistula, Brasiliana C. B. Pin. 403. *Cassia siliqua, Brasiliana, purgatrix, compressa Lob. Pharm. Rond. 41. Cassia fistula, Brasiliana, flore incarnato Breyn. Cent. 1. 58. Casse du Bresil.*

Cassia fistula, Javanica, flore carneo H. Amstel. in fol. 217.

Cassia Americana, siliquis planis Plum.

Cassia Americana, fœtida, foliis Sennæ Plum.

Cassia Americana, fœtida, foliis oblongis, glabris. *Paiomirioba 1 Pison. Edit. 1658. 185. Senna Occidentalis, odore Opii viroso, Orobi Pannonici foliis mucronatis, glabra H. L. Bat.*

Cassia Americana, fœtida, foliis amplioribus, villosis.

Cassia Americana, fœtida, foliis subrotundis, acuminatis. *Paiomirioba ij Pison. Edit. 1658. 185. Senna Occidentalis odore Opii, minus viroso, foliis glabris, obtusis H. L. Bat.*

Cassia Americana, fœtida, foliis obtusis.

Cassia Americana, hexaphylla, siliquâ bicapsulari Plum.

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum carnosum, seminibus callosis fœtum.

GENUS I.

Aurantium. *Oranger.*

Tab. 393 & 394. AURANTIUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce D surgit pistillum E foliolis C in stamina desinentibus stipatum, quod deinde abit in fructum F ferè globosum, cortice carnoso G obductum, in varia loculamenta H divisum succi & vesicularum plena, seminibusque fœta I callosis. His notis addenda sunt folia O ad exortum cordiformia P.

Aurantii species sunt.

Aurantium dulci medullâ, vulgare Ferr. Hesp. 377.

Aurantium acri medullâ, vulgare Ferr. Hesp. 377. *Malus Aurantia, major C. B. Pin. 436. Arantia Malus J. B. 1. 97.*

Aurantium ficciore medullâ, hybernum Ferr. Hesp. 379.

Aurantium sylvestre, medullâ acri. *Malus aurantia sylvestris J. B. 1. 99. Oranger sauvage, ou Sauvageon.*

Aurantium crispo folio Ferr. Hesp. 389.

Aurantium stellatum & roseum Ferr. Hesp. 395.

Aurantium virgatum Ferr. Hesp. 399.

Aurantium virgatum, angustifolium. *Malus Aurantia angustioribus foliis & fructu, variegatis H. L. Bat.*

Aurantium corniculatum Ferr. Hesp. 409.

Aurantium corniculatum, fructu minori. *Malum Aurantium, corniculatum, minori fructu H. R. Par.*

Aurantium striatum Ferr. Hesp. 401.

Aurantium fœtiferum Ferr. Hesp. 405.

Aurantium fœtiferum, multiplex. *Malus Aurantia, fructu duos vel tres alios fructus includente H. Cathol.*

Aurantium Olyssiponense Ferr. Hesp. 427.

Aurantium Sinense Ferr. Hesp. 433.

Aurantium maximum Ferr. Hesp. 439.

Aurantium fructu multiplici. *Riche dépoüille.*

Aurantium folio angustissimo, lanceolato.

GENUS II.

Citreum. *Citronier.*

Tab. 395. & 396. CITREUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde

abit in fructum E plerumque oblongum & crassa carne F donatum, in varia loculamenta G divisum, succi & vesicularum plena, seminibusque callosis fœta. His notis addenda sunt folia simplicia K.

Citrei species sunt.

Citreum vulgare. *Malum Citreum, vulgare Ferr. Hesp. 61. Malus Medica C. B. Pin. 435.*

Citreum dulci medullâ. *Malum Citreum, dulci medullâ Ferr. Hesp. 73.*

Citreum magno fructu. *Citria Malus, cum fructu magno J. B. 1. 94. Malus Medica fructu ingenti, tuberoso C. B. Pin. 435.*

Citreum Corcyræum Ferr. Hesp. 58.

Citreum Cretense Ferr. Hesp. 58.

GENUS III.

Limon. *Limonier.*

LIMON est plantæ genus, flore foliisque Citrei, fructu verò ferè ovato A carne tenui B donato, in varia loculamenta C diviso, succi & vesicularum plena, seminibusque fœta D callosis. His notis addenda est propria quædam facies, qua ab Hortulanis facilè dignoscitur ab Aurantio & Citreo. *Tab. 397.*

Limonis species sunt.

Limon vulgaris Ferr. Hesp. 193. *Malus Limonia, acida C. B. Pin. 436. Limonia Malus J. B. 1. 96.*

Limon vulgò pusilla pila Ferr. Hesp. 201.

Limon incomparabilis Ferr. Hesp. 223.

Limon dulci medullâ, vulgaris Ferr. Hesp. 229. *Malus Limonia, major, dulcis C. B. Pin. 436.*

Limon dulci medullâ, Olyssiponensis Ferr. Hesp. 230.

Limon Pyri effigie Ferr. Hesp. 230.

Limon Spataphora Reginorum Ferr. Hesp. 241.

Limon Sbardonius Ferr. Hesp. 253.

Limon Barbadorus Ferr. Hesp. 259.

Limon dulcis Ferr. Hesp. 331. *Malus Limonia, minor, dulcis C. B. Pin. 436.*

Limon acris Ferr. Hesp. 331. *Malus Limonia, minor, acida H. R. Par.*

Limon citratus Ferr. Hesp. 331. *Malus Limonia, citrata H. L. Bat.*

Limon citratus, altero fœtus. *Malus Limonia citrata, fructu fructum includente H. L. Bat.*

Limon fructu racemoso. *Malus Limonia, uberrima, fructu racematim nonnihil mammillas imitante, vix acidum includente H. Cathol.*

SECTIO VII.

De arboribus & Fruticibus flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ossiculo fœtum.

GENUS I.

Prunus, *Prunier.*

Tab 398. PRUNUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum ovatum E vel globosum, carnosum, mollem, ossiculo fœtum F utrinque plerumque acuminato, nucleumque G includente.

Pruni species sunt.

Prunus flore pleno H. R. Par. *Prunus flore duplicato Broff. Prunier à fleur double.*

Prunus fructu magno, dulci, atro-cæruleo. *Pruna magna, dulcia, atro-cærulea C. B. Pin. 443. Pruna Damascena Lugd. 314. Gros Damas violet de Tours.*

Prunus fructu parvo, dulci, atro-cæruleo. *Pruna parva, dulcia, atro-cærulea C. B. Pin. 443. Pruna Damascena, nostratia Bell. Petit Damas noir.*

Prunus fructu magno, crasso, subacido. *Pruna magna, crassa, subacida C. B. Pin. 443. Pruna Hungarica, præstantissima, Damascena fortè Gesn. Damas noir hastif.*

Prunus fructu oblongo, cæruleo. *Pruna oblonga, cærulea C. B. Pin. 343. Prunydactyla Trag. 1020. Prune-datte.*

Prunus fructu nigro, carne dura. *Pruna nigra, carne durâ C. B. Pin. 443. Pruna Perdigona Lugd. 314. Prune Perdrigon.*

Prunus fructu magno, è violaceo rubente, suavissimo, saccharato. *Perdrigon violet.*

Prunus fructu magno, è violaceo rubente, serotino. *Imperatrice.*

Prunus fructu ovato, magno, rubente. *Imperiale rouge.*

Prunus fructu ovato, magno, flavescente. *Imperiale.*

Prunus fructu ovato, maximo, flavo. *Prune de Monsieur.*

Prunus fructu cerei coloris. *Pruna coloris ceræ ex candido in luteum pallescentis C. B. Pin. 443. Pruna cerea sive Cereola, Tabern. Icon. 991. Prune de Sainte Catherine.*

Prunus fructu majori, rotundo, rubro. *Pruna magna, rubra, rotunda C. B. Pin. 443. Pruna Asinina Trag. 1020. Prune Cerizette.*

Prunus fructu maximo, rotundo, flavo & dulci. *Pruna rotunda, flava, dulcia. Mali amplitudine C. B. Pin. 443. Prune d'Abricot.*

Prunus fructu Amygdalino. *Pruna Amygdalina Plinii C. B. Pin. 443. Amygdalina Pruna Lob. Icon. 177. Rognon de Coq.*

Prunus fructu albo, oblongiusculo, acido. *Pruneoli albi, oblongiusculi, acidi C. B. Pin. 443. Galatensia Pruna Clus. Hist. 4.*

Prunus Brignoniensis, fructu suavissimo. *Pruna ex flavo rufescentia, mixti saporis, gratissima C. B. Pin. 443. Brignoles ou Brignole.*

Prunus fructu rubente, dulcissimo. *La Roche-Courbon.*

Prunus fructu rotundo, nigropurpureo, majori dulci C. B. Pin. 444. *Prunus Myrobalanus dicta J. B. 1. 189. Prunus Myrobalanus dicta J. B. 1. 189. Myrabolan.*

Prunus fructu rotundo, minori, nigro purpureo, dulci C. B. Pin. 444.

Prunus fructu minori, austero. *Pruna Augusto maturescentia, minora & austeriora C. B. Pin. 443.*

Prunus fructu parvo, præcoci. *Pruna parva, præcocia C. B. Pin. 443. Pruna Avenaria Tabern. Icon. 991.*

Prunus fructu parvo ex viridi flavescente. *Pruna parva, ex viridi flavescentia C. B. Pin. 443. Pruna parva, serotina, cereola Gesn. La Mirabelle.*

Prunus sylvestris C. B. Pin. 444. *J. B. 1. 193. Lob. Icon. 176.*

Prunus sylvestris, præcox, altior, H. R. Par. *Pruna sylvestria, præcocia C. B. Pin. 444. Pruni sylvestris, altera species Trag. 1017.*

Prunus sylvestris, fructu majore, albo Raii Synops. 302.

Prunus sylvestris, fructu rubro, acerbo & ingrato Raii Synops. 302.

Pruni species aliæ recensentur in Horto Catholico.

GENUS II.

Armeniaca. *Abricotier.*

ARMENIACA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B *Tab. 399.* in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E carnosum, ferè globosum, utrinque plerumque compressum, secundùm longitudinem sulcatum, ossiculo fœtum F compresso pariter G nucleum H includente. His notis addenda est facies quædam propria, qua Armeniaca à cæteris arboribus dignoscitur.

Armeniacæ species sunt.

Armeniaca fructu majori, nucleo amaro. *Mala Armeniaca, majora C. B. Pin. 442. Armeniaca Mala majora Cam. Epit. 146. J. B. 1. 167.*

Armeniaca fructu majori, nucleo dulci. *Mala Armeniaca, majora, nucleo dulci C. B. Pin. 442.*

Armeniaca fructu medio, oblongo, ex luteo rubente, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, pilosulo, oblongo fructu medio, ex luteo rubescente, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu minori, glabro, aureo, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, ferocior, fructu minori, glabro, luteo seu aureo, aversa parte subrutilante, odorulo, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu medio, oblongo, partim pallidè luteo, partim suave-rubente, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, pallidè luteo fructu, medio, adversa*

parte suaverubente, nitido, glabro oblongo, imbecilli odore, ori grato, nucleo dulci H. Cathol.

Armeniaca fructu rotundo, Avellanæ magnitudine, partim flavescente, partim rubente. *Malus Armeniaca, frugescens, fructu rotundo, Avellanæ magnitudine, pilis carente, ex candido luteo, parte contraria ruberculo H. Cathol.*

Armeniaca Mala minora J. B. 1. 67. *Malus Armeniaca, minor C. B. Pin. 442. Armeniaca minora Cam. Epit. 147.*

Armeniaca fructu Avellanæ magnitudine, ex luteo pulchrè rubente. *Malus Armeniaca, fructu Avellaniformi, piloso, ex luteo pulchrè rubente, succuloso H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, medio, glabro, partim fulvo, partim virescente. *Malus Armeniaca, vermiculoso sublongo fructu, medio, glabro, partim fulvo, partim virescente, pulpâ ossiculo tenaciter adhærente, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, medio, primùm viridi, deinde aureo. *Malus Armeniaca oblongulo medio fructu è viridi luteo, præ maturitate autem luteo per totum, ex dulci acido-amarulo H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, Avellanæ magnitudine, partim luteo, partim rubello. *Malus Armeniaca fructu pulchro visu luteo, ex adverso rubello, Avellanam minimè superante, sublongulo, nitido-glabro, dulcacore, tantillo amarore mixto H. Cathol.*

GENUS III.

Persica. *Pêcher.*

Tab. 400. PERSICA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E carnosum, ferè globosum, per longitudinem sulcatum, ossiculo fœtum F profundis scrobiculis G excavato, nucleum includente I oblongum H. His notis addenda est facies quædam Persicæ propria.

Persicæ species sunt.

Persica molli carne, & vulgaris, viridis & alba C. B. Pin. 440. *Malus Persica J. B. 1. 157. Dod. Pempt. 796.*

Persica vulgaris, flore pleno. *Malus Persica vulgaris, flore pleno H. R. Par. Pêcher à fleur double.*

Persica succo quasi sanguineo C.B.Pin.440. *Persica rubra Tabern. Icon. 995.*

Persica dura, carne candidâ, aliquando ex albo subrubente C. B. Pin. 440. *Duracina alba Tabern. Icon. 996.*

Persica dura, carne buxeâ C. B. Pin. 440. *Persica Cydoniaria Tabern. Icon. 995.*

Persica æstiva, Armeniacis similia sive Persica Sancti Joannis C. B. Pin. 440. *Persica præcocia Tabern. Icon. 994. Trecacina Persica Car. Steph. Præd. rust. 155. Pêche de Troye.*

Persica

Persica præcoci fructu, præcoqua dicta. *Malus præcox sive præcoqua Car. Steph Præd. rust. 154. Avant-Pêche.*

Persica ori gratissima, Corbeliana. *Malus Persica ori gratissima, H. R. Par. Corbeliana Car. Steph. Præd. rust. 156. Pêche de Corbeil.*

Persica fructu duro. *Persica duracina Ruell. de Stirp. nat. 296. Presse.*

Persica Palensis. *Malus Persica, Palensis H. R. Par. Pêcher de Pau.*

Persica fructu odoro, lævi cortice tecto. *Malus Persica odoro fructu, lævi cortice tecto H. R. Par. Brugnon musqué.*

Persica fructu globoso, obscurè rubente, suavissimo. *Pêche pourprée.*

Persica fructu magno, globoso, carne durâ, saccharatâ. *Pêche admirable.*

Persica fructu magno, globoso, flavescente, serotino. *Pêche jaune, tardive, ou Admirable jaune.*

Persica fructu magno, globoso, nigricante, serotino. *Pêche royale.*

Persica fructu maximo, pulcherrimo. *Pavie rouge de Pompone, ou monstrueux.*

Persica fructu ex rubro & violaceo variegato, saporis vinosi. *Violette tardive ou Pêche marbrée.*

Persica fructu præcoci, violaceo, saporis vinosi. *Pêche violette, hâtive.*

Persica fructu globoso, compresso, rubro, carne rubente, *Pêche Magdelene rouge.*

Persica Africana, nana, flore incarnato, simplici. *Malus Persica, Africana, nana, flore incarnato, simplici H. L. Bat.*

Persica Africana, nana, flore incarnato, pleno. *Malus Persica Africana, nana, flore incarnato, pleno H. L. Bat.*

Persica Mala, ut ait Ruellius, ex Perside advecta, ut ipso nomine apparet. *De Nat. Stirp. 93.*

Plures species Persicæ recensentur in Horto Catholico.

GENUS IV.

Cerasus. *Cerisier.*

CERASUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E carnosum, subrotundum vel cordiformem, ossiculo fœtum F ejusdem formæ G, H nucleum includente H, I. His notis addenda est facies quædam Ceraso propria. *Tab. 401.*

Cerasi species sunt.

Cerasus sativa, fructu rotundo, rubro & acido. *Cerasa sativa, rotunda, rubra & acida, quæ nostris Cerasa sativa C. B. Pin. 449. Cerasia acida Tab. Icon. 985. Cerisier.*

Cerasus sativa, fructu majori. *Cerasa sativa, majora C. B. Pin. 449. Cerasa, acida, rubella J. B. 1. 221. Cerasia Hispanica Tabern. Icon. 984. Griotier.*

Cerasus hortensis, fructu sine ossiculis H. L. Bat.

Cerasus fructu acido, serotino, succi sanguinei. *Cerasa acidissima, sanguineo succo C. B. Pin. 450. Cerasa acida, nigricantia, solidiora, tardius ma-*

turescentia J. B. 1. 221. Cerasiorum primum genus Trag 1027.

Cerasus fructu insipido, serotino *Cerasus serò maturescens, fructu majori, rubro, molliculo, insulsulo, nucamento parvo H. Cathol.*

Cerasus fructu serotino, cum pediculo longiori, foliato. *Cerasa serotina, pediculo longiori, foliato H. R. Par. Cerisier à longue queuë ou à la feüille.*

Cerasus major, fructu magno, cordato Raii Hist. 1538. *Cerasa crassa, carne durâ C. B. Pin. 450. Cerasa duracena, oblonga J. B. 2. 221. Cerasia Pliniana Tabern. Icon. 985. Bigarotier.*

Cerasus fructu aquoso. *Cerasa carne tenerâ & aquosâ C. B. Pin. 450. Cerasia aquea Tabern. Icon. 986. Guignier.*

Cerasa fructu albo, dulci. *Cerasa alba, dulcia C. B. Pin. 450. Cerasia dulcia Trag. 1028.*

Cerasus major ac sylvestris, fructu subdulci, nigro colore inficiente C. B. Pin. 450. *Cerasus sylvestris, fructu nigro J. B. 1. 220. Cerasia nigra Tabern. Icon. 986. Merisier.*

Cerasus Sicula, fructu Castanei coloris. *Cerasus Catanensis, decumano fructu, saporoso, rotundo, duracino, Castaneo colore H. Cathol.*

Cerasus fructu magno, rubro, turbinato. *Cerasus fructu magno, rubro, in finem turbinato H. Cathol.*

Cerasus sativa, fructu orbiculato, nigerrimo, micante. *Cerasus sativa, orbiculato fructu majori, jucundiori succo, aspectuque nigerrimo, micante H. Cathol.*

Cerasus sativa, fructu majore, oblongo, nigro, adunco. *Cerasus sativa, fructu majore, sublongo, nigro, adunco aculeo in summo, sapidissimo H. Cathol.*

Cerasus sativa, fructu majore, utrinque carinato. *Cerasus sativa, fructu majori, summitate utrinque carinatâ, rubello, dulci, nucleo parvo H. Cathol.*

Cerasus fructu minori, oblongo, insipido, ocyssimo. *Cerasus fructu minori, oblongulo, subrubro, insipidulo, omnium ocyssima H. Cathol.*

Cerasus Maialis, fructu duro, subdulci. *Cerasus Maialis, fructu rotundo, oblongulo, majori, rubro, minimùm nigrescente, callosulo, parum dulci H. Cathol.*

Cerasus racemosa, sylvestris, fructu non eduli C. B. Pin. 451. *Cerasus racemosa quibusdam aliis Padus J. B. 1. 228. Cerasia racemosa, nigra Tabern. Icon. 988. Bois de Sainte Lucie.*

Cerasus racemosa, sylvestris, fructu non eduli, rubro H. R. Par. *Cerasia racemosa, rubra, ij Tabern. Icon. 987.*

Cerasus racemosa, hortensis C B. Pin. 450. *Cerasus uno pediculo plura ferens & Cerasus racemosa J. B. 1. 223. Cerasia uno pediculo plura Tabern. Icon. 987. Cerisier à trochets.*

Cerasus racemosa, parvo fructu, ruberrimo. *Cerasus fructu ruberrimo, tenero, parvo, melleo, omnium racemosior ac frugescentior H. Cathol.*

Cerasus hortensis, flore roseo C. B. Pin. 450. *Cerasus multiflora, ij Tabern. Icon. 984.*

Cerasus hortensis, pleno flore C. B. Pin. 450. *Cerasus pleno flore J. B. 1. 223.*

Cerasus multiflora, *1. Tabern. Icon. 983. Cerisier à fleur double.*
Cerasus major ac sylvestris, multiplici flore H. R. Par. *Merisier à fleur double.*
Cerasus sylvestris, Septentrionalis, Anglica, fructu rubro, parvo, serotino Raii Hist. 1539.
Cerasus sylvestris, fructu minimo, cordiformi Phytol. Brit.
Cerasus sylvestris, amara, Mahaleb putata J. B. 1. 227. *Ceraso affinis C. B. Pin. 451. Macaleb Gesneri & Mathioli Lob. Icon. 133.*
Cerasus sylvestris, Alpina, folio rotundiore.
Cerasus, à Cerasunte Pontico municipio (ut ait C. Bauhinus) unde Lucullus Mithridate debellato primùm in Italiam arborem detulit, Athenæo & Plinio auctoribus.

GENUS V.

Amygdalus. *Amandier.*

AMYGDALUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante : ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum oblongum E, osseum, callo pulvinato F obductum, nucleo fœtum G oblongo H. *Tab. 402.*

Amygdali species sunt.

Amygdalus sativa, fructu majori C. B. Pin. 441. *Amygdalus dulcis J. B. 1. 174. Amygdalus Tabern. Icon. 996.*
Amygdalus sativa, fructu minori C. B. Pin. 441.
Amygdalus dulcis, putamine molliore C. B. Pin. 442.
Amygdalus amara C. B. Pin. 441. *J. B. 1. 174.*
Amygdalus Indica, nana H. R. Par. *Amygdalus pumila Mor. H. R. Bles. Amygdalus nana Munt. Hist. 34.*

GENUS VI.

Ziziphus. *Jujubier.*

ZIZIPHUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D, E quod deinde abit in fructum F oblongum, Olivæ æmulum, carnosum, officulum G includens, in duo loculamenta divisum H, nucleis fœta oblongis I. *Tab. 403.*

Ziziphi species sunt.

Ziziphus Dod. Pempt. 807. *Jujubæ majores, oblongæ C. B. Pin. 446. Zizipha sativa J. B. 1. 40.*
Ziziphus sylvestris. *Zizipha sylvestris, infœcunda H. Cathol.*

GENUS VII.

Laurocerasus. *Laurier-cerise.*

LAUROCERASUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C infundibuliformi surgit *Tab. 403.*

pistillum D, quod deinde abit in fructum E Cerasiformem, mollem, ossiculum G includentem, nucleo fœtum H subrotundo I. His notis addenda est propria quædam Lauroceraso facies.

Laurocerasi species sunt.

Laurocerasus Clus. Hist. 4. *J. B. 1. 420. Cerasus folio Laurino C. B. Pin. 450.*

Laurocerasus Lusitanica, minor. *Asarero Lusitanorum.*

Laurocerasus, quasi planta foliis Lauri & Cerasi fructu.

SECTIO VIII.

De arboribus & Fruticibus flore rosaceo, cujus calyx abit in fructum seminibus callosis fœtum.

GENUS I.

Pyrus. *Poirier.*

Tab. 404. PYRUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, cujus calyx C abit deinde in fructum D carnosum, plerumque turbinatum & umbilicatum E, in loculamenta divisum F, seminibusque fœtum oblongis G. His notis addenda est propria Pyri facies.

Pyri species sunt.

Pyrus sativa, flore pleno H. R. Par. *Pyrus flore duplicato Broff. Poirier à fleur double.*

Pyrus fructu æstivo, seu æstate ipsâ eduli.

Pyrus sativa, fructu æstivo, parvo, racemoso, odoratissimo. *Pyra superba, parva sed ocyssima Plinio Lugd. 306. Poires muscates, ou Muscadelles.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, minimo, odoratissimo. *Pyra Moschatellina, minima J. B. 1. 44. Pyra moschata, minima seu Chia Lugd. 307. Muscadelles ou Poires de Chio.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, partim saturè rubente, partim flavescente, moschato. *Pira Jesu seu Moschatellina rubra J. B. 1. 44. Pira Favonia, rubra Lugd. 306. Muscadelles rouges, ou grosse Muscadelle.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, parvo, flavescente, moschato. *Pira optima Basileensibus J. B. 1. 45. Petit muscat.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, globoso, sessili, moschato, maculis nigris conspersо. *Orange musquée.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, globoso, sessili, è viridi purpurascente, saccharato, odorato. *Orange verte.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, oblongo, ferrugineo, carne tenerâ, moschata. *Cuisse-madame.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, parvo, è viridi albido. *Pyra Hordearia, quæ cum Hordeo maturescunt, vulgò Poire de Saint Jean Lugd. 307. Poires de Hativeau.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, albido, majori. *Pyra lactea Lugd. 306. Gros Blanquet. Poire Blanchette.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, albido, ſaccharato, odoratiſſimo. *Blanquet muſqué, ou Blanquette muſquée.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, albido, pediculo longo donato. *Hydrapia J.B. 1. 45. Blanquette à longue queuë.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, ovato, punctis ferrugineis conſperſo. *Pyrum ovatum J. B. 1. 45.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, rufeſcente, ſaccharato. *Poire ſans peau. Fleur de Guigne. Rouſſelet hâtif.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, ſubrotundo, parvo, è flavo rutilante, vinoſo. *Pyra vinoſa, parva J. B. 1. 44. Poire vinette.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, turbinato, carne tenerâ, ſaccharatâ. *Muſcat-Robert.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, minori, cinereo, odorato. *Caſſolette.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, ex albido, flaveſcente, ſaccharato, odorato. *Robine. Averat. Muſcat d'Aouſt. Poire royale.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, albido, ſaccharato. *Poire du Bouchet.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, odorato. *Poire-roſe.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, turbinato, ſeſſili, ſaturatiùs rubente, punctato. *Pyra chirothecalia J. B. 1. 45. Poire de parfum.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, turbinato, ſeſſili, odorato, partim luteolo, partim maculis ſtriiſque rubris ſaturatioribus conſperſo. *Pyra Colmarienſibus vulgò nota J. B. 1. 45.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, longo, rubro, ſubacido. *Poire d'Epargne ou Saint Sanſon.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, è viridi purpuraſcente. *Gros Oignonet. Amiré-roux. Roy d'Eſté.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ex rufo albidoque flaveſcente, ſaccharato, odorato. *Salviati.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, magno, partim rubro, partim albido, odorato. *Bon-Chreſtien d'Eſté.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, longo, acerbitate ſtrangulationem minitante. *Pyra ſtrangulatoria J. B. 1. 52. Pyra ſtrangulanea Lugd. 307. Poire d'étranguillon.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſuaviſſimo, in ore liqueſcente. *Beurré rouge, gris ou vert.* Pyrus fructu autumnali, ſeu autumno eduli.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſeſſili, ſaccharato, odorato è viridi flaveſcente, in ore liqueſcente. *Pira Bergamotta Gallis J. B. 1. 45. Pyra Falerna Plinii Lugd. 306. Poire Bergamotte.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, viridi, ſtriis ſanguineis diſtincto. *Bergamotte de Suiſſe.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſubrotundo, è ferrugineo rubente, nonnunquam maculato. *Poire de Rouſſelet.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, longo viridique, odorato, in ore liqueſcente. *La Verte-longue, ou Moüille-bouche d'Automne.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, ſeſſili, è viridi flaveſcente, maculis nigris conſperſo, carne tenerâ ſaccharatâ. *La Marquiſe.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, ſeſſili, ſaccharato, carne durâ. *Meſſire-Jean blanc & gris.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, globoſo, ferrugineo, carne tenerâ, ſapidiſſimâ. *Muſcat fleuri, ou Muſcat à longue queuë d'Automne.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, ſeſſili flaveſcente & in ore liqueſcente. *Pira aquoſa, majora J. B. 1. 50. Le Doyenné, Saint Michel, Beurré blanc d'Automne, Poire de neige, Bonn-ente.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, globoſo, ferrugineo, carne viſcidâ. *Poire de vigne.*

Pyrus ſativa, Anglica, fructu longo, punctis ferrugineis conſperſo. *Poirier d'Angleterre. Beurré d'Angleterre.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, oblongo, dilutè ruſeſcente, ſaccharato, odoratiſſimo. *Poire Rouſſeline.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, oblongo, majori, cinereo. *Poire Pendar.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſubrotundo, rubente, odorato. *Caillot-roſat.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, globoſo, parvo, è viridi rubente, punctato. *Pira regia Bollenſium J. B. 1. 45.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, parvo, ſeſſili, coloris obſcurioris. *Pira Angelica J. B. 1. 46.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, tuberoſo, flaveſcente vel albicante, punctato. *Pira Bohemica J. B. 1. 46.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, luteolo, vel ſtriato, ſubacido, ſuaviſſimo. *Pira herilia J. B. 1. 47.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, luteo, fugaci, aromatico, nonnihil auſtero. *Pira quædam fugacia J. B. 1. 48.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, ſeſſili, luteo, aromatico ſubauſtero. *Pira Angelica, magna J. B. 1. 49.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, ſeſſili, inæquali ventre tumido, luteo, coſtis ſtriato. *Pira domeſtica Bollenſium J. B. 1. 49.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, veluti anguloſo, è luteo vireſcente, fugaci. *Pira pugillaria Bollenſium J. B. 1. 50.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, partim luteo, partim rubente, punctato, cute tenui, lucidâ. *Pira Zellenſia dicta J. B. 1. 50.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ovato, nonnihil angulato, luteo, fugaci, cute tenerrimâ. *Pira decorticata Vvaldenſium J. B. 1. 50. Poire ſans peau d'Automne.*

Pyrus fructu brumali, ſeu hyeme ipsâ eduli.

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, pyramidato, è flavo nonnihil rubente. *Pira boni Chriſtiani J. B. 1. 52. Pira Pompeiana cognomine mammoſa Plinii Lugd. 306. Bon Chrêtien d'hyver.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, pyramidato, partim purpureo, punctis nigris

conſperſo, partim flaveſcente. *Bon-Chrétien d'Eſpagne.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, oblongo, turbinato, ferrugineo, utrinque umbilicato. *Pira dorſalia eademque liberalia dicta J. B. 1. 53. Pyra Volema Virgilii Lugd. 307. Poire de livre, gros Rateau gris, ou Poire d'Amour.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, Cydoniæ facie, partim flavo, partim purpureo. *Catillac.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, flaveſcente, odoratiſſimo, pediculo craſſiori. *Poire de groſſe queuë.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, ſeſſili, è cinereo flaveſcente. *La vilaine d'Anjou. Poire tulipée ou Bigarrade.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, globoſo, ſeſſili, cinereo, maculis amplis obſcurioribus conſperſo. *Carmelite.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, longo, flaveſcente. *Poire de Saint François.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, parvo, flaveſcente, maculis rubris conſperſo, auſteri ſaporis. *Beſi de Caſſoy, ou Rouſſette d'Anjou.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, ovato, ſaccharato, dilutè è ferrugineo purpuraſcente. *Poire-Chat.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, Citriformi, flaveſcente, duro, moſchato, odoratiſſimo. *Citron d'hyver.*

Pyrus ſativa, Pictavienſis, fructu brumali, globoſo, ſeſſili, ſaccharato, odorato. *Poire Portail.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, turbinato, inæquali ventre tumido, partim purpureo partim flaveſcente. *Rouville Hocrenaille, Martin-Sire.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, globoſo, flaveſcente, punctis rufis conſperſo. *Franc-real, ou fin-or d'hyver.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, turbinato, ſeſſili ſubacido, flaveſcente, punctis aſperioribus conſperſo. *Bergamote de Bugi, ou de Paſques.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, turbinato, ſeſſili, flaveſcente, ſaccharato, odorato, in ore liqueſcente. *Lanſac ou la Dauphine.*

Pyrus ſativa, fructu brumali turbinato, tuberoſo, viridi, ſaccharato, in ore liqueſcente. *Sucré-vert.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, oblongo, partim intensè, partim dilutè ferrugineo, ſaccharato, odorato. *Martin-ſec.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, oblongo, dilutiùs rufeſcente. *Chat brulé ou Pucelle.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, oblongo, è viridi flaveſcente, ſaccharato, ſaporis auſteri. *Rouſſelet d'hyver.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, oblongo, tuberoſo, ſubacido, flaveſcente, punctato. *Saint Auguſtin.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, tuberoſo, è viridi flaveſcente, punctato, ſaccharato. *Poire de Colmar. Poire manne. Bergamote tardive.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, longo, è viridi albicante, in ore liqueſcente. *Loüiſe-bonne.*

Pyrus sativa, fructu brumali, longo, è viridi flavescente in ore liquescente. *La saint Germain, ou l'inconnuë de la Fare.*

Pyrus sativa, fructu brumali, sessili, è viridi flavescente, maculato, utrinque umbilicato, in ore liquescente. *Crasane, ou Bergamote Crasane. Beurré plat.*

Pyrus sativa, fructu brumali, globoso, dilutè virente, tuberoso . punctato, in ore liquescente. *Petit-Oin. Bouvar. Roussette d'Anjou, Amadonte. La Merveille d'hyver.*

Pyrus sativa, fructu brumali, magno, pyramidato, albido, in ore liquescente, saccharato, odorato. *Epine d'hyver.*

Pyrus sativa, spinosa, fructu globoso, sessili, ferrugineo, in ore liquescente, saccharato, odoratissimo. *Poire d'Ambrette.*

Pyrus sativa, fructu brumali globoso, Citriformi, flavescente, punctato, in ore liquescente, saccharato, odoratissimo. *L'Echasserie. Verte-longue d'hyver. Besideri-Landri.*

Pyrus sativa, fructu brumali, longo, è viridi flavescente, in ore liquescente, saccharato. *La Virgoulé, ou la Virgouleuse.*

Pyrus sativa, fructu brumali, sessili partim flavescente, partim purpurascente. *La double fleur.*

Pyrus sativa, fructu brumali, magno, bicipiti. *Pyra bicipitia Lugd. 307. Poire à deux têtes.*

Pyrus sativa, fructu brumali, tuberoso & angulato. *Pyra regalia, serotina J. B. 1. 52.*

Pyrus sativa, fructu brumali, ovato, tuberculis obsito, è viridi pallescente, longissimo pediculo. *Pira longo pediculo J. B. 1. 51. Poire à longue queuë.*

Pyrus sylvestris C. B. Pin. 439. *Pyra sylvestria Tabern. Icon. 1018.*

Pyrus sylvestris, fructu majore. *Pyra sylvestria, majora Tabern. Icon. 1018.*

Plures species Pyri recensentur à J. Bauhino, Valerio Cordo & præsertim à Geoponicis, quos inter Quintinius noster non inferiorem locum obtinet.

GENUS II.

Cydonia.

Tab. 405. CYDONIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, cujus calyx C abit deinde in fructum D turbinatum, carnosum, in loculamenta divisum E seminibus fœta F oblongis, & callosis. His notis addenda est facies quædam propria.

Cydoniæ species sunt.

Cydonia fructu oblongo, læviori. *Malus Cydonia, fructu oblongo & læviori H. R. Par. Mala Cotonea, majora C. B. Pin. 434. Cydonia majora Raii Hist. 1453. Cotonea malus J. B. 1. 27. Coignier femelle.*

Cydonia fructu oblongo, lævi, dulci, edulique. *Malus Cydonia, fructu oblongo, lævi, pulpâ tenerâ esui H. Cathol.*

Cydonia fructu oblongo, minori, lanuginoso, non eduli. *Malus Cydonia, fructu*

fructu oblongo, minori, lanuginoso, insulso, adstringentioris saporis H. Cathol.

Cydonia fructu breviore & rotundiore. *Malus Cydonia fructu breviore & rotundiore H. R. Par. Mala Cotónea, minora C. B. Pin. 434. Cydonia minora Raii Hist. 1453. Coignier mâle.*

Cydonia angustifolia, vulgaris. *Malus angustifolia, vulgaris H. R. Par. Cotonea sylvestris C. B. Pin. 434. Coignassier.*

Cydonia latifolia, Lusitanica. *Malus Cotonea, latifolia, Olyssiponensis H. R. Par. Coignassier de Portugal.*

Cydonia, à Cydone Cretæ oppido : Nam, ut ait Plinius, Mala quæ vocamus *Lib. 15. cap. 11.* Cotonea, Græci Cydonea, ex Creta Insula advecta.

GENUS III.

Cratægus. *Alisier.*

CRATÆGUS est plantæ genus, fructus formâ & magnitudine à Pyro diversum: bacca scilicet potius quam fructus dici meretur, seminibus fœta callosis in loculamentis meditullium occupantibus, reconditis.

Cratægi species sunt.

Cratægus folio subrotundo, serrato, subtus incano. *Alni effigie lanato folio, major C. B. Pin. 452. Sorbus Alpina J. B. 1. 65. Aria Lugd. 202.*

Cratægus folio oblongo, serrato, utrinque virente. *Chamæmespilus J. B. 1. 72. Cotonaster fortè Gesneri Clus. Hist. 63. Cotonaster folio oblongo, serrato C. B. Pin. 472.*

Cratægus Virginiana, foliis Arbuti. *Sorbus Virginiana, foliis Arbuti Breyn. Prodr. 1 & H. L. Bat. App.*

Cratægus folio laciniato. *Mespilus Apii folio, sylvestris, non spinosa sive Sorbus torminalis C. B. Pin. 454. Sorbus torminalis & Cratægus Theophrasti J. B. 1. 63. Sorbus torminalis Dod. Pempt. 803. Alizier.*

GENUS IV.

Sorbus. *Sorbier.*

SORBUS est plantæ genus, à Pyro & Cratægo foliorum formâ diversum hæc enim veluti per conjugationes nascuntur Fraxini foliorum modo.

Sorbi species sunt.

Sorbus sativa C. B. Pin. 415. *Sorbus J. B. 1. 59. Dod. Pempt. 803.*

Sorbus sativa, magno fructu nonnihil turbinato, rubro. *Sorbus Acensis & Catanensis, fructu apprimè majori ac suaviori, nonnihil turbinato, maxima ex parte rubro H. Cathol.*

Sorbus sativa, magno fructu turbinato, pallidè rubente. *Sorbus sativa, fructu ad petiolum turbinato, majori, ex albo pallidulo, rubro H. Cathol.*

Sorbus sativa, fructu Pyriformi, medio, rubente H. Cathol.

Sorbus sativa, fructu ovato, medio, rubente H. Cathol.

Sorbus ſativa, fructu ſerotino, minori, turbinato, rubente. *Sorbus ſativa, Novembrina, fructu minori parumper turbinato, ac rubente, illepido ſapore, ſicciori medullâ H. Cathol.*

Sorbus ſativa, fructu turbinato, omnium minimo. *Sorbus ſativa, Octobrina, fructu omnium minimo, multo minori, petiolum verſus anguſtiato, viridi, altera parte rubente, aut pallente guſtu dulciculo H. Cathol.*

Sorbus aucuparia J. B. 1. 62. *Sorbus ſylveſtris, foliis domeſticæ ſimilis C. B. Pin. 415. Sorbus ſylveſtris, Alpina Lob. Icon. 107.*

GENUS V.

Malus. *Pommier.*

Tab. 406.

MALUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C abit deinde in fructum D carnoſum, ferè globoſum, plerumque utrinque umbilicatum E, in loculamenta diviſum F G ſeminibuſque fœtum calloſis H & oblongis. His notis addenda eſt propria Mali facies.

Mali ſpecies ſunt.

Malus flore pleno C. B. Pin. 433. *Poma flore multiplici ſive multiflora Eyſt. Pommier à fleur double.*

Malus pumila, quæ potiùs frutex, quàm arbor, fructu candido C. B. Pin. 433. *Poma Paradiſiana Ruell. de Nat. Stirp. 251. Poma ſeu Mala præcocia Tabern. Icon. 998. Pommier de Paradis.*

Malus pumila, quæ potiùs frutex quàm arbor, fructu rubente C. B. Pin. 433. *Mala præcocia, rubra Tabern. Icon. 998.*

Malus ſylveſtris, fructu valde acerbo. *Poma auſtera Car. Steph. Præd. ruſt. 146. Pommes d'Etranguillon. Pommes de bois.*

Malus acido fructu, ſylveſtris H. R. Par. *Mala ſylveſtria, rubra C. B. Pin. 433. Mala ſylveſtria, rubentia Tabern. Icon. 1008. Poma Malacria Ruell. de Nat. Stirp. 252. Pommes de Malingre.*

Malus ſylveſtris, acido fructu albo. *Mala ſylveſtria, minora, alba C. B. Pin. 433. Malus ſylveſtris, minor Tabern. Icon. 1009.*

Malus prægrandis, præcox, tenerrima H. R. Par. *Poma Rambura Ruell. de Nat. Stirp. 251. Pomme de Rambour.*

Malus ſativa, fructu maculis vitreis foris & intus notato. *Mala vitrea Cord. Hiſt. 181. Pomme de glace.*

Malus ſativa, fructu pediculo ferme carente. *Poma Capendua Ruell. de Nat. Stirp. 251. Poma Capenduta, Curtipendia ſive Curtipanda Car. Steph. Præd. ruſt. 147. Mala Ceſtiana quibuſdam Lugd. 286. Mala Curtipendula dicta J. B. 1. 21. Pomme de Courpendu, ou Capendu ou Pomme de Bardin.*

Malus ſativa, fructu ſubrotundo, è viridi palleſcente, acido-dulci. *Mala Praſomila C. B. Pin. 433. Deſcript. Poma Renetia Car. Steph. Præd. ruſt. 147. Renette blanche, ou franche.*

Malus sativa, fructu subrotundo, è viridi ferrugineo. *Renette grise.*

Malus sativa, fructu mammoso. *Poma orthomastica Ruell. de Nat. Stirp. 250. Pomme tapone.*

Malus sativa, fructu orbiculato, odorato. *Poma orbiculata Ruell. de Nat. Stirp. 250. Mala orbiculata seu Epirotica Lugd. 186. Pomme Rose.*

Malus sativa, fructu splendidè purpureo. *Malus sapido fructu, striis rubris picto H. R. Par. Mala Apiola & Milerosa Math. Pomme d'Api.*

Malus sativa, fructu sanguinei coloris ex austero subdulci. *Poma Rubelliana Ruell. de Nat. Stirp. 252. Pommes de Rouveau.*

Malus sativa, fructu magno, rubente, acidissimo, pediculo longo. *Pommes Cousinotes.*

Malus sativa, fructu magno, intensè rubente, Violæ odore. *Erythromelon magnum, Parisiacum J. B. 1. 14. Calville d'Autonne.*

Malus sativa, fructu magno, dilutè rubente & inodoro. *Calville blanche, ou Calville d'Eté.*

Malus sativa, fructu rubicundiore, maculis rubiginosis conspersо. *Poma Ratelliana Car. Steph. Præd. rust. 147. Pommes de Rateau.*

Malus sativa, fructu turbinato, tenero, fugaci. *Poma Passipoma Ruell. de Nat. stirp. 251. Passepommes.*

Malus sativa, fructu oblongo, duro, Castaneæ sapore. *Poma Castinia Ruell. de Nat. stirp. 252. Pommes de Chastaigner ou de Martrange.*

Malus sativa, fructu globoso, partim rubro, partim luteo, ex acerbo subdulci. *Poma Francatura Ruell. de Nat. stirp. 252. Pommes de Francatu.*

Malus sativa, fructu orbiculato, sessili, saporis vinosi. *Oenomelum Vvirtembergicum J. B. 1. 9.*

Malus sativa, fructu pentagono, subacido, stelliformi. *Pomum pentagonum, perelegans, acido-dulce, utrinque sessile J. B. 1. 10. Pomme d'étoile.*

Malus sativa, fructu polygono, saporis vinosi, acidiusculi. *Pomum quadratum Mont-Belgardensibus, acidum, flavum J. B. 1. 10. Pommes quarrées.*

Malus sativa, fructu magno, angulato, saporis vinosi, subacidi. *Oenomelum magnum, Blienspachianum J. B. 1. 11.*

Malus sativa, fructu magno, pileiformi, è luteo virescente. *Malum turbinatum, majus, virescens J. B. 1. 12.*

Malus sativa, fructu striato, punctis rubentibus conspersо. *Malum striatum Balnei admirabilis, elegans J. B. 1. 15.*

Malus sativa, fructu partim albo, partim rubello, cum maculis rubentibus. *Malum concharum venerearum modo maculatum, dulcacidum J. B. 1. 18.*

Malus sativa, fructu angulato, dulci, in ore liquescente. *Mala liquescentia & sonora dicta, dulcia J. B. 1. 20.*

Malus sativa, fructu angulato, albo-citrino, fugaci. *Pomum angulosum, albo-citrinum, fugax J. B. 1. 21.*

Malus fructifera, flore fugaci H. R. Par. *Malus non florid dicta J. B. 1. 21. Pomme-figue.*

Malus sativa, fructu oblongo, è cinereo ferrugineo, saccharato, Anisi

odore. *Fenoüillet, ou Pomme d'Anis.*

Malus ſativa, fructu partim albido, punctato, partim ſtriis intensè rubris diſtincto. *Pomme violette.*

Malus ſativa, fructu purpureo, duro, ſaccharato. *Pomme de Jeruſalem.*

Malus ſativa, fructu ſeſſili, rubro ſaccharato, ſuaviſſimo. *Pomme Druë permein d'Angleterre.*

Malus ſativa, fructu oblongo, nonnihil arcuato, candicante, acido-dulci, *Haute-bonté ou Blandilalie.*

GENUS VI.

Punica. *Grenadier.*

Tab. 407. PUNICA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: cujus calyx C, D campaniformis, multifidus, abit deinde in fructum G ferè globoſum, coronatum H, in plura loculamenta diviſum I acinis K ſucci plenis fœta, placentæ M affixis, membranis tenuiſſimis diſtinctis, & ſemine turgentibus ut plurimùm oblongo L.

Punicæ ſpecies ſunt.

Punica quæ Malum Granatum fert Cæſalp. 141. *Malus punica, ſativa C. B. Pin. 438. Malus punica J. B. 1. 76. Malus Granata ſive Punica Tabern. Icon. 1033.*

Punica ſylveſtris Cord. Hiſt. 184. *Malus punica ſylveſtris C. B. Pin. 438.*

Punica fructu dulci. *Malus punica ſativa, fructu dulci C. B. Pin. 438.*

Punica fructu medii quaſi ſaporis. *Malus Punica, ſativa, fructu medii quaſi ſaporis C. B. Pin. 438.*

Punica ſativa, fructu majori, granis majoribus Amethyſtinis, criſpis, *Malus punica, fructu pulpoſo & granis majoribus Amethyſtinis, criſpis, jucundioris ſaporis H. Cathol.*

Punica ſativa, fructu minori, granis minoribus, Amethyſtinis, criſpis. *Malus Punica fructu pulpoſo, minori, granis minoribus, Amethyſtinis criſpis H. Cathol.*

Punica flore pleno, majore. *Malus Punica, flore pleno H. R. Par. Balauſtia Hiſpanica J. B. 1. 82. Balauſtium Tabern. Icon. 1033. Balauſtia flore pleno, majore C. B. Pin. 438.*

Punica flore pleno, majore, variegato. *Malus Punica, flore pleno, majore, variegato H. R. Par.*

Punica flore pleno, minore. *Balauſtia flore pleno, minore C. B. Pin. 438. Balauſtium flore minore, Romanum Eyſt.*

Punica Americana, nana ſeu humillima Lign.

GENUS VII.

Roſa. *Roſier.*

Tab. 408. ROSA eſt plantæ genus, flore A ex plurimis petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C foliatus abit deinde in fructum D ſubrotundum,

vel oblongum E carnosum, unicapsularem F G, seminibusque fœtum H I ut plurimùm angulatis & villosis.

Rosæ species sunt.

Rosa rubra, simplex C. B. Pin. 481. *Rosa rubra, flore simplici ferè J. B. 2. 34. Rosa Damascena Lob. Icon. 206.*

Rosa rubra, multiplex C. B. Pin. 481. *Rosa rubra, flore valde pleno & semipleno J. B. 2. 34. Rosa Milesia, flore rubro, pleno Eyst.*

Rosa ex rubro nigricante flore pleno Eyst.

Rosa rubicunda, quæ non omnino dehiscit ut Plinii Græcula Cam. Hort.

Rosa rubra, pallidior C. B. Pin. 481. *Rosa holosericea Lob. Icon. 207.*

Rosa rubra, pallidior, flore pleno H. R. Monsp.

Rosa saturatiùs rubens C. B. Pin. 481. *Rosa purpurea sive in rubro nigricans Cam. Hort.*

Rosa purpurea C. B. Pin. 481. *Rosa Provincialis, major Tabern. Icon. 1084. Rosa rubello flore majore, multiplicato, sive pleno, incarnata vulgò J. B. 2. 36.*

Rosa purpurea, flore simplici H. R. Par.

Rosa versicolor C. B. Pin. 481. *Rosa Prænestina, alba & versicolor J. B. 2. 37. Rosa versicolor Clus. Hist. 114.*

Rosa Anglica, versicolor Pass.

Rosa Basilica ex albido colore & rubello varia D. de Bertinieres Joncq. Hort. *La Mipartie.*

Rosa Ciphiana seu Rosa Pimpinellæ foliis, minor, nostras, flore eleganter variegato Scot. Illustr. Part. 2. 46.

Rosa maxima, multiplex C. B. Pin. 481. *Rosa Hollandica, rubella, plena, quibusdam Centifolia, spinoso frutice J. B. 2. 37. Rosa Centifolia, Batavica Clus. Hist. 113.*

Rosa multiplex, media C. B. Pin. 482. *Rosa Centifolia, Batavica, altera J. B. 2. 38. Rosa Centifolia, Batavica, ij Clus. Hist. 114.*

Rosa alba, vulgaris, major C. B. Pin. 482. *Rosa candida, plena & semiplena J. B. 2. 44. Rosa alba Tabern. Icon. 1083.*

Rosa flore albo, pleno Eyst.

Rosa alba, minor C. B. Pin. 482. *Rosa lacteola J. B. 2. 45. Rosa lacteola, quæ Centifolia Plinii videtur Eyst.*

Rosa moschata, major J. B. 2. 45. *Rosæ moschatæ major species Lob. Icon. 208.*

Rosa moschata, simplici flore C. B. Pin. 482. *Rosa moschata, minor, flore simplici J. B. 2. 45. Rosa muscata, alba Tabern. Icon. 1086.*

Rosa moschata, flore pleno C. B. Pin. 482. *Rosa moschata, minor, flore pleno J. B. 2. 47. Rosa muscata, alba, multiplex Tabern. Icon. 1086.*

Rosa moschata, sempervirens C. B. Pin. 482. *Rosa sempervirens Clusio J. B. 2. 48. Rosa sempervirens, flore prorsus nivei candoris Clus. Hist. App. Alt.*

Rosa spinis carens, flore majore C. B. Pin. 482. *Rosa Acanthos, flore pleno, coloris rubelli J. B. 2. 35. Rosa sine spinis Tabern. Icon. 1085.*

Rosa sine spinis, flore minore C. B. Pin. 482. *Rosa sine spinis, colore penè fœcum vini rubri J. B. 2. 35. Rosa sine spinis altera Clus. Hist. 115.*

Rosa folio crispo, flore rubello, sive incarnato J. B. 1. 37. *Rosa folio subrotundo & crispo C. B. Pin. 482.*

Rosa sylvestris, vulgaris, flore odorato, incarnato C. B. Pin. 483. *Rosa sylvestris, alba, cum rubore, folio glabro J. B. 2. 43. Rosa sylvestris Tabern. Icon. 1088.*

Rosa sylvestris, flore majore & rubente C. B. Pin. 483. *Rosa sylvestris, flore rubro Eyst.*

Rosa canina, duplicato flore, Burdigalensis quorundam H. R. Par.

Rosa sylvestris, flore pleno C. B. Pin. 483. *Rosa Eglantina, flore pleno J. B. 2. 43. Rosa sylvestris, odorata, flore multiplici Lob. Icon. 210.*

Rosa sylvestris, foliis odoratis C.B.Pin. 483. *Rosa foliis odoratis, Eglantina dicta J. B. 2. 41. Rosa Eglanteria Tabern. Icon. 1087.*

Rosa sylvestris, odoratissimo, rubro flore C. B. Pin. 483. *Rosa sylvestris, rubella, parvo frutice J. B. 2. 35. Rosæ sylvestris genus tertium Trag. 988.*

Rosa sylvestris, odorata, albo flore C. B. Pin. 483. *Rosa humilis, flore albo Clusii J. B. 2. 45. Rosa quarta an Græcula Plinii? Clus. Hist. 116.*

Rosa odore Cinnamomi, simplex C. B. Pin. 483. *Rosa Cinnamomæa, floribus subrubentibus, spinosa J. B. 2. 39. Rose de Canelle Lob. Icon. 209.*

Rosa odore Cinnamomi, flore pleno C. B. Pin. 483. *Rosa minor, rubello multiplicato flore, asperis spinis armata J. B. 2. 38. Rosa Cinnamomæa, pleno flore Clus. Hist. 115.*

Rosa minor, rubello flore, quæ vulgò à mense Maio Maialis dicitur C. B. Pin. 483. *Rosa rubello flore parvo, simplici, non spinosa J. B. 2. 39. Rosa Provincialis, minor Tabern. Icon. 1085.*

Rosa lutea, simplex C. B. Pin. 483. *Rosa lutea J. B. 2. 47. Tabern. Icon. 1087.*

Rosa lutea, multiplex C. B. Pin. 483. *Rosa lutea, flore pleno J. B. 2. 48. Rosa flava, plena Clus. Hist. 114.*

Rosa campestris, spinosissima, flore albo, odoro C. B. Pin. 483. *Rosa pumila, spinosissima, foliis Pimpinellæ glabris, flore albo J. B. 2. 40. Rosa Dunensis, species nona Dod. Pempt. 187.*

Rosa pumila, spinosissima, flore rubro J. B. 2. 41. *Cynorrhodon polyacanthon Lugd. 127.*

Rosa Alpina, pumila, Montis Rosarum, Pimpinellæ foliis minoribus ac rotundioribus flore minimo, lividè rubente H. Cathol.

Rosa sylvestris, pumila, rubens C. B. Pin. 483. *Rosa pumila, Pannonica, flore rubello J. B. 2. 35. Rosa sexta sive pumila Clus. Hist. 117.*

Rosa sylvestris, Pomifera, major C. B. Pin. 484. *Rosa pomo spinoso, folio hirsuto J. B. 2. 38.*

Rosa arvensis, candida C. B. Pin. 484. *Rosa sylvestris, folio glabro, flore pla-*

ne albo J. B. 2. 44. Rosa sylvestris quarta species Trag. 988.

Rosa campestris, repens, alba C. B. Pin. 484. *Cynosbatos sive Cynorrhodos 3 Cord. in Diosc. 19.*

Rosa minima J. B. 2. 41.

Rosa campestris, spinis carens, biflora C. B. Pin. 484. *Rosa Græca & Cynorrhodon læve Lugd. 126.*

Rosa omnium Calendarum H. R. Par. *Roses de tous les mois.*

Rosa omnium Calendarum, flore albo H. R. Monsp.

Rosa omnium Calendarum, flore pleno, carneo D. Boutin Joncq. Hort.

Rosa omnium Calendarum, flore simplici, purpureo D. Boutin Joncq Hort.

Rosa punicea Corn. 11. *Rosa sylvestris, Austriaca, flore phœniceo Park. Theatr. 1019.*

Rosa inapertis floribus, alabastro crassiore, Francofurtensis quibusdam H. R. Par. *Rose à gros cul.*

Rosa sylvestris, fructu majore, hispido Raii Synops. 296.

GENUS VIII.

Grossularia. *Groselier.*

GROSSULARIA est plantæ genus, flore A, B rosaceo, plurimis scilicet petalis C 1, 2, 3, 4, 5 in orbem positis constante, in incisuris calycis D monophylli & pelviformis nascentibus. Hujus autem posterior pars E abit deinde in baccam F globosam vel ovatam, mollem, seminibus fœtam G exiguis H. *Tab. 409.*

Grossulariæ species sunt.

Grossularia simplici acino vel spinosa, sylvestris C. B. Pin. 455. *Uva crispa sive Grossularia J. B. 1. 47. Uva crispa Dod. Pempt. 748.*

Grossularia spinosa, sativa C. B. Pin. 445. *Grossularia majore fructu Clus. Hist. 120.*

Grossularia spinosa, sativa, altera, foliis latioribus C. B. Pin. 445. *Grossularia spinosa, fructu obscurè purpurascente J. B. 1. 48. Grossularia fructu obscurè purpurascente Clus. Hist. 120.*

Grossularia simplici acino, cæruleo, non spinosa C. B. Pin. 455.

Grossularia sive Uva crispa alba, maxima, rotunda H. Edinb.

Grossularia maxima, subflava, oblonga H. Edinb.

Grossularia fructu quasi gemino, sine acino H. Edinb.

Grossularia multiplici acino, sive non spinosa, hortensis rubra sive Ribes officinarum C. B. Pin. 455. *Ribes vulgaris, acidus, ruber J. B. 2. 97. Ribesium fructu rubro Dod. Pempt. 749.*

Grossularia hortensis, majore fructu rubro C. B. Pin. 455. *Ribes flore rubente J. B. 2. 98. Ribes ij genus amplioribus foliis & majore fructu Clus. Hist. 119.*

Grossularia hortensis, majore fructu albo H. R. Par.

Grossularia distinctis baccis C. B. Pin. 455. *Ribes μονόκαρπος Clus. Hist. 120. Ribes monocarpos J. B. 2. 98.*

Grossularia hortensis, fructu margaritis simili C. B. Pin. 455. *Ribes vulgaris, acidus, albas baccas ferens J. B. 2. 98. Ribes vulgaris albo fructu Clus. Hist. 120.*

Grossularia vulgaris, fructu dulci C. B. Pin. 455. *Clus. Hist. 120. Ribes Alpinus, dulcis J. B. 2. 98.*

Grossularia non spinosa, fructu nigro, majore C. B. Pin. 455. *Ribes nigrum vulgò dictum, folio olente J. B. 2. 98. Ribesium fructu nigro Dod. Pempt. 749.*

Grossularia non spinosa, fructu nigro, minore C. B. Pin. 455.

Grossularia Americana, Plantaginis folio amplissimo Plum.

Grossularia Americana, Plantaginis folio lato, fructu minimo, cæruleo Plum.

Grossularia Americana, Plantaginis folio angustiore, hirsuto Plum.

Grossularia Americana, Plantaginis folio glabro, flore roseo Plum.

GENUS IX.

Myrtus. *Mirte.*

Tab. 409. MYRTUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, cujus calyx C abit deinde in baccam D Olivæformem, coronatam E, in tria loculamenta divisam F, seminibusque fœtam G ut plurimùm reniformibus.

Myrti species sunt.

Myrtus latifolia, Romana C. B. Pin. 468. *Myrtus altera Dod. Pempt. 772.*

Myrtus latifolia, Bætica, 1. vel foliis Laurinis C.B.Pin. 469. *Myrtus Bætica, latifolia, domestica J. B. 1. 511. Clus. Hist. 65.*

Myrtus latifolia, Bætica 2. vel foliis Laurinis, confertim nascentibus C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, latifolia, exotica Clus. Hist. 65.*

Myrtus latifolia, Belgica C.B.Pin. 469. *Myrtus latifolia, Belgica, fortè Romana J. B. 1. 512. Myrtus media Clus. Hist. 67.*

Myrtus communis, Italica C. B. Pin. 468. *Myrtus vulgaris, sylvestris J. B. 1. 510. Cam. Hort.*

Myrtus communis, Italica, baccis albis H. R. Monsp.

Myrtus angustifolia. Bætica C. B. Pin. 469. *Myrtus exotica angustifolia J. B. 1. 511. Myrtus Bætica, angustifolia Clus. Hist. 66.*

Myrtus sylvestris, foliis acutissimis C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, sylvestris Clus. Hist. 66.*

Myrtus foliis minimis & mucronatis C. B. Pin. 469. *Myrtus angustifolia, minor J. B. 1. 513. Myrtus domestica, fructu albo Clus. Hist. 67.*

Myrtus minor, vulgaris C. B. Pin. 469. *Lob. Icon. 127. Myrtus Tarentina Clus. Hist. 67. J. B. 1. 512.*

Myrtus minor, vulgaris, foliis ex luteo variegatis H. L. Bat.

Myrtus Hispanica, latifolia, fructu albo.

SECTIO

SECTIO IX.

De Arboribus & Fruticibus flore rosaceo, cujus calyx abit in fructum officulis foetum.

GENUS I.

Cornus, *Cornoüiller*.

CORNUS est plantæ genus, flore A, B, C rosaceo, plurimis scilicet petalis D in orbem positis constante, cujus calyx E deinde abit in fructum F Olivæformem, vel globosum, mollem, carnosum, officulum condentem G in duo loculamenta divisum H nucleis fœta I. *Tab. 410.*

Corni species sunt.

Cornus hortensis, mas C. B. Pin. 447. *Cornus sativa seu domestica J. B. 1. 210. Cornus Clus. Hist. 12.*

Cornus hortensis, mas, fructu ceræ colore C. B. Pin. 447.

Cornus hortensis, mas, fructu albo C. B. Pin. 447.

Cornus hortensis, mas, fructu saturatiùs rubente, cum officulo crassiore & breviore C. B. Pin. 447.

Cornus sylvestris, mas C. B. Pin. 447. *Cornus mas, pumilio Clus. Hist. 13.*

Cornus fœmina C. B. Pin. 447. *Lob. Icon. 169. Cornus fœmina, putata Virga sanguinea J. B. 1. 214. Sanguin.*

Cornus fœmina, foliis variegatis H. L. Bat.

GENUS II.

Mespilus. *Neflier.*

MESPILUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, cujus calyx C foliatus D abit deinde in fructum E ferè globosum, coronatum F, carnosum, mollem, unicapsularem G officula condentem H nucleo fœta I oblongo K. *Tab. 410.*

Mespili species sunt.

Mespilus Germanica, folio Laurino, non serrato sive Mespilus sylvestris C. B. Pin. 453. *Mespilus vulgaris J. B. 1. 69. Mespilus Dod. Pempt. 801.*

Mespilus folio Laurino, major C. B. Pin. 453. *Mespilus domestica Lob. Icon. 166.*

Mespilus folio Laurino, major, fructu præcoci, sapidiori, oblongo, leviori seu rariori substantiâ H. Cathol.

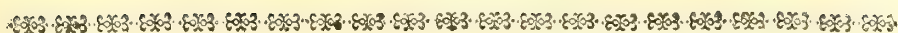
Mespilus folio Laurino, major, fructu minori, rariori substantiâ H. Cathol.

Mespilus fructu medio, è rotundo oblongo, austeriori insulso, coronâ clausâ H. Cathol.

Mespilus Apii folio laciniato C. B. Pin. 453. *Mespilus Aronia veterum J. B.*

1. 67. Mespilus Aronia Dod. Pempt. 801. Azarolier ou Azerolier.
Mespilus Apii folio laciniato, flore pleno H. L. Bat.
Mespilus Apii folio laciniato, fructu majore, intensiùs rubro, gratioris saporis H. Cathol.
Mespilus Apii folio laciniato, fructu ex albo lutescente, minori H. Cathol.
Mespilus Apii folio laciniato, agrios, fructu minori, ex albo lutescente, umbilicum versus turbinato H. Cathol.
Mespilus Canadensis, Sorbi torminalis facie. *Mespilus Apii folio, Virginiana, horrida, fructu amplo, coccineo Pluk. Tab. 46. fig. 4.*
Mespilus aculeata, Pyrifolia, denticulata, splendens, fructu insigni, rutilo, Virginensis Pluk. Tab. 46. fig. 1.
Mespilus Apii folio, sylvestris, spinosa sive Oxyacantha C. B. Pin. 454. *Oxyacantha vulgaris sive Spinus albus J. B. 1. 49. Oxyacanthus sive spina acuta Dod. Pempt. 751. Epine blanche. Aubepin.*
Mespilus spinosa sive Oxyacantha flore pleno. *Oxyacantha sive spina alba, flore pleno Munt. Hist. 186. Epine blanche à fleur double.*
Mespilus aculeata, Amygdali folio. *Oxyacantha Dioscoridis sive spina acuta, Pyri folio C. B. Pin. 454. Pyracantha quibusdam J. B. 1. 51. Rhamnus tertius Dioscoridis Lob. Icon. 182.*
Mespilus Apii folio, sylvestris, triphylla, sterilis, robustioribus spinis H. Cathol.
Mespilus sylvestris, spinosa, hirsuta, Apii folio palmato, fructu majori H. Cathol.
Mespilus folio rotundiori, fructu nigro, subduci. *Alni effigie, lanato folio, minor C. B. Pin. 452. Vitis Idæa iij Clus. Hist. 62. Amelanchier.*
Mespilus folio subrotundo, fructu rubro. *Cotonaster folio rotundo, non serrato C. B. Pin. 452. Cotoneaster J. B. 1. 73.*
Mespilus Americana, folio lato, subtus spinoso, fructu rubro Plum.

CLASSIS XXII.
DE
ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,
Flore papilionaceo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus flore papilionaceo, foliis singularibus, alterno aut verticillato ordine dispositis.

GENUS I.

Genista. *Genêt.*

GENISTA est plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus pistillum B quod surgit è calyce C abit deinde in siliquam D planam, in duas partes dehiscentem E, F seminibusque fœtam G quasi reniformibus. His notis addenda sunt folia H, I alterno aut verticillato ordine nascentia. *Tab.* 412.

Genistæ species sunt.

Genista Juncea J. B. 1. 395. *Spartium arborescens, seminibus Lenti similibus C. B. Pin. 396. Spartium Dioscoridæum, Narbonense & Hispanicum Lob. Icon. 91. Genêt d'Espagne.*

Genista Hispanica, pumila, odoratissima.

Genista tinctoria, Germanica C. B. Pin. 395. *Tinctorius flos J. B. 1. 391. Genista tinctoria Dod. Pempt. 763.*

Genista tinctoria, Germanica, foliis angustioribus C. B. Pin. 395.

Genista tinctoria, frutescens, foliis incanis C. B. Pin. 395. *Genistella tinctoria, Hispanica J. B. 1. 392. Genista tinctoria, Hispanica Clus. Hist. 101.*

Genista tinctoria, latifolia, Lucensis J. B. 1. 392.

Genista tinctoria, Lusitanica, maxima. *Piurna Lusitanorum.*

Genista Lusitanica, parvo flore luteo.

Genista humilior, Pannonica. *Chamægenista foliis Genistæ vulgaris C. B. Pin. 395. Chamægenista 1. Clus. Hist. 103.*

Genista ramosa, foliis Hyperici C. B. Pin. 395. *Genistella pilosa J. B. 1. 393. Genista minima Lugd. 173.*

Genista radiata sive stellaris J. B. 1. 399.

Genista sive Spartum purgans J. B. 1. 404.
Genista Africana, frutescens, Rusci nervosis foliis Oldenl. *Planta leguminosa Æthiopica, foliis Rusci Breyn. Cent. 1. 69.*
Genista Africana, frutescens, Rusci angustis foliis Oldenl.
Genista Africana, Lavandulæ folio Oldenl.
Genista Africana, Juncea, floribus cæruleis, foliis minimis Oldenl.
Genista Africana, minima, foliis Myrti in exquisitum mucronem desinentibus Oldenl.
Genista Africana, Rorismarini foliis, flore aureo Oldenl.
Genista Africana, arborescens, argenteâ lanugine pubescens Oldenl.
Genista Africana, frutescens, spicata, purpurea, foliis angustissimis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, foliis Tarton-raire, flore purpureo Oldenl.
Genista Africana, Laricis foliis longioribus & lanuginosis Oldenl.
Genista Africana, Laricis foliis crassioribus & hirsutis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, spicata, Laricis foliis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, capitata, Laricis foliis Oldenl.
Genista Africana, spicata, lutea, foliis Laricis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, capitulis lanuginosis, Laricis brevissimo folio Oldenl.
Genista Africana, frutescens, Laricis incanis foliis Oldenl.
Genista Africana, Camphoratæ folio, floribus luteis, minimis Oldenl.
Genista Africana, foliis Gallii Oldenl.
Genista Africana, Dorycnii facie Oldenl.

GENUS II.

Crotalaria. *Crotalaire.*

CROTALARIA est plantæ genus, à Genista diversum siliquarum formâ, quæ turgent Anonidis more: ab Anonide verò differt foliis singularibus.

Crotalariæ species sunt.

Crotalaria Asiatica, folio singulari, verrucoso, floribus cæruleis H. L. Bat.
Crotalaria Asiatica, folio singulari, cordiformi, floribus luteis H. L. Bat.
Crotalaria hirsuta, minor, Americana, sagittata H. L. Bat.
Crotalaria Africana, Styracis folio, flore cæruleo. *Genista arborescens, Africana, Styracis folio, flore cæruleo H. L. Bat.*
Crotalaria Americana, Ari folio sagittato, flore purpurascente Plum.
Crotalaria Indiæ Orientalis, Nummulariæ folio, floribus & siliquis minimis.
Crotalaria Americana, Asari folio. *Phaseolus minimus, perennis, Americanus, flore luteo, foliis Asari lanuginosis, solitariis Breyn. Prodr. 2.*

GENUS III.

Spartium.

Tab. 412. SPARTIUM est plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus pistillum C quod surgit è calyce B abit deinde in siliquam D, G brevem, subrotundam, turgi-

dulam, ſemine fœtam E, H ut plurimùm reniformi F.

Spartii ſpecies ſunt.

Spartium alterum, monoſpermon, ſemine reni ſimili C. B. Pin. 396. *Spartium Hiſpanicum, lobis rotundiuſculis, flore luteo J. B. 1. 397. Spartium ij, Hiſpanicum Cluſ. Hiſt. 102.*

Spartium 3. flore albo C. B. Pin. 396. *Spartium Hiſpanicum, flore candido J. B. 1. 398. Spartium 3, Hiſpanicum Cluſ. Hiſt. 103.*

Spartium Americanum, Portulacæ foliis, aculeatum, Ebeni materie Plum.

Spartium Americanum, ſcandens, Citri foliis, floribus albis, ad nodos confertim naſcentibus Plum.

GENUS IV.

Geniſta-Spartium.

GENISTA-SPARTIUM eſt plantæ genus, à Geniſta & Spartio aculeis diſtinctum. *Tab. 412.*

Geniſtæ Spartii ſpecies ſunt.

Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, primum, flore luteo C. B. Pin. 394. *Aſpalathus ſecunda, Monſpelienſis J. B. 1. 402. Geniſta Spartium ſpinoſum, majus, Lob. Icon. 82.*

Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, ſecundum, flore pallido C. B. Pin. 394. *Aſpalathus alter, ij Cluſ. Hiſt. 106.*

Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, tertium, hirſutum C.B.Pin. 394. *Aſpalathus alter, iij Cluſ. Hiſt. 106. Aſpalathus Abrotani facie, incana J. B. 1. 403.*

Geniſta-Spartium ſpinoſum, majus, tenuius & glabrum H. R. Par.

Geniſta-Spartium ſpinoſum, minus C. B Pin. 394. *Aſpalatho Monſpeliano affinis, Scorpius ij Cluſio J. B. 1. 403. Scorpius ij Cluſ. Hiſt. 107.*

Geniſta-Spartium minus, ſaxatile, aculeis horridum. *Spartium aphyllon, fruticoſum, Junceis aculeis, lanatis capitulis Adv. 409.*

Geniſta-Spartium majus, brevioribus & longioribus aculeis. *Geniſta ſpinoſa, major, brevibus aculeis C. B. Pin. 394 Geniſtellæ ſpinoſæ affinis, Nepa quibuſdam J. B. 1. 400. Scorpius 1. Cluſ. Hiſt. 106.*

Geniſta-Spartium minus, Germanicum. *Geniſta ſpinoſa, minor, Germanica C. B. Pin. 395. Geniſta aculeata, folioſa J. B. 1. 399. Geniſtella Dod. Pempt. 760.*

Geniſta-Spartium minus, Anglicum. *Geniſtella minor, Aſpalathoides, vel Geniſta ſpinoſa, Anglica C. B. Pin. 395. Geniſtella minor, Aſpalathoides J. B. 1. 401.*

Geniſta-Spartium, Montis ventoſi. *Geniſtella Montis ventoſi, ſpinoſa J. B. 1. 400. Geniſta ſpinoſa, minor, Hiſpanica, villoſiſſima C. B. Pin. 395.*

Geniſta-Spartium Hiſpanicum, lanuginoſum, longiſſimis & tenuiſſimis aculeis tridentatis munitum.

Geniſta-Spartium Luſitanicum, lanuginoſum, aculeis tridentatis, longioribus munitum.

Genista-Spartium Lusitanicum, aculeis tridentatis brevioribus munitum.
Genista-Spartium Lusitanicum, brevissimis, crassioribus, tridentatis, incurvis aculeis munitum.
Genista-Spartium Lusitanicum, aculeis brevissimis cæsiis munitum.
Genista-Spartium Lusitanicum, densissimis aculeis horridum, glomerato flore.
Genista-Spartium Lusitanicum, argenteum, validissimis aculeis munitum, copioso flore. *Erinacea altera, Lusitanica V. Lusit.*
Genista-Spartium Lusitanicum, majus & spinosius, spicato flore.
Genista-Spartium Algarviense, humilius, parvo flore.
Genista-Spartium Lusitanicum, minus, spicato flore.
Genista-Spartium Lusitanicum, siliquâ falcatâ.

GENUS V.

Erinacea.

ERINACEA est plantæ genus, à Genista-Spartio diversum, quod aculeis densis Erinaceum seu Hystricem referat.

Erinaceæ species sunt.

Erinacea Hispanica. *Erinacea Clus. Hist. 107. Genista Erinacea J. B. 1. 403. Genista-Spartium spinosum, foliis Lenticulæ, floribus ex cæruleo purpurascentibus C. B. Pin. 394.*

Erinacea Cretica. *Echinus id est Tragacantha altera P. Alp. Exot. 56.*

GENUS VI.

Genistella.

Tab. 413. GENISTELLA est plantæ genus, à Genista diversum foliis quadam veluti articulatione sibi invicem innascentibus.

Genistellæ species sunt.

Genistella herbacea sive Chamæspartium J.B. 1. 393. *Chamægenista sagittalis C. B. Pin. 395. Chamægenista ij Clus. Hist. 104.*

Genistella herbacea, platyphyllos J. B. 1. 394. *Chamægenista caule foliato C. B. Pin. 396. Chamægenista peregrina Clus. Hist. 104.*

Genistella fruticosa, Lusitanica, latifolia.

Genistella fruticosa, Lusitanica, angustifolia.

GENUS VII.

Siliquastrum. *Guainier.*

Tab. 414. SILIQUASTRUM est plantæ genus, flore papilionaceo A, alis tamen B C, vexillo D supereminentibus, carinâque E ex duobus petalis F compositâ: pistillum autem H staminibus I obvolutum, ex calyce G emergens abit deinde in siliquam K planam, membranaceam, seminibus fœtam L, M quasi reniformibus N. His notis addenda sunt folia alterno ordine disposita.

Siliquaſtri ſpecies ſunt.

Siliquaſtrum Caſt. Dur. 415. *Judaica arbor J. B. 1. 433. Siliqua ſylveſtris, rotundifolia C. B. Pin. 402. Arbor Judæ Dod. Pempt. 786. Arbre de Judas.*

Siliquaſtrum flore albo. *Arbre de Judas à fleur blanche.*

Siliquaſtrum amplioribus ſiliquis & foliis acuminatis.

Siliquaſtrum Canadenſe. *Siliqua ſylveſtris, rotundifolia, Canadenſis H. R. Par.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus flore leguminoſo, folio terno ſingulis pediculis innaſcente.

GENUS I.

Anagyris. *Bois puant.*

ANAGYRIS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus vexillum cæteris petalis longe brevius eſt : piſtillum autem B quod ſurgit è calyce C abit deinde in ſiliquam D Phaſeoli ſiliquæ æmulam, ſeminibus fœtam E F ut plurimùm reniformibus G H. His notis addenda ſunt folia terna, ſingulis pediculis innaſcentia. *Tab. 415.*

Anagyridis ſpecies ſunt.

Anagyridis fœtida C. B. Pin. 391. *Anagyris vera, fœtida J. B. 1. 364. Anagyris Dod. Pempt. 785.*

Anagyris fœtida, Cretica, oblongis foliis, luteis floribus Barr. Icon.

GENUS II.

Cytiſus. *Citiſe.*

CYTISUS eſt plantæ genus, flore A, B papilionaceo, è cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in ſiliquam E, I planam, in duas partes dehiſcentem F G, K L ſeminibuſque fœtam H M planis & oblongis. His notis addenda ſunt folia terna N ſingulis pediculis innaſcentia, Fœni-Græci aut Loti trifoliæ æmula ut ait Dioſcorides. *Tab. 416.* *Lib. 3. cap. 113.*

Cytiſi ſpecies ſunt.

Cytiſus hirſutus J. B. 1. 372. *Cytiſus foliis ſubrufa lanugine hirſutis C. B. Pin. 390. Cytiſus iij Cluſ. Hiſt. 94.*

Cytiſus incanus, ſiliquâ longiore C. B. Pin. 390. *Cytiſus Lob. Icon. 45.*

Cytiſus hirſutus, flore luteo purpuraſcente C. B Pin. 390. *Cytiſus magnus, flore luteo, purpuraſcente Pon. Bald. Ital. 148.*

Cytiſus minoribus foliis, ramulis tenellis, villoſis C. B. Pin. 390. *Cytiſus Hiſpanicus primus Cluſii, folio vireſcente J. B. 1. 369. Cytiſus 1 Cluſ. Hiſt. 94.*

Cytiſus glabris foliis ſubrotundis, pediculis breviſſimis C. B. Pin. 390. *Cytiſus glaber, ſiliquâ lata J. B. 1. 373. Cytiſus v, rotundifolius Tabern. Icon. 1095.*

Cytiſus glaber, viridis C. B. Pin. 390. *Cytiſus ij Tabern. Icon. 1094.*

Cytiſus glaber, nigricans C. B. Pin. 390. *Cytiſus Geſneri, cui flores ferè ſpicati J. B. 1. 370. Cytiſus iiij Cluſ. Hiſt. 95.*

Cytiſus foliis incanis, anguſtis, quaſi complicatis C. B. Pin. 390. *Cytiſus montis Calcaris J. B. 1. 370. & Cytiſus Hiſpanicus Cluſii ſecundus Ejuſd. Cytiſus ij Cluſ. Hiſt. 94.*

Cytiſus Alpinus, latifolius, flore racemoſo, pendulo. *Anagyris non fœtida, major vel Alpina C. B. Pin. 391. Laburnum arbor trifolia, Anagyridi ſimilis J. B. 1. 361.*

Cytiſus Alpinus latifolius, flore racemoſo, pendulo, foliis variegatis. *Anagyris non fœtida, major, Alpina, foliis ex albo & viridi eleganter variegatis Almag. Bot.*

Cytiſus Alpinus, anguſtifolius, flore racemoſo, pendulo, longiori. *Anagyris non fœtens, minor C. B. Pin. 391. Eghelo Dod. Pempt. 785.*

Cytiſus Alpinus, flore racemoſo, pendulo, breviori. *Anagyris non fœtida, latifolia, floribus denſiùs congeſtis in breviorem uvam Schol. Bot.*

Cytiſus ſpicatus, flore purpureo Cat. Georg. à Tur. *Cytiſus præcox, ſpicatus, rubello flore, caule rubro Bocc. Muſ. Part. 2. 31. Tab 19.*

Cytiſus Africanus, argenteus, flore atropurpureo Oldenl.

Cytiſus ſpinoſus H. L. Bat. *Acacia trifolia C. B. Pin. 392. Aſpalathus ſecunda, trifolia, quæ Acacia ſecunda Mathiolo, trifolia J. B. 1. 375. Acacia altera Dod. Pempt. 753.*

Cytiſus humilis, argenteus, anguſtifolius. *Trifolium argentatum, floribus luteis J. B. 2. 359. Lotus fruticoſus, incanus, ſiliquoſus C. B. Pin. 332. Lotus aſperior, fruticoſa, Lotus Narbonenſis, incana Lob. Icon. 41.*

Cytiſus glutinoſus, omnium minimus. *Trifoglio ſaſſatile, glutinoſo Zan. Hiſt. 202.*

Cytiſus argenteus, Linifolius Inſularum Stœchadum. *Cytiſus Inſularum Stœchadum, foliis oblongis, anguſtis, ſubtus argenteis Schol. Bot.*

Cytiſus Monſpeſſulanus, Medicæ folio, ſiliquis densè congeſtis & villoſis.

Cytiſus Hiſpanicus, procerior, Anagyridis folio, floribus glomeratis.

Cytiſus Hiſpanicus, humilior, floribus glomeratis.

Cytiſus Luſitanicus, Medicæ folio, floribus in foliorum alis.

Cytiſus Luſitanicus, foliis minimis, argenteis, parvo flore albo.

Cytiſus Luſitanicus, foliis exiguis, magno flore, ſiliquis latis & tomentoſis.

Cytiſus Africanus, hirſutus, anguſtifolius Oldenl.

Cytiſus Americanus, ſpinoſus, floribus luteis, ad alas naſcentibus Plum.

Cytiſus Americanus, fruteſcens, ſericeus Plum.

Cytiſus differt à Geniſta foliis ternis, ab Anonide verò ſiliquis planis. Cytiſi ſpecies flore fructuque carentes foliis ternis, ſingulis pediculis inſidentibus dignoſci ſolent maximè ſi fruteſcant.

GENUS

GENUS III.

Cytiso-Genista.

CYTISO-GENISTA eſt plantæ genus, à Geniſta & Cytiſo diverſum, quòd foliis ſit partim ſingularibus, partim ternis.

Cytiſo-Geniſtæ ſpecies ſunt.

Cytiſo-Geniſta ſcoparia, vulgaris, flore luteo. *Geniſta anguloſa & ſcoparia C. B. Pin. 395. Geniſta anguloſa, trifolia J. B. 1. 388. Geniſta Dod. Pempt. 761. Genêt commun.*

Cytiſo-Geniſta ſcoparia, vulgaris, flore albo.

Cytiſo-Geniſta Luſitanica, foliis Myrti, ſiliquis tomentoſis.

Cytiſo-Geniſta Luſitanica, magno flore.

SECTIO III.

De arboribus & Fruticibus, flore papilionaceo, foliis per conjugationes coſtæ plerumque innaſcentibus.

GENUS I.

Pſeudoacacia.

PSEUDOACACIA eſt plantæ genus, flore papilionaceo A, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C membranâ fimbriatâ D obvolutum, quod deinde abit in ſiliquam E planam, in duas partes dehiſcentem F, G ſeminibuſque fœtam H reniformibus. His notis addenda ſunt folia K L veluti per conjugationes coſtæ M affixa, cui ſummæ folium impar I innaſcitur. *Tab. 417.*

Pſeudoacaciæ ſpecies ſunt.

Pſeudoacacia vulgaris. *Arbor ſiliquoſa, Virginenſis, ſpinoſa, Locus noſtratibus dicta Park. Theat. 1550.*

Pſeudoacacia Americana, latifolia, flore roſeo Plum.

Pſeudoacacia Americana, Fraxini folio, floribus violaceis Plum.

GENUS II.

Colutea. *Baguenaudier.*

COLUTEA eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in capſulam D membranaceam, veſicæ adinſtar inflatam, ſeminibuſque fœtam E, F reniformibus G. *Tab. 418.*

Coluteæ ſpecies ſunt.

Colutea veſicaria C. B. Pin. 396. *J. B. 1. 380. Colutea Dod. Pempt. 784.*

Colutea veſicaria, veſiculis rubentibus J. B. 1. 380. Deſcript.

Colutea Æthiopica, flore purpureo Breyn, Cent. 1. 70.

Colutea humilis, Syriaca, flore violaceo Breyn. Cent. 1. 72.
Colutea Veræ Crucis, veſicaria Prodr. Par. Bat.

GENUS III.

Emerus.

Tab. 418. EMERUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum B quod deinde abit in ſiliquam D tenuem, ſeminibus fœtam E ferè cylindraceis F.

Emeri ſpecies ſunt.

Emerus Cæſalp. 117. *Colutea Scorpioides ſive ſiliquoſa, major C. B. Pin. 397. Colutea Scorpioides, 1, elatior Cluſ. Hiſt. 97.*

Emerus minor. *Colutea ſiliquoſa, minor C. B. Pin. 397. Colutea Scorpioides, humilis J. B. 1. 382. Colutea Scorpioides, 1, humilior Cluſ. Hiſt. 97.*

Emerus Americanus, ſiliquâ incurvâ. *Colutea foliis Anil nominatum J. B. 1. 384. Iſatis Indica foliis Roriſmarini, Glaſto affinis C. B. Pin. 1130. Indigo.*

GENUS IV.

Coronilla.

Tab. 419. CORONILLA eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus piſtillum C quod ſurgit ex calyce B abit deinde in ſiliquam D ex multis partibus quaſi articulatione conjunctis compoſitam, quarum ſingulæ G ſemine turgeſcunt E oblongo F.

Coronillæ ſpecies ſunt.

Coronilla ſive Colutea minima Lob. Icon. 87. *Colutea parva ſpecies, Polygala Valentina Cluſii J. B. 1. 383. Polygala altera C. B. Pin. 344.*

Coronilla caule Geniſtæ fungoſo. *Colutea caule Geniſtæ fungoſo J. B. 1. 383.*

Coronilla maritima, glauco folio. *Colutea Scorpioides, maritima, glauco folio C. B. Pin. 397. Prodr. 157.*

Coronilla ſiliquis & ſeminibus craſſioribus. *Colutea Scorpioides, humilior, ſiliquis & ſeminibus craſſioribus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2 122.*

Coronilla argentea, Cretica. *Colutea Scorpioides, odorata P. Alp. Exot. 17.*

Coronilla minima. *Ferrum equinum Gallicum, ſiliquis in ſummitate C. B. Pin. 349. Polygalon Cortuſi J. B. 2. 351. Lotus enneaphyllos Dalechampii Lugd. 510.*

Coronilla herbacea, flore vario. *Securidaca dumetorum major, flore vario ſiliquis articulatis C. B. Pin. 349. Melilotus quinta Tragi J. B. 2. 349.*

Coronilla herbacea, flore vario, pleno D. Vaillant.

GENUS V.

Barba Jovis.

Tab. 419. BARBA JOVIS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus piſtillum C quod ſurgit è calyce B abit deinde in ſiliquam D brevem & plerumque ovatam, ſemine fœtam E ſubrotundo F.

Barbæ Jovis ſpecies ſunt.

Barba Jovis pulchrè lucens J. B. 1. 385. *Jovis Barba Lugd. 194.*

Barba Jovis pumila, villoſa, flore globoſo, purpureo Breyn. Prodr. 2. *Aſtragalus villoſus, floribus globoſis C. B. Pin. 351. Aſtragalus Monſpeliano candidior & Onobrychis quorundam J. B. 2. 339. Aſtragalus purpureus Lugd. 1347.*

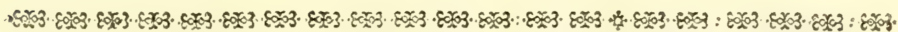
Barba Jovis Lagopoides, Cretica, fruteſcens, incana, flore ſpicato, purpureo, amplo Breyn. Prodr. 2. *Ebenus Cretica P. Alp. Exot. 278.*

Barba Jovis Hiſpanica, incana, flore luteo. *Cytiſus incanus, folio medio longiore C. B. Pin. 390. Cytiſus vj. Cluſ. Hiſt. 96.*

Barba Jovis Indiæ Orientalis, foliis conjugatis, ſubtus incanis.

Barba Jovis minor, Luſitanica, flore minimo, variegato. *Glaux ſupina, viminoſa, Luſitana V. Luſit.*

Barba Jovis differt à Dorycnio foliorum formâ.

APPENDIX.

Chamælea. *Camelée.*

CHAMÆLEA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, tripartito, ita ut quandoque ex tribus petalis B C conſtare videatur: hujus autem piſtillum D abit deinde in fructum E tricoccum ſeu ex tribus oſſiculis F compoſitum, tenui cute G H obvolutis, ſubrotundis I, ſemine fœtis K oblongo L. *Tab. 421.*

Chamæleæ ſpecies ſunt.

Chamælea tricoccos C B. Pin. 462. J. B. 1. 584. *Chamælea Dod. Pempt. 363.*

Chamælea tricoccos, Nebrodenſis, nigro-virenti folio Buxi, flore candido H. Cathol. Supp. 2.

Ageratum.

AGERATUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, perſonato, infernè tubulato B ſupernè in duo veluti labia diviſo, quorum ſuperius A bifidum, inferius verò tripartitum C D E: piſtillum autem G quod ſurgit ex calyce F abit deinde in fructum H oblongum, membranaceum, in duo loculamenta diviſum I ſeminibuſque fœtum tenuiſſimis L, placentæ K affixis. *Tab. 422.*

Agerati ſpecies ſunt.

Ageratum ſerratum, Alpinum, glabrum, flore purpuraſcente. *Ageratum purpureum Lugd. 1184. Ageratum ſerratum, Alpinum C. B. Pin. 221. Ageratum purpureum Dalechampii J. B. 3. 144.*

Ageratum ſerratum, Alpinum, glabrum, flore albo. *Ageratum ſerratum, Alpinum, flore albo H. R. Par.*

Ageratum ſerratum, Pyrenaicum, villoſum, flore purpuraſcente. *Ageratum purpureum, villoſum Mor. H. R. Bleſ.*

Ageratum ſerratum, Pyrenaicum, villoſum, flore albo.

Ageratum Americanum, folio & facie Rapunculi Plum.

Cuſcuta. *Cuſcute.*

Tab. 422. CUSCUTA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, veluti campaniformi, multifido, ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti C adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F, G, H, I membranaceum, ſubrotundum, angulatum (poſticâ parte L perforatâ incumbente capſulæ M, quæ fundum calycis D occupat) ſeminibuſque fœtum N tenuiſſimis.

Cuſcutæ ſpecies ſunt.

Cuſcuta major C. B. Pin. 219. *Caſſuta ſive Cuſcuta J. B. 3. 266. Caſſitha Tabern. Icon. 901. Cuſcute de Veniſe.*

Cuſcuta minor. *Epithymum ſive Cuſcuta minor C. B. Pin. 219. Epithymum Tabern. Icon. 357. Epithim.*

Coris.

Tab. 423. CORIS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, perſonato, poſteriùs tubulato, anteriùs veluti flabelliformi, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ferè globoſum, in multas partes dehiſcentem F, ſeminibus fœtum G ſubrotundis & in ipſo calyce C reconditum.

Coris ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt.

Coris cærulea, maritima C. B. Pin. 280. *Coris Monſpeſſulana, cærulea J. B. 3. 434. Deſcript. Coris quorundam, flore ex purpura cæruleo Cluſ. Hiſt. clxxiiij.*

Coris maritima, flore rubro C. B. Pin. 280. *Coris Monſpeſſulana, purpurea J. B. 3. 434. Coris quorundam, flore purpureo Hiſt. Cluſ. clxxiiij.*

Coris maritima, flore albo H. R. Monſp.

Clandeſtina. *Clandeſtine.*

Tab. 424. CLANDESTINA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, perſonato, infernè tubulato, supernè in duo labia diviſo, quorum ſuperiùs B fornicatum eſt, inferius verò C tripartitum: ex calyce autem tubulato pariter D crenatoque ſurgit piſtillum E quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum F oblongum, unicapſularem G, in duas partes dehiſcentem H, vi elaſticâ ſemina I ſubrotunda propellentes.

Clandeſtinæ ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt.

Clandeſtina flore ſubcæruleo. *Dentariæ affinis, altera, acaulos H. R. Par. Herbe cachée ou Clandeſtine de Leon Lugd. Gal. 960.*

Clandeſtina, flore albo Borel. Obſ. 30. Cent. 1.

Melocactus.

MELOCACTUS est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, tubulato, multifido B, calyci C insidente, qui deinde abit in fructum D mollem, Olivæ æmulum, carnosum, semine fœtum E exiguo F. Fructus autem ille in multis speciebus in capitulum quoddam elegans G colligi solet. Tab. 425.

Melocacti species sunt.

Melocactus Indiæ Occidentalis C. B. Pin. 384. *Echinomelocactus J. B. 3. 93. Melocarduus Tabern. Icon. 703. Melon épineux ou Tête à l'Anglois.*

Melocactus purpureus, striis in spiram intortis Plum.

Melocactus Americanus, repens, tetragonus, flore albo, fructu coccineo Plum.

Melocactus Americanus, repens, trigonus, flore albo, fructu violaceo Plum.

Melocactus Americanus, arborescens, tetragonus, flore exalbido Plum.

Melocactus Americanus, arborescens, folio striato, spinosissimo, fructu aureo tuberoso, flore albo Plum.

Melocactus Americanus, ex pluribus globulis Opuntiæ modo nascentibus conflatus, spinosissimus, flore & fructu roseo Plum.

Melocactus Americanus, minimus, lanuginosus, tuberosus Plum.

Melocactus Americanus, monoclonos flore albo, fructu atropurpureo. *Cereus crassissimus, fructu intus & extus rubro Sloane Cat. Plant. Jam. 196. Cereus Peruanus, spinosus, fructu rubro, Nucis magnitudine C. B. Pin. 458. Cereus Peruvianus Tabern. Icon. 705. Cierge épineux du Tertre. 132.*

Melocactus Americanus, tuberosus, purpureus, validissimis aculeis munitus Plum.

Melocactus Americanus, arborescens, trigonus, undulosus, aculeis validis munitus, flore albo, fructu subviridi Plum.

Melocactus Americanus, trigonus, brevibus aculeis munitus, flore albo, fructu coccineo Plum.

Melocactus Americanus, repens, pentagonus, flore albo, fructu rubro Plum.

Ananas.

ANANAS est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi, tripartito, tuberculis embryonis B innascente. Is autem deinde abit in fructum carnosum C, turbinatum, succi plenum, seminibus fœtum D exiguis E, veluti reniformibus, calyptrâ obvolutis F. Tab. 426. 427. 428.

Ananas species sunt.

Ananas aculeatus, fructu ovato, carne albida Plum. *Carduus Brasilianus, foliis Aloës C. B. Pin. 384. Ananas Acostæ J. B. 3. 95. Nana fructu sive Yayama Lugd. 1481.*

Ananas aculeatus, fructu pyramidato, carne aurea Plum. *Ananas, Pain de succre.*

Ananas non aculeatus, Pitta dictus Plum.

Tithymaloides.

TITHYMALOIDES eſt plantæ genus, flore monopetalo, calceolum quemdam referente, cujus piſtillum abit in fructum Tithymali æmulum.

Tithymaloidis ſpecies ſunt.

Tithymaloides fruteſcens, folio Myrti ampliſſimo. *Tithymalus Curaſſavicus, Myrtifolius, flore coccineo, mellifero Par. Bat.*

Tithymaloides fruteſcens, folio Anacampſerotis Plum.

Tithymaloides fruteſcens, foliis Nerii Plum.

Amaranthoides.

Tab. 420. AMARANTHOIDES eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore floſculoſo, in capitulum ſquamatum A collecto: axi enim B ſquamatim innaſcuntur bina folia C imbricata D chelarum Cancrorum æmula & floſculum E complectentia, multifidum, calyce F obvolutum, è cujus fundo ſurgit piſtillum G infimæ floris parti H adinſtar clavi infixum, calyptrâ K obvolutum: hoc autem deinde abit in ſemen ſubrotundum I, plerumque aduncum.

Amaranthoidis ſpecies ſunt.

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis argenteis, majoribus. *Amarantho affinis Indiæ Orientalis, floribus glomeratis, Ocymoidis folio Breyn. Cent. 1. 109. Icon. 51.*

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis argenteis, minoribus. *Amarantho affinis Braſiliana, glomeratis parviſque floſculis Breyn. Cent. 1. 111. Icon. 52.*

Amaranthoides marina, repens, Polygoni folio, capitulis argenteis Plum.

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis purpureis. *Amarantho affinis altera ſpecies ſive flore purpureo Breyn. Cent. 1. 110.*

Smilax.

Tab. 421. SMILAX eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus piſtillum C abit deinde in fructum mollem D ſeu baccam ſubrotundam, ſemine fœtam E F plerumque globoſo G H vel ovato.

Smilacis ſpecies ſunt.

Smilax aſpera, fructu rubente C. B. Pin. 296. *Smilax aſpera J. B. 2. 115. Smilax aſpera, rutilo fructu Cluſ. Hiſt. 112.*

Smilax aſpera, minus ſpinoſa, fructu nigro C. B. Pin. 296. *Smilax aſpera J. B. 2. 116. Smilax aſpera, nigro fructu Cluſ. Hiſt. 113.*

Smilax aſpera, ſeu ſpinoſa, latifolia, retuſa, folio peripheriâ leni H. Cathol.

Smilax unifolia, humillima. *Unifolium Dod. Pempt. 205. Lilium Convallium minus C. B. Pin. 304. Unifolium ſive Ophris unifolia J. B. 3. 534.*

Smilax aſpera, racemoſa, Polygonati folio. *Polygonatum racemoſum Corn. 36.*

Smilax ſpicata, Polygonati folio. *Polygonatum ſpicatum, fertile Corn. 34.*

Garidella.

GARIDELLA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis *Tab. 430.*
B fornicatis, bifidiſque in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C multifolio ſurgit piſtillum D quod deinde abit in capitulum quoddam E, ex multis capſulis F oblongis, bivalvibus G compoſitum, ſemine fœtis ut plurimùm ſubrotundo H.

Garidellæ ſpeciem unicam novi.

Garidella foliis tenuiſſime diviſis. *Nigella Cretica, folio Fœniculi C. B. Pin. 146. Melanthium peregrinum ſive Creticum Pon. Bald. Ital. 46. Nigellaſtrum raris & Fœniculaceis foliis H. B. Monſp.*

Garidella dicitur à Clariſſ. D. *Garidel* in Academia Aquiſextienſi Botanices profeſſore doctiſſimo, qui rariorem hanc plantam in agro Aquiſextienſi invenit.

Tribuloides.

TRIBULOIDES eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, è cujus calyce C D ſurgit piſtillum E quod deinde ſimul cum calyce abit in fructum F ſubrotundum, aculeatum, unicapſularem G, ſemine fœtum Caſtaneæ æmulo H: fructus autem aculei aliud nihil ſunt quàm folia calycis in aculeos verſa. *Tab. 431.*

Tribuloidis ſpeciem unicam novi.

Tribuloides vulgare, aquis innaſcens. *Tribulus aquaticus C. B. Pin. 194. J. B. 3. 775. Tribulus aquatilis Dod. Pempt. 581. Macre.*

Oxycoccus. *Canneberge.*

OXYCOCCUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante; cujus calyx C deinde abit in fructum D ſeu baccam ferè globoſam, in quatuor loculamenta E diviſam ſeminibuſque fœtam F ſubrotundis. *Tab. 432.*

Oxycocci ſpecies ſunt.

Oxycoccus ſive Vaccinia paluſtris J. B. 1. 227. *Vitis Idæa paluſtris C. B. Pin. 471. Vaccinia paluſtria Dod. Pempt. 770.*

Oxycoccus latifolia. *Vitis Idæa paluſtris, foliis majoribus, acutis Mentz. Pug.*

Ricinoides.

RICINOIDES eſt plantæ genus, flore A roſaceo, ex plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, calyci multifolio C inſidentibus ſed ſterili: Embryo enim D in aliis plantæ partibus naſcitur, calyce E obvolutus, abitque deinde in fructum F in tres capſulas G fiſſilem, ſemine fœtas oblongo H. *Tab. 433.*

Ricinoidis ſpecies ſunt.

Ricinoides ex qua paratur *Tourneſol* Gallorum. *Heliotropium tricoccum C. B. Pin. 253. Heliotropium parvum Dioſcoridis, Heliotropium minus Clu-*

sii, sive tricoccon Plinii Lob. Icon. 261.

Ricinoides arbor Americana, folio multifido. *Ricinus Americanus tenuiter diviso folio Breyn. Cent. 1. 116. Avellana purgatrix C. B. Pin. 418. Avellana purgatrix novi orbis J. B. 1. 322. Medicinier d'Espagne.*

Ricinoides Americana, Gossypii folio. *Ricinus Americanus, major, semine nigro C. B. Pin. 432. Ricinus major, Americanus, Curcas dictus & Faba purgatrix Indiæ Occiduæ J. B. 3. 643. Pignon d'Inde.*

Riciniodes Americana, Staphisagriæ folio. *Ricinus Americanus, folio Staphisagriæ C.B. Pin. 432.*

Ricinoides Americana, foliis Populi hirsutis Plum.

Ricinoides Americana, Castaneæ folio Plum.

Ricinoides Americana, frutescens, Altheæ folio Plum.

Ricinoides Americana, Verbasci folio Plum.

Ricinoides Americana, Æleagni folio Plum.

Ricinoides Americana arbor, folio Citri, argenteo polline conspersio Plum.

Hermania.

Tab. 432. HERMANIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B tubulatis & corniculatis, in orbem positis constante, è cujus calyce C monophyllo & vesicario surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E subrotundum, quinquefariàm apice dehiscentem F, in quinque loculamenta divisum G seminibusque fœtum H exiguis.

Hermaniæ speciem unicam novi.

Hermania frutescens, foliis oblongis, serratis.

A præstantissimo viro Paulo Hermanno à quo plantam acceperam, nomen imposui.

Echinophora.

Tab. 433. ECHINOPHORA est plantæ genus, flore A rosaceo, in capitulum B umbellatum nascente & calyci C communi insidente, qui deinde abit in fructum D unicapsularem E, semine fœtum oblongo F.

Echinophoræ species sunt.

Echinophora maritima, spinosa. *Crithmum maritimum, spinosum C. B. Pin. 288. Pastinaca marina Lob. Icon. 710.*

Echinophora Pastinacæ folio. *Pastinaca sylvestris, angustifolia, fructu echinato C. B. Pin. 151. Pastinaca echinophora, Apula Col. Part. 1. 101.*

Nissolia.

NISSOLIA est plantæ genus à Lathyro diversum foliis singularibus & caule claviculis carente.

Nissoliæ speciem unicam novi.

Nissolia vulgaris. *Lathyrus sylvestris, minor C. B. Pin. 344. Catanance leguminosa quorundam J. B. 2. 309. Lathyrus angustifolius, erectus,*

folio

folio singulari sine capreolis D. Nissole H. L. Monsp.

A Clarissimo D. Nissole D. M. Monspeliensi rerum naturalium studiosissimo nomen habet.

Aphyllanthes.

APHYLLANTHES est plantæ genus, flore A liliaceo ex senis scilicet petalis B constante, è fundo calycis C squamosi & veluti tubulati emergentibus: pistillum autem D surgit ex eodem calyce, abitque deinde in fructum E trigonum, turbinatum, trifariàm dehiscentem F, in tria loculamenta G divisum seminibusque fœtum subrotundis H. Tab. 433.

Aphyllanthis speciem unicam novi.

Aphyllanthes Monspeliensium Adv. 190. *Caryophyllus cæruleus Monspeliensium C. B. Pin. 209.*

Hæmanthus.

HÆMANTHUS est plantæ genus, flore liliaceo A, monopetalo, in sex lacinias diviso, cujus calyx B abit deinde in capsulam C ferè globosam, in tria loculamenta D divisam, seminibusque fœtam oblongis E His notis addendum est flores Hæmanthi in capitulum F nasci sex foliolis compositum. Tab. 433.

Hæmanthi speciem unicam novi.

Hæmanthus Africanus H. L. Bat. *Tulipa Capensis sive Promontorii Bonæ Spei Stap. 334. Narcissus Indicus puniceus, gemino latiori folio Ferr. Flor. 137.*

Sarracena.

SARRACENA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, calyci C multifolio insidentibus, ex cujus meditullio surgit pistillum D clypeo quodam membranaceo E instructum, quod deinde abit in fructum F subrotundum, in quinque loculamenta G ut plurimùm divisum, seminibusque fœtum H oblongis. Tab. 476.

Sarracenæ speciem unicam novi.

Sarracena Canadensis, foliis cavis & auritis. *Limonium peregrinum, foliis formâ floris Aristolochiæ C. B. Pin. 192. Limonio congener Clus. Hist.*

Sarracenam appellavi à Clarissimo D. *Sarrazin*, Medicinæ Doctore, Anatomico & Botanico Regio insigni, qui eximiam hanc plantam, pro summa qua me complectitur benevolentiâ è Canada misit.

Ahouai.

AHOUAI est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A monopetalo, infundibuliformi, multifido, ex cujus calyce B surgit pistillum C infimæ floris parti D adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E carnosum, quodammodo Pyriformem, ossiculo fœtum F ferè trigono G, nucleum condente H. Tab. 434.

Ahouai ſpecies ſunt.

Ahouai Thev. Franc. Antarct. 66. *Arbor America, foliis Pomi, fructu triangulo C. B. Pin. 434. Ahouai fructus venenatus J. B. 1. 337.*

Ahouai Nerii folio Plum.

Acajou.

Tab. 435. ACAJOU eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi & multifido, è cujus calyce B ſurgit piſtillum C capillamentis D ſtipatum, poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F turbinatum, mollem, cui adnaſcitur capſula reniformis G, ſemine fœta H ejuſdem formæ I.

Acajou ſpeciem unicam novi.

Acajou Thev. Franc. Antarct. 120. *Anacardii alia ſpecies C. B. Pin. 512. Cajous J. B. 1. 336.*

Genipa.

Tab. 436. 437. GENIPA eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A monopetalo, campaniformi, patente, è cujus calyce B ſurgit piſtillum C poſticæ floris parti D adinſtar clavi infixum: calyx autem deinde abit in fructum E plerumque ovatum, carnoſum, in duo veluti loculamenta diviſum F ſeminibuſque fœtum ut plurimùm planis G.

Genipæ ſpeciem unicam novi.

Genipa fructu ovato Plum. *An una ex ſpeciebus Genipat Thev. Franc. Antarct 19?*

Manihot. *Caſſave.*

Tab. 438. MANIHOT eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A monopetalo, campaniformi, plerumque patente, multifido, cujus piſtillum B abit deinde in fructum C ſubrotundum, tribus capſulis fœtum D ſimul junctis E, oblongis, quæ ſingulæ F nucleum condunt oblongum G.

Manihot ſpecies ſunt.

Manihot Theveti, Juca & Caſſavi J. B. 2. 794. *Ricinus minor, Viticis obtuſo folio, caule verrucoſo, flore pentapetalo, albido, ex cujus radice tuberoſa ſucco venenato turgida, Americani panem conficiunt Sloane Cat. Plant. Jam. 41. Manihot Indorum ſive Yuca foliis Cannabinis C. B. Pin. 90. Pluk. Phytog. Tab. ccv. fig. 1.*

Manihot Americana, ſpinoſiſſima, folio Vitigineo Plum. *Ricinus Americanus, urens Hort. Amſtel. in fol. fig. 10.*

Manihot Americana, Ulmi folio ampliore Plum.

Manihot Americana, Ulmi folio anguſtiore Plum.

Manihot Americana, ſcandens, Betonicæ folio Plum.

Manihot Americana, minima, Chamædryfolia Plum.

Plumeria. *Frangipanier.*

PLUMERIA est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, multifido, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C infimæ floris parti D adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ſiliquoſum, plerumque geminum F G, per longitudinem dehiſcentem H ſeminibuſque fœtum oblongis I, foliatis K, ſquamatim poſitis, placentæ L affixis. *Tab. 439.*

Plumeriæ ſpecies ſunt.

Plumeria flore roſeo, odoratiſſimo. *Frangipanier à fleur rouge.*

Plumeria flore niveo, foliis longis, anguſtis & acuminatis. *Frangipanier à fleur blanche.*

Plumeria flore niveo, foliis brevioribus & obtuſis.

Plumeria, ab inventore Clariſſ. Plumerio, Bōtanico Regio, qui tot tantiſque plantis Botanicam locupletavit.

Papaya. *Papaie.*

PAPAYA eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore gemino, alio ſcilicet tubulato A & ſtelliformi, ſed ſterili: alio vero roſaceo B ex plurimis petalis C conſtante, ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F veluti Meloniformem, carnoſum, ſeminibus fœtum G plerumque ſtriatis H, calyptrâ obvolutis I. *Tab. 441.*

Papayæ ſpecies ſunt.

Papaya fructu Melopeponis effigie Plum. *Arbor Platani folio, fructu Peponis magnitudine eduli C. B. P.n. 431. Mamœra Luſitanorum Cluſ. Cur. poſt in fol. 41.*

Papaya fructu maximo, Peponis effigie.

Papaya fructu oblongo, Melonis effigie.

Sapindus.

SAPINDUS eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A roſaceo, ex quatuor plerumque petalis B conſtante: ex cujus calyce C quadrifolio ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E ſphæricum, nuculâ fœtum F ſphæricâ pariter G, nucleum condente H ejuſdem formæ I. *Tab. 440.*

Sapindi ſpeciem unicam novi.

Sapindus foliis coſtæ alatæ innaſcentibus. *Nucula Saponariæ, non edules C.B. Pin. 511. Saponariæ ſphærulæ arboris Filicifoliæ J. B. 1. 312. Prunifera racemoſa, folio alato, coſtâ mediâ membranulis utrinque extantibus donatâ, fructu ſaponario Sloane Cat. Jam. 184. Prunifera ſeu Nuciprunifera fructu ſaponario, orbiculato, monococco, nigro, Americana Pluk. Tab. ccxvij. fig. 7. Arbre qui porte des Savonettes, Du Tertre. 165.*

Sapindus, quaſi Sapo Indus, propter fructus corticem qui Saponis uſum præbet.

Begonia.

Tab. 442. BEGONIA est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore gemino, alio scilicet sterili A, ex quatuor petalis amplioribus B & angustioribus C composito: alio verò rosaceo D ex plurimis petalis E in orbem positis constante & calyci foliato F insidentibus: is autem deinde abit in fructum G trigonum, alatum H, in tria loculamenta I divisum, seminibusque fœtum exiguis L.

Begoniæ species sunt.

Begonia purpurea, maxima, folio aurito Plum.
Begonia roseo flore, folio aurito, minor & glabra Plum.
Begonia roseo flore, folio aurito, minor & hirsuta Plum.
Begonia roseo flore, foliis acutioribus, auritis & latiùs crenatis Plum.
Begonia roseo flore, folio orbiculari Plum.
Begonia nivea, maxima, folio aurito Plum.
Begoniam appellavit Clariss. Plumerius tanquam perenne observantiæ suæ monumentum erga Illustriss. virum D D. *Bégon*, Regi ab intimis consiliis & Rei nauticæ Præfectum in orâ Santonum.

Guaiava. *Gaiave.*

Tab. 443. GUAIAVA est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio flore rosaceo A ex plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, cujus calyx C infundibuliformis abit deinde in fructum D ferè ovatum, coronatum E, mollem, in cujus carne F multa semina exigua nidulantur.

Guaiavæ speciem unicam novi.

Guaiava Clus. Hist. App. 1. *Guyabo Pomifera, Indica C. B. Pin. 437.*

Cacao.

Tab. 444. CACAO est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A rosaceo plurimis scilicet petalis B constante, ex cujus calyce C multifolio surgit pistillum D tubi cujusdam E multiscissi laciniis cinctum, quod deinde abit in fructum F Cucumiformem, striatum, seminibus fœtum G in quinque ut plurimùm acervulos collectum, oblongos H, in multas veluti Amygdalas I fissiles.

Cacao speciem unicam novi.

Cacao Clus. Exot. 55. *Amygdalis similis Guatimalensis C. B. Pin. 442.*

Tamarindus. *Tamarin.*

Tab. 445. TAMARINDUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem dispositis constante: ex cujus calyce C multifido surgit pistillum D quod deinde abit in siliquam E compressam, aliam F condentem, semine fœtam G plano H, ut plurimùm angulato: intervallum autem quod inter duas siliquas occurrit, pulpâ turget plerumque nigrâ & acidâ.

Tamarindi speciem unicam novi.

Tamarindus Raii Hist. 1748. *Tamarindi J. B. 1. 422. Siliqua Arabi-*

ea, quæ Tamarindus C. B. Pin. 403. Tamarindus Derelside appellata P. Alp.

Tamariscus. *Tamaris.*

TAMARISCUS est plantæ genus, flore rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante, ex cujus calyce surgit pistillum quod deinde abit in capsulam Salicis fructus æmulam, oblongam nempe, membranaceam, in duas partes dehiscentem, seminibusque fœtam pappo instructis.

Tamarisci species sunt.

Tamariscus Germanica Lob. Icon. 218. *Tamarix fruticosa, folio crassiore sive Germanica C. B. Pin. 485. Tamarix Germanica sive minor, fruticosa J. B. 1. 351.*

Tamariscus Narbonensis Lob. Icon. 218. *Tamarix altera folio tenuiore sive Gallica C. B. Pin. 485. Tamarix major sive arborea, Narbonensis J. B. 1. 351.*

Molle.

MOLLE est plantæ genus, flore rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante, cujus pistillum abit in fructum Piperis grani æmulum.

Molles speciem unicam novi.

Molle Clus. in Monard. 312. *Lentiscus Peruana C. B. Pin. 399.*

Caryophyllus aromaticus.

CARYOPHYLLUS AROMATICUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, calyci C insidentibus: Is autem deinde abit in fructum D ovatum, umbilicatum E, unicapsularem F, semine fœtum oblongo G. *Tab. 432.*

Caryophylli Aromatici speciem unicam novi.

Caryophyllus Aromaticus, fructu oblongo C. B. Pin. 410. *Caryophylli Cam. Epit. 349.*

Corallodendron.

CORALLODENDRON est plantæ genus, flore papilionaceo A, vexillo longissimo, ensiformi B, alis C & carinâ D brevissimis: ex floris autem calyce E surgit pistillum F teres, membranâ fimbriatâ G obvolutum, quod deinde abit in siliquam H veluti nodosam, bivalvem I K, seminibus fœtam quasi reniformibus L. *Tab. 446.*

Corallodendri species sunt.

Corallodendron triphyllum, Americanum, spinosum, flore ruberrimo. *Siliqua sylvestris, spinosa, arbor Indica C. B. Pin. 402. Coral arbor Clus. App. 1. Coral arbor siliquosa J. B. 1. 426. Arbuscula Corallii Ferr. Flor. 381.*

Corallodendron triphyllum, Americanum, minus, spinis & seminibus nigricantibus. *Coral arbor, siliquosa, minor, spinis & seminibus nigricantibus H. L. Bat.*

Corallodendron Americanum, Fraxini foliis Plum.

Corallodendron Americanum, folio ſingulari, oblongo, ſiliquâ planâ Plum.

Corallodendron Americanum, foliis Pſeudoacaciæ ſubtus tomentoſis, flore luteo Plum.

Corallodendron, à vocibus Græcis Κοράλλιον *Corallum*, & Δένδρον *Arbor*, quaſi dicas arborem Coralli æmulam, propter floris colorem.

Ficus. *Figuier.*

Tab. 420. a Hist. 184.

FICUS eſt plantæ genus floribus, auctore [a] Valerio Cordo, in ipſius fructus A B C cavitate naſcentibus, capillamentis ſcilicet tenuibus ex involucro quodam D F prodeuntibus, quod ſemen complectitur E G ut plurimùm ſubrotundum. Fructus autem plerumque turbinatus eſt, vel globoſus, quandoque ovatus, ſeſſilis, carnoſus, & mollis.

Ficus ſpecies ſunt.

Ficus ſativa, fructu præcoci, pallidè virenti, intus roſeo. *Ficus veris primula, bifera, oblongo-rotundo, compreſſo, volemo fructu decumano, coſtato, craſſoque cortice viridi, pallido, intus roſeo H. Cathol. Figue fleur griſe.*

Ficus ſativa, fructu præcoci, ſubrotundo, albido, ſtriato intus roſeo. *Ficus bipara, oblongo, ſubrotundo fructu, ſatis magno, coſtulato, candidè, palleſcente, ſtrigato cortice, intus roſeo, veris præcoquis ſapore præferendo H. Cathol. Figue Cordeliere ou Servantine.*

Ficus ſativa, fructu oblongo, albo, mellifluo. *Ficus Uttata vulgo dicta, ſuavi fructu albo, ſciſſurato, oblongo, medio, delicatis micis albis conſtante H. Cathol. La groſſe blanche longue.*

Ficus ſativa, fructu globoſo, albo, mellifluo. *La groſſe blanche, ronde.*

Ficus ſativa, fructu præcoci, albido, fugaci. *Ficus æſtatis prodroma, fructu albido, medio, ſuperiùs preſſo, fugaci H. Cathol. Petite figue blanche ou précoce.*

Ficus ſativa, fructu parvo, ſerotino, albido, intus roſeo, mellifluo, cute lacerâ. *Figue de Marſeille.*

Ficus ſativa, fructu globoſo, albido, omnium minimo. *Ficus Liparenſis cognomento, fructu Pilæformi, ſeſſili, omnium minimo, albo, melicompote H. Cathol.*

Ficus ſativa, fructu viridi, longo pediculo inſidente. *Figue verte.*

Ficus ſativa, fructu flaveſcente, intus ſuaverubente. *La groſſe jaune.*

Ficus ſativa, fructu intus & extus flaveſcente. *Figue Medot.*

Ficus ſativa, fructu parvo, fuſco, intus rubente. *Melette ou Coucourelle.*

Ficus ſativa, fructu majori, violaceo, oblongo, cute lacerâ. *Ficus nitidi purpureo, cæſio fructu majori ſeu magnitudine & formâ Melongenis propinquo, ſcarificato cortice H. Cathol. Groſſe violette longue.*

Ficus ſativa, fructu minori, violaceo, oblongo, cute lacerâ. *Ficus nitidè purpureo, cæſio fructu, Melongeniformi, duplo minori, intus rubro, granis extuberante, tunicâ lacerâ H. Cathol. Figue violette.*

Ficus ſativa, fructu violaceo, longo, intus rubente. *Ficus longo fructu medio,*

nigro-rubente, cortice duro, intus rubro non contemnendi saporis H. Cathol. Figue Angelique.

Ficus sativa, fructu atro-rubente, polline cæsio asperso. *Ficus sphærico-plano fructu majori, cortice admodum crasso, Lactuco, Bresilici seu moschati coloris, veluti polline asperso albo, punctato, carne granatâ, rubrâ H. Cathol. Grosse Bourjassote.*

Ficus sativa, fructu globoso, atro-rubente, intus purpureo, cute firmâ. *Ficus rotundo depresso fructu purpureo, tardè maturescente, corticato, granuloso, lacte turgente, interiùs rubro, dulci acerbescente H. Cathol. Petite Bourjassote.*

Ficus sativa, fructu longo, majori, nigro, intus, albo, serotino. *Ficus fructu longo majori, nigro, sponte dehiscente, tardissimæ maturationis, interiùs albo, siccis crassisque micis seu vermiculis H. Cathol. La noire blanche.*

Ficus sativa, fructu longo, majori, nigro, intus purpurascente. *Figue noire.*

Ficus humilis C. B. Pin. 457. *Chamæficus J. B. 1. 120. Ficus pumila Dod. Pempt. 812. Figuier nain.*

Ficus sylvestris Dioscoridi C. B. Pin. 457. *Caprificus Plinii J. B. Descript.*

Ficus sylvestris, fructu minori, rotundo, albido. *Ficus sylvestris minori, albo, pallido, rotundo, fructu immiti, intus rufo, granoso H. Cathol.*

Ficus sylvestris, fructu minori, oblongo, atrocæruleo. *Ficus sylvestris minori oblongo fuscè cæruleo fructu, minùs acerbo, interiùs rubro, granuloso H. Cathol.*

Ficus Lusitanica, sylvestris, Mori folio.

Ficus Indica, foliis Mali Cotonei similibus, fructu Ficubus simili, in Goa C. B. Pin. 457. *Ficus Indica Clus. Exot. 2. Hanc Clariss. Plumerius mihi affirmavit veram esse Ficus speciem perinde ac sequentes.*

Ficus Americana, Castaneæ folio, fructu globoso, maculato Plum.

Ficus Americana, maxima, folio Citri subrotundo, fructu umbilicato Plum.

Ficus Americana, folio Citri acutiore, fructu viridi Plum.

Ficus Americana, folio Citri obtuso, fructu sanguineo Plum.

Ficus Americana, folii Lauri, fructu maximo Plum.

Ficus Americana, Dactyloides, folio subtus argenteo Plum.

Ephedra.

EPHEDRÆ species sunt.

Ephedra sive Anabasis Bellon. *Polygonum maritimum, scandens C. B. Pin. 15.*

Ephedra maritima, major. *Polygonum bacciferum, maritimum majus, sive Uva maritima, major C. B. Pin. 15. Tragus sive Uva marina major J. B. 1. 406.*

Ephedra maritima, minor. *Polygonum bacciferum maritimum, minus C. B. Pin. 15. Tragus sive Uva marina J. B. 1. 406. Polygonum marinum, ij Tabern. Icon. 836.*

Ephedra Hispanica, arborescens, tenuissimis & densissimis foliis.

Casia.

CASIÆ species sunt.

Casia Poëtica Monspeliensium, an Theophrasti Lob. Icon. 433. *Osyris frutescens, baccifera C. B. Pin. 212.*

Casia Hispanica procerior Myrti folio.

Linagrostis.

LINAGROSTIS species seu potiùs varietates sunt.

Linagrostis panicula ampliore. *Linagrostis Tabern. Hist. 559. Gramen tomentarium, Linum pratense Tabern. Icon. 230. Gnaphalium Tragi sive Juncus Bombycinus J. B. 2. 514.*

Linagrostis paniculâ minore.

EXPLICATIO

EXPLICATIO
QUARUNDAM VOCUM,
quibus Rei Herbariæ Scriptores uti solent.

ACaulis & Acaulos, sine caule. Planta caule carere dicitur, cujus flos humi sedet. *Carlina Acaulos, magno flore C. B. Pin.* id est Carlina flore sessili.

Acinus & Acini, sumuntur pro granis illis densè nascentibus, ex quibus fructus Sambuci, Ligustri, & aliarum id genus plantarum componitur. Inter Acinos, inquit Ruellius, enumerantur grana Uvæ, Hederæ, Sambuci, Ebuli, Mali Punicæ; addunt etiam Morum, & quidquid his est simile. Usurpantur etiam Acini pro ipso semine intus latente, ideoque sæpe præscribuntur à Medicis uvæ exacinatæ, hoc est purgatæ ab acinis seu seminibus illis quæ γίγαρτον dicuntur. *De Nat. Stirp.*

Adnata seu adnascentia, *Cayeux*: nova germinatione sub terra prodeunt adnata in Lilio, Narcisso, Hyacintho, quæ deinde in veras radices extuberant.

Ala sumitur, 1. pro cavo illo anfractu seu sinu inter caulem & folium vel ramum posito, unde nova proles A egredi solet. Sic, inquit Ruellius, alarum cava sinusque idem sibi velle fatebitur, qui bonos auctores evolverit. Cum igitur flos è foliorum alis nasci dicitur, intelligendus est prodire ex illo sinu seu angulo qui constituitur à caule & foliis coeuntibus: similitudine ducta ab alis seu axillis humanis, quæ sumuntur pro angulo illo qui occurrit inter truncum & brachium; quare Plantarum alæ dicuntur Gallicè. *Les aisselles des plantes.* 2. Alæ dicuntur etiam [a] petala florum papilionaceorum inter vexillum & carinam posita, Gallis *Les aîles des fleurs legumineuses.* 3. Habentur pro extremis tenuibusque ac membranaceis seminum quorundam partibus, ut in Bignonia, Plumeria, Aceris fructu, Gallicè *Semences aîlées*. 4. Usurpantur interdum pro membranis illis foliaceis, quæ secundùm caulium longitudinem excurrunt, unde caulis alatus dicitur [b] A, B, C, D, E, *Tige aîlée.* *Tab. 466.* [a] *Pag. 74.* [b] *Tab. 475.*

Alburnum, *Aubier.* Adeps arborum à nonnullis existimatum, dicitur pars illa trunci, quæ corticem inter & materiem occurrit, seu materies tenerior post aliquot annos induranda: nam quotannis ferme superficies alburni materiei jam induratæ adhærescens revera induratur ipsa, superficie alterâ quæ cortici subest sese dilatante in alburnum novum. Unde circuli illi concentrici truncorum arborum aliud nihil sunt quàm alburni pars spatio aliquot annorum indurata. Quapropter in arborum truncis quatuor spectanda

ſunt 1° Cortex omnibus notus; 2° liber ſeu cortex interior in aliquibus arboribus ab alburno ſeparabilis & in prætenues philyras acu ſeparandus, quæ Papyrus antiquorum. 3° alburnum ipſum. 4° materies ſeu lignum.

AMENTACEUS FLOS. *Chaton.* pag. 580.

APICES, *Sommets.* pag. 69. 70.

ARBOR, eſt plantæ genus perenne, excelſum, ſimplici trunco ſeu caudice craſſo, duro, brachiatoque donatum. Arborem ſolemus appellare, ut ait, Ruellius, quidquid ab radice ſtatim ſimplici caudice, brachiatum ramis, ſurculoſum, diſſolutuque contumax aſſurgit; quemadmodum Quercus, Tilia, Ulmus.

ARISTA, cùm de Cerealibus agitur, dicitur acus illa tenuis, eminens è gluma ſive folliculo grani. *La barbe du blé.*

ARTICULATIO eſt connexio partium, quæ articulis ſeu geniculis conſtant; quales ſunt plurimarum plantarum ſiliquæ, Ornithopodii ſcilicet, Coronillæ, Securidacæ, quæ ſolubili nexu committuntur. Unde partes illæ *articuloſæ* appellantur, & *articulatim* ſeu *geniculatim* connecti dicuntur. Quæ verò partes plantarum eandem formam præ ſe ferunt, *articuloſæ* etiam appellantur, quamvis articulis careant. Sic Polygonati radix *articuloſa* dicitur ſeu *geniculata. Internodium*, ut ait Ruellius, dici conſuevit ſpatium, quod inter artus vel genicula medium intercedit.

ASPARAGUS. Prima olerum germina priuſquam in folia explicentur, recentiſſimique Turiones qui edendo ſunt, *Aſparagi* nuncupantur, ait Ruellius.

AXIS propriè dicitur pars illa teres, circa quam rota vertitur: unde tranſlatione factâ in nonnullis fructibus & nucamentis, pars illa teres in centro poſita, circa quam aliæ partes diſponuntur, *Axis*, vel *columen* dici poteſt: Gallis *Ame*, *Noyau*, *ou Poinçon.*

BACCA, *Baye.* Inter acinos & baccas, inquit Ruellius, hoc intereſſe putant, quòd acini inter fœtus minutiores herbarum, fruticum, arborumve denſiùs enaſcantur; bacca verò diſperſiùs & rariùs. Inter baccas enumerantur partus Lauri, Oliva, Corna, Myrti fructus, &c.

BALAUSTIUM, flos Mali Punicæ.

BARBULA, pag. 74.

BIVALVIS, *à deux batans.* Siliqua *bivalvis* dicitur, quæ ſecundùm longitudinem dehiſcit, tanquam janua quæ in duas partes aperitur.

BOTANICE, Res Herbaria, à voce Græça Βοτάνη *Herba*: Βοτάνη autem à βοτὸς *eſca*, quod à βόω paſco: multa enim animalia paſcuntur herbis. *La Botanique, ou la Science des Plantes.*

BRACHIA, in arboribus ſunt rami craſſiores, in quos truncus dividitur, ſimilitudine ductâ à brachiis humanis. Sic Virgilius,

Æneid. 6. *In medio ramos, annoſaque brachia pandit*
Ulmus opaca, ingens.

BULBUS, *Bulbe, Ognon.* Radices rotundæ ſuis membranis tunicatæ, *Bulbi* nominantur. Vide *Radix.*

CALYPTRA, *Coiffe.* Involucrum tenue quorundam ſeminum Granadillæ v. g. Oxydis, &c.

CALYX, pag. 71.

CAPILLAMENTUM, pag. 70.

CAPITULUM, CAPUT. Id quod sursum deorsumve, ut ait Ruellius, in globum extuberat, aut in orbem glomeratur, *Caput* dici consuevit. Si magnitudine cesserit *Capitulum* : à quo multa herbarum capitulata visuntur fastigia. Radices nonnullæ ut Porri & Ceparum extuberant in capitula, unde & *capitatum* Porrum sibi nomen usurpavit. Sic radix quæ tubere globoso concrevit, sibi *capitis* appellationem arrogavit.

CAPSULA, *Loge*, *Capsule*. Usurpatur pro theca seminum, sive illa crassa vel tenuis sit, sive mollis aut dura. Fructus unicapsularis, bicapsularis, tricapsularis, multicapsularis; hoc est in duas, tres, aut multas capsulas divisus.

CARACTER plantarum, est nota illa propria, quâ genera plantarum inter se distinguuntur.

CARINA, quod in angulum plerumque acutum excavatur, carinæ navis in modum; unde petalum inferius floris Papilionacei [a] *Carina*, & folia Asphodeli [b] *Carinata*, dicuntur. [a] Pag. 74. [b] Tab. 449. fig. 10. & 11.

CAUDEX & CAULIS. *Caudex* vocatur arborum truncus, *Le tronc*. *Caulis* verò herbarum virga illa à radice emergens, quæ foliis, floribusque donari solet; *La tige*. Hoc inter caulem & caudicem interest, inquit Ruellius, ut caulis ad herbas, caudex ad frutices & arbores duntaxat pertineat. Caulis alatus : vide *Ala*.

CIRRUS. Capillamenta, ex Ruellio, si contorta crispentur, Cirri mutuantur appellationem. Radices *cirratæ* dicuntur, quæ veluti crinibus quibusdam comantur.

CLASSIS plantarum, pag. 51.

CLAVICULUS, CLAVICULA, CAPREOLUS : *Mains*, *Vrilles*. [c] Capillamenta illa intorta, ut cincinnus, *Claviculi*, *Claviculæ* vel *Capreoli* appellantur. Multæ plantæ leguminosæ eorum adminiculo plantas vicinas cæteraque apprehendunt. Vitis, ut ait Cicero, claviculis suis, quasi manibus, quidquid est nacta, complectitur. [c] Tab. 466. *De Senect.*

COMA, ex Ruellio, quidquid hilari venustate crinium modò, summa ramorum vel coliculorum exornat, ut frondes cùm foliatum est cacumen. Sæpe & Corymbi & flores sua venere comant.

CONUS est turbo inversus, ut ait Ruellius, id est corpus ex orbiculata basi in acumen sensim desinens, pyramidis adinstar. Fructus Pinus, *coniformis* sive *conus* dicitur. Tubus coni trunci æmulus : Vide *Murucuia*.

CORDIFORMIS, quod cordis, quale pingi solet, effigiem repræsentat.

CORONA, pag. 74. *Lib. 16. cap. 34.*

CORYMBUS, propriè convenit Hederæ fructui, cujus acini in capitulum quoddam colliguntur. Racemis, inquit Plinius de fructu Ederæ loquens, in orbem circumactis, qui vocantur *Corymbi*. Utuntur tamen Rei Herbariæ Scriptores *Corymbi* voce ad describendam formam orbicularem fructuum & florum Elychrysi, Cepes, Allii, & similium.

CRENÆ, *Crenelures*; ſunt quædam, inquit Ruellius, in extremis oris inciſuræ, à quibus crenata herbarum folia declarantur, ſicuti quæ per ambitum ſecta & ſerræ modo denticulata doctis appoſitè ſerrata traduntur. Inciſuræ crenatæ obtuſiores ſunt ſerratis. Vide *Tab. 450. fig. 13.*

CUBITUS, *Coudée*. Quantum ab externa cubiti flexura uſque ad ſummum medium digitum patet: Caulis cubitalis, bicubitalis, tres cubitos altus; ad proceritatem quatuor cubitorum aſſurgens, ſemicubitalis, ſeſquicubitalis.

CULMUS, *La tige des eſpéces de Blé & de Chien-dent.* Caulis Cerealium Culmus ſeu Calamus appellatur: unde *plantæ Culmiferæ*.

CYLINDRUS, *Cylindre.* Corpus teres & volubile columnæ æmulum. Fructus Cylindraceus, qui Cylindri formam refert.

Tom. I. 76. & 82. CYTINUS. Pro flore Mali Punicæ ſativæ vulgò, à Joanne Bauhino tamen pro calyce ejuſdem floris uſurpatur: unde calyx cytiniformis plantarum flore labiato à ſimilitudine Cytini.

DENTICULATUS, *Dentelé.* Quod dentium vel ſerræ in modum inciſum eſt: inciſuræ denticulatæ acutiores ſunt crenatis.

DIGITUS. Vide *Uncia.*

DIGITATUS. Quod inciſuras habet velut manus humana. Ricini folium digitatum eſt: folia digitatim diſpoſita, Quinquefolii ſcilicet, Cannabis, Viticis. *Feüilles en main ouverte, ou en éventail ouvert. Tab. 454. fig. 22. & Tab. 457. fig. 25. & 26.*

DISCUS, *Diſque.* pag. 74.

DISSEPIMENTUM, *Cloiſon.* Septum intermedium, quo fructus cavitas in loculamenta dividitur.

DODRANS, *Empan.* Vide *Spithame.* Planta dodrantalis, ſeu dodrantem alta.

ECHINUS eſt, inquit Ruellius, quidquid numeroſa congerie aculeorum ſtipatur, ſive tegmen, ſive caput, ſive cacumen: ſic dictus, quòd globoſo ſpinarum agmine maris Erinaceum mentiatur, ut fructus Caſtaneæ.

EMARGINATUS, *Echancré.* Inciſus propemodum cordis formâ, ſeu cujus margo introrſum excavatur. [a] Moriſono Acetoſæ ſpecies quædam appellatur. *Acetoſa rotundifolia, repens, Eboracenſis, folio in medio deliquium patiente*, hoc eſt folio emarginato vel cordiformi.

a Hist. Oxon. Part. 2. [illegible]

EMBRYO: tenerrimus plantæ fœtus, cujus partes evolvi geſtiunt.

FACIES PLANTÆ EXTERIOR, *Le port d'une plante.* Totius plantæ habitus, quo formam alterius plantæ apprimè refert. Sic *Trifolium pratenſe, purpureum C. B. facie externa* ad cæteras Trifolii ſpecies omnino videtur accedere, etiamſi flore ſit diverſo. Nymphoides toto habitu Nymphææ ſpeciem ſe declarat, exceptis floribus & fructu.

FIMBRIA, *frange.* Plantarum partes *fimbriatæ* dicuntur, quæ in tenues & oblongas partes ſecantur. Petala florum Nymphoidis fimbriata ſunt. Flos Granadillæ corollâ fimbriatâ donatur.

FISTULÆ PLANTARUM, pag. 54. Flores dicuntur in fiſtulam terminari, qui in exiguum tubum coarctantur, quales ſunt flores labiati.

FLOS, *Fleur.* Gaudium est arborum herbarumque. Ejus definitionem vide pag. 67.

FLOS AMENTACEUS, pag. 580.

FLOS APETALOS, pag. 72.

FLOS CAMPANIFORMIS, pag. 73. & 76.

FLOS CARYOPHYLLÆUS, pag. 74.

FLOS COMPOSITUS, pag. 72.

FLOS CRUCIFORMIS, pag. 74.

FLOS FOECUNDUS, *Fleur noüée.* Qui embryoni adhærescit: quales sunt flores frugiferi plantarum Cucurbitacearum.

FLOS FLOSCULOSUS, pag. 74.

FLOS GALEATUS. Qui Galeæ speciem refert. *Fleur en casque.*

FLOS INFUNDIBULIFORMIS, pag. 73.

FLOS LABIATUS, pag. 73.

FLOS LILIACEUS, pag. 74.

FLOS MONOPETALOS, pag. 73.

FLOS MONOPETALOS, ANOMALOS, pag. 73. &

FLOS PAPILIONACEUS, pag. 74.

FLOS PERSONATUS, pag. 73. &

FLOS PETALODES, pag. 72.

FLOS POLYPETALOS, pag. 73.

FLOS POLYPETALOS, ANOMALOS, pag. 74.

FLOS RADIATUS, pag. 74.

FLOS ROSACEUS, pag. 74.

FLOS ROTATUS, pag. 73.

FLOS SCORPIOIDES. Qui Scorpionis caudam æmulatur Tab. 464. fig. 37.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS, pag. 74.

FLOS SIMPLEX, pag. 72.

FLOS SPICATUS, *Fleur en épy.* Tab. 464. fig. 36. & 38.

FLOS STAMINEUS, pag. 72.

FLOS STERILIS, *Fausse fleur.* Qui nulli embryoni adhærescit: quales sunt flores infertiles plantarum Cucurbitacearum.

FLOS VERTICILLATUS, vide *Verticillum.*

FLOS UMBELLATUS, pag. 304. Tab. 158.

FOLIUM propriè loquendo sumitur nunc solummodo pro iis foliis, quæ nascuntur ex radicibus, aut cauli ramisque innascuntur: nam quæ folia florum vocari solebant, petala nunc ab omnibus Rei Herbariæ scriptoribus appellantur.

Folia spectari possunt ratione structuræ, superficiei, formæ, crassitiei vel tenuitatis, incisuræ, situs, & magnitudinis.

Ratione structuræ, folia simplicia sunt vel composita. *Simplicia* in alia folia nequaquam dividuntur, Pyro, Leucoio, Caryophyllo. *Composita* verò eidem pediculo vel costæ plurima adhærescunt, Rosæ, Apio, Angelicæ, Cannabi.

Ratione ſuperficiei & formæ, folia plana ſunt, convexa, globoſa, lævia, aſpera, villoſa, hirſuta, aculeata. Folia *plana* ratione formæ, *orbiculata* ſunt & quaſi *circinatæ rotunditatis* [a] Nummulariæ : *Circinata & aurita* [b] Aſaro : *Lanceolata* [c] Origano : [d] *Subrotunda* Androſæmo : [e] *Angulata* Bryoniæ Canadenſi : *Lunata* Murucuiæ : *utrinque Acuta* [f] Nerio : *Longa & anguſta* [g] Caryophyllo, Graminique : *Ovata in acumen deſinentia* [h] Cannabi luteæ fertili P. Alp. Folia *convexa* ratione formæ, *Cylindracea* ſunt, *cava* ſeu *tubulata* Cepæ & [i] Aſphodelo minori : *Cylindracea ſolida* Kali & multis Sedi ſpeciebus. *Trigona* Ficoidi : *Angulata* Cereo Peruviano & Euphorbio : *Globoſa* Melocacto : *Carinata* [k] Aſphodelo majori.

a Tab. 447 fig. 1.
b Ibid. fig. 2.
c Ibid. fig. 3.
d Ibid. fig. 4.
e Ibid. fig. 5.
f Tab. 448. fig. 6.
g Ibid. fig. 7.
h Ibid. fig. 9.
i Tab. 449. fig. 9.
K Ibid. fig. 10. 11.

Ratione craſſitiei vel tenuitatis, *Carnoſa* ſunt Portulacæ & multis Sedi ſpeciebus : *Craſſa* & *Tomontoſa* Verbaſco : *Tenuia* Hyperico.

Ratione inciſuræ, leviter vel altè inciduntur. Folia *leviter inciſa* crenis vel ſubrotundis aut acuminatis ſecantur : vel *Denticulata* ſunt *Serrataque* Roſæ: vel *Criſpa* ut [l] Phyllitidi criſpæ J. Bauh. aut *Undulata* ut [m] Linguæ Cervinæ maximæ, undulato folio auriculato per baſim H. R. Par. Nonnulla *Tridentata* ſunt, [n] Trifolio ſcilicet Hepatico C. B. & Aceri Monſpeſſulano. Quædam [o] *Sagittata*, ut Sagittæ aquaticæ, ſeu Ranunculo folio ſagittato. Folia *altè inciſa* ſeu *multifida*, vel ad coſtam vel ad baſim uſque dividuntur, ad [p] Artemiſiam, [q] Acanthum, [r] Ceterac, [ſ] Melianthum accedentia. Folia [t] Bryoniæ Zeylanicæ, [u] Ricini, [x] Hellebori, inciſuras habent ut manus humana, ſeu *Digitata* ſunt, Gallis *Feüilles en éventail ouvert, ou en main ouverte.*

l Tab. 451. fig. 16.
m Ibid. fig. 17.
n Tab 454. fig 21.
o Tab. 455. fig. 23.
p Tab. 450 fig. 14.
q Tab 452. fig. 18.
r Ibid fig. 19.
ſ Tab 453. fig. 20.
t Tab 450. fig. 15.
v Tab 454. fig 2[illegible].
x Tab. 457. fig. 26.

Folia compoſita, vel pediculo inſident, vel coſtæ adhærent ſimplici aut ramoſæ. *Compoſita pediculo inſidentia* bina ſunt Fabagini ; terna Trifolio & [y] Elleboro Aldini ; quina, vel plura Vitici, Quinquefolio, Tormentillæ. *Folia coſtæ ſimplici innaſcentia*, vel alterno ordine vel bina è regione diſponuntur, unico interdum impari conjugationes claudente, ut in [a] Aſtragalo; nullo quandoque impari claudente, ut in [b] Orobo : nonnunquam conjugationes foliorum aliis minoribus interturbantur, quemadmodum in [c] Agrimonia obſervare eſt. Quæ coſtæ ramoſæ innaſcuntur, avium volantium pennas non malè repræſentant, ut folia Apii, & [d] Angelicæ ; vel tenuiter laciniata ſunt ut [e] Fœniculi & [f] Mei.

y Tab. 456. fig. 24.
a Tab. 58. fig. 27.
b Tab. 458. fig. 28.
c Tab. 459. fig. 29.
d Tab. 460. fig. 30.
e Tab. 164.
f Tab. 165.

Ratione ſitus, alterna, conjugata, verticillata dicuntur. Alaterno [g] *Alterna* ſunt ; [h] Phyllireæ *Pinnata* ſeu *bina ex adverſo poſita* ; Rubiæ [i] *Verticillata*. Quæ pediculo carent, vel acuta baſi cauli affiguntur, vel [k] aurita caulem amplectuntur, vel ab ipſo caule tranſadigi videntur, ut [l] Perfoliata.

g Tab. 461. fig. 31.
h Ibid. fig. 32.
i Tab. 462. fig. 33.
K Tab. 462. fig. 34.
l Tab. 463. fig. 35.

Ratione magnitudinis, *Ampliſſima* ſunt Lappæ, Colocaſiæ, Muſæ ; *Mediocria* Aro, Biſtortæ ; *Parva* Pomo, Pyro, Violæ ; *Minima* Ericæ Hyperico, Cori, Polygono.

FOLLICULUS. Theca membranacea ſeu foliacea quæ fructum vel ſemen continet involutum, ut Alkekengi.

FORNICATUS, *Vouté*. Fornicis in modum arcuatus : unde petala florum fornicata.

FRUCTUS, inquit Ruellius, quod carne & ſemine compactum eſt, fre-

quenter tamen pro eo quod involucro perinde quasi carne & ſeminio coactum eſt, accipi ſolet. Fructus racematim compactus Tab. 465.

FRUTEX, *Arbriſſeau*, dicitur planta perennis & gemmipara trunco ut plurimùm multiplici, quæ ad juſtam magnitudinem arboris non aſſurgit, ut Malus Punica, Roſa, cæteræve id genus.

GENICULUM. Articulus, Nodus: unde partes geniculatæ, articuloſæ, nodoſæ. Vide *Articulatio*.

GENUS PLANTÆ, pag. 50.

GLUMA, *Bâle*. Folliculus grani Cerealium.

HABITUS PLANTÆ. Vide *Facies plantæ exterior*.

HERBA, propriè loquendo, plantæ genus, cujus caulis ſingulis annis perit, novo deinde renaſcente vel ab radice foliato, vel nudo, floribus & ſemine donato. *Herba annua* dicitur, quæ eodem anno nata flore fructuque perfectis moritur, ut frumenta. *Bima* verò, *Trimave*, quæ intra ſpatium duorum vel trium annorum ſua tempora perficit. *Sempervirens*, quæ folia non deponit, niſi novis renaſcentibus, ut Viola. Quædam hyeme folia deponunt, ſed reſtibili radicis fœcunditate regerminant, & nova folia promunt.

HERBARIUM, ſive Hortum ſiccum appellant, collectionem plantarum exſiccatarum quæ in codicibus vel capſis aſſervantur, ut quavis anni tempeſtate inſpici poſſint.

IMBRICATUS. *Plié en goutiere*. Folia imbricata dicuntur, quæ imbricis in modum cava ſunt.

INFUNDIBULUM. Vas quo liquores infunduntur in alia vaſa, coni inverſi & in tubum tenuati effigie: unde flores *infundibuliformes* dicuntur, qui infundibuli formam præ ſe ferunt.

INTERNODIUM, ut ait, Ruellius dici conſuevit, quod inter artus vel genicula medium intercedit.

JUBA. Effuſam illam Arundinaceam Milii comam, jubam appellant, ut monet Ruellius, tum & ſimilium plantarum.

IULUS, pag. 580.

LACINIÆ, Ex Ruellio, ſunt partes extremæ particulatim decoris causâ conciſæ, orarumque ſummarum cæſuræ: inde folia membratim per flexuras digeſta vel nativis ſegminibus diſcreta, *laciniata* vocitantur. Multarum arborum frondes laciniantur. Sambucus foliis laciniatis C. B.

LANUGO. Vide *Pappus*.

LOCULAMENTUM. *Loge*: idem quod cellula. Fructus in multa loculamenta diviſus, hoc eſt in plures cellulas ſeu partes ſeptis intermediis diſcretas.

LOCUSTA, *Paquet*, in Cerealium deſcriptione ſumitur pro quolibet flore, granoque, gluma obvolutis: ſic, ex Dioſcoride, Avena dependentes veluti parvulas locuſtas bipedes gerere videtur.

MALICORIUM, ex Ruellio dicitur in Punica Malo, *Putamen*, quod *Lib. 2. cap. 365.* ab uſu cibario prorſus abhorret. Edules tamen intus concipit acinos.

MALLEOLUS. *Croſſette*, eſt novellus Palmes innatus prioris anni fla-

gello, cognominatus à ſimilitudine Malleoli. Vitis ſeri ſolet Malleolis.

MARGINATUS, *Bordé.* Semina marginata dicuntur, quorum limbus vel tenuior ſeu foliaceus, ut Leucoio, Lunariæ, aliiſque, vel craſſior & quaſi anulatus, ut Tordylio.

MONOPETALOS. Latinis *unifolius* : *d'une ſeule feüille.* Flos monopetalos.

MUCRO, inquit Ruellius, dici poteſt acumen in quod pars quæcumque deſinit. Vide *Turbo.*

MULTICAPSULARIS. Fructus multicapſularis, id eſt in plurimas capſulas diviſus.

MUSCARIUM. In orbem quoque, inquit Ruellius, radiatas Herbarum comas, cacuminaque in faſces collecta. Latini *Muſcaria* vocitarunt; à flabri ſimilitudine, cujus ventilatu muſcæ conviviis abiguntur. Flores Elychryſi, Eupatorii, in faſciculum laxum & orbiculatum collecti in muſcarium naſcuntur.

NOTA PROPRIA Sive generica plantarum, idem ac character.

NOTA SPECIFICA. Dicitur ea quâ ſpecies ejuſdem generis inter ſe diſtinguuntur : ſic Ranunculus pratenſis, erectus, acris C. B. notâ ſuâ ſpecifica differt à Ranunculo montano, hirſuto, humiliori, Narciſſi flore C. B.

NUCAMENTUM. Idem ſonat quod flos Amentaceus. Cæterùm, ea quæ callo ſquamatim compactili pendent è ramis nucum, Roborum, Picearum, appellantur *Nucamenta*, ex Ruellio.

NUCLEUS. Sumitur 1. pro parte eduli fructuum, quæ in oſſea capſula reconditur, ut in Amygdalo, Armeniaca : 2. pro cohærentibus bulbis in quos Tab. 206. Allii caput extumuit, qui ſeorſim conſiti novam procreant ſobolem.

OSSICULUM. Pars illa dura fructuum, in qua nucleus ſeu pars edulis ac mollior reconditur in Amygdalis, Armeniacis, Perſicis.

PALMUS. Menſura eſt ſimul conjunctorum & cohærentium quatuor digitorum. Planta palmaris, ſemipalmaris, ſeſquipalmaris.

PANICULA. Ea florum ſeminumque Cerealium plantarum diſpoſitio, qua non in ſpicam colliguntur, ſed latiùs effunduntur.

PAPPUS & PAPPI, *Aigrette.* Lanugo illa, quæ ſeminibus Carduorum aliarumque inſidet, & in auras evaneſcere ſolet, ex plurimis tenuibuſque villis quaſi radiatim poſitis conſtans.

PEDALIS, id eſt pedem longa. Planta pedalis, bipedalis, ſemipedalis, ſeſquipedalis. Pes in duodecim partes æquales dividitur, quarum quælibet *uncia* dicitur.

PEDICULUS. Sive, quod idem habetur, petiolus, ut ait Ruellius: id eſt quo folium, fructus, aut flos dependet.

PISTILLUM, pag. 70.

PLACENTA. Pars illa capſulis fructuum affixa, cui ſemen ipſum adhæreſcit & à qua alimentum ipſi ſubminiſtratur.

PLANTA. pag. 54. Planta eſt nomen genericum Arbori, frutici, ſuffrutici, & herbæ conveniens. Planta *annua*, *bima*, *trima*, *perennis*, *ſempervirens.* Vide.

Vide *Herba*. Planta *maritima*, quæ in ora maris; *marina* verò, quæ in fundo maris gignitur: *paluſtris*, quæ paludibus delectatur: *montana*, &c.

POLYPETALOS: quaſi multifolius. Flos polypetalos dicitur, qui ex multis petalis conſtat.

PULPA. Pars illa fructuum medulloſa, quæ pultem craſſitie ſua refert. Pulpa Caſſiæ & Tamarindorum.

PULVINUS, ait Ruellius, eſt quod inter verſus aut ſulcos eminulum protumet: dictus quòd quandam refert pulvinorum, in quibus ſedemus, ſimilitudinem.

PYRAMIDATUS, in Pyramidem aſſurgens. Placenta fructus Cynogloſſi eſt Pyramidata.

RADIX Plantæ: pars terræ ut plurimum affixa, à qua nutrimentum foliis, cauli, ramulis, cæteriſque partibus per quoſdam quaſi tubulos impertitur. Radices ſpectari poſſunt ratione contextus, ſtructuræ, & formæ.

Ratione contextus, aliæ *carnoſæ* ſunt, Lilio, [a] Croco, [b] Iridi; aliæ *carnoſæ fibris intertextæ*, Eryngio, Fœniculo; nonnullæ lignoſæ, Pyro, Pomo.

Ratione ſtructuræ, vel fibratæ ſunt, vel ex aliis radicibus compoſitæ, vel ſquamoſæ, vel tunicatæ. *Fibratæ* vel *capillaceæ* ſunt, ſeu capillitio donatæ ut [c] Cerealibus, vel ex fibris craſſioribus coaleſcunt ut [d] Violæ, Primulæ veris; [e] nonnullæ ex his latè ſparguntur & evagari poſcunt.

Radices *ex aliis compoſitæ*, vel brachiatæ ſunt, Quercui, Ulmo; vel fibris craſſioribus conſtant quàm ut fibratæ dici poſſint, uti [f] Althææ; nonnullæ [g] *Napiformes* vocantur Aſphodelo, Pæoniæ, in multa capitula extuberantes; aliæ *grumoſæ*, ut nonnullis [h] Ranunculi ſpeciebus. Aliæ *tuberoſæ* in duplicem ordinem digeſtæ, quarum una alteri inſidet, [i] Gladiolo ſcilicet & Croco. Aliis tubercula ſunt ad altera affixa, [k] Fritillariæ ſcilicet, [l] Colchico. Radices [m] *ſquamoſæ* ex plurimis ſquamis coaleſcunt axi cuidam affixis, vel denticulis tantùm inciduntur & ſquamoſarum ſpeciem præ ſe ferunt, ut [n] Dentariæ. [o] *Bulboſæ* ex tunicis conflantur ſe excipientibus, ideoque *tunicatæ* dicuntur, Cepæ, Narciſſo, Hyacintho.

Ratione formæ, vel *ſphæricæ* & *tuberoſæ*, [p] croco, [q] bulbocaſtano, [r] Cyclamini; vel *ovatæ* [ſ] Orchidi. Nonnullæ compreſſæ, & quaſi *palmatæ*, nonnullis [t] Orchidis ſpeciebus; rectæ ceu palus in terram depactæ, [v] Raphano: [x] geniculatæ, Polygonato, Iridi.

a Tab. 468.
b Tab. 467.
c Tab. 470.
d Ibid.
e Tab. 471.
f Tab. 481.
g Tab. 179. GG.
h Tab. 473.
i Tab. 1 0.
K Tab. 01.
l Tab. 162.
m Tab. 195.
n Tab. 110.
o Tab. 472.
p Tab. 468.
q Tab. 181.
r Tab. 4 8.
ſ Tab. 248. fig. 14.
t Tab. 2 8 fig. 15.
u Tab 473 469.
x Tab. 4

RADICULA à recentioribus Phyſicis habetur pro tenui illa radice qua donatur corculum ſive germen ſeminis in tubum prima germinatione ſeſe explicans. Pars verò ſuperior ejuſdem tubi *pluma* vel *plumula* vocitari ſolet in caulem & frondes abitura.

SEMEN eſt plantæ pars, quæ terræ commiſſa ſimilem plantam procreat à qua genita fuit. *Semen calloſum*, quod cute veluti cartilagineâ obducitur, quale eſt ſemen Pyri, Mali, Cydoniæ; *Semence à pepin*: *ſemen oſſeum* è contra durum eſt Meſpilo.

SEMIFLOSCULUS, pag. 74.

SEPTUM INTERMEDIUM, Vide *Loculamentum*.

SERRA. Vide *Crena.*

SILIQUA. Gouſſe, pag. 388.

SINUS. Vide *Ala.*

SPECIES PLANTÆ, pag. 50.

SPICA, *Epi.* Florum & ſeminum diſpoſitio denſa & oblonga accedens ad ſpicam Cerealium Tab. 464.

Lib. 7. cap. 3. SPITHAME Græcis, Latinis auctore Plinio *Dodrans*, ſpatium eſt quod capit humana manus à ſummo pollice uſque ad ſummum minimum digitum extenſa: quæ menſura, quoniam in tres quartas humani pedis partes incurrit, *Dodrans* dicta eſt.

STAMINA 69. 70.

STROBILUS. Sive conus propriè dicitur fructus Pinus.

STRIÆ. *Caneleures.* Partes quædam, ut ait Ruellius, & ut ita dicam femora ſunt, quæ protuberant, ſicuti cava, canaliculique. Striatus caulis dicitur, qui hujuſcemodi ſtriis eſt præditus, aut ſtriaturis exaſperatus.

STOLONES, *Drageons ou Petreaux.* Coliculorum ſoboles, inquit Ruellius, inutiliſque fruticatio è radicibus, quibus evulſis plantantur Coryli, Sorbi, Meſpili, Fici.

SUFFRUTEX, *Souſarbriſſeau.* Planta perennis, dura, lignoſa, frutice humilior, non gemmipara, ut Thymus, Salvia, Lavandula.

SURCULUS, ut ait Ruellius, quod ex ramis ſimplex ac individuum oritur, quale præſertim germen apparet. Gallis *Bourgeons.*

TALEA, *Bouture.* Ramus utrinque abſciſſus, qui in terram defixus pali inſtar radices agit. Salix, Sambucus.

TESTA, *Coque.* Tegmen tenue durum & fragile quorundam ſeminum.

THALAMUS. *Couche*, pag. 74.

TOMENTUM. Lanugo illa denſa, quâ folia cauleſque plurimarum plantarum obducuntur. Folia Verbaſci tomentosâ lanugine pubent.

TRACHEÆ Plantarum, ſeu ſpirales fiſtulæ, ſunt organa quædam tubulata à Clariſſ. Malpighio detecta, quæ aëri excipiendo à natura inſtituta videntur. Quælibet autem fiſtula aliud nihil eſt quàm lamella quædam tenuis G H in ſpiram convoluta & in tubum E anguſtata, cujus structura apertè declaratur volvendo candelam ceream exilem & perlongam circa digitum vel cylindrum quendam tenuem, adeo ut ſpiræ ſibi mutuò adhæreſcant: ſublato enim digito vel cylindro tubus remanet tracheæ plantarum ſimilis. Facilè quovis ferme anni tempore deprehenduntur fiſtulæ illæ ſpirales in Roſa, Viburno, Tilia, cæteriſque; ſi earum ſurculi teneri fragileſque rumpantur, quo planè modo exhibetur ſurculus Roſæ A B. Lanugo enim illa quæ inter partes diſruptas occurrit, microſcopii ope deprehenditur faſciculus trachearum, quarum ſpiræ ab invicem disjunctæ ſunt, quales exhibentur Icone D C. Conſule Malpighium, accuratiſſimum naturæ exploratorem, qui fuſiùs de his agit. Quod ad uſum trachearum attinet, ad alimenti motum urgendum comparatæ videntur: ſuccum enim nutritium duabus potiſſimum de cauſis ad ſuperiores plantarum partes aſcendere probabile eſt: 1. à motu terræ, quo juxta

Tab. 475.

naturæ leges, ultra terræ superficiem longè impulsus in utriculos plantarum sese insinuat, ut censet præstantissimus Philosophus Petrus Sylvanus Regis Acad. Reg. Scientiarum socius, & præceptor meus admodum observandus : 2. aëris vi elasticâ in tracheis conclusi : namque quò magis ille rarescit aut densatur diu noctuve, cœlo calidiori aut frigidiori, eò magis ab ampliatis aut angustatis tracheis vasa utriculique viciniores succo nutritio turgentes comprimuntur, ideoque sursum vel deorsum, celeriùs aut tardiùs ille ferri debet.

TURBO, inquit Ruellius, inversæ metæ speciem exhibet, inde turbinata conspicitur Pyrorum forma : sic permulta herbarum folia in mucronem turbinantur, & inverso habitu fructus nonnulli vel partes in turbinem mucronantur, quamvis in re idem esse mutatis solum formis nemo dubitabit. Namque si rem ex acumine in latius continuo duci contuearis, potiùs quàm ea sit turbinis facies, dicetur turbinari : contrà, si rem elatiori figurâ in arctiorem protrahi contempleris, dum in acutum fastigetur, aptiùs credetur mucronari.

TURIONES, *bourgeons*. Tenella plantarum cacumina : namque cùm vernum tempus appetit, inquit Ruellius, primo quoque foliorum pullulatu, præclusis adhuc florum calycibus, quosdam quasi Turiones olus subministrat, in quibus floris primùm, mox seminis fœtus concluditur.

VAGINA & VAGINULA. Theca, seu involucrum nonnullorum seminum, quod ad gladii vaginam accedit.

VALVÆ. Usurpantur pro lamellis illis planis aut imbricatis quæ septo intermedio siliquarum utrinque adhærescunt, & dehiscere solent tanquam fores bifidæ : ut in Brassica, Leucoio, cæterisque observare est.

VERTICILLUM. Circinatus florum vel foliorum ambitus, ut ait Ruellius, qui cauliculos aut ramulos herbarum coronat, verticillum est, ab instrumenti muliebris similitudine dictum, quod fuso vertendi gratia solitum est adhiberi: inde verticillatus & verticillatim. Flores Marrubii verticillati sunt, vel verticillatim ad caulem positi : *Fleurs rangées par anneaux & par étages.*

VEXILLUM, pag. 74.

VIMEN quasi vincimen, ut aiunt, omne virgultum lentum & flexile ad ligandum aptum : unde viminei caules & rami, hoc est lenti & flexiles.

VITICULÆ sunt cauliculi humi jacentes & repentes, Fragariæ v. g. Quinquefolii, imò & plantarum cucurbitacearum ; Gallis *jets rampans.*

UMBELLA, pag. 304. Tab. 158.

UMBILICUS & UMBO. Quidquid in aliqua re medium est, umbilicus appellatur, maximè si cavum sit; ab umbilico humano similitudine ductâ. Si verò eminens, umbo appellatur, eò quod mediæ partis clypeorum, quæ umbo dicitur, formam habeat. Inde fructus umbilicatus, flos umbone donatus.

UNCIA seu DIGITUS, *Pouce*. Sumitur nunc pro duodecima parte pedis : folium unciale, biunciale, semiunciale, sesquiunciale.

UNGUIS, *Onglet*. Ungues, ut ait Ruellius, in Rosis & foliatis floribus veteres intellexerunt imas suorum foliorum partes, quibus in capite suo cohærent decoloresque dependent, Medicinæ plurimum damnatas, quòd nullo insolatu conditi colorem vel odorem contraxerunt, & incocto inutilique refer-

ciantur humore. Quare flores exungulati, Oleis, Acetis, aut hujuſcemodi condituris adjiciuntur, ne facilè putrilaginem aſpergine contractâ ſentiant.

UNICAPSULARIS. Vide *Capſula.*

UTRICULUS. Sæpe uſurpatur pro capſula ſive loculamento, quandoque pro cellulis ſeu ſaccis in quibus ſuccus nutritius plantarum deponitur.

INDEX RERUM,

IN ISAGOGE CONTENTARUM.

INDEX
GENERUM PLANTARUM.

Prior numerus paginam, cæteri verò Tabulam indicant.

RRrr

INDEX GALLICUS.

Prior numerus paginam, cæteri tabulam indicant.

INDEX
NOMINUM PLANTARUM,
quæ in propriis locis quæri debent.

Extrait des Registres de l'Academie Royale des Sciences.

SUR le Rapport de Messieurs Du Hamel, Dodart, & Morin, de l'Académie Royale des Sciences, qui avoient esté priés d'examiner un Livre de Monsieur Tournefort intitulé *Institutiones Rei Herbariæ*, la Compagnie a jugé que cet Ouvrage méritoit d'estre imprimé. Fait en l'Assemblée le 3. Février 1700.

FONTENELLE, *Secretaire.*

TABULÆ GENERUM

RECENS INSTITUTORUM

IN HOC COROLLARIO.

COROLLARIUM INSTITUTIONUM REI HERBARIÆ.

PAG. 76. *Mandragoræ speciebus addenda sequens.*

Mandragora foliis asperis, fructu parvo, ovato & acuminato, floribus violaceis.

Eadem floribus subalbidis. *Prioris varietas.*

Pag. 77. speciebus Belladonæ addenda sequens.

Belladona Orientalis, foliis angustioribus, subhirsutis, flore magno.

Pag. 78. speciebus Polygonati addenda sequens.

Polygonatum Orientale, latifolium, flore parvo.

Pag. 80. speciebus Gentianæ addendæ sequentes.

Gentiana Orientalis, amplissimo & acutissimo Asclepiadis folio.

Gentiana Orientalis, foliis venosis, flore magno, candidissimo.

Gentiana Orientalis, foliis venosis, flore magno, ex albo virescente. *Prioris varietas.*

Gentiana Orientalis, minor, autumnalis, Myrtifolia, flore magno, cæruleo.

Pag. 82. Convolvuli speciebus addendæ sequentes.

Convolvulus Græcus, Sagittæ foliis, flore albo. *Convolvulus minimus, angusto auriculato folio Bocc. Mus. Tab. 33. in hortis satus faciem mutat, & ad Convolvulum minorem, arvensem C. B. Pin. plurimum accedit.*

Convolvulus argenteus, angustifolius, umbellatus, partim erectus, partim supinus. *Dorycnium P. Alp. Exot. 73.*

Convolvulus Orientalis, humilis, argenteus, latifolius, erectus & villosus.

Convolvulus Orientalis, argenteus, Althææ foliis angulatis.

Convolvulus Orientalis, humifusus, Pilosellæ foliis.

Convolvulus Orientalis, folio oblongo, flore suaverubente.

Pag. 85. Tithimali speciebus addendæ sequentes.

Tithymalus Creticus, Characias, angustifolius, villosus & incanus.

Tithymalus Creticus, supinus, Herniariæ folio.

Tithymalus Græcus, Amygdali folio acutissimo & glauco, caule purpureo.

Tithymalus Græcus, annuus, Valerianæ rubræ folio.

Tithymalus Græcus, Helioscopius, maximus, foliis eleganter crenatis.

Tithymalus Orientalis, palustris, tuberosa radice, Lathyridis facie.

Tithymalus Orientalis, latissimo folio, villosus, flore aureo, segmentis rotundioribus.

Tithymalus Orientalis, latissimo folio, villosus, flore lunato.
Tithymalus Orientalis, minimus, Nummulariæ folio.
Tithymalus Orientalis, Anacampserotis folio, flore magno, cristato.
Tithymalus Orientalis, Anacampserotis folio tenuissime serrato, flore minori, non cristato.
Tithymalus Orientalis, latissimo folio glauco & glabro.
Tithymalus Orientalis, patulus & humilior, Salicis folio villoso.
Tithymalus Orientalis, Salicis folio, caule purpureo, flore magno.
Tithymalus Orientalis, Linariæ folio, humillimus.
Tithymalus Orientalis, longissimo & angustissimo folio.
Tithymalus Orientalis, Cyparissias, patulus, foliis superioribus hastatis, flore minimo.
Tithymalus Orientalis, Salicis folio, minor & glaber, fructu verrucoso.
Tithymalus Orientalis, Lini folio acutissimo.
Tithymalus arboreus, humilior & patulus, latiore folio.
Tithymalus arboreus, humilior & patulus, angustiore folio. *Prioris varietas.*

Pag. 90. Cotyledonis speciebus addendæ sequentes.

Cotyledon major, Cretica, flore albo. *Vulgaris varietas.*
Cotyledon major, Cretica, flore purpureo. *Vulgaris varietas.*
Cotyledon Cretica, tuberosa radice, flore luteo, parvo.

Pag. 91. Apocyni speciebus addendæ sequentes.

Apocynum Bithynicum, arbores altissimas scandens, folio subrotundo. *Periploca latifolia VVheel. Itin.*
Apocynum folio subrotundo, ex viridi & flavescente variegato.

Pag. 93. Periplocæ speciebus addenda sequens.

Periploca Orientalis, foliis longioribus & acutioribus. *Scamonea macroriza P. Alp. Exot. 61.*

Pag. 93. Asclepiadis speciebus addendæ sequentes.

Asclepias siliquâ bifido mucrone C.B.Pin. 303. *Asclepias Cretica Clus. Hist. App. 1. tom. 1. cclv.*
Asclepias Orientalis, latifolia, flore purpurascente, caule firmo.
Asclepias Orientalis, minima, flore ex atro-purpureo flavescente.
Asclepias Orientalis, latifolia, flore viridi.
Asclepias Orientalis, latifolia, inodora, flore flavescente, fructus mucrone bifido & introrsum incurvo.
Asclepias Orientalis, amplissimo folio scandens, flore vario.

Pag. 94. Malvæ speciebus addendæ sequentes.

Malva Cretica, minor, hirsuta.
Malva Cretica, annua, altissima, flore parvo, ad alas umbellato.
Malva Orientalis, erectior, flore magno, suave-rubente.

Pag. 97. Alceæ speciebus addendæ sequentes.

Alcea Cretica, hirsuta.
Alcea Orientalis, frutescens, foliis tripartitis, flore parvo.

Pag. 102. speciebus Bryoniæ addendæ sequentes.

Bryonia Cretica, maculata C. B. Pin. 297.
Bryonia Græca, Platani foliis.
Bryonia Orientalis, foliis amplioribus, lucidis & glabris, subtus hirsutis, magno fructu, nigro.

Pag. 102. Tamni speciebus addenda sequens.

Tamnus Cretica, trifido folio.

Pag. 104. Cucumeris speciebus addenda sequens.

Cucumis sativus & serotinus, fructu villoso.

Pag. 104. Melonis speciebus addenda sequens.

Melo serotinus & diu durans, fructu parvo, striato, globoso.

Pag. 106. Anguriæ speciebus addendæ sequentes.

Anguria carne flavescente, semine nigro.
Anguria carne rubente, semine nigro, majori.
Anguria carne rubente, semine rubro, minori.

Pag. 108. Campanulæ speciebus addendæ sequentes.

Campanula Cretica, caulibus supinis, foliis incisis, flore oblongo.
Campanula Cretica, arvensis, flore maximo.
Campanula Cretica, foliis longioribus, incisis, flore magno.
Campanula Cretica, caulibus supinis, flore maximo, pelviformi.
Campanula Cretica, folio subrotundo, flore parvo.
Campanula foliis profunde incisis, fructu duro. *Medium Dioscoridis Rauvvolf. 284.*
Campanula foliis profunde incisis, fructu duro, tomentosa tota & incana.
Campanula saxatilis, foliis inferioribus Bellidis, cæteris Nummulariæ.
Campanula saxatilis, foliis inferioribus Bellidis, cæteris Nummulariæ subhirsutis, crenatis ac veluti rugosis.
Campanula Græca, saxatilis, Bugulæ folio.
Campanula Græca, saxatilis, Jacobææ folio.
Campanula Orientalis, erecta, foliis oblongis, angustis, profunde crenatis.
Campanula Orientalis, pumila, repens, flore magno.
Campanula Orientalis, Limonii minimi facie, flore patulo.
Campanula Orientalis, maxima, floribus conglobatis in foliorum alis.
Campanula foliis Cymbalariæ crispis, Montis Olympi.
Campanula Orientalis, foliis Blattariæ subhirsutis.
Campanula Orientalis, erecta, Alliariæ folio, flore albo, pyramidato.
Campanula Orientalis, saxatilis, foliis Cymbalariæ, flore magno.
Campanula Orientalis, monanthos, Lychnidis folio.
Campanula Orientalis, foliorum crenis amplioribus & crispis, flore patulo, subcæruleo.
Campanula Orientalis, foliorum crenis amplioribus & crispis, flore patulo, albo. *Prioris varietas.*
Campanula Orientalis, folio longo, rigido, aspero, flore sursum spectante.
Campanula Orientalis, saxatilis, argentea, Leucoii folio.

Campanula Orientalis, angustifolia, capitulo Papaveris Rhæados.
Campanula Orientalis, sphærocephalos, angustiore folio, flore cæruleo.
Campanula Orientalis, foliis Ptarmicæ, flore oblongo.
Campanula Orientalis, Linifolia, flore magno.
Campanula Orientalis, angustifolia, pumila, floribus cæruleis, uno versu dispositis.
Campanula Orientalis, angustifolia, pumila, floribus albis, uno versu dispositis. *Prioris varietas.*
Campanula Orientalis, maxima, subhirsuta, flore maximo, purpurascente.
Campanula Orientalis, maxima, subhirsuta, flore maximo, albo. *Prioris varietas.*
Campanula Orientalis, multicaulis, angustifolia, flore parvo.
Campanula Orientalis, altissima, flore parvo, piramidato.
Campanula Orientalis, foliis incisis, flore minimo & multiplici.

Pag. 113. Rapunculi speciebus addendæ sequentes.

Rapunculus Creticus, Petromarula flore albo.
Rapunculus Orientalis, foliis angustis, dentatis.
Rapunculus Orientalis, angustifolius, multicaulis, totus floridus.
Rapunculus Orientalis, Campanulæ pratensis folio.
Rapunculus Orientalis, foliis longioribus, asperis & rigidis.
Rapunculus Orientalis, altissimus, foliis glabris & rigidis.
Rapunculus Orientalis, Hesperidis folio.

Pag. 113. Rubiæ speciebus addendæ sequentes.

Rubia Cretica, frutescens, tenuifolia. *Rubia arborescens P. Alp. Exot. 110.*
Rubia Cretica, folio amplissimo, aspero.

Pag. 114. Aparines speciebus addendæ sequentes.

Aparine Græca, vulgari similis, folio latissimo.
Aparine Græca, saxatilis, incana, tenuifolia. *Gallium montanum, Creticum P. Alp. Exot. 166.*
Aparine Samia, saxatilis, latifolia, & incana.
Aparine Samia, minor, annua, floribus in capillamenta abeuntibus.
Aparine Orientalis, minor & incana, multiflora, flore albo.

Pag. 114. Gallii speciebus addendæ sequentes.

Gallium saxatile, folio peramplo, glauco.
Gallium Creticum, annuum, tenuifolium, flore albido.

Pag. 115. Cruciatæ speciebus addendæ sequentes.

Cruciata Cretica, fruticosa, flore albo. *Gallium montanum, alterum, P. Alp. Exot. 293.*
Cruciata Orientalis, latifolia, erecta, glabra.
Cruciata Orientalis, latifolia, foliis subhirsutis, flore purpurascente.
Cruciata Orientalis, latifolia, foliis subhirsutis, flore subcæruleo.
Crucìata Orientalis, glabra, humifusa.

Pag. 116. Quamoclit speciebus addenda sequens.

Quamoclit minima, humifusa, palustris, Herniariæ folio *Anthyllis P. Alp.*

Exot. 157. quæ idcirco ex ſpeciebus Alſines excludenda pag. 665.

Pag. 117. Hyoſcyami ſpeciebus addendæ ſequentes.

Hyoſcyamus Orientalis, Betæ folio, tuberoſa radice.

Hyoſcyamus minor, albo ſimilis, umbilico floris atro-purpureo. *Hyoſcyami alterum genus in maritimis Cæſalp. 345.*

Hyoſcyamus major, albo ſimilis, umbilico floris atro-purpureo.

Hyoſcyamus Creticus, luteus, major. C. B. Prodr. 92. *Hyoſcyamus aureus P. Alp. Exot. 99. Hyoſcyamus albus, Creticus Cluſ. Hiſt. lxxxiiij. & Hyoſcyamus Creticus alter, Ejuſdem idem ſunt. Hinc ſequitur Hyoſcyamum Creticum, luteum, majorem. C. B. Pin. 169. à minori nequaquam ſejungendum eſſe.*

Pag. 119. Pervincæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Pervinca Orientalis, latifolia, villoſa, flore magno.

Pervinca Orientalis, latifolia, villoſa, flore parvo.

Pervinca Orientalis, anguſtifolia, villoſa.

Pag. 122. Centaurii minoris ſpeciebus addenda ſequens.

Centaurium minus, Creticum, flore oblongo, è viridi flaveſcente.

Pag. 123. Androſaces ſpeciebus addendæ ſequentes.

Androſace Orientalis, foliis Valerianellæ undulatis & criſpis.

Androſace Orientalis, Coronopi folio. *Prioris varietas.*

Androſace Orientalis, foliis Coris, flore odoratiſſimo.

Pag. 124. Primulæ veris ſpeciebus addendæ ſequentes.

Primula veris minima, Lactucæ folio, radice Aniſum redolente.

Primula veris Orientalis, Hormini folio.

Primula veris Orientalis, Cimices redolens.

Primula veris Orientalis, Lactucæ folio, flore umbellato, purpureo.

Primula veris Orientalis, caule altiſſimo, folio anguſtiſſimo, flore umbellato purpureo.

Pag. 126. ſpeciebus Plantaginis addendæ ſequentes.

Plantago Cretica, minima, tomentoſa, caule adunco. *Holoſteum ſeu Leontopodium Creticum C. B. Pin. 190. Leontopodium P. Alp. Exot. 114.*

Plantago Chia, albida, Monſpelienſi ſimilis, folio vix ſeſquilineam lato.

Plantago Græca, folio rigido, leviter dentato, anguſto, caule altiſſimo.

Plantago Orientalis, Scorzoneræ folio.

Pag. 130. Rubeolæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Rubeola Cretica, ſaxatilis, fruticoſa, Gallii folio, flore purpuro-violaceo.

Rubeola Cretica, ſaxatilis, fruteſcens, flore flaveſcente.

Rubeola Cretica, incana, floribus purpuraſcentibus.

Rubeola Cretica, fœtidiſſima, fruteſcens, Myrtifolia, flore magno, ſuaverubente.

Rubeola Orientalis, fætida, fruticoſa, Serpillifolia, flore parvo, ſuaverubente.

Rubeola Orientalis, minima, flore purpuraſcente.

Rubeola Orientalis, foliis Gallii, flore multiplici ex viridi flaveſcente.

Pag. 131. Valerianæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Valeriana tuberoſa Imperati 656. *J. B. 3. 207.*

Valeriana Orientalis, Alliariæ folio, flore albo.
Valeriana Orientalis, Sisymbrii Mathioli folio.
Valeriana Orientalis, minima, flore leucophæo.
Valeriana Orientalis, angustifolia, floribus & radice Valerianæ hortensis.

Pag. 132. Valerianellæ speciebus addendæ sequentes.

Valerianella Cretica, fructu vesicario.
Valerianella Orientalis, fructu parvo, corniculato.

Pag. 133. Borraginis speciebus addendæ sequentes.

Borrago Cretica, flore reflexo, elegantissimo, suaverubente.
Borrago Constantinopolitana, flore reflexo, cæruleo, calyce vesicario.

Pag. 133. Buglossi speciebus addendæ sequentes.

Buglossum Creticum, humifusum, acaulon, perenne, Echii folio angustissimo.
Buglossum Samium, frutescens, foliis Rorismarini obscurè virentibus, lucidis & hirsutis. *Anchusa arborea P. Alp. Exot. 69.*
Buglossum Chium, arvense, annuum, Lithospermi folio, flore cæruleo.
Buglossum Orientale, erectum, foliis undulatis, flore amœne cæruleo.
Buglossum Orientale, angustifolium, altissimum.
Buglossum Orientale, flore luteo.
Buglossum Orientale, angustifolium, flore parvo, cæruleo.

Pag. 135. Echii speciebus addendæ sequentes.

Echium Creticum, latifolium, flore atro-purpureo.
Echium Orientale, folio oblongo, molli & cinericio.
Echium Orientale, Verbasci folio, flore maximo, campanulato.
Echium Orientale majus & asperius, flore leucophæo.

Pag. 136. Pulmonariæ speciebus addendæ sequentes.

Pulmonaria Chia. Echii folio verrucoso, calyce vesicario, flore albo.
Pulmonaria Lesbia, Echii folio verrucoso, calyce vesicario, flore cæruleo.
Pulmonaria Orientalis, calyce vesicario, foliis Echii, flore purpureo, infundibuliformi.
Pulmonaria Orientalis, calyce vesicario, foliis Echii, flore albo, infundibuliformi.

Pag. 137. Lithospermi speciebus addendæ sequentes.

Lithospermum Orientale, latifolium, repens, flore magno.
Lithospermum Delium, arvense, minus, supinum, flore minimo, albo.
Lithospermum Orientale, Leucoii folio, flore cæruleo, parvo.
Lithospermum Orientale, latifolium, flore suaverubente.

Pag. 138. Symphyti speciebus addendæ sequentes.

Symphytum Creticum, Echii folio angustiore, longissimis villis horrido, flore croceo. *An Echium Creticum P. Alp. Exot. 129? qui flores luteos & Anchusæ similes describit sed infeliciter à Pictore expressi sunt.*
Symphytum Orientale, Echii folio ampliore, longissimis villis horrido, flore croceo.
Symphytum Orientale, Echii folio, flore albo, tenuissimo.
Symphytum Orientale, Echii folio minori, flore nunc albo nunc flavescente,

Symphytum Orientale, Oleæ folio argenteo, flore flavescente.
Symphytum Orientale, Oleæ folio cinereo & hirsuto.
Symphytum Orientale, angustifolium, flore cæruleo.
Symphytum Constantinopolitanum, Borraginis folio & facie, flore albo.
Symphytum Orientale, folio subrotundo aspero, flore cæruleo.
Symphytum Orientale, folio subrotundo, aspero, flore cæruleo, odoratissimo.

Pag. 138. Heliotropii speciebus addendæ sequentes.

Heliotropium majus, villosum, flore magno, inodoro.
Heliotropium humi fusum, flore minimo, semine magno. Ηλιοτρόπιον μίκρον. *Diosc. lib. 4. cap. 194.*

Pag. 139. Cynoglossi speciebus addendæ sequentes.

Cynoglossum Orientale, vulgari simile, foliis sesquipedem longis, & pedem latis.
Cynoglossum Orientale, vulgari simile, flore minimo, lõgis staminibus donato.
Cynoglossum Orientale, angustifolium, flore minimo, longis staminibus donato.
Cynoglossum Orientale, flore roseo, profunde laciniato, calyce tomentoso.
Cynoglossum Orientale, Echii folio, flore cæruleo, minimo, fructu umbilicato, aspero.
Cynoglossum Orientale, minus, flore campanulato, cæruleo.
Cynoglossum Orientale, Glastifolium, flore atro cæruleo.
Cynoglossum Orientale, Plantaginis folio, flore minimo.
Cynoglossum Orientale, Buglossi folio, fructu umbilicato, cristato.

Pag. 140. Omphalodis speciebus addenda sequens.

Omphalodes Orientalis, Corni folio.

Pag. 140. Plumbaginis speciebus addenda sequens.

Plumbago Orientalis, Lapathi folio, flore minore, albido.

Pag. 141. Lysimachiæ speciebus addendæ sequentes.

Lysimachia Orientalis, lutea, canescens & villosa.
Lysimachia Orientalis, lutea, flore maximo.
Lysimachia Orientalis, angustifolia, flore purpureo.

Pag. 142. Anagallidis speciebus addenda sequens.

Anagallis Cretica, vulgari simillima, flore luteo.

Pag. 143. Veronicæ speciebus addendæ sequentes.

Veronica Chia, Cymbalariæ folio, verna, flore albo, umbilico virescente.
Veronica Constantinopolitana, incana, Chamædryos folio.
Veronica Orientalis, foliis Hederæ terrestris, flore magno.
Veronica Orientalis, erecta, Gentianellæ foliis.
Veronica Orientalis, elatior, Gentianellæ foliis, flore majore albido.
Veronica Orientalis, Ocimi folio, flore minimo.
Veronica Orientalis, minima, foliis laciniatis.
Veronica Orientalis, Polygalæ folio.
Veronica Orientalis, Telephii folio.

Pag. 146. Chrysosplenii speciebus addenda sequens.

Chryſoſplenium Orientale, Gei facie, magno fructu.

Pag. 146. Verbaſci ſpeciebus addendæ ſequentes.

Verbaſcum Creticum, ſpinoſum, fruteſcens. *Verbaſcum ſpinoſum Creticum D. I. Monnel. Lob. Illuſtr. 113. Glaſtivida prima di Candia Pond. Bald. Ital. 114. Leucoium ſpinoſum P. Alp. Exot. 36. Leucoium Creticum, ſpinoſum, incanum, luteum C. B. Pin. 201.*

Verbaſcum Græcum, fruticoſum, folio ſinuato, candidiſſimo.

Verbaſcum Orientale, candidiſſimum, undulatum, criſpum, ac veluti verrucoſum.

Verbaſcum Orientale, maximum, candidiſſimum, ramis candelabrum æmulantibus.

Verbaſcum Orientale, Conyzæ, folio, flore micante è ferrugineo ad aureum colorem vergente.

Verbaſcum Orientale, Betonicæ folio, flore magno.

Verbaſcum Orientale, anguſto & oblongo folio.

Verbaſcum Orientale, foliis ſubrotundis, candidiſſimis.

Verbaſcum Orientale, Sophiæ folio.

Pag. 147. Blattariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Blattaria Orientalis, Bugulæ folio, flore maximo, vireſcente, lituris luteis in ſemicirculum ſtriato.

Blattaria Orientalis, Verbaſci folio, flore maximo, intensè violaceo.

Blattaria Orientalis, Agrimoniæ folio.

Pag. 148. Solani ſpeciebus addenda ſequens.

Solanum Creticum, fruteſcens, Chenopodii folio.

Pag. 154. Cyclaminis ſpeciebus addenda ſequens.

Cyclamen ampliſſimo folio, cordiformi, ſericeo & variegato.

Pag. 156. Pimpinellæ ſpeciebus addenda ſequens.

Pimpinella Orientalis, villoſiſſima.

Pag. 158. Ari ſpeciebus addendæ ſequentes.

Arum Samium, ampliſſimo folio, Dracunculi flore.

Arum Orientale, latifolium, obſcure virens, maculis dilutioribus notatum.

Arum Orientale, autumnale, anguſtifolium, flore magno, atropurpureo.

Arum Orientale, anguſtifolium, acaulon ferme, flore purpuraſcente.

Pag. 160. Dracunculi ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Dracunculus polyphyllus, foliis lituris albicantibus obliquis, notatis.

Pag. 161. Ariſari ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Ariſarum latifolium, alterum, maculis albis variegatum.

Pag. 162. Ariſtolochiæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Ariſtolochia Cretica, ſcandens, altiſſima, Piſtolochiæ foliis. *Ariſtolochiæ quartum quoddam genus arbores ſcandens Bellon. Obſ. lib. 1. cap. 17.*

Ariſtolochia Cretica, flore maximo, fructu angulato.

Ariſtolochia Orientalis, clematitis, recta, flore longiſſimo.

Ariſtolochia Chia, longa, folio minori, ſubrotundo, flore tenuiſſimo.

Ariſtolochia Chia, longa, ſubhirſuta, folio oblongo, flore maximo.

Ariſto-

Aristolochia Orientalis, rotunda, folio oblongo, cordiformi, flore tubulato, luteo.

Aristolochia Orientalis, humilis, amplissimo folio.

Pag. 163. Rapuntii speciebus addenda sequens.

Rapuntium Creticum, minimum, Bellidis folio, flore maculato.

Pag. 165. Digitalis speciebus addenda sequens.

Digitalis Orientalis, Tragopogi folio, flore albido.

Pag. 166. Scrophulariæ speciebus addendæ sequentes.

Scrophularia Cretica, aquatica, major, villosa.
Scrophularia Cretica, frutescens, folio vario, crassiori.
Scrophularia glauco folio, in amplas lacinias diviso.
Scrophularia Græca, frutescens & perennis, Urticæ folio.
Scrophularia Ephesia, Lunariæ folio, flore rubro.
Scrophularia Orientalis, Glaucii & Matricariæ folio.
Scrophularia Orientalis, minor, Melissæ folio.
Scrophularia Orientalis, foliis Cannabinis.
Scrophularia Orientalis, minima, folio subrotundo.
Scrophularia Orientalis, amplissimo folio, caule alato.
Scrophularia Orientalis, Tiliæ folio.
Scrophularia Orientalis, Chrysanthemi folio, flore minimo, atropurpureo.
Scrophularia Orientalis, Chrysanthemi folio, flore minimo, variegato.

Pag. 167. Antirrhini speciebus addenda sequens.

Antirrhinum Creticum, angustifolium, flore maximo, purpureo.

Pag. 168. Linariæ speciebus addendæ sequentes.

Linaria Constantinopolitana, Lini sativi folio, flore luteo.
Linaria Patmia, maritima, Cymbalariæ folio.
Linaria Orientalis, Coris folio, flore leucophæo.
Linaria Orientalis, flore luteo, maximo.
Linaria Orientalis, Lilii Persici foliis, florum spicâ densissimâ & pyramidatâ.
Linaria Orientalis, latissimo folio, floribus Linariæ vulgaris.
Linaria Orientalis, vulgari similis, folio longissimo.
Linaria Orientalis, erecta, angusto oblongo folio, flore aureo.
Linaria Orientalis, foliis Linariæ vulgaris, flore cæruleo, palato carente.

Pag. 171. Pedicularis speciebus addendæ sequentes.

Pedicularis Cretica, maritima, amplioribus foliis & floribus.
Pedicularis Cretica, annua, minima, floribus vix conspicuis.
Pedicularis Cretica, spicata, maxima, lutea.
Pedicularis Orientalis, flore magno, flavescente, Asphodeli radice.
Pedicularis Orientalis, minima, flore albido.
Pedicularis Orientalis, supina, folio trifido, flore magno, flavescente.
Pedicularis Orientalis, annua, Psyllii folio, flore luteo.
Pedicularis Orientalis, annua, Psyllii folio, flore flavescente.
Pedicularis Orientalis, Asphodeli radice, flore longo, angusto & flavescente.

Pag. 174. Polygalæ speciebus addendæ sequentes.

Polygala Cretica, vulgari similis, flore albido, longiore.
Polygala Orientalis, supina, Myrtifolia, flore cæruleo.
Polygala Orientalis, supina, Myrtifolia, flore purpureo.
Polygala Orientalis, Linifolia, flore magno, purpureo.
Polygala Orientalis, Linifolia, flore magno, albo.

Pag. 175. Orobanches speciebus addendæ sequentes.

Orobanche Cretica, altissima, flore parvo, densissimo, ex albo & subcæruleo variegato.
Orobanche Cretica, non ramosa, caule tenui, flore parvo, subcæruleo.

Pag. 176. Acanthi speciebus addenda sequens.

Acanthus Orientalis, humillimus, foliis pinnatis, aculeatis.

Pag. 177. Phlomidis speciebus addendæ sequentes.

Phlomis Cretica, fruticosa, folio subrotundo, flore luteo. *Verbasculum Salvifolium P. Alp. Exot. 108.*
Phlomis Samia, herbacea, Lunariæ folio.
Phlomis Orientalis, foliis laciniatis.
Phlomis Orientalis, Hormini folio, flore minore, calyce glabro.
Phlomis Orientalis, angusto & longiore folio, flore luteo.

Pag. 178. Hormini speciebus addendæ sequentes.

Horminum Orientale, annuum, sativo simile, coma carens, flore violaceo.
Horminum Orientale, Betonicæ folio angustiore & inodoro.
Horminum Orientale, latifolium, glutinosum, flore partim albo partim purpurascente.
Horminum Orientale, latifolium, glutinosum, flore albo.
Horminum Orientale, Betonicæ folio acutissimo, flore cæruleo.
Horminum Orientale, Betonicæ folio acutissimo, flore albo.
Horminum Orientale, Lamii folio.
Horminum Orientale, foliis rugosis & verrucosis, angustis, flore albo.
Horminum Orientale, foliis Sclareæ, flore albo, parvo.

Pag. 179. Sclareæ speciebus addendæ sequentes.

Sclarea Orientalis, foliis Salviæ, flore partim albo, partim flavo.
Sclarea Orientalis, Betonicæ folio acutissimo, coma purpurascente.
Sclarea Orientalis, foliis rotundioribus, candidissimis.
Sclarea Orientalis, incana, foliis quasi alatis.
Sclarea Orientalis, Verbasci folio, flore partim albo, partim flavescente.
Sclarea Orientalis, folio subrotundo, flore magno partim albo, partim purpurascente.

Pag. 180. Salviæ speciebus addendæ sequentes.

Salvia Cretica, pomifera Clusii, flore albo.
Salvia Cretica, frutescens, pomifera, foliis longioribus, incanis & crispis.
Salvia Samia, frutescens, foliis longioribus, incanis, non crispis.
Salvia Samia, Verbasci folio.
Salvia Orientalis, foliis subrotundis, acetabulis Moluccæ.
Salvia Orientalis, frutescens, foliis circinnatis, acetabulis Moluccæ. *Salvia*

Syriaca, Cisti fœminæ foliis, acetabulis Moluccæ Breyn. Cent. 1. 170.
Salvia Orientalis, foliis subrotundis, flore minore, purpurascente.
Salvia Orientalis, foliis alatis, amplioribus, non crenatis, odore Mari.
Salvia Orientalis, foliis alatis, minoribus & crenatis, odore Mari.
Salvia Orientalis, foliis alatis, majoribus & serratis.
Salvia Orientalis, foliis alatis, obscure virentibus, odore Salviæ vulgaris.

Pag. 181. Cassidæ speciebus addendæ sequentes.

Cassida Cretica, fruticosa, Catariæ folio, flore albo.
Cassida Cretica, minor, Catariæ folio, flore subcæruleo. *Scordote II. di Plinio Pon. Bald. Ital. 93.*
Cassida Cretica, minor, Catariæ folio, flore purpurascente. *Scordote II. di Plinio fiore rosso Pon. Bald. Ital. 93.*
Cassida Orientalis, altissima, Urticæ folio.
Cassida Orientalis, Chamædryos folio, flore luteo.
Cassida Orientalis, incana, foliis laciniatis, flore luteo.
Cassida Orientalis, incana, foliis laciniatis, flore luteo: maculâ crocea notato.
Cassida Orientalis, foliis Sideritidis, flore luteo.

Pag. 183. Lamii speciebus addendæ sequentes.

Lamium Orientale, nunc moschatum, nunc fœtidum, magno flore.
Lamium Orientale, foliis eleganter laciniatis.
Lamium Orientale, incanum, flore albo, cum labio superiori crenato.
Lamium Orientale, incanum, flore purpurascente, cum labio superiori crenato.
Lamium Orientale, album, latifolium, altissimum.

Pag. 184. Moldavicæ speciebus addendæ sequentes.

Moldavica Cretica, saxatilis, Lamii folio, flore maximo.
Moldavica Orientalis, Hederæ terrestris folio.
Moldavica Orientalis, Betonicæ folio, flore magno, violaceo.
Moldavica Orientalis, Salicis folio, flore parvo, cæruleo.
Moldavica Orientalis, Salicis folio, flore parvo, albo.
Moldavica Orientalis, minima, Ocimi folio, flore purpurascente.
Moldavica Orientalis, flore minimo, calyce vesicario.

Pag. 184. Ballotes speciebus addendæ sequentes.

Ballote Orientalis, folio oblongo, *varietas vulgaris.*
Ballote Orientalis, Melissæ folio, flore parvo.

Pag. 185. Galeopseos speciebus addendæ sequentes.

Galeopsis Cretica, frutescens, villosa, Teucrii folio.
Galeopsis Orientalis, Betonicæ luteæ folio, floris labio superiori laciniato.
Galeopsis Orientalis, fœtidissima, palustris, folio oblongo.
Galeopsis Orientalis, Lavandulæ folio, calyce villosissimo.
Galeopsis Orientalis, flore minimo, albo.

Pag. 186. Stachydis speciebus addendæ sequentes.

Stachys spinosa, Cretica C. B. Pin. 236. *Gaidarothymum. P. Alp. Exot. 86.*

Stachys spinosa, Cretica, flore albo.
Stachys Orientalis, altissima & fœtidissima.

Pag. 186. Cardiacæ speciebus addendæ sequentes.

Cardiaca Orientalis, canescens, foliis Ranunculi pratensis, flore purpureo, calyce molli.
Cardiaca Orientalis, canescens, foliis Ranunculi pratensis, flore albo, calyce molli.

Pag. 188. Pseudo-dictamni speciebus addenda sequens.

Pseudo-dictamnus Orientalis, foliis circinnatis.

Pag. 188. Menthæ speciebus addenda sequens.

Mentha Cretica, aquatica, foliis longioribus & crispis.

Pag. 190. Marrubiastri speciebus addendæ sequentes.

Marrubiastrum Catariæ folio, calyce florum adunco & aculeato.
Marrubiastrum Sideritidis folio, calyculis aculeatis, flore flavo cum limbo atropurpureo, coma flavescente.
Marrubiastrum Orientale, flore luteo, minimo, in amplo calyce recondito.
Marrubiastrum Samium, maritimum, folio subrotundo, canescente.

Pag. 191. Sideritidis speciebus addendæ sequentes.

Sideritis Cretica, maxima, Ocimastri Valentini facie.
Sideritis Cretica, tomentosa, candidissima, flore luteo.
Sideritis Orientalis, Phlomidis folio.

Pag. 192. Marrubii speciebus addendæ sequentes.

Marrubium album, candidissimum & villosum.
Marrubium Orientale, foliis subrotundis, flore purpureo. Idem flore albido.
Marrubium Orientale, angustissimo folio, flore albo.
Marrubium Orientale, Catariæ folio, flore albo.

Pag. 193. Calaminthæ speciebus addendæ sequentes.

Calamintha Cretica, angusto oblongo folio, odore Citri.
Calamintha Orientalis, annua, Ocimi folio, flore minimo.

Pag. 194. Clinopodii speciebus addendæ sequentes.

Clinopodium Creticum, fruticosum, foliis lanceolatis. *Hyssopus Græcorum P. Alp. 257.*
Clinopodium Orientale, Origani folio, flore minimo.
Clinopodium Orientale, hirsutum, foliis inferioribus Ocimum, superioribus Hyssopum referentibus.

Pag. 196. Thymi speciebus addendæ sequentes.

Thymus capitatus, qui Dioscoridis, flore cæruleo. Bellon. Obs. lib. 1. cap. 2.
Thymus capitatus, qui Dioscoridis, flore niveo. Bellon. Obs. lib. 1. cap. 2.
Thymus capitatus, qui Dioscoridis, flore suaverubente.
Thymus capitatus, Orientalis, capitulis & foliis longioribus.
Thymus Orientalis, Majoranæ folio.

Pag. 196. Serpilli speciebus addendæ sequentes.

Serpillum Orientale, Origani folio, Rosam & Cinnamomum olente.

Serpillum Orientale, folio Pulegii vulgaris.
Serpillum Orientale, folio Pulegii Cervini.

Pag. 197. Satureiæ speciebus addenda sequens.

Satureia Cretica, frutescens, spinosa. *La Satureia Cretica, spinosa Pon. Bald. Ital. 21.*

Pag. 197. Tymbræ speciebus addendæ sequentes varietates.

Thymbra legitima Clusii, flore suaverubente.
Thymbra legitima Clusii, flore albo.

Pag. 198. Origani speciebus addendæ sequentes.

Origanum Creticum, flore rubello J. B. 3. part. 2. 238.
Origanum Dictamni Cretici facie, folio crasso, nunc villoso, nunc glabro.

Pag. 199. Majoranæ speciebus addendæ sequentes.

Majorana Cretica, Origani folio, villosa, Satureiæ odore, corymbis majoribus, albis. *Origanum Smyrnæum Vvheel. Itin. An Origanum lignosum, Syracusanum, umbella amplissima Bocc. Mus. Tab. 38 ?*

Eadem spicis corymborum unciam longis.

Majorana Cretica, rotundifolia, Lavandulæ odore, capitulis minoribus, incanis, flore purpurascente. *Majorana nostræ respondens, floribus rubentibus Bellon. Obs. Lib. 1. cap. 17.*

Eadem flore purpuro-violaceo.

Majorana Cretica, Origani folio, villosa, Satureiæ odore, flore purpurascente. *Maru Creticum P. Alp. Exot. 288. An Marum Syriacum, gracilioribus sarmentis, minoribus capitulis & foliis Adv. 213 ? Sic appellari debet quæ tertio loco recensita est, ut à cæteris facilius distinguatur.*

Pag. 202. Catariæ speciebus addendæ sequentes.

Cataria Cretica, humilis, Scordioides. *Scordium alterum, lanuginosius, verticillatum C. B. Pin. 248. Scordote primo legitimo di Plinio Pon. Bald. Ital. 90. Scordotis P. Alp. Exot. 283.*

Cataria Cretica, Melissæ folio, Asphodeli radice.
Cataria Orientalis, humilis, Lamii folio.
Cataria Orientalis, minima, Lamii folio, flore longissimo.
Cataria Orientalis, Teucrii folio, Lavandulæ odore, verticillis florum crassissimis.
Cataria Orientalis, Teucrii folio, floribus rarioribus.
Cataria Orientalis, minor, foliis Heliotropii.
Cataria Orientalis, folio subrotundo, flore intensè cœruleo.
Cataria Orientalis, foliis oblongis, floribus spicatis, calyce purpureo.
Cataria Orientalis, Lavandulæ flore.

Pag. 202. Betonicæ speciebus addendæ sequentes.

Betonica Orientalis, Sideritidis facie, flore purpureo.
Betonica Orientalis, Sideritidis facie, flore dilutissime purpurascente.
Betonica Orientalis, angustissimo & longissimo folio, spicâ florum crassiori.
Betonica Orientalis, latifolia, caule brevi, flore magno.
Betonica Orientalis, latifolia, caule brevi, flore maximo.

Pag. 204. Chamædryos speciebus addendæ sequentes.

Chamædrys Cretica, inodora, Melissæ folio, flore parvo, albido.
Chamædrys Cretica, saxatilis, folio exiguo, subtus incano.
Chamædrys Cretica, latissimo folio, flore parvo.
Chamædrys Cretica, palustris, canescens, Scordioides, Betonicæ folio.
Chamædrys Samia, frutescens, Betonicæ folio.
Chamædrys Orientalis, latifolia, villosa.
Chamædrys Orientalis, minor, repens, flore ruberrimo.

Pag. 206. Polii speciebus addendæ sequentes.

Polium Creticum, maritimum, humi fusum.
Polium Smyrnæum, Scordii folio.

Pag. 207. Teucrii speciebus addendæ sequentes.

Teucrium frutescens, Stœchadis Arabicæ folio & facie. *Rosmarinum Stœchadis facie P. Alp. Exot. 103. Polio retto di Candia & forse il fruticoso di Dioscoride Pon. Bald. Ital. 156.*
Teucrium Orientale, latifolium, laciniatum, flore parvo.
Teucrium Orientale, angustifolium, laciniatum, flore magno, suaverubente.
Teucrium Orientale, angustifolium, laciniatum, flore magno, subcæruleo.

Pag. 208. Chamæpytios speciebus addendæ sequentes.

Chamæpytis Chia, lutea, folio, trifido, flore magno.
Chamæpytis Orientalis, Salicis folio.

Pag. 208. Bugulæ speciebus addendæ sequentes.

Bugula Samia, verna, Borraginis folio, flore inverso, è cæruleo flavescente.
Bugula Orientalis, villosa, flore inverso, cæruleo, alba macula notato.
Bugula Orientalis, villosa, flore inverso, candido, cum oris purpureis.
Bugula Orientalis, flore ex violaceo purpurascente.
Bugula Orientalis, longifolia, flore majore, intensè cæruleo.

Pag. 210. Jonthlaspeos speciebus addenda sequens.

Jonthlaspi Orientale, fructu echinato.

Pag. 211. Rapistri speciebus addendæ sequentes.

Rapistrum Orientale, Dentis leonis folio, flore albo.
Rapistrum Orientale, Acanthi folio.

Pag. 211. Isatidis speciebus addendæ sequentes.

Isatis Orientalis, maritima, canescens.
Isatis Orientalis, fructu ovato, canescente.
Isatis Orientalis, Lepidii folio.
Isatis Orientalis, foliis Brassicæ perfoliatæ, fructu cordiformi, canescente.

Pag. 211. Crambes speciebus addendæ sequentes.

Crambe Orientalis, Perfoliatæ folio, fructu quatuor alis undulatis munito.
Crambe Orientalis, Dentis leonis folio, Erucaginis facie. *Crambe maritima, foliis Erucæ latioribus & angustioribus, fructu hastiformi ab hoc genere debet excludi & ad Cakilem referri.*

Pag. 212. Thlaspeos speciebus addendæ sequentes.

Thlaspi parvum, saxatile, flore rubente, Oleæ folio.
Thlaspi Orientale, saxatile, flore rubente, foliis Polygalæ, petalis florum æqualibus.
Thlaspi Orientale, tenuifolium, canescens, flore albo.
Thlaspi Orientale, glabrum, Samoli foliis.
Thlaspi Orientale, folio Cynocrambes, flore minimo.
Thlaspi Orientale, fruticosum, Scammonii Monspeliensis folio.

Pag. 214. Thlaspidii speciebus addenda varietas sequens.

Thlaspidium Apulum, incanum, floribus ex albo purpurascentibus.

Pag. 215. Cochleariæ speciebus addenda sequens.

Cochlearia Orientalis, flore minimo. *An Rosa Hiericonthæa sylvestris C. B. Pin. 484?*

Pag. 215. Lepidii speciebus addendæ sequentes.

Lepidium Orientale, Nasturtii crispi folio.
Lepidium Orientale, Nasturtii folio, caule vesicario.
Lepidium Orientale, Caryophylli folio.

Pag. 216. Bursæ pastoris speciebus addendæ sequentes.

Bursa pastoris Orientalis, Cardamines folio, siliquâ longissimâ quadrangulâ.
Bursa pastoris Orientalis, Drabæ foliis, siliquis cornutis.

Pag. 216. Alyssi speciebus addendæ sequentes.

Alysson Creticum, saxatile, foliis undulatis, incanis.
Alysson Creticum, foliis angulatis, flore violaceo.
Alysson Creticum, saxatile, Serpilli folio candidissimo, capsulis orbiculatis.
Alysson Græcum, frutescens, Serpilli folio amplissimo.
Alysson Orientale, Serpilli folio, capitulis in spicam longissimam densè digestis.
Alysson Orientale, Serpilli folio, Elichrysi capitulo.
Alysson Orientale, Serpilli folio, capsulis minimis.
Alysson Orientale, incanum, Serpilli folio, fructu majori, tumido.
Alysson Orientale, annuum, Serpilli folio rotundiore, flore magno, cordiformi.
Alysson Orientale, Leucoii folio candidissimo, caule sesquipedali.
Alysson Orientale, fruticosum, latissimo Leucoii folio.
Alysson Orientale, Turritidis folio, flore luteo.
Alysson Orientale, Polygoni folio, flore luteo.
Alysson Orientale, angustissimo folio, fructu ovato.
Alysson Orientale, minimum, foliis rigidis & lucidis.

Pag. 218. Alyssoidis speciebus addendæ sequentes.

Alyssoides fruticosum, Creticum, Leucoii folio incano. *Leucoium luteum, utriculato semine P. Alp. Exot. 117. Alyssoides enim fruticosum Leucoii folio viridi Inst. Rei Herb. longè differt à Leucoio P. Alp.*
Alyssoides Orientalis, annua, Myagri sativi folio.

Pag. 218. Lunariæ speciebus addenda sequens.

Lunaria fruticosa, perennis, incana, Leucoii folio.

Pag. 219. Brassicæ speciebus addendæ sequentes.

Brassica Cretica, fruticosa, folio subrotundo.
Brassica Orientalis, perfoliata, minima, flore luteo, parvo.
Brassica Orientalis, perfoliata, flore albo, siliqua quadrangula.
Brassica Thracica, campestris, perfoliata, flore luteo.

Pag. 220. Leucoii speciebus addendæ sequentes.

Leucoium Creticum, montanum, minimum, flore luteo, nunc pleno nunc simplici.
Leucoium luteum, Græcum, saxatile, humilius.
Leucoium Orientale, Elichrysi folio.
Leucoium Orientale, siliquâ eleganter lunatâ.
Leucoium Orientale, luteum, foliis dentatis, siliquis planis.

Pag. 222. Hesperidis speciebus addendæ sequentes.

Hesperis maritima, supina, exigua, foliis Erucæ vel Jacobææ.
Hesperis Chia, saxatilis, Leucoii folio serrato, flore parvo.
Hesperis Orientalis, maritima, Leucoii folio incano, floribus variis.
Hesperis Orientalis, maritima, Leucoii folio incano, flore minimo.
Hesperis Orientalis, Leucoii folio, siliquis corniculatis & intortis.
Hesperis Orientalis, Elichrysi folio, flore luteo.
Hesperis Orientalis, Glasti folio.
Hesperis Orientalis, Glasti folio, flore magno violaceo.
Hesperis Orientalis, Scordioides, Hederæ terrestris folio.

Pag. 223. Turritidis speciebus addendæ sequentes.

Turritis annua, verna, flore albo.
Turritis Cretica, Bellidis foliis villosis.
Turritis Orientalis, foliis Cichoraceis dentatis, flore luteo magno.

Pag. 224. Cardamines speciebus addenda sequens.

Cardamine Græca, Chelidonii folio, rariùs & profundiùs inciso, flore albo. *Nasturtium montanum, nanum, rotundo Thalictri folio, Cyrnæum Bocc. Mus. 171. Nasturtium rotundo Thalictri folio Ejusd. Tab. 216.*

Pag. 225. Dentariæ speciebus addenda sequens.

Dentaria Orientalis, bacciferæ similis, foliis quinis costæ innascentibus.

Pag. 225. Sisymbrii speciebus addendæ sequentes.

Sisymbrium Creticum, Raphani foliis eleganter dissectis.
Sisymbrium Orientale, Barbareæ facie, Plantaginis folio.
Sisymbrium Orientale, Barbareæ facie, folio rotundo.
Sisymbrium Orientale, aquaticum, majus, & majori flore, nequaquam amarum.
Sisymbrium Orientale, aquaticum, majus, acre & amarum, foliis subrotundis.

Pag. 227. Sinapi speciebus addendæ sequentes.

Sinapi arvense, præcox, Constantinopolitanum, semine nigro, flore albo.

Sinapi

Sinapi arvenſe, præcox, Conſtantinopolitanum, ſemine nigro, flore albo, lineis purpureis ſtriato.

Sinapi arvenſe, præcox, Conſtantinopolitanum, ſemine nigro, flore purpuraſcente.

Sinapi Græcum, maritimum, tenuiſſimè laciniatum, flore purpuraſcente.

Sinapi Orientale, maximum, Rapi folio.

Sinapi Orientale, altiſſimum, foliis Eryſimi.

Pag. 228. Eryſimi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Eryſimum Græcum, anguſtifolium, majus, procerius & minus hirſutum.

Eryſimum Orientale, Rapi folio.

Eryſimum Orientale, minus, flore albido.

Pag. 230. Raphaniſtri ſpeciebus addendæ ſequentes.

Raphaniſtrum ſiliqua articulata, glabra, Conſtantinopolitanum, flore obſoletè purpuraſcente.

Raphaniſtrum Creticum, ſiliqua incurva, villoſa. *Eruca maritima, Cretica ſiliquâ articulata, C. B. Prodr. 40.*

Raphaniſtrum Alepicum, flore dilutè violaceo. *Eruca Chalepenſis, flore dilutè violaceo, ſiliquis articulatis Mor. Hiſt. part. 1. 233.*

Pag. 230. Hypecoi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Hypecoon Orientale, latiore folio, flore magno.

Hypecoon Orientale, Fumariæ folio.

Pag. 231. Sinapiſtri ſpeciebus addenda ſequens.

Sinapiſtrum Orientale, triphyllum, Ornitopodii ſiliquis.

Pag. 232. Epimedii ſpeciebus addendæ varietates ſequentes.

Epimedium Orientale, flore ex albo flaveſcente.

Epimedium Orientale, flore albo.

Pag. 233. Herbæ Paris ſpeciebus addenda ſequens.

Herba Paris Orientalis, foliis denis vel duodenis anguſtioribus, radiatim poſitis.

Pag. 234. Amaranthi ſpeciebus addenda ſequens.

Amaranthus Græcus, ſylveſtris, anguſtifolius.

Pag. 237. Papaveris ſpeciebus addendæ ſequentes.

Papaver Orientale, hirſutiſſimum, flore magno.

Papaver Orientale, tenuiter inciſum, ad caulem floridum.

Papaver Orientale, Hypecoi folio, fructu minimo.

Pag. 242. Alſines ſpeciebus addendæ ſequentes.

Alſine Samia, media, villoſa tota.

Alſine Samia, graveolens, ſaxatilis & verna, foliis lanceolatis.

Alſine verna, hirſuta, flore albo.

Alſine verna, hirſuta, flore ſuaverubente.

Alſine Orientalis, Caryophylli folio, flore magno, in capitulum congeſto.

Alſine Orientalis, Caryophylli folio, flore magno, ſparſo.

Alſine Orientalis, Caryophylli folio, viſcoſa, flore magno, albo.

Alſine Orientalis, Caryophylli folio, flore parvo, albo.

Alsine Orientalis, Caryophylli folio angustissimo & humilior.
Alsine Orientalis, altissima, Gramineo folio, flore albo.
Alsine Orientalis, fruticosa, Camphoratæ folio.
Alsine Orientalis, fruticosa, Laricis folio, floribus in capitulum congestis.
Alsine Orientalis, fruticosa, saxatilis, foliis & floribus verticillatis.

Pag. 244. Myosotidis speciebus addendæ sequentes.

Myosotis Orientalis, flore maximo, fructu oblongo.
Myosotis Orientalis, longissimo folio.
Myosotis Orientalis, perfoliata, Lychnidis folio.

Pag. 247. Kali speciebus addendæ sequentes.

Kali spinosum, foliis longioribus & angustioribus, subhirsutis.
Kali Orientale, fruticosum, spinosum, Camphoratæ foliis.
Kali Orientale, fruticosum, flore maximo, albido.
Kali Orientale, fruticosum, foliis Sedi minoris, flore purpureo.
Kali Orientale, fruticosum, altissimum, florum staminibus purpureis.
Kali Orientale, fruticosum, lanuginosum.
Kali Orientale, fruticosum, Linariæ folio.
Kali Orientale, fruticosum, flore magno, purpureo.
Kali Orientale, fruticosum, floribus albis.
Kali Orientale, spinosum, subhirsutum, tenuissimo folio.
Kali Orientale, capillaceo folio, flore purpurascente.

Pag. 248. Helianthemi speciebus addendæ sequentes.

Helianthemum Creticum, Linariæ folio, flore croceo.
Helianthemum Creticum, annuum, lato Plantaginis folio, flore aureo.

Pag. 251. Gei speciebus addendæ sequentes.

Geum Creticum, folio circinato, villoso, flore magno, albo.
Geum Orientale, rotundifolium, supinum, flore aureo.
Geum Orientale, Cymbalariæ folio molli, & glabro, flore magno, albo.

Pag. 252. Saxifragæ speciebus addenda sequens.

Saxifraga Cretica, annua, minima, Hederaceo folio.

Pag. 253. Salicariæ speciebus addendæ sequentes.

Salicaria Cretica, Punicæ folio.
Salicaria Orientalis, Salicis folio acutissimo & glabro.

Pag. 254. Glaucii speciebus addenda sequens.

Glaucium Orientale, flore magno, rubro.

Pag. 254. Hyperici speciebus addendæ sequentes.

Hypericum Creticum, supinum, folio subrotundo, flore magno.
Hypericum Creticum, amplissimo folio, nitido. *Ascyroides P. Alp. Exot. 172.*
Hypericum villosum, foliis caulem ambientibus acutis, cæteris verò circinatis.
Hypericum Orientale, foliis subrotundis, auritis, cauli adhærentibus.
Hypericum Orientale, Ptarmicæ foliis.
Hypericum Orientale, fœtido simile, sed inodorum.
Hypericum Orientale, saxatile, Majoranæ folio.

Hypericum Orientale, Androsæmo hirsuto simile, sed glabrum.
Hypericum Orientale, Polygoni folio.
Hypericum Orientale, caule aspero, purpureo.
Idem Linariæ folio.
Hypericum Orientale, Rorismarini folio Glauco.
Hypericum Orientale, foliis Coris intortis, & plurimis ab eodem exortu. *Coris foliis crispis Montis Olympi Vvheel. Itin.*
Hypericum Orientale, flore magno. *Hypericum Montis Olympi Vvheel. Itin. quod proinde excludendum ab Ascyri speciebus pag. 256.*
Hypericum Orientale, latifolium, subhirsutum, caule purpureo, villoso.

Pag. 257. Rutæ speciebus addenda sequens.

Ruta Orientalis, Linariæ folio, flore parvo.

Pag. 258. Nigellæ speciebus addenda sequens.

Nigella Orientalis, flore flavescente, semine alato plano.

Pag. 259. Cisti speciebus addendæ sequentes.

Cistus mas, Creticus, folio breviore, flore parvo.
Cistus folio rotundiore, incano, quasi complicato.
Cistus ladanifera, Cretica, flore purpureo. *Ladanum Creticum P. Alp. Exot. 88. Cistus è qua Ladanum in Creta colligitur Bellon. Obs. lib. 1. cap. 7. Cætera verò synonima quæ C. Bauhinus Pin. 467. ad Cistum Ledon, Cretense refert ad Cistum Ledon, latifolium, Creticum J.B. 2. 9. pertinent. Icon enim J. Bauhini optimè repræsentat Ledon à Græco diversum, & longè majus, quod Bellonius in Olympo Asiæ monte notavit. Hoc autem abundè nascitur in Gallia Narbonensi à Cretico longè diversum, idemque forte cum Ledo 3. Cyprio Clusii, maximè si floris habeatur ratio.* *Obs. l. 3. cap. 41.*
Cistus ladanifera, Orientalis, flore purpureo majore. *Nascitur in Ponto flore longè majore quàm in Creta, unde varietas ejus videtur.*

Pag. 261. Capparis speciebus addenda varietas sequens.

Capparis spinosa, fructu minore, folio rotundo C. B. Pin. 480. *foliis tomentosis occurrit circa Candiam, Cretæ caput.*

Pag. 262. Sedi speciebus addendæ sequentes.

Sedum Creticum, saxatile latifolium, flore purpurascente.
Sedum Creticum, saxatile, latifolium, villosum.
Sedum Orientale, teretifolium, villosum.
Sedum Orientale, minus, album, folio acuto, lanuginoso.
Sedum Orientale, latifolium, flore magno, è viridi flavescente.
Sedum Orientale, minus, folio acuto, flore albo.
Sedum montanum, lignosum, dasyphyllon.
Sedum stellatum, annuum, longiore folio.

Pag. 264. Anacampserotis speciebus addendæ sequentes.

Anacampseros Orientalis, Portulacæ folio.
Anacampseros Orientalis, folio subrotundo, minori, eleganter crenato.

Pag. 266. Geranii speciebus addendæ sequentes.

Geranium Creticum, humifusum, foliis subrotundis, laciniatis, acu longissima.

Geranium Chium, vernum, Caryophyllatæ folio.
Geranium Orientale, columbinum, flore maximo, Asphodeli radice.
Geranium Orientale, columbinum, magnis floribus, pediculis longis insidentibus.
Geranium Orientale, tuberosum, flore parvo.
Geranium Orientale, moschatum, Absinthii folio.
Geranium Orientale, Batrachioides, amplioribus foliis, flore maximo.
Geranium Orientale, Batrachioides, tenuioribus foliis, flore maximo.
Geranium Orientale, Batrachioides, Aconiti folio, flore variegato.

Pag. 270. Thalictri speciebus addenda sequens.

Thalictrum Orientale, minimum, Fumariæ folio.

Pag. 271. Hellebori speciebus addendæ sequentes.

Helleborus niger, Orientalis, amplissimo folio, caule præalto, flore purpurascente.
Hunc observavit Bellonius in Olympo Asiæ monte Obs. lib. 3. cap. 41.
Helleborus niger, Orientalis, Ranunculi folio, flore nequaquam globoso.

Pag. 284. Pulsatillæ speciebus addenda sequens.

Pulsatilla Orientalis, tenuissimè divisa & villosa, flore rubro.

Pag. 285. Ranunculi speciebus addendæ sequentes.

Ranunculus Samius, dulcis, nemorosus, canescens, Quinquefolii folio.
Ranunculus Samius, dulcis, nemorosus, tuberosa radice, latifolius, flore magno, cæruleo.
Ranunculus Samius, dulcis, nemorosus, tuberosa radice, latifolius, flore parvo, cæruleo.
Ranunculus nemorosus, foliis majoribus, Apennini montis, flore majore, albo.
In Cappadocia occurrit.
Ranunculus Creticus, folio subrotundo, glauco, radice fibrosa.
Ranunculus Chius, rotundifolius, vernus, flore pleno, amplissimo.
Ranunculus Orientalis, dulcis, Doronici radice.
Ranunculus Orientalis, Aconiti Lycoctoni folio, flore magno, albo.
Idem flore purpurascente.
Ranunculus Orientalis, Napelli folio, lanuginoso, flore albo.
Ranunculus Orientalis, Napelli folio, flore luteo, magno.
Ranunculus Orientalis, Aconiti folio, flore luteo, maximo.
Ranunculus Orientalis, palustris, Apii folio, caule subhirsuto.
Ranunculus Orientalis, Pulsatillæ folio, flore parvo.
Ranunculus Lesbius, Pulsatillæ folio, flore magno.
Ranunculus Lesbius, palustris, Ophioglossi folio.

Pag. 293. Clematitis speciebus addendæ sequentes.

Clematitis Cretica, foliis Pyri incisis, nunc singularibus, nunc ternis.
Clematitis Orientalis, latifolia, semine brevissimis pappis donato.
Clematitis Orientalis, Apii folio, flore è viridi flavescente, posteriùs reflexo.

Pag. 294. Caryophyllatæ speciebus addenda sequens.

Caryophyllata Orientalis, flore magno, coccineo.

Pag. 295. Fragariæ speciebus addendæ sequentes.

Fragaria Cretica, saxatilis, fruticosa, folio subtùs argenteo.

Fragaria Orientalis, flore luteo, minimo.

Pag. 296. Quinquefolii speciebus addendæ sequentes.

Quinquefolium Orientale, villosissimum, humifusum.

Quinquefolium Orientale, tenuissimè laciniatum, humifusum.

Quinquefolium Orientale, rectum luteum, incanum.

Quinquefolium Orientale, folio utrinque argenteo.

Quinquefolium Orientale, montanum, erectum, hirsutum, luteum, flore majore.

Pag. 299. Pentaphylloïdis speciebus addendæ sequentes.

Pentaphylloides Orientale, erectum, foliis alatis, Geranii Cicutæ folio facie.

Pentaphylloides Orientale, supinum, foliis alatis, bifidis, vel trifidis.

Pentaphylloides Orientale, erectum, Pimpinellæ folio & facie.

Pag. 300. Asparagi speciebus addendæ sequentes.

Asparagus Creticus, fruticosus, crassioribus & brevioribus aculeis, magno fructu.

Idem parvo fructu.

Idem longioribus & tenuioribus aculeis.

Asparagus Orientalis, foliis Galli.

Pag. 301. Agrimoniæ speciebus addenda sequens.

Agrimonia Orientalis, humilis, radice crassissima, repente, fructu in spicam brevem & densam congesto.

Pag. 302. Chamænerii speciebus addendæ sequentes.

Chamænerion Orientale, argenteum, Salicis folio, flore magno.

Chamænerion Orientale, minimum, Hyperici folio, radice granulosa.

Pag. 305. Apii speciebus addendæ sequentes.

Apium Creticum, minimum, Anisi facie.

Apium Græcum, saxatile, Crithmi folio.

Pag. 306. Cicutæ speciebus addendæ sequentes.

Cicuta Orientalis, vulgari similis, ferme inodora.

Cicuta Orientalis, semine crasso, verrucoso.

Cicuta Orientalis, minor, patula, Dauci facie.

Pag. 306. Carvi speciebus addenda sequens.

Carvi Orientale, acaulon, foliis Chamæmeli.

Pag. 307. Bulbocastani speciebus addendæ sequentes.

Bulbocastanum Creticum, radice napiformi.

Bulbocastanum Creticum, Ferulæ folio, semine oblongo.

Pag. 309. Tragoselini speciebus addendæ sequentes.

Tragoselinum Creticum, maximum, villosum, flore albo.

Tragoselinum minus, saxatile, fœtidissimum, Apii folio.

Tragoselinum Orientale, laciniatum, umbellâ purpurascente.

Tragoselinum Orientale, laciniatum, umbellâ albâ.

Pag. 309. Buplevri speciebus addenda sequens.

Buplevrum Orientale, angustifolium, semine longiori.

Pag. 311. Fœniculi speciebus addenda sequens.

Fœniculum Orientale, Seseleos Massiliensis facie.

Pag. 314. Astrantiæ speciebus addenda sequens.

Astrantia Orientalis, latifolia, floribus & coma purpureis.

Pag. 315. Myrrhidis speciebus addendæ sequentes.

Myrrhis Pastinacæ foliis, lætè virentibus. *Daucus Pastinacæ folio, Siculus Zan. 78.*

Myrrhis Orientalis, Angelicæ folio, tuberosa radice.

Myrrhis Orientalis, foliis Chamæmeli.

Myrrhis Orientalis, Mei folio, semine longissimo.

Myrrhis Orientalis, Mei folio, semine brevi.

Myrrhis Orientalis, semine unciam longo.

Myrrhis Orientalis, Cicutariæ foliis.

Myrrhis Orientalis, Cicutæ folio, canescente & villoso.

Myrrhis Orientalis, Cicutæ folio glabro & lætè virente.

Pag. 315. Smyrnii speciebus addenda sequens.

Smyrnium Creticum, Paludapii folio.

Pag. 316. Coriandri speciebus addenda sequens.

Coriandrum Orientale, Chamæmeli folio.

Pag. 318. Oreoselini speciebus addenda sequens.

Oreoselinum Orientale, Seseleos Massiliensis folio.

Pag. 319. Pastinacæ speciebus addendæ sequentes.

Pastinaca Orientalis, canescens, Tordylii folio.

Pastinaca Orientalis, foliis eleganter incisis.

Pag. 319. Sphondylii speciebus addendæ sequentes.

Sphondylium Orientale, maximum.

Sphondylium Orientale, amplissimo folio, caule brevi.

Sphondylium Orientale, longissimo & angustissimo folio.

Sphondylium Orientale, angustifolium, glabrum, Anisum olens.

Sphondylium Orientale, foliis Ammi perennis.

Sphondylium Orientale, humilius, foliis Absinthii.

Sphondylium Orientale, Dauci vulgaris folio, Asphodeli radice.

Pag. 321. Ferulæ speciebus addendæ sequentes.

Ferula glauco folio, caule crassissimo, ad singulos nodos ramoso & umbellifero.

Ferula Orientalis, Peucedani folio.

Ferula Orientalis, Cachryos folio & facie.

Pag. 321. Thapsiæ speciebus addendæ sequentes.

Thapsia Orientalis, Anethi folio, semine eleganter crenato. *Gingidium Fœniculi folio C. B. Pin. 151. Anetho similis planta, semine lato, laciniato J. B. 3. Part. 2. 7. Gingidium Cam. Hort. Icon. XVI.*

Thapsia Orientalis, aquatica, Angelicæ folio.

Thapsia Cretica, Thalictri folio villosa, seminum alis purpuro-violaceis.

Thapsia Lusitanicæ varietas.

Pag. 223. Caucalidis speciebus addendæ sequentes.

Caucalis Cretica, maximo fructu, longis aculeis donato.

Caucalis Orientalis, altissima, Ferulæ folio.

Caucalis Orientalis, arvensis, tenuifolia, flore purpureo, magno fructu.

Pag. 323. Ligustici speciebus addendæ sequentes.

Ligusticum Græcum, Apii folio.

Ligusticum Creticum, Fœniculi folio, caule nodoso. *An Dauco 111. di Candia, da altri detto Seseli nodoso & Hippomarathro Ponæ Ital. Bald. 122.*

Ligusticum Creticum, Cicutæ folio.

Ligusticum Orientale, Mei folio, flore albo.

Pag. 324. Laserpitii speciebus addendæ sequentes.

Laserpitium Orientale, Mei folio, flore luteo.

Laserpitium Orientale, foliis Seseleos Massiliensis, flore luteo.

Laserpitium Orientale, Ferulæ folio, semine crispo.

Pag. 325. Cachryos speciebus addendæ sequentes.

Cachrys foliis Peucedani, semine fungoso, sulcato, aspero, minori.

Cachrys Cretica, Angelicæ folio, Asphodeli radice. *Libanotis Apii folio, semine aspero C. B. Pin. 157. Echinophora, Asphodeli radice, nigricante & angustiore, lucido, Angelicæ folio Lælii Triumf. apud Fratrem 65.*

Cachris Orientalis, Ferulæ folio, fructu alato, plano.

Pag. 326. Scandicis speciebus addenda sequens.

Scandix Orientalis, flore maximo.

Pag. 327. Eryngii speciebus addendæ sequentes.

Eryngium Creticum, erectum, folio multifido, caule & ramis amethystinis.

Idem caule & ramis pallidè virentibus.

Eryngium foliis laciniatis, capitulis florum exiguis & dense congestis.

Eryngium Orientale, foliis trifidis.

Eryngium Orientale, Dipsaci capitulo, foliis asperis, integris.

Eryngium Orientale, vulgari simile, capitulis Amethystinis.

Eryngium Orientale, tenuiter incisum, pallidè virens, capite stellato.

Eryngium Orientale, tenuiter incisum, Amethystinum, capite stellato.

Pag. 329. Caryophylli speciebus addendæ sequentes.

Caryophyllus sylvestris & saxatilis, flore magno, lacteo subtus ad spadiceum colorem vergente.

Caryophyllus Creticus, arboreus, Juniperi folio.

Caryophyllus Græcus, arboreus, Leucoii folio, peramaro.

Caryophyllus Orientalis, minimus, tenuissime laciniatus, flore purpureo.

Idem flore albo.

Caryophyllus Orientalis, fruticosus, tenuissimo folio, flore laciniato.

Pag. 333. Lychnidis speciebus addendæ sequentes.

Lychnis Græca, maritima, Sedi arborescentis folio & facie.

Lychnis Græca, pumila, umbellifera, Polygoni folio, flore albo, cum circulo atro-purpureo.
Lychnis Cretica, parvo flore, calyce ſtriato, purpuraſcente.
Lychnis Cretica, maritima, minima, Portulacæ ſylveſtris folio.
Lychnis Cretica, anguſtifolia, floribus longiſſimis pediculis inſidentibus, capſulâ pyramidatâ.
Lychnis Cretica, Montis Idæ, folio ſubrotundo, cæſio.
Lychnis maritima, ſaxatilis, Anacampſerotis folio. *Behen album ſeu Polemonium ſaxatile, Fabariæ folio, Siculum Bocc. Muſ. part. 2. pag. 133. Behen album Fabariæ foliis ejuſdem Tab. 92.*
Lychnis Græca, Bellidis folio, verna, flore parvo, dilute purpuraſcente.
Lychnis Orientalis, ſupina, maritima, capſulis Lychnidis Coronariæ.
Lychnis Orientalis, minima, multiflora, flore ſuaverubente.
Lychnis Orientalis, Caryophylli Holoſtei folio.
Lychnis Orientalis, Saponariæ folio ſubhirſuto.
Lychnis Orientalis, fruticoſa, Kali folio, Statices capitulis.
Lychnis Orientalis, foliis ſubrotundis, viſcoſis, flore magno.
Lychnis Orientalis, maxima, Buglоſſi folio undulato.
Lychnis Orientalis, Borraginis folio.
Lychnis Orientalis, Saponariæ folio & facie, flore parvo & multiplici. Eadem flore minimo.
Lychnis Orientalis, Buplevri folio.
Lychnis Orientalis, longifolia, nervoſa, flore purpuraſcente.
Lychnis Orientalis, viſcoſa, Centaurii lutei folio, flore longiſſimo.
Lychnis Orientalis, Caryophylli hortenſis folio.
Lychnis Orientalis, calyce pyramidato, ſtriato, longiſſimo.
Lychnis Orientalis, fruticoſa, incana, flore longo & flaveſcente.
Lychnis Orientalis, annua, ſupina, Antirrhini folio, flore minimo, purpuraſcente.
Lychnis Orientalis, multiflora, folio Valerianæ rubræ.
Lychnis Orientalis, minima, Gramineo folio, calyce purpuraſcente, ſtriato.
Lychnis Orientalis, minima, Caryophylli folio, calyce purpuraſcente, ſtriato.
Lychnis Orientalis, petalis albis, lineis cæruleis, ſubtus variegatis.
Lychnis Orientalis, viſcoſa, folio glauco, flore muſcoſo.
Lychnis Orientalis, humilis, Gentianellæ folio.

Pag. 339. Lini ſpeciebus addendæ ſequentes.

Linum Creticum, fruticoſum, foliis Globulariæ, flore luteo.
Linum Orientale, altiſſimum, latifolium & patulum.
Linum Orientale, pumilum, flore luteo, magno.
Linum Orientale, ſylveſtre, latifolium, hirſutum, flore ſuaverubente, vel roſeo.
Linum Orientale, ſylveſtre, latifolium, hirſutum, flore candidiſſimo.

Pag. 341. Limonii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Limonium Græcum, Bellidis folio, minori & lanceolato.

Limonium Græcum, fruticosum, proliferum, Bellidis folio.
Limonium Græcum, minus, Ocimi folio.
Limonium Græcum, minimum, foliis Hyssopi subhirsutis.
Limonium Creticum, Juniperi folio. *Echinus, id est, Tragacantha altera Prosp. Alp. Exot. 56. quæ proinde à speciebus Erinaceæ excludenda est pag. 646.*
Limonium Orientale, Caryophylli folio acutissimo, floribus velut in capitulum congestis, acaulon & calyce purpurascente.
Limonium Orientale, Caryophylli folio acutissimo, floribus velut in capitulum congestis, acaulon & calyce albo.
Limonium Orientale, humilius Caryophylli folio angustiori, non aculeato, flore spicato, suaverubente,
Limonium Orientale, frutescens, Caryophylli folio in aculeum rigidissimum abeunte.
Limonium Orientale, latifolium, flore minimo.
Limonium Orientale, Plantaginis folio, floribus umbellatis.

Pag. 343. Asphodeli speciebus addenda sequens.

Asphodelus Creticus, luteus, serotinus, patulus, folio aspero.

Pag. 344. Hyacinthi speciebus addenda sequens.

Hyacinthus Creticus, bifolius, flore sursum spectante.

Pag. 347. Muscari speciebus addenda sequens.

Muscari Orientale, odoratissimum, amplissimo folio, flore maximo, flavovario.

Pag. 350. Croci speciebus addendæ sequentes.

Crocus Autumnalis, sativo similis, florum capillamentis tenuissimis, minus odoris.
Crocus Autumnalis, sativo similis, florum capillamentis tenuissimis, minus odoris, flore candidissimo.
Crocus Orientalis, Autumnalis, flore magno, albo, capillamentis albidis, inodoris.
Crocus Orientalis, angustifolius, flore odoratissimo, leucophæo.
Crocus Orientalis vernus, flore flavo, externè spadiceo, obscurè purpurascente.
Crocus Orientalis, vernus, flore subcæruleo, externè spadiceo-rubente
Crocus Orientalis, vernus flore violaceo, externè spadiceo-rubente.

Pag. 353. Narcissi speciebus addenda sequens.

Narcissus medio-luteus, copioso flore pleno, odore gravi

Pag. 358. Iridis speciebus addenda sequens.

Iris humilis Orientalis, flore, dilutè ianthino & veluti leucophæo,

Pag. 365. Sisyrinchii speciebus addenda sequens.

Sisyrinchium Creticum, montanum, angustissimo folio.

Pag. 369. Lilii speciebus addenda sequens.

Lilium Orientale, latifolium, flore luteo, maximo, odoratissimo.

Pag. 376. Fritillariæ speciebus addendæ sequentes.

Fritillaria Orientalis, Plantaginis folio, flore magno, è viridi purpurascente.

Fritillaria Samia, Plantaginis folio, flore parvo, è viridi flavescente.

Pag. 378. Ornithogali speciebus addendæ sequentes.

Ornithogalum Orientale, villosum, flore luteo, magno.

Ornithogalum Samium, villosum, umbellatum, album.

Pag. 382. Cepæ speciebus addenda sequens.

Cepa Orientalis, flore nigro-purpureo, suave-olente.

Pag. 383. Allii speciebus addendæ sequentes.

Allium Orientale, latifolium, flore magno, lacteo.

Allium sylvestre sive Moly minus, albo, amplo flore.

Allium montanum, foliis Narcissi minus, flore albo.

Pag. 389. Glycyrrhizæ speciebus addenda sequens.

Glycyrrhiza Orientalis, siliquis hirsutissimis.

Pag. 389. Ciceris speciebus addenda sequens.

Cicer Orientale, foliis rigidis, flore cæruleo, magno.

Pag. 390. Onobrychidis speciebus addendæ sequentes.

Onobrychis Cretica, foliis Viciæ, fructu magno, cristato & aculeato.

Onobrichis Orientalis, frutescens, spinosa, Tragacanthæ facie.

Onobrichis Orientalis, incana, flore luteo, fructu magno, radiato.

Onobrychis Orientalis, flore flavescente, vexillo lineis purpureis supernè variegato.

Onobrychis Orientalis, Galegæ foliis erectior, floribus lineis purpureis utrinque reticulatis.

Onobrychis Orientalis, flore albo, maculâ luteâ notato.

Onobrychis Orientalis, argentea, fructu echinato, minimo.

Pag. 391. Vulnerariæ speciebus addenda sequens.

Vulneraria Cretica, flore parvo, vario.

Pag. 391. Dorycnii speciebus addenda sequens.

Dorycnium Orientale, latifolium, villosum.

Pag. 392. Lupini speciebus addendæ varietates sequentes.

Lupinus peregrinus, major vel villosus, flore albicante.

Lupinus sylvestris, semine rotundo, vario, flore albido.

Pag. 393. Orobi speciebus addendæ sequentes.

Orobus Creticus, latifolius, incanus.

Idem Orientalis, fermè glaber.

Orobus Orientalis, foliis angustissimis, costæ brevissimæ innascentibus.

Orobus Orientalis, foliis ferè radiatis, flore magno, candido.

Orobus Orientalis, totus ramosus, foliis unica conjugatione dispositis.

Orobus Orientalis, latifolius, villosus, flore croceo.

Pag. 394. Lathyri speciebus addenda sequens.

Lathyrus Orientalis, rotundifolius, flore rubro.

Pag. 396. Clymeni speciebus addenda sequens.

Clymenum Græcum, flore maximo, singulari.

Pag. 396. Ochri speciebus addenda sequens.

Ochrus folio diviso, in capreolos abeunte.

Pag. 396. Viciæ speciebus addendæ sequentes.

Vicia Cretica, multiflora, latifolia, flore intensè purpureo.

Vicia verna, villosissima & incana, flore parvo, spicato, ex purpureo ad ianthinum vergente.

Vicia multiflora, spicata, floribus albidis, calyce purpureo.

Vicia Orientalis, multiflora, argentea, flore variegato.

Vicia Orientalis, multiflora, incana, angustissimo folio.

Vicia Orientalis, flore maximo, pallescente, macula lutea notato.

Pag. 398. Ervi speciebus addendæ sequentes.

Ervum Orientale, Alopecuroides, perenne, fructu longissimo.

Ervum Orientale, Alopecuroides, serotinum & perenne, flore odoratissimo, fructu longissimo.

Pag. 398. Galegæ speciebus addenda sequens.

Galega Orientalis, latifolia, altissima, flore cæruleo.

Pag. 399. Astragaloidis speciebus addendæ sequentes.

Astragaloides Orientalis, vesicaria, foliis & fructibus incanis.

Astragaloides Orientalis, vesicaria, foliis & fructibus glabris.

Pag. 399. Aphacæ speciebus addenda sequens.

Aphaca flore albido, lineis nigris distincto.

Pag. 399. Securidacæ speciebus addenda varietas sequens.

Securidaca major, flore albo.

Pag. 400. Ferri equini speciebus addenda varietas sequens.

Ferrum equinum Græcum, siliqua multiplici, ampliori.

Pag. 401. Hedisari speciebus addendæ sequentes.

Hedisarum Orientale, argenteum, flore luteo, siliquâ glabrâ.

Hedysarum Orientale, incanum, flore vario, magno, siliqua aspera.

Pag. 402. Loti speciebus addendæ sequentes.

Lotus Cretica, palustris, altissima, incana, flore luteo.

Lotus Græca, maritima, folio glauco & velut argenteo.

Pag. 404. Trifolii speciebus addendæ soquentes.

Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore subcæruleo.

Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore purpureo.

Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore albo.

Trifolium Creticum, elegantissimum, magno flore.

Trifolium Creticum, Spicæ trifoliæ simile, fructu in calyce recondito

Trifolium amplissimo folio subrotundo, villoso, flore purpurascente.

Trifolium Orientale, altissimum, caule fistuloso, flore albo.

Trifolium Orientale, canescens, capitulo oblongo, sordidè albo.

Trifolium Orientale, foliis oblongis, flore albo.

Trifolium Orientale, majus, villosissimum, floribus flavescentibus.

Trifolium Orientale, capite lanuginoso.

Pag. 406. Meliloti speciebus addenda sequens.

Melilotus Cretica, humillima, humifusa, flore albo magno. *Spica trifolia P. Alp. Exot. 168.*

Pag. 408. Anonidis speciebus addenda sequens.

Anonis legitima antiquorum.

Pag. 409. Fœni Græci speciebus addendæ sequentes.

Fœnum Græcum sylvestre, Meliloti facie. *Melilotus corniculis reflexis, major C. B. Pin. 331. Trifolium Italicum sive Melilotus Italica, corniculis incurvis J. B. 2. 372. quod proinde à genere Meliloti excludendum est pag. 407.*

Fœnum Græcum Hispanicum, siliquis erectis Breyn. Cent. 1. 79. *Fœnum Græcum sylvestre. alterum Dod Pempt. 547. quod proinde à Fæno Græco sylvestri, polyceratio majori, Cretico Breyn. distingui debet pag. 409.*

Fœnum Græcum Siculum, frutescens, siliquis Ornithopodii latioribus.

Pag. 410. Medicæ speciebus addendæ sequentes.

Medica Cretica, orbiculata, fructu utrinque turbinato.

Medica Cretica, parvo fructu, aculeis sursum & deorsum tendentibus.

Pag. 415. Astragali speciebus addendæ sequentes.

Astragalus Creticus, Nummulariæ folio incano, magno fructu.

Astragalus Orientalis, Nummulariæ folio glabro.

Astragalus incanus, siliquâ incurva, amplissimo folio.

Astragalus Orientalis, ramosus, Ornithopodii folio, flore cæruleo, parvo.

Astragalus Orientalis, humifusus, foliis Viciæ, flore parvo, cæruleo, siliquis villosis.

Astragalus Orientalis, minimus, foliis Viciæ, flore ex viridi flavescente, odoratissimo.

Astragalus Orientalis, foliis Viciæ incanis, caule nudo, erecto, floribus luteis.

Astragalus Orientalis, foliis Viciæ argenteis, caule nudo, floribus pallide luteis.

Astragalus Orientalis, canescens, capitulis Trifolii bituminosi.

Astragalus Orientalis, canescens, capitulis Trifolii bituminosi, flore dilutè purpurascente,

Astragalus Orientalis, foliis Onobrychidis, capitulis Trifolii bituminosi.

Astragalus Orientalis, Onobrychidis facie, spica florum longissima.

Astragalus Orientalis, folio subrotundo, canescente, flore magno, purpureo.

Astragalus Orientalis, folio subrotundo incano, flore ex viridi flavescente.

Astragalus Orientalis, incanus, humifusus, amplissimo folio spica longissima & angustissima.

Astragalus Orientalis, latifolius, capitulo oblongo, flore vario.

Astragalus Orientalis, incanus, angustifolius, floribus in eodem capitulo candidis & purpureis.

Astragalus Orientalis, incanus, floribus è foliorum alis prodeuntibus.

Aſtragalus Orientalis, villoſiſſimus, capitulis rotundioribus, floribus purpureis

Aſtragalus Orientalis, incanus, foliorum conjugationibus denſiſſimis. *An Tragium Dioſcoridis Rauvvolf. 123?*

Aſtragalus Orientalis, calyce veſicario, lineis rubris ſtriato.

Aſtragalus Orientalis, acaulos ferme, flore luteo

Aſtragalus Orientalis, minimus, flore glomerato, vireſcente.

Aſtragalus Orientalis, flore minimo, è viridi flaveſcente.

Aſtragalus Orientalis, argenteus, anguſtifolius, flore leucophæo.

Aſtragalus Orientalis, candidiſſimus & tomentoſus.

Aſtragalus Orientalis, maximus, glaber, Alopecuroides, flore luteo.

Aſtragalus Orientalis, maximus, incanus, erectus, caule ab imo ad ſummum florido.

Aſtragalus Orientalis, ramoſus, fructu adunco.

Aſtragalus Orientalis, anguſtifolius, caule pedali, flore è viridi flaveſcente odoratiſſimo.

Aſtragalus Orientalis, glaber, Galegæ foliis, capitulis florum ſphæricis, ad alas poſitis.

Aſtragalus Orientalis, altiſſimus, Galegæ foliis amplioribus, flore parvo, flaveſcente.

Aſtragalus Orientalis, altiſſimus, Galegæ foliis anguſtioribus, flore minimo è viridi flaveſcente.

Aſtragalus Orientalis, Galegæ foliis, ſupinus, floribus flaveſcentibus.

Aſtragalus Orientalis, altiſſimus, Fraxini folio, flore è viridi flaveſcente.

Pag. 417. Tragacanthæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Tragacantha Cretica, incana, flore parvo, lineis purpureis ſtriato. *An Poterium alterum, denſius ramificatum P. Alp. Exot. 50?*

Tragacantha Cretica, foliis minimis, incanis, flore majore, albo. *An Tragacantha altera P. Alp. Exot. 54?*

Tragacantha Orientalis, humillima, flore magno albo.

Tragacantha Orientalis, humillima, argentea, Barbæ Jovis folio.

Tragacantha Orientalis, humillima, foliis anguſtiſſimis, argenteis.

Tragacantha Orientalis, humillima, ſe ſpargens, floribus ſpicatis.

Tragacantha Orientalis, humillima, incana, flore purpuraſcente.

Tragacantha Orientalis, humillima, foliis Viciæ, coſtæ purpureæ innaſcentibus.

Tragacantha Orientalis, erectior, foliis Viciæ glabris & ramis tomentoſis

Tragacantha Orientalis, humilis, candidiſſima & tomentoſa, floribus in foliorum alis in capitulum denſum naſcentibus.

Tragacantha Orientalis, humilis, floribus luteis, denſè congeſtis in foliorum alis.

Tragacantha humilior, luteis floribus C. B. Pin. 388. *Tragacanthæ alterum genus Rauvvolf. 281.*

Tragacantha Orientalis, floribus luteis, in capitulum longo pediculo donatum congestis.

Tragacantha Orientalis vesicaria, floribus purpureis, in capitulum longo pediculo donatum congestis.

Tragacantha Orientalis, latifolia, flore purpureo, magno.

Tragacantha Orientalis, foliis angustissimis, flore purpurascente.

Tragacantha Orientalis, foliis Oleæ, humillima, floribus in capitulum congestis.

Tragacantha Orientalis, foliis Oleæ, incanis & tomentosis, caule ab imo ad summum florido.

Tragacantha Orientalis, foliis incanis caule & ramulis tomentosis.

Pap. 419. Violæ speciebus addendæ sequentes.

Viola Cretica, saxatilis, lutea, odoratissima, Leucoii foliis.

Viola Orientalis, montana, grandiflora, violacei coloris.

Viola Orientalis, minima, Ocimi folio.

Viola Orientalis, bicolor, arvensis, longifolia, flore minimo.

Pag. 421. Fumariæ speciebus addenda sequens.

Fumaria bulbosa, Cretica, radice cava, foliis amplioribus, flore purpurascente.

Pag. 424. Aconiti speciebus addenda sequens.

Aconitum Lycoctonum, Orientale, flore magno, albo.

Pag. 426. Delphinii speciebus addendæ sequentes.

Delphinium Græcum foliis inferioribus Fumariam, superioribus Linariam referentibus.

Delphinium Orientale, annuum, flore singulari.

Delphinium Orientale lato Aconiti folio, flore magno.

Delphinium Orientale, perenne, Aconiti folio, flore albo.

Delphinium Orientale, perenne, Aconiti folio, flore cæruleo.

Pag. 428. Aquilegiæ speciebus addenda sequens.

Aquilegia Orientalis, viscosa, flore magno, partim cæruleo, partim albo.

Pag. 431. Orchidis speciebus addendæ sequentes.

Orchis Orientalis, flore maximo, ferrugineo.

Orchis Orientalis & Lusitanica, flore maximo Papilionem referente.

Orchis lingua oblonga, candicante, flore minore.

Orchis Orientalis, Morio fœmina, flore candidissimo.

Orchis Cretica, maxima, flore Pallii Episcopalis forma.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore maximo, scuto azureo.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore parvo, villosissimo, scuto azureo

Orchis Orientalis fucum referens, flore mammoso.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore parvo, umbilicato.

Orchis Orientalis, calyptrâ purpureâ, petalo inferiori atro-purpurascente, scuto ferri equini formâ.

Orchis Orientalis, flore spadiceo, scuto variegato, calyptra lutea.

Orchis Orientalis, magno flore virescente, scuto spadiceo, calyptra rosea.

Orchis Orientalis, Anthropophora, flore minimo, albo, umbilico ſuave-rubente.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore maximo.

Pag. 437. Limodori ſpeciei addenda ſequens.

Limodorum Creticum, flore magno, lineis purpureis ſtriato.

Pag. 440. Cardui ſpeciebus addendæ ſequentes.

Carduus lanceatus, exoticus, altiſſimus, flore albo.

Carduus Creticus, foliis lanceolatis, ſplendentibus, ſubtus incanis, flore purpuraſcente.

Carduus Orientalis, lanceolatus, flore parvo, purpureo.

Carduus Centaurii majoris facie, flore luteo, capitulo longis aculeis munito. *Jacea lævis, maxima, Centauroides, lutea, Apula Col. Part. 1. 35.*

Carduus Centaurii majoris facie, flore luteo, capitulo brevibus aculeis munito.

Carduus Creticus, Erucæ foliis minoribus, capitulorum ſquamis & aculeis nigricantibus.

Carduus Orientalis, Erucæ folio glauco, flore purpuraſcente.

Carduus Creticus, non maculatus, caule alato.

Carduus Creticus, tomentoſus, Acanthi folio, flore magno purpuraſcente.

Carduus Creticus, tomentoſus, Acanthi folio, flore magno dilutiore.

Carduus Creticus, Acanthi folio, viridi & glutinoſo, flore purpuraſcente.

Carduus Creticus, Acanthi folio viridi & glutinoſo, flore albo.

Carduus Græcus parvus, Acanthi folio tomentoſo, flore minori.

Carduus Orientalis, Acanthi folio candidiſſimo, flore parvo, ſuave-rubente.

Carduus Orientalis, acaulos, incanus & tomentoſus, Dentis leonis folio.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore maximo.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore minimo.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore flaveſcente, odoratiſſimo.

Carduus Orientalis, Coſti hortenſis folio.

Carduus Orientalis, Cyani folio.

Pag. 442. Cinaræ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cinara Cretica, acaulos, flore magno, flaveſcente, foliis Acanthi aculeati.

Cinara Græca, foliis Acanthi vulgaris, caule brevi, perennis, radice craſſiſſima.

Cinara Orientalis, moſchata, acaulos, foliis Jacobææ, ſquamis calycis deorſum inflexis.

Cinara Orientalis, moſchata, acaulos, foliis Jacobææ tenuiùs inciſis, ſquamis calycis ſurſum ſpectantibus.

Pag. 443. Jaceæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Jacea Cretica, ſaxatilis, Glaſti folio, flore purpuraſcente.

Jacea Cretica, frutescens, Elichrysi folio, flore magno, purpurascente. *Chamæpeuce P. Alp. Exot. 76. Stæbe capitata, overo Chamæpino frutticoso di Candia Pon. Bald. Ital. 75.*
Jacea Cretica, laciniata, argentea, flore parvo, flavescente. *Argentea P. Alp. Exot. 117.*
Jacea Cretica, acaulos, Cichorii folio.
Jacea Orientalis, acaulos, Cichorii folio, flore citrino.
Jacea Orientalis, incana, acaulos & multiflora, foliis laciniatis.
Jacea Orientalis, patula, Carthami facie, flore luteo, magno.
Jacea Orientalis, Conyzæ folio, flore magno.
Jacea Orientalis, Serratulæ folio, flore magno, purpureo.
Jacea Orientalis, Cyani folio, flore parvo, calyce argenteo.
Jacea Orientalis, folio sinuato, subtus tomentoso, flore purpureo.
Jacea Orientalis maritima, incana, Coronopi folio,
Jacea Orientalis, annua, Coronopi folio, flore luteo.
Jacea Orientalis, perennis, lato Coronopi folio, flore purpurascente.
Jacea Orientalis, perennis, angustissimo & incano Coronopi folio, flore purpurascente.
Jacea Orientalis, laciniata, incana & moschata.
Jacea Orientalis, tenuissimè laciniata, capite magno argenteo.
Jacea frutescens, Plantaginis folio, flore albo. *Cyanus arborescens, longifolia* P. *Alp. Exot. 30. proindeque à Cyani speciebus excludenda pag. 446.*

Pag. 445. Cyani speciebus addendæ sequentes.

Cyanus Orientalis, arvensis, latifolius.
Cyanus Orientalis, folio virescente, dentato, flore magno.
Cyanus Orientalis, angustifolius, incanus, flore magno, citrino.
Cyanus Orientalis, latifolius, leviter lanuginosus, flore maximo, citrino.
Cyanus Orientalis, angustifolius, glaber & lucidus.
Cyanus Orientalis, Artemisiæ foliis.
Cyanus Orientalis, Artemisiæ foliis profundè laciniatis.
Cyanus Orientalis, foliis Leucoii, subtùs incanis.

Pag. 447. Cirsii speciebus addendæ sequentes.

Cirsium Creticum, altissimum, Cardui lanceolati folio.
Cirsium Creticum, altissimum, Cardui lanceolati folio, flore albo.
Cirsium Orientale, Cardui lanceolati ferocioris facie.
Cirsium Orientale, Cardui lanceolati folio, flore purpurascente,
Cirsium Orientale, Acanthi folio, flore obsoletè purpureo.
Cirsium Orientale, maximum, Verbasci folio.

Pag. 449. Centaurii majoris speciebus addendæ sequentes.

Centaurium majus, Orientale, erectum, Glasti folio, flore luteo.
Centaurium majus, Orientale, Glasti folio, acaulon ferme.
Centaurium majus Orientale, Verbasci folio.

Centaurium

Centaurium majus Orientale, Helenii folio, flore luteo.

Centaurium majus incanum, foliis inferioribus Verbascum, cæteris Erucam referentibus.

Idem foliis profundè incisis.

Pag. 450. Cnici speciebus addendæ sequentes.

Cnicus Carlinæ folio, acaulos, gummifer, aculeatus, flore purpureo. *Carlina acaulos, gummifera C. B. Pin. 380. quæ proinde à Carlinæ speciebus excludenda, pag. 500. Hic est Carduus Pinea Theophrasti P. Alp. Exot. 124. Autumno enim in Creta secus vias sæpissime occurrit foliis carens, nec nisi foliorum costis donatur.*

Cnicus Carlinæ folio, acaulos, gummifer, aculeatus, flore albo.

Cnicus Creticus, Atractylidis folio & facie, flore leucophæo, *An Atractylidi & Cnico sylvestri similis C. B. Pin. 793.*

Cnicus Creticus, Atractylidis folio & facie, flore candidissimo.

Cnicus Atractylidis folio & facie, incanus, patulus, flore purpurascente.

Cnicus Orientalis, Atractylis lutea dictus, altissimus.

Cnicus Orientalis, polycephalos, Eringii capitulo, foliis Cardui lanceolati

Cnicus Orientalis, humilior, flore flavo, Carthami odore.

Cnicus Orientalis, calyce eriophoro, Fungi inversi forma, flore albo.

Cnicus Orientalis, calyce eriophoro, Fungi inversi forma, flore purpurascente.

Cnicus polycephalos, canescens, aculeis flavescentibus munitus, flore albo.

Pag. 452. Elichrysi speciebus addendæ sequentes.

Elichrysum Creticum, foliis brevioribus & crispis, capitulis minoribus.

Elichrysum angustifolium, incanum, maximo flore.

Elichrysum Orientale, foliis amplioribus, subrotundis. *Elichrysum Orientale, caule cubitali, foliis latioribus, umbellis majoribus, &c. C. Bauh. Prodr. 123.*

Elichrysum Orientali simile, calyce florum argenteo.

Elichrysum Orientale, vernum, angustifolium.

Elichrysum Orientale, Leucoii folio viridi.

Elichrysum Orientale, glutinosum, Lavandulæ folio.

Pag. 454. Conyzæ speciebus addendæ sequentes.

Conyza Cretica, fruticosa, folio molli. candidissimo & tomentoso.

Conyza Orientalis, foliis Asterisci.

Conyza Orientalis, pumila, incana, Oleæ folio.

Conyza Orientalis, Asteris Attici folio, flore luteo.

Pag. 457. Carthami speciebus addendæ sequentes.

Carthamus aculeatus, Carlinæ folio, flore multiplici, veluti umbellato. *Chamæleon niger umbellatus, flore cæruleo, Hyacinthino C. B. Pin. 380.*

Carthamus Orientalis, aculeis flavescentibus donatus.

Pag. 457. Absinthii speciebus addendæ sequentes.

Absinthium Orientale, fruticosum, incanum, amplo folio, tenuissime diviso.

Absinthium Orientale, incanum, capillaceo folio, floribus in capitulum congestis.
Absinthium Orientale, incanum, tenuifolium, floribus luteis in capitulum congestis & sursum spectantibus.
Absinthium Orientale, incanum Tanaceti folio, inodorum.
Absinthium Orientale, tenuifolium, argenteum & sericeum, flore magno.
Absinthium Orientale, vulgari simile, sed longè minus amarum.
Absinthium Orientale, tenuifolium, incanum, odore Lavandulæ & insipidum.
Absinthium Orientale, tenuifolium, incanum, Lavandulæ odore & amarum, flore deorsum spectante.

Pag. 459. Abrotani speciebus addendæ sequentes.

Abrotanum Orientale, annuum, Absinthii minoris folio.
Abrotanum Orientale, Chamæmeli folio.

Pag. 460. Artemisiæ speciebus addendæ sequentes.

Artemisia Orientalis, folio amplissimo, laciniato.
Eadem tota incana.
Artemisia Orientalis, Tanaceti folio, inodora.
Artemisia Orientalis, Tanaceti folio, odora, peramara & glutinosa.

Pag. 461. Tanaceti speciebus addenda sequens.

Tanacetum Orientale, minus.

Pag. 463. Echinopi speciebus addendæ sequentes.

Echinopus Orientalis, Cardui lanceolati folio capite magno, cæruleo.
Echinopus Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite magno, spinoso, albo.
Echinopus Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite magno spinoso, cæruleo.
Echinopus Creticus, capite magno, aculeato. *Carduus sphærocephalus, capitulo longis spinis armato. C. B. Pin. 382. Carduus sphærocephalus, acutus Dod. Pempt. 722.*
Echinopus Græcus, tenuissime divisus & lanuginosus, capite minori, cæruleo *An Carduus sphærocephalus minimus, acutissimis foliis. C. B. Pin. 382?*
Echinopus Græcus tenuissime divisus & lanuginosus, capite minori, albo.

Pag. 463. Scabiosæ speciebus addendæ sequentes.

Scabiosa Cretica, capitulo pappos mentiente.
Scabiosa Cretica, frutescens, Auriculæ Ursi folio. *Scabiosa arborea P. Alp. Exot. 34.*
Scabiosa Orientalis, argentea, foliis inferioribus incisis. *Scabiosa argentea, major. Vvheell. Itin.*
Scabiosa Orientalis, hirsuta, tenuissime laciniata, flore parvo, candicante.
Scabiosa Orientalis, hirsuta, tenuissime laciniata, flore parvo purpureo.
Scabiosa Orientalis, foliis Centaurii majoris, glabris & rigidis.
Scabiosa Orientalis, foliis Centaurii majoris subhirsutis, flore maximo, flavescente.

Scabioſa Orientalis, tenuiſſime laciniata, flore magno flaveſcente.
Scabioſa Orientalis, maxima, hirſutiſſima, flore flaveſcente.
Scabioſa Orientalis, Virgæ paſtoris folio, flore minore, albido.
Scabioſa Orientalis, Virgæ paſtoris folio, flore maximo.
Scabioſa Orientalis, Scorzoneræ folio, flore maximo, leucophæo.
Scabioſa Orientalis, villoſa, flore ſuaverubente. fructu pulchro oblongo.
Scabioſa Orientalis, villoſa, flore albo, fructu pulchro oblongo.

Pag. 466. Dipſaci ſpeciebus addenda ſequens.

Dipſacus Orientalis, foliis laciniatis, capitulo globoſo & molli,

Pag. 466. Globulariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Globularia Orientalis floribus per caulem ſparſis.
Globularia Orientalis flore ampliſſimo.

Pag. 468. Dentis leonis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Dens leonis Aſphodeli bulbulis, foliis glabris.
Dens leonis tuberoſa radice, foliis Sonchi. Κονδρίλλης εἶδος ἕτερον *Dioſc. lib. 2. cap. 161.*
Dens leonis Orientalis, latifolius, caneſcens, flore parvo.
Dens leonis Orientalis, tenuiſſimè diviſus, tomentoſus & incanus.
Dens leonis Orientalis minimus, Aſphodeli radice.
Dens leonis Patmius, annuus, flore parvo.
Dens leonis Patmius, Naſturtii folio.
Dens leonis Græcus, anguſtifolius, flore magno.
Dens leonis foliis Eryſimi vulgaris. *Taraxacon humile Bocc. Muſ. Tab. 106.*
Dens leonis Græcus, foliis Eryſimi, craſſis & lucentibus.

Pag. 469. Hieracii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Hieracium Creticum, Endiviæ folio.
Hieracium Creticum, altiſſimum, hirſutum, Dentis leonis folio, leviter dentato.
Hieracium Orientale, Dentis leonis folio, ſupinum, flore magno luteo, odore Caſtorei.
Hieracium Orientale, altiſſimum, foliis Cichorii ſylveſtris, odore Caſtorei, flore magno.
Hieracium Orientale, foliis anguſtis, villoſiſſimis.
Hieracium murorum, Orientale, folio ſemipedali, ſeſquiunciam lato.
Hieracium Orientale, altiſſimum, Cynogloſſi folio.
Hieracium Orientale, ſeu Piloſella ampliſſimo folio.

Pag. 473. Lactucæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Lactuca Cretica, perennis, altiſſima, Acanthi folio.
Lactuca Cretica, Sonchi folio laciniato, flore pulchro.
Lactuca Cretica, Sonchi folio non laciniato, flore pulchro.
Lactuca Orientalis, Dentis Leonis folio, flore leucophæo.
Lactuca Orientalis, altiſſima, Sonchi folio, flore magno, leucophæo,
Lactuca Orientalis, altiſſima, foliis integris, flore luteo.

Pag. 474. Sonchi speciebus addenda varietas sequens.

Sonchus lævis, laciniatus, latifolius, flore albo.

Pag. 475. Chondrillæ speciebus addendæ sequentes.

Chondrilla Orientalis, folio Hederaceo, amplissimo, fermè triangulo.

Chondrilla Orientalis, maxima, Cichorii sylvestris folio.

Chondrilla Orientalis, Juncea, viscosa, arvensis, caule magis aspero, & flore majore.

Pag. 476. Scorzoneræ speciebus addendæ sequentes.

Scorzonera Cretica, angustifolia, semine tomentoso, candidissimo.

Scorzonera Orientalis, angustifolia, semine longo, aspero.

Scorzonera Græca, saxatilis, foliis angustis, undulatis & tomentosis.

Scorzonera Græca, saxatilis & maritima, foliis variè laciniatis.

Scorzonera Orientalis, altissima foliis laciniatis.

Scorzonera Orientalis, foliis Calcitrapæ, flore flavescente.

Scorzonera Orientalis, latifolia, nervosa, candidissimà & tomentosa.

Pag. 477. Tragopogonis speciebus addenda sequens.

Tragopogon Orientale, angustifolium, flore maximo, luteo.

Pag. 478. Hedypnoidis speciebus addenda sequens.

Hedypnois Cretica minor, annua.

Pag. 479. Cichorii speciebus addendæ sequentes.

Cichorium Orientale, incanum, foliis Glasti.

Cichorium spinosum, flore albo.

Pag. 479. Rhagadioli speciebus addendæ sequentes.

Rhagadiolus Creticus, minor, capsulis echinatis.

Rhagadiolus Lampsanæ foliis.

Pag. 481. Asteris speciebus addendæ sequentes.

Aster Creticus, Conyzoides, flore magno, luteo, Asphodeli radice.

Aster Orientalis, fœtidus, Conyzæ folio, flore magno.

Aster Orientalis, Conyzæ folio, flore luteo, maximo.

Aster Orientalis, Salicis folio nervoso, flore dilutè cæruleo.

Aster Orientalis, Salicis folio, flore minimo, luteo, umbellato.

Aster Orientalis, minimus, flore suaverubente.

Pag. 485. Jacobææ speciebus addendæ sequentes.

Jacobæa Chia, Senecionis folio, villoso, flore magno.

Jacobæa Orientalis, Senecionis folio tenuissimè diviso, non incano, flore magno.

Jacobæa Græca, maritima, foliis superne virentibus, inferne incanis.

Jacobæa Orientalis, Pannonicæ 1. Clusii similis. folio amplissimo.

Jacobæa Orientalis, foliis oblongis, non laciniatis, incanis.

Jacobæa Orientalis, altissima, folio lanuginoso, integro.

Jacobæa Orientalis, incana & tomentosa, Acanthi folio.

Jacobæa Orientalis, Limonii folio.

Jacobæa Orientalis, foliis longioribus, dentatis, flore magno.

Jacobæa Orientalis, latifolia, altissima.

Jacobæa Orientalis, Cacaliæ folio.

Pag. 487. Doronici speciebus addenda sequens.

Doronicum Orientale, altissimum, Petasitidis folio, flore maximo.

Pag. 490. Bellidis speciebus addenda sequens.

Bellis Cretica, fontana, omnium minima.

Pag. 492. Leucanthemi speciebus addendæ sequentes.

Leucanthemum Orientale, Costi hortensis folio.

Leucanthemum Orientale, Chrysanthemi folio, Tanaceti odore.

Pag. 493. Matricariæ speciebus addenda sequens.

Matricaria Orientalis, Tanaceti folio incano & villoso, flore parvo.

Pag. 494. Chamæmeli speciebus addendæ sequentes.

Chamæmelum Chium, vernum, folio crassiore, flore magno.

Chamæmelum Orientale, Absinthii folio.

Chamæmelum Orientale, foliis pennatis.

Chamæmelum Orientale, incanum, Millefolii folio.

Pag. 495. Cotulæ speciebus addendæ sequentes.

Cotula Cretica, minima, Chamæmeli folio, capitulo inflexo.

Cotula Cretica, montana, Abrotani folio.

Pag. 495. Buphthalmi speciebus addendæ sequentes.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti minoris folio, flore luteo, amplissimo.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti minoris folio, flore albo, amplissimo.

Buphthalmum Orientale, utrinque glabrum, flore albo, amplissimo.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, coccineo.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, suaverubente.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, albo.

Pag. 495. Millefolii speciebus addendæ sequentes.

Millefolium Orientale, erectum, luteum.

Millefolium Orientale, erectum, flore flavescente.

Millefolium Orientale, altissimum, luteum, Abrotani folio.

Pag. 496. Ptarmicæ speciebus addendæ sequentes.

Ptarmica incana, pinnulis cristatis. *Absinthium Santonicum, Ægyptiacum C. B. Pin. 139. Absinthium Ægyptium Dod. Pempt. 25.*

Ptarmica Orientalis, foliis cristatis. *Abrotano fœminæ vero di Dioscoridis Zan. 6.*

Ptarmica Orientalis, foliis cristatis, longioribus & capitulis majoribus.

Ptarmica Orientalis, Santolinæ folio, flore majore.

Ptarmica Orientalis, Santolinæ folio, flore minore.

Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, flore aureo.

Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, semiflosculis florum pallidè luteis.

Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, semiflosculis florum brevioribus.

Ptarmica Orientalis, Tanaceti folio & facie, flore minimo.
Ptarmica Orientalis, incana, foliis pennatis, ſemifloſculis florum vix conſpicuis.
Ptarmica Orientalis, foliis argenteis, conjugatis.

Pag. 497. Aſteriſci ſpeciebus addendæ ſequentes.

Aſteriſcus Creticus, annuus, foliis ad florem rigidis, flore croceo.
Aſteriſcus Creticus, odoratus, minimus.

Pag. 499. Xeranthemi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Xeranthemum Orientale , fructu maximo.
Xeranthemum Orientale,flore minimo, calyce cylindraceo.

Pag. 500. Carlinæ ſpeciebus addenda ſequens.

Carlina Orientalis, Leucoii folio caneſcente & molliter aculeato.

Pag. 501. Betæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Beata ſylveſtris, Cretica, maritima, foliis criſpis.
Beta Orientalis, floribus ſpicatis, calyce albo.

Pag. 502. Acetoſæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Acetoſa Orientalis, pratenſis, folio lanuginoſo.
Acetoſa Orientalis, folio rotundo, lanuginoſo & maximè aurito.

Pag. 504. Lapathi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Lapathum Orientale, pulchrè ſinuatum.
Lapathum Orientale,maximum, folio ſubrotundo.
Lapathum Orientale, anguſtifolium, magno fructu.
Lapathum Orientale, frutex humilis, flore pulchro.

Pag. 505. Atriplicis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Atriplex Cretica, maritima, erecta, folio triangulari.
Atriplex Græca, fruticoſa, humifuſa, Halimi folio.
Atriplex Orientalis, fruteſcens, folio ampliſſimo, argenteo.
Atriplex Orientalis, frutex aculeatus, flore pulchro.

Pag. 506. Chenopodii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Chenopodium Orientale, fruticoſum, Coris folio.
Chenopodium Orientale, fruticoſum, incanum, Pſyllii folio.
Chenopodium Orientale , annuum , altiſſimum , Kali folio breviore & cæſio.

Pag. 507. Paronychiæ ſpeciebus addenda ſequens.

Paronychia Orientalis, humifuſa, Serpilli folio.

Pag. 508. Alchimillæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Alchimilla Orientalis, Linariæ, folio breviſſimo , calyce florum albo.
Alchimilla Græca, Kali folio, calyce florum albido.

Pag. 509. Parietariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Parietaria Cretica, minor, capſulis ſeminum alatis.
Parietaria Orientalis, Polygoni folio caneſcente.
Parietaria Orientalis, ſaxatilis, Ocimi folio lucido & glabro.

Pag. 509. Perſicariæ ſpeciebus addenda ſequens.

Perſicaria Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo.

Pag. 510. Polygoni speciebus addendæ sequentes.

Polygonum Creticum fruticosum, humifusum, foliis brevioribus.

Polygonum Orientale Buxi folio rigido.

Polygonum Orientale Caryophylli folio, flore magno, albo.

Polygonum Orientale, fruticosum, latifolium, minimum, flore maximo.

Pag. 511. Fagopyri speciebus addenda sequens.

Fagopyrum Orientale, ramosum & multiflorum, Persicariæ folio.

Pag. 511. Bistortæ speciebus addenda sequens.

Bistorta Orientalis, media, flore ruberrimo.

Pag. 514. Milii speciebus addenda sequens.

Milium angustifolium, paniculâ, perampla, sparsa & erecta.

Pag. 516. Graminis speciebus addendæ sequentes.

Gramen Creticum, spicatum, Secalinum, glumis ciliaribus. *Agriostari quod Triticum sylvestre significat Belli Epist. 5. ad Clus.*

Gramen Creticum, spicatum, Secalinum, altissimum, tuberosa radice.

Gramen tomentosum, Creticum, spicatum, spica purpurea.

Gramen Creticum, spica gracili, in duas aristas longissimas & asperas abeunte.

Gramen Orientale, Secalinum, spicâ brevi & lata.

Gramen Orientale, tomentosum, spicatum, minus, aristis pennatis.

Gramen Orientale, spicatum, fruticosum, spinosum, spicis echinatis, in capitulum congestis.

Gramen Orientale, spicatum, aristis longissimis donatum.

Gramen Creticum, paniculatum, jubâ Miliacea nutante, aristata.

Gramen Orientale, paniculatum, Portulacæ semine.

Gramen Avenaceum, paniculatum, locustis è spadiceo albidis.

Pag. 526. Arundinis speciebus addendæ sequentes.

Arundo angustifolia, repens, aculeata. *Arundo Graminea, aculeata P. Alp. Exot. 104.*

Arundo Orientalis, altissima, caule tenuissimo, fistuloso.

Arundo Orientalis, tenuifolia, caule pleno, ex qua Turcæ calamos parant.

Pag. 527. Cyperi speciebus addendæ sequentes.

Cyperus paniculâ minima, radice rubra, inodora, repente.

Cyperus minimus, paniculâ maxima, radice odora, repente.

Pag. 532. Equiseti speciebus addenda sequens.

Equisetum Orientale altissimum.

Pag. 534. Urticæ speciebus addenda varietas sequens.

Urtica urens, pilulas ferens, 1. Dioscoridis, semine Lini, caulibus & globulis rubris.

Pag. 538. Lonchithidis speciebus addenda sequens.

Lonchitis Orientalis, pinnulis ad foliorum basim falcatis, anterius & posterius reflexis

Pag. 543. Adianthi speciebus addenda sequens.

Adianthum Creticum, procerius & amplissimo Coriandri folio. *An adiantum*

Syriacum Tab. Icon. 795. quod C. Bauh. Pin. vulgaris varietatem existimat.

Adiantum marinum, humillimum & unifolium plerumque.

Pag. 544. Linguæ cervinæ speciebus addenda sequens.

Lingua cervina, Cretica, ramosa, angustifolia. *Phyllitis ramosa P. Alp. Exot. 66.*

Pag. 546. Hemionitidis speciebus addenda sequens.

Hiemonitis Cretica, minima, saxatilis. *An Hemionitis minor C. B. Pin. 354.*

Pag. 548. Lichenis speciebus addendæ sequentes.

Lichen capillaceus, longissimus ex Fago & Abiete pendens. *An Muscus arboreus, barbatus J. B. 3. 764.*

Lichen capillaceus, minor ex Ilice pendens. *Muscus tenuis & capillaceus cinerei coloris, ex ramis Ilicis pendens Clus. Hist. 23.*

Lichen Græcus, Polypoides, tinctorius, saxatilis.

Pag. 560. Fungoidis speciebus addenda sequens.

Fungoides pelviforme, molle & rufescens.

Pag. 465. Fuci speciebus addendæ sequentes.

Fucus Creticus, Lactucæ folio sesquipedali & bipedali.

Fucus folliculaceus, foliis undulatis.

Fucus folliculaceus, foliis undulatis, ad oras pilosis.

Fucus folliculaceus, Potamogetonis crispi folio.

Pag. 576. Alcyonii speciebus addenda sequens.

Alcyonium molle & concavum, Aurantii forma. *Algæ pomum Monspeliensium. J. B. 3. 795. Orange de mer.*

Pag. 577. Fraxini speciebus addenda sequens.

Fraxinus Orientalis, longissimo folio, profundè serrato.

Pag. 582. Carpini speciebus addenda sequens.

Carpinus Orientalis, folio minori, fructu brevi.

Pag. 582. Quercus speciebus addendæ sequentes.

Quercus latifolia, magno fructu, calyce tuberculis obsito. Αγριαβελανία *Græcorum recentiorum.*

Quercus Orientalis, glande cylindriformi, longo pediculo insidente.

Quercus Orientalis, Castaneæ folio, glande recondita in cupula crassa & squamosa.

Quercus Orientalis, angustifolia, glande minori, cupula crinita.

Quercus Orientalis, latifolia, glande maxima, cupula crinita.

Quercus Orientalis, latifolia, foliis ad costam pulchrè incisis, glandè mama, cupula crinita.

Quercus Orientalis, folio subrotundo, minori, glande magna, striata.

Quercus Orientalis, folio subrotundo, leviter inciso, fructu minori, cylindriformi.

Pag. 583. Ilicis speciebus addenda varietas sequens.

Ilex aculeata, cocciglandifera, glande maxima, nunc cylindracea, nunc subrotunda, cupula echinata.

Pag.

Pag. 584. Fagi speciebus addendæ sequentes.

Fagus foliis ex luteo variegatis.

Fagus Orientalis, ampliore folio.

Pag. 585. Abietis speciebus addenda sequens.

Abies Orientalis, folio brevi & tetragono, fructu minimo, deorsum inflexo. Ελάτη *Græcorum recentiorum.*

Pag. 585. Pinûs. speciebus addenda sequens.

Pinus Orientalis, foliis durioribus, amaris, fructu parvo, peracuto.

Pag. 588. Cedri speciebus addendæ sequentes.

Cedrus Orientalis, fœtidissima, arbor excelsa, seu Sabina Orientalis, fructu parvo, nigro.

Cedrus Orientalis, fœtidissima, arbor excelsa, seu Sabina Orientalis, foliis aculeatis.

Pag. 588. Juniperi speciebus addendæ sequentes.

Juniperus Cretica, ligno odoratissimo. Κέδρος *Græcorum recentiorum.*

Juniperus latifolia, arborea, Cerasi fructu.

Juniperus Orienalis, vulgari similis, magno fructu nigro.

Pag. 590. Platani speciebus addenda sequens.

Platanus Orientalis, Aceris folio.

Pag. 590. Salicis speciebus addendæ sequentes.

Salix Orientalis, flagellis deorsum pulchrè pendentibus. *Hujus etiam meminit VVheel. Itin.*

Salix Orientalis, Oleæ facie, foliis serratis, auritis, intensè amaris.

Salix Orientalis, foliis serratis, splendentibus, non auritis, intensè amaris.

Salix Orientalis, procerior & perticalis, foliis angustis, utrinque argenteis.

Pag. 593. Rhamni speciebus addendæ sequentes.

Rhamnus Creticus, Buxi folio minori. *An Lycium Creticum P. Alp. Exot. 21?*

Rhamnus Creticus, Amygdali folio minori.

Rhamnus Orientalis, Alaterni folio.

Rhamnus Orientalis Amygdali folio ampliori.

Pag. 594. Thimelææ speciebus addendæ sequentes.

Thymelæa Cretica, Oleæ folio subtus villoso. *An Laurus sylvestris, Cretica P. Alp. Exot. 1?*

Thymelæa Cretica, Oleæ folio utrinque glabro. *An Chamædaphnoides Cretica, id est, Laureola Cretica, humilis P. Alp. Exot. 43?*

Thymelæa, seu Tartonraire Lini foliis argenteis. *Hujus etiam meminit VVheel. Itin.*

Thymelæa Pontica, Citrei foliis.

Thymelæa Orientalis, minima, Laureolæ folio, floribus glomeratis, albis.

Thymelæa Orientalis, Buxi folio subtus villoso, flore albo.

Thymelæa Orientalis, Salicis folio, flore albo, odoratissimo.

Pag. 598. Arbuti speciebus addendæ sequentes.

Arbutus folio non serrato, C. B. Pin. 460. *Adrachne Theophrasti Clus. Hist. 48.*

Arbutus ſive Adrachne Orientalis, foliis ſerratis.
Arbutus ſive Adrachne Samia, fructu magno turbinato.
Arbutus folio ſerrato, ex flavo & viridi variegato.
Arbutus folio ſerrato fructu magno compreſſo.

Pag. 600. Aquifolii ſpeciebus addenda ſequens.

Aquifolium Orientale, Ilicis folio.

Pag. 600. Guajacanæ ſpeciebus addenda ſequens.

Guajacana maxima, ampliſſimo, folio, fructu flaveſcente.

Pag. 602. Ericæ ſpeciebus addenda ſequens.

Erica Orientalis, Coris folio, floribus globoſis.

Pag. 604. Chamærhododendri ſpeciebus addendæ ſequentes.

Chamærhododendros Pontica, maxima, folio Laurocerasi, flore è cæruleo purpuraſcente.
Eadem flore candidiſſimo, macula lutea punctata notato, ſtaminibus purpureis.
Eadem flore purpureo.
Eadem flore dilutè purpureo.
Chamærhododendros Pontica, maxima, Meſpili folio, flore luteo.

Pag. 604. Nerii ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Nerion floribus ex albo & roſeo variegatis.

Pag. 606. Sambuci ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Sambucus humilis, ſive Ebulus, villoſus & caneſcens.

Pag. 607. Opuli ſpeciebus addenda ſequens.

Opulus Orientalis, folio ampliſſimo, tridentato.

Pag. 607. Vitis Idææ ſpeciebus addenda ſequens.

Vitis Idæa Orientalis, maxima, Cerasi folio, flore variegato. Αρκτοςάφιλος *Gal. lib. 6. de Compoſ. Medic.*
Eadem flore albo.

Pag. 608. Caprifolii ſpeciebus addenda ſequens.

Caprifolium Creticum, non perfoliatum, foliis Cotini, floribus inodoris, partim albis, partim flaveſcentibus.

Pag. 609. Chamæcerasi ſpeciebus addenda ſequens.

Chamæceraſus Orientalis, Lauri folio.

Pag. 612. Celtis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Celtis Orientalis, folio ampliore, magno fructu.
Celtis Orientalis, minor, foliis minoribus & craſſioribus, fructu flavo.

Pag. 613. Vitis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Vitis uvâ peramplâ, acinis nigricantibus, turbinatis.
Vitis uvâ peramplâ, acinis nigricantibus, oblongis, nonnihil aduncis. Αἰτονυχὶ *id eſt* Unguis Aquilæ *Græcorum recentiorum.*
Vitis uvâ perampla, acinis maximis, globoſis è viridi albicantibus. Βουμάτι *id eſt* Oculus bovis *Græcorum recentiorum.*

Pag. 614. Berberis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Berberis Cretica, Buxi folio. *Berberis Alpina, Cretica C. B. Pin. 454. Lycio*

di Candia overo Berberi Alpina del. Belli Pon. Ital. 137. Lycium Creticum. P. Alp. Exot. 20. quod ad folia & aculeos attinet.

Berberis Orientalis, procerior, fructu nigro, ſuaviſſimo.

Pag. 614. Rubi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Rubus Creticus, triphyllus, flore parvo.

Rubus Orientalis, ampliſſimo folio nunc terno, nunc quino, quaſi digitato.

Rubus Orientalis, foliis Cannabinis.

Pag. 615. Aceris ſpeciebus addendæ ſequentes.

Acer Orientalis, Hederæ folio.

Acer Cretica P. Alp. Exot. 9. *Acer Aſpendannos Bellon. Obſ. lib. 1. cap. 17.*

Pag. 622. Pruni ſpeciebus addendæ ſequentes.

Prunus Cretica. montana, minima, humi fuſa, flore ſuaverubente.

Prunus Orientalis, aculeata, latifolia. fructu rubro.

Pag. 627. Amygdali ſpeciebus addendæ ſequentes.

Amygdalus ſylveſtris, C. B Pin. 442.

Amygdalus ſylveſtris, Cretica, aculeata

Pag. 628. Pyri ſpeciebus addendæ ſequentes.

Pyrus ſylveſtris, Cretica, folio oblongo. *Pyra ſylveſtria, Cretica C. B. Pin. 439.*

Pyrus ſylveſtris, Orientalis, folio oblongo, incano.

Pag. 633. Sorbi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Sorbus Orientalis, Fraxini folio.

Sorbus Orientalis, fructu magno, compreſſo & flaveſcente.

Pag. 636. Roſæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Roſa Cretica, ſylveſtris, Fraxini folio petalis florum albis & cordiformibus.

Roſa Cretica, montana, foliis ſubrotundis, glutinoſis & villoſis.

Roſa Orientalis, pumila, flore magno, albicante.

Roſa Orientalis, pumila, flore purpureo, parvo.

Pag. 639. Groſſulariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Groſſularia Orientalis, non ſpinoſa, foliis glutinoſis & ſubhirſutis, fructu racemoſo dulci.

Groſſularia Orientalis, non ſpinoſa, fœtida fructu rubro, racemoſo.

Pag. 641. Corni ſpeciebus addenda ſequens.

Cornus Orientalis, ſylveſtris, fructu teretiformi.

Pag. 641. Meſpili ſpeciebus addendæ ſequentes.

Meſpilus Cretica, Apii folio lucido, elegantius laciniato. Κουδουμαλια *Græcorum recentiorum.*

Meſpilus Orientalis, Apii folio, ſylveſtris, ſpinoſa ſive Oxyacantha flore purpureo.

Meſpilus Cretica, folio circinato & quaſi cordiformi. *Chamæceraſus Idæa P. Alp. Exot. 5.*

Meſpilus Orientalis, ſive Oxyacantha foliis hirſutiſſimis.

Mespilus Orientalis, Tanaceti folio villoso, magno fructu pentagono, è viridi flavescente.
Mespilus Orientalis, Apii folio villoso, fructu magno, pentagono, purpureo, glabro.
Eadem fructu parvo, villoso.

Pag. 643. Genistæ speciebus addendæ sequentes.

Genista Orientalis, minima humifusa, foliis subrotundis, ad oras pilosis.
Genista Orientalis, humilis, verna, Linariæ folio utrinque glabro.
Genista Orientalis, Linariæ foliis auritis.
Genista maritima, frutescens Linifolia, caule alato.

Pag. 644. Spartii speciebus addendæ sequentes.

Spartium Orientale, humile, fructu villoso & rostrato.
Spartium Orientale, siliquâ compressa glabra & annulata.

Pag. 645. Genistæ-Spartii speciebus addenda sequens.

Genista-Spartium spinosum alterum, aphyllon, tribus aculeis semper junctis, floribus luteis C. B. Pin. 394. *Echinopoda P. Alp. Exot. 14. Echinopoda di Candia Pon. Ital. 118.*

Pag. 697. Cytisi speciebus addendæ sequentes.

Cytisus spinosus, siliquâ, villosâ, incana.
Cytisus spinosus, Creticus siliquâ villis densissimis, longissimis & incanis obductâ *Species illæ à P. Alpino Exot. cap. 6. 7. & 12. haud dubie descriptæ sunt nominibus Acaciæ secundæ, Aspalathi secundi vel Spartii Cretici, sed adeo breviter ut apprime distingui nequeant.*
Cytisus Orientalis, minimus, humifusus.
Cytisus Orientalis, humifusus, flore magno ex luteo purpurascente.
Cytisus Orientalis, humifusus, facie Trifolii pratensis.
Cytisus foliis argenteis VVheel. Itin.
Cytisus Orientalis, Medicæ foliis incanis & villosis, flore flavescente.
Cytisus Orientalis latifolius, subtus incanus.

Pag. 649. Cytiso-Genistæ speciebus addenda sequens.

Cytiso-Genista Orientalis, minima.

Pag. 649. Coluteæ speciebus addenda sequens.

Colutea Orientalis, flore sanguinei coloris, luteâ maculâ notato.

Pag. 650. Coronillæ speciebus addendæ sequentes.

Coronilla Cretica, herbacea, flore parvo, purpurascente.
Coronilla Cretica, herbacea, flore magno, candido. *Hedisarum argenteum P. Alp. exot. 314.*
Coronilla Cretica, herbacea, flore luteo. Parvo.
Coronilla Orientalis herbacea, flore magno, luteo.

Pag. 650. Barbæ Jovis speciebus addendæ sequentes.

Barba Jovis Cretica, Linariæ folio, flore luteo, parvo. *An Spartium spinosum P. Alp. Exot. 26?*
Barba Jovis Græca, Linariæ folio argenteo, ampliori, flore luteo, parvo.
Barba Jovis Græca, humillima, Ciceris folio, flore purpuro-violaceo.

Pag. 652. Cuscutæ speciebus addendæ sequentes.

Cuscuta Cretica, floribus & capitulis minimis.

Cuscuta Orientalis, viticulis crassissimis, Convolvuli fructu.

Pag. 654. Smilacis speciebus addenda sequens.

Smilax Orientalis, sarmentis aculeatis, excelsas arbores scandentibus, foliis non spinosis.

Pag. 655. Ricinoidis speciebus addendæ sequentes.

Ricinoides ex qua paratur Tournesol Gallorum, folio oblongo & villoso.

Ricinoides ex qua paratur Tournesol Gallorum, folio oblongo, serrato, non villoso.

Pag. 656. Echinophoræ speciebus addendæ sequentes.

Echinophora Orientalis, montana spinosa.

Echinophora Orientalis, procerior, fructu foliato.

Pag. 656. Nissoliæ speciebus addenda sequens.

Nissolia Orientalis, flore purpureo.

Pag. 661. Tamarisci speciebus addendæ sequentes.

Tamariscus Orientalis, foliis planis, flore purpureo.

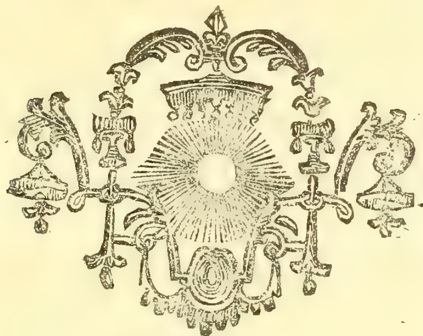
Tamariscus Narbonensis, flore albo.

Pag. 662. Ficûs speciebus addenda sequens.

Ficus sylvestris, Cretica, folio non diviso, leviter crenato. *Ficus Cypria J. B. 1. 124.*

Pag. 665. Alsines speciebus addenda sequens.

Alsine Cretica, maritima, supina, caule hirsuto, foliis quasi vermiculatis, flore candido, *Polygonum Creticum, Thymi folio C. B. Prodr. 131.*

DE GENERIBUS PLANTARUM RECENS INSTITUTIS.

ad Primam Classem referri debet

HYPOCISTIS.

Tab. 477. HYpocistis est plantæ genus, flore A B monopetalo, campanulato, multifido, cujus posterior pars C D abit in fructum E mollem: intus veluti radiatim divisum F & seminibus fœtum.

Hyposticidis species seu potius varietates sunt.

Hypocistis Cretica flore purpureo.

Hypocistis purpurea, flore candicante. *Hypocistis purpurea seu Karmesina, cytino candicante Clus. Hist. 69.*

Hypocistis flore luteo. *Hypocistis omnino lutea, seu Ochræ colore Clus Hist. 72.*

Hypocistis pallescentis coloris, lineis purpurascentibus & nonnihil virescentibus distincta Clus. Hist. 79.

Hyposticis à vocibus græcis ἀπὸ *sub &* κίςος *Cistus : nascitur enim ex radicibus Cisti.* φύεται δὲ παρὰ τὰς ῥίζας τȣ̃ κίςου, ἡ λεγομένη ὑποκίςις *ubi notandum* Diosc. lib. 1. cap. 127. *Dioscoridem apprime quidem Hipocistidis florem conferre cum Cytino seu calyce floris Punicæ, non vero Hypocistidem ipsam cum ipso Cytino ut Interpretes censuerunt: ovum enim nequidem ovo similius est quam flos Hypocistidis Cytino.*

Ad Secundam Classem referri debent

ECHIOIDES.

EChioides est plantæ genus, flore monopetalo infundibuliformi, sed isoperimetro, qua notâ differt ab Echio. Pistillum enim abit in fructum ex

quatuor ſeminibus compoſitum, caput viperinum æmulantibus.

Echioidis ſpeciem unicam novi.

Echioides Orientale, Buglοſſi folio, flore luteo, maculis atropurpureis notato.

Echioides quaſi planta ad Echium accedens.

POLYGONOIDES.

Polygonoides eſt plantæ genus flore A B, monopetalo, rotato & multifido, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D ſtriatum, alatum & plerumque villis hirſutum. *Tab. 478.*

Polygonoidis ſpeciem unicam novi.

Polygonoides Orientale, Ephedræ facie.

Polygonoides quaſi planta ad Polygonum accedens.

Ad Tertiam Claſſem referri debent.

PHELYPÆA.

Phelypæa eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A bifidum, erectum, inferius vero B tripartitum. Ex calyce autem C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F ſubrotundum, bifariam dehiſcentem G, ſeminibuſque fœtum H ut plurimum exiguis I. *Tab. 479.*

Phelypææ ſpecies ſunt.

Phelypæa Orientalis, flore coccineo.

Phelypæa Luſitanica, flore luteo.

Phelypæa ab Illuſtriſſima Phelypæorum Gente, ex qua tot prodiere Regni adminiſtri, quos inter maximè conſpiciendi ſummus ille Galliarum Cancellarius Ludovicus Phelypeaux, & Hyeronimus Pheiipeaux Rei Navalis Præfectus, hujus ævi Mecenates.

DODARTIA.

Dodartia eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, perſonato, tubulato in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A bifidum, inferius verò B tripartitum. Ex calyce autem C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti K clavi adinſtar infixum, quod deinde abit in fructum E ſeu teſtam ſubrotundam in duo loculamenta diſtinctam F G, ſeminibus fœtam ut plurimum exiguis H. *Tab. 478.*

Dodartiæ ſpeciem unicam novi.

Dodartia Orientalis, flore purpuraſcente.

Dodartia à Clariſſimo viro Dioniſio Dodart Doctore Medico Pariſienſi & Academiæ Regiæ Scientiarum Socio nomen poſui.

MORINA.

Tab. 480. MOrina eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, tubulato, perſonato, in duo labia diſtincto C D, quorum ſuperius C E bifidum eſt, inferius vero D F tripartitum, Ex calice autem G plerumque bifido ſurgit piſtillum H poſticæ floris parti I adinſtar clavi infixum ſed ſterile : calyx enim G inſidet tenero fructui K, qui in alio calyce L tanquam in theca reconditur, abitque deinde in ſemen ut plurimum ſubrotundum & angulatum M.

Morinæ ſpeciem unicam novi.

Morina Orientalis, Carlinæ folio.

Morina à Clariſſimo viro Ludovico Morin Doctore Medico Pariſienſi & Academiæ Regiæ Scientiarum Socio nomen poſui.

ANBLATUM.

Tab. 481. ANblatum eſt plantæ genus flore A, B, monopetalo, anomalo, tubulato, perſonato, in duo labia diſtincto A, B, C, D ut plurimum indiviſa. Ex calyce autem E ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti G adinſtar clavi infixum quod deinde abit in fructum H in calyce E plerumque reconditum, bifariam dehiſcentem IK, ſeminibuſque fœtum L ut plurimum ſubrotundis M.

Anblati ſpecies ſunt.

Anblatum flore è rufo candicante, ſive Anblatum Cord. Hiſt. 89.

Anblatum Orientale, flore purpuraſcente.

Anblatum à vocibus Germanicis Ohn. *ſine*, & Blat *folium*, *quaſi planta foliis carens, unde Ohnblatum potius dici deberet.*

ELEPHAS.

Tab. 482. ELephas eſt plantæ genus, flore A B C D monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A B C proboſcidem refert Elephantinam, inferius vero E F G H multifariam dividitur. Ex calyce autem H I ſurgit piſtillum K L poſticæ floris parti M adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum N in duo loculamenta diviſum O P ſeminibuſque fœtum ut plurimum oblongis Q.

Elephantis ſpecies ſunt.

Elephas Italica, flore magno, proboſcide ſurrecta. *Elephas Campoclarenſium Col. part. 1, 188.*

Elephas Orientalis, flore parvo, proboſcide ſurrecta.

Elephas Orientalis, flore magno, proboſcide incurva.

Elephas à ſimilitudine floris cum capite Elephantino.

Ad

Ad Quintam Classem referri debent

CAKILE.

CAkile est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum EF hastæ cuspidi similem, ex duabus partibus G H constantem, articulatione quadam conjunctis & semine fœtis singulari I K, plerumque oblongo L. Tab. 483.

Cakiles species sunt.

Cakile maritima, ampliore folio. *Cakile seu Eruca marina, latifolia, J. B. 2. 868.*

Cakile maritima, angustiore folio. *Cakile quibusdam aliis Eruca marina, & Raphanus marinus J. B. 2. 867.*

Cakile Græca, arvensis, siliqua striata, brevi.

Cakile Orientalis, fructu minimo, verrucoso.

Cakile differt à Crambe fructu ex duabus partibus constante, articulatione connexis. Quapropter ejus species à Crambes genere excludendæ sunt. Pag. 212.

VESICARIA.

VEsicaria est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor nempe petalis B constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu vesicam E seminibus fœtam F plerumque subrotundis G. Tab. 483.

Vesicariæ speciem unicam novi.

Vesicaria Orientalis, foliis dentatis.

Vesicaria dicitur à fructûs formâ.

Ad Sextam Classem referri debent

LEONTOPETALON.

LEontopetalon est plantæ genus, flore A B rosaceo, plurimis scilicet petalis C constante, ex cujus meditullio surgit pistillum D, quod deinde abit in vesicam E seminibus fœtam F ut plurimum sphæricis GH. His notis addenda est radix tuberosa I. Tab. 484.

Leontopetali species sunt.

Leontopetalon foliis costæ ramosæ innascentibus. *Leontopetalon Dod. Pempt. 69.*

Leontopetalon foliis costæ simplici innascentibus. *Chrysogonum Dioscoridis Rauwolf 119.*

Leontopetalon à vocibus græcis, λεων, λέοντος & πέταλον folium, quasi dicas folium Leoninum.

TELEPHIOIDES.

Tab. 485. TElephioides est plantæ genus, flore A B rosaceo, plurimis scilicet petalis C in orbem positis constante, ex cujus calyce D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F subrotundum, in sex loculamenta divisum, in quibus singulis unicum semen reconditur G ejusdem formæ.

Telephioidis unicam speciem novi.

Telephioides Græca, humifusa, flore albo.
Telephioides à similitudine cum Telephio Imperati.

Ad Nonam Classem referri debent

BULBOCODIUM.

BUlbocodium est plantæ genus, flore Liliaceo, monopetalo, in sex partes diviso: cujus pistillum abit deinde in fructum oblongum, in tria loculamenta divisum, seminibusque fœtum subrotundis. His notis addenda est radix ex geminis tuberculis in rostrum quoddam abeuntibus composita.

Bulbocodii species sunt.

Bulbocodium Crocifolium, flore magno, albo, fundo luteo. *Sysirynchium Asprensium Col. part. 27. Sysirynchium minus angustifolium, flore majore, variegato C. B. Pin. 41. quod proinde è Croci speciebus excludendum est pag. 350.*

Bulbocodium Crocifolium, flore magno, purpurascente, fundo luteo.

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, violaceo. *Sysirynchium Theophrasti Col. part. 1. 328. quod proinde è Croci speciebus excludendum est pag. 351.*

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, croceo.

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, albo.

Bulbocodium minimum, Græcum, flore minimo, albo.

Bulbocodium Græcum, Myosotidis flore.

Bulbocodium foliis Porraceis, fructu rubescente. *Sysirinchium alterum latifolium Col. Part. 1. 329. quod proinde ex Croci speciebus excludendum est pag. 350.*

HERMODACTYLUS.

HErmodactylus est plantæ genus, flore Liliaceo, monopetalo, floris Iridis æmulo sed radice tuberosa & veluti digitata.

Hermodactyli speciem unicam novi.

Hermodactylus folio quadrangulo. *Iris tuberosa, folio anguloso C. B. Pin. 40. Iris tuberosa Belgarum, & secundum Aldroandum prima. Lonchitis Dioscoridis Lob. Icon. 98.*

Ad Duodecimam Classem referri debet

GUNDELIA.

GUndelia est plantæ genus, flore flosculoso, in capitulum quoddam K congesto, plurimis scilicet flosculis ABCDE constante, ex communi quodam calyce F prodeuntibus & tenerrimis fructibus G insidentibus. Hi autem in loculamentis calycis H reconduntur abeuntque deinde in semina I ex rotundo ut plurimum acuminata L. Tab. 486.

Gundeliæ speciem unicam novi, cujus varietates sunt.

Gundelia Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite glabro.

Gundelia Orientalis, Acanthi aculeati folio, floribus intensè purpureis, capite araneosa lanugine obsito.

Gundelia, à Charissimo Andræa Gundelio, Germanice Gundelsheimer *qui sese mihi comitem præbuit in Orientali nostra peregrinatione plantarum causâ instituta, magnoque fuit adjumento.*

Ad Decimam-quartam Classem referri debent

ASTEROIDES.

ASteroides est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis C corona vero DD ex semiflosculis E componitur, embryonibus F G insidentibus, & calyce H squamoso comprehensis: embryones autem deinde abeunt in semina I plerumque oblonga, Tab. 487.

Asteroidis species sunt.

Asteroides Orientalis, Petasitidis folio, flore maximo.

Asteroides Alpina, Salicis folio. *Aster luteus, angustifolius C. B. Pin. 266.*

Asteroides propter similitudinem Asteris dicitur, à quo tantummodo differt semine pappis carente.

Ad Decimam-quintam Classem referri debent

SALICORNIA.

SAlicornia est plantæ genus, flore A apetalo, calyce carente: ex commissuris enim extremorum foliorum nascuntur stamina & embryones, qui deinde abeunt in capsulam B seu vesiculam unico plerumque semine fœtam C. Tab. 488.

Salicorniæ species sunt.

Salicornia geniculata, sempervirens. *Kali geniculatum, majus sempervirens C. B. Pin. 289.*

Salicornia geniculata, annua. *Kali geniculatum brevius, annuum C. B. Pin. 289.*

CYNOCRAMBE.

Tab. 483. CYnocrambe est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus calyci B bipartito insidentibus, constante, sed sterili. Embryones enim C in aliis ejusdem plantæ partibus nascuntur, abeuntque deinde in fructum plerumque sphæricum D, sub cujus cuticula E reconditur semen F ejusdem formæ.

Cynocrambes speciem unicam novi.

Cynocrambe Dioscoridis C. B. Prodr. *59. Alsines facie planta nova Col. Phytob. part. 2. 28.*

Cynocrambe à vocibus Græcis κύων Canis, *&* κράμϐη Brassica: *quasi dicas* Brassicam Caninam.

CANNABINA.

Tab. 488. CAnnabina est plantæ genus, flore A B apetalo, plurimis scilicet staminibus C constante sed sterili: fructus enim iis speciebus hujus generis innascuntur quæ flore carent, suntque capsulæ membranaceæ D oblongæ & ferme trigonæ E, seminibus fœtæ F plerumque oblongis.

Cannabinæ species sunt.

Cannabina Cretica, florifera. *Cannabis lutea, fertilis Contareni P. Alp. Exot. 298.*

Cannabina Cretica, fructifera. *Cannabis lutea, sterilis Contareni P. Alp. Exot. 300. & Cannabis lutea Cretica ex Joanne Pona ejusdem 295.*

Cannabina id est planta ad Cannabim accedens.

CERATOIDES.

CEratoides est plantæ genus, flore apetalo, sed sterili: in aliis enim ejusdem plantæ partibus fructus nascuntur compressi, bicapsulares, in cornua abeuntes & seminibus fœti.

Ceratoidis species sunt.

Ceratoides Orientalis, fruticosa, Elæagni folio.

Ceratoides Orientalis, major, annua, Psyllii folio.

Ceratoides Orientalis, minor, annua, Psyllii folio.

Ceratoides à fructu cornuto, κέρας *enim Græce* cornu *significat.*

Ad Decimam-Octavam Classem referri debent.

RHAMNOIDES.

Tab. 488. RHamnoides est plantæ genus, flore A apetalo: nonnullis scilicet staminibus calyci bifolio B insidentibus constante, sed sterili. Embriones enim

D E innaſcuntur ſpeciebus hujus generis quæ flore carent, & deinde abeunt in fructum ſeu baccam F unico ut plurimum ſemine fœtam G, ſubrotundo H,

Rhamnoidis ſpecies ſunt,

Rhamnoides florifera, Salicis foliis.

Rhamnoides fructifera, foliis Salicis, baccis aureis.

Rhamnoides fructifera, foliis Salicis, baccis leviter flaveſcentibus. *Rhamnus 11. Cluſ. Hiſt. 110. Rhamnus Salicis folio anguſto, fructu flaveſcente C. B. Pin. 477.*

CASIA.

CAſia eſt plantæ genus, flore A apetalo: nonnullis ſcilicet ſtaminibus calyci B C plerumque trifido inſidentibus, conſtante ſed ſterili: Fructus autem iis ſpeciebus ejuſdem generis quæ flore carent innaſcuntur, ſuntque baccæ D ut plurimum ſphæricæ, oſſiculo fœtæ E in quo nucleus reconditur F ejuſdem formæ. *Tab. 488.*

Caſiæ ſpecies recenſentur pag. 664.

EPHEDRA.

EPhedra eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante ſed plerumque ſterili. Embriones enim C aliis ejuſdem plantæ partibus, vel iis plantis ejuſdem generis quæ flore carent innaſci ſolent, abeuntque in fructum D E mollem ſeu baccam capſulâ quadam F munitam, ſeminibuſque fœtam G ut plurimum oblongis. H. *Tab. 477.*

Ephedræ ſpeciebus pag. 663. recenſitis addendæ ſequentes.

Ephedra Cretica, tenuioribus & rarioribus flagellis. *Equiſetum montanum, Creticum P. Alp. Exot. 141.*

Ephedra Orientalis, procerior, flagellis durioribus & mediæ craſſitiei.

Εφεδρα, *à vocibus Græcis* ἐπὶ ſupra, *mutando* π *in* φ *&* ἕδρα ſedes, *quaſi planta rebus vicinis inſidens: unde &* ἀνάβασις *dicitur, quaſi* aſcendens *ſeu ſcandens,* ἀπὸ τοῦ ἀναβαίνειν, *aſcendere.*

Ad Vigeſimam Claſſem referri debet.

ELÆAGNUS.

ELæagnus eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, tubulato, in quatuor partes plerumque ſecto, cujus calyx C abit deinde in fructum D ut plurimum Olivæformem, oſſiculo fœtum E, in quo nucleus F reconditur ejuſdem formæ, *Tab. 489.*

Elæagni ſpecies ſunt.

Eleagnus Orientalis, latifolius, fructu maximo.

Elæagnus Orientalis, anguſtifolius, fructu parvo, Olivæformi, ſubdulci. *Olea*

sylvestris, folio molli incano C. B. Pin. 472. Ziziphus alba Clus. Hist. 29

Elæagnus Orientalis, angustifolius, fructu minimo, rotundiori & subacido. *Elæagnus à vocibus Græcis* ἔλαια Olea & ἄγνος Vitex, *quasi planta foliis Viticis & Oleæ fructu.*

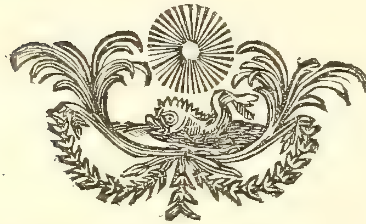
Ad Vigesimam-secundam Classem referri debet

ALHAGI.

Tab. 489. ALhagi est plantæ genus, flore A B papilionaceo, cujus pistillum C abit deinde in fructum, D, seu siliquam ex multis partibus E quasi articulatione conjunctis compositam, quarum singulæ F semine turgescunt G quasi reniformi. His notis addenda sunt folia alterno ordine nascentia.

Alhagi speciem unicam novi.

Alhagi Maurorum Rauvvolf. 94. *Genista Spartium spinosum foliis Polygoni C. B. Pin. 394. Genista-spinosa, flore rubro Vvheel. Itin.*

INDEX NOMINUM PLANTARUM,

Prior numerus paginam, alter Tabulam indicat.

Tragoselinum,

INDEX

NOMINUM PLANTARUM,

quæ in propriis locis quæri debent.

Extrait des Registres de l'Academie Royale des Sciences.

SUR le Rapport de Messieurs du Hamel, Dodart, & Morin, de l'Academie Royale des Sciences, qui avoient été priez d'examiner un Livre composé par M. Tournefort de la mesme Academie, intitulé *Corollarium Institutionum Rei Herbariæ*, *&c.* la Compagnie a jugé que cet ouvrage méritoit d'estre imprimé. Fait en l'assemblée tenuë au Louvre le 9. Decembre 1702.

FONTENELLE,
Sec. de l'Acad. Roy. des Sc.

.P.G.K.